

گۆڤاری "بنکە ی بەلگاندن و لیكۆلینه وهی ژین"

كانوونی یهكهمی ۲۰۲۱

سالی سیازدهیهه

ژماره ۱۲

سهروکی نووسین

سیدیق سالیح

سکرتیری نووسین

حسین حهسهه کهریم

دهستهی نووسین

د. خهلیل عهلی مورا
د. عهبدولفهتاه عهلی یهحیا
د. حیسامهه دین نهقشبهه ندهی
د. نهجاتی عهبدوللا

● د. عیماد عهبدوسهلام رهئووف
د. ههلهکوت حهکیم
د. زرار سیدیق توفیق
د. کوژاد محهمهه ئهحمهه

بنکه‌ی به‌لگاندن و لیکۆلینه‌وه‌ی ژین، ده‌زگایه‌کی قازانج‌نه‌ویستی ئه‌هلییه، بایه‌خ‌ده‌دا به‌ که‌له‌پوور و پۆشن‌بیری هه‌ریمی کوردستان، که‌ له‌ دامه‌زانی ده‌وله‌تی عیراقه‌وه‌ سالی ۱۹۲۱ دوچاری پڕۆسه‌گه‌لیکی نه‌خشه‌بۆک‌نیشراوی وێرانکاری بوون. بنکه، به‌ شیوه‌یه‌کی تایبته، له‌ هه‌ولای چه‌سپاندن و به‌هێزکردنی ناسنامه و یاده‌وه‌رییه‌کی کوردستان‌دايه، به‌ کۆکردنه‌وه، پاراستن، مشت‌ومال‌دان و بلا‌وکردنه‌وه‌ی که‌له‌پووری نووسراو و هۆشیاری‌دان سه‌باره‌ت به‌ بایه‌خی و خستنی به‌رده‌ستی توێژه‌وه‌ و خویندکارانی خویندنی به‌رز له‌ ناوه‌وه و ده‌ره‌وه‌ی هه‌ریمی کوردستان. بنکه، بۆ به‌دییه‌تانی ئهم ئامانجانه‌ی خۆی، په‌ناده‌باته‌ به‌ر هه‌موو شیواز و ڕیگه‌یه‌کی په‌خساوی وه‌ک کۆپی ئه‌کادیمی، بلا‌وکردنه‌وه‌ی لیکۆلینه‌وه، سازکردنی کارخانه (وۆرکشۆپ)، په‌ره‌پێدانی کتێبخانه‌ی تایبه‌تمه‌ند و دامه‌زاندنی ئه‌رشیفیکی میژوویی.

**

مرکز ژین للتوثيق والدراسات، مؤسسة أهلية غير ربحية، یعنی بتراث وثقافة اقليم كردستان الذي تعرض لعمليات تدمير ممنهج من قبل السلطة المركزية منذ تأسيس دولة العراق في عام ۱۹۲۱. ويسعى المركز بشكل خاص الى تعزيز الهوية والذاكرة الكردستانية من خلال جمع التراث المكتوب وحمايته وصيانته ونشره والتوعية بأهميته ووضعها في متناول الباحثين وطلبة الدراسات العليا داخل اقليم كردستان وخارجه. ومن أجل تحقيق أهدافه تلك، يتوسل المركز بكافة الوسائل المتاحة، كعقد الندوات الأكاديمية ونشر الدراسات واقامة ورشات عمل وتطوير مكتبة تخصصية وانشاء أرشيف تاريخي.

**

مرکز اسناد و پۆوهش ژین، مؤسسه‌ای غیر انتفاعی و غیر دولتی است که در راستای اعتلای میراث و فرهنگ اقليم كردستان گام برمی‌دارد؛ همان میراث و فرهنگی دیرپای که از بدو تأسیس دولت عراق در سال ۱۹۲۱ به شیوه‌های مختلف در معرض استحاله و نابودی قرار گرفته‌اند. این مرکز با در نظر گرفتن سبک و سیاقی منحصر تلاش می‌کند تا به تقویت هویت ملی و حافظه تاریخی مردمان سرزمین كردستان بپردازد. در این زمینه بر آن است تا ضمن گرداری و بازسازی میراث نوشتاری و باز نشر آنها در روند روشنگری در رابطه با اهمیت اسناد و دیگر متون سهیم باشد. و همچنین در داخل و خارج كردستان آماده همکاری با پژوهشگران و دانشجویان سطوح عالی بوده و خواهد بود. این مرکز تحقق اهداف خود در تمامی زمینه‌های لازم با قابلیت‌های خاص اقدام به برگزاری سیمینارهای علمی-دانشگاهی، انتشار متون پژوهشی، برگزاری کارگاه‌های آموزشی، گسترش کتابخانه‌های کارویژه و ایجاد آرشیوی تاریخی و طبقه‌بندی شده، می‌نماید.

العراق: إقليم كردستان، السليمانية؛ شارع ۱۱ پيرمگرون، محلة ۱۰۷ برانان، عمارة مركز ژين
٠٧٧٠١٤٨٤٦٣٣؛ ٠٧٧٠١٥٦٥٨٦٤ ص. ب: ١٤ بختيارى

عراق: إقليم كردستان، سليمانية، خيابان ۱۱ پيرمگرون، محلة ۱۰۷ برانان، تالار مركز ژين
٠٧٧٠١٤٨٤٦٣٣؛ ٠٧٧٠١٥٦٥٨٦٤ ص. پ: ١٤ بختيارى

ناوه پۆک

- گوڤاری "ژین"
کۆستیکی گران
مجلة "ژین"
فاجعة كبرىة
- نضال محمود حاج درویش
المیدون وامتداد امپراطوریتهم
سه عید قه پۆژ
محهمه دئه مین فەیزی (۱۸۶۲-۱۹۲۹): له شکه رییه ک دیرۆکان، شاعیر و فەلسەفە قان
سوداد په سوول
زمانی کوردی له باشووری قه ققاز (۱۹۲۱-۱۹۹۱)
د. هیمن عومەر ئەحمەد
پێبهری دۆسیه کارگری زانا و ناودارانی کوردستان له کتێبخانهی مه شیخه تی تورکیا
د. زرار سدیق توفیق
کتیبه "بووژاندنه وهی میژووی زانیانی کورد له ریگه ده ستخه ته کانیانه وه": هه لسه نگاندنیکی
په خنه گرانه
یوسف بالوکن
أنساب الأكراد: وثيقة مهمة من القرن السادس عشر عن عشائر الأكراد وأنسابهم
ئیرینا پۆپوفا، ناتالیا ئیسیایفا، د. پیتشه و خالید
ناسه ربه خوویی سیاسی نه ته وه و پۆلی وه ک هۆکاریکی بابه تیانه له نه خشه دانانی ژیا نی
لاوانی کورددا
ئه فراسیا و هه ورامی
نامه یه کی میژوویی مۆله تۆف: هه لسه نگاندن و توێژینه وه
حسین هه سه ن که ریم
ژیانی که سی و زانستی مه لا ماری قازی
جوردي تيجيل جورجس/ الترجمة من الانجليزية: د. شمال الحويزي
التعبئة الحضريه في كردستان العراق أثناء الانتداب البريطاني: السليمانية ۱۹۱۸-۱۹۳۰
میشیل لیزینبیرگ/ له ئینگلیزییه وه: په وه ند سه باح
شه به ک و کاکه یی: بزواتی ئەتینیکی له کوردستانی عیراق
پۆبه رت ه دایسۆن، ئیننا مه ده ده سکایا، عیزه ت ئو. نیگه ه بان/ له ئینگلیزییه وه: چیا سدیق
سی شوینه واری پۆژه ه لاتی کوردستان

كتىبى گۇڧارى ژين: ۱

جۇن ماکدۇنالڧ كنىيەر/ لە فەرەنسەيىيەو: د، نەجاتى عەبدوللا
گەشتىك بە كوردستاندا پىتش دووسەد سال: سەفەرنامەى جۇن ماکدۇنالڧ كنىيەر بۇ كوردستان
سالى ۱۸۱۴ (بەشى پىنجەم و كوتايى)

۲۶۲-۲۴۳

كتىبى گۇڧارى ژين: ۲

ويرايش و پڑوھش: عبدالحميد حسينى (سەپان)
"زبدۃ التواريخ"، تاليف ملا محمد شريف قاضى

۳۵۴-۲۶۳

رەفيق سالف

۳۸۴-۳۵۵

پىرستى گۇڧارى "ژين"، ژمارە ۱-۱۲، (۲۰۰۹-۲۰۲۱)

كۆستىكى گران

خويندەوارى ئازىز،

ئەم ژمارەيەى "ژين" لە كاتىكدا دەردەچى كە مامۇستاي زانكو و نووسەر و رۆشنىبىرى ناوبەدەرەوھى عىراقى، بەرپىز دكتور عىماد عەبدوسەلام رەئوف، ئەندامى دەستەى نووسىنى گۇقارەكەمان، لە ناوماندا نىيە و ئىتر بە يەكجارى بەجىيەشتوووين. بەداخوھ بۇ لەدەستچوونى ئەو زانا گەورەيە كە بە دريژىي تەمەنى خزمەتيكى شايانى قەدرزاني پيشكەشى كتيبخانەى زانستى عىراقى و عەرەبى كردووھ و ئەستەمە رۆشنىبىرى عىراقى و عەرەبى وا بە زووىي نمونەيىكى ھاوشيوە بينيتەوھ مەيدان.

بەرپىزيان كاتى خوى كە پروومان لى نا ببىتە ئەندامىكى دەستەى نووسىنى گۇقارى سالانەى "ژين"، بە حوكمى شارەزايى و ئاگادارىي پيشوھختى لە كاروبارى "بنكەى بەلگاندن و ليكۆلنەوھى ژين"، بە شانازى و پىخوشحاليەوھ قبوولى كرد لەم پرۆژەيەدا ئەندام بى، بەوييتە لە ژمارە ۲ى سالى دووھم (۱۹۱۰)ھوھ تا ژمارە ۱۱ لەگەلمان بوو. ئەو سالانە دوو بابەتى لە "ژين"دا بلاوكردەوھ. پىبەپى دەستنووسىكى كۆنيشى ساغكردەوھ و لە چوارچيوەى چاپەمەنيەكانى بنكەكەماندا بە ناوونيشانى (روضة الأخبار في ذكر أفراد الأخيار)ھوھ بلاوكرايەوھ. دوايىن پرۆژەى ھاوبەشى لەگەل "بنكەى ژين"، ليكۆلنەوھ و ئامادەكردنى سەد ژمارەى ھەوھلى پرۆژنامەى زەورا "الزوراء"ى ئورگانى رەسمىي ويلايەتى بەغدا بوو، كە يەكەم ژمارەى لە ۱۵/۶/۱۸۶۹دا لە بەغدا بە توركيى عوسمانى و عەرەبى دەرچووھ. بەرپىزيان ھەر زوو ليكۆلنەوھەكى خوى پيشكەشكرد و چاودەروان بوو وىنەى كۆپىكراوى ئەو ژمارانەى پرۆژنامەكە پاكبكرىتەوھ و كتيبەكە بە چاپكراوى ببىنى، بەداخوھ ئەو كارە لەبەر ناروونىي نوسخەكانى لامان زور دريژەى كيشا و درەنگەوت.

بەرپىزيان ئىوارەى پىنجشەممە ۲۶/۶/۲۰۲۱، پرۆژىك پيش رۆژى مالتاوايى لە ژيان، لە "كتيبخانەى تەفسىر"ى شارى ھەولير، بە خزمەتى گەيشتىن، ماوھيىكى خوشمان بە بىستنى بيرەوھريە خوشەكانى بەسەربرد؛ بە شادمانىيەوھ نمونەى پاك و ئامادەكراوى ژمارەيەكى پرۆژنامەى زەورا "الزوراء"ى دى و گفتى دا و ھىواى خواست پىكەوھ دريژە بە ئامادەكردن و بلاوكردنەوھى سەرجمەى ژمارەكانى ئەم پرۆژنامە بايەخدارە بدەين. مخابن كە بەيانيى پرۆژى دوايى كوتوپر تاسەر بەجىيەشتىن و ئەو ئاواتە گرنگەى لەگەل خوى بردە ژير گل. ئىمە وەك ئەنجومەنى بەپيوەبردىنى "بنكەى ژين" بەلەين دەدەين ھەموو ھەوليكمەن بخەينەكار بۇ پەيداكردىنى ژمارەكانى ترى "الزوراء" و ھيتانەدىي ئاواتى مامۇستاي كۆچكردوومان.

بنەمالەى گۇقارەكەمان، لە كاتىكدا سەرخوشى لە خىزان و كەسوكار و دۆستانى مامۇستاي كۆچكردوو دەكا، پىداگرە ھەر ئەو رىچكە زانستىيە راستىخوازە بگرى كە

مامۆستای گهره‌مان سالانیکه رهنگی پشتوو و شاگردانیکی زۆری بۆ پی‌گه‌یاندوووه. خودا سه‌بووری هه‌مووان بداته‌وه و پۆحی کوچکردوویش شادبێ، یادی به‌خێر.

کورته‌ی ژياننامه‌ی دکتۆر عیماد عه‌بدوسه‌لام ره‌ئووف:

١٩٤٨ له به‌غدا له‌دایک‌بووه، خێزانه‌که‌ی به‌ به‌چه‌ خه‌لکی مووسله. له به‌غدا خویندووێه و ١٩٧٠ به‌شی میژووی کۆلیجی ئادابی زانکۆی به‌غدا ی ته‌واک‌ردوووه. ١٩٧٢ ماسته‌ری میژووی سه‌باره‌ت به‌ "ویلايه‌تی مووسل له سه‌رده‌می جه‌لیلی دا ١٧٤٩-١٨٣٩" و ١٩٧٦ دکتۆرای له‌سه‌ر "ژیانی کۆمه‌لایه‌تی له عیراقي سه‌رده‌می مه‌مالیکدا ١٧٥٠-١٨٣١" به‌ده‌ست‌هێنا. سه‌رۆکی "ناوه‌ندی ژيانده‌وه‌ی که‌له‌پووری زانستیی عه‌ره‌بیی سه‌ر به‌ زانکۆی به‌غدا بوو. مامۆستای میژووی نوێ بوو له کۆلیجی په‌روه‌رده‌ی هه‌مان زانکۆ. سه‌ره‌په‌رشتیی ژماره‌ییکی زۆری ماسته‌رنامه و تیزی دکتۆرای میژووی ئیسلامیی کردوووه. به‌یانینی پۆژی ٢٠٢١/٦/٢٧ کۆچی یه‌که‌جاری کرد.

ژماره‌ییکی دانراوی وه‌رگێڤ‌دراوه بۆ ئینگلیزی و تورکی و فارسی و کوردی و ئه‌نده‌نووسی و چینی و باه‌تی له‌ نزیکه‌ی هه‌فتا گۆفاری زانستیدا بلۆک‌ردوووه‌ته‌وه، له‌وانه: السومر، المورد، آداب الرافدين، مجل المجمع العلمي العراقي، المسلم المعاصر، اسلامية المعرفة، المؤرخ العربي، التجديد، العلم والايمان، مجلة جامعة أم القرى، الدراسات الاسلامية، مجلة التاريخ الاسلامي، آفاق الثقافة والتراث، ژین و ١٠٢ کتیبی له‌چاپ‌دراوی هه‌یه: ٦٢ یان دانراوی خوین، ٦٠ یان ساغ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌ون.

یادی به‌خێر.

فاجعة كبيرة

قراءنا الأعزاء

يتزامن صدور هذا العدد من مجلة "ژين"، رحيل الأستاذ الجامعي والكاتب والمثقف العراقي وعضو هيئة تحرير مجلتنا الدكتور عماد عبدالسلام رؤوف إلى جوار ربه الكريم، فغاب عنا أبدياً. فوا أسفاه على فقدان ذلك العالم الكبير الذي قدم خلال حياته خدمات ثمينة جليلة إلى المكتبة العلمية العراقية والعربية، ومن الصعوبة بمكان أن تولد الثقافة العراقية والعربية مثله إلى ساحتها في قابل قريب من الزمان.

ولما فتحناه لأن يقبل بعضويته في هيئة تحرير مجلة ژين السنوية، نظرا إلى خبرته وإطلاعه على شؤون مركز ژين للتوثيق والدراسات، لبي الطلب فورا وبكل سرور وإعتزان، فأصبح عضوا في هذا المشروع. وبمقتضى ذلك كان مع هيئة التحرير والعاملين في المركز من العدد الثاني (السنة الثانية) إلى العدد الحادي عشر من المجلة. ونشر في تلك السنوات بحثين في المجلة. كما حقق مخطوطة قديمة، ونشرها ضمن مطبوعات مركزنا، وهي بعنوان (روضة الاخبار في ذكر أفراد أختيار). وآخر مشروع له هو المشروع المشترك مع مركز ژين. وهو تحقيق الأعداد المئة الأولى من جريدة الزوراء التي كانت لسان حال ولاية بغداد في العهد العثماني. صدر أول عدد منها في ١٥ حزيران ١٨٦٩م، في مدينة بغداد باللغتين العربية والتركية. فقدّم المرحوم بحثه مبكرا. وكان ينتظر أن تنظف صور اعداد الجريدة الكترونيا مما لحق بها من نثار المداد وغيره مما شوه الصور وأثر عليها سلبا، لكي يراها مطبوعة. ولكن -وبأسف شديد نقول- ان عملية التنظيف تبادت، بسبب كثرة ما ترسب فيها من مشوهات. فلم تكتمل في الوقت المنظور. قبل يوم من وفاته لقيناه في (مكتبة التفسير) بأربيل يوم ٢٦ حزيران ٢٠٢١، وقضينا معه وقتا ممتعا، وهو يحدثنا عن ذكرياته الطيبة، وقدمنا له نموذجا منظفا من صورة العدد الأول من الجريدة (جريدة الزوراء). فسر رؤيتها وأكد على أمله في أن نواصل معا العمل لإعداد ونشر كل اعداد تلك الجريدة ذات الأهمية. ولكن وبالأسف من وفاته الفجائية صبيحة اليوم التالي، ورحل عنا إلى الأبد ضامنا أمنيته معه ضريحه.

ونحن -مجلس إدارة مركز ژين- نعهده أن نعمل جاهدين لإستحصال الأعداد الأخرى لجريدة الزوراء وتحقيق أمنية أستاذنا الراحل.

أسرة مجلتنا إذ تقدم تعازيها لأهل الدكتور عماد وأقاربه وأصدقائه، مصرة على إنتهاج تلك الطريقة العلمية الحقة التي انتهجها أستاذنا الكبير منذ سنين وخطط لها ورى عليها تلاميذه. ألهمنا الله جميعا الصبر والسلوان وأسكن المغفور له جنته الأبدية، تحيا ذكراه بكل خير.

موجز عن حياة الأستاذ الدكتور عماد عبدالسلام رؤوف:

ولد في بغداد عام (١٩٤٨م)، يعود أصل أسرته إلى محافظة نينوى (الموصل). بدأ دراسته في بغداد، وتخرج في قسم التاريخ/كلية الآداب- جامعة بغداد، سنة ١٩٧٠م. وحصل على درجة الماجستير في التاريخ (ولاية الموصل في العهد الجليلي ١٧٤٩-١٨٣٩م) سنة ١٩٧٣م. وفي سنة ١٩٧٦م، حصل على الدكتوراه في الجامعة المذكورة عن (الحياة الإجتماعية في العراق في عهد المماليك ١٧٥٠-١٨٣١م). كان رئيساً لمركز إحياء التراث العلمي العربي التابع لجامعة بغداد، كما كان إستاذاً للتاريخ الحديث في كلية التربية وفي الجامعة نفسها. أشرف على أعداد من رسائل الماجستير وأطاريخ الدكتوراه في التاريخ الإسلامي. توفى صبيحة ٢٧/٦/٢٠٢١.

ترجمت مجموعة من مؤلفاته إلى اللغات الفرنسية والإنكليزية والتركية والفارسية والكردية والأندونيسية والصينية. ونشر مايقارب من سبعين مجلة علمية وثقافية مثل: السومر، المورد، مجلة المجمع العلمي العراقي، آداب الرافدين، المسلم المعاصر، إسلامية المعرفة، المؤرخ العربي، التجديد، العلم والإيمان، مجلة جامعة أم القرى، الدراسات الإسلامية، مجلة التاريخ الإسلامي، آفاق الثقافة والتراث، زين وغيرها. وله (١٠٢) كتاب مطبوع. (٦٢) منها من تأليفه، و (٦٠) منها من تحقيقه.

الميديون وامتداد امبراطوريتهم

نضال محمود حاج درويش

الخلاصة

ما زال الباحثون يعانون من مصاعب كثيرة بخصوص البحث في تاريخ الميديين ودورهم السياسي والحضاري في الشرق القديم، رغم اكتشاف المزيد من المواقع الأثرية الميديية في السنوات الأخيرة، التي تساعد على كشف جوانب مهمة من تأريخهم. ويعتمد الباحثون في دراساتهم وأبحاثهم -بشكل أساسي- على ما دونه المؤرخ اليوناني هيرودوت وعلى الكتابات البابلية والآشورية أيضا. ونظرا للتناقض الموجود بين تلك المصادر بخصوص دور الميديين في سقوط الامبراطورية الآشورية، وأحداث أخرى، بالإضافة إلى صعوبة التعرف على آثار الميديين خارج مناطق ميديا المركزية، فقد ظهر بين الباحثين فريق يشك بما أورده هيرودوت من تفاصيل بخصوص الامبراطورية الميديية، وبالتالي الشك بوجود الامبراطورية الميديية في التاريخ. هذا البحث يناقش وبشكل مفصل، وبالاستناد إلى الأدلة الأثرية والمصادر التاريخية المختلفة، دور كل من الميديين والبابليين في سقوط الامبراطورية الآشورية والمناطق التي سيطر عليها كل طرف بعد زوال تلك الامبراطورية. أضف إلى ذلك، فإن البحث يشير وبشكل مختصر إلى بداية ظهور الميديين في شرقي كردستان، وإلى طبيعة الوضع السياسي وطبيعة الاستيطان في مناطقهم المركزية.

*

أسفرت التنقيبات الأثرية التي تمت في مناطق كردستان إيران وجوارها عن كشف الكثير من الحصون والأبنية العائدة إلى الفترة الميديية، أهمها ما تم اكتشافها في مواقع كودين تبه Godin Tepe وتبه نوشي جان

Nuš-i Ġan Tepe وبابا جان تبه Bāba Ġan Tepe وكونيسبان Gūnespān (شرقي كردستان) وتبه اوزبكي Ozbaki (٧٥ شمال-غرب طهران) وتل كوبا Guba (منطقة حميرين)، واولوك تبه Ulug Depe (جنوب تركمانستان)؛ هذه المواقع وغيرها هيأت لعلماء الآثار مادة غزيرة لدراسة خصائص العمارة الميديية، إلا أن الحظ لم يحالف المنقبين حتى الآن في العثور على نصوص كتابية تلقي الضوء على تاريخ الميديين ودورهم السياسي والحضاري.

خلال القرن الثامن والسابع ق.م كانت الأبجدية الآرامية منتشرة في الشرق الأوسط ومنها إيران الحالية^١، وقد تمت كتابة معظم نصوص تلك الأبجدية على مواد قابلة للتلف، بعكس الكتابات المسمارية التي كتبت على مواد صلبة قارعت ظروف الطقس كالألواح الطينية أو الأحجار، ربما استخدم الميديون أيضا اللغة الآرامية في سجلاتهم الإدارية، فلا يعقل وجود مدن محصنة قوية مذكورة في النصوص الآشورية^٢ بدون وجود إدارة مركزية وما يتعلق بها من نشاطات اقتصادية وإدارية تتطلب استخدام الكتابة.

يظهر عمق المشكلة التي تصادف الباحثين، من خلال التنقيبات الأثرية التي أجريت حتى الآن في همدان/اكباتانا (عاصمة الميديين)، إذ لم تسفر تلك التنقيبات عن الكشف عن أية طبقات أثرية من الفترة الميديية، وما عليه حتى الآن يعود بشكل أساسي إلى الفترات التي أعقبت العصر الأخميني (العصر السلوقي والبارثي والساساني)^٣.

قصره بخورسباد (دور-شروكين)، وقد تم التعرف على موقع كشسيم بفضل إحدى مسلات الملك شروكين المكتشفة في قرية نجف آباد في قلب بلاد ميديا والتي تشير إلى الاسم القديم للموقع، ولكن لم يتم التنقيب في الموقع بعد. انظر في: Gopnik 2017, 43; Radner 2003, 119; Radner 2013, 443.

كان حاكم كشسيم يدعى بيل شرو اوصر. انظر في: Radner 2003, 119.

³ Stronach/Roaf 1978; Genito 2005, 329; Young/Levine 1974; Bouchariat 2020; Naseri/Malekzadeh/Naseri 2016, 103.

^١ على سبيل المثال عثر في حيدر خان / Qalaichi (٨ كم شرق مدينة بوكان بكردستان إيران) على مسلة عليها نص آرامي من ١٢ أسطر، يعود إلى القرن الثامن ق.م، ولكن ولسوء الحظ فإن أجزاء من النص والمسلة مفقودة، لكن القسم الباقي يحتوي على لعنات موجهة ضد أي شخص يقوم بإزالة المسلة أو العبث بها، انظر: Curtis 2005b, 116.

^٢ من بين المدن الميديية المذكورة في النصوص الآشورية مدينتا تيكراتا و كشسيم Kišessim اللتين خلد الملك الآشوري شروكين الثاني ذكرى احتلالهما على ألواح تم اكتشافها في الغرفة الثانية من

لهذا فإن الباحثين المهتمين بتاريخ الميديين يعتمدون بشكل أساسي على ما ذكره المؤرخ اليوناني المعروف هيرودوت، وكذلك سجلات ملوك بابل وآشور وبشكل أقل على علم الآثار. وبسبب التناقض في المعلومات الواردة في تلك الكتابات وكذلك صعوبة التعرف وبشكل مؤكد على الآثار الميديّة خارج مناطق ميديا المركزية، فإن النقاش ما زال جارياً بين الباحثين بخصوص بداية ظهور الميديين في التاريخ واصولهم ودورهم السياسي والحضاري. فظهر فريقان من الباحثين: فريق يؤمن بما ذكره المؤرخ هيرودوت الذي أشار إلى وجود امبراطورية ميديّة قوية امتدت من مناطق زاغروس في الشرق إلى نهر هالييس (حاليا قيزل ارماق في وسط الاناضول) في الغرب، أما الفريق الآخر، فيشك في سرد ما ذكره هيرودوت وبالتالي يشك بوجود امبراطورية ميديّة في التاريخ. في هذا المقال سأجنب الكثير من التفاصيل التي تم ذكرها في الأبحاث السابقة، وسأعرض وبشكل موجز تاريخ الميديين وسأناقش بشكل أساسي آراء الفريقين بخصوص وجود أو عدم وجود الإمبراطورية الميديّة ودور الميديين في سقوط آشور. لا نستطيع تحديد الموطن الأصلي للميديين بدقة قبل هجرتهم إلى مناطق شمال غرب إيران، لكن أغلب الدراسات الحديثة ترجح هجرتهم مع اقربائهم الفرس من مناطق اسيا الوسطى في النصف الثاني من الألف الثاني ق.م، ربما حوالي ١٢٠٠ ق.م.^٤

وقد جلب هؤلاء المهاجرون معهم تغييرات كثيرة يمكن تتبعها من خلال السجلات الأثرية التي تتعلق بنوع الفخار واستخدام البرونز في صنع الأسلحة والأدوات الأخرى، مع الاعتماد بشكل أقل على الحديد، مع ان البداية المحتملة لوصول الميديين إلى المنطقة تزامنت مع عصر الحديد. إضافة إلى ذلك، دفن المهاجرون الجدد موتاهم في مقابر خاصة، بعكس الفترة التي سبقت

ظهورهم والتي تميزت بدفن الموتى تحت أرضية البيوت. استقر الميديون بشكل رئيسي في ماهي دشت وإلى الشرق منها في سهول همدان، واستقر بينهم بعض القبائل الفارسية (الحكم من خلال المصادر الآشورية). ولكن الغالبية العظمى من الفرس انتقلوا نحو الجنوب إلى مناطق العيلاميين (مملكة انشان). عاش الميديون والفرس حياة شبه بدوية حتى فترة متأخرة من القرن الخامس، حيث يذكر هيرودوت بأن أربع قبائل رئيسية من الفرس تمارس البداوة.^٥ ولكن لسوء الحظ لم يعثر حتى الآن على نصوص كتابية تلقي الضوء على تاريخ الميديين في تلك الفترة.

مع صعود دور الآشوريين في الألف الأول ق.م، لازلنا نسمع أخباراً أكثر عن الشعوب المجاورة والبعيدة ومن بينها شعوب زاغروس. كانت مناطق زاغروس تتمتع بأهمية كبيرة للآشوريين من الناحية الاقتصادية، حيث كانوا بحاجة ماسة إلى الخيول والمواشي وكذلك إلى البرونز واللازورد وغيرهما من الأحجار والمعادن الثمينة من مناطق زاغروس. هذا الأمر دفع الآشوريين منذ القرن التاسع ق.م للقيام بحملات منتظمة إلى مناطق زاغروس، وخاصة في الفترات التي رفض فيها الحكام المحليون دفع الضرائب للآشوريين أو أثناء مزاحمة مملكة اورارتو للآشوريين في السيطرة على مناطق كردستان إيران،^٦ واستمرت تلك الحملات إلى الربع الأخير من القرن السابع عشر ق.م. ومع ذلك لم تصبح ميديا أبدا جزءاً من إمبراطوريتهم،^٧ فقط خلال حكم تيغلات بلاصر الثالث (٧٤٤-٧٢٧ ق.م) وسرجون الثاني/شروكين (٧٢١-٧٠٥ ق.م) حاول الآشوريون فرض سيطرتهم المباشرة على ميديا، وذلك من خلال تأسيس مدن جديدة غرب زاغروس،^٨ وإعطاء أسماء آشورية لبعض المدن، وحولوا بعض المدن الميديّة إلى مراكز آشورية وأضافوا إلى أسمائها لقب كار التي تعني

مدن من بينها مدينة كشيئلو Kišešlu إلى كار- نابو، وكشسيم إلى كار- نركال وخرخر إلى كار شروكين ووقنداو إلى كار-سين وانزاري إلى كار أدد وبيت باكيا إلى كار ايسار والنزاش إلى كار سنحاريب، أما تيغلات بلاصر فقد بنى مدينة بارسو Parsua عند منبع دبال (نهر سيروان) الشمالية الشرقية، في منطقة سندانج في إقليم كردستان الحالية في إيران ولكن لم يتم التعرف على موقع المدينة بعد، أما بيت همبان Bit-Hamban فكان يقع جنوب إقليم بارسوا. انظر في:

Radner 2013, 450-443.

⁴ Dandamayev/Lukonin 1989, 45; Gopnik 2017, 40; Koch 2004, 372-373.

⁵ Boyce 1982, 5.

^٦ قارن مع:

Brown 1987-1990, 619-623; Frye 1984, 69; Tulpin 2004, 236.

⁷ Diakonov 1985, 77-79; Dandamayev/Lukonin, 1989, 45; Dandamayev/Medvedskaya 2006; Wójcikowski 2008, 3-4.

^٨ على سبيل المثال غير آشور ناصربال الثالث (٨٨٣-٨٥٩ ق.م) اسم مدينة اتليلا (حاليا تل بكاوة قرب حلبجة في كردستان العراق) إلى دور آشور، وغير سرجون الثاني وابنه سنحاريب أسماء عدة

(مركز تجاري)،^٩ على غرار مراكزهم التجارية القديمة في الأناضول خلال بداية الألف الثاني ق.م (مثل كاروم كانيش)؛ هذا الأمر يشير إلى وجود تجار ومراكز تجارية آشورية في مناطق زاغروس.

أقدم الكتابات التي تذكر الميديين تعود إلى عصر الملك الآشوري شلمنصر الثالث عند سرد أخبار الحملة التي قادها سنة ٨٣٦ ق.م، التي خلدها على ما يعرف بالمسلة السوداء والموجودة حالياً في المتحف البريطاني، حيث يذكر في أخبار هذه الحملة أنه احتل أرزياش وكرخ، ومدن أخرى في بلاد الميديين وقتل الجنود ونهبت الممتلكات وحرقت ودمرت المدن.^{١٠} من خلال المصادر الآشورية يبدو واضحاً أن بلاد ميديا خلال تاريخها المبكر كانت مقسمة إلى عدة دويلات ضعيفة يحكمها زعماء أطلق عليهم الآشوريون اسم (بيل آلاني)، أي حاكم المدينة،^{١١} على سبيل المثال يذكر شلمنصر الثالث (سنة ٨٣٤ ق.م) تلقيه الجزية من ٢٧ حاكماً ميدياً، في حين أن سرجون الثاني تلقى الجزية من ٢٨ حاكماً ميدياً.^{١٢} وآخر مرة يرد فيها ذكر بيل آلاني يعود إلى سنة ٦٥٦ ق.م، حيث قام الملك آشور بانيبال بحملة ضد حاكمين ميديين تمردا ضد الآشوريين، وانتهت الحملة بالقبض عليهما ومن ثم جلبهما إلى نينوى.^{١٣}

إلى جانب حكام المدن، كانت توجد قبائل ميديا تعيش البداوة، حيث يشير الآشوريون إلى هؤلاء على أنهم "عرب شروق الشمس"،^{١٤} وهي تسمية كان يطلقها الآشوريون على من كان يمارس نمط الحياة البدوية. وتشير النصوص الآشورية إلى أن منطقة ميديا كانت

متميزة بكثافة الاستقرار سواء في القرى أو المدن، وكدليل على ذلك ما ورد في سجلات الملك الآشوري شمشي أدد الخامس (٨٢٣-٨١١ ق.م) بخصوص إحدى حملاته على بلاد ميديا: "صرت إلى أرض الميديين (كور ماتا) الذين أصيبوا بالذعر من أسلحة الإله آشور، وتخلوا عن مدنها، وصعدوا إلى جبل وعر وطاردتهم. لقد ذبحت ٢٣٠٠ جندي من جنود الملك الميدي خانايسروكا وأخذت منه ١٤٠ من سلاح الفرسان، واستوليت على كميات لا حصر لها من ممتلكاته، وهدمت ودمرت وأحرقت ساغبيتا Sagbita، مدينته الملكية، مع ١٢٠٠ مدينة أخرى من مدنها".^{١٥} بالتأكيد هذا النص لا يخلو من المبالغة، على غرار نصوص الملوك الآشوريين الآخرين، ولكنه بالرغم من ذلك يظهر طبيعة الاستيطان والاستقرار في القرى والمدن المنتشرة في المنطقة.

الأمر المثير للاهتمام هو أن النصوص الآشورية وصفت الميديين في بعض الأحيان بـ"الميديين البعيدين" وكذلك "الميديين الأقوياء"، وهذا الأمر يثير الدهشة، وذلك لأن الآشوريين في العادة حاولوا تشويه سمعة أعدائهم وليس تعظيمهم.^{١٦}

كانت تعيش في منطقة جبال زاغروس شعوب وكيانات سياسية متنوعة (انظر الشكل ١). بالإضافة إلى الميديين كانت المنطقة مأهولة أيضاً من قبل المانيين والكاشيين واللوبيين، وقد شكلوا دويلات منفصلة، تقع بين آشور وأورارتو. كانت تلك الشعوب، من ناحية، تقاوم دائماً الغزوات الآشورية، ولكن من ناحية أخرى، كانت تطلب أيضاً مساعدة الآشوريين في تسوية نزاعاتهم المحلية.^{١٧}

Gopnik 2017, 45.

¹⁷ Diakonov 1985, 36; Dandamayev/Lukonin 1989, 46-47, 49; Radner 2003, 59-60; Dandamayev/ Medvedskaya 2006; Wójcikowski 2008, 3.

على سبيل المثال، قاد الملك اسرحدون في السنة الخامسة من حكمه (٦٧٦ ق.م) حملة باتجاه مناطق ميديا استجابة لنداء ثلاثة من حكام المدن الميديية طلبت منه التدخل لحل الصراع الداخلي بين بعض الكيانات الميديية (Brown 1987-1990, 621). وفي نص آخر من نفس الفترة يرد ذكر قدوم حاكم ميدي (راماتايا من اوراكارابارنا) إلى نينوى وجلبه للضرائب التي شملت الخيول واللازورد وذلك سعياً منه في الحصول على دعم الآشوريين ضد زعيم ميدي آخر. انظر في:

Gopnik 2017, 48.

⁹ Gopnik 2017, 43; Radner 2013, 443.

¹⁰ Brown 1987-1990, 620; Frye 1984, 65; Boyce 1982, 6-7; Stronach 2010, 667; Gopnik 2017, 43; Witzel 2013, 234; Tulpin 2004, 232.

¹¹ Frye 1984, 67; Lanfranchi 2003, 92; Radner, 2003, 9; Stronach 2010, 667; Curtis 2005b.

¹² Koch 2004, 373; Gopnik 2017, 44; Witzel 2013, 234; Tulpin 2004, 232.

¹³ Gopnik 2017, 53.

¹⁴ Tulpin 2004, 232.

^{١٥} انظر على سبيل المثال في:

Gopnik 2017, 43.

^{١٦} على سبيل المثال شبه سرجون الثاني المانيين بالآشور وشعوب سوريا بالكلاب وشبه روزا ملك اورارتو بإمرأة في المخاض وطائر هارب وخنزير.. وهكذا، انظر في:

ومع ذلك لم تتمكن تلك الشعوب ولفترة طويلة من تشكيل كيان سياسي مستقل يكون قادرا على موازنة القوة الآشورية. لكن التدخل الآشوري المتزايد والذي رافقته عمليات تدمير للمناطق الميمنية وترحيل السكان والضرائب الهائلة المفروضة على السكان، دفعهم إلى الوحدة السياسية لمواجهة الخطر الآشوري. ومع ذلك، فإن تفاصيل هذه العملية لاتزال غير معروفة وذلك بسبب نقص المصادر المكتوبة.^{١٨} ولكن يبدو من سجل الملك الآشوري اسرحدون بأن الميديين استطاعوا تنظيم أنفسهم خلال القرن السابع ق.م، حيث قام عدة زعماء ميديين بالثورة ضد الآشوريين، وكان أكثر الزعماء أهمية هو كاشتاريتي (خشاتريتيا/ خواخشترا) حاكم كاركاشي، حيث استطاع هذا الزعيم توحيد القبائل الميمنية حوالي سنة ٦٧٢ ق.م. وشكل خطرا على الآشوريين، وترد أخبار هذه الثورة في ٢٣ نص من نصوص الفأل الآشورية.^{١٩} استطاع كاشتاريتي تحرير القسم الأعظم من مناطق ميديا من الآشوريين،^{٢٠} وقد ساعده في ذلك المانيين والكيمييين^{٢١} والسكيثيين.^{٢٢} خلال تلك الحروب، استطاع اسرحدون تحييد بعض القبائل الميمنية، ونجح في ضم السكيثيين إلى جانب آشور.^{٢٣} لكن الميديين ظلوا محتفظين باستقلالهم، حيث يرد ذكر اسم ميديا

كمملكة مستقلة في الأرشييف الآشوري بعد ذلك الحدث بثلاث سنوات (٦٦٩ ق.م)، ولكن امتداد المملكة لم يكن معلوما خلال ذلك الوقت.^{٢٤} في سنة ٦٥٣ ق.م قاد كاشتاريتي حملة جديدة ضد الآشوريين، لكن السكيثيين هاجموه من الخلف، وانتهت الثورة بمقتل كاشتاريتي واحتلال ميديا من قبل الاسكيثيين ولمدة ٢٩ عاما (٦٥٣-٦٢٥ ق.م).^{٢٥}

كاشتاريتي أو خشاتريتيا كان على الأرجح لقبا للحاكم الميدي فراورتييس ابن دايوكو الذي ذكره هيرودوت، حيث يظهر من خلال نقش الملك داريوس الأول/دارا في بيهستون/بيسوتون بأن هذا اللقب كان لقبا تشريفيا بعد اعتلاء العرش. حيث يذكر داريوس قيام الزعيم الميدي فرافارتيش Fravartīš (فراورتييس في الكتابات اليونانية) بالثورة ضد داريوس سنة ٥٢٢-٥٢١ ق.م. وادعى هذا الزعيم بأنه خشاتريتيا من عائلة الملك الميدي كياكساريس.^{٢٦} يذكر هيرودوت قيام فراورتييس بالسيطرة على بلاد فارس ومن ثم قيادته لثورة ضد الآشوريين الذين دحروه وقضوا عليه بعد فترة حكم استمرت ٢٢ سنة. ويظهر من خلال هيرودوت بأن خشاتريتيا كان لقبا للملك الميدي كياكساريس أيضا.^{٢٧}

¹⁸ Radner 2003, 39, 62; Wójcikowski 2008.

¹⁹ في إحدى تلك النصوص يستفسر الملك اسرحدون من الإله شمش: "شمش، أيها السيد العظيم، أعطني إجابة حسنة صارمة على ما أطلبه منك! كاشتاريتي، زعيم مدينة كاركاشي، الذي كتب إلى ماميتارشو Mamitiaršu، سيد مدينة الميديين، على النحو التالي: "دعونا نعمل معا ونفصل عن آشور". فهل سيستمع ماميتارشو إليه؟ هل سيمتثل؟ هل سيكون مسرورا؟ هل سيعادي اسرحدون ملك آشور هذه السنة؟". انظر في:

Gopnik 2017, 47.

²⁰ Dandamayev/Medvedskaya 2006; Diakonoff 1985, 110; Dandamaev/Lukonin 1989, 52; Frye 1984, 71.

²¹ Wójcikowski 2008; Koch 2004, 374; Frye 1984, 71.

الكيمييون قبائل بدوية ذات أصول هندو-أوربية، كانت تعيش شمال جبال القفقاس، في جنوب روسيا ومن ثم انتقلت إلى جنوب تلك الجبال، واضطرت تحت ضغط الأسكيثيين للزوح نحو آسيا الصغرى، توجه الكيمييين نحو الغرب وقضوا على مملكة الفريكيين Phirigien في وسط تركيا الحالية. أول ذكر للكيمييين يعود إلى سنة ٧١٤ ق.م حيث ساعدوا الملك الآشوري سرجون الثاني في حربه ضد مملكة أورارتو. وفي فترة لاحقة هاجم الكيمييون المستعمرات الآشورية في كيليكا وغيرها من المواقع فخاربهم الآشوريين وانتصروا عليهم في عهد كل من الملكين اسرحدون وآشور بانيبال. انظر في:

Frye 1984, 70.

²² Dandamayev/Medvedskaya 2006; Brown 1987-1990, 619-623; Dandamaev/Lukonin 1989, 52

الاسكيثيون قبائل بدوية ذات أصول إيرانية، ازدهروا في الفترة بين القرنين السابع والرابع ق.م في المناطق الواقعة شمال البحر الأسود. أقدم الدلائل على وجود الاسكيثيين تعود إلى عصر الملك الآشوري اسرحدون، (بين ٦٧٩ و ٦٧٧)، الذي هزم "المانيين وحلفائهم السكيثيين بقيادة إيشباكايا، وفي فترة لاحقة (٦٧٢ ق.م) تزوج الملك السكيثي من أبنه أسرحدون ودخل الطرفان في علاقة تحالف ضد الميديين واستطاع السكيثيون احتلال مناطق كردستان إيران إلى أن تمكن كياكساريس من طردهم سنة ٦٢٥ ق.م بعد احتلال دام ٢٨ سنة، وفي أواخر القرن السابع وصل السكيثيون في غزواتهم إلى حدود مصر ونهبوا عدة مدن في فلسطين ودحروا الكيمييين. انظر بالتفصيل في:

Ivantchik 2018; Frye 1984, 70-71.

²³ Ivantchik 2018; Koch 2004, 374; Diakonov 1961, 50; Frye 1984, 71.

²⁴ Dandamayev/Medvedskaya 2006; Diakonoff 1985, 110; Dandamaev/Lukonin 1989, 52; Wójcikowski 2008, 3.

²⁵ Koch 2004, 374; Dandamaev/Lukonin 1989, 52.

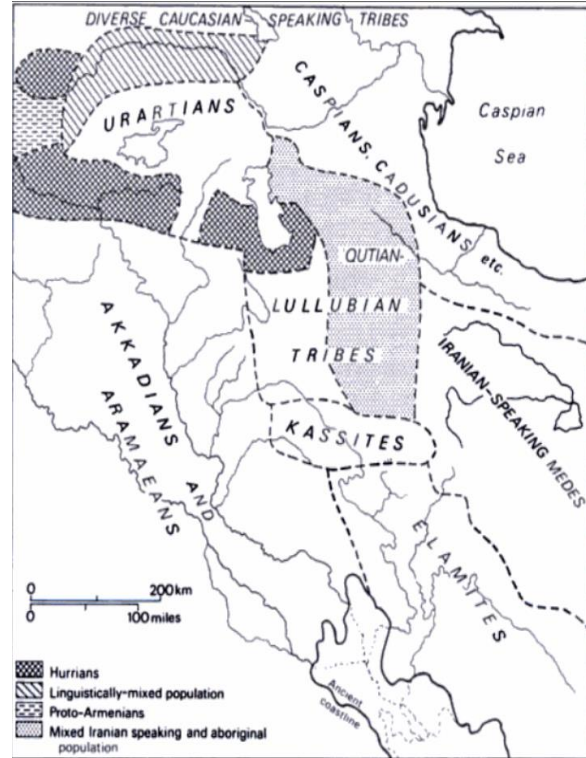
²⁶ Dandamayev/Medvedskaya 2006; Diakonoff 1985, 110.

^{٢٧} هيرودوت، ص ٨٠.

فسأورد هنا مجريات الأحداث بشيء من التفصيل: في حوالي ٦٢٥ ق.م، استطاع الملك الميدي كياكساريس^{٣٠} توحيد القبائل الميديّة وإعادة تنظيم الجيش الميدي على غرار القوات النظامية،^{٣١} وتمكن بذلك من تحرير ميديا من حكم السكيثيين، حلفاء الآشوريين.^{٣٢} وبعدها تمكن من إخضاع الفرس والمانيين والاورارتيين.^{٣٣}

في جنوب بلاد الرافدين استغل حاكم بابل الكلداني نابوبولاصر هذا الوضع وفي عام ٦٢٦/٦٢٧ ق.م، وتمرد ضد الملك الآشوري سين-شر-إشكون. من أجل تعزيز موقعه، أعلن نابوبولاصر نفسه ملكا. استغل نابوبولاصر ضعف الآشوريين وتوجه نحو الشمال لتحرير بابل من قبضة الآشوريين.^{٣٤} شاركت دول أخرى من المنطقة في هذا الصراع الدائر، حيث انضمت مصر إلى جانب الآشوريين^{٣٥} وكذلك المانيون، حلفاء نينوى جنوب بحيرة اورميا، الذين تعرضوا للهزيمة من قبل البابليين.^{٣٦} في عام ٦١٦ استطاع الكلدانيون تحرير بابل من حكم الآشوريين وانتصرو عليهم بالقرب من كركوك ومن ثم حاولوا احتلال نينوى، لكن الآشوريين استطاعوا صدّهم.^{٣٧} وفي ٦١٥ ق.م فشل البابليون في الهجوم على آشور وتعرضوا لهجمات معاكسة ارغمتهم على التراجع نحو الجنوب.

تغير الوضع في خريف عام ٦١٥، وذلك بعد ظهور الميديين على الحدود الآشورية، حيث كان الميديون في وضع يسمح لهم بالهجوم على كركوك واحتلالها، ومن ثم سيطروا على تاربيسو وآشور. بعد هذا الانتصار عقد ملّهم كياكساريس تحالفا مع نابوبولاصر ملك بابل^{٣٨} توج بزواج نبوخذ نصر، ابن نابوبولاصر، من أميتيس Amytis، ابنة كياكساريس.^{٣٩}

الشكل ١: التوزيع التقريبي للمجموعات العرقية في بداية الألف الأول
Dandamaev/Lukonin 1989, Map

بعد وفاة آشور بانيبال (٦٦٩-٦٢٦ ق.م)، الذي أوصل آشور خلال حكمه إلى ذروة قوتها، اجتاحت أزمة خطيرة الإمبراطورية بأكملها. ارتبطت زعزعة الاستقرار في البلاد بقضية خلافة العرش، فضلا عن الوضع الاقتصادي السيئ الذي أدى إلى الفوضى.^{٣٨} هذا الأمر أتاح الفرصة للميديين وغيرهم من الشعوب للتححر من سيطرة الآشوريين وحلفائهم،^{٣٩} وفي فترة لاحقة تمكن التحالف الميدي-الكلداني من القضاء بشكل نهائي على الإمبراطورية الآشورية. ونظرا للخلاف بين الباحثين حول دور كل من القوتين في سير الأحداث،

Diakonoff 1985, 125.

³³ Koch 2004, 374.

³⁴ Pietraszewski 1924, 42; Diakonov 1961, 54; Godard 1962, 103-104; Frye 1984, 75; Zawadzki 1996, 11; Joannes 2007, 33, 85.

³⁵ Zawadzki 1996, 23-25.

³⁶ Dandamaev/Lukonin 1989, 54.

³⁷ Dandamaev/Lukonin 1989, 54; Roaf 1990, 198.

³⁸ Dandamayev/Medvedskaya 2006; Brown 1987-1990, 620-623; Wiseman 1956, 15-20; Roaf 1990, 198; Frye 1984, 75-76.

³⁹ Frye 1984, 81; Dandamayev/Lukonin 1989, 55; Dandamayev/Medvedskaya 2006.

²⁸ Zawadzki 1996, 11; Johannes 2007, 32-33.

كانجيك-كيرشباوم ٢٠٠٨، ٩٧-١٠٠.

²⁹ Zawadzki 1996, 11.

³⁰ يرد ذكره في السجل البابلي بصيغة اوماكيشتار. انظر في: Gopking 2017, 48.

³¹ يذكر هيرودوت بأن كياكساريس قام بتنظيم الجيش وفقا لنوع الأسلحة التي يستخدمها الجنود، وبالتالي تشكيل مجموعات من الرماة والنبالة والفرسان، وكان لكل من هذه المجموعات مكانها المنفصل في تسيير المعركة. قبل حكمه كان الجميع يقاتلون معا كمجموعة واحدة. انظر في: هيرودوت ص ٨٠.

³² Dandamaev/Lukonin 1989, 55; Koch 2004, 374.

ظلت المملكة الاسكيثية محتفظة باستقلالها في أذربيجان إلى أن تم القضاء عليها من قبل كياكساريس سنة ٥٩٠ ق.م. انظر في:

منذ ٦٠٧ ق.م، حدث العديد من المعارك بين بابل ومصر وكان ختامها معركة كركميش (٦٠٥ ق.م) التي انتهت بهزيمة المصريين مع بقايا القوات الآشورية التي كانت تحارب إلى جانبهم.^{٤٤} ختم هذا الانتصار البابلي ميزان القوى الجديد في المنطقة، وتم تقسيم الأراضي الآشورية بين المنتصرين.^{٤٥} ولكن المصادر لا تشير بشكل واضح إلى البلاد التي خضعت للحكم الميدي المباشر،^{٤٦} ولكن يبدو من الكتابات الكلاسيكية ومجرى الأحداث بأن الميديين حكموا مناطق إيران وأرمينيا والجزء الشرقي من الأناضول وشمال بلاد الرافدين، وفي الشرق امتدت حدود ميديا إلى باكتريا (حاليا بلخ) والهند، أما البابليون فقد حكموا مناطق جنوب بلاد الرافدين وسوريا وفلسطين.^{٤٧}

تشير النظرة العامة للانهايار الآشوري إلى أن الميديين كانوا القوة الرئيسية في الصراع وأن البابليين لم يكونوا بذلك المستوى من القوة ليفرضوا سيطرتهم على المناطق الشمالية أيضا. لكن هذه الحقيقة تبدو متناقضة مع سجل الملك نابوبولاصر الذي يميل إلى تقليص الدور الميدي ووصف الكلدان بأنهم القوة الرئيسية في التحالف البابلي الميدي،^{٤٨} حيث يشير السجل إلى انسحاب الميديين إلى بلادهم بعد سقوط نينوى سنة ٦١٢، بينما استمر الكلدانيون بالهجوم، حيث توجهوا نحو الشمال سنة ٦١١ ق.م. واحتلوا نصيبين وروسابو Rusapu، ثم توجهوا بعد ذلك نحو سوريا وأعلى نهر الفرات. يبدأ ظهور الميديين من جديد عند

لقد غير مجيء الميديين نتيجة هذه الحملة تماما، ففي عام ٦١٤ ق.م، حاول الميديون حصار نينوى من جديد، لكن الدفاع الشرس والتحصينات القوية للآشوريين دفعتهم للانسحاب من أسوار المدينة. كان هدفهم التالي هو مدينة آشور، العاصمة القديمة للآشوريين. تمكن (الميديون) من الاستيلاء على المدينة وتدميرها. في عام ٦١٢ ق.م. حاصر الميديون مدينة نينوى ومن ثم تمكنوا من السيطرة عليها وقتل الملك الآشوري سين-شر-إشكون.^{٤٩} لم تنته الحرب بالاستيلاء على المدن الآشورية الرئيسية وتدميرها ولم يكن النصر كاملا، والأكثر من ذلك، كان الجيش الآشوري لا يزال قويا. بعد سقوط نينوى انسحب الميديون إلى بلادهم وتوقفت الأنشطة العسكرية لمدة عامين، الأمر الذي فسخ المجال للآشوريين بتنظيم صفوفهم من جديد.^{٥٠}

استؤنف القتال عام ٦١٠ ق.م، وهذه المرة كان الآشوريون تحت إمرة آشور أبلط الثاني (٦١٢-٦٠٨) الذي أخذ زمام المبادرة وهزم البابليين في حران. لكن هذا الانتصار لم يغير من نتيجة الحرب. بعد معركة حران بوقت قصير، هزم الميديون آشور أبلط الثاني في نفس المكان.^{٥١} انتهى الفصل الختامي من هذه الحرب بسلسلة من المعارك بين الميديين والأورارتيين - أعداء آشور القدامى، حيث أراد الأورارتيون الاستفادة من الوضع واستعادة قوتهم السابقة، لكن الميديين استطاعوا الانتصار عليهم مرة أخرى.^{٥٢}

بناها الملك شمال بحيرة اورمية إلى النهب والتدمير، هذا الأمر ربما يعود إلى صعود الميديين لأنهم كانوا القوة الوحيدة التي كانت قادرة على هزيمة اورارتو في المنطقة في ذلك الوقت (Dandamayev/Medvedskaya 2006)، ربما سيطر الميديون في ذلك الوقت على جزء من ممتلكات اورارتو، حيث يعتقد دياكونوف بأن اورارتو خضعت للميديين حوالي سنة ٦٠٩ ق.م، بينما يشير باحثين آخرين إلى أن نهاية مملكة اورارتو كانت حوالي ٥٩٠ ق.م وذلك خلال حروب الملك الميدي كياكساريس ضد ليديا. انظر في: Roaf 1990, 202; Frye 1984, 72.

^{٤٤} Dandamayev/Lukonin 1989, 59; Roaf 1990, 198; Frye 1984, 76.

^{٤٥} Diakonov 1961, 55; Frye 1984, 76; Dandamayev/Lukonin 1989, 58.

^{٤٦} Tuplin 2004, 234.

^{٤٧} انظر على سبيل المثال في:

Klengel 1989, 349; Herzfeld 1968.

^{٤٨} Wójcikowski 2008, 5-6.

^{٤٩} Diakonoff 1985, 122-123; Dandamayev/Lukonin 1989, 57; Dandamayev/Medvedskaya 2006; Wójcikowski 2008, 4-6; Koch 2004, 374; Roaf 1990, 198; Frye 1984, 76.

كانجيك-كيرشباوم ٢٠٠٨، ٩٨.

^{٥٠} Dandamayev/Lukonin 1989, 57; Liverani 2003, 12; Raede 2003, 151-152; Rollinger 2003, 291-292; Dandamayev/Medvedskaya 2006.

^{٥١} Frye 1965, 73; Frye 1984, 73; Dandamayev/Lukonin 1989, 57; Liverani 2003, 12; Raede 2003, 151-152; Rollinger 2003, 291-292; Dandamayev/Medvedskaya 2006; Joannes 2007, 33-34, 85.

^{٥٢} شكل الأورارتيون خطرا حقيقيا على الميديين وفي النصف الأول من القرن السابع واستمرو في النشاطات العسكرية في المناطق الشرقية واختراق المناطق الإيرانية. وفي منتصف القرن نفسه، تم تدمير جميع القلاع في الأطراف الشرقية من سيطرة اورارتو بالنيران أو تم التخلي عنها. وفي نهاية حكم الملك الأورارتي روسا الثاني (٦٨٥-٦٣٩/٦٤٥ ق.م) تعرضت مدينة بسطام المدينة التي

ذكر أحداث ٦١٠ ق.م. حيث -وبحسب السجل- اتحد الجيشان الميدي والكلداني سوية وهاجموا مدينة حران، حيث كان الملك الآشوري آشور أبلط الثاني متحصنا فيها ويدعمه المصريون. يذكر السجل توجه الجيشين معا نحو الغرب، ولكنه لا يشير إلى الميديين عند ذكر احتلال مدينة حران بعد أن تركها الملك الآشوري آشور أبلط. ولكن يظهر في نهاية السجل بأن الميديين كانوا مشاركين في احتلال المدينة، عندما يتم ذكر انسحاب الجيشين وعودتهم إلى بلادهم. بخصوص أحداث السنة اللاحقة لا يشير السجل إطلاقا إلى الميديين، وإنما يذكر بأن آشور أبلط قد هاجم حران واستطاع في البداية دحر البابليين خارج المدينة ولكنه لم يستطع السيطرة على المدينة. ثم يستمر السجل بذكر توجه نابوبولاصر - بغرض إراحة الجند- نحو الشرق، لم يتوجه نابوبولاصر نحو حران مباشرة وإنما توجه نحو الشمال ضد إزاللا وأبعد من ذلك نحو اورارتو. إضافة إلى ذلك، يشير نابوبولاصر في أحداث سنة ٦٠٨ إلى أنه غزا المناطق الجنوبية من اورارتو.^{٤٩}

إضافة إلى السجل البابلي، فإن النصوص البابلية - بحسب الباحث كورتيس- تشير إلى أن آرابخا كانت- على الأقل منذ عهد نبوخذ نصر- تحت سيطرة بابل، وإلى أن الملك البابلي نيرجلसर Neriglissar (٥٦٠-٥٥٦ ق.م) أعاد تمثال إله إلى آرابخا. ويشير كورتيس كذلك إلى أربعة نصوص مسمارية تم اكتشافها في "الدار الحمراء" في تل شيخ حمد، كتبت تلك النصوص باللغة والكتابة الآشورية، لكنها تعود إلى السنة الثانية والخامسة من عصر نبوخذ نصر (٦٠٣، ٦٠٠ ق.م)، وهي تتعلق ببيع الأرض.^{٥٠} وقد عثر على ألواح مشابهة في تل حلف أيضا، لكن الباحث يضيف أنه ليس من الضروري أن تكون المدينة تحت سيطرة البابليين.^{٥١} ويرى الباحث باكر أنه في ظل غياب أي أثر يشير إلى وجود بنية تحتية من العصر البابلي في كل من تل شيخ حمد وتل حلف، فإن وجود تلك الألواح لا يشير إلى الوجود البابلي في

المنطقة، فربما وصلت تلك الألواح إلى الموقعين من الخارج أو ربما كتبت تحت تأثيرات شخصية لمهاجرين بابليين أو زوار خلال العقود الأخيرة من عمر الإمبراطورية الآشورية.^{٥٢} ويبدو هذا الرأي معقولا من خلال استخدام اللغة والكتابة الآشورية في كتابة تلك الألواح.

إضافة إلى ما تم ذكره وكذلك عدم التعرف على آثار ميديية في شمال بلاد الرافدين وأبعد منها في الغرب، دفع بعض الباحثين للتشكيك بالدور الميدي في احتلال حران وكذلك التشكيك بوجود الإمبراطورية الميديية.^{٥٣} مدعين أن الأمر لا يتعدى تشكيل كونفدرالية من الكيانات السياسية في منطقة زاغروس، تشكلت لمحاربة الإمبراطورية الآشورية ومن ثم بطل عقدها بعد هزيمة الآشوريين.^{٥٤}

مقابل هذا الرأي، سأورد هنا بعض الدلائل التي تشير إلى أن ما تم ذكره من قبل هيروودوت بخصوص الميديين هو الأقرب للحقيقة، وأن نابوبولاصر في سجله بالغ في إبراز الدور البابلي في سقوط الإمبراطورية الآشورية على حساب الميديين.

١. أظهرت أحداث الحرب في الفترة بين ٦١٥-٦٠٨ ق.م أن الكلدانيين كانوا ضعفاء مقارنة بالقوة الميديية الضاربة، حيث استطاع البابليون الحفاظ على وجودهم بفضل الدعم الميدي، فعندما اندلعت ثورة ضد الملك البابلي في ربيع عام ٦١٣، في سوهو-وهي منطقة تقع على نهر الفرات الأوسط -امتدت لاحقا إلى وسط وجنوب بابل، كان نابوبولاصر على وشك أن يفقد قوته لصالح الآشوريين، لكن الميديين أنقذوهم من هذا الخطر.^{٥٥} إضافة إلى ذلك، يظهر من أحداث سنة ٦١١ ق.م أن البابليين لم يكن باستطاعتهم قيادة المعركة لوحدهم ضد الآشوريين، وأن التدخل الميدي هو الذي حسم المعركة.^{٥٦} في عام ٦١٠ ق.م، خلال المرحلة الثانية من الحرب، قاتلت قوات آشور الضعيفة من أجل البقاء، ولكنهم مع ذلك كانوا أقوياء بما يكفي لضرب البابليين في حران.^{٥٧} هذه المعركة أظهرت بوضوح نقاط الضعف البابلية مقابل التفوق العسكري للميديين، سواء في المناطق البعيدة عن حدودهم أو في تأمين قلب البلاد (بما في ذلك

⁵⁴ Degen/Rollinger 2019, 273.

⁵⁵ Dandamayev/Medvedskaya 2006; Dandamaev/Lukonin 1989, 55.

⁵⁶ Wiseman 1956, 18.

⁵⁷ Wójcikowski 2008, 6-5.

⁴⁹ Wiseman 1956.

⁵⁰ Curtis 2005a, 1: Curtis 2003, 163.

⁵¹ Curtis 2005a, 1: Curtis 2003, 163.

⁵² Baker 2012, 928.

^{٥٢} انظر في الكتاب المشترك الذي نشره:

Lanfranchi, Giovanni B./Roaf, Michael/Rollinger, Robert (Edit.) 2003.

الحدود الشرقية)، الأمر الذي يشير بوضوح إلى أن الميديين كانوا منظمين ضمن إدارة مركزية قادرة على فرض سيطرتها على مناطق واسعة، وربما بشكل مشابه لوضع الأخمينيين في الشرق، خاصة وأن الأخمينيين تبنا الكثير من مظاهر الحضارة الميديّة من عمارة وملابس وتقاليده إدارية تظهر آثارها في المصطلحات الإدارية التي تم استخدامها من قبل الأخمينيين.

٢. بعد الحرب على آشور، أصبح الميديون أقوى أمة في المنطقة. وكان البابليون يدركون جيدا هذه الحقيقة، لهذا فأنهم كانوا دائما يخشون أن يقوم الميديون بغزو بلادهم، فبادروا بإنشاء خط من التحصينات بالقرب من حدود ميديا، يسمى بـ"ال سور الميدي"، والذي تم ذكره بالاسم في كتابات المؤرخين الكلاسيكيين، وقد سمي بهذا الاسم لأن نبوخذ نصر بناه -على الأرجح بنهاية فترة حكمه (٦٠٥-٥٦٢ ق.م)- تحسبا لهجمات الميديين،^{٥٨} ولكن الميديين لم يقوموا بمهاجمة بابل أبدا، لأنهم كانوا مهتمين أكثر بأراضي آسيا الصغرى.^{٥٩}

٣. ففي "نص حلم نابوئيد"،^{٦٠} الذي يعود إلى السنة الأولى (٥٥٦ ق.م) من حكم نابوئيد -آخر ملك بابلي- يشير الملك إلى تدمير معبد إله القمر سين في مدينة

حاران قبل ٥٤ عاما من ذلك التاريخ من قبل الميديين وإلى أن الميديين كانوا يسيطرون على مدينة حران في الفترة بين ٦٠٧-٥٥٣ ق.م،^{٦١} حيث يقول الملك: في السنة الأولى من حكمي الأبدي: "وقف مردوخ، الرب العظيم، وسين، منير السماء والأرض (هناك)؛ قال لي مردوخ: نابونيدوس، ملك بابل، أحضر اللبن على عربتك الحربية (التي يجرها فرسك)، (أعد) بناء إخلخل (معبد الإله سين) ودع سين، الرب العظيم، يأخذ مسكنه هناك! قلت لأنليل الآلهة مردوخ: "إن أومان ماندا (هنا: الميديون)^{٦٢} يحيطون بالمعبد الذي أمرتني (أنا) ببنائه وقوتهم المسلحة عظيمة جدا"، لكن مردوخ قال لي: "أومان ماندا الذين تحدثت عنهم، هم وبلدهم (جميع) الملوك وحلفائهم، سيخفون من الوجود!" (وبالفعل) عندما جاءت السنة الثالثة، دفع (مردوخ وسين) ضدهم كورش، ملك أنشان (المقصود هنا كورش الأخميني)، خادمه الشاب، وقام (كورش) بتشتيت العديد من أومان ماندا بجيشه الصغير وأسر أستياجس Astyages ملك أومان ماندا وجلبه مقيدا إلى أرضه (كورش). كان هذا من فعل السيد العظيم مردوخ الذي لا يمكن تغيير أمره.^{٦٣}

^{٦٠} كتب النص على اسطوانة من الطين، عثر عليها في مدينة سيبار (حاليا أبو حبة، ٦٠ كم شمال بابل).

Pietraszewski 1924, 53-55; Diakonow 1961, 55; Frye 1965, 69; Zawadzki 1988, 66-67; Dandamayev/ Lukonin 1989, 55-56; Dandamayev/Grantovskif; Dandamayev/Medvedskaya 2006.

^{٦١} Diakonoff 1985, 125.

^{٦٢} كان مصطلح أومان ماندا مصطلحا أزدرايا، استخدم لوصف شعوب مختلفة أقل تحضرا كالكيمريين والسكيثيين والميديين وغيرهم. ليس هناك شك في أن المصطلح في هذين النصين استخدم للإشارة إلى الميديين. استخدم هذا الوصف نوعا ما لغاية الدعاية، حيث وصف حلفاء البابليين على أنهم قبائل بربرية، انظر في:

Dandamayev/Lukonin 1989, 55-56; Dandamayev/Medvedskaya 2006. Wójcikowski 2008, 5; Frye 1984, 70.

^{٦٣} انظر في:

Oppenheim 1956, 250; Rollinger 2003, 297-300.

يشير الملك الأخميني كورش في نصه الموجود على ما يعرف بـ"اسطوانة كورش" إلى أن مردوخ أخضع له الميديين وبلاد الكوتيين، أحد أقدم شعوب كردستان القديمة، وقد ساهم أحد الحكام الكوتيين واسمه Ugbaru في حملة كورش على مدينة بابل سنة ٥٣٩ ق.م. انظر، على سبيل المثال في:

Tulpin 2004, 235.

^{٥٨} Diakonow 1961, 56-57; Frye 1965, 73; Collins 1974, 20; Diakonov 1985, 126; Frye 1988, 82; Liverani 2003, 7-8; Rollinger 2003, 305-316; Dandamayev/Medvedskaya 2006; Roaf 1990, 198.

تم بناء السور الميدي شمال مدينة بابل القديمة، وذلك خلال الجزء الأخير من عهد نبوخذ نصر الثاني (٦٠٥-٥٦٢ ق.م)، ذكر هذا السور من قبل عدة مؤرخين رومان وأغريق مثل هيرودوت وسترابون واريان وبليني واميانوس مارسيلينيوس وغيرهم. يذكر اكسينيفون/زينوفون في كتابه أناباسيس أن الجدار كان موجودا في عام ٤٠١ ق.م، وكان مبنيا من الآجر والقار وبحسب وصفه بلغ عرض السور حوالي ٦.١ مترا وارتفاعه ٣٠ مترا وطوله ٢٠ حوالي ١١٠ كيلومترات. وقد ورد أخبار بناء سور دفاعي لحماية بابل في كتابات نبوخذ نصر أيضا، ولو أنه لم يذكر الميديين بالاسم. في الثمانينيات من القرن الماضي، بدأ فريق من علماء الآثار البريطانيين والبلجيكيين حفر خندق يبلغ طوله حوالي ١٥ كيلومترا يتوافق مع بقايا جدار قديم في منطقة تبعد حوالي ٣٠ كيلومترا جنوب-جنوب غربي بغداد. ويعتقد الكثيرون أنها تتوافق مع الجدار الميدي الذي بناه نبوخذ نصر. بالنسبة إلى القرويين المحليين على طرفي الجدار، يعرف اليوم باسم حبل السهر ("سلسلة الحجارة")، انظر بالتفصيل في:

Da Riva 2010, 17.

زينفون، ١١٠.

^{٥٩} Wójcikowski 2008, 7

بعد قراءة هذا النص هل يبدو أمرا معقولا أن نتخيل بأن نابوئيد يمكن أن يجبر سكان بابل على التخلي بأن الميديين هم من يحتلون حران وليس البابليين؟ ما هو غرض نابوئيد في انكار حقيقة الوجود البابلي في حران؟ خاصة وأن ملوك الشرق تباهاوا وبالغوا بشكل كبير في إبراز قوتهم.

٤. يذكر الملك الأخميني داريوس الأول في نقشه في بيهستون/بيستون بأن الساكارتيين Sagartian- وهي قبيلة ميديّة- قد قاموا بثورة ضده بقيادة قائدهم ايسانتخما/ Issantaxma، الذي تم إعدامه في أربيل، وقد اعتبر هذا الأمر بالنسبة للباحث دياكونوف وغيره من الباحثين دليلا على الوجود الميدي في أربيل والتي كانت قبل ذلك أحد المراكز الرئيسية للآشوريين ومركزا لعبادة الإلهة عشتار.^{٦٤} إضافة إلى ذلك، يشير نقش بيسوتون إلى أن اورارتو -بخلاف ما جاء في سجل نابوبولاصر- كانت خاضعة للميديين حتى سقوط المملكة الميديّة على يد الأخمينيين سنة ٥٥٠ ق.م، حيث يشير داريوس إلى مناطق شرق الأناضول، شمال بحيرة اورميا، أثناء الحديث عن الثورات فيها، تحت عنوان قمع التمردات في مناطق ميديا.^{٦٥} ويؤكد هذه الحقيقة أيضا ما جاء في احاديث النبي ارميا، حيث يصف ارميا أحداثا تعود إلى سنة ٥٩٣ ق.م، ويظهر من خلالها بأن اورارتو كان تابعة للميديين.^{٦٦}

٥. يذكر هيرودوت (١، ٧٤) بأن الميديين وبعد سقوط آشور بحوالي ٢٠ سنة قد خاضوا حربا استمرت خمس سنوات (٥٩٠-٥٨٥ ق.م.) ضد مملكة ليديا غربي آسيا الصغرى، وقد توقفت الحرب بين المملكتين نتيجة حدوث كسوف الشمس، الأمر الذي أحدث رعبا بين المتخاصمين، حيث اوعزوا هذا الأمر إلى غضب الآلهة، وقد توسط الملك البابلي بين المتخاصمين، وأصبح نهر هاليس (قيزيل ارمك في وسط تركيا الحالية) حدا يفصل بين المملكتين، أي أن ساحة المعارك كانت في

المناطق الشمالية وأن أغلبية المناطق الواقعة شرقي تركيا الحالية كانت تحت سيطرة الميديين.^{٦٧} أضف إلى ذلك، أن هذا الحدث يشير إلى عدم صحة الرأي القائل بأن التحالف الميدي قد ظهر نتيجة ظرف معين، وهو محاربة آشور ومن ثم انفرط عقد هذا التحالف بعد أداء المهمة، لأننا إذا حسبنا الفترة بين سقوط آشور وانتهاء الحرب الميديّة - الليديّة، يكون قد مضى حوالي ٢٥ عاما. تشير المصادر الأغريقية والمصرية وكذلك التوراة إلى الأخمينيين على أنهم ميديون^{٦٨} حيث تطلق تلك المصادر على داريوس الأول لقب الملك الميدي، وإلى الحروب بين الأخمينيين والإغريق باسم الحروب الميديّة،^{٦٩} الأمر الذي يشير إلى أنه تم النظر إلى الأخمينيين على أنهم استمرار للحكم الميدي.

٦. في القرن الخامس ق.م وما بعده، كان ينظر إلى قلب مناطق الآشوريين في الذاكرة الشعبية على أنها أرض ميديّة، حيث يظهر هذا الأمر بشكل خاص من خلال كتاب زينوفون (اناباسيس) الذي يذكر خلال حديثه عن انسحاب المرتزقة اليونانيين بأنهم مروا ولمدة ستة أيام عبر الصحراء داخل ميديا.^{٧٠} وأثناء سيرهم نحو الشمال وصلوا إلى لاريس (نمرود) والتي يصفها زينوفون بأنها مهجورة وأنها كانت فيما مضى مسكونة من قبل الميديين إلى أن تم احتلالها من قبل الفرس، ثم يضيف بأنهم وصلوا بعدها إلى ميسبلا Mespila (نينوى) التي كانت أيضا فيما مضى مسكونة من قبل الميديين.^{٧١} ومن خلال قراءة أبحاث كل من لاكارد ونولدكة واولسهاوزن نصل إلى حقيقة الوجود الميدي في المنطقة واستمراره إلى أن شكل الميديون مع شعوب كردستان القديمة الشعب الكردي، ومن ثم أصبح المصطلح يستخدم بالمعنى الجغرافي. حيث يؤكد نولدكة بأن أسم ميديا استمر في الاستخدام حتى نهاية العصر الساساني،^{٧٢} ومن ثم اطلق العرب المسلمون

زينوفون، ١١٣.

^{٧١} زينوفون، ١٥٥.

Curtis 2005a, 10.

^{٧٢} هذا الرأي أوردته نولدكة في دراسته لما يعرف بـكارنامه كي ئهرته خشيري بابيه كان Kār-Nāmag ī Artachšir ī Pāpakān التي كتبت باللغة البهلوية، وهي تبحث في سيرة الملك الساساني أردشير الأول (١٨٠-٢٤٢ للميلاد)، وفيها يظهر أيضا وبشكل صريح الصلة التي تربط الكرد بالميديين والتي أكد عليها

^{٦٤} Diakonoff 1985, 125; Curtis 2005a, 1.

^{٦٥} انظر على سبيل المثال في:

Rollinger 2004, 14.

^{٦٦} Diakonof 1985, 125.

^{٦٧} Curtis 2003, 166; Roaf 1990, 198.

^{٦٨} Dandamayev/Medvedskaya 2006.

^{٦٩} Tuplin 2004, 231.

^{٧٠} Dandamayev/Medvedskaya 2006; Dandamaev/Lukonin 1989, 58;

مصطلح ماه للإشارة إلى المنطقة الغربية من ميديا، أي أن ماه هو نفس الاسم القديم ماد.^{٧٣}

أما اولسهاوزن فإنه يذكر في بحثه عدة أمثلة صريحة على هذا الأمر، سأذكر هنا فقط ما اقتبسه الباحث من كتاب العالم المسلم البيروني (توفي سنة ١٠٤٨ للميلاد): سيطر الاشكانيون على العراق وعلى بلاد ماه وهي الجبال، ويقصد هنا المرتفعات الميديّة.

ثم يضيف اولسهاوزن: "في الواقع أصبح استخدام مصطلح الجبال وبلد الجبل ومن ثم أيضا عراق العجم - التسمية التي كانت تطلق على المرتفعات - تسمية شائعة، إذا جاز التعبير، التسمية الشائعة بين العرب لوصف بلاد ميديا". ولكن التسمية لم تكن محصورة بمنطقة المرتفعات وإنما كانت تطلق على مناطق أوسع، على سبيل المثال يذكر أبو الفداء المصطلح لوصف ميديا وكذلك أصفهان في الجنوب والراج في الشمال الشرقي.^{٧٤}

أما بخصوص الحجة المتعلقة بعدم وجود آثار للميديين خارج المناطق المركزية للميديين، فيمكننا إيراد الآتي:

خلال تنقيبات السنوات الأخيرة في بعض المواقع الأورارتية، مثل ايريبوني في جنوب غرب أرمينيا، تم العثور على صالة ذات أعمدة تعود على الأرجح إلى نهاية القرن السابع، أي إلى الفترة التي قضى فيها الميديون على الإمبراطورية الآشورية وامتدادهم نحو الشمال حسب ما ذكره هيرودوت، وقد تم العثور على عمارة مشابهة في موقع آلتين تبه بالقرب من أرزنجان في كردستان تركيا وهي ربما تعود إلى نفس الفترة،^{٧٥} وهي شبيهة بتلك التي تم العثور عليها في كودين تبه Godin وتبه نوشي جان (٦٠ كم جنوب همدان) وكونيسبان Gūnespān وبابا جان (لورستان)

في منطقة همدان. أضيف إلى ذلك، فقد تم العثور على الفخار الميدي في بعض المواقع الأورارتية مثل بستم (شمال بحيرة اورميا) وهوروم (في أرمينيا) وفي منطقة وان،^{٧٦} وفي أوزبكي تبه Ozbaki (٧٥ شمال - غرب طهران) وأولوك تبه Ulug Depe جنوب تركمانستان أيضا تم العثور على أبنية من الفترة الميديّة.^{٧٧} وباتجاه الغرب في كردستان العراق، تم الكشف عن بناء من الفترة الميديّة في تل كوبا Gubba في منطقة حميرين.^{٧٨} وعلى بعد حوالي ٥٠ كم غرب مدينة السليمانية توجد مدفنان ميديان، وهما مدفن قزقaban ومدفن كور وكج (كور و كج)، وقد قام الباحث الألماني هوبيرتوس فون كال بدراسة مفصلة للمقبرتين وأرخهما بالاستناد إلى المقارنات الفنية بنهاية الفترة الأخمينية أو ربما الفترة السلوقية.^{٧٩}

وعثرت البعثة الأثرية البولندية في تل عربيد في منطقة الخابور السورية على آثار بناء يعود إلى الفترة التي تلت العصر الآشوري مباشرة، وذلك في المجال A (التل الصغير غرب التل الرئيسي)، وقد عثر ضمن إحدى غرف البناء على قاعدة عمود، يرجح المنقب بأنه جزء من عمارة صالة الاستقبال ضمن البناء، ويعتبر هذا الأمر نادر في بلاد الرافدين وهو تقليد إيراني له مثيل في العمارة الميديّة في كودين تبه ونوشي جان وبابا جان وحسنلو. ربما يشير هذا العمود بحسب المنقب على الحضور الميدي في شمال بلاد الرافدين والتأثيرات الميديّة.^{٨٠}

وفي موقع تيلة هويوك Tille Höyük (١٠٠ كم شمال حران)، عثر على بناء وبضمنه أعمدة على غرار الأبنية الميديّة، ربما يعود ذلك البناء أيضا إلى الميديين، لكن الباحث سترونك في بحث عن العمارة الميديّة يرفض تلك الفكرة.^{٨١}

المستشرق الروسي مينورسكي في أكثر من بحث، منها كتابه دراسات في تاريخ القفقاس (Studies in Caucasian History) الذي صدر سنة ١٩٥٣ (الصفحات ١٢٥-١٢٦).

في سيرة أردشير يرد مايلي:

جمع أردشير جيش ضخم وتوجه لقتال الملك الكردي الميدي ماديك، وحدثت معركة حامية الوطيس وسال الكثير من الدماء وانهزم أردشير. ثم جمع أردشير ٤٠٠٠ فارس وباغت الميديين في الليل وقتل ألف من الكرد، وجرح وأسر الآخرين، وبعثهم إلى فارس من بينهم أبناء الملك وأخوانه وأحفاده. انظر:

(Nöldeke 1879, 48-49, 6) والهامش رقم.

Nöldeke 1879, 48, 6.

Olshausen 1876, 46-47.

⁷⁵ Kroll 2003, 283, 286, Fig.1.

⁷⁶ Kroll 2003, 283, 286, Fig.1.

⁷⁷ Almasi/Motarjem/Mallazadeh 2017; Gopnik 2017, 52.

⁷⁸ Roaf 1990, 203.

⁷⁹ نشر الباحث دراسة مفصلة عن المقبرتين باللغة الألمانية سنة ١٩٨٨ تحت عنوان "قبر قزقaban الصخري، نصب من محيط الطريق الملكي الأخميني"، وقد تم نشر ترجمتي للمقال باللغة العربية مع إضافة تعليقات في كتابي "دراسات في آثار ميديا وبلاد الرافدين العليا" الذي صدر عن دار الزمان سنة ٢٠٢٠.

⁸⁰ Kolonski/ Reiche 2008, 5152.

⁸¹ Stronach 2012.

بقي أن نضيف أن مسألة عدم التعرف على آثار ميديّة في مناطق أبعد نحو الغرب أو في شمال بلاد الرافدين، لا يشكل دليلاً على عدم وجود تلك الآثار أو عدم الحضور الميدي هناك، ولفهم الأمر بشكل أوضح سأجري هنا مقارنة بين الفترة الميديّة والأخمينيّة في بلاد الرافدين.

إذا قسنا الفترة الزمنية التي حكم فيها كل من الميديين والأخمينيين على حدة، فإن الفارق كبير جداً، حيث حكم الميديون حوال ٦٠ عاماً في الفترة بين صعود ميديا كإمبراطورية سنة ٦١٢/٦٠٨ وبين نهايتها على يد الأخمينيين سنة ٥٥٠ ق.م.

بالمقابل حكم الأخمينيون حوالي ٢٢٠ سنة خلال الفترة بين القضاء على الإمبراطورية الميديّة سنة ٥٥٠ ق.م وسقوط الإمبراطورية الأخمينيّة سنة ٣٣٠ ق.م على يد الأسكندر الكبير. لقد ترك الفرس آثاراً هائلة في مدنهم الرئيسيّة في فارس (سوسا، برسيبوليس، وباسارجاديه) وفي اكباتانا عاصمة الميديين. أما آثار الأخمينيين خارج مدنهم الرئيسيّة، فهي تعتبر شبه معدومة. ولعل من المفيد هنا أن استشهد بما ذكره الباحث سويني بخصوص آثار الأخمينيين والميديين في بلاد الرافدين:

إن عدم العثور على طبقة أثرية من الفترة الميديّة في آشور يعود -على الأرجح- إلى أن آشور كانت أرضاً قاحلة خلال الحقبة الميديّة، حيث أن الميديين قاموا بحرق المدن ونهبها وقتلوا السكان. أما بخصوص الفرس، فيؤكد الباحث أنه "لا يوجد بناء رئيسي واحد في كل بلاد آشور يمكن بشكل قاطع تحديده على أنه فارسي. وحتى القطع الأثرية الصغيرة، مثل الألواح المسمارية والأختام الأسطوانيّة، غير شائعة للغاية، إن لم تكن غير موجودة. "لسوء الحظ، لا توجد ألواح مسمارية من قلب الأراضي الآشوريّة مؤرخة بشكل آمن إلى العصر الأخميني.... نحن لسنا واثقين من قدرتنا على تحديد الفخار الأخميني.... في الوقت نفسه، لا يوجد دليل على المراكز الحضريّة الكبرى، مع استثناء محتمل في أربيل، ومن المشكوك فيه أن تكون موجودة. في حين أن هيرودت يخبرنا بأن آشور من أغنى المناطق الأخمينيّة وتساهم بشكل كبير في دفع الضرائب للملك. كذلك بالنسبة لبابل: يلاحظ كوهرت، وهو أحد أكثر

علماء الآثار خبرة في هذا المجال، أن "المواد الأثرية في بابل للفترة [الفارسيّة] ككل ولمراحلها الباكرة على وجه الخصوص ليست مكثفة للأسف". ومع ذلك، فإن فعل الاختفاء الفارسي في بابل هو لغز كامل، لأنه لا يوجد أي مبرر على الإطلاق في رؤيتها على أنها أرض قاحلة خلال العصر المعني. على العكس من ذلك، أصر الكتاب القدامى، مطولا وفي مناسبات عديدة، على أن بابل كانت مركزاً رئيسياً، وربما المركز الرئيسي، للملكيّة الأخمينيّة، خلال فترة الإمبراطوريّة بأكملها.⁸²

الباحث كورتيس في مقال له عن "الآثار الأخمينيّة في شمال العراق" يؤكد ما ذهب إليه الباحث سويني، ولكنه يؤكد أن هناك دلائل أثرية تشير إلى عدم انقطاع الاستقرار (ولو بشكل محدود) في المدن الآشوريّة الرئيسيّة نمرود ونيوى وآشور وخورسباد، ولكنه يشك بوجود دائم للميديين ومن بعدهم الأخمينيين في المنطقة. ويضيف بأن كتابات داريوس الأول لا تشير إلى جلب المواد الخام أو استخدام العمال من آشور أثناء الحديث عن أعمال البناء في سوسا، ولكن يتم الحديث عن مساهمة الآشوريين في نقل خشب الأرز من لبنان إلى بابل. ثم يذكر أن البعثة الإيطاليّة قد عثرت في نيمرود/كلخو أواخر الثمانينات على آثار تعود إلى العصر الميدي - الأخميني، ولكن لم يتم نشر نتائج تلك التنقيبات.⁸³ طالما أنه لم يتم التثبت حتى الآن من وجود الميديين ومن بعدهم الأخمينيين في المدن الآشوريّة، فإنه ربما استطاع قسم من الآشوريين العودة إلى مدنهم والاستقرار فيها، لكنهم كانوا تابعين إدارياً لساتراب ميديا ولا يستبعد وجود حاميات عسكريّة ميديّة وأخمينيّة في المنطقة، وإلا كيف يمكن لسترابون الغريب عن المنطقة من التعرف على اسم المدينة وتاريخها الذي كان مازال محفوراً في ذاكرة أبناء المنطقة.

بقي أن نضيف بأن التنقيبات المستقبلية سواء في مناطق ميديا المركزيّة أو جوارها كفيلة بإزالة الكثير من الغموض حول الميديين وتاريخهم ودورهم الحضاري، خاصة وأن السنوات الأخيرة شهدت اكتشاف المزيد من الحصون الميديّة في المناطق المحيطة بهمدان/اكباتان عاصمة الميديين.

⁸³ Curtis 2005a, 5-6.

⁸² Sweeney 2008, 172-173.

of empire from symmachia to arche. In Badalkhan, Sabir, Gian Pietro Basello and Matteo de Chiara (eds.). 2019. Iranian studies in honour of Adriano V. Rossi. Napoli. 273–289.

Diakonoff, I.M. (1985). Media. In Ilya Gershevitch, the Median and Achaemenian Periods. The Cambridge History of Iran, Vol. 2, (London–New York–New Rochelle–Melbourne–Sydney).

Edzard, D. O. (2004). Geschichte Mesopotamias. Von der Sumeren bis zu Alexander dem Großen (Munich).

Frye, R. N. (1984). The History of Ancient Iran (Munich).

Gopnik, H. (2017). The Median Confederacy. In Touraj Daryaee ed. King of the seven Climes, A History of the Ancient Iranian World (3000 BCE – 651 CE).

Herzfeld, Ernst (1968). The Persian Empire: Studies in Geography and Ethnography of the Ancient Near East, ed. Gerald Walser, Wiesbaden, 1968.

Ivantchik, Askold (2018). Scythians. In Encyclopaedia Iranica.

Klengel, H. (edit) (1989). Kulturgeschichte des Altenvorderasiens. (Veröffentlichungen des Zentralinstituts für Alte Geschichte).

Koch, Heidemarie (2004). Medes and Persians. In Stöllner, Thomas/ Slotta, Rainer/ Vatandoust, Abdolrasool (Hg.). Persiens antike Pracht: Bergbau, Handwerk, Archäologie : Katalog der Ausstellung des Deutschen Bergbau-Museums Bochum vom 28. November 2004 bis 29. 372–381.

Kolonski, Rafal / Reiche, Andrzej (2008). After the Fall of Assyria. In Dominik Bonatz, Rainer M. Czichon und F. Janoscha Kreppner (Edit.), Fundstellen Gesammelte Schriften zur Archäologie und Geschichte Altvorderasiens ad honorem Hartmut Kühne. Wiesbaden, 51–59.

Kroll, Stephan (2003). 'Medes and Persians in Transcaucasia: archaeological horizons in northwestern-Iran and Transcaucasia', in: G.B. Lanfranchi, M. Roaf, R. Rollinger, Continuity of Empire (?). Assyria, Media, Persia, (Padova 2003) 282–288.

المصادر:

Almasi, Tayyebeh/Motarjem, Abbas/ Mollazadeh, Kazem (2017). Tepe Yalfan: A Newly-Found Iron Age III site on the Hamedan Plain. In International Journal of the Society of Iranian Archaeologists vol. 3, No 6. 61–71.

Baker Heather D. (2012). The Neo – Babylonian Empire. In D.T. Potts (Edit.), A Companion to the Archaeology of the Ancient Near East, First Edition. Edited by Blackwell Publishing Ltd.

Boucharlat, Rémy (2020). The Citadel of Ulug Depe and the “Median Forts” in Western Iran. In Niknami, Kamal-Aldin, Hojabri, Ali (Eds.), Archaeology of Iran in the Historical Period. 403–418.

Boyce, M., A History of Zoroastrianism, Vol. II (Leiden/Köln 1982) 6–7.

Brown, St.C. (1987–1990). In Reallexikon der Assyriologie und Vorderasiatischen Archäologie 619–623.

Curtis, J. (2003). The Assyrian Heartland in the period 612–539 BC. In Lanfranchi, Giovanni B./Roaf, Michael/ Rollinger, Robert (Edit.). Continuity of Empire (?) Assyria, Media, Persia. (Padova) 157–167.

Curtis, J. (2005a). The Achaemenid period in Northern Iraq. In P. Briant and R. Boucharlat (eds), L'archéologie de l'empire achéménide: nouvelles recherches. Persika 6 (2005), 175–195.

Curtis, J. (2005b). Iron Age Iran and the Transition to the Achaemenid Period. In Vesta Sarkhosh Curtis and Sarah Stewart, Birth of the Persian Empire Volume I. London 112–132.

Dandamayev M. A./ Lukonin V. G. 1989. The Culture and Social Institution of Ancient Iran (Cambridge), tr. Philip L. Kohl and D. J. Dadson, Cambridge.

Dandamayev, M. and Medvedskaya, I. (2006). Media. In Encyclopaedia Iranica. (MEDIA – Encyclopaedia Iranica (iranicaonline.org).

Da Riva, Rocio (2010). Just Another Brick in the Median Wall. In ARAMAZD, Armenian Journal on Near Eastern Studies.

Degen, Julian/Rollinger, Robert (2019). How Greek the Medes were? Herodotus' medikos logos, Athens and the transformation

Robert (Edit.). Continuity of Empire (?) Assyria, Media, Persia. (Padova) 289–319.

Stronach, D. (2012). "The Territorial Limits of Ancient Media: An Architectural Perspective". In H. Baker, K. Kaniuth und A. Otto (edit.), *Stories of long ago. Festschrift für Michael D. Roaf*. Munich, 667–684.

Summers, G.D. (2000). 'The Median Empire reconsidered: a view from Kerkenes Dag'. *AnSt* 50, 55–73.

Tulpin, C. (2004). Medes in Media, Mesopotamia, and Anatolia: Empire, Hegemony, Domination or Illusion? In *Ancient West & East* 3, 223–251.

Hubertus von Gall, Das Felsrelief von Qiyqapan. Ein Denkmal aus dem Umfeld der achämenidischen Königsstraße. In: *Baghdader Mitteilungen* 19 (1988) 557–582.

Waters, M. (2011). Notes on the Medes and Their 'Empire' from Jer. 25.25 to Hdt. 1.134. In *A Common Cultural Heritage: Studies on Mesopotamia and the Biblical World in Honor of Barry L. Eichler*, ed. G. Frame et al. (CDL Press, 2011). 243–253.

Witzel, M. (2013). Iranian Migration. In Daniel Potts (ed.) *The Oxford Handbook of Ancient Iran*. 422–441.

Wiseman, D.J. (1956). *Chronicles of the Chaldaean kings (626–556 B.C.) in the British Museum*. London.

Wójcikowski, Robert S. (2008). The Median Empire in Iran and the fall of Assyria. In Payam-e Bastanshenas (*Journal of Archaeology of the Islamic Azad University of Abhar*) IV/8, pp. 3–8.

زينوفون. حملة العشرة آلاف، الحملة على فارس، ترجمها عن الإنكليزية يعقوب افرام منصور. بغداد (١٩٦٥).

تاريخ هيرودوت، ترجمة عبد الإله الملاح، مراجعة أحمد السقاف وحمد بن صراي. أبو ظبي (٢٠٠١).
كانجيك-كيرشباوم، إيفا، تاريخ الآشوريين القديم. ترجمة د. فاروق إسماعيل (٢٠٠٨).

Lanfranchi, Giovani B./Roaf, Michael / Rollinger, Robert (Edit.) (2003). Continuity of Empire (?) Assyria, Media, Persia. (Padova).

Liverani, M. 2003: 'The rise and fall of Media', in Lanfranchi et al. 2003, 1–12 Piotrowicz, L. 1928: *Upadek Asyrii w swietle nowo odkrytej kroniki babilonskiej* (Krakow) Radner, K. 2003: 'An Assyrian view on the Medes', in Lanfranchi et al. 2003, 37–64 Rollinger, R. 2003: 'The western expansion of The Median „empire“; a Re-Examination', in Lanfranchi et al, 2003, 289–320.

Medvedskaya, I (2006). Media. In *Encyclopaedia Iranica*. (www.iranica.com).

Naseri Reza/ Malekzadeh, Mehrdad/ Naseri, Ali (2016). Gūnēspān: A Late Iron Age Site in the Median Heartland. In *IranicaAntiqua*, vol. LI. 103–139.

Nöldeke, Th. (1879). *Geschichte des Artachsir i Papakan aus dem Pehlewi* übersetzt.

Olshausen, J. (1876). *Parthava und Palilav, Mādā und Mäh*. Berlin.

Oppenheim, L. (1956). *The Interpretation of Dreams in the Ancient Near East. With a Translation of an Assyrian Dream-Book*. Transactions of the American Philosophical Society, New Series, Vol. 46, No. 3.

Radner, K. (2013). Assyria and the Medes. In D.T. Potts (ed.), *The Oxford Handbook of Ancient Iran*. Oxford. 442–456.

Radner, K. (2003). A Median Sanctuary at Bīt-līštar. In Lanfranchi, Giovani B./Roaf, Michael / Rollinger, Robert (Edit.). Continuity of Empire (?) Assyria, Media, Persia. (Padova) 119–130.

Roaf, M. (1990). *Cultural atlas of Mesopotamia and the Ancient Near East*. Oxford.

Robert Rollinger (2004), 'The Median "Empire", the End of Urartu and Cyrus' the Great Campaign in 547 B.C. (Nabonidus Chronicle II 16) To be published in: *Proceedings of the 1st International Conference on Ancient Cultural Relations Between Iran and West Asia*, Tehran.

Rollinger, R. (2003). The Western Expansion of the Median Empire: A Re-examination. In Lanfranchi, Giovani B./Roaf, Michael / Rollinger,

پوخته

تویژه ره وه کان هیشتا به دهست گه لیک کیشه ی تایهت به باسی میژووی ماده کان و نه خشی سیاسی و ژیا ریایان له پۆژه ه لاتی کۆن دا داماون، هه رچه نده ئه م سالانه ی دوا بی زۆر جیگه ی شوینه واری بی مادی دۆزرا وه ته وه، که یاری ده ی په رده لادان له سه ر لایه نیک ی گرنگی میژوویان ده دا. ئه وانه له لیکۆلینه وه و تویژینه وه کان یان دا به شیوه ییکی سه ره کی پشت به زانیاریی تۆمارکراوی میژوونووسی یۆنانی هیژودۆت و نووسینه کانی بابلی و ئاشووریش ده به ستن. له بهر ئه وه ی ناکۆکیه ک له نیوان ئه و سه رچاوانه دا هه یه سه بارهت به نه خشی ماده کان له پوو خانی ئیمپراتوریی ئاشووری و پووداوی تر دا، سه رباری دژواریی ناسینه وه ی شوینه واری ماده کان له ده ره وه ی ناوچه ناوه ندیه کانی میدیادا، تیپیک له نیو تویژه ره وه کان ده رکه و تووه گومان ده کا له و ورده کارییه که هیژودۆت له باره ی ئیمپراتوریی ماده کانه وه هیناویه ته وه و دوا جاریش به گومانه ئیمپراتوریی ماد له میژوودا هه بووی.

ئه م تویژینه وه یه به شیوه ییکی ورد و دریژ و پشت به ستوو به به لگه ی شوینه واری و سه رچاوه ی هه مه جوړی میژووی، له نه خشی هه ریه که له ماده کان و بابلییه کان له پوو خانی ئیمپراتوریی ئاشووری دا و ئه و ناوچه نیش که هه ر لایه ک دهستی به سه ردا گرت پاش نه مانی ئه و ئیمپراتورییه، ده کۆلیته وه. وێرای ئه وه، تویژینه وه که به کورتیش ئاماژه بۆ سه ره لدانی ماده کان له پۆژه ه لاتی کوردستان دا و سروشتی بارودۆخی سیاسی و سروشتی نیشته جیپوون له ناوچه ناوه ندیه کانیان دا ده کا.

Abstract

Although more Median archaeological sites have been discovered in recent years, researchers - due to the lack of written sources - still encounter great difficulties in researching the history of the Medes and their political and cultural role. In their studies, researchers rely mainly on what was written by the Greek historian Herodotus and on Babylonian and Assyrian writings. Because of the contradiction between these sources regarding the role of the Medes in the fall of the Assyrian Empire and other events, in addition to the difficulty of identifying the archaeological remains of the Medes outside the central regions of Media, a group of researchers began to doubt what Herodotus provided details about the Median Empire and thus doubt the existence of a Median empire in Date. This research discusses in detail - and based on archaeological evidence and various historical sources - the role of the Medes and Babylonians in the collapse of the Assyrian Empire, and consequently the areas that each party controlled after the demise of that empire. Furthermore, the research briefly refers to the beginning of the emergence of the Medes in Iranian Kurdistan and to the nature of the political situation and the nature of settlement in their central areas.

محەمەد ئەمىن فەيزى (۱۸۶۲-۱۹۲۹):

لەشكەرىيەك دىرۆكزان، شاعىر و فەلسەفەشان

سەئىد قەپرۆژ

لە پىتى لاتىنىيەو گۆرپىن:

عىماد شكور مەحمود

پوخته

سلىمانىيى ژ دايكبوومە^۱

ئەو ل گۆيژە دەست ب خوەندنا خوەيا سەرەتايى دكە و ھەروەھا د سالىن خوەندنا خوەيا سەرەتايى دە قورئانى خەتم دكە. دىيژە: ((ئىعتقاتى دە ئەز شۆپا ئىمام ماتورىدى داژۆم، د عىبادەتتى دە ژى تەقلیدا ئىمامى ئەعزەم حەزەرتى ئەبوحنەيفە دكم))^۲

زارۆكيا وى ب ئىش و بوويەريىن خەمگىن دەرئاس دە، ئەو، د ۴-۳ سالىيا ژيانا خوەدە، دەما کو د ناڤا مالى دە باز ددە، د ئەنجاما قەزەيىك دە دكەفە ناڤ تەرافا ئاگرى تفكى، ھەر دو پىيىن وى دشەوتن. پىشتى قى بوويەرا خەمگىن، جارەكى دن ب بوويەرەكە قى رەنگى دشەوتە؛ دەما کو ئەو ل بەر لامپەيا گازى بوويە، د ئەنجاما قەزەيىك دە لامپە دقولىپە و ژ بەر بەلاقبونا گازا وى، ئاگر ب دۆروبەرى دگرە و ژ بەر کو نىزىكى لامبەيىن بوويە، لنگى وى يى پاست حەتانى بەر چۆك دشەوتە. ھەروەھا دەما کو ئەو بچووك بوويە، ھەسپەك ب لەز و بەز د بەر وى رە دەرئاس دە، پى ل لنگى وى يى پاستى دكە و دەجقینە.

ئىشا قى برىنى ژى ب حەفتەيان دەوام دكە.^۳

پىشتى کو خوەندنا سەرەتايى خەلاس دكە، د بەشا مولكیيە يا روشدىيەيا سلىمانى دە تىتە قەيدكرن و حەتا پۆلا (سەنفا) چاران دخوينە. لىيەلى ئىش و بوويەريىن خەمگىن وى بەرنادن، د پۆلا چاران دە تووشى نەخوشىيا تىقويى دە، ژ بەر نەخوشىيى دەمەكە درىژ نكارە دەواما خوەندنى بكە و ژ بەر قى دەرەنگمانيى پۆلا چاران دووبارە دكە. د قى دەما خوەندنى دە، دو

ئەم بابەتە سەبارەتە بە ئەمىن فەيزى، رۆشنپىرىكى ديارى كوردى چارەكى يەكەمى سەدەى بىستەم، كە ھەم مامۇستايەكى قوتابخانەى سەربازىي عوسمانى بوو و ھەم نووسەرىكى ديارى ئەو رۆژگارە و كۆمەلىك كىتەبى لەبارەى زانست و بىر و ئەدەبىياتەو نووسىو، لەوانە يەكەم ھەولى نووسىنەو ھەى ميژووى ئەدەبى كوردى بە ناوى "ئەنجومەنى ئەدىبانى كورد" ھە، كە پىشەكەيەكە و نمونەى شىعرى ژمارەيك شاعىرى تا ئەو دەمە ناوبەدەرەو ھەى كوردى تىدا ھىناوئەتەو. بىرەو ھەرىكەتە، كە بە توركىي عوسمانى نووسىو، رەوناكى دەخاتە سەر ژيان و بىركردەو و چالاكەيەكانى ھەك كاربەدەستىكى حكوومەت و مۆنەو ھەرىكى بەناوبانگى سەردەمەكە. بە حوكمى ئەندامىتەيشى لە جەمەيەتى تەعالى كوردستان دا، لە گۆڤارەكانى "ژين" و "كوردستان" ى ئەستەموول دا نووسىو. بەرھەمەكانى نووسەر خوى سەرچاوەى ئەم توژىنەو ھەن.

*

۱. جىي ژدايكبوون، ژيان و سەربىھاتى

محەمەد ئەمىن کو ب ناڤى مەخلەسى ئەمىن فەيزى تىتە ناسىن، ل تاخا (گۆيژە) يا باژارى سلىمانىيى ژ دايكبوويە. ئەو د بەرھەما خوە يا ب ناڤى "أثر حیات فیضی" دە دىيژە: ((ناڤى من محەمەد ئەمىنە و ماخلاسى من ژى فەيزىيە. ناڤى باڤى من دەرۆيش عەبدولقادىر ئاغايە و ناڤى باڤكالى من ژى مستەفائا غايە. ئەز د سالا (۱۲۷۸ / ۱۸۶۳م) دە ل تاخا گۆيژەيا باژارى

^۲ امين فيضى، ژیدەرا بەرى، ۱۳۴۰، ر. ۴.

^۳ امين فيضى، ژیدەرا بەرى، ۱۳۴۰، ر. ۵.

^۱ امين فيضى، أثر حیاتى فیضى (اسف زمان ماضى)، نجم استقبال مطبعەسى، استانبول، ۱۳۴۰، ص. ۴.

مامۆستەيىن وى؛ عەبدولفەتاح ئەفەندى و شىخ نەسىم ئەفەندى، تەئسىرەكە پر گرینگ و ئەرىنى ل سەر وى دىكن. ئەو دىيژە: «ئەو زانىنا كو د تەمامىيا ژيانا من دە چىيويە، ئەسەرى علم، فەزىلەت، جەھد و ئالىكارىيا قان ھەر دو بەرپەزەنە»^۴ ھتا ۱۱-۱۲ سالىيى، ئىش و كەدەرا شەخسى وى ھەيە، د قى دەمى دە براين وى ژى دمرن، ئىش و خەمگىنىيا وى ئەوقاسى دن ژى زىدە دە.

ئەو، پشتى كو دبستانا سەرەتايى خەلاس دكە، د ۹يى حەزىرانا (۱۲۹۱-۱۸۷۵م) دە شەھادەتنامەيا خوە وەر دگرە و بەرى خوە ددە بەغدادى و ل وى دەرى د ئىدادىيەيا لەشكەرى (عەسكەرى) دە تىتە قەيد كرن. ب قى ئاوايى، ژ بۆ دەوام كرنا خوەندنا خوە ژ دى و باقى خوە قەدقەتە، ژ مالباتى دوور دكەقە. قەقەتاندنا ژ مالباتى و غەربىي، تەسىرەكە گران ل سەر وى دەيە. محەمەدئەمىن دىيژە: «ژ بەر قان تەئسىران، ئەز بەر ب داوييا سالى قە نەخوھش كەتم، ژ بۆ تەقدىلى ھەوا من رىكرن سلیمانىيى. پشتى سى- چار مەھان ئەز جاردن قەگەريام بەغدادى. ئەز ب حەمىيەتەكە مەزن دىخەبتىام و ژ ئالىيى تەحسىلى قە ھەر ل پىش بووم. د سالا سىستىا خوەندنا ئىدادىيەيى دە، ژ بەر سەرەكەقتا منا د ئەزموونى دە، ئەز ژ ئالىيى رىقەبىريا دبستانى قە ب دىيارىكرنا سەعاتى بىرىكى ھاتم خەلاتكرن. د پۆلا چارەمىن دە، ئەز جارەك دن نەخوھش كەتم و ژ بەر نەخوھشىيا خوە دەرەنگ كەتم، چەند مەھ پشتى ھەقالىن خوە گەيشتم دەر سەعادەتى (ئىستەنبولى).»^۵

ئەو د ۲۰يى ئەيلوولا ۱۲۹۵ان (۲يى سەرماووزا ۱۸۷۹ان) دە، ب رىيا سەر حەلەبى رە بەرى خوە ددە باژارى ئىستەنبولى. د قى رىيىتىيى دە خەرجىيا وىيا نەھ- دەھ لىرەيى پەرەيىن عوسمانى وەندادىن. ب تەقى قى خەمگىنى و تەنگاسىيى، د داوييا دو مەھىن رىيىتىيەكا ب ئاستەنگ و زەحمەتپىان دگىژە ئىستەنبولى. ئەو د مەھەندىسخانەيا مەكتەبا ئىستىقام و تۆپ ئافىزىيى دە قەيدا خوە چىدكە. ژ بەر دەرەنگەتتى، ب جەھد و خەباتەكە فەوقلەادە، د ناف دەمەكە كورت دە مەسافەيا ناقتەرا خوە و ھەقالىن خوە يىن پۆلى دگرە و دگىژە وان. د قى دەمى دە ب تەقى بارگرانىيا دەرسان، خەمخورى، زەحمەتى و تەنگاسىيىن خەرىيىيى، دايكا وى ژى كۆچا داوى دكە.

د دەما خوەندنا مەكتەبا ئىستىقام دە، سالا سىستىان دخوازە تەقلى پۆلا ئەركانى حەربىيە بىە، لىيەلى ئەف داخوازا وى پىكنايى. د قى ناقتەرى دە نەخوھشىيا "فاقرودەم" [كىم خوینی] ژى پىرە چى دە، ژ بەر قى، پىرانىيا دەما وى د خەستەخانەيان دە دەرباس دە، ئەف ھەموو تەنگاسى و نەخوھشى ب خوە رە ئارزايىن ئەسەبىيەتى ژى پەيدادىكن. ژ بەر كو ئەو خوەندەقەنەكى ژىھاتى و سەرەكەقتى بوو، د ئەزموونا دەرچوونا دبستانى دە سەرەكەقتەك گرینگ ب دەست قە ئانىيە. وى د ۲۰يى حەزىرانا ۱۲۹۹ان (۲يى تەمووزا ۱۸۸۳ان) دە ب روتبەيا مولازمى ئەوھل شەھادەتنامەيا خوە وەرگرتىيە و دبستانى دەرچوويە.

۲. دەستپىكا كار و مامۆستەيىيا رىزما عوسمانى پشتى كو دبستانى خەلاس دكە، ب ئارزوونامەيەكى سەردانا ژ بۆ دەست پىكرنا كار دكە. ل سەر قى سەردانى، وەك مامۆستەيى عىلمى حال و زمانى عوسمانى ژ بۆ دبستانا روشدىيەيا لەشكەرى يا بەغدادى تىتە وەزىفەداركرن. ئەو ژ ئىستەنبولى قە بەرى خوە ددە بەغدادى و داوييا سالا پەرودەيىيى دە، پشتى پىنج سالىن كەسەرا دوورەكتا ژ وەلات، ھاقىنا وى سالى تى باژارى سلیمانىيى. د دەستپىكا سالا پەرودەيى دە جاردن قەدگەرە بەغدادى و دەمەك دىژ ل دۆرۈبەرى وىلايەتا بەغدادى دىخەبتە. د بىرانىيى خوە دە دىيژە: «من د پۆزا ۶يى گولانا ۱۳۰۲ان (۱۸يى گولانا ۱۸۸۶) دە روتبەيا يوزباشىيى گرت.»^۶ ژ وەرگرتنا قى روتبەيى شوون قە، جارەكە دن ژ بۆ تەقدىلى ھەوا دچە باژارى سلیمانىيى و دەما كول وى دەرىيە ب رىيا مورشىدى ب نافتى عوسمان عوسمانى تەقلى تەرىقاتا نەقشەبەندى دە. ل گور نقيساندنا محەمەد مستەفا حەمەبۆر، «مەلا وەسمان لە ۱۸۰۶-۱۹۱۴ دا ژياو. ھەرچەند مەلا وەسمان ۵۶ سال بەر لە ئەمىن فەيزى لەدايك بوو، بەلام لە ژيان دا رىكەوتى چاخى يەكيان كردوو و ئەمىن فەيزى بەگ وەك پىرىكى پىروژ چووتە دىدەنى و خوى بە مورىدىكى داناو.»^۷ ژ بۆ شىخى نەقشەبەندى مەرحوم عوسمان ئەفەندىيى سلیمانى، ب سەرنقىسا تەبە بولەند [خويى بلند] شىعەرەك دىنقىسە و دىيژە:

^۷ محەمەد مستەفا حەمەبۆر، ئەمىن فەيزى بەگ، بەيان (گوفارىكى مانگانەى ئەدەبىيە)، ژمارە ۹۳، ۱۹۸۳، بەغداد، ۷۱.

^۴ امين فيضى، ژىدەرا بەرى، ۱۳۴۰، ۷.

^۵ امين فيضى، ژىدەرا بەرى، ۱۳۴۰، ۸.

^۶ امين فيضى، ژىدەرا بەرى، ۱۳۴۰، ۱۲.

تەبع بولەند [خوویی بلند]

شەرهف دا جیهانی ھەزەرەتی عوسمان عوسمانی
ھێژایی ھەر پەسنیە ھیمەتا عوسمان عوسمانی
ھەر خوەدیمەقامی کو کامل و ھەقیقەتیین بە
مەدارئ ئیفتخارە ھێزا حوکما عوسمان عوسمانی
پۆناھییا وی نە تەنئ ژ بۆ ئەوئ بێکەس مایی بەلکی
ژ جیهانی ڕە بوو واجب، حورمەتا عوسمان عوسمانی
مەگەر ژ ئەربابی ھەقی پێشەگاہی پر گونەھان
ئێلاھ کیم نابە نیعمەتی عوسمان عوسمانی
سەرانسەری جیهانی ب حوکما نوورا وی خەرق دکه
ھەر کو پۆژ ھلتی، پۆناھییا عوسمان عوسمانی
حەتا پۆژا محشەری فەرقا وی ژ ملەتی، ب عیززەت و
گەورەبوونی
دئ نوموجساز بکە رایەتی (ئالا) عوسمان عوسمانی.

سلیمانییە، ۱۳۰۳ (۱۸۸۵)^۸

محەمەدئەمین، حەتانی سالا ۱۳۰۵ (۱۸۸۹) ان کاری
مامۆستەیییا قەواعیدی عوسمانی بەردەوام دکه. د فئ
مودەتی دە نە تەنئ دەرسین قەواعیدی عوسمانی،
ھەرودھا د مەکتەبا روشدیەیا مولکیەیی دە ژ
حەتانی تەشرینا سانیا سالا ۱۳۰۶ ان مامۆستەیییا
دەرسین حەساب و جۆگرافیای دکه.

ئەو د سالا ۱۳۰۵ ان دە زەوجییە، لێبەلی زەواج و
پر درێژ نەئازۆتییە. ھەر پۆژا کو دەرباس د بە ناکۆکیین
ناقبەرا وی و خزمین وی زیدە د بە داویی ژنکی بەردە.
ل گور نەقلکرنا نفیسکار کاکەیی فەلاح، «خوشکیکی کە
ناوی فاتیمە خانە و تەمەنی ھەشتا سالا دەبیت و وتی:
کاکەم، ئەمین فەیزی کەچی نەقیبی بەغدا ھیناوە و دووایی
سئ مانگ ژنە کە نەیتوانی مەرجهکانی کاکەم بەریتە سەر،
ئەمیش ناریدیەو مائی باوکی و دەستبەرداری بوو،
منالیشیان نەبوو...»^۹ پشٹی فئ تەجرو بەیا
سەر نەکەفتی، «قەت نازەوجە و ئیدی حەتا داوییا ژبیانا
خو، خو وەقفی تەئمینکرنا ئیدارەیا مەرقتن خو بین
فەقیر و لاواز دکه.»^{۱۰}

^۸ طوچو میرالایندرند امین فیضی، شعاعات، درساعات، بابکیان
مطبعەسی، ۱۳۲۸، ص ۱۸.

^۹ کاکەیی فەلاح، چوار نووسینی دیرین و پیناسیکی رابەرایی
ئەمین فەیزی، گوژاری بەیان، ژمارە ۹۳، ۱۹۸۳، بەغدا، ۲۸.

د ھەلبەستەکا خو دە دوورکەتنا ژ وەلات و
دەردی دلخو وەھا دەیتە زمان:

دل وەکوو بولبول دەنالینئ ھەمیشە زاری زار
بۆ فیراکی روویی جانان، بێسکون و بێقەرار
ھیند لەبەر دووریت دەنالینم لەبەر دەردی دل
خوین لە چاوم دیت بەخوڕ وەکوو بارانی بەھار.^{۱۱}
د سالا ۱۳۰۶ ان دە تەرفع دکه ژ بۆ مامۆستەیییا
ماتەماتیکا روشدیەیا باژاری سانیا، لێبەلی ژ بەر
وەزیفەیک ئاوارتە نەکارییە بچە سانیا. د سالا ۱۳۰۷
(۱۸۹۱) ان دە، دەما کو ل ئیستەنبولی بوویە، باقکالی وی
وہفات کرییە و ئەو ب فئ نووچەیی گەلەک خەمگین
بوویە. ھەموو خەمباریا ژبیانی و بارگرانی وەزیفەیین
لەشکەری و پەرودەیی، نەکارییە پشٹی ل بریار و
داخوازا وی یا نفیساندنی بگرن.

نفیسکاریا وی، ب چاپکرنا پرتووکین "ھوای نسیمی" و
"اجمال نتایج" دەست بئ کرییە. ئەو د بیرانین خو دە دبێژە:
(من ژ خو ڕە ئیدارە دکر و ھەموو مەعاشی خو بئ
یوزباشیتیی ددا چاپخانەیین ئیرانی و ئەرمنییان، دا کو ھەر
دو پرتووکین منیتی نفیساندی، بین چاپکر و نەشرکر.)^{۱۲}
یەک ژ فان پرتووکان ب نافئ "ھوای نەسیم" (۱۳۰۸) بوو،
یا دن ژ ب نافئ "اجمال نتایج" (۱۳۰۸) بوو. ژ فان ھەر یەک
پرتووکان دو ھەزار نوسخە تینە چاپکر. بەشەکی فان
پرتووکان وەک دیاری ددە دۆست و ھەقالین خو و بین
مایی ژ لای پرتووکفرۆشین ئیرانی و ئەرمنییان. فە ب
بووھایە کە پر ئەرزان تینە فروتن و بەدیلی وان ژ نایە دین.
د بەشتی (پرتووک و نفیسین وی) دە، ئەم دئ ب بەرفەرھی
بەحسا فان بەرھەمین وی بکن.

محەمەدئەمین، د ۱۴ یئ نیسانا ۱۳۰۸ ان (۲۶ نیسانا
۱۸۹۲) ان دە، ب روتبەیا قولئاغاسی د بە مدوری
روشیدیەیا عەسکەرییا بەغدادی. فئ جاری ئەو ب ریتا
ئاناتولیایی فەدگەرە؛ د سەر باژاری سینۆپ،
سامسون، ئاماسیا، سیواس، مەلەتی، خارپوت،
دیاربەکر و مووسلی ڕە دچە بەغدادی. حەتا باژاری
سامسونی ب ریتا بەحرئ و ژ ور شوون فە حەتا

^{۱۰} امین فیضی، اثر حیاتی فیضی، ص ۱۵.

^{۱۱} عەلی کەمال باپیر، شاعیرە ناو ونبوکانی کورد، سلیمانی،
۱۹۷۳ (۲۵۸۳ یئ کوردی)، ۳۲.

^{۱۲} امین فیضی، ژیدەرا بەری، ۱۳۴۰، ۱۶.

دیاربهره‌کری ب ئۆتۆمۆبیلی و ژ ور شوون قه ژ ی ب کهله‌کی سه‌یه‌حات دکه. د ههر بازاریه‌کی ده چه‌ند پۆژان دمینه و ل وان ده‌ران سه‌ردانا جییین دیرۆکیین بالکیش دکه.

ده‌ما کو ئه‌و ل به‌غدادیه، د سالا ۱۳۱۱ (۱۸۹۵)ان ده بوویه‌ره‌که کو وی پر خه‌مگین بکه، چی ده؛ برایی وی عه‌بدولفه‌تاحی کو خوه‌نده‌قانی مه‌کته‌با هه‌ربیی بو، ژ به‌ر نه‌خوه‌شییی ل ئیسته‌نبولی وه‌فات‌دکه. ژ به‌ر کو عه‌بدولفه‌تاحی برایی وی دگهل که‌کی خوه‌دما و وی ب خوه‌ ئه‌و دابوو خوه‌ندن، ئه‌و گه‌له‌ک ل به‌ر مرنا برایی خوه‌دکه‌فه، ئه‌ف مرن، وی ته‌نی ده‌یله و د پوچی وی ده‌ برینه‌که نوو قه‌دکه.

د سالا ۱۳۱۲ان ده‌ده‌ما کو ئه‌و ل به‌غدادی کار دکه، د تاخا فەزل (فضل) ده‌ پروو‌د‌ن‌شت. د نا‌قا قی سالی ده‌ ژ ی دوو بوویه‌ری نه‌خوه‌ش ب سه‌ر وی ده‌ تین؛ دز دکه‌فن مالا وی و هه‌نه‌ک ئالافین گرانبه‌ا د‌د‌زن، هه‌روه‌ها د ئۆده‌یا ویا دبستانا روشدیه‌یی ده، ئه‌و سیکه‌یی/پاره‌یی‌ن جور ب جورئین "ده‌وله‌تین مه‌زن" (بریتانیا، فرانس، ئالمانیا، ئافوس‌توریا، ماجرستان، پووسیا، ئیتالیا و...) کو ژ زوو قه‌ ب مه‌راقه‌ک مه‌زن دابوون هه‌ف، وه‌ندا دبن.

د ۲ی ته‌شرینا ئه‌وله‌لا سالا ۱۳۱۳ان (۱۴ی سه‌رماوه‌زا ۱۸۹۷)ان ده‌ روتبه‌یا وی بلند ده‌ و ده‌ بیناشیی ئالابیا توپا‌فی‌زا به‌غدادی. ئه‌و، هه‌تا سالا ۱۹۰۲ی کاروباری مدوری و ئیداری ئیعدادییه‌یا له‌شکه‌ری و روشدیه‌یا ب وی قه‌ گریدایی ده‌مه‌شینه. دگهل ده‌رسین عوسمانی، د مه‌کته‌با که‌لدانیان ده‌ ده‌رسین ماته‌ماتیکی ژ ی دده‌ خوه‌ندن. ده‌ما کو ئه‌و مدوری قان دبستانان بوویه، سی سالان ده‌رسین فه‌ننی ماکیه‌ و موه‌ندیسییی، سالا‌ه‌ک ژ ی ده‌رسین تاریخ و فرانسزییی، پینج-شه‌ش سالان ژ ی ده‌رسین قه‌واعیدا عوسمانی دده‌ خوه‌ندن. (د ۲۱ یی ئه‌یلولا ۱۳۱۸ان (۴ یی سه‌رماوه‌زا ۱۹۰۲)ان) ده، ب بریارا هه‌یه‌تا مه‌عاریفی ژ بو مامۆسته‌یییا زمانی ترکی تیته‌ تاعینکر د مولکییه‌یا ئیعدادی ده.)^{۱۲} ئه‌و د ده‌ما کارکرنا

خوه‌ ده، ب تاییه‌تی ژ به‌ر خه‌باتین خوه‌یی ل سه‌ر په‌روه‌ده‌یی و زانستی، گه‌له‌ک جاران ژ ئالییی ریقه‌برین ئیستبدادا عه‌بدولحه‌مید قه‌ تیته‌ خه‌لاتکر، نیشان و مه‌ده‌لیا دده‌ وی. دقئ ئه‌م بالا خوه‌ بدن قی یه‌کی کو هه‌قالین وی به‌رده‌وامی ژ ئالییی ریقه‌برین وی ده‌می قه‌ تیته‌ ته‌رفی‌عکر، لیله‌لی محه‌مه‌ده‌مین نایی ته‌رفی‌کر و ب ته‌یه‌تی وی ل سه‌ر کاروباری په‌روه‌ده‌یی وه‌زیفه‌دار دکن.

ئه‌و د داوییا سالا ۱۹۰۴ان ده، ژ بو چوونا هه‌جی، ده‌ست ب سه‌فه‌را حیجازی دکه. د ۲۸ ی ته‌شرینا ئه‌وله‌لا سالا ۱۳۲۰ان (۱۹۰۴) ده‌ ژ به‌غدادی به‌ر ب حیجازی دکه‌فه‌ ری. محه‌مه‌د ئه‌مین فه‌یزی دیژ: «د سالا ۱۳۲۰ان (۱۹۰۴) ده، ده‌ما کو من د ده‌رباری چوونا خوه‌یا هه‌جی ده‌ ئاگاداری دا شیخ رزا، شیخ ژ من په‌ گوت: هه‌ج ژ بو ته‌ نه‌ فه‌رزه، نه‌چه، ل سه‌ر قی گوتنا وی، من ژ وی په‌ قی به‌یتی خوه‌ند:

گه‌رمه‌خسه‌دا ته‌ خالق به، نه‌چه ژ بو ده‌اکرنا ژ خه‌لکی‌په‌

گه‌ر ئارمانجا ته‌ عه‌شقی حه‌قیقی به، نه‌چه یا مه‌جازییی

مقص‌د‌ک خالق اسه، خلقه‌ نیازه‌ گیدمه

أملن عشق حقیقی ایسه، مجازه‌ گیدمه)

شیخ رزا هه‌نه‌ک فکری و قه‌گه‌ریا، ب قی به‌یتی به‌رسقا من دا:

کعبه‌ دل گی بر طور تجلک واردر

(مینا کابه‌یی دل ته‌رزه‌کی خویانییا ته‌ هه‌یه)

سندهدر منزل مقصود حجازه‌ گیدمه.

(د ته‌ دایه‌ جهی مه‌خسه‌دی، تو نه‌چه حیجازی)^{۱۴}

د نا‌قه‌را شیخ رزا ته‌له‌بانی^{۱۵} و محه‌مه‌ده‌مین ده‌ نیزیکایی و هه‌قالتیه‌ک پی باوه‌ر هه‌بوو، هه‌ف‌رسین و په‌یوه‌ندییا نا‌قه‌را وان، به‌رده‌وامی ب به‌یت و شیعران چی دبوو. ده‌ما ئه‌م ل مالک و چارینین شیخ په‌زا بنپرن، ئه‌و د پیزک و شیعرین خوه‌ ده‌ په‌سنی

^{۱۵} محه‌مه‌د مسته‌فا حه‌مه‌بۆر د مه‌قاله‌یا خوه‌یا ب نا‌قی (ئه‌مین فه‌یزی به‌گ) ده‌ دیژ: "شیخ په‌زا به‌ ته‌مه‌ن ۲۳ سال له‌ ئه‌مین فه‌یزی به‌گ گه‌وره‌تر بووه"، واته‌ ئه‌وه‌نده‌ سالا به‌ر له‌و له‌دایکبوه. هه‌روه‌ک سیازده‌ سالیش به‌ر له‌ ئه‌مین فه‌یزی به‌گ مردوه‌ (گۆفاری به‌یان، ژماره‌ ۹۳، ۱۹۸۳، به‌غداد، ۶۰-۶۱).

^{۱۲} امین فیضی، أثر حیاتی فیضی، ص ۳۱.

¹⁴ ibnülemin Mahmud Kemal inal, *Son Asır Türk Şairleri*, Şeyh Riza [Efendi], Cüz: 8, İstanbul Maarif Matbaası, 1939, s. 1501.

شاعیرئ مه دده، ژ بهر چارینن وی یین هیژا.^{۱۶}
 ((شاعیرئ ناقداری کورد رزا تاله بانی د نامه یه کی
 خوه ده ژ بۆ محهمه دئه مین گوئییه، ئه و قیمة ته ک
 گهره یه و هیژایی ته قدیرییه.))^{۱۷}

ئه و ژ ی د بهرسفا خوه ده وه ها دبیزه:
 بهرسفا ژ بۆ جه نابی شیخ رزا ئه فهندی
 گه هیشتن بهر دهستی من شیعرین جه نابی ته
 گه له ک خوشه ته رزی فکریاتا زاتی ته
 ئه و پۆژ ب نوورا ئیفتخاری خه رق بوو
 ئه و قولی بی قیمة ت گه له ک سپاسدار بوو
 له ورا هاته عیززه ت و ئیقبال
 نامه یا ته یا مه نزوما قیمة تدار
 پ په سنی من دایه جه نابی ته
 قایه ئه ز ژ ی بووم منه تدار ته
 ژ ته را شاعر گوئن پ خه له ته
 له ورا وه ک سهیره هه موو ئه سه رین ته
 جان دبه خشینه ژ میژ سهد سالی ره
 شیوه یا گوئین وه یین ب جه وه ر
 خویی وه جوانمیردیا برجا پۆژییه

رۆناهییا وه ل عاله می به لاف بوویه
 گاڤا کو من جه نابی ته دیت، بووم عاشقی ته
 دیتنا پرووی ته دلن من فه راه دکه
 مالا وه قبله گه ها ئه هلی دلایه
 ئه وئ کو جیناری وه به بهختیاره
 ته کییا وه یا مباره ک هه ر دائیمی به
 هیمی خانیی ته هه ر ئه به دی به
 جه هد و خه باتا ته یا بلند و شیعرین ته سحیرا هه لاله
 ل بهر وان شاعری هه ری گهره مات و لاله
 د مه جلیسا ته ده هه رکی کو بکه داوایی که مال
 متله قا هه یه د شوورا وی ده زه وال و ئیحتیلال
 گه ر ئاریستو ژ قه برا خوه رابه، بکه به حس و قال
 مه جال نابینه کول هه مبه ری شیخ بکه به حسا عیلمی حال
 گه ر ئه و لوتف نه که ب دیتنا مه بی ئیمکانه
 ب وی ره هه سی حال کرن لجی کولنگی وی عه رد گرته
 گه رچی دیره هه ک نینه ل نک جه نابی وی مال
 ژبوزاتی وی قه نجی هه قه، هه م که مال و هه م جه مال.^{۱۸}
 ده ما کو ژ بۆ ته وافا هه جی دچه حیجازی، د سه ر
 به سرا یی ره ب ریا که شتییی پینشیی دچه بازاری

عاشق اولدم گوردیکم یرده سزه
 جانفزار رویت دیداریکز
 قبلگاه اهل دلدر حجره کز
 بختیار اولدرکه اولمش جاریکز
 برقرار اولسون مبارک تکیه کز
 پایدار اولسون بنای داریکز

شیخ علی همتک اشعاری هپ سحر حلال
 قارشینده اک بوبوک شاعر اولور مبهوت و لال
 مجلسنده ایله بر کیمسه دعوای کمال
 مطلقا واردر شعورنده زوال و اضتلال
 چیه قیرندن ارسطو ایله بسط مقال
 شیخه قارشى علمدن دم اورمغه بوطان مجال
 لطفی اوطرسه مساعده بزجه بر امر محال
 خاکپاینده دوروب ایتمک اونکله حسابحال
 گرچه یوقدر نزد عالیسنده بر درهمج مال
 ذاتنه احسان حقد هه کمال و هم جمال
 سلیمانیه لی امین فیضی، علاوه شعاعات، نجم استقبال مطبعه سی،
 استانبول ۱۳۴۱، ص ۱۸.

¹⁶ Muhammed Emin Zeki Beg, *Kürtler ve Kürdistan Tarihi*, Nûbihar Yayınları, Dördüncü Baskı, İstanbul, 2012, r. 319.

¹⁷ Mehmet Çağlayan, *Şark Uleması*, Baskı-Cilt: Eramet, İstanbul, 1996, s.147.

^{۱۸} جه وایی شیخ رزا ئه فهندی:
 واصل اولدی دسته اشعاریکز
 پک کوزله منهج افکاریکز
 غرق نور مفخرت اولدی او گون
 چوق شکر بو عبد بی مقداریکز
 چونکه گلدی عزت و اقبال ایله
 نامه مظلوم قیمتداریکز
 سز بنی پک چوق ثنا اتمشسیکز
 ایشته اولدم بند منتداریکز
 پک خطادر سزله شاعر دیمک
 سحررد چونکه بوتون آثاریکز
 جان باغشلار مرده صدسالیه
 شیوه گفتار جوهر باریکز
 مهر برج مکرمتدر طبعکز
 منتشردر عالمه انواریکز

بۆمباي، ژ وئ دهرئ قه ژى دچه ههرېما قهرهچيى و نيزيكي بيست رۆژان ل وئ دهرئ دمینه، د قئى ناڅهرئ ده، سهرdana گهلهك جى و واران دكه. پاشى ب قاپورېكئ (كهشتييهكئ) تاجرئ مسلمان، د سهر ئوقيانوسا هندى په بهرئ خوه دده باژارئ جیددهيى. محهمه دئهمين بهگ د دهربارئ مهخسهدا سهرهرا خوهيا حيجازئ ده، وهها دييژه: «مهخسهدا ههرى مهزنا قئى سهرهرا من قهف بوو، كو ئه ژ بن حوكما قوماندارئ بئ ئه خلاقئ قئى دهرئ و ژ بن عزائبين مادی مهعنهويين بهغدادئ خهلاس بيم، د ناف فرقهيا حيجازئ يان ژى ئارتيشا پينجان ده ب جى بيم»^{۱۹} موراجهعهتا ويا ژ بؤ پيكانينا قئى گوهارتنئ، تو ئه نجامهك ناده. ئه، ژ بيگافئى قه دگهره جيئ خوهيى بهرئ. پشتى زيارهتا عهرهفاتئ، رۆژا ۲ ئادارا ۱۳۲۱ئ بهرئ خوه دده مهدينه يى و ژ ۸ رۆژان شوون قه ژ وئ دهرئ قه ب ريزئ سهرdana يه نبوع، توورى سينا، بحورا سووهيشئ، ئيسماعيليه، پورت سهعيد دكه و رۆژا ۲۴ يئى ئادارا ۱۳۲۱ يئى دگيژه بهيروودئ. ژ بهيروودئ قه دچه يافا و ژ ورقه دچه ژ بؤ زيارهتكرا مهسجيدئ ئهقسا و پاشى دهرباسئ خهليلورهحمان و بهيتهلهحمائى دبه و ژ وئ شوون قه قه دگهره شامئ. ئه و نيزيكي سالهك ل شامئ دمینه و د رۆژا ۲۱ يئى ئه يلوولا ۱۳۲۲ئ (۱۹۰۶) ده دگهيژه بهغدادئ. محهمه دئهمين د ۱۸ يئى ئه يلوولا ۱۳۲۶ئ (۱۹۱۰) ده دبه قوماندارئ ئالايه توپاقيژا ۳۵ئ و ژ بؤ قئى تهرفيئى بهرئ خوه دده ئيستهنبولئ. د سهرdana قئى جاريئا ئيستهنبولئ ده نيزيكي ههفت مههان ل وئ دهرئ دمینه. ئه و قئى دهما دريژا ماينا ل ئيستهنبولئ، باش ب كار تينه و دو ئه سهرئ خوهيى ب نافئ "شعاعات" و "تفرقه" رياضيه" دده چاپكرن.

۳. مژوولاييا ب نفيسكارى په دبه سهبه يئى مالنشينيا پيشوهخت

پشتى كو ئه و قه دگهره بهغدادئ، ب وهزيغه دارى دچه مووسلئ ژ بؤ سازكرن ئالاييا توپاقيژئ مووسلئ. دهما كو ئه و ل مووسلئ، ب سيفهتئ وهكيلئ فرقا ۳۵ئ ئارتيشا دوزدههان و ب بريارا ههژمارا ۵۵۶ئ، د رۆژا ۱۱ يئى تهرينا سانئا ۱۳۲۸ئ (۲۴ چرييا پيشينا ۱۹۱۲ئ) ده ژ بؤ كو تهقاويد ببه ژ وهزيغه يئى هاتيه دوورخستن.

د بريارنامه يئى ده سهبه يئى دوورخستنا وى وهها هاتيه دهست نيشانكرن: ژ بهر كو ب ئه دهبييات و ماته ماتيكى په مژووله، وهزيغه يا خوه ئيهمال دكه^{۲۰}. محهمه دئهمين قئى ئيدهعايئ رهد دكه و دييژه: «ژ بهر كو من دهما خوهيا قالا ب خوهندن و شروقه كرنا پرتوكان دهرباس دكر، نفيس و ئه سهرئ من هه بوون، ژ بهر ئبخباركرنا كه سئين خيرنه خواز و منافقان من ژ وهزيغه يئى دوورخستن.

ژ ئاليئى دنقه ژى هون دزانن كو ئه دهبييات فكراندنه و ماته ماتيك ژى حهقيقيياتئ دياردكه. د فان ههر دوو عيلمئ بلندئئ زدي هه قده، خوهدى زانين بووين و پيشكيشكرنا وئ، نهرهحهتى دايه وژدانا دژمنان»^{۲۱} د دهربارئ قئى يهكئ ده هه موو ئيعترازئ وى تينه رهدكرن و ئه و د ۱۱ يئى گولانا ۱۳۲۹ئ (۲۴ يئى گولانا ۱۹۱۳ئ) ده، ب ۲۵۲۲ قورش مهعاشئ (مووچه يئى) مههانه مالنشين دبه.

محهمه دئهمين بهگ؛ ههتا روتبه يا ميرالاييئى ب ئاوايهكى سهركهفتى كارئ لهشكهرى، ماموسته يئى، قايمه قامى و مههنديسيئى كريبه. دگهل فان كاروبارى مهسلهكى، ب زانستا فهنئ، ئه دهبييات، پهروه رده يئى، جوگرافيا، ماته ماتيك و فلهسهفه يئى په مژوول بوويه. ههرى داويئى، وهك مههنديس د شارهداريا مووسلئ ده خهبتيه و ژ قئى كارئ ئيستيعفا كريبه و د ۱۵ يئى نيسانا ۱۳۳۰ئ (۲۸ يئى نيسانا ۱۹۱۴ئ) ده ژ وياليه تا مووسلئ دهركهتته. ۲۲ د سهر باژارئ حهله ب و بهيروودئ په، ب رتيا بهحرئ چويه ئيستهنبولئ.

۴. گهرا بهر ب ئاوروپايئ قه

پشتى كو ئه مين فهيزى مالنشين دبه، بريار دده كو سهرdana وهلاتئ ئاوروپايئ بكه. دييژه: «هم ژ بؤ سهير و سهيهحاتئ و هم ژى ژ بؤ ته داووبوون و تهفديلى ههوا، من بريار دا كو بجم وهلاتئ ئاوروپايئ. من د رۆژا ۳۰ يئى هزيرانا ۱۳۳۰ئ ده بهرئ خوه دا بهر ب پاريسي قه. د سهر باژارئ ئه درنه يئى، سؤفيا، ئالهكسناج، نش، بهلگرد، بوداپيشته يئى په دهرباس بووم و رۆژا ۳ يئى تهموزا ۱۳۳۰ئ ده گه هيشتم قئيانايئ. ل قئى باژارئ قهديم من سهرdana داروول فنوون، موزهخانه، عه دليه، ئاقهدهمى، مبعووسان و ئه عيان، شارهدارى، كتبخانه،

^{۲۱} امين فيضى، ژيدهرى بهرى، ۱۳۴۰، ۶۵.

^{۲۲} امين فيضى، ژيدهرى بهرى، ۱۳۴۰، ۷۰.

^{۱۹} امين فيضى، اثر حياتى فيضى، ص ۵۲.

^{۲۰} امين فيضى، اثر حياتى فيضى، ص ۶۳.

دەما کو ئەو ل بازاری ئیانی دگەرە، بوویەرەک بالکیش تی سەرە وی؛ جل و بەرگین وی بالا پۆلیسی بازار دکشینە، پۆژەک پۆلیس پیشیا وی دگەرە و ناسنامەیا وی ژێ دپرسە و هەرودەها سەرود بەری وی ژێ کۆنترۆل دکن. د سەر وی دە خەریتەیک ئیەنایی و دەبانچەیک برۆنینگ تیتە دیتن و ژ بەر ئی یەکی وی دبن نافەندا پۆلیسان. د ئی نافەندی دە ب ریا تەرجومانەکی فرانسزی هەنەک پرسان ژێ دپرسن و وی ئیفا دەکن. ژ بەر بالکیشیا وی دیالوگا نافەرا وی و پۆلیسان، دخوازم ل ریزهیین ژیری بەشەکی وی دیالوگی پیشکیشی وە بکم.

- (ژ بەر چ هون ئی خەریتەیی ل سەر خوە دگەرین؟

- ژ بۆ رەهەریا گەرا نافا بازار.

- گەلۆ تو ژ خەریتەیی فیم دکی؟

- ئەز هەم ژ خەریتەیی فیم دکم و دکارم ژ ئی خەریتەیی باشتەر ژێ چی بکم. میسال، د فلان زکاکێ دە ترامقای هەیه کو د ئی خەریتەیی دە نەهاتیە نیشانەدان. ژ ئی خویا دبە کو ئەف خەریتە کیمە.

- هون هەندەسەیی (جیۆمەتریی) دزانن گەلۆ؟

- ئەز تەنێ نە هەندەسە، زانستین فەنیین وەکی جۆگرافیا، حیکمەت، ئاستروئۆمی و ماکینەیی ژێ دزانم.

- ئەف کاغزین ئفساندییین نافا جزدانا وە چ نە؟

- شیعر (هەلبەست)ن.

- تو ژ هەلبەستی فیم دکی؟

- ئەز هەم ژ شیعرێ فیم دکم و هەم ژێ پرتووکا منا شیعران هەیه. ۲۴

پشتی ئان دیالوگان، پۆلیس موعامەلەیکە باش ب وی رە دکه، کەلوپەلی وی دده و دبێژن ریا تە فەکری بە. ئەو، سێزدەه پۆژ ل ئیانی دمیە و پاشی بەری خوە دده پارسی و د سەر پارسی رە دچە هەتا زوریخی.

ئەو دوازدە پۆژ ل پارسی دمیە و د ئی دەمی دە سەردانا گەلەک جییین دیروکی و نافەندی کولتوری دکه. سەردانا کتییخانەیا گشتی دکه، دیری "ساکرەکور"، "نۆتەردام" و "مەدلەن" زیارەت دکه، سەردانا بەخچەیی

نەباتانیین وەکی "لوکسەنبورگ" و "شانومارس" و بەخچەیی حەیانانان دکه. هەرودەها سەردانا سەرایا ئەلیزا، سەرایا مەزن، سەرایا پچوک و ترۆکادرو دکه. سەردانا قەلەیا شاتلەتی و بەخچەیی دۆریبەری وی دکه، دچە نافەندی ترینا شەرق ئۆرلۆن، لیونی و سەردانا داروولفونونا سۆربونی دکه. من د قاتا سەریا قولیا ئەیفەل و ئەتقالی دە تەماشیا بازاری پارسی کر. د مەیدانیین وەکی رەپۆبلیک، باستیل، واندۆم و کانکوردی دە گەریام. ۲۵ دەما کو ئەمین فیزی بەگ ل پارسییە، ژ بەر دەست پیکرنا شەری یەکەم، ل ئیستەنبولی سەفەریلخ دەست پی دکه و ژ بەر ئی بویەری، ئەو ژێ گەرا خوە نیچە دەیلە و فەدگەرە ئیستەنبولی. ب ریا بەحری و پشتی ریتییهکا یانزەه پۆژان، د ۱۳ی تەباخا ۱۳۳۰ان (۲۶ تەباخا ۱۹۱۴ان) دە دگەیزە بازاری ئیستەنبولی.

۵. دەستپیکرنا شەری عومومی جیهانی

ریقەبرین ئیحاد و تەراقی و دەستەلاتداریین ئیمپەرەتوریا عوسمانی، د پۆژا ۲۹ی چریا پیشیا ۱۹۱۴ان دە تەقلى شەری عومومی بوون. دەما شەری عومومی دەست پیکر، خەباتا گەلەک جەمعیەت و دەزگەهین کوردانیین وی دەمی ژ ئالیی دەستەلاتداریا سیاسیفە هاتە راوەستاندن. وی دەمی د سەری پرانییا رەوشەنبیر، عولەما و ئفیسکاری کورد دە، هین فکرا نەتەوهی زیده گەش نەبووبو. گاغا ئەم بالا خوە بدن وەشانین وی دەمی کوردان، دیار دبە کو فکرا "ئومەتپاریزی" و "عوسمانیپاریزی" بیتر د رەواجی دەیه و یا نەتەوهپاریزی گەلەک لاوازه. ژ بەر ئی یەکی، گەلەک رەوشەنبیر کورد، ب ئین و ئیرادەیا خوە تەقلى شەری عومومی دبن. ئەمین فیزی یەک ژ وان کەسایە کو دخوازه دگەل عوسمانیا تەقلى شەر ببە. ئەو دبێژە: ((وەکی گەلەک هەموەلاتییین عوسمانی، من ژێ کاربوو ل پارسی ب جی بووما. لی حەسییەتا منا ملی ئی یەکی قەبوول نەدکر. چاوا کو عوسمانی تەقلى شەری عومومی بوون، من موراجەعتا وەزارەتا حەریبی کر دا کو د شەر دە وەزیفە بگرم.... وەزارەتی د بەرسقا خوە دە ژ من رە گۆت؛ ئامری تەقاود ناکارن بین قومانداری هیزان، ئەف یەک نە ل گۆر نیزامییە. ۲۶

۲۵ امین فیضی، ژیدەرا بەری، استنبول، ۷۴.

۲۶ امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص ۸۲-۸۳.

۲۳ امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص ۷۱.

۲۴ امین فیضی، اثر حیاتی فیضی، ص ۷۳.

٦. ئەمىن فەيزى بەگ و جەمەئىيەتەتەعالييا كوردستانى (جنگ)

ئىمپەرەتورىيا عوسمانى، د داوييا شەرى يەكەمى جىهانىدە ب ئىمزەكرنا پەيماننا مۇندروسى (١٩١٨/١٠/٣٠) بەلاڧ بو، ئىستەنبول پايتهختى ئىمپەرەتورىيى ئى ھاتە داگرتن ئ ئالىيى ھىزىن ھەڧەيمان ڧە و ئ بۇ سازكرنا نىزما نوويا جىهانى پىڧاڧوئەيەكە نوو دەستپىكر. د ڧى پىڧاڧوئى دە، كورد ئ نوو ڧە دەست ب رىخستى دكن؛ ئ ئالىيەكى ڧە ئەو رىخستىن وانىن كو بەرييا شەرى جىهانى ھاتوبون دامەزراندن، ئ نوو ڧە ئاكتىڧ دكن و ئ ئالى دن ڧە ئى رىخستىن نوو دامەزرىن و ب وان ڧە گرئدايى پۇژنامە و گوڧارىن نوو دەست ب وەشانى دكن. جەمەئىيەتەتەعالييا كوردستانى (جنگ) يەك ئ وان رىخستىيە كو د ڧى پىڧاڧوئى دە ب سەرۆكاتىيا سەيد عبدولقادرى كورئ شىخ عوبەيدوللاھى نەھرى ھاتىيە دامەزراندن. د ماددەيا يەكەمىن ئا نىزامنامەيى دە ئارمانجا جەمەئەتتى وەھا ھاتىيە نڧىساندن: «ئ بۇ تەئىمىكرن، پاراستن و پىشخستنا بەرژەوەندىيىن گشتىيىن كوردان، رىخستەك ب ناڧى جەمەئىيەتەتەعالييا كوردستانى»^{٢٩} ھاتىيە دامەزراندن. د گەلەك ھەڧدقن، داخويانى و وەشانىن ب گرئدايى (جنگ) دە، داخوازا تەتپىكرنا "پرنەسپىيىن ولسون" ھاتتە كرن ئ بۇ ملەتتى كورد. ل سەر پۇژا دامەزراندنا جتكى، تاريخىن جودا تىنە دياركرن. توناي، ل گور نڧىسەكە وەزارەتا ناڧخوھىي، دىيژە ئەڧ كومەل د پۇژا ١٧يى كانوونا ئەوەلا ١٣٣٤ان (كو تەقابولى ٣٠يى كانوونا ١٩١٨ دكە) دە ھاتىيە دامەزراندن. د پىزنامەيا ناڧخوھىييا كومەلى دە ئى تاريخا ٦يى تەشرىنا سانىيا ١٣٣٤ان ھاتىيە نڧىساندن [كو ئەڧ ئى تەقابولى ١٩يى كانوونا ١٩١٨ان دكە]. دامەزرىنەر و رىڧەبرىن جتكى، ئەڧ شەخسىيەتتىن ناڧدارىن كورد بوون: (سەرۆك: سەيىد عەبدولقادر ئەفەندى (كورئ شىخ عوبەيدوللا ئەفەندىيە)، كاتتى گشتى: حوسىن شوكرى بابان بەگ، دكتور شوكرى مەحمەد سەكبان بەگ، موھىدىن نەعيم بەگ،

پشتى ڧەگەر ئ ئاوروپايى ھەتا داوييا سالا ١٩١٤ان ل ئىستەنبول دىمىنە و د ئادارا ١٩١٥ان دە بەرى خوھ ددە ھەلەبى و ئ ھەلەبى ڧە ئى دچە بەيروودى. قاسى مەھەك ل بەيروودى دىمىنا و ئ نوو ڧە ڧەدگەرە ھەلەبى. ئەو قاسى سالەكى ل ھەلەبى دىمىنە و د ڧى دەمى دە خەرىتەيەك باژارى ھەلەبى چى دكە. ئ سالەكى شوون ڧە د ٢يى گولان ١٣٣٢ان (١٥ گولانا ١٩١٦ان) دە ڧەدگەرە مووسلى. ئەمىن فەيزى دىيژە، دەما كو ئەز ل مووسلى بووم، ئ بەر پەوشا شەر، تونەيى و بەھابوونا ئەرزاقى دەست پىكر، ئ بەر تونەبوون و برچىبوونى، ئ لەشكەر و خەلكى ڧەڧىر و ب تاييەتتى ئى كوردىن مەاجر، گەلەك مروف مرن... تونەبوون و بەھابوونا ئەرزاقى گەھىشتە قۇناغەك وەھا كو ئەز ب خوھ گەلەك پۇژان برچى مابووم.^{٢٧}

پشتى كو بەغداد دكە ڧە بن ھوكما برىتانيايى، ئەمىن فەيزى بەگ د گولانا ١٩١٨ان دە مووسلى ل جى دھىلە و بەرى خوھ ددە ھەلەبى. سى چار مەھان ل ھەلەبى دىمىنە و پاشى ئ وئ دەرىڧە ئى بەرى خوھ ددە ئىستەنبول و د ٢٣يى سەرماوہى دە دگىژە باژارى قۇنيايى و وئ زڧستانى ل قۇنيايى دەرئاس دكە و بەھارى دچە ئىستەنبول. ل وئ دەرى د تاخا مەھمودپاشا دە، ل خاننا بالتاجى ئودەيەك كرى دكە و ل ئودەيەكى وئ خانى ژييانا خوھ بەردەوام دكە.

مخابن وەكى گەلەك جىيىن دن، ل ڧى دەرى ئى دز پەھەتتىيى نادن وى. دىيژە: «رۆژەكى ئەز ھاتم خانى و من مىژە كر كو دەريى ئودەيا من ڧەكرىيە، ھەر دەر تەڧلى ھەڧ كرنە، د داويىي دە ٥-٦ زىرىن مئىن عوسمانى و دابانچەيا منا رەئولور ھاتىيە دزىن. باوہرييا من ئەو بوو كو دز ئ ناڧا خانى بوو و ئاگادارىيا مەسوللى خانى ئ ڧى بوويەرى ھەبوو. ئ بەرى ڧە د ھەر جىيەكى دە دزىنا مال و كەلوپەلى من، ل گور تەڧدىرا خوھدى بوو. ڧەڧەت د پاستىيى دە سەبەبى وئ، بىكەسبوونا من بوو. نە كو ھەر جارى قوسوورا من ھەبوو و ئەز بى تەڧدىر بووم. ل نك من ئەولادەك و مەرڧەكى من تونەبوون كو وەرن ھەوارا من»^{٢٨}

²⁹ Tarık Zafer Tunaya, Türkiye'de Siyasal Partiler [Li Turkiyeyê Partiyên Siyasî], Cild: 2, İletişim Yayınları, 4. Baskı, 2010, İstanbul, r. 215.

³⁰ Tarık Zafer Tunaya, J. b., r.198.

^{٢٧} امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص. ٨٨.

^{٢٨} امین فیضی، ژیدەرا بەرى، ٩٢.

بابانزاده حیکمهت بهگ، عهزیز بهگ. ۳۱

نقیسکار د ژیره توتا هه مان بهر هه ما خوه ده ژی دیبژه:
(ریقه برین کومه له یی ته نه ئه ف کس بوون. فان ناغان،
ایب ته مووزا ۱۹۷۶ان، د هه قه یقینا من و شوکری بابان ده
هاتنه ده ست نیشان کرن. مه نکاری لیسته یه که ته مامی چی
بکن. دقئ ناغی که سین ل ژیری ژی وهک دامه زیننه،
پیشه بر و ئه نامین چالاک ل سهر لیسته یی بینه زیده کرن:
کاموران عالی به درخان، نه جمه دین حوسه یی، رهشید ئاغا
(سه روکی کار که ریڼ کورد)، قازی زاده م. شهوقی،
ئارواسی زاده مه محمد شه فیک (سه رنقیسکاری گوفارا
کوردستان)، مه محمد میهری (مه سولمودری گوفارا
کوردستان)، هه مزه (مه سولمودری گوفارا ژین)، ئه مین
فهیزی، م. سه لیم بهگی وانی، عبدلولواحد بهر زنجی زاده،
دکتور هه مید شاکر، لاه رهشید، دکتور. ف. بهرخو،
عه بدوره حیم رهحمیی ههکاری، یامولکی زاده عهزیز،
هیزانی زاده که مال فهوزی. ۳۲

ههروهکی کو د لیسته یا ژوری ده ژی هاتییه دیار کرن،
ئهمین فهیزی ژی ئه نامی (جتک) ی بوو. ئه و، د پرتووکا
خوه یا "اثر حیات فیضی" ده، ل سهر تیکلیای خوه و
(جتک) و هه دیبژه: ب سه روکاتییا ئه شرافی کوردستانی
و ئه عیانی کیرام هه زه رته ی سهید عه بدولقادر ئه فهندی، ل
دهر سه عاده تی [ئسته نبولی] جه معییه تا ته عالییا
کوردستانی هاتبوو دامه زراندن، ئه ز ژ بو ئازییا
جه معییه تی ب پرانییا دهنگان هاتم هلیژارتن و دو سالن
کو ئه ز ئه نامی جه معییه تیمه. ۳۳ ئهمین فهیزی، نه ته نه
ئه نامه کی ساده یی جه معییه تی بوو، ههروهه ئه و ب زانین
و قه له ما خوه یا خورت و بهر هه مدار، نقیسکاره کی گرینگی
وه شانین ب گریدایی (جتک) ی بوو. د ناغ هه ژمارین
گوفارا ژین و کوردستانی ده، ل سهر دیروکا کوردستانی
و ب تاییه تی ژی ل سهر میرنشینییا بابان مه قاله یی وین
بالکیش هاتنه به لا فکر.

۷. ده مین داویین ژیا نا وی

مه مه ده مین فهیزی بهگ، (د هه مژاری ده
فهوقه لعاده فه ده کار بوو. ژیا نا وی پر باسید و ساده بوو.

قه زه نجا وی مه عاشی وی بوو و ئه و ژی ب سهر فه قیر و
موحتاجان پارقه دکر. ۳۴ لیته لی سالیڼ داویین ژیا نا وی؛
د ناغ فه قیری، تونه بوون، بیکه سی و نه خوه شیییه
ده رباس بوویه.

نقیسکار رهوشا ژیا نا خوه یا وان پوژ و سالان ب قئ
ئاوایی دهینه زمان: (ژ بهر که تنه نرخ پاره ییڼ عوسمانی
ب نيزکایی ژ ۸۸٪، پوژ ب پوژ بهابونا تستان و
نه خوه شیییا من، بهر ده وامکرنا ژیا نا پوژانه گه له ک
زه حمه ت کر. ژ بهر قئ یه کی، گه له ک جاران ژ بو کو
نه مره م، ئه ز مه جبوور دمام کو ب ده ستی خوه شو ربای
چی کم و ته نه ی ب خوارنا وی ژیا نا خوه بهر ده وام بکم.

نه خوه شیییا من گا ف ب گا ف ژ ژیا نا من کیم دکر و ژ
بو دهرمانکرنا نه خوه شییی، پیدقییا دیتنا هقی دختور و
مه سره فین ته داوییی هه بوو. گه له ک پوژان ئه ز هه یی
دمام کو ب چ ئاوایی قئ چاره سه ر بکم. ده ما کو ئه ز ل
ئوسکیداری د ئوده یی خانه کی ده ل به نده یی بوویه ریڼ
داهاتوویی بووم، رهوشا من ئه ف بوو. دقیا ئه ز د ناغ
هه بوونی ده بووما، لیته لی ده ما مالنشینییا من ب قئ
ئاوایی ده رباس دبوو. ئه گه ر من ته رزی ئیداره یه ک
سفک و باسید ترجیع بکرا، نه ممکون بوو ئه ز د نقسین و
چاپکرنا پرتووکان ده و د سهیر و سه یه حاتی ده موه فه ق
ببووما.... هه ر که سی ئه و په ره یی کو ژ بو مه سره فین
مالی و کرینا ملک و ئاقاری سهر ف دکر، من ژ بو کتییان،
سیله ح و هه سپان سهر ف دکر. ۳۵

نقیسکار عوسمان ئایدن دیبژه: (ئهمین فهیزی
بهگ، خوه دی قه ره کته ره کی پتیا وهره، هه ر دائیم
کوردیتییا خوه دایه پیتش، له شکه ره کی باش،
سیاسه تانه کی زانا، ئه ده بییاتحه ز و پاراستقانی خوه زا و
وه رزشی بوو... د ناغ جقاتا کورده، ئه و یه که مین
که سه کو ل سهر خوه زا، وه رزش، پرسگریکن
دوره یلی، زانست و کوولتوری پرتووک نقسینه. ۳۶

ده ما ئه م بالا خوه بدن ژیا نا ئه مین فهیزی له شکه ر،
مه نه دیس، شار، دیروکران، فه لسه فه قان، بیرکار و
پاراستقانی زانستی، وه ها دیار ده کو د قئ موده تا ژیا نا

34 Osman Aydın, *Bilim ve Sanat Dünyasının Ünlü Kürtleri*, Deng Yayınları, İstanbul, 2018, r.121.

۳۵ امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص ۹۷.

36 Osman Aydın, *Bilim ve Sanat Dünyasının Ünlü Kürtleri*, Deng Yayınları, İstanbul, 2018, r. 121.

31 Tarık Zafer Tunaya, *Türkiye’de Siyasal Partiler* [Li Turkiyeyê Partiyên Siyasî], Cild: 2, İletişim Yayınları, 4. Baskı, 2010, İstanbul, r. 198.

32 Tarık Zafer Tunaya, J. b., r. 198.

۳۳ امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص ۹۷.

خو ده گهلهک وهسفین گرینگ و گران هلدانه سهر ملئ خو. وهها خویا دبه کو دبن فئ باری گرانده، گهلهک ئیش و عهزاب کشاندیییه و ژ تو کهسی ره ژئ ئاشکهره نهکرییه. نفیسکار د بارهیی رهوش و حالی خو یئ وئ دهمئ ده دبیزه: ئه و تشتین کو هناف و غهزهبا من دهه لاند، ئاگادارییا کهسی لئ تونه بوو، تهنئ خوه دئ دزانه.

تو کهس نزانه داخوایین ناف دلئ کهسی،

تهنئ خوه دئ دزانه ئه حوالئ قول ب ته مامی.^{۳۷}

ئه و ده له بهستا خو یا ب نافئ "حال یأس و کدر [حالی که در و به خته وار نه بوئی]" ده نه خوه شییا خو، نه توانیا خو، ته نیبوون و بیکه سییا خو و ههر وهها موسییه تین کو ب سهر وی فیه هاتنه، ب فان هه فوکان ریز دکه و دهینه زمان.

"هالی که در و به خته وار نه بوئی

ژ پوژا کو بوومه ئه سیرئ خهسته خانه یان، دنالم

ئه و قاس عاجزم، کو ژ خانیی خو بیزارم

بوو دو سال کو شهف و پوژ ب گرین و نالینم

هناقا من برینه و ژ گرینی خوین دباره ژ چاقین من

ژ هیز و تاقه تی که تم و خانه یی سه برا من خه راب بوو

مه قام و مه سکه نی من بوون دوژدها زه حمه ت و عه زایی

ب حه قاره تی، جه فا و جه فرائ بووم زار و زه بوون

ب نه حه قیی بووم دوچارئ که له پچه و زنجیران

ئه ف چ دلشکه سنه کو ژ ته بیعه تا به شهر دبینم

چما د گوتنین تو کهسی ده نینن ئه سه رین جدی

من به ری خو ده اکیژان ئالیی، راستی دهر دو به لایان هاتم

من جه فا دیت ل ئه و دهرین کو دؤست زان دکر

د بهارا حهیره ت و بی هیقییتی ده دوچارئ بو هتانی بووم

د دوژدها عاجز و زیله تی ده گریفتاری جه زایی بووم

موسبه ت ژ پوژین ئه وه ل فیه بوونه قسمه تی من

د وئ ریډا تی کچوون مه زنتره ژ ههر خه نیمه تی من

دقی حه تا پوژا مه حشه ری د رییا راستی و پاکیییدا

سه بات بکن

دی موکه فاتا من ژ ئالیی جه نابئ خوه دا فیه بیته

ته قدیر کرن

گه رچی جاهلم، نینه که مال و عیلم و عیرفانا من

ب هه زار جاران حه مد و شوکور به کو ئه هلی ئیمانی خالسم

ژ شه فه عاتی فیه ئومیدا من ههر محه مه د مسته فایه

فه قه ت عه فوو و عینایه ت، ژ جه نابئ کبریایه

پیدقییا هه ری پیشی، تهنئ ژ ره حمه تا یه زدانه

لا قاییکنا ژ خوه دا، دهرمانه کی شیفا به خشکر نییه

چییه گونه ه و جرمی من، حیکمه تا د وئ دا چیه، یا ره ب؟

کو کی بخوازه رادبه من ته کدیر دکه، یا ره ب!

ههر چ قاسی گونه هی من پر به ژئ، بی شک نه قاسی

عه فوو یا تهیه

جییی کو به خشاندا ته هه به، هیچ خه مگینی و که در ناب

بین کو خه تایی بدن کرن هه بن، ژ بؤ سه وایی رینه ری بکه

گه ر ته ژ بؤ عه زایی ئه مر نه دابه، فئ دهر د و قه هری

کیم بکه

ژ فئ زیده تر من نه که هه ده فئ زولم و ته حکیری

نه مایه ته حه موولا من ژ ئازاردان و نه حه قیی ره^{۳۸}

ئه مین فهیزی به گ د داوییا بیرانیی خوه دا به حسا

لاوازیبوون، ئیخسیربوون و حه قیربوونا خو ده دکه،

لا قایی ژ خوه دئ دکه و دبیزه:

"نیاز و تضرع (داخواز و لا قایی ژ خوه دئ)

مظلله دوچار قید و زنجیر جنون اولدم

نه در طبع بشرده گوردیکم میل دل زاری؟

نیچن هیچ کیمسه نن قولنده یوق جدیت آثاری

نه سمته أیلد مسه بر نظر درد و بلا گوردوم

محل دوست ظن ایتدیکم یردن جفا گوردوم

خزان یأس و حیرته دچار افترا الدم

جحیم عاجز و دلتره گرفتار جزا اولدم

بکه روز ازله قیمت اولشدر مصیبتلر

أنکچون بیتری عمرم بیتحیور حالا بو مختلر

قبول اتمز کوکل أزاده لک باب عنایتدن

^{۳۷} امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص ۹۷.

^{۳۸} سلیمانیه لی امین فیضی، علاوه شعاعات، ص ۳۸، ۳۹، ۴۰.

حال یأس و کدر

اسیر خسته خانه اولدم کوندنبری زارم

او رتبه عاجزم که کندی جانمندده بیزارم

اکی بیلدر علیم روز و شب گریان و نالانم

دروم داغدار اولدی چشم گریانم

کسلدی تاب و طاقت خانه صبرم خراب اولدی

مقام و مسکنم بر دوزخ رنج و عذاب اولدی

حه قارتله جفا و جور ایله زار و زبون اولدم

فکری من پهریشان و حالی من پهریشان
 ئەی پەبی زیشان تو مەرحەمەت بکە
 بێن مەزن و پچووک ژێ ژ ئاخێ و د نایف کە دەریدانه
 ئیته عەتکار و عاسی تەف کە دەر دکشین
 هەستوخوار بێ، ئان ژێ عاسی بێ،
 تو مەرحەمەتی ل من بکە، مەرحەمەتی ل من بکە
 ئەی فەیزی ئەقەدەس، ئەی نووری مەزتر!
 ئەی خالقی تەفان، ئەی پەبی عالەم!
 زمانی من ژ حەدی خوە دەرباس کر
 ب دەرد و کە دەری دەرباس بوو دەما من
 وردی زمانی من تو مەرحەمەتی ل من بکی
 لوتف و هیمەتا تە ئەوی چ وەخت بە
 گونەهی من پرە، یی کو من بپاریزە نینە
 تو مەرحەمەتی ل من بکە، ئەی پادیشاهی من!
 تشتی کو مەخلوق دکن بەهانه
 خەتا و سەواب ئەفسانە
 ل مقابلێ عەفوویی دە ئەفا چ نە؟
 ل خەتا و سەوابی میزە نەکە
 ب ئاگری غەزەبی قی قولی نەشەوتینە

ئەز لاوازم، ئەسیرم، خوایم و حەقیرم
 حالی منی لاواز ژ خەلکی نەدییارە
 دەرد و پەوشا من ژ تە پە عیانه
 ب لوتف و کەرەما خوە ببە دەستگری من
 مەقام و مەسکەن، ملک عەدەم بوون
 ملکی قەدیم نەوی ئادەم بوو
 مەقەرەک خوەش و عالەمەک خوەش بوو
 پشتی کو تە من ئانی قی دنیایی
 تو مەرحەمەت بکە ل قی حالی منی پهریشان
 روحی کو خەم دیبە کو بکە فەریاد
 قەلبەک بریندار کو بکە نالین
 ئەو ئاخوا کو جیگەر سووتە کو بگێژە عەرش،
 کی دکارە قانا بپاریزە
 ژ غەینی تە ئەوی کی ببە مەدەدکار،
 ئەی خودایی کو حەق د دەستی تەدەبیە و حەکیمی
 موتلاق تویی،
 تو مەرحەمەت بکە، تو مەرحەمەت بکە^{۲۹}
 ئەمین فەیزی، ژ زاروکیی بگرە حەتا کوچا داوی،
 سەر و فەنا وییا ژ یانی قەت خوەش دەرباس نەبوویە،
 چاوا کو ئەو پەوشا کوردستانی ب "بەدبەختی" یی ب

^{۲۹} امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص ۹۹-۱۰۰-۱۰۱.

نیاز و تضرع

فکر م پهریشان، حال م پهریشان
 ای رب دیشان سن مرحمت قیل
 اعلا و دانا خاک در کدر؟
 مطیع و عاصی هپ چاکر کدر
 مطیع و ایسه مده، عاصی ایسه مده
 سن مرحمت قیل، سن مرحمت قیل
 ای فیض اقدس، ای نور اعظم
 ای خالق کل، ای رب عالم
 حددن تجاوز اتی زبانم
 درد و کدر له گچدی زمانم
 "ارحم بنا" ورد زبانم
 لطف و عممک نه وقت مراحمک هپ کیمک ایچین در
 چوقدر گناهم، یوقدر پناهم
 سن مرحمت قیل ای پادشاهم
 کردار مخلوق بهانلردر
 خطا و صواب افسانلردر
 عفوک یاننده بونلر نه لردر؟

خطایە باقمە، ثوابە باقمە
 نار غضبە بو عبدی یاقمە
 زارم اسیرم، خوایم، حقیرم
 حال زبونم حلقە نهاندر
 درد درونم سنجە عیاندر
 لطف و کرملە اول دستگیرم
 مقام و مسکن ملک عدمدی
 ملک قدیم نوع آدمدی
 بر گوزل مقر بر خوش عالمدی
 کیتردکچین بو محتزاده
 سن مرحمت قیل بو حال زاده
 غمدیده بر روح فریاد ایدرسە
 بر قلب مجروح نالان اولورسە
 آه جکرسوز عرشە چیقارسە
 بونلر اچین کیم نگه دار اولسون
 سندن باشقە کیم مددکار اولسون
 خدای بر حق حکیم مطلق
 سن مرحمت قیل، سن مرحمت قیل

ناف دکه و دبیزه "کردستانا به دبخت"،^{۴۰} ههروهه وی ب خوه ژێ ژيانکه به دبخت/ به خترهش دهرباس کریه. دبیزه: «شیست سالیڤ ژيانا من تهف ب ئیش و کهدهری دهرباس بوون. ئەز دکارم کورتهیا سه رگوزه شتا فان شیست سالیڤ ژيانا خوه ب فان ههفۆکان بینم زمان: دهرد و نهخوهشی و بی قیمه تبوون، خه ربیی و خه مگینی، فه قیری و زاروورته، مه خدوورییه ت و تیکچوون. قه دهرا رهش فان هه موو بوویه ران ثانی سه ری من. وه ها تی زانکر کو ژ بو دیتنا فان مووسیبه تان ئەز ئانیمه فی دنیایی.

سینه سوزان دلفروزان، کوچه کوچه در بدر کس مبادا همچو من آواره از یار و دیار کورمانجیا وی:

سینه سوژ و دلفره وان، کوچه ب کوچه دهر به دهر تو کهس وهکی من ئاواره نه به د یار و دیار.))
ئهمین فهیزی، د رۆژا ۶ یی گولانا ۱۹۲۹ ان ده ل داروولاجه زه یا ئیسته نبولی، د ۶۷ سالییا خوه ده کۆچا داوی کریه و گورنی وی ل نیزیکی تهکیه یا ل ژیری ئۆقمهیدانیا قاسم پاشایه.

۸. پرتووک و نفیسین ئهمین فهیزی

دهما ئەم بالا خوه بدن کهوارا نفیسین ئهمین فهیزی، وه ها خویا ده کو وی دگهل کاری خوهیی لهشکهری، ل سه ر مژارین/ بابه تین جودا لیکولین و لیگه رینین بالکیش کره؛ د واری زانست، ئەدهبییات و فهلسه فهیی ده گه لهک پرتووک و مه قاله بین جور ب جور نفیسینه. (ئه و د ماته ماتیکي ده خوه دییی زانینه کی به رفه ره بوو، د فی بابه تی ده پرتووکا وییا ب نافی "تفرقه ریاضیه" و "اجمال نتایج" ده لیلین هه ری گرینگ. دگهل فان هه ردو پرتووکا، پرتووکا وییا ب نافی "هوی نسیمی" ژێ به ره مه که پر گرینگه. پرتووکین و بین ب نافی "شعاعات" و "ئه نجومه نی ئەدیانی کورد" ژێ مه زانییا وییا د واری ئەدهبیاتی ده

نیشان دن.))^{۴۱} خه باتین و بین زانستی ل وه لاتین ئاوروپایی ژێ دهنگانه. (ئهمین فهیزی به گ، ژ به ر خه باتین خوه بین زانستی، ژ بو ئەندامه تییا کومسیؤنا زانستا پارسی ژێ هاتبوو قه بوولکر. فی کومسیؤنی، ژ به ر خه باتین وی بین عیلمی، ئەو ب ماده لیه یه ک خه لات کر بوون.))^{۴۲} د به ره مه بین ئهمین فهیزی ده، نافی وی یی نفیسکاری جودا جودا هاتنه نفیساندن؛ جارنا وهکی "سوله یمانیه لی ئهمین فهیزی"، جارنا "مه حمه دئه مین فهیزی"، جارنا "سوله یمانیه لی مه حمه دئه مین" دهرباس ده. دفی ل فی دهری ئەم بالا خوهنده فان و لیکولینه ران بکشین سه ر خاله که گرینگ کو د هه ک چاڤکانیین ترکی ده بوویه سه به بی خه له تییی. نافی "سوله یمانیه لی مه حمه دئه مین" فهیزی و مه حمه دئه مین زهکی به گ تیتته ته قلی هه فکر. ده ما نافی ئەف هه ردو هیژایان وهک "سوله یمانیه لی مه حمه دئه مین" تی نفیساندن، د هه ک مژاران ده ده سه به بی ته قل هه فی و خه له تییی. ژ خه نی پرتووکه کا وییا کو د "اثر حیات فیضی" ده ب نافی "شئون کردستان" ۴۳ دهرباس ده، بین مایی هه موو ل به ره دهستی مه هه نه.

ب ته فی پرتووکین ل ژوری، ب نافی "حیوانات مائییه" ۴۴ پرتووکه ک دن ژێ نفیسیه. د پرتووکا نافبوری ده، د ریزه یا داوی ده دبیزه: (هه ک ئەسه رین وی بین دن ژێ هه نه کو هین نه هاتنه چاپکر.))^{۴۵} ژ ئاگادارییی نفیسکار ب خوه دیار ده کو پرتووکه کا وییا ب نافی "شئون کردستان" ژێ هه یه، لییه لی نه دیاره کو ئەف پرتووکا نافبوری چاپ بوویه یان نا. ل گوری ئاگادارییا نفیسکار، ئەف پرتووک؛ (ب گشتی ل سه ر په وش و دیروکا کوردستانییه و ب خوسووسه ن ژێ ل سه ر په وش و بوویه رین دیروکا کوردین بابان و حکومه تا بابانه.))^{۴۶} هه تا فی گافی نه هاتییه دیتن، ژ خه نی فان پرتووکا، د رۆژنامه و گوڤارین وهکی کوردستان، ژین، ته رجومانی حه قیقه ت، سبیل الرشاد نفیس ب نافی "عرصه" عرفات" و... ده مه قه له بین وی

^{۴۲} امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص ۹۵.

^{۴۴} امین فیضی، ژیده را به ری، استنبول، ۱۳۴۰، پ ۹۴.

^{۴۵} سلیمانیه لی امین فیضی، علاوه شعاعات (هه له به ست)، ص ۱۹۲۵.

^{۴۶} امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص ۹۵.

^{۴۰} امین فیضی، بدبخت کردستان، عدد، ۹، ۸۰، ۸۱، ۱۱ حیزران ۱۳۳۵/ ۱۱ حیزران ۹۱۹.

^{۴۱} Muhammed Emin Zeki Beg, *Kürtler ve Kürdistan Tarihi*, Nûbihar Yayınları, Dördüncü Baskı, İstanbul, 2012, r. 319.

^{۴۲} Mehmed Emin Zeki Bey, *Kürd ve Kürdistan Ünlüleri (Meşahirê Kurd û Kurdistan)*, Özge Yayınları, Üçüncü Baskı, Ankara, 2005, r. 115.

هاتنه به لاڅکرن. د پوځنامه يا ته رجوماني حقيقت ۷۴ده، هه لېسه ته کي وي و دېن سهرنځيسا "ورقه" يې ده به حسا شيلاندنه کي ئالييې باژاري سليمانبيي دکه.

۸. ۱. خه بات و نفيسين ل سهر ديوکا کوردستاني

ل سهر ديوکا کوردستاني بهرهمه که ويا ب رېکوپيک ل بهردهستي مه نينه. ليېه لې دهما د قې دهربري ده ئم بالا خوه بدنه داخوياني، نفيس و مه قه له يين وي، ديار دبه کو ئو ب گشتي ل سهر ديوکا کوردستاني و ب تاييه تي ژي ل سهر ديوکا ميرنشينيا بابان خوه دي ئاگاداري و زانينه که بهر فرهه. پرتووکا ويا چاپنه بووييا ب نافي "شئون کردستان" و مه قه له يين ويين د گوڤارا ژيني ده، دهستيک و پارچه يين ژ قې خه باتي تينه حه ساب. ئو پر گرنگي و قيمه تي دده حوکومداريا ميرنشينيا بابان و ريفه برين وي، ئه ديب و روښنيرين وي. هه روه ها د نفيسين خوه ده په سني قه بلييه تا له شکه ري و ته کنيکي يا بابانيان دده. شيرا وي يا ب سهرنځيسا "ئولو جه ناب (جه نابي گه وره)" کو ب زماني عسماني هاتييه نفيسين، تيده به حسا خاسله ت و فره سه تا حه مدي پاشايي بابان هاتييه کرن کو ئو نشتمانپه روه رکه کي گه وره بوو.

عولوو جه ناب (جه نابي گه وره)

ههر چ که سي ته هه به ب عقل و ئه دهب و ئيزعان ناف و دهنگي وييې بلند ب حورمه تي تي يادکرن شيانا هونه ري و قه له ما کو مه دحي وي بده، نينه مه گهر لوتف و کهرما په باني نه گهيژه ئيمدادي ژ کهرهم خوه په ئيزاع بکن کييه ئو وي هون په سني وي ددن

تا کو خاک-ره هنه ده يين پيشاني

حاکمي مولکي کهرهم، حه زره تي حه مدي پاشا

چافي قه له کي نه ديبه که سي دويه ميني وهک وي

گهلو چ قاسه لوتف و قهنجيا وي؟

گهلو مهرحمه ت و قهنجيې ل قهرواشين خوه دکه؟

مهردئ مهيدانا هييمه تي ئانجاخ ئوه ل قې عاله مه

وي قې مهيداني ژ که سي په نه هشتييه و ناهيله

ب کي په مقايه سه دکي ئم بکن بي شک

ب ئالييې لوتف، ئيحسان و کهرما خوه گه وره بونا وي

خويا دبه

حوکمين وي ههر دائيم ب عه داله تي تينه ته تبتيقکرن؟

گهلو باوهرييا وي بهر ب خيرئ قه ناچت؟

ب شريعت و قانوني کار کرن،

ههر مروفي کامل شادومان (خوشحال) کرييه

خوه نيشاندان د پديدابونا ئوفا پيروز ده دبه

ب شه مسي ئيقبال و نه جمي شهره في عوسماني

گهلو عاقل و ئه دب و که ماله تا حاکيمانه يه؟

کا چ قاس ئه عه جيب مه رته به يا ئيرفانا وي

گهرچي نه حه دي من ئه کو قه دري وي ته قدیر بکم

ل وي خوه ش تي حوکمي عونواني ئه فلا توون

ههر چ قاس خولقينا وي ب خويين نهرم هاتبه خه ملاندن ژي

تشتي کو دلان دترسينه فره مانا وييه

ئه گهر خسم خزمه تا وي يا ژ بو دين ئينکار بکن

دوستين وي دي ربييه ک چاوا بيين ژ بو ناسينا قې خزمه تي

کي ژ دين په خزمه تي بکه، خه باتا وي ته سديق دکه

گهر کو باوهرييا وي هه به ب پيغه مبه ري وي

که سي کو نه ئه هلي دين به قه تعه ن نينه

ئيمکانا جه لبرکنا حوسني نه زهرا وي

ژ بهر قې يه کي ئم ژي مه دحي وي ددن

ب جسم و جان خوه وه قفي راستبوونا وي دکن. ۴۸

تاکی خاک ره نه وضع ایدلم پیشانی

داود ملک کرم حضرت حمدی پاشا

کورمه مش چشم فلک ذاته مثل و ثاني

نقدردر عجا لطف و عنایاتی اونک؟

وارمیدهر قوللرینه مرحمت و احسانی؟

مرد میدان هم انجق اودر عالمده

ورمدی، وارمیجق کیمسیه اول میدانی

هر کیمه نسبت ادرسهک ایدلم بی شبیه

^{۴۷} سلیمانیه لی امین فیضی، ورقه، ترجمان حقیقت، نمر: ۱۰۱۰، ۳.

^{۴۸} طوپچو، میرالایرندن امین فیضی، شعاعات، ص ۳۵، ۳۶، ۳۷.

علو جناب

هرکمیک وار ایسه عقل و ادب و اذعانی

یاد ایدر حرمت ایله اصف والاشانی

مدحنی یازمه یوق کلک هنرده طاقت

مگر امداد اید لطف و کرم ربانی

لطفاً ایضاح ایدکز کیمدر او وصف اتیدیککز؟

ژ نامه‌یه‌کی همدی پاشایی سه‌کره‌تهری گشتیی
 جه‌معیه‌تا ته‌عالییا کوردستانی (جتک)، وه‌ها تی فیمکرن کو
 ده‌ما نه‌و ل باشووری کوردستانی بو، تیکلیا وی و
 نه‌ندامین جتکی ده‌وام دکه. همدی‌پاشا (نازری به‌حرییه‌یی
 به‌ری)، د نامه‌یا خوه‌یا کو ژ ئاتنایی ریکریی ده، دبیره:
 «(ئاتنا، (۲۰ ته‌شرن، ۱۹۲۳) (۲۰ ئۆکتوبر، ۱۹۲۳)
 عه‌زیز من پاشا [مسته‌فا یامولکی]:

نه‌ندامی جه‌معیه‌تا مه‌ زه‌ینه‌لعابیدین به‌رییا دو مه‌هان
 ژ مه‌که‌یی هاتبوو قرا (ئاتنایی) و ژ وی پی حه‌سیان کو
 جه‌نابی ته‌ د حکومه‌تا باشووری کوردستانی ده‌ بوویه
 وه‌زیر. نه‌ز ب به‌یستنا قی نووچه‌یی گه‌له‌ک مه‌منوون
 بووم. جه‌نابی ته‌ تهریک دکم و ژ بۆ سه‌رکه‌وتنا وه
 دو‌عاکارم. نه‌م قی گافی ل ئاتنایی دمین و ژ بۆ یه‌کتی و
 سه‌رخوه‌بوونا کوردستانی خه‌باتا خوه‌ به‌رده‌وام دکن. ژ
 به‌ر قی، دخوازم تیکلیا مه‌ ب هه‌ف په‌ هه‌به‌ و نه‌م هه‌ف
 ئاگادار بکن. ژ نه‌ندامین کومیتیه‌یا مه‌ محمده‌ شوکری
 به‌گ ل به‌یروودئ یه‌ و مه‌دووح به‌گ ژ ل مسرینه.
 خه‌لیل به‌گی به‌درخانی، هه‌مه‌ به‌گ و بین دن ژ ل وی
 ده‌رینه. لینه‌لی نه‌ز ئادره‌سا وان نزانم، نه‌گه‌ر جه‌نابی ته‌
 کاربه‌ ئادره‌سا وان ژ بۆ من ریکه، نه‌ز دی کیفخوه‌ش بيم.
 نه‌ز ژ جه‌نابی ته‌ پر رجا دکم و ل به‌ندا ته‌مه‌ کو کاربی
 ب به‌رسفه‌کی ل سه‌ر ره‌وشا قی گافییا کوردستانی مه‌
 ئاگادار بکی، گه‌له‌ک مه‌منوون ديم.

هه‌قالی ته‌

نازری به‌حرییه‌یی به‌ری

هه‌مدی‌پاشا

ئاتنا، پۆست ره‌ستاته‌))

مه‌قاله‌یین و بین د ناڤ کوفارا کوردستان و کوفارا
 ژینی ده، قی ئاگاداری و زانینا وی، ب زه‌لالی ل به‌ر
 چاقان رادخینه. د کوفارا کوردستانی ده‌ ل سه‌ر دیروکا
 که‌فنا ره‌یا کوردان ریزه‌نقیسه‌کی وی هاتییه‌ به‌لاکرن، کو
 د ناڤه‌روکا وان ده‌ ل سه‌ر ژیده‌را په‌یقا کورد و
 جوگرافیا کوردستانی هاتییه‌ راوه‌سته‌ندن ب ته‌قی
 نیشان‌دانا خه‌باتین نفیس‌کاری بینانی. ژ قی ریزه‌نقیسی،
 نه‌نجامه‌کی وه‌ها ده‌رکه‌فه‌ مه‌یدانی کو وی خوه‌ستییه‌ ل
 سه‌ر دیروکا کوردستانی نه‌سه‌ره‌ک ئاماده‌بکه. نه‌ف
 ئارمانج، ژ ریزه‌نقیسین و بین ل ژیری ژی خویا ده‌:

کوردستانا به‌دبه‌خت^{۴۹}

ناڤی کورد ژ کوفه‌ هاتییه‌؟

د روپه‌لین پرتووکا هه‌کیمه‌کی مه‌شه‌ووری وه‌کی
 "جۆلنۆس" ده، ب ده‌ست نیشان‌کرنا ئاگاداری و بوویه‌رین
 به‌ووری دبیره: "کورد می‌رخاسن". نه‌ف گوتنن راست و
 ناقدار، ده‌لیلی قی یه‌کینه‌ کو می‌رخاسی و ویره‌کی،
 خوسووسییه‌تین نه‌ساسی و مه‌زییه‌تین بژارته‌یین
 کوردان نیشان ددن.

دگه‌ل قی، ل گور زانینا هه‌ک که‌سین دن ژی ناڤی
 "کورد" ژ په‌یقا "گورد" فارسی هاتییه‌ و ده‌ما نه‌ف په‌یقا
 وه‌رگه‌راندنه‌ زمانی عه‌ره‌بی، ژ به‌ر کو د عه‌ره‌بی ده‌ تپیا
 "گ" نینه، "ک" هاتییه‌ نفیسین. نه‌ف نه‌راسته‌.

لینه‌لی نه‌م دکارن قی یه‌کی ژی بیژن؛ د ناڤا قه‌ومین
 ئیرانی ده‌ بین کو ب می‌رخاسییا خوه‌ هاتنه‌ ناسین، کورد
 ژی وه‌کی وان هاتنه‌ نیشان‌دان و په‌ی ده‌ره‌پی د داویی
 ده‌ نه‌ف که‌سین کو خوه‌دی قان وه‌سفاان بوونه، ناڤی
 کورد ل وان هاتییه‌ کرن و ممکونه کو د قی پی‌قاژوین ده‌
 "ک" یا عه‌ره‌بی ژی گوهریه‌ سه‌ر "گ" یا فارسی. هه‌ک

دن ایچن خزمته‌ی خصمی ایدرسه‌ انکار
 انو تاویل نصل یول بوله‌جق یارانی؟
 خدمتینه‌ اولان سعیدنیایلر تصدیق
 هر کیمک وار ایسه‌ پیغمبرینه‌ ایمانی
 اهل دین اولماز سه‌ر کیمسه‌یه‌ یوقدر اصلا
 حسن انظرینی جلب ایله‌ منه‌نک امکانی
 ایدهرز اویله‌ایسه‌ بزده اوکا عرض پنا
 وقف ایدهرک صدق ایله‌ جسم و جانی
 (شام شریف-۱۳۲۱ (۱۹۰۳-۱۹۰۴).

^{۴۹} کوردستان، ۹، ۱۱ هه‌زیرانا ۱۳۳۵/ان/۱۱ هه‌زیرانا
 ۱۹۱۹/ان؛ ۱۱، استانبول، ۱۹ تموز ۱۳۳۵- (۱۹ تموز ۱۹۱۹)؛ ژ.
 ۱۳، ۳۱ ئۆگه‌ستا ۱۳۳۵ / ۳۱ ته‌باخا ۱۹۱۹.

لطف و احسان و کرده‌ کورینور رجمانی
 هپ عدالتله‌می اجرا ایدئور احکامی
 خیره‌ معطوف اولیورمی نظر امانی
 سرخ و قانون ایله‌ انفاذ امور اتمکله
 شادمان ایله‌دی اولور جلوه‌ نما
 شمس اقبال ایله‌ نجم شرف عثمانی
 عقل و ادب و کماله‌ حکیمه‌ ئه‌میدر
 نه‌ قدردر عجا مرتبه‌ عرفانی
 گرچه‌ حدم یوق اونک قدریتی تقدیره‌ فقط
 یاقیشیر اوله‌ فالاطون حکم عنوانی
 فطرتی رفع و نوازشله‌ حزین ایسه‌ده
 دهشت افزانی قلوب اوطه‌ده‌در فرمانی

ژی دبیرن ناڅی کورد، ژ ناڅی ذاتی عامر بین عه میر
نه میری عه ره بان هاتییه نه قلکرن. ب گهلهک زه لالی څه
دیاره کو څه نیرین ژی نه راسته.

ناڅی کورد، ژ په یفا "توردو" هاتییه گرتن و په یادکرن
کو ناشووران څی ناڅی ل وان کرییه.

توردو، خوردو، خورد.

پشتی څان گوهارتنان د څه سهرین داوی ده دهرباسی
له هچه بین کوردی بوویه.

دیروکزانای ناڅارای یه ونانی ههرودوت، دهما کو
به حسا کوردان دکه، دبیر څه "خوداخ". د دیروکا
"کولگیدا" ده، ناڅی وان وهکی "قوردو" دهرباس دبه. ل
گور لیکولینین ماموسته بین داروولفونونا ټوکسفوردی
"سهیج"، په یفا "توردو" تی واته یا چیا.

دخواری ب څی ټاواپی به یان ژی د مانا چیا ده، د
هر حال و کاری ده شکلی وی یی ټیرو په یفا
"کورد" و څه په یف بوویه ناڅی کوردان کو پرانییا
وان د ههرمین چیا ییده دژین. ودها دیار دبه کو د
فرانسزی ده په یفا "هورد" = "تورد" کو ژ بو قه بیله بین
نه مه دهنی تینه گوتن و ههرودها په یفا "توردو" یا ترکی
ههیه کو څه ههر دو په یف هم ب ټالیی بلیفکرنیڅه و
هم ژی ب ټالیی ماناییڅه دشوبهن یا ناشووریی.

کورد د دیرکوکي ده ب ناڅی "ماد" تینه ناسکرن و ل
"مه دیا" یی ب جی بوونه، کو څه دهر پارچه یه کی گرینگی
کوردستانیه. څه ناڅ، ب کوداندنا دهمی په ب په یفا
"کورد" په که لژییه و بوویه "کوردما". د ناڅا دهمی ده څه
په یف ژی گوهرییه و بوویه "کوردمانج"، "کورمانج". ژ بهر
څی یه کیته کو ټیرو د پرانییا کوردستانی ده، ل شوونا په یفا
کورد، کورمانج تینه بکارنین. ناڅی «که رمانشاهی ژی د
څه سلې خوده ژ "کورمانج شاه" تی».

څه سل و فسلې زمانی کوردی چیه؟

هنهک دبیرن و څه عادکن کو زمانی مه وجودی
کوردی، شاخه کی (چقله کی) زمانی فارسییه. فیلوزوفی
مه شهوور سید جهماله دین څه فغانی، زانایه کی کو ب
دووربینیا ژیریتی و فهره زانیا خوه تینه ناسین. ذاتی
ناڅووری دبیر څه: نه کوردی ژ فارسی په یدابوویه و نه ژی
فارسی ژ کوردی په یدابوویه، ههر دو ژی شاخی (چقلی)
یهک کوکی موشته ره کن. ب دیتنا من، ههر حال کو څه
شکلی وانی زاهیری بین بهر چاقان، دیار دبه کو

کوردی قه دیمه و فارسی ژی نوویه. تی زانین کو شکلی
باسیدی زمانه کی، ب حالی خوه بین ټیپیدی، ده لیلی
شاهدیا قه دیمبوننی نشان دده.

د دهستیکی ده هیچ زمانهک نه موکه مه له. په ی
دهرپه ی څه دیبیات، شیعر و کتابین وی چی دبن.
قاعیده بین وی تینه دهست نیشانکرن و بهر ب
ته کامولبوننیڅه دچه. څه زمانی کو د څی رهوشا هانی
ده به یانی حالی خوه بین څه سلې و نوو پاراستی به، تی څی
واته یی کو څه زمان قه دیم/که فواره یه. څه گهر ترکیا
عوسمانی و ترکیا چاڅاتایین بینه مقایه سهرکن، راستیا
څی مه سه له یی دیار دبه. ټیرو نیسبهت و مناسه به تا
ناڅه را زمانی کوردی و فارسی ژی څه و قاسه و ژ څی
پیک هاتییه. یانی کوردی قه دیمه و ب حالی خوه بین نوو
موعاده وینه. ده لیلی څی یه کی ژی څه کو کوردی، ژ
فارسی بیتر دشوبه په هله ویا قه دیم.

د دهستیکی ده حالی زمانی کوردی، وهکی ژیا نا
عه شیره تی، دهنکین وی هشک و حه رفین وی هاشین
بوونه. څه دیب و عالمین کوردان، ژ بهر مه وقع و
مناسه به تی دینی، پرانی ب عیلمین عه ره بی و څه دیبیات
فارسی را مه شغول بوونه و قیصه نه دانه زمانی خوه.
څه سهرین کو ب عه ره بی نفیساندنه، ته څی څه سهرین
عالمین عه ره بان بوونه و ټیرو ژ وان تینه حه سباندن.
دگل څی یه کی، گهلهک دیوانین شیعران هه نه کو ب
کوردی هاتنه نفیساندن. بهرهمین کوردیین څه ده بی و
گرانهای شه خسییه تین وهکی مه له څه حمه دی جزیری،
شیخ څه حمه دی خانی، ژ عوله مایا سلیمانیه شیخ
مه عرووف و شیخ حوسین قازی و ههرودها نالی،
مهوله وی و ... ټیرو د مه وقع کی بلند و ریژدارده جی
گرته. زمانی کوردی ژی، وهکی فارسی نفیساندنا ویا
ب حه رفین عه ره بی هیسه نه، دیوان و څه سهرین وانین
څه ده بی هه موو ب نفیسا شه رقی هاتنه نفیساندن.
خه بهر دانا وانا ب هه څه په ژی، ب پیا نفیساندنیه.

ټاوروپیان، ل گوری ټیمکانین خوه لوغات و
قاعیده بین کوردی دانه به ره څه و ههرودها ته رجومه یی
زمانی خوه کرته. ب څی ټاواپی کتیبه ک ب زمانی ټیالیانی
هاتییه نفیساندن و بهریا دوسه (۲۰۰) سالان ل پو مایی
هاتییه چاپکرن. من دو نسخه بین څی کتیبه، د کتیخانه یا
فرانسزی یا مووسلی ده دیت بوون. د زمانین شه رقی
ده هین ل سهر گرامه را څی زمانی پرتوکهک نه هاتییه

نەشرىكرن. لىيەلى ئىرۇ بالا ئەربابىن زانست و مۇتەفەكىران ل سەر قى بابەتتە، د دەمەكى نىزىك دە وى پرتووكىن ب پىكوپىكىن ل سەر قەواعىد و لوغاتى بېيتە چىكرن و وەرگەراندن.

كىژان دەر وەلاتى كوردستانىيە؟

دىرۇكران و جۇگرافىيائى كەقنارەيىن يەونانى؛ ھەك جىيىن قەومى عەجەمىن ئىرانى و ئازەربەيجانى ب ناڧى مەدىا دىاردىن و قان دەرەن جودا دىن ژ جىيىن دىن ئىرانى كو ئەف دەر ب ناڧى ناڧچەيىن فارس تىنە بىناڧكرن. مەدىا؛ ژ ئالىيى پۇژاڧاقە دگەيشت وەلاتى ئاشوورىيان، ژ ئالىيى باكوورقە دگەيشت بەحرا ھەزاري، ژ ئالىيى پۇژەلاتقە دگەيشت خۇرەسانى، ژ ئالىيى باشوورقە دگەيشت خوزىستان (دۆرۈبەرى بەسرايى) و وەلاتى فارسان.

پۇلىيى يەونانى دەما كو مەدىايى تەسۋىردىكە، دىيژە: مەدىا، ب گەرەبۈون و بلندىيا خوە، بالادەستى جىيىن دىن ئاسىيى بوو و ھەرۈھا گەلەك خەلكىن جەسۋور/ وىرەك د ناڧ دە ھەبۈون. وەلاتى مەدىايى كو تخوويىن (سىنۋرىن) وى ھاتە دەست نىشانكرن ئەفە، قى گاڧى ھەرىما كو خەلكى وى كوردە و ب ناڧى كوردستانى تىتە ناسىن ژى، ئەف دەرە. كەسەتۇڧى يەونانىيى كو ۴۰۰ سال بەرىيا زايىنى، ب لەشكەرەين خوەفە چۈويە ئالىيى مەدىايى و پىشتى مەخلوبىيەتە ب ئاۋايەكى پەرىشانى قەگەرىيىيە و د سەفەرنامەيا خوە دە نڧسىيە و ديار كرىيە؛ د دەرەين وەكى دياربەكر، خارپۈوت و ھەر دەرە ئەو جىيىن دىن كو مە بەحسا وان كر دە، ئەم راستى خەلكەكى ھاتن كو ئەو مەنسۈوبى قەومى "كوردوخ" بوون. گەلەك ئاشكەرەيە كو كوردوخ، كورد ب خوەنە. قەتەن نايى ئىنكاركرن كو د ناڧەرا بەحرا ھەزاري و پەراڧا (دەلاڧا) بەسرايى دە، ئەردەكى بەرفەرە ھەيە، كو ب ناڧى كوردستانى تىتە بىناڧكرن. گەرۈكى (سەياحى) فرانسىيى ب ناڧى ھەنرى، بەندەر، پرتووكەك ب ناڧى كوردستان نڧسىيە و ئەو ئەسەر د ناڧ خەلكىدە مەوجودە، ھەرۈھا پرتووكىن وەكى وى ژى گەلەكن.

ژ بەر كو سىنۋرىن (حدودىن) ئاشوور و مەدىا دگەيژن ھەف و د ناڧەرا وان دە ئەردەكى دىن نىنە، مەدىا، كوردستان ب خوەيە. ئەوين كو ئىدەئا بىن بىژن مەدىا نە كوردستانە، ئەو تى واتەيا ئىنكاركرن ھەبۈونا

كوردستانى. ئىرۇ ژى گوند و خەلكىن دۆرۈبەرى باژارى ھەمەدانى (ئاكباتان) ھەموو كوردن و ئەف دەر جىيىن حكومدارىيا كەيقوباد بوو كو ئەو پادىشاھەكى مەدىايى بوو. ل ويلايەتا دياربەكر ناڧچەيەك ھەيە كو ھىن ژى قى ناڧى قەدىمى مەوجود ديارىزە: مىديات. وەك قى، گەلەك ناڧىن دىن ژى ھەنە كو ب ھەك گۇھارتىن پچووك ھەبۈونا خوە بەردەوام دىن. نڧىسكارىن وەكى "تت لىو" و "پەن"، ھەموو ژى مەدىا وەك جىيىن قەومىن كورد دەست نىشان دىن كو ئىرۇ ژى ئەو ل وى دەرە نىشتەجىنە.

خولاسە ب گۇتتەكا كورت، چاۋا كو مەدىا كوردستانە، ھەرۈھا مەد ژى كوردن. دڧى ئەم قانا ژى بزەن؛ دگەل كو خەلكى وەلاتى كوردستانى كوردن، لىيەلى ھەموو كورد نە ل كوردستانى بوونە. لەورا كورد تەنى ب نڧوسەكى ھەك ل وى ھەرىمى ب جىنەبوونە، ئەو ل ھەرىمىن وەكى شام، ھەلەب، ئاناتوليا و گەلەك دەرەين ئىرانى، خۇرەسان، ئافغانىستان، بەلوچىستان و ئالىيى قەفقاسىيى ژى گەلەك عەشیرەتىن كوردان ھەنە. ئەوين كو بەلاڧ بوونە و چۈونە جىيىن دور، دگەل قەومىن دىن ب ھەف پە دژىن. ھەتا كوردان ئەو ەرەب و ترك و قەومىن دىن كو ب مىڧانى ل وەلاتى خوە قەبۈول كرنە، وان كرنە ھەڧارى ئەخلاقى خوە ژى.

(دوماھىك ھەيە)

ئەو، د مەقالەيا خوەيا ب سەرنامەيى "كرلر ھانكى عنصرىندرلر" (كورد ژ كىژان عوسرىنە) دە، بەحسا قەوماندىنا تووفانا نوح دكە و دىيژە: «دەرگوشا سەرەكەيا ئىنسانەتتىيى ل كوو دەرە دبە بلا بىە، كەشتىيا نوح ھاتىيە ل سەر چى يايى جوۋدى دانشتىيە و ئەو دەر ژى كوردستانە. زارۈكىن ھەزەرەتى نوح، ل كوردستانى ب جىبوونە، ل وى دەرە زىدە و ژ و ر قە بەلاڧ بوونە. ل گورى قى، بەحسكنا بابەتا ئىرانىبوون و تورانىبوونى نەحەوجەيە، دڧى ئەف بىتە قەبۈولكرن و تەسدىقكرن كو كورد ئەۋلادىن تەۋر نىزىكى جەنابى نووحن»^{۵۰}

ل سەر دىرۇكا كوردستانى خەباتىن وى يىن دىن؛ نڧىسەين د ناڧ كۇڧارا ژىنى و پرتووكا وىيا ب ناڧى "شئون كوردستان" ھ. ناڧەرۇكا قى پرتووكا نەخويا و مەقەلەيان، ل سەر كولتۈور و دىرۇكا مىرنشىنييا بابانە. ل گور گوتتا نڧىسكار پرتووكا وىيا ناڧۈرى، «ب گشتى ل سەر رەۋش و دىرۇكا كوردستانىيە و ب

^{۵۰} كوردستان، عدد ۱۹، ايكنجى سنە، استانبول، بازار ارتسى، ۲۹ مارت ۱۳۳۶ (۲۹ يىن مارت ۱۹۲۰).

خوسووسه ن ژى ل سهر پهوش و بوويه ريڼ ديوکا کوردين بابان و حکومتا بابانه.^{۵۱}

ئو د مهقه له پين خوه ده په سنى شه پښتني و ميرخاسيا کوردين سوران دده و ديژده: «ژند و بهندين هيزدارين کوردين باباني وهک گورزي ميرخاسييه، سينيگي واني تزه ب حيس و غيره تا نه ته ودي ژى، وهک سيبه رهي هيزا هيزانان وانه. هه موو شه پڼ کو ئو تيده به شدار بوونه، پيدښيا غيرهت و ميرخاسي چ ببه، وان پيگانييه و د قى ريده ئو ل پيشيا هه موو خه لکي بوونه و هيچ قسور هکي نه هشتنه. ئم دکارن بيژن کو سليمانيه و دور به ري وي، ياني ئو جيين د بن ده ستها تداريا مير هکين بابان، ٦٠٠ سالن کو ل هه مبه ري ئيريشين ژ ئاليي پوژ هه لاتيغه وهک قه له يه کي زه مخ پراوه ستiane.

د سهر که فتنا شه ري چلدي راني دهما سلان سه ليمي (١) ده و هه روه ها ب تاييه تي ژ بو تحکرن و پاشقه گر تني به غدادي د دهما سلان مورادي (٤) ده، ژ بو پاراستنا شان و شه رهي يين کو هه ري زيده جاني خوه کر نه سيبه ر، کوردين بابان و خه لکي سليمانيه. ئه ف هه موو مه زناهي و گه وره يي، ئه سه ري قه بيلييه تا پيشکه تيا جه وه هه ري مسلماتي و کوردي تيه.^{۵۲}

ژ قان هه څو کين داويين نفيسکار وها خويا دبه کو وي ده مي هين ژى باندورا فکرا "ئومه تپاريژي" و "عوسمانيا ريژي"، ل سهر گه له ک په وشه نير و نفيسکاري کورده هه بوويه، پاراستنا يه کيتيا مسلمانان و پاراستنا کوردي تيه ب هه ف په گريدي و وه که ه ف ديته.

ئمين فه يزي به گ، گرينگي و پيدښيا هه بوونا حکومتا ميرنشينيا بابان ژ بو ئيمپه ره توريا عوسماني ب قان هه څو کين بالکيش دهينه زامان و ديژده: «ئه گه ر کو هکومه تا بابان د پهوش و هيزا خوه يا به ري ده بوونا، دي ئيرو ب قاسي حکومتا مته فيقا ئالمانياي ببوونا پشته ک و پشتگره ک... خوله سه، نيرين و ته دبيري دهر باري کير هاتنيا قه بيلييه تا شه پښتني پيه ري ميرنشينيا بابان، ب راستي ژى بالکيشن.

ئهمه دپاشاي بابان، چاوا کو ژ بو به شين وهکي توپاڅيژي، ئيستحکام، پياده، سواريان خه سته خانه و باره گاه و ده پو دانه چيکرن و هه روه ها پړانیا ماله زيمه و پيدښين خوه يين له شکه ري ژى ب خوه ئاماده دکر و چي دکرن. دهما کو قان تابور و ئالاييان به ش ب به ش ب هه ف په ئامه ده کاريين په روه رده يي دکر و ري و په سمين/ tören فهرمي ساز دکرن، خه لک به ره ه ف ديون و پر زيده کيفا خوه ژ وان په دانين. هه روه ها ل هه مبه ري کارووباري له شکه ري يي ئهمه د پاشا، شاري راستگو نالي ئه ف هندی ژى ب جوش، کوشش و پيژني شاعيرانه، ل سهر کارکړنا وان له شکه ران ريژکين شيرين خوه دادرشت. ئه ز ژى دخوازم گوتتني خوه ب پيشکيتشکرنا قان مالک و ريژکين وي يين د دهر باري ريخستنبونا فه و قاله ده يا له شکه ري نارتيشا بابان ده، ب داوي بينم.^{۵۳}

ئو طاقمه مومتازه

ئو طاقمه مومتازه، که وا خاصه ي شاهن ئاشووبي دلي مه له که ت و قه لبي سوپاهن صه ف صه که ده وه ستن به نه ظه ر خه طي شوعاعن هه لقه که ده به ستن وهکو خه رمانه يي ماهن نه رگسي نيگه ه و ساق سه من و کورته به نه وشه ن مووسونبول و پرومته گول و هه م لاله کولاهن گولزاري دهر و ده شتن و غلmani به هه شتن ئاهووصه ف و ئاته ش به که ف و تيرنيگاهن صه حرا به ته جه للي ده که نه واديي ئه يمه ن قامه ت شه جه ر و مه ظه ري ئه لطفی ئيلاهن گه ه طاوس و گه ه که بکن و گه ه بوقه له موونن گه ه ئاته ش و گه ه شوعله و گه ه دوودي سياهن لاله ن به به دن، ئه طله سي و ئه خضه ر که له به رکه ن نه وره سته گولن به سته له گه ل ده سته گياهن ته نهايي سه من به رگي به نه وشه که له به رکه ن وهک نووري دلي مؤمين و ظولماتي گوناهن

^{۵۱} امين فيضي، اثر حيات فيضي، ص ۹۵.
^{۵۲} امين فيضي، ژين، نمر ۲۳، باباک کردلرنک ساواش، نالي دن بر پارچه، ۲۸ اغسطس ۱۳۳۵ (۲۸ يي ته باخا ۱۹۱۹)، وده شانخانا دهنک، ۱۹۸۸، ۱، سويد، ۹۸۹-۹۹۰.

^{۵۱} امين فيضي، اثر حيات فيضي، ص ۹۵.
^{۵۲} امين فيضي، ژين، نمر ۲۳، باباک کردلرنک ساواش، نالي دن بر پارچه، ۲۸ اغسطس ۱۳۳۵ (۲۸ يي ته باخا ۱۹۱۹)، وده شانخانا دهنک، ۱۹۸۸، ۱، سويد، ۹۸۸.

بۆ سهیری خه رامیدهنی ئه و سهروقه دانه
صوفی له طه له ب دان و هه موو سالیکی راهن
بی زولف و روخ و ئه برووی چون زولفی سیاتان
عالم وهکوو نالی هه موو با ناله و ئاهن
نالی به خودا خه یفه ده رهنجینی دلی خۆت
ئه م طاقمه مه خصوصه هه موو صاحیبی جاهن»^{۵۴}

نقیسکار د مه قه له یه کێ خوهی دن ده ژ، به حسا
پیشکه فنا قه یلییه تا زانستی و سه نایعیا کوردین بابان
دکه و دیژده: «کوردین بابان، ژ بۆ ته ئمینکرنا ئیحتیاجین
خوه بین هه ریمی، خوه دی گه له ک ده زگه هین کیرهاتی
بین سنایعی بوون. به شی هه ری پیشکه قتی یی سه نایعیا
وان، به شی چه ک چیکرنی بوو. دخوازم بیژم کو
کوردین بابان، نه ته نی د واری بکارینا چه کان ده،
هه روه ها قه بلییه ت و کارینا وانا چه ک چیکرنی ژ
پیشکه تبوو. د ده ما حکومه تا بابان ده، توپخانه یه ک
هاتوو چیکرن، کو ئه م دکارن بیژن ل گور ده ما خوه
گه له ک ب ریکوپیک بوو. ژ بهر کو ئیسته نبول گه له ک دوور
بوو و ژ ور قه ئانینا چه کین گران زه حمه ت بوو، ئه و
چه کین گران ل باژاری سلیمانی و بیژاج ژ ئالیی
هۆسته بین خۆمالین هه ریمیه دهات چیکرن...

به ریا ئیجادکرنا سیله حین ئاگر بهر، تفنگ و دابانچه بین
کو وئ ده می ل ئاوروپایی دهاتن بکارین، هه ری چاک
وان ل سلیمانیی دهاتن چیکرن. هه روه ها د قان ده مه ن
داوی ده، چیکرنا تفنگین ئاگرپاش ژ ب ئاوایه کی گشتی
پیشکه ت و بوو به شه کی عومومیی سه نایعی. دگه ل کو
سلیمانی ناچه یه کی پچوک بوو، د ناف مانگه کی ده ۲۰۰-
۳۰۰ تفنگین هه نری مارتین دهاتن چیکرن. کوردین بابان،
چاوا کو د کاری له شه کهری ده خوه دی قه بلییه تن،
هه روه ها د کاری زانست و سه نایعی ده ژ خوه دیی
وه سفین گرین، ب تایبه تی د قان ده مین داوی ده، بین کو
ب زانینا خوه به غدایی پاکر نه و گه ش کر نه، هه موو ژ
زانیارین خووپاکین سلیمانییه. ل به غدایی خانه دانین
هه ری مه زنین زانستی، ژ خه لکی سلیمانییه. عیلمدار و

زانیارین وه کی زه هاو یزاده و حه یده ری زاده یان، هه موو
یان ل باژاری سلیمانی و یان ژ ل گوندین دۆرو به ری
وی په روه رده بوونه... ۵۵ نقیسکار د داویا مه قاله یا
خوه ده، ب نه قلکرنا شیعه کی شیخ رزا، دخوازه وه سفین
رهوشا ده ما ده سته لاتداریا حکومه تا میرنشینی بابان
بده ده ست نیشانکرن.

ئالی بابان

له بیرم دئ سوله یمانی که دارولمولکی بابان بوو
نه مه حکوممی عه جه م، نه سوخره کیشی ئالی عوشمان بوو
له بهر قاپی سه را صه فیان ده به ست شیخ و مه لا و زاهید
مه طافی که عبه بۆ ئه ربابی حاجه ت گردی سه یوان بوو
له بهر طاووری عه سکه ر پئ نه بوو بۆ مه جلیسی پاشا
صه دای موزیکه وو نه ققاره تا ئه یوانی که یوان بوو
دریغ بۆ ئه و زه مانه، ئه و ده مه، ئه و عه صره، ئه و پوژده
که مه یدان جریدبازی له ده شتی کان یاسکان بوو
به ضه ربی حه مله یی بغدای ته سخیرکرد و تیی هه لدا
سوله یمانی زه مان، راستت ده وئ، باوکی سوله یمان بوو
عه رب، ئینکاری فه ضلی ئیوه ناکه ن، ئه فزه لن ئه م
صه لاحه دین که دنیا ی گرت، له زومره ی کوردی بابان بوو
قوبووری پرله نووری ئالی بابان پر له رحه مه ت بی
که بارانی که فی ئیحسانیان وه ک هه وری نیسان بوو
که عه بدولا پاشا له شکاری والی سنه ی شپرکرد
ره ضائو وه قته عومری پینج و شه ش طفلی ده بستان بوو.

شیخ رزا^{۵۶}

۲. ۸. پرتووکین ئه مین فیزی

ئه مین فیزی، ب ته فی گه له ک مه قاله بین جور ب جور،
د بابه تین جودا جودا ده گه له ک پرتووک ژ نقسینه. وی،
ل گور رهوشا هه ریمی و گشتیا دنیا یا ده ما خوه، پر باش
قیمه تی قه له می دزانی، هونه را قه لاما وی ژ سهرکه قتی
بوو. ئه و د هه له به سته کی خوه ده هونه را قه له می ب فی
ئاوایی دهینه زمان:

Çirîya Pêşîn 1919, Weşanxana Deng, 1988, Sweden, r. 1059.

^{۵۴} امین فیضی، ژین، ژ ۲۵، ژیده را بهری، پ ۱۰۳۹.

^{۵۵} امین فیضی، ژین، نمو ۲۳، بابان کردلرک ساواش، نالی دن
بر پارچه، ۲۸ اغسطس ۱۳۳۵ (۲۸ یی ته باخا ۱۹۱۹)، وه شانخانا
دهنگ، ۱۹۸۸، سوید، پ ۹۶۹.

^{۵۶} Emîn Feyzî, *Jîn*, no.: 25, Baban Kurdlerinin Sanayi ve Bilimdeki Yetenekleri, 2 Teşrin-i Evvel 1335/ 2yê

کلکی هونەر [قهله ما هونەرئ] ^{۵۷}

ئەى قهله ما هونەرئ، ملكى كاملبونى بى تهيه
شان و شهرف و فخر و پهسندان ب تهيه
ته ب ئەسەرئ خوه فهيز دان ئەدهبىياتى
ئەى چاڤىيا كه رهمى، حەقى موكهفانى بى تهيه
شەوق ددهى و جان و دل دبه شيرا ته
داخوازين نهگوتى و مهقاله بى تهنه
تو بووى وهكى شهرفا شوورئ بهختهوار
ئەى قهله ما زانيار، كه رامتيا تهيه
دگهل پيرۆزبايىيى حەسكنا خوهيا ژ دل ديار دكم
راستى و دۆستانىيا د دلى من ده بى تهيه.

د دهبارى پرتووكين ويده م. ئەمىن زهكى بهگ
دبىژە: «وى چەند پرتووكين كو حەجمى وان پچووك،
لى فايده بى وان مەزن، نقيسینه. پرتووكا ويا ب ناڤى
"اجمال نتايج"، ل سەر مەسەلەيىن رپازات و عىلمين
سروشتييه. دگهل قانا پرتووكين ب ناڤى طبقات الهوا
(هواى نه سيمى)، تفرقه رياضيه" و "شعاعات" نقيسینه. ژ
خەينى قانا، ب ناڤى "ئەنجومەنى ئەديبابى كورد"
پرتووكەكى دن نقيسياه، كو تيده بهحسا ژيانا شاعر و
ئەديبين كورد دكه. ^{۵۸} ئەمىن فهيزى، ب تهڤى كه دا خوهيا
بى هەمپا، ژ بۆ چاپكرنا قان پرتووكان گەلەك هەول دايە،
فەدەكارى كرىيه و تهنگاسى كشاندييه. دبىژە: «من د
سالا ۱۳۰۷ان ده، ئىدارهيا خوه تەنى ب خوارنا عەسكەرى
كر و هەموو مەعاشين خوه دان چاپخانهيان. ^{۵۹}

نقيسكار و ليكۆلەر كاكەى فەلاح، د مهقالهيا خوهيا
ب ناڤى "چوار نووسينى دىرين و پيناسينكى رابهرايهتى
ئەمىن فهيزى" ده ژ مامۆسته حوزنى موكرىانى نهقل دكه و
دبىژە: «ئەمىن فهيزى كتيبيكى به ناوى "كوردستان" هوه

كه دريژى كوردستانهوه ته رجه مەيى هەندەك پياوانى
كوردە چاپى كرد، له تهئەليفهكانى تهنيا ئەوه دوايى
"ئەنجومەنى ئەديبان و كوردستان"ى به كوردين، هى
ترى ب توركييه. ^{۶۰} هەروەها د بەردهوامىيا مهقالهيا
خوهده ل سەر هەژمارا پرتووك و ناملكهينى وى ژى
وهها دبىژە: «مامۆستا ئەمىن فهيزى هەشت كتيب و
ناملكەى چاپكراوى هەيه كه ئەمانەى خوارهوهن:

۱- هواى نه سيمى

۲- أجمال نتايج

۳- تفرقه رياضيه

۴- شعاعات

۵- ئەنجومەنى ئەديبانى كورد

۶- عيلم و اراده

۷ - اثر حيات فيضى

۸- علاوه شعاعات ^{۶۱}

ئەحمەد تاقانە د مهقالهيا خوهده دبىژە: «ئەو
بەرهمانهى ئەمىن فهيزى كه باسيان دهكات، ئەم
جۆرهيه: بەرهمە چاپكراوهكان:

هواى نه سيمى

اجمال نه تايج

شعاعات

اثر حيات فيضى

تفرقه رياضيه

بەرهمە چاپنەكراوهكان:

توپچو جزدانى (له بارهى تهقاندن و ئاگرکردنهوه به
چهك و تاكتيكى جهنگيهوهيه).

حهواناتى مائيه

ای خامه علامه كرامات سنكدر

تبريك ايله ترديف ايدرم عرض خلوصى

قلمبه اولاصدق و موالات سنكدر

⁵⁸ Muhammed Emin Zeki Beg, *Kürtler ve Kürdistan Tarihi*, Nûbihar Yayınları, Dördüncü Baskı, İstanbul, 2012, r. 319.

^{۵۹} امين فيضى، اثر حيات فيضى، ص ۹۷.

^{۶۰} كاكەى فەلاح، چوار نووسينى دىرين و پيناسيهكى رابهرايهتى
ئەمىن فهيزى بهگ، گوڤارى بهيان، ژماره ۹۳، ۱۹۸۳، بهغداد، پ ۲۷.

^{۶۱} كاكەى فەلاح، ژيڤهرا بهرى، ۱۹۸۳، پ ۲۷.

^{۵۷} سلیمانیه‌لی امین فیضی، علاوه شعاعات، ۱۳۴۱، پ ۲۶.

کلکی هنر (قهله ما هونەرئ)

ای کلکی هنر ملک کمالات سنکدر

شان و شرق و مخر و مباحات سنکدر

وردک اثرکله ادبیاته فوضات

ای کان کرم حق مکافاتسنکدر

شق آور جان و دل اولور زاده طبعک

نشقفته مضامین و مقالات سنکدر

اولدک شرف سعادت ايله توأم

عيلم و ئيراده

ئەنجومەنى ئەدىبان

شئوئى كوردستان»^{٦٢}

د پرتووكا ويا "علاوه" شعاعات" ده، نافه رووك و نافين ئەسه رين (پرتووكين) ويين چاپكرى وها هاتنه پيزكرن؛ «هواى نه سيمي: د قى پرتووكى ده ل سهر حالىن حوكمى و كيميە ويين ههوايى هاتيه راوهستاندن. اجمال نتايج: ل سهر ده موخته رعين دهربارى فەنى هاتيه راوهستاندن. تفرقه رياضيه: د قى پرتووكى ده ل سهر ههك دستورين عيلمى جهبيرى هاتيه راوهستاندن. شعاعات: ئەف پرتووك، پيكهاتيه ژ ههلبهستين نفيسكار. ئەنجومەنى ئەدىبان: د قى پرتووكى ده بهحسا شيعرين پانزده شاران تيته كرن. علم و اراده: د دهربارى رهديهيا مهزهبا ماددييون (ماتهرالييزم) دهيه. اثر حيات فيضى (اسف زمان ماضى): د دهربارى تهرجومەيى حال و ژيانا خوسووسيا نفيسكاردهيه. دگه ل فان ئەسه ران، ههك بهره مەين ويين كو نه هاتنه چاپكرن ژى هه نه.»^{٦٣}

د داويا پرتووكا ويا ئەنجومەنى ئەدىباني كوردده، ل سهر پرتووكين ويين چاپكرى، داخويانيهك وها هاتيه نفسين: تهليفاتين توركيين ئەمين فهيزى بهگ: اجمال نتايج (خولاسه يى دا له فەن له ريبازيات وه له تهبيعيات دا): هواى نسيمي (باحيسه له ئەحوالى كه كيميە و كيميائيه يى ههوا): تفرقه رياضيه (جهمعى زور قهواعيدى موهميه له عيلمى جهبيردا): شعاعات (مهجموعه يى (كومهكى) ئەشاعيره كه له تهرهف خويوه تبع كراوه.)^{٦٤}

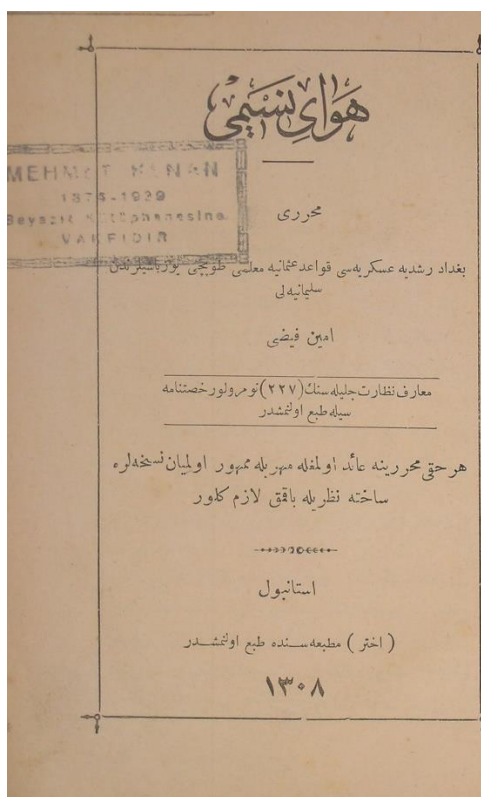
دگه ل فان ئاگاداريين هه يى، وها خويا دبه كو هه تا ئيرق هه ژمارا پرتووكين وى ب ئاوايه كى راست و ب تهمامى نه هاتيه تهسيبكرن. ل گورى ليكولينا من، ل سهر ههف ١٥ پرتووكين وى هاتنه چاپكرن.

١. ٢. ٧. هواى نسيمي (ههواى نه سيم)

پرتووكا ههواى نه سيمي ب زمانى عوسمانى هاتيه نفيساندن و ل سهر ههف ١٢٠ رووپه له. پرتووك ل ئيستەنبولى د سالا ١٣٠٨ ان ده ل چاپخانه يا ئاخبارت دو

ههزار لب هاتيه چاپكرن. ل سهر بهرگى پيشيى پرتووكى وها نفسيه: «ماموسته يى قهواعيدا عوسمانى د روشديهيا عهسكه ريا بهغدادى ده؛ يووزباشيى توپاقيژ ئەمين فهيزيى سوله يمانى. ب روخسانامه يا هه ژمارا ٢٢٧ ان و ب دهستورا بلندا وهزاره تا مه عارفى هاتيه چاپكرن. هه موو مافين دهرباره يى قى پرتووكيى نفيسكاره. ئەو نوسخه يين كو نه هاتين موركرن، موعامه لا سهخته بوونى ب وان تيته كرن.»^{٦٥}

نفيسكار د دهره قى نافه رووكا قى پرتووكا خوه ده وها دبژه: «بهحسا حال و خوسووسيه تين تهندروستى و كيميە ويين ههوايى ده.»^{٦٦}

نفيسكار د پيشگوتنى ده ل سهر مه بهستا ئاماده كرنا قى پرتووكا خوه وها دبژه: «كائينات (كوزموس): ژ حيوان/ ئاژهل و نهباتى زندى پيكهاتيه. زندى ب سايا ههوايى (ئوكسيژهن) ژيانا خوه بهردهوام دكن. چاوا كو ماسى نكارن ل دهرقاريى ئافى بژين، ئينسان و حيوانين دن ژى نكارن بى ئوكسيژهن بژين.

^{٦٥} سوله يمانيه لى، امين فىضى، هواى نسيمي، استانبول، ١٣٠٨.

^{٦٦} امين فىضى، اثر حيات فىضى، ١٧٧.

^{٦٢} ئەحمەد تاقانە، ئەمين فهيزى، بهيان، ژماره ٩٣، ١٩٨٣، ٣٧.

^{٦٣} سلېمانيه لى امين فىضى، علاوه شعاعات، ٢٠.

^{٦٤} امين فىضى بهگ، ئەنجومەنى ئەدىباني كورد، چاپخانه يا تهرجوماني حەقيقه، استانبول، ١٣٣٩، ١٤٢.

"ضروب امثال فرانسوی" تیتیه واتهیا گوتتین پیشییین فرانسه‌وی. "ضرووی بی ئه‌مسال"، شکلی پره‌ژماریا "ضربی مه‌سه‌ل" ه‌کو ب واتهیا "گوتتین پیشییان" هاتیه بکارانین. د زمانی هه‌ر قه‌وم و مله‌تی ده گوتتین پیشییان هه‌نه. ب ئاوايه‌کی نفیسی گوتتین پیشییان، د دیروکی ده جارا ئه‌ول ل سهر تابه‌له‌ت و کتابه‌یین ل مه‌زو پوتامیایی هاتنه دیتن. دهر بومه‌سه‌لین ل سهر فان تابه‌له‌تان، وه‌ک ضهر بومه‌سه‌لین هه‌ری که‌قناره‌یین دیروکی تینه قه‌بوولکرن. ئه‌م دزانن کو ژ ده‌ما سومه‌رییان و قر قه‌ دهر بومه‌سه‌ل (گوتتین پیشییان)، وه‌ک واسیته‌یه‌کی په‌روه‌ده‌ییی هاتنه بکارانین.

محهمه‌ده‌مین، د موقادیمه‌یا پرتوکی ده کورته‌پیناسه‌یه‌که ضهر بومه‌سه‌لان کرییه و گوتتیه: د هه‌ر زمانی ده هه‌نک حوکوم، ب په‌یقین کیم و هندک تینه ئیفاده‌کر (گوتن) و ئه‌ف گوتن په‌ی دهر په‌ی به‌لاف دبن کو ئه‌م ژ وان په‌ دیژن ضهر بومه‌سه‌ل. د قی پرتووکا محهمه‌ده‌مین ده ۱۲۲ ضهر بومه‌سه‌ل هه‌نه؛ ده‌ستپیک تورکیا فان ضهر بومه‌سه‌لان هاتیه نقسین و پاشی ژی ل به‌ر وان فرانسزیا وان هاتیه نقسین و ل گور ئالفابه‌یا لاتینی هاتنه ریژکرن. د پرتووک ده، پیشییی ضهر بومه‌سه‌لین مه‌شه‌وورین عوسمانی هاتنه نقساندن و ل پیشه‌ری وان ژی بین فرانسزی هاتنه نقساندن. ئه‌وئین

دگهل قی، ده‌ما کو هه‌وا ژ به‌ر کارتیکنین دهر قه‌یی خه‌راب بیه، تابه‌مه‌ندییین خوه‌یین مفادار/کی‌ره‌اتی وه‌ندا دکه و زندییین نا‌قا خوه‌ ژی راده‌ستی په‌نجین مرئی دکه. خوساری کو هه‌وایی خه‌راب/نه‌چی ده‌ه جانی مه، ژ خوسارین خوارن و قه‌خوارن بیتره.

له‌ورا ئه‌و خوسارین کو ژ به‌ر کارتیکرنا خوارن و قه‌خوارن په‌یدا دبن، ممکنه کو ب ئیسه‌ال و قه‌پشانندی دهرباس بین ئان ژی ب ئاوايه‌کی دن به‌یته سه‌ره‌راستکرن. لیبه‌لی هه‌وایی خه‌راب؛ ژ به‌ر کو په‌ی دهر په‌ی و ب ئاوايه‌کی نه‌رم دهرباسی ناف به‌ده‌نا مه‌ دبه، د نا‌قا ده‌می ده مه‌ه‌لاک دکه (دکوژه) و ممکنه کو ژ ته‌داویی په‌ ژی وه‌خت نه‌مینه.

هه‌ر چقاس خوسارا خوارن و قه‌خوارن ژی هه‌به، ب ته‌داویی تیکرنا زارا وی ممکنه. لیبه‌لی هه‌وایی نه‌پاقش، ژ به‌ر کو ته‌سیر ل پوتووبه‌تا به‌ده‌نا مه‌ دکه، ژ جاره‌کی قه‌ دکاره ئه‌نجامه‌کی خه‌ته‌رناک دهرخینه مه‌یدانی، بیه سه‌به‌یی تا و ئیسه‌الین د دهره‌جیه مرئی ده؛ د ناف چه‌ند پوژان و به‌لکی ژی چه‌ند ساعه‌تان ده بیه سه‌به‌یی مرنا مه‌... ب قی خه‌باتی مه‌به‌ستا من ئه‌قه، ژ ئه‌ولادین وه‌ته‌نین کو بخوازن د دهرباری هه‌وایی نه‌سیمه ده بگیژن هه‌نک ئاگاداری و زانینی عاجیزانه‌یی وه‌ک من ئه‌ف ریساله سه‌ره‌راست و به‌ره‌ف کرییه. ئه‌گه‌ر د ناف ده کیماسییین قه‌له‌می هه‌بن، هیقیدارم بین خوه‌دییین هونه‌ر من عه‌فوو بکن^{۶۷}))

کوپیا وی یا ئه‌له‌کترونیک، د کتابخانه‌یا IBB یا ئیسته‌نبولی ده ل سهر نا‌قنیشانا ژیری هاتیه قه‌یدکرن. <https://katalog.ibb.gov.tr/yordambt/yordam.php?aTumu=Emin%20Feyzi>

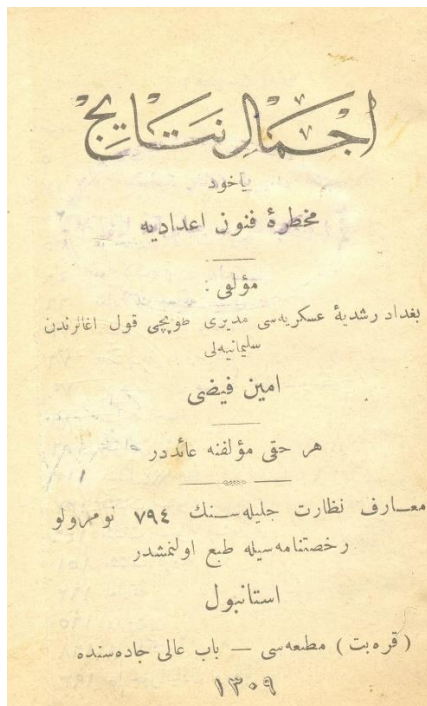
۷. ۲. ۲. ضروب امثال فرانسوی

ئه‌ف پرتووک ل سهر هه‌ف ۳۰ پووپه‌له و سالا ۱۳۰۸ (۱۸۹۱) ل ئیسته‌نبولی د مه‌ته‌عه‌یا قسبار ده چاپ بوویه. ل سهر به‌رگی پرتووک دیژره موخاریر وی "سوله‌یمانیه‌ل محهمه‌ده‌مین" ه. کوپیا ئه‌له‌کترونیکا قی پرتووک، د کتابخانه‌یا ئونقه‌رسته‌یا بوغازیجیا ئیسته‌نبولی ده ل سهر نا‌قنیشانا ژیری هاتیه قه‌یدکرن.

^{۶۷} بغداد رشديه عسکریه‌سی، قواعد عثمانیه معلمی؛ طوپچی یوزباشیلردن سلیمانیه‌لی امین فیضی، هوای نسیمی، اختر مطبعه‌سی، استانبول، ۱۳۰۸ (۱۸۹۲-۱۸۹۳)، ۲-۳.

دهمى څه ژى هاتييه ته سديځکړن. دگهل کو بریارا ئیزنا چاپکړنا وى ژى هاتبوو داین، ئەف بریار نه هاته پیکانین و ړینه دان کو قاسى پیدفى پرتووک بیته به لاکړن.

ئەف پرتووک ل سهر ههف دو ههزار لب هاتييه چاپکړن. ل گور ئاگاداریا نفیسکار، ژ بهر کو ړى ل بهر به لاکړنا وى هاتييه گرتن، هه ژماره کی زیډه یی څی پرتووکى وهک دیاری ته قدیمى دوست و هه څالین خوه کریه. پرانییا بین پرتووکین مایى ژى، ب بهایه کی د

دهرهجا بی دهوایی ده دایه کتابخانه بین ئیرانی، ئهرمه نی و هتد. لاکین څان کتابخانه یان به دیلی وان نه څه گه ړاندنه ژ بو وى، خوارنه.^{۷۳}

کوپیا ئه له کترونیکا څی پرتووکى، د کتابخانه یا ئونقه رسته یا بوغازچیا ئیسته نبولی ده ل سهر ناڅنیشان ژیرى هاتييه قه یدکړن.

https://www.worldcat.org/title/icmal-i-netayic-yahud-muhtra-i-funun-idadiye/oclc/949523598&referer=brief_results

۷. ۲. ۴. پلونه قهرمانی غازی عثمان پاشا

ئەف پرتوک، جلد ب جلد و ژ ئالیی لژنه یه ک څه هاتييه نفیساندن و محمه دئهمین یه ک ژ ئندامین څی

کو فرانسزیا وان تونه بوویه، ئیزه هاتا وانا فرانسزى هاتييه کړن. هه روه ها ئه و ضه ربومه سهلین کو د زمانى فرانسزى ده هه نه و موقابلې وانین تورکی تونه یه، ب هه مان ئاواى ئه و ژى ب ئیزه هاتا ترکی هاتنه نفیساندن.

ئهو، ئارمانجا نفیسنا څی پرتووکى وه ها دهینه زمان: مه خسه دا نه شرکړنا مه جموعه ک څان ضه ربومه سهلان، نه ئه څه کو خوه وهک نفیسکار نیشان بدم، ب چاپکړنا څی پرتووکى من خوه ست کو موقایه سها ضه ربومه سهلین د هه ردو زمانان ده بکم و فه رقا ناڅه را وان دیاربکم.

د پرتووکا نفیسکار ده ههک نمونه بین زه ربومه سهلین فرانسزى و ترکی:

بخش آتکه دیشنه باقلماز^{۷۸}

هر حولیات کوپک اسرماز^{۷۹}

ایلیک ات دکیزه آت بالق بیلمزسه خلف بلر^{۸۰}

ته قنجی کر باڅیزه به حری کو ماسی نه زانییه خودی دزانه سکوت اتمک گبی عالمده^{۸۱}

هایدک گلن- هويا گدر^{۸۲}

کوپیا ئه له کترونیکا څی پرتووکى، د کتابخانه یا ئونقه رسته یا بوغازچیا ئیسته نبولی ده ل سهر ناڅنیشان ژیرى هاتييه قه یدکړن.

https://www.worldcat.org/title/durub-i-emsal-i-franse-vi/oclc/949496794&referer=brief_results

۷. ۲. ۳. اجمال نتایج یاخود مخرطه فنون اعدادیه

پرتووکا "اجمال نتایج یاخود مخرطه فنون اعدادیه": د سال ۱۳۰۹ (۱۸۹۲) ان ده ل ئیسته نبولی د ماتبه عایا قهره بیت [قربت] ده هاتييه چاپکړن و ل سهر هه ۳۵۲ ږووپه له. ل سهر بهرگی پیشیې دبیزه موئه لیفی وى: "سوله یمانیه لی ئه من فیزی یه. ژ بو خوهنده قانین مه کته بین له شکه ریپین ئیعدادی هاتييه ئاماده کړن و ناڅه روکا وى پیکهاتييه ژ خولاسه یا دهرس و زانینین ئیعدادی. مفه داریا ویا ژ بو خوهنده قانین مه کته بین له شکه ری، ژ ئالیی مه جلیسا مه عاریفا له شکه ریا وى

^{۷۸} کورمانجیا وى: بدرانى هه سپى به خشکری نایى نه یرین.

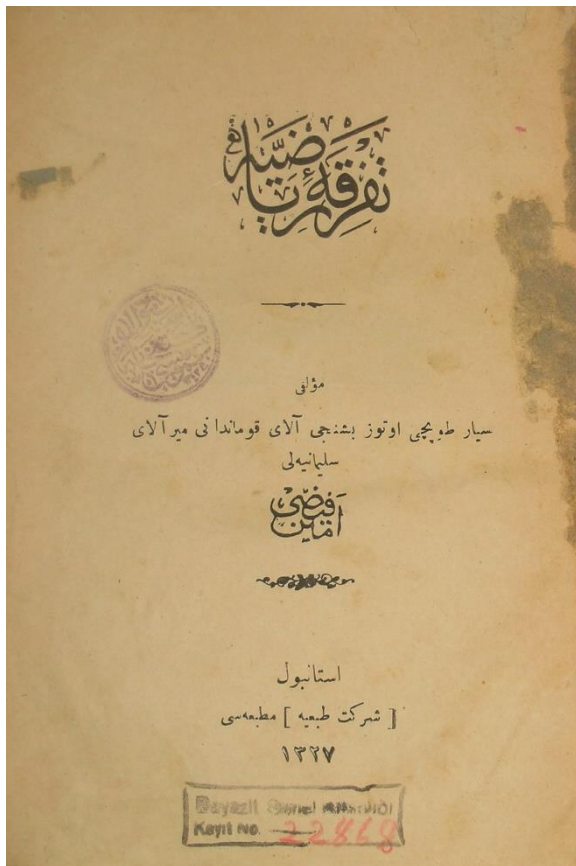
^{۷۹} کورمانجی وى: کوچکى کو دوته ب مروځان ناگره.

^{۸۰} کورمانجیا وى: د داویى دا وهکى سکوتکړن به رسقه که نه زانه نینه.

^{۸۱} کورمانجیا وى: بهر څووه وهندا کړن.

^{۷۲} کورمانجیا وى، بادیه واهات و بادیه واهو چوو. سلیمانیه لی محمدامین، ضروب امثال فرانسوی، کسبر مطبعه سی، استانبول، ۱۳۰۸ (۱۸۹۱).

^{۷۳} امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص ۱۷.

فیضی استنبول، شرکت طبعیه مطبعه‌سی، ۱۳۲۷/۷۴.
 ئەف پرتووک ل سەر ماتەماتیک (بیرکاری)یە، د
 ناڤەرۆکا وئ دە ل سەر ھەنەک قاعیدەیین بلندین
 جەبیری ھاتییە راوەستاندن.

د ڕووپەلا ستیەمینا قی پرتووک دە، ل سەر ئەسەرین
 چاپووییین ئەمین فەیزی بەگ وەھا ھاتییە نفسین:
 "اجمال نتایج: یاخود مخطرء فنون اعدادیە؛ ھوای
 نەسیمی: بەحسا ئەحوالی ھوکی، کیمیەویی ھەوایی
 نەسیمی دکه؛ شعاعات: ژ شیعران پیکھاتییە." ۷۰

د ڕووپەلا داویا پرتووک دە داخواییەک وەھا
 ھاتییە بەلافکر: "تفرقه ریاضیە، ب بوھایی ۷ قورشان
 ل کتابخانەیین ل سەر جادەیا بابی عالی تی فروتن." ۷۱
 نفیسکار دەرباری قان ھەردو پرتووکان دە وەھا دیژە:
 ((ژ بو فروتنی، من ئەف ھەردو پرتووک ب ئەمانەتی
 دانیوو بەر کتیبفرۆشین ئەرمەن و عەجەمان دا کو
 بگەھین دلخوازی و، لیلەلی ئەوان د شونا فروتنی
 دە، پرتووکین من ب گرانییا ئوقەیی وەک کاخزی

لژنەیییە. ل سەر پرتووکێ ناڤی لژنەیا نفیسکاران وەھا
 ھاتییە ریزکرن: عوسمان سەنائی ئەردەمگل،
 سولەیمانیەل محەمەدئەمین. ئیسماعیل سافا؛ شەخی
 واصف؛ مەنەمەلی زادە محەمەد تاهیر، نەشئەت،
 عەندەلیب، عەیانزادە نامیق ئەکرەم. ل سەر جلدی
 یەکەمین، ناڤی وی وەھا نفساندییە: "ژ قەھرەمانین
 پلەونەیی میرالای یوونس بەگ/م. ئەمین". پرتووک د
 سالای ۱۳۱۷ (۱۹۰۰)ی دە ل ئیستەنبولی د مەتبەعیە
 فەریدیە دە ھاتییە چاپکرن و ئەف جلدی وی ۸۰
 ڕووپەلە. کوپیا ئەلەکترونیکی قی پرتووک، د کتابخانەیا
 ئونقەرستەیا بۇغازیچییا ئیستەنبولی دە ل سەر ناڤیشان
 ژیری ھاتییە قەیدکرن.

https://www.worldcat.org/title/plevne-kahraman-gazi-osman-pasa/oclc/949497926&referer=brief_results

۵. ۲. ۷. صرف ترکی (ژ بو سالین دەستپیکا مەکتەبا
 ڕوشدیەیا عەسکەرییە)

ئەف پرتووکا محەمەدئەمین؛ د سالای ۱۳۲۲
 (۱۹۰۴)ان دە ل پانگالتییا ئیستەنبولی د ماتبەعیە مەکتەبی
 ھەرییە دە ھاتییە چاپکرن. ل سەر بەرگی وی دیژە:
 ئەف کتیب ژ بو سالین پیشیین ڕوشدیەیا عەسکەرییە.
 ھەروەھا ل سەر بەرگی وی ناڤ و عونوانی
 محەمەدئەمین وەھا ھاتییە نفیساندن: "اثر مکتب عسکرئە
 شاهانہ مفتش عوملغی معیشہ مامور قایمقام
 محمدامین". کوپیا ئەلەکترونیکی قی پرتووک، د
 کتابخانەیا ئونقەرستەیا بۇغازیچییا ئیستەنبولی دە ل
 سەر ناڤیشان ژیری ھاتییە قەیدکرن.

https://www.worldcat.org/title/sarf-turki-mekاتب-i-rusdiyye-i-askeriyye-birinci-senelerine-mahsustur/oclc/949529792&referer=brief_results

۶. ۲. ۷. تفرقه ریاضیە (Tefrika-i Riyaziye)

د سالای ۱۳۲۷ان دە ل ئیستەنبولی د مەتبەعیە جیھان دە
 ھاتییە چاپکرن و ل سەر ھەف ۱۹۴ ڕووپەلە. ل سەر
 بەرگی وی ناڤی نفیسکار وەھا ھاتییە نفسین: "سیار
 طوپی اوتوز بشنجی آلائی قوماندانی سلیمانیەلی امین

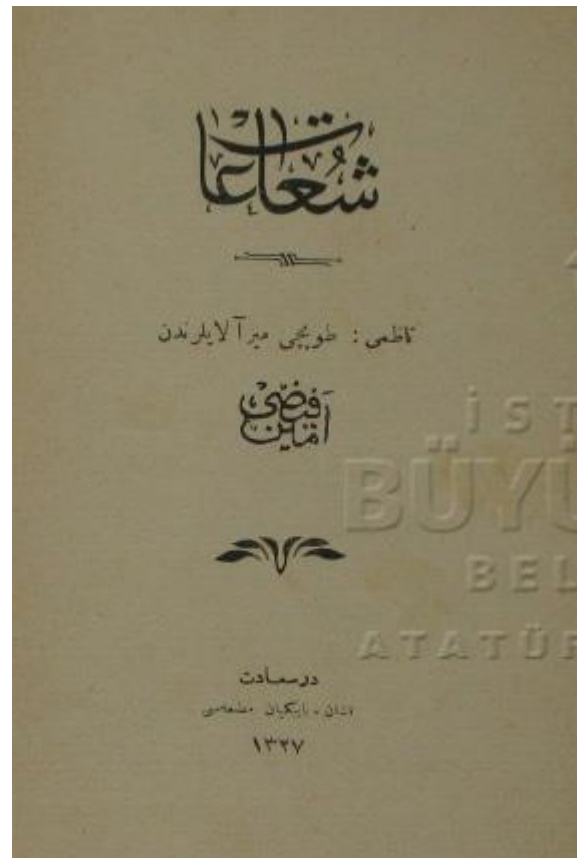
۷۰ سلیمانیەلی امین فیضی، تفرقه ریاضیە، شرکت، طبعیە،
 مطبعەسی، استانبول، ۱۳۲۷، ۳.
 ۷۱ سلیمانیەلی امین فیضی، ژێدەرا بەری، ۱۹۴.

۷۲ کورمانجییا وی: توپاڤیژی سەیار و قوماندانی ئالاییا سیھ و
 پینجەمین میرالای ئەمین فەیزیی سلیمانییەیی، ئیستەنبول،
 مەتبەعیەیا شریکەیا تەبعییە، ۱۳۲۸.

کیرنه هاتی ل سهر ههف فرۆتته جهوویان. ژ بهر کو ئەز نه حازر بووم، جهوویان ژێ ئه دو ههزار پرتووکی نمنین دهلال چراندنه، کرنه تا و کهسه. قی بوویه ری ئەز گه لهک خه مگین کرم»^{۷۷}

کۆپییا وینا ئەله کترۆنیک، د کتابخانه یا IBB ئیسته نبولی ده ل سهر ناڤنیشان ژیری هاتییه قهید کرن. <https://katalog.ibb.gov.tr/yordambt/yordam.php?aTumu=Emin%20Feyzi>

۷. ۲. ۷. شعاعات

پیسالهیه که ئەدهبی و مهنزوومه، ل سهر ههف ۱۰۹ پووپه له. ل سهر بهرگی پرتووکی وه هاتییه نفسین: "ته نزیما وی: ئەمین فیزی میرالایی توپاڤیژ، دهرسه عادهت (ئسته نبول)، چاپخانه یا بابکیان، ۱۳۲۷ (۱۹۱۰/۱۹۰۹). ل سهر بهرگی هوندری قی پرتووکی، ب ئیمزه و دهستنقیسا ئەمین فیزی، پرتووک ژ دۆکتور فخری ره هاتییه دیاری کرن. د وی دهستنقیسی ده کو ب عوسمانی هاتییه لیکن، وه ها دبیزه: «ژ جه نابی دۆکتور فخری ئەفهندی ره: ئەگەر تو بخوازی فههم و

دیاریه تی نیشان بدی، ژ بو ههر نهخو هشی بی حهساب بده ئەسه ری لوتف و عینایهت، تو دی ب حوسن و ئیلتفاتان قهنجیی بکی ژ ههر کهسی را فخر بکه وی ده می ب فزل و کهمال و هونه را خوه.

ئەمین فیزی

سنه: ۱۳۴۱ شرکت طبعیه، درسمات/ وه زیرخان

د دهستیکی ده، ناڤی قان ههر دو ئەسه ری چا پوویین نفیسکار هاتنه نفسین:

۱- اجمال نتایج

۲- هوای نه سیمی^{۷۸}

ههروه ها نفسیه کو پرتووکا وییا ب ناڤی "تفرقه ریاضیه"، ژ بو چاپ کرنی د بهر دهستی وان دهیه. ده ها ئەم بالا خوه بدن ناڤ پووپه لین پرتووکی، ئەم دبین کو ئەف شیعرین وی، د ناڤه را سالین ۱۳۲۰-۱۳۲۳ ان ده ل مهکان و بازاری و هکی مهککه یی موکه ره مه، مه دینه یی منه وه ره، به غداد، سلیمانی، قودسا شهریف، شام، دهرسه عادهت (ئسته نبول)، ئاماسیه، مووسل، بهیروود و بۆمبایی هاتنه نفیساندن. زمانی پرتووکی ب ترکیا عوسمانیه و پرانییا قان شیران ژ ل به غداد، شام و سلیمانیی هاتنه نفیساندن.

کۆپییا وینا ئەله کترۆنیک، د کتابخانه یا IBB ئیسته نبولی ده ل سهر ناڤنیشان ژیری هاتییه قهید کرن:

<https://katalog.ibb.gov.tr/yordambt/yordam.php?aTumu=Emin%20Feyzi>

۸. ۲. ۸. طوپچو جوزدانی

ئەف پرتووک پیکتی ژ نۆتین ویین ده ها خوه ندنا مهکته با توپاڤیژی. نفیسکار د باره یی قی به ره ما خوه ده وه ها دبیزه: «من پاشی ئەو زانینن کو ژ مهکته با توپاڤیژی ب دهست خستبوون، ب به ره فکرنا وان برۆشۆره کی ب ناڤی "توپچو جوزدانوو" ته لایف کر. ژ بهر رهوشا داوییی، من نه کاری بده مه چاپ کرن»^{۷۹}

۷. ۲. ۹. گرافیک تعلیم و تربیه پرۆگرامی یاخود وظیفه خریطه سی

ئەف به ره ما وی، ناملکه یه که ۸ پووپه لیه و د سالا ۱۳۲۹ (۱۹۱۳) ان ده ل ئیسته نبولی د مه ته به عیا عهسکه ری ده

^{۷۹} امین فیضی، اثر حیات فیضی، ص ۶۵.

^{۷۷} امین فیضی، اثر حیات فیضی، پ ۶۲.

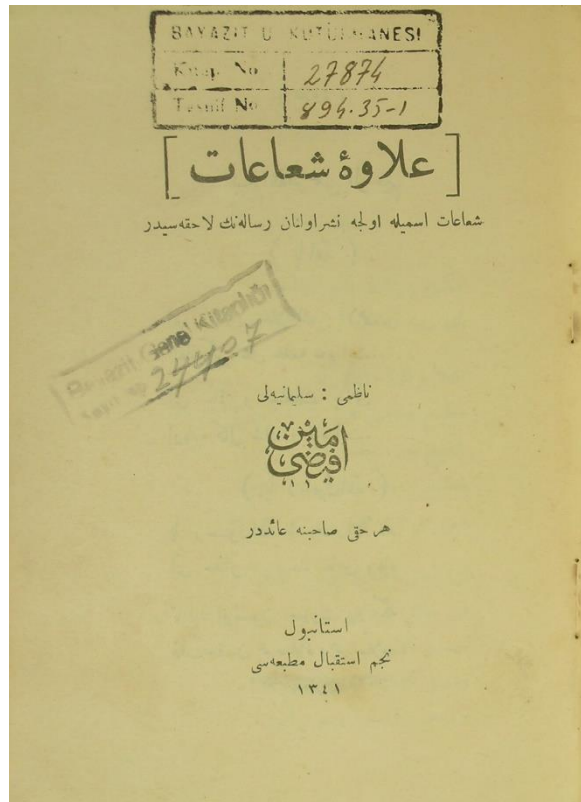
^{۷۸} میرالای امین فیضی، شعاعات، ص ۲.

هاتییه چاپ کرن.

کوپیا ئهله کترونیکا فی پرتووکئی، د کتابخانهیا
ئونقه رسته یا بؤغازیچی و لیبراری ئوف کونگریس ده ل
سه ر ناقتیشان ژیری هاتییه قهیدکرن.

https://www.worldcat.org/title/grafik-talim-ve-terbiye-program-yahut-vazife-haritas/oclc/949502348&referer=brief_results

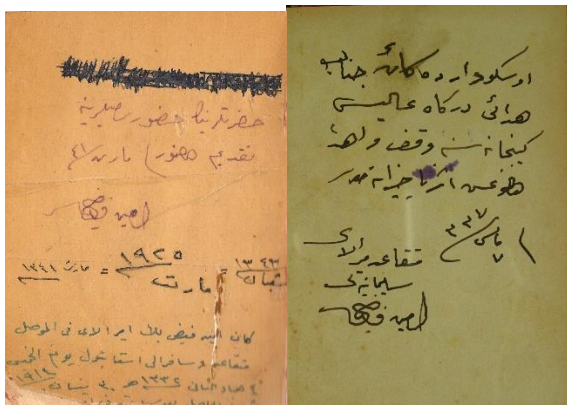
۷. ۲. ۱۰. علاوه شعااعات

ئو ژی دخه بتین کو ب فان مه تحیه یان ئیستحقاقی
ئیسپات بکن و ب فی ئاواپی ژ ئه خلاقییاتی ره
خزمه تکرنه. پاشی ژ بو کو ئه ف نه به سه به بی په یادبونا
ئیسبتداد و خودبینیی، عاده تی ناقتوری هاتییه ته رککرن.

لییه لی ئه وین کو دووری حسییاتا عه داله تی بن، هه ر
حال بخوازن تشته کی بکن دی بکن. یانی تشتی کو وان
بکه زۆردار نه شیعره. فه قهت ئیسبتدادا وان، هه نک که س
ژ خوه ره کرنه مه دداح (په سندر).^{۸۰}

وی د شیعرین خوه ده گه له ک بابته تین جور ب جور
ئانینه زمان؛ ب پرانی ژی ل سه ر مه عارف، زانین، عیلم،
عه شق، عه داله ت، فه قیری و گه نده لییا ده سته لاتدارییا
سیاسیا وی ده می راوه ستیایه و وان ره خه نکه ریه. د
شیعرا خوه یا کو ب ترکییا عوسمانی و ب سه رنقیسا
"عه د استبداد [ده ورا ئیسبتدای]" هاتییه نقیساندنده،
گازند ژ ره وش و ریقه برین وی ده می دکه و وه ها دیژه:

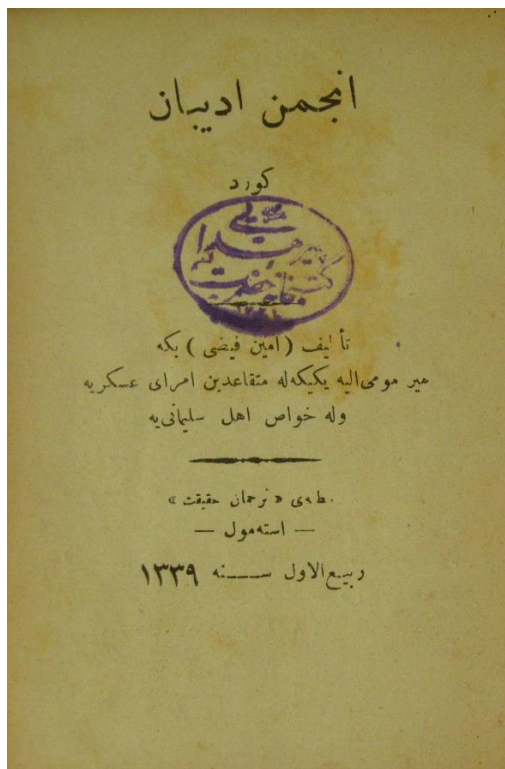
ده ستنقیسا محمه د ئه مین فهیزی ل سه ر به رگی
هوندرینی پرتووکا ئه نجومه نی ئه دیانی کورد
ده ورا ئیسبتدای

ئهم ژ بو گرتنا مه عاشه کی فی محنه تی دکشین
هه ر کی کو په ره بخوازه ژ ده رییی تینه قه وراندن
ل ویلایه تی (به غدادی) مه ئموور نکارن مه عاشی خوه بگرن
گه ر نیقی مه عاشی خوه نه دن ده فته رداران
مه عاش وهرگرتنا له شکه ران ژی،
وه کی پیشکه قته نک تینه عه رزکرن ژ بو پادیشا
هه ر ده م مالی فه قیران دکن پیشکیشتی وه زیران
پزقی کورموورییی دکن پیشکیشتی ماران

ئه ف پرتووکا نقیسکار ژ ۴۸ پووپه لان پیکهاتییه.
ئه ف پرتووک لاخقا (به رده وامییا) پرتووکا وییا
"شعااعات"ه. ل سه ر به رگی پرتووکئی وه ها نقیسییه:
"نقیسکاری وی؛ ئه مین فهیزییی سلیمانییه، هه ر هه قی
وی عائییدی نقیسکاره، ئیسته نبول مه تبه عه یا نجمی
ئیسقتبال، ۱۳۴۱ (۲۲/۱۹۲۲) (هجری)."

نقیسکار د فی پرتووکا خوه ده ل سه ر شیعر و
شاعیرین پوژه هلاتی وه ها دیژه: ((د نا ف شاعیرین
شه رقیده، ژ به ریقه عاده ته ک هه یه کو ب قه سیده یان
په سنی که سین گه وره ددن و ژ بو فی یه کی ژی هاتنه
خه لاتکرن. له و ما د واری شیعر و ئه ده بییاتی ده
پیشکه قتی نه. زاتین کو ل سه ر وان دهاته نقیساندن،

^{۸۰} سلیمانیلی امین فیضی، علاوه شعااعات، ص ۴۸.

قئ جورەیی دەرنەکەفئ مەیدانی، باوەردکە ئەف خەبات، یەکەمین ئانتۆلوژیا شاعیرین کوردە.

ئەو، د بەشی موقادیمەیی ئەنجومەنی ئەدیانی کوردە، سەبەبی نغساندنا قئ پرتووک وەها دەیتە زمان: «ئەدی و شاعیرین کورد زۆرن، لاکین ئەسەرین وان ب تەواوی نەهاتتە بەرەفکرن و چاپکرن. من نییەت کر کو هەنک ژ شاعیرین کوردین بابان تەبع و نەشر بکم، تا بزانی مولکی بابان چقاس مەنبەعی فەیز و زەکایە.

من ژ شیعیرین هەر شارەکی چەند پارچە یەک ئینتخاب کر و ئەف مونتەخەباتا (بژارەیین) پرسیالەیا منا "ئەنجومەنی ئەدییان" هینایە وجود. ب قئ وەسیلەیی، خوەندەفان و راخەتکیشان کیمەک خەلاس بوون ژ شیعیرنوسینا ل سەر دەفتەر پارچە ب پارچە. من حەز کر کو بەریا هەر تشتی نەبزیەک دبارەیی وەسفین ئەو شاعیران دە بەیان بکم. ئەوانین کو شوهرەتا وان هەیه، ئەفئ: مەولانا ضیائەدین شیخ خالد، مەلە خدر (نالی)، شیخ پزا، ئەحمەد کور، مەلا سالح (ئاهی)، سەید عەبدوڕەحیم (مەولەوی)، هجری، کوردی، سالم و هتد.)^{۸۲}

پشتی بەیانکرن ئارمجا قئ خەباتی و پزکرن نافی شاعیرین د ناف پروپەلین قئ پرتووکدە، ل سەر شاعیرین

گەر مەوڵەکی فەقیر بمرە ژ برچیوونی
کەس ناچە مالا وی و پرسا وی ناکە
د ناف فەقیری و زەرورەتیدەیه خەلکی مسلمان
کو ژ بۆ هەر کاری دل دژینە نەیاران
دەرەجەیا ئیقبالا هەر کەسی ب پیشکەتییە
ژ بۆ چیکرنا مەملەکەتی کی تەنەزول دکە
ئەو زالمی کو قەتل کرییە و پەقیایە تشتەک پی نایی
فەقەت ل دیواری تئ هەلاویستن ئیعلانا وی ب لەوحەیی
ژ گەرەیان یەکی هەزار قەبەحەتان بکە
جاردن کەس نەویرە وی ئیختار بکە
ب قاسی زەرەیی قەبەحەتەک بکە یەکی ژ پززی
وی هنگی موقتەدیر وی دبن بەر سیداری
جیەتی عەدلییەیی دشوبه چارشییەکی خوەشک
کی بکەفە ناف وی، دفرۆشە دین ب دیناران
ئەف چ جەهالەت و پەزالەت و بیشەرمییە
کو ب ئاقچەیان پوتبە تئ فروتن ژ بۆ تجاران
ئەف چیە کو رەوا تیتە دیتن ژ یی خزمەتکاری ملک و
ملەتی وەکی من
حەفت مەه دەرباس بوون کو قورشەک پەرە نەکەت بەر
دەستی من
گەر ئەز بیژم ئەو تشتین کو دزانم

دی دیسا بیژن دەست دایە زولفین یاری.^{۸۱}

کوپیا وینا ئەلەکترونیک، د کتابخانەیا IBB یا ئیستەنبولی دە ل سەر نافنیشان ژیری هاتییە قەیدکرن:

<https://katalog.ibb.gov.tr/yordambt/yordam.php?aTumu=Emin%20Feyzi>

۷. ۲. ۱۱. ئەنجومەنی ئەدیانی کورد

پرتووکا ئەنجومەنی ئەدیانی کورد، د پەبیعولئەو لە سال ۱۳۳۹ (۱۹۲۰/ ۱۹۲۱) ان دە ل ئیستەنبولی د چاپخانەیا تەرجومانی حەقیقەت دە هاتییە چاپکرن. پرتووک ل سەر هەف ۱۴۲ پروپەلە. ئەف پرتووکا وی ب زمانی کوردی هاتییە نفسین. د نافەرۆکا ویدە شیعیرین/ هەلبەستین بژارەیین پانزەده شاعیرین کورد هەنە. ئەگەر د قونجکی کتابخانەیان دە خەباتین نووین ب

^{۸۲} امین فیضی بەگ، ئەنجومەنی ئەدیانی کورد، ۴-۵.

^{۸۱} سلیمانێلی امین فیضی، علاوه شعاغات، ص ۱۴، ۱۵، ۱۶.

کو شیعرین وان نه که تنه به رده ست، ودها دبیزه: «له دایره یی مهمله که تی باباب دا به غیری ئهوانه ی که ئه وسافیان زکر کرا، گه لی ئه صاحبی هاتوویه وجود که هیچیان نه خویندوه، له گه ل ئه وهش زور شیعی پاک و ته میزبان نه زم کردوه. هه سه ن که نوش، عه بدولای هه سه ن و عه لی به رده شانی له و سنقه شاعیرانه ن. له زه مانى حازریشدا وه کوو محمه د خا ل س ئه فقه ندی که مه خدوومی جه نابی شیخ ره زایه و کهزا وه کوو زیوه ر ئه فقه ندی، موه عه دید ئوده با و شوعه را مه وجوده، حه یف که ئاساریانمان ده ست نه که وت تا ده رچی سه حیفه ی ئیفتخاری بکه ی»^{۸۲}

نقیسکار د به رده وامییا موقادیمه یا ئه نجومه نی ئه دبیبانی کورده، ب کورتایی دباره یی شاعرین نا قیوریده هه نک ئاگاداریین گرینگ دده و دبیزه:

«نالی؛ خه لکی ده هیکه (گونده که) ل سه ر شاره زوره کو دکه فه ته ره فی شه رقی سلیمانیی و نا فئ وی خاک و خۆله. مه رحووم ته حسیلا خوه ل قه ردهاخ و ل سلیمانی ئیکمال کرییه. قه ردهاخ شه ش ساعه ت دووره ژ سلیمانیی. نالی بۆ ئیفایی هه ج چوویه حیجاز. ل وئ ده ری ده رحه قی هه زه رته ی ره سوول قه سیده یه کی موکه مه ل و موته وه لی نه زم کرییه.

پاشی چوویه ئیسته نبول و ل ئه سنا یی سو حبه تا لگه ل ئوده با و فوزه لایین کو ئاساری فکر و فه تانه تی نواندوه و زور مه زه ری ته وه جوه بوویه. تا داوییا ژبیانا خوه ل ئیسته نبولی ماوه.

گورنی وی موباره کی ل گورستانا ئوسکودارییه. زه کایا نالی ئینکار نابه، لاکین ئه وه نده ی سه نایعی له فزییه ی ئیستیعمال کرییه پیاو ره نگه بلئ شیعرین وی نه تیجه یی عیلم و ئیشتغاله»^{۸۴}

هه روه کی کو محمه ده ئه مین زه کی به گ ژئ دبیزه؛ د نا قبه را شیخ رزا ته له بانی و محمه ده ئه مین فه یزی ده ئیزیکی و هه قاتییه که پی باوه ر هه بوو، په یوه ندییا نا قبه را وان، به رده وامی ب به یت و شیعران چی دبوو.

ئه مین فه یزی، د ده رحه قی شیخ رزا تاله بانی و شیعرین ویده ودها دبیزه: «شیخ رزا ژ عه شیره تا تاله بانی یه و ل قهزا بازبان هاتییه دنیایی. ل که رکوکئی

گه وره بوویه. ئه و ژئ وه کی نالی فه ره زییا هه جی کرییه و ژ ور قه ژئ چوویه ئیسته نبول. د ئه سنا یی مولاقاتا خوه یا لگه ل ئه کابیر و فازلیه تدارین ئیسته نبولی ده، ب قه وه تا زه کا و دیرایه تا خوه، ئه و مات و میهووت کربوون. یه ک ژ وان ئه دبیبین مه شه وره ب نا فئ شیخ به گ بوو. باوکئ مه رحووم کو مه شه وره ب نا فئ شیخ عه بدوره حمانی تاله بانی، هه م شیخه کی ساحب نه زه ر بوو و هه م شاعیره کی پر هونه ر بوو. شیعی شیخ رزا ئه وه له ن وه بی (داینا خودا) و فتری بوو، سانییه ن که سبی (ب قودره ت و ئیراده یا خوه).

ب چار زمانان دنقیساند، بیلخه سه شیعرین ویین کوردی هه موو ب فه ساحه ت و به لاغه تن، لی نوکاتی ده قیقه و زه رافه ت و ساعه تی قه ربیه و مه علووماتی خارجی ته قریره.

ل به غدایی وه فات کر. ل چواری هه زه رته ی غه وسئ گه یلانی مه دفوونه. دوو به یتین ئاتی کو بی وی ب خوه نه، ل سه ر کیتلا قه برا وی هاتنه نقسین.

یا رسول الله چه باشد چون سگ اصحاب کهف

داخل جنت شوم در زمرة احباب تو

او رود در جنت و من در جهنم کی رواست

او سگ اصحاب کهف و من سگ اصحاب تو»^{۸۵}

نقیسکار د باره یی هجری (کوردی) و سالم ده ئاگاداریین پر کورت دده و ته نی دبیزه: ئه و هه ر دو شاعر ژ خه لکی سلیمانییه، شیعی وان پر ته راوه ت و ئاشقانه یه.

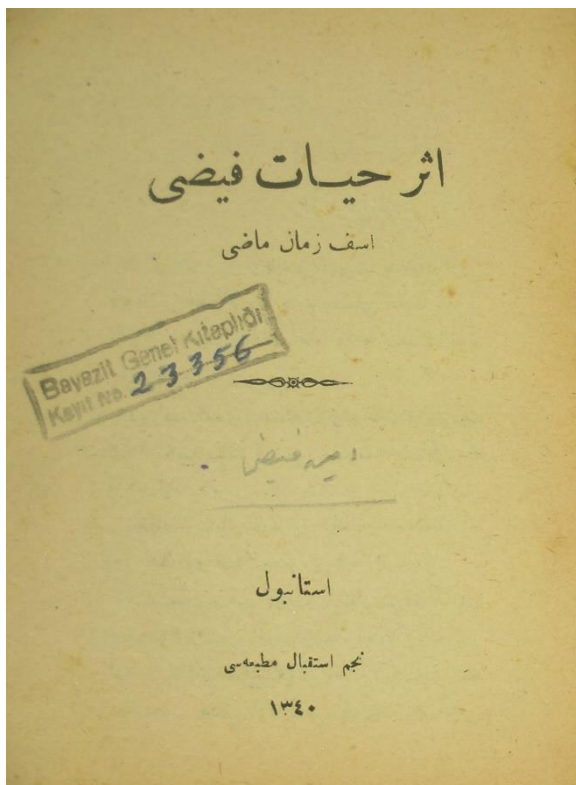
«مه وله وی؛ خه لکی هه ورامانه. ژ سه عاده تی کیرام و ژ مه شایخی عه زامی نه قشه به ندیه. خه لیفه یی شیخ عوسمانی ته ویلییه. مه سه لکی مه وله وی، مه سه لکی زوه د و ته قوا بوو. لگه ل وئ ژئ شاعره ک بوو بی نه زیر. هه ورامان دکه فه نا قبه ینا کوردستانا عوسمانی و کوردستانا ئیرانی. ... د نا ف شاعیرین کورد ده مه وله وی، موقابلی ب نیزامیه. گه رچی له هچه یا هه ورامان و له هچه یا سلیمانی نه ختی ل یه ک دوورن. ئه ماما شیعی مه وله وی ئه مه نده ئاهمه نگدار و پوحنه وازه، خه لکی سلیمانی د گورانی دا ئه غله ب شیعرین وی دخوینن.

^{۸۵} ژیده را به ری، ۶-۷.

^{۸۲} ژیده را به ری، ۱۳.

^{۸۴} ژیده را به ری، ۵-۶.

بهره‌ما هیژا ب ئاوايه‌کی به‌ر فره‌ه پړناه‌ی دده سهر ژيان، سهر پیه‌هاتی و خه‌باتا نفیسکار. ژ بهر گرنگیا وئ، مه فئ پرتووکئ ژ تیپین عهره‌بی ترانسکرپیه‌یی تیپین لاتینی کر و هه‌روه‌ها ساده کر ژ بۆ ترکیا ئیرو. دا کو خوه‌نده‌قان هین ب ئاسانی تیپگیزن. ژ بهر کو ئه‌ف پرتووک د فئ لیکولینئ ده ل گه‌له‌ک جیان وه‌ک چافکانی هاتییه نیشاندان و ئورژینالی مه‌تنئ ژئ د داویا فئ لیکولینئ ده هاتییه چاپکر، ناخوایم د دهربارئ فئ بابه‌تئ ده گوتنا خوه زیده دريژ بکم.

کوپیا وئیا ئه‌له‌کترۆنیک، د کتابخانه‌یا IBB یا ئیسته‌نبولی ده ل سهر ناقنیشان ژیری هاتییه قه‌یدکر.

<https://katalog.ibb.gov.tr/yordambt/yordam.php?aTumu=Emin%20Feyzi>

۷. ۲. ۱۳. علم و اراده (عيلم و ئیراده)

(موخته‌وا وئ په‌دکرنا مه‌زه‌بی ماددیوونه)

ئه‌ف پرتووکا نفیسکار د سالا ۱۳۴۲ (۱۹۲۷) ان ده ل ئیسته‌نبولی د چاپخانه‌یا نه‌جم ئیستقبال ده هاتییه چاپکر و ل سهر هه‌ف ۱۷۶ روپه‌له. د بهرگی پیشییده ده‌ها هاتییه نفیساندن: "موئه‌لیف: توچی میرئالایغندن

ئاهئ؛ خه‌لکئ سلیمانییه. ئیشتغالی لگه‌ل عيلم بوویه و پرانییا وه‌ختی خوه ل شارئ کوئی بۆراندییه. شیعرین وی ژئ په‌نگین.

ئه‌حمه‌دی کور؛ خه‌لکئ ئالیی سبه‌لاخیه. عالم نه‌بوویه، لیته‌لی شیعرئ وی خایه‌ت موزه‌یه‌ن و خایه‌ت عارفانه‌یه.

حه‌زهرتی مه‌ولانا زیائهدین شیخ خالد؛ ژ عه‌شیره‌تا مکائیلییه. مکائیلی، عه‌شیره‌ته‌کئ ل دۆروبه‌ری سلیمانی گه‌شتوگوزار دکن. شیخ خالد، ته‌حسیلا خوه ل باژاری سلیمانی و دۆروبه‌ری وی کرییه. ده‌ما کو ژ بۆ ئیفای حه‌ج دچته مه‌ککه‌یا موکه‌ره‌مه، ل وئ دهرئ زاتیک ژ وی په‌ دبیره‌ کو ژ بۆ ته‌ فه‌یز و به‌ره‌که‌ت ل ته‌ره‌فی هندستانی په‌یدادی.

ل پاش عه‌وده‌تی بۆ سلیمانی، پۆره‌کئ هندیه‌ک ده‌یته لای. ئه‌و هندیه‌ شیخ هه‌لدگره‌ ب سهر مولکئ ئیران و ئه‌فغان قه‌ ده‌با تا داخلئ شارئ ده‌هلییه‌ دکه. حه‌زهرتی مه‌ولانا ل خزمه‌تی شاه‌عه‌بدولا کو یه‌کک بوویه ژ ئه‌ولیاین کاملین ته‌ریقه‌تی نه‌قشه‌به‌ندی ئیقتباس دکه.

ل زهرفی شه‌ش مانگ مه‌نژوون ده‌ب و ژ بۆ ئیرشادی قه‌دگره‌، دچته سلیمانییه. لاکین ل وئ دهرئ ئیستره‌حه‌ت ناکه، دچته به‌غدا. ژ وئ دهریقه‌ ژئ ب ته‌شریفی دچته شام. ل وئ دهرئ وه‌فات کرییه و ل مه‌حله‌یی سالحیی ده‌فنی خاکی په‌حه‌مه‌ت بوویه... موچه‌ززا مه‌رتبه‌یا شاعرتیا وی ژ یا حه‌زهرتی حافز و سه‌عدی زیده‌تر نه‌به، کیمتر نییه. دیوانا وییا کو ب ئیراده‌یا سلتان مه‌جیدخان هاتییه ته‌بعکر، ئه‌گر بیته ته‌دقیقکر سدی ئیفاده‌یی مه‌مه‌لووم ده‌ب. ئاما ئه‌وه‌نده هه‌یه شیعرئ کوردی کیم گوتیه.

.... میرالایی مه‌قاود: ئه‌مین فه‌یزی^{۸۶}

۷. ۲. ۱۲. اثر حیات فیضی (اسف زمانی ماضی)

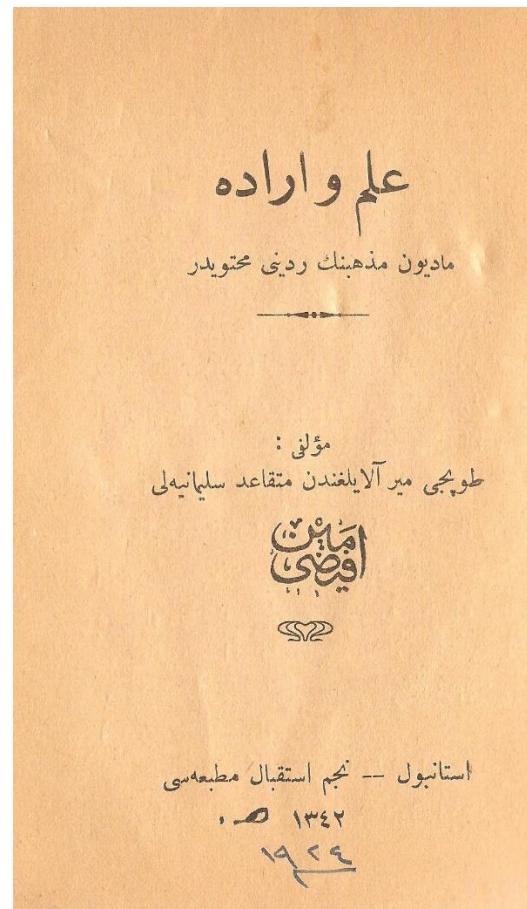
ئه‌ف پرتووکا نفیسکار ل سهر هه‌ف ۱۰۲ روپه‌له، ل ئیسته‌نبولی د مه‌ته‌به‌یا نه‌جمی ئیستقبال ده سالا ۱۳۴۰ (۱۹۲۴م) هاتییه چاپکر.

ئه‌ف پرتووک، ئوتوبیوگرافیا نفیسکاره‌ کو وی پینج سال پشتی نفیساندنا فئ ئوتوبیوگرافی کچا داوی کرییه. پرتووک ب ترکیا عوسمانی هاتییه نفسین. ئه‌ف

^{۸۶} ژیده‌را به‌ری، ۷، ۸، ۹، ۱۰.

متقاعد سلیمانیلی امین فیضی. هر حق مؤلف عائددر.^{۸۷}

پرتووکا "عيلم و اراده" [عيلم و ئيراده]، خهباتهكه
فهلستهقييه و رهديبهيهكه ماددييوون [ماتهرياليزم]تيه.
نقيسكار ديبژه: ((د قئ پرتووكي ده ب دهليلين فهني،
ماتهرياليزم هاتييه رهدكرن و بهتالكرن. ب قئ خهباتي
ديانهتا راستين و سيفهتين خوهدي هاتنه ئيسپاتكرن.))^{۸۸}
ههروهها د پيشگووتنا پرتووكي ده ديبژه: ((ماتهرياليزست
دخوازن دائيمي زانينا خوه بسپيرن زانست و
تهجروبهيي. ئه، ب ئهگهرا كو خوه نهسپارتنه نهتيجهييين
زانستي، فكر و شروقهيييين فيليزوفيين دن رهد دكن....

ئارمانجا نقيسنا قئ پرتووكي ئهقه كو ل ههمبرهئ
فكر و ئهسهرين متهرياليستان، دائيمي هشيارى و
تهياقوزهك پهيدا بكه و ئالييين خهلهتئين قئ مهزههبا
باتنى نيشانى چاڤين كو ل حهقيقهتي دگهرن بدم. پر
هندك به زى، من خوهست ب قئ ريسالهيي، قاسى

قهترهيهك عيلاوهيي دهريا زانينا ئيسلامى بكم.... خالا
ئهساسيا ههدهفا كو ئهز دخوازم بگيرم، ئهقه. ب
رهديهيا ئيدهعا ماتهرياليزستان، عيلم و ئيرادهيي
دهرخينم مهيداني.))^{۸۹} د پيداچونا نقيسا خوهده ئهمين
فهيزى زى، وهكى ئيسلامپياريزين موحافهزهكار ب
كورتايى ديبژه: ((چقاس قاعيدهيين كومهلايهتي،
ئيقتيسادي، سياسي و ئهدهبي دبن بلا ببن، ئهساسين
گشان د قوراني ده ههيه.))^{۹۰}

پرتووكا نافبوري بيكهاتييه ژ پانزده بهشان:
((موقديمه، مهزههبا ماددييوون (ماتهرياليزم)، كائينات،
ئيعترازين بوجهنر، مهبهدي حيات (ژيدهرا ژيانى)،
سلسيلهيا حهيوانان، مهزههبا لامارك و داروين، روحى
ئينساني، حسسى قبل الوقع، خهون، سپرتزم، ديانته،
ئهخلاق، تهسهووف و وحدهتي وجود.))^{۹۱}

كوپپيا وئيا ئهلهكترونيك، د كتابخانهيا IBB
ئيستهنبولى ده ل سهر نافنیشان ژيئر هاتييه قهيدكرن!

[https://katalog.ibb.gov.tr/yordambt/yordam.ph
p?aTumu=Emin%20Feyzi](https://katalog.ibb.gov.tr/yordambt/yordam.ph?p?aTumu=Emin%20Feyzi)

۱۴. ۲. ۷. حيوانات مائييه (ئاژهلاين ئاڤي)

نقيسكار قئ پرتووكا خوه وهك ريساله ب ناف دكه.
ديبژه: ((هن بهشين قئ پرتووكي وهركه ره و ب گشتي
ل سهر ديروكا تابيعاتي هاتييه نقيساندن. لى مخابن من
نهكاري مهسرهفي وان ئى چاپ- كرنى تهدارك بكم.))^{۹۲}

۱۵. ۲. ۷. شئون كردستان

ئهف پرتووك ب زمانى عوسمانى هاتييه نقيسين.
ناقهروكا وئ، ب گشتى ل سهر رهوش و ديروكا
كوردستانييه و ب خوسووسه زى ل سهر رهوش و
بوويهريين ديروكا كوردن بابان و حكومهتا بابانه
ممكونه، ئه و دو نقيسين وييين ده ژمارا كوڤارا ژيني
ده كو ب سهرنقيسا "بابان كردلنك ساواش يهتهنه غافه
نالى دن بر پارچه" و "بابان كردلن صنايع و بلمدكى
يهتهنهكلهر"، ههر يهك پارچهيهك ژ قئ خهباتا ويا ب
ناڤى "شئون كوردستان" بن.

^{۹۰} ژيدهرا بهري، ۱۲۶.

^{۹۱} ژيدهرا بهري، ۹۴.

^{۹۲} ژيدهرا بهري، ص ۹۳.

^{۸۷} نقيسكار: موهقاعيد ميرالايى توپاڤيژ ئهمين فهيزيى سلیمانی.

ههموو مافين قئ پرتووكي عايدى موئليفه.

^{۸۸} امين فيضى، اثر حيات فيضى، ص ۹۴.

^{۸۹} امين فيضى، اثر حيات فيضى، ص ۶-۷.

محەمەد ئەمین سلیمانی یان ژبی پاشناقی خوهی مهخلاس ئەمین فهیزی، ژ ٦٧ سالین به شهکی پر زیده ژيانا خوه د سالین داویین ئیمپه رەتوریا عوسمانی ده ب سەربازیا له شهکی دەر باس کریه، وی دهه سالان د روتبه یا/پله یا پیشرو (راید) ده وه زیفه کریه. له شهکه رهکی د کاری خوه تیر زانا و سه ره که قتی بوویه، هه روه ها ئه ب خه باتا خوه یا زانستی و ره وه شه نییری، نفیس کاره کی ژبی تیر و تژه بوویه. ژ بهر خه باتین خوه یین زانستی، ئەدهبی و نفیس کاری، ژ لای حکومه تا ده میقه هاتییه بیگاکرن کو پیشووه خت ته قه ویت به. لینه لی ژ لای دنفه، ژ بونا قان خه باتین زانستی، "جه معیه تا زانستا دیروکا نافته ته وه یا پارسی"، ئه وه خه لات کریه و وهک ئەندامی فەخری جهمعیه تا نافبوری هاتییه قه بوولکر.

ره فقی حیلمی د پرتووکا خوه یا ب ناقي شيعر و ئەدهبیاتی کوردیدا دیژ: ئەمین فهیزی بهگ، یه کیك له زانیانی به ناوبانگی کورده. "عه سه که ریکی عالم و ئەدییکی عه سه کهر بوو" له زه مانى حکومه تی عوسمانی دا.^{٩٣}

((ئەمین فهیزی، رۆشنیریکی گه وره و رابه ریکی نه مری ئەدهب و رۆشنیری نه ته وه یی کورد و دلسۆزیکى بی هاوتای زمان و که له پووری کوردیمانه له وه سه رده مه... ئەمین فهیزی بهگ که تا مردن له هه موو جیگایه ک له گه ل هاو نشتمانه کورده کانی خویا به کوردی قسه ی کردوو و دۆسته کانی تایبه تی و دائیمی خوی له پیگه ییشتوان و تیگه ییشتوانی کورد هه لبژاردوو، به لی ئەمین فهیزی بهگ که پایه ی عیلم و زانستی هونه ری خوی به ئاساری عیلمی دهرخستبو و له وه زیاتر دهرخستنی له توانادا بوو ئه وه ئەمین فهیزی که ئاکاده میی فرانساه به ره سمی ته قدییری که مالاتی کردبوو و ئەگه ر به روح و گیان کورد نه بوایه له هه موو باسی و سوچه تیکا شیعرى کوردی نه ده خوینده وه.))^{٩٤}

وی، د موده تی ژيانا خوه ده ل سه ر بابەتین جوور ب جوور قاسی پانزده کتیب و ریساله نفیساندنه و به شهکی زیده یی وان ب پاره یی خوه دانه چاپکر. بی

گومان وی ده می، چاپکرنا ئەوقاس کتیبان، ب فەده کاری و تعویژین ژيانا شه خسی ممکن بوویه. ئه وه، قی ره وشا هانی ب قان هه قوکان ده ینه زمان: ئەز نه مه یلدارى زه وق و سه فایى بووم، من وه کی هن که سین دن مه سه رفا زیده نه دکر. هه ره که سی پاره یی خوه ژ بۆ مال و ملک و ئاقاری سه رف دکر، من ب پرائیی خوه ژ بۆ پرتووکان و هه نه ک ژبی ژ بۆ چهک و هه سپان خه رج کرن.

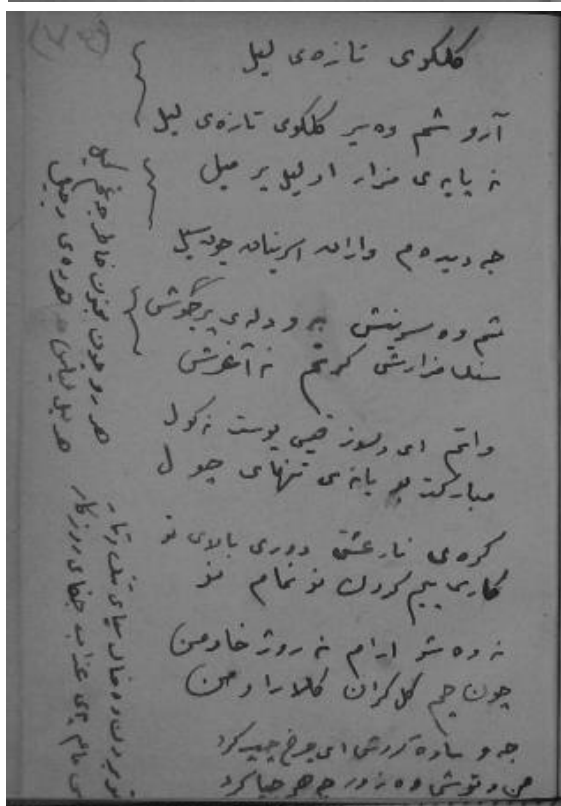
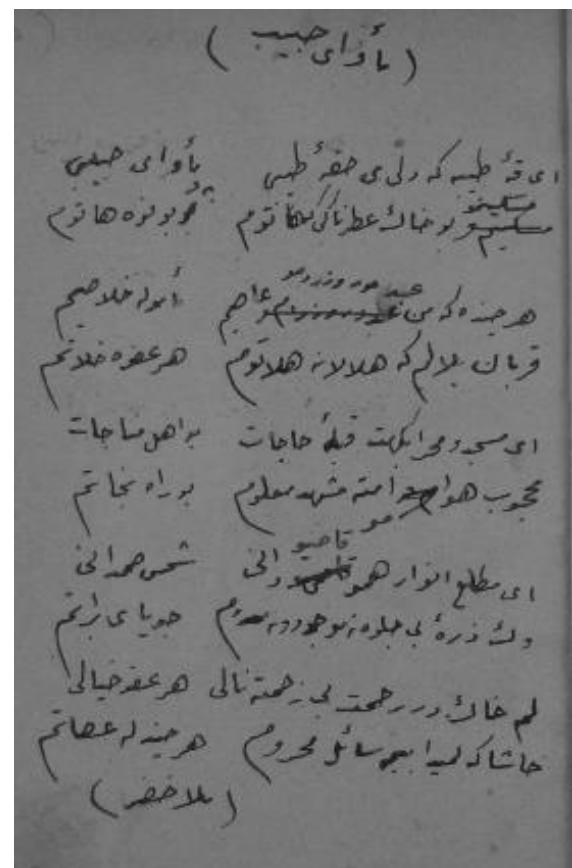
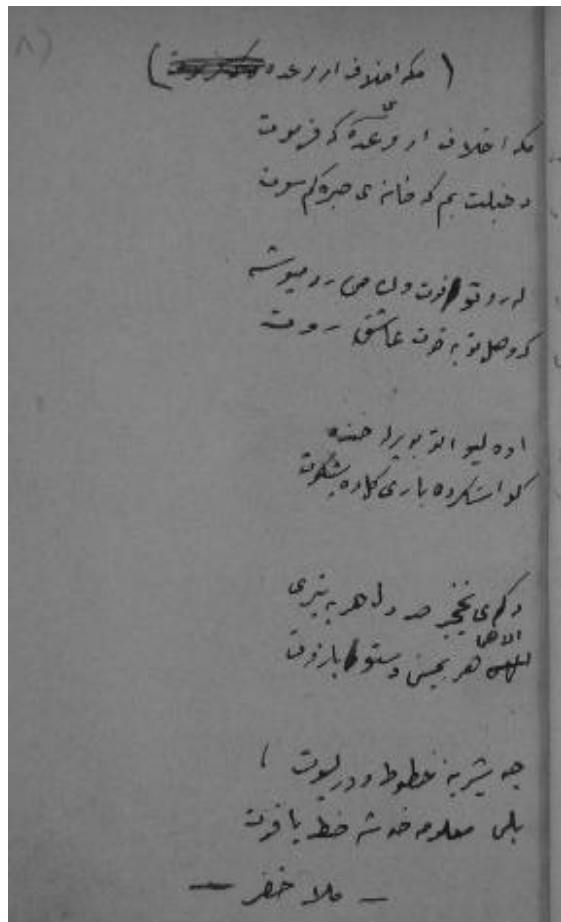
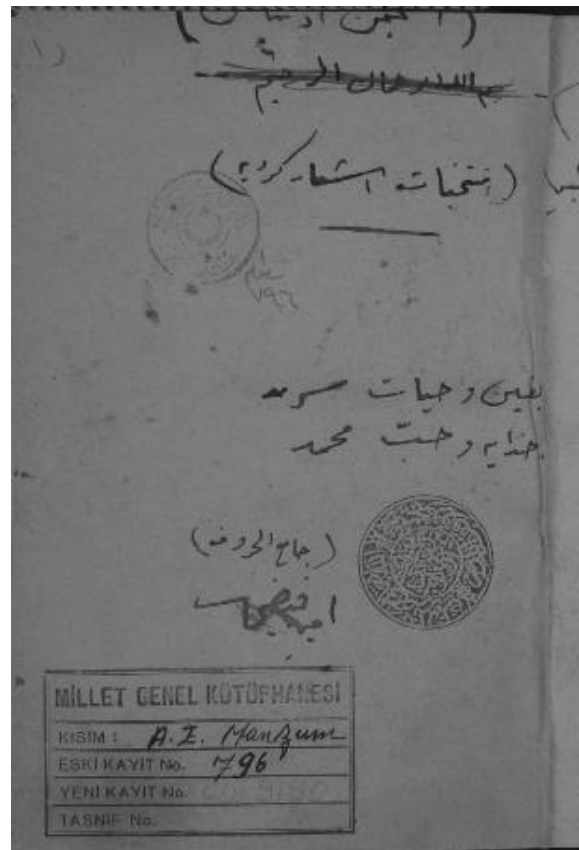
دگه ل قی میراسا ده وله مه ندا ئەدهبی و ره وه شه نییری و زانستی، ٦٧ سالین ژيانا وییا شه خسی ب به ختره شییی دهر باس بوویه؛ ((د ناڤ عیله ت و زیله ت و فه قیری و خه مگینی و غه ربییی ده دهر باس بوویه.)) ئه وه دیژ: هه ر وه کی کو خوه دی قان موسیبه تان نیشانی من ده، ئەز ئانیمه قی دنیا یی.

روحی وی شاد، جییی وی ئارام و گولیستان به. ٩. چه ند پوه پهل ژ کوپیین ده ستنفیسا "ئه نجومه نی ئەدیانی کورد"، ئان ژبی ب ناقي خوه یی ل سه ر نوسخه یی ده ستنفیسی "مونه ته خه باتی ئەشعار کوردیه"

نوسخه یه ک دژیتالا ده ستنفیسا ئەنجومه نی ئەدیان، د کو تبخانه یا میله تا ئیسته نبولی ده هیه و ب ناقي "مونه ته خه بات ئەشعار کوردیه" هاتییه قه یدکر. ل هه مبه ری به شا "بابه تا" پرتووکى، "زمان و ئەدهبیاتا فارسی" هاتییه نفیسین. ئەڤ میناکه که، گه له ک به ره مه مین کوردی ب قی ئاوابی ل سه ر ناقي فارسی هاتنه قه یدکر.

^{٩٤} کاکه ی فه لاح، ژیده را به ری. ٢٤.

^{٩٣} کاکه ی فه لاح، چوار نووسینی دیرین و پیناسیکی رابه رایه تی ئەمین فهیزی، گوڤاری به یان، ژ ٩٣، ١٩٨٣، به غداد، ٢١.

۱۰. كرۆنۆلۇژىيا محەمەدئەمىن فەيزى

۶۳/۱۸۶۲ محەمەدئەمىن فەيزى، د سالا ۱۲۷۸ پ
(۱۸۶۳/۱۸۶۲م) دە ل تاخا گۆيژەيا بازارى سلېمانىيى
ژ دايكبوويه.

۱۸۷۵ د ۹ئى حەزيرانا ۱۲۹۱ (۱۸۷۵م) ان دە
شەھادەتنامەيا خوە وەردگرە و بەرى خوە ددە
بەغدايى و ژ بۇ خوەندنا ئىعدادىيا لەشكەرى (عەسكەرى).

۱۸۷۹ د ۲۰ئى ئەيلوولا ۱۲۹۵ ان (۲ئى سەرماوەزا
۱۸۷۹ ان) دە، ب پڻيا سەر حەلەبى پە بەرى خوە دايە
بازارى ئىستەنبولى.

۱۸۸۳ د ۲۰ئى حەزيرانا ۱۲۹۹ ان (۲ئى تەمووزا
۱۸۸۳ ان) دە ب پوتبەيا مولازمى ئەو لە شەھادەتنامەيا
خوە وەرگرتىيە.

۱۸۸۶ د پوژا ۶ئى گولانا ۱۳۰۲ ان (۱۸ئى گولانا
۱۸۸۶) دە پوتبەيا يوزباشىتييى (مولازمى سانى، قۇل
آغاسى) گرتىيە.

۱۸۸۹ ئەو د سالا ۱۳۰۵ ان دە زەوجىيە، لىبەلى
زەواجى وى پڻ دريژ ئەنژوتىيە.

۱۸۹۱ سالا ۱۳۰۷ (۱۸۹۱) ان، دەما كۇل
ئىستەنبولى بوويه، باقكالى وى وەفات كرىيە.

- پرتووكا وىيا ب ناڤى ضرب و أمثالى فرانسوى،
سالا ۱۳۰۸ (۱۸۹۱) ل ئىستەنبولى د مەتبەعەيا كاسبار
دە ھاتىيە چاپكرن.

۱۸۹۲ محەمەدئەمىن، د ۱۴ئى نىسانا ۱۳۰۸ ان (۲۶
نىسانا ۱۸۹۲ ان) دە، ب پوتبەيا قولاغاسى دىە مدورى
پوشدىيەيا عەسكەرىيا بەغدادى.

- پرتووكا وىيا ب ناڤى "ھواى نسيمى" ل ئىستەنبولى
د سالا ۱۸۹۲ ان دە ل چاپخانەيا ئەختەرى ھاتىيە چاپكرن.

- پرتووكا وىيا ب ناڤى "أجمال نتایج یاخود مخطرہ"
فنون اعدادیہ؛ د سالا ۱۳۰۹ (۱۸۹۲) ان دە ل ئىستەنبولى
د مەتبەعەيا قەرەبىت [قرەبت] دە ھاتىيە چاپكرن.

۱۸۹۵ د قى سالى دە بوويه رەكە كۇ وى پڻ خەمگىن بکە
چى بوويه؛ براى وى عبدولفەتەحى خوەندەقانى مەكتەبا
حەربىيى، ژ بەر نەخوەشپىيى ل ئىستەنبولى وەفات كرىيە.

۱۸۹۷ د ۲ئى تەشرىنا ئەو لە سالا ۱۳۱۳ ئان (۱۴
ئى سەرماوەزا ۱۸۹۷ ان) دە پوتبەيا وى بلند دىە و دىە
بينباشىيى ئالاييا توپاڤيژا بەغدادى.

۱۹۰۰ پرتووكا وىيا ب ناڤى پلونه قەرمانى غازى
عثمان پاشا، د سالا ۱۳۱ (۱۹۰۰) دى دە ل ئىستەنبولى د
مەتبەعەيا فەريدىيە دە ھاتىيە چاپكرن.

۱۹۰۲ پوژا ۲۱ئى ئەيلوولا ۱۳۱۸ ان (۴ئى
سەرماوەزا ۱۹۰۲ ان)، ب بريارا حەيەتا مەعاريفى ژ بۇ
مامۇستەييا زمانى تركى تىتە تەعينيكرن د مولكييەيا
ئىعدادىدە.

۱۹۰۴ د ۲۸ئى تەشرىنا ئەو لە سالا ۱۳۲۰ ان
(۱۹۰۴) ان) دە، ژ بۇ چوونا حەجى، دەست ب سەفەرا
حىجازى دكە.

- پرتووكا وىيا ب ناڤى صرف تركى (ژ بۇ سالىن
دەستپىكا مەكتەبا پوشدىيەيا عەسكەرىيە)، د سالا
۱۳۲۲ (۱۹۰۴) ان دە ل پانگالتىيا ئىستەنبولى د
مەتبەعەيا مەكتەبى حەربىيە دە ھاتىيە چاپكرن.

۱۹۰۶ د پوژا ۲۱ئى ئەيلوولا ۱۳۲۲ ئان
(۱۹۰۶ ئان) دە، ژ سەفەرا حەجى قەگەرىيايە و
گەشتىيە بەغدادى.

۱۹۰۹ پرتووكا وىيا "تفرقه رياضيہ"، د سالا ۱۳۲۷
(۱۹۰۹) ان دە ل ئىستەنبولى د مەتبەعەيا جىھان دە
ھاتىيە چاپكرن.

۱۹۱۰ د ۱۸ئى ئەيلوولا ۱۳۲۶ ان (۱۹۱۰) دە دىە
قوماندارى ئالاييا توپاڤيژا ۳۵ ان و ژ بۇ قى تەرفىيى
بەرى خوە ددە ئىستەنبولى.

- پرتووكا ھەلبەستىن وىيىن ب ناڤى "شعاعات"،
سالا ۱۳۲۷ (۱۹۱۰/۱۹۰۹ ھجرى) ل ئىستەنبولى، د
چاپخانەيا بابكيان دە چاپ بوويه.

۱۹۱۳ ئەو د ۱۱ئى گولانا ۱۳۲۹ ان (۲۴ئى گولانا
۱۹۱۳ ان) دە تەقاوود (مالنشىن) بوويه.

- ناملكەيا وىيا ب ناڤى "گرافىك تعليم و تربيه
پرؤگرامى ياخوت وضيفه خريطهسى"، د سالا ۱۳۲۹
(۱۹۱۳) ان دە ل ئىستەنبولى د مەتبەعەيا عەسكەرى دە
ھاتىيە چاپكرن.

۱۹۱۴ پشتى كۇ ئەمىن فەيزى مالنشىن بوويه، بريار
دە كۇ سەردانا وەلاتىن ئاوروپايى بکە. د پوژا ۳۰ئى
حەزيرانا ۱۳۳۰ ان دە بەرى خوە ددە بەر ب پارىسيڤە.

- ژ بەر دەستپىكرنا شەپى يەكەمى جىھانى،
د ۱۳ئى تەباخا ۱۳۳۰ ان (۲۶ئى تەباخا ۱۹۱۱ ان) دە

فهدگه په بازارئ ئیستهنبولئ.

- ئیمپه رتوریا عوسمانی، د رږځا ۲۹ یی چریا پینشینا ۱۹۱۴ ان ده دگل ئەلمانیایی تهقلی شهړئ عومومئ بوویه.

۱۹۱۵ محهمه دئهمین فیزی، د ئادارا ۱۹۱۵ ان ده ژ ئیستهنبولئ بهړئ خوه دده هلهبئ و قاسئ سالهک ل وئ دهرئ دمنه.

۱۹۱۶ د ۲ یی گولان ۱۳۳۲ ان (۱۵ یی گولان ۱۹۱۶ ان) ده ژ هلهبئ دچه مووسلئ.

۱۹۱۸ د گولان ۱۹۱۸ ان ده بازارئ مووسلئ ل جیدهیل و بهړئ خوه دده هلهبئ. سئ چار مهان ل هلهبئ دمنه و پاشئ ژ وئ دهریقه ژئ بهړئ خوه دده ئیستهنبولئ.

- ب ئیمزه کرنا پهیمانا مؤندرؤسئ (۳۰، ۱۰، ۱۹۱۸)، ئیمپه رتوریا عوسمانی، د داویا شهړئ یهکه مئ جیهانی ده بهلاف بوو.

- د ۱۷ یی کانونا ئه ولا ۱۳۳۴ ان (۳۰ یی کانونا ۱۹۱۸ ان)، ل ئیستهنبولئ ب سهړوکتیا سهد عبدولقادرئ کورئ شیخ عوبهیدولایی نههرئ جه معیه تا ته عالیا کوردستانئ تیتۀ ئافاکرن.

- محهمه دئهمین فیزی، دبه ئەندامئ (جتک) جتکئ. - ژمارا یهکه مینا گوڤارا ژینئ، د رږځا ۷ یی چریا پاشینا ۱۳۳۴ ان (۱۱/۷/۱۹۱۸) ده هاتییه چاپکرن.

۱۹۱۹ یهکه مین ژمارا گوڤارا کوردستانئ، د رږځا ۳۰ یی کانونا سانیا ۱۳۳۵ (۳۰ یی کانونا ۱۹۱۹ ان) ده هاتییه چاپکرن.

۱۹۲۰ پرتووکا "ئهنجومه نی ئه دیبانی کورد"، د ربه ییوئلته ولا ۱۳۳۹ (۱۹۲۰/۱۹۲۱) ان ده ل ئیستهنبولئ د چاپخانه یا ته رجومانی حه قیقه ده هاتییه چاپکرن.

۱۹۲۲ علاوه شعاعات (ههلبهست)، لاحیقا (به رده وامیا) پرتووکا ویا شعاعاته. سالا ۱۳۴۱ (۱۹۲۲) ل ئیستهنبولئ، د چاپخانه یا نهجمئ ئیستقبال ده هاتییه چاپکرن.

- جه معیه تا زانستا دیروکا نافته ته ویا پاریسئ، ژ بهر خه باتین ویین عیلمی و فهنی خه لاتئ دده وی و ههروه ها ب وی په هه قه یقینه ک چی دکه ژ بو کوڤارا ب گریدایی فن جه معیه تی.

۱۹۲۴ پرتووکا ویا "اثر حیات فیضی (اسف زمان ماضی)"، سالا ۱۳۴۰ م (۱۹۲۴ ان) ل ئیستانبول، د چاپخانه یا نهجمئ ئیستقبال هاتییه چاپکرن.

۱۹۲۷ پرتووکا ویا عیلم و اراده [عیلم و ئیراده] د سالا ۱۳۴۲ (۱۹۲۷) ان ده ل ئیستهنبولئ د چاپخانه یا نهجمئ ئیستقبال ده هاتییه چاپکرن.

۱۹۲۹ محهمه دئهمین فیزی، د رږځا ۶ یی گولان ۱۹۲۹ ان ده ل دارولجه زه یا ئیستهنبولئ، د ۶۷ سالییا خوه ده کوچا داوی کریه.

چاڤکانی:

۱. پرتووک:

- عه لی که مال باپیر، شاعیره ناو ونبوه کانی کورد، سلیمانی. ۱۹۷۳.

- امین فیضی، اثر حیات فیضی (اسف زمان ماضی)، نجم استقبال مطبعه سی، استانبول، ۱۳۴۰.

- ئهمین فیزی بهگ، ئهنجومه نی ئه دیبانی کورد، چاپخانه یا ته رجومانی حه قیقه، استانبول، ۱۳۳۹.

- طوپچو میرالایلرندن امین فیضی، شعاعات، درساعات، بابکیان مطبعه سی، ۱۳۲۸.

- Mehmed Emin Zeki Bey, *Kürd ve Kürdistan Ünlüleri* (Meşahirê Kurd û Kurdistan), Özge Yayınları, Üçüncü Baskı, Ankara, 2005.

- Mehmet Çağlayan, *Şark Uleması*, Baskı-Cilt: Eramet, İstanbul, 1996.

- Muhammed Emin Zeki Beg, *Kürtler ve Kürdistan Tarihi*, Nûbihar Yayınları, Dördüncü Baskı, İstanbul, 2012.

- سلیمانیلی امین فیضی، هوای نسیمی، اختر مطبعه سی، استانبول ۱۳۰۸ (۱۸۹۲/۱۸۹۳).

- سلیمانیلی امین، علاوه شعاعات، نجم استقبال مطبعه سی استانبول ۱۳۴۱ (۱۹۲۵).

- سلیمانیلی محمدامین، ضبر المثل - فرانسوی، قصبار مطبعه سی، استانبول، ۱۳۰۸ (۱۸۱۹).

- سلیمانیلی امین فیضی، تفرقه ریاضیه، شرکت طبعیه مطبعه سی، ۱۳۲۷ (۱۹۰۹-۱۹۱۰).

- سلیمانیلی امین فیضی، عیلم و اراده، نجم استقبال مطبعه سی، استانبول، ۱۳۴۲.

- Tarık Zafer Tunaya, *Türkiye'de Siyasal Partiler* [Li Turkiyeyê Partiyên Sîyasî], Cild: 2, İletişim Yayınları, 4. Baskı, , İstanbul, 2010.

٢. كۆڤار و پوژنامە:
- بەیان (کۆڤار)، ٩٣، بەغدا، ١٩٨٣.
- ژین، نو. ٢٣، ٢٨ آگستوس ١٣٣٥ (٢٨ تەباخا ١٩١٩)، وەشانخانا دەنگ، سوید، ١٩٨٨.
- ژین، نو. ٢٥، ٢ تشرین اول، ١٣٣٥ / ٢ یی چریا پێشینا ١٩١٩، وەشانخانا دەنگ، ١٩.
- کوردستان، ٩، مطبعه‌یا نه‌جم استقبالی، استانبول، ١١ حزیران ١٣٣٥ (١١ یی حەزیرانا ١٩١٩).
- کوردستان، ١١، ١٩ تموز ١٣٣٥ (١٩ یی تەمووزا ١٩١٩).
- کوردستان، ١٣، ٣١ آگستوس ١٣٣٥ (١٩١٩/٨/٣١).
- کوردستان، ١٥، چارشامبا ٢٩ تشرین اول ١٣٣٥ (١٩ یی تەمووزا ١٩١٩).
- کوردستان، ١٦، ٢٨ تشرین ثانی ١٣٣٥ (١٩ یی تەمووزا ١٩١٩).
- کوردستان، ١٩، ٢٩ مارت ١٣٣٦ (٢٩ یی مارتا ١٩٢٠).
- ترجمان حقیقت، ورقە، نومرو ١٠١٠، ٣١-١٩، تشرین اول ١٨٨١.

الخلاصة

محمد أمين فيضي.. عسكري وشاعر وعالم بالتاريخ والفلسفة

بقلم: سعيد فروز

هذا الموضوع عن أمين فيضي، المثقف الكردي البارز في الربع الأول من القرن العشرين، كما كان معلماً في المدرسة العسكرية العثمانية وكان أيضاً كاتباً بارزاً في ذلك العهد. وألف كتباً عن العلم والفكر والأدب، كان منها كتابه "أنجومه‌نی ئه‌دیبانی کورد" (مجلس الأدباء الكرد) عن تاريخ الأدب الكردي، كتب مقدمة ونماذج من أشعار اعداد من الشعراء الكرد المشهورين. ومذكراته التي كتبها باللغة التركية تلقي الضوء على حياته وتفكيره وأنشطته كموظف حكومي ومتنور مشهور في عهده لعضويته في جمعية تعالي كردستان، وكان يكتب مقالات في مجلتي ژين وكردستان الصادرتين في استانبول. مصادر هذا البحث هي آثار ونتائج الكاتب نفسه.

Abstract

Muhammad Amin Faydi:
a military historian, poet and scholar philosophy

By: Said Veroj

This article is about Amin Faydi, the prominent Kurdish intellectual in the first quarter of the twentieth century, who was a teacher in an Ottoman military school and was also a prominent writer at that time. He wrote books on science, thought and literature, including his book "Anjumani Adibani Kurd (Council of Kurdish Writers) on the history of Kurdish literature. He wrote the introduction and samples of poems prepared by famous Kurdish poets, and his memoirs, which he wrote in Turkish, shed light on his life, his thinking, and his activities as a government employee and an enlightened ones during his time for his membership in the Association of Ta'ali Kurdistan, and he was writing articles in the Istanbul-based Zheen and Kurdistan magazines. The sources of this research are the articles produced by the author himself.

زمانی کوردی له باشووری قهفقاز

۱۹۲۱-۱۹۹۱

سوداد رهسوول

بهردهوامبوو. دواى بهرپابوونى شهپى قهرهباغ و ههلوهشاندهوهى يهکيتى سؤقيت له ۱۹۹۱دا، بارودؤخىكى سهختى سياسى و ئابوورى و کومهلايهتى بؤ کورد له قهفقاز هاته پيش، پشتگيرى سؤقيت بؤ مافى کهمه نهتهوهکان نهما، چالاکيه فهرههنگيهکان کهمبوونهوه، يا نهمان. کوردى موسلمان له قهرهباغ و ئهرمهستان ئاوارهبوون. کورده ئيزيديهکانى ئهرمهستان و گورجستانيش، له پرووى نهتهوهييهوه بوون به دوو بهش: بهشى زورىان ناسنامهى ئيزيديان کرد به نهتهوه و بهشهکىدى هر به کوردى ئيزيدى مانهوه، زمانى کورديش له نيوانياندا دوو ناوى لىنرا: زمانى ئيزيدى و کوردى. له بهر خراپى بارودؤخى ئابوورى و کوچکردنى بهردهوام، ئامارهکانى دانىشتوان لهوى، نيشانىدهدن که ژمارهى کورد له قهفقاز له دابهزينىكى خيرااياه. له پرووى خويندن به کورديهوهش، تهنيا له ئهرمهستان به کوردى دهخويندرى و له گورجستان و ئازهربايجان ناخويندرى. ئهم ههلوهمهرجه، پيشينى ئهوهى لىدهکرى که مانهوهى کورد و زمانى کوردى له قهفقاز، بهتاييهت له ههردوو کومارى ئازهربايجان و گورجستان پاشهپوژى گهش نيه و بهرهو تئوانهوه و لهناوچوون دهچى.

وشه سهرهکيهکان: باشوورى قهفقاز، کوردى شهدادى، کوردى ئيزيدى، کوردى موسلمان، گهشهکردنى زمان.

*

پيشهکى

ناوچهى قهفقاز له پوژئاواى ئاسيا، ميژوويهكى پر له بهسهرهات و شهپ و پروداوى هيه، ئهم ناوچهيه بهدرىژى ميژوو مهيدانى شهپ و كوشتار و هيرشى داگيركارى ئيمپراتوريهت و زلهيزهكانى دهوروبهري بووه. له ههمان كاتدا، قهفقاز بهردهوام شوينى تيهپوون و نيشتهجيپوونى گهل و ئهتنيك و نهتهوهى ههमेچهشن

پوخته

نيشتهجيپوونى كورد له باشوورى قهفقاز (ئازهربايجان، ئهرمهستان، گورجستان)، ميژوويهكى دريژى هيه و بؤ زياتر له ههزار سال پيش ئيستا دهگهريتهوه، له ههنديك سهردهميش كورد له قهفقاز خاوهن دهسهلات و ميرنشيني بووه. له سهدهى دهيهمى ميلادىدا، ميرنشيني شهدادى كوردى بهسهر بهشيكي فراوانى ئهو ههريمههدا فرماندها بووه. دواتر له سهدهكانى شازدهم تا سهرهتاي سهدهى بيستهميش كورد به كوچهبرى و ئاوارهى پرووى له باشوورى قهفقاز كردوو. دواى بهرقهراربوونى دهسهلاتى سؤقيت بهسهر ناوچهى قهفقازدا سالى ۱۹۲۲، گورانىكى سياسى و فهرههنگى له ژيانى نهتهوهكانى ئهم ههريمههدا پرووى دا، سؤقيت سياسهتىكى نوينى زمانى ههبوو بؤ نهتهوهكان، نهتهوه به ژماره كهمهكان بويان ههبوو وهك نهتهوه گهورهكان به زمانى داىك بخوين. كورد وهك نهتهويهكى به ژماره كهم له قهفقاز، ئهم ماوهيه، بهتاييهت له ئهرمهستان، سهرهپاى خويندن به زمانى كوردى له قوتابخانهكان، له كومهليك مافى ديكهى كولتوريش سوودمهنبوو. ماوهى نيوان ۱۹۲۸-۱۹۳۸ زمانى كوردى به ديالىكى كوردى باكوور و ئهلفينى لاتينى له ئهرمهستان بهخيرايى گهشهكرى، له زمانى زارهكيهوه بوو به زمانىكى ستانداردى پيشكهوتوو و ئهركهكانى فراوان بوو، بابهته زانستيهكانى له قوتابخانه پىنووسرا و خويندرا، سهرهپاى گهشهکردنى زمانهكه له بوارى چاپکردنى كتيب و پوژنامهگهري و پهخشى راديو و هونهري شانودا. ئهم پيشكهوتنه زورى نهخاياند، ماوهى حوكمرانى ستالين، مافه كولتورييهكانى نهتهوه بچووهكهكان قهدهغهكران. دواتر ماوهى حوكمرانى خرؤچيف، دواى ۱۹۵۵ جاريكى دى مافه كولتورييهكان گهريندرهوه، خويندن به كوردى له قوتابخانهكان دهستى پىكردهوه، ئهمجاره به ئهلفينى كرىلى و تهنيا دهرسيك بؤ زمان و ئهدهب. ئهم مافه كولتورييه بهم شيويه

ئەرمەنستان، كە دواى بەرقەرار بونى ھۆكۈمىرانى
يەكيتى سۆڧىەت، گىرنگىرىن مەلەندى پىشكەوتنى
زمانى كوردى بوو. ئەمە لە كاتىكدا بوو كە ھەر ئەو
سەردەمە ئەم زارە كوردىيە لە باكوورى كوردستان
(توركيە) بەتوندى قەدەغە بوو و ئاخاوتن بە كوردى
سزای لەسەر بوو، بەلام لە ئەرمەنستان بە
ماوہىكى كورت و خىراي پەرىستاند و لە
رمانىكى زارەكىيەو بوو بە زمانىكى ستانداردى
گەشەكردو، كە بابەتە زانستىيەكانىشى لە قوتابخانە
پىخويندراو، سەرەراي بەكارھىنانى لە بوارى
رۆژنامەگەرى و ھونەرى شانۆ و بەخشى رادىو.

ئەم توێژینه‌وه‌یه به میتۆدی میژوویی شیکاری،
وێستگه‌کانی گه‌شه‌کردن و لاوازیوونی زمانی کوردی
له‌ باشووری قه‌فقاز تیشکی خراوته‌ سه‌ر و هه‌نگاو
به هه‌نگاو پوون‌کراوته‌وه. له‌پیشدا هه‌ول‌دراوه
چه‌ند پرسیاریک وه‌لام‌بدریته‌وه: کورد که‌ی له قه‌فقاز
نیشته‌جی‌بووه؟ ئایا راسته کوردستان له قه‌فقاز هه‌یه،
وه‌ک هه‌ندی‌ک له توێژه‌ره‌وه و نووسه‌رانی کورد
بانگه‌شه‌ده‌که‌ن که پارچه‌ی پینجه‌می کوردستان له
قه‌فقازه؟ زمانی کوردی له‌وێ چۆن گه‌شه‌ی‌کردووه و
چ رۆلێکی له‌ په‌وتی گه‌شه‌کردنی میژووی زمانه‌که‌دا
هه‌بووه؟ بۆچی زمانی کوردی له ئه‌رمه‌نستان
پیش‌که‌وتووه، به‌لام له گورجستان به‌و راده‌یه
نه‌بووه؟ له ئازهربایجانیش، نه‌ک هه‌ر زمانی کوردی
پیش‌نه‌که‌وتووه، به‌لکوو کورد له‌وێ زۆربه‌ی زمان و
ناسنامه‌ی کوردبوونی له‌ده‌ست‌داوه و له‌ناو زۆرینه‌ی
ئازهریدا توواوته‌وه.

بۆ وەلامى ئەم پرسیارانە، پێیستە بە دیدیکی ئەکادیمی
 لە باسەکه بروانین و راستییە میژووییەکان سەبارەت بە
 میژووی بلابوونەوه و نیشتهجیوونی کورد لە قەفقاز
 ڕوونبکەینەوه. سەرەتا بەخیرایی ئاوڕیک لە میژووی
 قەفقاز دەدەینەوه، قوناغەکانی نیشتهجیوونی کورد لەوێ
 ڕووندەکەینەوه، ھەروەھا ڕۆلی کورد وەک نەتەودیهکی
 ھۆکمران لە ژێانی سیاسیی قەفقازدا دەستنیشان دەکەین،
 دواتر، بەدرێژی باسی گەشەکردنی زمانی کوردی لە ھەر
 یەک لە کۆمارەکانی ئەرمەنستان و ئازەربایجان و
 گۆرجستان دەکەین، ھەر لە دەستیپێکی خویندن بە کوردی
 بە ئەفیی ئەرمەنی لە ۱۹۲۱ لە ئەرمەنستان ھەتا
 ھەلەوێشاننەوێ بەکۆتیی سۆقەت لە ۱۹۹۱دا.

میثووی گه شه کردنی زمانی کوردی له
 کۆمارهکانی ئێرمهستان، ئازهربایجان، گورجستان،
 که به باشووری قفقاز ناسراوه، له توێژینهوهکاندا
 که متر ئاوری لی دراوهتهوه، بهتایبته له پرووی
 زمانهوانیهوه لیکۆلینهوهی لهسهر نهکراوه و
 قوناغهکانی گه شه کردنی ئهم زاره کوردیهش
 بهوردی دهستنیشان نهکراوه، بهتایبته له

پیشینه‌ی میژووییی کورد له قه‌فقاژ^۱

ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که ده‌که‌وێته نێوان ده‌ریای قه‌زوین و ده‌ریای ره‌ش که به قه‌فقاژ (قه‌وقاز، کافکان، *Caucasia*) ناسراوه، هه‌میشه‌یه‌که‌ بووه بۆ تیپه‌په‌وونی گهلانی ئاسیا بۆ چیاکانی زاگرووس و بانی ئێران، بۆیه به‌دریژی میژوو موزائیکی ره‌نگاو‌په‌نگی گهل و نه‌ته‌وه و ئه‌تینکی هه‌مه‌چه‌شن لێی نیشه‌جێبووه. زنجیره‌چیا‌ی قه‌فقاژ له باکووری رۆژئاوایه‌وه بۆ باشووری رۆژه‌لاتی درێژبووه‌ته‌وه و به‌ربه‌ستیی سروشتی پێکه‌یتاوه. هه‌ریمه‌که‌ی کردووه به دووبه‌شه‌وه: قه‌فقاژی باکوور و قه‌فقاژی باشوور.

قه‌فقاژ، له پووی سیاسیه‌وه ئیستا هه‌ر سێ کۆماری ئازهربايجان و ئه‌رمه‌نستان و گورجستان ده‌گرێته‌وه، که ئه‌مانه له باشووری قه‌فقاژ هه‌لکه‌وتوون، هه‌ندیک جاریش به‌ پشت قه‌فقاژ (ماوراء القفقاژ *Transcaucasian*) ناوی هاتووه. به‌لام باکووره‌که‌ی ئیستا له‌ ناو خاکی پووسیا. قه‌فقاژ به‌گشتی له پووی هه‌مه‌چه‌شنی زمانیه‌وه یه‌کجار ده‌وله‌مه‌نده. ئه‌م‌پ‌وش له دنیای زماناندا ئه‌م ناوچه‌یه به‌یه‌کیک له‌و ناوچه‌ی جیهان داده‌نری که زۆرتین ژماره‌ی زمان و گه‌لی هه‌مه‌چه‌شنی تیدا نیشه‌جێیه. نزیک به ۵۰ زمانی جیاواز له قه‌فقاژ هه‌یه؛ جگه له زمانی هه‌ر سێ نه‌ته‌وه‌ی سه‌ره‌کیی ئه‌م هه‌ریمه: ئازهری و ئه‌رمه‌نی و گورجی، کۆمه‌لیک زمانی دیکه‌ی جیاواز و نه‌ته‌وه و گه‌لی هه‌مه‌چه‌شن له بناری شاخ و دۆله‌کانی قه‌فقاژ نیشه‌جێ، وه‌ک ئاقاری، له‌زگینی، ده‌رگینی، ته‌به‌ساری، چیچینی، تاتی، تالشی، ئوسیتی، ئه‌بخازی، لازی، ئه‌نگوشی، چه‌ره‌که‌سی.^۲ زمانی کوردیش یه‌کیک له زمانه هه‌مه‌چه‌شنه‌کانی ئه‌م موزائیکه زمانیه‌ پیک‌دینی، چونکه کورد هه‌ر له زووه‌وه شان‌به‌شانی ئه‌رمه‌ن و خه‌زهر و پۆم نیشه‌جێی ئه‌وی بووه. دوا‌ی هاتنی ئیسلامیش بۆ ئه‌م ناوچه‌یه، نه‌ته‌وه‌ی دیی وه‌ک

عه‌ره‌ب و تورکیش لێی نیشه‌جێی بوون،^۳

له ماوه‌ی فه‌رمان‌په‌روایی عه‌باسیه‌کان به‌سه‌ر قه‌فقاژدا، کورد پۆلیکی میژووییی له سیاسه‌ت و کارگێری هه‌ریمه‌که‌دا گێراوه. ناوی کورد و ده‌سه‌لات و میرنشینی کوردی، له کتێبه میژووییه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا که سه‌باره‌ت به میژووی ئه‌م ناوچه‌یه نووسراون، هاتووه. هه‌ر به‌هۆی ئه‌م پاشخانه میژووییه‌ی کورده‌وه له‌م هه‌ریمه، هه‌ندیک له نووسه‌رانی کورد پێیان وایه جوگرافیا‌ی خاکی کوردستان بۆ ئه‌و ناوچه‌یه درێژه‌بێته‌وه و به کوردستانی قه‌فقاژ ناوی‌ده‌بن. له‌م به‌شه‌دا هه‌ول‌ده‌ده‌ین به‌کورتی باسی پیشینه‌ی میژووییی نیشه‌جێبوونی کورد له قه‌فقاژ بکه‌ین و پێگه‌ی کوردیش له‌م میژوو‌دا ده‌ست‌نیشان‌بکه‌ین.

ناوچه‌کانی باشووری قه‌فقاژ له کۆندا به‌ چه‌ند ناویک ناسراو بوون، له سه‌رچاوه کلاسیکیه یۆنانی و پۆمانیه کۆنه‌کاندا به ئه‌لبانیا ناسراو بووه، دواتریش یۆنانیه‌کان به ئه‌ریاناسیویانه، به‌لام له سه‌رچاوه عه‌ره‌بیه‌کاندا به (الران) یا (آران) ناوی هاتووه.^۴ ئه‌م ناوه‌ی دوا‌ی جیگۆرکینی ده‌نگی هه‌مان ناوی کۆنی ئه‌لبانیا و ئه‌ریاناسیویانه و لای عه‌ره‌به‌کان به‌م شیوه گۆرانی به‌سه‌ردا هاتووه.

سالی ۶۴۰ ز و لاتگیری ئیسلام بۆ قه‌فقاژ ده‌ستی پێ‌کردووه و دینی ئیسلام بووه به دینی زۆرینه‌ی دانیش‌توانه‌که‌ی، به‌لام ئه‌رمه‌نی و گورجی هه‌ر به مه‌سیحی مانه‌وه.^۵ هاتنی ئیسلام بۆ قه‌فقاژ گۆرانیکی کولتوری و سیاسی له ناوچه‌که هێنایه‌ئاراوه، دوا‌ی ئه‌وه دوو نه‌ته‌وه‌ی دی، عه‌ره‌ب و تورکی سه‌لجوقی بۆ ئه‌م ناوچه‌یه هاتن. ئه‌م هه‌ریمه له پووی کارگێرییه‌وه بوو به به‌شێک له مه‌مالیکی ئیسلام و دینی ئیسلامیش به‌نیو گهلانی هه‌ریمه‌که‌دا بڵاوبوووه، هه‌ر له‌م سه‌رده‌مه‌شدا بوو که نه‌ته‌وه‌کانی باکووری قه‌فقاژ بوون به موسلمان.

^۳ اسماعیل شکر رسول، الأمارة الشدادية الكردية في بلاد آران، دراسة سياسية حضارية، مؤسسة موكرياني للطباعة والنشر، أربيل، ۲۰۰۱. ص ۴۳.

^۴ اسماعیل شکر رسول، الامارة الشدادية الكردية في بلاد آران. ص ۳۴.

^۵ سرژ آفاناسیان، ارمنستان، آذربایجان، گرجستان: از استقلال تا استقرار رژیم شوروی، ترجمه: عبدالرضا هوشنگ مهدوی، انتشارات معین، تهران، ۱۳۷۰. ص ۷.

^۱ ئه‌م به‌شه سه‌باره‌ت به میژووی کورد له قه‌فقاژ زۆر له‌وه درێژتره که لێره بڵاوه‌کرێته‌وه، چونکه بڵاوبوو‌نه‌وه‌ی له‌م گۆفاره وه‌ک توێژینه‌وه‌یه‌که هه‌ر ئه‌وه‌نده رێگه‌پێدراو بوو.

^۲ غلامعلی سلیمانی، مرتضی باقیان زارچی، قفقاژ، موزائیک اقوام، علل و عوامل، ماهنامه ایراس، سال چهارم، شمار پنجم، ۱۳۸۸ (۲۰۱۰م). ص ۱۲۵-۱۲۶.

ئەمجارە شارستانیتییەکی نوێ، ژيانی فەرھەنگی گەلانی ناوچەکەیی دەرشتەو و ناسنامەییەکی نوێی بۆ قەفقاز ھینایەکیەو، کۆمەلەیک شار و ئاوەدانی نوێ بنیاتنران، شەقلی فەرھەنگی ئیسلامیان پێوە دیاربوو. ناوی کۆمەلەیک شاری سەدە ناوەنجییەکانی ھەریمی قەفقاز لە سەرچاوە میژوووییەکانی ولاتناسانی عەرەبدا ھاتوو، وەک: بەرزەعە (بەردە)، جەزە (گنجە)، الیقان، دەبیل (دوین)، الباب و الأبواب (دەربەند)، شەماخی، شەمکور، شیروان، باکەویە، شەکی. ئەم شارانە لە قەفقاز، چەند مەلەبەندیکی شارستانی و بازرگانی و ھەندیکیان پایتەختی میرنشینیەکان بوون.

دوای ھاتنی ئیسلام، لە سەردەمی عەباسی، ناوچەیی قەفقاز دوو ھەریمی ئیداریی ھەبوو، بە ھەریمی ئازەربایجان و ئەرمینیا ناسراو بوون. ھەریمی ئازەربایجان لە نیوان ھەریمی چیاکان (أقليم الجبال) و ولاتی ئاران (الران)دا ھەلکەوتوو، ھەرچی ھەریمی ئەرمینیا لە باکووری ئازەربایجان و جەزیرە ھەلکەوتوو و سنوورەکی بەردەوام لە گۆراندا بوو. ئەو سەردەمە ئەم ھەریمە لە پۆژەلاتەو کەوتوو نیوان ئازەربایجان و ئاران، ولاتی پۆم و باکووری جەزیرە لە پۆژئاوای بوو. لە باشوورەو، ویلایەتی دیاربەکر و لە باکوورەو، چیاکانی قبق (قەفقاز) و ولاتی گورج و لاز بوو.^۶

بەپێی سەرچاوە میژوووییەکان، ئەم ناوچەییە قەفقاز لە سەردەمی ئیسلامی دا بەردەوام کوردی لێ نیشتهجی بوو، بەتایبەت ئەو ھەریمەیی کە نزیک بە دەریاچەیی وانە، درێژبوونەو کوردستانە بەرەو ئەرمینیا. کورد لەم شوێنانە حوکمران بوو و قەلات و پایەگای ھەبوو، تەنانەت ناوی یەکیک لە دەرگاکی شاری بەردا (برذعة) لە سەدەیی چوارەمی کۆچی (دەییەمی زایینی)دا (باب الأکراد) بوو.^۷ لە ئەرمینیا، نزیک بە شاری دەبیل (دوین)، پووباریکی (نهر الأکراد) ناو ھەبوو، یەکیک بوو لە چۆمەکانی پووباری ئاراس.^۸

ئەم سەردەمە، کورد نەک ھەر نەتەوہییەکی نیشتهجی باشووری قەفقاز بوو، بەلکەو پەگەزێکی گرنگی سیاسی و حوکمرانی ھەریمەکەش بوو. دوو مالباتی ھۆزی رەوادی بە ناوەکانی بەنوشەداد و رەوادی لەم ھەریمە نیشتهجی بوون. مالباتی بەنوشەداد سەرەتا لە شاری دەبیل یا دوین نیشتهجی بوون، ئەوجا چوونەتە بەردا، دواتریش لە شاری گەنجە گیرساوونەتەو، ھەر ئەم شارەشیان لە ۹۷۰ز دا کردوو بە پایتەختی ئیمارەتەکیان، ئیمارەتی شەدادی.^۹ ھۆزی رەوادی، ئەم ھۆزە کوردەش کە دوای ۹۰۵ز لە شاری دەبیل (دوین) نیشتهجی بوون، لە بنەتەو لە ناوچەیی بادینانەو کوچیان کردوو بۆ ئەو، دواتر لە ساڵی ۹۵۶ دەستیان بە سەر شاری تەوریزدا گرتوو و کردوویانە بە مەلەبەندی حوکمرانی خۆیان و لە ماوەی نیوان (۹۵۳-۱۰۷۰ز)دا و بە ناوی میرنشینی رەوادییەو فەرمانرەواییان کردوو.^{۱۰}

میتۆرسکی لە توێژینەوہییەکی دا سەبارەت بە میژووی قەفقاز، ئاماژەیی بە بوونی کورد داو لە دوین، کە ھەر لە زووەو لەم شارە و دەورووبەری نیشتهجی بوو؛ ئاماژەیی بە بنەچەیی سەلاحەدینی ئەیوبویش داو کە بنەمالەکی لە ھۆزی کوردی رەوادیی ھەزبانییە، بە بنەچە دەگەرتەو بۆ ناوچەیی دوین. شادی، باپیری سەلاحەدین ئەیوبی، خەلکی گوندیکی ئەجدانکان ناو بوو لە نزیکی دوین. کوردی رەوادی لەم گوندە نیشتهجی بوو. دواتر شادی بە خۆی و ھەردوو کورەکیەو، نەجمەدین و شیرکو، پووی لە تکریت کردوو.^{۱۱}

میرنشینی شەدادی (۹۵۱-۱۰۷۵ز) کە لە ھەریمی ئاران فەرمانرەو بوو، پایتەختەکی شاری دوین و محەمەد کۆری شەدادیش دامەزرینەری ئەم میرنشینە بوو. حوکمرانی شەدادییەکان لە ئاران، کۆمەلەیک دەستکەوت و پیشکەوتنی ھەبوو، ژيانی زانستی بەرەو پیشچوو و چەندین زانا لەو سەردەمەدا بەدەرکەوتوون، لە حوکمرانی و ئیدارەیی ولاتدا

^۹ اسماعیل شکر رسول، الأمانة الشدادية الكردية في بلاد آران. ص ۴۵-۴۶.

^{۱۰} د. عماد کامل مرعي آل ظاهر اللهيبي، دور الأكراد في حماية المسلمين في بلاد القفقاس في القرنين الرابع والخامس الهجريين، مجلة جامعة كركوك للدراسات الإنسانية، المجلد: ۷، العدد: ۳، ۲۰۱۲. ص ۲-۳.

11 V. Minorsky, Studies in Caucasian History, Taylor's Foreign Press, London, 1953. Pp. 116 -125.

^۶ د. زرار صديق توفيق، الكرد في العصر العباسي، دار موكرياني للطباعة والنشر، مطبعة شهاب، أربيل، ۲۰۱۸. ص ۴۱، ۴۷.

^۷ نفس المصدر السابق. ص ۴۷-۴۹.

^۸ نفس المصدر السابق. ص ۴۷-۴۸.

دادپەرودەربوون، هەر بۆیە خەلک لێیان نزیکبووئەتەوه. له پووی ئاوه‌دانی و بیناسازییه‌وه‌ش، پردیان له‌سه‌ر پووباری ئاراس دروست‌کردوه، بایه‌خیان به ئاوه‌دان‌کردنه‌وه و بنیاتانی کۆشک و باله‌خانه داوه. هه‌روه‌ها له پووی به‌رگری و پارێزگارییه‌وه له خۆیان، چه‌ند شه‌رێکیان له‌گه‌ڵ پۆم و ئه‌رمه‌ن له‌گه‌نچه به‌رپا‌کردوه، توانیویانه ئه‌م شاره له داگیرکاری ئه‌م دوو هیزه هیزه‌به‌رانه بپاریزن.^{۱۲}

له‌م به‌لگه‌ می‌ژوو‌بیانه‌وه به‌پوونی دیاره که کورد پیش هاتنی تورکی ئوغوز، له‌پال ئه‌رمه‌ن و گورج و پۆم و تات و تالش و نه‌ته‌وه‌کانی‌دی‌دا، نه‌ته‌وه‌یه‌کی نیشته‌جی باشووری قه‌ف‌قاز بووه و له هه‌ندیک سه‌رده‌میش‌دا ده‌سه‌لاتدار بووه. به‌لام ئاماری دانیش‌توانی کورد له‌و شار و گوندانه پوون‌نییه چه‌ند بووه، وه‌ک دیاره له هه‌چ شارێک زۆرینه نه‌بوون و زیاتر ده‌سته‌ی ده‌سه‌لاتدار بوون، وه‌ک میر و کارگێڕ و به‌رپوه‌به‌ری کاروباری سیاسی و ئیداری.

سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی یازدهم، ئه‌م هه‌ریمه پووبه‌پووی شه‌پۆلی هه‌رشێ تورکی ئوغوز بووه‌وه که له ئاسیای ناوه‌راسته‌وه هاتی‌بوون. دواتر تورکه سه‌لجوقیه‌کان هاتن که لقیکی رۆژئاوای تورکی ئوغوز بوون، هه‌موو ناوچه‌ی قه‌ف‌قاز و ئێران و ئه‌نادۆلیان داگیر‌کرد و ئیمپراتۆریتییه‌کی گه‌وره‌یان له هه‌ریمه‌که‌دا دامه‌زراند. ئه‌م هیزه هیزه‌به‌ره‌ تورکانه وازیان له دینه کۆنه‌کانی خۆیان هه‌تا که په‌رستنی دیارده سروشتیه‌کان بووه و بوون به موس‌لمانی سوننی. هه‌ر که بوون به موس‌لمان، خۆیان له خه‌لکه‌که نزیک‌کرده‌وه و حوکمرانی جیهانی ئیسلامیان بۆ ئاسان‌بوو.^{۱۳} سه‌لجوقیه‌کان وه‌ک هه‌یزکی شه‌رکه‌ر و فراوانخواز به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا زāl‌بوون و ته‌نگیان به نه‌ته‌وه بچووه‌که‌کانی ده‌قه‌ره‌که هه‌لچنی، دیمۆگرافیای ناوچه‌ی قه‌ف‌قازیان گۆپی و نه‌خشه‌ی سیاسی و ئه‌تنیکی و زمانیشیان گۆپی.

دوای ئه‌وه تورکی ئازهری وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی زāl و زمانیکی زāl له‌م هه‌ریمه سه‌ریان‌هه‌ل‌دا، نه‌ته‌وه‌کانی‌دی له‌بۆته‌ی تورک‌دا توانه‌وه.

میرنشینه کوردیه‌کانی ئاران و ئازهر‌بایجان، دوای هه‌رشێ سه‌لجوقیه‌کان، ئه‌و سه‌ربه‌خۆیه‌ی که هه‌یان‌بوو، نه‌ما و ده‌سه‌لاتیان به‌ره‌و کزی و بێ‌هه‌یزی چوو، تا ئه‌وه‌بوو له سه‌رده‌می سولتان مه‌له‌کشاهی سه‌لجوقی‌دا، که سیاسه‌تی حوکمرانییه‌کی ناوه‌ندی پێ‌وه‌کرد و ده‌سه‌لاتی میرنشینه‌کانی که‌م‌کرده‌وه؛ بۆیه دوای ئه‌وه به‌ره‌به‌ره میرنشینی شه‌دادی له ۱۰۷۵م دا و میرنشینی په‌وادیش ۱۰۷۶ ده‌سه‌لاتیان نه‌ما و پووخان.^{۱۴} دوای پووخانی میرنشینه کوردیه‌کان، قوناغی میرنشینی و ده‌سه‌لاتی کوردی له قه‌ف‌قاز کۆتایی‌هات. سه‌ده‌کانی دوایی، له پاش سه‌ده‌ی یازدهم و شانزده‌مه‌وه تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم، کورد به‌کوچه‌به‌ری و ئاواره‌یی پووی له قه‌ف‌قاز کرد و تیندا نیشته‌جی‌بوو.

دوای سه‌ره‌له‌دانی هه‌ردوو ئیمپراتۆریتی عوسمانی و سه‌فه‌وی، ناوچه‌ی قه‌ف‌قاز بوو به جیگه‌ی چاو‌تێ‌پێنی هه‌ردوو زله‌یزی پ‌ک‌به‌ر، شه‌ر و مل‌ملانیان له‌سه‌ر ئه‌م ناوچه‌یه بوو. له‌م می‌ژوو به‌دواوه، هه‌ندیک هۆزی کورد به‌کوچه‌به‌ری پووی له قه‌ف‌قاز کرد. دوای سه‌رکه‌وتنی عوسمانی به‌سه‌ر ئێران‌دا له شه‌پی چال‌دێ‌ران ساڵی ۱۵۱۴، سولتان سه‌لیم عه‌شیره‌تی حه‌یده‌ر‌انلوو و تیره‌کانی دیکه‌ی ر‌ا‌گواست بۆ باکوور و بۆ ئه‌رمه‌نستان، به‌دریژی سنوهر‌کانی ئێران و گورجستان نیشته‌جی‌کردن، بۆ ئه‌وه‌ی پارێزگاری له سنووری عوسمانی بکه‌ن دژ به ئێران. ئه‌م عه‌شیره‌تانه له‌به‌ر ئه‌م خزمه‌ته‌یان به ده‌وله‌تی عوسمانی، له پێدانی باج به‌خشان.^{۱۵} ساڵی ۱۵۸۹ له ماوه‌ی شه‌ره‌کانی سه‌فه‌وی و عوسمانی‌دا، ئه‌و کوردانه‌ی که له‌گه‌ڵ سوپای عوسمانی بوون، پوویان له ئازهر‌بایجان کرد و له‌و نیشته‌جی‌بوون.^{۱۶}

^{۱۲} د. ابراهيم محمد علی مرجونه، تاريخ الأكراد، دراسة تاريخية حضارية في ظل الخلافة العباسية، مؤسسة شباب الجامعة، أسكندرية، ۲۰۱۰. ص ۱۸۸-۱۹۵.

^{۱۳} د. نيشتمان به‌شير محممه‌د، كورد و سه‌لجوقيه‌كان، ليكۆلینه‌وه‌یه‌ك له په‌يوه‌ندیه‌ی سیاسیه‌ی‌كان، وه‌رگێزانی: ئیدریس عه‌بدو‌للا مسته‌فا، ده‌زگای توێژینه‌وه و بلاو‌کردنه‌وه‌ی موکریان، چاپی دوهم، هه‌ولێر، ۲۰۰۳. ل ۹۶.

^{۱۴} هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ل ۲۷۵-۲۸۰.

^{۱۵} واسیلی نیکیتین، کرد و کردستان، ترجمه: محمد قاضی، انتشارات نیلوفر، چاپ دوم، تهران، ۱۳۶۶، ص ۳۴۸-۳۴۹.

^{۱۶} Howell, Wilson Nathaniel, Jr. The Soviet Union and the Kurds, A Study of National Minority Problems in Soviet Policy. Ph.D., University of Virginia, 1965 P.240.

کوردە ئیزیدیەکانی باکووری کوردستان که له بهر جیاوازی ئایینی و نه ته وه یی، له ژێر ده سه لاتیی عوسمانی دا چه و ساوه بوون، چاویان له ولاتیک بوو له م ده و روبه ره دالده یان بدا. بۆ ئەمه، نزیکترین ولاتانی مه سیحی هاوسیایان، گورجستان و ئەرمه نستان بوو. ماوه ی سه ده ی هه ژده م تا سه ده ی بیسته م، کوردە ئیزیدیەکان له باکووره وه کوچیان کردووه بۆ ئەم دوو ولاته مه سیحیه. به پیتی به لگه نامه یه کی میژووی، ساڵی ۱۷۶۰ کوردی ئیزیدی و ئاشووری مه سیحی له گه ل ئیراکیلی دووه می شای گورجی له په یوه ندی دا بوون. دواتر ساڵی ۱۷۶۸ ده وله تی عوسمانی له دژی رووسیا شه پی هه لگیرساند. رووسیا ئیراکیلی دووه می رازی کرد بچینه شه ره وه له دژی عوسمانیه کان. شای ناوبراو پیتی باش بوو له م شه ره دا پشتگیری ئەم دوو پیکهاته دینییه بکا دژ به ده وله تی عوسمانی. بۆیه دوا ی ئەوه، ریکه ی دا ئەم دوو پیکهاته یه کوچ بکه ن بۆ گورجستان؛ بۆ ئەم مه به سه ته نامه یه کی نارد بۆ گه وه ی ئیزیدیەکان، چۆبان ئاغا و گه وه ی ئاشوورییه کان، سیمۆن، که ئەگه ر پشتگیری عه سه که ریان بکه ن له دژی تورکیای دوژمنی هاوبه شیان، له به رانه ردا ده سه لاتیک ناوچه ییان پێده دن له گورجستان. دوا ی ئەم ریکه وته، زانیاری هه یه که نزیک به چوار هه زار مالباتی ئیزیدی کوچیان کردووه بۆ گورجستان و له هه ری می کاخیتی رۆژه لاتی گورجستان جیوار کراون.^{۱۷}

رووسیا ی قه یسه ری و ئیرانی ش له سه ده کان هه ژده م و نۆزده م دا بۆ داگیرکردنی قه ققاز به رده وام شه ر و پیکدا دانیان هه بووه. ماوه ی ئەم دوو سه ده یه، هه ر یه کیک له م دوو ئیمپراتۆرییه به شیکی قه ققازیان له ژێر ده ست دا بووه.

له ماوه ی شه ره کان رووسی و ئیرانی دا، ساڵانی ۱۸۰۴-۱۸۱۳ و ۱۸۲۶-۱۸۲۸، ژماره یه کی زۆری کوردی ئیران له قه ققاز نیشته جی بوون، ساڵی ۱۸۰۷، ۶۰۰ مالباتی کورد له قه ره باغ نیشته جی بوو.^{۱۸} دواتر

له بهر به ستنی په یمانه کان گولستان ساڵی ۱۸۱۳ و تورکه مه نچای ساڵی ۱۸۲۸، ئیران و رووسیا کۆتاییان به و شه رانه هینا. ئیران، ناوچه ی قه ققازی بۆ رووسیا ی قه یسه ری به جی هیشته و ئەو کوردانه ش له و ئی مانه وه و بوون به هاوولاتی رووسیا ی قه یسه ری.^{۱۹}

هه ر ئەم سه رده مه تا برانه وه ی شه پی یه که می جیهانی، کورد و به تایبه ت کوردە ئیزیدیەکان به شه پۆل بۆ ناوچه کان قه ققاز کوچیان کردووه. ئەو کوردانه ی ئەرمه نستان، زۆربه یان دوا ی شه پی قه م (۱۸۵۳-۱۸۵۶) و شه پی رووسی و عوسمانی (۱۸۷۷-۱۸۷۸)، له له شاره کان عه ینتاب و قارس و وانی باکووری کوردستانه وه هاتوون و له ئەرمه نستان جیوار بوون.^{۲۰}

کوتایی سه ده ی نۆزده م و سه ره تای سه ده ی بیسته م، شه پۆلیکی دیکه ی کورد له باکووری کوردستانه وه به ئاواره یی رووی له قه ققاز و به تایبه ت ئەرمه نستان و گورجستان کرد. ئەم چاره یان به هۆی شه پی هه ردوو ئیمپراتۆرییه عوسمانی و رووسییه وه بوو له سه ر ناوچه ی قارس و ئەرده هان. قارس به ر له وه ی له لایه ن رووسیا وه داگیربکری، له ژێر ده سه لاتی ئیمپراتۆری عوسمانی دا بووه و به پیتی په یمانی سان ستیفانو له ساڵی ۱۸۷۸ دا، به ره سمی خراوته سه ر خاکی رووسیا و مانگی مایسی ۱۹۱۸ پاش ۵۹ سال، ئەم شاره له لایه ن هیزه کان تورکه وه داگیرکرایه وه. پاش شکستی تورکیا له شه پی یه که می جیهانی دا، داشناکه کان ئەرمه نستان داگیریان کرد و سه ره نجام به پیتی په یمانی قارس له ۱۹۲۱ دا، درایه وه به تورکیا.^{۲۱} ئەم شاره ی کوردستان، بوو به گۆره پانی شه پی هه ردوو زله یزی ئیقلمی، که کوشتار و تالان و ئاواره بوونی دانیشتووانه که ی لی که وته وه. له ئەنجامی ئەم شه ره سه خته دا، کوردیکی زۆری ئیزیدی که له قارس دوازه گوندیان هه بوو، له زیدی خۆیان ئاواره بوون و

¹⁹ Howell, Wilson Nathaniel, Jr. The Soviet Union and the Kurds : p. 240

²⁰ Ibid. p.241.

²¹ د. ئەفراسیاو هه ورامی، کوردستانی پشت قه ققاس، (له بلاوکراوه کان بکه ی ژین)، چاپخانه ی شقان، سلیمانی، ۲۰۰۵. ل. ۵۸.

¹⁷ Iraklii Chikhladze, The Yezidi Kurds and Assyrians of Georgia, The Problem of Diasporas and Integration into Contemporary Society, Journal of the Central Asia & the Caucasus (3 /21) 2003. p. 3

¹⁸ د. توسنی ره شید، کوردی یه که تی سۆقیه ت: پشتر و ئیستا. گوفا ری واته، ژماره (۶)، بلاوکراوه ی ده زگی ئارس، هه ولێز، ۲۰۰۱. ل. ۳۴.

پروویان له ناوچهی قهفقاژ کرد و له ئهرمه‌نستان و گورجستان گیرسانه‌وه.

دوای به‌رقه‌راربوونی حوکمرانیی یه‌کیتی سۆقیه‌تیش، هاتوچۆی هۆزه کورده‌کان بۆ ناوچهی قهفقاژ هه‌بووه. چه‌ند عه‌شیره‌تیکێ کورد، له ناوچهی سنووری نیوان پرووسیا و عوسمانی و ئێران‌دا، نیشه‌جین، وه‌ک بروکی، جه‌لالی، میلان... ئهم عه‌شیره‌ته کوردانه، په‌وه‌ند و نیمچه‌په‌وه‌ند بوون، بۆ گرمین و کویستان به‌رده‌وام هاتوچۆی نیوان ئهم سنوورانه‌یان کردووه، به‌تایبه‌ت پیش ئه‌وه‌ی سنوور دابنری و هاتوچۆ قه‌ده‌غه‌بکری. له راپۆرتیکێ بالیۆزخانه‌ی سۆقیه‌ت‌دا له ماکو سالی ۱۹۲۲ دا هاتوه: عه‌شیره‌تی بروکی که له ناوچهی ویلايه‌تی وان نیشه‌جی‌بووه، هاوینه‌هه‌واری له ناوچهی سورمالنسکی قه‌فقاژ هه‌بووه. سالی ۱۹۲۲ دووسه‌د بنه‌ماله‌ی ئهم عه‌شیره‌ته له نه‌خچیوان نیشه‌جی‌بوون، چونکه ناوچه‌ی نه‌خچیوان و ئیره‌وان له‌وه‌رگه‌کانی باش و به‌پیتن، وه‌ک له‌وه‌رگه‌ی ناوچه‌ی وان نین. هه‌روه‌ها ئهم عه‌شیره‌ته له ریزی ئه‌و کوردانه‌دا نووسرا‌بوون که ده‌بوو بچن بۆ سه‌ربازی، بۆیه ئه‌ندامانی ئهم عه‌شیره‌ته پێیان باش‌بوو له تورکیا دوورکه‌ونه‌وه و کوچ‌بکه‌ن بۆ نه‌خچیوان.^{۲۲}

دوای نسکۆی راپه‌رینی شیخ سه‌عیدی پیران ۱۹۲۵، کوردیکێ زۆر له باکووری کوردستان ئاواره‌بوو، هه‌ندیک له‌و ئاواره‌نه‌ په‌ریوه‌ی سنووری یه‌کیتی سۆقیه‌ت بوون و له چه‌می ئاراس په‌رینه‌وه و گوندیان له به‌ری نه‌خچیوان به‌دریژی چه‌مه‌که ئاوه‌دان‌کرده‌وه، ئه‌و شوینه‌یان کرد به هه‌واری نوێی خۆیان. ئه‌و کوردانه له‌م ماوه‌یه‌دا به‌رده‌وام هاتوچۆیان‌کردووه بۆ باکووری کوردستان، به‌لام کاتیک یه‌کیتی سۆقیه‌ت له سییه‌کان‌دا سنووری له‌گه‌ل ولاتانی ده‌وروبه‌ری داخست، ئه‌وان له نه‌خچیوان مانه‌وه، دواتر سالی ۱۹۳۷ دانیشه‌توانی هه‌موو ئه‌و گوندانه له لایه‌ن ستالینه‌وه دوورخرانه‌وه بۆ ئاسیای ناوه‌راست.^{۲۳}

^{۲۲} هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. ل ۳۱۵-۳۱۶.

^{۲۳} له سه‌فه‌ریک‌دا بۆ ئاسیای ناوه‌راست مانگی ئۆکتۆبه‌ری ۲۰۱۹، سه‌رم له‌و کورده دوورخراوه‌ دا که له قه‌رغیزستان و قازاغستان ده‌ژین، چاوم به سێ که‌سیتی کوردی ئهم ولاتانه که‌وت و

له‌م کورته میژووه‌وه پروون‌ده‌بیت‌ه‌وه که کورد له باشووری قه‌فقاژ زیاتر له هه‌زار سال میژووی هه‌یه و هه‌ر له زووه‌وه به‌ر له هانتی عه‌ره‌ب و تورکی ئۆغوز، نه‌ته‌وه‌یه‌کی نیشه‌جیی قه‌فقاژ بووه، به‌لام ئهم ماوه‌ درێژه، کورد دانیشه‌توانیکێ به ژماره زۆر و هه‌میشه‌یی ئهم هه‌ریمه نه‌بووه، زیاتر به ئاواره‌یی لێی نیشه‌جی‌بووه، یا بۆ له‌وه‌رگه‌ی مه‌رومالات چه‌ند عه‌شیره‌تیکێ کورد پروویان تی‌کردووه و دواتر گه‌راونه‌ته‌وه بۆ باکووری کوردستان. سه‌باره‌ت به کورده شه‌ددادییه‌کان که حوکمرانی ناوچه‌ی ئاران بوون، و ئهم‌ڕۆ چه‌ند به‌شیکی ئازهربايجان و ئهرمه‌نستان ده‌گریته‌وه، ئه‌وانیش زیاتر وه‌ک ده‌سته‌ی حوکمران به‌سه‌ر ئه‌و ناوچه‌یه‌ی قه‌فقاژ‌دا فه‌رمان‌په‌وا بوون، به‌لام دانیشه‌توانی ئهم میرنشینه هه‌مووی کورد نه‌بووه، ئهرمه‌ن و گورج و لاز و تات و تالش و له‌زگین-یش له‌وئێ ژیاون، هه‌روه‌ها له‌پال میرنشینی کورد‌دا، میرنشینی عه‌ره‌بیش هه‌بووه، ئه‌وانیش ده‌سته‌ی حوکمران بوون، به‌لام دانیشه‌توان عه‌ره‌ب نه‌بووه. بۆ ئه‌وه‌ی باشتر له‌م ده‌سه‌لاته کوردیه‌ی قه‌فقاژ تی‌بگه‌ین، ده‌کرێ ئاماژه به حوکمرانی بنه‌ماله‌ی ئه‌یووبی له میسر و شام بده‌ین که کورد له‌وئێ ده‌سته‌ی حوکمران بووه به‌سه‌ر

چاوپیکه‌وتنم له‌گه‌ل کردن: نادر نادرۆف، کنیاز ئیبراهیم میرزۆف، په‌مه‌زان سه‌یدۆف. پرسیارم لێ‌کردن سه‌باره‌ت به سه‌ره‌تای نیشه‌جی‌بوونیان له نه‌خچیوان و دواتریش دوورخسته‌وه‌یان بۆ ئاسیای ناوه‌راست، هه‌موویان جه‌ختیان له‌وه‌ کرده‌وه که باوک و باپیرانیان له‌دوای شۆرشێ سه‌عیدی پیرانه‌وه کوچه‌ر بوون بۆ نه‌خچیوان و هه‌تا پیش دوورخسته‌وه‌یان له‌م به‌ینه‌دا بۆ باکووری کوردستان، هاتوچۆیان‌کردووه بۆ بینینی خزم و که‌س‌وکاریان. کاتیک سنوور داخراوه، له نه‌خچیوان ماونه‌ته‌وه، ئه‌وجا دواتر سالی ۱۹۳۷ له سه‌رده‌می ستالین‌دا، به زۆره‌ملی کوچیان پێ‌کراوه بۆ ئاسیای ناوه‌راست. نادر نادرۆف له ته‌مه‌نی ته‌نیا پینچ‌سالی‌دا بووه شاهیدی ئهم دوورخسته‌وه‌یه له‌گه‌ل ئه‌ندامانی خیزانه‌که‌ی و خه‌لکی گونده‌که‌ی که له نه‌خچیوانه‌وه کوچیان پێ‌کراوه بۆ قازاغستان.

- چاوپیکه‌وتن له‌گه‌ل نادر نادرۆف له ئالماتی - قازاغستان، ریککه‌وتی ۲۰۱۹/۱۰/۲۰.

- چاوپیکه‌وتن له‌گه‌ل دوکتور کنیاز ئیبراهیم میرزۆف، سه‌روکی کومه‌له‌ی کوردی قازاغستان - به‌ربانگ- له ئالماتی، قازاغستان، ریککه‌وتی ۲۰۱۹/۱۰/۲۵.

- چاوپیکه‌وتن له‌گه‌ل په‌مه‌زان سه‌یدۆف سه‌روکی کومه‌له‌ی کوردی قه‌رغیزستان -مه‌دی- له بيشکیک پایته‌ختی قه‌رغیزستان، ریککه‌وتی ۲۰۱۹/۱۰/۱۰.

دانیشتووانی غەیرەکورددا کە زۆربەیان عەرەب بوون. دەرکری بلیین حوکمرانی کورد لە ناوچە ی قەفقازش، ھەمان شیوەی حوکمرانی بوو. ئەو ماوەیەش کە میرنشینی شەدادی لەوئ دەسلەتدار بوو، کورد بە ژمارە ی زۆر کۆچی نەکردوو بۆ ئەوئ، تا قورسایییەکی دانیشتووان لەوئ پیکبیتی و شار ی گەورە و مەلەبەندی فەرھەنگی و شارستانی تیدا دامەزرینی، ئەوێ ھەبوو کۆمەلە گوندیکی پەرشوبلاو بوو لەناو زۆرینە ی ئەرمنی و گورجی و ئەوانی دی دا. دواتریش کە تورکی ئوغوز ناوچەکە ی داگیرکردوو و دانیشتووانی ئازەربایجان کراون بە تورک، کورد لە ژێر شەپۆلی ھێرش ی تورکی سەلجوقی دا، بوو بە کەمینە یەکی لاواز و ژێردەستە و لە چەند گوندیک خۆی گرتوووەتەو. سەدەکانی دواتریش بە ھۆی ھاوینی و ھاومەزھەبی لەگەل تورکی ئازەری، بەخیرایی لەناو تورکدا توواوەتەو.

سەبارەت بە ناوچە ی قەرەباغ، کورد بە بەراورد لەگەل ئەرمنستان میژوویەکی کۆنتری لەم ناوچە یەدا ھەیە. بەپێی پەوتی میژووی ناوچەکە، ئەو کوردانە ی ئەویش زیاتر بە ئاوارە یی و کۆچپیکردن لە قەرەباغ نیشتەجی بوون، لە لایەن دەسلەتدارانی سەفەویە و کۆچیان پێکراوە بۆ ئەوئ، وەک کۆچپیکردنی کورد لە سەردەمی شاعەباسی سەفەوی دا لە سەدە ی شازدەم بۆ خوراسان. لە پووی جوگرافیە وەش ئەگەر سەرنجی ناوچە ی قەرەباغ بدەین، خاکی قەرەباغ درێژبوونەوێەکی سروشتی خاکی کوردستان نییە. ئەگەر سەرنجی نەخشەش بدەین، نیوان ناوچە کوردنشینەکانی ئێران لە ماکو و خۆی بەدرێژی دووسەد کیلۆمەتر تا دەگا بە قەرەباغ، تورکی ئازەری تیدا نیشتەجییە. ئەم مەسافە یە لە پووی میژووی و جوگرافیە وە خاکی کوردستان نییە. بۆیە لە بەر تیشکی ئەم راستییانە دا، ناتوانین بلیین خاکی کوردستان درێژدەبیتەو بۆ ناو قەفقاز و پارچە ی پینجەمی کوردستان لەناو خاکی ئازەربایجان و ئەرمنستانە، وەک ھەندیک لە نووسەرانی کورد بانگەشە ی بۆ دەکەن. بەلام ھیچ گومان لەوێدانییە کە کورد بۆ ماوە یەکی درێژ، نەتەوێەکی چالاکی باشووری قەفقاز بوو و لە سەردەمی کدا بەشدارییەکی گرنگی لە میژووی

حوکمرانی ھەریمەکە دا کردوو، ھەرودھا زمانی کورد یەکیک بوو لە زمانە ھەمەچەشنەکانی ئەم ھەریمە، کە لە ماوە ی حوکمرانی سۆقیەت دا گەشەکردنیک بەرچاوی بەخۆو بینیو و لە گەلیک بواری فەرھەنگیش دا پۆلی پێشەنگی ھەبوو. لە بەشەکانی دیکە ی ئەم توێژینەوێە دا بەوردی تیشک دەخەینە سەر ئەم بابەتە.

سەرھەلانی یەکیتی سۆقیەت و سیاسەتیک نوێی زمانی

پیش بەرپاوونی شۆرش ی ئۆکتۆبەر و حوکمرانی سۆشالیستی سۆقیەت، زمانی پووسی لە پووسیای قەیسەری تاکە زمانی بالادەستی ئەو ئیمپراتوریە بوو بۆ ھەموو کاروباریک، بەتایبەت بۆ خۆیندنی بالا و کاروباری رەسمی ئیمپراتوری.²⁴ سەدە ی نۆزدەم کە ناسیۆنالیزمی پووسی لە گەشەکردن دا بوو، پووسی زیاتر ئامانجی زاکردنی زمانی پووسی و فەرماوشکردنی زمانی نەتەوێەکانی بوو، بەتایبەت نەتەوێە بچووکەکانی وەک کورد، تات، تالش، لەزگین، .. تاد. ئەم نەتەوانە ھیچ مافیکیان بۆ بەکارھێنانی زمانەکیان لە سیستەمی پەرورەدی پووسیادا نەبوو، ھەوێش نەدراو نەخۆیندەواری لەنیو ئەم گەلانە دا بنێرێک. سەرەتای سەدە ی بیستەم، لەژێر دەسلەتداری پووسیادا، قوتابخانە لە سێ گوندی کوردی ئیزیدی ئەلەگەز و و سورمەلی و باجورلوو لە قارس، بە زمانی پووسی بۆ منداڵانی کورد کرایەو، بەلام زۆر درێژە ی نەکیشا و پۆلیکی گەرەشی نەبوو لە بنێکردنی نەخۆیندەواری ناو کوردان دا.²⁵

بەرپاوونی شۆرش ی ئۆکتۆبەر سالی ۱۹۱۷ و ھاتنە سەر کاری بۆلشەفییەکان لە پووسی، کوتایی بە دەسلەلاتی پووسیای قەیسەری ھیتا، ھاوکات گۆرانیکی گەرە ی سیاسی ھیتایەکیەو و ھەموو ھەریمەکە جاریکی دی نەخشە یەکی نوێی سیاسی بە بەردا کرایەو، دەسلەلاتیک نوێ بە ئایدیۆلۆجیایەکی نوێو حوکمرانی پووسی و قەفقاز و ئاسیای ناوہراستی کرد. ئەم گۆرانکارییە سیاسیە، کۆمەلیک

²⁴ Alex Krouglov, Language planning and policies in Russia through a historical perspective, Current Issues in Language Planning, Taylor & Francis, UK, 2021. p.6

²⁵ Eskerê Boyîk, Çanda kurdên Sovêtê, Weşanên peywend, Çapa duyem, İstanbul, 2019. R 14.

گۆرانکاری کولتوریشی له گه‌ل خۆی هینا و له هه‌مان کاتدا پلانیکی نوێی زمانی دەرشت بۆ زمانی نه‌ته‌وه‌کانی ناو سۆقیه‌ت، به‌تایبه‌ت بۆ نه‌ته‌وه‌ بچوکه‌کان که مافیان هه‌بوو وه‌ک نه‌ته‌وه‌ گه‌وره‌کان به‌ زمانی خۆیان بخوینن و مافی کولتوریان هه‌بێ. یه‌کیتی سۆقیه‌ت به‌ ره‌سمی له ۱۹۲۲/۱۲/۳۰ دامه‌زرا. نه‌ته‌وه‌ گه‌وره‌کانی نوێ ئه‌م یه‌کیتییه‌ پێگه‌یان پێ‌درا کۆماریکی نه‌ته‌وه‌ییان هه‌بێ و نه‌ته‌وه‌ بچوکه‌کانیش مافی ئۆتۆنۆمی یا یه‌که‌یه‌کی ئیداریی نه‌ته‌وه‌ییان هه‌بوو، که له چوارچێوه‌ی ئه‌و کۆماره نه‌ته‌وه‌یییه‌دا لێی نیشه‌ته‌جێ‌بوون.

دوای شۆرشێ ئۆکتۆبه‌ر، ده‌سه‌لاتی پووسیای قه‌یسه‌ری له قه‌فقاز نه‌ما و هه‌ر سێ نه‌ته‌وه‌ی سه‌ره‌کیی قه‌فقاز، ئه‌رمه‌ن و ئازهری و گورجی، سێ کۆماری نه‌ته‌وه‌ییی دیموکراتیی سه‌ره‌به‌خۆیان راگه‌یاندا و ماوه‌ی سێ سال (۱۹۱۸-۱۹۲۱) به‌رده‌وام‌بوو، دواتر سالی ۱۹۲۲ به‌هۆی بارودۆخی سیاسی و جیۆپۆلیتیکی هه‌ریمه‌که‌ و هه‌روه‌ها به‌هێزبوونی بزافی بۆلشه‌فیزم له‌نیو چینی پۆشنییرانی هه‌ر سێ نه‌ته‌وه‌دا، هه‌ر سێ کۆماری باشووری قه‌فقاز، خۆیستانه‌ دایانه‌پال سۆقیه‌ت و بوون به‌ سێ کۆماری سۆشیالیستی یه‌کیتی سۆقیه‌ت.^{۲۶} به‌م پێیه‌، هه‌ریمی قه‌فقاز جاریکی‌دی که‌وته‌وه‌ ژێر حوکمرانی پووسیای، به‌لام ئه‌م‌جاره‌ به‌ حوکمرانی سۆقیه‌ت و سیاسه‌تیکی نوێی کولتوری و به‌ بیرێ سۆشیالیسم به‌پێوه‌چوو.

دوای دامه‌زرانی حوکمرانی سۆقیه‌ت له‌ باشووری قه‌فقاز، گه‌لی کوردیش بوو به‌ یه‌کێک له‌ نه‌ته‌وه‌کانی سۆقیه‌ت، که ئه‌وسا زۆریه‌ی دانیشتووانی کورد به‌ په‌رش‌وبلاوی له‌ هه‌ر سێ کۆماری باشووری قه‌فقاز نیشه‌ته‌جێ‌بوون. کۆمه‌لگه‌یه‌کی کوردیش له‌ کۆماری تورکه‌مه‌نستان نیشه‌ته‌جێ‌بوو.^{۲۷} کورد له‌ قه‌فقاز

به‌گه‌رمی پێشوازیی له‌ ده‌سه‌لاتی نوێی سۆقیه‌ت کرد و چالاکانه‌ به‌شداری له‌ جێگیرکردنی ئه‌م ده‌سه‌لاته‌ کرد. هاوینی ۱۹۲۱ چهند هه‌زار کوردیک له‌ ده‌قه‌ری کولتورلینی ئازهربايجان کۆبوونه‌وه‌ و برووسکه‌یه‌کیان بۆ ئه‌نجومه‌نی کۆمیسارانی گه‌ل له‌ کۆماری ئازهربايجان نارد؛ له‌ برووسکه‌که‌دا جه‌ختیان‌کرده‌وه‌ که ئه‌وان به‌ سروشت له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتی سۆقیه‌تدان که ده‌سه‌لاتی کرێکاران و جووتیارانه.^{۲۸}

یه‌کیتی سۆقیه‌ت دوای دامه‌زرانی وه‌ک ده‌وله‌تیکی ئایدیۆلۆجی، کۆمه‌لیک چه‌مک و تیگه‌یشتنی نوێی هه‌بوو بۆ نه‌ته‌وه‌ و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی. سیاسه‌تی حکومه‌تی بۆلشه‌فی بۆ مافی نه‌ته‌وه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای ئایدیۆلۆجیی مارکسی - لینینی به‌پێوه‌ده‌چوو. له‌م پڕوه‌وه‌ ستالین سالی ۱۹۱۳ کتییکی سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ پوانگه‌ی مارکسیزمه‌وه‌ نووسی، ئه‌م کتییه‌ شروقه‌یه‌کی گرنگی هزری مارکسییه‌ بۆ مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی. ستالین له‌م کتییه‌دا، نه‌ته‌وه‌ به‌م شیوه‌یه‌ پێناسه‌ده‌کا: "نه‌ته‌وه‌ کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی چه‌سپاو و دامه‌زراوه‌، له‌ میژوودا په‌ره‌ی سه‌ندوووه‌ و به‌ره‌مه‌هاتوووه‌، له‌سه‌ر بنچینه‌ی زمانیکی هاوبه‌ش، ناوچه‌یه‌کی هاوبه‌ش، ژيانیکی ئابووری هاوبه‌ش، هه‌روه‌ها پیکهاته‌ی ده‌روونی تاکه‌کانیشی له‌ کولتوریکی هاوبه‌ش‌دا کۆده‌بنه‌وه‌".^{۲۹} له‌ هه‌مان کاتدا جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش

پۆژه‌ه‌لاتی ئێرانیان داگیرکرد. له‌پیناوی پاراستنی ئه‌م سنوورانه‌دا، ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌ سه‌رده‌می شاعه‌باس (۱۵۸۸-۱۶۲۹)دا به‌ هه‌زاران خیزانی کوردی له‌ باشووری پۆژه‌ه‌لاتی ئه‌نادۆل و قه‌فقاز و ئازهربايجانه‌وه‌، که ئه‌وسا ئه‌م ناوچانه‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وییه‌کان‌دا بوون، کۆچ‌پێ‌کرد بۆ خوراسان و له‌ شاره‌کانی قۆچان و شێروان و بوجنورد و سه‌به‌ه‌وار جێواری‌کردن. دواتر هه‌ندیک له‌م هۆزه‌ کوردانه‌ چوون بۆ تورکه‌مه‌نستانی ئیستا و له‌ شاری عیشق‌باد نیشه‌ته‌جێ‌بوون و کۆمه‌لگه‌یه‌کی کوردیا له‌ ولاته‌که‌ پێکه‌ینا. دوای دامه‌زرانی ده‌سه‌لاتی سۆقیه‌ت، ئه‌وانیش بوون به‌ پێکه‌ینه‌ریکی نه‌ته‌وه‌ی له‌ تورکه‌مه‌نستان و یه‌کیتی سۆقیه‌ت. بڕوانه‌:

کلیم الله توحیدی، حرکت تاریخی کرد به‌ خراسان، چاپ دوم، سازمان چاپ مشهد، مشهد، ۱۳۷۱، ص ۳۴.

۲۸ م. ئه‌. هه‌سراتیان، کوردی یه‌کیتی سۆقیه‌ت، وه‌رگێڕانی بۆ کوردی: د. جه‌بار قادر، له‌ کتیی: کوردستان و کورد، کورتاری کوردناسانی سۆقیه‌ت و رووسیا، بلاوکراوه‌ی ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولێر، ۲۰۲۱، ل ۴۲۱-۴۲۲.

²⁹ Joseph Stalin, Marxism and the National Question, International publisher co., New York, 1942. p. 12

^{۲۶} سرژ آفاناسیان، ارمنستان، آذربایجان، گرجستان: ۱۳۷۰، ص ۲۷۸.

^{۲۷} بوونی کورد له‌ تورکه‌مه‌نستان، ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ کۆچپێکردنی به‌ کۆمه‌لی کورد بۆ خوراسان له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی شازده‌م له‌ سه‌رده‌می شاعه‌باس‌دا. ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌ سه‌رده‌می ئیسماعیلی سه‌فه‌وی (۱۵۰۱-۱۵۲۴م)دا، پڕوبه‌پرووی هێرشی تورکمان و ئۆزبێک ده‌بووه‌وه‌ له‌ باکووری پۆژه‌ه‌لاتی ئێران. ئۆزبێکه‌کان دوای عوسمانیه‌کان دووهم نه‌یاری سه‌فه‌وییه‌کان بوون، چه‌ندین جار هێرشیان‌کرد و ئه‌و ناوچانه‌ی باکووری

کردوو و تهوه كه ئەگەر هەر يەكێك لەم تايبه تهنه ندييانه له نه ته ودا كه م بوو، ئەوا به نه ته وه دانانرێ. ههروهها پێی وابوو ناسنامه ی نه ته وه بۆ هه میشه به چه سپاوی نامینیت ته وه، به پێی بارودۆخه كان گۆرانی به سه ردادی.³⁰

سۆقیه ت به م بنه ما ئایدیۆلوجیه، به پێی بارودۆخی سیاسى و به رژه وه ندی یه کیتی سۆقیه ت و ده سه لاتی له نێو یه کیتییه که و کۆماره کان سۆقیه ت دا، مامه له ی له گه ل پرسى نه ته وایه تی ده گۆرا. کورد له سه ره تای بیسته کان دا له لایه ن ده سه لات دارانی سۆقیه ت وه و هک نه ته وه ناسرا، که به ڕووسی پێی ده لێن نارۆد (Narod). به لām ئەم ناسنامه نه ته وه یییه و هک پێویست مامه له ی له گه ل نه کرا. بۆ نمونه، مافی هه رێمکی ئۆتۆنۆمی که به ڕووسی پێی ده گوترێ (ئۆبلاست 'oblast' یا ئۆکروگ okrug) به کورد نه درا، ئەوه ی که سۆقیه ت له کوردستانى سۆریش له ناگۆرنۆ - قه ره باغی ئازهر باجان سالی ۱۹۲۳ بۆ کوردی دامه زانده، ته نیا یه که یه کی ئیداری بوو، که به ڕووسی پێی ده گوترێ (ئویه زد Uezd)؛ که دواتر له ۱۹۳۰ دا هه لوه شپێرایه وه، به لām بۆ مافی خۆیندن به زمانى کوردی له قوناغه کانى سه ره تایی و دوانا وه ندی دا، پێگه پێدراو بوو.³¹

سیاسه ت و پلانی نوێی زمان له سۆقیه ت، کاریگه ریه کی به رچاوی له سه ر پێشکه وتنى زمانى نه ته وه بچو وکه کان له سۆقیه ت هه بوو، هه ر بۆیه زمانى کوردیش دواى ئەم گۆرانه سیاسیه به خیرایی بوو ژایه وه و گه شه ی سه ند. جی به جی کردنى ئەم پلانه زمانیه، له هه موو سه رده میکا دا و هک یه ک نه بووه، به پێی سه رده می حوکمرانی سۆقیه ت گۆرانی به سه ردا ها ته وه. له خواره وه به کورتى ئاماژه به سى سه رده می حوکمرانی سۆقیه ت ده ده ین، و هک به رچا و ڕو و نییه ک بۆ تیگه یشتن له ره وشى زمانى کوردی له سۆقیه ت و ئەو سیاسه ت و پلانه زمانیه ی که بۆ مافی نه ته وه کان جی به جی ده کران.

حوکمرانی لێنین:

مافی زمان بۆ هه موو نه ته وه کانى سۆقیه ت

فیلا دیمێر لێنین (۱۸۷۰-۱۹۲۴) یه که م سه رۆکی حکومه تی ڕووسیای سۆقیه ت بووه له نیوان ۱۹۱۷ تا

۱۹۲۴ دا، ماوه ی ۱۹۲۲ تا ۱۹۲۴ ش سه رۆکی حکومه تی هه موو یه کیتی سۆقیه ت بووه. کۆمه لیک به رنامه و پلانی کولتوری هه بوو بۆ ئەوه ی کۆمه لگه ی سۆقیه ت به بیرى سۆشیالیزم و ئامانجه کانى شۆرشى ئۆکتۆبه ر په روه رده کا، بۆ گه یشتن به م ئامانجه ش، ده بوایه نه خوینده واری بنېرکا، که سۆقیه ت ئەو کاته ۶۰٪ ی دانیشقوانه که ی نه خوینده وار بووه.³² سۆقیه ت له سه رده می لێنین دا پلانیکی ئابووری نوێی هه بوو، ده یویست کۆمه لگه ی سۆقیه ت به ره و سۆشیالیزم بیا. بۆ ئەم ده بوایه کۆمه لگه یه کی خوینده واری مۆدیرن به ره م یێن، هه ر نه ته وه یه کیش به زمانى خۆی. بۆ ئەم مه به سه ت، پلانیکی زمانى و کولتوری بۆ نه ته وه کانى نیو سۆقیه ت هه بوو، پێی ده گوترا کۆرینیزاتاسیا korenizatsiia، واته به نه ته وه ییکردن و به خۆمالیکردن. ئەم پلانه به رپه سمى له ۱۹۲۳ ده ستی پێ کرد، ئامانجى ئەوه بوو نه ته وه غه یره ڕو و سه کانى نیو یه کیتی سۆقیه ت بۆ ئەوه ی ناسنامه یه کی سۆقیه ت ییان هه بی، له هه ر کۆماریک که سانى ئیدارى و ته کنىکی و ئەکادیمى له ناوچه که ی خۆیان پێگه یه نى و به زمانى خۆیان، هه موو کاروباریکیش له کۆماره کان دا به زمانى نه ته وه ی کۆماره که و زمانه ناوچه یییه کانى دیکه ی ناو ئەو کۆماره بێ. سیاسه ت و پلانی زمان له سۆقیه ت له و سه رده مه دا ئەوه بوو نه ته وه بچو وکه کان و هک نه ته وه گه وره کان مافی کولتوری و خۆیندن به زمانى خۆیان بۆ دا بێن بکری. ئەم به رنامه یه به گه رمى له لایه ن نه ته وه کانى سۆقیه ت وه پێشوازی لێ کرا.

نیوان سالانى ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰، ۱۳۰ زمان له سۆقیه ت ئاخاوتتى پێ ده کرا، له م زمانانه، ته نیا ۲۰ زمان له سه رده می قه یسه ره کان دا ئەلفبى نووسینان هه بوو، ئەوانى دى ته نیا زمانى زاره کی بوون و خه ت و ئەلفبى و ئەده بى نووسراویان نه بوو.³³ ئەم پلانه زمانیه ی سۆقیه ت پێگه ی خۆش کرد، زۆر له زمانه بچو وکه کان که ئاخێوه رانیان به ژماره که م بوون یا زمانى که مینه نه ته وه کان بوون، له له ناوچه و پزگاریان بوو، له زمانى زاره کییه وه بوون به زمانى نووسین و خۆیندن. کوردیش یه کێک بوو له نه ته وه کانى باشوورى قه ققاز، ماوه ی نیوان ۱۹۲۸ تا ۱۹۳۸ هه تا راده یه کی زۆر له م

32 Alex Krouglov, Language planning and policies in Russia through a historical perspective. P. 8.

33 Jacob M. Landau, Barbara Kellner-Heinkele, Politics of language in the ex-Soviet Muslim states, Hurst and Company, London, 2001, P.51.

30 Ibid. p.12.

31 Michiel Leezenberg, Soviet Kurdology and Kurdish Orientalism, in " The Heritage of Soviet Oriental Studies" 1st Edition, Routledge, 2011... P. 89.

پلانه زمانیهی سۆقیهت سوودمەندبوو، زمانی کوردی بووژانهوهیهکی گەورە بەخۆیەوه بینی، کە لە بەشەکانی دیکە ئێمە توێژینەوهیەدا بەدریژی باسی دەکەین.

سیاسەتی سۆقیهت لە بیستەکاندا بۆ کۆرینیزاتسیا ئەوهبوو تا لە پێی پێدانی مافی زمانی و کولتورییهوه بە نەتەوهکان، پشتگیری نەتەوه غەیرەپرووسەکان بۆ حوکمرانی سۆقیهت بە دەست بێت، بەتایبەت پشتگیری چینه پۆشنییرەکانیان. ئێمە سیاسەتە پێی وابوو بە پێدانی مافی نەتەوهیی کولتوری، دەرکێ نەتەوهکانی سۆقیهت لە نەتەوایهتی سیاسی دوورکەونەوه. ئێمە سیاسەتە لە بیستەکاندا جەختی لەسەر دەرکرایەوه بۆ مافی نەتەوهکان، سەرەتا هەموو نەتەوهکان پێکەوه گەشەبکەن و دواتر تیکەل بن و پێکەوه گریدراو بن، ئەوجا لە کوتاییدا هەموویان خۆ بە سۆقیهتی بزائن و دوورکەونەوه لە نەتەوایهتی بۆرجوازی³⁴، کە لە دیدی مارکسدا، بەرەمی قوناغی سەرمایه دارییه و چینی بۆرجوازی پشتی دەگرێ. ئێمە چینهش لە پێی نەتەوایهتییهوه جیاکاری و ڕەگەزپەرستی لە ئێوان نەتەوه و ئەتیک و ڕەگەز و نەژاد و دینهکاندا دروست دەکا و لە یەکیان دوور دەخاتەوه، ئەمەش دەبێتە هۆی دوورکەوتنەوهی کۆمەلگە لە مللانی چینیایەتی و کۆسپ لە بەردەم یەکگریتی چینی پڕۆلیتاریای جیهانی دا دروست دەکا. هەروەها مارکس پێی وایە نەتەوایهتی بە تێپەربوونی کات لەبەین دەچێ و نامێنێ، چونکە ئایدیۆلۆجیای چینی بۆرجوازییه، کە ئامرازەکانی بەرەم هێنانی لە بەردەستە و چینی کرێکار دەچەوسێتەوه، دواتر لە ئەنجامی شۆرشێ چینی پڕۆلیتاریادا، چینی بۆرجوازی لەناو دەچێ و نەتەوایهتی لە گەلی کال دەبێتەوه، بە تێپەربوونی کات لە پاشەڕۆژدا نەتەوه نامێنێ.³⁵

لە ڕوانگە ئایدیۆلۆجییه، سۆقیهت مامەلە لە گەل نەتەوه و زمانی نەتەوهکان کردووه. وەک ئاشکرایە ئێمە پلانه زمانیه، هەرچەندە سەرەتا کاریگەر بوو بۆ بووژاندنەوهی زمانی نەتەوهکان، بەلام دەبوایە زمان ئامرازیک بێ بۆ خزمەت بە ئایدیۆلۆجیای حزب و دەوڵەت کە لەسەر بیرى سۆشیالیزم و کۆمۆنیزم بەرپۆه دەچوو. لەم ڕووهوه ستالین پێی وابوو

پێویستە فەرھەنگ و کولتوری نەتەوهکان بە ڕوالت نەتەوهیی بێ، بەلام پێویستە لە ناوڕۆکدا سۆشیالستی بێ.³⁶ ئێمە بۆچوونە ئایدیۆلۆجییه، بەروونی دیارە کە پێشکەوتنی فەرھەنگی کوردی لە سۆقیهت ئامانج نەبوو، بەلکوو ئامانج بەکارھێنانی زمانە کە بوو وەک ئامرازیک بۆ گەیانندی بیرى سۆشیالیزم بە کورد و گەلانی سۆقیهت.

لە لایەکی دیکەوه، پشتگیری سۆقیهت لە مافە کولتورییهکانی کورد لەو سەردەمەدا، سیاسەتیکى دیکەى دەرەکی هەبوو، دەویست لەم ڕینگەیهوه پشتگیری کورد لە هەموو بەشەکانی کوردستان بۆ خۆی بە دەست بێت و دژایەتی هێزە کۆلۆنیالییه ئەوروپییەکان بکا، دەویست نیشانی دا سۆقیهت وەک هێزە کۆلۆنیالییه ئینگلیز و فەرەنسییەکان نییه، کە کورد دەکەن بە ئامرازیک بۆ جی بەجی کردنی سیاسەتی کۆلۆنیالیی خۆیان لە هەریمەکە، هەروەها وەک ئەو دەوڵەت - نەتەوانەى ڕۆژھەلاتی ناوہراستیش نییه کە ئێران و عێراق و تورکیان، مافی نەتەوهی کورد زەوت دەکەن و هەولێ توواندنەوهیان دەدەن.³⁷ ئێمە ئامانجە سیاسى و ئایدیۆلۆجیایە هاندەر بوون بۆ سۆقیهت بەو شیوەیهی کە خۆیان مەبەستیانە، پشتگیری مافی زمان و کولتوری کورد بکەن، بۆیە هەر کاتیک ئێمە مافانە ڕێگر بوون بۆ سیاسەت و ستراتیجی سۆقیهت لە ڕۆژھەلاتی ناوہراستدا، بە ئاسانی و بێ هیچ دووڵیەک هەموو مافەکانیان دەکێشایەوه یا قەدەغەیان دەکرد.

حوکمرانی ستالین:

سەردەمی تۆقاندن و سەرکوتکردن

بەرنامەى بەخۆمالیکردن korenizatsiia لە سۆقیهت هەتا سالی ۱۹۳۷ بەردەوام بوو و هەنگاویکی گەورە چوو پێشەوه، هەموو گەلانی سۆقیهت بە کوردەوه لەم پلانه زمانیه سوودمەندبوون.

دوای مردنی لینین سالی ۱۹۲۴، جۆزیف ستالین بوو بە جێنیشینی لە یەکییتی سۆقیهت. ماوهی حوکمرانی ستالین هەتا سالی ۱۹۳۶یش لەسەر ئێمە پلانه بەردەوام بوو کە شۆرشى ئۆکتۆبەر و لینین

³⁴ E.A. Rees, 'Stalin and Russian Nationalism', in Geoffrey, Hosking, and Robert, Service, (eds), Russian Nationalism, Past and Present (London, 1997) p.82

³⁵ Khiterer, V. (2004) 'Nationalism in the Soviet Union', in "Encyclopedia of Russian History", Macmillan Reference USA

³⁶ واسیلی نیکیتین، کرد و کردستان. ص ۵۹۳.

³⁷ Harun Yilmaz, The Rise of Red Kurdistan, Iranian Studies, 47:5 Routledge, London, 2014. P.801.

بەرنامەيان بۇ دارېشتىبوو. بەلام دواى ئەو گۇرپانىكى گەرە لە دەسلەتلى ستالىن دەستى پىكرى، كە بەرەو دىكتاتورى و حوكمى تاكرەوى چوو. ماوۋى نىوان ۱۹۳۷ تا ۱۹۳۸، ئەم سالە لە سۆڧىەت بە سەردەمى تۇقاندن و تىرۇر دادەنرى. ستالىن بە دەستىكى ئاسنىن حوكمى سۆڧىەتى كىرد، سەرەتا پاكىسانىيەكى بەرفراوانى لە حىزبى كۆمۇنىست و دەسلەتدا كىرد، ئازادىي سىياسى نەما و ھەموو دەنگىكى ئازاد و ناپەزائى كىركا، بە ھەزاران بەرھەلست و رۇشنىر تىرۇركران يا خراۋە كونجى زىندانەو.

ستالىن بۇ چەسپاندى دەسلەتەكەى، ناوچە سنوورىيەكانى سۆڧىەتى لە دانىشتووان چۆل كىرد، بە بىانوى ئەوۋى جاسووسى بۇ ولاتە ھاوسىكانىان دەكەن، دوورخراۋە بۇ سىبىريا و ئاسىيى ناوھراست. نىوان سالانى ۱۹۳۷ تا ۱۹۴۴، بە زۆرەملى خەلكى كۆچ پىكرى و دوورخستەو. ئەو گەلەنى كە بوون بە قوربانىي ئەم دوورخستەو و كۆچپىكرىدە: فىنلاندى، كورى، يۇنانى، چىچانى، ئەنگۇشى، توركى مەسخەتى (واتە توركى گورجىستان)، ئەلمانى، پۇلەندى، ئەرمەنى، بولگارى، تاتارى، كورد، مۇلداقى، بالكار.. تاد. ئامارەكان ئاماژە بەو دەدەن كە نىزىك بە يەك مىليۇن و نىو لە گەلەنى يەكيتىي سۆڧىەت بەزۇر كۆچپان پىكرا و لە زىدى خۇيان دوورخراۋە بۇ ھەرىمە جىاوازەكانى نىو يەكيتىي سۆڧىەت.³⁸ ئەم سەردەمە، كورد قوربانىيەكى گەرەى ئەم سىياسەتى كۆچپىكرىدە زۆرەملىيە ستالىن بوو، كە كوردى بە دوو جار راگويزاۋە: جارى يەكەم سالى ۱۹۳۷ كوردەكانى ئازەربايجان و ئەرمەنىستان، جارى دووھم سالى ۱۹۴۴ كوردەكانى گورجىستان بوون، بەزۇر كۆچپان پىكرا بۇ ئاسىيى ناوھراست و لە قازاغىستان و ئۆزبىكىستان و قەرغىزىستان جىگىركران. ھەر ئەو سەردەمە، ستالىن ناوچە ئۆتۆمىيەكان ھەلۋەشاندەو، لەوانە ناوچەى ئۆتۆنۆمىي (كوردستانى سۆر)ىش لە قەرەباغ سالى ۱۹۲۹ ھەلۋەشايەو. چالاكىيە كولتورىيەكان و خويندىن بە زمانى نەتەو بە ژمارە كەمەكانى وەك كورد، وەستىندرا، ھەولدر سۆڧىەت بەرەو بەرەوسىكرىد

بىرى، زمانى رۋوسى وەك زمانى ھاوبەشى سۆڧىەت بەسەر ھەموو نەتەوكانى سۆڧىەتدا سەپىندرا، ناسىئونالىزىمى رۋوسى كرا بە بەرنامە و راپەر بۇ ھەموو گەلەنى سۆڧىەت. حوكمىرانى ستالىن بوو بە حوكمىرانىيەكى تۆتالىتېرى پىر لە زۆردارى و چەوسانەو، ستالىنىش سەرۋىكى دىكتاتور. راگەياندنى ولات خزمەتى بە ئايدىۋلۇجىاي كۆمۇنىزم و سەرۋەكەكى كىرد، گۇڧار و رۇژنامە و كىتېبى قوتابخانەكان بەئىدىۋلۇجىكران و پىركران لە وىنەى ستالىن و لىنىن، پىرۇگرامى خويندىن، بابەتەكانى ھەموو رىكلام بوو بۇ بىرى سۆشپالىزىم و كۆلخۇزات و چىنى پىرۇلىتارىا و سوپاى سوور. ھەر بە ئامانجى بەرەوسىكرىد، ئەلفىيى كىرلىي رۋوسى بەزۇر بەسەر نەتەو غەيرەرەوسەكاندا سەپىندرا. نەتەو توركەكانى وەك ئازەرى، ئۆزبىكى، قازاغى، قەرغىزى كە تازە ھاىبۇونە ناو يەكيتىي سۆڧىەت، دە سالىك بوو ئەلفىيان گۇرپىو بۇ لاتىنى. ئەمجارە ستالىن بە بىانوى ئەوۋى كە ئەم ئەلفى لاتىنىيە، ئەلفىيى ئىمپىريالىزمە، بەزۇر ناچارىكرىد ئەلفىيى بگۇرپ بۇ كىرلىي، بۇ ئەوۋى بە ئەلفىي لە زمانى رۋوسى نىزىكبىنەو و تۈاندەوھىان ئاسان بى.³⁹ كوردىش ھەر لەم كاتەدا بە ھەمان شىۋە، ناچارىكرى ئەلفىي لە لاتىنىيەو بگۇرپ بۇ كىرلىي.

ئەم سىياسەتى ستالىن لە سۆڧىەت كارىگەرىي بۇ پلانى زمانەكەش ھەبوو، ئەوۋى شۆرپىشى ئۆكتۇبەر ھىتابووى بۇ مافى گەل و نەتەوكان، ھەموو پىچرايەو. چالاكىيە كولتورىيەكانى كوردىش ھەموو بەستىران و قەدەغەكران. ئەم سىياسەتە پىر لە تۈندۈتېشى و تۇقاندن و پاكىسانىيە، ھەتا مردنى ستالىن سالى ۱۹۵۳ و ھاتنى خرۆچىف بۇ حوكمىرانىي يەكيتىي سۆڧىەت، بەردەوامبوو.

حوكمىرانىي خرۆچىف: گەرەنەو بۇ مافى كولتورى
نىكىتا خرۆچىف لە ماوۋى نىوان ۱۹۵۳ تا ۱۹۶۴دا سەرۋىكى يەكيتىي سۆڧىەت بوو. حوكمىرانىي خرۆچىف بۇ سۆڧىەت سەردەمىكى نوى بوو، ھەولى دا سەردەمى ترس و تۇقاندنى ستالىن كۆتايى

³⁹ Peter Kenez, A History of the Soviet Union from the Beginning to the End, second edition, Cambridge University Press, UK. Pp. 119 -122.

³⁸ Isabelle Kreindler, The soviet deported nationalities: A summary and an update, Soviet Studies, 38:3, (1986) p.387-405.

پېښې، بۆيە ھەر له سهرهتاوه به ئاشكرا ئيدانهى تاوانهكانى ستالينى كرد. چاكسازىي له گهلىك بواردا كرد: زىندانە سياسىيەكانى بهردا كه مليۆنىك خهلكى سياسى و رۆشنير له زىنداندا بوون، ئەو زولم و ناههقيەى كه ستالين دژ به نهتهوهكانى نيو سؤقيەت ئەنجامىدابوون، ھەولى دا راستىبكاتهوه، يا قهرەبووى بكاتهوه. بېريارى دا ئەوانەى كه دوورخراونهوه و له تاراوگه دهژين، بگهړينهوه بۆ شويىنى خۆيان. ئەوهبوو زۆرىك لهو نهتهوانه گهړانهوه بۆ زىدى خۆيان، ئەوانەى ناوچهى ئوتۆنوميشيان ھەبوو، ھەلۆشاوه بوو، جاريكىدى بۆى گهړاندەوه، مافى خويندن به زمانى نهتهوه به ژماره كهمهكانيشى گهړاندەوه، بۆ كورديش ئەم مافه گهړايەوه و دواى ۱۹۵۵ جاريكىدى خويندن به كوردى دەستى پيكردهوه، بهلام ئەمجاره ھەر به ئەلفبىي كرىلى بهردهوامبوو و تەنيا بۆ دەرسىكى زمان و ئەدەب بوو، چالاكىي كولتورىي وەك شانۆ و پەخسى راديوۆش گهړايەوه، بلاوكردنهوهى رۆژنامه و كتيپيش دەستى پيكردهوه. واتە جاريكىدى نهتهوهكانى سؤقيەت بووژانەوه، بهلام ھەرگيز وەك سەردەمى پيشوو نەبوو كه مافەكان به شيۆهيهكى فراوان دەستەبەرکرايوون. ئەم سەردەمە بەم شيۆهيه له حكومەتەكانى دواترى سؤقيەتيشدا، ھەتا پووخانى يەكيتىي سؤقيەت، ئەو چەند مافە كولتورىيە بۆ نهتهوهكان بەردهوامبوو.

كورد له ئەرمەنستان

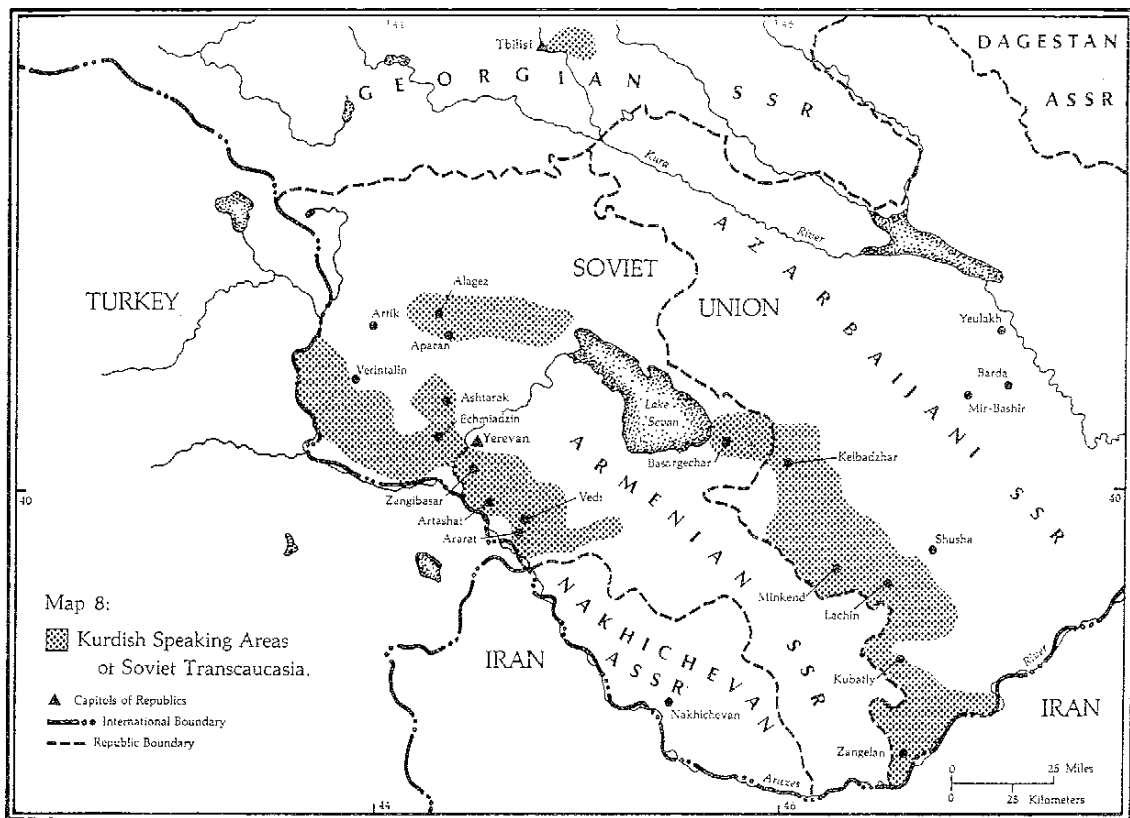
وەك لەپيشدا ئاماژەى پيكردا، كوردانى ئەرمەنستان زۆربەيان ئەو ھەزاران كوردە ئيزدييانەن كه لەبەر شەپى رووسى - عوسمانى له دواواى سەدهى نۆزدەمدا و دواتريش له ماوهى شەپى يەكەمى جيهانىدا، له زىدى خۆيان له ناوچهى قارسى باكوورى كوردستانەوه ئاوارەى ئەرمەنستان و گورجستان بوون. بۆيە له ئەنجامى ئەم شەپانەدا به ھەزاران كوردى ئيزيدى لەسەر سنوورى تورکيا و رووسيا كوژران و به ھەزاران مندالى كورديش بى دايك و باوك بوون. ھەتيوخانە له چەند شارىكى ئەرمەنستان بۆ ئەم مندالە ھەتيوانە کرايەوه، يەكێك لەوانە له شارى ئاشتاراك بوو، ۶۰ مندالى ھەتيوى ئيزيدى لەو ھەتيوخانەيەدا ھەبوو. دوو لەم مندالانە ھەجيبى جندى (۱۹۰۸-۱۹۹۲) و ئەمىنى

عەقدال (۱۹۰۶-۱۹۶۴) بوون كه لەم ھەتيوخانەيە گەرە بوون. جەردويى گەنجۆ (۱۹۰۴-۱۹۴۵) و جاسمى جەليل (۱۹۰۸-۱۹۹۸) و ئوسفى بەكۆ (۱۹۰۹-۱۹۶۹) و چەندانىدى، ئەوانيش له ئەنجامى شەپ و ئاوارەيىدا ھەتيوگەوتن و له ھەتيوخانە گەرەبوون. دواتر ئەمانە كه گەرەبوون، چەند نووسەريكى توانا و پېرەھرەميان لى پەيداوو و پيشخستنى زمان و ئەدەبى كورديان لەم ولاتە لەئەستوگرت. بۆيە ئەو ئەدەبە كوردىيەى كه سالانى سىي سەدهى بيستەم له ئەرمەنستان ھاتە بەرھەم، به ئەدەبى سىوى يا ئەدەبى ھەتيوان ناودەبرى.^{۴۰}

كۆمەلگەى كورد له ئەرمەنستان، سەرەتای سەدهى بيستەم كۆمەلگەيەكى تەواو عەشايەرى و نيمچەرەوند بوو، بەگشتى نەخويندەوار بوو، چيني رۆشنيرى نەبوو، وەك ئەو چينه رۆشنيرەى كه له باكوور و باشوورى كوردستان ھەبوو. زمانى كوردى تەنيا زارىكى زارەكى بوو، خەت و نووسىنى نەبوو، بەلام دواى ئەوهى سؤقيەت و حكومەتى ئەرمەنستان پشتگيرىي مافە كولتورىيەكانى كورديان كرد، ئەم كۆمەلگە كۆچەرييە، كۆمەلگەيەكى خويندەوارى لى بەرھەمھات و كۆمەلىك نووسەر و ئەديب و شاعير و پياوى زانا سەرى لى ھەلدا كه توانيوە بزاڤىكى فەرھەنگى كوردى له ئەرمەنستان بەرپاىكا، له زۆر پووهوه پيشەنگ بى.

ئەو سەردەمە له ناوەرپاستى بيستەكاندا له كۆمارى ئەرمەنستانى سؤقيەت، ژمارەى كورد ۱۵ ھەزار كەسيك بوو. ئەوانە زۆرينەيان كوردى ئيزيدى بوون، له بيست گونديكى سى پاريزگاي ولاتى ئەرمەنستان نيشتەجىبوون، كه ئەم گوندانە ھەتا ئيستاش وەك خۆيان ماون. له پاريزگاي ئاراگاتس، لەم گوندانە نيشتەجىن: ئەلەگەز، رياتازە (قونداغساز)، ئافشين، جاموشقان، سىپان، دىرك (جەرھەريس)، ميرەك، كارفانسەراى، ئورتا چيا، سانگيار (كانيا شير). له پاريزگاي تالين، لەم گوندانە نيشتەجىن: گەلتو، سۆرىك، بايسز، ھەكۆ، بەرۆژ، ئاف تونە، تىلك، قەبەخ تەپە. له پاريزگاي ئاشتاراك،

۴۰. د. تۆسنى رەشىد، ئەدەبى كوردى له يەكەتى سؤقيەت، گوڤارى واتە، ژمارە (۳)، بلاوكراوى دەزگای ئاراس، ھەولير، ۲۰۱۰، ل. ۱۰۴.

نەخشەی ناوچه کوردنشینەکان لە باشووری قەفقاز

لە سەرەتای سەدەی بیستەمەوە هەتا پێش شەری ناگۆرنۆ قەرەباغ لە هەشتاکانی سەدەی بیستەمدا
سەرچاوه: Amir Hassanpour, Nationalism and Language in Kurdistan 1918 – 1985, Mellen Research University Press, San Francisco, 1992.

ئەم ئامارە نیشانی دەدا کە کورد لە ئەرمەنستان هەتا کۆتایی هەشتاکان، کە ژمارەیان ٦٠ هەزار کەس بوو، بە شیوەیەکێ سڕوشتی زیادی کردوو، لە هەموو کوردی کۆمارەکانی باشتر بە زمان و فەرھەنگ و دانیشتوان خۆیان پاراستوو. ئەمەش دەگەرێتەووە بۆ ئەو جوگرافیایەکی کە لێی نیشتهجین، لە سێ کۆمەڵە گوند کۆبوونەتەووە، پەرشوبلاو نەبوونەووە وەک کوردی ئازەربایجان و گۆرجستان، پەپوهندیی کۆمەڵایەتیان لەنیواندا بەھیزە و ژن و ژنخوازی لەناو خۆیاندا دەکەن و تیکەل بە بیگانه نابن، ھەر بە زمانی خوشیان قسەدەکەن و ئامادەنین بە هیچ ھۆکاریک دەستبەرداری زمانەکیان بن.

دوای ھەلۆشاندنەووی یەکییتی سۆڤیەت و شەری قەرەباغ، ژمارەیکێ زۆری نزیک بە یازدە ھەزار کوردی موسلمان ناچارکران ئەرمەنستان بەجی بھێلن. ژمارەیکێ زۆری کوردی ئیزیدیش بەھۆی خراپیی باری ئابوورییەووە، ئەرمەنستانیان بەجی ھێشت و ئاوارەیی ڕووسیا بوون، بۆیە ئاماری

لەم دوو گوندە نیشتهجین: شامیران، فیریک. بەلام کوردانی موسلمان لە سنوورەکانی ڕۆژئاوی ئەرمەنستان کە ھاوسنوورە لەگەڵ تورکیا، نیشتهجی بوون و سالی ١٩٣٧ زۆربەیان دوورخرانەووە بۆ ئاسیای ناوەرەست. ئەم خستەیکێ خوارەووە ژمارەیک کورد لە ماوێ سەدەیکدا لە ئەرمەنستان نیشان دەدا:^{٤١}

سال	ژمارە دانیشتوانی کورد لە ئەرمەنستان
١٩٢٢	٨٥٠٠
١٩٢٦	١٥٢٢٦
١٩٥٩	٢٦٠٠٠
١٩٨٩	٦٠٠٠٠
٢٠٢٠	٤٥٠٠٠

^{٤١} بۆ ژمارە دانیشتوانی کورد لە ئەرمەنستان سوود لەم سەرچاوانە وەرگیراوە:

Eskerê Boyîk, Çanda kurdên Sovêtê, Weşanên peywend, Çapa duyem, İstanbul, 2019. R.43.
Garnik Asatryan, Victoria Arakelova, The ethnic minorities in Armenia, Yerevan, 2002. P.11.

كورد لەم ولاتە لە دواى نەو دەهەكانەو بە شىۋەيەكى بەرچاۋ ھاتوو تەخوارەو بۆ ۴۰ ھەزار كەسك. لەم ئامارەى ئىستادا، تەنیا ۱۵۰۰ كوردى موسلمان ماو، ئەوانىدى ھەمويان كوردى ئىزىدىن.

پەوشى زمانى كوردى لە ئەرمەنستان

لەنيو ھەر سى كۆمارى باشوورى قەفقازدا، كۆمارى ئەرمەنستان مەلبەندىكى گىنگى بووژانەو زمانى كوردى بوو. كورد لەم كۆمارە رۆلىكى پىشەنگ و بەرچاۋى لە بەكارھىنان و گەشەپىدانى زمانى كوردىدا ھەبوو لە بوارى جياوازدا، ھەك بەكارھىنانى لە بوارى پەرورەدا بە كوردى لە قوتابخانەكان، رۆژنامەگەرى، بلوكرەنەو كىتەپ، پەخشى رادىيوى، ھەروەھا بەكارھىنانى لە بوارى شانۆ و سىنەماشا. زمانى كوردى لەم ولاتە، لە زمانىكى زارەكەيەو بوو بە زمانىكى خاوەن پلەوپايە و بەرھەمى ئەدەبىي نووسراو.

كوردى ئەم ولاتە لە باكوورى كوردستانەو ئاوارەبوون، واتە لە ولاتىك كە كوردستان نەبوو ئەوان تىندا پەنا بەر و كۆچبەر بوون، نىشتىمانيان تەنیا كۆمەلە گوندىك بوو لە ئەرمەنستان. ئەم ژمارە كەمە لە كورد، دەستەيەك لە رۆشنىريان تىندا ھەلكەوتوو، بزاڤىكى گەورەى بووژانەو زمان و فەرھەنگى كوردىيان لەم ولاتە بەرپاكردوو، ھەر بۆيە زۆربەى رۆشنىيرانى كوردى سۆڤيەت لە ئەرمەنستان پەيدا بوون. ھۆكارى ئەم گەشەكردنەش، دەگەرپتەو بۆ بەھىزبوونى ھەستى نەتەوھى لەنيو كوردانى ئەم ولاتە، ھەروەھا زۆرىنەى كوردى ئەرمەنستان ئىزىدى بوون و دۆستايەتتەيەكى مېژوووى لە نيوان ئىزىدى و ئەرمەنىدا ھەبوو.^{۴۲} نووسەرى كوردى ئەرمەنستان، تۆسنى رەشىد، گەشەكردنى زمان و ئەدەبىياتى كوردى لە ئەرمەنستان و ھەموو يەكيتى سۆڤيەت بۆ سى قوناغ دابەش دەكا:

قوناغى يەكەم: كرەنەو قوتابخانە بە زمانى كوردى لە گوندى كوردان، بلوكرەنەو رۆژنامەى "رپا تازە" و پىشتگىرىي حكومەت بۆ زمان و ئەدەبى كوردى. ئەم قوناغە ھەتا سالى ۱۹۳۸ بەردەوام بوو.

قوناغى دووھم: لە سالى ۱۹۳۸ ھەو دەستى پىكردوو ھەتا مردنى ستالين، ئەويش ھەتا سالى ۱۹۵۵ دريژەي كيشا. لەم قوناغەدا زمان و ئەدەبى كوردى لە سەرئەسەرى يەكيتى سۆڤيەتدا دامركاوە بوو، ھەموو چالاكەيەكان قەدەغەكرا بوون.

قوناغى سىيەم: لە سالى ۱۹۵۵ ھەو دەستى پىكردوو تا ھەلەو شاندەوھى يەكيتى سۆڤيەت سالى ۱۹۹۱ بەردەوام بوو، كە قوناغى ژيانەوھى زمان و فەرھەنگى كوردىيە.^{۴۳}

لەم باسەدا ھەلەو دەدەين تيشك بخەينە سەر قوناغەكانى دەستپىك و گەشەكردنى زمانى كوردى لە ئەرمەنستان، لە بوارى خويندنى قوتابخانەكان، چاپەمەنى، رۆژنامەگەرى، پەخشى رادىو، ھونەرى شانۆدا.

گەشەكردنى زمانى كوردى لە بوارى پەرورەدا زمانى كوردى لە باشوورى قەفقاز ھەر لە سەرەتاو تا ئىستا سى ئەلفىي جياوازی بۆ بەكارھىنراو: ئەرمەنى، لاتىنى، كرېلى، دواى ھەلەو شاندەوھى سۆڤيەت جاريكىدى گەرانەو بۆ لاتىنى، واتە لە ھەر قوناغىكى گەشەكردنى زماندا بە ئەلفىيەك بوو. لە خوارەو بەپىي قوناغەكانى گورپىنى ئەلفى، باسى پىشكەوتتى زمانى كوردى دەكەين.

دەستپىكى خويندنى بە زمانى كوردى

بە ئەلفىي ئەرمەنى ۱۹۲۱-۱۹۲۹

۲۳ى نيسانى ۱۹۲۱ كۆميسارىي ئەرمەنستان برپارى دا خويندنى لە ھەموو قوتابخانەكانى كۆمارى ئەرمەنستان بە زمانى دايك بى.^{۴۴} لە سەرەتاي خويندنى بە زمانى كوردى لە ئەرمەنستان، كورد ھىچ بىكەيەكى فەرھەنگى لەم ولاتە نەبوو، زمانەكەشى ئەلفىي نەبوو، ئەو ئەلفىيە عەرەبىيە كە لە باكوورى كوردستان بۆ نووسراوى ئەدەبى كلاسىكى بەكارھاتوو، لای كوردە ئىزدىيەكان بەكارنەھاتوو. بۆيە ئەو زمانە كوردىيە كە ئەوان قەسەيان پىكردوو، زمانىكى تەنیا زارەكى بوو و ئەلفىي نەبوو، ھەروەھا خويندەوارى لەناوياندا نەبوو و مامۆستاي زمانى كوردىشان نەبوو بۆ ئەوھى

^{۴۲} د. تۆسنى رەشىد، ئەدەبى كوردى لە يەكەتتى سۆڤيەت. ل. ۱۰۱.

^{۴۴} Eskerê Boyîk, Çanda kurdên Sovêtê, Weşanên peywend, Çapa duyem, İstanbul, 2019. R.44.

^{۴۳} د. تۆسنى رەشىد، كوردى يەكەتتى سۆڤيەت، پىشتەر و ئىستا. ل. ۴۱.

شاگردانی کورد له قوتابخانه فیژی زمانی کوردی بکه. ئەم ئەرکه سەرەتا له ئەستۆی چەند ئەرمەنییەکی خویندەواردا بوو کە زمانی کوردییان باش زانیو و لەم بوارەدا کاریکی پیشەنگیان ئەنجامداوه.

یەكەم ئەلفبێی کوردی له ئەرمەنستان لەسەر بنەڕەتی پیتی ئەرمەنی بوو کە ساڵی ۱۹۲۱ له لایەن ئەرمەنییەکی هاكۆب غازەریان (۱۸۶۹-۱۹۲۶) ناوهوه کە به لازۆ ناسراو بوو، سازکرا. لازۆ، ئەرمەنییەکی خەلکی بایەزید بوو و کوردی باش زانیو و لەناو کورداندا ژیاو، شارەزای ژیان و فولکلۆری کوردان بوو، کتیبە ئەلفبێیەکی بە ناوی "شەمس" هه ناسراوه. ساڵی ۱۹۲۲ له هەتیوخانەی ئاشتاراکێ ئەرمەنستان، یەكەم قوتابخانەی کوردی کرایهوه، بەم ئەلفبێیە زمانی کوردی خویندراوه. دواتر قوتابخانه له گونده کوردنشینهکانی ئەرمەنستان کرایهوه، مامۆستاکانیش زۆربەیان ئەو ئەرمەنییانە بوون کە له باکووری کوردستانهوه ئاوارهبوون و زمانی کوردییان باش زانیو، بوون به مامۆستا و دەرسی زمانی کوردییان داوهتهوه. له ساڵی ۱۹۲۱ له گوندی کوردان له ئەرمەنستان ۵ مهکتەب (قوتابخانه)ی کوردی کرانهوه، ۲۶۷ شاگرد(قوتابی) ههبوو، بۆ ساڵی فێربوونی ۱۹۲۵ - ۱۹۲۶ ژمارەي مهکتەب گهيشته ۱۰ مهکتەب و ۵۲۰ شاگرد، ههتا ساڵی ۱۹۲۷ بوو به ۱۳ مهکتەب.^{۴۵} هەر لەم ماوهیه ئەلفبێی ئەرمەنی له گورجستانیش بۆ خویندنی کوردی کاری پێ دهکریت، کە دواتر له بەشی زمانی کوردی له گورجستان باسی لێوه دهکەین.

ئەم ئەلفبێیە ههتا ساڵی ۱۹۲۹ بهردهوام بووه، له چەند قوتابخانهیهك بهم ئەلفبێیە دەرسی زمانی کوردی دهدرایهوه، بهلام کتیبی چاپکراو بهم ئەلفبێیە نهبووه، تهنیا کتیبیکی فێربوونی ئەلفبێی بووه، به ناوی (شەمس) که تهنیا رێبهریک بووه بۆ فێربوونی خەت و نووسینی کوردی. ئەم قوناغه له ئەرمەنستان بۆ خویندن به ئەلفبێی ئەرمەنی، قوناغیکی سەرەتایی و بنچینهیی بووه بۆ گواستنهوهی زمان له زارهکییهوه بۆ نووسین و پیشخستنی زمان و خویندەوارکردنی کورد، که ئەو کاته پۆلیکی پیشهنگ و بنچینهیی ههبووه.

گۆڕینی ئەلفبێی له ئەرمەنییەوه بۆ لاتینی ۱۹۲۸-۱۹۴۱ بهردهوامبوونی خویندن به ئەلفبێی ئەرمەنی سەخت بوو، چونکه ئەم ئەلفبێی ئەرمەنییە تهواو پراوپری ههموو فۆنیمەکانی زمانی کوردی نهبوو، کهم و کووپی ههبوو، ههروهها ئەم ئەلفبێیە تهنیا کوردانی ئەرمەنستان قبوولیان دهکرد، بهلام بۆ کوردی ههريمهکانی دیکه‌ی ناو یه‌کتیی سۆقیهت وهک ئازەربایجان و گورجستان و تورکه‌مه‌نستان، که پیتی ئاشنانه‌بوون، قبوول نه‌ده‌کرا.^{۴۶} بۆیه ههول‌درا ئەلفبێی ئەرمەنی واز لی‌بێن و لاتینی به‌کاربێن، که ئەو سەر‌دهمه، لاتینی ئەلفبێیەکی جیهانی و رهمزی پیشکەوتن بوو. ساڵی ۱۹۲۵ له کوبونه‌وه‌یه‌کی کوردانی نه‌پارتیقانی ناحیه‌ی حاجی خه‌لیل، داوا له حکومه‌تی ئەرمەنستان کرا، رێگه‌بدا به سازکردنی ئەلفبێی له‌سەر پیتی لاتینی بۆ نووسینی کوردی.^{۴۷}

ئەوه‌ی زیاتر هانی کوردی دا بۆ گۆڕینی ئەلفبێی بۆ لاتینی، ئەو شه‌پۆلی به‌لاتینیکردنه‌ بوو که ئەو کاته هه‌موو دنیای تورکی گرتبووه‌وه، هەر له ئاسیای ناوه‌راسته‌وه تا قه‌فقاز و تورکیای نوێ. سەر‌هتای ئەم گۆڕینه له ئازەربایجان ده‌ستی پێ‌کرد، که کۆنگره‌ی تورکناسی ساڵی ۱۹۲۶ له باکو به‌سترا. سەر‌جه‌می نه‌ته‌وه‌ی تورکی‌زمانه‌کانی یه‌کتیی سۆقیهت له‌م کۆنگره‌یه‌دا بریاریان دا واز له ئەلفبێی عه‌ره‌بی بێن و ئەلفبێی لاتینی به‌کاربێن.^{۴۸}

ئەم شه‌پۆله، کوردیشی گرتوه. ساڵی ۱۹۲۸ ئی‌سحاق مارۆگولۆف Isahak Marogulov (۱۸۶۸-۱۹۳۳) (که مه‌سیحیه‌کی ئاشووری بوو) و عه‌ره‌ب شه‌مۆ (۱۸۹۸-۱۹۷۸)، ئەلفبێیەکی نوێیان له‌سەر بنه‌ڕەتی ئەلفبێی لاتینی دانا. ئەم ئەلفبێیە هه‌موو کوردانی قه‌فقاز و ته‌نانه‌ت کوردانی تورکه‌مه‌نستانیش قبوولیان کرد و هه‌تا ساڵی ۱۹۳۸ پیتی خویندرا و کتیبی پێ چاپکرا.

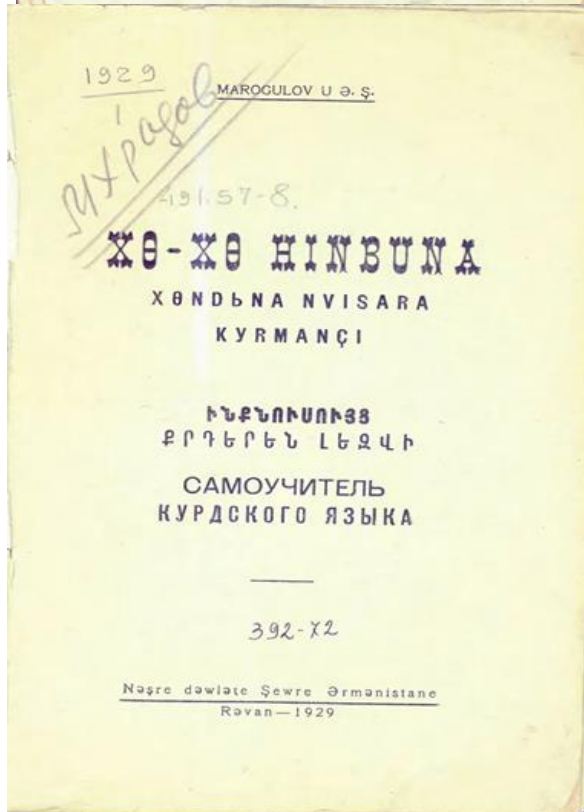
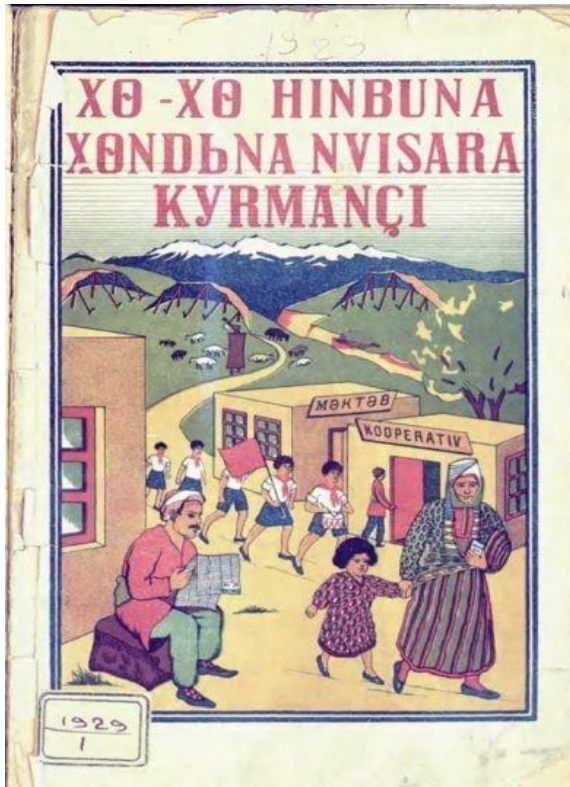
ئەم ئەلفبێی لاتینییه، پیش ئەلفبێی لاتینییه‌که‌ی جه‌لاده‌ت به‌درخانه، ئەوه‌ی به‌درخان ساڵی ۱۹۳۲ بۆ یه‌که‌م جار له گو‌فاری "هاوار"دا بلأوکرایه‌وه، واته ئەلفبێی لاتینی کوردانی قه‌فقاز چوار سال پیش ئەلفبێی لاتینی به‌درخان که‌وتوه.

⁴⁶ Eskerê Boyîk, Çanda kurdên Sovêtê. R.45.

⁴⁷ Çavkanî berî. R.45.

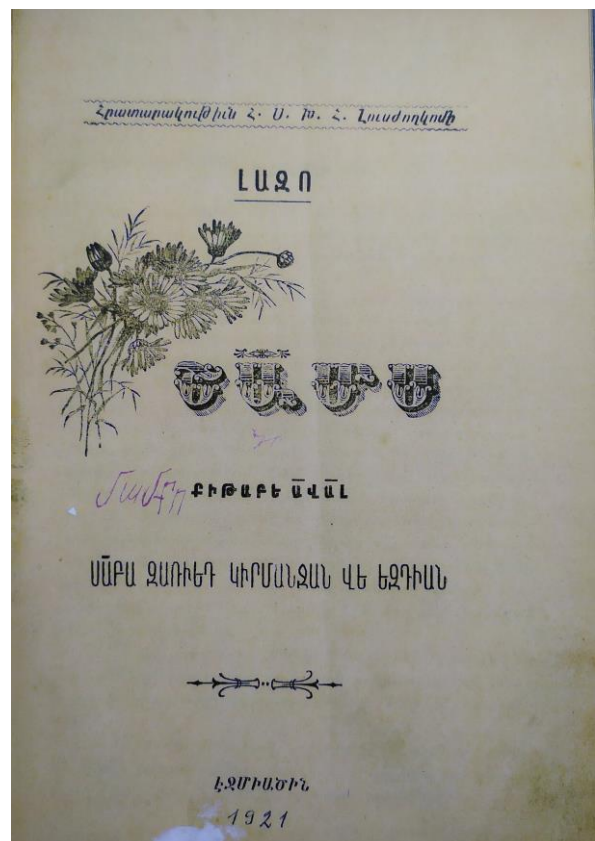
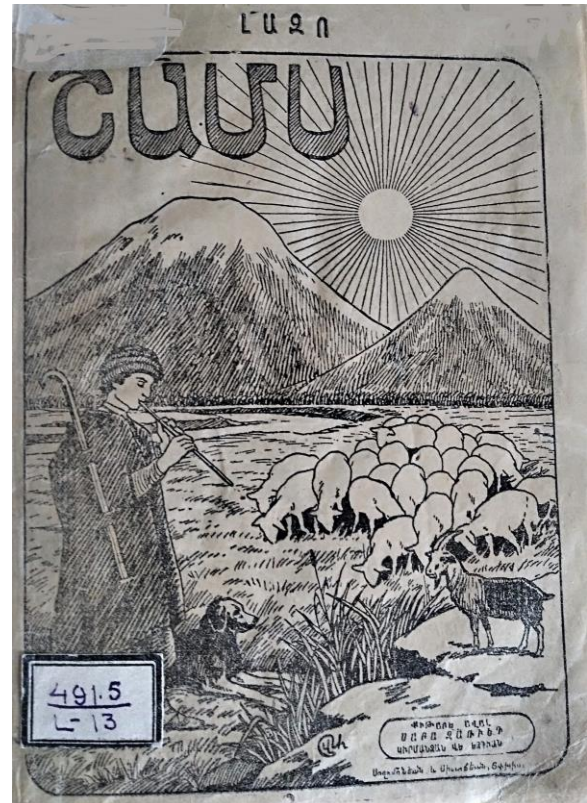
⁴⁸ Ayca Ergun, Politics of Romanisation in Azerbaijan (1921-1992), Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain & Ireland (Third Series), Cambridge University Press, 2010. pp.37-38.

⁴⁵ Çavkanî berî. R.44.

ئىسحاق مارۇگولوف، خۇ-خۇ ھىنبونا خۇندنا نڧىسارا
كورمانجى، رەوان، ۱۹۲۹

لاتىنىي "ھاوار"دا نەبوو، ئەم پىتانەش ھەندىكىان لە ئەلفىيى
كرىلى وەرگىراون و لەگەل لاتىنىيەكە گونجىندراون. ئەو
پىتانەى كە لە ئەلفىيى "ھاوار"دا نىن و لە ئەلفىيى

كتىبى (شەمس) بۇ ڧىزىكىدىنى زمانى كوردى بە ئەلفىيى ئەرمەنى
سالى ۱۹۲۱ لە لايەن لازوۋە دانراۋە

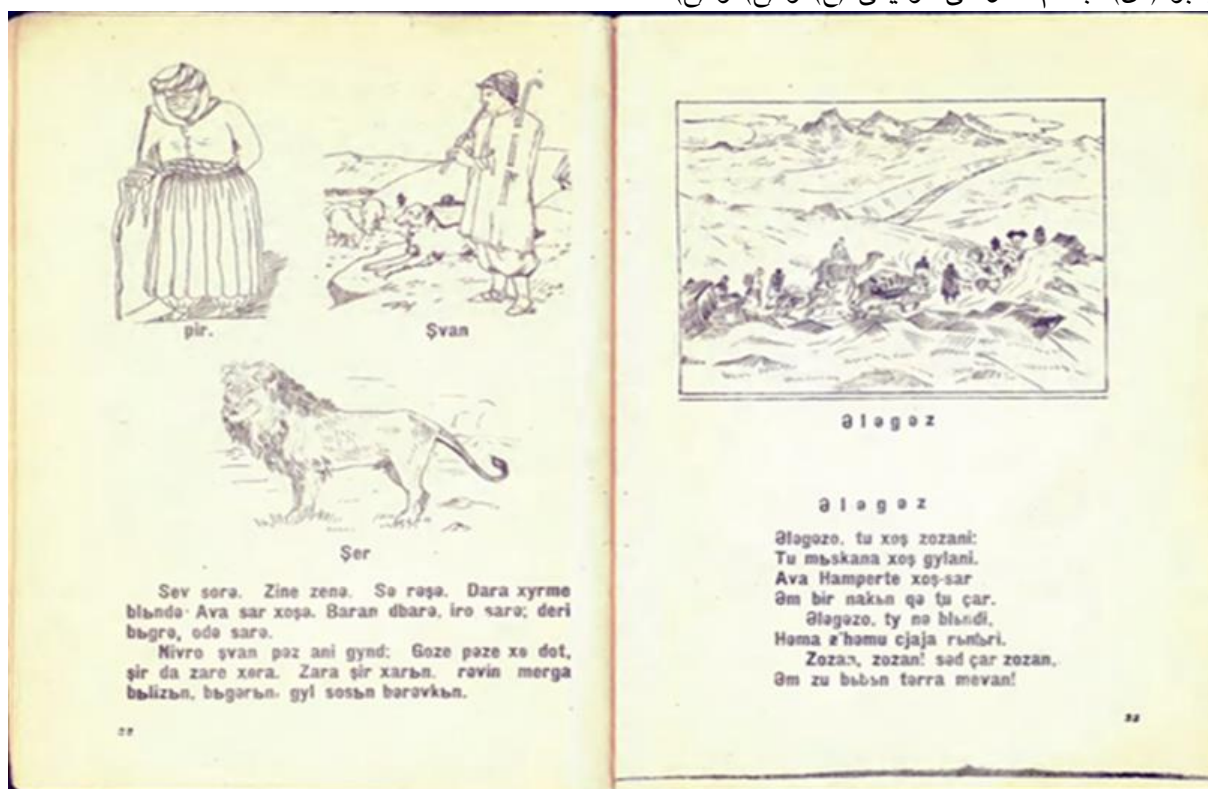
لە بەراوردىكى ئەم دوو ئەلفىيى لاتىنىيەدا، بە ڤوونى
دىيارە كە چەندىن پىتى جىاۋازى ھەبوو و لە ئەلفىيى

له ئەلفبىي "هاوار"دا پىتى بۆ نىيە، له لاتىنىي ماروگولۇڧدا پىتى بۆ ھەبوو. بۆيە دەكرى بلين ئەم ئەلفبى لاتىنىيە باشتىر خۆي گونجاندوو ھەگەل سىستەمى دەنگسازىي ھەجەي كوردىي باكوور تا ئەو ئەلفبى لاتىنىيەي كە ئىستا ھە باكوور و رۇژئاوا ھەكارى دىنن و ئەم سى پىتەي كەمە.

ئەلفبىي نوئ زەمىنەخۆشكەر بوو بۆ ئەوئەي زمانى كوردى ھە قالبى ئەم ئەلفبىيەدا گەشەبكا و كىتپى قوتابخانەكانى پى بلاوبكرتەو ھە ھەمان كاتدا نەخويندەوارىش ھەنيو كۆمەلگەي كوردىدا بنېركى، كە پلانى دەسەلاتى سۆڧىت بوو نەخويندەوارى ھە سەرانسەرى يەكىتپى سۆڧىتەدا نەھىلى، خەلكەكەش ھە بىرى ماركسىزم - لىنىنىزم و كۆمۇنىزم پەرودەبكا. ھە بۆيە ھە سىيەكانى سەدەي بىستەمدا، خويندەوارى ھە خىرايى ھەنيو كورددا بلاوبوو ھە.

ماروگولۇڧدا ھەبوون يا پىتەكانىان جىوازبوون، ئەمانەن: پىتى Z بۆ فونىمى (ژ)، دانراو ھەك ژن zbn، پىتى ɒ بۆ (ه) ھەك كەو kəw، ئەز əz، پىتى y بۆ (و يان وو) ھەك گوند gynd، پىتى c بۆ (چ)، ھەك چەف cəv، چەوا cəwa، پىتى ʧ بۆ (ج) ھەك كورمانچ kʏrmanʧ، پىتى j بۆ (ى) ھەك ھەيە heje، يەك jek، پىتى e بۆ (ئ) ھەك رى re، پىتى ʔ بۆ (ع)، ھەك جماعت cəmaʔt، ھەرد ʔrd، پىتى ʔ بۆ (غ) ھەك كاغەز kaqʔəz، پىتى h بۆ (ح) ھەك حكومەت hykymət، پىتى b بۆ بزرۆكەي (i) ھەك چاندن candən، ھەچ hɛɟ.

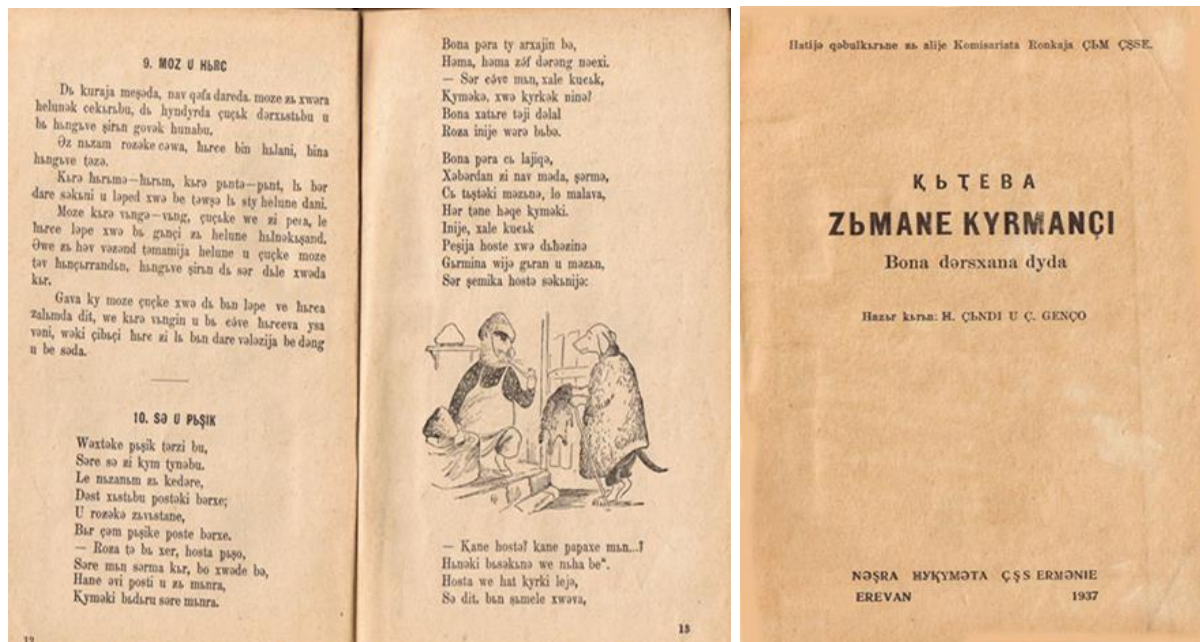
ئەم ئەلفبىيە، بېجگە ھە پىتە لاتىنىيەكان، ئەو پىتانەي كە ھەمواركارون بۆ فونىمەكانى دەنگسازىي كوردى تەنیا سى پىتى ھەگەل ئەلفبىي "هاوار" ھاوبەشبوو، كە ئەمانەن: پىتى q بۆ (ق)، x بۆ (خ)، ʃ بۆ (ش). ھەلام ھەرسى فونىمى (ح) و (ع) و (غ) كە

لاپەرەيەك ھە كىتپى (خۆ- خۆ ھىنبوونا خۇندنا نڧىسارا كورمانجى) ھە ئەلفبىي كوردى ھە پىتى لاتىنى.

كوردى كراون، كە دواتر ھەم توئىژىنەو ھەدا، ھە بەشى گەشەكردى زمان ھە بواری چاپەمەنىي كىتپدا، بەدرىژى باسىدەكەين. زاراو ھە ئەم بابەتە زانستىيانەش ھە كوردى دانراون، كە بى گومان ئەمە سەردەتايەكى گرنگ بوو بۆ ئەوئەي ئەم زارە كوردىيە پرۆسەي ھەستانداردكردى دەستپىبكا و كىتپى خويندن و

ئەم ماو ھە ھەتا سالى ۱۹۳۸، كورد، مافى ھەبوو ھەموو بابەتە دەرسىيەكانى قوتابخانە ھە ھەموو قۇناغەكاندا ھە كوردى بخوين، بۆ ئەم مەبەستەش دەبووايە كىتپەكانى قوتابخانە تەرجمەي كوردى بكرىن يا بنووسرىن. ھە بۆيە ھەم ماو ھەدا كۆمەلىك كىتپى دەرسى بۆ ھەردوو بابەتى زانستى و مرقىي تەرجمەي

کتێبێ زامانی کورمانجی، بۆنا دەرسخانە دودا، حازر کرن: حەجیبی جندی و جەردۆیی گەنجۆ، ڕەوان، ١٩٣٤.

هەر ئەم ماوهیه ژمارهیهکی بهرچاوی قوتابخانه له گونده کوردنشینهکان کرایهوه. سالی ١٩٣٢ ژماره ی قوتابخانه ی کوردی له ئهرمهستان گهیشته ٣٥ قوتابخانه و ٢٠٥١ قوتابی.^{٥٠} له وتاریکی بلۆکراوه ی رۆژنامه ی "ریا تازه" دا سالی ١٩٣٥ ئاماژه بهوه دراوه که قوتابخانه له ههموو گونده کوردنشینهکان کراوهتهوه.^{٥١} کرانهوه ی قوتابخانه له ههموو گوندیک، بهلگه ی ئهوهیه که ههلمهتیک ی چر له ئارادا بووه بۆ نههیشتی نهخویندهواری لهنیو خه لکی شار و گوندنشین دا، ههر نهتهوهیه کیش به زمانی خو ی. ئهگەر بهراوردیک بکهین لهگه ل بارودوخی گوندهکانی باشووری کوردستان له م سالانه دا، که قوتابخانه بهدهگمه ن نه بی له گوندهکان دا نه بووه، تهانهت له شار و شاروچکهکانیش قوتابخانه که م بووه، ئهوجا دهتوانین لهو ههلمهته ته بگهین که سو فیهت دهستی پێ کردبوو بۆ بنبرکردنی نهخویندهواری. ههروهها ئهوهش دهردهخا که حکومهتی ئهرمهستان هیچ بهربهستیک ی بۆ خویندن به زمانی کوردی دروست نهکردوه، ئههه سه رهرای ئهوه ی که کۆمه لیک مامۆستا و نووسه ری ئهرمه نیش له م

پهروهه ده به زمانیک ی ستانداردی یهگگرتوو ئاماده بکری. ئەم ماوهیه ههتا سالی ١٩٣٨، کورد، مافی هه بوو هه موو بابته ده رسییهکانی قوتابخانه له هه موو قوناغهکان دا به کوردی بخوینی، بۆ ئەم مه بهستهش ده بوایه کتێبهکانی قوتابخانه ته رجه مه ی کوردی بکری ن یا بنووسری ن. ههر بۆیه له م ماوهیه دا کۆمه لیک کتیبی ده رسی بۆ هه ردوو بابته ی زانستی و مرۆبی ته رجه مه ی کوردی کراون، که دواتر له م توێژینه وهیه دا، له به شی گه شه کردنی زمان له بواری چاپه مه نی کتیب دا، به درێژی باسی ده که ی ن. زاراوه ی ئەم بابته زانستیانه ش به کوردی دانراون، که بی گومان ئەمه سه رهتایهکی گرنگ بوو بۆ ئه وه ی ئەم زا ره کور دییه پرۆسه ی به ستاندارد کردنی ده ست پێ بکا و کتیبی خویندن و پهروهه ده به زمانیک ی ستانداردی یهگگرتوو ئاماده بکری.

ههر ئەم ئه لفبی نوییه ئاسانکاری کرد بۆ بلۆبونه وه ی کتیبی پرۆگرامی خویندن له ئازهریایجان و تورکه مه نستانی ش، که له ویش بۆ یه که مجار به زمانی کوردی ده ستکرا به خویندن. سالی ١٩٣٠ ههتا سالی ١٩٣٨، له ئازهریایجان به زمانی کوردی ٢٦ کتیبی پرۆگرامی خویندن و ئه ده بیات، له تورکه مه نستانی ش ٨ کتیب چاپ بوون.^{٤٩}

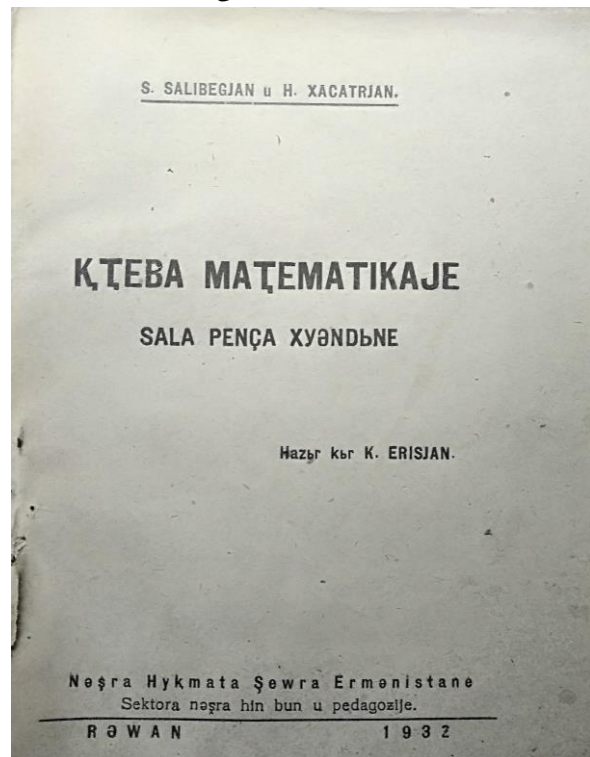
kovara Dilop, Hejman 15, Tirmeh-Tebax (Temmuz-Ağustos) 2020. R.42

⁵⁰ Çavkanî berî. R.42.

⁵¹ Metin Yüksel, Dengbej, Mullah, intelligentsia: The survival and revival of the Kurdish-Kurmanji language in the Middle East, 1925—1960, Ann Arbor, United States. 2011. P.322.

⁴⁹ Eskerê Boyîk, Ji dîroka elfebên kurdî li Ermenistanê,

پروژه‌ای خوندن‌دا به کوردی به‌شدار و هاوکار بوون. ئەمەش بەلگەیە کە حکومەتی ئەرمەنستان هیچ هەولێ-نەداوە کورد لە ئەرمەنستان ئەسمیلەبکا، وەک ئەوەی لە ئازەربایجان ئەسمیلەکردنی کورد هەبوو.

کتابا ماته‌ماتیکا، سالا په‌نجا خوندنی، حازر کر: ک.

ئیریسیان، ره‌وان، ۱۹۳۲

هه‌نگاوێکی گرنکی پیشکەوتنی زمانه‌که، زاراوه‌سازی زانستی بوو، که دانانی ئەم زاراوانه‌ رێگهی خۆش‌کردووه‌ کتییی جیاوازی زانستی پێ ته‌رجه‌مه‌بکری، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش لیژنه‌یه‌ک دانراوه‌ بۆ زاراوه‌سازی زانستی و ته‌کنه‌لۆجی. ئەم لیژنه‌یه‌ ئەرکی ته‌رجه‌مه‌کردنی زاراوه‌ بوو له‌ زمانی ئەرمه‌نی و رووسییه‌وه‌ بۆ کوردی. سالی ۱۹۳۶ ئەم لیژنه‌یه‌ نامیلکه‌یه‌کی ده‌رکردووه‌، ۱۵۰۰ زاراوه‌ی زانستی وەک زاراوه‌ی فیزیایی، کیمیایی، ئەله‌کتریکی، میکانیکی له‌خۆگرتوو. ئەوانه‌ی که ئەرکیان دانانی زاراوه‌ی نوی بوو له‌م لیژنه‌یه‌دا، ئەمانه‌ بوون: جه‌ردۆیی گه‌نجۆ، جه‌جیی جندی، ئەمین عه‌قدال، جاسمی جه‌لیل، وه‌زیری نادر، ف. په‌تویان.^{۵۲}

سالی ۱۹۳۱ په‌یمانگای ئاماده‌کردنی مامۆستایان (پیداگوگی) که ناوی (تێخنیکوما کورمانجا) بوو له‌ یه‌ریقان کرایه‌وه‌. له‌ماوه‌ی نێوان ۱۹۳۱-۱۹۳۲ ژماره‌ی قوتابیانی به‌شداربوو ۶۰ قوتابی بوو، له‌ سالانی دواتر هه‌تا سالی ۱۹۳۶ هه‌ر ساله‌ی ۱۰-۱۶ قوتابی به‌شدار بوون. جه‌جیی جندی، نووری، وه‌زیری نادر، کیراکۆس یه‌ریتسیان، له‌و مامۆستایانه‌ بوون که له‌م په‌یمانگایه‌ ده‌رسیان داوه‌ته‌وه‌. له‌ نیو ئەم قوتابیانه‌ ژماره‌یه‌ک ئافره‌تیش به‌شدار بوون به‌لام ژماره‌یان که‌م بوو، بۆ نمونه‌ له‌ سالی ۱۹۳۴ ته‌نیا سی ئافره‌ت هه‌بوو. له‌ یه‌ک له‌ ژماره‌کانی "پیا تازه‌"دا ئافره‌تیک به‌ ناوی گوهارا حاجۆوه‌، وتاریکی سه‌باره‌ت به‌م پرسه‌ نووسیوه‌. ژماره‌یه‌ک له‌م ده‌رچوانه‌ وەک مامۆستای زمانی کوردی نێردراون بۆ ناوچه‌ی دی له‌ باشووری قه‌فقاز، که دانیشتوانی کوردی لێ نیشته‌جی‌بوون. بۆ نمونه‌، هه‌ر ئەو ساله‌ ۱۹۳۴، ۱۶ کادر نێردراون بۆ نه‌خچیوان و ۸ کادر بۆ ئاجارستانی ئازەربایجان.^{۵۳} ئەم ژماره‌یه‌ نیشانی‌ده‌دا که له‌ ماوه‌ی شه‌ش سال‌دا نزیک به‌ ۴۰۰ مامۆستا له‌م په‌یمانگایه‌ ئاماده‌کراون بۆ ئەوه‌ی له‌ قوتابخانه‌کان به‌ کوردی ده‌رس‌لێنه‌وه‌.

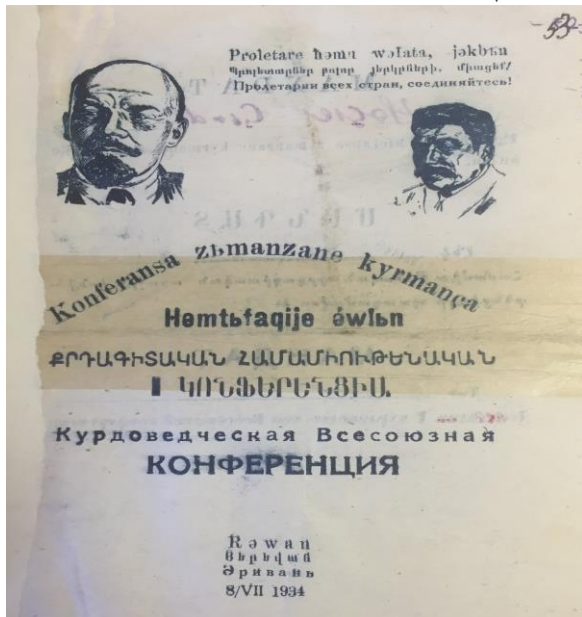
ئەم زاره‌ کوردییه‌ له‌ کاتیک‌دا له‌ باکووری کوردستان به‌توندی قه‌ده‌غه‌کراوه‌ و رێگه‌نه‌دراوه‌ گه‌شه‌بکا، به‌لام له‌ ئەرمه‌نستان زۆر به‌خیرایی گه‌شه‌ی‌کردووه‌. هۆکاری گه‌شه‌کردنی وەک دیاره‌

⁵² Ibid. P.305.

⁵³ Metin Yüksel, Dengbej, Mullah, intelligentsia. P.319 -320.

بۆ يەكلاکردنەوێ ئەم پرسانە و سازکردنی زمانیکی يەگرتووی کوردی بۆ هەموو کورد لە سۆڤیەت.

مانگی ئەیلولی ١٩٣٤ کۆنفرانسی زمانی کوردی لە یەریقان بەسترا و شەش رۆژی خایاند و ٩٠ نوێنەری کورد لە ئەرمەنستان و ئازەربایجان و تورکەمەنستانیشی تێدا بەشداریبوون، وێرای بەشداریی چەند کوردناسیک لە لێنینگراد و مۆسکۆ. لەم کۆنفرانسەدا لەسەر چەند پرسیکی زمانەوانی و تووژکراوە، وەک زمانی ستاندارد، ریزمان، ئەلفبە، رینووس، زاراوەسازی.^{٥٤}

برۆشوری (کۆنفرانسا زمانزانی کورمانجا)، رەوان (یەریقان)، ١٩٣٤.

ئەوانەیی کە بە وتار و تووژینەوێ بەشداری کۆنفرانسەکە بوون، وەک پروفیسۆر خاچاتریان، قسەیی لەبارەیی زارە کوردییەکانەوێ کردووە و ئاماژەیی بەوێ داوێ کە کورد پێویستی بە زمانیکی یەگرتوو هەییە بۆ کۆمەلانی کریکار و رەنجەدەری خۆی بە ئامانجی دروستکردنی کۆمەلگەییەکی سۆشیالیستی. ئۆهانسانیان ئاماژەیی بەوێ داوێ کە نابێ کۆکردنەوێ فۆلکلۆر بە تەنیا لە ئەستوی ئینستیتوتیکدا بێ، بەلکوو پێویستە رۆشنییران و مامۆستایانییش فۆلکلۆر کۆبکەنەوێ. لە وتاریکیدی دا ئاماژە بە هەردوو سەرچاوەکانی مەلای جزیری و ئەحمەدی خانی دراو، هەروەها باسی ئەلفبەیی لاتینی "هاوار" و بلاوکراوەکانی دەرەوێ یەکییتی سۆڤیەتییش کراوێ کە پێویستە سوودیان لێ وەرگیری،

دەگەرپیتەوێ بۆ ئەو هەلومەرجە سیاسییه یا ئەو پلانی زمانییە کە سۆڤیەت هەییوو بۆ زمانی نەتەوێ بچووکەکان لە چوارچێوێ یەکییتی سۆڤیەتدا.

لە لایەکی دیکەوێ، داتاکانی قوتابی و قوتابخانەکان و ناوێشانی کتێبە چاپکراوەکانیش، نیشانی دەدەن کە کۆمەلگەییەکی عەشایەری و کوچەری، چەندە بەخێراییی بە زمانی خۆیان خۆیندەوارکراون، پاشان کۆمەلگە نووسەری توانا و خۆیندەواریش لەم قوتابخانە بە زمانی کوردی پەرەدەبوون، درێژەیان بە کاروانی گەشەپێدانی زمان و فەرەهنگی کوردی داوێ لە ئەرمەنستان و هەموو سۆڤیەت.

کۆلخۆزقانی دەرەدار، ئەلیفبا، بۆنا مەزنا، حەجیی جندی، رەوان، ١٩٣٣.

کۆنفرانسی زمانی کوردی لە یەریقان ساڵی ١٩٣٤ گەشەکردنی زمانی کوردی بۆ خۆیندن لە قوتابخانەکان و فراوانبوونی ئەرکەکانی لە ئەرمەنستان و کۆمارەکانی دیکەیی سۆڤیەت کە کوردی لێ نیشتهجین، پێویستی بە پلان و نەخشەیی زمان هەبوو، بۆ ئەوێ زمانەکە لەگەڵ ئەو پێشکەوتنە هەنگاوەلگژی و پلانیکی هەبێ بۆ یەکخستن و پێشخستن، هەروەها ئەو کێشە و گرتە زمانییانە کە هاوونە بەردەم پێشکەوتنی زمانەکە وەک کێشەیی بەستاندارکردن و زاراوەسازی و رینووس، پێویستیان بە بەستنی کۆنفرانسیکی زمان بوو

⁵⁴ Eskerê Boyîk, Çanda kurdên Sovêtê. R.48-49.

به‌لام به ئاگاییه‌وه و نه‌ک بۆ هه‌موو شتیک. هه‌روه‌ها ئاماژه‌ی پێ‌دراوه که زمانه‌که په‌تی‌بکری و وشه‌کانی ئه‌رمه‌نی و فارسی و گورجی و پرووسی و عه‌ره‌بی و تورکی لابدرین. وتاریکی ئه‌مینێ عه‌قدال ئاماژه‌ی به‌وه داوه که نووسینی زمانی کوردی پێ‌ویسته له‌سه‌ر به‌ره‌تی قسه‌کردن بێ. هه‌جیبێ جندی وتاریکی داوه سه‌باره‌ت به‌ کوکرنه‌وه‌ی فۆلکلۆر. جه‌ردوویی گه‌نجووی سه‌رنووسه‌ری "پیا تازه"، زانیاری داوه له‌باره‌ی کاره‌کانی "پیا تازه" وه. جاسمی جه‌لیل وه‌ک نووسه‌ری کتیی کوردی له‌ سییه‌کان‌دا، زانیاری له‌باره‌ی چاپ و بلاوکردنه‌وه و تیراژی کتیی کوردی داوه. رۆبێن درامیان وتاریکی سه‌باره‌ت به‌ رینووسی کوردی پێ‌شکه‌ش‌کردووه. له‌ کو‌تاییش‌دا بریاریان داوه سالی داها‌توو (۱۹۳۵) کۆنفرانس له‌ ئازهربايجان به‌سه‌رتیته‌وه.^{۵۵}

له‌م کۆنفرانس‌دا چه‌ند بریاریک دراوه، که گرن‌گترینیان ئه‌مانه‌ بوون، یه‌که‌م- له‌مه‌ر یه‌ک‌لاکردنه‌وه‌ی زمانی ستاندارد، هه‌موو نوێنه‌ران به‌ یه‌ک‌ده‌نگ بریاریان داوه شیوه‌زاری کوردی کوردانی ئه‌رمه‌نستان بکری به‌ بناغه بۆ زمانیکی یه‌ک‌گرتووی ئه‌ده‌بی، که ئه‌مه‌ گرن‌گترین بریار بووه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو کورد له‌ سۆقیه‌ت یه‌ک زمانی نووسینی هه‌بی به‌ بن‌زار و شیوه‌زاره‌ ناوچه‌یییه‌کان نه‌نووسری؛ دووهم- دامه‌زراندنی ناوه‌ندیکی کوردناسی له‌ سه‌رتاسه‌ری یه‌ک‌تیی سۆقیه‌ت بۆ لیک‌ولینه‌وه له‌ کیشه‌کانی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی؛ سێهه‌م- کردنه‌وه‌ی به‌شیکی کوردناسی له‌ په‌یمانگای ده‌وله‌تی له‌ یه‌ریقان؛ چواره‌م- دانانی چه‌ند لیژنه‌یه‌ک بۆ زمانی ئه‌ده‌بی یه‌ک‌گرتووی کوردی و رینووس و زاراوه‌سازی زمانی کوردی؛ پێنجه‌م- سوودوه‌رگرتن له‌ وشه و زاراوه‌ی زمانی کوردی کوردانی ئازهربايجان و گورجستان و تورکمه‌نستان؛ شه‌شه‌م- به‌ستنی کۆنفرانسیکی دیکه‌ی زمان له‌ سالی داها‌توو (۱۹۳۵) دا له‌ ئازهربايجان.^{۵۶}

ئهم کۆنفرانسه‌ روودوایی گرن‌گی زمانی کوردییه و بایه‌خیکی زۆری هه‌یه، چونکه یه‌که‌م کۆنفرانسی زمانی کوردییه، له‌سه‌ر ئاستی هه‌موو کوردستان، که بۆ پرسای زمان و یه‌ک‌خستنی به‌سه‌رتایی و هه‌نگاوێکی گرن‌گیش بووه بۆ یه‌ک‌خستن و پێ‌ش‌خستنی زمان؛ به‌ یه‌که‌م کۆنفرانسی زمانیش دا‌ده‌نری له‌ میژووی زمانی کوردی‌دا، که باسی

کیشه‌کانی زمانی کوردی تیدا کراوه و هه‌موو نوێنه‌رانیش یه‌ک‌ده‌نگ بوون بۆ چاره‌سه‌ری پرسه‌ زمانیه‌کان، به‌تایبه‌ت له‌ یه‌ک‌لاکردنه‌وه‌ی زمانی ستانداردی نووسین‌دا که له‌سه‌ر بنچیه‌نی کام شیوه‌زار بێ. سه‌ره‌تای نووسین و پێ‌ش‌که‌وتنی زمانی کوردی له‌ناو کوردانی ئه‌رمه‌نستان ده‌ستی پێ‌کردبوو، هه‌ر بۆیه هه‌موو نوێنه‌ران پێ‌یان باش‌بووه ئهم شیوه‌زاره‌ بکری به‌ بنچینه‌ بۆ ئهم زمانه ستاندارده کوردییه. کوردانی سۆقیه‌ت هه‌رچه‌نده هه‌موو ئاخیوه‌رانی سه‌ر به‌ یه‌ک زاری سه‌ره‌کی کوردین که کوردی باکووره، به‌لام شیوه‌زاری جیاوازی ناوچه‌ییان هه‌بووه، به‌تایبه‌ت شیوه‌زاری کوردی کوردانی قه‌ره‌باغ که زۆربه‌یان له‌ ئیرانه‌وه‌ ها‌توون و کوردانی تورکمه‌نستان که له‌ سه‌ده‌ی شانزده‌مه‌وه له‌ باکووری کوردستانه‌وه‌ کوچیان پێ‌کراوه بۆ خوراسان و شیوه‌زاریکی تاییه‌تیان هه‌یه و جیاوازه له‌ گه‌ل شیوه‌زاری کوردانی قه‌فقاز. کوردانی ئه‌رمه‌نستانیش زۆربه‌یان له‌ ناوچه‌ی قارسه‌وه‌ ها‌توون، ئه‌وانیش خاوه‌نی شیوه‌زاریکی دیکه‌ی کوردی باکوورن، به‌لام له‌م کۆنفرانس‌دا هه‌موو کۆک‌بوون که زمانی ستانداردی خۆیندن بۆ هه‌موو کوردانی یه‌ک‌تیی سۆقیه‌ت به‌ شیوه‌زاری کوردی کوردانی ئه‌رمه‌نستان بێ. ئهم کۆنفرانسه له‌ رۆوی سیاسیه‌وه‌ تورکیای نیکه‌ران‌کردووه و نا‌ه‌زاییان ده‌رب‌پ‌یوه له‌ به‌ران‌به‌ر سۆقیه‌ت‌دا که ئه‌وسا په‌یوه‌ندی کۆماری نوێی تورکیا له‌ گه‌ل سۆقیه‌ت دۆستانه‌ بووه. تورکیا، ترسی ئه‌وه‌ی هه‌بووه ئهم کۆنفرانسه مه‌سه‌له‌ی کورد زیاتر به‌ره‌وپیش ببا و کاریگه‌ری بۆ کوردانی تورکیا هه‌بی، که تورکیا له‌م سه‌روبه‌نده له‌ ولاته‌که‌ی له‌ هه‌ولی ریشه‌کێش‌کردنی زمان و فه‌ره‌ه‌نگی کورد‌دا بووه، پێ‌ی خۆش‌نه‌بووه مه‌سه‌له‌ی کورد و زمانی کوردی له‌ هه‌یج شوێنیک سه‌رده‌ری پێ‌نی و باس‌بکری.

دوای ئهم کۆنفرانسه، چه‌ند به‌لگه‌نامه و نامه‌یه‌کی نه‌ه‌تی سه‌فیری یه‌ک‌تیی سۆقیه‌ت که له‌ تورکیا نێ‌ردراوه بۆ سۆقیه‌ت، ئاماژه‌ی تیدا داوه به‌وه که ئهم کۆنفرانسه بووه به‌ مایه‌ی ئه‌وپه‌ری بیزاریی ده‌سه‌لاتدارانی تورکیا و پێ‌یان وایه ئهم جۆره کۆنفرانسانه ده‌بنه مایه‌ی هۆشیاربوونه‌وه‌ی کورد له‌ تورکیا. ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ رێگری ئه‌و سیاسه‌تی سه‌رینه‌وه‌ی ناسنامه‌ی کورده که تورکیا هه‌ولی بۆ ده‌دا. یه‌ک‌تیی سۆقیه‌تیش رۆونی‌کردووه‌ته‌وه

⁵⁵ Metin Yüksel, Dengbej, Mullah, intelligentsia.p. 306-308.

⁵⁶ د. ئه‌فراسیاه هه‌رامی، کوردستانی پشت قه‌فقاس. ۱۱۶-۱۱۷.

كە ئەم كۇنفرانسە تەنیا بۇ مەبەستى زماڭ و رېئووسە،
ھېچ بابەتتىكى سىياسىي تېدا تاوتوئ نەكراۋە.^{۵۷}

نىگەرانىي تۇركيا لە ھەموو چالاكىيەكانى كورد لە
ئەرمەنستان، جارىكى دى ئەو راستىيە دەسەلمىنى كە
تۇركيا دژى ھەموو مافىكى كورد بوۋە، نەك ھەر لە
تۇركيا، بەلكو بۇ دەرەۋە تۇركياش. يەككىتى سۆڧىيە
ھەر لەپىناۋى رازىكردى تۇركيادا، ھەمىشە مەرجى
ئەۋەى ھەبوۋە كە پىئوستە چالاكىيەكانى كوردى
سۆڧىيە تەنیا لە چوارچىۋەى زماڭ و ئەدەبدا بن و
ھەرگىز خۇ لە قەرەى سىياسەت و مېژوۋى كورد نەدەن.
ئەمجارە بۇ دلىئاكردنەۋەى تۇركيا سەبارەت بە
چالاكىيەكانى كوردى سۆڧىيە كە ھېچ كاريگەرىي بۇ سەر
كوردى تۇركيا نابى، لە نامەيەكى نەپتى نوپتەرى وەزارەتى
كاروبارى دەرەۋەى يەككىتى سۆڧىيەتدا كە م. سكوبيلوۋ
نووسىۋىيە و كۆپىيەكى بۇ لىف مىخائىلوۋىچ قەرەخانى
سەفېرى يەككىتى سۆڧىيەت لە تۇركيا نېردراۋە، ئەم
خالانەى تېدا ھاتوون: ۱- ئەو كۇنفرانسەى كە وا بېرارە
مانگى ھەۋى ئەمسال لە باكۇ بېستىر، بەرپوۋەناچى؛ ۲-
ناۋەندى كوردناسى دەگۈيزىتەۋە بۇ تېلىس، واتە بۇ
بەشى كۆرى زانىارىي پىشت قەققاز كە سەر بە كۆرى
زانىارىي يەككىتى سۆڧىيەتە و كاروبارى ئەم مەلبەندە
كوردناسىيەش مەرجە بەتۈندى لە چوارچىۋەى زانىارىي
زماڭ و ئەدەبىياتدا بى؛ ۳- پۇژنامەى "پيا تازە" دەبى بېتە
پۇژنامەيەكى ئاسايىي ناوخۇ و مىللى، جگە لەۋە ئەم
پۇژنامەيە بۇى نېيە و نابى باسى كوردانى دەرەۋە بكا؛
۴- ئالوگۇرى پەيوەندىي كوردناسانى سۆڧىيەت لەگەل
زانايانى دەرەۋە، بە چاۋدىرىي كۆمىتەى ناۋەندىي
سەرتاسەرى سۆڧىيەت دەبى بۇ دانانى ئەلفىيى نوئ و
ھەرۋەھا لە لايەن كۆمىتەى حىزبىي پىشت قەققازى
سۆڧىيەتە دەبى؛ ۵- بىردنە دەرەۋەى پۇژنامە و ككىتى
خوئىند و ھەر چەشەنە نووسراۋىكى كوردى قەدەغەيە؛
۶- پەيمانگى پەرۋەردەبى (پىد تىخنىكوم)ى كوردى لە
يەرىقان ھەلبوۋەشېترىتەۋە و بىكرى بە قۇتابخانەيەكى
حىزبى بۇ ئامادەكردى فەرمانبەرانى حىزبى و سۆڧىيى، بۇ
ئەو شۈينانەى كە زۆرىنەى دانىشتۋانەكەى كوردن.^{۵۸}
ئەم بەلگەنامە نەپتىيانە كە بەم دوايىيە
دەرەكەۋتوون و ئاشكراۋوون، سىياسەت و پلانى

سۆڧىيەت رېۋون دەكەنەۋە، كە ئەو سەردەمەى
سىيەكان چۇڭ مامەلەى لەگەل پىرسى زماڭ و
فەرەنگى كوردى كىردوۋە، ھەر بۇ ئەۋەى تۇركيا لە
خۇى رازىبكا و پەيوەندىيان تىكەنەچى.

گۆپىنى ئەلفىي

لە لاتىنىيەۋە بۇ ئەلفىيى كرىلى ۱۹۴۱

ئەم بىزاقە فەرەنگىيە لەنپو كوردانى قەققازدا ھەتا
سالى ۱۹۳۸ بە ئەلفىيى لاتىنى بەردەۋامبوو. دواى ئەۋە
ستالين لە نيۋان ۱۹۳۷-۱۹۳۸دا سىياسەتى تۇقاندن و
سەركۈتكدى لە ھۆكۈمرانىي سۆڧىيەتدا گىرەبەر، ھەموو
مافە كۆلتۈرىيەكانى كە بە كەمىنە نەتەۋەكانى ناۋ يەككىتى
سۆڧىيەت دىراۋوون، ۋەستاند و زۆربەى ھەرىمە
ئۇتۇنمىيەكانى كەمە نەتەۋەكانىشى ھەلبوۋەشاندەۋە. لە
ھەمان كاتدا ھەۋلى دا سىياسەتى بەرپوۋىسىكردن لەنپو
نەتەۋەكانى غەيرى رېۋوسدا پەپرەۋەبكا، بۇ ئەم مەبەستە
ناچارىكردن ئەلفىي بگۇرپ بۇ كرىلى، كە ئەلفىيى زماڭى
رېۋوسىيە. ئەم ماۋەيە ھەموو نەتەۋە تۇركەكانى نپو
يەككىتى سۆڧىيەت كە لە سالى ۱۹۲۶ ھەۋە ئەلفىيىان گۇرپىبوو
بۇ لاتىنى، ناچاركران ئەمجارە ئەلفىيى بگۇرپ بۇ كرىلى.
ستالين پىيى ۋابو ئەلفىيى لاتىنى، ئەلفىيى ئىمپىريالىزمە، نابى
لە سۆڧىيەت بەكاربى. نەتەۋەى كوردىش لە سۆڧىيەت
ناچاركران، ئەو ئەلفىيى لاتىنىيەى كە ھەموارىكردبوو بۇ
نووسىنى كوردى، ۋازى لىيىنى و كرىلى بەكاربىنى.
گۆپىنى ئەمجارەى ئەلفىيى لە سەرەۋە سەپىندرا و
ئارەزوۋمەندانە نەبوو، واتە سىياسەت و پلانىكى زماڭى
سۆڧىيەت بوو بۇ بەرپوۋىسىكردى نەتەۋەكانى سۆڧىيەت.

ئەم سەردەمە، قۇناغى دوۋەمى زماڭى كوردى
دەستى پىكرد كە قۇناغى دامركاندەۋە و
قەدەغەكردى ھەموو چالاكىيە فەرەنگى و ئەدەبى و
پەرۋەردەبى و ھونەرىيەكانە. ئەم ماۋەيە تەنیا
شانۋى ئەلەگەز مايەۋە بە كوردى شانۋەگەرى
پىشكەش بكا، سالى ۱۹۴۷ ئەۋىش داخرا.^{۵۹}

ھەر ئەم ماۋەيە چەندىن نووسەر و رۇشنىبرى كورد
زىندانىكران يا دوورخراۋە. عەرەبى شەمۇ بۇ سىبىريا
دوورخرايەۋە، جەردۇيى گەنجۇ و ئەحمەدى مرازى و

^{۵۷} ھەمان سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۱۲۱.

^{۵۸} ھەمان سەرچاۋەى پىشۋو، ل ۱۴۲-۱۴۳.

^{۵۹} د. تۇسنى رەشىد، كوردى يەكەتتى سۆڧىيەت، ل ۴۳.

حهجیبی جندیش زیندانی کران.⁶⁰ ههجیبی جندی، دواى سالیك مانهوه له زیندان، ئازادکراوه و سالی ۱۹۴۱ کۆمیتەى تیرمیۆلۆگى کۆماره سۆشیالیستەکانى سۆقیەتی ئەرمانەستان، کارى ئەلفیبى نوێى به پیتی کرلی پی سپێردرا، ئەویش ئەم ئەلفیبى کرلییەى به زیادکردنى هەندیک پیتی لاتینی و ئەرمانەنى ئامادەکرد، بەلام بەهۆی شەپى دووهمى جیهانهوه، بەتایبەت شەپى سۆقیەت و ئەلمانیا، کارکردن بەم ئەلفیبى نوێیە وەستا، تا سالی ۱۹۴۴ جاریکى دی مەسەلەى ئەلفیبى بێتەوهگۆڕی. ئەمجاره کۆمسیۆنى نوێ، زیادکردنى پیتی ئەرمانەنى بۆ ئەم ئەلفیبیە به راست دانەنا و جاریکى دی هەموارکرایهوه، تا دواجار سالی ۱۹۴۶ کتیبى ئەلفیبى نوێى ههجیبی جندی بۆ قوتابخانەى کوردانى گوندی کوردان بلۆکرایهوه.⁶¹

ئەم ئەلفیبى کرلییە له چلەکانهوه هەتا دواى هەلۆه‌شاندهوهى یه‌کتیبى سۆقیەتیش چاپکراوى کوردی به رۆژنامەى ریا تازەوه پی‌نووسراوه. دواتر دواى سالی ۲۰۰۰ جاریکى دی گەڕانهوه بۆ سەر ئەلفیبى لاتینی، بەلام ئەمجاره ئەلفیبى لاتینی "هاوار" یا جەلادەت بەدرخان بەکارهێنرا، نەک ئەوهى مارۆگولۆف.

لەم قۆناغەدا، ئەگەر سەرنج بدری، هەتا سالی ۱۹۵۵ هیچ کاریکی جیددی له زمان و ئەدەبیاتی کوردی دا ئەنجام نەدراوه. ئەمە سەرەرای ئەوهى که ئەلفیبى نوێ دابەرائیکی له‌گەڵ ئەو رابردووه دروستکرد که پێشتر هەر به ئەلفیبى لاتینی بووه.

دواى مردنى ستالین سالی ۱۹۵۳، خرۆچیف بوو به سەرۆکی یه‌کتیبى سۆقیەت. سەرۆکی نوێى سۆقیەت هەولێ دا ئەو ستمەى که ماوهى حوکمی ستالین له نەتەوه‌کانى ناو سۆقیەت کراوه، قەرەبووی بکاتەوه. ئەم قۆناغە دواى سالی ۱۹۵۵ دەستی پی‌کرد، که

⁶⁰ سەردەمى رژیمنى ستالین، تۆقاندن و سەرکووتکردن بە‌پادەیه‌ک بوون، ئەوهى که‌میک گومانى لی‌بکرایه پە‌یوه‌ندى به دەر‌وهى سۆقیەت‌هوه دەکا، دەستگیردەکرا. ههجیبی جندی دواى بلۆبۆونهوى گۆڤارى "هاوار" له‌ دیمەشق، رۆژنامەى "ریا تازە" و چەند کتیبى کوردی که له ئەرمانەستان چاپ‌بوون، بۆ جەلادەت بەدرخان ناردووه، ئەویش وەک هەوالیک ئەم رۆژنامە و کتیبانەى له گۆڤارى "هاوار" دا بلۆک‌کردووه‌تەوه که ئەم بلۆک‌کراوه کوردییانەى له یریفانەوه بۆ هاتوون. سەرانی سۆقیەت بهم کارەیان زانیوه و ههجیبی جندی لە‌سەر ئەم کاره تۆمەتبار و دەستگیر کراوه و بۆ ماوهى سالیك خراوته زیندان.

⁶¹ Eskerê Boyîk, Ji dîroka elfebên kurdî li Ermenistanê, kovara Dilop, Hejman 15, Tirmeh-Tebax (Temmuz-Ağustos) 2020. R.43.

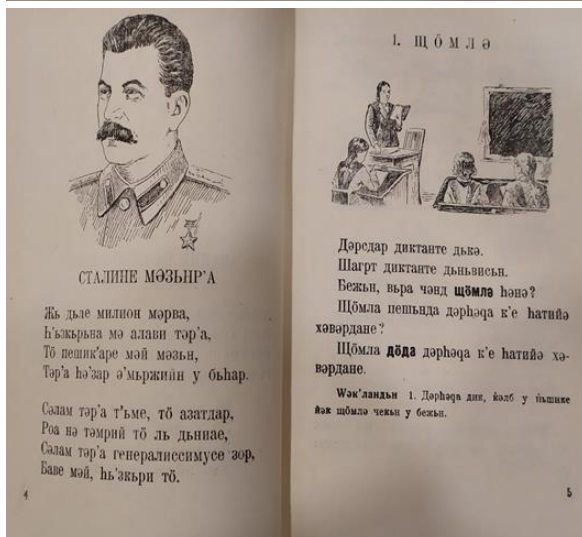
سەردەمى کى نوێیە له سۆقیەت و قۆناغى سیتیەمى گەشەکردنى زمان و فەرهنگی کوردییه و له سالی ۱۹۵۵ هەتا سالی ۱۹۹۱ بە‌ردەوام‌بوو، دیسان زمان و ئەدەبیاتی کوردی له ئەرمانەستان بووژایهوه، ئەمجاره به ئەلفیبى کرلی، بەلام هەرگیز وەک ئەو سەردەمه نە‌بوو که بۆ ماوهى دە سالی نیوان ۱۹۲۸-۱۹۳۸ بە‌ردەوام‌بوو. لەم قۆناغە نوێیەدا به ئەلفیبى کرلی، خویندنى کوردی له قوتابخانەکان بوو به دوو سەعات، ئەویش تەرخان‌بووه تەنیا بۆ زمان و ئەدەبى کوردی، بابەتە زانستییەکانى وەک فیزیا و زانستى سروشتى و جەبر و ئەندازە و جوگرافیا چیدی به کوردی نە‌خویندرا.

ئەم قۆناغە چەندین کادر و مامۆستا و نووسەرى نە‌تە‌وه‌یى کورد پە‌یدا‌بوون، ئەرکی بە‌ردەوام‌بوونى ئەم قۆناغەیان گرته‌ئە‌ستۆ. ئەوانەى که له زیندان‌بوون، ئازادکران، جە‌ردۆ‌ی گەنجۆ و ئەحمەدێ مرانی‌ش له زیندان دەر‌چوون، عەرەبى شە‌مۆ له مەنفا گە‌پ‌رایهوه، له‌گە‌ڵ قاچاخى مراد، ئوسفى بە‌کۆ، عەلى عە‌بدۆ‌رحمان، می‌روێى ئە‌سەد، ئە‌مینى عە‌ڤدال، جاسمى جە‌لیل، خە‌لیل موراڤۆف، شا‌ک‌روێ خە‌ق، میکائیل رە‌شید، پیکە‌وه هاوکار بوون بۆ پێش‌خستى زمان و فەرهنگی کوردی له ئەرمانەستان. لەم قۆناغەدا کۆمە‌لیک داستان و کورتە‌چیرۆک و دیوانى شیعەر بلۆک‌کرانە‌وه.⁶²

ئەم قۆناغەش که دە‌سە‌لاتى ستالین نە‌ما، گەشە‌کردنى زمان و فەرهنگی کوردی له ئەرمانەستان زیاتر له بوارى زمان و فۆلکلۆر و بابەتى کۆلتوورى دا بووه، هەرگیز بە‌لاى سیاسەت و می‌ژوودا نە‌چوون. سۆقیەت لە‌سەر هە‌مان بە‌رنامەى ناسیۆنالیزمى کۆلتوورى رۆ‌یشتووه، رێگە‌ی نە‌داوه کورد بە‌لاى بابەتى می‌ژووى کورد و بزوتنه‌وهى سیاسى دا بچى. له‌ لایە‌کى دیکە‌وه، سیاسەتى سۆقیەت له بە‌رانبەر تورکیای که‌مالى‌دا، سیاسەتێکى دۆستانه‌ بووه و هە‌ولێ داوه تورکیا رازى‌بکا، که ئە‌وسا پێى خۆش‌نە‌بوو کورد له ئەرمانەستان هۆشیاریى نە‌تە‌وه‌یى هە‌بى و کار بکاتە سەر کوردانى تورکیا.

بە‌لام هیچ گومانى تێدانیه‌ که کوردانى ئەرمانەستان، بە‌هۆى خویندن به زمانى کوردی بۆ ئە‌و ماوه درێژه و هەتا ئێستاش، هەر به کوردییه‌کى رە‌وان دە‌وێن و

⁶² Sedat Ulugana, Kurdolojya Sovyetê û kronolojya edebiate wê ya kurdê (1922 -1991), kovara Wêje û Rexne, hejmar: 9/10, sal 2017. Ru. 48 - 49

ئەمىنى عەقدال، زمانى كورمانجى، گراماتيكا، راستنفيساندن،
راستگوتن و پيشدابنا خەقەرئ،
رەوان (يەريقان)، ۱۹۵۲، (ئەلفبىي كرىلى)

نوسراون بە نووسين يا تەرجمە، فرەچەشن و بە
ژمارە زۆرن. لە قوناغى يەكەمى گەشەکردنى زمانى
كوردىدا، پيشكەوتتيكى بەرچاو لە چاپکردنى كتيبي
كوردىدا هەيه، بەتاييەت چاپ و بلاوكردنهوى كتيبي
پرۆگرامى خويندن و كتيبي گشتى. بۆ نموونه، لە نيوان
سالانى ۱۹۲۸-۱۹۳۸دا، ماوهى ئەم دە سالە كە ماوهى
چاپکردنى كتيب بوو بە ئەلفبىي لاتىنى، ژمارەى كتيبي

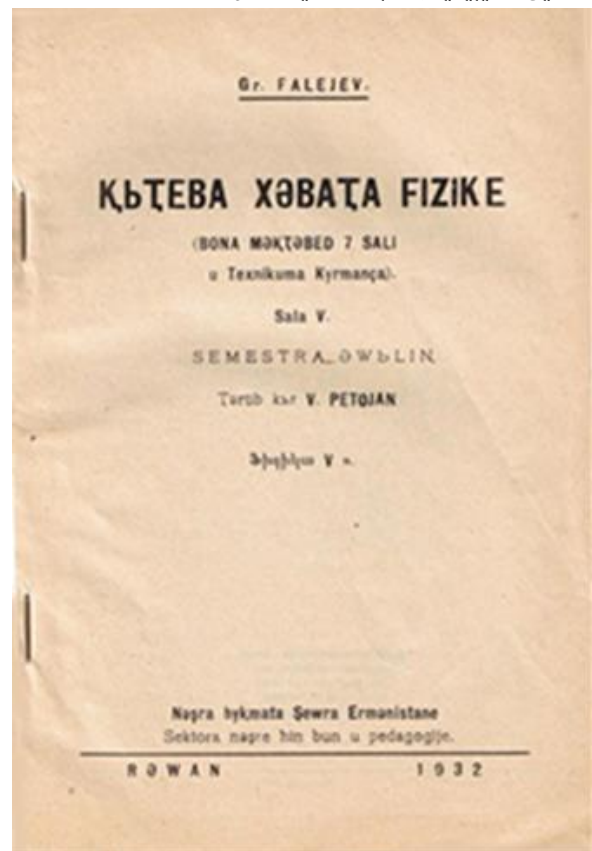
بەهۆى زمانهوه هەست بە ناسنامەى كوردبوونى خۆيان
دەكەن، ئەگەر بەراوردبكرى لەگەل كوردانى
ئازەربايجان و توركەمەنستان كە بە كوردبيان
نەخويندوو، ئەوان زۆربەيان ئەسميله‌بوون.

لە لايەكى ديكه‌وه، كوردانى ئەرمەنستان زۆربەيان
كوردى ئيزيديين، كۆمەلگەى ئيزيديش زمانى كوردى لا
زمانىكى پيرۆزە و زمانى دوعا و نوێژەكانيانە، هەموو
پى‌و‌پەسمە دينييه‌كانيان بە كوردى ئەنجام‌دەدن. ئەمە
وي‌راى ئەوهى كە كۆمەلگەى ئيزيدى، لە پرووى
كۆمەلایەتییەوه، كۆمەلگە‌یه‌كى داخراوى دينييه، ژن و
ژنخوازی لە دەرەوهى كۆمەلگەى خۆيان ناكەن، واتە
پيگە‌نادەن كەسيكى غەيرى ئيزيدى ژنيان لى‌بخوازی، لە
غەيرى ئيزيديش ژن‌ناهيئن، لەناو خۆشيان‌دا تەنيا بە
كوردى دە‌وي‌ن، هەرگيز زمانىكى‌دى بە كارناهيئن. ئەگەر
كەسيكى ديكەش بيته‌ ناويان وەك ميوان، ئەرمەنى بى و يا
ئازەرى، ئەوان ئامادە‌نين زمانيان بگورن بۆ ئەو كەسە،
هەر بە كوردى خۆيان قسە‌دەكەن. واتە زمانى كوردى لە
كۆمەلگەى كوردى ئيزيدى‌دا زمانىكە پله‌وپايەى هەيه،
چونكە زمانى پيرۆزى دين و زمانى كۆمەلگەى ئيزيدييه.
ئەمانەش هەموو هۆكارن كە زمانى كوردى لە
ئەرمەنستان لەنيو دانیشتوانى كوردى ئيزيدى‌دا بە باشى
ماوه و هەتا ئیستا بە كوردییه‌كى پاراو قسە‌دەكەن. بە‌لام
لە بە‌رانبەر ئەوه‌دا كوردانى ئازەربايجان بەهۆى
هاوئايييه‌وه تيكەلى ئازەرييه‌كان بوون و ژن و
ژنخوازيان لەگەل كردوون، لەنيو كۆمەلگەى ئازەرى‌دا
تواونه‌تەوه. لەم روانگە زمانه‌وانیيه كۆمەلایتييه‌وه،
دە‌توانين لە رهوشى زمانى كوردى تى‌بگەين كە بۆچى لە
ئەرمەنستان بە باشى ماوه‌تەوه و لە ئازەربايجانىش
زۆربەيان ئەسميله‌بوون.

دواى هەلۆه‌شاندنه‌وهى سوڤيەتیش، پرۆگرامى
خويندن بە زمانى كوردى لە گونده كوردن‌شینه
ئيزيديه‌كانى ئەرمەنستان، هەر هەفتەى دوو سەعات بۆ
زمان و ئەدەبىياتى كوردى، هەتا ئیستا بە‌رده‌وامە.

گەشەکردنى زمانى كوردى لە بوارى چاپه‌مەنى‌دا
بوارىكى ديكەى گرنكى گەشە‌کردنى زمانى كوردى لە
ئەرمەنستان، چاپ و بلاوكردنه‌وهى كتيبي كوردییه.
ژمارەى كتيبي كوردى و ئەو بابە‌تانه‌ى كە لە‌وباره‌وه

چاپکراو به خێزایی بهرزبووه‌ته‌وه، ئەو ماوه‌یه ۱۸۲ ناوێشان کتیی کوردی به ئەلفبێ لاتینی دره‌چوون. به‌شی زۆری ئەم کتیبانه‌ش کتیی پرۆگرامی خوێندن بوون، وه‌ک کتیی پوه‌کناسی، فیزی، زانستی سروشتی، ماتماتیک، جەبر، ئەندازە، پزیشک، دەرمان، جۆگرافیا، میژوو، ئابووری کشتوکالی. ئەوانی‌دی کتیی فیربوونی زمان و پەرودەر و پێنازه‌کانی فیربوون و بابەتی ئایدیۆلۆجی بوون. هەر له‌م ماوه‌یه‌دا ۱۰ ناوێشان کتیی ئایدیۆلۆجی دره‌چوون: ۴ کتیب سه‌بارت به‌ مارکسیزم - لینینیزم، ۵ کتیب سه‌بارت به‌ دامه‌زرینه‌رانی مارکسیزم - لینینیزم، وه‌ک مارکس، ئەنگلس، لینین، ستالین، کتیب‌یکش له‌باره‌ی ئیلحاده‌وه.⁶³

کتیبا خه‌باتا فیزیکی، بۆنا مه‌کته‌با ۷ سالی، ته‌خنیکوما کورمانجا، سه‌مه‌سه‌ته‌را ئەولین، ته‌رتیب کر: ف. پەتویان، پەوان، ۱۹۳۲.

له‌باره‌ی ژماره‌ی ناوێشانانی ئەم کتیبانه‌وه، که ۱۸۲ ناوێشانانی کتیبه، ئەم ژماره‌یه‌ بۆ ماوه‌ی ده‌ سال ژماره‌یه‌کی یه‌کجار به‌رز، چونکه هه‌تا سالی ۱۹۳۸ ئەوه‌نده کتیبه له هه‌موو به‌شه‌کانی کوردستان چاپ نه‌بووه.

به‌پێی "ببلیۆگرافیا کتیی کوردی" که له سالی ۱۹۷۷ مسته‌فا نه‌ریمان بلأوی کردووه‌ته‌وه، هه‌تا کوتایی ۱۹۳۸ ژماره‌ی کتیی چاپکراوی کوردی ۱۸۸ کتیب بووه، له‌وانه ۶۹ کتیب چاپکراوه‌کانی کوردی ئەرمه‌نستانه، ئەگه‌ر ئەمه‌ی لی‌ده‌رکه‌ین، ئەو کتیبه کوردیانه‌ی که ده‌مینه‌وه و له‌ ده‌ره‌وه‌ی یه‌ریقان چاپ‌بوون، ۱۱۹ کتیب. واته هه‌تا سالی ۱۹۳۸، ۶۳ کتیب زیاتر له هه‌موو به‌شه‌کانی کوردستان کتیی کوردییان له یه‌ریقان چاپ و بلأو کردووه‌ته‌وه. شایانی گوته، ببلیۆگرافیا که نه‌ریمان کتیی پرۆگرامی خوێندنی باشووری کوردستانی تێدانییه، ته‌نیا کتیی گشتیه، به‌لام ئەگه‌ر ئەویش حساب‌که‌ین له‌م ماوه‌یه‌دا هەر ۲۰ کتیب‌یکی پرۆگرامی خوێندن له‌ باشووری کوردستان دره‌چوون، هه‌شتا هەر کوردی ئەرمه‌نستان له وه‌رگیران و چاپ و بلأو کردنه‌وه‌ی کتیب‌دا له‌ باشوور چالاک‌بوون. ئەم داتا یانه‌ی کتیب، نیشانی‌ده‌ده‌ن که نووسین و ته‌رجه‌مه و چاپ و بلأو کردنه‌وه‌ی کتیب کوردی له ئەرمه‌نستان، چه‌نده پێشکه‌وتوو بووه، له کاتێک‌دا کورد هه‌شتا له ئەرمه‌نستان نووسه‌ری پێنه‌گه‌یاندووه و هه‌ندیک له نووسه‌رانی ئەرمه‌نی کوردیزان کاریان بۆ زمانی کوردی کردووه. هه‌روه‌ها له ولاتیک که کوردستان نییه و ده‌سه‌لاتیکی کوردی له‌وێ نه‌بووه، ئەو هه‌موو وزه و توانایه‌ بۆ نووسین و بلأو کردنه‌وه‌ی کوردی هه‌بووه.

له‌ باب‌ه‌ته‌کانی ئەم کتیبه چاپکراوانه، زانستیه‌کانی لی‌ده‌رچی، مۆیسه‌کان ته‌واو ئایدیۆلۆجین و خزمه‌تی هه‌زی مارکسیزم و کۆمۆنیزمیان کردووه، هەر بۆیه هه‌چ کتیب‌یکی تێدانییه باسیکی میژووی کورد و نه‌ته‌وایه‌تی کوردی بێ، ته‌نانه‌ت بۆ لایه‌نی دینیش هه‌چ کتیب‌یکی تێدانییه باسی دینی ئیزیدی بکا بۆ کورده ئیزیدییه‌کان، به‌لام کتیب چاپکراوه بۆ بره‌ودان به ئیلحاد و بی‌باوه‌ری، که ئەمانه‌ش ده‌ری‌ده‌خه‌ن هه‌تا چ راده‌یه‌ک خوێندن و چاپکراوی سۆقیه‌ت بۆ خزمه‌تی ئایدیۆلۆجیای مارکسی - لینینی و حکومه‌تی سۆقیه‌ت بووه و پێگه به‌ بواری ناسیۆنالیزمی سیاسی و پەروده‌ری دینی نه‌دراوه. ئەم جۆره سیاسه‌ته پەروده‌رییه‌ش، ره‌نگدانه‌وه‌ی سیاسه‌تی ئایدیۆلۆجیانه‌ی سۆقیه‌ت بووه بۆ خوێندن به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌کان.

به‌ده‌ر له‌م ره‌هه‌نده ئایدیۆلۆجیه، ده‌رکردنی ئەم کتیبانه له‌م ماوه کورته‌دا، پێشکه‌وتنیک گرنگی زمان بووه،

⁶³ Amir Hassanpour, Nationalism and Language in Kurdistan 1918 – 1985, Mellen Research University Press, San Francisco, 1992. Pp. 214- 215.

ZANBUNA DÛNJÂJE

**Kteba xebate bona mektebe doreça
koma sêsea u cara**

Neşra Hykmate

R E N A N **1933 s.**

زانبونونا دنیای، کتیباً خه باتا بونا مه کته بی دهره جا
کوما سستی و چارا، رهوان، ۱۹۳۳.

A. KISELJOV

ԿԵՂԵՐԱ ԱԼԵԲՐԱԷ

ՔԱՐԱ ՕՂԼԻՆ

ԽՈՒՆԱ ԴՈՐՏՏԱՆԵԴ VI և VII-ը

ԽՈՏՐԱՊՈՏՏ ԵՐՄՈՆԷ
ԵՐԵՎԱՆ 1937

۸۳

JU. O. Gurvits u R. V. Gangnus

ZANBUNA ƏWLƏN
DƏRHƏQA
ƏRDPIVANDƏNE
KTEBA DƏRSE
Bona məktəbə dərəcə ortalı
BONA XÜƏNDƏNƏ SALA PƏNÇƏ

Nəşriətə Hykmətə-Səktisla ktebe kərmança
RƏWƏN 1934

كوردانى قەققاز، زمانە كوردىيەكەيان لە رووى
 ئەدەبى زارەككىيە دەولەمەندبوو، نووسەرانى كورد لە
 ئەرمەستان زۆر چالاکبوون بۆ ئەم بوارە، چەندىن
 كىتیبى ئەدەبى زارەكى و فۆلكلورىيان بلالوكردووەتەو.
 بلالوكردەوێ ئەم كىتیبانە خزمەتێكى گەورە بوو بۆ
 كۆكردەوێ ئەدەبى زارەكى، كە ئەمڕۆ گەنجىيەكە
 گرانبەهاى داستان و فۆلكلورى ميللى كوردى لەم
 كىتیبانەدا پارىزراون. سۆفیه تیش بۆ ئەم جۆرە كىتیبانە
 كىشەى نەبوو و پشتگیری كردوو، چونكە خۆى لە
 قەرەى ناسیۆنالىزم، سیاسە نەداو.

ئەم سالانە لە لایەن ھەجیی جندی و ئەمینى
عەفدالە، کارىكى مەزن بۆ فۆلكلورى كوردى
بلاوكرايە، ئەويش "فۆلكلورا كورمانجا" بوو سالى
١٩٣٦ بلاوبوو. ئەم كتيبه ٦٦٣ لاپەرە، ٥ گەلىك
داستان و چىرۆك و گۆرانى، كوردى لەخۆگرتوو.^{٦٤}

ئەو كوردانەى كە لەم قوناغەدا چالاکبوون بۆ خزمەتى زمان، کۆمەڵیک نووسەرى کوردی ئیزیدی بوون، وەك عەرەبى شەمۆ، جاسمى جەلیل، وەزیری نادری، حەجیبى جندى، ئەمینى عەفدال، مەكسىمى خەمۆ (۱۹۳۴-۲۰۱۱)، جەرەبۆی گەنجۆ، قەناتى كوردۆ (۱۹۰۹-۱۹۸۵)، كارلینی چهچان، ئەحمەدى مەزەزى، عەتارى شەرۆ... ئەمانە لە پەشەنگەکان بوون كە رۆلێكى گەورەیان گێراوه بۆ خزمەتكردن و گەشەپێدانی زمان و فەرھەنگى كوردی لە ئەرمەستان. ھەلبەت حكومەتى ئەرمەستانیش لەم بوارەدا رۆلى ھەبوو كە زەمینەى پەخساندووھ بۆ چاپكردن و بڵاوكردنەوھى كۆتێى گشتى و كۆتێى دەرستى كوردی.

ماوهی نیوان ۱۹۳۹-۱۹۴۵ هیچ کتییکی کوردی
 دهرنه چوو. ئەو تاکە رۆژنامەیه‌ش که هه‌بوو "پیا
 تازه"، نیوان سالانی ۱۹۳۸-۱۹۵۴ له بلاوکردنه‌وه
 وهستا، چونکه له‌م قۆناغه‌ی سه‌رده‌می ستالین‌دا،
 چالاکییه‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌کانی کورد قه‌ده‌غه‌کران. دوا‌ی
 سالێ ۱۹۴۶ رینگه‌ دراوه‌ کتییی کوردی چاپ‌بکریته‌وه،
 به‌ ئەلفبێی کریلی. ماوه‌ی سالانی نیوان ۱۹۴۱-۱۹۶۱
 ته‌نیا ۵۶ کتییی کوردی چاپ‌کراوه‌. ماوه‌ی ۱۹۶۱-
 ۱۹۸۰ ته‌نیا ۱۳۸ کتیب ده‌رچوو. ^{۶۶} ئەم کتیبانه‌ش
 زیاتر کتییی پرۆگرامی خویندن و په‌روه‌رده‌یی و
 هه‌ندیک کتییی دیکه‌ی بابته‌ی فۆلکلۆر و شیع‌ر و
 داستان بوون بۆ کوردانی ناو ئەهرمه‌نستان بوون.

کراوڊته وه، بږوانه: حه جییی جندی و ئه منینی عه قڌال، فۆلکۆرا کورمانجا، دهزگای چاپ و بالاکورنه وهی ئاراس، ههولێر، ۲۰۰۸.

^{٦٥} به پیتی هەندیک لیکدانەوه، ئەم کتێبه بۆ یەکەمجار به ڕووسی نووسراوه و سالی ١٩٣١یش به ڕووسی بلابوووتەوه، بهلام چاپه کوردییەکی بۆ یەکەمجار سالی ١٩٣٥ بلابوووتەوه. رایەکی دیکه ههیه که عەرەبی شەمۆ ئەم ڕۆمانەى سەرەتا به کوردی و ڕووسی نووسیوه، بهلام چاپه کوردییەکی درهنگ کەوتوو و سالی ١٩٣٥ بلابوکراوتەوه. ئەم ڕۆمانه له ڕووسییەوه بۆ کوردیی ناوەندی تەرجهمهکراوه. ڕوانه: عەرەبی شەمۆ، شوانی کورد، وه‌رگیزانی: د. کامران ئەمین ئاوه، کومه‌لگای فەرهنگي، ئەحمەدی خان، ٢٠٢٠، ل. ١٠-١٢.

⁶⁶ Amir Hassanpour, *Nationalism and Language in Kurdistan 1918–1985*, Mellen Research University Press, San Francisco, 1992. Pp. 214–215.

سەرجهىمى كىتپى چاپكراوى كوردى له يه كىتپى سۆڧيەت له نيوان سالانى ۱۹۶۰-۱۹۶۱ دا گەشتووه به ۲۳۸ كىتپ. له م كىتپانه ۶۷ كىتپ، واتە ۲۹٪ نى كىتپهكان، تاييەت بوون به بابەتى پىشخستنى زمانى كوردى وهك كىتپى ئەلفىي، رېزمان، فەرھەنگ، كىتپى خوڻدنه وهى دھەقەكان. تىراژى كىتپهكانىش بۆ ھەر ناوئىشانىك له ھزار دانە كەمتر نەبووه، ھەندىك كىتپ تىراژى دوو تا سى ھزار دانە بووه. ئەم ماوهيە ۳۷۰ ھزار كۆپىي كىتپى كوردى چاپبووه.⁶⁷

ئەم ماوه دريژە ھەر له سىيەكانەوه ھاتە ھەلۆھەشاندەنەوهى يەككىتى سۆڧيەت سالى ۱۹۹۱، ئەم گەشەكردنەى زارى كوردى باكوور نەيتوانى كاريگەري ھەبى بۆ سەر باكوور و باشوورى كوردستان، تەنانت ئەو كىتپانەش كە لەوئى بللۆدەكرانەوه بەدەگمەن نەبى نەگەشتوون بە باشوورى كوردستان، جگە له كۆمەلىك كىتپ كە سىيەكان ھەتا سالى ۱۹۳۸ له يەريقان دەرچوون و گەشتوون بە باشوورى كوردستان و مستەفا نەريمانىش له بىليۇفراڧياكەى دا ئامازەى پىداو. بەلام دواتر كە سەردەمى تىرۆر و توقاندنى ستالين دەستى پىكردوو، ھەموو شتىك قەدەغەكراو بچىتە دەرەو. سۆڧيەت ھەر له سەردەمى ستالينەو و دواتريش، ولاتىكى تەواو داخراو بوو بە رووى جىهاندا، رېگەنەدراو ئەم بەرھەمانە بۆ بەشەكانى دىكەى كوردستان بچن. تەنيا شتىك كە كاريگەري ھەبوو، پەخشى رادىوئى يەريقان بوو، كە بەرنامەكەى دەگەشت بە ھەموو بەشەكانى كوردستان، ئەو بەرنامەش زياتر بابەتى گورانى و ھەوال بوون. ئەمە سەرەپاي ئەوھى كە كىتپە چاپكراوكان بە ئەلفىي لاتىنى و كرىلى بوون، لە باشوور و باكوور خوڻەريان كەم يا ھەر نەبوو. بەلام -لەگەل ئەوھشدا- ئەم زارە كوردىيە لەو سەردەمەدا بۆ كوردانى ئەرمەنستان بەتاييەت و بۆ ئەو كوردانەش كە لە سەرانسەرى يەككىتى سۆڧيەت ژياون، رۆلىكى گەورەى لە پاراستن و بووژانەوھى زمان و فەرھەنگ و فۆلكلورى كوردى دا ھەبوو.

گەشەكردنى زمانى كوردى له بوارى پۆژنامەگەرىدا لايەنىكى دىكەى گەشەكردنى زمانى كوردى له ئەرمەنستان، پۆژنامەگەرى بوو. پۆژنامە وەك

ئامرازىكى گواستەوھ و گەياندى ھەوال، رۆلىكى كاريگەرى ھەيە له پىشخستنى زمان و بەستانداردكردى، چونكە پۆژنامە بابەتى ھەمەچەشنى سىياسى و ئابوورى و كۆمەلایەتى و كولتورى و پەرورەدىيى بللۆدەكاتەو، بۆ ھەر يەككە لەم بابەتانەش، زاراوھ و ئىدىيوى نوئى پىويستە بۆ وەسفكردن و شروڧەكرديان، بۆيە ئەركەكانى زمان لەم ھەوالنامە پۆژنامەدا بەخىرايى فراوان دەبى. ئەمە سەرەپاي ئەوھى كە پۆژنامە، زمان دەپارىژى و بەردەوامى پىدەدا. پۆژنامە رۆلىكى دىكەى ميژووى و كولتورى ھەيە كە توماركردى ميژووى ژيانى ئەو كۆمەلگەيەيە كە پۆژنامەكەى تىدا بللۆدەبىتەو، واتە پۆژنامە له يەك كاتدا زمان دەپارىژى و گەشەى پىدەدا، لە ھەمان كاتدا لەنيو يادگەى ئەو زمانەدا، پۆژنامە ميژوو تومارەكا و دەيگويژىتەو بۆ نەوھەكانى داھاتوو. دەركردى پۆژنامەى "رپا تازە" وەك يەكەم پۆژنامەى كوردى له ئەرمەنستان و سۆڧيەت بۆ ئەو ماوه دريژە، ئەم رۆلە گرنگەى بۆ كۆمەلگەى كورد له قەفقاز و ھەموو سۆڧيەت گىراو.

رپا تەزە Riya Teze يا رپا تازە، يەكەم ژمارەى له يەريقان له رېككەوتى ۱۹۳۰/۳/۲۵ دا بە ئەلفىي لاتىنى بللۆبووھتەو. رپا تازە ھەر ھەفتەى دوو ژمارەى بە چوار لاپەرە لى بللۆدەكرايەو. ئەم پۆژنامەيە ھەرچەندە زمانى ھالى كۆمىتەى ناوھندى پارتى كۆمونيستى ئەرمەنستان بوو، ئامرازىك بوو بۆ گەياندى بىرى ماركسىزم و كۆمونيەزم بە كۆمەلگەى كوردى، لە ھەمان كاتدا تاكە پۆژنامە بوو كە كورد له ئەرمەنستان دەرىكردوو و ھەموو كوردىش له يەككىتى سۆڧيەت ھەتا سالانى ھەشتا ھەر "رپا تازە"ى ھەبوو. ئەم پۆژنامەيە گەشتووه بە ھەموو كۆمارەكانى دىكەى سۆڧيەت كە كورديان تىدا نىشتەجىتە، وەك كۆمارەكانى ئاسىي ناوھراست، قەرغىزستان و قازاغستان و ئۆزبىكستان.

ئەم پۆژنامەيە بەپىي قوناغەكانى ھوكمرانى سۆڧيەت و گۆرپنى ئەلفىي، چەند قوناغىكى برپوھ و ھەتا ئىستاش دەرەچى. قوناغى يەكەم لە ماوھى گەشانەوھى زمان و كولتورى كوردى دا بە ئەلفىي لاتىنى، ھەتا سالى ۱۹۳۸ بەردەوامبوو. لەم ماوھەدا چەند كەسىك ئەركى نووسين و بللۆكردەوھى ئەم پۆژنامەيەيان لەئەستۆگرتووه: ھراچيا كۆچەر، ھاروتيون مكرتچيان،

⁶⁷ Metin Yüksel, Dengbej, Mullah, intelligentsia. P.328.

که دوو ئەرمەنێ کوردیزان بوون و لەناو کورددا ژیاون و شارەزای فەرھەنگ و دابونەریتی کورد بوون، دواتر جەردۆیی گەنجۆ (۱۹۰۴-۱۹۴۵) کە کوردیکی ئیزیدی بوو لە ۱۹۳۴ هەتا داخستنی لە ۱۹۳۸ دا سەرنوسەر و بەرپۆەبەری بوو. ^{۶۸} لەم قوناغەدا رۆشنیر و خۆیندەواری کورد هیشتا دەرەکەوتوون، ئەرمەنییە کوردیزانەکان پۆلیان لە پینخستنی زمان و فەرھەنگی کوردی دا هەبوو. دوا ژمارە "پیا تازە" کە ۶۱۰ بوو لە ریککەوتی ۱۹۳۸/۲/۲۷ دا دەرچوو، دوا ئەرەو بە بریاری راستەوخو ستالین لە بلۆکردنەو وەستاو. ئەم پۆژنامەییە ماوەی ۱۷ سال بەھۆی سیاسەتی سەرکوتکاری و قەدەغەکردنی چالاکییەکانەو، لە سەردەمی ستالین دا راگیراوە. دواى مردنی ستالین، قوناغی دووھەمی دەست پێکردووەتەو لە ۱۹۵۵/۲/۱ دا، ئەمجارە بە ئەلفیی کرلی هەر هەفتەى دوو ژمارەى لى بلۆبوووەتەو، لە هەمان کاتدا لە رووی کولتورییەو بوو بە دەنگی هەموو کوردانی سۆقیەت. لەم قوناغەدا میرۆیی ئەسەد (۱۹۱۹-۲۰۰۸) بۆ ماوەی ۳۴ سال هەتا سالی ۱۹۸۹ سەرۆختی هەلۆەشانەو و سۆقیەت، بەرپرسیاری یەکەم و سەرنوسەری پیا تازە بوو. دواى هەلۆەشانەو و سۆقیەت لە ۱۹۹۱ دا، ئیدی ئەرمەنستان بوو بە کوماریکی سەربەخۆ، قوناغی سینیەمی دەرکردنی ئەم پۆژنامەییە دەستی پێکرد. ^{۶۹} لەم قوناغەدا پۆژنامەکە لە رووی هزری و ئایدیۆلۆجییەو سەربەخۆ بوو و چیدی پاشکۆی سیاسەتی سۆقیەت نەبوو، ئەمجارە بوو بە دەنگی کوردانی ئەرمەنستان. ئەم قوناغە ئەمەریکی سەردار (۱۹۳۵-۲۰۱۸) سەرنوسەر و گریشاری مەمى، بەرپرسیاری گشتیی "پیا تازە"یان لە ئەستۆگرتووە. بەلام بەھۆی نەمانى پالپشتی سۆقیەتەو بۆ مافی نەتەو و بچووکەکانی نیو ولاتەکە، کەوتووەتە دۆخیکى سەختەو و هەندیک جار مانگی یەک ژمارەى لى دەچوو یا دوو مانگ ژمارەیک. بۆیە لەم قوناغەدا بەردەوام پووبەرووی وەستان بوووەتەو، بەلام تا ئیستا هەر خۆراگر بوو. پیا تازە لە میژووی پۆژنامەگەری کوردی دا هیشتا بەتەمەترین پۆژنامەى کوردییە و ماوەی زیاتر لە ۹۰ سالە

⁶⁸ Eskerê Boyîk, Çanda kurdên Sovêti. R.55.

⁶⁹ پیناس نەوروژی، پۆژنامەقانی کوردی، لە رووسیا و ولاتانی یەکییتی سۆقیەتی پینشو، چاپخانەى خانى، دھۆک، ۲۰۱۵، ۱۹-۲۲.

بەردەوامە لە بلۆبوونەو. ^{۷۰} ئەم پۆژنامەییە هەتا سالی ۲۰۰۱ یش هەر بە کرلی دەرچوو، دواى ئەو جاریکى دى ئەلفی گۆراپەو بە لاتینی، ئەمجارە ئەو پیتە لاتینیە بەکارهات کە ئیستا لە باکوور و پۆژئاوای کوردستان بۆ نووسینی کوردی بەکارى دینن، کە بە ئەلفی "هاوار" یا جەلادەت بەدرخان بەناوبانگە.

پیا تازە لە سالی ۱۹۳۰ هەتا ئیستا، جگە لەو ناوانەى کە سەرەو ئەماژەیان پێدرا، کۆمەلیک نووسەر و رۆشنیری دیکەى کوردی ئەرمەنستان پۆلیان لە دەرکردن و بلۆکردنەو دا هەبوو، وەک: قەچاخى مراد (۱۹۱۴-۱۹۹۲)، ئەمینى عەقەل (۱۹۰۶-۱۹۶۴)، کارلینی چەچان (۱۹۳۰-۲۰۱۲)، وەزیری ئەشۆ (۱۹۳۴-۲۰۱۵)، جاسمى جەلیل (۱۹۰۸-۱۹۹۸)، شاکرۆیی خەو (۱۹۳۰-۲۰۰۷)، عەلی عەبدولرحمان (۱۹۲۰-۱۹۹۴)، تیتال مورادوف، عەگیدی خەو (۱۹۹۹)، تەیموری خەلیل (۱۹۴۹-...)، پریسکی محوی (۱۹۵۸-...)، تیتالی عەق (۱۹۴۱-۲۰۰۳)... تاد، ئەمە جگە لەوێ کە زۆربەى نووسەر و رۆشنیریانی کوردی ئەرمەنستان و کۆمارەکانی دیکەى سۆقیەتی جارن، وتار و بابەتیان تیدا بلۆکردووەتەو و بە ئابوونە لە پێ پۆستەو گەیشتووە بە دەستان. ^{۷۱} ئەم پۆژنامەییە لەبەرئەوێ زمانى حالى پارتى کۆمونیستی ئەرمەنستان بوو، زۆربەى ژمارەکانى دو هەتا سى لاپەرەى یەکەمى تەرخان بوو بۆ تەرجەمەى قسەکانى بەرپرسیکی پارتەکە لە کۆبوونەو یا لە دیداریکدا، بۆیە پۆژنامەکە ئایدیۆلۆجیای حزب بەسەری دا زال بوو، بەلام ئەوێ بایەخى ئەم پۆژنامەییە زیادکردووە، ئەو چەند لاپەرەییە بوو کە تەرخان کرابوو بۆ هەوالی حال و گۆزەرانى گوندە کوردنشینەکان، یا تەرجەمەى چەمک و زاراوە ئایدیۆلۆجییەکانى بلۆدەکرەو، یان هەندیک جار داویان لى کراوە گۆرانییە کوردییەکان کۆکەنەو و لە پۆژنامەکەشدا بلۆدەکرایەو، ئەمە سەرەرای باسکردنی کیشە و گرفتى گوندەکان کە پۆژنامەکە وەک ناوەندیک بوو بۆ باسکردن و چارەسەری کیشەکان. ^{۷۲}

^{۷۰} پۆژنامەى پیا تازە، سەرەپای هەموو قەیرانە داراییەکان، هەتا ئیستاش مانگانە ژمارەیکى لى دەرەچى، تیتالی کەرم سەرنوسەر و مرازی جەمالیش بەرپۆەبەری نووسینی پۆژنامەکەییە.

^{۷۱} پیناس نەوروژی، پۆژنامەقانی کوردی، لە رووسیا و ولاتانی یەکییتی سۆقیەتی پینشو، ۲۰۱۵، ۲۴.

⁷² Metin Yüksel, Dengbej, Mullah, intelligentsia. p. 333-334.

ئىنتەرىت، لە پێی زمانەو دەسەلاتیان هەیه لە شەکلپێدانی کۆلتور و لە هەمان کاتدا ئاویتەیهکن تا لەم ڕێگەو کۆلتور بە ئیمە بگەینەو. بەکارهێنانی زمانی کوردی لە ئەرمانستان لە بواری پەخشی رادیۆ و دەقی شانۆدا، کاریگەرییەکی گەورە لەسەر ئاخێوەرانی زمانەو هەبوو، کە بتوانن بە چاوی بایەخەو لە زمانەوێان بڕوانن، لە هەمان کاتدا ناسنامەیان بۆ زمانەوێان بەهێزێ.

رادیۆ وەک میدیایکی ئەلیکترۆنی، ئامرازکی گرنگی بۆلاوکردنەوێ زانیاری بوو بۆ خەلک، ئەم ئامرازە گرنگە لە سییەکانی سەدەیی بیستەمدا بۆ یەکەم جار هەوڵ و گۆرانی کوردی لە هەواو بۆ گۆیگرانی پەخشکردوو. لە ڕێگەیی ئەم میدیایەو، خەلک توانیویانە زانیاری هەمچەشن بەدەستبێنن، وەک هەوڵ و دەنگوباس، پەرەدەکردن، بابەتی دیکەیی سەرگەرمیی وەک گۆرانی و موسیقا. ئەمە بەتایبەت لەو سەرەدەمدا کە رادیۆ داھێنانکی نوێ بوو، ئامرازی هاووشیوەی کەم بوو یا نەبوو، ئەگەر بەراوردی بکەین بە ئەمرو کە میدیای جیاواز و هەمچەشن دەرکەوتوون بۆ گەیانندی هەوڵ، ئەو سەرەدەمە رادیۆ ئامرازکی گرنگی گەیاندن و بۆلاوکردنەوێ هەوڵ بوو.

رادیۆی یەریقان یا وەک کوردی قەقاز پێی دەلێن (رادیۆیا رەوانی)، سالی ١٩٣٠ لە یەریقانی پایتەختی ئەرمانستان دامەزراو. ^{٧٣} سەرەتا رۆژانە تەنیا ١٠ دەققە بابەتەکانی پەخشکردوو. پێش ئەم میژوو هێشتا رادیۆ نەگەشتوو بە بەشەکانی دیکەیی کوردستان. یەکەم ئیزگیی رادیۆ لە عێراق سالی ١٩٣٦ دامەزراو، وێتر لە سالی ١٩٣٩ رۆژانە ١٥ دەققە بە زمانی کوردی پەخشی هەبوو. فەرەنسییەکان نیو سەعات بەرنامەیان بە کوردی هەبوو لە بەیروت - لوبنان سالی ١٩٤١، هەفتەیی دوو جار بۆ پڕۆیاگەندەیی شەری دووهمی جیهانی و بۆ ماوەی چوار سال بەردەوام بوو، دواي برانەوێ جەنگ داخراو. ^{٧٤} رادیۆ

^{٧٣} سەبارەت بە میژووی دامەزرانی ئیزگیی کوردیی رادیۆی یەریقان، چەند میژوویەکی جیاواز هەیه. ئەمیری حەسەن پور سالانی ١٩٢٣-١٩٢٩ بە سالی دامەزرانی ئەم رادیۆیە دادەنێ، بەلام زانیاری نوێ هەیه لای کوردانی ئەرمانستان کە سالی ١٩٣٠ ئەم رادیۆیە دەستی بە پەخش کردوو.

⁷⁴ Amir Hassanpour, Nationalism and Language in Kurdistan 1918 – 1985, P. 282.

رووپەلی ژمارەیی یەکەمی رۆژنامەیی ریا تازە، ڕیککەوتی ٢٥ی ئاداری ١٩٣٠.

رۆژنامەیی ریا تازە بە ئەلفیبی کرلی، سالی ١٩٨٨.

لەپەرەکانی ریا تازە، کۆمەلێک وێنە و رووداوی رۆژانەیی لە بیرەوهریی خۆی دا تۆمارکردوو، ژیننامەیی ٩٠ سالەیی کوردانی پشت قەقازمان بۆ دەگێڕێتەو. هەر بۆیە ئەم رۆژنامەییە لە میژووی رۆژنامەگەریی کوردیدا، پێگەیهکی یەکجار گرنگ و بایەخدار هەیه.

گەشەکردنی زمانی کوردی لە بواری پەخشی رادیۆدا هەموو جۆرهەکانی میدیا وەک تەلەفزیۆن و رادیۆ و

کوردییەکانی دی له یافای فەلەستین (۱۹۴۲)، له قاهیرە میسر (۱۹۵۷)، پەخشەکانی دی رادیۆکان له تەوریز و سنە و کرماشان و مەشەدی ئێران دواتر کرانەووە. بۆیە بەپێی ریزبەندی میژووی دەرکەوتنی یەکەم ئیزگەیی رادیۆی کوردی، رادیۆی کوردیی یەرێقان له ئەرمەنستان له کۆنی دا پێشەنگە.

کاتیک زمان له میدیایەکی وەک رادیۆدا بەکار دێت، له چەند ڕوویەکیوە پەرەسەندن بەخۆیەو دەبینێ: ۱- له ڕووی پلەوپایەو که ئەو زمانە لای ئاخیوەرانی ئاستی بەرز دەبێتەو، که زمانەو بوو بە ئامرازێکی گەیانندی هەوال؛ ۲- بەستەدارکردنی زارەو و زارەو سازی پەرە پێ دەدا و ئەرکەکانی فراوان دەبێ، زمان له رادیۆ ژمارەییەکی زۆر زارەو سیاسی و ئابووری و عەسکەری و ئیداری و زانستی پێویستە بۆ بلۆکردنەو هەوالەکان، بۆیە ئەم زمانە دەبێ زارەو نوێ دروست بکا یا زارەو بخوازی، بۆ ئەو زمانەو که بتوانێت لەگەڵ ئەم بابەتە بگونجی و هەوالی پێ بلۆبکێتەو؛ ۳- زمانەو که پەتی دەکری و زمانێکی پاراو بەرەم دەبێ؛ ۴- له ڕێی ئەم کەوالەو، زمانێکی هاو بەش بەرەم دەبێ که زۆرێنەو کومەلانی خەلک لێ تێ دەگەن و جیاوازی شیوەزار و بن زارەکان کەم دەکاتەو، هەر ئەو زمانەو بۆ کاروباری ڕەسمی ئەو کومەلگە یا ولاتە بەکار دێت، بۆیە ئەم زارە یا ئەو زمانە له کومەلگە ئاخیوەرانی دا پلەوپایەیی کومەلایەتی بۆ پەیدا دەبێ؛ ۵- بلۆکردنەو هەستی نەتەوایی و هاو نیشتەمانی بەم کەوالە له هەوالەو بۆ گوێگرانی، چونکه پەخشی رادیۆ بەر بەستی سنووری سیاسی و سانسۆر دەبێ و راستەوخۆ بەخیرایی له هەوالە دەگا بە گوێگرانی. بەپێچەوانەو بلۆکراوەی کتێب و گوێگر و ڕۆژنامەو، که گواستەو و گەیانندی ئاسان نییە، بەتایبەت ئەگەر قەدەغەکردن و بەر بەستی سنووری هەبن.^{۷۵}

ئەگەر لەم ڕوانگەو هەو سەیری یەکەم رادیۆی کوردیی یەرێقان بکەین، دەتوانین بە ڕوونی هەستی پێ بکەین که ئەم رادیۆیە له ماوەی زیاتر له نیو سەدەدا بۆ گشت کومەلگەو کوردی چوارچێوەی یەکییتی سۆفیەت و له سەرانی کوردستانیش دا ئەم ڕۆلەو بۆ زمان و نەتەو گێراو، چونکه بەکارهێنانی زمان له پەخشی رادیۆدا بۆ نەتەواییەکی ژێر دەستەو که زمانەو هەوالی

سپێنەو و لەناوبردنی دراو، ڕۆلێکی گەورە و بەرچاو دەگێرێ، بەتایبەت ڕۆلێ له گەیانندی هەستی نەتەوایی دا به باکووری کوردستان، که زمانی کوردیی تێدا قەدەغە و سزای لەسەر بوو، رادیۆی یەرێقان بۆ ئەوان ئەو ڕۆلە نەتەواییەو گێراو که له ڕێی ئەم کەوالەو گۆییان له زمانی کوردی و مۆسیقا و گۆرانیی کوردی بوو.

رادیۆی کوردیی یەرێقان، سالی ۱۹۳۷ وەک هەموو چالاکییە فەرەهەنگییەکانی دی له لایەن دەسەلاتی ستالینەو داخرا، بەلام دواتر سالی ۱۹۵۵ دەستی به پەخشی ئاسایی خۆی کردەو و هەتا ئێستاش هەر بەر دەوامە. قونای دوو هەمی پەخشی رادیۆی یەرێقان، جاسمی جەلیل بەرێوەبەری رادیۆکە و بەرپرسی بەشی ئەرشیفی مۆسیقا و ئەدەبیاتیش بوو و هەتا سالی ۱۹۶۳ له ئیزگەو درێژەو به کار و چالاکی داو. ئەم ماوەو ۷۰۰ گۆرانی له رادیۆ تۆمار و پەخش کردووە. کومەلێک کوردی ئەرمەنستان له دەستی رادیۆکەدا کاریان کردووە، وەک: ئەحمەدی گوگی، باریی مەحمود، جەمالی ئوسیف، موراڤی خەلیلوف، فەریکی ئوسیف، نووری پۆلوتوفا... زۆری دی. ئەمە سەرەرای ئەو که دەنگی ژنی کوردیش لهم رادیۆیەدا تۆمار کراو، جەمیلە جەلیل بۆ ماوەیەکی درێژ کاری کردووە. توێژەرەو و نووسەری کوردی وەک قەناتی کوردی، ئەمین عەقدال، حەجیی جندی، هەروەها کوردناسی ڕووسی مینۆرسکی، بابەت و وتاریان بۆ ناردووە و خوێندراو تەو.^{۷۶}

لایەنێکی زۆر گەورە ئەم رادیۆیە، تۆمارکردنی گۆرانی و سترانی دەنگیژانە، که ئەرشیفیکی یەکجار گەورە و دەوالەمەندی هەو. ئەم رادیۆیە له کاتیکدا گۆرانی به کوردی بلۆدە کردەو که زمان و گۆرانی و ئاوازی کوردی له باکووری کوردستان به توندی قەدەغەبوو، تەنانت گوێگرتن له ئیزگەو کوردی به تاوان دانراو و سزای لەسەر بوو، بۆیە ئەم رادیۆیە دەسکەوتنی گەورە و کاریگەر بوو بۆ باکوور. کوردانی باکوور زیاتر گۆییان له رادیۆی کوردیی یەرێقان گرتووە، نەو رادیۆکانی دی له بەغدا و تاران، چونکه ئەم دوو هەوالی به لهجەو کوردیی ناو دەندی بوو، بەلام ئەو هەو یەرێقان به کوردیی باکوور (کورمانجی) بوو، که هەمان لهجەو کوردیی باکووری کوردستانە.

⁷⁶ Metin Yüksel, Dengbej, Mullah, intelligentsia.p. 344 – 345.

⁷⁵ Ibid. P. 298.

ئىسماعىل بيشكىچى لە شەستەكانى سەدەى بىستەم، خەرىكى توڭتەنەوئەىكى مەيدانى بوو لەنۆ ھۆزە رەوئەندەكانى گوندى ئالىكان Alikân، كە گوندىكى نۆوان ئەلەزىز و مەلاتىاي باكوورى كوردستانە، بۆى رەوونبووئەتەو خەلكى ئەو ناوچەى ھەرگىز گۆى لە رادىوئەكانى ئەنقەرە و وان ناگرن كە بە توركى پەخش دەكرىن، بەلكو گۆى لە رادىو كوردىيەكانى يەريقان و تاران و بەغدا دەگرن. ئەمەش جارىكىدى بايەخى ئەم رادىوئە بۆ باكوورى كوردستان رەووندەكاتەو كە چەندە كارىگەر بوو لەسەر دانىشتووانى كوردى توركىا.^{۷۷}

ئەو كوردانەى نىشتەجنى نەخچىوان و ئازەربايجان و گورجستان كە سالانى ۱۹۳۷ و ۱۹۴۴ لە سەردەمى ستالیندا دوورخراوونەو بۆ ئاسىيائى ناوەرپاست، ژێردەستە بوون و لە ھەموو مافىكى خويندن بە زمانى خۆيان بىبەشبوون، لەو دوورولائىيە رادىوئە كوردىيە يەريقان رۆلىكى گرنكى بۆ ئەوانىش ھەبوو بۆ پاراستنى زمان و ناسنامەى نەتەوئەىيان.^{۷۸}

رادىوئە يەريقان، دواى تىپەربوونى ۹۰ سال بەسەر دامەزرانىدا، لەم ماوہ درێژە پر لە خزمەتەدا ئەرشىفكى دەولەتمەندى ھەيە، نزيكەى دە ھەزار بابەتى فولكلور و كەلەپوورى كوردىيە ئەرشىفكردووە، كە بابەتى ناوازە و دەگمەنى تىدايە، جاروبار شاتوگەريشى بلاوكردووەتەو. ئەمە جگە لە گىرپانەوئەى رەووداو و بەسەرھاتى مێژووى كورد لە قەفقاز.^{۷۹}

گەشەكردنى زمانى كوردى لە بواری شانۆدا

بوارىكى دىكەى گەشەكردنى زمانى كوردى لە ئەرمەنستان، بواری ھونەرى شاتو بوو. پيشكەشكردنى شاتو بە زمانى ناوچەيى خەلك رۆلىكى گرنكى لە پاراستن و پيشخستنى زماندا ھەبوو. شاتو و دراما و سىنەما ئاوينەىكى كولتورىي كۆمەلگەن و بەكارھىنانى زمانن لە كارە ھونەرييەكان و گەياندى پەيامدا بە شىوئەى ھونەرى. شاتو بە زمانى ئەو كۆمەلگەيە زمان

لاى ئاخىوئەرانى بەھىزەكا و پلەوپايەى پەندەبەخشى، لە ھەمان كاتدا پرۆسەى فيربوونى ئەو زمانەش لاى منداڵ ئاسان و بەھىز دەكا. ھەر زمانىك كە ھاتە بواری شاتو و سىنەما، ئەو زمانە چىدى زمانىكى زارەكى نىيە، ئاستى بەرزەدەيتەو بۆ زمانى ھونەر و فەرھەنگ.

لە رەووى ھونەرى شاتووە، كورد لە ئەرمەنستان پيش بەشەكانى دىكەى كوردستان ئەم چالاكىيە ھونەرييەى ھەبوو. وەك ديارە ئەمەش دەگەرپتەو بۆ پيكەوئەيانى كورد و ئەرمەنى لە ئەرمەنستان. نەتەوئەى ئەرمەن زۆر بايەخ بە بواردەكانى ھونەرى وەك مۇسقىا، شاتو، سىنەما، دراما... دەدا و گەلىكى كۆن و خاوەن فەرھەنگىكى دەولەتمەندى نووسىن و ئەدەبىياتە، كارىگەريي ئەم نەتەوئە خاوەن فەرھەنگە بەرپوونى بەسەر ژيانى كوردانى ئەرمەنستانەو ديارە، واى لىكردوون ئەوانىش وەك ئەرمەن بايەخ بە بواری ھونەرى شاتو و مۇسقىا بەدن. لە ھەمان كاتدا، حكومەتى ئەرمەنستانىش ھىچ رېگرييەكى نەكردووە بۆ پيشخستنى كولتورىي كوردىيە كوردانى ئەرمەنستان، لە ھەموو بواريكدا زەمىنەخۆشكەر بوو بۆ ئەوئەى كورد لە بواری حياواز پيشكەوئە. پيشخستنى ھونەرى شاتو لاى كوردە ئىزدىيەكان كە پاشخانىكى عەشیرەتى و نىمچەرەوئەنديان ھەبوو، بىگومان كارىكى ئاسان نەبوو، بەلام خویندەواربوونىان بەخىرايى و ژيانىان لە كۆمەلگەيەكى ئەرمەنى ھونەردۆستدا ھاندەر بوو بۆ ئەوئەى ئەوانىش ھەمان رېيازى ھونەرى بگرنەبەر. ئەمە سەرەراى ئەوئەى كە گەلى ئەرمەنىش زۆر ھاوکار و پشتىوانى كوردە ئىزدىيەكان بوو، ھەولەداو كورد لە ئەرمەنستان لە ھەموو رەوئەكەو پيشخا. ھەندىك نووسەر و رۆشنىرى ئەرمەنى زمانى كوردىيان بە باشى زانیو و كارىان بۆ پيشخستنى زمانى كوردى و كۆمەلگەى كورد كردووە، باشترین نمونەش لازۆيە كە يەكەم ئەلفىنى كوردىيە لەسەر پیتی ئەرمەنى بۆ كوردانى ئەرمەنستان و گورجستان سازكرد، وەك لە سەرەوہ باسكرا. لە بواری ھونەريشدا، چەندىن ھونەرمەند و شاتوکار و سىنەماكارى ئەرمەنى لەگەل كورد ھاوکاربوون يا فيلميان لەسەر ژيان و گوزەرانى كورد دەرھىناو، ئەمرو ئەم فيلمانە بوون بە فيلمى بەلگەنامەيى بۆ ژيانى كوردە ئىزدىيەكانى قەفقاز.

سالى ۱۹۳۷ شانۆى كوردى بە برپارى حكومەتى

⁷⁷ Metin Yüksel, Dengbej, Mullah, intelligentsia.p.342.

^{۷۸} چاوپىكەوتن لەگەل رەمەزان سەيدوڤ سەرۆكى كۆمەلەى كوردىيە قەرغىزستان (مەديا)، لە رېككەوتى ۲۰۱۹/۱۰/۱۰ لە بيشكىك، پايتەختى قەرغىزستان.

^{۷۹} چاوپىكەوتن لەگەل تىتالى كەرەم، بەرپۆەبەرى بەشى كوردىيە رادىوئە يەريقان، لە رېككەوتى ۲۰۱۹/۷/۲۷ لە يەريقان، پايتەختى ئەرمەنستان.

کۆماری ئەرمنستان له ناحیهی ئەلهگەز، که پیشتر ناوی جاموشقانی مەزن بوو، دامەزرا. پیش دامەزرانی شانۆی ئەلهگەز، خوێندکارانی تێخنیکۆم له یەرێقان چەند دەقیکی شانۆییان پیشکەش کردوو، وەک پیهسی وەزیری نادری به ناوی "رهقا ژنی" که ئەم دەقه شانۆیییه له لایەن قوتابیانی تێخنیکۆمهوه کراوه به شانۆگەری و له یەرێقان پیشکەش کراوه.⁸⁰

دامەزرانی شانۆ له گوندی کوردان ههنگاویکی گرنگ بووه بۆ پێگه‌یاندنی ئەکتەری باش و پسپۆری شانۆیی، که پۆلیکی گەورەیان له پیشکەشکردنی شانۆدا نوواندوو. نووسەرانی ئەرمنیش له ئەرمنستان چەندین وتاریان سەبارەت به شانۆی کوردی نووسیوه و باسی پیشکەوتنی شانۆی کوردییان کردوو. بوونی ئەم شانۆیه له ئەلهگەز له ماوهی پینچ شەش سالدا، کاریکی کردوو کۆمه‌لیک گەنجی ئاسایی که پیشتر ئەکتەر نەبون، بتوان له شانۆی ئەلهگەزدا داھێنان بکەن و ئەکتەری پسپۆریان لێدەرچی، له هەمان کاتدا شانۆگەرێهه‌کانیشیان بینەری زۆری بووه، به پادەیهک که سالۆنه‌که‌ی پر خەلک بووه و خەلکیکیش به‌پێوه وه‌ستاوه.⁸¹

یه‌کیک لهو شانۆگەرێهه‌کانی که پیشکەش کراون و بینەرانی زۆر حەزێان پێ کردوو، شانۆگەری "مەم و زین" بووه. ئەم شانۆگەرێهه‌ نووسەرێکی ئەرمنی سوڤۆمۆن تارۆنسی ناو به کوردی نووسیویه‌تی، چونکه کوردی باش زانیوه. شانۆگەرێهه‌که له داستانی فۆلکلۆری مەم و زین وەرگیراوه و به شیوه‌ی پیه‌سی شانۆیی نووسراوه‌توه، ئەوجا له شانۆی ئەلهگەز پیشکەش کراوه. ئەم نووسەرە ئەرمنیه‌ دۆستی کورد بووه و کۆمه‌لیک داھێنانی کوردیشی بۆ ئەرمنی تەرجه‌مه‌کردوو. شانۆگەرێهه‌که‌ش ئەوه‌نده سەرنج‌کیش بووه، هەتا ئیستا له بیرەوه‌ری خەلکدا ماوه‌توه.⁸²

پیش دامەزراندنی شانۆی حکومی له ئەلهگەز، چەند نووسەرێکی کورد دەقی شانۆیان نووسیوه. لەم رووه‌وه حەجیی جندی بایه‌خیکی زۆری به‌م دەقه شانۆییانه داوه به نووسین و تەرجه‌مه‌کردن. ناوبراو چەندین پیه‌سی شانۆیی ئاماده‌کردوو: "قوتیا دوو دەرمانا" و "ئاوا، یانی وا"، دوو پیه‌سی شانۆیین سالی ۱۹۳۲ له یەرێقان چاپ‌بوون، دوو پیه‌سی دیکه‌شی له ئەرمنیه‌وه

تەرجه‌مه‌ی کوردی کردوو به ناوه‌کانی: "ریا تەزە"، ۱۹۳۴ چاپ بووه، "سەر ریا دەوله‌مه‌نیی" ۱۹۳۵ چاپ‌بووه.⁸³ ئەم پیه‌سانه به شیوه‌ی دیالۆگی نیوان ئەکتەرەکان نووسراون، بۆ ئەوه‌ی وەک شانۆگەری به شیوه‌ی هونەری له‌سەر تەختە‌ی شانۆ پیشکەش‌بک‌رێن.

بێ‌گومان هاتنی شانۆ بۆ گوندی کوردان، پۆلیکی مەزنی هەبووه بۆ نووسەرانی کوردی ئەرمنستان که دەقی شانۆیی به کوردی بنووسن یا تەرجه‌مه‌بکەن. ئەمه‌ش جاریکی دی هه‌نگاویک بووه بۆ پیشخستنی زمانه‌که له بواری دەقی داستان و چیرۆکی شانۆیی‌دا. ئەم جۆره پەخشانه، له سییه‌کانه‌وه بووه به جیگه‌ی بایه‌خی نووسەرانی کوردی ئەرمنستان.

له بواری سینەماشدا، یه‌که‌م فیلمی کوردی به ناوی "زاری" وه له ئەرمنستان دەرھێنراوه، فیلمی ۷۲ ده‌قیه‌یی بێ‌دهنگ بووه، دەرھێنەری به‌ناوبانگی فیلمی سینەمایی ئەرمنی، هامۆ بیگ - نازاریان ئاماده‌ی کردوو و سالی ۱۹۲۶ پەخش‌کراوه. فیلمه‌که کورته‌ چیرۆکیکه‌ نووسەری ئەرمنی لازۆ (هاکوب غازەریان) نووسیویه‌تی و چیرۆکیکی دلداریه‌ و هاوکات داب‌ونەریت و ژیا‌نی رەوه‌ندی کوردانی ئیزیدیش نیشان‌ده‌دا. زاری لەم فیلمه، ئەکتەریکی ئافره‌تی ئەرمنیه‌، ناوی ماریا تینازیه‌.⁸⁴ سینەمای ئەرمنی هەر له سەرەتاوه زۆر بایه‌خی به ژیا‌نی کولتووری کوردانی ئەرمنستان داوه، هەر بۆیه ئەم دەرھێنەرە ئەرمنیه‌ ئەم فیلمه‌ی له‌سەر کورد به‌ره‌مه‌یناوه، فیلمه‌که‌ش له زۆزانی ئەلهگەز ئاماده‌کراوه که هه‌واری گوندی کورده ئیزیدییه‌کانه.

ئەم فیلمه‌ هەرچە‌نده له پ‌رووی زمانه‌وه پۆلی نەبووه، چونکه فیلمی بێ‌دهنگ بووه، ئەم دوا‌یه‌ به‌ ده‌نگیش دەرھێنرایه‌وه، به‌لام ئەم فیلمه‌ سەرەتایه‌کی گرنگ بووه بۆ دەرکه‌وتنی هونەری سینەما له‌ناو کوردا و ر‌یگه‌ی خۆش‌کرد بۆ دەرکه‌وتنی چەندین فیلمی دیکه‌ی کوردی.

⁸³ فریدا هه‌جی جه‌واری، هه‌جیی جندی و مال‌باتا وی، ده‌زگای چاپ و پ‌لاو‌کردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر، ۲۰۱۲، ل-۲۲۵.

⁸⁴ A. Bakhchinyan, Zaré and Kurds-Yezids. The representation of the Kurds in two Soviet Armenian films. Cinergie – Il Cinema E Le Altre Arti, 4(7), 2015. Pp. 105-111.

⁸⁰ Eskerê Boyîk, Çanda kurdên Sovêtê. R. 116.

⁸¹ Çavkanî berî. R. 117.

⁸² Çavkanî berî. R. 118.

له نهخچیان.^{۸۵} هه‌موو کوردی ئازەربایجان، کوردی موسلمانن و کوردی ئیزدی له‌وێ نیشته‌جێ نه‌بووه.

ژماره‌ی دانیش‌توانی کورد له ئازەربایجان، به‌پێی ئاماره‌کانی سه‌رژمێری سالی ۱۹۲۱، له لایه‌کی کۆماری ئازەربایجانی سوڤیه‌ت ۳۲۷۸۰ کەس بووه. دواتر ژماره‌ی کورد، به‌پێی یه‌که‌م سه‌رژمێری یه‌کیتی سوڤیه‌ت سالی ۱۹۲۶، له ئازەربایجان ۴۱ هه‌زار کەس بووه، که ده‌یکرد ۱.۸٪ی هه‌موو دانیش‌توانی ئازەربایجان.^{۸۶} ئەم خشه‌ته‌یه‌ی خواره‌وه ژماره‌ی دانیش‌توانی کورد له ئازەربایجان له ماوه‌ی نزیک سه‌ده‌یه‌کدا نیشان‌ده‌دا.

سال	ژماره‌ی دانیش‌توانی کورد له ئازەربایجان
۱۹۲۱	۳۲۷۸۰
۱۹۲۶	۴۱۰۰۰
۱۹۳۹	۶۰۰۰
۱۹۵۹	۱۵۰۰
۱۹۷۰ ^{۸۷}	۵۵۰۰
۱۹۷۹	۵۷۰۰
۱۹۸۹	۱۲۲۰۰
۱۹۹۹	۱۳۱۰۰
۲۰۰۹ ^{۸۸}	۶۱۰۰

ئهم ئاماره ده‌ری‌ده‌خا که ژماره‌ی کورد له ئازەربایجان، نه‌ک هه‌ر زیادی نه‌کردووه، به‌لکوو به‌رده‌وام له که‌مبوونه‌وه‌دا بووه، به‌تایبه‌ت دوا‌ی سالی ۲۰۰۰ که به‌خێرای دابه‌زیوه‌ بو ۶۱۰۰ کەس. ئەگه‌ر به‌راورد‌ی‌کی ژماره‌ی سالی ۱۹۲۶ی دانیش‌توانی کورد له ئه‌رمه‌نستان بکه‌ین که ته‌نیا ۱۵۲۲۶ کەس بووه، له‌گه‌ڵ کوردی ئازەربایجان که ۴۱ هه‌زار کەس بووه، ده‌رده‌که‌وێ

^{۸۵} تۆسنی ره‌شید، کوردی یه‌که‌تی سوڤیه‌ت، پێشتر و ئێستا، ل ۳۵.
^{۸۶} شاکروڤی محو‌یی، دیسان سه‌باره‌ت به کورده‌کانی ئازەربایجان، وه‌رگیرانی بۆ کوردی: د. جه‌بار قادر، له کتێبی: کوردستان و کورد، کووتاری کوردناسانی سوڤیه‌ت و پووسیا، بلاوکراوه‌ی ئەکادیمیای کوردی، هه‌ولێر، ۲۰۲۱، ل ۴۵۸.

^{۸۷} بۆ ئاماری سالانی ۱۹۲۶ تا ۱۹۷۰ی کورد له ئازەربایجان، بڕوانه: شاکروڤی محو‌یی، دیسان سه‌باره‌ت به کورده‌کانی ئازەربایجان. ل ۴۶۲.

^{۸۸} ئاماری نیوان سالانی ۱۹۷۹ تا ۲۰۰۹ی دانیش‌توانی کورد له ئازەربایجان، له ئاماری ره‌سمی ئازەربایجان وه‌رگیراوه. بڕوانه:

https://web.archive.org/web/20121023024344/http://www.azstat.org/statinfo/demographic/en/AP/AP_1.shtml accessed 14/12/2021

پیکلامی فیلمی کوردیی زاری، له سالی ۱۹۲۶.

پیه‌سی شانۆگه‌ریی ریا ته‌زه، ۱۹۳۴. چه‌جیبی جندی له ئه‌رمه‌نییه‌وه ته‌رجه‌مه‌ی کوردی کردووه

کورد له ئازەربایجان

کورد له ئازەربایجان، به به‌راورد له‌گه‌ڵ کۆماره‌کانی دیکه‌ی باشووری قه‌فاز، وه‌ک پێشتر ئاماژه‌ی پێ‌درا، له زۆر زوووه‌وه له ئازەربایجان و به‌تایبه‌ت ناوچه‌ی قه‌ره‌باغ نیشته‌جێ بووه. دوا‌ی دامه‌زرانی ده‌سه‌لاتی سوڤیه‌ت له ئازەربایجان، کورد له‌م ناوچه‌یه‌ی کۆماره‌که نیشته‌جێ بووه: ناوچه‌ی باشوور و رۆژئاوای قه‌ره‌باغی شاخاوی، ناوچه‌ی زاردا با که ده‌که‌وێته ناوه‌راستی ئازەربایجان، هه‌روه‌ها ده‌ورو به‌ری سێ‌ده‌ره‌ک و ته‌یفاز

کوردی ئازەربایجان ئەوسا لە ڕووی ژمارەیی دانیشتوانەوه نزیکەی سێ ئەوەندە کوردی ئەرمەنستان بوو، بەلام ئەمڕۆ کوردی ئەرمەنستان ٤٠ هەزار کەس و کوردی ئازەربایجانیش ٦ هەزار کەسیک دەبن. لەم بەراوردەدا دیارە کە کورد لەم ولاتە زۆر بەخێرایی کەم دەبنە و دەتوانێت. ئەمەش زیاتر دەگەرێتەوه بۆ سیاسەتی کۆماری ئازەربایجان کە بەدرێژیی حوکمرانیی سۆڤیەت نەتەوه بچووکەکانی ئەسمیلەکردوو. هەروەها ستالین سالانی سێ، هەزاران کوردی لە نەخچیوانی ئازەربایجانەوه کوچ پێ کرد بۆ ئاسیای ناوەراست. دواتریش بەرپابوونی شەڕی کۆتاییی هەشتاکان لەسەر قەرەباغ، بوو هۆی ئاوارەبوونی دانیشتوانی کورد لە قەرەباغەوه بۆ ناو ئازەربایجان و ڕووسیا، هەروەها پەرتەوازەبوونی کورد لەنیو کۆمەلگەی ئازەریدا و تێوانەوهیان لەنیو ئەم کۆمەلگەیه.

په‌وشی زمانی کوردی له ئازەربایجان

په‌وشی زمانی کوردی و خۆیندن به کوردی له کۆماری ئازەربایجان، له دۆخیکێ ته‌واو جیاوازا بووه، ئەو مافه‌ی که هه‌بووه له چارچێوه‌ی یه‌کێتیی سۆڤیه‌تا دا بۆ خۆیندن به زمانی دایک و له ئەرمەنستان جی‌به‌جی‌کراوه، بۆ کوردانی ئەوێ وهک پێویست جی‌به‌جی‌نە‌کراوه، هه‌رچه‌نده وهک ئەرمەنستان له ڕووی سیاسی و کارگێڕیه‌وه له چارچێوه‌ی یه‌کێتیی سۆڤیه‌تا دا بووه، ده‌بوایه هه‌مان به‌رنامه‌ی مافی نه‌تە‌وه بچووکەکان بۆ زمان له‌ویش جی‌به‌جی‌بکری. ئەمه وێرای ئەوه‌ی که کورد له‌م کۆماره میژوویه‌کی کۆنتری هه‌یه، به‌هه‌راورد به میژووی نیشته‌جێبوونی کورد له ئەرمەنستان و گۆرجستان. هه‌روه‌ها ناوچه‌یه‌کی ئۆتۆنۆمی ئیداری کوردیش له ناوچه‌ی ناگۆرنۆ قەرەباغ هه‌بوو، به کوردستانی سۆر ناسراو بوو و زۆرینه‌ی دانیشتوانه‌که‌شی کورد بوو. بۆیه به‌پێوه‌ره سیاسی و کارگێڕی و میژوویییه‌کان بێ، ده‌بوایه کوردانی ئازەربایجان له کوردانی ئەرمەنستان زیاتر مافی خۆیندن به زمانی کوردی به‌ده‌ست‌بێنن، به‌لام سیاسه‌تی ده‌سه‌لاتداری ئەم کۆماره کاریکی‌کردوو پێیان خۆش‌نه‌بی کورد له ولاته‌که وهک نه‌تە‌وه‌یه‌کی بچووک هه‌بی و پێش‌به‌وێ. تورکیاش ئەوسا و ئیستا له‌گه‌ل ئازەربایجان هاوکار و دۆست بووه. بۆیه ئەم مافه وهک

پێویست جی‌به‌جی‌نە‌کراوه و کورده‌کانیش له ڕووی زمان و نه‌تە‌وه ئەسمیلە‌کراون و له ئاماره‌کانیشدا سال له دوا‌ی سال ژماره‌یان که‌م‌بووه‌ته‌وه.

لەم بەشەدا باسی ئەو یه‌که ئیدارییه ده‌کە‌ین له قەرەباغ که به کوردستانی سۆر ناسراو بووه و زۆر به‌ی دانیشتوانی کوردیش له ئازەربایجان له‌وێ نیشته‌جی‌بوون. هه‌روه‌ها تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر ئەو هه‌ولانه‌ی که دراوون بۆ چه‌سپاندنی خۆیندن به زمانی کوردی له‌م ناوچه کوردنشین.

کوردستانی سۆر و په‌وشی خۆیندن به زمانی کوردی کوردستانی سۆر ئەو هه‌ریمه‌ بوو که ده‌سه‌لاتداری سۆڤیه‌ت ٧ ته‌مووزی ١٩٢٣ له ڕۆژئاوای ناوچه‌ی ناگۆرنۆ قەرەباغی کۆماری ئازەربایجان دایانه‌زرا و پێ‌ده‌گوترا کوردستانی ئۆیه‌زد Kurdistan Uezd، واته ناحیه یا قه‌زای کوردستان. ئۆیه‌زد یه‌که‌یه‌کی ئیداری بووه له سۆڤیه‌ت، وهک یه‌که‌ی ئیداری ناحیه و قه‌زا له سیسته‌می ئیداری عێراقدا. کوردستانی ئۆیه‌زد، هه‌ندیک جار کوردستانی سۆر یا کوردستانی سۆڤیه‌تیشی پێ‌گوتراوه، ته‌نیا یه‌که‌کی ئیداری بووه و هه‌یچ ناسنامه‌یه‌کی نه‌تە‌وه‌یی نه‌بووه، چه‌ند ناوچه‌یه‌کی گرتووه‌ته‌وه: که‌له‌جار، لاچین، کوباتلی، زه‌نگلان، به‌شیک جیره‌ئیلیش، پایته‌خته‌که‌ی شاری لاچین بووه. دانیشتوانه‌که‌ی کوردی موسڵمانی شیعه‌ بوون.^{٨٩} ئەم یه‌که ئیدارییه، هه‌رچه‌نده وهک یه‌که‌کی ئۆتۆنۆمی ناوی براوه، به‌لام هه‌یچ دام‌وده‌زگایه‌کی ئۆتۆنۆمی وهک ئەنجومه‌نی یاسادانان و ئەنجومه‌نی ڕاپه‌راندنی نه‌بوون، وهک ئەوه‌ی دوا‌ی به‌یانی یازده‌ی ئاداری ١٩٧٠ له باشووری کوردستان دامه‌زرا.

هاوکات هه‌مان ڕۆژی ٧ ته‌مووزی ١٩٢٣ هه‌ر له قەرەباغ، به‌ته‌نیشته کوردستانی سۆره‌وه، هه‌ریمی ئۆتۆنۆمی ناگۆرنۆ - قەرەباغیش دامه‌زرا، که دانیشتوانه‌که‌ی به‌ زۆرینه ئەرمه‌نی و پایته‌خته‌که‌ی شاری ستیپه‌نه‌کێرد Stepanakert بوو. به‌پێچه‌وانه‌ی کوردستانی سۆره‌وه، ئەم هه‌ریمه ئۆتۆنۆمییه ئەرمه‌نییه، ده‌زگاکی یاسادانان و به‌رپه‌رده‌ی هه‌بوو.^{٩٠}

⁸⁹ Harun Yilmaz, The Rise of Red Kurdistan, Iranian Studies, 47:5 Routledge, London, 2014. P.802 -803.

⁹⁰ Ibid. p.803.

۸ نيسانى ۱۹۲۹، كۆنگرەي شەشەمى ئازەربايجانى سۆڧىت، رېفۆرمى لە يەكە ئىدارىيەكاندا كرد و ھەموو ئۆيەزدەكانى ھەلۋەشاندەو و كوردستانى ئۆيەزدىش ھەلۋەشايەو. ئەم ھەلۋەشاندەو، بەشېك بوو لە سىياسەتى سۆڧىت بۆ ھەلۋەشاندەو ھەموو ئۆيەزدەكان لە يەكئىتى سۆڧىت. دواى ئەو ھاوچەكانى كوردستانى سۆر خراڭە سەر ھەرىمى (ئۆكرۇگ) ئۆتۆنۆمىي ناگۆرنۆ - قەرەباغ، بوو بە كوردستانى ئۆكرۇگ Kurdistan Okrug. ئۆكرۇگىش يەكەيەكى ئىدارىيە لە سۆڧىت، لە ئۆيەزد گەورەترە. ئەم ھەرىمە ئىدارىيەش چەند مانگىكى خاياند، دواتر ئەنجومەنى كۆمىسارى گەل لە سۆڧىت و كۆمىتەى ناوەندى جى بەجى كردن لە ۲۳ى تەموزى ۱۹۳۰ ھەموو سىستەمە ئىدارىيە ئۆكرۇگەكانىش لە سۆڧىت ھەلۋەشاندرايەو.^{۹۱} بەم پىتە ھەتا سالى ۱۹۳۰ لە سۆڧىت يەكە ئىدارىيە ئۆتۆنۆمىيەكان، بە ئۆيەزد و ئۆكرۇگى كوردستانى سۆرىشەو، ھەمويان ھەلۋەشاندەو.

ئەم يەكە ئىدارىيە كوردىيە كە شەش ھەتا ھەوت سال بەردەوامبوو، ھىچ دەستكەوتىكى زمان و فەرھەنگى نەبوو و ئەم ماوہىە لە ھىچ يەك لە گوندەكانىدا بە كوردى نەخویندراو. بەلام دواتر سالانى سى، نيوان ۱۹۳۱ تا ۱۹۳۶، چەند ھەولیکدراو بۆ ئەو ھى خویندن بە زمانى كوردى لەم ھەرىمە جى بەجى بکرى، ئەمە دواى ئەو ھى كە كوردستانى سۆر لە پووى ئىدارىيەو لەسەر نەخشەى سىياسى و ئىدارىي ئازەربايجان سىراپووەو.

بەگویرەى ئامارىكى سالى ۱۹۲۶، تىكرای ژمارەى كورد لە كوردستانى سۆر لە ئازەربايجان ۳۷،۱۸۲ كەس بوو (۷۲،۲٪) دانىشتوانى ئۆيەزد) لەمانە تەنیا ۳،۱۲۳ كەس بە كوردى قسەيان کردوو. بەلام دانىشتوانى كوردى نەخچىوانى ئازەربايجان، سالى ۱۹۲۵ بە ۳۰۰۰ كەس تومارکراو. لەم ژمارەى، سالى ۱۹۲۹ تەنیا ۱۷،۸ كورد لە ئازەربايجان توانیويانە بە كوردى قسەبکەن.^{۹۲} ئەم ئامارە نىشانىدەدا كە دانىشتوانى كورد لە ئازەربايجان، بەتايبەت لە كوردستانى سۆر، پىشوەخت

بە زۆرىنە ئەسملەبوون. ھۆكارى ئەمەش دەگەرپتەو بۆ ژن و ژنخوایى نيوان توركى ئازەرى و كورد، كە بە ھوكمى ئەو ھى سەر بە يەك دىن و مەزھەبن، ھەردوو لا مۇسلمانى شىعە بوون، تىكەل بە يەك بوون. لەبەر زالىوونى زمانى توركى ئازەرىش، زمانى كوردى لە خىزانەكەدا نەگويزراو تەو بۆ مندا لان. بۆيە ئەوانەى كە لە شار و شارۆچكەكان بوون، ئەسملەبوون. ئەوانەى كە لە شاخ و دوور لە شار ژياون، فىرى زمانى توركى نەبوون و زمانى كوردىيان پاراستوو. ئەم حالەتە لەنيو كوردە ئىزدىيەكاندا نەبوو، كە تىكەل بە ئەرمەنى و تورك نەبوون، تەنانت تىكەل بە كوردى مۇسلمانىش نەبوون، بۆيە زمانى كوردىيان بە چاكى پاراستوو.

ئەمانە و چەندىن ئامارى دىكەى دواترىش، دەرىدەخەن كە ئەو كوردانەى وا توانیويانە بە كوردى قسەبکەن، رېژەكەى زۆر كەمبوو، واتە سەردەمى پىش ھوكمرانى سۆڧىت لەو ناوچانەى قەفقاز، كوردانى ئازەربايجان بە زۆرىنە ئەسملە بوو بوون.

لەلایەكى دىكەو، زمانى كوردى لە ئازەربايجان بە كەم سەیرکراو، چونكە زمانىك بوو ھىچ پلەوپايەيەكى نەبوو و زمانى خەلكى گوندى بوو، بەلام زمانى ئازەرى زمانى بالادەست و خاوەنى پلەوپايە بوو، كاروبارى ئىدارى و بازىرگانی و ئابورى و خویندن ھەموو بە ئازەرى بوو.

كورد لەم ھەرىمە چەند ھۆزىك بوو، ژيانىكى نىمچە رەوہندى ھەبوو، لە ھاوین چووەتە چياكانى زەنگەزۆر لە ئەرمەنستان. دەسلالتى ئازەربايجانىش ئەم كۆمەلگە عەشایەرى تەقلیدیيەى بە كەم سەیرکردوو، بە كۆمەلگەيەكى عەشایەرى نىمچە رەوہندى پاشماوہى دەربەگى داناو، كە لە پاشخانىكى دواكەوتوو ھەو ھاتوو، دەبى ئەم سىستەمە دەربەگىيە عەشایەرىيە لە يەكئىتى سۆڧىت لەبەين بچى و خەلكەكەى خویندەوار بکرى و كۆمەلگەيەكى مۆدىرنى لى بەرھەمبى؛ بۆ ئەمەش، خویندن بە زمانى خۆيان ئەم پروسەيە ئاسانتەر جى بەجى دەكا.^{۹۳}

⁹¹ Ibid. p.799 -822.

⁹² Ibid. P. 813.

⁹³ Ibid. P. 808.

بوکشیان، نووسەری کتییی "کوردی ئازەربایجان" بە ڕووسی، کە سالی ١٩٣٢ لە باکو چاپکراوە،^{٩٤} باسی ڕهوشی کوردی ئازەربایجانی کردووە کە زولم و زۆرداریی دەرەبەگە تورکەکانیان لەسەر بوو و ژێردەستە بوون. لەبارەی زمانی کوردیشەووە باسی ئەوەی کردووە کە کۆمەلگەی تورکی ئازەری بە کەم ڕوانیویەتە دەوروبەری خۆی و گالتهی بە کوردان کردووە کە بە کوردی دوواون، بۆیە ئەوانیش لە نێوان خۆیان سویندیان خواردووە کە ئیدی بە کوردی قسەنەکن،^{٩٥} بۆ ئەوەی چیدی سووکایەتییان پێنەکری. ئەم دۆخە ژێردەستییه، توانەوێی زمانی لەنیو کۆمەلگەی نەتەوێی سەرەستدا خێراترکردووە.

بوکشیان لەم ڕووەوە ئاماژەی بە گوتەی یەکیک لە بیرمەندەکانی موساوات داوە کە ناوی وهلییشت و ناسناوی بەهارلی بوو، بەتاشکرا لەسەر مردنی زمانی کوردی و زمانانی دیکەی ناو ئازەربایجان دوواوە و گوتوویەتی: "زمانی تورکی ئیستا زیاتر و پتر دەستکەوتی هەیە، تەنگی بە زمانەکانی دیکە هەلچنیووە، ئەو زمانانەی کە کۆن و سەرەمیان بەسەرچوووە و باویان نەماوە، وەک زمانی تاتی، تالشی، لەزگینی و کوردی، و .. تاد."^{٩٦} هەلبەت هەر ئەم جۆرە بووچونەش بوو سەبارەت بە زمانی کوردی کە دەسلەتدارانی ئازەربایجان هەتا سالی ١٩٣٠ هیچ کارێکیان بۆ خۆیندن بە زمانی کوردی نەکردووە، هەمیشە دوايان خستوو و کۆسپ و تەگەرەیان بۆ دروستکردووە.

ئەو ماوەیەیی کە ئیدارەییەکی کوردی لە ناوچەی ناگۆرتۆ-قەرەباغ دامەزرا، هیچ قوتابخانەیەکی کوردی لەم هەریمە نەکرایوە، لە ڕووی خۆیندنەوە بە زمانی کوردی هیچ دەستکەوتێکی نەبوو. کاتیک سالی ١٩٣٠ ئەو هەریمەیی کوردستانی سۆر و هەموو هەریمە ئۆتۆنۆمیەکانی دیکەی نەتەوێی بچووکەکانی دی

^{٩٤} بوکشیان، سەرۆکی ئەو نێردە کۆلتووری و ئەنتۆگرافیە بوو بۆ ناوچە کوردنشینەکانی ئازەربایجان، بەتایبەت ناوچەی کوردستانی سۆر، کە لە لایەن سۆفیەتەووە ڕەوانەکراو بو بۆ کۆکردنەوەی زانیاری لەبارەی ژیان و گۆزەرانێ کورد و نەتەوێکانی دیکەی ئەو هەریمەووە.

^{٩٥} A. Bukşpan, *Kurdên Azîrbêcanê, Wergera Ji Rûsî: Têmrê Xefîl, Weşanên Lis, Amed, 2018. R.97 – 98.*

^{٩٦} Çavkanî berî. R.100.

هەروەها ڕوانە: د. ئەفراسیاب هەورامی، کوردستانی پشت قەفقاس، ل ٦٩.

هەلۆشیندراوە تا ئەو سالەش یەک کتییی دەرسی کوردی لە ئازەربایجان نەبوو.^{٩٧} ئەمەش چەند ھۆیەکی ھەبوو: سەرەتا سالانی بیست برسیەتی ھەبوو لە ھەریمەکە، کە ماوەی چەندین سال بەردەوامبوو، برسیەتی بە ڕادەیک بوو کە برستی لە خەلکە ھەزارەکە ڕیووە. سالی ١٩٢١ سەرۆکی ئەنجومەنی کۆمیسارانی گەل لە کۆماری ئازەربایجان، نەریمان نەریمانوف، لە نامەییەکی دا بۆ لێنین داوای یارمەتی کردووە. لێنینش لە وەلامدا ڕی چل ملیۆن ڕۆبلی ناردووە و گوتوویە ئەم ڕی پاریە بۆ "برسیەکانی قوگلا و کوردستانی ڕا". دیارنێی ئەم ڕی پاریە ھەتا چەند کیشەیی ھەژاری و برسیەتی چارەسەرکردووە، چونکە سالانی ١٩٢٢ تا ١٩٢٩ ئابوری کوردستانی ئازەربایجان زۆر سەختبوو.^{٩٨} ھەر بۆیە ئەم ماوەیە ئیدارەیی ھەریمەکە بە کاروباری ژیان و گۆزەرانێ خەلکەووە سەرقالبوو، کەمتر پەرژاوێتە سەر جی بەجی کردنی بەرنامەیی خۆیندن بە زمانی دایک. ھەروەھا ناوچەکەش شاخاوی و ڕیگایانی کەم بوو، ئەمە سەرەرای ئەوەی کە زمانەکە ئەلفبێیەکی بۆ خۆیندن و نووسین و ئەدەبی نووسراو و چاپکراویشی نەبوو، ھەروەھا جیاوازیی لەھجەیی لە نێوان ئاخیوێراندا ھەبوو. ئەمە وێرایی ئەوەی کە بەشیکی زۆری کۆمەلگەیی کورد ئەسمیلەبوو بوو و کوردیی نەدەزانی. لە ھەمووی گرنکتر، کورد ئەوسا کۆمەلگەییەکی عەشایەریی شوانکارەیی و ڕەوێند بوو و ئەم پێکھاتە کۆمەلایەتیەش بە ئاسانی نەچووێتە بەر خۆیندن لە قوتابخانە. ئەمانە کۆمەلە کۆسپیک بوون لەبەردەم خۆیندن بە زمانی کوردی دا.^{٩٩} خالیکیدی کە گرنکە ئاماژەیی پێدەری، دەسلەتدارانی ئازەربایجان وەک ئەرمەنستان نەبوون، زەمینی بۆ خۆیندن و گەشەکردنی زمانی کوردی ڕەخسێن، وەک چۆن حکومەتی ئەرمەنستان ھەموو ئاسانکارییەکی کردووە بۆ پیشخستنی زمانی کوردی، بەلام حکومەتی ئازەربایجان بۆ ئەمە بە پێچەوانەووە بوو.

^{٩٧} Harun Yilmaz, *The Rise of Red Kurdistan*. P.818.

^{٩٨} م. ئە. ھەسراتیان، کوردی یەکییتی سۆفیەت، وەرگێرانی بۆ کوردی: د. جەبار قادر، لە کتییی: کوردستان و کورد، کۆتاری کوردناسانی سۆفیەت و ڕووسیا، بلاوکراوەی ئەکادیمیای کوردی، ھەولێر، ٢٠٢١. ل ٤٢٣-٤٢٤.

^{٩٩} Harun Yilmaz, *The Rise of Red Kurdistan*, P. 822.

سىى بال لەناو حكومەت و پارتى كۆمۇنىستى ئازەربايجان ھەبوو بۆ مەسەلەى مافى خويىندىن بە زمانى كەمە نەتەوھەكان: بالىكيان كە نۆنەتەوھەىى بوو، لەگەل مافى خويىندىن بوو بۆ ھەموو كەمە نەتەوھەكان لەناو ئازەربايجان، بالىكىدى پروسيخواز بوو، پىنى باشبوو كەمە نەتەوھەكان بە زمانى پروسى بخويىنن باشترە، چونكە خويىندىن بە زمانى كەمە نەتەوھەكان كيشە بۆ كۆمەلگە دروستدەكا، ھەروھەا زمانى پروسى زمانى ھاوبەشى ناو ھەموو گەلانى سۆفەتە. بالىكىدى توركخواز بوو، لەنيوان ھەردوو بالدا بوو، دژى خويىندىن بوو بە پروسى، ھەروھەا دژى ئەوھش بوو بە زمانى كەمە نەتەوھەكان بخويىندىرئ؛ پىنى وابوو ئەم خويىندىنە دەبىتە مايەى دابەشبوون لەناو كۆمەلگە، كە زۆرىنەى بە ناسنامە و كولتور توركيە، بۆيە ھاندانى خويىندىن بە زمانى كەمە نەتەوھەكانى بە پىلانكىكى دژ بە ناسنامەى توركى دەزانى. لە نيوان ئەم سىى بالەدا، ھەردوو بالى پروسيخواز و توركيخواز يەك ئامانجى ھاوبەشيان ھەبوو، ئەويش دواخستن و جىبەجىنەكردى پلانى خويىندىن بە زمانى كەمە نەتەوھەكان بوو. ١٠٠ بوونى ئەم دوو بالە لە دەسەلاتى ئازەربايجانى سۆفەتەدا، پۆلىكى گورەى گىراوھە كە زمانى كوردى لە ئازەربايجان و گەشەنەكا و دانىشتووانە كوردەكەشى لە بۆتەى زمانى توركىدا بۆيىنەو، بەلام ئەم جۆرە رەوتە لە ئەرمنەستان لە دەسەلاتدا نەبوو، بۆيە دەسەلات لەوئ بەپىچەوانەو ىارمەتيدەر بوو بۆ گەشەپيدانى زمانى كوردى.

سەرھەتاي سىيەكانى سەدەى بىستەم لە يەكيتىي سۆفەتە، جارىكىدى ھەوليكى چر ھەبوو بۆ ھەموو كۆمارەكان بۆ ئەوھى خويىندىن بە زمانى كەمىنە نەتەوھەكان جىبەجىبكرى. مۆسكو لە پىي كۆمىتەى مەرکەزىي كۆمارەكانى قەفقازى سۆشپالىستى فیدراسىونى سۆفەتەيىو، داواى لە ھەرسى كۆمارى ئازەربايجان و ئەرمنەستان و گورجستان كرد رەوشى زمانى كەمىنە نەتەوھەكان باشكەن، بە پروسى يا زمانى رەسمى نەتەوھەى سەرەكى كۆمارەكەى نەبى، بەلكو پىويستە بە زمانى نەتەوھەكى خويان بخويىن.

درەنگ دەرکەوتتى ئەلفبىي كوردى بە لاتىنى، ئەويش ھۆكاريك بوو كە خويىندىن لە ئازەربايجان دوابكەوئ. سەرھەتا كوردانى ئازەربايجان ھىچ ئەلفبىيەكيان بۆ

نووسىن نەبوو، لە لايەكى دىكەو، كوردانى ئازەربايجان لەگەل كوردەكانى ئەرمنەستان ھەرچەندە سەر بە يەك لەھجەى كوردىي باكور (كورمانجى) بوون، بەلام جىاوازىي بنزاريان ھەبوو، چونكە لە دوو ناوچەى جىاوازى كوردستانەوھەاتبوون. كوردىي ناوچەى لاچىن - كەلەجار لەگەل ئەوھى كە لە نەخچىوان قسەى پىدەكرا، جىاوازبوو. كوردى ناوچەى قەرەباغ لە بنەردەتا لە ئىرانەوھەاتوون و زمانەكەيان زۆر لەژىر كاريگەرىي توركىي ئازەرىدا بوو، بەلام كوردى نەخچىوان زۆربەيان لە باكورەوھە (كوردستانى توركىا) ھاتبوون. ئەمانە چەند كۆسپىك بوون، پىويست بوو يەكلاكرىنەوھە پىش ئەوھى دەستبكرى بە خويىندىن لە قوتابخانەكان.

ئەو ئەلفبى لاتىنيەى كە لە ئەرمنەستان سازكرابوو، لە سالى ١٩٣٠ ھەوى كارى پىكرا، كوردانى ئازەربايجانىش ھەر ھەمان ئەلفبىيان بەكارھىنا، ئىدى دەستان كرد بە بلاوكرىنەوھى كىتب و كىتبى دەرسى بە زمانى كوردى. سالى ١٩٣١ كۆمىتەى ناوھندىي پارتى كۆمۇنىستى ئازەربايجان و بەشى كولتورى، كۆنفرانسيكى لە باكۆ رىكخست، باسى بايەخى خويىندىن بە زمانى كەمە نەتەوھەكانى ناو ئازەربايجان و ھەروھەا چۆنەتتى جىبەجىكردى ئەم بەرنامەيەى تىدا كرا. لە شوشا سالى ١٩٣١ كورسى ھاويىنە لە قوتابخانەى بالاي پەرورەدىي رىكخرا بۆ ئامادەكردى مامۇستايان بۆ دەرسدانەوھى زمانى كوردى لە قوتابخانە سەرھەتايىيەكان. بەشىكى كوردى لە ھەمان قوتابخانە كرايەو و سىى كىتبى دەرسى سالى ١٩٣٣ بەچاپ گەيەنرا، بۆ ئەوھى قوتابىيان لەم قوتابخانە بالايە فیرە خويىندىن كوردى بن و بىن بە مامۇستاي زمانى كوردى. نيوان سالانى ١٩٣٣ و ١٩٣٤، كىتبى دەرسى لە ئازەربايجان بلاوكرایەو، سالى ١٩٣٦ كىتبى دەرسى ئامادەبوو بۆ سالى يەكەم و دووھمى خويىندىن. تەنیا دەرسىكى كوردى لە قوتابخانەى بالاي پەرورەدىي شوشا دەخويىندرا، ئەويش زمان و ئەدەبى كوردى بوو. ئەدەبى كوردىش نەدەگوترايەو، چونكە ھىچ كىتبىكى دەرسى نەبوو. بۆ دەرسى ئەدەب، ھەندىكى ئەدەبى ئازەرى و پروسى تەرجمەى كوردى كرابوو (وھك پوشكىن، لىرمۇنتوف، سەمەد قورگون، سابىر). ئەم تەرجمەيەش دووربوو لە مەبەستى دەرسەكە كە تەرخان كرابوو بۆ ئەدەبى كوردى و دەرسەكانىدى ھەموو بە توركىي ئازەرى بوون. ئەم ماوھىە كە دەرسى

کوردیی تیدا دهرایه وه بۆ ئاماده کردنی مامۆستانان له ماوهی سێ سالدا، قوتابیانی هیشتا به باشی سوودیانی لهم کورسه کوردییه نهیبینی و خویندهوارنه بوون، چونکه ئاستی خویندنه که نزم بوو. ئهو زمانه کوردییه یا ئهو له هجهیهی که کرابوو به زمانی خویندن، هه موو کورد له ناوچه جیاوازهکان و به عه شیره تی جیاواز به چاکی لێ تی نه ده گه یشتن، کیشهی جیاوازی له هجهیی هه بوو. ههر بۆیه ده بوایه زیاتر کار بکری بۆ یه کخستنی زمانه که و به ده یهینانی زمانیکی یه کگرتوو بۆ خویندنی زمانی کوردی له قوتابخانهکان. دواي ئاماده کردنی مامۆستانان، سالی ۱۹۳۸ خویندنی کوردی له قوتابخانهی سهرهتایی له چه ند قوتابخانه یه ک هه بوو، به لام زۆر سهرکه وتوو نه بوو. ئهو ساله ۸۰۸ قوتابی له ۱۲ قوتابخانه خویندوویانه، ئه ویش بۆ چه ند سالیکی خویندن بوو.^{۱۰۱}

لێرهدا روون ده بیته وه که هه ل و مه رجی خویندن به زمانی کوردی له کوردستانی سۆر و هه موو کۆماری ئازهرایجان زۆر سه خت و دژوار بوو، پشتگیریی حکومه ت بۆ خویندن به کوردی نه بووه و هه ولێکی جیددی بۆ نه دراوه، ئه وهی جی به جیش کراوه سالی ۱۹۳۸ زۆر درهنگ بووه، چونکه ههر ئهو ساله که ستالین خویندنی به زمانی که مه نه ته وه کان قه ده غه کرد، کورد یه کیک بوو له و نه ته وانه که زمانه کهی بۆ خویندن قه ده غه کرا. به م پێیه، زمانی کوردی که پیش وه خت له لایه ن زۆربه ی ئاخیه وهرانی کورده وه قسه ی پێ نه کراوه، ئه وهی قسه شی پێ کردوو، دواتر که پێ نه خویندوو، به خیرایی له نیو کومه لگه ی تورکی ئازهری دا توواوه ته وه.

ته نانه ت ئهو پۆژنامه نه ش که له کوردستانی سۆر ده رده چوون، هه یچ بایه خیانی به زمانی کوردی نه داوه، ئه مه هه رچه نه د ناوی کوردستانیانی هه لگرتوو. وه ک پۆژنامه ی "سۆقیه ت کوردستان" که سالی ۱۹۳۱ یه که م ژماره ی له لایه ن بڵاوبوو ته وه. پۆژنامه که هه رچه نه د به ناوی کوردستانه وه بووه، به لام هه موو بابه ته کانی به زمانی ئازهری بووه و پۆژنامه یه کی هه فتانه بووه به ئه لفبێی لاتینی. ئه م پۆژنامه یه دیارنیه هه تا چ سالی ک به رده وام بووه، به لام ئهو ژماره ی که دۆزرا وه ته وه، نیشانی ده دن که هه تا سالی ۱۹۴۵ ده رچوو. پۆژنامه که زیاتر بایه خی به هه والی ده قه ره که داوه و زیاتر پرۆپاگه نه ده بووه بۆ ده سه لاتدارانی سۆقیه ت، ژماره کانی به

وینه ی لێنین و ستالین رازینراوه ته وه.^{۱۰۲} دواي ئه وه پۆژنامه یه کی دیی شورا کوردستان ناو به زمانی ئازهری و ئه لفبێی لاتینی - کرلیی ده رچوو، سیاسیی گشتی بووه، ئه ویش ناوه رۆکه که ی زیاتر هه والی ده قه ره که و پرۆپاگه نه ده بووه بۆ ده سه لاتی سۆقیه ت.^{۱۰۳}

شایانی گوته، ئه م ره وشه زمانی و نه ته وه یییه ی که به سه ر کوردا ها تووه له کوردستانی سۆر و ناوچه ی قه ره باغ، هاوکات بوو له گه ل سیاسه تی تورکیای که مالی بۆ نکو لیکردن له مافی زمان و نه ته وه ی کورد له تورکیا، که ئهو سه رده مه زۆر به توندی شۆرش و راپه رینه کانی کوردی سهرکوت ده کرد و هه ولی سرینه وه ی کوردی ده دا. کۆماری ئازهرایجانیش که به نه ژاد تورک و هاو زمانی بوو، ئه ویش هه مان هه لو یست و تیروانی بۆ کورد و زمانی کوردی هه بوو و هه ولی له ناو بردنی ده دا. ئه مه جگه له وهی که حکومه تی سۆقیه ت په یوه ندیه کی دۆستانه ی له گه ل تورکیای که مالی دا هه بوو، نه یده و یست له به ر چه ند مافیکی کورد له ئازهرایجان دلی دۆسته که ی بره نجینی. ههر ئه م سیاسه ته ش بوو که حکومه تی ئازهرایجان ده و یست خوی رزگاریکا له و یه که ئیدارییه که ناوی کوردستانی هه لگرتوو و تورکیا ئه م ناوه ی پێ خوش نه بوو، له ولاته که شی ناوی کوردستانی قه ده غه کردبوو.^{۱۰۴} ته نانه ت سه رده می حوکمرانیی خرۆچیفیش، ئهو نه ته وه بچووکانه ی که ناوچه ی ئۆتۆنۆمیای هه بوو و له سه رده می ستالین دا هه لوه شابوو وه، ئهو سه رده مه جاریکی دی بۆیان گه رایه وه، کوردی ئازهرایجان بۆ ئه مه ش ریگه ی پێ نه درا جاریکی دی ئه م ناوچه ئۆتۆنۆمییه زیندووبکاته وه، چونکه ده سه لاتی ئازهرایجان ریگه ی نه ده دا دووباره یه که یه کی ئیداری له سه ر خا که که ی به ناوی کوردستانه وه دا به م زریته وه.

ههر ئه م سه ره و به نه ده ش بوو، ستالین بۆ مه حکه مکردنی سنوور هکانی سۆقیه ت و پاکسازی ئه وانه ی گومانی لێ ده کردن، ناوچه سنوورییه کانی له

^{۱۰۲} فه خره دین تا هیر، پۆژنامه ی سۆقیه ت کوردستان، بیلۆگرافیا و شرقه، له بڵاوکراوه کانی خه ندان بۆ په خش و وه شاندن، چاپخانه ی شقان، هه ولیر، ۲۰۰۶. ۹۳.

^{۱۰۳} پیناس نه ورۆزی، پۆژنامه قانی کوردی، له رووسیا و ولاتانی یه کیتی سۆقیه تی پێشوو. ۱۳.

^{۱۰۴} شا کرۆیی محویی، دیسان سه باره ت به کورده کانی ئازهرایجان. ۴۶۱.

دانیشتووان چۆل کرد و خەلکەکی بەزۆر بۆ ئاسیای ناوەراست و سیبیریا راگوژا. کوردیش لەم راگوژانەدا بوو بە قوربانی. سالی ١٩٣٧ نزیک بە ١٢ هەزار کورد لە کوردانی ئازەربایجان و ئەرمنستان کە کوردی موسلمان بوون، لە گوندی سێدەرەکی ناوچەیی نەخچیوانی ئازەربایجان کە هاوسنوور بوو لەگەڵ ئێران، لە گوندی فیدی و ماسیستی ئەرمنستانیش کە هاوسنوورە لەگەڵ تورکیا، بە زۆرەملی کوچیان پێکرا بۆ ئاسیای ناوەراست، لە قەرغیزستان و قازاقستان و ئۆزبیکستان نیشتەجێ کران. بەلام کوردانی قەرەباغ کوچیان پێنەکرا، چونکە ئەوان لەسەر سنووری سۆڤیەت نەبوون.^{١٠٥}

ئەم ئامارە سالی ١٩٧٩ کە ژمارەیی دانیشتووانی کوردی تێدا لە ئازەربایجان دابەزیوە، بە ٥٧٠٠ کەس دانراوە، رەنگدانەوی سیاسەتی ئەسەملەکردنی کوردە لە ئازەربایجان، لە کاتیکدا بەپێی رێژەی زیادبوونی سالانەیی دانیشتووان، دەبوایە دانیشتووانی کورد ئەم سالە کەمتر نەبوایە لە ٣٥٠ تا ٤٠٠ هەزار کەس.

کەمبوونەوی ژمارەیی دانیشتووانی کورد لە ئازەربایجان، رەنگە بەشیک بەهۆی تواندەنەوی خۆبەخۆی کوردەو بەی لەگەڵ ئازەری، کە کورد ئازەزوومەندە وازی لە زمانەکی خۆی هێناوە، ئەمانە هەتا رادەیکە راستییان تێدا، بەلام سیاسەتی کۆمارە کە پشنگیری خۆیندن بە زمانی کوردیی نەکردوو و پێی خۆش نەبوو هێچ یەکەیک ئیداریش لەسەر خاکەکی بە ناوی کوردستانەو هەبێ؛ ئەمانە هۆکاری راستەخۆن کە وایان لە کورد کردوو کە چیدی لەم کۆمارە خۆی بە کورد دانەنی یا ئەوان بە کوردیان نەنوسێو، بۆیە ژمارەیی کورد ئەو سالە هەتا ئەو رادەییە دابەزیو. ئەم جۆرە تواندەنەویە لە ئەدەبیاتی جیۆسایدیدا پێی دەگوترێ جیۆسایدی سپی.

بارودۆخی کوردانی قەرەباغ و ئازەربایجان هەر بەم شێوەیە مایەو و ئەسەملەکردنیش هەر بەردەوام بوو، چونکە هێچ قوتابخانەیک کوردی نەبوو تا زمانی کوردی لە فەوتان رزگار بکا یا -هەر هێچ نەبێ- ئەسەملەکردن راگری، تیکەلی کورد و ئازەربیش بەهۆی هاوئایی و

هاومەزەهەبیبەو هەر بەردەوام بوو. ئەم دۆخە بەم شێوەیە درێژەیی کێشا هەتا هەلۆهەشاندنەوی یەکییتی سۆڤیەت و هەلگیرسانی شەری نیوان ئەرمنستان و ئازەربایجان لەسەر ناوچەیی قەرەباغ، کە لە ئەنجامی ئەم شەپە و داگیرکردنی ناوچەیی قەرەباغدا لە لایەن سوپای ئەرمنییەو، هەموو کوردانی دانیشتووی قەرەباغ ئاوارەبوون و ناوچەیکە چۆل بوو لە دانیشتووانی کورد.

کورد لە گورجستان

کورد، وەک پێشتر ئاماژەیی پێدرا، لە ماوەی سێ سەدەیی رابردوودا لە گورجستان نیشتەجێ بوو. ماوەی شەپەیی یەکەمی جیهانی سەرەتای سەدەیی بیستەمیش، شەپۆلیکی دیکەیی کوردی ئیزیدی لەبەر چەوسانەوی ئایینی و کۆشتاری ئەرمنەکان، ئاوارەیی گورجستان بوو. ماوەی دەسەلاتی یەکییتی سۆڤیەت، زۆربەیی کوردانی گورجستان کوچی کرد بۆ شاری تیلیسی پایتەخت و هەندیکیشی لە شارەکانی روستافی و باتوومی و تیلافی مایەو.

کوردانی گورجستان بە زۆرینە ئیزیدی بوون، سەرەتا هەندیک کوردی موسلمانان تێدا بوو. سەرەتای نیشتەجیی و نیشیان وەک کوردی ئەرمنستان گوندیان ئاوەدان نەکردوو، بە پەرشوبلاوی لە شارەکانی گورجستان نیشتەجێ بوون، ئەمەش وای کردوو بەخیرایی لەناو زۆرینەیی دانیشتووانی گورجیدا ئەسەملەبن و هەلومەرجی خۆیندنیشیان بە زمانی خۆیان لەم جوگرافیە پەرشوبلاو ئاسان نەبێ، هەر بۆیە خۆیندن بە زمانی کوردی لەنێو کوردانی گورجستان وەک ئەرمنستان بەردەوام نەبوو و بەرپیکوینکیش ئەنجام نەدراو، ئەمە هەرچەندە هەندیک سەردەم زمان و کۆلتووری کوردی لەوێ لە گەشەویدا بوو.

سەبارەت بە ژمارەیی دانیشتووانی کورد لەم ولاتە، ئەویش وەک کوردی ئازەربایجان، زۆر بەخیرایی لە کەمبوونەویدا. ئەم خستەیی خوارەو ژمارەیی دانیشتووانی کوردی گورجستان لە سەدەیکدا نیشان دەدا:

سال	ژمارەیی دانیشتووانی کورد لە گورجستان
١٩٢٦	٥٤٢٨
١٩٣٩	١٢٩١٥
١٩٥٩	١٦٢٠٠

^{١٠٥} چاوپێکەوتن لەگەڵ رەمەزان سەیدوڤ، سەرۆکی کۆمەڵەیی کوردی قەرغیزستان -مەدیا- لە بێشکیک پایتەختی قەرغیزستان، ریکەوتی ٢٠١٩/١٠/١٠.

۱۹۷۰	۲۰۷۰۰
۱۹۷۹	۲۵۷۰۰
۱۹۸۹	۳۳۳۰۰
۲۰۰۲	۲۰۸۴۳

ئەم ئامارەى سەرەو دەرىدەخا كە بەپىي ئامارەكانى سەرژمىرىي سالى ۱۹۲۶ى يەكيتىي سۆڧىەت لە گورجستان، ژمارەى دانىشتوانى كورد ۵۴۲۸ بوو، ئەم رېژەيە تەنيا ۰.۵٪ى كۆى دانىشتوانى گورجستان بوو.

سالى ۱۹۴۴ كۆچپىكردى زۆرەملى كوردانى گورجستانى گرتەو. بەپىي بەلگەنامە رەسمىيەكان كە ئەم دواییە دەرکەوتون، ۸۶۹۴ كورد دوورخراڤەو بۆ ئاسىيائى ناوەرەست. دوو نەتەوہىدى توركى مەسخەتى و ھىمشىن كە ئەوانىش گەلنىكى موسلمانى نىشتەجىي مەسخەت و ئاجاريا بوون لە گورجستان و ناوچەكەيان ھاوسنوورى توركيا بوو، لەم كۆچەدا دوورخراڤەو بۆ قەرغىزستان و قازاغستان و ئۆزبىكستان لە ئاسىيائى ناوەرەست. ئەم كۆمەلە خەلكە دوورخراڤەيە پىكەوہ لەگەل كورد ژمارەيان ۸۶ ھەزار كەس بوو، ستالين پىي وابوو ئەم كۆمەلە خەلكە موسلمانەى نزيك بە سنوورى توركيا، جىگەى گومان و مەترسىيە بۆ ئاسايىشى سۆڧىەت و پەيوەندىي سىياسىي لەگەل توركيا ھەيە. ۱۰۶ ئەم ھەلمەتەى دوایی راکواستنى ستالين، زياتر مەبەستى توركى مەسخەتى بوو كە زۆرەيان لەوان بوون، كورد و ھىمشىنىش بەر ئەم راکواستە كەوتن. كوردە راکويزراوہكان زياتر كوردى موسلمان بوون و كوردى ئىزدىشيان لەگەل بوو. دوای ئەم دوورخراڤەوہيە، كوردى موسلمان بە يەكجارى لە گورجستان نەما. ۱۰۷ پاش مردنى ستالين، كوردە ئىزدىيەكان ھەموو گەرەنەوہ بۆ گورجستان و كوردە موسلمانەكان نەگەرەنەوہ و ھەر لەوئ مانەوہ.

دوای ئەوہ ھەتا ھەلوہشاندىنەوہى يەكيتىي سۆڧىەت، ژمارەى دانىشتوانى كورد لەم ولاتە بە شىوہيەكى سروشتى لە زيادبووندا بوو كە لە دوا ئامارى سەرژمىرىي يەكيتىي سۆڧىەتدا سالى ۱۹۸۹، ژمارەى دانىشتوانى كورد بەرزبووہوہ بۆ ۳۳۳۰۰ كەس، بەلام ۱۳ سال دواتر لە ۲۰۰۲دا، بەپىي ئامارى گورجستان، ژمارەيان دابەزى بۆ ۲۰۸۴۳، واتە رېژەى دانىشتوانى

كورد بە رادەى ۳۷٪ دابەزى، ئەمەش دابەزىنىكى گەرەيە. ۱۰۸ بەپىي خەملاندنىكى سالى ۲۰۱۹، ژمارەى كورد دابەزىوہ بۆ ۱۲۵۰۰ كەس. ۱۰۹ ئەم ئامارە، ئامارەيە كە دابەزىنەكە ھىشتا زۆر خىرايە و ئەگەر وەھا بەردەوامبى، لەوانەيە پاشەرۆژ ئىدى كورد لە گورجستان نەمىنى. بىگومان ئەمەش كۆمەلەيك ھۆكارى ھەيە، زياتر دەگەرپتەوہ بۆ ئەو بارودۆخە سەختەى كە دوای ھەلوہشاندىنەوہى يەكيتىي سۆڧىەت لەم كۆمارە ھاتە پىش، وەك سەختىي بارى ئابوورى و شەپ و ململانىي نەتەوہىي و شەپى ناوخو، خراپىي گوزەرانى كورد لەم ولاتە؛ كە كارىكى كوردوہ كوردىكى زۆر پوو لە دەرەوہ بكن و ئاوارەى پووسيا و ئەمەريكا و ئەوروپا بن. ۱۱۰

رەوشى خویندن بە زمانى كوردى لە گورجستان ھەلومەرجى خویندن بە زمانى كوردى لە گورجستان لە سەرەتای سەدەى بىستەمدا، ھەمان ئەو ھەلومەرجە بوو كە بۆ كوردانى ئەرمەنستان ھاتە پىش، كە سەرەتا بە ئەلفبىي ئەرمەنى دەستى بە خویندى كوردى كرد. سالى ۱۹۲۲ بە ھەولدانى لازو و ئەحمەدى مرازى، لە تېلىسى لە پىي "يانەى كاركەرەين كوردەوہ، قوتابخانەيەكى ئىوارە كرايەوہ، شەوانە دەرسى زمانى كوردى دەخويندرا، بەشىكى پۆشنىر و نووسەرى كورد لە سۆڧىەت سەرەتای خویندەواربوونيان بە كوردى لەم قوتابخانەيە و بەم ئەلفبىي ئەرمەنىيە بوو، وەك قەناتى كورد، چەرکەزى بەكو، جەردۆين گەنجو، قاچاخى مراد، سەمەند سىبابەندۆڧ، خالىد چەتوئيڧ و چەندانىدى. ۱۱۱ ئەم خویندە تا سالى ۱۹۲۹ بەردەوامبوو، دواتر سالى ۱۹۲۸ ئەلفبىي لاتىنى سازكرا و چىدى بە ئەلفبىي ئەرمەنى نەخويندرا ھەتا سالى ۱۹۳۸، كە ئىتر لەم سالە بەدواوہ سەردەمى ستالين ھەموو چالاكىيە كولتورىيەكان وەستا و قەدەغەكرا، خویندن بە كوردىش لە گورجستان راکرا.

108 Mamuka Komakhia, Yezidi Kurds in Georgia: Ethnic Self-Awareness and Consolidation, Journal Article - Central Asia and the Caucasus (2/32), 2005. Abstract.

۱۰۹ چاوپىكەوتن لەگەل عەگىدى پىر پىكەوتى ۲۰۱۹/۸/۸ لە زيارەتگای قوبەى سولتان، تېلىسى - گورجستان. ناوبراو لەم چاوپىكەوتنەدا ئەم ئامارەى پىبەخشىم.

110 David Szakonyi, Ethnic Mobilization in Post-Soviet Georgia: The Case of the Yezidi-Kurds, JEMIE 6 (2007) 2, 2007. p. 7.

۱۱۱ د. تۆسنى رەشىد، كوردى يەكەتتى سۆڧىەت، پىشتەر و ئىستا. ل. ۳۸.

106 J. Otto Pohl, Kurds in the USSR, 1917 -1956, Kurdish Studies Journal, Volume: 5, no. 2. 2017. p.40.

۱۰۷ تۆسنى رەشىد، كوردى يەكەتتى سۆڧىەت، پىشتەر و ئىستا. ل. ۳۵.

سالانی ۱۹۶۰ - ۱۹۸۰، تلبیسی ناوهندیکی کولتور و زمانی کوردی بو؛ ۹ قوتابخانهی کوردی له شارهکه هه‌بوو، قوتابی کورد به کوردی تیدا ده‌خویند. شاتوی کوردیش له تلبیسی چالاک بوو، تیپی فۆلکلۆری کوردی و تیپی هه‌لپه‌رکی کوردیش هه‌بوو. کورد نوینه‌ری له په‌رله‌مانی کۆماری گۆرجستان هه‌بوو، له رادیوی ده‌وله‌تیش به‌رنامه‌ی به کوردی هه‌بوو.^{۱۱۲}

ئهم بارودۆخه کولتورییه به‌م شیوه‌یه به‌رده‌وام‌بوو هه‌تا هه‌له‌شاندنه‌وه‌ی یه‌کیتی سۆقیه‌ت. دوا‌ی ئه‌وه چالاکییه کولتورییه‌کان به‌ره‌ به‌ره‌ پووکانه‌وه و خویندن به زمانی کوردیش نه‌ما، چونکه ئه‌و هاوکارییه‌ی سۆقیه‌ت بۆ مافی کولتوری نه‌ته‌وه بچوکه‌کان بۆ خویندن به زمانی خۆیان نه‌ما و ده‌سه‌لاتی کۆماری سه‌ربه‌خۆی گۆرجستانیش وه‌ک پێویست پشتگیری نه‌کرد.

په‌وشی کورد و زمانی کوردی له باشووری قه‌فقاز دوا‌ی هه‌له‌شاندنه‌وه‌ی یه‌کیتی سۆقیه‌ت

دوا‌ی هه‌له‌شاندنه‌وه‌ی یه‌کیتی سۆقیه‌ت، کیشه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی له‌پشت قه‌فقاز له‌زیادبوون‌دابوو. ئهم کیشه‌یه‌ی نیوان ئه‌رمه‌نی و ئازهری له ۱۹۸۸دا، شه‌ری کاره‌ساتباری ناگورنو - قه‌ره‌باغی لی‌که‌وته‌وه، که کاریکی سه‌لبی کرده سه‌ر په‌وشی سیاسی و ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و زمانی کوردانی قه‌فقاز به‌گشتی و ئازهربايجان و ئه‌رمه‌نستان به‌تایبه‌تی.

وه‌ک ئاشکرایه مه‌یدانی ئهم شه‌ره ناوجه‌رگه‌ی ناوچه کوردنشینه‌کانی کوردستانی سۆر بوو، گونده‌کانی که‌له‌جار، قوبادلی، زه‌نگلان، شووشه، فزوولی، لاجین، خۆجه‌قه‌ندی گرته‌وه. کورد هه‌تا پێش ئه‌و شه‌ره له‌م گونده‌نای قه‌ره‌باغ نیشته‌جی‌بوو، به‌لام دوا‌ی شه‌ره‌که ده‌ربه‌ده‌ر بوو و وه‌ک ئاردی ناو دێکانی لی‌هات، به هه‌موو لایه‌کدا بلابوووه؛ هه‌ندیکی ئاواره‌ی ناو ئازهربايجان و هه‌ندیکی پهریوه‌ی رۆوسیا بوو. له ئه‌نجامی ئهم شه‌ره‌دا ئه‌و خاکی که چوار سه‌ده زیاتر بوو کورد لی‌ی نیشته‌جی‌بوو، بۆ یه‌که‌جاری له سه‌ر جوگرافیای قه‌ره‌باغ سه‌رايه‌وه. دوا‌ی نه‌مانی کورد له قه‌ره‌باغ، بوونی کورد له ئازهربايجان وه‌ک گرووپیکی بچووکي ئه‌تیکي و وه‌ک زمانیک له‌به‌رده‌م مه‌ترسیی فه‌وتان و بزربوون‌دايه. ئه‌وه‌نده دانیش‌توانه کورده‌ش که

^{۱۱۲} هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. ل ۳۹.

ماوه، له شوینیکی دیاریکراوی جوگرافی پێکه‌وه کونه‌بووه‌ته‌وه، وه‌ک کۆبوونه‌وه‌ی کورد له ئه‌رمه‌نستان له کۆمه‌له‌ گوندیک، که به شیوه‌یه‌کی ریکوپیکی به کوردی ده‌خوین. به‌لام کوردی ئازهربايجان، ئه‌وه‌ی ماوه له چه‌ند گوندیکی دووره‌ده‌ست ده‌ژی، به ده‌گمه‌ن نه‌بی ده‌رس و زمانی کوردی تیدا ناخویندری، ته‌نیا له دوو گوند نه‌بی: گوندی سه‌یدله‌ر که له نزیکي گه‌نجه‌یه، هه‌فته‌ی سی سه‌عات ده‌رسی زمانی کوردی له قوتابخانه ده‌گوتریته‌وه، له گوندی ده‌ره‌که‌ندی نه‌خچوانیش بۆ ماوه‌ی سی سه‌عات به کوردی ده‌خوین. ئه‌وانی دی که له شاره‌ گه‌وره‌کانی وه‌ک باکو نیشته‌جین، له خویندن به زمانی کوردی بی‌به‌شن، له‌ناو ئازهری تووانه‌ته‌وه، یانیش به رینگه‌وه‌ن بۆ تووانه‌وه‌ی یه‌که‌جاری.^{۱۱۳}

هه‌ر له ئه‌نجامی شه‌ر و ململاتی ئه‌رمه‌ن و ئازهری‌دا له‌سه‌ر قه‌ره‌باغ، کوردانی موسلمان ئه‌رمه‌نستان جیگه‌یان پێ له‌ق‌بوو، نه‌یانتوانی چیدی له ئه‌رمه‌نستان بمیننه‌وه، مه‌بادا بکه‌ونه به‌ر رقی پاکسازی دینی و نه‌ته‌وه‌ییی ئه‌رمه‌نه‌کان. نزیک به ۱۱ هه‌زار کوردی موسلمان^{۱۱۴} له ئه‌رمه‌نستانه‌وه ئاواره‌ی ئازهربايجان و ناوچه‌ی کراسنودار Krasnodar ی رۆوسیا بوو.^{۱۱۵} هه‌ر بۆیه ژماره‌ی کورد له ئه‌رمه‌نستانیش که‌م‌بووه‌وه.

هه‌ر له ماوه‌ی ئهم شه‌ره‌دا، دۆخیکي نه‌خوازاو له ئه‌رمه‌نستان بۆ کورد هاته‌ پێش، کوردی موسلمان و ئیزیدی له رۆوی ئایینی و نه‌ته‌وه‌یییه‌وه له نیوان دوو به‌ره‌ی شه‌ره‌که‌دا دابه‌ش‌بوون، حکومه‌تی ئازهربايجان هه‌ولی دا کوردی موسلمان بۆ خۆی کیش‌بکا دژ به ئه‌رمه‌نستانی مه‌سیحی، حکومه‌تی ئه‌رمه‌نیش هه‌مان تاکتیکی به‌کاره‌ینا و کوردی ئیزیدی بۆ خۆی راکیشا دژی ئازهربايجان و له‌مه‌ش‌دا سه‌ره‌که‌وتوو بوو که زۆریکی ئیزیدییه‌کان وه‌ک سه‌ربازی خۆبه‌خش چوونه به‌ره‌کانی شه‌ر دژ به سوپای ئازهری جه‌نگان. بۆیه کوردی موسلمان و ئیزیدی له ململاتی نیوان ئهم دوو ده‌وله‌ته‌دا به‌رانه‌ر یه‌ک وه‌ستان. له‌م به‌ینه‌دا ناوی کورد له ئه‌رمه‌نستان، واته موسلمان. ئهم سه‌نگه‌رگرتنه، درزی خسته‌ نیو کورده ئیزیدییه‌کان و بوون به دوو به‌ش:

^{۱۱۳} چاوپێکه‌وتن له‌گه‌ل تاھیر سلیمان سه‌رنووسه‌ری رۆژنامه‌ی دیپلوماتا کورد، له ریکه‌وتی ۲۰۱۹/۸/۱۰ له باکو، ئازهربايجان.

^{۱۱۴} Anna Matveeva, The South Caucasus: Nationalism, Conflict and Minorities, Minority Rights Group International, 2002. P. 11.

^{۱۱۵} م. ئه. هه‌سراتیان، کوردی یه‌کیتی سۆقیه‌ت. ل ۴۴.

ئەوانەى كە بە نەتەو خۆيان پى كورد بوو، ئەوانەش كە ئىزىدىيان بە گرووپىكى سەربەخۆى نەتەوئى دادەنا و خۆيان بە كورد حىسابنەدەكرد.¹¹⁶

پەيوەندى دۆستانەى ئىزىدى و ئەرمەنى كۆنە، لە رابردووشدا پىكەو ھاوکار و ھاوچارەنوس بوون. لە جىنۆسایدى ئەرمەنىشدا، ئىزىدى و ئەرمەنى پىكەو قوربانى دەستى توركە عوسمانىيەكان بوون، چونكە ئىزىدىيەكانىش بەر ئەو كوشتار و جىنۆسایدە كەوتن كە ئەرمەنىيەكان رووبەرووى بوونەو. سوارەى حەمىدى كوردىش بەشداری ئەم جىنۆسایدە بوو و كوردى ئىزىدىش بە دەستى ئەوان كوژراو. ئەم رووداوانە لە بىرەوهرى ئەو ئىزىدىيانەدا كە لەم كوشتارە پزگار بوون و ئەرمەنستان ئەوانى دالەدى داو، ھەر ماو.

بەھۆى ئەم پاشخانە مێژووى و كولتورىيەو و لە ئەنجامى ئەم ململانئى ئايىنىيەدا، كۆمەلەك لە ئىزىدىيەكان بە سەرۆكايەتتى عەزىز تەمۆيان و جىگەرەكەى خدر حاجۆيان سالى ۱۹۸۹ رېكخراوئىكى ئىزىدى "يەكئىتى نەتەوئى ئىزىدى" ناويان دامەزراند. ئەم رېكخراو بانگەشەى ئەتنىكىكى سەربەخۆى ئىزىدى دەكا و ئەو كوردى كورمانجىيەش كە قسەى پىدەكەن، ناوەكەى دەكا بە زمانى ئىزىدىكى. دواى ئەم گۆرانە سىياسىيە، ئامارى پەسمى سۆفەت لە ۱۹۸۹دا، ئىزىدى وەك گرووپىكى سەربەخۆى ئەتنىكى تىدا ھەژماركراو و ۵۲۷۰۰ كەس خۆى بە ئىزىدى داناو. بەپى ئامارى پىشووتر كە ۶۰ ھەزار كورد ھەبوو، واتە ۸۸٪ى دانىشتوانى كورد لە ئەرمەنستان خۆى بە ئىزىدى ناساندو، نەك كورد.¹¹⁷ ھەر ئەم رېكخراو ئىزىدىيە دوو گۆفار بە ناوەكانى لالش و ئىزدىخانە بە ئەرمەنى دەرەدەكا، زۆربەى وتارەكانىش نووسەرانى ئەرمەنى دەينووسن.¹¹⁸

سالى ۲۰۰۵ پەرلەمانى ئەرمەنى، ئىزىدىكى وەك زمانىكى سەربەخۆ ناساند، ھەردوو گرووپى ئىزىدىش ھەر يەكە و سەعاتىك مافى پەخشى تەلەفزیۆنى لە تەلەفزیۆنى نەتەوئىيە ئەرمەنستان بە زمانى خۆى ھەيە، سەعاتىك بۆ كورمانجى و سەعاتىكىش بۆ ئىزىدىكى. لە رووى

جوگرافىيەو، ئەو ئىزىدىيانەى كە لە دەشت دەژىن، زۆربەيان خۆيان بە ئىزىدى دەزانن، بەلام ئەوانەى كە لە ناوچەى شاخاوى ئەپاران دەژىن، زۆربەيان خۆ بە كوردى ئىزىدى دەزانن. كوردە ئىزىدىيەكان پىيان وایە ئەم رەوتە نەتەوخوازىيە ئىزىدىيە لە لایەن نەتەوئەپەرستە ئەرمەنىيەكانەو پشنگىرى دەكرى. ئىزىدىيەكانىش، كوردە ئىزىدىيەكان بە لایەنگرى پەكەكە دادەنن. ئىزىدىيەكان پىيان وایە ئەوان ھەر لە زووو ھەو خۆيان بە ئىزىدى زانیو، بەلام حوكمرانى سۆفەت ئەوانى بە كورد نووسىو و مافى نەتەوئەبوونى ئىزىدى لى زەوت كردوون. لە لایەكى دىكەو، كوردە ئىزىدىيەكان پىيان وایە ئەم دابرا و جودابوونەو ھە لەنىو كوردى ئىزىدى دا نەبوو، ئەم دیاردەى نوئە و بەرھەمى شەرى قەرەباغە. ئىزىدىيەكانى گورجستانىش كە پەيوەندى و خزمایەتییان لەگەل ئەوانەى ئەرمەنستان ھەيە، ھەمان كىشەى ناسنامەيان بۆ پەیدا بوو و بە ھەمان شێو بوونەتە دوو گروپ.¹¹⁹ بەپى ئامارى ۲۰۰۲ى سەرژمىرى گورجستان، لە كۆى ۲۰۸۴۳ كەسى دانىشتوانى كوردى ئىزىدى، ۱۸۳۲۹ كەس خۆيان بە ئىزىدى داناو و ۲۵۱۴ كەس شىخ خۆيان بە كورد داناو.¹²⁰ پروفیسۆر ھەسرەتیان، لەبارەى پارچەبوونى ناسنامەى نەتەوئەبىيە كوردە ئىزىدىيەكانەو، چەند ھۆكارىكى باس كردو، كە ئەمانەن:

۱- نەزانىنى راستىيە مێژووىيەكان سەبارەت بە بنەچەى نەتەوئەبىيە خۆيان و تىكەلكردى فاكترى ئايىنى و نەتەوئەبىيە لەگەل يەك؛

۲- ترسى ژمارەيك مىر و پىرى ئىزىدى كە دەسلالت و كارىگەرى لەسەر كوردە ئىزىدىيەكان لەدەست دەن، كە دەبێتە ھۆى لەدەستدانى بەرژوئەئەبىيە دارايىيە زۆرەكان؛

۳- ترسى ھەندىك لە كوردە ئىزىدىيەكان كە ئەگەر خۆيان بە كورد دابنن، ھەمان چارەنووسى كوردە موسلمانەكانیان دەبى و ناچار دەكرن ئەرمەنستان جىبھلن و ئاوارەبن، ۴- يادەوهرى تال و ناخوشى بەشىكى ئىزىدىيەكان كە لە پىششىيانەو گۆيان لە

¹¹⁹ Estelle amy de la brete` que, The Yezidis in the Soviet Union. In "The Cambridge History of Kurds", Edited by Hamit Bozarslan, Cengiz Gunes, Veli Yadirg, Cambridge University Press, 2021. pp.467 – 469.

¹²⁰ David Szakonyi, Ethnic Mobilization in Post-Soviet Georgia. p. 7.

¹¹⁶ Garnik Asatryan, Victoria Arakelova, The ethnic minorities in Armenia, Yerevan, 2002, p. 12.

¹¹⁷ Ibid. p.11.

¹¹⁸ تۆسنى رەشىد، كوردى يەكەتتى سۆفەت، پىشتەر و ئىستا، ل. ۴۶.

چەوسانەوێ ئێزدییەکان بە دەستی موسلمانان بوو و کوردی موسلمانیش بە شدارێ چەوساندنەوێ بوو.^{١٢١}

تۆسنی رەشید پێی وایە کار بە دەستە ئەرمنییەکان پشتگیری ئەم بزافە نەتەوێ خوازییە ئێزدییە دەکەن و بەرپوێ دەبن. ئەو کۆنگرەییەکی که رێکخراوی ئێزدییە دامەزراند، دوو رۆژە لاتناسی ئەرمنی بەرپوێ برد، ئەوانیش گارنیک ئاساتریان و ئارشاکی پۆلادیان بوون، لێ نەگەڕان رۆوناکییریکی کوردی ئێزدییە وەک د، عەسکەرێ بۆیک بچیتە کۆنگرەکە.^{١٢٢} هەرودە پێی وایە ئەم سیاسەتە ئەرمنستان بەرانبەر بە کوردە ئێزدییەکان، بەشیکی دەگەریتەوێ بۆ ئەو ترسەیان لە بوونی کورد لەسەر خاکی ئەو ولاتە کە بۆی هەیە کورد هەول بەدا بەشیکی ئەو خاکە بە کوردستان دابنێ. ئەم سیاسەتەش بە روونی لە قسەی فیکتوریا ئاراکیلوفا پرۆفیسۆری ئەرمنی زانکۆی یرفان دا هاتووێ کە دەلی: رۆژە لاتناسانی ئەرمنی، ئێزدییان وەک گرووپیکی ئەتۆ-ئایینی جودا دانا، ئەمەش بۆ ئاسایشی نەتەوێی ئەرمنستان گرنە، چونکە چیدی ئەو مەترسییە لە ئارادانایی کە کورد نەتەوێک بێ لەسەر خاک، ئەرمنستان.^{١٢٣}

١٢١ م. ئە. ھەسرەتیان، کوردی یەکیتمی، سووقیەت. ل ٤٤٤.

به کولتوور و ئایین و دابونه‌ریت ته‌واو له کورد دوورن. هه‌روه‌ها ئاماژە‌ی به‌وه‌ دا که کوردی موسلمان به‌دریژی میژوو به خراپی له‌گه‌ل ئیزیدی مامه‌له‌ی کردوو و هه‌ولێ‌داوه‌ له‌ناوی ببات. کوردی موسلمان ئە‌وان به‌ مڕۆ‌فی پیس داده‌نن و ده‌ست‌او و خوارنی ئە‌وان ناخۆ‌ن، ئە‌وانیان پی که‌مه‌ و وه‌ک کۆ‌یله‌ ته‌ماشایان ده‌که‌ن. ئیزیدیش ناتوانی وه‌ک هاوولا‌تییه‌کی ئاسایی له‌ کۆمه‌لگه‌ی کوردی موسلمان‌دا بژی، ئیزیدی له‌م کۆمه‌لگه‌یه‌ هیچ پله‌وپایه‌کی نییه‌ و ئاستی زۆ‌ر نزمه‌. ئیزیدی به‌ ئاسانی کاری ده‌ست‌ناکه‌وێ‌، ئە‌گه‌ر کار و دووکانیشی هه‌بێ‌، که‌س مامه‌له‌ی له‌گه‌ل نا‌کا و شتی لی‌ناکړی، هه‌ر له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی ئیزیدیه‌ و موسلمان نییه‌. ئە‌گه‌ر کوردی موسلمان ئە‌وه‌ مامه‌له‌ی بێ‌ له‌گه‌ل ئە‌وان، که‌واته‌ بۆ‌ خۆیان به‌ کورد بزانه‌؟!

^{۱۲۰} چاوپيښه وټن له گهال پير ديماء، ريښه وټي ۲۰۱۹/۸/۱۰ له زياره تگای قوبه ی سولتان له تېلسی - گورجستان.

هەتا رادەيەك پووبەپووی کیشە و ئالوزی بوونەتەو
لەگەل کوردی موسلمان، بەلام نەگەیشتووەتە رادە
ئەوێ نکوولی لە ناسنامە کوردییان بکەن.

هیچ گومان لەوەدانیه کە ھۆکاری دینی رێگر بوو
لەوێ کوردی موسلمان و ئیزیدی تیکەل بە یەک نەبن و
لە پووی کومەلایەتیەو دوورەپەریز بن. ئەمەش وای
کردوو دوو ناسنامە نەتەوێی و کولتووری
بەرەمبەر: کوردیک کە ئیزیدی و بە ژمارە کەمە و
کوردیکیش کە موسلمان و زۆرینە، ئەم دوو ناسنامە
جیاوازی ھەمیشە رێگرە کە ئەم نەتەوێە لە پووی
ناسنامە نەتەوێیەو بەھیز و یەگرتوو بێ، جیاوازی
لە دیندا، لە میژووی ھەموو نەتەوێکاندا ناسنامە
نەتەوێی لاواز و لەرزۆک دەکا و کاتی سەرھەلانی ھەر
کیشە و ئالوزیەک، بۆی ھەبە بەخیرایی ھەلەوێتەو.

ھەمان کیشە دینی لە نەوێدەکانی سەدە یەستەمدا
کەوتە نێوان سەرب و بۆسنە یۆگوسلاقیای پێشوو،
کیشەکە ئەوێدە ئالوزبوو، شەر و کۆشتاری خۆناوی
لێکەوتەو، لە ئەنجامدا ناسنامە نەتەوێی سەرب و
کروات و بۆسنە بە زمانی یەگرتووی سەربو - کروات
لە یەک ھەلەوێتەو و بۆسنیەکان زمانیکی نوێ
بۆسنیەکان بۆ خۆیان جاپ دا لەسەر ئەو لەھجەییە و
ئاخواتنی پێ دەکەن و سەر بە زمانی سەربو - کروات
بوو. دواي ئەم کیشە خۆیان وەک نەتەوێ بۆسنی
ناساند و زارەکییان کرد بە زمانی بۆسنی. بۆیە ئەم
دیاردە بە تەنیا لەناو کورددا نییە، لەنێو ناسنامە
نەتەوێی زۆرە نەتەوێکانی جیھاندا ھەبە کە
پێکھاتە دینی و مەزھەبی جیاوازیان ھەبە.

لەم توێژینەوێدا ئێمە پێمان وایە سەرەرای
کاریگەری ئەم ھۆکارانە سەرەو لەسەر پارچەبوونی
ناسنامە کوردی ئیزیدی لە ئەرمنستان و گورجستان،
چەند ھۆکاریکی دی ھەن کاریگەرییان ھەبوو لەسەر ئەم
پارچەبوونە نەتەوێیە نوێ کوردە ئیزیدیەکان:

۱- پتەوێبوونی ناسنامە نەتەوێی

کوردانی ئەرمنستان، ھەرچەندە لە پووی خۆیندا
بە زمانی کوردیەو لەپیش بەشەکانی دیکە
کوردستانەو بوون، وەک پێشتر باسکرا، لە سییەکاندا
ھەموو بابەتەکانی قوتابخانەیان بە کوردی خویندوو،
بەلام ناوەرۆکی ھەموو بابەتەکان، بەتایبەت
کومەلایەتیەکان، زیاتر خزمەت بە ئایدیۆلۆجیای لینینیزم

- ستالینیزم و دوور بوو لە پەرەردەییەکی راستەقینە
نەتەوێی. دواتر سەردەمی ستالین ئەوێدە خویندەش
بە زمانی نەتەوێ بەردەوامنەبوو و ماوێ ۱۷ سالی
نێوان ۱۹۳۸ ھەتا ۱۹۵۵ ئەم مافە زمانییەش نەما و
قەدەغەکرا. دواتریش کە گەرانیەو بۆ خویندە، بە کوردی
بە پیتی کرلی بوو، جاریکی دی دا بران دروستبوو
لەگەل ئەو رابردوو کە بە ئەلفبێ لاتینی بوو. ئەمجارە
خویندە بە کوردی تەنیا بۆ دەرسیک بوو، ئەویش زمان
و ئەدەبیات بوو، بۆیە ئەم ماوێە ئەو کوردانە
ئەرمنستان ناسنامەییەکی پتەو نەتەوێیەکان بۆ
دروستنەبوو، کە لە پووی نەتەوێیەو تەواو خۆیان
بناسن، چونکە لەم سیستەمە خویندەدا رێگەیان پێنەدا
میژووی کورد و بزوتنەو سیاسییەکانی کورد بخوین،
یا باسی کوردستانی گەرە بکری، واتە پڕۆسە
خویندە بە زمانی دایک و زمانی نەتەوێ بە شیوەییەکی
رێکوپێک گەشەنەکرد، بۆ ئەوێ ناسنامەییەکی پتەو
نەتەوێی بۆ تاکەکانی دروستبکا، کە کیشە و مەلانی
دینی و سیاسی کاری تیەکا و بە ئاسانی ھەلەوێ.

۲- ھۆکاری ئابووری

بەپێی ھەموو تیۆرییەکانی پەیداوونی نەتەو،
گەشە ئابووری، رۆلێکی گەرە دەگێری بۆ
گەشەکردنی بیر نەتەوێ؛ چونکە لەگەل گەشەسەندنی
ئابووری شار و کەلەکەبوونی سەرمایە، خەلک لە
گوندەو کۆچدەکەن بۆ شار و لە ئەنجامی ئەم گەشە
ئابووریەدا، پێکھاتە خێلەکی کومەلگە ھەلەوێتەو و
چینی بۆرجوازی نەتەوێی لە شارەکان سەرھەلەدا و
رێبەرایەتی کومەلگە دەکا بۆ مەسەلە نەتەوێ، لە
ھەمان کاتدا نەتەوێ دەبی بە خاوەن ئابووریەکی
ھاوبەش. ئەم جۆرە ئابووری، زمان و نەتەوێ پەرە
پێدەدا و ناسنامە نەتەوێی بەھێزەکا. ھەر لەم
پوانگەییەو، ئەگەر سەرنجی ئابووری کوردانی
ئەرمنستان بدەین، ئەوان ھەر لە سەرەتاوە ھەتا ئێستا
لە کومەلگە گوندیکی رۆژئاوای ئەرمنستان نیشەتەجین و
لە دووری شارەکان دەژین، ژیان و گوزەرانیان
ئابووری کشتوکال و بەخێوکردنی مەرومالاتە، پێکھاتە
کومەلایەتیان ھیشتا ھەمان پێکھاتە کومەلایەتی
عەشایەری - ئایینی. بێگومان ئەم جۆرە ئابووری و
پێکھاتە کومەلایەتی، نەتەوێ و نەتەوێی پێ گرنک نییە،
زیاتر ھەوێ پاراستن و مانەوێ خۆی دەدا. واتە ئەو

گۆرپانە ئابوورییە لای ئەوان نەهاتووتە کایەوێ بە بێی بە مایە سەرھەلانی چینی پۆشنیری نەتەوێ و کۆمەلگەییەکی ئابووری شار بە پەرەردەییەکی نەتەوێ. ئەمە ھەرچەندە ئەو چینی پۆشنیریەکی ھەر دواتر لەنیو کوردە ئیزدیەکاندا پەیدا بوو، لە ھەر ھەوێ گوندەکان دەژیا، کاریگەری لەسەر دانیشتوانی گوندەکان کەم بوو، نەبوو بە ھۆی دروستبوونی ناسنامەییەکی بەھیز و پتەوی نەتەوێ لەنیو کۆمەلانی خەلکی ئیزیدی. بیری نەتەوێ و نەتەوایەتی تەنیا بە بیری نوخبە ماوەتەو و گوتاریکی نەتەوێیی یەکگرتووی بۆ ھەموو کوردی ئیزیدی دروست نەکردوو. بۆیە ئەگەر سەرئەنجامی ئەم گۆرینی نەتەوێ، ئەوانە چینی پۆشنیری نەتەوێ بوون و لە ڕووی نەتەوێییەو باش خۆیان ناسیو، ھەرگیز ناسنامە نەتەوێییان نەگۆڕیو، بەپێچەوانەو، ئەو کوردە ئیزدیەکانە کە سواری شەپۆلی گۆرینی نەتەو بوون، زۆربەیان خەلکی گوند و خەلکانیکن ھۆشیاری و پۆشنیریەکی نەتەوێییان نییە.

۳- نەبوونی خاکیکی ھاوبەش

جوگرافیایەکی ھاوبەش فاکتەرێکی گرنگی بوونی نەتەوێ، نەتەو لەسەر ئەم خاکە ھەست بە ناسنامە نیشتمانی و رابردووی خۆی دەکا. کوردە ئیزدیەکان لە باشووری قەفقاز بە پەرتەوازییەکی ھەردوو کۆماری سەربەخۆی ئەرمەنستان و گۆرجستان نیشتمانی، ئەو خاکی لێ نیشتمانی، کوردستان نییە، ئەوان لە ڕووی جوگرافیەو سەر بە نیشتمانی ئەرمەنی و گۆرجین. لەم ھالەدا نەبوونی جوگرافیایەکی ھاوبەش بۆ نەتەوێ کە نیشتمانی، ناسنامە نەتەوێیی بێھێزەکا، بۆیە کوردە ئیزدیەکانی قەفقاز لەم ڕووەو ناسنامە نەتەوێییان پتەوینی و بە ئاسانی لە کوردبوون دوور دەکەوێ، بەلام کوردە ئیزدیەکانی باشووری کوردستان کە بە خاک و نیشتمانی لەگەڵ کوردن، لەم ڕووەو نیشتمانی ھاوبەش بۆ ئەوان فاکتەرێکی گرنگە بە ناسنامە نەتەوێیی لەگەڵ کورد بێستنەو و ھاوئەتەو بن. کاتیک ئیزدیەکی کورد میژوو دەخوینیتەو کە ئەوان لە کوردستانەو لەبەر جیاوازیی ئایینی کۆچەربوون و لە ئەرمەنستان و گۆرجستان دالەدراون، ئیدی ئەوان لەو دوو ولاتە زیاتر لە کوردستان ھەست بە ئاسایش و مانەوێ خۆیان دەکەن.

۴- چارەنووسی ھاوبەش

چارەنووسی ھاوبەش، فاکتەرێکی گرنگە بۆ گۆڕانی تاکەکانی نەتەوێ بەیەکەوێ. لەم ڕووەو ئیزدیەکان کە بە دین لەگەڵ کورد جیاوازن و بەھۆی جیاوازی دینی شەوێ لە کۆمەلگەیی موسلماناندا، بە موسلمانان کوردەو، ڕووبەڕووی کوشتار و مەلۆێرانی و ئاوارەیی بوونەتەو، بۆیە ھەست بە چارەنووسیکی ھاوبەش ناکەن لەگەڵ کوردی موسلمان، بەلکوو بۆ چارەنووسیکی ھاوبەش ھەولیان داوێ لە کوردی موسلمان دوورکەوێ و ڕوو لە دنیای مەسیحی بکەن، کە ئوێش ولاتی ئەرمەنستان و گۆرجستانە. بێگومان ھەست نەکردن بە چارەنووسیکی ھاوبەش لەگەڵ کوردی موسلمان، کەلتیکی گەورەیی لە ناسنامە کوردبوونیاندا دروست کردوو. لەبەر ئەم ھۆکارە، ئەوان لەگەڵ گەلی مەسیحی ئەرمەنی و گۆرجی زیاتر ھەست بە چارەنووسیکی ھاوبەش دەکەن، ھەر لەبەر ئەوەش ئیزدیەکانی ئەرمەنستان لە شەپری قەرەباغدا بێباکانە چونە سەنگەری سوپای ئەرمەنی دژ بە ئازەری. واتە کوردی ئیزیدی ناسنامە ھاوولاتی ئەرمەنی لە ناسنامە ئیتیمای بۆ کورد بەھێزترە.

بە کورتییەکی، جیاوازی ئایینی و نەبوونی گەشەیی ئابووری و نیشتمانیکی ھاوبەش و چارەنووسیکی ھاوبەش، ڕیگر بوون لەپیش گەشەکردنی ناسنامەییەکی بەھیزی نەتەوێیی دا لەنیو کوردە ئیزدیەکانی ئەرمەنستان و گۆرجستان. ئەمە دوای ھەلۆشاندنەوێ یەکتیی سۆقیەت بەروونی خۆی دەرخیست، کە کوردی ئیزیدی لە ئەرمەنستان زۆر بەخێزایی دەستبەرداری ناسنامە کوردبوونی بوو، لە ماوەیەکی زۆر کورت و دیاریکراو بە ھەزاران کوردی ئیزیدی ناسنامە خۆیان گۆڕی لە کوردەو بۆ ئیزیدی. ئەمە ھەرچەندە -وێک دەگوتری- سیاسەتی ئەرمەنستانی لەپشت، بۆیە ھەتتا رادەیک راسەتی، بەلام ئەگەر کوردی ئیزیدی ناسنامە نەتەوێیی بەھیز و پتەو بایە، ئەک ھەر ئەرمەنستان، ئەگەر ھەموو دەولەتانی قەفقاز کاریان بۆ بکرایە، نەیان دەتوانی کوردی ئیزیدی لە کوردبوون دابڕن.

ئەنجامی باسەکە

لە میژووی ھەزار سالی رابردوودا، کوردی باشووری قەفقاز پێکھێنەرێکی چالاکي ئەو ھەریمە بوو. سەدەکانی ناوەراست میرنشینی شەدادی (۹۵۱-۱۰۷۵م) ماوەی زیاتر لە سەدەیک حوکمرانی چەند بەشیک باشووری قەفقازی

کردوو و پۆلێکی بەرچاوی لە پێشخستن و بەرگریکردن و ئاوەدانکردنەوەی ناوچەکاندا هەبوو. دواى ھێرشى سەلجوقییەکان، میرنشینه کوردییەکان بى ھیزبون و لەناوچوون و قوناغى میرنشینی و دەسلەلاتى کوردی لە قەفقاز کۆتایی ھات. دواتر لە سەدەى شانزەمەووە تا سەرەتای سەدەى بیستەم، کورد بە کۆچبەرى و ئاوارەبى ڕووی لە قەفقاز کرد و تێیدا نیشتهجى بوو. بەتایبەت ئاوارەبوونی کوردە ئیزیدیەکانى سەرسنور لە ناوەرەستى سەدەى ھەژدەمدا بەشیکی کۆچى کرد بۆ گۆرجستان و ماوەى شەرى یەكەمى جیھانىش، کوردە ئیزیدیەکانى قارس کۆچیان کرد بۆ ئەرمەنستان. جاروبارىش ھەندىك عەشایەرى کورد بۆ لەوەرگەى مەرۆمالات ڕوویان تێکردوو و لەوى نیشتهجى بوون.

بە سەرنجدان لەم میژوووە دوورودریژەى کورد لە قەفقاز، ڕوون دەبێتەووە کە کورد قورسایییەکی دانیشتوانى لەوى پێکنەھێناو، چەند شارێک ئاوەدان بکاتەووە و ببى بە دانیشتوانیکی ھەمیشەبى ئەو ھەرىمە، ئەوێ ھەبوو زیاتر وەك دەستەبەكی حوکمرانى بوو کە میرنشین و دەسلەلاتى کوردی لەوى ھەبوو، فەرمانرەوای دانیشتوانى بە زۆرىنە غەیرەکوردی وەك ئەرمەنى و گۆرجى و تالش و تات و لاز بوو. بۆیە لەبەر ڕۆشنایى ئەم میژوووەدا، ناتوانین ئەو بەسەلمینین کە خاکی کوردستان درێژدەبێتەووە بۆ ناو باشوورى قەفقاز، بەلام هیچ گومان لەوێداننێ کە کورد لەوى نەتەوێکى چالاک بوو.

زمانى کوردی لە قەفقاز ھەتا سەردەمى دامەزراندنى یەكیتی سۆڤیەت، تەنیا زمانى زارەكى بوو و ھىچ بەرھەمىكى نووسراوى نەبوو، بەلام دواى حوکمرانى سۆڤیەت بەسەر قەفقازدا، زمانەكە بە شتوێھەكى بەرچاو گەشەى کردوو، ئەمە دواى ئەوێ دەسلەلاتى سۆڤیەت مافى خویندن بۆ زمانى نەتەوێکە بچووکەکان پەخساند، ئیدی زمانى کوردی ئەم ماوەیە لە چەندین بواری جیاوازی وەك پەرودەبى، چاپەمەنى، فەرھەنگى، ھونەرى، پۆژنامەگەرى، پەخشى ڕادیۆدا، ماوەى نیو سەدە زیاتر، پێشكەوتنى بەرچاوى بەخۆووە بینیو، لە ھەندىك بواریشدا لە میژووى زمانى کوردىدا پێشەنگ بوو.

لە دواى ڕووداوەكانى قەرەباغ و ھەلگیرسانى شەرى نێوان ئازەربایجان و ئەرمەنستان و دواتریش

ھەلەشاندنەوێ یەكیتی سۆڤیەت، کورد لە قەفقاز ڕووبەرووى كۆمەلێك قەیران بوو. لە ئەنجامى ئەم شەڕەدا، كوردانى نیشتهجى قەرەباغ ھەموو دەرەدەربوون، كوردە ئیزیدیەكانیش لە ڕووى ناسنامەى نەتەوێکە دەبێتەووە كێشەیان بۆ دروستبوو و بوون بە دوو گروپی نەتەوێکە: ئیزیدی و کورد. لە لایەكى دیکەووە، ئەو پشنگیریە دارابى و سیاسییەى كە بۆ نەتەوێکە بچووکەکان لە سۆڤیەت ھەبوو، بەھۆى نەمانى دەسلەلاتى سۆڤیەتەووە ئەویش نەما. چالاکیە فەرھەنگیەکانى کوردیش كەمبوووە یا نەما. ھەروەھا لەبەر خراپى بارى ئابوورى، بەشیکی زۆرى کورد ئاوارەى ڕووسیا بوون و ژمارەى دانیشتوانى کوردیش لە ھەر سى كۆمارى سەربەخۆى باشوورى قەفقاز، ئەرمەنستان و ئازەربایجان و گۆرجستان، بەخیرایى و بە بەردەوامى لە كەمبونەووەدا، بە ڕادەیک كە مەترسی ئەوێ لى دەكرێ لە پاشەپۆژدا کورد لە قەفقاز نەمێن. لە ئازەربایجان، کورد لە قەرەباغ نەماو، ئەوێ ماو بە پەرتەوازەبى لە چەند گوندێك خۆى گرتوو و زۆربەیان زمانى کوردی نازان و لە چەند گوندیکیش نەبى، بە کوردی ناخوین. لە گۆرجستان، کوردە ئیزیدیەکان ژمارەیان بەردەوام لە دابەزینە و لەبەر خراپى بارى ئابوورى كۆچدەكەن بۆ ھەندەران، زمانى کوردیان لە دەست نەداو، بەلام بە کوردی ناخوین، بۆیە ئەوانیش نەوێكە داھاتوویان زمانى کوردی لە دەست دەدەن. لە ئەرمەنستان بارودۆخەكە جیاوازە، کورد لەوى بە ڕاورد لەگەل كۆمارەكانى دى باشتەر ماو و لە ڕووى دانیشتوانەووەش ژمارەیان لەوانى دى زیاتر، كەمتر كۆچدەكەن بۆ ھەندەران، چونكە ئەوان لە كۆمەلە گوندیكى نزیكى یەك نیشتهجین و بەرێكوپێكیش ھەفتەى دوو سەعات بە کوردی دەخوین. لە ڕووى چالاکیە فەرھەنگیەووەش، لەوانى دى باشتەر، پۆژنامەى "ریا تازە" سەرەپای ھەموو قەیرانە داراییەکان ھەتا ئیستا ھەر دەرەچى و ڕادیۆى کوردی یەریقانیشت ھەتا ئیستا پەخشى بە کوردی ھەبە. ئەوان لە ڕووى زمان و فەرھەنگەووە باشتەر و بە باشى ماونەتەووە، چونكە کوردە ئیزیدیەکان زمانى کوردیان لا پیرۆزە و زمانى دینەكەیانە، لەناو خۆشیاندا ھەر بە کوردی قسەدەكەن و لەگەل دەرەوێ خۆشیان ژن و ژنخوای ناكەن، بەلام ئەوانیش كێشەى ناسنامەى کوردبوونیان بۆ پەیدا بوو،

٨٨/ نى دانىشتووانى كورد له وى خۆيان به كورد نازان،
ناسنامهى دينى ئيزيدى دهكەن به ناسنامهى نهتهوه و
زمانه كوردبىهكهشيان به زمانى ئيزيديكى ناودههه،
بهلام بهشهكهىدى وهك جاران به نهتهوه كورده و به
دين ئيزيديه. هه مان كيشهى ناسنامه دوچارى كورده
ئيزيديهكانى گورجستانىش بووه.

ئامارهكانى دانىشتووانى كورد له قهفاز نيشانىدهدهن
كه ژمارهى كورد بهردهوام له كه ميوونه وهدايه، بارودوخى
خراپى ئابوورى و پارچهبوونى ناسنامهى نهتهوهى و
نهخويندن به زمانى كوردى، .. تاد، ئه مانه هه موو
دهرى دهخن كه پاشه پوژى بوون و مانه وهى كورد له
قهفاز گهش نيه، ئه گهر هاوكارى نهكرين، كورد وهك
نهتهوه له وى به يهكجارى به رهو تووانه وه دهچى و
بزردهبى، به تاييهت هاوكارى حكومهتى ههريى
كوردستان له م وهخته دا بو ئه وان زور گرنگه و
به جى گه ياندنى ئهركيكى نهتهوهييه. دواى
ههلهوه شانده وهى سوڤيهت، كورد له وى بى پشت و په نايه،
پشتگيرى و پاراستنى كورد و زمانه كهى له قهفاز،
ئهركيكى نهتهوهيى هه موو كوردبكه. مانه وهى كورد له
قهفاز، بهردهوامى ميژووى كورده له م ههريمه، كه بو
ماوهى زياتر له ههزار سال له وى ميژووى هه بووه، له
سهرده ميكيش دا كورد حوكمرانى به شيكى گه وره
باشوورى قهفاز بووه.

الخلاصة

اللغة الكردية في جنوب قفقاس ١٩٢١-١٩٩١

بقلم: سداد رسول

توطن الكرد في جنوب قفقاس له تاريخ مديد، يعود إلى أكثر من ألف سنة. وفي بعض الفترات كان لهم السلطة والإمارة؛ ففي القرن العاشر الميلادي بسطت الإمارة الشدادية الكردية حاكميتها على أجزاء واسعة من ذلك الاقليم، ومن القرن السادس عشر إلى بداية القرن العشرين توجه الكرد مهاجرين أو متشردين إلى جنوب قفقاس. وبعد استحكام سلطة السوفيت على اقليم قفقاس سنة (١٩٢٢)، حدثت تغييرات سياسية وثقافية في حياة شعوب ذلك الإقليم، فكان للسوفيت سياسة جديدة عن لغات الشعوب الواقعة في قبضة السلطة الجديدة. فكان للشعوب القليلة النسمة الحق، مثل الشعوب الكبيرة، أن يتعلموا ويدرسوا بلغة الأم. فتمتع الكرد -كشعب قليل النسمة- داخل قفقاس وفي أرمينيا بالذات وإضافة إلى دراستهم باللغة الكردية في المدارس الرسمية وبلهجتهم الكرمانجية، بحقوق ثقافية. ففي سنوات (١٩٢٨-١٩٣٨م) ازدهرت اللهجة الكرمانجية الكردية بحروفها الهجائية (الالفباء) اللاتينية إزدهارا سريعا، فتحولت اللغة الكردية من لغة التخاطب الشفهية إلى لغة رسمية مزدهرة. وزادت حالات إستعمالاتها، فكانت لغة التعليم والتعلم في المدارس، وكتب بها كتب المناهج التعليمية لمختلف العلوم، إضافة إلى التطور الذي شهدته في مجالات طبع الكتب والدوريات والرسائل ونشرها وكذا في مجال الإذاعة والفن المسرحي.

لم يستمر هذا الإزدهار الثقافي واللغوي الكردي كثيرا، ففي مدة حكم ستالين منعت الشعوب الصغيرة عن التمتع بحقوقها الثقافية. وبعد سنة (١٩٥٥م) في عهد حكم خروشوف تحديدا، فسخ المجال أمام تلك الشعوب لممارسة حقوقها الثقافية، فأعيدت وبدأت الدراسة باللغة الكردية في المدارس تحديدا. ولكن هذه المرة بدأت بالفباء كريلي وبواقع درس واحد للغة والأدب، وإستمرت الحالة على هذا الشكل. وبعد إندلاع معركة قرهباغ وتفكيك الاتحاد السوفيتي سنة (١٩٩١م)، أتت على حياة الكرد في قفقاس ظروف قاسية سياسية وإجتماعية وإقتصادية، فانقطع دعم السوفيت للأقليات وحقوقها، وتلاشت الأنشطة الثقافية أو احتجبت. وتشرّد الكرد المسلمون من أرمينيا وأنقسم الكرد الايزيديون القاطنون في ارمينيا و جورجستان (جورجيا) على أنفسهم، فصاروا قسمين أو فريقين: قسم منهم جعلوا من هويتهم الايزيدية الدينية هوية قومية، واطلقوا تسميتين على اللغة الكردية فيما بينهم اليزيدية والكردية.

احصائيات سكان تلك المنطقة، نظرا لسوء الحالة الإقتصادية والهجرة المستمرة، ترينا أن عدد الكرد في قفقاس في تناقص مستمر سريع. ومن حيث التعلم باللغة الكردية، فإن اكراد ارمينيا هم وحدهم يتعلمون باللغة الكردية ولا تدرس الكردية في آذربيجان و جورجستان. إستمرار هذه الأوضاع في قفقاس تنذر بأن وضع اللغة الكردية سيئ، وان المستقبل لا يبشر بالخير وان بقاء الكرد في قفقاس وارمينيا وجورجستان وآذربيجان سيذوب إلى آخر الزمان.

كلمة المفتاح: جنوب قفقاس، الكرد الشداديون، الكرد الايزيديون، الكرد المسلمون، تطور اللغة

Abstract

The Kurdish Language in South Caucasus 1921 –1991

By: Sudad Rasool

The presence of Kurds in South Caucasus (today Azerbaijan, Armenia, Georgia) has a long history, dates back to more than a thousand years ago. During some period in the Middle Ages, Kurds established Shadadi emirate, which reigned over a large part of the region. Later, from 16th century until 20th century, the Kurds emigrated from neighboring countries to South Caucasus. The establishment of the Soviet Union in 1922 on the south Caucasus was a significant political and social change in the lives of the nations in the region. Soviet had a new language policy that the minorities groups like other big nation had the right to learn in their mother tongue in schools. This right, included Kurdish nation in Caucasus as well. Therefore, The Kurdish language (northern dialect - Kurmanji) in Armenia, was a vernacular without script, first modified Armenian script, later a Latin script. During the period 1928 – 1938, the dialect has developed quickly become a standard language for the Kurds in Soviet Union, expanded its functions, scientific books were translated into Kurdish and taught in schools. The language also developed in other domains such as publications, press, Radio broadcast and drama. During Stalin's era, all cultural rights of minorities were banned. Later, during the Khrushchev era, after 1955, the situation has improved, resumed some cultural rights for minorities, but this time the language right was entitled only for one subject: the Kurdish language and literature. These cultural rights continued during Soviet time. After the outbreak of the war in Karabagh and the dissolution of the Soviet Union in 1991, these developments negatively affected the presence of the Kurds in Caucasus and the cultural rights also declined, since the Soviet support for minorities has ceased and their cultural activities have been declined. As a result of the war, most Muslim Kurds fled from Armenia and Karabagh to other areas, this affected also on the national identity of Yazidi Kurds in Armenia and Georgia, they split into two groups: most of them created a separate national identity known as Yezidi, the rest maintained the Kurdish identity. The name of the language also divided into two names: Ezidiki and Kurdish. However, the bad economic situation led to a large migration of the Kurds from Caucasus to other regions. In addition, the statistics of population indicate that the population of the Kurds in Caucasus is declining constantly, in other hand, in terms of language learning, Kurdish language only being taught regularly in schools in Armenia, therefor, if the situation continues on this trend, the presence of Kurds and the Kurdish language in Azerbaijan and Georgia in the future will be assimilated and extinct.

Key words: South Caucasus, Shadadi Kurds, Yezidi Kurds, Muslim Kurds, Language development

پێبهری دۆسیه‌ی کارگێڕیی زانا و ناودارانی کوردستان له کتێبخانه‌ی مه‌شیخه‌تی تورکیا

د. هه‌مین عومه‌ر ئه‌حمه‌د*

پوخته

ئاستی ده‌وله‌تی عوسمانی‌دا گه‌یشتوونه‌ته‌ پله‌ی به‌رز و له‌ ته‌واوی جیهانی ئیسلامیش‌دا ناسراوبوون. له‌نیۆ فه‌رمانگه‌ی ئه‌رشیفی ده‌وله‌تی عوسمانی‌دا که‌ ئیستا ناوه‌ندی سه‌ره‌کی له‌ شاری ئه‌سته‌نبووله‌ و زیاتر له‌ سه‌د ملیۆن به‌لگه‌نامه‌ی کارگێڕیی سه‌رده‌می عوسمانی‌ تیدا پارێزراوه‌، هه‌زاران به‌لگه‌نامه‌ سه‌باره‌ت به‌ زانا و ناودارانی کورد هه‌ن، به‌لام ئه‌و به‌لگه‌نامه‌ن زۆر به‌که‌می بۆ که‌سایه‌تی و زانایه‌کان جیاکراونه‌ته‌وه‌ و به‌گشتی زانیاری کارگێڕی، سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی و ئایینی له‌باره‌ی کورد و کوردستانه‌وه‌ له‌خۆده‌گرن. دۆزینه‌وه‌ و پۆلێنکردنی هه‌موو ئه‌و به‌لگه‌نامه‌نه‌ی که‌ ده‌ربه‌ری کورد و کوردستان، کاری چه‌ند که‌سیک و سالیک و دووان نییه‌ و ئومید هه‌یه‌ رۆژیک بێ له‌سه‌ر ده‌ستی دلسۆزانی کورد وینه‌ی له‌به‌رگیراوی به‌شی زۆری ئه‌و ئه‌رشیفه‌ به‌یتریته‌وه‌ و بینه‌ که‌ره‌سته‌ی توێژینه‌وه‌ی توێژه‌ره‌وه‌کانمان.

به‌نده‌ چه‌ند سالیک ده‌بی پێوه‌م له‌ پێی ئه‌رشیفخانه‌ی عوسمانیه‌وه‌ به‌شیک له‌ ژایانی شاعیر و زانایانی کورد بدۆزمه‌وه‌. له‌و چه‌ند جاره‌دا که‌ پیم که‌وتوه‌ته‌ ئه‌سته‌نبوول، زۆربه‌ی جار سه‌رمداوه‌ له‌ کتێبخانه‌ی مه‌شیخه‌ت، که‌ ته‌نیا دۆسیه‌ی قازی و موفتیه‌کانی سه‌رده‌می عوسمانی‌ تیدا پارێزراوه‌ و هه‌ر جاره‌ و به‌دوای دۆسیه‌ی کارگێڕیی زانایه‌که‌دا گه‌راوم. دواجار ئه‌و ده‌فته‌ره‌ که‌ له‌وێ دانراوه‌ و ئه‌وانه‌ی سه‌ر له‌و کتێبخانه‌یه‌ ده‌ده‌ن به‌هۆی ئه‌و ده‌فته‌ر و تۆماره‌وه‌ له‌و که‌سایه‌تیانه‌ ده‌گه‌ڕێن که‌وا ده‌یانه‌وێ توێژینه‌وه‌یان له‌سه‌ر بکه‌ن، بپارم دا ته‌نیا له‌سه‌ر چه‌ند زانایه‌کی دیاریکراوی کورد کارنه‌که‌م، به‌لکوو وه‌ک ته‌واوکه‌ری پرۆژه‌ی میژووی زانایانی کورد له‌نیۆ به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانی‌دا،^١ ئه‌مه‌شی په‌گه‌ل‌بخه‌م و هیواش هیواش کاریان تیدا بکه‌م. پلانه‌که‌شم وا دانا، له‌ پێی جێی له‌دایکبوونیانه‌وه‌

به‌دریژی ئه‌و چه‌ند سه‌ده‌یه‌ی که‌ ده‌سه‌لاتی عوسمانیه‌کان به‌سه‌ر به‌شی زۆری خاکی کوردان‌دا، چ له‌ سه‌رده‌می میرایه‌تییه‌ کورده‌کان‌دا و چ دوا‌ی نه‌مانیان، زانا و ناودارانی کورد پۆلی گه‌وره‌یان له‌ دام‌وده‌زگا‌کان و سیسته‌می کارگێڕیی ئه‌و ده‌وله‌ته‌دا گێراوه‌، ته‌نانه‌ت به‌شیک له‌ قازی و موفتیه‌کان له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنووری خاکی کوردستانیش فه‌رمانبه‌ربوون و هه‌ندیکیان له‌ ئاستی ده‌وله‌تی عوسمانی‌دا گه‌یشتوونه‌ته‌ پله‌ی به‌رز و له‌ ته‌واوی جیهانی ئیسلامیش‌دا ناسراوبوون. کتێبخانه‌ی مه‌شیخه‌ت له‌ شاری ئه‌سته‌نبوول که‌ ده‌یان هه‌زار دۆسیه‌ی قازی و موفتیه‌کانی دووسه‌د ساله‌ی کۆتایی حوکمی عوسمانیه‌کانی تیدا پارێزراوه‌، له‌و نیوانه‌دا دۆسیه‌ی نزیکه‌ی پینج‌سه‌د کوردی تیدایه‌، که‌ ئه‌م وتاره‌ له‌ شیوه‌ی بیبلیۆگرافیدا به‌پێی زیند و شوینی له‌دایکبوونیان، شوینی کارکردن، سالی له‌دایکبوون، ژماره‌ی لاپه‌ره‌ی دۆسیه‌کان و ژماره‌ی ناسینه‌وه‌ی دۆسیه‌که‌ی‌دا پیزی‌کردوون. ئه‌م پێه‌ره‌ (پێه‌ری دۆسیه‌ی کارگێڕیی زانا و ناودارانی کوردستان له‌ ئه‌رشیفی مه‌شیخه‌تی تورکیا) یارمه‌تیده‌ره‌ بۆ بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌رشیفی هه‌موو ئه‌و زانا فه‌رمانبه‌ره‌ کوردانه‌ی که‌ له‌ نیوان سالا‌نی ١٨٠٠-دا ژیاون.

وشه‌ی کللی: زانایانی کورد، موفتی، فه‌رمانبه‌رانی به‌رزی ده‌وله‌تی عوسمانی، ئه‌رشیفی مه‌شیخه‌ت

*

به‌دریژی ئه‌و چه‌ند سه‌ده‌یه‌ی ده‌سه‌لاتی عوسمانیه‌کان به‌سه‌ر به‌شی زۆری خاکی کوردستان‌دا، چ له‌ سه‌رده‌می میرایه‌تییه‌ کورديه‌کان و چ دوا‌ی نه‌مانیان، زانا و ناودارانی کورد پۆلی گه‌وره‌یان له‌ دام‌وده‌زگا‌کان و سیسته‌می کارگێڕیی ئه‌و ده‌وله‌ته‌دا گێراوه‌، ته‌نانه‌ت به‌شیک له‌ قازی و موفتیه‌کان له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنووری خاکی کوردستانیش کاریان‌کردووه‌ و هه‌ندیکیان له‌سه‌ر

* Hemin.ahmad@soran.edu.iq

^١ چه‌ند سالیکه‌ خه‌ریکی ئه‌م پرۆژه‌یه‌م و ئیستا به‌رگی یه‌که‌می ئاماده‌ی چاپه‌.

دهست پې بکهم و ههموو ئه و زانایانه ی که له خاکی کوردستان له دایک بوون (ئه گهر تاکو ته را له و شوینانه ی نه ته وه ی تریشی لین)، ئه و انیشیان بخه مه نیو و وهک ئاسانکاریه کیش له شیوه ی نیمچه پیرست و ناسنامه یه کدا ئاماده یان بکهم تا تویره ره کان بتوانن به ئاسانترین شیوه له و کتبخانه یه دا دهستان به دۆسیه ی دلخوازی خویان بگا.

بې گومان هه ندیک گرفت هاتنه پیش ئه م کاره، ئه گهر چی ئه م رېبه ره ی به رده ست ناسنامه ی دۆسیه ی نزیکه ی ٤٨٠ زانای کورده، به لام ویرای ئه وه ی که دهشی ژماره یه کی که میان له نه ته وه ی کورد نه بن، له بهر هه لکه وته ی جوگرافیا ی به شیک له ناوه ندی شارهکانی وهک که رکوک، ئورفا، ماردین و سیرت.. هتد، به لام هه ر قه زایه ک که زانیومانه کوردی تیدا نه بووه، نه مانخستو ته نیو ئه و رېبه ره. بۆ وینه قه زای خاس کوی سه ر به شاری (مووش) ه و ته وای دانیش تووانی عه رب بوون، ئیمه ه یچ زانایه کی خه لکی ئه م قه زایه مان لای خۆمان تۆمار نه کردووه، له گه ل ئه وه شدا ناوه ندی شاریکی وهک مووسل دۆسیه ی نزیکه ی چل زانای هه بوو، به لام چه ندانه یه کمان وهک نمونه داناوه و دلنیاشین به شی زۆری زاناکانی کورد بوون، ئه مه بۆ به غدا و ئه سته نبوولیش راست ده بی.

گرفتیک دیکه ئه وه یه که هه ندی له دۆسیه کان ئاماره یان تیدا به نه ته وه یان کوردی زانین نه کراوه. ویرای ئه مه، به شیک زانایانی کورد که کوچیان بۆ شاره گه ورهکانی وهک به غدا و ئه سته نبوول کردووه، کوپ و نه وهکانیان له و شارانه له دایک بوون و بوونه ته زانا و پله ی کارگیر و ئایینیان له دهوله تی عوسمانی دا هه بووه. کاتی کورته ی ژياننامه ی خویان له و دۆسیانه دا نووسیوه ته وه، ئاماره یان به زیدی باب ویا پیرانیان نه کردووه و ته نیا زاگه ی خویان نووسیوه. بې گومان له مه شدا زۆر زانای کورد هه ن، و ن بوون و نازانری ئاخو له نیو ئه و هه زاران دۆسیه ی زانایانه دا چه ندیان کورد بوون و له ولاتی غه ربی گیرساونه ته وه!

هه ندی له و شوینانه ی که ئه و زانایانه ی تیدا قازی و موفتی بوون، ئه و کاته ناحیه بوون و ئیستا گوندن، یا ناویان گۆراوه و ئیستا به ئاسانی نادۆزینه وه. بۆیه دهشی هه ندی شوینی تری کوردستان هه بی، ئیمه له م

رېبه ره دا ئاگاداری نه بووبین و له داهاتوودا بدۆزینه وه و بیانخه یه نیو ئه م رېبه ره.

ئه و شوینانه ی که که وتونه ته سووریای ئیستا، بې گومان به شیک خاکی کوردستان و کورد لیان نیشته چی بوون. به لام نه بوونی زانیاری سه باره ت به و شوینانه له سه رده می عوسمانی دا، وای کردووه له م رېبه ره دا زانیاری ئه وتو له باره ی زانا کوردهکانی کوردستانی سووریا و ته نانه ت ئه وانه ی شام و حه لیه ی شه وه به ده ست نه خه ی.

ناوه رۆکی دۆسیه کان:

دۆسیه کان ته نیا هی چله پنجا سال بهر له پروخانی دهوله تی عوسمانین و کۆنتریان تیدانییه. مه گه ر خوا بزانی چه ند دهیه و سه ده پیش ئه و میژووه هه زاران زانای ناو ونبووی تری کورد هه ن و تا ئیستاش که س پێیان نازانی و میژوو تۆمار نه کردوون. به پێی سیسته می دۆسیه کان، به شی هه ره زۆریان فۆرمیکیان تیدایه، ناو و ناسناو، میژوو و زاگه، سه ربورده ی خویندن، خزمه تی فه رمانبه ری و به ره می زانستی له لاپه ریه کدا چی کردووه ته وه و پێویست بووه فه رمانبه ره که شوینه والاکانی به زانیاریهکانی خوی پرېکاته وه. شوینیکیش پێویستی به به لگه هه بووبی، وهک به لگه ی ئیجازه ی زانستی، یا فه رمانی چاپکردنی کتیب و فه رمانی دامه زراندن و مووچه، خراوته ناوی. ویرای ئه وه، چی نووسراوی گواسته وه، راژه، زیادکردنی مووچه و هه موو کیشهکانی تایبه ت به فه رمانبه ری دهوله ت خراوته نیو ئه و دۆسیه و تۆماره ی فه رمانبه ران. بۆیه بایه خی ئه و دۆسیانه ته نیا ئه وه یه که هه ر هاوکار نییه بۆ ساغکردنه وه ی به شیک له ژبانی ئه و زانایانه، به لکوو زۆر جار زانایانی ناوچه که به ناو و ئیمزای خویانه وه پشتگیری زاناکه یان کردووه و ئه و پشتگیرینامه یه ش خراوته نیو دۆسیه که. له رێی ئه و دۆسیه یه ی شه وه، زانیاری له باره ی زۆر له و زانا کوردانه ی که فه رمانبه ری دهوله ت نه بوون، ئاشکراده بی، سه رباری زانیاری سه باره ت به ده زگا زانستی و ئایینی و دادوه ریهکانی کوردستان، که به هه موویان به شیک باشی میژووی کورد و کوردستان پونا کده که نه وه.

ناساندنی پېښه ده:

له م پېرست و پېښه ده، هوت زانیاړیمان بۆ هر زانایه ک نیشان داوه، که بریتیه له:

ژماره: ژماره د دوسیه که مان تیدا، وهک ژماره د دوسیه کتبخانه ی مه شیخه، به هه مان شیوه گواستوه ته وه.

ناو: ناوی خودی زانایه که، هه ندیکیان ناوی لیکراون، وهک محمه دئه سعده، محمه دعه لی.. هتد.

ناوی باوک: ته نیا ئاماژده مان به ناوی باوک، هه ندی جار زانایه که ئاماژده ی به ناوی باپیری خویشی کردوه، هه گه رنا به گشتی له ناوی خوین و باوکیان و هه ندی جار ناسناویان زیاتر هیچی دیکه یان نه نووسیوه.

زاگه: به شی زوری زانایه کان ناوی ناوه ندی شاره که ی خوین بۆ له دایکبوون نووسیوه و هه ندیکیشان ناوی گونده که یان له گه ل نووسیوه.

مه ئموورییه: شوینی کارکردن، هه ندی له زانایان له زور شوین فه رمانبه ر بوون، به لام هه شوینه لیره نووسراوه که پتی ناسراو بووه، یا به لگه نامه ی نیو دوسیه کان زیاتر په یوه ندی به مه ئموورییه تی هه شاره وه هه بووه، بویه هه دیان دانراوه.

سالی له دایکبوون: له سه رده میکی ده سه لاتی عوسمانی دا سالی رومی بۆ کاروباری دارایی و سالی کوچیش بۆ کاروباری په سمی دانراوه. هه ندی له زانایان سالی له دایکبوونی خوین به رومی و هه ندیک تر به کوچی نووسیوه، بویه ئیمه نیشانه ی (ر) مان له پال ساله که دا بۆ میژووی رومی و نیشانه ی (ک) له پال ساله که دا بۆ میژووی کوچی دانراوه. هه گه ر نیشانه کانی (ر) و (ک) یش نه بووبی، واته دیارنه بووه سالی له دایکبوونه که ی به حیسابی رومی یان کوچی، هه روه ها هه گه ر ساله که شی دیارنه بووبی، به والایی به جیمان هیشتوه.

ژ. لاپه ره: واته ژماره ی لاپه ره ی دوسیه کان، که چه ند لاپه ره یه کی که م بۆ ده یان لاپه ره له خۆده گری و له و

شوینه دا که هیچ ژماره یه ک دانه راره، واته دوسیه که له کتبخانه نیشانی تویره ره وه کان نادرئ، یا له شوینی دیکه باس کراوه و لیره ناوه که ی دووباره کراوه ته وه.

ئیمه هه ولمان داوه ده یان په راویز بۆ چه ند مژاریک بنووسین و به شیکیشان سه رچاوه مان بۆ به کاره یناوه، له وانه:

۱. کورته ی ژیا نی چه ند دانه یه کی که م له و زانا

ناسراوانه ی کوردمان له په راویزدا نووسیوه.

۲. ناوی هه و قه زا و ناحیه و شوینانه ی که لای خوینه ری کورد که م ناسراون، به تاییه ت هه شوینانه ی وا که وتوونه ته باکووری کوردستان، به شی زوریمان ناساندوه و به گویره ی لایه نی کارگیری ئیستای ولاتی تورکیا، ژماره ی هه و گوند و ناحیه مان له ناساندنه که دا ده ست نیشان کردوه.

۳. هه ندی له و زاراوانه ی وهک نایب، ئوده جی، موسه وید، موقه یید.. هتد، که پله ی وه زیفی زاناکانمان بوون، له په راویزدا به گویره ی توانا پرونمان کردوه ته وه.

۴. هه گه ر هه لیه ک له ده فته ری تو ماری کتبخانه ی مه شیخه تا کرابی، چ بۆ ناوی شوین، یا ناوی که سیتی، هه ولمان داوه له په راویزدا راستی به یه وه.

له گه ل هه موو هه مانه شدا وهک پولینکردن، ئیمه به گویره ی زاگه ی زاناکه پیزمان کردوون و په چاوی شاری گه وره و بچوو کمان نه کردوه؛ ناوی زیده که چۆن هاتبی، کردوو مانه ته سه رناو و چه ند زانا له بن هه سه رناوه دا هه بووبن، دامانناون. هه مانه کورته ی ناسنامه ی دوسیه ی نزیکه ی پینج سه د زانای کوردستان، خوی له چه ند هه زار لاپه ره ی به لگه نامه دا ده یینیه وه و دلنایین هه ده ستیکیک ده بی بۆ دوزینه وه ی دوسیه ی زیاتری زانایانمان که به زمانی تورکی نووسراون و له ماوه ی دادی دا - پشتیوان به خودا - ژیا نی هه موو هه مانه له دوو توپی چه ند به رگیکدا به زمانی شیرینی کوردی ده خه یه بهر ده ستی خوینه ره وه و تویره ره وه ی کورد.

هه ولیر

ژماره	ناو	ناوی باوک	جی له دایکبوون	مه ئموورییه ت	سال	ژ. لاپه ره
0305_02	محمه دئه سعده هه فه ندی ^۲	شیخ محمه دسه عید هه فه ندی	هه ولیر	سه رۆکی هه نجومه نی مه شا یخ	۱۲۵۹- ۱۹۳۱ز	۳

۱۸۴۷ ی زاینی له هه ولیر له دایک بووه. له مه رده سه کانی هه ولیر خویندوویه، پاشان له ته مه نی ۲۳ سالی دا و سالی ۱۸۷۹ دوی پینج

۲ مه به ست هه سعده هه فه ندی ئه ربیلییه، که ناوی محمه دئه سعده کوری محمه دسه عید هه فه ندی و نه وه ی خه لیفه هیدایه توللای ئه ربیلییه، سالی

0788_02	سیبغه توللا ئەفەندی	سیبغه توللا ئەفەندی	هەولێر	نایبی ^۲ کەرکوک	۱۲۷۲ک- ۷۸
1107_01	ئێبراهیم ئەفەندی ^۳	حەیدەری زادە عاصم ئەفەندی	هەولێر	ئەندامی ئەنجومەنی مەعاریف، مەئمووری شەری	۱۲۸۱ک- ۴۹

سال خویندن و ئێرشاد، بوووە خەلیفە. هەر هەمان سال چوووە حەج. دواى ئەوەى زانیویە شیخەکەى (شیخ تەها هەریرى) وەفاتی کردوو، هەر لە ڕێگەدا بپاری داوێ بچیتە ئەستەنبوول. لەوێ وەک میوان لە تەکیەى بەشیرئاغا ماوێتەو. داواى لێکراو لەو تەکیەى دەست بە ئێرشاد بکا. دواتر سالی ۱۸۸۳ هەر لەو تەکیەى دامەزراو. حەمیدپاشای زاواى سولتان عەبدولحەمید بانگهێشتی کوشکی سولتانی کردوو و قسە و گفتولفتی زۆر بەدەل بوو و بەو ھۆیەو بە ئەندامی ئەنجومەنی مەشاخان دامەزراو. دواتر تەکیەى لە ئەستەنبوول بۆ کراوێتەو و لەوێ ئیجازەى تەریقەتى قادریی داو و ھەموو پۆزانی دووشەم و پینجشەم زیکری قادریی کردوو. هەر لەو تەکیەى یەکەم کتیبی بە ناوی "کنز العرفان فی أحادیث نبی الرحمن" ھە بڵاوکردووێتەو. دواى چاپکردنی ئەم کتیبە، شیخ لە لایەن زاناکانی ئەوسای عوسمانیەو پووبەرپووی پەخنیەکی زۆر بووێتەو. سالی ۱۹۰۰ و بە ھۆیەکی نادیار، سولتان عەبدولحەمید شیخ محەمەدئەسەدی بە بپاریک بۆ ھەولێر دوورخستووێتەو. ھەندیک پێیان وابوو دوورخستەوێتەو بەر بەرژەوێتەو، ئەوسا حاکمیکى تازە بۆ ھەولێر دامەزراو و شیخان لەگەل حاکمەکە بۆ ھەولێر ناردوو تا ھاوکاری بکا. لەم ماوێدا شیخ کتیبی دووھیمی نووسیو بە ناوی "المکتوبات" ھە. دواى چەند سالیگ مانەوێ لە ھەولێر و دواى لادرائی سولتان عەبدولحەمید لە خەلیفایەتى و ڕاگەیانندی مەشرووتییەت، شیخ سالی ۱۹۱۴ گەراوێتەو بۆ ئەستەنبوول و کراوێتە سەرۆکی مەجلیسی مەشاخ. هەر لەو ماوێدا چەند نووسینیکی لەبارەى تەسەووفەو نووسیو، لەبەر پلەوپایە و زیرەکیەکەى، سولتان پەشاد وەک سەرۆکی وەفدی کاروانی حاجییانی دەستنیشانی کردوو. سالی ۱۹۱۵ دەستی لە کاری سەرۆکی مەجلیسی مەشاخ کیشایەو. دواى ھاتنە سەر کاری مستەفا کەمال ئەتاتۆرک و حکومەتى کۆماری، شیخ لە مالاکەى خۆى نەچوو دەرەو و خۆى لە چاوى خەلک بەدوورگرت. ئەگەرچی خانووەکەیشی لەژێر چاودێری پۆلیسدا بوو. پۆزى ۲۳ کانوونی یەکەمى ۱۹۳۰ بە ھۆى ڕووداویکەو دەستگیرکرا و حوکمی ئێعدامی بەسەردا درا، بەلام لەبەر پیریەکەى حوکمەکیان بۆ زیندانى ھەتاھەتایی گۆری. بەلام شیخ علی ئەفەندی کورپان ئێعدام کرد. شیخ محەمەدئەسەد لە زیندان نەخۆشکەوت و دواى گواستەوێ بۆ نەخۆشخانە، شەوی ۱۳/۱۴ مانگی ئادار و لە نیوێ شەویدا کۆچی دوايی کرد. پۆلیس تەرمەکیان نەدایەو کەس و کارەکەى و لە گۆرستانیکى نادیاردا نێژرا. بۆ زیاتر زانیاری، بروانە: (T.DV islam Ansiklopedisi, cilt: 11, sayfa: 348).

^۲ نایب واتە قازی، ئەوانەى کە دەولەت وەک قازی دەیناردنە قەزا و ناحیە و شوینە بچووێتەکان. بۆیە لەم وتارەدا لە ھەر شوینیک وشەى (نایب) ھات، بە واتای (قازی) یە.

^۳ مەبەست شیخولئێسلام ئێبراهیم حەیدەرییە. بەگۆرەى ئێنسکلۆپیدیای ئێسلامی تورکی، ناوبراو سالی ۱۸۶۴ لە ھەولێر لەدایک بوو، کۆری عاصم ئەفەندی حەیدەرییە. لە حوجرە خویندوویەتى و لای مامۇستای تابیەتیش دەرسی خویندوو. سالی ۱۸۸۴ لە دادگا دامەزراو. دواى ئەوێ تاقیکردنەوێ پێکراو و بەرامبەر بە دەستەى دادگا بە باشترین پلە سەرکەوتوو بوو. ۱۹ ئابی ۱۸۸۶ بووێتە نایبی زاخۆ تا ۲۱ نیسانی ۱۸۹۰ لەو پۆستەى ماوێتەو. پاشان ۹ شوباتی ۱۸۹۱ بووێتە نایبی شارى جەزیرە و لەوێ ھەمان کات بۆ سێ مانگ بووێتە جیگرى قائیمقامى شارەکەش. پێش تەواوکردنی ماوێتەو، جەزیرەى بەجیھێشتوو و چووێتە ماردین. ۲۹ تەموزى ۱۸۹۴ بووێتە سەرۆکی دادگای بەرایى شارى جەدە، دواى سالیگ ۱۳ دیسەمبەرى ۱۸۹۵ دەستی لە کارەکەى کیشاوێتەو. دواى پازدە پۆز وەک جیگرى داواکاری گشتی دادگای مەرکەزى شارى مووسل دامەزراو. لەبەرئەوێ سکالا دەرھەقى ھەبوو، ۲۹ ئادارى ۱۸۹۹ لە پۆستەکەى نەماو. ۲۱ ئادارى ۱۹۰۱ بووێتە ئەندامی ئەنجومەنى مەعاریف، ۲۲ ئۆفەمبەرى ۱۹۰۱ یش نیشانەى سێھەمی مەجیدی پێدراو. وێرای ئەمانە، ۲۱ ئابی ۱۹۰۴ بووێتە بەرپەرەری مەکتەبی دارولخیلافە. دواى ماوێتەک پلەکەى بووێتە دووھم لە ئەنجومەنى مەعاریف. دواى وەرگرتنی چەند پلەوپایەیکەتر، ۱۰ تەموزى ۱۹۱۰ لە بەشى کاروبارى شەریعی دەفتەرى خاقانى دامەزراو. سالی ۱۹۱۶ لە (مدرسة الواعظین) دەرسی میژووی فیرقە و گروپە ئێسلامیەکانى وتووێتەو. ئێبراهیم ئەفەندی سێ ئابی ۱۹۱۸ لە (دار الحکمة الاسلامیة) سەر بە خیلافەت بە ئەندام دامەزراو. دواى ماوێتەک لە ۱۱ ئۆفەمبەرى ۱۹۱۸ دا وەک شیخولئێسلام لە حکومەتەکەى توفیق پاشادا دامەزراو. دواى ئەوێ لە ۳ ئادارى سالی ۱۹۱۹ توفیق پاشا دەستی لە کارکیشاوێتەو، ئێبراهیم ئەفەندیش وازی ھێناو. دواى ئەوێ حکومەتى فەریدپاشا ھاتووێتە سەر حوکم، ئێبراهیم ئەفەندی بووێتەو بە شیخولئێسلام و پۆلیکی گرنکی گیرا، بەتایبەتى لە گفتوگۆکانى لەگەل وەفدى کوردی و بەتایبەتتر کۆمەلەى تەعالی کوردستاندا. ئەم کارەى ئێبراهیم ئەفەندی تا دەستلەکارکیشانەوێ فەریدپاشا لە ۲۰ تەموزى ۱۹۱۹ دا درێژەى کیشاوێ. ناوبراو سالی ۱۹۳۳ لە بەغدا کۆچی دوايی کردوو و ھەر لەوێش نێژراو. کۆمەلێک بەرھەمی بە زمانى تورکی چاپکردوو.

1165_01	سەيد عەبدولفەتاح ئەفەندى	ئىبراھىم ئەفەندى مودەرىس	ھەولير	نائىبى پەواندوز	۱۲۶۵-ك	۳۶
1312_03	يوسف نەجمى ئەفەندى	ئەحمەد ئاغا	ھەولير	مودەرىسى ھەولير	۱۲۷۶-ك	۲۷
2030_01	ئىبراھىم ئەفەندى	ھەيدەرىزادە عاصم ئەفەندى ^۵	ھەولير	نائىبى شارى جزيره	۱۲۸۱-ك	۳۳
2157_02	ئەحمەد ئەمىن ئەفەندى	شىخ مەمەد سەئىد ئەفەندى	ھەولير	نائىبى ھەما ۱۳۲۷-ي	۱۲۶۸-ك	۸
2751_01	عەبدوللا ئەفەندى	عەبدولرەھمان ئەفەندى	ھەولير	موفتى ھەولير	۱۲۹۵-ك	۳۷
2792_01	داود فەھمى ئەفەندى	ھاجى ھىدايەتوللا ئەفەندى	ھەولير	نائىبى ئوفاجىك	۱۲۵۳-ك	۱۲
2934_02	مەمەد سەئىد ئەفەندى	ھاجى مستەفا ئەفەندى	ھەولير	نائىبى مونتەفيق	۱۲۶۲-ك	۱۶
2936_02	مەولود ئەفەندى	عەبدولقادر ئەفەندى	ھەولير	نائىبى ئاكىرى	۱۲۴۹-ك	۳۶
2942_01	عەبدولكەرىم ئەفەندى	ھاجى مەولود ئەفەندى	ھەولير	نائىبى عەشائىرى سەبە	۱۲۸۸-ك	۱۴
2949_01	مستەفا فەوزى ئەفەندى	مەلا پەمەزان	ھەولير	نائىبى ناحىيە سولتانىيە	۱۲۹۴-ك	۴
2950_01	(مەمەد) ئىسماعىل عەلى ئەفەندى	مەلا مەمەد ئەفەندى	ھەولير	نائىبى ناحىيە بەلەك ^۶	۱۲۸۵-ك	۶
2953_01	فەيزوللا ئەفەندى	عەبدوللا ئەفەندى	ھەولير	كاتىبى دادگاي شەرىعى ھەولير	۱۲۸۹-ك	۸
2999_01	ئىبراھىم ھەققى ئەفەندى	ھاجى عەبدوللا	ھەولير	كاتىبى دادگاي شەرىعى كۆيسنچەق	۱۲۷۹-ك	۵
3000_02	خورشىد ئەفەندى	ئەلىاس	ھەولير	ئۆدەجى ^۷ دادگاي شەرىعى كۆيسنچەق	۱۲۸۰-ك	۴
3097_02	مەمەد عەلى ئەفەندى	سەئىد ئاغا	ھەولير	كاتىبى دادگاي شەرىعى گەفەر	۱۳۰۸-ك	۸
3113_02	مەمەد ئەفەندى ^۸	كوچوك مەلازادە عوسمان ئەفەندى	ھەولير	موفتى و مودەرىسى ھەولير	۱۲۸۵-ك	۳۳

^۵ شىخولئىسلام ئىبراھىم ھەيدەرى دوو دۇسيە جىاوازى ھەيە، لەبەرئەودى كەسايەتییەكى گەرە و دوو جار شىخولئىسلام بوو، وپراى ئەو سەردەمىك نائىبى شارى جزيره ش بوو.

^۶ لەوانە بەلەك بى، كە ئەو كاتە مەركەزەكەى گوندى گەلەلى نەزىك بە قەزای چۆمانى سەر بە پارىزگاي ھەولير بوو.

^۷ ئۆدەجى: ئەو كەسەى پىكخەرى ژوورى دادگايە و بەرپرەسى لایەنى كارگىرى و بەرپرەدەنەكەيەتى.

^۸ مەبەست مەلا مەمەد ئەفەندى باپىرى مەلاى گچكەى ھەوليرە و باوكى شىخ عومەر ئەفەندى ئەربىليە.

5338_01	محەمەد عەلى ئەفەندى	حاجى محەمەد ئەسەد	هەولير	مودەپىسى دەرسىيژ	۱۲۹۱-ك-	۸
0249_45	عەبدولرەحمان ئەفەندى	ئىسحاق ئەفەندى	هەولير	موفتى	۱۲۵۰-ك-	۴
0250_24	محەمەدمەولود ئەفەندى	عەبدولقادىر ئاغا	هەولير	نائىب	۱۲۴۹-ك-	۲
0250_25	داغستانى زادە حەيدەر ئەفەندى	عەبدوللا ئەفەندى	رەنگە هەوليرى بووبى	نائىبى ئەرپىل	۱۲۴۳	۲۷
0251_19	مستەفا فەيزى ئەفەندى زيارەتى	مەلا رەمەزان	هەولير	نائىبى سىلقان	۱۲۹۵-ك-	۲۷
0251_21	محەمەد حەمدى ئەفەندى	مەلا سالىح ئەفەندى	هەولير	نائىبى داقوق	۱۲۹۷-پ-	۶
0251_30	مەلا عەبدوللا	محەمەد ئەفەندى	هەولير	نائىب	۱۲۹۴-ك-	۴
0251_31	محەمەد موخلىص ئەفەندى	ئەحمەد عىزەت ئەفەندى	هەولير	نائىب	۱۲۹۹-ك-	۴
0251_33	محەمەد تەوفىق ئەفەندى	حاجى محەمەد مەولود ئەفەندى	هەولير	؟	۱۲۹۶-ك-	۷

سلىمانى

0117_03	محەمەد مەعرووف ئەفەندى	عەبدولفەتاح ئەفەندى	سلىمانى	نائىبى ھىندىيە	۱۲۵۵-ك-	۲۸
0284_01	ئەحمەد فائىز ئەفەندى ^۹	شىيخ مەحمود ئەفەندى	سلىمانى	نائىبى قەسەمە مەمۇنى	۱۲۵۸-ك-	۲۰

^۹ مەبەست ئەحمەد فائىز بەرزىنجىيە، كە لە كىتەپكەى خۇدا "أبهي القلائد"، ژياننامەكەى نووسراوه و كورتەكەى بەم شىۋەيە: سەيد ئەحمەد فائىز كۆپى سەيد مەحمود كۆپى حاجى سەيد ئەحمەد كۆپى سەيد عەبدولسەمەد فەزەلەدىن كۆپى قوتبى زەمان سەيد حەسەنى گلەزەردەيە. گلەزەردە گۈندىكە دەكەۋىتە پروۋى قىيلەى شارى سلىمانى، كۆپى سەيد مەمەدى تۆدبىي كۆپى سەيد عەلى كۆپى بابارەسول كۆپى سەيد عەبد كۆپى سەيد عەبدولرەسول كۆپى سەيد قەلەندەر كۆپى سەيد عەبدولسەيد كۆپى سەيد عىسا كۆپى سەيد حەسەن كۆپى سەيد بايەزىد كۆپى سەيد عەبدولكەرىم كۆپى سەيد عىسا يە كە بەرزىنجى بىناىناۋە. ئەم سەيد عىسا يەش كۆپى باباعەلى ھەمەدانى كۆپى سەيد يوسىف ھەمەدانى كۆپى سەيد مەنسور كۆپى سەيد عەبدولعەزىز كۆپى سەيد عەبدوللا ئەصفەر كۆپى سەيد ئىسماعىلى موحەدەت كۆپى ئىمام مۇسەي كازم كۆپى ئىمام جەعفەرى صادق كۆپى ئىمام مۇھەممەد باقر كۆپى ئىمام زەينەلەبەدىن عەلى كۆپى حەزەرتى حوسەن كۆپى ئىمام عەلى كۆپى ئەبوتالب. ئەحمەد فائىز سالى ۱۲۵۸ى كۆچى لە گلەزەردە لەدايك بوو. قورئانى پىرۇز و ھەندى پىسالەى فارسى و تەصرىفى زىنجانى لاي باۋكى خويندوۋە. پاشان عوامىل و شەرحى زىنجانى و شەرحى كافىيە و ئىساغۇجى و فەنارى و پىسالەى ۋەضە و ئىستىعارەى مەلا ئەبۇبەكرى مىررۇستەمى و "رسالة الحنفية في الاداب" و بەشىك لە عەبدوللا يەزى و "شرح تهذيب المنطق للتفتازاني" لاي محەمەد غالب ئەفەندى خويندوۋە. پاشان "رسالة علي قوشچى" لاي عىلمى ۋەضە و "شرح الشمسية في المنطق" و "تهذيب الكلام للتفتازاني" و "علم العروض" لاي سەيد مستەفا ئەفەندى بەرزىنجى خويندوۋە. ھەروەھا "شرح الهداية في الحكمة مع بعض حواشيه" لاي ئەحمەد ئەفەندى تۆدبىي سلىمانى خويندوۋە. دواتر بەشىكى لە كىتەبى "المطول" لاي ئەحمەد ئەفەندى پىرحەسەنى موفتى سلىمانى خويندوۋە. ھەروەھا ئوسولۋى فېقھ و فەرموۋە و بەشىك لە تەفسىرى بەيزاۋىي لاي كاك ئەحمەدى شىخ كە خالى بوو، خويندوۋە. لە پروۋى كارگىرپىيە، لە ناۋە و دەروەى كوردستان قازى

0766_02	محەمەد پەشید ئەفەندى	ئەحمەد دەمدى ئەفەندى	سليمانى	قازى گولەنبەر	۱۲۹۲-ك	۴۷
1011_03	مستەفا ئەفەندى	مەحمود ئەفەندى	سليمانى	نائىبى گولەنبەر	۱۲۵۸-ك	۳۸
1055_01	عەبدولقادر ئەفەندى	مەرووف ئاغا	سليمانى	موقەيىد ^{۱۰} دادگاي شەرىعى مونته فيق/ ناسرىيە	۱۲۹۱-ك	۶
1073_01	عوسمان نورى ئەفەندى	محەمەد ئەفەندى	سليمانى	كاتىبى دادگاي شەرىعى سناقاي عەممارە	۱۳۱۰-ك	۴
1074_01	محەمەد عەلى ئەفەندى	عەزىز ئەفەندى	سليمانى	موحزىر ^{۱۱} دادگاي شەرىعى سناقاي عەممارە	۱۲۹۲-ك	۵
1076_01	محەمەد ئەمىن ئەفەندى	مەلا ئەحمەد ئەفەندى	سليمانى	بەرىتو بەرى ئەتامى عەمارە	۱۲۸۹-ك	۵
1159_02	محەمەد عارف حىكمەت ئەفەندى ^{۱۲}	ئەحمەد فائىز ئەفەندى	سليمانى	نائىبى سەلاھىيە	۱۲۸۲-ك	۱۵
1220_03	محەمەد ئاغا	ئەحمەد ئەفەندى	سليمانى	كاتىبى دادگاي شەرىعى دىوانىيە	۱۲۶۹-ك	۳
1224_02	حوسىن حىلمى ئەفەندى	ئەحمەد ئەفەندى	سليمانى	قازى ئىدلب ۱۳۳۳ پ	۱۲۷۲-ك	۳۳
1464_02	محەمەد ناصح ئەفەندى	مەحمود ئەفەندى	سليمانى	نائىبى سەقز	۱۲۵۹-ك	۱۶
2172_02	محەمەد صالح ئەفەندى	عەبدولرەحمان ئەفەندى	سليمانى	موفتى كەرەك	۱۲۷۰-ك	۱۲
2728_01	عەبدولعەزىز ئەفەندى [*]	حاجى محەمەد ئەمىن ئەفەندى	سليمانى	موفتى سليمانى	۱۲۹۹-ك	۱۳
2729_01	عەبدوللا عىرفان ئەفەندى ^{**}	مەلا رەسوول	سليمانى	سەركاتىبى دادگاي شەرىعى سليمانى	۱۲۶۴-ك	۹

بوو ۋە زۆر پەلەۋپايەى لە دەولەتى عوسمانىدا ھەبوو، لە كىتەپكەدا ھەموو باسكراۋە، بەلام لەبەر درىژى دەرفەت نەبوو لىرە بىياننوسىن. وىراى ئەمە، ئەحمەد فائىز زياتر لە بىست بەرھەمى لەپاش بەجى ماو.

^{۱۰} موقەيىد: تۆماركەر، ئەو كەسە بوو كە گوتن ۋە كاروبارى نىو دادگاي بە شىۋازى نووسىن تۆماردەكرد.

^{۱۱} موحزىر (محضر): جۆرە ۋەزىفەك بوو لەنىو دادگا، ھەندى جار پۇلى قازى دەبىنى ۋە ھەندى جارىش ئەۋراقەكانى بۇ قازى ئامادەدەكرد. موحزىر لە سەردەمىكا پۇلىكى سەربازى ۋە ئەمنىشى لەنىو ژوورى دادگادا بىنيو (بۇ زانىارىي زياتر، بىروانە: تورك ئىسلام ئەنسىكلۇپىدىسى).

^{۱۲} مەبەست عارف حىكمەتى كورى زاناي گەورە ئەحمەد فائىز بەرزنجىيە.

* براى مەلا مەحمودى موفتى (بىخود) ۋە شاعىر ۋە ناسناۋىشى فەوزى بوو. بۇ ژياننامەكەى بىروانە: پىشكەوتن: بەكەمىن پۇژنامەى سليمانى ۱۹۲۰- ۱۹۲۲، ئامادەكردن سىدىق سالىح ۋە پەفىق سالىح، (لە بلاۋكراۋەكانى بىكەى ژىن)، چاپخانەى شقان، سليمانى، ۲۰۱۲، ۲۷-۲۸. (گوڧارى ژىن)

** باۋكى جەمال عىرفان ۋە عەلى عىرفانە. (گوڧارى ژىن)

2730_01	محەمەد پەشید ئەفەندی	عوسمان ئاغا	سلیمانی	بەرپۆه بەری ئەیتامی دادگای شەریعی سلیمانی	۱۲۷۰-ک	۱۰
2735_02	محەمەد نەجیب ئەفەندی	مەلا حەمید ئەفەندی	سلیمانی	موفتیی مووسڵ	۱۲۹۱-ک	۸
2749_01	محەمەد ئەمین ئەفەندی	حاجی عەبدوللا	سلیمانی	باشکاتبی دادگای شەریعی مەموورە	۱۲۹۲-ک	۳۰
2760_02	حەققی ئەفەندی	حەسەن ئەفەندی	سلیمانی	مودەرریسی کۆیسنجەق	۱۲۷۱-ک	۷
2925_02	مەحمود فەوزی ئەفەندی	سەید ئەحمەد ئەفەندی	سلیمانی	نایبی سامەرا ۱۳۱۷ پ	۱۲۵۵- ۱۳۱۷ پ	۴
2933_01	ئەحمەد ئەفەندی	شیخ عەبدوسەلام ئەفەندی	سلیمانی	نایبی ھەولێر	۱۲۶۹-ک	۶
2943_01	عەلی ئەفەندی	عەبدوللا ئەفەندی	سلیمانی	نایبی قەلاسیوکه	۱۲۸۷-ک	۵
2946_01	سەید ئەحمەد ئەفەندی	شیخ عەبدولرحمان	سلیمانی	نایبی ناحیە پشدر	۱۳۰۶-ک	۴
2984_01	تەوفیق ئەفەندی	محەمەد سەلاح ئەفەندی	سلیمانی	بەرپۆه بەری ئەیتامی دادگای شەریعی بازیان	۱۲۸۹-ک	۴
2985_01	محەمەد ئەمین ئەفەندی	عەبدولرحمان بەگزادە عەزیزبەگ	سلیمانی	موحزیری دادگای شەریعی بازیان	۱۳۱۰ ک	۳
2998_01	عارف حیکمەت ئەفەندی	حاجی حەسەن ئەفەندی	سلیمانی	بەرپۆه بەری ئەیتامی کۆیسنجەق	۱۲۹۹-ک	۵
3057_02	محەمەد پەرەتووف ئەفەندی	مەلا عەزیز ئەفەندی	سلیمانی	موفتیی عاصر	۱۳۰۱ ک	۱۷
3056_02	مستەفا ئەفەندی	شیخ عەبدولکەریم ئەفەندی	سلیمانی	نایبی گەقەر ۱۳۱۷ پ	۱۲۵۹-ک ۱۳۱۷ پ	۲۰
5313_01	زۆھدی ئەفەندی	شیخ حەسەن بن سەلامی	سلیمانی	موفەتیشی مەدرەسەکان	۱۲۶۹ ک	۱۰
0249_39	نەصروللا سەبری ئەفەندی سولەیمانیەلی	؟	سلیمانی	نایبی شارباژێر	؟	۱
0249_40	عەبدوللا ئەفەندی سلیمانیەلی	؟	سلیمانی	نایبی بازیان	؟	۲
0253_65	عەبدولرحمان ئەفەندی	؟	سلیمانی	دەرسیم	۱۲۸۱-ک	۲

قەرەداغ

2018_03	مەحمود ئەفەندی	محەمەد ئەفەندی	قەرەداغ	موفتیی خانەقین	۱۲۷۲-ک	۱۴

4353_01	جەلالەدین ئەفەندى	عەبدولفەتاح ئەفەندى	قەرەداغ	موفتىي موسەۋىد ^{۱۳} سليمانى	۱۲۹۳-ك-	۲۴

گولەنەنەر

2540_02	محەممەد تاهير ئەفەندى	عەزىز بەگ	گولەنەنەر	موفتىي مەركەزى ئادەنە	۱۲۸۴- ۱۳۳۸-ي	۱۱۹
2741_02	مستەفا ئەفەندى	سەيد محەممەد	گولەنەنەر	موفتىي گولەنەنەر	۱۲۸۸-ك-	۶

شارەزوور

1760_01	محەممەد سەئىد ئەفەندى	شىيخ ئەحمەد ۋەسىم ئەفەندى	شارەزوور	مامۇستاي ۋانەبىژ لە بايەزىد	۱۲۶۵-	۴۶
2927_01	ئەحمەد عىززەت ئەفەندى	خەلىل خالىص ئەفەندى	شارەزوور	نائىبى كۆيسىنچەق	۱۲۵۸	۱۸

شارباژىر

2954_0	عەبدوللا فەھمى ئەفەندى	مەلا خدر ئەفەندى	شارباژىر	نائىبى ناحىيە قزلجە	۱۲۷۱-ك-	۷
2986_01	عومەر فەوزى ئەفەندى	عەبدولرەھمان ئاغا	شارباژىر	موھزىرى دادگاي شەرىيە بايەزىد	۱۳۰۷-ي	۴

خانەقەين

1206_02	محەممەد غالب ئەفەندى	فەوزى ئەفەندى	خانەقەين	مودەرپىسى خانەقەين	۱۲۸۴	۳

سەلاھىيە^{۱۴}

2982_01	عەلى ئەفەندى	محەممەد پەزا ئەفەندى	سەلاھىيە/ كفرى	باشكاتىبى دادگاي شەرىيە سەلاھىيە	۱۲۷۴-ك-	۵
2983_01	عەبدولرەھمان ئەفەندى	عومەر بەگ	سەلاھىيە/ كفرى	كاتىبى دادگاي شەرىيە سەلاھىيە	۱۳۰۸-ك-	۶

كۆيسىنچەق

1167_01	محەممەد ئەمىن ئەفەندى	موسا ئەفەندى	كۆيسىنچەق	نائىبى دىيىم	۱۲۵۸-ك-	۳۶
2759_01	محەممەد ئەفەندى ^{۱۵}	مەلا عەبدوللا ئەفەندى	كۆيسىنچەق	موفتىي كۆيسىنچەق	۱۲۹۹-ي	۳۱

^{۱۳} موسەۋىد: جۆرە كاتىبىك بوون، پەشەنوسى نووسراوى پەسمىي دادگايان ئامادەكردوۋە.

^{۱۴} مەبەست شارى كفرى ئىستايە.

^{۱۵} مەبەست مەلا محەممەدى جەلىزادە، مەلاى گەرەھى كۆپەيە.

2760_01	به هائدين ئەفەندى	شىخ مەلا تەيب ئەفەندى	كۆيسنجهق	مودەپىسى كۆيسنجهق	۱۲۹۲-ك-	۹
2936_01	محەمەد سالىح ئەفەندى	ئىبن زاھىدى محەمەد ئەفەندى	كۆيسنجهق	موقتى كۆيسنجهق	۱۲۵۹-ك- ۱۳۳۰ر	۱۱
2947_01	محەمەد نەجىب ئەفەندى	حاجى محەمەد ئەمىن ئەفەندى	كۆيسنجهق	نائىبى ناحىيە گىل لە كەركوك	۱۳۰۵-ك-	۴
2992_01	محەمەد تەوفىق ئەفەندى	حاجى محەمەد ئەفەندى	كۆيسنجهق	موقەببى دادگاي شەرى كەركوك	۱۲۹۴-ك-	۵

پەواندز

2755_02	محەمەد ئەمىن ئەفەندى	عەبدولحەكىم ئەفەندى	پەواندز	موقتى پەواندز	۱۲۸۸-ر-	۲۰
2975_02	محەمەد سالىح ئەفەندى	حاجى عومەر ئەفەندى	پەواندز	بەريۆەبەرى ئەيتام لە دادگاي شەرىي پەواندز	۱۳۰۴-ك-	۷
2976_01	ئەحمەد نوورى ئەفەندى	مستەفا ئەفەندى	پەواندز	بەريۆەبەرى ئەيتامى پەواندز	۱۲۸۲-ك-	۷
2977_01	توفىق سامى ئەفەندى	حاجى خەلىل بەگ	پەواندز	كاتىبى دادگاي شەرىي پەواندز	۱۳۰۱-ك- ۱۳۰۹	۴
2978_02	مستەفا ئەفەندى	عەزىز ئەفەندى	پەواندز	خزمەتكارى دادگاي شەرىي پەواندز	۱۲۷۵	۵
2989_02	محەمەد نوورى ئەفەندى	ئەحمەد ئەفەندى	پەواندز	دادگاي شەرىي ھەولير	۱۳۰۳-ك-	۶
0253_11	محەمەد تەوفىق ئەفەندى	حاجى جەمىل بەگ	پەواندز	باشكاتىب	۱۳۰۱ر	۱۲

كەركوك

0561_01	عەبدولفەتاح ئەفەندى	عەبدولقادىر ئەفەندى	كەركوك	مودەپىسى مەخمور	۱۲۸۰-ك-	۳
0917_01	حاجى سەيد عەبدولسەتار ئەفەندى	سەيد ئەحمەد عەبدولغەنى ئەفەندى	كەركوك	لە نەقىب و ئەشرافەكانى كەركوك	۱۲۷۵-ك-	۱۳
1161_01	يوسف سىنان ئەفەندى	مەلا ئەحمەد ئەفەندى	كەركوك	نائىبى سلیمانى	۱۲۵۵-ك- ۱۳۲۲ر	۸
1400_01	عەبدولخالق ئەفەندى	محەمەد نەجىب ئەفەندى	كەركوك	نائىبى مەندەلى	۱۲۹۹-ك-	۳۷
2025_02	حەسەن (حوسىن) ئەفەندى	محەمەد ئەفەندى	كەركوك	نائىبى گەرمك	۱۲۴۶-ك-	۱۵

2743_01	حه‌سه‌ن سامی ئه‌فه‌ندی	سه‌ید عه‌بدولغه‌نی ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	موفتی که‌رکووک	۱۲۷۳-	۲۰
2802_01	عارف مه‌عرووف ئه‌فه‌ندی	عه‌بدوللا ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	نائیبي مه‌عمووره‌تولعه‌زیز	۱۲۵۴-ک-	۱۹
2926_01	ئه‌حمه‌دنامی ئه‌فه‌ندی	عه‌بدولفه‌تاح ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	نائیبي روطبه	۱۲۶۵-ک-	۹
2944_01	کامل ئه‌فه‌ندی	مه‌مه‌دعه‌لی‌به‌گ	که‌رکووک	نائیبي سرۆچک	۱۲۹۷-ک-	۶
2945_01	مه‌مه‌دپه‌ئووف ئه‌فه‌ندی	یوسف ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	نائیبي ناحیه‌ی تکریت	۱۲۹۹-ک-	۶
2951_01	عه‌بدولستار ئه‌فه‌ندی	سه‌ید مه‌مه‌د ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	نائیبي ناحیه‌ی ؟	۱۳۰۱-ک-	۵
2993_01	ئه‌مینه ئه‌فه‌ندی	مه‌لا عه‌بدوللا ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	کاتبی دادگای شه‌رعی مه‌عمووره	۱۲۸۷-	۵
2996_01	جه‌میل ئه‌فه‌ندی	خورشید به‌گ	که‌رکووک	به‌په‌وه‌ری ئه‌یتامی ئامیدی	۱۳۰۶-ک-	۴
3045_01	عه‌بدولقادر ئه‌فه‌ندی	سه‌ید حوسین ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	موفتی زۆر	۱۲۵۸-ک- ۱۳۲۲ر	۱۴
3587_01	مه‌مه‌د ده‌رویش ئه‌فه‌ندی	لوتقوللا ئه‌فه‌ندی که‌رکووکی	که‌رکووک	نائیبي ناحیه‌ی زۆر	۱۲۵۰-ک-	۲۹
3666_01	عه‌بدولسه‌مه‌د ئه‌فه‌ندی	مه‌لا حه‌سه‌ن‌ئاغا	که‌رکووک	مامۆستای ده‌رسبیژی مه‌ده‌سه‌ی ئایاسوفیا	۱۲۸۲-ک-	۱۰
0250_06	مسته‌فا ئه‌فه‌ندی	سه‌عید ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	نائیبي قه‌زای سه‌لاحیه	۱۲۸۳-ک-	۹
0251_26	مه‌مه‌دپه‌ئووف ئه‌فه‌ندی ناجی ئه‌فه‌ندی‌زاده	ئه‌حمه‌د ناجی ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	نائیب	۱۳۰۴	۳
0251_29	عه‌بدولستار ئه‌فه‌ندی	سه‌ید مه‌مه‌د ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	نائیب	۱۳۰۱-ک-	۴
0251_32	ئیسماعیل ئه‌فه‌ندی	قاضی مه‌مه‌د ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	موده‌ریس	۱۲۸۴	۷
0252_30	سه‌ید ئه‌حمه‌د شاکر	سه‌ید محیه‌دین ئه‌فه‌ندی	که‌رکووک	مامۆستای مه‌کته‌بی سه‌ره‌تایی سلیمانی	۱۲۹۸-ک-	۱۰
0254_49	عه‌بدولسه‌مه‌د ئه‌فه‌ندی	؟	که‌رکووک	مامۆستای ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی	۱۲۸۱	۱

به‌غدا^{۱۶}

^{۱۶} گه‌لیک زانا له‌نێو دۆسیه‌کانی به‌غدادا هه‌یه، به‌لام نازانن چهندیان کورد بوون، به‌شیک له‌وانه باوک و باپیر و بنه‌ماله‌که‌یان له کوردستانه‌وه کۆچیان کردووه بۆ به‌غدا و له‌وێ له‌دایک‌بوون. ده‌بن له‌ داها توودا هه‌ول‌بده‌ین یه‌که‌یه‌ک ناوه‌پۆکی دۆسیه‌کان ته‌ماشاکه‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی زیدی ئه‌سلییان بدۆزینه‌وه. له‌ دۆسیه‌ی به‌غدادا ته‌نیا مه‌لا سه‌عیدی کۆری موفتی زه‌هاویمان ناسییه‌وه.

2010_03	محەمەد سەعید ئەفەندی	زەھاوی زادە محەمەد فەیزی ئەفەندی	بەغدا	موفتیی بەغدا	١٢٦٧ر -	٢١

مووسڵ^{١٧}

2753_02	مەلا سلیمان ئەفەندی	حاجی مەلا محەمەد	مووسڵ	موفتیی رانیە	١٢٧٢ک -	١٤
0250_42	محەمەد سەلیم ئەفەندی	مەلا ئەحمەد ئەفەندی	مووسڵ	نائبی محەموودی	١٢٤٢ک -	١٣
2756_01	محەمەد سەعید ئەفەندی	مەلا محەمەد	مووسڵ	موفتیی سەلاحیە	١٢٨٤ر -	١٠
1237_01	محەمەد شەوقی ئەفەندی	سەبغەتوللا ئەفەندی	مووسڵ	موفتیی دھۆک	١٢٦٦ک -	٣

سنە^{١٨}

1013_01	محەمەد جەسیم ئەفەندی	شەخوڕەجم ئەفەندی ^{١٩}	ئێران (پراستی سنە)	نائبی قەطیف	١٢٦٠ک -	٩

دھۆک

2715_02	محەمەد سەلح ئەفەندی	محەمەد شەوقی ئەفەندی	دھۆک	موفتیی دھۆک	١٢٨٤ک -	٢١
2716_02	تەھا ئەفەندی	عەبدوللا ئەفەندی	دھۆک	مودەرریسی دھۆک	١٢٩٦ -	٦
2956_01	محەمەد سەلیم ئەفەندی	عەبدولرحمان ئەفەندی	دھۆک	مودەرریسی دھۆک	١٣٠٢ک -	٦
2995_01	ئەحمەد شەوقی ئەفەندی	سەبغەتوللا ئەفەندی	دھۆک	موفتیی دھۆک	١٢٦٨ک -	١٦

ئاکری

2722_01	هەبیبەتوللا زیھنی ئەفەندی	محەمەد سەعید ئەفەندی	ئاکری	موفتیی ئاکری	١٢٩٨ک -	١٦
2723_01	مەلا عەبدوللا ئەفەندی	مەلا ئەحمەد	ئاکری	مودەرریسی ئاکری	١٢٥٧ک - ١٣٣١ر	٥

^{١٧} لەنیو کتیبخانە کەدا ئەوانەیی وا لەدایکبووی شاری مووسڵ، چل کەسن. پیمان وایە ئەم چل کەسە بەشی زۆریان کوردە، چونکە زۆربەیان لە ناوچە کوردنشینەکان کاربەدەست و وەزیفەدار بوون. ئێمە هەر بۆ نموونە ئەم چوار دانەپەمان هەلبژارد.

^{١٨} شاری سنە ئەوسا لەبن دەسلاتی قاجارییەکاندا بوو و هەندێ لە زانایانی مەردۆخی کۆچیان کردبوو بە دەسلاتی عوسمانییەکان، بۆیە عوسمانییەکان ئەوانیان هەر بە ئێرانی دانوو.

^{١٩} پێدەچی ناوەکە بە هەلە نووسراوی.

2980_02	محەمەد ئەفەندى	تاھىر ئەفەندى	ئاكرى	ئۆدەجى دادگاي شەرىعى ئاكرى	۱۲۹۹-ك-	۲

زاخۇ

2719_01	قاسم ئەفەندى	شىخ يوسىف ئەفەندى	زاخۇ	موفتىي زاخۇ	۱۲۶۵-ك-	۹
2720_01	عەبدوللا ئەفەندى	شىخ يوسىف زادە قاسم ئەفەندى	زاخۇ	مودەرىسى زاخۇ	۱۳۱۰-ر	۷
0253_49	مەلا يونس ئەفەندى	تەھا ئەفەندى	زاخۇ- موسىل	موفتىي قەزاي زاخۇ	۱۳۰۶	۵

سەنجا

3792_01	ئەحمەد تەوفىق ئەفەندى	سالىھ ئەفەندى	سەنجا	كاتىبى دادگاي شەرىعى سەنجا	۱۲۸۲	۲۰

ئامىدى

1010_01	عەبدوللا نوورى ئەفەندى	عەبدولعەزىز ئەفەندى	ئامىدى	نائىبى سوق الشيوخ	۱۲۵۵	۲۰
2726_01	ئەحمەد خىرالدىن ئەفەندى	ئەسەد ئەفەندى	ئامىدى	موفتىي ئامىدى	۱۳۰۱-ك-	۸
2727_02	محەمەد تەيب ئەفەندى	شەوقى ئەفەندى	ئامىدى	مودەرىسى ئامىدى	۱۳۰۱-ك-	۶
0251_20	محەمەد شوكرى ئەفەندى	عەبدوللا ئەفەندى	ئامىدى- موسىل	موفتىي ئامىدى	۱۲۹۱-ك-	۸

ھەكارى

4790_01	سەيدەلى نامق ئەفەندى	سەيد ئەبوبەكر ھىسەن ئەفەندى	ھەكارى	مودەرىسى زاخۇ	۱۲۹۰-ك-	۵
0254_68	شىخ ئەلئەدىن ئەفەندى	؟	ھەكارى	مودەرىس	۱۲۸۰-ك-	۱

جۈلەمىرگ^{۲۰}

2794_02	مەلا ياسىن ئەفەندى	ھاجى سالىھ ئاغا	جۈلەمىرگ	موفتىي جۈلەمىرگ	۱۲۷۲- ۱۳۳۳-ر	۱۹
2795_01	ئەحمەد ئەفەندى	فەيسەل قەرنەزادە ئىسماعىل ئەفەندى	جۈلەمىرگ	مودەرىسى جۈلەمىرگ	۱۲۸۳-ك-	۵

^{۲۰} جۈلەمىرگ ئىستاناۋەندى پارىزگاي ھەكارىيە لە تورگيا.

2807_03	محەمەد ئەمىن ئەفەندى	شىيخ ياسىن ئەفەندى	جۈلەمىزگ	مودەرىسى خۇشاپ	۱۲۹۱-ر	۹
3098_01	تەھا ئەفەندى	مەلا عەبدولرەحمان ئەفەندى	جۈلەمىزگ	موقتىي ھەكارى	۱۲۵۲-ر	۲۴
3108_01	محەمەد سەبرى ئەفەندى	مستەفا ئەفەندى	جۈلەمىزگ	موحزىرى دادگاي شەرىيى خۇشاپ	۱۳۰۹-ك	۵

ۋان

0360_02	خوسىن ئەفەندى	شىيخ محەمەد ئەفەندى	ۋان	مودەرىسى بايەزىد	۱۲۶۳-ر	۱۳
0598_02	عومەر فارووق ئەفەندى	مستەفا ئاغا	ۋان	موقتىي زىادىن	۱۲۸۵-ر	۱۷
1976_02	عومەر ئەفەندى	محەمەد شەرىف ئەفەندى	ۋان	موقتىي بولانق	۱۲۹۲-ر	
2763_01	محەمەد سىدىق ئەفەندى	سەيد فەھمى ئەرواسى	ۋان	موقتىي ۋان	۱۲۹۵-ر	۷
2765_01	بەكر ئەفەندى	مستەفا ئەفەندى	ۋان	باشكاتىبى دادگاي شەرىيى ۋان	۱۲۷۸-ك	۱۰
2766_01	محەمەد نەزىف ئەفەندى	مستەفا ئەفەندى	ۋان	دادگاي شەرىيى ۋان	۱۲۹۷-ك	۸
2777_02	حەسەن خوسنى ئەفەندى	ئەحمەد فائىق	ۋان	موقتىي شىتاك	۱۲۸۱-ك	۱۹
3073_02	حەمدى ئەفەندى	ەلى ئەفەندى	ۋان	موقتىي خۇشاپ	۱۲۸۹-ر	۵
3075_01	محەمەد عەونى ئەفەندى	مەحمۇد ئەفەندى	ۋان	باشكاتىبى دادگاي شەرىيى خۇشاپ	۱۲۸۷-ك ۱۳۳۰-ر	۶
3079_02	يوسف ئەفەندى	ئىسماعىل ئەفەندى	ۋان	نائىبى ھۆدى	۱۲۸۲-ر	۱۹
3085_01	سىدىق ئەفەندى	ئەحمەد بەگ	ۋان	كاتىبى دادگاي شەرىيى ۋان	۱۲۹۹-ر	۴
3087_01	ئىسماعىل حەققى ئەفەندى	محەمەد ئەمىن ئەفەندى	ۋان	بەريۆەبەرى ئەيتامى ۋان	۱۲۷۵-ك	۴
3089_01	عەبدولرەزاق ئەفەندى	عەبدولفەتاح ئەفەندى	ۋان	موحزىرى دادگاي شەرىيى مەحمۇدى	۱۳۰۰-ك	۳
3090_01	ئەحمەد ئەفەندى	ەلى ئەفەندى	ۋان	بەريۆەبەرى ئەيتامى ھەكارى	۱۲۸۹-ر	۵
3093_02	شەۋكەت ئەفەندى	رىفەعت ئەفەندى	ۋان	موحزىرى دادگاي شەرىيى ھەكارى	۱۳۰۷-ر	۴
3095_01	مەقسۇد ئەفەندى	مستەفا ئاگا	ۋان	كاتىبى دادگاي شەرىيى شىتاك	۱۳۰۲-ك	۵

3100_01	مستەفا نەجاتی ئەفەندی	محەمەد توفیق ئەفەندی	وان	کاتبی دادگای شەری گەوێش	۱۲۹۹ک-	۵
3102_01	محەمەد ئەفەندی	عابد ئەفەندی	وان	بەرێوەبەری ئەیتامی ئەردیش	۱۲۹۷ک-	۳
3104_01	سلیمان رفقی ئەفەندی	سواری حسین ئەفەندی	وان	دادگای شەری ئەردیش	۱۳۰۶ک-	۶
3105_01	عاکف ئەفەندی	یوسف ئەفەندی	وان	موحازیری دادگای شەری ئەردیش	۱۳۰۵ک-	۴
3106_01	عەبدولقادر ئەفەندی	شیخ حەیدەر	وان	بەرێوەبەری ئەیتامی خۆشاب	۱۲۹۴ک-	۳
3107_01	مستەفا عاصم ئەفەندی	عەبدولرحمان ئاغا	وان	کاتبی دادگای شەری خۆشاب	۱۳۰۱ک-	۳
3110_01	خالد ئەفەندی	مستەفا ئاغا	وان	کاتبی دادگای شەری شەمەدیان	۱۲۹۸ک-	۶
3543_02	محەمەد فەیزی ئەفەندی	حاجی مەحمود ئەفەندی	وان	مامۆستای دەرسیژ ^{۲۱} لە بایەزید	۱۲۹۱- ۱۳۳۳ر	۹
4050_01	عەبدولحەکیم ئەفەندی	شیخ مستەفا ئەفەندی	وان	لە واعیزانی ئەستەنبول	۱۲۸۱ر-	۸
4464_01	سەید تەها ئەفەندی	سەید مستەفا ئەفەندی	وان	موفتیی وان	۱۲۸۰ک-	۳

شەمەدیان^{۲۲}

2798_01	عەبدولرحەیم ئەفەندی	مەلا ئەحمەد ئەفەندی	شەمەدیان	موفتیی شەمەدیان	۱۲۸۷ک-	۱۲
2799_01	ئەحمەد ئەفەندی	ناصر ئەفەندی	شەمەدیان	مودەرپسی شەمەدیان	۱۲۶۶ک-	۶
3111_02	سەید محەمەد ئەفەندی	سەید سافی ئەفەندی	شەمەدیان	کاتبی دادگای شەری شەمەدیان	۱۳۰۱ک-	۵
3112_01	محەمەد تاهیر ئەفەندی	حاجی ئیسماعیل ئەفەندی	شەمەدیان	بەرێوەبەری ئەیتامی شەمەدیان	۱۲۹۷ک-	۴

گەوێش^{۲۳}

2764_02	سەعید ئەفەندی	خەتیبزادە موسائاغا	گەوێش	مودەرپسی وان	۱۲۹۴ر- ۱۳۳۲ر	۲۱
2810_01	حەسەن ئەفەندی	شیخ فەهیم ئەفەندی	گەوێش	موفتیی مەعمورەتولرحەشاد	۱۲۹۹ر-	۹

^{۲۱} دەرسیژ وەرگیراوی وشەیی (درسام)ی عوسمانییە، ئەم زاراویە بۆ ئەو مامۆستایانە بەکارهاتووێه که شایستەیی دەرسگوێتنەوێه بوون، دواي ئەوێه که له تاقیکردنەوێه شایستەیی سەرکەوتوو بوون. بڕوانە: معجم المصطلحات العثمانية.

^{۲۲} شەمەدیان یان شەمەزیان، قەزایەکی پارێزگای جۆلهێرگ (هەکاری)، ئیستا ناحیەیکە و ۲۲ گوندی بەسەرەوێه. له کەسیتییه ناوێهکانی شەمەدیان، شیخ عوبەیدوللای نەهیری یا شەمەدینییه.

^{۲۳} گەوێش ئیستا قەزایەیکە سەر بە پارێزگای وان.

3076_02	عەبدولجەلیل ئەفەندی	عەبدولحەق ئەفەندی	گەوەش	موفتیی گەوەش	۱۲۶۰ک-	۸
3078_01	تەها شەھابەدین ئەفەندی	سافی ئەفەندی	گەوەش	نائبی (?)	۱۳۰۳-	۹
3101_01	محەمەدئاغا	ئىبراھیمئاغا	گەوەش	ئۆدەجی دادگای شەرعیی گەوەش	۱۳۰۵ک-	۶

چاتاک / شاخ^{۲۴}

2467_02	عەلی عوسمان ئەفەندی	عوسمان زوھدی	چاتاک	مودەریسی سوپا	۱۲۶۸ک-	۶

خۆشاب^{۲۵}

3072_01	حاجی عەلی سەبری ئەفەندی	مستەفا شەوقی ئەفەندی	خۆشاب	موفتیی مەئموورییەتولەمید ییە	۱۲۵۷ک-	۱۹۶
3074_02	نەزیف ئەفەندی	مەلا ئىسماعیل ئەفەندی	خۆشاب	موفتیی ھەکاری	۱۲۵۳-	۱۲

جزیرە^{۲۶}

2074_01	عەبدولرەحمان نووری ئەفەندی	مەحمود مەلا	جزیرە	مودەریسی عونیه	۱۲۹۲ک	۷
2293_01	حسین فەھمی ئەفەندی	عەبدوللا رەحمی ئەفەندی	جزیرە	مودەریسی سلیفان	۱۲۸۸ر	۷
2300_01	حاجی ئەحمەد حیلمی ئەفەندی	حاجی محەمەد ئەفەندی	جزیرە	موفتیی جزیرە	۱۲۸۰ر- ۱۳۴۰ر	۵۰
3609_01	ئەحمەد ئەفەندی	ئەحمەد مەلازادە	جزیرە	مودەریسی نسیبین	۱۲۹۳ک-	۴
1940_03	عەلی رفقی ئەفەندی	محەمەد ئەفەندی	جزیرە	موفتیی قوبرس	۱۲۴۶-	۲۰

نسیبین^{۲۷}

2086_01	عەلی رەزا ئەفەندی	مەلا رەسوول ئەفەندی	نوسەبیین	کاتبی دادگای شەرعیی نوسەبیین	۱۲۹۳ک-	۵

^{۲۴} شاخ کە بە تورکییەکەى چاتاکى پىدەلین، قەزایەكى سەر بە پارىزگای وانه و ۸۷ کیلۆمەتر لە ناوەندى شارەکه دووره، لە سەرەدمى عوسمانییهکاندا سەر بە ھەکاری بووه. ژمارهى دانىشتوانەکەى بیست ھزار کەسە.

^{۲۵} ناحیەى خۆشاب ۵۲ کیلۆمەتر لە شارى وانهوه دووره و واتای وشەکه بە خوشاوى يا ئاوى خوشه. ئەم شوینە بە قەلاى خوشاب ناسراوه، کە قەلايەكى دێرینە.

^{۲۶} مەبەست شارى جزیرهى بۆتانه.

^{۲۷} نسیبین قەزایەکە سەر بە ماردین و کەوتوووتە باشوورى شارەکه. سى ناحیه و ۶۶ گوندی بەسەرەوهن.

سیوهرهک^{۲۸}

2034_02	زولفه قار ئەفەندی	مەلا عەلی حەسەن ئەفەندی	سوێرک/ سیوهره ک	موفتیی سوێرک	۱۲۶۲ک- ۱۳۲۳ک	۱۵
2081_01	محەمەد ڤاغب ئەفەندی	شەریف ئەفەندی	سوێرک	بەرپۆشەبەری ئەیتام لە دادگای شەرعیی سوێرک	۱۲۸۷ک-	۴
2082_01	حسین حوسنی ئەفەندی	مەلا مستەفا ئەفەندی	سوێرک	موفتیی سوێرک	۱۲۹۳ک-	۴
2083_03	محەمەد فائیک ئەفەندی	حسین سامی ئەفەندی	سوێرک	موقەبییدی دادگای شەرعیی سوێرک	۱۲۹۸ک-	۴
2297_02	عوسمان ئەفەندی	حاجی ئەبوب ئەفەندی	سوێرک	موفتیی سوێرک	۱۲۶۷ک-	۷۴
4346_01	حاجی عەبدولقادر ئەفەندی	حاجی محەمەد عەلی ئاغا	سوێرک	مودەپرسی سوێرک	۱۲۶۹ک- ۱۳۳۹ر	۱۰
4462_01	هەمزە فەهمی ئەفەندی	ئەبوزەر زێهەنی ئاغا	سوێرک	کاتبی دادگای شەرعیی سوێرک	۱۲۹۳ک-	۱۹
0254_13	عوسمان ئەسەد ئەفەندی خۆجەزادە	حاجی ئەبوب ئەفەندی	سوێرک	موفتیی سوێرک	۱۲۶۹ک-	۲

1028_01	ئەحمەد رەفەت ئەفەندی	قازی زادە حوسین ئەفەندی	پالۆ ^{۲۹}	موفتیی یالۆفا و موفتیی پالۆ	۱۲۷۰ک-	۱۷
2093_01	سالح سوبجی ئەفەندی	عەلی زەزا ئەفەندی	پالۆ	چاودیر (ئۆدەجی)ی دادگای شەرعیی ئەرغەنی	۱۲۹۳ر-	۱۰
2296_02	شیخ حەسەن ئەفەندی	شیخ عەلی ئەفەندی	پالۆ	موفتیی پالۆ	۱۲۶۵ک-	۴۰
2817_02	محەمەد خورەم ئەفەندی	حاجی حوسین ئەفەندی	پالۆ	موفتیی مەعمورە تولەزیز	۱۲۲۰-۱۳۱۶	۶
3362_01	ئەحمەد حەمدی ئەفەندی	یوسف ئەفەندی	پالۆ	مودەپرسی پالۆ	۱۲۷۴ک-	۱۹

^{۲۸} سیوهرهک، سیوهرهک، سوێرەگ، سێرەگ: یەکیک لە قەزایەکانی ئورفا (رحا)یە، خەلکەکی هەمووی کوردن، کەوتوووەتە نێوان ئامەد و ئورفا. ژمارە ی دانیشتوانی ئیستا زیاتر لە سەد هەزار کەسە.

^{۲۹} پالۆ قەزایەکی سەر بە شاری خەرپووت (ئەلەزیز) و بە زیدی شیخ سەعیدی پیرانیش دادەنری، چونکە بنەمالە ی شیخ سەعید لەو گوندە نیشتەجی بوون و لای خەلکی ناوچەکی شیخ سەعید بە شیخ سەعیدی پالۆ بانگ دەکری. دوو ناحیە و ۳۵ گوندی بەسەرەوین.

5356_01	عەلپەزە ئەفەندى ^{۳۰}	شىيخ حەسەن ئەفەندى	پالۇ	موفتى پالۇ	۱۲۹۴-ك	۱۱

مادەن^{۳۱} - ئەرغەنى^{۳۲}

2026_02	محەمەد زېھنى ئەفەندى	بەكر ئەفەندى	مادەن	بەرتۆھبەرى ئەيتامى باقىيە	۱۲۸۳-	۷
2041_01	ئىبراھىم خەلىل ئەفەندى	موفتى زادە عەبدولھەمىد ئەفەندى	ئەرغەنى مادەنى	موفتى مادەن	۱۲۶۶-ك	۴
2095_01	بورھانەدىن ئەفەندى	عەلى ئەفەندى	ئەرغەنى مادەنى	كاتىبى دادگاي شەرىئى ئەرغەنى	۱۲۸۷-ر	۱۵
2096_01	عەلى عولوى ئەفەندى	حوسىن ئاغا	ئەرغەنى مادەنى	كاتىبى دادگاي شەرىئى ئەرغەنى	۱۳۰۰-ك	۴
2097_01	محەمەد شەرىف ئەفەندى	مەحمۇد زولفىقار ئەفەندى	ئەرغەنى مادەنى	مۇھزىرى دادگاي شەرىئى ئەرغەنى	۱۲۸۱-ك	۴
2099_02	مىستەفاكەمال ئەفەندى	ئەحمەد ئەفەندى	ئەرغەنى مادەنى	كاتىبى دادگاي شەرىئى ئەرغەنى	۱۳۰۳-ر	۴
2101_01	محەمەد شوكرى ئەفەندى	حەسەن ئاغا تۇپالئۇغلۇ	ئەرغەنى مادەنى	كاتىبى دادگاي شەرىئى ئەرغەنى	۱۲۸۷-ر	۴
2102_02	ئىسماعىل ھەقى ئەفەندى	خەلىل ئەفەندى	ئەرغەنى مادەنى	موقەببىدى دادگاي شەرىئى ئەرغەنى	۱۳۰۰-ك	۱۵
2689_02	حافىز يۈنۈس سەبىرى ئەفەندى	ئەحمەد ئەفەندى دوخانىزادە	كەبان مادەنى	موفتى نازىمىيە	۱۲۷۲-ك	۱۷

بايەزىد - بازىد^{۳۳}

^{۳۰} مەبەست لىي شىيخ عەلى پەزەز كۆچك ئەفەندى (۱۸۷۷-۱۹۲۵) يە: كۆپى شىيخ حەسەنى نەقىي موفتى پالۇ كۆپى شىيخ عەلى سىبىيە. لە پالۇ لەدايك بوو. دايكى گوللى خانم كچى زەينەل ئاغاي شادى كە بىنچەكەيان دەگەرپىتەو بۇ سەلاھەدىنى ئەيۈوبى. زەينەل ئاغا لە نىزىك قەرەققچان ژياو، مەدرەسەيەكى ھەبوو لە ھەموو لايەكەو فەقى رويان تىكردوو. شىيخ عەلى پەزەز سەرەتا لە مەدرەسەكەي باوكى دەستى بە خويىندن كىردوو. دواتر ھەر لەوى بووئە مودەرىس و سالى ۱۹۰۶ ئىجازەي زانستى و تەرىقەتى لە باوكى وەرگرتوو و ئەو كاتە تەمەنى بىستوشەش سالان بوو. دواي مردنى باوكى، ھەوت سال بووئە موفتى لە پالۇ، تا ئەو كاتەي لەشكرى ئەتاتورك ھەلىكوتاوئە سەر مالەكەي و بە دەست بەستراوى لەگەل چل كەس لە ھاوئەكەنى لەسەر رىگەي ئەلەزىز كوشتويانن. تا ئىستاپش گۆپى ئەو چل كەسە ديارنىيە (بروانە: نوسىنەوئەي مەرگ- قەتلوعامى دواي راپەرىنەكەي شىيخ سەئىدى پىران، ھىمىن عومەر خوشناو، زانكۆي سۇران، ۲۰۲۰، ل ۲۵۱).

^{۳۱} قەزايەكى سەر بە پارىزگاي ئەلەزىزە بە دوورىي ھەشتا كىلۇمەتر و دانىشتوانەكەي بەزورى كوردى زازايە.

^{۳۲} ئەرغەنى قەزايەكى دياربەكرە و كەوتووئە سەر رىگەي دياربەكر - ئەلەزىز بە دوورىي ۵۸ كىلۇمەتر و بەشى زورى دانىشتوانەكەي كوردى زازايە.

^{۳۳} بايەزىد يان بازىد قەزايەكى سەر بە پارىزگاي ئاگرىيە بە دوورىي ۹۳ كىلۇمەتر لە پۇژھەلاتەو، شارىكى كەقنارە و بە كوشكى ئىسحاق پاشا و مەزاري ئەحمەدى خانى بەناوبانگە. دوو ناحىيە و ھەشتاوپىنج گوندى بەسەرەوئەن.

0321_02	عارف حیکمەت ئەفەندی	عەبدولرەزاق ئەفەندی	بایەزید	موقەبییدی دادگای شەرعیی بایەزید	۱۳۰۷ک-	۵
0363_02	شوکری ئەفەندی	سالح ئەفەندی	بایەزید	موقەبییدی دادگای شەرعیی بایەزید	۱۳۰۲ک-	۵
0592_04	سەلیم ئاغا	کەلۇ ئاغا	بایەزید	کاتیبی دادگای شەرعیی سەنجاقي بایەزید	۱۲۷۲ک- ۱۳۳۴ر	۲۵
1359_02	مەحمود حەمدی ئەفەندی	مەمەد گولشەن ئەفەندی	بایەزید	موفتیی لیوای بایەزید	۱۲۵۳ک	۴
1539_01	مەمەد ئەفەندی	شیخ عەبدوللا ئەفەندی	بایەزید	مودەپرسی قەرەکلیسە	۱۲۷۰	۷

گیادین^{۳۴}

0358_01	مەمەد سەعید ئەفەندی	عیساناغا	گیادین	بەرپۆەبەری ئەیتامی گیادین	۱۲۷۹ر-	۴
0936_01	بەکر فەوزی ئەفەندی	عوسمان ئاغا	گیادین	باشکاتیبی دادگای شەرعیی سامسۆن	۱۳۰۱ک-	۵

ئەپواس^{۳۵}

0586_03	رەسوول ئەفەندی	سەید تەها ئەفەندی	ئەپواس	موفتیی بایەزید	۱۲۸۰- ۱۳۳۴ر	۸
1300_01	عەبدولغەفار ئەفەندی	مەلا شەریف ئەفەندی	ئەپواس	مودەپرسی بتلیس	۱۲۶۶ر- ۱۳۳۱ر	۷
2781_02	مەعصوم ئەفەندی	سەید فەھیم ئەفەندی	ئەپواس	موفتیی عادلجەواز	۱۲۹۴ر-	۱۶

پەرورای^{۳۶}

1955_03	رەسوول زەکی ئەفەندی	خۆجە رەسوول ئەفەندی	پەرورای	موفتیی پەرورای	۱۲۸۰ک-	۱۲
1071_01	خەلیل حیلمی ئەفەندی	حوسین ئاغا	پەرورای	قازی سوروج	۱۲۸۴ر-	۵۴

4046_01	شیخ مەعرووف ئەفەندی	شیخ ئەمین	نەزانراو ^{۳۷}	مودەپرسی سلیمانی	؟	۴

^{۳۴} گیادین کە بە تورکییەکە ی دیادینە، قەزایەکە سەر بە پارێزگای ئاگرایی و دەکەوێتە رۆژئاوای شارەکە. ناحیەیک و ۲۶ گوندی بەسەرەوێت.

^{۳۵} ئەپواس گوندیکی سەر بە قەزای مکی وانه.

^{۳۶} پەرورای ناوی رەسمییە و بە کوردی (خسخیری) پێدەلێن، قەزایەکە و دەکەوێتە باکووری رۆژھەلاتی شاری سێرت. لە باکوورەوێ هیزان، لە رۆژھەلاتەوێ چاتاک و لە باشوورەوێ شێناخ و ئەروھ و لە رۆژئاواوێ شیرقان هەن.

^{۳۷} پێدەچی هەر خەلکی سلیمانی یی.

خنس ٢٨

0560_01	عیسا ئهفهندی	محهمه ئاغا	خنس	موفتیی خنس	١٢٧٦ک-	١١

هانی - هینی ٢٩

2057_02	محهمه رهشید ئهفهندی	عیززهت ئاغا	هانی	نائیبی ههزرۆ	١٣٠٠ک-	٤
2079_01	عهبدولقادر حیلمی ئهفهندی	ئیسماعیل ئهفهندی	هانی	مودهپرسی هانی	١٢٧٧ک-	٩
3365_01	محهمه صالح ئهفهندی ٤٠	سه عید بهگ	هانی	مودهپرسی ئهگهانی	١٢٨٩ر-	٩

لجی - لجه ٤١

2036_01	عهبدولحه مید ئهفهندی	حاجی ئهحمه پوشدی ئهفهندی	لجه	موفتیی لجه	١٢٧٧ک-	٦٦
2068_01	عهبدولرحمان رهحمی ئهفهندی	حاجی ئهحمه ئهفهندی	لجه	بهپویه بهری ئهیتامی لجه	١٢٨٨ک-	٣
2069_01	محهمه (هادی) ئهفهندی	شیخ سیبغه توللا ئهفهندی	لجه	مودهپرسی لجه	١٢٦٨-	٥
2070_02	محهمه صالح ئهفهندی	عهبدولله تیف ئهفهندی	لجه	کاتبی دادگای شه رعیی لجه	١٢٧١ک-	٤
2071_01	مستهفا ئهفهندی	عوسمان ئهفهندی	لجه	خزمه تکاری دادگای شه رعیی لجه	١٢٨٢ک-	٤

٢٨ خنس یا خنوس قهزایهکی سهر به شاری ئهرزهرۆمه و ١٤٥ کیلۆمهتر له شاری ئهرزهرۆمهوه دووره و دوو ناحیه و ٨٢ گوندی بهسهرهوهن. کوردی کورمانج و زازا له شارۆچکهکهدا هه ن.

٢٩ هینی که له تورکی دا به (هانی) ناسراوه، یهکیک له قهزایهکانی دیاربهکره و دهکهوێته باکووری شارکه به دووری ٩٧ کیلۆمهتر و له پۆژهلاتهوه لجی، له پۆژئاواوه پیران، له باکوورهوه چهولگ (بینگول) و ئهلهزیزه. سی ناحیه و نۆزده گوندی بهسهرهوهن.

٤٠ مههست لئی سالفهگی هینییه که هاویری و هاوخهباتی شیخ سهعیدی پیران بووه، سالفهگی هانی/ هینی (١٨٧٣-١٩٢٥): به سالفهگی دیاربهکری و هانتیش ناسراوه، زانا، شاعیر، ئهدیپ، شه رعان، سۆفی و قاره مان بوو. ناوی سالفهگ کوری سهعیدهگی زهرقهیی حوسینییه. بنهچهکی بۆ میرهکانی زهرقهیی دهگهپیهوه. هه ر وهک له تۆماری مهشیخهتا به خهتی خۆی نووسیویتی، سهعیدهگی باوکی میرلیوای لهشکری خۆبهخش بووه له شه ری پروسیا و ههریمی قارسدا. هه ر لهو سالفهگی شه ریشدا باوکی کوچی دواپی کردووه. سالفهگ له گه رهکی ده ری بهگانی قهزای هانی دیاربهکر له دایکبووه. له چوارسالی دا باوکی مردووه و لای دایکی پهروه دهکراوه. له قوتابخانهی روشدییهی عوسمانی له هانی، دهستی به خویندن کردووه و بپروانهی لهو قوتابخانهیه وه رگرتووه. پاشان دهستی به خویندن ئایینی کردووه له مه درسهی شیخ مهرووفی هانی، شیخ محیه دین و مه لا ئیبراهیمی هانی. پاشان چوو ته دیاربهکر و له مه درسهی محهمه زاکی ئهفهندی له مزگه وتی بالقی خویندوویه. هه ر لهو مه درسهیه، ئیجازه ی زانستی سالی ١٩١٠ وه رگرتووه. ناوبراو زمانهکانی کوردی به هه ردوو شیوه ئاخاوتنی کورمانجی و زازا، عه ره بی، فارسی، تورکی، ئه رمه نی و فره نسیتی زانیون، هه ر بۆیه کرابوو ئه ندامی هه میشه بیی دادگا له ناوچه که. سالی ١٩١١ بووه ته موفتی له قهزای ئه رغه نیی سهر به دیاربهکر، تا پۆژی شه هیدبوونی ماوه ی پازده سال لهو پۆسته ماوه ته وه. له دادگا له گه ل شیخ ئاده می هانی، موفتیی خنس، موفتیی پالۆ، موفتیی چه پاخچور، موفتیی گینچ و زۆر له شیخ و زانی دیکه له سیداره دراون. له دادگا که دا - وه ک زانراوه - سالفهگ بهرپرسیاری ئه و بزا فیه ئیسلامیه کوردیهی خستووه ته ئه ستوی خۆی، بۆ ئه وهی شیخ سه عید و هاوه له کانی پزگاریان بی. تا ئیستایش گۆره که ی دیارنییه (بروانه نووسینه وه ی مه رگ، ل ٢٤٩).

٤١ لجی یهکیک له قهزایهکانی دیاربهکره و که وتووه ته نیوان دیاربهکر و بینگول، ئیستا ئه و شارۆچکه یه له سیزده گه ره ک پیکدی و په نجاوشه ش گوندی بهسهرهوهیه و ناوچه یه کی ستراتیژی و چیاپییه.

2071_02	محەمەد پەشید و ەهەبى ئەفەندى	عەبدولفەتاح ئەفەندى	لجە	کاتىبى دادگای شەرعىي لجە	۱۲۷۱-ک-	۱۰
2087_01	ئەحمەد شوکرى ئەفەندى	مستەفا ئاگا	لجە	کاتىبى دووهمى دادگای شەرعىي سىلفان	۱۲۸۷-ر-	۵
3366_01	عەبدوللا ئەفەندى	شىخ ئىبراھىم ئەفەندى	لجە	مودەرپىسى دياربەکر	۱۲۹۴-ک-	۵
5224_01	ئەحمەد ئىلھامى ئەفەندى	حەسەن ئەفەندى	لجە	موفتىي لجە	۱۲۸۳-	۱۰
0249_48	حاجى حەسەن ئەفەندى	محەمەد ئەفەندى	لجە	نائىب	۱۲۳۰-ک-	۱۰

گىل / ئىغل^{۴۲}

2056_02	حەسەب ئەفەندى	ئەحمەد ئەفەندى	گىل / ئىغل	نائىبى ئىغل	۱۲۷۸-ک-	۶
3601_01	محەمەد شەوقى ئەفەندى	گولسەن ئاغا	گىل / ئىغل	خزمەتکارى دادگای شەرعىي زۆر	۱۳۱۰-ک-	۳
0251_15	محەمەد حەسەب ئەفەندى	ئەحمەد ئەفەندى	گىل / ئىغل	نائىبى ئىغل	۱۲۷۷-ک-	۱۳

سىلفان^{۴۳}

1973_01	عەبدولرەحمان حىلمى ئەفەندى	مەلا يوسىف ئەفەندى	سىلفان	مودەرپىسى قولپ	۱۳۰۲-ک-	۱۱

قولپ^{۴۴}

0930_02	محەمەد شەرىف ئەفەندى	شىخ حەسەن ئەفەندى	قولپ	خزمەتکارى دادگای شەرعىي قولپ	۱۲۹۴-ک-	۵
0251_38	عەلى ئەفەندى	محەمەد ئەفەندى	قولپ- بتلىس	هاجە	۱۲۸۲-ک-	۱

هيزان^{۴۵}

0952_01	خەلىل ئەفەندى	-	هيزان	بەرپۆەبەرى ئەيتامى هيزان	۱۲۷۰-ر-	۴

^{۴۲} قەزايەكى دياربەكرە بە دوورپى ۵۲ كىلۆمەتر، دانىشتووانەكەى بە كوردپى زازاكى قسەدەكەن.

^{۴۳} سىلفان يا فارقین، ناوى فارقین له مەيافارقىنەو ە هاتوو ە يەككە له قەزاكانى دياربەكر. لەسەر پىگەى دياربەكر - سىرتە. له پۆژئاو ە ناوچەى ئامەد و حەزرىو ە و له باشوور قەزای بسمل و له باكوور قەزای لجى و له پۆژھەلاتىش شاروچكەى ئەلپەنپە. ئەم قەزايە ۷۵ گوندى بەسەرەو ەپە.

^{۴۴} قولپ يا پاسوور يەككە له قەزايەكانى دياربەكرە، ۱۲۷ كىلۆمەتر له دياربەكرەو ە دوورە و سى ناحىە و پەنجا گوندى بەسەرەو ەن.

^{۴۵} هيزان: تورك هيزان و كورد خيزانى پىدەلن. قەزايەكى سەر بە شارى بتلىسە و سالى ۱۹۳۶ بوو ە قەزا و تەواوى خەلكەكەى كوردن و ناوچەيەكى دلرفىنە و زانا و نووسەرى وەك بەدیعوزەمان سەعیدى كوردى و كەمال فەوزى و مەلا خەلىل سىرتى و سەلىمى سولەپمان و زۆرى تر خەلكى ئەم ناوچەيەن.

0956_01	محەمەد سەعید ئەفەندی	شەمسەدین بەگ	هیزان	بەرپۆەبەری ئەیتامی موتکی	۱۲۹۶ک-	۶
1940_04	عەلی پەزا ئەفەندی	خۆجەزادە محەمەد ئەفەندی	هیزان	موفتیی هیزان	۱۲۶۸ک-	۷
1941_02	محەمەد ئەمین ئەفەندی	خۆجەزادە ئەحمەد ئەفەندی	هیزان	مودەپسە هیزان	۱۲۹۶ر-	۸

غەرزان^{۴۶}

1962_02	نەسروللا ئەفەندی	عومەر ئەفەندی	غەرزان	موفتیی غەرزان	۱۲۹۳-	۳

صەور^{۴۷}

2073_01	ئەحمەد جەمیل ئەفەندی	عەلی ئەفەندی	صەور	موحزیری دادگای شەرعیی صەور	۱۳۱۴ک-	۵

دیاربەکر

0002_02	فەیزوللا ئەفەندی	ئەحمەد ئەفەندی	دیاربەکر	نائبی دێرک	-	۱۰
0871_01	ئەحمەد جەمیل ئەفەندی	رامز ئەفەندی	دیاربەکر	نائبی کورجای	۱۲۹۳ک-	۲۵
0917_03	ئیسماعیل ئەفەندی	ئیسماعیل ئاغا	دیاربەکر	بەرپۆەبەری ئەیتامی ئەپوھ	۱۲۶۸ر-	۱۱
0917_05	محەمەد فائیک ئەفەندی	شیخ ئەحمەد ئەفەندی	دیاربەکر	کاتبی دادگای شەرعیی میسر	۱۲۸۸ک-	۱۸
1159_03	مەسعود ئەفەندی	سەید ئەحمەد خلووسی ئەفەندی	دیاربەکر	نائبی لجه	۱۲۷۱ک-	۴۹
1248_01	ئەحمەد حیلمی ئەفەندی	یوسف ئاغا	دیاربەکر	موفتیی دیاربەکر	۱۲۵۷ک- ۱۳۱۷ر	۴۴
2040_02	سلیمان ئەفەندی	-	دیاربەکر	سەرکاتبی دادگای شەرعیی یالۇفا	-	۳
2044_03	زولفەقار ئەفەندی	خەیروللا ئەفەندی	دیاربەکر	کاتبی دادگای شەرعیی دیاربەکر	۱۲۷۴ک-	۲۵
2058_02	محەمەد صابر ئەفەندی	عومەر ئەفەندی	دیاربەکر	نائبی هانی	۱۳۰۰ر-	۸
2061_01	یوسف نەجیب ئەفەندی	شیخ ئەحمەد ئەفەندی	دیاربەکر	کاتبی زابتی دادگای شەرعیی دیاربەکر	۱۲۸۰ک- ۱۳۳۲ر	۱۰
2087_03	محەمەد سەعید ئەفەندی	عومەر ئاغا	دیاربەکر	موحزیری دادگای شەرعیی سلیقان	۱۳۰۳ک-	۴

^{۴۶} غەرزان ھەرپیمیکی فراوانە و ناوی پووبار و دەشتیشە و سەر بە قەزای قورتالانی شاری سێرتە.

^{۴۷} ستەور یان ستەوری کە بە تورکی ساقوری پێدەلین، یەکیک لە قەزایەکانی پارێزگەی ماردینە و ۴۷ کیلۆمەتر لە ناوەندی ماردینەوێ دەورە و سێ ناحیە و ۳۳ گوندی بەسەرەوێن، دانیشتوانی کورد و ئاشوورین.

2287_01	ٹیبراهیم ٹہفہندی	سہید عہدولغہندی	دیاربہکر	موفتی دیاربہکر	۱۲۸۶ک-	۱۱
2288_02	مہحمود ٹہفہندی	یوسف زیا	دیاربہکر	موسہویدی موفتی دیاربہکر	۱۲۶۴ک-	۱۴
2289_02	محبہدین ٹہفہندی	حوسین حوسنی	دیاربہکر	موفتی بہشیری	۱۲۹۹ک-	۲۲
2427_03	محہمدسہعید ٹہفہندی	ٹہحمدہ حمدی	دیاربہکر	موحزیری دادگای شہرعی دیفریغی	۱۳۰۰- ۱۳۳۱ک	۷
2801_01	محہمد سہعید ٹہفہندی	موسا ٹہفہندی	دیاربہکر	نائیبی ٹاکچہداغ	۱۲۳۴ک-	۹
3002_01	محہمد نہجاتی ٹہفہندی	سادق ٹہفہندی	دیاربہکر	مودہرپیسی قہلای سولتان	۱۲۷۷- ۱۳۳۶ر	۲۰
5288_02	محہمدسالح ٹہفہندی	حوسین صالح	دیاربہکر	موفتی صہور	۱۲۸۱ک-	۱۵

چیرمیک^{۴۸}

1136_01	ٹہحمد فہمی ٹہفہندی	حوسین ٹہفہندی	چیرمیک	قازی شارباژیر	۱۳۰۰ک-	۱۹
2065_02	مستہفا نہدیم ٹہفہندی	حاجی یوسف	چیرمیک	کاتبی دادگای شہرعی دیاربہکر	۱۳۰۱ک-	۸
2094_02	مستہفا وہسفی ٹہفہندی	حاجی ٹیبراهیم ٹاغا	چیرمیک	مودہرپیسی ٹہرغہنی	۱۲۸۱ر-	۶

گہنج / گینج^{۴۹}

0643_03	شہوکتہ ٹہفہندی	عہلی حیلمی ٹہفہندی	گہنج	نائیبی ناحیہی ٹالاگوز	۱۲۹۲ک-	۵
0887_01	عہدوللا ٹہفہندی	عہدولکہریم ٹہفہندی	گہنج	کاتبی دادگای شہرعی گہنج	۱۳۰۱ک-	۴
0963_01	تاتارٹاغا	گونہیٹاغا	گہنج	کاتبی دادگای شہرعی سنجاقتی گہنج	۱۳۰۷ک-	۶
0964_01	یوسفٹاغا	-	گہنج	ٹودہجی دادگای شہرعی سنجاقتی گہنج	۱۳۰۵ک-	۴
1964_01	حہسہنہقی ٹہفہندی	حاجی محہمدہ حمدی ٹہفہندی	گہنج	موفتی گہنج	۱۲۹۳ک-	۱۰

^{۴۸} قہزایہک سہر بہ شاری دیاربہکر، سالی ۲۰۲۰ دانیشٹوانہکے بیست ہزار کس ہووہ.

^{۴۹} قہزایہک سہر بہ پاریزگہی چہولیک (بینگول) و کہوتوودتہ باشووری رڑٹہلاتی شارہکہ.

چەبەقچور^{۵۰}

0940_01	ئەحمەد ئەفەندى	مەلا محەمەد ئەفەندى	چەبەقچور ر	مودەرىسى چەبەقچور	۱۲۷۴-ك	۶
1969_02	شەھابەدىن ئەفەندى	سەيد محەمەد ئەفەندى	چەبەقچور ر	موفتى چەبەقچور	۱۲۷۷-ر	۱۴

قارتو^{۵۱}

0927_03	پروشى ئەفەندى	محەمەد ئاغا	قارتو	موحزىرى دادگاي شەرىعى قارتو	۱۲۹۸-ك	۴
1984_01	خالىد ئەفەندى	-	قارتو	موفتى قارتو	۱۲۹۲-ر	۲

كىغى^{۵۲}

5384_01	حاجى محەمەد نورەدىن ئەفەندى	سارى قازىزادە خەلىل ئەفەندى	كىغى	موفتى كىغى	۱۲۸۲-ر	۳

بتلىس

0620_02	محەمەد پەشىد ئەفەندى	حوسىن ئەفەندى	بتلىس	خزمەتكارى دادگاي شەرىعى گەلاتە	۱۲۶۷-ك	۵
0873_01	محەمەد ئەمىن ئەفەندى	قازىزادە عەبدولعەزىز ئەفەندى	بتلىس	نائىبى موتكى	۱۲۵۹-ر	۹
0883_01	جەلالەدىن ئەفەندى	شىخ فازل ئەفەندى	بتلىس	نائىبى موتكى	۱۲۹۵-ك	۱۶
0890_05	مستەفا عاصم ئەفەندى	مەلا عىسا ئەفەندى	بتلىس	نائىبى نورەدىن	۱۲۷۸-ك	۷
0892_03	شەمسەدىن ئەفەندى	سەيد محەمەد فازل ئەفەندى	بتلىس	نائىبى ئەزاكپور	۱۲۸۷-ك	۵
0899_06	محەمەد شەفىق ئەفەندى	وھلى ئاغا	بتلىس	كاتىبى دادگاي شەرىعى سەنجاقي گەنج	۱۳۰۹-ك	۴
0902_01	ئەحمەد محەمەد ئەفەندى	مەلا عەلى ئەفەندى	بتلىس	موسەۋىدى موفتى بتلىس	۱۲۸۱-ك	۶

^{۵۰} چەپاقچور ناۋى كۆنى پارىزگاي بىنگولى ئىستايە.

^{۵۱} قارتو يا گمگم، قەزايەكى سەر بە شارى مووشە، لە باكوورەۋە ئەرزەپوم، لە رۆژئاۋاۋە چەۋلىگ، لە رۆژھەلاتەۋە كۆپ (بولانك) و لە باشوورەۋە چىاي شەرفەدىن ھەيە. سى ناحىيە و ۹۳ گوندى بەسەرەۋەن.

^{۵۲} كىغى قەزايەكى شارى بىنگولە و ۷۵ كىلۇمەتر لە ناۋەندى شارەكەۋە دورە. بىستەكانى سەدى رابردو سەر بە شارى ئەرزىجان بوۋە و دواتر خراۋەتە سەر شارى بىنگول و ئىستا ژمارەى دانىشتۋانى سەروۋى پىنج ھەزار كەسە و ۲۸ گوندى بەسەرەۋەيە.

0903_02	محەمەد حوسەین ئەفەندی	عەزیز ئاغا	بتلیس	مودەرپەسی بتلیس	۱۲۸۰-ک	۴
0904_01	عەبدوللا ئەفەندی	سەید محەمەد ئەفەندی	بتلیس	مودەرپەسی بتلیس	۱۲۸۱-ک	۴
0905_01	عەبدولرحمان ئەفەندی	حاجی ئەحمەد ئەفەندی	بتلیس	کاتبی دادگای شەرعی بتلیس	۱۲۹۵-ک	۵
0906_01	عەبدولرحمان محەمەد ئەفەندی	حاجی سەعید ئەفەندی	بتلیس	کاتبی دادگای شەرعی بتلیس	۱۳۰۷-ک	۳
0907_02	یەحیا حەققى ئەفەندی	شیخ ھەمزە ئەفەندی	بتلیس	کاتبی دادگای شەرعی بتلیس	۱۳۰۴-ک	۴
0908_03	ئوبراھیم خەلیل ئەفەندی	حاجی عەبدوللا ئەفەندی	بتلیس	موحزیری دادگای شەرعی بتلیس	۱۳۰۷-ک	۴
0909_01	قاسم ئاغا	حاجی عوسمان ئاغا	بتلیس	موحزیری دادگای شەرعی بتلیس	۱۳۰۶-ر	۵
0913_01	عیسا ئەفەندی	حاجی عەبدوللا ئەفەندی	بتلیس	کاتبی دادگای شەرعی شیرقان	۱۲۸۱-	۴
0922_02	رەجەب ئەفەندی	شیخ شەعبان ئەفەندی	بتلیس	کاتبی دادگای شەرعی پەرۋاری	۱۲۸۹-ک	۵
0925_01	محەمەد عارف ئەفەندی	شیخ عەبولغەنی ئەفەندی	بتلیس	بەرپەرەری ئەیتامی قارتو	۱۲۷۳-ک	۸
0928_01	محەمەدروشدی ئەفەندی	رەشید ئاغا	بتلیس	کاتبی دووھمی دادگای شەرعی قولپ	۱۳۰۰-ک	۵
0941_01	عەبدولحەمید وھبى ئەفەندی	حاجی قاسم ئەفەندی	بتلیس	باشکاتبی دادگای شەرعی مەلازگرد	۱۳۰۲-ک	۳
0947_03	عوسمان ئەفەندی	مەلا خەتیبزادە سلیمان ئەفەندی	بتلیس	مودەرپەسی مەلازگرد	۱۳۰۲-ر	۵
0957_01	محەمەدشەوکت ئەفەندی	ئەحمەد ئاغا	بتلیس	کاتبی دادگای شەرعی موتکی	۱۳۰۹-ک	۶
0958_01	فەتاح عەونى بەگ	شەمسەدین بەگ	بتلیس	موحزیری دادگای شەرعی موتکی	۱۲۸۹-ک	۶
0960_01	ئیسماعیل حەققى ئەفەندی	پۆلاد ئاغا	بتلیس	بەرپەرەری ئەیتامی دادگای شەرعی سەنجاقي گەنج	۱۲۷۴-ک	۷
1932_01	سەید عەبدولمەجید ئەفەندی	سەید عەبدوللا ئەفەندی	بتلیس	موفتیی بتلیس	۱۲۹۲-ک	۱۳
1934_03	سەعید ئەفەندی	شیخ محەمەد ئەفەندی	بتلیس	موسەویدی موفتیی بتلیس	۱۲۹۲-ر	۱۰
1939_01	عەبدولغەنی ئەفەندی	خەلیل ئەفەندی	بتلیس	موفتیی ئەخلات	۱۳۰۲-ک	۲۳

1942_05	محەمەد مەحفوز ئەفەندی	عەبدولحەمید ئەفەندی	بتلیس	مودەپسی موتکی	۱۳۰۴-ر	۳۷
3068_01	ئەحمەد فائیک ئەفەندی	عەبدولعەزیز ئەفەندی	بتلیس	نائبی عادلجەواز	۱۳۶۹-ک	۵۱
3069_01	ئیسماعیل حەققى ئەفەندی	خەتیبزادە عەبدوللا ئەفەندی	بتلیس	نائبی هەکاری	۱۳۲۸-ر ۱۳۵۰-	۳
3281_01	مەلا عەبدولمەجید ئەفەندی	ئەحمەد ئەفەندی	بتلیس	باشکاتبی دادگای شەرعیی هیزان	۱۳۸۳-ر	۱۵
5350_01	مستەفا سیری ئەفەندی	-	بتلیس	موفتیی حەرپان	-	۲
5404_01	سالح فەوزی ئەفەندی	مەلا عەلی	بتلیس	باشکاتبی دادگای شەرعیی موتکی	۱۳۳۱-ر ۱۳۹۰-	۸
0251_36	عەبدولقادر قەدری ئەفەندی	مەلا عەبدولعەزیز ئەفەندی	بتلیس	مامۆستای خۆبەندەو و نووسینی قوتابخانە	۱۳۸۴-ک	۱۴

ئەخلات^{۵۳}

0888_04	عوسمان نووری ئەفەندی	شیخ مەحمود ئەفەندی	ئەخلات	نائبی ناحیەى مسک	۱۳۸۰-ک	۹
0949_01	عوسمان نووری ئەفەندی	شیخ مەحمود ئەفەندی	ئەخلات	بەرپۆەبەرى ئەیتامى ئەخلات	۱۳۸۰-ک	-
0950_01	حەسەن تەحسین ئەفەندی	حاجى تیموور ئەفەندی	ئەخلات	کاتبی دادگای شەرعیی ئەخلات	۱۳۸۸-ک	۴
0951_01	مستەفا وەسفی ئەفەندی	ئەحمەدئاغا	ئەخلات	موحزیری دادگای شەرعیی ئەخلات	۱۳۸۴-ک	۴
0962_01	ئىبراهیم حەققى ئەفەندی	یوسف چاوش	ئەخلات	کاتبی دادگای شەرعیی سنجاقى گەنج	۱۳۰۸-ک	۴
3071_02	حوسین حوسنى ئەفەندی	سادق ئەفەندی	ئەخلات	موفتیی وان	۱۳۴۲-	۹
3103_01	حوسین حیلمی ئەفەندی	سولتان ئاغا	ئەخلات	بەرپۆەبەرى ئەیتامى ئەرجیش	۱۳۰۵-ک	۴

^{۵۳} ئەخلات یان خەلات: قەزایەکە سەر بە شارى بتلیس و کەوتۆتە باکووری پۆژئاواى دەریاچەى وانه، دوو ناحیە و ۲۶ گوندی بەسەرەوہیە. شاریکی کەقنارە و گەلیک شوینەواری میژوویی لى هەن، وێرای ئەوەش گەلیک زانای کوردی لى هەلکەوتوون.

ئەردىش^{۵۴}

0277_02	محەمەد عىزەت ئەفەندى	ھاجى ھەمزە ئەفەندى	ئەردىش	نائىبى مەركەزى وان	۱۲۹۷-ك	۷
2773_02	نەجمەدىن ئەفەندى	خوجە ھوسىن ئەفەندى	ئەردىش	موفتىي ئەردىش	۱۲۸۵	۱۶

دەرسىم

0336_01	ئىسماعىل ئەفەندى	ەلى ئەفەندى	دەرسىم	مودەرىسى گەپۆك	۱۲۵۷- ۱۳۲۸ر	۲
2905_01	جەمال ئەفەندى	ئەمىن ئاغا	دەرسىم	موحزىرى دادگاي شەرىعى دەرسىم	۱۳۰۶-ك	۷

ئۇقچاك^{۵۵}

2892_01	دورسون ئەفەندى	ھوسىن ئاغا	ئۇقچاك	كاتىبى دادگاي شەرىعى ئۇقچاك	۱۲۹۵-ك	۴
2895_01	خدر ئەفەندى	يوسف ئاغا	ئۇقچاك	موحزىرى دادگاي شەرىعى ئۇقچاك	۱۳۰۲-ك	۴

مازگىرد^{۵۶}

2867_01	محەمەد پەتۋوف ئەفەندى	عوسمان ئاغا	مازگىرد	كاتىبى دادگاي شەرىعى مازگىرد	۱۲۹۱-ك	۴
2868_02	خدر ئەفەندى	ەلى ئاغا	مازگىرد	بەپتوۋەبەرى ئەيتامى مازگىرد	۱۲۷۵-ر	۴

گەمىشگەزەك^{۵۷}

0355_01	ئەھمەد پوشدى ئەفەندى	سلېمان ئەفەندى	گەمىشگەزەك	خزمەتكارى دائىرە مەشىخەت	۱۲۸۱-ك	۲۱
0390_02	نافىز مستەفا ھەزمى ئەفەندى	مستەفا ئەفەندى	گەمىشگەزەك	كاتىبى مەحفەلى شەرىعىيەت	۱۲۶۷-ك	۲۶

^{۵۴} ئەردىش كە بە توركى ئەرچىشى پىدەلېن، يەككە لە قەزاكانى پارىزگاي وانە بە دوورى سەد كىلۇمەتر، لە پۇژئاواۋە گەلى زىلان و لە باشوورەۋە گۈلى وانە. پىش پاپەپىنەكەى ئاگرى، ئەردىش سەر بە ئاگرى بوۋە. دوو ناحىيە و ۸۵ گوندى بەسەرەۋەن.

^{۵۵} ئۇقچاك: كورد پۇلور يان پۇلورى پىدەلېن، يەككە لە قەزاكانى پارىزگەى دەرسىم.

^{۵۶} مىزگر يا مازگىرد يان مازگىرد: بە توركى مازگرتى پىدەلېن، يەككە لە قەزاكانى شارى دەرسىمە، زۆربەى زۆرى خەلكەكەى كوردى كورمانجە و ھەندىكى بەشى باكوورى شارەكەيش كوردى زازايە. سى ناحىيە و ۷۶ گوند سەر بەم قەزاينە.

^{۵۷} ئەم قەزاينە سەر بە شارى دىرسىمە و بە سنوور دەكەۋىتە نىو سنوورى خاكى كوردان، شەرەفخاننىش باسى كىردوۋە، بەلام دواى ئەرەبىيەكان، توركىمانى زياتر لى نىشتەجى بوون، بۆيە ئىمەش لە كۆى ھەژدە كەسى لەدايكبوۋى ئەم قەزاينە، تەنيا چوارمان بە نموۋە نووسىۋە.

				(یه کیک له زانایان)		
0987_01	به کر سدی ئهفهندی	خوجه زاده شیخ علی ئهفهندی	گه میشگه زهک	ناییبی مهعموره تولعه زیز	۱۲۶۷ک- ۱۳۳۰ر	۳۰
1147_03	سلیمان ئهفهندی	ئهمین مهلا	گه میشگه زهک	کاتبی سهه زاده ئیمارهت	۱۲۹۹ک-	۵

شیرقان^{۵۸}

0135_01	محهمه خالص ئهفهندی	حاجی محهمه ئهفهندی	شیرقان	ئهدامی ئهنجومه نی تهدقیقات	۱۲۵۹- ۱۳۲۸ر	۳۴
1172_01	حاجی عهبدولمه جید ئهفهندی	سلیمان ئهفهندی	شیرقان	ماموستای زمانی فارسی له دارولخیلافه تولعالیه	۱۲۶۳ک-	۳
1956_01	حوسین ئهفهندی	رهسوول ئهفهندی	شیرقان	موده پرسی پهرواری	۱۲۸۵ر-	۴
1978_02	عیسا ئهفهندی	رهسوول ئهفهندی	شیرقان	قازی سامسون	۱۲۹۱ک-	۱۳
3399_01	یوسف زیائه دین ئهفهندی	عهبدولرهمان سامی ئهفهندی	شیرقان	ماموستای دهرسبیژ له فاتح	۱۲۶۱- ۱۳۳۱ر	۱۶
0249_30	ئیهراهم ئهفهندی	؟	شیرقان	ناییبی شیرقان	؟	۴

ئهروه^{۵۹}

0919_04	عیساناغا	عهبدوللا ئهفهندی	ئهروه	ئوده جی دادگای شه رعی ئهروح	۱۲۹۰ک-	۴

مه دینه^{۶۰}

1744_01	سهید ئیسماعیل ئهفهندی	سهید جه عفر ئهفهندی	مه دینه	ناییبی غورون	۱۲۷۸ک-	۶

به شیر^{۶۱}

2090_01	یوسف سدی ئهفهندی	مهلا علی ئهفهندی	به شیر	موده پرسی به شیر	۱۳۰۲ک-	۱۳

^{۵۸} شیرقان یان شیروان یان کوفره، قهزایه کی سهر به شاری سیرته.

^{۵۹} ئهروه یا به کوردی دهی، قهزایه کی سهر به شاری سیرته، له بهشی پۆژههلاتی دا شاری شرناخه و له باکووری دا پهروارییه. ۵۳ کلم له ناوهندی سیرته وه دووره. سالی ۲۰۱۶ ژماره دی دانیشتوانه که ی نزیکی بیست ههزار کهس بووه.

^{۶۰} ههندی له زانایانی کورد له مهککه و مه دینه له دایک بوون، له نێو دۆسیه ی مه دینه دا ته نیا سهید ئیسماعیل به رزنجیمان ناسییه وه.

^{۶۱} به شیر که به کوردییه که ی قوینی پێ ده لێن، قهزایه کی پارێزگای باتمانه و ئیستا له گه ل شارکه که تیکه ل بووه.

ویرانشار ۶۲

2298_02	ئیبراهیم ئەفەندی	-	ویرانشار	موفتیی ویرانشار	۱۲۸۹-ک- ۱۹۲۷ز	۳

مووش ۶۳

0897_01	عەلی رەزا ئەفەندی	ئیبراهیم ئەفەندی	مووش	کاتبی دووهمی دادگای شەرعیی مووش	۱۳۰۰-ر-	۹
0921_02	محەمەد رەشید ئەفەندی	محەمەد ئەفەندی	مووش	کاتبی دووهمی دادگای شەرعیی مووش	۱۲۷۹-ک-	۴
0926_04	محەمەد نادر ئەفەندی	حوسین حوسنی ئاغا	مووش	موقەبیدی دادگای شەرعیی قارتو	۱۳۰۹-ک-	۷
0929_02	محەمەد کامل ئەفەندی	خالد ئەفەندی	مووش	کاتبی دادگای شەرعیی قوڵپ	۱۳۰۴-ک-	۶
0931_01	عەبدولکەریم حیلمی ئەفەندی	عەلی ئاغا	مووش	بەرپۆەبەری ئەیتام	۱۲۹۰-ک-	۳
0932_02	یوسف ئەفەندی	ئەسکەندەر ئەفەندی	مووش	موقەبیدی دادگای شەرعیی مووش	۱۲۹۸-ک-	۴
0933_01	محەمەد سۆفی ئەفەندی	تاهیر ئەفەندی	مووش	موحزیری دادگای شەرعیی مووش	۱۲۹۹-ک-	۶
0934_03	میرزا ئەفەندی	زەقەر ئاغا	مووش	موحزیری دادگای شەرعیی مووش	۱۳۰۵-ک-	۵
0938_02	محەمەد توفیق ئەفەندی	یەعقوب ئەفەندی	مووش	موقەبیدی دادگای شەرعیی بولانق	۱۲۹۸-ک-	۴
0942_02	یوسف ئەفەندی	یەعقوب ئاغا	مووش	بەرپۆەبەری ئەیتامی مەلازگرد	۱۲۹۵-ک-	۶
0943_02	عوسمان نووری ئەفەندی	عومەر ئاغا	مووش	کاتبی دادگای شەرعیی مەلازگرد	۱۲۹۳-ک-	۳
0944_03	محیەدین ئەفەندی	تاهیر ئاغا	مووش	موحزیری دادگای شەرعیی مەلازگرد	۱۳۰۳-ک-	۹
0945_01	یوسف زیا ئەفەندی	مودەرپیس جەعفەر ئەفەندی	مووش	مودەرپیس مەلازگرد	۱۲۷۰-ر-	۱۵
0946_01	فەهیم فەهیمی ئەفەندی	فەحوڵلا ئەفەندی	مووش	مودەرپیس مەلازگرد	۱۲۹۲ر	۷

۶۲ یەکی لە قەزایەکانی ئورفایە و تورک پیتی دەلێن قیران شەهر، ئەم قەزایە لە پۆژئاواوە بە دووری ۹۰ کلم شاری ئورفایە و لە پۆژھەلاتدا بە دووری ۹۵ کلم شاری ماردین و لە باکوورەو بە دووری ۹۱ کلم شاری دیاربەکر و لە پۆژھەلاتیدا جەیلان پناز لەسەر سنووری سووریا ھەلکەوتوو.

۶۳ مووش ئیستا پارێزگایەکی تورکیایە و کەوتوووەتە نیوان دیاربەکر، بینگول، بتلیس و ئەرزەرۆم، زۆربەی ھەرە زۆری دانیشتوانەکی کوردە، تەنیا قەزای حەسکوی نەبی کە عەرەبە. بۆیە زانیانی ئەو قەزایەمان نەخستەن ئیو باسەکەمان.

1965_01	ئەحمەد ئەفەندى	مەلا دەرویش ئەفەندى	موش	مودەپىسى گەنج	۱۲۶۱-ك	۸
1974_01	خەلىل ئەفەندى	مەلا مەولوود ئەفەندى	موش	مودەپىسى موش	۱۲۹۰ر	۷
1974_02	محەمەد حەمدى ئەفەندى	عەبدوللا ئەفەندى	موش	موفتى موش	۱۲۴۸- ۱۳۳۲ر	۲۲
0251_35	موفتىزادە حەسەن كامىل ئەفەندى	شىيخ عەبدوللا ئەفەندى	موش	مودەپىس	۱۲۹۶-ك	۳

سىرت

0877_02	ئىبراھىم ئەفەندى	حاجى عومەر ئەفەندى	سىرت	نائىبى غەرزان	۱۲۶۷-ك	۲۳
0880_01	ئەحمەد توفىق ئەفەندى	قازىي حەسەن ئەفەندى	سىرت	موفتى سىرت	۱۲۶۱-ك	۱۴
0889_04	حەسەن حوسنى ئەفەندى	حەيدەرئاغا	سىرت	نائىبى فەندى	۱۲۹۷-ك	۶
0894_03	حوسىن ئائىل ئەفەندى	حاجى عەبدوللا ئەفەندى	سىرت	نائىبى سىرت	۱۲۹۱-ك	۴
0895_02	محەمەد بەھجەت ئەفەندى	خەلەفەزادە سەيفەدىن ئەفەندى	سىرت	باشكاتىبى دادگاي شەرىعى ئەروھ	۱۳۰۰-ك	۳
0900_01	حامد حەمدى ئەفەندى	سەيد عوسمان ئەفەندى	سىرت	موفتى شىرقان	۱۲۸۴-ك	۱۰
0910_02	خەلىل ئەفەندى	حاجى عەبدولرەزاق ئەفەندى	سىرت	باشكاتىبى دادگاي شەرىعى ئەروھ	۱۲۹۹ر	۸
0911_02	ئەحمەد خلوسى ئەفەندى	شىيخ سلېمان ئەفەندى	سىرت	بەرپىو بەرى ئەيتامى شىرقان	۱۲۸۴-ك	۹
0914_01	عەبدولغەنى ئەفەندى	ئىسماعىل حەقى ئەفەندى	سىرت	كاتىبى دادگاي شەرىعى شىرقان	۱۳۰۲-ك	۴
0915_01	عەبدولرەحمان حەسىب ئەفەندى	حوسىن ئادەم ئەفەندى	سىرت	موقەببى دادگاي شەرىعى شىرقان	۱۲۹۹-ك	۶
0918_03	محەمەد حىلمى ئەفەندى	مەلا ئەحمەد ئەفەندى	سىرت	كاتىبى دادگاي شەرىعى ئەروھ	۱۳۰۷-ك	۶
0923_02	عەبدولواھىد حەمدى ئەفەندى	حاجى عەبدولفەتاح ئەفەندى	سىرت	كاتىبى دادگاي شەرىعى پەرۋارى	۱۳۰۴-ك	۵
0924_03	حەسەن حوسنى ئەفەندى	مەحمۇود ئەفەندى	سىرت	مۇھزىرى دادگاي شەرىعى پەرۋارى	۱۲۹۸-ك	۶

0937_02	بايه زید ئەفەندی	خۆجە عەبدولعەزیز ئەفەندی	سیرت	کاتبی دووهمی دادگای شەریعی سامسۆن	۱۲۹۶ک-	۵
0953_01	ئەحمەد حیلمی ئەفەندی	حاجی عەلی ئەفەندی	سیرت	کاتبی دادگای شەریعی سیرت	۱۲۸۳ک-	۴
0954_01	نووری ئەفەندی	بورھانەدین ئەفەندی	سیرت	موحزیری دادگای شەریعی سیرت	۱۲۹۰ک-	۴
0955_01	عیسا ئەفەندی	محەمەد ئەفەندی	سیرت	ئۆدەجی دادگای شەریعی سیرت	۱۲۹۴ک-	۵
0965_01	عەبدولقادر فەهمی ئەفەندی	مەلا ئەحمەد	سیرت	بەرپۆشەبەری ئەیتامی غەرزەن	۱۲۹۳ک-	۷
0966_01	سەڵح زێهەنی ئەفەندی	حاجی ئیبراھیم ئەفەندی	سیرت	باشکاتبی دادگای شەریعی غەرزەن	۱۳۰۱ک-	۴
1013_02	مستەفا ئەفەندی	حاجی محەمەد سادق ئەفەندی	سیرت	قازی سەلاحییه	۱۳۰۳- ۱۳۳۱ر-	۲۸
1066_01	ئەحمەد توفیق ئەفەندی	قازی حەسەن ئەفەندی	سیرت	موفتیی سیرت	۱۲۶۱ک-	-
1942_03	خەلیل خولقی ئەفەندی	حاجی محەمەد ئەفەندی	سیرت	موفتیی سیرت	۱۲۸۵-	۲
1944_02	حامید ئەفەندی	-	سیرت	مودەرپسی سیرت	۱۲۷۵-	۲
1951_02	محیەدین ئەفەندی	مەلا عەبدولمەجید ئەفەندی	سیرت	موفتیی ئەرووح	۱۲۹۳ک-	۸
1959_01	عەبدولرەحمان حەسب ئەفەندی	حاجی حوسین ئەفەندی	سیرت	موفتیی شیرقان	۱۲۹۹ک-	۸
2789_01	عوسمان ئەفەندی	مەلازادە حاجی ئەحمەد ئەفەندی	سیرت	موفتیی مەحمودی	۱۲۸۳ک-	۳۰
5239_01	شیخ عەبدولعەزیز ئەفەندی	شیخ خەلیل ئەفەندی	سیرت	موفتیی شەرنەخ	۱۲۸۳ک-	۱۲
5628_01	مستەفا لوتفی ئەفەندی	عەبدولمەجید ئاغا	سیرت	لە زانایانی سیرت	۱۲۹۹ک	۱

ماردین

0162_04	یوسف سدقی ئەفەندی	عومەر شەوقی ئەفەندی	ماردین	نائبی موسڵ	۱۲۴۰ک- ۱۳۱۸ر	۵
0923_01	عەبدولغەفوور ئەفەندی	سەید شیخ ئەحمەد حەمدی ئەفەندی	ماردین	لە پایەکانی حەرەمەین	۱۲۵۵ک-	۳
1208_01	حوسین حوسنی ئەفەندی	ئەییوب سەبری ئەفەندی	ماردین	کاتبی دادگای شەریعی جەزیرە	۱۳۰۸ک-	۷

1340_01	بەکر ئەفەندی	محەمەد موخلیص ئەفەندی	ماردین	نائبی نسیین	۱۲۷۲ک-	۴۲
2021_01	عەبدولوەهاب ئەفەندی	محەمەد مەسعوود ئەفەندی	ماردین	نائبی ئەرووح	۱۲۶۱ک-	۱۳
2031_02	عەبدولکەریم ئەفەندی	فەیزوللا ئەفەندی	ماردین	موفتیی بەشیری	۱۲۶۵ک-	۶
2039_01	عەبدولغەنی ئەفەندی	مەلا ئەحمەد ئەفەندی	ماردین	مودەرپسی ماردین	۱۲۵۸ک- ۱۳۲۹ر	۴
2045_02	مەحمود موخلیص ئەفەندی	حاجی یونس ئەفەندی	ماردین	کاتبی دادگای شەرعی ماردین	۱۲۶۳ک-	۳۷
2051_01	عەبدولرەزاق ئەفەندی	محەمەد عاکف ئەفەندی	ماردین	نائبی کەرپوران	۱۲۷۸-	۴
2054_03	تاهیر ئەفەندی	عەبدولخەلیل ئەفەندی	ماردین	نائبی جزیره	۱۲۸۶ک-	۲۷
2055_01	محەمەد عیزەت ئەفەندی	موسا(؟) ئەفەندی	ماردین	نائبی حەسەنکیف و میدیات	۱۲۷۰ک-	۵
2063_01	قاسم ئەفەندی	حاجی مستەفا ئەفەندی	ماردین	کاتب زابتی دادگا	۱۲۵۲ک-	۷
2072_01	شەوقی ئەفەندی	ئەحمەد ئاغا	ماردین	بەرپۆهەری ئەیتامی عونیه	۱۲۸۷ک-	۷
2075_01	عەبدولرەزاق ئەفەندی	شیخ ئیسماعیل ئەفەندی	ماردین	باشکاتبی دادگای شەرعی میدیات	۱۲۹۹ر-	۳۴
2077_01	جەمالەدین حەقی ئەفەندی	یوسف ئەفەندی	ماردین	باشکاتبی دادگای شەرعی جزیره	۱۲۹۷ک-	۱۰
2078_02	محەمەد توفیق ئەفەندی	شیخ مستەفا ئەفەندی	ماردین	بەرپۆهەری ئەیتامی جزیره	۱۲۹۱ک-	۷
2084_02	محەمەد دەرویش ئەفەندی	بەکرئاغا	ماردین	بەرپۆهەری ئەیتامی نسیین	۱۲۶۷ر-	۴
2085_02	صادق بەکر ئەفەندی	محەمەد نەجیب ئەفەندی	ماردین	موحزیری دادگای شەرعی نسیین	۱۲۹۴-	۴
2091_01	حەسەن ئەفەندی	عەبدولقادر ئەفەندی	ماردین	ئۆدەجی دادگای شەرعی ماردین	۱۲۷۶	۴
2299_01	حوسین ئەفەندی	حاجی محەمەد ئەفەندی	ماردین	موفتیی ماردین	۱۲۷۵ک-	۹
2302_02	محەمەد شاکر ئەفەندی	محەمەد عەلی بەگ	ماردین	موفتیی میدیات	۱۲۹۰-	۲۳
2303_01	ئەحمەد حیلمی ئەفەندی	مەلا عەبدوللا ئەفەندی	ماردین	موفتیی نسیین	۱۲۸۸ک-	۷

2303_02	محەمەد تاهير زەكى ئەفەندى	قاسم ئەفەندى	ماردين	موفتتى نىيىن	۱۲۹۷-ك-	۲۰
2719_02	محەمەد عىزەت ئەفەندى	شىخ مستەفا ئەفەندى	ماردين	موفتتى عونىيە	۱۲۷۳-ك-	۱۸
3367_01	ئەحمەد ئەفەندى	شىخ ئەيوب ئەفەندى	ماردين	مودەپىسى ماردين	۱۲۹۸-ك-	۲۶
5236_01	عومەر كەسەف ئەفەندى	سەيد عەبدوللا وھەبى ئەفەندى	ماردين	موفتتى رەئسولعەين	۱۲۸۰-ر-	۱۴
0149_15	ئەحمەد حىلمى ئەفەندى شىخ زادە	حاجى يونس ئەفەندى	ماردين	موفتتى ماردين	۱۲۵۰-ر-	۲۵
0250_27	سلىمان سالم ئەفەندى	شىخ ئەحمەد ئەفەندى	ماردين	نائىب	۱۲۵۶-ك-	۱۱
0253_09	دەرويش عەلى ئەفەندى زادە محەمەد تاهير زەكى ئەفەندى	قاسم ئەفەندى	ماردين	موسەوئىدى فەتۋا ماردين	۱۲۹۷-ك-	۴

مىدىيات ۶۴

2030_03	محەمەد ئەمىن لوتقى ئەفەندى	حاجى ئىبراھىم عالم ئەفەندى	مىدىيات	موفتتى مىدىيات	۱۲۹۵-ر- ۱۳۲۷-ر	۵
2048_02	ئەحمەد ئەفەندى	موفتتى زادە ئىبراھىم ئەفەندى	مىدىيات	كاتىبى دادگاى شەرىعى مىدىيات	۱۲۷۴-ر-	۲۲
2066_01	عەبدوللا ئەفەندى	محەمەد سەئىد ئەفەندى	مىدىيات	مودەپىسى دياربەكر	۱۲۸۸-ر-	۱۵
3363_01	خوسەين ئەفەندى	مەلا عەبدولرەھمان ئەفەندى	مىدىيات	مودەپىسى مىدىيات	۱۲۹۸-ر-	۱۳
3368_01	ئىبراھىم ئەفەندى	تۆ ئاغا	مىدىيات	موفتتى چىرمىك	۱۲۶۶-ر-	۲۲

ئورفا (رحا)

0017_03	مەزھەر ئەفەندى	شىخ محەمەد ئەفەندى	ئورفا	نائىبى قارتال	۱۲۸۲-۱۳۲۴	-
0299_04	محەمەد ناسىخ ئەفەندى	عەلى نەقى ئەفەندى	ئورفا	نائىبى مكس	۱۲۶۰-ك-	۹
1228_02	محەمەد صادق ئەفەندى	ئەحمەد لامع ئەفەندى	ئورفا	باشكاتىبى دادگاى شەرىعى خوراسان	۱۲۸۶-ك-	۴
1373_03	سەفۋەت ئەفەندى	شىخ عەبدولقادر ئەفەندى	ئورفا	سەرۋكى مەجلىسى مەشاىخ	۱۲۸۲-ر- ۱۹۵۰-ز	۴

۶۴ مىدىيات قەزايەكى ماردينە و موسولمان و ديان و ئىزدىي لى نىشتەجىن، ۵۵ گوند و شەش ناحىيە بەسەرەوھن.

1409_01	عەباس وەسێق ئەفەندی	سالىح ئاغا	ئورفا	موفتیی سوروج ^{٦٥}	١٢٧٦ک-	٣
1483_03	محەمەد ئەمین ئەفەندی	-	ئورفا	مودەپىسى حەوران	١٢٧٨ک-	٧
1619_02	محەمەد ئەمین ئەفەندی	عەبدولرەحمان ئەفەندی	ئورفا	موفتیی حەران	١٢٦٨ر-	١٤
1624_01	عەبدوللە تیف جەمالەدین ئەفەندی	عەبدوللا ئەفەندی	ئورفا	موفتیی ئورفا	١٢٤٠ک-	١١
1625_01	موسلىم حىلمى ئەفەندی	سەلىم ئەفەندی	ئورفا	بەرپۆه بەرى ئەیتامى ئورفا	١٢٧٤ر-	٤
1630_02	موسلىم ئەفەندی	موفتیزادە عەبدولرەحمان ئەفەندی	ئورفا	موفتیی ئورفا	١٢٧٤ر-	١٦
1646_02	بەکر سەدى ئەفەندی	سالىح ئەفەندی	ئورفا	مودەپىسى سوروج	١٢٨١ک-	٨
1667_01	محەمەد شەفیق ئەفەندی	مستەفا ئەفەندی	ئورفا	موباشیری دادگای شەرعیی سوروج	١٣٠٦ک-	٥
1668_01	مستەفا فائىق ئەفەندی	محەمەد ئەفەندی	ئورفا	بەرپۆه بەرى ئەیتامى سوروج	١٢٩٨ک-	٦
1683_03	عومەر حەقى ئەفەندی	شیخ مستەفا ئەفەندی	ئورفا	مودەپىسى ئورفا	١٢٧٢ر-	٣
1684_01	بەکر سەدى ئەفەندی	حاجى محەمەد ئەفەندی	ئورفا	مودەپىسى بیرەجىک	١٢٩٤	٦
2146_01	حوسین ئەفەندی	سەید یەحیا ئەفەندی	ئورفا	مودەپىسى حەلەب	١٢٧٥ک-	٥
2194_01	عەبدولقادر ئەفەندی	مەلا محەمەد ئەفەندی	ئورفا	موفتیی سوروج	١٢٧٢ر- ١٣٣١ر	٥٧
4020_01	محەمەد ئاغا	-	ئورفا	خزەمە تکاری بەرپۆه بەرى ئەوراق	-	٤
4205_01	خەلیل حەقى ئەفەندی	یەعقوب ئەفەندی	ئورفا	مودەپىسى حەران	١٢٩٩ک-	٥
4439_01	عەبدولرەحمان خالىس ئەفەندی	شیخ ئەحمەد پوفاعى ئەفەندی	ئورفا	مودەپىسى ئورفا	١٢٨٤ک-	١١
4466_01	بەکر فەرىد ئەفەندی	سالىح ئەفەندی	ئورفا	باشکاتىبى دادگای شەرعى سوروج	١٣٠٠ک-	٦

^{٦٥} سوروج قەزایەکی شارى ئورفا یە و هەموو دانیشتوانەکەى کوردە.

خهړپوټ

0126_02	حافظ عوسمان نووری ټهفه نندی	حافظ سلیمان ټهفه نندی	خهړپوټ	ژمیږیاری بهیتولمال	۱۲۷۹ک-	۴۱
0310_01	حوسین ټاغا	عوسمان ټاغا	خهړپوټ	خزمه تکاری دارایی	۱۲۶۶ک-	۱۶
0899_07	مستهفا توفیق ټهفه نندی	عبدالرحمان ټهفه نندی	خهړپوټ	نهقیبوله شراق	۱۳۱۷ک-	۱
2658_02	عومر عهونی ټهفه نندی	حاجی عوسمان ټاغا	خهړپوټ	موده پرسی مه عموره تولعه زیز	۱۲۷۶ک-	۴
2659_01	ټهحمه ټهسعه ټهفه نندی	محهمه علی ټهفه نندی	خهړپوټ	موسه وییدی موفتی مه عموره تولعه زیز	۱۲۷۶ک-	۴
2662_02	ټیسماعیل حهقی ټهفه نندی	مستهفا سهبری ټهفه نندی	خهړپوټ	زابت کاتبی دادگای شه رعی مه عموره تولعه زیز	۱۲۷۱ک-	۱۳
2666_02	محهمه علی ټهفه نندی	حاجی یوسف ټهفه نندی	خهړپوټ	موحزیری دادگای شه رعی مه عموره تولعه زیز	۱۲۸۴ر- ۱۳۳۳ر	۱۰
2669_04	عومر فهیمی ټهفه نندی	ولهیدین ټهفه نندی	خهړپوټ	موفتی خهړپوټ	۱۲۵۸ر- ۱۳۳۳ر	۲۱
2670_03	مستهفا سه فوه ټهفه نندی	حاجی علی ټهفه نندی	خهړپوټ	موده پرسی خهړپوټ	۱۲۷۱	۱۲
2687_03	ټیبراهیم ټهفه نندی	ټهحمه عاصم ټهفه نندی	خهړپوټ	موفتی نازمییه ۶۶	۱۲۷۸ر-	۱۱
2687_04	ټیسماعیل ټهفه نندی	قارهمان ټهفه نندی	خهړپوټ	موفتی چارشه نجاک	۱۲۷۰ر- ۱۳۳۲ر	۱۲
2819_02	محهمه ره فعه ټهفه نندی	حوسین ټهفه نندی	خهړپوټ	موفتی که بان	۱۲۴۷ر- ۱۳۱۱ر	۲۲
2826_03	مستهفا سهبری ټهفه نندی	قاپانزاده هسهن ټهفه نندی	خهړپوټ	نائیبی په رتهک ۶۷/ دهر سیم	۱۲۹۲ک-	۴
2854_01	عومر ټهفه نندی	حافظ ټهفه نندی	خهړپوټ	موده پرسی ناحیه په رتهک	۱۲۹۲ک-	۵
2855_01	ټیبراهیم ټهفه نندی	حه سهن ټاغا	خهړپوټ	زابت کاتبی دادگای شه رعی مه عموره تولعه زیز	۱۲۵۷ک-	۱۵

^{۶۶} نازمییه: قسله یا قزل کلیسه شی پی دهلین، یه کیک له قهزایه کانی پاریزگی دهر سیمه. سی ناحیه و ۲۶ گوندی به سه ره وهن.

^{۶۷} پی رتهک یا په رتهک قهزایه کی سهر به شاری دهر سیمه، چوار ناحیه و ۴۷ گوندی به سه ره وهن.

2861_01	مسته فا راغیب ئەفەندی	ئەحمەد ئاغا	خەریپوت	باشکاتبی دادگای شەریعی نازمییه	۱۲۹۹ک-	۳
2887_01	محەمەد زولفی ئەفەندی	بەکر ئەفەندی	خەریپوت	موقەبیدی دادگای شەریعی خەریپوت	۱۳۰۶ر-	۴
2888_01	یونس عەونی ئەفەندی	محەمەد علی ئەفەندی (موفتی)	خەریپوت	لە کاتبانی دادگای شەریعی خەریپوت	۱۲۸۲ک-	۵
2889_01	محەمەد بەهائەدین ئەفەندی	حاجی علی پەزا ئەفەندی (لە زانایانی خەریپوت)	خەریپوت	بەرپۆه بەری ئەیتامی خەریپوت	۱۲۸۵ک-	۷
2890_01	ئەحمەد فەزید ئەفەندی	محەمەد حەنەفی ئەفەندی	خەریپوت	ئۆدەجی دادگای شەریعی خەریپوت	۱۳۰۷ک-	۴
2893_01	عەبدولرەحمان ئەفەندی	حاجی حەسەن ئاغا	خەریپوت	بەرپۆه بەری ئەیتامی ئوقاچک	۱۲۶۸ر-	۴
2910_02	مسته فا صەبری ئەفەندی	محەمەد ئاغا	خەریپوت	موسەویدی موفتی دەرسیم	۱۲۷۱ک-	۶
3227_02	مەحمود کامل ئەفەندی	عومەر وەلیەدین ئەفەندی	خەریپوت	موفتی خەریپوت	۱۲۸۱ک-	۱۷
3472_01	ئەبوبەکر ئەفەندی	عەبدوللا ئەفەندی	خەریپوت	مامۆستای دەرسیژ لە بایەزید	۱۲۵۵ر- ۱۳۲۹ر	۱۴
3567_01	حەسەن ناعمی ئەفەندی	-	خەریپوت	مامۆستای بایەزید و موسەویدی فەتواخانە ۶۸	۱۳۱۶ر-	۴
3586_02	ناعم ئەفەندی	-	خەریپوت	مامۆستای دەرسیژ	-	۲
0252_24	محەمەد فەوزی ئەفەندی	قۆجە عەلی زادە حەسەن ئەفەندی	خەریپوت	یەکیک لە زانایان	۱۲۸۱ک-	۲
0252_25	عەبدولحەمید حەمدی ئەفەندی	عومەر نوعمان ئەفەندی	خەریپوت	مودەریسی مەدرەسە ی کاملاًپاشا	-	۱۵
0252_26	ئەبیراهیم ئەفەندی	ئەحمەد عاصم ئەفەندی	خەریپوت	مودەریس	۱۲۷۹ک-	۲

مەعموورەتولەزیز (ئەلەزیز-ئەلازیز)

0113_01	محەمەد حیکمەت ئەفەندی	ئەحمەد ئاغا	مەعموورەتولەزیز	کاتبی موخاسەبە عیلمییه	۱۲۸۸-	۴

^{۶۸} فەتواخانە: بریتی بوو لە ژووری ئەمینی فەتوا کە لە تەنیششت ژووری ئیخولئیسلامەوه بوو.

0116_01	ئەحمەد حېلى ئەفەندى	مەھمەد خلوصى ئەفەندى	مەعمۇرە تولەيز	كاتىبى موحاسەبەي عېلىمىيە	۱۲۹۳-ك	۹
0268_01	ئىبراھىم روشىدى ئەفەندى	ھاجى ھەسەن ئەفەندى (لە زانايانى خەرىپوت)	مەعمۇرە تولەيز	نەقىبولئە شىراف	۱۲۷۱-ك	۱۵
0290_03	ئومەر ئەفەندى	موسا تىمورىئاغا	مەعمۇرە تولەيز	لە ئاغا يانى مەشىخەتتى عوليا	۱۳۰۵-	-
0318_02	ھوسىن ئاغا	ئەھمەد ئاغا	مەعمۇرە تولەيز	ئۆدەجى دەرس بە وھكالت	۱۲۹۳-	۳
0323_0	مىستەفا ئەفەندى	ھەسەن ئەفەندى	مەعمۇرە تولەيز	خزمەتكارى فەرمانگەي مەشىخەت	۱۳۰۹-	۲
0348_04	مىستەفا ئەفەندى	عەبدوللا ئەفەندى	مەعمۇرە تولەيز	بەريۆەبەرى ئەيتامى كوروچاي	۱۲۸۷-ك	۳
0438_02	ھوسىن سەبرى ئەفەندى	ئىبراھىم ئەفەندى	مەعمۇرە تولەيز	نائىبى ئىچەل	۱۲۴۹-ك	۱۹
1015_02	روشىدى ئەفەندى	مەلا ئەھمەد	مەعمۇرە تولەيز	موفتىي ھىسن منصور	۱۲۴۵-ك	۱۸
1142_02	ھەسەن تەھسىن ئەفەندى	مىستەفا سەبرى ئەفەندى قەرە مەھمۇدزادە (لە نائىبەكان)	مەعمۇرە تولەيز	نائىبى قەرەپنار	۱۲۷۸-ك	۴۵
1846_02	ئومەر ئەفەندى	بەكر ئەفەندى	مەعمۇرە تولەيز	نائىبى دەرسىم ك-	۱۲۸۱ ك-	۷
2649_01	مەھمەد ئەفەندى	مەھمەد ئەفەندى	مەعمۇرە تولەيز	باشكاتىبى دادگاي شەرىعى پۇتورگە	۱۲۹۱-ك	۷
2827_02	مىستەفا ئەفەندى	دەرويش ئەفەندى	مەعمۇرە تولەيز	نائىبى سەگەدىن	۱۲۷۲-ك	۵
2838_01	ھەسەن ئەفەندى	شىيخ ئومەر	مەعمۇرە تولەيز	نائىبى ناحىيەى كەلال سەر بە قەزاي ئوقاچك	۱۲۹۲-ك	۶
2842_02	عوسمان ئەفەندى	ھاجى ھوسىن ئەفەندى	مەعمۇرە تولەيز	نائىبى شىيخ ھاجى	۱۲۷۹-ك	۷
2845_01	مىقداد ئەفەندى	عوسمان ئەفەندى	مەعمۇرە تولەيز	نائىبى ناحىيەى قەرەجە	۱۲۸۱ر-	۷
2847_01	فازل ئەفەندى	ھەسەن ئاغا	مەعمۇرە تولەيز	نائىبى ناحىيەى چاىكەرەئالى لە مەعمۇرە تولەيز	۱۳۰۰-ك	۱۷

2848_01	رهشيد ئهفهندی	حوسين ئهفهندی	مهعمورهتولعهزیز	نائیبی ئهیتام له مهعمورهتولعهزیز	۱۲۸۳ک-	۲
3420_01	عهبدولله تیف ئهفهندی	حاجی مستهفا ئاغا	مهعمورهتولعهزیز	مامۆستای دهرسیژ	۱۲۵۸ک-	۱۸
0249_29	حاجی حافز عهبدولرهحیم ئهفهندی	حاجی ئیبراهیم ئهفهندی	مهعمورهتولعهزیز	موده ریس- موعه لیم	۱۲۶۵ک-	۱
0250_41	حافز سالح سامی ئهفهندی	محهمه تورهان ئهفهندی	مهعمورهتولعهزیز	سهروکی دادگای به رایى سیرت	۱۲۶۲ک-	۳

الخلاصة

دليل الإضبارة الإدارية لعلماء كردستان ومشاهيرها في مكتبة المشيخة التركية
لقد أدى علماء الكرد ومشاهيرهم الدور الكبير الفعال في مؤسسات النظام الإداري العثماني، طيلة القرون التي بسط
العثمانيون سلطتهم على معظم أراضي الكرد (كردستان)، سواء في عهد الإمارات الكردية، أو فيما بعد سقوط تلك الإمارات.
ووصلت إيجابية أدوارهم إلى أن قسما من القضاة والمفتين الأكراد كانوا خارج أرض كردستان، ووصل اعداد منهم إلى
مراتب وظيفية رفيعة في عموم العالم الإسلامي وكانوا من المشاهير المعروفين.
إن مكتبة المشيخة في مدينة استانبول التي تضم عشرات الآلاف من إضبارات وملفات القضاة والمفتين عامة لأكثر من
مئتي سنة من القرون الأخيرة لحكم آل عثمان، فيها مئتا إضبارة لما يقارب من خمسمئة قاض ومفتن كردي. تناولنا في هذا
المقال في شكل بيبليوغرافيا وبالتسلسل موطنهم ومحل وسنوات ولادتهم وأماكن عملهم وأرقام إضبارتهم وصفحاتها المتضمنة
لتلك المعلومات.. فهذا الدليل المعنون اعلاه يساعد على كشف إضبارات كل أولئك العلماء الأكراد الموظفين في الدولة العثمانية
فيما بين سنوات ١٨٠٠-١٩٣٠.
كلمة المفتاح: علماء الكرد، المفتون، الموظفون الكبار في الدولة العثمانية. ارشيف المشيخة.

Abstract

A guid of administrative files for Kurdistan scholars and celebrities in the Turkish Sheikhdsm Library

Throughout the decades of Ottoman authority on the large swaths of Kurdistan, Kurdish scholars and notables, either during the reign of Kurdish Emirates or after their disappearance, played their major role in the institutions and administrative systems of that state. Some of the cadis and muftis were employees even outside the Kurdistan borders, some others even reached to higher states, and got known worldwide. Mashikhat library in Istanbul keeps tens of thousand of cadis and muftis dossiers of two hunderd years ago of Ottoman Empire, among them, about five hundered accounts of Kurdish figures are kept. In this article, they are listed, in the format of bibiliography based on their place of birth, place of work, date of birth, page number of dossiers, and recognizing document pages.

This guide (The guidebook of administrative dossier of Kurdistan scholars in Mashikhat archive in Turkey) serves to find the archive of all Kurdish scholar personnels who lived from 1800-1930.

Keywords: Higher position Personnel in Ottoman Empire, Kurdish Scholars, Mashikaht Archive, Mufti.

کتیبی "بووژاندنه وهی میژووی زانیانی کورد له ڕێگهی دهستخه ته کانیانه وه" هه لسه نگاندنیکی رهخنه گرانه

د. زرار سدیق توفیق

پیشه کی:

میژووی زانیانی کورد^۱ دا، له میژوه پهیته پهیته سهرنج و تیبنیم له کن پهیدابوو و کاتی خوی له میانهی ئاخافتتمان دا به ته له فون، باسی دووسیه کیانم بو ماموستا قهره داگی کردوه. ئیستایش ههرچه ند زیاتر له بیست سال به سهر بلالو کرانه ته وهی یه کهم بهرگی دا تیپه پیه، ئهم سهرنج و رهخنانه م دهخه مه روو سه بارهت به پینچ بهرگی یه کهمی کتیه که که له نیوان سالانی (۱۹۹۸-۲۰۰۳) دا له به غدا چاپ کران و پتر له بهرگه کانی دواتر زانیاری نو و ناساندنی دهستخه تی ناوازه و به هاداریان تیدا یه. دیاره منیش بی گومان- ته نها مه به ستم خزمه تکردنی دیرۆک و چاند و ئه ده بیاتی کوردیه و هیوادارم ئه گهر به راست ده زانین، له چاپی داهاتوو دا له بهرچاوبگیرین و بیستوومه وا بریاره بکرین به کرمانجی و پیتی لاتینی.

پیوسته ئه وهش بلین که کاره کهم ده باره ی ره سه نی و هه لبه سترای یا کون و نویسی یان ره سه نی و ده ستکاریکراوی میژووی ده ستخه ته کان نییه و نا کرێ له م مژارانه بدویم، چونکه من هیچیانم نه بینوه، ئه وانه نه بی که چاپ و بلالو کرانه ته وه و ده ستم که وتون، به لکوو کاره که ی من ته نها سهرنج و تیبنیه له باره ی خویندنه وه و سه رو ده ری ماموستا قهره داگی یه وه له گه ل ئهم ده ستخه تانه و میتودی کارکردنی سه بارهت به ناساندنی دانهر یا ناسیخه کانیان و چۆنیه تی دانانیان به کورد.

(۱) پرسى میتۆدى نووسین:

به ره له هه موو شتیکی پیوسته ئه وه بلین: ئهم کتیه مخابن له سهر بنه مایه کی پيش وهخت بنیادنراوه و سۆزدارانه نووسراوه و سۆزی "کوردا یه تی ئاویتیه دینداری" ی به سه ردا زاله، واتا سه رهتا بریاره که دراوه و ئه وجا ئه نجامه که ئاشکراکراوه، پاشان هه ول دراوه و کار

ماموستا محمەد عەلی قەرەداغی کەسیتییه کی زانستی ناودار و خه مخوړیکی دلسۆز و له خو بو رده ی که له پووری نووسراوی کوردیه و نزیکه ی نیو سه ده یه خه ریکی گه ران و پشکنیه به نیو کتیه خانه و حو جره و ده ستو و سخا نه کان دا، به ئومیدی ده ستخستنی که شکو ل و به یاز و ده ستخه تی په را گهنده و سا خکرده وه و له چاپدانی دیوانی شاعیرانی کلاسیک و بلالو کرده وهی ده ستخه ته کانی میژوو و شیعیر و په خشان ی کوردی؛ له بهرته وه زور له وه ناسراوتره لیره پیوست بکا بیناسین و ده باره ی بدوین. "ئه کادی میای کوردی" به ره له چهند سالیکی، وهک پیزانینیک بو کوشش و خزمه ته کانی، ریزی لی نا و دیاره لای هه موو رۆشنیر و خوینده وار و ئه ده بدو ستیکی کورد ئاشکرایه که خه رمانی کتیب و لیکو لینه وه و گو تار و سا خکرده وه کانی به کوردی و عه ره بی: (مه هدی نامه که ی ئیبن حاج: ۱۹۷۵) و (دیوانی وه فای: ۱۹۷۸) و (تذکره العوام: ۱۹۷۹) و (که شکو لی که له پووری ئه ده بی کوردی، بهرگی یه که م: ۱۹۸۰) و من تا بهرگی حه وه ته مم په یاد کردوه (۲۰۰۷) و به رده وام بهرگی تازه ی لی ده رده چی، دیوانی رهنجووری (۱۹۸۳) و "ده قنامه" و "کنوز الکرد" و "ورود الکرد فی حدیقه الورود) و (نفته المصدور" .. هتد، سه رچاوه گه لیکی ناوازه و سوو ده خشن بو گشت تو یژه ره وه کانی ئه ده ب و دیرۆک و زمان و چاندی کوردی، نه خاسمه بهرگه کانی کتیبی "بووژاندنه وهی میژووی زانیانی کورد له ڕێگهی دهستخه ته کانیانه وه" که له چهند ئه لقه یه کی دا، ئاشنای ده ستخه ته گه لیکی ده گمه ن و ناوازه ی کردوین و چه رده یه ک زانیاری گرنگ و ده نگ و باسی نو و به که لکی خستوه ته رو و من خو م له کتیب و لیکو لینه وه کانم دا، زۆربه ی به ره مه کانیم به کاره ی ناوه و پشتم پی به ستوون و سوو دم لی وه رگرتوون.

له ده می خویندنه وه ی وردی کتیبی "بووژاندنه وه

^۱ بهرگی یه که م، چاپخانه ی (ومیض) (به غدا: ۱۹۹۸)، بهرگی دووهم، چاپخانه ی السالمی (به غدا: ۱۹۹۹)، بهرگی سیهه م و چواره م و پینجه م، چاپخانه ی الخنساء (به غدا: ۲۰۰۰، ۲۰۰۲، ۲۰۰۳).

بۆ سەلماندنی کراوه. بێهەش ئەوەیە کە وا دانراوه کوردستان مەلەبەندیکی ئاوەدان و پێجموچوولی زانست و خویندن و دانان بووه و بزاڤیکی گەرموگوری دانان و نووسینەوه لە قوتابخانە و مزگەوتەکانی دا هەبووه و "کتیخانە گەوره و ناودارەکانی.. هەزاران دانە کتییی نایاب و کەمبۆتەیی تێدا بووه" و توێژی خویندەوار و پۆشنگیری کورد خزمەتیکە زۆری ئایینی ئیسلام و زانست و ئەدەبیاتیان کردووه و سەدان نووسەر و شاعیر و مامۆستا و مەلا و زانا هەلکەوتوون و وێپرای نووسینەوهی دەستخەتی کەلەزانیان، درێغییان لە نووسین و پوونوسکردنی ژمارەیهکی زۆری دیوانی شیعەر و کتیب و نامیلکەیی ئایینی دا نهوواندووه. بەهەش "چەندین گەوهەری شەوچرایان کردۆتە ملی چەرخی و ئەوهی ماوه، وەک دڵۆپ لە دەریا وایە"؛ گوایه "ئەگەر دەستخەت و شۆینەواری زانیانی کورد بمانایە، ئەوا بەقەد قەبارە و بلندی کیویکی کوردستان دەبوو، بێ ئەوهی ئەوه پەچاو بکری کە خویندەواران و پووناکییرانی کورد لە جفاکێکی گوندنشین و شوانکارە و کوردستانیکی دواکەوتوو و گیرۆدەیی دەیان دەرد و کێشە و نەهامەتی و هەپەشەیی دەرەکی و شەپۆشۆر و ئالۆزی ناوخۆیی دا، هەرگیز دەلیقەیی ئەوهیان بۆ هەلکەوت، وەک مامۆستا خۆیشی زیاد لە جارێک ئامازەیی پێداوه، ئەو پۆلە بگێرن و توانای خۆیان بخەنەگەر. ئاخافتن لەم مژارە زۆری دەوی و بەکورتی دەلیم: ئەگەر سەیری کتیبەکانی "الوافی بالوفیات" و "الدرر الكامنة في أعيان المئة الثامنة" و "الضوء اللامع لأهل القرن التاسع" و "كشف الظنون" و "الكواكب السائرة" و "خلاصة الأثر" و "سلک الدرر" و "البدر الطالع" و "هدية العارفين" و "إيضاح المكنون" و "عثمانلی مؤلفری" و "معجم المؤلفین" هتد. بکەین، دەبینین پێژەیی نووسەرەکان و دانەرانی کورد ئەوەندە کەمە، لەگەڵ ئەوانەیی میلله تانی دی موسولمان بەراوردناکری و ئەوانەیی هەشن و هەلکەوتوون، زۆربەیان هەر بە مندالی کوردستانیان بەجی هیشتوووه و لە کۆمهلهکی کوردی دابراون و ئەو کتیبانەیش کە لە کوردستان نووسراون و نووسراونەتەوه، پتر کورت و پوخته بوون و لە خویندنگەکان دەخوینران، یا نامیلکە و مەنزوومه

^۲ بووژاندنەوهی میژووی زانیانی کورد، ۲۴۰/۱، ۲۴۹/۳، ۲۷۱/۴.

شروقه (شرح) و لیدوان (تعلیق) و پەراویز (حاشیة)ی سەر سەرچاوه جوړبه جوړه ناسراوهکانی پوژه لاتی ئیسلامی بوون.^۲

بۆ چەسپاندنی ئەم بێهەما پێش وەختە لە کتیبە دا، چەندین کەسیتی ناسراوی غەیره کورد کراون بە کورد و پاساو بۆ بە کورد نەژماردنیان هینراوه تەوه؛ شتی بچووک و لاوهکی گەوره کراوه و زیاد لە پێویست باس و دەسف کراوه، هەر نووسراویک لە کوردستان نووسرا بیتەوه، هەول دراوه خاوەندەکی بکریته کورد، گوندی نەبووی وەک (بەردەر، بەرکیو، کەردەر) چی کراوه و کراون بە زیدی نووسەریکی غەیره کورد، تا بێ بەلگە و تەنها بە مەزنده بکریته کورد و خەلکی ئەو گوندانە. بەدوور نەزانراوه فلان مامۆستا کتیبی دیشی هەبووبی و فەوتابی، فەقی و کۆلکەمەلا و ناسیخ و خەتخۆش، کراون بە زانی مەزن و کەلەزانا و مامۆستای پایەبەرز.. هتد. ئەی ئەگەر ئەمانە وا دەسف بکری، ئەدی بە چ ناسناویکی زانستی، ستایشی کەلەزانیانی وەک ئیبراھیم کوری حەسەنی گۆرانی (م: ۱۱۰۱/ک ۱۶۸۹) و محەمەد کوری بابارە سوولی بەرزنجی (م: ۱۱۰۳/ک ۱۶۹۱) و مەلا عەبدوڵای بێتووشی (م: ۱۲۱۱/ک ۱۷۹۶-۱۷۹۷) و ئیبن نادەمی بالەکی (م: ۱۲۵۲/ک ۱۸۳۶) و حەیدەرییەکان.. هتد. بکەین و پێیاندا هەل بەدەین؟!

لە راستی دا ئەو کەسانەیی وا قورئان و کتیب و کەشکۆل و دیوانی شاعیرانیان دەنووسیهوه و لەم کتیبە دا باس کراون، هەرگیز مەرج نییه گشتیان مەلای پایەبلند و زانی ئایینی بووبن، بەلکو زیاتر فەقی و مەلای ئاسایی یا خویندەواریکی خەتخۆش بوون و زۆربەشیان و ئەو کارەیان بە خۆپایی نەکردووه، بەلکو بە پارە و پاداشت و وەک کاسبی و دابینکردنی سەرچاوهیهکی بژیوی ئەنجامیان داوه بۆ میریک و ئاغاھەک و کوێخاھەک و زانیەک و بازاری سەودا و ئالوگۆر و کرین و فروشتتی دەستخەتیش گەرم بووه.^۳

^۳ محەمەد ئەمین زەکی لە کتیبی "مشاهیر الكرد و کردستان" دا، سەدان ناوداری کوردی بەکورتی ناساندووه، ژمارەیهکی کەمیان نووسەرن.

^۴ بڕوانە: هێرش کەمال ریکانی، گەنجینە یا بەهیدیان، پڕۆژەیی بەندەر (تەرەن: ۲۰۲۰).

^۵ بڕوانە: د. عابد سلیمان المشوخی، تجارة المخطوطات وطرق

ئەوھتا يەككە لە ئامییدی، دانەیهکی "شرح المحرر"ی نوورەدین علی زایدی بە چوار لیرە کپیو؛ خەتۆشیکیش شازدە جار قورئانی نووسیوەتەو و دیارە ئەم رەنجەیی بێ پاداشت و بە خۆرای نەکشێت.^۶ نەجمەدین مەلا (۱۸۹۸-۱۹۶۲)ش ھەر کەشکۆلیکی بە دوو دینار نووسیوەتەو.

لە لایەکی دیکە، پێژەییەکی بەرز لە کتیبە دانراو و پوونووسکراوەکان، کتیبی کورت و ساکار و مەنھەجی خوێندن بوون و لە حوجرە و قوتابخانەکاندا خوێندراون و خواستی زۆریان لەسەر بوو، فەقی و شاگردان دانەیان بۆ خۆیان یا بۆ ھەژال و مامۆستاکانیان لێ نووسیوەتەو تا سوودی لێ ببینن و مەرجیش نییە مەبەستیان خزمەتکردنی زانست و کەلتووری کوردی بوو! کەچی مامۆستا ھەر کەسێک قەلەمی لەسەر کاغەز دانابی و شتیکی پوونوسکردی یا چەند نامیلکە و شیعریکی دانابی، زیادەپوویی لە ستایشکردن و پێداھەلدانی دا کردووە. جاری وا ھەیە، شاعیر یا مەلایەکی ئاسایی کراوە بە مامۆستای مەزن و زانایەکی پایەدار و "ئەستێرەییەکی دیکە ئاسمانی زانست و پۆشنییریمان" و ئەمەش لە زۆریە ھەر زۆری ئەلقەکاندا بەدی دەکری.^۷ بۆ نمونە، سێ جار مەلای گوندیکی خۆشناوەتی بە "مامۆستای مەزن" وەسف کردووە، تەنھا چونکە نامیلکەییەکی داناو و لە عەریزەیدا بۆ حاکمی شەقلاو، داوای دامەزراندن و بڕینەوێ مەلایەکی شایستە بۆ کراوە.^۸

خالیکی دیکە جیگای سەرنج، ئەوێە کە بۆ ئاشنابوون بە کەسیتیەکان، جاروبار نەبی، پشتنەبستراوە بە سەرچاوەی برۆاییکراوەکانی وەک "كشف الظنون" و "إیچاح المکنون" و "هدية العارفين" و "معجم المؤلفين" کە تاییەتن بە ناساندنی دانەرە و نووسەرانی جیھانی ئیسلامی؛ ھەر و ھاش ورد

فحصها وتقييمها (القاهرة: ۲۰۱۱).

تا پۆژگاری ئەمڕۆش بازرگانیکردن بە گەنجینە دەستخەتەو بەردەوامە و کار و بیزنسی ھزاران کەسە، خەلکانی کوردی و ھاش ھەن دەستخەتی دەگمەنیان پەیدا کردووە و وەک ھەر کالایەکی بازرگانی، نە خۆیان بلای دەکەنەو و نە دەیدەنە شارەزایان و فەکولەران و داوای نرخیکی گران دەکەن بۆ فرۆشتنی.

^۶ بووژاندنەوێ میژووی زانایانی کورد، ۱۰/۲، ۲۲۳/۴.

^۷ تەنھا وەک نمونە بگەرێو بۆ بەشی یەکەمی بووژاندنەو،

۲۳۷/۱، ۳۴۳، ۳۴۹، ۳۷۴.

^۸ بووژاندنەو، ۱۷۳/۵.

نەخوێندنەوێ کتیبەکانی نەمر محەمەدئەمین زەکی (م: ۱۹۴۸) و "تاریخ العراق بین إحتلالین" بە نمونە، بۆ بەرچاوپوونی و شارەزابوون لە ھێلە پانەکانی رەوتی میژوویی و رەوشی سیاسیی کوردستان و عێراق و دەولەتی عوسمانی و بارودۆخی کۆمەلگەیی کوردی. ئەم کتیبانە گشتیان لەمێژە چاپکراون و لە کتیبخانەیی مۆزەخانەیی بەغدا بەسانایی دەستدەکەوتن، بەلکوو دەستخەتەکانی بەردەست کراونەتە بناغە و بە دەگمەن نەبی، گومان لە سەردەم و سالی نووسینەوێان نەکراوە. جاری واش ھەیە، مامۆستا پێش وەخت چەند زانایەکی بە کورد زانیو و کاتیک چوووەتەو سەر ژياننامەیی لەم سەرچاوانەدا، بۆی دەرکەوتوو کورد نین، لەبری ئەوێ وازیان لێ بەیتی و دەستبەرداری ناساندنیان بۆ، زانیاری نیو سەرچاوەکانی پشتگۆی خستوو، چونکە بەدلی نەبوو و "لە ئاستی ئەوێ ناو یەو دەستخەتەکاندا نەبوو" و سووربوو لەسەر کوردبوونیان.^۹ لیکۆلەرەو، ئەگەر لە بابەتیکدا گەیشتە ئەنجامیکی بەرای و دواتر پاش سۆراخ و گەران، بۆی دەرکەوت ئەو ئەنجامی و پێی گەیشتوو، ئاوەھا نییە و راستەکەیی بە شێوەیەکی دییە، دەبی دەستبەرداری پای خۆی بۆ. ھەر و ھەمیک دەقیکی گرنگی کوتاهی یا پەراویز یان لیدوانی سەر دەستخەتیک گواستوووەتەو، بە دەگمەن نەبی، وینەیی ئەو لاپەرە و شوینەیی بلاونەکردوووەتەو. وینە بلاوکراوەکانیش، زیاتر ھیی دەستخەتی قورئان و کتیبی عەرەبیی ناسراون.^{۱۰}

(۲) پێشەکیی بابەتەکان:

مامۆستا سەرەتا بابەتەکانی دوو تۆی کتیبەکەیی، بە زنجیرە گوتار لە سالانی نەویدا لە گوٹار و پۆژنامەکاندا بلاوکردوووەتەو و دەمیک بریاری داوە بیانکاتە کتیبیکی چەند بەرگی، پێیاندا نەچوووەتەو و یەکەم جار چۆنی نووسیون، بۆ ھەلەچنی و پێداچوونەو و پیکخستەو و یەکخستن و لابردنی شتە دووبارە و ناکۆک و زیادەکان، کوتومت وەک خۆی دایناونەتەو، بەو رێستیانەوێ کە کاتین و تەنھا بۆ دەمی نووسینەکە دەستیان داو: "ناردوو بۆ گوٹاری (رەنگین) و چاوەروانی بلاوکردنەوێ" و "ھیو دارم لە گوٹاری (رەنگین) بلابیتەو" و "بە هیوام.."

^۹ بووژاندنەو، ۷۱/۳، ۷۵، ۱۰۱، ۲۶۴، ۲۸۱/۵.

^{۱۰} بووژاندنەو، ۸۸/۴، ۸۹، ۳۳۷-۳۳۹، ۳۲-۳۳/۵.

بلاو بیته وه" و "ناردیم بۆ ئو گوڤاره، به لام تا نورهی هات.."^{۱۱} و ناوی کتیبه کهی به زنجیره گوتار بردووه، نهک کتیب:^{۱۲} یان له چهند گوتاریکدا ئاماژهی داوه به یا بابته په یوه نندیداره کان که پیشتر بلاوی کردونه ته وه یا به کتیبی بووژاندنه وه. کاتیک ئهم گوتارانه دهکریته کتیب، ناکری له ناوه روکی دا ناوی ته وای بهرگیکی دیی هه مان کتیب بنووسی و خوینهری بۆ ئیخاله بکهی. ته نانه ت جاریک باسی کتیبه کهی کردووه و گوتوویه له دانانی نووسهری ئهم گوتارهیه:^{۱۳} یا که باسی دانراوی زانایه کی کردووه، پیوستبوو -ههر هیچ نه بی- بابته په یوه نندیداره کان یهک له دووی یهک دابنرین.^{۱۴} له ئه لقه ی (۱۱۸) دا شیعیکی دریژی پینج خسته کی سوادیی شاعیری له سهر شیعیکی جودایی داناه، که چی هه مان شیعی له ئه لقه ی (۱۲۴) به جیاوازی نووسینه وه و خوینده وه وهک شیعی علی حهریری بلاو کردووه ته وه، له کاتیکدا پیشتر زانیویه تی سه وادی خاوهندی شیعه که یه، که چی دواتر به ناوی علی حهریری وه دووباره بلاوی کردووه ته وه.^{۱۵} ئهمه ش به لگه یه کی حاشاهه لئه گر که ئهم گوتارانه دهقاوده ق وهک خویان و به بی بچووکتترین دهستکاری کراونه ته کتیب.

له پیشه کی کتیبه که دا، باسی ئه وهی کردووه که گوتاره کان وهک خویان و بی دهستکاری و پیداجوونه وه دانراو، نهک پاش دهستکاری، به شیوه یه کی زانستیانه پوخته و کالگه ی کردبته وه، ئه و جا بلاوی کردبته وه؛ له کاتیکدا میتودی زانستی و پرسى زیاتر سوودگه یانندن به خوینهر، سه ره رای بایه خى بژارکردن و راستکردنه وهی

^{۱۱} بووژاندنه وه، ۲۱۸/۳، ۲۴۸، ۳۷۷، ۳۸۷، ۱۵۱/۵ و برهانه: ۲۱۸/۳.

^{۱۲} بووژاندنه وه، ۱۷۶/۱، ۱۹۶.

^{۱۳} بووژاندنه وه، ۳۴۸/۴، ۳۵۰، ۳۸۷، ۳۳/۵، ۸۹-۹۰، ۹۹، ۳۲۹. له گه ل ئهمه ش دا زور جار خوینهر ئیخاله دهکا بۆ بهرگیکی دیکه ی کتیبه که، وهک (۳۶۸/۵، ۶۳/۳) و بریا له هه موو ئه لقه کان دا واکراییه.

^{۱۴} بۆ نمونه، له ئه لقه ی (۲۹) دا باسی کتیبی "الوضوح" ی مه لا ئه بوبه کری موصه نیف و پاشتر له ئه لقه ی (۴۰) دا باسی کتیبه که ی دیکه ی "سراج الطریق" کراوه (۲۰۹/۱-۲۱۵، ۲۴۹-۲۵۰)، یا باسی ئیسماعیلی بانه یی (۲۶۴/۴-۲۶۷، ۶۳/۵-۶۴) و هه سه نی زه رده به نی (۲۷۰/۴-۲۷۴، ۶۹/۵-۷۱) و شاعیران غه ربیی و ده ردین و شیخ ره زای تاله بانی.. هتد. که له دو سی ئه لقه ی پچرپچر دا باس کراون.

^{۱۵} بووژاندنه وه، ۲۵۷/۲-۲۶۱، ۲۸۷-۲۸۸.

هه له و که م و کوو پییه کان و پرکردنه وهی ناته و او پییه کان و دارشته وهی پیشه کییه کان و یه کخستنی بابته لیک نزیکه کان، وای دهخواست ریگه ی دووه می بگرتایه ته بهر، چونکه ناکری گوتارگه لیکی لیکجیا پاش چه ندین سال له بلاو کردنه وه وهک خویان و به پیی روژی بلاو بوونه وه یان به ریز دابنرینه وه و بکریته کتیب. مخابن -وهک گوتمان- هه رچه ند زانیویه تی ریگای دووه م زانستیتر و سوودبه خستره، به لام به وهی بی ده رتانی و ته نیابالی و سه رقالییه وه، ریگه ی یه که می په سندرکدووه، وهک بلئی نه ییوستووه ره نجی به فیروبیجی و ئه و ماندویتییه ی که به نووسینی پیشه کی بابته تیکه وه دیویه، به هه ده ربجی. ئهمه ش بووه ته مایه ی ئالوزی و دووباره کردنه وه و پچرپچری و ته نانه ت ناکوکی له نیوان ئه لقه کان دا. هه ر بۆ نمونه، له پیشه کی به شی یه که م دا، ره خنه ی توندی ئاراسته ی "زه لامیک" کردووه، که بازرگانی به چه ند ده سته تیکه وه کردووه و لیکی ترازاندوون و له تله تی کردوون، تا هه ر له ته ی به ده سته تیک بفرۆشی و پارهی زیاتری چنگبکه وئ، که چی هه مان زه لامی له هه مان به ش دا به "برای به ریزم ماموستا" و "برامان" و "ماموستا" وه سف کردووه.^{۱۶} یان شیعیکی شیخ ره زا له دوو ئه لقه ی له وای یه کدا بلاو کراوه ته وه و له یهک لاپه ردا سی جار رسته یه ک دووباره کراوه ته وه^{۱۷} و ته نها له دوو لاپه ره (۳۱۲/۱-۳۱۳) دا بیستویه ک جار و له یهک لاپه ره (۲۵/۳) دا دوازه جار و ته نها له ده دیردا (۲۸۹/۳) یازده جار وشه ی (ماموستا) به کارهاتووه. خۆزگه به ریزیان چه ند خه ریکی نو سین ده بوو، چاره کی ئه وهنده ش خه ریکی پیداجوونه وه و چاوپیداخشانده وه ده بوو.

ماموستا له زۆربه ی پیشه کی بابته کان دا -وهک گوتمان- جو ره زیاده رو پییه کی له وه سفکردن و پیداهه لدانی ده سته ت و زانیانی کورد و فه وتانی به ره مه کهانیان دا کردووه و وشه ی هاوواتا و ده ربیرینی سو زوای و کاردانه وهی خو ی دوویات کردووته وه: "برینی قه تماغه به ستووی چه ند ساله یان کولاندمه وه و بی په روا فرمیست له چاوانمانه وه داباری و باشبوو به هوش هاتم و فریا که وتم و نه مه نشت وهک دلۆپه و دۆرنج و نم.." و "له کاتیکه وه ئایینی ئیسلام له ئاسو ی چیا سه رکه شه کانی

^{۱۶} بووژاندنه وه، ۱۱۰-۱۱۱، ۱۵۱، ۲۱۵، ۳۶۰.

^{۱۷} بووژاندنه وه، ۲۰۳/۴، ۲۰۵، ۳۷۸/۳.

کوردستانه وه به یانی داوه و به تیشکی زیرینی درى به تاریکی و شهوه زهنگی کوفر و ستم داوه و رایمالیون و نهوهی گهلی کورد به په ره شهوه سینگیان بوی کردوته وه و له ئامیزیان گرتوه و به گهلی جور و شیوه، خزمهتی ئه و ئاینه پیروژهیان کردوه" و "دهستخه ته کانیان هینا و به خزمه تیان گهیشتم و به بینیان چاوم پوون بووه وه و دلم گه شایه وه و شادمانیه کی بی سنوور پووی تیکردم و ئه و کاته که مه به ئه ندازه ی ساله ها له دلمدا جیگه ی گرت و ئه و پوژه بوو به پوژیکه ی له بیرنه کراو و له هه موو پوژانی ژیانمدا و به ئاسانی له دل و میتشم دهرناچیت.. نازانم چون باسی ئه وه بنووسم که خه ریک بوو له و کاته دا شاگه شکه بيم". بۆنه ی ئه م هه لوێسته ش ته نها دۆزینه وه ی قورئانیکی دهستخه تی کوردیک بووه و "له لایه که وه گریان گرتی و فرمیسک به چاومدا هاته خواره وه"^{۱۸} و دهیان رسته و برگه ی دیی هاوشیوه له کتییکی زانستی دا، ناکرئ ئه م شتانه زیاد له پیویست بنووسرین.

هه روه ها له پیشه کی هه ر ئه لقه یه که دا له جاریک زیاتر به دریزی دهرباره ی شتی زور ئاسایی و زانراو دوواوه، که هیچ پیویست به و لیدوان و پوونکردنه وه دووبارانه ناکا، وهک: بایه خدان به نووسینه وه ی قورئان، چۆنه تی گه ران و موژده ی دۆزینه وه ی دهستخه تیک له ده زگای دهستنووسخانه ی عیراق له به غدا یا لای براده ریکی، گرنگی کوکردنه وه ی دهستخه تی کوردی و کیشه کانی، کاریگه ری رهوشی ئالووزی کوردستان، بیزاری مامۆستایه ک له پوژگار و کوچ و ئاواره بوونی بۆ ولاتی غه ربی، له ناوچوونی کتیب و به ره می زانایه ک، بی نازکه وتن و گومبوونی دهستخه تیک، نه ناسراوی زانایه ک یا شاعیریک.. هتد. خۆینه ره ده بی هه رجاره ی دووسی لاپه ره بخوینیه وه، ئه وجا ده زانی مژار چیه و پی زانیکی دهست ده که وئ. ^{۱۹} ئه لقه ی وا هه یه به دووسی دپ، ته وای مه به ست به دهسته وه دراوه. لیره ته نها نمونه یه ک ده هیتمه وه: سی لاپه ره پرکراوه ته وه سه باره ت به دا کوکیکردن له مه لا ئیدریسی بدلیسی (م: ۲۲۷/ک/ ۱۵۲۰ ز) و پابوونی به نووسینه وه ی دیوانی دوو شاعیری هاوده می و ئه م کاره ی بدلیسی به هه لوێستیکی جوامیرانه له قه له م داوه. دیاره ئه م کاره له میژووی

ئیسلامی دا تا بلای باو و بلای بووه و تا هه نوو که ش به رده وامه و چهن دین خوینده وار و پووناکی هه بوون دیوان و به ره می مامۆستا یا هاوړی و دۆستانیان کوکده کرده وه و ده یان نووسییه وه.

دیاره ناوه پوکی زۆربه ی ئه م بابه تانه دووباره ن و به شیوه ی په خشان نووسراون و له سوژ و پیداهه لدان به دهرنین و بۆ پیشه کی کتییکی زانستی دهست ناده ن. دهکرا هه موو ئه م پیشه کیانه یه که بخرین و لیکدانه وه و زانیارییه چه ندباره کان لابیرین و به کورتی و نمونه وه باسی حاله ته کان بکری. دهکری بیژین ناوه پوکی سه رجه می پیشه کیانه کان بریتییه له دووان له م پرس و بابه تانه:

۱. ژماره یه کی زور شاعیر و زانا و مه لا و دانهری کورد هه بووه، ژیاننامه و سه رگوزشته یان تۆمارنه کراوه و ته نها ناویان ها تووه و به ره مه کانیان فه وتاوه یا که میکی ماوه.

۲. به پیچه وانه ی گه لانی جیهانه وه، پۆله کانی گه لی کورد که مه ترخه م بوون و هیته له خه می کوکردنه وه و پاراستنی که لتووری نووسراوی زانیانی خویان دا نه بوون و پشت گوینیان خستوون. له به ره وه گه لیک پیویسته پۆشنیر و خوینده واران دلسۆز خه می لی بخۆن و بایه خه دن به وه ی که ماوه و بیپارین.

۳. به هوی شه پوشر و داگیرکردنی دۆژمان و کیشه و ململانی نیوخوی و سووتان و ویرانکردنی مزگه وت و قوتابخانه کان و کاره ساتی سروشتیه وه، سه دان دهستخه ت که زاده ی رهنج و کوششی زانیانی کورد بوون، له ناوچوون و له به ر پشت گوئ خستن و فه رامۆشکردن و بایه خه دان به خه رمانی که لتووری نووسراوی گه له که مان، ریزه یه کی به رچاوی به شی و دلۆپه، یا مشک و مۆرانه، فه وتاوه یا پزاه و به که لکی خوینده وه نای.

۴. که سانی ته ماعکار و بازرگان، بی له به رچاوگرتنی به رژه وه ندی نه ته وه یی و به رزراگرتنی که له پووری نووسراومان، که وتوونه دهستکاری و سرینه وه ی میژووی نووسینه وه ی دهستخه ت یا پارچه کردن و فروشتنی هه ر پارچه یه کی وه ک دانیه کی سه ره به خۆ.

۵. ژماره یه ک مامۆستا و زانی کورد، کوردستانیان به جی هیشتوه و ناسناوی شوینی

^{۱۸} بووژاندنه وه، ۲۱۱/۱، ۳۶/۵، ۱۵۹.

^{۱۹} بگه ریوه بۆ: بووژاندنه وه، ۳۶۲/۳، ۳۶۵-۳۶۸، ۳۶۹.

تازەى ژيانيان ھەلگرتوۋە، بۆيە بە كورد نەناسىندراون و لە كورد دابرىندراون و نووسەرانى ئەو گەل و ولاتانەيش نكووليان لە كوردبوونيان كوردوۋە و بە ھىي خۆيان دايانناون.

لە كۆتايىي بەرگى يەكەمدا، مامۇستا كارىكى زانستى و بەجىي كوردوۋە و ددانى بەو ھەدا ناو ھەلگى سەرنجى "دەربارەى ناو ھەلگى و رىكخستن و گونجاندى بابەتەكانى ھەيە" و پەيمانى داو ھەل چاپى داھاتوۋدا چارەسەريان بكا، بەلام مخابن لە بەرگەكانى ديشدا، ئەو كەم و كوۋرپى و سەرنجانە ھەك خۆيان ماونەتەو، تەنانت ھەندىكيان پەريونەتە نيو ھەردو بەرگى كىتیبى (كنوز الكرد، بەرگى يەكەم: سليمانى ۲۰۱۳، بەرگى دوو ھەم: ھەوليز ۲۱۰۴). ليزە تەنھا لە يەك ھالەت دەدویم: سالى نووسىنەو ھەيەكى "أنوار التنزيل" كە عەبدولا كورپى مەولانا نەبى كورپى مەولانا حوسىنى بلباس لە گوندى كلكانى ويلايەتى بابان نووسىو ھەيەتەو، سى جار بە (۷۳۰ك)ى خويندو ھەتەو^{۲۱} و چ گومانىكى لە راستىي ئەو سالا دەرنەبەريو، بەلكو لە (كنوز الكرد، ۲۱۶/۱)دا چواربارەى كوردو ھەتەو و لە ھەمان لاپەرەدا، لە ھەمان عەبدولاي بلباس دوواو كە سالى (۱۱۰۸ك)، واتا پاش (۳۷۸) سال، دانەيەكى "شرح الشمسية" نووسىو ھەتەو(!). مامۇستا ئەگەر لە دەستخەتەكە وردبايەتەو، يا دواتر پەلەي نەكردايە و بە گوتارەكاندا بچووايەتەو و پاش كردنيان بە كىتب، ھەلچىي كردبان، ھەرگىز ساخەتەكارىي وای بەسەر تىنەدەپەرى، لە كاتىكدا ھەر خۆيشى رەخنە و سەرنجى لە كەم و كوۋرپى نووسىنى كەسانىدى گرتوۋە، كە ھەندىكى لە ئەنجامى پەلەكردنەو ھەو^{۲۲}.

روونە لەو دەمەدا، واتە سەدەى ۸/ك ۱۴ز، نە ويلايەتەك ھەبوو ناوى بابان بى و نە ھۆزى بلباسيش لە سەرچاو ھەروا پىكراو ھەكاندا ناوى ھاتوۋە و سالى ۷۳۰ ساخەتەيە و رەنگە راستەكەى ۱۱۳۰ بى.

(۳) كردنى دانەرانى غەيرەكورد بە كورد:

خەوشىكى زەقى ئەم كىتبە ئەو ھەيە كە چەندىن دانەرى ناسراوى غەيرەكورد، بەخورتى بە كورد ھەژماركراون و ئەمەش تەنھا بە گومان و خەملاندن يا بە ليكچوونى كونى و ناسناويان بوو و دەيان لاپەرەيان بۆ تەرخان كراو. لەمەش سەيرتر، بە دوور نەزانراو دانراويان بە زمانى شيرىنى كوردىش ھەبووبى،^{۲۳} لەوانە:

- ئەلقەى (۷۴) دەربارەى (سبىط الماردىنى: م ۹۱۲ك/۱۵۰۶ز) يە و بە "مامۇستايەكى مەزنى كورد" ناوبرا،^{۲۴} كەچى چ بەلگە و ئاماژەيەك لەمەر كوردبوونى نىيە، لە كاتىكدا خەلكى ديمەشق و كچەزاي زانا جەمالەدىنى ماردىنى (م: ۸۰۹ك/۱۴۰۶ز) بوو، بۆيە بەو ناو بەناوبانگ بوو. لەو ناچى جەمالەدىنى ماردىنىش كورد بى، چەندىن مالبات و زاناي غەيرەكورد لە ماردىن و زۆربەى شارەكانى كوردستان دەژيان و سەدان زانا و شاعىر و ميژوونووسيش ھەن خەلكى شارە كوردنشەكان بوون، ھەك ئىبن ئەزھەقى فارقى (ابن الأزرقي) و ئىبن ئەثيرى جەزەرى (ابن الأثير الجزري) و ئىبن موسستەوفى ئەرەبى (ابن المستوفي الأربلي) و قازىيە شەھرەزورىيەكان.. ھتد: ئەمانە عەرەب بوون، نەك كورد. ھاوكات سەدان ناودارى كورد ھەبوون، لە بەغدا و ديمەشق و حەلەب و قاھىرە و مەككە.. ھتد. دەژيان.

- ئەلقەى (۸۰) پىنج لاپەرەى سەبارەت بە بنەمالەى عىمادى (العمادى) نووسىو و بى ھىچ دوولايەك و تەنھا بە پاساوى ليكچوونى ناوى بنەمالەكەيان لە عىمادى-ئامىدى، كوردوونى بە كوردى ئامىدى و دەربارەيان دەل: "پاش ئەو ھەي كوردستانيان بەجى ھىشتوۋە، لە حەلەب و شام گىرساونەتەو، ئىتر ئەستىرەيان لە ئاسمانى زانستدا درەوشاوتەو و ھەك رۆژى رۆوناك جىھانيان رۆوناك كوردتەو، خەلك لە زانست و بىر و ھوشيان بەھرمەند بوون و ئەو رۆوناكىي و پرشنگ و پرتەوى ئەستىرەيەى بنەمالەكەى لە ئاوابوون پاراستوۋە...".^{۲۵} كەچى ئەم بنەمالەيە ئەو ھەندە بەو شىو ھەيە بوون و نە كوردن و نە دوور و نزىك پەيوەندىيەكيان بە كوردستان و باژىرى

^{۲۱} كنوز الكرد، ۲۶۱/۱، ۲۶۲-۳۵۹.

لەم كىتبەشدا ھەر دانەر و ناسىخىك درابنەپال شارىكى كوردستان، بە كورد ھەژماركراون، تەنانت ئەردەبىليەكانىش بە كورد دانراون.

^{۲۲} بووژاندنەو، ۱۰۲/۱، ۵۵/۲، ۶۳/۴.

^{۲۳} بروانە: بووژاندنەو، ۳۶۶/۵.

^{۲۴} بۆ نموونە بروانە: بووژاندنەو، ۲۱۹/۴، ۳۹۰.

^{۲۵} بووژاندنەو، ۳۸۰/۱، ۳۸۳.

^{۲۶} بووژاندنەو، ۸۸/۲، ۹۳.

ئامىدىيە ھەيە، لە كاتىكدا دەيان كەسىتى و دانەر ھەن ناسناويان (العمادي) يە و خەلگى ئامىدى نىن،^{٢٦} ئەمانە بە ناوى (عماد الدين) باپىرەگەرەيەنەو ناسراون و چەند ئەندامىكيان بوونەتە زانا و موفتى و كەسىتتى ناودارى حەلەب و (المحيي) دەيان جار باسى كوردون و ئاماژەى بە رۆليان داو و بە ھىچ شىوئەيەك نەيگوتووە كوردن و خەلگى ئامىدىن.^{٢٧} كەچى دەمىك باسى زانايانى كوردى خەلگى ئامىدى دەكا، بە (الكردى العمادي) دەيانناسىنى، تا لە زانايانى مالباتى (العمادي) جىيان بكا تەو، وەك: ئەحمەد كورى عىمادى و شىخ حەسەن كوردى عىمادى (م): ١٠٤٨/ك ١٦٣٨ز، كە نزىكەى سالى ١٠٣١/ك ١٦٢١ز چووتە دىمەشق،^{٢٨} ئەبوسعودى عىمادى (ابو السعود العمادي): ٩٨٢م/ك ١٥٧٤ز ھەرچەندە مېژوونوسانى كورد لەمىژە بە كوردیان زانیو، بەلام كورد و ئامىدى نىيە و رۆمە و خەلگى ئەسكەلىيە ئەنادۆلە.

- ئەلقەى (١٥٥) تايبەتە بە فەقىھى حەنەفى عەبدولغەفور كورى لوقمانى كەردەرى كە خەلگى شارۆچكەى كەردەر (كردى) خەوارىزمە، كەچى بە يەككە لە مامۇستا مەزنەكانى كوردى داناو، خاكى كوردستان زادگای بوو و چوار لاپەرەى لەبارەو ھەش كوردووەتەو و گوايە پاشتر مېژووەكەى شىوئەزراو، ئەمەش تەنھا بە پاساوى ئەوەى كە لە ھەندىك دەستووسدا (الكردى) بە ھەلە كراو بە (الكردى)؛ وەك چۆن لە چەند شۆيىنىكى دانەى چاپكراوى ھەردو كىتەبەكەى ئىبن عەدىم (ابن العدىم: م ٦٦٠/ك ١٢٥٨ز)دا، (الكردى) كراو بە (الكردى)^{٢٩} و ناساندە راست و دروستەكەى (عمر رضا كحالة)^{٣٠} لە نووسىنى ئەم بابەتە ساردى نەكردووەتەو و لە كوتایى دا گوتوویە: بە پشت ئەستورىيەو دەلیم كوردە و چەندىن گوند لە كوردستان بە ناوى (كوردەر)و ھەن.^{٣١}

بىگومان ئەم فەقىھە ناسراو نە كوردە و نە پەيوەندى بە كوردستانەو ھەيە و لە سەردەمى نووردەين مەحمود كورى زەنگى (م: ٥٦٩/ك ١١٦٤ز)دا،

ئىمامى مەزھەبى حەنەفى و قازى حەلەب بوو و سالى ٥٦٢ك/١١٦٧ز مردوو، سەرچاوەكان وا ناساندوويانە كە خەلگى گوندىكى كەردەر (لەسەر كىشى جەغەر) ناو لە خەوارىزم.^{٣٢} ياقوتى حەمەوى (م: ٦٢٦/ك ١٢٢٩ز) لە يەكەمىنى ئەو سەرچاوانەيە كە دەربارەى عەبدولغەفور كورى لوقمان ئاخافتوون، پرسەكەى بېرەتەو كە خەلگى كەردەرە و لە ناساندنى ئەم گوندەدا گوتوویە گوندەوارىكە لە خەوارىزم و خەلگەكەى زمانىكيان ھەيە نە خەوارىزمىيە و نە توركى و عەبدولغەفور كورى لوقمانىش خەلگى ئەوئە.^{٣٣}

- لە ئەلقەى (١٥٧)دا، محىدين تالشى (محي الدين الطالشي)ى بە كورد داناو و پىنج لاپەرەى بۆ تەرخان كوردو و لەبارەيەو نووسىويە: "لە كاتى گەرنام بەناو دەستخەتەكان و پشكىنى دانراوكاندا، چەندجار پىگەم لە ناوى محىدىنى تالشى كەوتووە و ھەر جارىك شتىكم دەربارەى دىيى، لە كارتىكى تايبەتى نووسىومە، تا لە ئەنجامدا چەند كارتىكم كۆكردووە كە بە ھەمويان ئەوەيان سەلماند ئەم مامۇستايەش يەككە كە لە مامۇستا مەزنەكانى كورد...".^{٣٤} لە كىتەبى "كنوز الكرد"ىشدا، كە پاش پتر لە دەسال بلاو كراوەتەو، ھەر بە كوردى داناو و بەرھەمەكانى خستووەتە پىزى گەنجىنەكانى كوردەو.^{٣٥} كەچى ھىچ بەلگە و نىشانەيەك لەسەر كوردبوونى نەخراوەتە روو و تەنھا لەبەرئەو بە كورد دانراو كە حاشىيەكەى (حاشية الطالشي) لە كوردستان بلاو بووەتەو و چەند دانەيەكى لى نووسراوەتەو. وەك پوونە شۆيىنىك نىيە لە كوردستان، چ شار و باژىر و چ گوندىكى ناودار، بە ناوى تالشەو. تالش دەقەرىكى ناسراوى ھەرىمى گىلانە، وەك لە ئەلقەى (٢٢١)ى كىتەبى بوژاندەو ھى (٣٨٩/٣) خۆى دا ھەيە و ديارە ئەم دانەرە ھەر ئەحمەدى تالشى گەيلانى عەجەمى (احمد الطالشي

^{٢٦} الحنفى، محى الدين عبدالقادر بن محمد (ت: ٥٧٧/١٣٧٣م)، الجواهر المضية في طبقات الحنفية (كراتشى: بلا)، ٣٢٢/١، ١٤٨/٢؛ ابو الجناة محمد عبدالحى اللكنوى، الفوائد البهية في تراجم الحنفية، مطبعة دار السعادة (القاهرة: ١٣٢٤هـ)؛ الزركلى، قاموس الأعلام، ٣٢/٤.

^{٢٧} معجم البلدان، ١٢٩/٤.

^{٢٨} بوژاندەو، ٨١/٣-٨٦.

^{٢٩} كنوز الكرد، ٢٤٩/١-٢٥١.

^{٢٦} برۆانە: معجم المؤلفين، ٨٣/١٥.

^{٢٧} خلاصة الأثر، ٢٣/١؛ قاموس الأعلام، ١٦٢/٢، ١٧٨/٣، ٣٣٢.

^{٢٨} خلاصة الأثر، ١١١/١، ٢٧٨.

^{٢٩} بغية الطلب في تاريخ حلب، ١٩٨٩/٤، ٣٥٣/٧، زبدة الطلب، ٣٤٢/١.

^{٣٠} معجم المؤلفين، ٢٦٩/٥-٢٧٠.

^{٣١} بوژاندەو، ٧١/٣-٧٥.

الجيلي العجمي: م ٩٣٩/ك ١٥٣٣/ز)یه و چەند حاشییەیهکی لەسەر کتیبە ناسراوەکان هەیە.^{٣٦}

- لە ئەلقەیی (١٦٢)دا، پێنج لاپەرەیی سەبارەت بە نوورەدین عەلی زییادی (الزیادی) نووسیوە و لەبارەییوە گوتوویە: "دەبی دانەری ئەم کتیبە کورد بێت، چۆنکە هەستیکێ گەرم و قوولی نەتەواوەتی نەبێت، چی ئەوە دەکات زەلامیک کتیبیکێ چەند بەرگی گەورە بە خەتی خۆی بنووسیتەو و شارێ عیمادییە هەڵبژێری بۆ ئەوەی ئەو کتیبە بکا بە دیاری و بینیری بۆ زانیان و ناو دارانی؟"^{٣٧} لێرە مەبەست کتیبی "المقرر في شرح المحرر" لە فیکهی شافعی، کە شەرحی کتیبی "المحرر" رافیعی قەزوینی (م: ٦٢٢/ک ١٢٢٥/ز)یە. دەمیکیش گەراوەتەو بۆ کتیبی "معجم المؤلفين" و زانیویە کورد نییە و میسری (المصري)یە،^{٣٨} پاساوی هیناوەتەو و گومانی لەکن دروستبووە کە "وشەیی (المصري)ی بە هەلە و نەزانی خراوەتە سەر" و گوايە "کتیبەکە زۆر کوردانە و خۆمالییە و هاوارئەکا، ئەلێ: من مالی کوردم". ئەم بە کوردانانەیی زییادی و پێهەلدان و هاوارکردنی کتیبەکە کە خۆمالییە، تەنها لەبەرئەوێ کتیبەکەیی پیشکەش بە میریکێ کورد کراوە و وا دیارە پاشتر فەقی یا خوێندەواریکی کورد لە ئامیدی بۆ زیاتر تیگەیشتن لە کتیبەکە، هەندیک وشەیی وەرگیراوە بۆ زمانی کوردی. ئەوەتا خۆی دەلێ: "ئەم خەتە خەتی نووسەرەوێ کتیبەکە نییە". لە کتیبیکێدی، هیچ گومانی لەوەدا نەماوە کە زییادی مامۆستایەکی گەورە کوردە، بێ پەچاوکردنی ئەوەی کە لە سەرچاوە عەرەبییەکاندا بە مامۆستایەکی عەرەب ناوونوس کراوە.^{٣٩}

بێگومان نوورەدین عەلی زییادی (م: ١٠٢٤/ک ١٦١٥/ز) نە کوردە و نە خەلگی کوردستان و باوەرناکری هاتیبێتە کوردستانیش، بەلکوو خەلگی گەرەکی زییادی شاری مەحەللە (المحلة)یە لە میسر، بەلام ئەم کتیبەیی وەک (المحبي: م ١١١١/ک ١٦٩٩/ز) دەلێ، زۆر بلاوبوووە لە ولاتی

کوردان^{٤٠} و ناوی ئیسماعیل پاشای بابانی (م: ١٩٢٠)یشی -وێک لە دەستنووسەکە باس کراوە- هیناوە، دانەر دانەیه کیشی کتیبەکەیی بەخشیوە بە میری ئامیدی و بە دیاری بۆی ناردوووە.^{٤١}

- ئەلقەیی (١٧٠) دەربارەیی نامیلکەیهکی محەمەدئەمین کورێ خەیرولا عومەری (العمری: م ١٧٨٨/ز)یە کە خۆی و یاسینی برای (م: ١٨٢٠/ز)، دوو دیرۆکنووسی مووسلایی تەواو ناسراون و دەلێ بە دووری نازانم کورد بێ،^{٤٢} کەچی ئەمانە عەرەبن و خۆیان بە ئەوەی خەلیفە عومەر دەزانن و ژمارەیک کتیبیان داناوە، تەنانهت بە خراپی و تانەلێدانیشت باسی کوردیان کردوووە.^{٤٣}

- لە ئەلقەیی (١٩٤)دا، دانەری کتیبی "بيان المشكلات"ی بە کورد ژماردوووە و سەرەتا وای زانیوە محەمەدووەبی کورێ مەلا ئەحمەدی زلزلایی کە لە نیوەی یەکەمی سەدەیی بیستەمدا ژیاوە، دواتر کە زانیویەتی ئیسماعیل پاشای بابانی ناوی ئەم کتیبەیی هیناوە،^{٤٤} دەستی لەم باسە بەرداوە و پێچاویەتیەو. پاشان وا دیارە لای خوشنەهاتوووە ئەم پەنجەیی بەفێرۆبڕوا، بۆیە گەراوەتەو سەری و نووسەرەکەیی بە کورد داناوە و باسەکەیی تەواوکردوووە؛ پاساوی ناوونەهینانیی بە کورد بەو هیناوەتەو کە -گوايە- "زۆر لە دانەرانی کورد پیشەیان وابوووە لەبەرئەوێ کارەکیان بۆ ناو و شۆرەت نەبێت و پوخت و بیگەرد بۆ خودا بێت، ناوی خۆیان نەبردوووە و ناویان لای خودا ویستوووە و بەس".^{٤٥} کەچی دانەری ئەم کتیبە نە کوردە و نە پەیهەندیی بە کوردستانەو هەیە، بەلکوو عەلانیەدین محەمەد کورێ ئەحمەدی تەرابولسی (م: پاش ١٠٦٠/ک ١٦٥٠/ز)یە و کتیبیکێدی بە هەمان ناوێشان هەیە، گەرێندراوەتەو بۆ مەلا حوسینی رۆمی (م: ١٠٨٤/ک ١٠٧٥/ز).^{٤٦}

^{٤٠} خلاصة الأثر، ١٩٥/٣-١٩٦.

^{٤١} هدية العارفين، ٧٥٤/١.

^{٤٢} بووژاندنەو، ١٤٦/٣.

^{٤٣} معجم المؤلفين، ٧٢/٩، ١٧٧/١٣.

^{٤٤} إيضاح المكنون، ٢٠٧/٣.

^{٤٥} بووژاندنەو، ٢٦٣/٣-٢٦٥.

^{٤٦} دەستنووسی ئەم دوو کتیبە لە سايتهکاندا بەردەسته.

^{٣٦} حاجی خلیفە، کشف الظنون، ٣٤٦/١؛ الباباني، هدية العارفين،

دار الكتب (بيروت: ١٩٩٢)، ١٤٠/١.

^{٣٧} بووژاندنەو، ١٠٠/٣-١٠٣.

^{٣٨} معجم المؤلفين، ٢٦٠/٧.

^{٣٩} بايەخدانی میرانی ئامیدی بە رۆشنییری لە دەقەری بادیناندا،

دەزگای ئاراس (هەولێر: ٢٠٠٦)، ل ٤٣-٤٥.

- گومان دهكا دانهرى كتيبي "سوانح القريحة" كه خهلكى شارى مووسله و ناوى نه بومحه مه دعه بدولا كورى فخره دين حوسيني (ابو محمد عبدالله بن فخر الدين الحسيني (م: ١١٨٩/ك/١٧٧٥ز)يه، ماموستايه كى كورد بى، بى نه وهى هيچ به لگه يه كه هه بى و ته نها پاساوى نه وهيه كه ناوبراو له پيشه كى كتيبه كهى دا باسى دووركه و ته وهى خوى له مال و ولاتى خوى كردوه.^{٤٧}

- نه لقهى (٢٢٤) كهوت بهرپه رى گرتووه ته وه و ده ربارهى كتيبي "كشف أسرار المحتالين"ى زهينه دين عه بدولر حمان كورى نه بى به كر عومهر جه و به رى (زين الدين عبدالرحمن بن ابي بكر عمر الجوبري: م٦٦٣/ك/١٢٦٤ز)يه و له پيشه كى دا به دريژى له ئاين و ئوين و ته له كه و ده ستبرينى كه سانيك ئاخافتوو و نمونيه كى له كتيبه كه هيناوه ته وه. سهير له وه دايه كه بى هيچ به لگه يه كه دوو جار دانهرى كتيبه كهى به يه كيك له ماموستا مه زنه كانى كورد داناوه و پيى وايه زوربهى رووداو هكانيشى له سه ر خاكى كوردستان و شاره كورديه كان تو مار كردوه.^{٤٨} كه چى جه و به رى نه كورده و نه هاتوو ته كوردستان و نه كتيبه كه شى له سه ر ميژووى زمان و روشنيرى و زانايانى كورده، به لكوو خه لكى جه و به ر (جوبرى) ده و روپشتى ديمه شقه و كتيبه كه بى ته رخان كردوو بؤ فوفيل و ئوين و ته له كه بازى چه شنه كه سانيكى هه موو چين و تو يژه كانى ناو كومه لگه ي ئيسلامى و كورتكراوه ي نه م كتيبه يش (المختار في كشف الأسرار و هتك الأستار) چه ندين ساله چاپكراوه و من خوم خويندوومه ته وه و شتيكى وه هاى تيدانييه په يوه ندى به كورده وه هه بى.^{٤٩}

- نه لقهى (٢٤٨) ته رخان كراوه بؤ كتيبي "نخب الذخائر في احوال الجواهر"ى نوژدار و زانا و گه ردوونناسى ناودار محمه د كورى ئيبراهيم كورى ساعيدى سنجارى (م: ٧٤٩/ك/١٣٤٨ز)ى ناسراو به ئيبين ساعيدى نه نصارى (ابن ساعد الأنصاري) و ئيبين نه كفانى (ابن الألفاني) كه له دايكبووى شنگال و نيشته حى قاهره بووه و كتيب گه ليكى زانستى و نوژدارى هه يه و يه كلانه بووه ته وه كه ئاخو كورده

يان نا.^{٥٠} نه م كتيبه له ميژه (سالى ١٩٣٩) و چه ند جارى دى چاپكراوه و هيچ پيوستى نه ده كرد ليژه نه لقه يه كى بؤ ته رخان بكرى و به دريژى قسه ي له سه ر بكرى، چونكه هيچ په يوه ندى كى به روشنيرى و نه ده بياتى كوردييه وه نييه، به لام ماموستا بؤ نه وهى بيسه لميى كورده، له خويه وه (الألفاني)ى به (الكفاني) ليك داوه ته وه و نه مه شى كردوو ته به لگه ي كوردبوونى،^{٥١} چونكه كه تانى له هوزه ديژينه كانى كورده. كه چى - له راستى دا- كه تانى هوز نييه و بنه ماله يه كى دانيشتووى ئاميدييه، نه وه ده مانه هه ر نه بووه و له م سه دانهى دوايى دا ده ركه و تووه و له و چاپه ي "هدية العارفين" دا كه من بؤى گه رامه وه (الألفاني) هاتوو، نه وه كه (الكفاني) و له هه موو سه رچاو هكانيش دا ناوى هه ر به (ابن الألفاني) هاتوو.^{٥٢}

- نه لقهى (٢٥٢): محمه د كورى پيرعه لى بيركه وى (البركوي: م٩٨١/ك/١٥٧٣ز)، زانايه كى ناودار و فه قيه يكى شاره زاي ده وله تى عوسمانيه و خه لكى باژيرى (بيركى)يه، به بيركه وى ناسراوه و له لايه ن ميژوونوسانه وه ناسينراوه و به رومى حه نه فى ناوبراوه و ده يان كتيب و ناميلكه ي له زانسته جوژه به جوژه كان دا هه يه، وه كه "إظهار الأسرار" و "إمتحان الأنكباء" و ژماره يه كه ليكده انه وه و حاشيه و شروقه بؤ به ره مه كانى كراوه و هيچ په يوه ستى و نزيكيه كى به كورد و كوردستانه وه نييه،^{٥٣} كه چى ته نها و ته نها له بهر نه وهى له ده ستخه تيكدا سه ر و بؤر بؤ ناوى كراوه و به (به ركوى) هاتوو، بى نه وهى بگه ريژنه وه بؤ كورد، به ماموستايه كى ديژينه كوردى دانراوه و چوار لاپه ره و نيوى ده ره ق نووسراوه و به دريژى پاساوى بؤ هينراوه ته وه كه بوچى به كورد هه ژمارنه كراوه و وا ليك دراوه ته وه كه نه مه (به ركوى)يه، بى نه وهى روون بكرته وه ئاخو نه م شوينه، گونده، شاره، يا ناوچه يه و ده كه ويته كوئى كوردستانه وه؟! به لام چونكه به رقه لايى هه يه و زيدي

^{٥٠} الباباني: هدية العارفين، ١٥٥/٢؛ الزركلي، قاموس الأعلام، ٢٩٩/٥.

^{٥١} بووژاندنه وه، ١٧٥/٤-١٧٧.

^{٥٢} بگه ريژه بؤ: الزركلي، قاموس الأعلام، ٢٩٩/٥؛ عمر رضا

كحاله، معجم المؤلفين، ٢٠٠/٨-٢٠١.

^{٥٣} هدية العارفين، ٢٥٢/٦؛ الزركلي، الأعلام، ٦١/٦؛ معجم المؤلفين،

١٢٣/٩-١٢٤.

^{٤٧} بووژاندنه وه، ١٠٦/٣.

^{٤٨} بووژاندنه وه، ٨٧/٤-٩٤.

^{٤٩} قاموس الأعلام، ٣١٩/٣.

زانای ناوداری کورد محمەد بەرقەلایی (محمد برقلعی)یە،^{٥٤} دەبی (بەرکیوی)یش هەبی، گوايه له پێی دەستخەتیکەوه که پوونووسکەری گریکویرەکهی کردووەتەوه، پەیی بەم راستییە بردراوه و ئەگەر ئەو نەبوایە، ئەم گریته هەر وەک خۆی دەمایەوه و ئەم مامۆستایەش بە ناداری له پیزی ناوونبووانی میژووی گەلی کوردا دەمایەوه.^{٥٥} واتا لێرە تەنها لەبەر خاتری سەرپووری تاکە وشەیهکی دەستخەتیک، پشت لەو هەموو سەرچاوه برپاوەکرێکراوە کراوه که (بیرکەوی)یان ناساندووه. بگرە هەرچی بەرههەمی ناوبراو هەیه له کتێب و نامیلکە و حاشییە، بە گەنجینهی بیخەوشی کورد له قەڵەم دراوه.^{٥٦}

- له ئەلقەیی (٢٧٠)دا، مودەفەقەدینی کهواشی (الکواشی)ی بە مامۆستایەکی وا دێرینی کورد داناه، که کەس پێی نازانی و هەوالیکی لەسەر نییه، بۆیه چوار لاپەرەیی بۆ تەرخان کردووه و گوتوویه کهسانیک بە نەزانی یا لەبەر هۆی دی و یستوویانە له کوردی داگیر و گازندەدەکا که ناوی باوکیشی له سەرچاوه عەرەبییهکاندا به هەڵە تۆمارکراوه، گوايه دوو مامۆستای کوردیش ئەم هەڵەیان بۆ بەرههەمەکانیان گواستووەتەوه و دۆزینەوهی دانەیهکی دەستخەتی تەفسیرەکهشیی بە مۆژدەیهکی گەوره زانیوه.^{٥٧} ئەوهی راستی بی، مودەفەقەدینی کهواشی (م: ٦٨٠/ک ١٢٨١ز) که سیتییهکی تەواو ناسراوه و تەفسیرەکهشی ناوداره و هیچ پەيوەندییهکی به کورد و کهلتووری کوردییهوه نییه و خۆی عەرەبی شەبیانییه و بنەمالەکهیان له گوند و قەلای کواشی نیشتەجێبوون، که دەکهوێتە دامینی

زنجیره چیايهکی دەستەپاستی رێگای دهۆک - زاخۆ. بۆ زانیانی ناوی راست و دروستیشی، پێویسته بۆ سەرچاوهکانی سەدەکانی ناوهراست بگەرێنەوه، ئەوانەیی هاو دەمی بوون یا ماوهیهک پاش ئەو ژیاون، له هەموویاندا ناوی ئەحمەد کۆری یوسفه و سویدان ناوی باوکی نییه، بەلکوو ناوی باپیره هەرەگە وەرەیهتی و تەفسیرەکهشی سالی ٢٠٠٦ له لایەن (د. محیی هلال السرحان)هوه بڵاوکراوتەوه و له لاپەرە شازدەیی پێشەکی دا، ناوی ئەو سەرچاوانە ریزکراون که له ژياننامەیی کهواشی دووان، هەموویان به عەرەبی شەبیانیان داناه.

- له ئەلقەیی (٢٩٥)دا، مەحمود بەردەری به کورد داناه، بی ئەوهی هیچ بەلگەیهکی کوردبوون له ناو و ناسناو و ناسنامەیی دا هەبی و وای مەزنده کردووه که خەلکی گوندی بەردەر بی، کهچی -وێک زانراوه- گوندیک بهو ناوه له کوردستان نییه و ئەگەر هەشی، نازانی له کوێندەرە. بەلام پاساوی ئەوهبووه که چون سەرگەلۆو و بەرگەلۆو و پشدر و سەردەر و بیدەر و سیدەر هەن، دەبی بەردەریش هەبی. ئەمە تەنها بهو مەبەستە که کابرای ناوبراو بکاته کورد! گریمان گوندیکی بهو ناوه له کوردستان هەبووه، ئایە مەرجه ئەو که سیتییه خەلکی ئەو گونده بی، له کاتیکدا ناوی له کتێبهکا به مەحمود کۆری حەسەن .. کۆری جەمال بەردەری مەکی (محمود بن الحسن ... بن الجمل البردري المكي) هاتووه، گوايه کتێبی "فتاوی المومدیه"ی بۆ زیرەکی کۆری هۆلاجۆی کۆری هۆلاکو داناه و "تۆ بلیت وەک ئەم کورەزای هۆلاکو بووه به موسلمانیکی وەها ... بوویتییش به کوردیکی زیت و (زیرەک)! بی گومان ناوی (زیرەک) له ناو تورک و فارسیش هەبوو و چەند که سیتییهکی زیرەک ناو له میژوودا هەن. پاشان چەند پرسیاریکیشی وروژاندووه: دەبیت میر زیرەک میری چ ناوچهیهک بوویتی و مامۆستای بەردەری له کوێ دانیشتیبت، دەبیت زیرەک میری ناوچهیهکی کوردستان بوویتی و بەردەریشی لیوه نزیکبوویتی و بهو کتێبهی خۆی پی ناساندی.^{٥٨}

دیاره ناوی ئەم کتێبه نەک هەر له سەرچاوهکانی

^{٥٤} سەدهی ١٠/ک ١٦ ز ژیاوه و شەرفخانێ بدلیسی پەسنی داوه و ستایشی کردووه. شرفنامه، مؤسسة موکریانی (أربیل: ٢٠٠١)، ص ٥٧٦-٥٧٧.

مستەفا دیهقانیش به زمانی ئینگلیزی شروڤهیی فەتوايهکی کردووه که دەرەق به یەزیدییهکانه و له گوڤاری ئەکادیمی "نوبهار"، ژماره (٣)ی سالی دووهم: ٢٠١٥، ل ١٣٧-١٥١ دا بڵاوی کردووهتەوه و بیستوومه به کوردیش بەرههەمی هەیه.

^{٥٥} بووژاندەنەوه، ٢١٦-٢٢١، ١١/٥، ١٥.

^{٥٦} کنوز الكرد في خزائن المخطوطات العراقية (السليمانية: ٢٠١٣)، ٢١١-٢١٠/١.

^{٥٧} بووژاندەنەوه، ٣٠٧/٤-٣١٠.

^{٥٨} بووژاندەنەوه، ١٨١/٥-١٨٦.

سەردهمی مه‌غۆل و سه‌ده‌کانی ناوه‌پاست نه‌هاتوو و په‌نگه‌ تیکه‌لییه‌ک پرووی دابی، به‌لکوو دوو کتیب به‌و ناوینشانه‌وه هه‌ن، یه‌کیکیان مه‌حموود کوپی مه‌مه‌د نه‌سیبی چه‌مزاوی (١٨٢١-١٨٨٧زم) به‌ عه‌ره‌بی دایناوه (الفتاوی‌ المحمودیة) و چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه^{٦٩} و ئه‌وه‌ی دیشیان به‌ زمانی ئۆردوویییه و مه‌ولانا موفتی مه‌حموود چه‌سه‌ن گنگوهی دایناوه. وینه‌ی لاپه‌یه‌کی ده‌ستخه‌ته‌که‌شی بلاوکردووته‌وه و ته‌مه‌نی به‌ چه‌وتسه‌د سال خه‌ملاندوو، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی هۆلاکو سالی ٦٦٣ ک / ١٢٦١ز مردوو، که‌چی ئه‌گه‌ر لێ وردینه‌وه، ده‌زانین خه‌ته‌که‌ی زۆر نوییه و به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ناگه‌رێته‌وه بۆ سه‌رده‌مانی مه‌غۆل. دیاره ئه‌م کتیبه‌ هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌ کورد و کوردستانه‌وه نییه و له‌وانه‌یه‌ دانه‌ره‌که‌شی نه‌وه‌ی میژوونوس (الجمال المکی: م ٨٨٧/ک ١٤٨٢ز) بێ.

- ئه‌لقه‌ی (٣٠١): بێ هیچ به‌لگه‌ و ئاماژه‌یه‌ک (قوام الدین الحسینی)ی به‌ کورد داناه و له‌ ناوینشانی ئه‌و ئه‌لقه‌یه‌دا که‌ بۆی ته‌رخان کراوه، هاتوو: "مامۆستایه‌کی مه‌زنی نه‌ناسراوی کورده" و چه‌وت لاپه‌ره‌ی بۆ داناه.^{٦٩} که‌چی ئه‌م زانا و شاعیره‌ شیعیه‌ کورد نییه و خه‌لکی قه‌زوینه، بنه‌چه‌ی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ شاری حیلله‌ی عیراق (الحلة السیفیة) و ناوی ته‌واوی (قوام الدین محمد بن محمد مه‌دی القزوینی الحسینی السیفی: م ١١٤٠ ک / ١٧٢٨ز)یه و یه‌کیکه‌ له‌ زانایانی چه‌وزه‌ زانستییه‌کان و شیعری به‌ عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی هه‌یه و چه‌ند کتیب و نامیلکه‌ و ئه‌رجوزه‌ی هه‌ن، وه‌ک (التحفة القوامیة فی فقه الإمامیة) و (المقطعات والقصائد) و (الشافیة).. هتد.^{٦٩}

- له‌ ریزبه‌ندی ناوی ئه‌و قوتابخانه‌دا که‌ له‌ گونده‌کانی کوردستان هه‌ن، ناوی هه‌ندیک گوند هاتوو، قه‌ت له‌وه‌ ناکه‌ن له‌ کوردستان بێ، وه‌ک: (دبرهان) و (بولاقه‌) و (القلعة الشنجیة) و (شیخ نصیر) و (مرقرین) و (النقیریة) و (القرناصیة) و شاری (قرقر)^{٦٩} یان میژووی و بۆ ده‌می نوسینه‌وه‌ی ده‌ستخه‌تیک له‌ چه‌ند دێهاتیک داندراوه که‌ جیگای گومانن و بېرواناکرێ ئه‌و ده‌مانه‌ هه‌بووبن و ده‌بی

ده‌ستکاری کرابن و نازاندن به‌ چ پاساوێک ناوی شاری ئامه‌د کراوه به‌ (ئامۆدا).^{٦٩}
(٤) تیکه‌لکردنی که‌سیتییه‌کان:

- ئه‌لقه‌ی (١٣٤): نزیکه‌ی شه‌ش لاپه‌ره‌ی گرتووته‌وه و له‌سه‌ر رابوونی مه‌لا ئیدریسی بدلیسییه به‌ نووسینه‌وه‌ی دیوانی دوو شاعیری فارسی هاوده‌می: قازی مه‌سیحه‌دین عیسا‌ی ساوی و شیخ نه‌جمه‌دین مه‌سه‌عوودی ساوی.^{٦٩} مامۆستا قه‌رده‌اغی به‌خورتی ویستووێته‌ی بیانکا به‌ کورد:

ئ. گومانی زۆری بۆ ئه‌وه‌ ده‌چی که‌ کوردبێ، که‌چی وه‌ک له‌ ناویاندا دیاره، فارسن و خه‌لکی شاری ساوه و ئامۆزان، له‌ ئه‌نجانی شه‌ر و ئالۆزییه‌کانی دوایین سالانی ده‌وله‌تی تورکمانی ئاق‌قۆینلوو کۆژارون و عه‌باس عه‌زاوی به‌دریژی ناساندوونی.^{٦٩}

ب. ئه‌و دوو شاعیره‌ پسمامه‌ نه‌وه‌ی زانایه‌کی ناوداری ده‌رگه‌زین، مامۆستا هه‌ولی‌داوه ده‌رگه‌زین که‌ گه‌وره‌دیه‌کی رۆژه‌لاتی هه‌مه‌دانه به‌ره‌و زنجان،^{٦٩} ببه‌ستیه‌وه به‌ قه‌لای ده‌رزینی و چه‌ند شوێنیکییی هاوناوی کوردستانه‌وه، که‌ له‌ "شه‌ره‌فنامه‌ی بدلیسی‌دا ناویان هاتوو، تا بنه‌چه‌یان بگه‌رێنێته‌وه بۆ کوردستان.

پ. ئه‌و دوو شاعیره‌، به‌رپرسی بالای رۆژگاری شاه‌یه‌عقوب‌به‌گ کوپی ئۆزۆن چه‌سه‌نی ئاق‌قۆینلوو (١٤٧٨-١٤٩٠ز) بوون و هه‌ر ئه‌و رۆژگاره‌ هاتنه‌ کوشتن، بۆیه‌ ناوی ئه‌و شاهه‌ی ئاق‌قۆینلوو له‌ پێشه‌کی دیوانه‌که‌یاندا براوه، که‌چی ده‌لی: له‌وانه‌یه‌ ئه‌م یه‌عقوب‌به‌گه‌، میری کورد یه‌عقوب‌به‌گی زه‌رقی - زه‌رگی بێ، که‌ خاوه‌ندی ده‌رزینی بوو و سالی ١٥٧٨ز مرد، ئه‌مه‌ش ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و دوو شاعیره‌ بکوردین!

ت. رهمه‌تی مه‌لا جه‌میلی رۆژه‌یانی (١٩١٣-٢٠٠١) لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می دیوانه‌که‌ی که‌ له‌باره‌ی هه‌ردوو شاعیره‌که‌وه‌یه، له‌ تورکییه‌وه‌ ده‌رگیراوه و له‌ویش هه‌ر

^{٦٩} بووژاندنه‌وه، ٨٨/١، ٩٣، ٩٩.

^{٦٩} بووژاندنه‌وه، ٣٤٥/٢-٣٥٠.

^{٦٩} تاریخ العراق بین إحتلالین، الدار العربیة للموسوعات، ٢٨٦/٣-٢٩٠، ٢٩٦-٢٩٨.

^{٦٩} یاقوت الحموی، معجم البلدان، دار إحياء التراث العربی (بیروت: بلا)، ٢٩٨/٢.

^{٦٩} الزرکلی، قاموس الأعلام، ١٨٥/٧: معجم المؤلفین، ٢٠٠/١٢.

^{٦٩} بووژاندنه‌وه، ٢٨٨-٢٨١/٥.

^{٦٩} معجم المؤلفین، ٣٠٤/١١.

^{٦٩} بووژانه‌وه، ٩٠/١-١٠٧.

باس و خواسی په یوه نډیانه به یه عقوب به گی
 ئاق قوینلو وه. که چی به مه شه وه هر وازی نه هیتاوه،
 رازی نیبه ئەم دوو شاعیره کورد نه بن و سووره له سهر
 کورد بوونیان و پیی وایه ئەم پیزانینه "راست و رهوانه"
 که به قهله می بیگانه و دوژمنان و ناشاره زایان له
 بارو وخی ئیمه نووسراوه. وهک تفهنگ به تاریکیه وه
 نان وایه، دوور نیبه به لگه و شتی وا بدوژریته وه، ئەم را و
 بوچوونانه ی ئیسته دهمه ونخوون کاته وه.^{۶۷} منیش ده لیم:
 ئەگه ر به ریزیان "شهره فنا مه" و کتیی "تاریخ العراق بین
 إحتلالین" ی به وردی بخویندایه ته وه، ئاشنای زینده گی
 ئەو دوو شاعیره ده بوو و دهیزانی نیوانی هه ردوو
 یه عقوب به گ نزیکه ی سه ده ساله و نیوان ده رگه زین و
 درزینیش سه دان کیلومه تره!

- مه لا یوسفی مه جمهری کورد که تا سالی ۱۹۳۱
 مابوو و مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس له چه مچه مال
 دیتبووی، تیکه ل کراوه به شاعیری فارس مه جمهری
 ئەصپه هانی (۱۷۷۶-۱۸۱۰ز) که له خزمه تی فه تحه لی
 شاهی قاجار (۱۷۹۷-۱۸۳۴ز) دا بووه و چووده گیلان و
 ئازهریجان بو به شداری له شه ری دژی رووسیادا و به
 شاعر ستایشی شاهی قاجاری کردوو و یاداشتی خوی
 گیراوه ته وه.^{۶۸} وا دیاره ئەم کیشه یه به هوی تیکه ل بوونی
 ده ستخه تی ئەم دوو که سیتییه وه هاتوو ته ئاراوه.
 ماموستا ئەگه ر په له په لی نه کردبایه و به سوړاخ و
 پشکینی سه رچاوه کان درکی به م تیکه لگرده ده کرد و
 دهیزانی مه لا یوسفی مه جمهر که پاش سالی ۱۹۳۱
 مردوو و ئەو ساله کچیکیشی بووه، چوون باسی دوو
 به رپرسی قاجاری: (ضرغام السلطنه) و (اسد الممالک) ی
 سه رتهای سه ده ی نۆزده هه می کردوو و چوون له ریگه ی
 حه جی مالی خودادا، له ئەصفه هان و زنجان و تالش و
 گیلان و ئینزه لی و باکو یه- باکو و تفلیس و باتوومی، که
 (دار الملک) ی رووسیایه! دوواوه.^{۶۹}

جاری واش هه یه بی سوړاخ کردن و دلنیا بوون و
 ته نها به هوی لیکچوونی کونیه و ناسناوی دوو
 که سیتییه وه، بی سی و دوو تیکه ل کراون یا یه کیکی
 غه یه ر کورد کراوه به کورد یان نووسه ر و

روو نووسکه ره وه لیکجیانه کراونه ته وه. له ئەلقه ی
 (۱۷۶) دا، ئەبولوه فا خواجه ی خه واریزمی
 (م: ۸۳۵ ک/ ۱۴۳۱ ز)، خاوه ندی چه ند چوارینه یه ک و
 نووسه ری کتیی "کنز الجواهر" و ناسراو به "پیری
 فریشته"، کراوه به سو فی ناودار و پایه به رزی کورد
 تاجولعارفین ئەبولوه فای حولانی (م: ۵۰۱ ک/ ۱۱۰۷ ز).
 ئەم سی لاپه ره و نیوه هیچ په یوه سیتییه کی به
 ژیا ننامه ی زانایانی کورده وه نییه، ئەوه ند هه یه پیش
 پتر له چوار سه ده له باژیری ته ویله نو سراوه ته وه.^{۷۰}

- حوسینی شیفی، زانایه کی ناوداری کورده و له
 سه ده ی هه ژده هه مدا ژیاوه، خه لکی گوندی شیفی
 ده قه ری مزوورییه له به هدینان؛ چه ند نامیلکه و فه توایه کی
 هه یه، یه کیکیان ده ره ق به یه زیدییه کانه و ئەوه ی دیان
 ده ره ق به شیعه ی قزلباشه،^{۷۱} که چی چه ند جاریک به بی
 به لگه کردوویه تی به شه وه کی و شه قه کی.^{۷۲}

- ئەلقه ی (۱۹۳) ده رباره ی کتیی "زواهر اللغة"
 مه لا محه مه دی جوانرویییه که سه باره ته به
 شوړقه کردن و لیکدانه وه ی په یقه کانی گولستان و
 بوستانی سه عدی شیرازی و له کوردستان
 به رده ست بووه و دانه گه لکی لی نوو سراوه ته وه،
 نه خاسمه له به هدینان و یه کیکی له
 روو نووسکه ره وه کان ده یان په یقی کتیی به کی کردوو
 به کوردی باکوور،^{۷۳} که چی ماموستا
 جوداوازی نه کردوو له نیوان دانه ر و
 روو نووسکه ره وه دا و گوتوویه: "ئه وه ی جیگه ی
 سه رنجه، دانه ره که ی (جوانرویی) یه و شیوه ی
 نووسین و زاره که ی بادینییه و نازانین ئەمه چوون
 رووی داوه" و ناوی ته وای روو نووسکه ره وه که شی
 به وردی نه خویندوو ته وه و "الکستی نسبا
 والهروري وطننا" بووه، به "الکسی نسبا الهروي
 وطننا" ی داناوه،^{۷۴} له کاتیکدا کیسته و هروور دوو
 دی ناسراوی ده قه ری به روازی بالان.

- له که شکوله که ی مه ولانا حه مزه دا، شیعی ده یان

^{۷۰} بوژاندنه وه، ۱۷۰-۱۶۶/۳.

^{۷۱} داود جلبی، مخطوطات الموصل، مطبعة الفرات (بغداد: ۱۹۲۷).

ص ۲۷۴.

^{۷۲} بوژاندنه وه، ۱۷۷/۴-۱۸۱، هه روه ها: ۳۵۳-۳۵۵، ۱۴۶/۳.

^{۷۳} هیرش که مال ریکانی، گه نجینه یا به هدینان، ل ۵۴، ۱۳۶.

^{۷۴} بوژاندنه وه، ۲۵۸/۳، ۲۶۲.

^{۶۷} بوژاندنه وه، ۳۴۵/۲-۳۵۰.

^{۶۸} محمد شریفی، فرهنگ ادبیات فارسی، فرهنگ نشر نو (تهران:

۱۳۹۱ ش)، ل ۱۲۶۶.

^{۶۹} بوژاندنه وه، ۲۸۸/۳-۳۹۰.

شاعیری کورد و غەیرە کورد ھاتوو، یەکیکیان شیعیی محەمەد خانی ناودار بە خانەیی جوانپۆیە (محمد خان مشهور بخانا جوانرود)، گوتوو یە دەبی ئەمە محەمەدی جوانپۆیی نووسەری کتیی "زواھر اللغة" بی،^{٧٥} کەچی گومان لەوەداننێکە کە محەمەد خانی جوانپۆ ھەمان خانای قوبادییە، وەک لە پێشەکی دیوانەکەیی خانای قوبادی دا ساغکراوەتەو^{٧٦} و دانیاشنەبوو کە محەمەد خانای قوبادی ھەر خانای قوبادییە.^{٧٧}

- ئەوێ کەمیک شارەزای ئەدەبی کلاسیکی کرمانجی بی، دەزانی ھەردوو شاعیر، فەقی تەیران و مەلای جزیری، ھاو دەمی یەک بوون و موناژەری شیعییان ھەبە. فەقی تەیران لە چەند شیعیکی دا ناسناوی (م. ح) و مەلای جزیری ناسناوی (مەلی - مەلای) بۆ خۆی دانائە.^{٧٨} کەچی مامۆستا قەرەداغی (م. ح) و (مەلای) بە مەلای باتەیی دانائە و ئەم بۆچوونەیی لە شویئیکی دیکە دووپات کردووەتەو.^{٧٩}

- لە ناساندنی شاعیر شەھاب دا، مامۆستا خزمەتیی گەورەیی بە ئەدەبی کوردی بەخشیو و شیخ شەھابی - کە پێدەچی شاعیریکی ناسراو و پێرەھەم بووبی - زیاتر پێناساندوون و بیست و دوو شیعیی دۆزیووەتەو، بەلام باشتربوو پشت بە کتییە نازانستی و بیسەرچاوەکەیی محەمەد سدیق بۆرەکەیی نەبەستی و ئەو ئاھاقتەیی لێ وەرنگری کە دەلی: شەھابەدینی شەھرزووری (٩) و شەھابەدینی سوھرەوھردی (م: ٦٣٢/ک: ١٢٣٤) یش شیعیان بە کوردی ھەبە؛ یەکەمیان کەسیکی وەھمی و ھەلبەستراو و لە ھیچ سەرچاوەکە دا ناوی نەھاتوو و دووھمیانیش ڕوونە ھیچ شیعی و نووسینیکی بە کوردی نەبوو و ئەو دەمانە (سەدەیی ٦- ٧/١٢-١٣) کەنگی شیعی و نووسین بە کوردی دەرکەوتبوون.^{٨٠} لە باسی شاعیر (حاجی) دا، باسی

حاجی نیعمەتولای جەیحون ئابادی (١٨٧١-١٩٢٠) و حاجی نورعەلی ئیلاھی کۆری (١٨٩٥-١٩٧٤) کردوو، کە لە ڕێبەرانی ئەھلی حەق بوون و سەردەمیان ئەوێندە دوورنێی و دەبی لێرە لابیرین و بەو حاجییە شاعیرە بەراوردنەکرین کە ڕەنجووری لە سەرەتای سەدەیی نۆزدەھەم دا باسی کردوو.^{٨١}

٥) ورد نەخویندەوێ میژوو و ناوەرۆکی ژمارەیک دەستخەت:

بازرگانانی چلیس و ساختەکاری دەستخەتەکان، بەدریژی ڕۆژگار و بە مەرامی جۆرەجۆر و مەبەستی دەستخستنی قازانجی ماددی و مەعنەوی و تا دەستخەت بە نرخیکی گرانتر بفروشن، بەردەوام کەوتوو دەستکاری میژووی نووسینەوھیان و بردوواننەو بۆ سالانی کۆنتر.^{٨٢}

مامۆستا کە شاسواریکی شارەزای دەستووسە و ویل و شەیدای دەستخستن و ساخکردنەوھیتی و خۆیشی ئاماژەیی بە زۆر حالەتی لەم چەشنە داو،^{٨٣} نەدەبوو ئەو ساختەکاریانە بە سانایی بەسەری دا تێپەڕن و ئەو ڕە ناتەواوییە بکەونە کتییەکەییو.

- ئەگەر تەنھا سەیری لاپەرە (٥٠) ی کتییەکەیی صادق بەھائەدین "ھۆزائفا نیت کورد" ی بکرایە، کە سالی ١٩٨٠ لە بەغدا چاپکراو، دەیزانی مەلای جزیری لە نیوھە دووھەمی سەدەیی (١٠) و نیوھە یەکەمی سەدەیی (١١) ژیاو و گومانی لە میژووی ئەو دەستووسەیی دیوانەکەیی دەرکە کە گواھە سالی ٩٣٢ ک / ١٥٢٦ ز نووسراوەتەو، واتە نزیکەیی نیو سەدە یش لە دایکبوونی جزیری خۆی.^{٨٤} کەچی پاش ئەوھەیی دیوانەکەیی خویندوووەتەو، کە تەحسین دۆسکی بلاوی کردوووەتەو، لە بەر ڕۆشنایی ئەم دەستووسە دا، ھەندیک وشە و لەنگی ڕاست کردوووەتەو،^{٨٥} ئەوجا زانیوھەتی میژووھەکەیی ھەلەیی و سەدەیک بەر لە مردنی مەلای جزیری نووسراو. پێویستبوو لێرە ئاماژە بەو ھەلەیی بکا، کە پیشتر بەسەری دا تێپەڕیبوو.

^{٧٥} بووژاندنەو، ٣/ ٣٧٥.

^{٧٦} دیوانی خانای قوبادی، کۆکردنەو و لیکدانەوێ کاروان عوسمان خەیات (سنە: ٢٠١١)، ل ٧٣-٧٩.

^{٧٧} بووژاندنەو، ٤/ ٣٢٢.

^{٧٨} ڕوانە: صادق بەھاء الدین ئامیدی، ھۆزائفا نیت کورد (بەغدا: ١٩٨٠)، ل ٢٠٠-٢٠١، ٢٠٥.

^{٧٩} بووژاندنەو، ١/ ٢٠٣، ١١٤/٣.

^{٨٠} بووژاندنەو، ٥/ ٩٤-٩٧.

^{٨١} بووژاندنەو، ٥/ ١٣٠.

^{٨٢} ڕوانە: د. عابد سلیمان المشوخی، التزوير والإنتحال في المخطوطات العربية، مركز الدراسات والبحوث (الرياض: ٢٠٠١).

^{٨٣} بووژاندنەو، ١/ ١١١، ٦٠/٢، ٣٧٥، ٢١٨/٣، ٦٧/٥.

^{٨٤} بووژاندنەو، ١/ ١٨٢. دواتر ئاماژەیی بەم میژووھەلەیی داو.

^{٨٥} بووژاندنەو، ٥/ ٣٧٢.

- پێشهکی گۆتم دهستخهتهکانم نهبینوه، بهلام دلنایام جاری وا ههیه مامۆستا به قوولی نهخویندونهتهوه، ئهگینا له (ئهلقهه ١٣٥) دا دهیزانی مهلا عهبدولای رېتکی (م: ١١٥٩/ک١٧٤٦) - نهک رهبتهکی - هه‌رگیز نه‌یگوتوه من کچه‌زای مه‌لا ئه‌بویه‌کری موصه‌نیفم (م: ١٠١٤/ک١٦٠٥) ^{٨٦} و پوونه و پێشی تی‌ناچی وه‌هابی. باسی مه‌لا زه‌ینه‌لعابدینی گۆرانی (م: ١٠٧٠/ک١٦٦٠) ی خاوه‌ندی کتیی "الیمانایات المسلوله‌ علی الرافضه‌ المخذوله‌"ی کردووه و گوتویه: کچه‌زای مه‌لای موصه‌نیفه. مه‌لای گۆرانی خۆی له‌م کتیه‌دا گوتویه کچه‌زای ئه‌بویه‌کری موصه‌نیفم و باسی عه‌بدولکه‌ریمی خالیشی کردووه. شایانی باسه، له‌ ئاکامی هه‌ژموونی شیعه‌گه‌ری و فشاری نه‌براه‌ی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ شیعیانه‌دا که‌ حوکمی ئێرانیان کردووه، وه‌ک صه‌فه‌وی، نادرشاهی ئه‌فشار، زه‌ندی، قاجاری و شالوو و شه‌ر و ململانێیان له‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانیی سوننی، زانا و مامۆستا و فه‌قیهانی کورد ناوبه‌ناو فه‌توایان ده‌رکردووه و کتیب و نامیکه‌یان سه‌باره‌ت به‌ توانج‌دان و په‌خنه‌گرتن له‌ مه‌زه‌بی شیعی داناهه‌، له‌وانه‌ش گۆرانی و رېتکی و پشکیکی ئه‌م فه‌توایانه‌ سالی ١٩٩٧ له‌ لایه‌ن مه‌لا حه‌مدی عه‌بدولمجید سه‌له‌فیه‌وه چاپ و بلاو کراوه‌وه. ^{٨٧}

- له‌ به‌رگی یه‌که‌مه‌دا (١٩٩٨)، ناوی مه‌لا محه‌مه‌د شه‌ریفی شاهویی گۆرانی به‌ محه‌مه‌دی کورپی (شرېت) خویندوه‌ته‌وه! که‌چی له‌ گوتاریکی‌دا که‌ له‌ پوژنامه‌ی "هاوکاری" (١٩٩٧/٧/٨) دا بلاو کراوه‌ته‌وه و کراوه‌ته‌ ئه‌لقه‌ی (٢٥٨)، واتا سالیکی به‌ر له‌ ده‌رچوونی به‌رگی یه‌که‌می کتیه‌که‌ی، ناوی ئه‌م زانا کورده‌ی به‌ دروستی خویندوه‌ته‌وه. ده‌بوو پێش ئه‌وه‌ی ئه‌و گوتاره‌ له‌ کتیه‌که‌دا بلاوبکاته‌وه، ئه‌م هه‌له‌ زه‌قه‌ی راست‌بکراوه‌ته‌وه. ^{٨٨}

- له‌ پێشه‌کیی به‌شی دووه‌مه‌دا، مامۆستا باسی ناسیخیکی زاخویی کردووه، که‌ سالی ١٢٢٦ کتیی "أجزاء القضية"ی له‌ شاری (پیرجب) نووسیوه‌ته‌وه، بی ئه‌وه‌ی بپرسی کوا شاریک به‌م ناوه‌ له‌ کوردستان هه‌یه‌؟! دواتر له‌ به‌رگی پێنجه‌مه‌دا باسی هه‌مان

ده‌ستخه‌ت و ناسخی کردووه و گوتویه له‌ مزگه‌وتی پیرجبی شاری ئاکری نووسیویه‌تیوه. ^{٨٩} پیرجب، مه‌زاریکه‌ له‌ ئاکری، ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ موحاهید پیر جوبرائیل که‌ به‌ نیازی شه‌ری جیهاد له‌ دژی ناپلیۆن، رووی کردووه‌ته‌ شام و میسر.

- باسی سی ده‌ستخه‌ت کراوه، گوايه‌ سالانی ١٥٧١/ک١٣١٥، ٧٧٧ ک/١٣٧٥، ٨٩٥ ک/١٤٩٠، له‌ قوتابخانه‌ی قوببه‌هان نووسراوه‌ته‌وه. ^{٩٠} ده‌شی ئه‌م سالانه‌ ئاوها نووسرابن، وه‌لی ده‌بوو گومانی له‌ راستیان بکراوه، چونکه‌ ئه‌و ده‌مانه‌ ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ هه‌ر نه‌بووه، که‌ سولتان حوسینی میری ئامیدی (١٥٣٣-١٥٧٣) بنیادی‌ناوه‌.

- دووجار باسی کتیی "صرف التنازع"ی عه‌بدولای شه‌مه‌دینی(٩) کردووه، وه‌ک کۆتترین ده‌ستخه‌تی سه‌ر به‌ ده‌قه‌ری بانه، گوايه‌ سالی ٩٧٠/ک١٥٦٣ له‌ گوندی به‌پۆژه نووسیویه‌تیوه و له‌ په‌راویژدا خوینه‌ری ئیحاله‌کردووه بو‌ لایه‌ره‌ بیستی به‌رگی دووه‌مه‌. که‌چی میژووی نووسینی هه‌مان کتیب و به‌ خه‌تی هه‌مان نووسه‌ر، له‌وی سالی ١٠٩٧ کیه. ^{٩١} جیاوازی نیوان ئه‌م دوو میژووه، که‌ بایه‌خی خۆی هه‌یه، بو‌ میژووی شاری بانه (١٢٧) ساله‌.

- یه‌کیک شه‌رحیکی بو‌ کتییکی عه‌بدولره‌حمان جامی (م: ٨٩٨/ک١٤٩٢) نووسیوه و گوتویه: "ویسیتم بچم بو‌ (دار الخلافه‌)ی به‌غدا". ^{٩٢} وه‌ک ئاشکرایه‌ به‌غدا سالی ٦٥٦/ک١٢٥٨ له‌ لایه‌ن مه‌غوله‌وه‌ داگیرکراوه و خیلافه‌ی عه‌باسی له‌ناوبراوه، وایزانه‌ ئالوزیه‌یه‌ک لیره‌ش هه‌یه‌.

- سالی مردنی سه‌ید عه‌بدولای مه‌ئالی، شاعیری کوردی شه‌نبه‌ک - شه‌به‌ک به‌ ١١٩٨ ک هاتوه، که‌چی شاعیری ناوبراو باسی گه‌لی پۆمان و شوخی(٩) شیخی بریفکانی کردووه ^{٩٣} و ده‌بی موریدی شیخ نووری بریفکانی (م: ١٢٦٨/ک١٨٥١) بو‌بی. په‌نگه‌ راسته‌که‌ی ١٢٩٨ ک بئ و پێشتریش ده‌قی شیعریکی شیخ نووره‌دین (نووری)ی هیناوه‌ته‌وه، باشت‌ر بو‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ بکری که‌

^{٨٩} بووژاندنه‌وه، ٢٣/٢، ٦٨/٥.

^{٩٠} بووژاندنه‌وه، ١٠١/١.

^{٩١} بووژاندنه‌وه، ٢٠/٢، ٤٤/٥، ٧٢.

^{٩٢} بووژاندنه‌وه، ٢٠٩/٢، ٢١١.

^{٩٣} بووژاندنه‌وه، ٢٣٠/٢، ٢٣١.

^{٨٦} بووژاندنه‌وه، ٣٥٤/٢.

^{٨٧} بگه‌رپوه بو: رسائل في الرد علی الرافضه‌، مطبعة خبات (ده‌وک: ١٩٩٧).

^{٨٨} بووژاندنه‌وه، ٣٤٥/١، ٢٥٦/٤.

ئەم شاعىرە نورەدىن بىرەكەنە.^{۹۴}

- شەھابەدىنى خەفجى سالى ۱۰۸۵/ك ۱۶۷۴ز
كتىبى "نسيم الرياض في شرح شفاء القاضي عياض"
داناو و پاشتر مەلەكە بانهى دانەكە
لى نووسىوئەو،^{۹۵} لە كاتىكدا ناوبرا سالى ۱۰۶۹/ك
۱۶۵۷-۱۶۵ز مردووه.^{۹۶}

- قورئانك سالى ۱۱۲۹ ك نووسراوئەو و
قورئانكەدى سالى ۱۱۷۹ ك بە خەتى ھەمان كەس
نووسراوئەو و جىاوازى ئەم دوو مېژووى و
لىكداوئەو كە -گوايە- ناوبرا پەنجا سال
سەرقالى نووسىنەو قورئان بوو و "دەبى لە
ماوئە ئەم ۵۰ سالەدا چەند قورئان و شوئىنەو
جوانى نووسىيئەو؟ بەلام كوان و لە كوئىن؟". من
پىم وايە ئەم دوو سالە ھەر يەكن و بە ھۆى ھەلە
نووسىن يا ھەلە خويئەنەو و ايان لى ھاتووه.
خوشنووسىك كە بە مەزئە سالى ۱۱۰۰ ك ھاتىيئە
دناو، چۆن بە پىرى و سالى ۱۱۷۹ ك تواناى بىنىن و
نووسىنى ئەو كارە پروردەكارىيە بوو.^{۹۷}

- دەستنووسىك كە لە قوتابخانەى رەواندوز
پوونوسكراو، مېژووهكە شىوئىندراو يا
بەئەنقەست دەستكارىكراو بۆ ۷۴۹ك، پاشان لە
بەرگى دووھدا راستكراوئەو بۆ (۱۲۴۹ك) و
ھەست بەم ساختەكارىيە كراو. دەبوو ئامازە بە
ھەلە پىشتر بكارى و راستبكارىيەو.^{۹۸}

- ھەلە لە سالى نووسىنەوئە دەستنووس: سالى
(۱۱۹۹) كراو بە (۱۲۹۹ك)^{۹۹} و مردنى محەمەدى
شەرانشى بە (۱۰۱۶) و (۱۰۶۰) ھاتووه و مېژووى
نووسىنەوئە دەستخەتەك بە (۱۰۳۷) و (۱۳۰۷) و ھىي
يەككىدى بە (۱۲۶۳ك) و (۱۲۳۶ك) و ھىي يەككى دىش
بە (۱۲۳۰ك) و (۱۲۴۰ك).. ھتە. ھاتوون.^{۱۰۰}

ديارە ھەلە نووسىنەوئە يا چاپ دياردەكە باو و
لەمىژە شتىكى ئاساى بوو و كەم كىتب ھەيە لى

بەدەرى. بەلام شتىكى ئاساى نىيە ھەلە لە نووسىنەوئە
سالى بەتاييەتى دانان يا نەسخى دەستنووسىكدا بىرى
كە -وہك پروونە- كارىگەرىيەكى قوللى دەبى لەسەر
راستىيە مېژوويىيەكان و ئىمە نازانىن سەرچاوى ئەم
سالە ناكۆكانە چىيە، ئايا لە ئەسلەكەدايە يا ھەلە
نووسىنەوئە و چاپە. ھەرچۇنىكى، نەدەبوو بە ھەلە
بلاوبكرائەتەو.

۶) بابەتى زىادە و بەدەر لە سنوورى ناوئىشان:
دەيان بابەت و پىشەكى و لاپەرە و بىرگەى زىاد لە
ھەر پىنج بەرگەكەدا ھەن و پەيوەندىيەكى و ھايان بە
ناوەرۆك و ناوئىشانەكەيەو نىيە، لەوانە:

- ئەلقەى (۷۰) دەربارەى كىتبىكە و پىشەكەيەكى
گشتىي دوولاپەرەيى بۆ نووسراو و نازانىن كى
دايناو و بە "مامۇستايەكى گورەى كورد" دانراو.^{۱۰۱}

- زۆربەى ئەلقەى (۷۲) و ئەلقەى (۲۸۶) دەربارى
بەمالەى شىخانى دىي (تەلوە) يە و شەش لاپەرەى بۆ
تەرخانكراو.^{۱۰۲} راستە ئەمانە ھاتوونەتە كوردستان و
ماوئەك لە جىزىرەى بۆتان نىشتەجى بوون و دواتر
گواستوويانەتەو بۆ گوندى تەلوەى لای ئەسەرد -
سىرت، بەلام -وہك خويان دەلەن- عەرەبن و ھىچ
خزمەتلىكان بە زمان و پۇشنىرى كوردى نەگەياندووه.
ئەلقەى (۷۸) و (۱۳۸) یش پەيوەندىيان بە پىرسى
بووژاندەوئە زانايانەو نىيە.^{۱۰۳}

- زنجىرەى (۱۹۲) تەرخانكراو بۆ ئاخافتن
لەسەر پىشەكى و ناوەرۆكى كىتبىكى عەرەبى
دەربارەى زانستەكانى ئايىن، كە ھىچ پەيوەندىيەكى بە
مېژووى كوردەو نىيە، تەنھا ئەو نەبى كە لە شارى
سەنە - كوردستانەوئە نىردراوئە ئەستانبوول و بى
ئەوئە بزاننى دانەرەكەى كىيە و ناوى چىيە، بە
مامۇستايەكى كورد دانراو.^{۱۰۴}

- ئەلقەى (۲۵۵) پازدە لاپەرەى گرتوئەتەو و
سەبارەت بە ئەمجد زەھاوى (۱۸۸۲-۱۹۶۷)
نووسراو.^{۱۰۵} و پروونە ناوبرا "سەرئەسەرى ژيانى خوى
بۆ ئايىنى پىرووزى ئىسلام تەرخانكردووه"، ھەرچەند

^{۹۴} بووژاندەوئە، ۱۵۱/۱.

^{۹۵} بووژاندەوئە، ۴۶/۵.

^{۹۶} ئەم كىتبە لە (دار الکتب العلمیة) لە بەیروت چاپكراو.

^{۹۷} بووژاندەوئە، ۴۲-۳۳/۵.

^{۹۸} بووژاندەوئە، ۳۴/۲، ۹۵/۱.

^{۹۹} بووژاندەوئە، ۴۰/۵.

^{۱۰۰} بووژاندەوئە، ۲۱۸/۱، ۶۳/۴، ۶۶، ۷۷، ۱۰۸، ۱۱۱.

^{۱۰۱} بووژاندەوئە، ۳۷۱-۳۶۸/۱.

^{۱۰۲} بووژاندەوئە، ۳۷۶-۳۷۳/۱، ۳۸۷/۴-۳۹۲.

^{۱۰۳} بووژاندەوئە، ۸۴-۷۸/۲، ۳۶۳-۳۶۱.

^{۱۰۴} بووژاندەوئە، ۲۵۷-۲۵۵/۳.

^{۱۰۵} بووژاندەوئە، ۲۴۶-۲۳۱/۴.

بنه‌چه‌ی کورده، به‌لام هیچ خزمه‌تی زمان و ئەدهبیات و رۆشنییری کوردیی نه‌کردوو و باسی هیچ ده‌ستخه‌تیکی نه‌کراوه و ناوه‌پۆکی گوتاره‌که له‌گه‌ل ناویشانی کتێبه‌که یه‌ک‌ناگره‌وه و شویینی ئێره نییه.

- ئەلقه‌ی (٢٥٨): پینچ لاپه‌ره ته‌رخان‌کراوه بۆ ئاخافتن له‌سه‌ر کتێبی "الأمم لإيقاض الهمم" ی ئیبراهیم کورێ حه‌سه‌نی گۆرانی (م: ١١٠١/ک / ١٦٨٩ز) و به‌ ده‌ستخه‌ت ناوی بردوو، که‌چی ئەم کتێبه پێش زیاتر له سه‌ده‌یه‌ک و ساڵی ١٣٢٨ک له‌ حه‌یده‌رئابادی هیند چاپ‌کراوه و به‌رده‌سته و پینشتیش ئەلقه‌ی (١١١) بۆ ناوی به‌رهمه‌کانی دانراوه.^{١٠٦}

- ئەلقه‌ی (٢٦٩) که‌ دوو لاپه‌ره و نیوی گرتوو‌ته‌وه، زیاده؛ باسی نه‌ ده‌ستخه‌ته و نه‌ زانایه‌کی ناسراوی کورده و ته‌نها گێڕانه‌وه‌ی ڕووداویکی زاره‌کییه.^{١٠٧}

- ئەلقه‌ی (٢٧١) ئاخافتنه له‌سه‌ر محمه‌د نووری قادری (القادری) و سێ لاپه‌ره و نیوی بۆ ته‌رخان‌کراوه، که‌ نه‌ کورده و نه‌ به‌ کوردی نووسیبوه‌تی و نه‌ له‌ نووسینه‌کانیشی‌دا خزمه‌تی ئەدهب و رۆشنییری کوردیی کردوو، ته‌نها ئەوه‌نده هه‌یه ماوه‌یه‌ک له‌ سلیمانی بووه و مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپس دیتوو‌یه‌تی.^{١٠٨}

- ئەلقه‌ی (٢٧٦) که‌ چوار لاپه‌ره‌ی گرتوو‌ته‌وه، ده‌رباره‌ی ده‌سخه‌تی قورئانیکه، یه‌کیک بۆ که‌سیتییه‌کی نووسیبوه‌ته‌وه، نازاندی کین و کوینه‌هرین.^{١٠٩}

- ئەلقه‌ی (٢٨٦) ده‌رباره‌ی یازده به‌لگه‌نامه‌ی میرنشینی ئه‌رده‌لانه و باسی مه‌ستوو‌ره خانم کراوه، زیاده و شویینی ئێره نییه.^{١١٠}

- ئەلقه‌ی (٢٩٦) هه‌ژده لاپه‌ره‌یه و ته‌رخان‌کراوه بۆ ئاخافتن له‌سه‌ر کتێبی "ریاض المشتاقین" ی ملا حامیدی بیاره‌یی، بێ‌ئه‌وه‌ی شتیک له‌باره‌ی ژیان و سه‌رگوزشته‌یه‌وه‌ گوترا‌ی.^{١١١}

- ئەلقه‌ی (٣١٣) سێ‌زده لاپه‌ره‌ی گرتوو‌ته‌وه، هیچ تیکه‌لی و په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ ناویشانی کتێبه‌که‌وه نییه و زیاتر پێداهه‌لدان و ستایشیکی پڕ‌زیده‌ره‌ویی زیدی

نووسه‌ره‌وه‌یه، گوندی ته‌کیه و قه‌رده‌اغ و نه‌ده‌بوو بئاخێرێته کتێبه‌که‌وه.^{١١٢} ئەلقه‌که وه‌ک خسته‌سه‌ر و ڕوونکردنه‌وه‌یه‌که بۆ گوتاریکی عه‌تا قه‌رده‌اغی له‌مه‌ڕ میژووی قه‌رده‌اغ و ڕه‌خنه‌ی ئەوه‌ی لێ‌گرتوو که‌ چۆن و به‌ چ به‌لگه‌یه‌ک گۆڕ و شه‌خس و گله‌کۆکانی ولاتی قه‌رده‌اغی گه‌ڕاندوو‌ته‌وه بۆ ئەو فه‌رمانده موسولمانانه‌ی که‌ له‌ فه‌تحکردنی قه‌رده‌اغ‌دا کوژراون و "بۆ ڕوودوا‌یک که‌ پێش پتر له‌ ١٣٠٠ سال ڕووی‌دا‌ی، قسه‌ی ڕووت و بێ‌بناغه.. ناچی به‌ گوێ میژوودا و خوینه‌ری ژیریش ده‌پرسێ: براله ئەم قسانه‌ت له‌ کوێه هیناوه؟"

ئهم ئاخافتنه ته‌واو راست و به‌جێه، به‌لام هه‌مان "خوینه‌ری ژیر"، هه‌مان ڕه‌سه‌ر ئاراسته‌ی مامۆستا ده‌کا و لێ‌ده‌پرسێ: ئەری له‌ چ سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی‌دا -نه‌ک قسه‌ی بێ‌بنه‌مای ئەم و ئەو- به‌ دێرینی و شکواریی ئەو دوو شوینه‌ت زانی؟!

- ئەوه‌تا قسه‌ی مامۆستایه‌کی قه‌رده‌اغی ده‌گێرێته‌وه که‌ فه‌رموو‌یه‌تی: "یه‌که‌م زانکۆ له‌ جیهان دروست‌بووه، له‌ قه‌راغ‌دا بووه!!" وه‌ک بلێی ناراسته‌خۆ پینشتگیری‌بکا، ئەگینا نه‌یده‌گێڕایه‌وه.

- ناوچه‌ی قه‌رده‌اغ یه‌کیه‌که له‌ ناوچه هه‌ره دێرینه‌کانی کوردستان و بگره‌ جیهانیش و شار بووه و له‌و ده‌ستخه‌ته‌دا که‌ باسی شاری قه‌رده‌اغ کراوه، هیچ مه‌رج نییه مه‌به‌ست ئەم قه‌رده‌اغه‌ بێ.

- گوندی "ته‌کیه پتر له‌ هه‌زار سال گوند و جینگای پیاوچاک و سه‌یید و شیخ بووه.. مه‌لێه‌ندی رۆشنییری و زاناکانی به‌ جیهاندا بلا‌بوونه‌ته‌وه".

- مالباتی صه‌فه‌ویه‌کان و شائیسماعیلی صه‌فه‌وی، سه‌ره‌تا له‌ گوندی ته‌کیه ده‌رچوون!! که‌چی ئێبێن‌به‌زاز ئه‌رده‌بیلی (ابن بزاز اُردبیلی) که‌ ساڵی ٧٥٨ک / ١٣٥٧ز کتێبی "صفوة الصفا" ی له‌سه‌ر ژياننامه و مه‌ناقیبی شیخ صه‌فه‌دین و باب و باپیرانی داناوه، هه‌رگیز باسی شتی وای نه‌کردوو.

له‌ کۆتایی‌دا، دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه که‌ مه‌به‌ست و ئامانج له‌ نووسینی ئەم گوتاره، ته‌نها خزمه‌تکردنی دیروک و ئەدهب و رۆشنییری گه‌له‌که‌مانه و پتر بۆ ئەوه‌شه که‌ ئەم کتێبه به‌لگه‌نامه‌یه‌یه به‌که‌لک و به‌ها‌داره، له‌ چاپی داهاتوودا له‌و خه‌وش و که‌م‌وکو‌روپپانه پاک‌بکریته‌وه، له‌ کاتیک‌دا هه‌رگیز له‌ به‌ها و نرخ‌ی که‌م‌ناکه‌نه‌وه.

^{١١٢} بووژاندنه‌وه، ٢٨٠/٥-٣٩٣.

^{١٠٦} بووژاندنه‌وه، ٢٥٥/٤-٢٦٠.

^{١٠٧} بووژاندنه‌وه، ٣٠٤/٤-٣٠٦.

^{١٠٨} بووژاندنه‌وه، ٣١١/٤-٣١٤.

^{١٠٩} بووژاندنه‌وه، ٣٣٦/٤-٣٤١.

^{١١٠} بووژاندنه‌وه، ٣٨٣/٤-٣٨٦.

^{١١١} بووژاندنه‌وه، ١٨٧/٥-٢٠٤.

أنساب الأكراد:

وثيقة مهمة من القرن السادس عشر
عن عشائر الأكراد وأنسابهم

يوسف بالوكن*

عصره العلامة محمد أفندي الكردي وذكر فيه أقوالاً مختلفة بعضها مصادم للبعض وخطب فيه خطب عشواء، وهم قبائل كثيرة ولكنهم يرجعون إلى أربعة قبائل السوران والگوران والكهر والـر. ثم إنهم يتشعبون إلى شعوب وبطون وقبائل كثيرة لا تحصى، متغايرة ألسنتهم وأحوالهم، وهم طوائف شتى والمعروف منهم السورانية والگورانية والعمادية والحكارية والمحمودية والبختية والبشونية والجوبية والزرزائية والمهرانية والجاوانية والرضائية والسروجية والهارونية والـرية، إلى غير ذلك من القبائل التي لا تحصى ونقله هكذا العلامة محمد أفندي الكردي في كتابه.^٥

عندما بحثنا عن هذه المعلومات، وجدنا المقريري نقل في إحدى تأليفاته نفس المعلومات أو قريباً منها، وقال أن الأكراد هم قبائل منهم الگورانية بنو گوران والهذبانية والبشونية والشاهنجانية والسركجية واليزولية والمهرانية والزرزارية والكيكانية والجاك والـر والدنبلية والروادية والديسنية والهكارية والحמידية والوركجية والمروانية والجلالية والشنكية والجوبي.^٦

وأما شرف خان البديسي يقول أن طائفة الأكراد تنقسم إلى أربعة أقسام كل قسم منهم متغاير بعضهم للبعض في اللسان والآداب والأطوار، وهم كرمانج ولر وكهر وگوران.^٧ ولكن كاتب هذه الوثيقة قسم العشائر إلى قسمين تحت رئاسة البهتان، يعني البختية و البژنوان، يعني البشونية العريقة في التاريخ الكردي حيث صاروا حكاماً في مناطق الزوزان من القرن الرابع الهجري.

بعد دراسة عميقة فهمنا أن الكاتب ذكر أسماء عشائر الكرمانج فقط، إذ قال شرف خان أنه سمع من رواة

حين ما ندرس عن المدارس المؤسسة من قبل أمراء الأكراد، طالعنا بعض المخطوطات الموجودة في مكتبات تركيا وخاصة مكتبة ضياء كوك ألب (Diyarbakir Ziya Gökalp Yazma Eserler Kütüphanesi) التي تحتوي نواذر المخطوطات وتقع المكتبة في القسم الشمالي من الجامع الكبير بمدينة آمد أو ديار بكر. فوجدنا هناك كثيراً من المخطوطات التي استنسخت في المناطق الكردية، وصادفت يوماً على مخطوط كان يتشكل من ١٣٢ ورقة ويحتوي على بعض الكتب والرسائل المدرسية باللغة العربية أو الفارسية، ومن بينها كتاب قول أحمد على الخيالي، ولكن النسخة ناقصة من البداية ومع ذلك رأينا في الورقة الأولى صحيفة ليست من متن الكتاب ولكنها ملتصقة به وكتب عليها أسماء بعض عشائر الأكراد تحت عنوان أنساب الأكراد^١ فالصحيفة المذكورة كانت مكتوبة بخط جيد بيد حسين بن علي بن عز الدين الخالتي في سنة ١٠٠١ الهجرية وسنة ١٥٩٢ الميلادية^٢ بحثنا عن المستنسخ ولم نجد شيئاً، ولكن من نسبته فهمنا إنه كردي ومن عشيرة الخالتي أو الخالدية الشهيرة ويدعون أنهم من نسل الصحابي خالد بن وليد (رضي الله عنه).

بحثنا عن اسم هذه الوثيقة في بطون المصادر، فصادفنا عنوان كتاب أبي حنيفة الدينوري ورأينا أن بعض المؤلفين المتأخرين نقلوا من كتاب أبي حنيفة الدينوري المسمى بتاريخ أكراد وأنساب عجم^٣ أو كتاب أنساب الأكراد.^٤

ذكر مرتضى الزبيدي في "تاج العروس" كتاباً في نفس الموضوع ونقل عنه وقال: وقد ألف في نسب الأكراد فاضل

* دكتور قسم تاريخ الإسلام في كلية الإلهيات بجامعة يوزغات بوز أوك، yusufbaluken@gmail.com

^١ انظر قول أحمد على الخيالي، مكتبة ضياء كوك ألب بمدينة ديار بكر، الرقم ٩٠١، الورقة ١٦.

^٢ انظر مكتبة ضياء كوك ألب بمدينة ديار بكر، الرقم ٩٠١، الورقة ٩١ أ.

^٣ يذكر باسيل نيكيتين مخطوطاً مجهول المؤلف عن تاريخ الدنبلة وأشار فيه إلى كتاب أبي حنيفة الدينوري بين مصادر المخطوط المذكور

انظر إلى Basil Nikitine, Les Afşars d'Urumiyeh, Journal Asiatique, Janvier-Mars 1929, 122.

^٤ عبد الرزاق بن نجفلي دنلي، تاريخ دنابله، كتابخانه مركزى و مركز أسناد، رقم الميكروفلم ٧٥٦٨، الورق ١٦.

^٥ محمد مرتضى الحسيني الزبيدي، تاج العروس من جواهر القاموس، تحقيق عبد الستار أحمد فراج، الكويت ١٩٧١، الجزء التاسع، ١٠٤-١٠٥.

^٦ انظر المقريري، السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق محمد مصطفى زيادة، القاهرة ١٩٥٦، الجزء الأول، القسم الأول، ٣-٤.

^٧ شرف خان البديسي، شرفنامه، بتحقيق محمد علي عوني وبتصحيح محمد عباسي، تهران نشر حديث، ٢٣-٢٤.

ثقافات عن أحوال طائفة بجنوي أن بجن وبخت كانا أخوين من أولاد حكام جزيرة عمرية ووقع بينهما النزاع من أجل الحكم، فاستقر الحال على أن حكومة جزيرة تكون بيد بخت وذهب بجن إلى حصن كيف وأقام هناك. وذكر شرف خان رواية أخرى، وقال أن الأكراد كانوا من أولاد بجن وبخت جميعاً.^٨

هذا التقسيم يفيد أن الأكراد كانوا يجتمعون تحت رئاسة هذين العشيرتين في بداية القرن الحادي عشر الهجري ونهاية السادس عشر الميلادي، إما من جهة سياسية أو اجتماعية وعرفية. وفي كل حال هذه الصحيفة وثيقة مهمة عن تثبيت وتصنيف عشائر كردستان الشمالي وقابلنا أسماء تلك العشائر بكتاب "شرفنامه" وبعض مصادر أخرى أشرنا إليها في الهوامش.

(متن الوثيقة)

أنساب الأكراد

هذه المذكورة يسمونهم بالبهتوي

زرقوي^٩ ملوي^{١٠} سويدي^{١١} بازكوي^{١٢} روژكوي^{١٣} بيكوي^{١٤} قره كيجوي^{١٥} شقاقوي^{١٦} يزدي، خالدي^{١٧} وماسكوي^{١٨} استوركي^{١٩} ببوي^{٢٠} شيروي^{٢١} مهمدوي، رشانوي^{٢٢} زاخروي، كاوانوي، محلمي^{٢٣} شيخ بزروي^{٢٤}. تمت طوايف المنسوبة إلى البهتان.

وهذه المذكورة من بعد كلهم يسمونهم بالبزنواني بانوكوي^{٢٥} هفيدوي^{٢٦} زكتوي^{٢٧} برازوي^{٢٨} پوژوي^{٢٩} زيلوي^{٣٠} بيسوي^{٣١} هكاروي^{٣٢} بهادنوي^{٣٣} سندوي^{٣٤} آشتي^{٣٥} مهرآني^{٣٦} جانبكوي، شادوي^{٣٧} صوراني^{٣٨} جوفانوي، ملك خليلوي^{٣٩} ميردسوي^{٤٠} شبكاروي^{٤١} بزوانوي^{٤٢} كارسوي^{٤٣} تمت الطوايف المنسوبة إلى البزنوان قال النبي صلى الله عليه وسلم من شرب الماء في ثلاثة أنفاس أوله رحمة وأوسطه مغفرة وآخره شفاء

تصوير الورقة (ب) التي نشرنا:

- ^{٢٦} شرفنامه، ٣٤١.
^{٢٧} من أكراد إيران انظر شرفنامه، ٤٢٤.
^{٢٨} أو برازي شرفنامه، ٣٤١.
^{٢٩} أو بوجيان انظر شرفنامه ٣٤١، ٣٤٩-٣٥٠.
^{٣٠} أو زيلان ٣٤١، ٣٤٩.
^{٣١} بسيان أو پسيان انظر شرفنامه، ٢٦، ٣٤١، ٣٤٥، ٣٤٧، ٣٤٩-٣٥٠.
^{٣٢} أو حكاروي شرفنامه، ٣٤، ١٢٦-١٤٥، ٣٧١، ٥٧٠.
^{٣٣} شرفنامه، ١٤٥-١٥٦.
^{٣٤} شرفنامه، ١٤٧، ١٤٩.
^{٣٥} شرفنامه، ٢٠١.
^{٣٦} شرفنامه، ١٩٦، ٢٠١.
^{٣٧} أو شادلوي في ولاية لر كوچك انظر شرفنامه ٥٧.
^{٣٨} أو سهران انظر شرفنامه، ٣٦٢-٣٥٢.
^{٣٩} نسبة إلى ملك خليل أيوبي حاكم حصن كيف انظر شرفنامه، ١٥٥-١٥٨.
^{٤٠} شرفنامه، ٢٣٠-٢٥٠.
^{٤١} في الأصل سبنكاروي صحناه حسب ما ورد في ابن بلخي، فارسنامه، تصحيح وتحشية كاي لبسترانج ورينولد آلن نيكلسون، ١٣٨٥ ايرانشهر، ١٦٤-١٧٠، شبانكاره اي، مجمع الأنساب، بتصحيح مير هاشم محدث، تهران ١٣٦٣، ١٥١-١٨١، شرفنامه، ٤٦.
^{٤٢} شرفنامه، ١٩٦، ٢٠١، ٢٠٧-٢٠٩.
^{٤٣} شرفنامه، ١٥٨-١٥٩، ٤٧٤.

- ^٨ شرفنامه، ١٥٨.
^٩ شرفنامه، ٣٠٩-٣٢٧.
^{١٠} تسمى هذه العشيرة بالأكراد المليية في المصادر القديمة انشرت أفرادها في مختلف مناطق كردستان، انظر تاريخ ميفارقين لابن الأزرقي الفارقي، بتحقيق كريم فاروق الخولي ويوسف بالوكن، مكتبة نوبهار ٢٠١٤، ٦١٩.
^{١١} شرفنامه، ٣٢٧-٣٣٨، ٤٣١.
^{١٢} شرفنامه، ٤٣١-٤٣٨.
^{١٣} شرفنامه، ٤٦٧-٤٧٤.
^{١٤} أو پيكان من عشائر جزيرة شرفنامه، ١٥٩.
^{١٥} انظر أبو بكر طهراني، كتاب ديار بكرية، بتصحيح واهتمام نجاتي لوغال وفاروق سومر، ١٩٧٧ تهران، ٢٣٤.
^{١٦} شرفنامه، ١٩٦، ٢٠١.
^{١٧} شرفنامه، ٤٧٤.
^{١٨} شرفنامه، ١٥٩.
^{١٩} شرفنامه، ٢٠١.
^{٢٠} منهم مولانا زين الدين ببي ومولانا خضر ببي، انظر شرفنامه، ١٧١، ٤٥٥.
^{٢١} شرفنامه، ١٥٩، ٢٠٥، ٢٠٧، ٢٥١، ٢٦٤، ٢٦٦، ٢٩٩-٣٠٩.
^{٢٢} أو رشان شرفنامه، ٢٠١، ٢٠٧.
^{٢٣} شرفنامه، ٢٥١.
^{٢٤} شرفنامه، ١٥٩.
^{٢٥} شرفنامه، ٣٤٠-٣٤١.

انساب الاكراد قول احمد علي الحيدري

هذه المذكورة بسمونهم بالبهتوي

زوقوي طوي سويدي بازكوي روتوكوي بيكوي قريه كجوي شاقوي
فالوي و ماسكوي استوركي بيوي شيروي ممدوي رشانوي زاخروي
كاوانوي علمي شيخ بزوي نمت طايص واينما النسبة الي البهتان

وهذه المذكورة من بعد كلهم بسمونهم بالبهتوي

بانكوي صفيدوي زكوي برازوي پوزوي زبلوي بيوي هكاروي
سندوي اشيتي هران جانكوي شادوي صوراني جوفانوي مكر طلبوي
ميردسوي سبنكاروي پوزوانوي سارسوي نمت الطمان النسبة الي البهتان

قال النبي صلى الله عليه وسلم من شرب الماء فمضاه اناس
اوله رحمة

قال النبي

قال

اسم المستنسخ في الورقة (٩١ أ)
تم بعون الله الملك المنان على يد أفقر العباد

178

ناسەربەخۆییی سیاسیی نەتەو و رۆڵی وەك ھۆكاریكى بابەتیانە لە نەخشەدانانی ژيانى لاوانى كورددا

ئامادەکردن:

ئیرینا پۆڤا (پروفیسۆرى یاریدەدەر)

ناتالیا ئیساڤیتسا (مامۆستای زانكۆ، ھاوكار لە بەشى پەيوەندییە نێودەولەتییەكان)

د. پیتشەوا خالید

پوخته

بۆ ھەلیكى تر دواخړی، یا لە حالەتی زۆر تونددا مافەكە ھەلبوەشینیتریتەو (٩، ٩٨).

سەربارى ئەو، پیتیستە بايەخ بەو دەروەەر و ژینگە بەدری كە پرسى چارەى خۆنوسى نەو كەى تىدايە. بەدیھانتى ئەم مافە راستەوخۆ بەندە بە تايبەتمەندى چۆنیەتى و مەرجەكانى بوونى ژيانى نەتەو كە لەناو خاكى دەولەتى نیشتهجیووندا. تايبەتمەندى سەرەكى بابەتى چارەى خۆنوسین، دەبى لەبەرچاوبگىرى: "سەربەخۆیى لە پەيوەندییە سیاسى و یاساییەكاندا، بوونى بەرژەوەندى تايبەت و پێداویستى و ئامانج و دروستبوونى، توانای دانانى ئامانج و چالاكى ئامانجدار لەسەر بنەماى ئىرادەيەكى ھاوبەش؛ ھەموو ئەمانە بە شێوہیەكى سەرەكى بە ئاستى خودئاگایى دیارى دەكرى (١٠، ٩).

*

ئەم توێژینەوہیە لە پوانگەيەكى یاسایى و سۆسیۆلۆژییەوہ باس لە كێشەى ئەو نەتەوانە دەكا كە لە دەولەتى تردا دەژین. ھەروەھا لە پرسى نێوان مافى چارەى خۆنوسین و بنەماكانى یەك پارچەيى خاكى دەولەت وەك پرسىكى ھەنووكەيى لاوانى كورد و كاریگەراییەكانى ئەم كێشەيە لە چۆنیەتى نەخشەدانانى ژيانى دا دەكۆلێتەوہ. سەرنج دەخاتە سەر پیتیستى بەمروپى كوردنى یاسا نێودەولەتییەكان لە پەيوەندى دا بەو نەتەوانەوہ كە لە دۆخى ناسەربەخۆییى سیاسى دا دەژین. بە ئامانجى

مافى گەلان بۆ دیاریكردنى چارەى خۆنوسین، بىگومان یەكێكە لە سەرمايە ھەرە بەرچاوەكانى مروقاتی. بەلام -لەگەڵ ئەو شدا- جی بەجی كوردنى، لەبەر نەبوونى گونجان لە ناوچە جیا جیاكانى جیھاندا، جیاوازی ھەيە. ناكوكى نێوان مافى گەلان بۆ دیاریكردنى مافى چارەى خۆنوسین و یەك پارچەيى خاكى دەولەت، لە چوارچێوہى جیھانگىرىدا، پەردەستىنى. پەردەپێدانى میكانیزمى یاسایى بۆ رېكخستى پەيوەندییەكان لەم پرووہو، لە چوارچێوہى مەملانى ھەنووكەيىیەكاندا، بايەخى زۆرى ھەيە. پراكتیزەكردنى راستەقینە ئەو دەردەخا كە بۆ جی بەجی كوردنى پرۆسەى ھەم یاسادانان و ھەم یاسا، پیتیستە رېكخراوى ناكوكومى دروست بكرى و لە ھەر بارىكدا دەسەلاتى چارەسەرى ئەو مەملانییەى ھەبى كە پەيوەندى بە مافى چارەى خۆنوسینى نەتەوہیەكەوہ ھەيە. بەرجەستەكردنى مافى دیاریكردنى چارەى خۆنوسینى نەتەوہكان، ھەمیشە بە مانای ناچارى دامەزراندنى دەولەتى سەربەخۆ نایى، شێوہى جیاوازی بەجی ھێنانى گونجاوى تریش ھەيە، بۆ نموونە: فیدرالیزم، سەربەخۆییى كولتورى، ئۆتۆنۆمى نەتەوہیى - كولتورى، ئۆتۆنۆمى ھەریمى.

دەكرى لەگەڵ ئى. ف. چالابایقا ھاواریین كە دەلى: ئەگەر بەرجەستەكردنى مافى دیاریكردنى چارەى خۆنوسین مەترسییەكى روون و ئاشكرای لەسەر بەرژەوەندى زیندووى خەلكى تر دروست كرد، ئەوا دەبى

كەمكردنەۋەى توندوتىژى، پىشنىيازى بەكارھىتائى
ياسا نىۋدەۋلەتتەكان و كاراكردى رىكخراۋە
نىۋدەۋلەتتەكان و بەمرۆيىكردى كۆى پروسە
كۆمەلايەتتەكان كراۋە. بۇ ئەۋەى چارەسەرى ئەم
پرسە لە مەھال نىزىكەنەبىتەۋە، ھەرۋەھا بۇ
كەمكردنەۋەى ئاستى توندوتىژىيەكانى پەيۋەست بەم
پرسە، پىۋىستە ياسايەكى نىۋدەۋلەتى دەرېكرى، تا
دەرفەت بەۋ نەتەۋانە بدا كە خەبات لە پىناۋى
سەرەخۇيىدا دەكەن، مافى چارەى خۇنۋوسىنيان
بەرەستەبەكەن.

بە پىشتەستەن بە ئەنجامى تويژىنەۋەيەكى
سۆسۈلۈژىيى ناۋنىشان "نەخشەى ژيانى لاۋانى
كورد لەناۋ خاكى ھەرىمى كوردستان - عىراق"، ئەۋە
نىشان دەدرى كە چۆن ئەۋ فاكترە بابەتتەيەنى ۋەك
ناسەرەخۇيىي سىياسى، كاردەكەنە سەر پىكھىتائى
پلانى ژيانى لاۋان و چ ئەنجامىكان لىدەكەۋىتەۋە؟
سەلمىتراۋە كە دۆخى گەلى كورد تەنبا كىشەيەكى
سىياسى نىيە، بەلكوۋ كىشەيەكى كۆمەلايەتتەۋە.
ئاسۋى نزمى پلانى ستراتىژىيى ژيانى نەۋەى نۆى،
بوۋەتە ھۆى ئەۋەى بروايان بە ئايندە نەبى، كۆسپ
بۇ پىكھىتائى خىزان دروستدەكا و بىرۋەكەى
كۆچكردىيان لا پەيدادەبى. كەسىك تواناى
نەخشەدانانى ژيانى خۆى نەبى، دوچارى بىھىۋايى و
خەمۋكى دەبى ھەۋلدەدا دەرچەيەك بدۆزىتەۋە تا
خۆى لەۋ دۆخە رزگارېكا. پىۋىستىي بە مرۆيىكردى
پروسەى چارەى خۇنۋوسىنى نەتەۋەيەك، لەۋەۋە
ھاتوۋە كە ژيان لە دۆخى ناسەرەخۇيىدا
كارىگەرىيى خراپى لەسەر گروۋپە نەتەۋەيىيەكان
بەگشتى و نەۋەى نۆى بەتايىبەتى دەبى.

چەمكە سەرەككىيەكان: چارەى خۇنۋوسىن،
يەكپارچەيىيى خاك، ياسا نىۋدەۋلەتتەكان، دۆخى
ناسەرەخۇيىيى سىياسى، بەمرۆيىكردى.

ئەۋ پرسە نىۋدەۋلەتتەيەنى كە لە بنەپەتدا كىشەى
ئالۋز و دژبەيەكن، پىۋىستىيان بە ئاگادارى و بايەخپىندانى
بەردەوام ھەيە. ھۆكارى بەرچاۋ لىرەدا برىتتە لە

دىاردەى چارەى خۇنۋوسىنى نەتەۋەيى كە ھەم بە
رىكخەرىكى پەيۋەندىيە نىۋدەۋلەتتەكان و ھەم بە يەككىك
لە سەرچاۋە ھەرە سەرەككىيەكانى سەرھەلانى كىشەى
نىۋنەتەۋەيى دادەنرى. پىش ئەۋەى بانگەشەبىكرى بۇ
بنەماى مافى چارەى خۇنۋوسىنى نەتەۋەيى لە لايەن
رووسىايى سۆڧىتە و دواترىش ۋۆدرۋ وىلسۋنى
سەرۋكى ئەمرىكاۋە كە ئەم مافەى لە كۆنفرانسى ئاشتىيى
ڧىرساىدا راگەياند، ھەموو ئىمپراتورىيە ئەۋروپايىيەكان
بەھۋى جەنگى بىۋىنە و زنجىرەيەك شۆرشەۋە
پروۋخان و جودابوۋنەۋە. سەربارى ئەۋە، دەبوۋ
جەنگىكى ترى جىھانى بەرپايىيى و چەند دەيەيەك
تەيپەنرى، ئەۋسا مافى نەتەۋە بۇ چارەى خۇنۋوسىن لە
لايەن ھەموۋانەۋە بوۋە بنەما و ياسايەكى نىۋدەۋلەتى
ددانپىندانراۋ. لى -لەگەل ئەۋەشدا- بەكارھىتائى ئەم
ياسايە بە شىۋەيەكى كارىگەر لە چوارچىۋەى
نىۋدەۋلەتىدا جىنى پرسىيار و گومانە. پىناسەيەكى روۋن
بۇ جەۋھەر و ناۋەرۋكى ياساكە نىيە، بەردەوام
گۆرانكارى لە بىر و بۆچۈنى ئەۋ ۋلاتانەندا سەبارەت
بەم ياسايە كە خۇيان دەريانچواندوۋە، دەبىنرى. پىش
ھەموو شتىك ئەمە پەيۋەندىيى بە سەرھەلانى كىشەى
نۆى نىۋنەتەۋەيى و دەۋلەتەكانەۋە ھەيە، بەم ھۆيەۋە
رىگە بە خۇيان دەدەن قسان لەبارەى روۋيەكى ترى
كىشە و ئالۋزىيەكانەۋە بىكەن و پىيانۋايە لايەنى تر دىنە
مەيدان و داۋاى چارەى خۇنۋوسىن دەكەن.

مافى گەلان بۇ دىارىكردى چارەى
خۇنۋوسىن، يەككىكە لە بنەما ھەرە بنەپەتتەيە
پەسەندكراۋەكانى ياسا نىۋدەۋلەتتەكان. ناۋەرۋكى ئەم
بنەمايە برىتتە لە مافى گەلان بۇ دىارىكردى شىۋەى
دەۋلەتى خۇيان يا لەناۋ دەۋلەتى تردا، يان ۋەك
دەۋلەتى سەرەخۇ. دەرې سەرھەلانى ئەم بنەمايە و
ھەرۋەھا دىارىكردى مافى دامەزاندنى دەۋلەت لە
ھەر ھەلومەرج و بارودۇخىكدا بگەرىتتەۋە بۇ
نىۋان سەدەكانى ۱۶-۱۹، كە بە شىۋەيەكى سەرەكى
گرىدراۋە بە بزۋوتتەۋە رزگارخۋازە
نەتەۋەيىيەكانى ئەۋروپا و كۆلۋنالىيى ئەمەرىكا. ئەۋ
بەلگەنامە سەرەككىيەنى كە ئەم بنەمايەيان تىدا

رهنگده داتهوه، بریتین له راگه یاندنی سهر به خوی بۆ ولاتانی داگیرکراو که له ۱۴ دیسمبری سالی ۱۹۶۰ دا له لایه ن پازده ئه ندای پیکخواوی نه ته وه یه کگرتووه کانه وه په سهند و ئیمزا کرا. ئاماژه به وه کراوه که بنه رته ی سهره کی چاره ی خو نو سین بریتیه له مافی دامه زراندنی ده ولته ی خو ت له هر دؤخیکدا: "یه کگهل - یه کده ولته" (پ. مانچینی، ه. یا. دانلیفسکی، ئا. د. گرادو فسکی). به لام ئه م بنه مایه ته نیا له نیو "گهلانی خاوه ن شارستانیته ی" دا جی به جی کرا، ئه مه ش بو وه هوی داگیرکاری و شیوازه کانی چه وساندنه وه ی گهلانی ژیرده سته. گفت وگوی چالا کانه ی بنه رته کانی ئه م بنه مایه له کوتایی سده ی نوزده یه م و سهره تای یه که مین جه نگی جیهانی دا ده سته پی کرد، کاتیک ولاتانی پینشه نگی جیهان سیاسه تی کؤلونیالیزمیان به ریوه ده برد. بۆ نمونه، له بریاره کانی دووهم کۆنگره ی نیوده ولته یی سالی ۱۹۸۶ دا، بنه رته کانی ئه م بنه مایه به ئامانجی ریکخسته نی په یوه ندیه نیوده ولته ییه کان پیکه یئرا.

په یمانی ناشتی ویستفالیان وه ک ریژه ویک له سیسته می یاسای نیوده ولته ی دا خزمه تده کا و هیما یه که بۆ دروستکردنی سیسته میک له یاسای نیوده ولته ی، هاوکاری بالاده سته ی ده ولته ته سهرده سته کان ده ی. تاییه تمه ندی سهره کی ئه م په یماننامه یه بریتیه له دابه شبوونی نیوان ئه و یاسا ئه وروپاییانه ی که روخساریکی سیاسی و ئایینی یه کیتی مه سیحیتییان هه بوو له گهل سیسته می سؤقیه تی هاوچه رخی خاوه ن سهره وری و ده ولته تانی یه کسان که تا کوتایی دووهم جه نگی جیهانی هه بوون. ئه م ریکخسته له سهرچاوه زانسته ییه کان دا به یاسای نیوده ولته ی و په یوه ندیه نیوده ولته ییه کان وه سفکراوه، ئه وه ی جیای ده کاته وه بریتیه له سنووردارکردنی رووبه ری ده سه لاتی سیاسی و په یوه ندیه کومه لایه ییه کان.

یه کپارچه یی خاک - یه کیک له بنه ما بنچینه ییه کانی یاسای گشتی نیوده ولته ییه. به پیی ئه م بنه مایه، نابی ده ست بۆ خاکی ولاتیکی تر ببری،

به تاییه ت له لایه ن ده ولته تانی تره وه، جا به به کاره ییانی هیز یاخود هه رده شه ی به کاره ییانی هیز بی. ئه م بنه رته له نه ته وه یه کگرتووه کان دا جه ختی له سهر کراوه ته وه. بۆیه هه موو ئه و ئه ندامانه ی نه ته وه یه کگرتووه کان که ئه م په یماننامه یان ئیمزا کردووه، خویان به دوورده گرن له به کاره ییانی هیز، یاخود هه رده شه ی به کاره ییانی هیز، به ئامانجی بردنی به شیک له خاکی ئه وتری.^۱

هه میشه روودای میژووی له هه ریمه کانی جه نگ، یاخود مه یدان جه نگ رووی داوه. له گهل پیشکه وتی ته کنه لوژیای جه نگی ویرانه ریش دا، هه میشه ئاماری قوربانییه کان زیاترده ی. بۆیه ئه مه پیوستیه که بۆ چه سپاندنی بنه مای یه کپارچه یی خاک که له یاسای نیوده ولته ی دا راگه ییندراوه و له و کرداره نیوده ولته یانه یه که له لایه ن نه ته وه یه کگرتووه کانه وه په سهندکراوه. هه روه ها به لگه نامه کان خالیکی گرنگی تریان تیدایه سه باره ت به و راستیه ی که ئه گهر - بۆ نمونه - گروپیکی نه ژادی بیه وئ سهر به خو بی، نابی به زه بری هیز سهرکوت بکری. پیوسته ئه وه ش بگوتری که داگیرکردنی خاکی ئه وتری به ئامانجی ئابووری و بووژاندنه وه ی ولات، ئه مرۆ پیگه یه کی باوه و دروست نییه. له گهل پیشکه وتی مرؤقایه تی دا، بنه مای یه کپارچه یی خاک، لایه نی دیکه ی په یدا کردووه، زیاتر په یوه ندیداره به واقعی جیهانی ئه ورۆوه. له روانگه ی بنه مای یاسای نیوده ولته ییه وه، دژیه کی له نیوان بنه ماکانی یه کپارچه یی خاک و مافی گهلانی ژیرده سته دا بۆ سهر به خوی په یدا بوو. له په یمانی نیوده ولته ی دا سه باره ت به مافی ئابووری و کومه لایه تی و کولتووری و په یمانی نیوده ولته یی تاییه ت به مافه کانی سقیل و مافه سیاسییه کانی ۱۹ دیسه مبه ری ۱۹۶۶ ها تووه، ده لی: "هه موو گهلان مافی چاره ی خو نو سییان هه یه. باری سیاسی خویان له

1 Устав ООН: (сайт). URL: http://www.un.org/ru/documents/charter/ (дата обращения: 27.09.2020).

هۆی له تکردن، یا به بهشکردن، یا به تهواوی پیشیلکردنی یهک پارچهیی خاک، یان یه کیتی سیاسی ئه و دهوله ته سه ره به خۆیانه ی که ریز له بنه مای یه کسانى و مافى چاره ی خۆنووسى گه لان له مامه له یان دا ده گرن. به مانایه کی دی، بنه مای پاریزگاری یهک پارچه یی خاک بۆ ئه و دهوله تانه نییه که ریز له مافى ئه و گه لانه ناگرى که وا تیدا ده ژین و لئ ناگه رى ئازادانه مافى چاره ی خویان بنووسن. هه ره له و به یاننامه دا هاتوو که ده شى رینگاکانى به رجه سه تکردنى مافى چاره ی خۆنووسى "دروستکردنى دهوله تى سه ره به خۆ بى، یا یه کگرتن له گه ل دهوله تى که سه ره به خۆ دا، یانیش دامه زراندى هه ره ستاتویه کی دیکه ی سیاسى".³

سروشتی نادیموکراسی سیاسى نه ته وه یی ژماره یه ک له دهوله ته مۆدیرنه کان، بریتیه له سه تکردن له گرووپه جیاوازه کانی کولتورى و نه ژادى دانیشتوان و په تکردنه وه ی به ره سمى داننان به که مایه تیه ئه تنیه کان و ههروه ها جیاکاری کومه لایه تى و سیاسیان -بۆ نمونه- له قه دهغه کردنى به کاره یانى زمانى دایک و نه ریه کولتورییه کانی تریان دا.

له گه ل ئه وه ش دا زهممه ته باسى کاریگه رى به کاره یانى ئه م بنه مایه بکرى له پراکتیزه نیۆدهوله تیه کان دا، به سه ره له دانی ناکوکی نوێ نیۆدهوله تى که له روى ناوه رۆک و ههروه ها بنه ماکانى یه کسانى و مافى چاره ی خۆنووسیه وه پیویستی به روه نکرده وه هیه؛ بۆ نمونه، هیتانه کایه ی تیروانى نیکی نوێ بۆ بابته ی په یوه ندیه ریکخراوه ییه کان؛ سه رنجدان له روه نوویه کانی

رینگه ی ئه م مافه وه به ئازادى دیاری ده که ن و ئازادانه به دواى گه شه ی ئابوورى و کومه لایه تى و فره هه نگى خویان دا ده چن.... هه موو ئه و ولاتانه ی که به شدارن له م په یماننامه یه دا، به پنی ئه و برگانه ی که له په یماننامه ی نه ته وه یه کگرتوو ده کان دا هاتوو، ده بی زهمینه سازى بۆ جی به جی کردنى مافى چاره ی خۆنووسى گه لان بکرى و ریز له و مافه یان بگری".² له به یاننامه یه کی سه به ره ت به بنه ماکانى یاسای نیۆدهوله تى (۲۴ تشرینی یه که مى ۱۹۷۰) دا هاتوو: "به پنی بنه مای یه کسانى و دیاری کردنى چاره ی خۆنووسى گه لان که له په یماننامه ی نه ته وه یه کگرتوو ده کان دا نووسراوه، هه موو گه لان مافیان هه یه به ئازادى بارى سیاسى خویان دیارى و به بی ده ست تیۆهردانى ده ره کی گه شه ی ئابوورى و کومه لایه تى و فره هه نگى خۆیشیان به رجه سه تبه کن، ههروه ها ده بی گشت دهوله تان به پنی ئه م بنه مایه ی نه ته وه یه کگرتوو ده کان ریز له و مافه بگرن."

پیویسته تینى ئه وه بکرى که بنه مای یهک پارچه یی خاک، به تاییه تى ئامانجى پاراستنى دهوله ته له ده ست درێژی ده ره کی. ئه م فۆرمه له یه کتومت په یوه ندیاره به مادده ی ژماره ی چوار، برگه ی ژماره دووی یاسای نه ته وه یه کگرتوو ده کان: "هه موو ئه ندامانى نه ته وه یه کگرتوو ده کان خۆ له چوارچیوه ی په یوه ندیه نیۆدهوله تیه کان دا له هه ره شه یا به کاره یانى هیز له دژى یهک پارچه یی خاک، یا سه ره به خۆیی سیاسى هه ر ولاتیک، یان به هه ر شینوازیکی تری ناتبا له گه ل مه به سه تبه کانی نه ته وه یه کگرتوو ده کان دا، به دوور بگرن." له گه ل ئه وه ش دا پاریزگاری بنه مای یهک پارچه یی خاک په یوه سه ته به به دیه یانى مافى چاره ی خۆنووسیه وه. به م شتیه له به یاننامه ی بنه ماکانى یاسای نیۆدهوله تى دا هاتوو: "نابى هیچ شتیک له کرده وه ی دهوله تان دا وه ک دنده ان یا هاندانى هه ره کرده وه یه ک هه بی، که ده بیته

³ Декларация о принципах международного права, касающихся дружественных отношений и сотрудничества между государствами в соответствии с Уставом Организации Объединенных Наций, принята резолюцией 2625 (XXV) Генеральной Ассамблеи ООН от 24 октября 1970 года: (сайт). URL: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations_intlaw_principles.shtml (дата обращения: 05.10.2020).

² Международный пакт о гражданских и политических правах от 19 декабря 1966 (статья 1): (сайт), URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/pactpol.shtml (дата обращения: 02.09.2020).

پروژه‌های سهره‌خویی نه‌تو. لیره‌دا وهک نمونه ده‌توانین باسی رووخانی چهند ده‌وله‌تیکی سوسیالیستی وهک یوگوسلاویا، چیک و سلوفاکیا و یه‌کیتی سوئیت بکه‌ین. جیهان شاهیدی سهره‌له‌دانی چهند کیشیه‌کی نیونه‌تو‌یه‌یه که سنوره‌کانی دوی جه‌نگی تیدا هه‌ژینان. میژوی جه‌نگی که‌ته‌لویا و شوتلاندا له پیناوی سهره‌خویی‌دا، به‌لگه‌ی نه‌مه‌یه. له لایه‌که‌وه، نات‌بایی و ئالوزی ئه‌م ناکوکیانه ئوه‌ی خواست جاریکی‌تر وهک گرنگترین ریکخه‌ری په‌یوه‌ندییه نیوده‌وله‌تییه‌کان روو له دیارده‌ی چاره‌ی خونووسی نه‌تو‌یه‌ی بکه‌ین، له لایه‌کی‌تریشه‌وه وهک یه‌کیک له سهرچاوه هه‌ره نزیکه‌کانی کیشیه‌ی نیونه‌تو‌یه‌ی لئی بنواړین.

گه‌شه‌کردنی خیرای ره‌وتی جیهانگیری و په‌ره‌سه‌ندنی بیرۆکه‌کان له‌باره‌ی مافی مرقه‌وه، پاراستنی ئه‌م بنه‌مایه وهک جی‌به‌جی‌کردنی ئه‌رکیکی سیاسی ده‌خاته گومان‌وه. دژیه‌کیه‌کی‌تر له پیکه‌اته‌ی سیاسی جیهان‌دا، له ریکخستنی ئارامی جیهانی‌دا هه‌یه به یارمه‌تی یاسا نیوده‌وله‌تییه‌کان که تا دی زیاتر روون‌ده‌بیته‌وه: بنه‌مای ده‌ست‌وه‌ردانه کاروباری ده‌وله‌ته سهرده‌سته‌کان، دژ ی بنه‌مای ده‌ست‌تیوه‌رنه‌دانه. بنه‌مای ده‌ست‌تیوه‌ردان پیوسته، له‌به‌ر ناکوکی ناو ده‌وله‌تی بالاده‌ست، وهک جینوساید، ململانی‌ی ئایینی و شتی‌تر که ده‌وله‌ت خوی ناتوانی چاره‌سهریان‌بکا. به‌م شیوه‌یه مافی چهند گروویک له خه‌لکی دیاریکراو پشیل‌ده‌بی. پراکتیکی سهرده‌میانه ئوه‌یه که له‌م جوړه حاله‌تانه‌دا ریکخراوه نیوده‌وله‌تییه‌کان که ریکخراوی ناحکومین، به‌ده‌م ئه‌و خه‌لکه سته‌مدیوانه‌وه بین و هاوکاریان‌بکه‌ن. ئه‌و حاله‌ته تایبه‌تانه‌ی که پیوستی به ده‌ست‌تیوه‌ردانی ئه‌و جوړه ریکخراوانه و به‌کارخستنی یاسای نیوده‌وله‌تی هه‌یه، بریتین له خه‌باتی نه‌تو‌یه‌کان له‌پیناوی به‌رجه‌سته‌کردنی مافی چاره‌ی خونووسی‌دا. له روانگه‌ی یاساییه‌وه، ئه‌م پروژه‌یه له‌سهر بنه‌مای مافی گه‌لان بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی مافی چاره‌ی خونووسی دامه‌زراوه.

ئهم پروژه‌یه دوو پیناسه‌ی هه‌یه: جیابوونه‌وه و جوداخوازی. جیابوونه‌وه نمونه سهرکه‌وتووه‌که‌ی جیاخوازییه، واتا جیابوونه‌وه‌ی به‌شیک له خاکی ده‌وله‌تیک (۲، ل ۱۸۷). مافی جیابوونه‌وه له‌وانه‌یه وهک مافی به‌ده‌وله‌تبوون بناسری و ددانی پیدابنری، یان به پیچه‌وانه‌وه. له حاله‌تی دوهم‌دا، هه‌ولدان بۆ جیابوونه‌وه پرسى یاسایی له به‌جی‌هینانی بنه‌مای پاراستنی یه‌ک‌پارچه‌یی خاکی ده‌وله‌ت و هه‌روه‌ها مافی گه‌لان‌دا بۆ دیاریکردنی چاره‌نووسی خویان دروست‌ده‌کا. یاسای نیوده‌وله‌تی ئه‌وله‌وییه‌ت ده‌داته جی‌به‌جی‌کردنی مافی دیاریکردنی چاره‌ی خونووسی له حاله‌تی داگیرکاری‌دا، ئه‌ویش به مه‌رجی راپرسی که دانیش‌تووان به زۆرینه‌ی ده‌نگ پشتگیری جیابوونه‌وه‌ی تیدا بکه‌ن. به‌لام هیچ ده‌وله‌تیک نییه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر یاسایی و دیموکراتیش بی، به جیابوونه‌وه‌ی به‌شیک له خاکه‌که‌ی رازی‌بی و سوود له بنه‌مای پاراستنی یه‌ک‌پارچه‌یی خاک وه‌رنه‌گری. ئه‌مرو جیهان پره له ناوچه‌ی کیشیه‌له‌سهر، کومار و ولاتی ددان‌پیدانه‌نراو و ناوچه‌ی نیوده‌وله‌تی.

دیویکی‌تری ئه‌م کیشیه‌یه، بوونی زۆریک له گه‌لان به‌بی ده‌وله‌ت. یه‌کیک له‌و گه‌لانه کورده‌کان که بۆ دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی خویان تی‌ده‌کوشن. به‌لام له روانگه‌ی یاسای نیوده‌وله‌تییه‌وه، ناکوکی نیوان مافی چاره‌ی خونووسین و بنه‌مای یه‌ک‌پارچه‌یی خاک، به چاره‌سهرنه‌کراوی ماوه‌ته‌وه. هیچ نه‌تو‌یه‌یه‌ک ناخوازی واز له به‌رجه‌سته‌کردنی مافی چاره‌ی خونووسین به‌ینی و هیچ ده‌وله‌تیکش ناخوازی ریکه‌بدا به پیشیل‌کردنی یه‌ک‌پارچه‌یی خاک. لیره‌دا پرسیاره‌که ئه‌وه‌یه، ئاخو ئاستی ئه‌و توندوتیژییه چهنده که به‌و هۆیه‌وه رووده‌دا. مرقه‌ایه‌تی ده‌یه‌وی دلنایبی له‌وه‌ی که به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌م مافه له ریکه‌ی پاکتاوی ره‌گه‌زی و کوشتاری به‌کومه‌ل، شه‌ری ناوخو و پاشکویه‌تییه‌وه بۆ ولاتانی ناوچه‌یی، پیک‌نایی. واته پیوستمان به به‌کاره‌ینانی یاسای نیوده‌وله‌تی و بوونی ریکخراوه نیوده‌وله‌تییه‌کان و به‌مرویی‌کردنی کوی پروژه کومه‌لایه‌تییه‌کان و

پیزگرتنی به‌های ژيانی مروّقه بۇ كه مكرده‌وهی توندوتیژی. دەرچوواندن یاسایه‌کی تاییه‌تی نیوده‌وله‌تی دهرفت بدا به‌و گه‌لانه‌که‌ی که له‌پیناوی سهربه‌خویی دا ده‌جه‌نگن، تا بتوانن مافی دیاریکردنی چاره‌نوسی خویان به‌رجه‌سته‌بکه‌ن، ده‌شی ئەم کیشیه چاره‌سهربا و له هه‌مان کاتدا توندوتیژییه‌کانیش سنورداربکا و که‌میان‌بکاته‌وه. ئەم یاسایانه ریگه‌ده‌گرن له سته‌م و ده‌ست‌دریژی ده‌وله‌ت بۇ سهر ئەو که‌مه نه‌ته‌وه‌ییانه‌ی که تیندا ده‌ژین، هه‌روه‌ها نابی زهمینه‌سازی بۇ تیکدانی کۆده‌نگی نیوده‌وله‌تی بکا، بۇ ئەوه‌ی ئەو ولاته مافی نه‌بی ولاتیکی‌تر به دابه‌شکردنی خاکه‌که‌ی تاوانباربا. ئاشکرایه ئیستا کۆده‌نگیه‌کی نیوده‌وله‌تی نییه بتوانن ئەو پئوه‌ره هاوبه‌شانه پیش‌بخا که ریگه به دیاریکردنی مافی راسته‌قینه‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌ک بدا بۇ به‌رجه‌سته‌کردنی مافی چاره‌ی خۆنوسی و میکانیزمی جی‌به‌جی‌کردنی له‌ناو ده‌وله‌تیکی دیاریکراودا.

بۇ ئەوه‌ی ئاستی توندوتیژی کیشیه‌کان که‌م‌بکرینه‌وه، پئویسته پرۆسه‌ی به‌رجه‌سته‌کردنی مافی دیاریکردنی چاره‌ی خۆنوسی به‌مروویی‌بکری. به‌مروویی‌کردنی پرۆسه‌که، پیش هه‌موو شتیک واته باشکردنی دۆخی ژيانی ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ی که له ولاتیکی‌دا ده‌ژی ددانی تیندا نانی به به‌رجه‌سته‌کردنی مافی دیاریکردنی چاره‌نوسی خۆی‌دا. ئەو ده‌وله‌تانه‌ی که پروبه‌پرووی کیشیه‌ی جیا‌بو‌ونه‌وه‌ی یه‌کیک له نه‌ته‌وه‌کانی ناو سنووریان بۇ دروستکردنی ده‌وله‌تی خویان بو‌ونه‌ته‌وه، هۆکاری خویان هه‌یه که ریگه به‌و کاره نه‌دن. ئەم هۆکارانه زۆرجار په‌یوه‌ستن به‌ بوا‌ری ژيانی ئابووری و سیاسی. کیشیه‌که ئەوه‌یه؛ زۆرجار کاتی وردبو‌ونه‌وه له مافی گه‌لان بۇ به‌رجه‌سته‌کردنی مافی دیاریکردنی چاره‌نوسی خویان، شیوازیکی تاک‌لایه‌نه ده‌گیریتیه‌به‌ر، مافه‌کان دابراو له بنچینه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ئابوورییه‌که‌یان ته‌نها له پرووی سیاسی و ئەتیکیه‌وه لیک‌ده‌درینه‌وه. له راستی‌دا بنه‌مای بزوتنه‌وه

پزگاریخوازه نه‌ته‌وه‌یییه‌کان و پیکه‌ینانی ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی، له بنه‌ره‌ت‌دا به‌سته به‌ ژيانی ماددی و ئابووری خه‌لکه‌وه، ئەمه‌ش پئویستی به‌ یاسای ئابووری و یاسای تاییه‌ت و ده‌وله‌تیکی سهربه‌خۆ هه‌یه، که به شیوه‌یه‌کی سهره‌کی له پرۆسه‌ی دیاریکردنی دانیش‌توان و زمان و کولتوردا پیکدی. ئەرکی سهره‌کی ریک‌خراوه نیوده‌وله‌تییه‌کانی مافی مروّف بریتیه له ته‌رجه‌مه‌کردنی کیشیه ده‌ست‌نیشان‌کراوه‌که بۇ ناو پروبه‌ری کۆمه‌لایه‌تی، واته له پرووی به‌مروویی‌کردنی هه‌لو‌یسته‌وه به‌رامبه‌ر به هه‌ر نه‌ته‌وه و گه‌لیکی بن‌ده‌ست و بی‌سهره‌ری نه‌ته‌وه‌یی، به شیوه‌یه‌ک که کاریگه‌ری له‌سهر دۆخه‌که‌ی ده‌بی.

هه‌ردوو لا (واته ده‌وله‌ت و نه‌ته‌وه بی‌ده‌وله‌ته‌که‌ی ناوی) سه‌باره‌ت به کیشیه‌که له‌به‌رده‌م ماف و به‌پر‌سیار‌یتیدان. له لایه‌که‌وه، نه‌ته‌وه مافی دیاریکردنی چاره‌ی خۆنوسی بی‌چه‌ندو‌چۆنی هه‌یه؛ له لایه‌کی‌تره‌وه، ده‌بی ئەوه به‌سه‌لمی‌تی که کۆمه‌لگه‌یه‌کی سیاسییه و توانای کارکردنی له شیوه‌ی ده‌وله‌تی سهربه‌خۆدا هه‌یه. ده‌وله‌تیش له لای خۆیه‌وه مافی پاراستنی یه‌ک‌پارچه‌یی خاکی هه‌یه، به‌لام ناچاره له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی بابه‌تی به‌رجه‌سته‌کردنی مافی دیاریکردنی چاره‌ی خۆنوسین ری‌پیشاندهری، نه‌ک سوودی ئابووری و به‌رژه‌وه‌ندی تاییه‌تی خۆی له‌به‌رچاوبگری.

میتۆد:

بۇ تیگه‌یشتن له بایه‌خی چاره‌سهرکردنی ئەو جۆره کیشانه که تا دی ئالۆزترده‌بن و په‌یوه‌ندیان به ژيانی زیاتر له نه‌وه‌کانی نه‌ته‌وه‌یه‌که‌وه هه‌یه، پئویسته له ریگای میتۆدی ئەزمو‌نگه‌رییه‌وه نیشانی‌ده‌ین ئەم خه‌لکه چۆن له‌م هه‌ل‌ومه‌رجه‌دا ده‌ژین و داها‌تووی گه‌له‌که‌یان چۆن ده‌بین. بۇ ئەم مه‌به‌سته ئیمه تو‌یژینه‌وه‌یه‌کی سۆسیۆلۆژیمان له‌سهر بابه‌ته‌که کردووه به ناو‌نیشانی: "پلانی ژيانی لاوان وه‌ک کیشیه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی گروو‌پیکی ئەتنی که له حاله‌تی ناسه‌ربه‌خویی سیاسی‌دا ده‌ژین" وه. بنه‌مای

ئەزمۇونكارىيەكە پىشتەستوو بە ئەنجامەكانى توۋىژىنەۋەدى نەخشەى ژيانى لاۋانى كوردە كە لە چوارچىۋەى خاكى ھەرىمى كوردستان - عىراقدا دەژىن. ئۆيىكتى توۋىژىنەۋەكەمان برىتييە لە خويىندكارانى زانكۆكانى كوردستانى عىراق، كە تەمەنيان لە نيوان ھەژدە بۆ سى سالدايە، ژمارەى بەشدارانىش سىسەد خويىندكارە.

ئەنجامەكان:

بۆ بە دەستپىنانى ھەلوۋىستى لاۋان سەبارەت بە دۆخى خەلكەكەيان لەسەر خاكى عىراق، ئەو پىرسىارەمان كرد: "دەتانەۋى مندالەكانتەن لەسەر ھەمان خاك و لە ھەمان بارودۇخدا بژىن، كە خۇتان تىيدا دەژىن؟" ئەنجام:

بەلى، بەتەۋاۋى ئەۋەم دەۋى - ۱۶،۹%

نەخىر، بە ھىچ شىۋەيەك ئەۋەم ناۋى - ۸۳،۱%

ئەم ئەنجامگىرىيە نىشانىدەدا كە زۆرەى زۆرى لاۋانى كورد كە لە ھەرىمى كوردستانى عىراق دەژىن، لە دۆخى رۆژگارى ئەۋرۇدا، ھەلسەنگاندنىكى نەرىنيان بۆ چۆنىەتى و بارودۇخى ژيانى ئەۋ گروۋپە نەژادىيە ھەيە. گۇرپانى دۆخەكە بە شىۋەيەكى سەرەكى پەيۋەستە بە تىگەيشتنى تاك لە پىگەى داھاتوۋى، لە پەيۋەندىدا لەگەل ئەۋ دەۋلەتەى كە تىيدا دەژى. ھەروەھا دەبى سەركرەدى بزۋوتنەۋە رىزگارخۋازىيەكان نوپنەرايەتى بۆچۈنى زۆرىنەى كۆمەلگا بىكەن، نەك تەنھا ھىي خۇيان. بۆيە لە توۋىژىنەۋەكەدا داۋا لە لاۋان كراۋە (پەزەمەندى/ ناپەزايەتى)ى خۇيان لەمەپ ئەم بۆچۈنەنە نىشانىدەن: "گەلى كورد دەبى دەۋلەتى جىيى خۆى ھەبى" (۷۴،۱%)

"گەلى كورد دەبى ئۆتۈنۈمىي خۆى لە دەۋلەتدا ھەبى" (۷۵،۲%)

"گەلى كورد نابى لەۋ دەۋلەتە جودابىيەتەۋە كە تىيدا دەژى، دەبى بە يەكسانى لەگەل نەتەۋەكانىتردا بژى" (۵۳،۹%).

ئەم ئەنجامە بەپىي بژاردەكانى "پازىم" و "پەنگە پازىم" ۋە رىگىراۋە.

ئەنجامە ۋە رىگىراۋەكان دەستگىرۋىيمان دەكەن بۆ ھەلسەنگاندنىكى گرنگ: لەنىۋ بەشدارانى توۋىژىنەۋەكەدا كە تا رادەيەك رۆشنىرترىن بەشى كۆمەلگان، ھىچ بۆچۈنۈمىي رۈۋن لەسەر پىرسى مافى چارەى خۇنۋوسىي گەلان نىيە. ناكىرئ لەگەل ت. يا. خابرىيىقا ھارپانەبىن كە دەلى: چارەى خۇنۋوسىي لە فۇرمى دەۋلەتدا پىۋىستى بە ھۆشيارىيەكى ياساىي و ئاگايىيەكى دەۋلەتدارىي نەتەۋەبى ھەيە، كە لە ئاستىكى بەرزدا بەرجەستەبىرى. ئەگەر بى ھىزىي يەككە لە جىگرەۋە (ئەلئەرناتىف)كان بۆ مسۆگەركردى سەربەخۇيىي گروۋپىكى نەژادى و باشكردى رىگاكانى خۇژياندىن لەئارادابى، ئۆتۈنۈمىي كولتورى دەبىتە بژاردەى سەرەكى و دەرەفەت بۆ پەيۋەندىيەكى بەھىزى نيوان مافى مرقۇقى تاك و مافى گروۋپىكى نەژادى دەرەخسىنى، بەلام لەبەر چەند ھۆكارىك مەرجەكانى پىكەپىنانى فۇرمەكانى ئۆتۈنۈمىي نەتەۋەبىيى سىياسىي تىدانىيە (۳، ۲۴۳). ئۆتۈنۈمىي نەتەۋەبىيى و كولتورىي كۆمەلگە ئەتتىيەكان، لە چوارچىۋەى بىنەماكانى ياسادانانى كولتوردا، بە ئامانجى پاراستن و گەشەپىدانى ناسنامەى كولتورى و نەتەۋەبى، نۆژەنكرەنەۋە و پاراستنى ژىنگەى كولتورى و مېژۋويىيە (۴، ۱۱۵).

رېژەى لايەنگرانى سەربەخۇيىي و ئۆتۈنۈمىي لەنىۋ لاۋانى كورددا، تا رادەيەك ۋەكۈيەكە، ئەمە جگە لەۋەى كە بەشىكى بەشداران پىشتىۋانى لە بىرۈكەى سەربەخۇيىي ناكەن. لەبەر رۆشنايىي ئەم شىۋەيە لە پاى گىشتىي نەۋەى نوۋدا، دىكرى بلىين يەكرىزىيى بزۋوتنەۋەى رىزگارىي نەتەۋەبىيى گەلى كورد بۆ ئامانجى بەرجەستەكردى مافى سەربەخۇيىي لەگۇرپىدانىيە. ۋەلامى بەشداران لەم پىرسىارەى خۋارەۋەدا پىشتىۋانىي ئەم ئەنجامگىرىيەمان دەكا: "دۆخى گەلى كورد زىاتر پىشت بەكى دەبەستى؟"

پىشت بە كوردەكان خۇيان دەبەستى (۱۹،۵%)

پىشت بە سەركرەدە كوردەكان دەبەستى (۲۵،۷%)

پىشت بە سەركرەدەكانى ئەۋ ۋلاتە دەبەستى كە

كوردەكان تىدا دەژىن (۹،۴%)

پشت به سەرکردەکانی کۆمەڵگای جیهانی دەبەستێ (۲۱،۷٪)؛

ناتوانم بڕیاربەم (۲۳،۷٪).

ژمارەی ئەو بەشدaranە ی که بژاردە ی "پشت به کوردەکان خۆیان دەبەستێ" یان هەلبژاردوو، ئاماژە یه بۆ نه‌بوونی کۆمەڵگای مەدەنی له‌نیو ئەو گەله‌دا. زۆری رێژە ی ئەو بەشدaranە ی که بژاردە ی "ناتوانم بڕیاربەم" یان هەلبژاردوو، ئاماژە یه بۆ ناپیکه‌راوی و نه‌بوونی هۆشیاری جه‌ماوەری لاوان له‌مه‌ر بژاردەکانی چاره‌سەری ژیان و پاراستنی به‌رژه‌وندییە نه‌ته‌وه‌ییەکانیان.

چواریه‌کی به‌شدaran چاره‌سەرکردنی کێشه‌ی کورد دەبەستنه‌وه به‌ رۆلی سەرکردە کوردەکانه‌وه، ئەمه‌ش به‌سنیه‌ بۆ به‌ره‌مه‌ینانی خه‌باتیکی ریکه‌راو له‌پیناوی گۆرینی دۆخی خۆیان‌دا. پێشبینیکردنی پێنج‌یه‌کی به‌شدaran سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که ته‌نها کۆمەڵگای نیوده‌وله‌تی ده‌توانی پرسێ کورد چاره‌سەرکا، په‌یوه‌ندی به‌ تیگه‌یشته‌ی لاوانی کورده‌وه هه‌یه که پێیان وایه چاره‌سەرکردنی پرسێ کورد به‌بێ به‌شداریی لایه‌نی سێهه‌م ته‌سته‌مه. له‌به‌رئه‌وه بۆ دلنایی زیاتر ئەم پرسیاره‌مان لی‌کردوون:

"به‌ بۆچوونی تۆ، متمانه به‌ کێ ده‌که‌ی بۆ چاره‌سەرکردنی پرسێ کورد؟" ئەو بژاردەیه‌ی که هاوکاریمان ده‌کا بۆ هه‌له‌سه‌نگاندنی دۆخی ناروونی سیاسی و ناسه‌ربه‌خویی له‌ بارودۆخی هاوچه‌رخێ ئه‌و‌ر‌ودا، به‌رزترین رێژە ی تۆمارکرد:

۶۸،۴٪ بژاردە ی "هیچ لایه‌نیک ناتوانی پرسێ کورد چاره‌سەرکا" ی هەلبژاردوو.

۲۲،۴٪ بژاردە ی "ویلایه‌ته یه‌کگرتوووه‌کانی ئەمریکا" یان هەلبژاردوو. ۳،۷٪ بژاردە ی "ده‌وله‌تی عیراقیان هەلبژاردوو".

۲،۸٪ بژاردە ی "یه‌کیته‌ی ئەوروپا" یان هەلبژاردوو.

۱،۸٪ بژاردە ی "رووسیا" یان هەلبژاردوو.

۰،۹٪ بژاردە ی "تورکیا" یان هەلبژاردوو.

ناچاری به‌مرۆبیکردنی پرۆسە ی چاره‌ی خۆنوو سی گه‌لان، له‌به‌رئه‌وه‌یه که ژیان له‌ دۆخی

نادلناییی سیاسی‌دا کاریگه‌ریکی خراپ ده‌کاته سەر گروپی نه‌ژادی به‌گشتی و سەر نه‌وه‌ی نوێ به‌تایبه‌تی.

به‌پێی زانیارییه‌ به‌ده‌سته‌ها‌توووه‌کانی ئیمه، سی‌یه‌کی به‌شدaran -به‌گشتی- نارازین له‌ ژیا‌نی خۆیان. هۆکاری سه‌ره‌کی ئەو نارازیبوونه‌ش بریتیه‌ له‌ ناسه‌قامگیری دۆخی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و ئابووری له‌ حکومه‌ته‌که‌دا. دۆخی ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، وه‌ک فاکته‌ریک کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئاسۆی پلاندانانی ژیا‌نی لاوان داده‌نی. هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای دروستبوونی تیگه‌یشته‌ی "نه‌خشه‌ پلانی ژیا‌ن" وه‌ له‌ کۆمه‌له‌ناسی سۆفیت‌دا، نووسه‌ری ئەم چه‌مکه‌ ئاماژە به‌وه ده‌کا که ئەم دیارده‌یه ".... په‌یوه‌سته به‌ شیوازه‌ تایبه‌ته‌کانی ژیا‌ن و هه‌روه‌ها رینگه‌یه‌کی ته‌واو هۆشمه‌ندانه و نایابه بۆ گه‌یشته‌ن به‌ پایه‌یه‌کی دیاریکراوی کۆمه‌لایه‌تی" (۵، ل ۸۰). پلانی ژیا‌ن کۆمه‌له‌یک ئامانجه، م‌ر‌و‌ف به‌نیازه له‌ ئاینده‌ی نزیک یا دووردا جی‌به‌جی‌کا، هه‌روه‌ها‌یش دیاریک‌ردنی رینگا و کاتی به‌رجه‌سته‌کردنی ئامانجه‌ خوازاوه‌که‌ی" (۶، ل ۶۲). کۆمه‌له‌ناسی ر‌و‌وسی هه‌رده‌م پشتیوانی ئەو بۆچوونه‌یه که پێی وایه "پلانی ژیا‌ن ئەرکی کاراکردن و ریکه‌ستن ئەنجام‌ده‌دا، واته‌ هانی م‌ر‌و‌ف ده‌دا بۆ ئەوه‌ی چالاکی بنوێن" (۷، ل ۳۰۷).

به‌پێی هه‌له‌سه‌نگاندنی راده‌ی هه‌له‌کشانێ کێشه‌که، پێویسته‌ سه‌رنج‌بدری که پێشه‌مه‌رجیکی زۆروژه‌وه‌ند و پێویست بۆ تیگه‌یشته‌نیکێ قوول له‌ هه‌لبژاردن و پیکه‌ینانی س‌تر‌اتیژی ژیا‌ن و میکانیزمه‌کانیان هه‌ن. زۆربه‌ی نووسه‌رانی تیۆری ج‌و‌راو‌ج‌و‌ری بواره‌کانی کۆمه‌له‌ناسی و سیاسی، تیپینی تایبه‌ته‌ندییه‌ س‌تر‌اتیژییه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی ژیا‌نی لاوان ده‌که‌ن، وه‌ک چالاکی و هه‌لوێستی که‌سی، ئامانج و مه‌به‌ست، سیسته‌می به‌هاکان، راده‌ی به‌رجه‌سته‌بوون، هه‌روه‌ها تیشک خسته‌ سه‌ر توانا سه‌ره‌کییه‌کانی تاک وه‌ک باب‌ه‌تیک بۆ چاره‌سەرکردنی کێشه‌کانی ژیا‌ن. واته‌ نه‌ک هه‌ر پشت به‌ ژیا‌ن ده‌بەستێ، به‌لکوو پێناسه‌ی ژیا‌نیش ده‌کاته‌وه (۸، ل ۱۱۲). بۆیه له‌ توێژینه‌وه‌که‌مان‌دا پرسیاریکمان کردوو که ئامانج لی‌ بریتیه‌ له‌ ده‌ست‌نیشان‌کردنی ئاست و دۆخی پلانی ژیا‌نی لاوانی کورد، له‌ وه‌لامی پرسیارێ:

"دهتوانی چی بلایی له باره‌ی پلانه‌كانته‌وه بۆ داهاتوو؟"
٤١،٢٪ به‌وه وه‌لامیان داوه‌ته‌وه كه هیچ پلانیك بۆ
داهاتوو دانانین و به‌پنی پوژ ده‌ژین.

٢٢،٦٪ تنه‌ها پلانی یه‌ك‌سال داده‌نی.

ئه‌زمونی پلان‌دانانی لاوان ئه‌وه نیشان‌ده‌دا كه ٦٥٪
لاوان له ماوه‌ی پینج‌سالی رابوردودا تنه‌ها نیوه‌ی
پلانه‌كانیان سه‌ری‌گرتوه. به‌لام ١٧،٥٪ به‌دریژی
پینج‌سال هیچ پلانیکیان سه‌ری‌نه‌گرتوه. هۆكاره
سه‌ره‌كیه‌كانی سه‌ره‌گرتنی پلانه‌كان، بریتی‌بوون له‌مانه:
٣٢،٣٪ ناسه‌قامگیری دۆخی ده‌وله‌ت.

٢٠،٣٪ هۆكاری كه‌سی.

٨،٣٪ هۆكاری خیزانی.

وه‌ها ئاسۆیه‌کی پلان‌دانان ده‌رهاویشه‌ی
كۆمه‌لایه‌تی هه‌یه، هه‌م بۆ تاك و هه‌م بۆ نه‌ته‌وه وه‌ك
گشتیك. بۆ كه‌سیك كه توانای پلان‌دانانی ژیا‌نی نییه،
دوچاری دۆخی بی‌هیوایی، خه‌مۆکی، بی‌توانایی له
دروست‌کردنی خیزان‌دا ده‌بیته‌وه و پاشان هه‌ول‌ده‌دا
به‌دوای رینگیه‌كه‌دا بگه‌ڕێ بۆ ده‌رچوون له‌ دۆخی كه
تبی‌كه‌وتوه. له‌ دۆخیکی ئاوا‌یش‌دا، كورتنترین رینگا بۆ
پزگاربوون، گرتنه‌به‌ری رینگای به‌جی‌هیشتنی ولاته.
سه‌باره‌ت به‌ لاوانی كورد له‌ عیراق:

٦٠٪ به‌شداران ئاماده‌ن ولاته‌كه‌یان به‌جی‌بێلن.

٢٩،٢٪ زۆر ئاره‌زووده‌كه‌ن ڤوو له‌ ولاتانی
ئه‌وروپا بكه‌ن.

٢٦،٣٪ زۆر ئاره‌زووده‌كه‌ن ڤوو له‌ ویلايه‌ته
یه‌كگرتوه‌كانی ئه‌مریکا بكه‌ن.

٢١،٤٪ زۆر ئاره‌زووده‌كه‌ن ڤوو له‌ ڤووسیای
فیدرال بكه‌ن.

١٧،٧٪ زۆر ئاره‌زووده‌كه‌ن ڤوو له‌ ولاتانی
پوژه‌لاتی نزیك بكه‌ن.

١١،٧٪ زۆر ئاره‌زووده‌كه‌ن ڤوو له‌ تورکیا بكه‌ن.

٢٢،٣٪ بژارده‌ی "هه‌ر ولاتیکی‌تر، جگه‌ له
عیراق" یان هه‌لبژاردوه.

ئه‌و ئه‌نجامه‌ی كه ده‌وله‌ت ڤووبه‌ڤووی ده‌بیته‌وه،
بریتیه‌یه له: سه‌ره‌لگرتنی چینیکی لاو و خوینده‌وار،
له‌گه‌ل كه‌مبوونه‌وه‌ی هیزی گرنگی كار.

به‌رجه‌سته‌بوونی پلانه‌كانی ژیان، بنه‌مایه‌کی گرنگه‌ بۆ
رازیبوونی كه‌سیك به‌ ژیان و پاشخانی خۆی و
به‌ئه‌نجام‌گه‌یشتنی خۆی. له‌ هه‌موو توخمه‌كانی ژینگه‌ی
كۆمه‌لایه‌تی‌دا، به‌هێزترین فاكته‌ر له‌ پیکه‌پێتان و
جی‌به‌جی‌کردنی ستراتیژیه‌كانی ژیان‌دا، بریتیه‌یه فاكته‌ری
میژوویی، كه‌ بارودۆخی كۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و
سیاسی نه‌ته‌وه‌یه‌ك ده‌گریته‌خۆی، له‌سه‌ر خاکی ده‌وله‌تی
بیگانه‌ ده‌ژی. له‌ توێژینه‌وه‌كه‌دا چه‌ند پرسیاریک له‌باره‌ی
پیشینی‌کردنی داهاتووی خود، داهاتووی نه‌ته‌وه و
هه‌روه‌ها ئاینده‌ی خوازاو بۆ نه‌ته‌وه‌ كراوه:

١. داهاتووی خۆت له‌ سالی ٢٠٢٥‌دا چۆن ده‌بینی؟

٢. داهاتووی نه‌ته‌وه‌كه‌ت سالی ٢٠٢٥‌ چۆن ده‌بینی؟

٣. ئاره‌زووت‌ده‌كرد داهاتووی نه‌ته‌وه‌كه‌ت چۆن بی؟

زۆربه‌ی وه‌لامه‌ لیکچوو‌ه‌كان به‌م شیوه‌یه‌ی
خواره‌وه‌ بوون:

- پیم‌وايه پینج‌سالی داهاتوو به‌ هه‌مان شیوه‌ی
پینج‌سالی رابوردوو ده‌بی. پین‌ناچی هیچ
گۆرانکارییه‌ك دروست‌ببی.

- ژیان له‌سه‌ر خاکی ئیمه‌ وه‌ستاو و به‌ره‌و پیشه‌وه
ناچی. عیراق ناوچه‌یه‌كه‌ له‌میزه‌ به‌ده‌ست ته‌نگه‌زی
سیاسییه‌وه نالاندوویه‌تی و شه‌ره‌كانی ناوخۆ و
ده‌ره‌كیش رېگری به‌ره‌وپیشه‌وه‌چوونی بوون. خه‌لك
هه‌میشه‌ قوربانی ده‌بی و داهاتووش باش‌ناییت.

- داهاتووی گه‌لی من ئه‌وه‌یه كه هه‌ر یه‌كێك له‌ ئیمه
دلخۆش و ئازاد بی. داهاتووی نیشتمانی من كه‌ شوینی
له‌ دایكبوونه‌، سه‌خت و ناخۆشه، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی هه‌لكه‌وته‌ی
جوگرافی کوردستان گۆره‌پانی ململانی نیوان سی
ده‌وله‌تی دیکتاتورییه. سیاسییه‌كانی ئیمه‌ش كۆمه‌لیك
بازرگان و سه‌تمكار و گه‌نده‌لن.

- هیوادارم سیستمیکی چاکی ته‌ندروستی و
په‌روه‌رده و ئاسایش دابین‌بکری. هیوادارم
لاوه‌كانمان دوورین له‌ شه‌ری ئایینی. هیوادارم
پلانیکی درێژخایه‌نی ته‌ندروستی بۆ هه‌مووان
سه‌رری‌بخری. هیوادارم لاهه‌كانمان ولات
به‌جی‌نه‌هیلن. خه‌ون به‌ کوردستانیکی ئازاد و
سه‌ربه‌خۆوه ده‌بینم.

سہ رچا وہ کان:

Ссылки / References

1. Народы и религии мира. М.: Большая Российская энциклопедия, 1998. 928 с. URL: <http://iea-ras.ru/index.php?go=Files&in=view&id=178> (дата обращения: 02.10.2020).
2. Бьюкенен в А. Сецессия. Право на отделение, права человека и территориальная целостность государства. М.: Рудомино, 2001. 239 с.
3. Хабриева Т. Я. Самоопределение народов в современном мире; конституционно и международно-правовые аспекты. М., 2011, 260 с.
4. Гоголев П. В. Национально-культурная автономия как форма этнокультурного самоопределения коренных малочисленных народов севера // Вестник СВФУ, 2015 Т. 12. № 1. С. 112–116.
5. Рубина Л. Я. Советское студенчество, М.: Мысль, 1981. 207 с.
6. Растова Л. М. Жизненные планы: общий анализ Социальные проблемы жизненного самоопределения молодежи Алтая, Барнаул: Алт. кн. изд-во, 1989. С. 62.
7. Рыжикова Л. В. Роль учителя в формировании жизненных планов выпускников школ // Модернизация профессионально-педагогического образования: тенденции, стратегия, зарубежный опыт: материалы международной научно-практической конференции. Барнаул, 2014. С. 307.
8. Шилова Н. А. Жизненные стратегии молодежи как предмет социально гуманитарного знания // Известия Южного федерального университета. Педагогические науки, 2014 № 7. С. 108–114.
9. Чалбаева В. В. Право этноса и нации на самоопределение: теоретико методологические проблемы // Человеческий капитал. 2013. № 1 (49), С. 95–100.
10. Сампиев И. М. Самоопределение народов: теория и онтология. Ростов н/Д: Изд-во СКНЦ ВШ. 2004.

- پيتم وايه ئايدهى گهلهكه م تهنه با خراپتر دهگورئ، چونكه گهلى كورد سهركردهكانى خويان خوشدهوئ، جا هه رچوئنيك بن.

- دهمه‌وئ خه‌لکه‌که‌مان به‌خودابینه‌وه. من دهمه‌وئ لاوه‌کانمان وه‌کوو لاوانی و لاتانی تر ته‌نیا پشت به ئه‌نجامی توێژینه‌وه‌ی زانستی بیه‌ستن. هیوادارم پۆژیک دابی گه‌لی من چاره‌نووسی خۆی بگۆڕی. ده‌وله‌تیکی دیمۆکراسی و ئازاد خه‌ونی منه.

- وایرانم بهم زووانه ولات بهجی دیلم، بۆ ئه وهی له سه ر پپی خۆم بوهستم. له کوردستان -له راستی دا- پرۆسه ی گواسته وهی ده سه لات یا به شیکی ده سه لات، به میرات و پشتا وپشته. بۆیه گه لی کورد ئه و ده رفه ته ی نییه ده سه لاتی سیاسیی خۆی بگورپی. له سه ر ئه م بنه مایه، پێویسته تییینی ئه وه بکری که داها توومان باشت رنایی.

- من به هیچ شیوهیهک له داهاتووم دلنیاښم.
 داهاتووی خه لکه کم له مه ترسییه کی مه زندایه،
 چونکه گه نجه کانمان روژ له دواي روژ له ئايين
 نزیک ده بڼه وه، جگه له وهش، سیاسه تمه داره کانی ئیمه
 به ئاشکرا داهاتی گشتی تالان ده کهن، نه وت و پاره
 بو ئه وان گرنگترین شتن.

- من دمه‌خوارم لاوانی ئیمه به‌خودایینه‌وه و شتیك
بۆ ولاته‌که‌مان بکه‌ن.

- پيم وايه داهاتووم پشت به خوم دهه‌ستی، چونکه باوهرم به خوم هه‌یه و ده‌توانم چاره‌نووسم بگورم.

الخلاصة

الاستقلالية السياسية للشعب ودورها كسبب موضوعي في تخطيط حياة الشباب الكرد

اعداد: ايرينا بوبوفا، ناتاليا ايسايفا، د. پيشهوا خالد

حق الشعوب في تقرير مصيرها، من أهم ما تملكه الإنسانية. ولكن -مع تلك الأهمية له بسبب إنعدام الإنسجام والوئام في مختلف أقاليم العالم- يختلف أسلوب تنفيذه. فالتناقض بين حقوق الشعوب لتقرير مصيرها ووحدة أراضي الدول القائمة في إطار النظام العالم الراهن ينمو ويتزايد. وتطوير الآلية القانونية لتنظيم العلاقات بين الدول -ضمن الصراعات الراهنة- ذو أهمية بالغة. وتطبيقه الحقيقي يكشف عن ضرورة إقامة منظمات غير حكومية لتفعيل عملية تشريع القوانين وتنفيذها، وينبغي في كل حال أن يتمتع بمعالجة الصراعات التي تتعلق بحق تقرير مصير شعب وتطبيق حق تقرير مصير الشعوب لايعني دائما وبالضرورة إنشاء دولة مستقلة، فله أشكال أخرى مناسبة، مثل الاتحاد الاختياري، الاستقلال الثقافي والحضاري، الحكم الذاتي القومي، الحكم الذاتي الإقليمي. ويمكن أن نتوافق في الرأي مع ف. جالابيفا، إذ يقول: ان أدنى تطبيق حق تقرير المصير لشعب يؤدي إلى خطر ماثل واضح على المصالح الحيوية للآخرين، ينبغي أن يؤجل إلى أمد آخر، أو يلغى في حالة ما إذا كان الخطر أشد جدا. ومع ذلك ينبغي أن يهتم بالبيئة والمحيط الإجتماعي الذي فيه مسألة حق تقرير المصير لذلك الشعب المطالب به. فتحقق هذا الحق مربوط رأسا بخصوصيات كيفية وشروط حياة ذلك الشعب في اراضي الدولة التي هو مقيم فيها. فيجب مراعاة الخاصية الأساسية لموضوع حق تقرير المصير، فالاستقلال في العلاقات السياسية القانونية ووجود المصالح الخاصة والحاجيات والاهداف والتمكن من وضع اهداف وأنشطة هادفة على أساس إرادة مشتركة. كل ذلك -وبشكل اساسي- يحدد على مستوى الوعي الذاتي.

Abstract

The political dependence of the people and its role as an objective reason in planning the live of the Kurdish youth

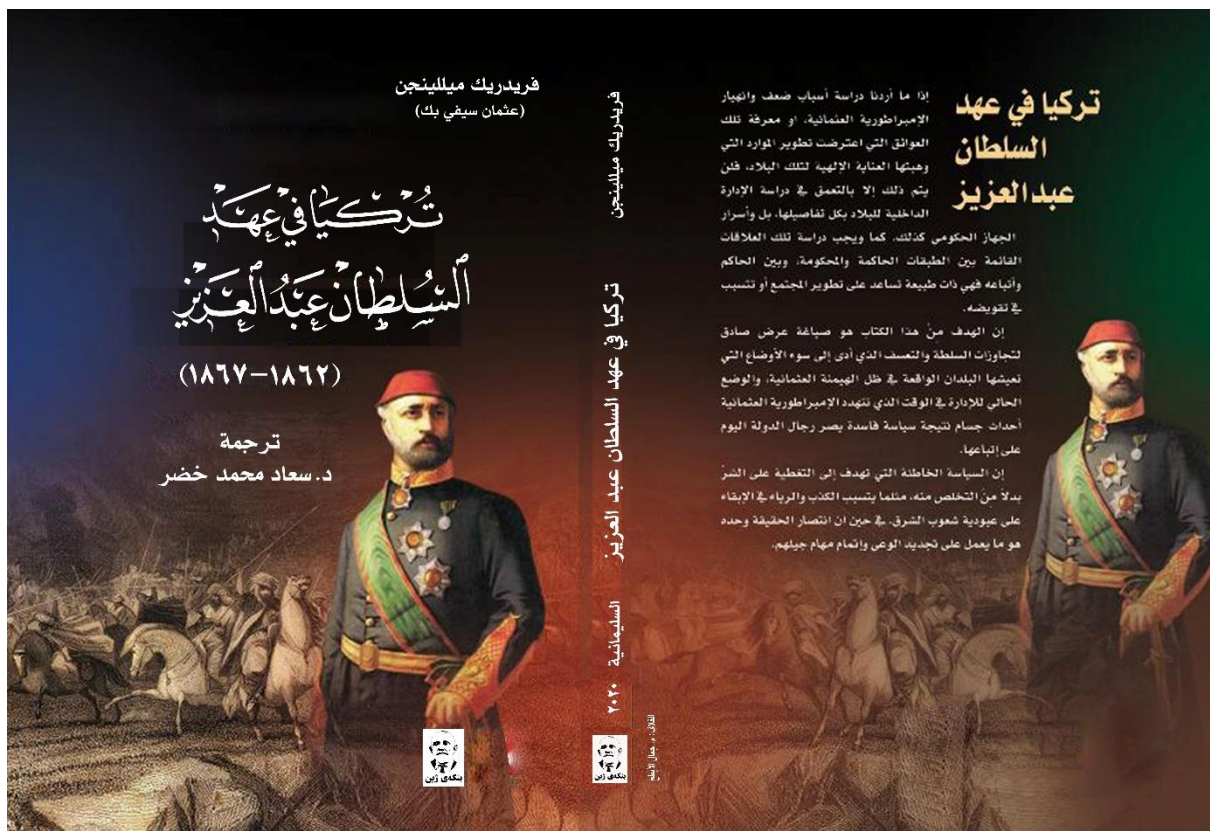
By: Irina Popova, Natalia Isaieva, Dr. Peshawa Khalid

The right of peoples to self-determination is one of the most important possessions of humanity. But - with its importance due to the lack of harmony and harmony in the various regions of the world - the method of its implementation differs. The contradiction between the rights of peoples to self-determination and the territorial integrity of existing states within the framework of the current world order is growing and increasing. The development of the legal mechanism for regulating relations between states - within the current conflicts - is of great importance. And its true application reveals the necessity of establishing non-governmental organizations to activate the process of legislation and implementation of laws, and in all cases it should enjoy dealing with conflicts related to the right to self-determination of a people and implementation of the right to self-determination of peoples does not always

necessarily mean the establishment of an independent state. It has other appropriate forms, such as voluntary union, cultural independence, national autonomy, and regional autonomy. We can agree with V. E Galabaeva, who says: The slightest application of the right of self-determination of a people to a clear present danger to the vital interests of others, should be postponed for a further period, or thrown in the event that the danger is very severe.

Nevertheless, he should pay attention to the environment and the social environment in which the question of the right of self-determination for that claimed people is concerned. The realization of this right is directly linked to the peculiarities of the manner and conditions of life of that people in the lands of the state in which they reside. The basic characteristic of the subject of the right to self-determination must be taken into consideration, as independence in political and legal relations, the existence of special interests, needs and goals, and the ability to set goals and meaningful activities on the basis of a common will. All of this - fundamentally - is determined at the level of self-awareness.

※

نامە يەككى مېژووئىسى مۆلەتۆف

(هەلسەنگاندن و تويژىنەو)

ئەفراسياو ھەورامى

رۆژ: ۳۱ ئاينى ۱۹۴۲ نەينى*

ژمارە: ۱۴۲-م كۆپىكرىنى ياساغە

لەو راسپاردنەنەي كە كومىسارىي گەل بۆ كاروبارى دەرەو (وہزارەتى دەرەو)، رۆژى ۱۳ مانگى مەيى ئەمسالەو لە رېگەي برووسكەوہ ناردوويە بۆ بالۆزخانە، ئەو ھەلسەوگەوتە ناراستانە دەست نىشان كرابوون كە نوينەرانى كونسولخانە و ھىزە سەربازىيەكانمان لە ئازەربايجانى ئىران نوواندوويان؛ بۆ وينە، بەرگىركدن لە ھاتنى سوپاي ئىران بۆ رەزائىيە، يەككە لەو ھەلۆيستە چەوتانە كە لىئەو پەيدا بوو. ئىمە لە ۱۳ مانگى ئەمسالدا - بەتايەت - دەست نىشانى ئەو ھەمان كەردبوو كە نابى كونسولەكانمان مەرجى تايەت بەرامبەر بە كار بە دەستانى سەربازى و ھىزى ئىران بۆ چەسپاندنى ئاسايش و ھىمنايەتتى ناوچەكە دابىن. لە بەرئەو:

يەكەم: ئەو پېچەوانەي ئەو راسپاردە و ھەمانانەيە كە ئىمە لەم بارەو سەبارەت بەم كېشەيە، داومان. دووھم: ئەو سنوور و مەرجانە كە ئىو سەبارەت بە سەپاندنى ھىمنى و ئاسايشى ناوچەكە بۆ ئىرانىيەكانتەن داناون و ئىرانىيەكان ھەلىانسەنگاندوون، ئىو پىشتىگىريان لى دەكەن. تەواوى ئەو بەرپرسىيە سەبارەت بە دواخستەن و كۆتايى ھىنان بەو ئازاوە و نا ئارامىيە دەخريئە ئەستوى ئىمە، كە ئەمەيش زيان بە بەرژەو ھەندى يەكيتىي سۆفیت دەگەيئىن.

سەرەپاي ئەو ئاگادار كەردنەو، ھەمانبەرانى كونسولخانە و ھىزەكانمان پابەند و ئاشناى وینەي ئەو

ھەمانەي دەولەتن سەبارەت بە ھاتنى سوپاي ئىران بۆ رەزائىيە، كە نابى كەند و كۆسپ بخەنە سەررېگەيان. بەلام لە ئەنجامى چەند ھەنگاويكى ناراستى عەمەلىدا، سەربازگەي ئىراتان خستووتە بارودۆخكەوہ كە نەيتوانىو ھىچ ھەنگاويكى عەمەلى ھەلنى بۆ سەقامگىركردنى ھىمنى و ئارامىي ناوچەكە. ئەمەش تەنيا ئەو دەگەيئى كە دەيى ھەمانبەرەكانمان بەپىي دەستوورى ناوھند بچوولئەو و لەم بارەيەو لە ھەلە سىياسىيەكانى خويان تىنەگەيشتوون و ئەنجامى پىوستيان لى وەرئەگرتوون. ئەركى ئىو ئەو ھەبوو لە ھەلەي ھەمانبەرەكانمان بچوولئەو و دەست نىشانىان بەكەن تا كاروبارەكانىان بە رېكوپىكى بەرئەبەن.

جگە لەو، نامەي ۲۵ مەيى بالۆز سەبارەت بە رەوداوەكانى رەزائىيە بۆ كونسولەكانمان، ئەو ھەلانەي ھەمانبەرانى بەروونى تىدا ديارى كەردوون. ئەو نامەيە كە رېنوئى و چۆنايەتتى ھەلسەوگەوتە بۆ كونسولەكان، تىدا ھاتو: "بە ھەلسەنگاندنى رەوداوەكانى رەزائىيە، دەيى بوترى ھەمانبەرانى كونسولخانە و لەشكرىمان لە ناوھەپۆكى تىنەگەيشتوون. ئىرانىيەكانىش وا ھالى بوون كە ئىمە پىشتىوانى كوردان دەكەين و نەرم و نىيانىان لەگەل دەنوئىن." ئەم ھەلسەنگاندنى ھەلسەوگەوتى ھەمانبەرانمان راست نىيە.

كارەكە ئەو ھەنەيە كە ئىرانىيەكان ھەلسەوگەوتى ھەمانبەرانى كونسولخانە و لەشكرى ئىمەيان بە ھەلە وەرگرتووە و گوايە لەگەل كوردانىش نەرم و نىيانىن، بەلكو لەو ھەدايە كە ھەمانبەرانى ئىمە - لە راستىدا - لە گىرەو كېشەكانى رەزائىيەدا لايەنى كوردە "رەنجاوھەكان" مان گرتووە و تەگەرەمان ناوھەتە بەر كار بە دەستانى ئىرانى و نەمانھىشتووە ھىمنى و ئاسايش بگىرەنەو بۆ ناو ئەو كوردانە كە لەژىر دەستى ئىران دەرچوون. ئەم ھەلەيە بە ھەلەكەوت نىيە، بەلكو لەو ھەدەيە كە ھەمانبەرانى ئىمە پىيان وايە

* وینەيەكى دەستخەتى ئەم نووسینەي نووسەرى كۆچكردو دكتور ئەفراسياو ھەورامى، بەرپز دكتور نەجات عەبدوللا خستىە بەر دەست بۆ بلاو كەردنەو. ئىمەيش پىمان باش بوو وەك يادگار كى ئەو زاتە كە لە رېگەي ئەرشىفى پروسىيەو خزمەت كى گەورەي مېژوونووسى كوردى كەرد، بە دەستكارى ناچارى شىوہى نووسىن و تا رادەيەك زمانەو، بىخەنە بەرچاوى خويندەواران. ناو نىشانەكەيش، خۆمان بۆمان ھەلژارد. گيانى دكتور ئەفراسياو شاد و يادى بەخىر! (گوفارى ژين)

سەرکردەکانی کورد لایەنگری سۆڤیەت و لیبیان تێگەشتوون و بە کەسانیکى هەرە متمانەپیکراو و بەئەمەگ و پالێشتى بەرژەوێندەکانمان لە ئازەربایجانی ئێران داتانناون. شاهیدی ئەم هەلۆیستەیش، دەربرینی ساکار و خوشباوەرانی هاوڕێ ماکسیموڤی کونسوولی ئیمەیه لە ڕەزائییە، کە دەلی: "زۆربەى زۆرى سەرکردەکان (مەبەستى سەرکردەکانى کوردە) لایەنگرى یەكێتى سۆڤیەتە." فەرمانبەرانى ئیمە بەو هەلۆیستە کە نوواندووینە، واتە پشتگیری یا پاراستنى "لایەنگرى یەكێتى سۆڤیەت" و "کوردە چەوساوەکان"، ئالۆزى و ناكوکییە نەتەوايەتیەکانیان لە ئێران لە بەرچاوەگرتووە، بەتایبەت ناكوکیى کۆنى نیوان کوردانى ئێران لە لایەک و ئێرانییەکان و ئازەربایجانیەکانى ئێران لە لایەکی ترەو، لە ئەنجامى سیاسەتى کۆنەپەرستانەى پڕیمی شای پێشووەو.

کوردان کە دژ بە کوردەو ئازاوەگێڕى و خراپەکانى دەسەلاتدارانى خۆجێیی ئێران راپەرین، لە هەمان کاتیشدا دەستیان داووە تالانکردنى دانیشتوانى بى تاوانى ئێران. ئەو خەلکە لە ترساندا پەنابەنە بەر شار، تا دەسەلاتدارانى خۆجێیی بیانپاریزن. بەلام دەسەلاتداران ناتوانن بیانپاریزن، لەبەرئەو بەرامبەر بە کوردانى چەکار بى هیزدەبن. بۆیە پێویستبوو هیزی لەشکرى ئێران بهێنرێ و بێتە مەیدان. نوینەرانی کونسولخانە و لەشکریمان بە یەكجاری بەرگری لەوان دەکەن. فەرمانبەرانى ئیمە، لە ئاکامى رەوتى ڕووداوەکاندا، کەوتنە بەرەى کوردان دژ بە زۆربەى دانیشتوانى ئازەربایجانی ئێران، واتە ئازەربایجانیەکان و ئێرانییەکان کە کوردان تیرۆر و تالانیان دەکەن. ئاشکرایە ئەمەیش کێشایەو بۆ دوورکەوتنەوێ هەندێ لە ئازەربایجانی و ئێرانى نزیک بە ئیمە و نارازیبوونیان لە هەلسوکهوتى نوینەرانمان.

سیخووانى تورکیا دەم و دەست کەلکیان بىنى لە هەلەى نوینەرانمان لە ئازەربایجانی ئێران و خۆیان لە دەورى پارێزەرانی ئازەربایجانیەکان بىنییەو و بەلێنیان پێدان کە ئەگەر پێویستبێ یارمەتیی چەکاربیان ددن و سنوورەکانى تورکیایان بە ڕوودا دەکەنەو. بەم چەشنە هەلسوکهوتى فەرمانبەرانمان بە قازانجى سیخووانى تورکیا شکایەو و لە ڕووداوەکانى ڕەزائییەدا سوودیان لى وەرگرت بۆ بەهیزکردنى دەورى

خۆیان لە ئازەربایجانی ئێران.

نوینەرانی ئیمە بەم چەشنە بە کۆسپ دروستکردن بۆ دەسەلاتدارانى ئێران سەبارەت بە دابینکردنى هیمنى و ئاسایش لە ناوچە کوردییەکاندا، دەورى سەرپەرشتیکى ناپۆیستیان بىنى و دەستیان وەردايە کاروبارى ناوڤۆی دەسەلاتدارانى ئێران، لە کاتێکدا کاریكى نارەواى شیاوى دەربردن و وەلامدەرەوێ بەرژەوێندەکانى ئیمەیش نییە. هەلەى نوینەرەکانمان نیشانی دەدا کە ئەوانە خراپ لە پێوەندییە کۆمەلایەتى و نەتەوايەتیەکانى ئێران تێگەشتوون و لایان ڕوونییە و نازانن کە خەباتى کوردانى ئێران بۆ ئۆتۆنۆمى و سەرپەرشتی، بەپێى ناوەرۆکە کۆمەلایەتیەکەى خۆى، کۆنەپەرستانەى و پارێزگارىی فیوڤال - خیلە کوردە جیاىخوازەکانە دژ بە سیاسەتى ناوهندگرى (سەنترالیزەکردن). کوردان بەش بەش کراون و زۆرجار خیلەکان دوژمنایەتیی یەکتر دەکەن و یەکگرتنى نەتەوايەتیان نییە. جیاىخوازیی کوردان لە ئێران، هەمیشە چەک یا ئامرازیکى سیاسەتى بریتانیا و تورکیا بوو لە ڕۆژەلاتى ناوەرەست. خەباتى یەکگرتوى کوردان بۆ جیاپوونەو لە ئێران، ئەگەرچى لە رابوردووییدا هەبوو، بە هاندانى هەندێ تاقمى ئینگلیسى یا تورکى، بۆ باج وەرگرتن و پاشەکشەپیکردنى سیاسى و ئابوورى لە ئێران. سەرکردەکانى کورد خۆیان، کە خەلکى ئاسایی کورد بى چەندوچۆن بەدوایانەو، سەرچەمیان نۆکەر و پیاوى نزیکى دەوڵەتە ئیمپریالیستیە جیاچاکیان، ئەوانەشیان کەم نین کە نۆکەرى دەوڵەتانى فاشیستین.

فیوڤالە سێرواژەکانى کورد کە دەسەلاتى مولکدارییى خۆیان بە دەسەلاتى سەرکردایەتیی خیلەکیەو و گریڤاوە، ئەمانە بەپێى هەلکەوتى بەرژەوێندەکانیان زۆر بە ئاسانى ئاڤاکیان خۆیان (ئیمپریالیستەکان) گۆڕیو و لە کوێ بەرژەوێندیان زیاتر بووبى، ڕوویان لەوێ کردووە. لەبەرئەو نای و بێرەکیەنەو کە هەلسوکهوتى سەرکردە کوردەکان کەوا ئیستە پێوەندییان لەگەل ئیمە باشە، تاسەر دەمێنێتەو. ئیستە پشتیان بەستووە بە سوپای سوور لە خەباتى دژ بە دەسەلاتدارانى ئێراندا، چونکە بەرژەوێندى خۆیانى تیدا دەبیننەو. دیارە ئەمەیش دەبێتە هوێ سەرلێشیواوى و گومراییی فەرمانبەرانى ئیمە، کە لەبەر بى ئەزموونى و ساکاربیان پێیان وایە هەموو سەرکردەکانى کورد، یا لایەنى کەم زۆربەیان، لایەنگرى سۆڤیەت. ئەم باوەر یا بۆچوونە،

ئەگەر بىت و نەگۈدەرى، يا راستنەكرىتەو، لەوانەيە كردهو و شويئەوارىكى زىانبەخشى بۇ ئىمە بەداوۋە بى؛ وەك كوشتن و برينداركردنى سەربازانى سوپاي سوورمان، درىژەدانى كوردان بە تالانكارى سەربارى ھەنگاوى بەرھەلستكارانەي ئىمە، بەردەوامى مەرومالات بىردن بە قاچاخ بۇ توركىا .. ھتد. دەبى نوپنەرانى ئىمە وازىيىن لە كوئرانە پرواكردن بە كوردان و سەرانىان و لىيان دوورەپەريزىن.

دەبى فەرمانبەرانى ئىمە، بۇ بەرگريكردن لە قوولبۈونەوۋەي ھەلەكان، دەستەھلگرن لەو ھىلە ناراستە و نەرمونىيانى نوواندن بەرامبەر بە كوردان و پىيازى پتەوكردن و پەرەپىدانى پىئوۋەندىيەكان لەگەل دانىشتوۋانى رەسەنى ناوچەكە و لە رىزى يەكەمدا لەگەل ئازەربايجانىيەكان بگرەنەبەر، كە ئاشكرايە زۆربەي دانىشتوۋانى ئازەربايجان پىكدەھىنن و لە بارى ئىتتۇگرافى و مېژوويىيەوۋە پىئوۋەندىيەكى نىزىكان بە يەككىتى سۆقىتە (ئازەربايجانى سۆقىتە)دوۋە ھەبە و ھەمىشە زۆربەي ھىزى بزوتتەوۋەي دىموكراتىي ئىران بوون. فەرمانبەرانى ئىمە لە ئازەربايجانى ئىران، دەبى پشتبەستىن بە كۆمەل و كەسە پىشەنگە پىشكەوتنخاۋەكانى دانىشتوۋى ئازەربايجان، نەك بە سەركردە كۆنەپەرست و خۇفرۇشەكانى كورد. ئىمە وا ناگەيىننى كە ئىمە واز لە ھەموو پىئوۋەندىيەك لەگەل كوردان بىننن و كەلك لەو جۆرە پىئوۋەندىيانە وەرنەگرىن بۇ بەرژەوۋەندى خۇمان. بەلام دەبى پشتتەستووربىن بە ئازەربايجانىيەكانى ئىران، بۇ بەرپۆۋەبىردنى كاروبارى سىياسىمان لە باكورى ئىران. دەبى ئەوۋەش بزانرى كە دەشى زۆرتەر لەناو ئەوانەدا، نەك ناو كوردان، كەسانىكى برواپىكراو و دلسۆزى ئىمە بدۆزرىنەوۋە. بۇ ئىمە مەبەستەش پىئوۋىستە واز لە پشتگىرى (سەرپەرشتى پۇچى)ى كوردان بەيىنرى و ھىچ كەندوقۇرتىك نەخىرتە پىي دەسەلاتدارانى ئىران بۇ دابىنكردى ھىمنى. بە پىچەوانەوۋە پىئوۋىستە يارمەتى دەسەلاتدارانى ئىران بىردى بۇ نەھىشتى تالانكارى كوردان لە ئازەربايجان، تا ئاسايش و ھىمىنىيەكى تەواو بۇ دانىشتوۋانى ئەوۋى دابىن بىي، كە كەوتوۋەنە بەر پەلامار و تالانكارى كوردان.

پىئوۋىستە نادروستى و چەوتىي ئەو پىيازە، واتە پىشتىوانى و ھاوكارى كوردان بۇ گەيشتىيان بە ئۆتۆنۆمى و سەربەخۆيى ددان پىدانراوى كوردستان، وازى لىبەيىرى. لەبەرئەوۋە ئىمە داخوازىيە لەم بارودۇخەي ئەمپۇي ئىراندا بىبناغە و كۆنەپەرستانەيە. بەكورتى، پىئوۋىستە نوپكردەوۋە (پىرستروپىكا)يەكى بىنەرەتى لە كاروبارى فەرمانبەرانماندا لە ئازەربايجانى ئىران ئەنجامبىردى، ئەوۋىش لە رىگەي پەرەپىدانى بىكە و پىگەكانمانەوۋە لەناو دانىشتوۋانى رەسەنى ئەوۋىدا، واتە ئازەربايجانىيەكان.

دەبى ئىئوۋە زۆربەي فەرمانبەرانى بالىوزخانە و كونسولخانەكان و فەرمانبەرانى لەشكرى و فەرماندەكانى كەرتە لەشكرىيەكانىشمان لە ئىران، لەم نامەيە ئاگاداربكەنەوۋە. پاش ئاشنابوونىان بەم نامەيە، دەبى بىنەردىرئەوۋە بۇ كۆمىسارىيە گەل بۇ كاروبارى دەرەوۋە (وەزارەتى دەرەوۋەي يەككىتى سۆقىتە).^۱

تېيىنى: ئىمە بەلگەنامە گرنگە بۇ يەكەمىن جار لە لايەن نووسەرى ئىمە دىپانەوۋە ئاشكراكر و لە دكتورانامەكەمدا سالى ۱۹۹۴ ئامازەم بۇ كردوۋە. پاشتر ۱۹۹۶ لە گۇقارى "گزينگ" (سوئىد)دا بە بۆنەي شەست سالى كۆمارى مەھابادەوۋە، لەگەل ھەندى بەلگەنامەيىتر، بلاومكردەوۋە. ئىمە بەلگەنامەيە، وەلامدەرەوۋەي زۆر بۆچوۋنى چەوت و ھەلبەستراوۋە بە دەرەكەوتنى، سىياسەتى راستەقىنەي سۆقىتە بۇ كورد ئاشكرابوو و چەند كوردناسىكى سۆقىتەي و بىانىش كەلكىكى زورىيان لىوۋەرگرتوۋە.

*

جىي داخ و كەسەرە كە سىياسەتى سۆقىتە دەرەق بە كىشەي كورد لە ماۋەي چەند سالىكدا، ھەر ئىمە پىياز و فەرمان و پىنوينىيانەي مۆلەتۇف بوۋە. بۇ وىنە، لە بەلگەنامەيىكىتردا ھاتوۋە: "پاۋىژكارى بالىوزخانەي سۆقىتە لە ئىران، ئارياكۇف (بە رەگەز ئازەرى- ھەورامى)، رۆژى ۱۹۴۵/۳/۴ لە نامەيەكىدا بۇ كونسوللى سۆقىتە لە ورمى، نووسىويە: فەرمانەكانى ھاۋرى مۆلەتۇف سەبارەت بە كىشەي

^۱ ئارشىفى وەزارەتى كاروبارى دەرەوۋەي كۆمارى فېدرالىي رۇسىيا (يەككىتى سۆقىتەي پىشوو)، فۇندى 094 سىكرتارىيەتى مۆلەتەف. ف، كۆپىي 4 دۆسىيە 188، كارتۇنى 18، لاپەرەكانى ۱۰-۱۴.

كورد جي بهجي بكن.^۲ واته نزيكهي چوار سال ئهم سياسي تهيان پېر وكردووه.

نامهي ناوراو له لايهن باليوزي سؤقيه ته وه به دهستي نيردراوه بؤ كاربه دهستاني ديپلوماسي و لهشكري سوپاي سوور له ئيران. پاش خويندنه وهي نامهكه، ئيمزايان كړدووه و وهك و ترا، كوپيكردي قهدهغه بووه و تهنيا دراوه به بهرپر سه بالاكاني ديپلوماسي و لهشكري، له وانه كونسوله كاني سؤقيه ته له تهوري و ورمي و ملكو و كرماشان و مه شهيد، سكرتيري يه كه مي باليوزخانه له تاران و تهوري و ورمي، سهروكي ئركاني سوپاي سؤقيه ته له ئيران، ژه نه رال قاسيلو فسكي و ژه نه رال ئه مير ئه سالنوف و ... هتد.^۲ ئه وهي كه له سه ره تا يا سه رديري ئهم به لگه نامه يه دا هاتووه، ئه وه يه كه زور زور نه نييني و له لايه كي تري نووسراوه: كوپيكردي قهدهغه يه، نه وهك بكه ويته دهستي لايه نيك و له قابو دري و ريسوايي به دواوه بي. هه روهك له نامه كه دا هاتووه، جاري يه كه م نه بووه ئهم چه شنه فرمان و رينو نيينيانه بدرين و پاش ئهم فرمانه ييش، وهكوو پاشتر ئاماژه ي بؤ ده كه مين، جهخت له سه ر به جي هيتاني كراوه. ئهم نامه يه ئاماژه ي تيدا دراوه به جي به جي كړدي فرمانه كه و فرمانبه راني ديپلوماسي و لهشكري سؤقيه تيش له نازره راياجاني ئيران، به پنجه وانه ي فرمانه كه ي موكسووه جو ولاونه ته وه و نيشانه ي تينه گه يشتني مؤله توف و وه زارهي دهره وهي سؤقيه ته له بارودوخي ناوچه كه و كيشه ي كورد و سياسي تي ئيران و توركي و .. هتد، له كاتيكا دا فرمانبه راني سؤقيه ته له وي و له مهيداني كاردا پاشتر ئاگاداري دؤخه كه بوون و به پي به رژه وهنده كاني دهوله ته كه يان جو ولاونه وه. كورد به پي هه موو به لگه نامه كاني سؤقيه تي (كونسوله كاني له ورمي و ملكو و ..)، به هاناي سؤقيه تيه كانه وه چووه و پشتيوان و ياريد دهريان بووه و كه هاتوونه ته ناوچه كه، به گهرمي به پيريانه وه چوون و شادييان گيراو و تفاق و خوارد مه نبيان پي داون و نازهلان بؤ سه ربريون و ريگه يان پي نيشان داون و سيخو و پياواني ئه لمانيا و ئيران و توركي ايان پي ناساندوون، ته نانه ت پاره و پيتاكيان كوكردووه ته وه و ناردوويانه بؤ سوپاي

سوور له به ره كاني شه ر و ئاماده بوون بچه به ره كاني شه ر له ئه وروپا، شان به شاني سوپاي سوور بجه نكن و هه تا ناوي گونديكيشيان گوريوه به ستالين ئاباد و .. هتد. (كومه له به لگه نامه ييكم به جيا له م باره يه وه بلاو كړدووه ته وه).

فرمانبه راني سؤقيه ته له بهر ئهم هه لوستانه بووه كه هاوهه ستي خويان به رامبه ر به كورد دهريريوه و به و ته ي خويان - يارمه تيان داون و پشتيان گرتوون. هه ر به پي راپورته كاني خويان و به لگه نامه و سه رچاوه كاني ئيراني و كورديش، كاربه دهستاني ئيراني له و پيوه ندييه نزيك و باشانه ي كورد و نوينه راني سؤقيه ته نيگه ران و نارازي بوون، كه نه يانتوانيوه وهك رابوردووه خه لك تالان بكن و ده سه لات به ريويه بهن و هه ر پوزه بيانويه ك و پيلانتيكان گيراوه، تا كوردي پي به دناو يا سه ركوت بكن. به پي سه رچاوه و به لگه ناوراو كاني سه ره وه و بگره سه رچاوه نازره رييه كانيش، نازره رييه كان پالپشتي ده سه لاتي ئيراني بوون و نهك هه ر له سؤقيه تيه كان دوره په رييزيون، به لگه دژايه تيشيان كړدوون و ئهم دؤخه تا دامه زراني فيرقه ي ديموكراتي نازره راياجان له پاييزي ۱۹۴۵ دا و راگه ياندي ده سه لاتي نيشتماني نازره راياجان، هه ر به رده وام بووه.

تا ئه و دمه هه موو چه شنه دنگ و هه وليكي نازاديخواز و نيشتماني كورد، به ريگري و تالانكاري و كوشتن و جيا بونه وه له ئيران و دامه زراندي كوردستاني سه ربه خؤ له قه له م دراوه.

كه رته كاني سوپاي سوور و فرمانبه راني سؤقيه ته كه نه يانه يشتووه سوپاي ئيران بيته ناوچه كه، له بهر پشتيواني كورد نه بووه، وهك خويان له به لگه نامه كاني تر دا (ته نانه ت له ياده شته كانيان دا بؤ دهوله تي ئيران) و توويانه، به لكوو دژي هاتني سوپاي ئيران بوون بؤ ناوچه كه، چونكه دؤخي ناوچه كه هيمن بووه و پيوستي به هيتاني سوپاي ئيران نه بووه. له لايه كي تره وه و توويانه سوپاي ئيران بيته ناوچه كه، ده بيته هؤي تيكداني دؤخه كه و شه ر و نازاوه نانه وه له نيوان كورد و سوپاي ئيران دا، ئه مه ييش سه ريئشه يه كي زور بؤ فرمانبه راني سؤقيه ته دروست ده كا و ده گلينه داوي هه را و نازاوه. ئه وانه جهختيان كړدووه كه كوردان گويا يه لي سياسي ته سؤقيه ته و له ژير كونترولي ئه ودان. هاتني

^۲ هه مان سه رچاوه، كوپي ۳۱، دؤسيه ي ۷۵، كارتوني ۳۵۴، ل ۳۵.

^۳ هه مان سه رچاوه، كوپي ۴، دؤسيه ي ۱۸۸، كارتوني ۱۸، ل ۱۵۱-۱۶.

سوپای ئێران و ئالۆزی ناوچهکه، که لکی بۆ کۆنه پهرستانی ئهو ناوه و لایهنگرانی ئەلمانیای فاشیستی هه‌بووه و له رێگه‌ی تورکیا و ناوچه‌کانی تری ئێرانه‌وه دزه‌یان کردووه و پیلانه‌کانی خۆیان جی‌به‌جی کردووه. فه‌رمانبه‌رانی سۆڤیه‌ت پێیان وابوو هه‌یزی پێویستی ئێران له ناوچه‌که‌دا هه‌یه بۆ پاراستنی هه‌یمنی و ئاسایش و پێویست به هه‌تانی هه‌یزی زیاتر ناکا، له کاتێک‌دا ده‌سه‌لاتدارانی کۆنه‌پهرستی پ‌ژیمی پێشوو و سیخو‌په‌رانی تورکیا، ئازهریه‌کانیان به یارمه‌تی کۆنه‌پهرستانی ناوچه‌که‌ دژی کورد و سۆڤیه‌ت هان‌داوه و کاربه‌ده‌ستانی ئێرانیش هه‌یج داخوازییه‌کی کوردانیان به‌جی‌نه‌هه‌ناوه. له راپۆرتیکی تایبه‌ت‌دا که فه‌رمانبه‌رانی سۆڤیه‌ت له ناوچه‌که‌ بۆ بالیۆزی سۆڤیه‌ت له تاران و وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه له مۆسکۆیان ناردووه، وتوویه‌: کوردان چه‌ند جار ویستوویه‌ ورمی و شوێنه‌کانی‌تر بگرن، به‌لام ئێمه (سۆڤیه‌تییه‌کان) نه‌مانه‌یتشووه.

جگه له‌وه، هاتنی سوپای ئێران ده‌وری کاربه‌ده‌ستانی سۆڤیه‌تی له ناوچه‌که‌ و به‌تایبه‌ت له‌ناو دانیش‌تووان‌دا ک‌زه‌کرد و نه‌ده‌هه‌شت و پێشبینیش‌ده‌کرا تیکه‌ه‌لچون له نیوان ئه‌وان و هه‌زه‌کانی ئێران‌دا ر‌ووب‌دا، که شتیکی نه‌خ‌وا‌زار‌و‌بووه بۆ ئه‌وان، چونکه چاره‌نووسی دووهم جه‌نگی جیهانی هه‌شتا نادیاربوو و هه‌موو هه‌وله‌کان ئاراسته‌ی شکسته‌په‌هه‌تانی فاشیزم کرابوو. وه‌ک له هه‌ندێ سهرچاوه‌دا ئاماژه‌ی بۆ کراوه، فه‌رمانبه‌رانی سۆڤیه‌تی باسی سیاسه‌تی کۆنه‌پهرستانه و شوڤینییانه‌ی پ‌ژیمی ره‌زاشایان به‌رامبه‌ر به کورد و ئازاوه و دوژمنایه‌تی دروستکردنی نیوان گه‌لانی دانیش‌تووی ناوچه‌که‌ و به‌تایبه‌ت ئازهری و کورد کردووه، که وایان له کورد کردووه به‌چاویکی خراپ و بێ‌بر‌واییه‌وه بر‌وانه سوپای ئێران و گومان‌بکه‌ن که بۆ پاراستنی ئاسایش و هه‌یمنی دین!

بالاده‌ستی ده‌سه‌لاتدارانی سۆڤیه‌تی (و به‌گه‌شتی هه‌یزی هاوپه‌یمانان له ئێران) له ناوچه‌که‌، ستراتیژی سیاسه‌تیان بوو و نه‌یاند‌هه‌شت ئه‌م بالاده‌ستییه له‌ده‌ست‌بدن و فه‌رمانبه‌رانی ئێرانی جی‌بر‌وایان نه‌بوون، چونکه پ‌ژیمه‌که‌یان تا دوینی بوو لایه‌نی ئەلمانیای فاشیستی گرتوو و دژی سۆڤیه‌ت بوو و ته‌نانه‌ت پاش داگیرکرانی ئێرانیش له لایه‌ن هاوپه‌یمانانه‌وه، ئه‌و

هه‌لۆسته‌یان نه‌ده‌شارده‌وه. نزیک‌بوونه‌وه‌ی کوردی چه‌وساوه و زولم‌لێکراو له فه‌رمانبه‌رانی سۆڤیه‌ت، بووبوو مایه‌ی نێگه‌رانی بۆ ده‌سه‌لاتدارانی ئێرانی و تورک. تورکیایش هه‌شتا ئه‌وپه‌ری گومانی له‌سه‌ربوو که له شه‌ردا بێ‌لایه‌ن به‌مێنێته‌وه.

ئهو‌ی راستی‌ی، به‌پێی راپۆرتی کونسول و فه‌رمانبه‌رانی له‌شکرێی سۆڤیه‌ت، کورده‌کان بوون که باوه‌شیان بۆ سوپای سوور کردووه و دۆست و متمانه‌پیکراوی به‌ئه‌مه‌گی ئه‌وان بوون، له کاتێک‌دا فه‌رمانبه‌رانی سۆڤیه‌ت هه‌یج راپۆرتیکیان له‌سه‌ر گه‌لێکی تری ناوچه‌که‌ و به‌تایبه‌ت ئازهری نه‌داوه، نیشانی‌دا یارمه‌تیان‌داون، به‌ پێچه‌وانه‌وه راپۆرته‌کانیان له هاوکاری ئازهریه‌کان و ده‌سه‌لاتدارانی ئێران ده‌دوین و ئه‌م راپۆرتانه‌یش نێردراون بۆ مۆسکۆ بۆ وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی سۆڤیه‌ت، که مۆله‌تۆڤ سه‌رکردایه‌تی‌کردووه. پرسیار ئه‌وه‌یه: ئه‌گه‌ر کورد به‌و شیوه‌یه هه‌لس‌وکه‌وتیان له‌گه‌ل سۆڤیه‌تییه‌کان نه‌کردبایه، فه‌رمانبه‌رانیان پشتیان پێ‌ده‌به‌ستن؟ بێ‌گومان نه‌خێر. مۆله‌تۆڤ که له نامه‌که‌ی‌دا باسی تالان و راپ‌رووتی کوردی کردووه، گوایه خه‌لک هه‌راسان‌بوون له ده‌ستیان و هه‌لات‌تونه‌شار و په‌نایان بۆ ده‌سه‌لاتدارانی ئێرانی بردووه له‌ده‌ست کورد بیانپارێزن و داوی هاتنی سوپایان له تاران کردووه، هه‌مان ئه‌و ئازاوه و هه‌راوه‌رییه‌ بووه که پ‌ژیمی شا ماوه‌یه‌ک بوو دروستی‌کردبوون. کورد ئه‌گه‌ر به‌م شتانه‌وه خه‌ریک‌بووه، چۆن داوی ئوتۆتۆمی یا سه‌ربه‌خۆیی و جیا‌بوونه‌وه و مافی خۆی له ئێران کردووه؟ بێ‌ڕۆکه‌ی ئازادیخوازی و سه‌ربه‌خۆیی کوردستان -مۆله‌تۆڤ وته‌نی- کۆنه‌پهرستانه و بۆ پارێزگاریی به‌رژه‌وه‌ندی سه‌رۆک‌خه‌یل و فیو‌داله کورده‌کان بووه و به‌سه‌راوه‌ته‌وه به ئی‌مپریالیزم. ئه‌م بۆچونه‌ی مۆله‌تۆڤ سیاسه‌تی درۆزانه و دوو‌پ‌وویانه‌ی قه‌یزه‌ونی ده‌وله‌ته‌که‌ی ده‌رده‌خا، که -گوایه- پشتیوانی گه‌لانی چه‌وساوه و ژێرده‌ست و مافی چاره‌نووسیان بووه.

گریمان -به‌پێی وته‌ بێ‌شه‌رمه‌کانی مۆله‌تۆڤ- کورد هه‌میشه دارده‌ست بووه، به‌لام ئه‌م‌جاره دارده‌ستی ئه‌وان بووه و هه‌رزانی‌ش فرۆشتوویه‌! خۆ کورد و ئازهری -به‌ وته‌ی خۆیان- ئه‌و سه‌رده‌مه هه‌یج پێ‌وه‌ندیه‌کیان به ئینگلیسه‌کانه‌وه نه‌بووه و ئینگلیس و تورک له‌و ناوچه‌یه

نەبوون، تا مەروۇف گومانیان لى بىكا و داۋاي ئۆتۈنۈمى و سەربەخۇشيان نەكردوۋە تا بەرژەۋەندەكانى سۆڧىتە بىكەۋىتە مەترسىيەۋە. لەپال ئەۋەدا، ئەگەر ئىمپىريالىستەكان ھەمىشە كىشەى كوردىان بۇ تەنگىپى ھەلچىنى ئىران و تەنازول و پاشەكشەپى كوردن و ۋەرگرتى ئىمتىيازى سىياسى و ئابوورى بەكارھىناپى، ئايا كۆمارى مەھاباد لە لاين دەۋلەتەكەى مۆلەتۆۋە بۇ ۋەرگرتى ئىمتىيازى نەۋت لە ئىران بەكارنەھىنرا و پاشان بىشەرمانە نەفرۆشرا؟! مۆلەتۆۋ تەنیا كوردى بەۋ ھەموو تاۋانە نارەۋايانە بەدناۋەنەكردوۋە، بەلكو بە لاينەنگرى و ھاۋەستى لەگەل دەۋلەتانى فاشىستىش تاۋانبارى كوردوۋە. نووسەرى ئەم دىرانە پتر لە پازدە سالە خەرىكى لىكۆلنەۋەى پىۋەندى سۆڧىتە و كوردە، بەتايىبەت لە سەردەمى كۆمارى مەھاباد، يەك بەلگە يا ھەۋال يا سەرچاۋەيەكى نە لە ئارشىفەكانى سۆڧىتە و نە لە سەرچاۋەكانى تردا نەدىۋە، كورد سەربازى سوپاى سوورى كوشتبى يا برىندار كوردى! ئەگەر بەدرىژى مىژۋو، كوردى ئەم بەرئەۋبەرى سنوۋرە دەستكردەكانى نىۋان ئىران و توركىا ھاتۋچۆ و پىۋەندى بىنەمالەى و بازىرگانىيان بوۋى و كوردى ئىران -بۆ نمونە- مەرۋمالاتى بىر دىتە كوردستانى توركىا، بۆچى دەبى ئەۋە بە قاچاخچىتى و .. دابىرى؟! خالىكى تر كە مۆلەتۆۋ لە نامەكەى دا ئامازەى بۇ كوردوۋە، جەخىكرىدەنى تى لەسەر ئەۋە كە زۆربەى دانىشتۋوانى ئازەربايجان -گۋايە- ئازەربىيە و وتۋويە دەبى دۆستايەتى لەگەل ئەۋان دامەزىنن، لە كاتىكدا ئازەربايجانى رۆژاۋا ھىچ كاتىك زۆرىنەى دانىشتۋوانى ئازەرى نەبوۋە و بەشىكى جىانەكراۋەى كوردستان بوۋە، با ئازەرىشيان ھىنايەتە ئەۋى و دىمۆگرافىاى ئەۋىيان تىك دابى. مۆلەتۆۋ وتۋويە: دانىشتۋوانى رەسەنى ئەۋى زۆربەيان ئازەربايجانن و لە بارى مىژۋويى و ئىتتۇگرافىاۋە نىزىك بە ئازەربايجانى سۆڧىتە و پىۋە ۋە گرى دراۋن و ئازەربىيەكان ھەمىشە زۆرىنەى ھىزى دىمۆكراتىخۋازى ئىرانىيان پىكەھىناۋە، بۆيە دەبى پىشت بەۋان بىبەستى، نەك بە كورد. ئازەرى پىشەرەۋ و پىشكەۋوتوۋخۋاز و كورد كۈنەپەرسىت و جىلەكى و خۇفرۆش و ... دەبى بە يەكجارى ۋاز لە كورد بەھىنرى و پىبدى بە سوپاى ئىران بىتە ناۋچەكە و يارمەتىشى بىدى ھىمىنى و ئاسايش بگىرپتەۋە بۇ ئەۋ ناۋە.

ھەر ئەم مۆلەتۆۋە و دەۋلەتەكەى، كە فىرقەى دىمۆكراتى ئازەربايجانىان بۇ ئازەربىيەكانى ئىران دوست كورد و ويستىان ئازەربايجانى ئىرانىش بلىكىن بە ئازەربايجانى سۆڧىتەۋە، ياخۇ بىكەنە دەۋلەت يا پىگەيەك بۇ خۇيان لە ئىران بىكەنەۋە، يارمەتى ئازەربىيەكانىان دا بۇ چەككردى تەۋاۋى ھىزەكانى ئىران و بەگشتى پىچانەۋەى دەسەلاتى ئىران لە ئازەربايجانى رۆژەلات و رۆژاۋا، لە كاتىكدا كورد پىش ۴ يا ۵ سال ويستى شارەكانى ورمى و خۇى و ماكۆ و سەلماس و .. بخەنە ژىر دەستى خۇيان، كەچى سۆڧىتەكان نەيانھىشت تەننەت سەقز و سەردەشتىش ئازادىكەن.

ئەمە سىياسەتى زلھىزىك بوۋ كە كورد زياتر لە ۷۵ سال ھىۋاى لەسەر ھەلچنى و ھىزە سىياسىيەكانى بەدرىژى تەمەنى سۆڧىتە تەپل و زورپانىان بۇ لىدا. ئىتر نە تاۋانى ئەم رۆژىمە بەرامبەر بە سمكۆ و درۆكردى لەگەل شىخ مەحمۇد، نە ھاۋكارىيان لەگەل كەمالىيەكان نۆ لىدانى سۆڧىشەكانى شىخ سەئىدى پىران و ئاگرى و دەرسىم، نە بەزۆر گۋاستنەۋەى كوردانى سۆڧىتە، نە ھەرەسپى ھىنانى كۆمارى مەھاباد.. ھتە، لە لىكندانەۋە و خۋىندەۋە و ... ھىچ ھىزىكى سىياسىي كورددا رەخنەى لىنەگىرا و لەسەر ئەۋ رىنازە بەردەۋامبوۋن تا لەگۈرنانى بەناۋ ئوردوۋگاي سۆسىاليزم بە سەرۋىكايەتى يەكىتى سۆڧىتە.

خالىكى تر كە لەم نامەيەى مۆلەتۆۋدا دەبى رەچاۋىكرى، بىۋەفابى سۆڧىتە لە ئاستى ھەموو خزمەتە پىشكەشكراۋەكانى كورددا بەۋ دەۋلەتە، كە سەربارى خۋننىك خىستەۋەيان لە سۆڧىتە و پالپىشتى و يارىدەدانىيان، با بە شىۋەيەكى كاتىش بوۋى، سەرەنجام دەستىيان بە رۋودا نرا. ئايا ئەۋ ھەلۋىستە نارەۋايەى مۆلەتۆۋ شايستەى كورد بوۋ؟! ئەگەر ئىمپىريالىستەكان درۆيان لەگەل كورد كوردى، دەبوۋ ئەمجارە ئەۋان درۆى لەگەل نەكەن!

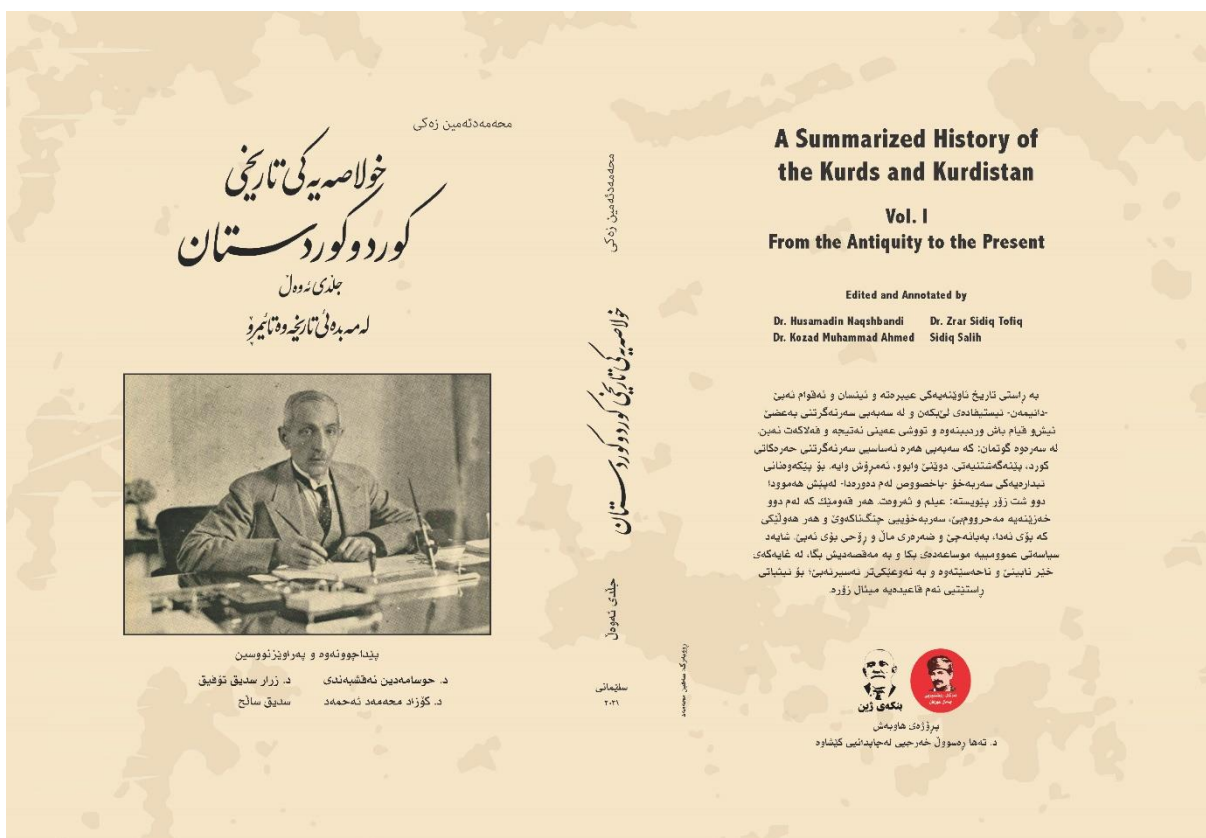
ناتۋانن بلىن تەنیا تاقمى باقروۋ و نۋىنەرە ئازەربىيەكانى سۆڧىتە لە ئىران دەۋرى سەرەكىيان لە ھاندان و ئامادەكردى ئەم نامەيدا ھەبوۋە و تاۋانبارن، گەرچى دەۋرى نەرىنىشيان لە داپشتى سىياسەتى سۆڧىتەدا بەرامبەر بە كورد كەمەنەبوۋە. بەلام خۇ مۆلەتۆۋ ھەر ئەۋ كەسىتپە بوۋ كە لە دورخىستەۋە و قەلاچۆكردى كوردانى سۆڧىتەدا خاۋەنى دەنگ و بىرپار

بوو و له سهرکردایه تیی حیزبی و دهوله تیی یه کیتی سؤقیه تدا بوو. ئایا ده بی گه لکی چهوساوه و ژیردهستی وهک کورد بهو چهشنه تاوانبار و بهدناو بکری و بی شهزمانه بلی هه موو پیوهندیه کانیان له گهل کورد بیچرین و بۆ بهرژهوهندی خویان له باکووری ئیران به کاری بین و باسی نهک هه مافی کورد، به لکوو مافی کولتوریشیان نه کری!

لیدان و هه لوه شانده وهی کومه له ی ژیکافیش له لایه ن سؤقیه ته وه، هه ر له و روانگه یه وه بووه که کورد له چوارچیوه ی ئازهریاجانی ئیران دا بمینته وه و سه ره نجام هه رهس پی هیتانی کوماری مه هابادیش دریزه ی ئه و سیاسه ته نامرؤفانه یه بوو که به فه رمانیکی مۆسکو شانوی تراژیدیای کوردی پی کوتایی پی هینرا!

- مۆله تۆف چیچیسلاف میخائیلوویچ (۱۸۹۰-۱۹۸۰) که سیتییه کی حیزبی و دهوله تیی سؤقیه تیه، له نیوان ۱۹۲۶-۱۹۵۲ دا ئه ندای بیرو ی سیاسی پارتی کومونیستی یه کیتی سؤقیه ت بووه و ۱۹۳۰-۱۹۴۱ سه رۆکی شوورای کومیساریاکانی گهل و وهزیری کاروباری ده ره وه ی یه کیتی سؤقیه ت بووه. یه کیک بووه له و کاربه ده ستانه که چالاکانه به شدار و بریارده ری گرتن و کوشتن و بی سه روشوین کردنی پروناکییران و نیشتمانپه روه ران و ئازادیخوازانی سؤقیه ت و دوورخسته وه ی گهلانی گومان لیکراوی وهک کورد بووه. هه زاران به لگه نامه که پاش هه لوه شانده وه ی یه کیتی سؤقیه ت ئاشکراکراون (بگره پیش هه لوه شانده وه یی ژماره یه کیان بلاوکرایه وه)، ئیمزا و فه رمان یا ره زامه ندیی گرتن و کوشتنی مۆله تۆقیان پیوه یه. ده لین زورجار خوی به باشی ته ماشای ئه و نووسراوانه ی نه کردوه تا بزانی کامیان گولله باران یا زیندانی ده کری یا دوورده خریته وه. به کورتی، سی پیتی (ئه وپه ری سزای تاوانباری که به پرووسی ق. م. ن، واته ئه و. س، تا) ی له سه ر نووسیون و ئیمزای کردوون. له ۱۹۴۹ دا له پۆستی وهزیری کاروباری ده ره وه ی سؤقیه ت لایرا، به تاوانی ئه وه ی وا ژنه که ی جووله که یه و پیوه ندیی به جووله که کانه وه هه یه. پاش مه رگی ستالین له ۱۹۵۳ دا، دیسان کرایه وه به وهزیری ده ره وه. ۱۹۵۷ له سه رکردایه تیی حیزب ده رکرا و کرا به بالیوزی سؤقیه ت له مه غولستان. ۱۹۶۳ خانه نشین کرا.

مۆله تۆف ماوه یه کی دریز که سیتی دووه می پاش ستالین بوو له یه کیتی سؤقیه ت. ئه و نووسه ر و میژوونووس و مافیه ره وه ر و لیکوله ره وانیه که له سه ر مۆله تۆقیان نووسیوه، له سه ر ئه وه کۆکن که رابوردوی ناوبراو ره ش و پرله تاوانه. تاوانی به رامبه ر به کوردیش (کوردی سؤقیه تی پیشوو و پۆژه لاتی کوردستان) یه کیکه له دۆسیه ی تاوانه کانی.

ژیانی کەسی و زانستیی

مەلا مەرفی قازی

حسین حەسەن کەریم

مەلا مەرف پاش ئەوەی تەمەنی گەیشتووەتە شەش یا حەوت سالان، لای باوکی (مەلا رەسوڵ) دەستی کردوو بە خویندن. قورئانی پیرۆزی خەتم کردوو و چەند کتییکی بچوکی کوردی و فارسیی خویندوو و بە مەشکردن لەسەرین، نەک هەر فێری خویندوو و نووسین بوو، بەلکوو بە خەتکی جوان و زۆر خۆش نووسیویە و بە جواننوس لەناو هاوڵ و ناسیاوانی داوای دەرکردوو.

پاشان بۆ تەواوکردنی خویندن، وەک نەریتی قوتایی ئەو سەردەمە، چەند قوتابخانەییکی دیاری ئەودەم گەراو. ئەوەی زانراو لە قەرەداغ لە مەدرەسەیی شیخ عەبدوللە تیفی قەرەداغی خویندوو. ٢ پاشتر رووی کردوو تە شارە گەشە کردوو کە سلیمانی، لە حوجرە و مەدرەسەیی مزگەوتی موفتی لای زانای بەناوبانگ و موفتی سلیمانی، حاجی مەلا محەمەد ئەمین موفتی کوردی مەلا ئەحمەدی دیلێژی ناسراو بە مەلا ئەحمەدی موفتی چاوما. دیرێژی بە خویندن داو و فەقیهەکی زیرەک و لیبراو بوو بۆ خویندن. هەر لە مەدرەسەیی شکۆداری مزگەوتی موفتی سلیمانی، خویندنی تەواو کردوو و زانستەکانی سەردەمە کە کە ماددەیی خویندنی حوجرە و مەلایەتی بوون، وەک (نحو، صرف، بلاغة، منطق، فقه، أصول الفقه، علم الکلام، آداب البحث والمناظرة، علم الحساب والهيئة والفلک و... هتد) خویندوو.

مەلا مەرفی قازی، چونکە خۆی زیرەک و لیهاو بوو و مامۆستا کە مەلا محەمەد ئەمین موفتی زانایەکی گەورە سەردەمە کە بوو، توانیویەتی بە سەرکەوتوویی قوناغەکانی خویندن تەواو بکا و ببیتە مەلایەکی زانا. لەبەرئەمە مەلا محەمەد ئەمین مۆلەتی

بنەمالەییکی ئایینپەرور و خویندەوار و لقیکی شیخانی پیرخدری شاھویی، کە بنەمالەیی مەلایان یا - راستتر بلیین - مەلازادەکانی گوندی باسنتی مەلەندی ناحیەیی سیوہیلی سەر بە قەزای شارباژێر پیکدەھین، واتە بنەمالە زانستی و ئایینیە کە مەلا سلیمانی باسنتی، کە نەوکانی بە شیریی دینداری و خویندەواری و مەلایەتی گۆش کرابوون، مەلا مەرووفیان لە گوندی 'سیرئ'ی دراوسی دێی 'باسنتی' لە خانەوادەیی مەلا رەسوڵ تیدا هەلکەوتوو، کە هەر لەوێ لەدایکبوو. ١ ناوہ کە، وەک نەریتی کوردان زیاتر بە (مەرف) ناسراو. ناوی تەواوی مەلا مەرووف کوردی مەلا رەسوڵ کوردی مەلا سەید سلیمان کوردی مەلا رەسوڵ کوردی مەلا محموود کوردی مەلا حوسەین کوردی مەلا ئیبراھیم، لە بنەمالەیی شیخە مەلاکانی باسنتی، کە چەندین نەوہ یەک لەدوای یەک زانایان لێ نەبراو؛ لەو زانایانە، حاجی مەلا حەمزەیی باسنتی، کە مەلایەکی مودەرپس و گەورە بنەمالە کە. هەر وەھا یەکیتر لە زانایانی ئەم بنەمالە، مەلا حوسەین کوردی مەلا محموود کوردی مەلا حوسەین کوردی مەلا ئیبراھیم کوردی حاجی مەل حەمزەیی، چەندین دەستنووس لەنێو کتیبخانە دەستنووسە کە مەلا مەرفی قازی دایە، بە دەستی ئەم زانایە نووسراو تەو. لە یەکیک لەو دەستنووسانەدا بەم جۆرە ناو و پەچەلەکی خۆی تۆمار کردوو: "حسین بن محمود بن حسین بن إبراهيم بن الحاج حمزة بن علي بن داود بن محمد الشاهوي الباسنتي". لە یەکیکی تردا ئەوەی نووسیو کە ئەم دەستخەتە لە قەلاچولان لە سەردەمی حکوومەتی خالد پاشادا نووسیو تەو. ٢

١ دیوانی رەمزی مەلا مەرف، ئامادەکردن: شەھاب رەمزی، چ ٢، چاپخانەیی چوارچرا، سلیمانی، ٢٠١٤، ل ٤٥٧-٤٧.

٢ بۆ زانیاری زیاتر دەربارەیی دەستخەتەکانی، بروانە: الفهرس الوصفي لمخطوطات مركز ژین للتوثيق والدراسات، الجزء الثاني، تأليف: حسين حسن كريم، چ ١، چاپخانەیی، سلیمانی،

٢٠٢٠، لاپەرەکانی: ٣٩١، ٣٩٢، ٣٩٣، ٤٠٦، ٤٠٧، ٤٠٨، ٤٠٩، ٤١٠، ٤١٢، ٤٨٦، ٤٨٨، ٤٨٩.

٣ زانیاری بەرێز فەوزی رەمزی مەلا مەرف، کە لە پێوەندییەکی تەلەفونی دا پێی راگەیاند.

زانستی داوھتی بېټه پېشه‌وای ئایینی موسولمانان و مادده‌کانی زانسته ئیسلامی و عه‌ره‌بیه‌کان بلټه‌وه به فقهی و قوتابیانې مه‌درسه ئایینییه‌کان. هر له‌به‌ر لټه‌اتوویی و توانا زۆره‌ی له زانسته‌دا، هاوکات له‌به‌ر هه‌لسوکه‌وت و ره‌وشت‌جوانی و ږیزداریه‌که‌ی، مه‌لا محمه‌دئه‌مین کچیکې خوی کردووه به هاوسه‌ری و ږولی ماموستا و باوکی بېنیوه بۆی.

ئهم پښه‌ندی و هاوسه‌رگرییه بوونه هوی ئه‌وه‌ی که مه‌لا مارف زیاتر له بنه‌ماله‌ی موفتی، هم ماموستا‌که‌ی (مه‌لا محمه‌دئه‌مین) و هم هه‌ردوو کورې دیاری (مه‌لا عه‌بدولعه‌زیزی موفتی و مه‌لا محمودی بېخود)، نزیک‌بېته‌وه. مه‌لا عه‌زیزی موفتی، دواي کوچی‌دوايي باوکی، بووته جیشینی و ئه‌رکی پښنوویژی و ته‌دریس و فتوادان و نوښه‌رایه‌تی مه‌شیخه‌تی ئیسلامی سه‌لته‌نه‌تی عوسمانی وهرگرتوه. بئ‌گومان ئاوښته‌بوونی له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی موفتی، کاریگه‌ری ئه‌رینی کردووه ته‌سه‌ر که‌سیتی زانستی و ئیداری و کومه‌لایه‌تی مه‌لا مارفی سیرئ؛ چونکه ژینگه‌ی پېشکه‌وتوو و گونجاوی زانستی و پۆشنیری و کومه‌لایه‌تی ئه‌وه‌نده‌ی تر مروفی لټه‌اتوو پېش‌ده‌خا و چاوکراوه‌ترده‌بی.

مه‌لا مارف، دواي وهرگرتنی ئیجازه‌نامه‌ی زانستی، بووه به موده‌ریس له مه‌درسه‌ی مزگه‌وتی موفتی، شان‌به‌شانی مه‌لا عه‌بدولعه‌زیزی موفتی زانسته‌کانی سه‌رده‌می خوی به فقهیان و تووه‌ته‌وه. پاش چهند سالیك چووته ته‌سه‌ر کاری میری و وهک دادوهر (قاضی) فه‌رمانی بۆ ده‌رچوووه. له چهندین شار و شاروچکه، کاری قازیتیی کردووه، له‌وانه سلیمانی، رانیه، ئامیدی، دهوک و چهند سالیکی زۆری ته‌مه‌نی به قازیتیه‌وه به‌سه‌ربردووه، به جوړیک که به مه‌لا مارفی قازی ناسراوه. ئه‌ندامی ئه‌نجومه‌نی ویلايه‌تی مووسلېش بووه. پاش جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی و پېکهاتنی یه‌که‌مین ئیداره‌ی سه‌ره‌خوی کوردی له باشووری کوردستان له لایه‌ن شیخ محمودی حه‌فیده‌وه سالی ۱۹۱۸، مه‌لا مارف وهک قازیی کاروباری شه‌رع (دادوهری باری که‌سیتی) دیاری‌کراوه و له ریاسه‌تی دووه‌میش‌دا دیسانه‌وه

وهک قازیی شه‌رع و عدل له حکومه‌ته‌که‌ی محموودا به‌شداربووه.

له ماوه‌ی کاری دادوهریی‌دا، گله‌یی و گازنده‌ی له‌سه‌ر نه‌بووه، چونکه به‌وپه‌ری ویزدان و ره‌وشت‌به‌رزی و ده‌ست و دل پاکی ئه‌نجامی‌داوه. هر بۆیه کاتی داگیرکردنی ولات له لایه‌ن ئینگلیزه‌وه، هه‌یه‌ت و به‌هیزی که‌سیتی مه‌لا مارف به شیوه‌یه‌ک کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئینگلیزه‌کان هه‌بووه که زۆر ږیزان لټ‌گرتوو و شوین و پایه‌ی خوی لای حکومه‌ت و میله‌ت له‌ده‌سته‌نه‌داوه. به‌لام - له‌گه‌ل ئه‌مه‌ش‌دا- نه‌یانتوانیوه فریوی‌بدن و مه‌رامه‌کانی خویانی پټ جټ‌به‌جټ‌بکه‌ن و له به‌ره‌ی خه‌لکی بترازین و بېخه‌نه ږیزی کاسه‌لیسانی خویان، چونکه‌توانیویه‌تی هاوسه‌نگی رابگری. ئه‌مه‌ش ئایینه‌روهری و زانایی و به‌هیزی که‌سیتی ئه‌ومان بۆ ده‌رده‌خا.

مه‌لا مارف له هه‌موو زانسته باوه‌کانی سه‌رده‌می خوی‌دا لټ‌ه‌ش‌اوه و زانا بووه، زۆربه‌ی ئه‌و مادده‌نی به‌ده‌رس و تووه‌ته‌وه و چهندین کتیی له‌و زانسته‌دا پروونوس‌کردووه، به‌تایبه‌تی له هه‌ردوو زانستی بیرکاری (ریاضیات) و فیه‌دا که‌م‌وینه بووه. کتییکی له‌بابه‌تی (فه‌رائیز - دابه‌شکردنی مالی میراتی به‌سه‌ر به‌شبه‌ران)‌دا داناوه، به‌داخه‌وه چاپ‌نه‌کراوه، له کاتیک‌دا ئه‌م بابه‌ته یه‌کیکه له‌بابه‌ته قورس و پرکیشه و ئالۆزه‌کانی نیو زانستی فیه‌ی ئیسلامی و مه‌لای زۆرباش نه‌بی‌نایزانی، چونکه لق و په‌لوپوی زۆری لټ‌ده‌بېته‌وه و حاله‌ته‌کانی تیکه‌لی یه‌کتر ده‌بن و گریمان و گوڤانکاری له‌ ږیژه و چه‌ندیتیی به‌شه‌کان‌دا تټ‌ده‌که‌وئ. مه‌لا مارف، سه‌ره‌پای زمانی کوردی، هه‌ردوو شیوه‌زاری کرمانجی ژووورو و ناوه‌ند، زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی زۆرباش زانیون، کتیب و شیعی پټ‌نووسیونه‌ته‌وه و کاری دادگا و وانه‌وتنه‌وه‌ی به شیوه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو به‌و زمانانه راپه‌راندووه.

مه‌لا مارف چهند کور و کچیکي له ئامینه‌خانی مه‌لا محمه‌دئه‌مین خیزانی بووه، به ناوه‌کانی محمه‌د ږه‌می، نووری، عه‌تییه. محمه‌د ږه‌می (۱۹۰۲-۱۹۷۶) شاعیریکی دیاره و به (ږه‌می مه‌لا مارف) ناسراوه.

مه‌لا مارفی قازی سالی ۱۳۵۷/ک/ ۱۹۳۸ز له شاری سلیمانی کۆچی دوابی کردوه. ماموستا بێخود شیعریکی ناسک و به‌سۆزی بۆ کۆچی نووسیوه، تێیدا وتویه:

دهمیکه وهک ژنی سکپر زهمانهیی به‌دخو
به‌خوینی سه‌یید و شیخ و مه‌لا ئەکا بێزوو
دهمیکه داسی ئەجه‌ل تێژئەکا وه‌کوو وه‌رزێر
خه‌ریکی عاله‌مه‌ پاکۆی ئەدا به‌ ریزه‌ هه‌موو
که‌ هات و پرشته‌یی عومرت گه‌یشه‌ وه‌ختی پسان
ته‌خه‌للو‌فی نییه‌ بێلا به‌ قه‌دری یه‌ک سه‌ری موو
له‌ خانه‌دانی سه‌یاده‌ت، له‌ دوودمانی عولووم
له‌ جی‌هه‌واری سه‌خا، حاته‌میکي هه‌لکه‌وتوو
جه‌نابی هه‌زهرتی 'مه‌عرووف ئەفه‌ندیی قازی'
که‌ ئاشیانه‌یی شه‌هبازی ئەو بوو، ئەوجی عولوو
درایی روتبه‌ و تاجی سه‌عاده‌تی ئەبه‌دی

هومایی رۆچی فپی بۆ به‌هه‌شتی خولدی سه‌روو
خودا به‌ مه‌رحه‌مه‌تی خۆی مه‌قامی عالی‌کا
به‌ جاهی سیدره‌نشینی مونه‌های ژووروو^٤

گه‌ر سه‌رنج‌بده‌ینه‌ ناوه‌رۆکی شیعه‌که‌ی بێخود،
زۆر به‌وردی و له‌ رێگای هیما‌ی ناو دی‌په‌کانه‌وه
تێ‌ده‌گه‌ین که‌ مه‌لا مارف چه‌نده‌ زانیه‌کی توانا و
خاوه‌نه‌تقوا و دادوه‌ریکی سه‌رراست و هه‌ق‌خواز
بووه. هه‌ر له‌وه‌وه‌ باشتر تێ‌ده‌گه‌ین که‌ ئەو زاته‌ تا
چه‌ند خۆشه‌ویست و رێزدار بووه‌ له‌ناو خه‌لک
به‌گه‌شتی و ناو زانیان و رۆشن‌بیران و بنه‌ماله‌ی
موفتی‌دا به‌تایبه‌تی. بێخود که‌ برای هاوسه‌ره‌که‌ی
مه‌لا مارف بووه‌ و خۆیشی زانا و شاعیر و
که‌سیتییه‌کی کومه‌لایه‌تی و ئایینی دیار بووه، به‌م
شیوه‌یه‌ ستایشی مه‌لا مارفی کردوه:

له‌ خانه‌دانی سیاده‌ت، له‌ دوودمانی عولوم
له‌ جی‌هه‌واری سه‌خا، حاته‌میکي هه‌لکه‌وتوو
جه‌نابی هه‌زهرتی مه‌عرووف ئەفه‌ندیی قاضی
که‌ ئاشیانه‌یی شه‌هبازی ئەو بوو، ئەوجی عولوو
لێرده‌ا بێخود وا وه‌سفی ده‌کا که‌ مه‌لا مارف ئەفه‌ندی
به‌ رچه‌له‌ک و پشتاو‌پشت له‌ نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌ و له
خانه‌دانی سیاده‌ته‌، ئەوه‌ش جیگه‌ی شانازییه‌. دووهم، له

بنه‌ماله‌یه‌کی زانستییه‌ (دوودمانی عولووم)؛ ئەوه‌ش
حه‌قیقه‌تیکه‌ گومانی تێدانییه‌ و باوک و باپیرانی زانا و
رێبه‌ری ئایینی و کومه‌لایه‌تی بوون. مه‌لا مارف و باپیرانی
(مه‌لایانی باسنى و سیرى له‌ ساداتی پیرخدری) بۆ چه‌ندین
پشتیان مه‌لا و پێشه‌وای ئایینی بوون، ده‌ست‌نوس و
دانراوه‌کانیان شایه‌تی ئەو پرستییه‌ن که‌ (ذو الجناحین)
بوون، واته‌ بالی سیاده‌ت و بالی زانست. هاوکات له
سه‌خواه‌ت و ده‌ست و دل گوشادی‌دا، وه‌سفی‌ده‌کا به‌
حاته‌می هه‌لکه‌وتووی سه‌رده‌می خۆی. ئەو خانه‌دانه‌،
به‌تایبه‌ت مه‌لا مارف و دواتر رهمزی ئەفه‌ندیی کۆچی،
مالیان دیوه‌خانی میوان و کۆر و کوبوونه‌وه‌ی زانیان و
رۆشن‌بیران و خزمان و پیاوماقوولان بووه‌ و که‌م بنه‌ماله‌
به‌و شیوه‌ به‌رفراوانه‌ له‌ خزمه‌تی خه‌لک‌دا بوون.

دیاره‌ که‌سێک به‌و سیاده‌ت و زانیی و هوکمدارییه‌
پێ له‌ دادوه‌ری و هه‌ق‌خوازییه‌وه‌، وێرایی
میوان‌دۆستی و یارمه‌تیدانی خه‌لکانی بێ‌نه‌وا و
لیقه‌وماو و خزمه‌تی دین و کومه‌لگه‌؛ ده‌بی ئەم ئایه‌ته
پیرۆزانه‌ی خوای گه‌وره‌ بێگرنه‌وه‌ که‌ فره‌موویه‌:
(«وَأَرْزَقْتُ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ»)) «إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ
الْعُلَمَاءُ»)) «إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ» بۆیه‌ بێخود وتویه:

ئاشیانه‌یی شه‌هبازی ئەو بوو، ئەوجی عولوو
درایی روتبه‌ و تاجی سه‌عاده‌تی ئەبه‌دی

هومایی رۆچی فپی بۆ به‌هه‌شتی خولدی سه‌روو
واته‌: به‌ کار و کرده‌وه‌ و سیفه‌ته‌ جوانه‌کانی و
ئیمان و باوه‌ری به‌ دین و به‌جی‌هینانی شه‌ریعه‌ت له‌
کاره‌که‌ی‌دا؛ پله‌ و پایه‌ و تاجی به‌خته‌وه‌ری
هه‌میشه‌یی لای خوای گه‌وره‌ پێ‌به‌خشاوه‌. پاشان
بێخود وه‌ک چاوکردن له‌و فره‌مایشتانه‌ی پیغه‌مبه‌ر
(دخ) که‌ دوعاکردنیان بۆ مردوو به‌ باش و کاریگه‌ر
داناه‌، دوعای بۆ کردوه‌ له‌به‌ر خاتری
سیدره‌نشینان که‌ پیغه‌مبه‌ران، پله‌ی لای خودا
به‌رزیتیه‌وه‌ و وتویه:

خودا به‌ مه‌رحه‌مه‌تی خۆی مه‌قامی عالی‌کا
به‌ جاهی سیدره‌نشینی مونه‌های ژووروو
بێخود له‌ کوتایی قه‌سیده‌که‌دا میژووی کۆچی
یه‌کجاری ئەوی به‌ هه‌ردوو سالنامه‌ی کۆچی و زایینی
تۆمارکردوه‌ و وتویه:

که‌ سالی مه‌غیره‌تی ئەو بوزورگه‌یان پرسى
له‌ بێخودی له‌ عه‌زاخانه‌یی خه‌ما که‌وتوو

^٤ دیوانی بێخود هۆنراوه‌ی: ماموستا مه‌لا مه‌حمودی موفتی
(بێخود)، کوک‌ردنه‌وه‌ و ریک‌خستن و له‌سه‌رنووسینی: مه‌مه‌دی
مه‌لا که‌ریم، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی سلمان الأعظمی، به‌غدا،
١٩٧٠، ٧٣-٧٥.

ئەویش بە گریه و ئاھ و ھەنسکی ھەسرەتەوہ
حوروو فی موعجەمە ی ئەم شیعەرە دوااییە ی فەرموو:
ھەزار و نوسەد و سی و ھەشتی فەجری میلادی
(۱۹۳۸)

ھەزار و سی سەد و پەنجاو ھەوتی ھیجری بوو^۵
(۱۳۵۷)

خوالیخۆشبوو پەرمزی مەلا ماریش لە
شیعریکی دا بەم جۆرە باسی باوک و دایک و
نەسەبی بنەمالەکیانی کردووہ:

(ھەمە) یە ناو و شۆرەتم (پەرمزی)

بولبولی سەرچلی پەسەن بەرزی

باوکم حاکی شەریعەت بوو

حامی دین و پێی ھەقیقەت بوو

دایکم کیژی موفتیی چاومار

عالمیکی شەھیری عالی تەبار

جەددی ئەلامە سەبیدولشووھەدا

نووری دیدە ی ئەمینی و ھیی خودا

ئەمە یە ناو و شۆرەت و لەقەبم

ئەمە یە پێشە و پەگی نەسەبم^۶

※

مەلا ماری سیرەیی، پوونووسی چەندین کتیی
زانستی و ئەدەبی کردووہ، لەوانە:

یەکەم: کتییەکانی خۆی پوونووسی کردوون، ئەمانەن:

(۱) زانستی نەحو (پێژمانی ەربەیی):

ئ. پەراویزی مەلا ھەمزە بەسەر کتیی شەرحی

عەبدوللەوہ

پەراویز نووس: مەلا ھەمزە

میژووی پوونووسکردن: ۱۲۹۶ک

ژمارە ی لاپەرەکان: ۱۰

ئەندازە: ۱۵×۲۱سم.

رەنگی کاغەز: سپی.

رەنگی مەرەکەب: رەش.

جۆری خەت: نەسخ.

ژمارە ی دێر لە لاپەرەکیەدا: ۲۱.

ئەم نامیکە یە پەراویزە بەسەر کتیی شەرحی
گەرە ی سەعدوللا لە زانستی (نەحو)دا. پەراویزەکە
ھەموو کتییەکی سەعدوللا ی نەگرتووہتەوہ، تەنھا
پەرەکانی یەکەمی بریتین لە پیشەکی کتییەکە و بابەتی
یەکەمی. پوونووسەکەر ھیلی سووری ھیناوە بەسەر
دەستەواژەکانی دەقی کتییەکەدا، بۆ جیاکردنەوہ ی لە
شەرحی کتییەکە. ھەموو دەستەواژەکانی دەقەکە ی
لەدوای وشە ی (قوله) داناوہ. نووسینەکە جوان و چرە.
سەرەتای کتییەکە، دوای (بسم الله الرحمن الرحيم)، وا
دەست پێ دەکا: «بسم الله أقول. أي باستعانة اسمہ
أؤلف أو ابتدء تألیفی وأصل (اسم) (سمو) بمعنی
الارتفاع عند البصرین، حذف عجزه وعوض عنه
همزة وصل، فوزنه إفع...». کۆتایی کتییەکەش بەمە
ھاتووہ: «... اللهم إلا أن يقال هذا بیان حکم من
أحكام نوع الوضع النوعي لاتعريف له ومحصله أن
وضع المجازات هو أن يفيد أن ذکر الدال علی
الملزوم، فقله جائز خبر أن المشددة»، تمت.

دوای ئەوہ ی بنووس میژووی نووسینەوہکە ی
تۆمارکردووہ، ویستوویەتی پەراویزیکی تر بە ناوی
(حدائق الدقائق) ی دانراوی سەعداللە بەردەعی
بنووسیتەوہ لەسەر کتیی (الانموذج) ی زانستی نەحو ی
زانای گەرە جاروللا مەحمودی زەمەخشەری.

ب. ناوی کتیب: حدائق الدقائق في شرح أنموذج
الزمخشري.

ناوی دانەر: سەعداللە البردعی

میژووی دانان: نەزانراوہ.

میژووی پوونووسکردن: نەزانراوہ.

ژمارە ی لاپەرە: ۱۵۷ (۳۰۴ لاپەرە)

پێوانە ی لاپەرە: ۱۵×۲۱سم.

رەنگی لاپەرە: سپی.

رەنگی مەرەکەب: رەش.

جۆری خەت: نەسخ.

ژمارە ی دێر لە ھەر لاپەرەکیەدا: نیوان (۱۱-۱۳).

ئەم دەستنووسە جوان نووسراوہتەوہ، بە ئاسانی
دەخویندریتەوہ. وشەکان چروپین. لەبەرئەوہ ی دەق و
پاڤە ی دەستەواژەکانی دەقەکە لە کتیی (أنموذج) دا
نووسراونەتەوہ، ناوێشان و سەرباسی بابەتەکان بە
مەرەکەبی سوور نووسراوہ. پەراویز و پوونکردنەوہ ی
زۆر بەسەر دەستنووسەکەوہ ھەن. جگە لە (۱۰) پەرە ی

^۵ دیوانی بیخود، سەرچاوە ی پیشوو، ۷۵.

^۶ دیوانی پەرمزی مەلا ماری، سەرچاوە ی پیشوو، ۵۶.

کوتایی، ئاراستهی پهراویزهکانی جیاوازن. تهنانهت لهنیوان دپړهکانی رافهکاندا پروونکردنهوهی وردهپهراویز ههیه. ههنډیک پهړه شیداره بووه، بههوی شی و تهپوونهوه و بووته هوی گورینی پهړه بهرکهوتوووهکان، بی ئهوهی کاریگهیری ههیی لهسه و شه و دپړهکان. بۆ ههر پهراویزیک، تهنانهت رافهیهکیش، هیمای تاییهت دانراوه. بۆ دیاریکردنی ژمارهه لاپهړهش، دوا وشهه کوتایی لاپهړهه پیشوو دانراوه، به مهبهستی تیکهلهبوون و دیاریکردنی زنجیرهه لاپهړهکان.

سههتهای کتیهکه دواي (بسم الله) بهم شیوهیه دهستپیدهکا: ((اللهم انا نريد الشبه بمن يحمدك على الأثك)). کوتایی دهستتووسهکه دوا لاپهړهه نهماوه، بهم شیوهیهیه: ((فكما أن المنادي مخصوص من بين قومه بالنداء، كذلك المندوب مخصوص من بين قومه بالندبة، فلذا يذكرون المندوب في بحث...)).

(۲) کومهلی دهستتووس له بهرگیکا، که ئهمانه:

ئ. نامیلکهیهک له (آداب البحث والمناظرة)دا:

ناوی نامیلکه: رساله الآداب.

ناوی دانه: ئیسماعیل کوری مستهفا گهلهنبهوی.

میژووی دانان: نهزانراوه.

میژووی پروونووسکردنی: ههوتهه پوژی مانگی جومادای یهکهمی سالی ۱۳۰۳ک.

ژمارهه لاپهړه: ۲۵

پیوانهه لاپهړه: ۱۵،۵×۲۱سم.

رهنگی لاپهړه: سپی.

رهنگی مههکهب: رهش.

جووری خهت: نهسخ.

ژمارهه دپړ له ههر لاپهړهیهکا: ۱۱، جگه له یهکهه و

دووهه لاپهړه که ۸ دپړن.

ئهم دهستتووسه به خهتیکی جوان نووسراوتهوه و لاپهړهکانی هپج زیانیان بهرنهکهوتوووه. کوژاندنهوه و خهت بهسهرداهینان و رهشکردنهوهی تیدانین. پهراویز له شهش لاپهړهه یهکهمدا ههیه، زوربهیری ههیی مهلا عهبدولرهمانی پینجویینییه. ناوینشانهکان به مههکهبی سوور نووسراون. بۆ دیاریکردنی ژمارهه لاپهړهش لهبریی ژماره، دوا وشهه کوتایی لاپهړهه پیشوو دانراوه. هم دهستتووسه بریتیهه له پیشهکی و (۳) فهسل. سههتاکهه دواي (بسم الله الرحمن الرحيم)، بهم دهقه دهستپیدهکا: ((يقول العبد الفقير إلى رب العباد

القدير، لما كانت متون علم الآداب لم تشتمل على تفصيل أمثلة البحث لجميع الأبواب...)). کوتایییهکهشی بهم دهقه هاتوووه: ((... والكشاف مشحون بذلك، قد يقع تتميم وترقيم هذا الكتاب)). دواتر وتهی پروونووسکهرهوهیه.

(ب) زانستی (آداب البحث والمناظرة)

ناوی نامیلکه: شرح رسالة الآداب.

ناوی دانه: نهزانراوه.

میژووی دانان: نهزانراوه.

میژووی پروونووسکردنی: نهزانراوه.

ژمارهه لاپهړه: ۲۷ (۱۴ پهړه).

پیوانهه لاپهړه: ۱۵،۵×۲۱سم.

رهنگی لاپهړه: سپی.

رهنگی مههکهب: رهش.

ژمارهه دپړ له ههر لاپهړهیهکا: ۱۱، تهنه یهکهه و دوايين لاپهړه (۱۰) دپړن.

ئهم نامیلکهیه هپج کهم وکورتیهکی نووسینهوه و لاپهړهه له لاپهړهه یهکهه و دووهه نهیی، تیدانیهه. پهراویزیش نییه. بۆ دیاریکردنی ژمارهه لاپهړهش، لهبریی ژماره دوا وشهه کوتایی لاپهړهه پیشوو دانراوه. نامیلکهکه دواي (بسم الله الرحمن الرحيم)، بهم دهقه دهستپیدهکا: ((يا من يجب سوال سائله ولايمنع أحدا من نائله، ولايناقض شيء ما قضاه، ولايعارض أحد ما أمضاه، صل وسلم على سيدنا وسندنا محمد ...)). کوتایهکهشی بهمه هاتوووه: ((... ونسأله أن يؤدبنا بأحسن الآداب، ويوفقنا إلى ما يوجب الاسعاد في يوم الحساب)). دواتر وتهی پروونووسکهه دپت له تهواوکردنی دهستتووسهکه.

ج. نامیلکهیهکیتر له زانسی (آداب البحث والمناظرة)دا:

ناوی نامیلکه: فتح الوهاب في شرح رساله الآداب

ناوی دانه: مههمد ناسراو بهه سههه پاشازاده.

میژووی دانان: نهزانراوه.

میژووی پروونووسکردنی: نهزانراوه.

ژمارهه لاپهړه: ۸۶

پیوانهه لاپهړه: ۲۱ × ۱۵.۵سم.

رهنگی لاپهړه: سپی.

رهنگی مههکهب: رهش.

ژمارهه دپړ له ههر لاپهړهیهکا: ۱۹.

ئهم نامیلکهیه رافهه (رساله الآداب) ی ئیسماعیل گهلهنبهوییه، به خهتیکی زور جوان نووسراوتهوه.

په راویزی له سهر نښه، بوشایی گونجاو له نیوان دیر و وشه کانی دا هیه. دهسته واژه کانی دهقه که هیلی سووریان به سهره وهیه. په رډکان ساغ و بی عه بین. دوو په رډی پيش کوتایی، شوینه واری شئی پیوه دیاره. سهره تای دهستنوسه که دواي (بسم الله الرحمن الرحيم) بهم دهقه دهست پی دهکا: «الحمد لله ذي الجلال والإكرام، والصلوة على رسوله المزم بالحجة الباهرة على الكفرة المعاندين اللثام. وعلى آله وأصحابه المتأدبين بأدابهم...». کوتایه که شئی ئه مهیه: «... والحمد لله ملهم الصواب والصلوة على رسوله المبعوث بأعظم الآيات وفصل الخطاب وعلى آله وأصحابه المرشدين لمن اقتدى بهم إلى طريق الصواب».

ئهدب و شيعر:

ناوی نامیلکه: تخميس قصيدة بانت سعاد لكعب بن زهير

ناوی شاعیر: شیخ ماری نودی

میژووی دانان: نه زانراوه

میژووی پوونووسکردن: ۱۲۲۴ک

پیوانه ی لاپه رډ: ۱۹×۲۴,۵سم.

ژماره ی په رډ: ۲۲.

رډنگی په رډ: زهره.

رډنگی مه رډکه ب: رډش.

جوړی خه ت: نه سخ.

ژماره ی دیر له لاپه رډیه کدا: نیوان ۱۴-۱۶

لاپه رډی یه که م قه سیده یه کی (بیدل) شاعیری ئیرانی تیډایه به زمانی فارسی. پيش پینج خسته کییه که ی شیخ مه عرووفیش، پوونکرده وهیه که نووسراوه له سهر چوڼیه تی موسلمانوونی شاعیری عه رډ که ع ب بن زوهیر. شهرحی قه سیده کان به فارسییه و په راویزه کانی عه ره بین.

(۳) کومه له نووسینیک له بهرگیکدا ئه مانه ن:

ئ. زانستی که لام:

ناوی دهستنوس: الفرائد في نظم العقائد.

ناوی دانه ر: شیخ مه عرووفی نودی (محهمه بن مستهفا)

میژووی دانان: ۱۱۸۵؟

میژووی پوونووسکردن: ۱۳۲۷ک.

پیوانه ی لاپه رډ: ۲۱,۵ × ۱۵سم.

رډنگی په رډ: سپی، ته نها (۱۱) لاپه رډی زهره.

رډنگی مه رډکه ب: رډش.

جوړی خه ت: نه سخ.

ژماره ی دیر له هر لاپه رډیه کدا: ۱۱، ته نها یه که م

لاپه رډ ۱۰ دیر و دوا لاپه رډش (۸) دیر.

ئهم کتیه شيعرييه بؤ فيربوونی بڼه ماکانی ئایینه به سوودوهرگرتن له ناوه رډکی (العقائد النسفية) ی شیخ نه جمه دین نه سه فی که شیخ مه عرووف له دیری هه ژده هه مده ده فرموی:

حتى صرفت بعض أوقاتي

في نظم عقائد الإمام النسفي

ئهم دهستنوسه ته واره و هېچ که م وکورتیه کی تیدانییه، به خه تیکی زور جوان نووسراوه ته وه. ناویشانی باب ته کان به رډنگی سوور نووسراوه ته وه. هر ناویشانیک ناوی (فریده) ی لی نراوه، وه که فریده فی..... هه مووی (۵۵۵) به یته (دیر شيعر). هر دیر سهر وای خوی هیه. ژماره بؤ لاپه رډکان دانه نراوه. په رډکان تا راده یه که ئه ستورن.

دهستنوسه که بهم دیر دهست پی دهکا:

قال فقير من هو الرؤوف

محمد بن المصطفى معروف

پيش دهست پیکردنی شيعرکه، پيشه کییه کی (۱۶) به یته هیه بؤ ناساندنی زانستی که لام. دوا دیری ئه مهیه:

والحمد على الإكمال

وهو الذي ينعم بالنوال

مصليا على النبي الأفاضل

والآل والصحب المسراء الكامل

ب. ئهدب و شيعر

پینج خسته کییه که بهن اوی (یا من یری.....) ی شیخ مه عرووفی نودی، میژووی دانانی نه زانراوه.

میژووی پوونووسکردن: ۱۳۲۷ک.

ژماره ی لاپه رډ: ۶.

پیوانه ی په رډ: ۲۱,۵ × ۱۵سم.

رډنگی په رډ: سپی.

رډنگی مه رډکه ب: رډش.

جوړی خه ت: نه سخ.

ژماره ی دیر له هر لاپه رډیه کدا: ۱۲.

ئهم پینج خسته کییه (۱۲) دانه یه، به ته وای و جوان نووسراوه ته وه و به ئاسانی ده خویند ریت ته وه.

ج. شيعر

ناوى قەسىدە: پىنج خىشتەكى بە ناوى (أأنعم عشيا).
ناوى دانەر: شىخ مەرووفى ئۆدبىيى (مەمەد بن
مستەفا).

مىژووى پوونووسكردن: ۱۳۲۷ك.

ژمارەى پەرە: ۴.

پىئوانەى پەرە: ۱۵,۵×۲۱,۵سم.

رەنگى پەرە: سېى.

رەنگى مەرەكەب: رەش.

جۆرى خەت: نەسخ.

ژمارەى دىر لە ھەر لاپەرەيەكدا: ۱۲.

قەسىدەكە تەواو و پەرەكانى عەبىيان نىيە، بە
خەتتىكى جوان نووسراونەتەو. سەرەتاكەى بەم دىرە
دەست پىدەكا:

شبابي مضى ما كنت فيه بناهضي

على عمل الطاعات غير فرائضي

كۆتايىيەكەى بەم پىنج خىشتەكەى تەواودەبى:

وأغفر لعبد ما وفي بمقاله

والطف به وأصلح قبيح فعالة

والحمد للباري على أفضاله

ثم الصلوة على النبي وآله

خير الخلائق شافع ومشفع

د. ئامۆزگارى و پىنمايى

ناوى دەستووس: ايها الولد.

ناوى دانەر: مەمەد بن مەمەد (ابو حامد) الغزالي
(حجة الاسلام).

مىژووى دانان: نەزانراو.

مىژووى پوونووسكردن: مانگى ذىلحيجەى سالى
۱۳۱۹ك.

ژمارەى پەرە: ۱۸.

پىئوانەى پەرە: ۱۵,۵×۲۱,۵سم.

رەنگى پەرە: سېى.

رەنگى مەرەكەب: رەش.

جۆرى خەت: نەسخ.

ژمارەى دىر لە ھەر لاپەرەيەكدا: ۱۳ تەبھا يەكەم
لاپەرە ۱۲يە.

ئەم ناملىكەيە، لە بواری پەرەردە و ئامۆزگارىدا
بۆ پەرەشتى بەرز و جوان، زۆر بەنرخە. بە خەتتىكى
جوان نووسراوئەو، گەرچى پوونووسكەر باسى پەلە

نووسىنەوئەى دەكا. سەرەسەكان بە سوور
نووسراونەتەو. سەرەتاكەى بەمە دەست پىدەكا: «اعلم
ايها الولد العزيز المختار، أطل الله بقاءه بطاعته وسلک
بک سبيل أحبائه...». بەمە كۆتايى ھاتوئە: «... واعتق
رقبنا ورقاب آبائنا وأمھاتنا وجميع المؤمنين من النار، يا
عزيز يا غفار، يا أرحم الراحمين».

(ه) فيقھى ئىسلامى:

ناوى كىتیب: نهاية التدريب في نظم غاية التغريب.
ناوى دانەر: شىخ شەرفەدين يەھيا كورى شىخ
نوورەدين كورى موسا كورى رەمەزان كورى
عەمىرەى عەمىرى.

مىژووى پوونووسكردن: ۱۳۲۷:

پىئوانەى پەرە: ۱۵,۵×۲۱,۵سم.

رەنگى پەرە: سېى.

رەنگى مەرەكەب: رەش.

جۆرى خەت: نەسخ.

ژمارەى دىر لە ھەر لاپەرەيەكدا: ۱۱.

ئەم كىتیبە شىعەرى فەزىكارىيە سەبارەت بە فىقھى
ئىسلامى لەسەر رەئىزى شافىعە، جوان نووسراوئەو.
سەرەسەكان بە رەنگى سوور و لاپەرەكان ساغ و
بەخەوشن، كۆژاندنەوئەيان تەيدانىيە. پاش (بسم الله) بەم
دىرە دەست پىدەكا:

يا طالب الفقه خذ أرجوزة نظمت

نزم اللآلي باسلاك من الذهب

دواى (بسم الله) ئەم دىرە دىت:

الحمد لله الذي قد اصطفى

للعلم خير خلقه وشرفا

وشەكان سەروبوورەيان بۆ كراو، تا بە جوانى و
راستى بخوێندەيتەو. لە ھەندى شوێن دا ئەو
سەروبوورانە

بە ھەلە داندراون. لاپەرەكان ژمارەيان لەسەر نىيە.

دوا دىرە ئەم كىتیبە بەم شىعەرە كۆتايى پىدەيت:

فالحمد لله على تمامه

ثم صلوة الله مع سلامه

على النبي وآله وصحبه

والتابعين ثم كل حربه

پوونووسكەر پىرەستى بۆ كىتیبەكە بە پىتى بابەت و
فەسلەكانى لە سى لاپەرەى كۆتايى دا كردووە.
(۴) دەستووسكەر لە بەرگىكدا دوو كىتیبى تەيدايە:

ئ. ئەدەب:

ناوی كىتېب: المقالات.

ناوی دانەر: جاروللا مەحمود كۆرى عومەرى
زەمەخشەرى.

مىژووى دانان: نەزانراو.

مىژووى روونووسكردن: نەزانراو.

ژمارەى پەرە: ۴۸.

پىوانەى پەرە: ۲۱.۵ × ۱۶.۵سم.

رەنگى پەرە: سېى.

رەنگى مەرەكەب: رەش.

جۆرى خەت: نەسخ.

ژمارەى دىرى ھەر لاپەرەيەك: نيوان (۷-۱۰)دا.

ئەم نامىلكەيە چەند وتار يا پەيامىكى لە بواری
ئامۆژگارىيە بەنرخ و پر لە حىكمەتى تىدايە، بە
شاكارىكى ئەدەبى ناوازە ئەژمىردى. ژمارەى وتەكان
(۱۰۰) وتارە. پەرەكانى ساغ و سەلامەتن. خەتەكەى
زۆر جوانە. ناوئىشانەكان بە رەنگى سوورن. لايەنى
رەوانىيى تىدايە. دەستەواژە و بىرگەكانى بە سەجە
نووسراون. راقەيەكى ۴۰ لاپەرەيى بە زمانى توركى
تىدايە، نازاندري ھىي كىيە.

سەرەتاي نامىلكەكە دواى (بسم الله) بەم دەقە
دەستپىدەكا: «اللهم إني أحمدك ما أنزلت إلي من نعمتك،
وعلى ما أنزلت عني من نعمتك، على أني لم أكن أهلاً
للأولى، وكنت بالثانية أولى...». كوتايى دوا وتەيش
ئەمەيە: «... فكيف رضيت لدنيك بالقذى، والمؤمن لا يرضى
بذا؟ والحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، وصلوة الله
على نبينا محمد وآله وسائر الأنبياء أجمعين».

(ب) شيعرى فيركارى لە زانستى (نەحو)دا:

ناو: بى ناوئىشان.

ناوی دانەر و مىژووى: نەزانراو.

مىژووى روونووسكردن: نەزانراو.

ژمارەى پەرە: ۳.

پىوانەى پەرە: ۲۱.۵ × ۱۶.۵سم.

رەنگى پەرە: سېى.

رەنگى مەرەكەب: رەش.

جۆرى خەت: نەسخ.

ژمارەى دىر لە ھەر لاپەرەيەكدا: ۷.

ئەم نامىلكەيە سەبارەت بەو ناوانەن كە لە رېزمانى
عەرەبىدا بە (مۇنث) دانراون، بى ئەوەى نىشانەى

(مۇنث)يان ھەبىت كە پىيان دەوترى (مۇنث سماعى).

شاعىر ئەو ناوانەى باس كر دوو. كاغەزى

دەستتووسەكە ساغە و تەواو، ھىچ شوئەوارىكى

شيواندنى لەسەرنىيە، بەلام لە نيوان دىرەكاندا رستە و

پەراويزى كەمى روونكردەو ھەن. كۆى ھۆنراوكان

۳۵ بەيتە. سەرەتاكەى دواى (بسم الله) ئەم بەيتەيە:

الحمد لله وصلى الله

على النبي الذي اجتباه

(ج) پەند و قسەى نەستەق:

ناوی نامىلكە: بى ناوئىشان.

ناوی دانەر: نەزانراو.

مىژووى روونووسكردن: ۱۳۲۸ك.

ژمارەى پەرە: ۲۱

پىوانەى پەرە: ۲۱.۵ × ۱۶.۵سم

رەنگى پەرە: سېى.

رەنگى مەرەكەب: رەش.

جۆرى خەت: نەسخ.

ژمارەى دىر لە ھەر لاپەرەيەكدا: ۷.

ئەم نامىلكەيە كۆمەلىك پەند و قسەى نەستەقى پر لە

حىكمەتى گرتووتەخۆ. بەپىي رىزبەندى پىتەكانى (ھىجا)

رىزكراون. كۆمەلىك پەراويز و روونكردەو بە

زمانى توركى لەسەر نووسراو، ھەندىكيان لە قەراخى

لاپەرەكان و ھەندىكى تران لە نيوان دىرەكانى دەقى

نامىلكەكەدان. زۆربەى پەرەكان دووبارە نووسراو تەو،

لەبەر ديارنەمانى ئەسلى دەستتووسەكە. ئەم پەرەنە

سېى و بى خەوشن و ھەندىك پەرەى بچووكى

تيھەلكىش كراو كە پەراويز و روونكردەو ھەن.

سەرەتا بەمە دەستپىدەكا: «اللهم ان منحتني من

النعم السوانغ الهام هذه الكلم النوابغو ناظقة بكل زاجرة

وموعظة، وحائة على كل عبرة موقظة..» نامىلكەكەش

بەمە كوتايى دى: «يا طالب المال طال بك الرضاع فمتى

العظام؟ أخطر لا ينبذك في الحطمة هذا الحطام، يا دنيا

تحلين لاولادك ثم تمرين، وتحلين بهم ثم تحرمين».

دواى ئەوەش وتەى روونووسكر دى لە

تەواوكردى دەستتووسەكە.

(۵) بەرگىك ئەم دەستتووسانەى تىدايە:

ناوی كىتېب: نظم السراجية.

ناوی دانەر: عەبدولمەلىك ئەلقتى.

مىژووى دانان: نەزانراو.

میژووی پوونووسکردن: ۱۳۲۸ک.

ژماره‌ی پەرە: ۱۶.

پیوانه‌ی پەرە: ۱۵،۵×۲۱،۵سم.

رەنگی پەرە: سپی.

رەنگی مەرەكەب: رەش.

جووری خەت: نەسخ.

ژماره‌ی دێر له هەر لاپەرەیه‌کدا: ۱۱

ئەم نامیلکەیه ته‌واوه و که‌م‌و‌کو‌وپیی نییه، بریتییه له شیعرێ فیرکاری سه‌بارهت به‌ فرائیز، واتا قانونه شه‌رعیه‌کانی دابه‌شکردنی میرات. پەرەکان ساغ و بێ‌خه‌وشن. نووسینه‌کان به‌ ئاسانی ده‌خویندرینه‌وه. هیچ شوێنێکی ئەم ده‌ستنووسه، پەراویز و خشته‌ی بۆ هه‌لکردنی مه‌سه‌له‌کان تێدانی.

دوای (بسم الله) به‌م دوو دێره‌ ده‌ست‌پێ‌ده‌کا:

الحمد لله القديم الوارث

الدائم المحيي المميت الباعث

وأفضل الصلاة والسلام

على موصل هدى الإسلام

كوتایی به‌م به‌یته‌ هاتوه:

وأحمد الله على الإتمام

وأرتجيه الحسن في الختام

دوای ئەم نامیلکەیه، چوار لاپەرە تەرخان‌کراوه بۆ مه‌سه‌له‌کانی ته‌لاق به‌ هێتانی ئامرازه‌کانی هه‌لپه‌ساردنی ته‌لاق به‌م دێره:

أداة تعليق إذا وإن ومن وما

متى، حيثما، أي، أين، اينما

دوای نووسینه‌وه‌ی هەر چوار دێره‌ هۆنراوه‌که و ڕاڤه‌کردنی، واتای هەر یه‌که‌ی ڕوون‌کردووه‌ته‌وه. له دوا لاپه‌رده‌دا مه‌لا مارف و توویه: ئەم بابته‌ زانای خاوه‌ن‌چاکه‌ پێنجوینی دایناوه ((وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين)). چهند پەراویزیکی له‌سه‌ر ئەو مه‌سه‌لانه‌ نووسیوه، له‌گه‌ڵ دوو دێر هۆنراوه‌ له‌ لاپه‌ره‌ چواردا سه‌بارهت به‌ ته‌لاق. چهند پەراویزیکی له‌ قه‌راغی لاپه‌ره‌کان نووسیوه‌ته‌وه و چوار دێر هۆنراوه‌ له‌سه‌ر خولع و دوو لاپه‌ره‌ی داناوه، یه‌کیکیان نه‌نووسراوه‌ته‌وه و دووه‌میشیان پێنج دێر هۆنراوه‌ی فارسییه‌ که به‌ مەرەكەبی سوور نووسراوه‌ته‌وه.

(ه) فیهی ئیسلامی:

ناوی نامیلکە: کتاب الفرائض (ناته‌واوه).

ناوی دانەر: نه‌زانراوه.

میژووی دانان: نه‌زانراوه.

میژووی پوونووسکردن: نه‌زانراوه.

ژماره‌ی پەرە: ۲۷.

پیوانه‌ی پەرە: ۱۶،۵×۲۱،۵سم.

رەنگی پەرە: سپی.

رەنگی مەرەكەب: رەش.

جووری خەت: نەسخ.

ژماره‌ی دێر له هەر لاپه‌ره‌یه‌کدا: ۱۱ جگه‌ له لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م (۸) دێر و دوا لاپه‌ره‌ش (۱۰) دێره.

ئەم نامیلکەیه (مه‌تن) و (راڤه‌یه)، له‌ کتییکی فیهی گواستراوه‌ته‌وه. ده‌سته‌واژه‌ی مه‌تنه‌که هیلێ سووری به‌سه‌ره‌ویه. چهندین پەرە قه‌باره جیاواز و تیه‌لگیش له‌ نێوان پەرەکانی دا هه‌یه بۆ ڕوون‌کردنه‌وه‌ی ده‌سته‌واژه‌ی نامیلکەکه، که هیلێ کۆمه‌لی زانان وه‌ک: عه‌لی قزلبی و مه‌لا عه‌بدولرهمانی پێنجوینی و مه‌لا عه‌بدوللای هه‌یدهری و زانایانی تر... پەراویزه‌کان زۆرن و به‌ دیزاینیکی زۆر جوان دانراون.

دوای (بسم الله) نامیلکەکه به‌مه‌ ده‌ست‌پێ‌ده‌کا: ((کتاب الفرائض أي مسائل قسمة الموارث، جمع فريضة، بمعنى (مفروضة)، أي: مقدرة. لما فيها من السهام المقدرة، فغلبت على غيرها...)) کوتاییه‌که‌شی ئەم ده‌قه‌یه (... وما صحت منه لمسئلتين كالمسألة الأولى، فإذا مات ثالث عمل في مسئلته ما عمل في مسألة الثاني، وهكذا). پاش دوا پەرە‌ی ئەسلێ کتیه‌که، پەرەیه‌کی زیاد هه‌یه، هه‌ندیک ڕوون‌کردنه‌وه و هه‌للی کۆمه‌لیک مه‌سه‌له‌ی تێدايه. پاش ئەویش پەرەیه‌کی تر دی، ڕووی یه‌که‌می سی مه‌سه‌له‌ی فرائیزی تێدا هه‌ل‌کراوه، له‌ دوا مه‌سه‌له‌ش دا نووسراوه: ((مه‌عرووف نووسیویه‌تیه‌وه)). دياره‌ ده‌ستخه‌ته‌که هیلێ مه‌عرووف سیره‌یه‌یه.

له‌ به‌رگیک‌دا کۆمه‌لیک ده‌ستنووس کۆکراوه‌ته‌وه، که ئەمانه‌ن:

(ث) ره‌وانیژی:

ناوی نامیلکە: رسالة الإستعارات أو البيان.

ناوی دانەر: مه‌لا ئەبویه‌کری میرپۆسته‌می.

میژووی دانان: نه‌زانراوه.

میژووی پوونووسکردن: ۱۲۹۴ک.

ژماره‌ی پەرە: ۸.

پیوانه‌ی پەرە: ۱۶،۵×۲۱،۵سم.

پهنگی په‌ره: سپی.

پهنگی مه‌ره‌که‌ب: په‌ش.

جوړی خه‌ت: نه‌سخ.

ژماره‌ی دیر له هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک‌دا: ۱۱.

ئهم نامیلکه‌یه ته‌واوه و که‌م وکورتی تیدانیه. ئهم نامیلکه‌یه له هه‌موو حوچره و قوتابخانه ئاینیه‌کانی کوردستان ده‌خویندرا و ده‌بوایه قوتاییه‌کان له‌به‌ری‌بکه‌ن، ژور جوان نووسراوه‌ته‌وه و به‌دیزاینیکی جوان رازینراوه‌ته‌وه و په‌راویزی ژوری له‌سه‌ره. په‌ره‌کانی ساغ و بی‌خه‌وشن. پوونووسکه‌ره‌وه مه‌ره‌که‌بی سووری به‌سه‌ر ناوینشانی بابه‌ته‌کان و هیمای سووری به‌سه‌ر په‌راویزه‌کان هیتاوه.

نامیلکه‌که دواى (بسم الله الرحمن الرحيم) به‌م ده‌قه ده‌ست‌پي‌ده‌کا: «الحمد لمن ليس ابتداء الوهيته أيسا، والشكر لمن أيس انتهاء الوهيته ليسا». کوتاییه‌که‌شی به‌م شیوه‌یه «... ولكن المخاطب مراد من اللفظ وغيره من سوقه وخارج الكلام. تم الكلام في الاستعارات».

(ب) زانسی وضع:

ناوی نامیلکه: نامیلکه‌یه‌ک له زانستی وضع.

ناوی دانه‌ر: مه‌لا ئه‌بو به‌کری میرپو‌سته‌می.

میژوو دانان: نه‌زانراوه.

میژووی پوونووسکردن: ۱۲۹۴ک.

ژماره‌ی په‌ره: ۷.

پیوانه‌ی په‌ره: ۱۶,۵×۲۱,۵سم.

پهنگی په‌ره: سپی.

پهنگی مه‌ره‌که‌ب: په‌ش.

جوړی خه‌ت: نه‌سخ.

ژماره‌ی دیر له هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک‌دا: ۱۱.

نامیلکه‌که ته‌واو و بی‌که‌م وکووپییه، به‌خه‌تیکی ژور جوان و دیزاینیکی سی گوشه‌یی نووسراوه‌ته‌وه. په‌راویزی ژوری له‌سه‌ره، هه‌ر په‌راویزه هیمای تاییه‌ت به‌خوی هیه. ناوینشانه‌کان به‌مه‌ره‌که‌بی سوور نووسراونه‌ته‌وه. له دواى بسم‌الله، به‌م ده‌قه ده‌ست پي‌ده‌کات: «الحمد لله الذي دل على وجوب وجوده إستحالة الدور، وإمتناع تأثير اللاحق في مؤثره السابق...». «... والمترادف عكسه، وهو لفظ متعدد لمعنى واحد جزئيا كعمر وأبي حفص، أو كليا كليت وأسد». پاشان وته‌ی پوونووسکه‌ر دی له ته‌واوبوونی پوونووسه‌که‌ی.

(ج) په‌وانیژی:

ناوی نامیلکه: رسالة في الإستعارات.

ناوی دانه‌ر: نه‌زانراوه.

میژووی دانان: ۱۲۵۵ک.

میژووی پوونووسکردن: ۱۲۹۴ک.

پیوانه‌ی په‌ره: ۱۶,۵×۲۱,۵سم.

پهنگی په‌ره: سپی.

پهنگی مه‌ره‌که‌ب: په‌ش.

جوړی خه‌ت: نه‌سخ.

ژماره‌ی دیر له هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک‌دا: ۲۱.

نامیلکه‌یه‌کی ته‌واو و بی‌که‌م وکووپییه. په‌ره‌کانی ساغ و بی‌خه‌وشن، به‌خه‌تیکی جوان نووسراوه‌ته‌وه. په‌راویز و پوونکردنه‌وه‌ی ژوری له‌سه‌رن. دیزاینی په‌راویزه‌کان سه‌رنج‌راکیشن، هه‌ندیکیان له شیوه‌ی فنجان و هه‌ندیکی‌تریشیان له شیوه‌ی په‌رداخ و شیوه‌ی حه‌رفی ۷ ئینگلیزی یا گول‌دان یا گومه‌زی مزگه‌وت یا مناره یا میحراب یا ده‌فر یان به‌شیوه‌ی‌تر دانراون، که جی سه‌رسو‌رمانن. پوونووسکه‌ر هیلای سووری هیتاوه به‌سه‌ر ده‌سته‌واژه‌کانی مه‌ته‌که‌دا و هیمای په‌ره‌نگی سووری بۆ په‌راویزه‌کان دانراوه و هیمای تاییه‌ت بۆ مه‌رجه‌عی ناوه‌کان به‌کاره‌ینراوه، تا خوینه‌ر به‌ناسانی بیانخوینیه‌ته‌وه و به‌ه‌له‌تینی‌نه‌گا. لاپه‌ره‌کان ژماره‌یان له‌سه‌رنییه.

نامیلکه‌که دواى (بسم الله) به‌م ده‌قه ده‌ست‌پي‌ده‌کا: «اللهم يسر لنا مانريد من نظم هذا الشرح في سلك الاختتام وأنعم علينا بنعمة التوفيق على الإتمام. الحمد لله الذي رشح كلامه بروائع الطاف البيان، ووشحه ببدائع دقائق المعان...». کوتاییه‌که‌شی به‌م ده‌قه دیت: «.. والمعنى المعروف به المقصود من اللفظ سياقاً، فهو نفي الاسلام عن المؤذي المعين. وهذا آخر ما يسره الله تعالى لنا بمنه ولطفه من كشف لنا ذخيرة في يوم الدين». دواتر وته‌ی پوونووسکه‌ر دی له کوتایی نووسینه‌وه‌ی نامیلکه‌که‌دا.

(د) وه‌ضع:

ناوی نامیلکه: شرح رسالة الوضع.

ناوی دانه‌ر: نه‌زانراوه.

میژووی دانان: ۱۲۵۴ک.

میژووی پوونووسکردن: ۱۲۹۴ک.

ژماره‌ی په‌ره: ۱۴.

پیوانه‌ی په‌ره: ۱۶,۵×۲۱,۵سم.

پهنگی په‌په: سپی.

پهنگی مه‌ره‌کب: په‌ش.

جوړی خه‌ت: نه‌سخ.

ژ. دپړی هر لاپه‌په‌یک: ۲۱ جگه له لاپه‌په‌ی کوتایی.

ئهم نامیلکه‌یه راځه‌ی نامیلکه‌ی (الوضع‌ی) دانراوی مه‌لا ئه‌بویه‌کری میر پو‌سته‌می‌یه، خه‌ته‌که‌ی زور جوانه. په‌راویز و پو‌ونکرده‌وه‌ی به‌سوودی له‌سهرن. به‌داخه‌وه ناوی دانه‌ری راځه‌که ونه. راځه‌که سوو‌به‌خش و زانستیه و پو‌ونکرده‌وه‌ی ته‌واو له‌سهر مه‌تنه‌که‌ی مه‌لا ئه‌بویه‌کری میرپو‌سته‌می هیه. پو‌ونووسکر هیمای په‌راویز و پو‌ونکرده‌وه‌کان و مه‌رجه‌می راناوه‌کان پینکه‌وه‌گریدانی ده‌سته‌واژه‌کانی داناوه له‌گه‌ل ناونیشانی سهرباسه‌کان‌دا به مه‌ره‌کبی سوور.

په‌په‌کان ساغن و که‌م‌وکو‌پیی کوزاندنه‌وه و ئاسه‌واری شی و ته‌پیی پیوه‌ دیارنن. خویندنه‌وه‌ی ده‌ق و په‌راویزه‌کان پو‌ون و ئاسانه. ئهم نامیلکه‌یه به‌م ده‌قه ده‌ست‌پي‌ده‌کا: «الحمد لله الذي تنزه ذاته وصفاته عن أن يتطرق اليهما الفناء، ونطق بوجوب وجوده كل شيء من الأشياء، واقر بألوهيته نفوس جميع العباد. وألهمنا وضع الكلمات، نتوصل به الى تدبير المعاش والمعاد...». کوتایی نامیلکه‌که به‌مه دئ: «..لأن الأول اسم للإمام الفاروق (رض) والثاني لقب له، أو كليا كليث واسد، فان كلا منهما موضوع واحد كلي هو الحيوان المفترس، الحمد لله على الاتمام في سنة الف ومائتين وخمسين وأربع من هجرة النبي صلى الله عليه وسلم وعلى آله وصحبه أجمعين». پاشان وته‌ی پو‌ونووسکر دئ به‌نزا و ستایشی خوی په‌روه‌دگار و سه‌لاوات بؤ پیغه‌مبه‌ر و هاوه‌لانی.

(ه) زانستی نه‌حو:

ناوی کتیب: بئ‌ناونیشان.

ناوی دانه‌ر: مه‌حموودی کورپی ئیبراهیم.

میژووی دانان: نه‌زانراوه.

میژووی پو‌ونووسکردن: نه‌زانراوه.

ژماره‌ی په‌په: ۲.

پینوانه‌ی په‌په: ۱۶,۵×۲۱,۵سم.

په‌نگی په‌په: سپی.

په‌نگی مه‌ره‌کب: په‌ش.

جوړی خه‌ت: نه‌سخ.

ژماره‌ی دپړ له هر لاپه‌په‌یک‌دا: لاپه‌په‌ی یکه‌م ۲۱

دپړ و دووه‌میش (۱۷) دپړ.

نامیلکه‌یه‌کی زور کورته له زانستی نه‌حو‌دا. باس له جیاوازی نیوان (اسم فاعل) و (فعل) ده‌کا. لاپه‌په‌ی یکه‌م هه‌ندیک په‌راویزی له‌سهره. لاپه‌په‌کان ساغ و بئ‌خه‌وشن. سهره‌تاکه‌ی دواي (بسم الله) به‌مه ده‌ست‌پي‌ده‌کا: «الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على سيد الأولين والآخرين، وعلى آله وأصحابه المتأدبين بآدابه. أما بعد فأقول: اعلم أن الفرق بين اسم الفاعل والفعل...». وه کوتایی‌به‌که‌شی به‌م ده‌قه هاتووه: «...» وسبب عدم مشابهة الفعل بالمفرد المذكور، صار الفعل مع ما هو مغاير له جملة لا مفردا. هذا ماقاله فكري القائل بعون الملك القادر محمود بن إبراهيم رحمه الله عليه وعلى جميع المسلمين. آمين يا رب العالمين ويا أرحم الراحمين».

به‌رگیک سئ کتیب له‌خو ده‌گریټ که ئه‌مانه‌ن:

(د) ناوی کتیب: کشف الغوامض لقطر العارض

(نو‌سخه‌یه‌کی‌تره).

ناوی دانه‌ر: شیخ مه‌عرووفی نو‌دیټی.

میژووی دانان: نه‌زانراوه.

میژووی پو‌ونووسکردن: ۱۳۲۸ک.

ژماره‌ی په‌په: ۵۹.

پینوانه‌ی په‌په: ۱۵,۵×۲۱,۵سم.

په‌نگی په‌په: سپی.

په‌نگی خه‌ت: په‌ش.

جوړی خه‌ت: نه‌سخ.

ژماره‌ی دپړ له هر لاپه‌په‌یک‌دا: ۱۵.

شیخ ماری نو‌دیټی، گه‌وره زانای کورد بووه له پو‌ژگاری خوی‌دا، زانستیک نییه له زانسته ئیسلامیه‌کان ئه‌و زاته بؤ ئاسان له‌به‌رکردن و تیگه‌یشتن، نه‌یکردبی به‌شیعر.

ئهم کتیبه (مه‌تن) و (راځه‌یه). هه‌ردو‌کیان دانراوی شیخ ماری نو‌دیټین. مه‌تنه‌که بریتیه له (۳۹۶) دپړه شیعر به‌ ناوی (قطر العارض) ده‌وه، هو‌نینه‌وه‌ی بابته‌ی (فرائض) ه، واته دابه‌شکردنی میراته له نیوان میراتبه‌ران‌دا به‌ پیږه‌ویی شه‌ریعه‌تی ئیسلام و به‌ دیاریکراوی ریبازی ئیمامی شافیه‌ی. دواتر هر خوی هاتووه شه‌رحی هه‌موو مه‌تنه‌که‌ی به‌ هو‌نراوه کردووه و ناوی ناوه: (کشف الغوامض في شرح قطر العارض).

لیستی ئەو دەستنوسانەى مەلا مەرفى سىرەىى كە ناوى بنوسەكانى ديارنىيه

- (١) بابەت: تەفسىرى قورئان: پىئوانەى پەرە: ٢٠×٣١سم.
ناوى كتيب: تفسير انوار التنزيل و أسرار التأويل
(بەرگى يەكەم، تا كوتايى سورەتى كەهف).
ناوى دانەر: ناصرەدين ئەلبەيضاوى.
ناوى پروونوسكەر: نىيە.
مىژووى پروونوسكردن: نىيە.
ژمارەى پەرە: ٢٨٢.
پىئوانەى پەرە: ٢٠×٣٠سم.
رەنگى پەرە: سپى.
رەنگى مەرەكەب: رەش.
جۆرى خەت: نەسخ.
ژمارەى دىر: ٢٢-٢٧) بە جياوازى لاپەرە.
(٢) بابەت: زانستى فەرموودەكانى پىغەمبەر.
ناوى كتيب: التيسير بشرح الجامع الصغير من
حديث البشير القدير (ناتەواو).
ناوى دانەر: زەينەدين محەمەد ناسراو بە
عەبدولرەئوف كورپى تاجولعارفين كورپى عەلى
كورپى زەينەدين ئەلحەددائى ئەلمناوى ئەلقاهىرى
(سالى ١٠٣١ك كۆچى دوايى كردووە).
مىژووى دانان و نووسىنەوێ: نەزانراو.
ژمارەى پەرە: ٦٧٤.
پىئوانەى پەرە: ٣٠×٢٠سم.
رەنگى پەرە: سپى.
رەنگى مەرەكەب: رەش.
جۆرى خەت: نەسخ.
ژمارەى دىر: ٢٧ لە ھەر لاپەرەيەكدا.
(٣) كتيبيكى (١٨) لاپەرەى بە پىئوانەى
١٥×٢١سم. سەبارەت بە (عەقىدەى ئىسلامى)، بە
زمانى كوردى و بە مەرەكەبى رەش نووسراو تەو،
ژمارەى دىرەكانى لە نيوان (١٢-١٦) دىر داىە بە پىي
جياوازى پەرەكان.
(٤) بابەت: فيقهى ئىسلامى:
ناوى كتيب: تحفة المحتاج لشرح المنهاج، بەرگى
يەكەم، ناتەواو.
ناوى دانەر: ئىبن حەجەر كورپى محەمەد
ئەلھىتەمى ئەلمەككى (سالى ٩٧٤ك مردووە).
مىژووى نووسىنەوێ: نەزانراو.
ژمارەى پەرە: ٢٣٩.
- (٥) بابەت: زانستى فيقه
ناوى كتيب: شرح الروض، بەرگى دووھم.
ناوى دانەر: ئەبويەحيا قازى زەكرىاى ئەنصارى.
مىژووى دانان: ديارنىيە.
ژمارەى پەرە: ٢٦٣.
رەنگى پەرە: سپى.
رەنگى مەرەكەب: رەش.
جۆرى خەت: نەسخ.
ژمارەى دىر: ٣٣ لە ھەر لاپەرەيەكدا.
(٦) بابەت: أصول الفقه:
ناوى كتيب: شرح جمع الجوامع (ناتەواو).
ناوى دانەر: جەلالەدين ئەلمەحلى.
مىژووى دانانى: ديارنىيە.
ژمارەى پەرە: ٣١ پەرەى ماو.
پىئوانەى پەرە: ١٦×٢١سم.
رەنگى پەرە: سپى.
رەنگى مەرەكەب: رەش.
جۆرى خەت: نەسخ.
ژمارەى دىر: ١٥ لە ھەر لاپەرەيەكدا.
(٧) بابەت: فيقهى ئىسلامى:
ناوى كتيب: بىئناونيشان (سەرەتا و كوتايى
ديارنىيە).
ناوى دانەر: نەزانراو.
مىژووى دانانى: ديارنىيە.
ژمارەى پەرە: ١٦٦.
پىئوانەى پەرە: ٢٠×٣١سم.
رەنگى مەرەكەب: رەش.
ژمارەى دىر: ١٩ لە ھەر لاپەرەيەكدا.
(٨) بابەت: فيقهى ئىسلامى
ناوى كتيب: منهاج الطالبين (بەشى دووھم، ناتەواو).
ناوى دانەر: ئەبوزەكەريا يەحيا كورپى شەرەف
ئەلنەوھوى.
مىژووى دانان: ديارنىيە.
ژمارەى پەرە: ١٢٦.

- پهنگی مهرهکېب: پېش.
- ژماره دی دیر: ۹ له هر لاپه پړه کدا.
- (۹) بابته: فقهی ئیسلامی
- ناوی کتیب: بی ناو نیشان.
- ناوی دانه: نه زانراوه.
- میژووی دانان: نه زانراوه.
- پیوانی پېره: ۳۰×۲۱سم.
- ژماره دی دیر: ۹ له هر لاپه پړه کدا.
- ئهم کتیبه فقهیه باسی موعامه لات، نیکاح تا صهده قاته و پېراویزی له سهره.
- (۱۰) بابته: فقهی ئیسلامی
- ناوی کتیب: بی ناو نیشان.
- ناوی دانه: نه زانراوه.
- میژووی نووسینه وهی: نه زانراوه.
- ژماره دی پېره: ۶۵.
- پهنگی مهرهکېب: پېش.
- ژماره دی دیر: ۱۰ له هر لاپه پړه کدا، بیجگه له لاپه ره دی یه کم و کوتایی.
- کتیبه که له بابته تی (فرائض) دایه به شهرح و مه تن.
- شهرحی فرائضی کتیبی مهنه جی دانراوی قازی زهکریا نه نصاری یه. پېراویزی زوری له سهره و زوربه ی پېراویزه کان هیی مه لا عه بدولای حیدره ری یه.
- (۱۱) ناوی بابته: فقهی ئیسلامی
- ناوی کتیب: عجاله المحتاج الی توجیه المنهاج (به رگی دووهم، ناته و اووه).
- ناوی دانه: سیراجه دین کوری ئه لموله قین.
- میژووی دانان: نه زانراوه.
- ژماره دی پېره: ۱۵۰.
- پیوانه ی پېره: ۱۸×۲۷سم.
- پهنگی مهرهکېب: پېش و سوور.
- ژماره دی دیر: جیاوازه له نیوان (۲۹-۲۵) دایه.
- له کتیبی "الوصایا" وه تا ناوه راستی "کتاب الجراح" ی تیدایه.
- (۱۲) بابته: نه حو
- ناوی کتیب: شرح اظهار الاسرار.
- ناوی دانه: شیخ مصطفی کوری حه مزه.
- میژووی دانان: نه زانراوه.
- پیوانه ی پېره: ۱۵،۵×۱۵سم.
- پهنگی مهرهکېب: پېش.
- ژماره دی دیر: ۲۱ له هر لاپه پړه کدا، جگه له (۷) لاپه ره دی کوتایی که (۱۴-۱۵) دیر تی تیدایه.
- (۱۳) بابته: نه حو
- ناوی کتیب: نظم عوامل الجرجانی (ناته و اووه).
- ناوی دانه: شیخ مه عرووف محه مه د کوری مصطفی فا نو دیتی.
- میژووی دانان: نه زانراوه.
- ژماره دی پېره: ۸.
- پیوانه ی پېره: ۱۷×۲۱سم.
- پهنگی مهرهکېب: پېش.
- ژماره دی دیر: ۱۱ له هر لاپه پړه کدا.
- (۱۴) بابته: نه حو
- ناوی نامیلکه: بی ناو نیشان (ناته و اووه).
- ناوی دانه: نه زانراوه.
- میژووی دانان: دیارنییه.
- ژماره دی پېره: ۱۷×۲۱،۵سم.
- ژماره دی دیر: ۹ له هر لاپه پړه کدا.
- ئهم نامیلکه یه ته نها باسی (الظرف) دهکا له نه حو دا.
- (۱۵) بابته: نه حو
- ناوی کتیب: حدائق الدقائق (ناته و اووه).
- ناوی دانه: سه عده دین سه عدوللا ئه لبه رده عی.
- میژووی دانان: نه زانراوه.
- ژماره دی پېره: ۲۱×۱۵سم.
- پهنگی مهرهکېب: پېش.
- ژماره دی دیر: (۱۱-۱۲) به پیی جیاوازی پېره کان.
- (۱۶) بابته: پېوانیژی (البلاغه)
- ناوی کتیب: مختصر المعانی.
- ناوی دانه: سه عده دین مه سعود کوری عومه ر ئه لته فتازانی.
- میژووی دانان: دیارنییه.
- ژماره دی پېره: ۲۱۶.
- پیوانه ی پېره: ۱۴،۵×۲۰،۵سم.
- پهنگی مهرهکېب: پېش.
- ژماره دی دیر: ۱۳ له هر لاپه پړه کدا.
- (۱۷) بابته: مه نتيق
- ناوی کتیب: شرح الشمسية.
- ناوی دانه: سهید شهریف عه لی کوری محه مه د ئه لچورجانی.

ناوی پروونوسکەر: نییه.

ژماره‌ی په‌ره: ۱۳۹.

پێوانه‌ی په‌ره: ۱۶,۵×۲۱,۵سم.

ره‌نگی مه‌ره‌که‌ب: ره‌شز

ژماره‌ی دێر: ۱۳ له هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک‌دا.

(۱۸) باب‌ه‌ت: شیعر و ئه‌ده‌ب

ناوی کتێب: تخمیسات الشیخ معروف النوده‌ی
(پینج‌خشته‌کییه‌کانی شیخ مارفی نۆدییه‌ی و هه‌ندی
شیعری‌تر).

ناوی دانهر: شیخ مارفی نۆدییه‌ی.

ژماره‌ی په‌ره: ۲۳ بۆ برده‌ المدیح، ۵ بۆ القصیده
المضریة، زیاد له چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ک له سه‌ره‌تاوه
هه‌ندیک شیعری فارسی و چه‌ند دێرینکی موفتی
زه‌هاویی تێدایه‌.

پێوانه‌ی په‌ره: ۱۷,۵×۲۹,۵سم.

جۆری مه‌ره‌که‌ب: ره‌ش.

ژماره‌ی دێر: ۱۱ له هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک‌دا.

(۱۹) ئه‌ده‌ب

ناوی کتێب: ئه‌سکه‌نده‌رنامه به زمانی تورکی
عوسمانی.

ناوی دانهر: نه‌زانراوه.

میژووی دانان و نووسینه‌وه‌ی: نه‌زانراوه.

ژماره‌ی په‌ره: ۶۷.

پێوانه‌ی په‌ره: ۲۱×۱۷سم.

ره‌نگی مه‌ره‌که‌ب: ره‌ش.

ژماره‌ی دێر: نیوان (۱۰-۲۰) به‌پێی جیاوازی
لاپه‌ره‌کان.

(۲۰) باب‌ه‌ت: ئه‌ده‌ب و شیعر

ناوی کتێب: کلیات جناب مولوی.

ناوی دانهر: مه‌لا عه‌بدول‌ره‌حیم مه‌وله‌ویی
تاوه‌گۆزی (مه‌عدومی).

میژووی دانان و پروونوسکردنی: نه‌زانراوه.

ژماره‌ی په‌ره: ۱۶.

پێوانه‌ی په‌ره: ۱۳×۲۱سم.

جۆری مه‌ره‌که‌ب: ره‌ش.

(۲۱) شیعر

ناوی کتێب: بی‌ناو‌نیشان (شیعری طالب ئاملی
"بیدل" به زمانی فارسی).

ناوی شاعیر: محه‌مه‌د طالب ئاملی (۹۴۴-
۱۰۳۶ک).

میژووی دانان و پروونوسکردنی: دیارنییه‌.

ژماره‌ی په‌ره: ۱۵.

پێوانه‌ی په‌ره: ۱۳,۵×۲۱,۵سم.

جۆری مه‌ره‌که‌ب: ره‌ش.

ژماره‌ی دێر: نیوان (۱۱-۱۴) به‌پێی جیاوازی
لاپه‌ره‌کان.

(۲۲) شیعر

ناوی کتێب: مه‌ولوودنامه.

ناوی دانهر: نه‌زانراوه.

میژووی دانان و پروونوسکردنی: نه‌زانراوه.

پێوانه‌ی په‌ره: ۱۶×۲۲,۵سم.

ژماره‌ی دێر: نیوان (۹-۱۰) دێره به‌پێی جیاوازی
لاپه‌ره‌کان.

(۲۳) شیعر

ناوی کتێب: مه‌ولوودنامه (دانه‌یه‌کی ناته‌واوه).

ناوی دانهر: نه‌زانراوه.

میژووی دانان و پروونوسکردنی: نه‌زانراوه.

ژماره‌ی په‌ره: ۸.

پێوانه‌ی په‌ره: ۱۶×۲۲,۵سم.

ره‌نگی مه‌ره‌که‌ب: ره‌ش.

ژماره‌ی دێر: ۱۵ له هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک‌دا.

(۲۴) شیعر

ناوی کتێب: مه‌ولوودنامه (دانه‌یه‌کی تر).

ناوی دانهر: نه‌زانراوه.

میژووی دانان و پروونوسکردنی: نه‌زانراوه.

ژماره‌ی په‌ره: ۲۲.

پێوانه‌ی په‌ره: ۱۳,۵×۲۰سم.

جۆری مه‌ره‌که‌ب: ره‌ش.

ژماره‌ی دێر: ۱۱ له هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک‌دا.

ناوی ئه‌و ده‌ست‌نووسانه‌ی که له کتێبخانه‌ی مه‌لا مه‌عرووفی سیره‌بی‌دان،

بی‌ئه‌وه‌ی دانراو یا نووسینه‌وه‌ی خۆی بن، به‌لکوو کێراوی خۆینی یا پێی‌به‌خشان

(۱) علم الکلام: شرح المواقف، ۳۳۴ په‌ره. دانراوی
سه‌ید شه‌ریف عه‌لی بن محه‌مه‌د ئه‌لجورجانی،
عه‌بدولقادر بن محه‌مه‌د بن عه‌بدوللا بن ئه‌حمه‌د. سالی
۱۳۳۳ک، به‌پێوانه‌ی ۲۲,۵×۳۲سم، به‌مه‌ره‌که‌بی ره‌ش

نووسیوییه ته وه، جگه له لاپه‌په‌دی یه کهم که ۱۲ دێره، هه‌موو لاپه‌په‌کان هه‌ر یه کهم ی ۲۶ دێره.

(۲) زانسی فیهقه: تحفة المحتاج لشرح المنهاج، به‌رگی یه کهم و دووهم. ئەم کتیبه دانراوی شیخ ئیبن‌حه‌جری هه‌یه‌ته‌می‌یه، سالی ۹۵۸ک دایناوه. یاسین بن عه‌بدولقادر بن مه‌حمود بن ئەحمه‌د بن حسین بن عه‌لی، سالی ۱۱۳۸ک مانگی موحه‌په‌م نووسیوییه ته وه.

(۳) زانستی فیهقه: شرح فرائض المحرر، دانراوی مه‌مه‌د ئەلعومه‌ری ئەلمورشیید، ۱۰۸ په‌ره، یه‌عقوب بن مه‌مه‌د به‌ پیوانه‌ی ۱۵۲۱سم و مه‌ره‌که‌بی ره‌ش، نووسیوییه ته وه. هه‌ر په‌ره‌ی نیوان ۱۴-۱۵ دێره.

(۴) زانستی فیهقه: شرح الروض، به‌رگی سینیهم، دانراوی ئەبویه‌حیا قازی زه‌کریا ئەله‌ئه‌نصاری، ۲۶۵ په‌ره، محی‌دین کو‌ری ئەلموعه‌مه‌ر عه‌بدولمه‌لیک ئەله‌نوعمانی ئەلشافیعی، رۆژی هه‌ینی ۲۶ی په‌جه‌بی سالی ۹۷۶ک له‌ نووسینه‌وه‌ی بووه‌ته‌وه. پیوانه‌ی هه‌ر لاپه‌په‌یه‌ک ۱۸×۲۷سم، له‌ هه‌ر لاپه‌په‌یه‌کدا ۳۱ دێر نووسراوه.

(۵) زانسی فیهقه: بی‌ناونیشان، (۱۸۷) په‌ره. په‌راویزیکه به‌سه‌ر کتیبی (تحفه المحتاج)ی ئیبن‌حه‌جهر ئەله‌یه‌ته‌می، دانراوی مه‌مه‌د کو‌ردی‌یه. عه‌بدولقادی کو‌ری مه‌لا مه‌مه‌د به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش، به‌ پیوانه‌ی ۱۵×۲۷سم، رۆژی شه‌مه‌ی مانگی زیلقه‌عه‌دی سالی ۱۲۳۶ک له‌ نووسینه‌وه‌ی بووه‌ته‌وه. ژماره‌ی دێره‌کانی هه‌ر لاپه‌په‌یه‌ک جیاوازه، نیوان (۱۸-۲۶) دێره.

(۶) زانسی فیهقه: کتیبی (الفرائض)، ۲۸ په‌ره. هه‌له‌ئینجراوی کتیبیکی فیهقییه. دانه‌ری نه‌زانراوه. مه‌لا عه‌بدول‌رحیمی مه‌ریوانی به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش ۱۷ی شوباتی ۱۹۳۶، به‌ پیوانه‌ی ۱۷×۲۱سم، له‌ نووسینه‌وه‌ و روونوو‌سکردنی بووه‌ته‌وه. ۸ دێر له‌ هه‌ر لاپه‌په‌یه‌کدا نووسراوه.

(۷) زانستی فیهقه: غنیة المتملی فی شرح منیة المصلی، دانراوی ئیبراهیم بن مه‌مه‌د بن ئیبراهیم ئەله‌له‌بی، ۴۷ په‌ره. مه‌لا عه‌لی کو‌ری ئەه‌صلانی به‌غدادی، ۱۵ی مانگی زیلقه‌عه‌دی سالی ۱۱۶۹ک له‌ روونوو‌سکردن و نووسینه‌وه‌ی به‌ پیوانه‌ی ۲۰×۳۱سم بووه‌ته‌وه. هه‌ر په‌ره‌ی ۲۱ دێره.

(۸) زانستی فیهقه: شرح وقایة الروایة من مسائل الهدایة، ۱۶۷په‌ره. دانراوی: عوبه‌یدوللا کو‌ری مه‌سه‌عوود کو‌ری تاجولشه‌ریعه. خه‌لیلی کو‌ری مصطه‌فا کو‌ری عوتمان ئەله‌رمه‌کلی به‌ پیوانه‌ی ۲۱،۵×۳۳سم و به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش نووسیوییه ته وه. له‌ هه‌ر لاپه‌په‌یه‌کدا ۲۵ دێر هه‌یه.

(۹) زانستی صه‌رف: کتاب الامثلة، ۷ په‌ره. سه‌ییید سه‌هن قازانقایه ۱۲۸۸ک به‌ پیوانه‌ی ۱۳،۵×۲۰سم و به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش نووسیوییه ته وه. جگه له‌ دوا لاپه‌ره، هه‌موو لاپه‌ره‌کانی به‌ ۱۵ دێر نووسراوه‌ته‌وه. (۱۰) زانستی نه‌حو: إظهار الأسرار، دانراوی: مه‌مه‌د ئەلبورکه‌وییه. مه‌مه‌د چنگیانی به‌ پیوانه‌ی ۱۵،۵×۱۰سم، به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش نووسیوییه ته وه. ۱۰ دێر له‌ هه‌ر لاپه‌په‌یه‌کدا یه. ئەم کتیبه شه‌وی هه‌ینی له‌ مزگه‌وتی باشچاوه‌شی شاری سلیمانی نووسراوه‌ته‌وه، کاتیک روونوو‌سکه‌ر، واته‌ نووسه‌ره‌وه‌که‌ی قوتابی بووه‌ لای ماموستا مه‌لا ره‌سوولی دیلێژ. به‌داخه‌وه‌ میژووی روونوو‌سکردنه‌وه‌ی له‌سه‌رنیه.

(۱۱) زانستی مه‌نطیق: په‌راویزیک به‌سه‌ر کتیبی (ته‌ذیب المنطق)ی ته‌فتازانی. ۴۷ په‌ره. دانراوی ئیبن‌قاسم مه‌مه‌د سه‌عیید ئەله‌حوسین ئەله‌باطه‌بائی. مه‌مه‌د ئەله‌حوسینی ئەلبه‌رزنجی سالی ۱۳۹۸ک به‌ پیوانه‌ی ۱۶×۲۲سم و به‌ مه‌ره‌که‌بی سپی نووسریوییه ته وه، دێری لاپه‌په‌کان له‌ نیوان ۱۷-۱۹ یه. (۱۲) ئەده‌ب: مقامات الحریری، دانراوی ئەبومعه‌مه‌د ئەلقاسم کو‌ری عه‌لی کو‌ری مه‌مه‌د کو‌ری عوتمان ئەله‌حریری ئەله‌بصری یه (۴۴۶-۵۱۶ک)، ۱۲۰ په‌ره. ۱۱۸۹ک به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش، عومه‌ری کو‌ری عوتمان کو‌ری یوسف کو‌ری مو‌راد کو‌ردی به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش، به‌ پیوانه‌ی ۱۵×۲۱سم نووسیوییه ته وه. ژماره‌ی دێری هه‌ر لاپه‌په‌یه‌ک ۱۲ یه، جگه له‌ لاپه‌په‌دی یه کهم و کوتایی.

(۱۳) ئەده‌ب: پینج‌خشته‌کی له‌سه‌ر قه‌صیده‌ی (مضریة)ی بو‌صه‌یری، (۸) په‌ره. دانراوی شیخ مارفی نو‌دیتی، مصطه‌فا کو‌ری ئەحمه‌د به‌رزنجی له‌ رۆژی سی‌شه‌مه‌ی ریکه‌وتی ۱۷ی شه‌عبانی سالی ۱۲۹۷ک به‌ خه‌تی ثولث و به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش نووسراوه‌ته‌وه. ژماره‌ی دێر له‌ هه‌ر لاپه‌په‌یه‌کدا ۱۵ یه.

(۱۴) بهرگیک کومه‌لی نامیلکه و کتیبی له‌خوگرتوو، که ئەمانەن:

(ئ) زانستی پێوانە: رسالە فی علم الحساب، ۴۱ پەرە. دانراوی بەهائەدین محەمەد کورپی حسین عاملی. حسین کورپی محەمەد کورپی حسین بە مەرەکەبی رەش و بە پێوانە ۱۶×۲۱،۵ سم نووسیویەتەوه (بی) دیاریکردنی میژووی نووسیوەوه. ژمارە دیارەکانی هەر لاپەرەیه‌ک له نیوان (۸-۱۱) دایه.

(ب) زانستی عەرووز: مختصر فی علم العروض، دانراوی ئەبوعەبدوللا محەمەد کورپی ئیبراهیم (ئەبوئەلجیش) ئەلئەنصاری ئەلئەندەلووسی. حسین کورپی محەمەد کورپی حسین بە مەرەکەبی رەش و بە پێوانە ۱۶×۲۱،۵ سم، نووسیویەتەوه، بی دیاریکردنی میژووی نووسیوەوه. ۱۵ دێر له هەر لاپەرەیه‌کدا ههیه.

(ج) سەرگۆزشتە ی بلوقیا، دانیشتنیک له چیرۆکی بلوقیادا، ناوی دانەر دیارنیه. حسین کورپی محەمەد کورپی حسین بە مەرەکەبی رەش و بە پێوانە ۱۶×۲۱،۵ سم، (بی) دیاریکردنی میژووی نووسیوەوه، نووسیویەتەوه. (۱۰-۱۵) دێر له هەر لاپەرەیه‌کدا ههیه. (۱۵) بهرگیک چەند کتیبیکی تێدایه:

(ئ) زانستی کهلام (بنه‌ماکانی ئابین): شرح العقائد العضدية، دانەر: جەلالەدین محەمەد کورپی ئەسەد ئەلدەووانی. محەمەد رەفیع کورپی ئایدین له نه‌وه‌کانی شیخ عەبدولکەریمی شیروانی، بە مەرەکەبی رەش و بە پێوانە ۱۵×۲۰ سم نووسیویەتەوه. ژمارە دیارەکانی هەر لاپەرەیه‌ک له نیوان (۱۱-۱۴) دایه.

(ب) زانستی کهلام: حاشیة الخیالی علی شرح العقائد النسفیة، ۶۵ پەرە. دانراوی ئەحمەد کورپی مووسا ئەلخەیالی. محەمەد رەفیع کورپی ئایدین له نه‌وه‌کانی شیخ عەبدولکەریمی شیروانی، دانیشتووی گوندی له‌کرکیته‌ی سەر به ویلایه‌تی قوببه، به مەرەکەبی رەش و پێوانە ۱۵×۲۰ سم نووسیویەتەوه. ۱۴ دێر له هەر لاپەرەیه‌کدا ههیه، جگه له لاپەرە یه‌که‌م که ۹ دێر و ده لاپەرە کوتاییش که هەندیکی ۱۷ و هەندیکی تری ۱۸ دێر.

(۱۶) بهرگیک چەند کتیبیکی زانستی مه‌نطق ده‌گریته‌خوی، که ئەمانەن:

(ئ) شرح الفناری علی الرسالة الأثيرية، ۲۷ پەرە. دانراوی شەمسەدین محەمەد کورپی حەمزە ئەلفەناری. حسین کورپی محەمەد کورپی حسین کورپی ئیبراهیم له نه‌وه‌کانی پیرخدری شاهو، به مەرەکەبی رەش و بە پێوانە ۱۵،۵×۲۱،۵ سم نووسیویەتەوه (میژووی نووسیوەوه دیارنیه). ۱۱ دێر له هەر لاپەرەیه‌کدا ههیه.

(ب) کتیبی قول احمد، ۳۲ پەرە. دانراوی ئەحمەد. حسین کورپی محەمەد کورپی حسین کورپی ئیبراهیم ناسراو به باسنی له نه‌وه‌کانی پیرخدری شاهو، به مەرەکەبی رەش و بە پێوانە ۱۵،۵×۲۱،۵ سم نووسیویەتەوه. ساله‌کی دیاری نه‌کراوه، له کوتاییه‌که‌ی دا ده‌لی: ته‌واوو کاتی چیشته‌نگاو له شاروچکه‌ی قەلاچوالان، له قوتابخانه‌ی مامۆستام مه‌ولانا محەمەد -خوا عافووی بکا- له‌ژێر ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی خالیدپاشادا. ۱۱ دێر له حەوت لاپەرە یه‌که‌مدا و دوایی ده‌بیته‌ نیوان (۱۷-۱۸) دێر.

(۱۶) بهرگیک چەند کتیبیکی له‌خوگرتوو: (ئ) أطباق الذهب، ۶۲ پەرە. دانراوی ئەسفەهانی. حەسەن کورپی حسین کورپی حەسەن کورپی محەمەد کورپی حەسەن بە مەرەکەبی رەش و بە پێوانە ۱۴،۵×۱۹ سم، سالی ۱۲۰۹ ک نووسیویەتەوه. ژمارە دیارەکان له نیوان (۹-۱۰) دایه.

(ب) نامیلکه‌یه‌ک سه‌بارەت به عەقیده‌ی ئیسلامی به ناوی "شرح العقيدة" وه، ۷ پەرە. دانراوی شیخ عەلوان. که‌سیکی نه‌زانراو که ناوی کوژتێندراوه‌تەوه، به مەرەکەبی رەش و بە پێوانە ۱۵×۲۰ سم نووسیویەتەوه. دێرەکانی له نیوان ۱۷-۱۹ دایه.

(ج) نامیلکه‌یه‌کی تر له‌سەر عەقیده‌ی ئیسلامی، بی‌ناوێشان، ۳ لاپەرە. ناوی دانەر و پرونووسکەر نه‌زانراوه. پێوانە ۱۵×۲۰ سم، به مەرەکەبی رەش نووسراوه‌تەوه. هەموو نووسیوە‌که ۳۴ دێر.

(د) قەصیده‌یه‌ک به ناوی (الاضواء البرجة في ابراز دقائق المنفرجة) وه، ۱۵ پەرە. دانراوی ئەبویه‌حیا زه‌ینه‌دین زه‌که‌ریا کورپی محەمەد کورپی ئەحمەد ئەلئەنصاری ئەلشافیعی. میژووی دانانی سالی ۸۸۱ ک. که‌سیکی نه‌زانراو به پێوانە ۱۵×۲۰ سم و به مەرەکەبی رەش نووسیویەتەوه. ۱۹ دێر له هەر

لاپه پړه كېدا. قه صيدهى المنفرجة هېي ئه بولفه ضل يوسف كورې محمه د كورې يوسف ئه لتوزه ريبه. كه به ئيبن ئه لنه حوى ناسراوه. ئه م قه صيدهى پيشتر چهند كه سيك رافه يان كردووه، وهك ئه بولعه باس ئه حمه د كورې ئه بى زهيد ئه لبوخارى و ئه بوعه بدوللا محمه د كورې ئه حمه د كورې ئبراهيم ئه نده لوسى. ئه م قازى زهكه رياه سنيهم رافه يه. خه ته كهى جوان نيه و هه لى ريزمانى تيدايه.

(ه) ئوصولى فيقه: شرح رسالة الورقات لامام الحرمين الجويني، ١٥ لاپه ر. دانراوى جه لاله دين ئه لمه حلى. حه سهن كورې حسين كورې حه سهن كورې مه محمود كورې حه سهن به مه ركه بى ريش و پيوانه ي ١٥٢٠ سم، مانگى شه شه لاني ١١٠٤ ك نووسيويه ته وه. ١٧ ديره له هه ر لاپه پړه كېدا، جگه له كوتايى.

(د) ته جويد، ناميلكه يه ك به ناوى "الحواشي المفهمة في شرح المقدمة" وه (ناته واوه)، ١٤ لاپه ر. دانراوى ئيبن شه مسه دين كورې ئه لجه زهري. كه سيكى نه زانراو به مه ركه بى ريش و به پيوانه ي ١٥٢٠ سم نووسيويه ته وه. نيوان (١٧-١٩) ديره له هه ر لاپه پړه كېدا [ئهم ناميلكه يه په راويزيكه به سهر كتيبي شيعرى "المقدمة" ئيبن ئه لجه زهريه وه. كورده كهى كه ناوى نه هاتووه، په راويژه كهى نووسيوه].

(ز) زانستى حه ديث: الاحاديث الاربعين للنوي (٦٧٦ ك ردووه). ٧ لاپه ر. دانراوى: محيدين ئه بوزه كه ريا يه حيا كورې شه رده ئه لنه وهوى. حه سهن كورې حسين كورې حه سهن كورې مه محمود كورې حه سهن به مه ركه بى ريش و به پيوانه ي ١٥٢٠ سم، مانگى شه عبانى ١١١٠ ك نووسيويه ته وه. نيوان (١٧-١٩) ديره له هه ر لاپه پړه كېدا.

(ح) زانستى حه ديث (فه رموده): منتخب كتاب الاربعين، ١٣ لاپه ر. دانر و پوونووسكه نه ناسراون. به مه ركه بى ريش و به پيوانه ي ١٥٢٠ سم نووسراوه ته وه. نيوان (١٧-١٩) ديره له هه ر لاپه پړه كېدا.

(ط) ته صه وف: ناميلكه يه كى بى ناو نيشان، دانر و پوونووسكه رى نه ناسراون. به مه ركه بى ريش

و به پيوانه ي ١٥٢٠ سم نووسراوه ته وه. له نيوان (١٧-٢٠) ديره يه.

(ى) ناميلكه يه كى (٣) لاپه پړه يى ناته واو سه باره ت به كه راماتى وهلى و جياوازي نيوان كه رامات و ئيستيدراج. خه ته كهى زور ناشيرين و ناخوشه.

(١٧) به رگيك چهند كتيبيكى تيدايه: (ث) زانستى ره وانيزى (البلاغه): المصباح سه باره ت به خواستن (الاستعارة)، ٢٥ لاپه ر. دانراوى عصامه دين ئبراهيم كورې محمه د كورې عه رهبشاه ئه ئيسفه راينى. ئه حمه د كورې عه بدولكه ريم ئه لده شتى ئه لجوانرؤيى به مه ركه بى ريش و به پيوانه ي ١٥٢١ سم سالى ١٢٢٣ ك نووسيويه ته وه. ١١ ديره له هه ر لاپه پړه كېدا. ئه م كتيبه له بياره نووسراوه ته وه، كاتيك پوونووسكه ر قوتايى بووه له خزمه تى ماموستا مه لا ئبراهيم دا.

(ب) زانستى وضع: شرح الرسالة العضدية المشهورة بعصام الدين الأيجي أو شرح عصام الدين، ٣٣ لاپه ر. دانراوى عيصامه دين ئبراهيم كورې محمه د ئه ئيسفه راينى. ئه حمه د كورې عه بدولكه ريم ئه لده شتى ئه لجوانرؤيى به مه ركه بى ريش و به پيوانه ي ١٥٢١ سم نووسيويه ته وه. له نيوان ٢٢-١٤ ديره يه له هه ر لاپه پړه كېدا.

(د) آداب البحث: الرسالة الحنفية، ناوى دانر نه زانراوه. ئه حمه د كورې عه بدولكه ريم ئه لده شتى سالى ١٢٢٣ ك به مه ركه بى ريش و به پيوانه ي ١٥٢٠ سم نووسيويه ته وه. ١٢ ديره له هه ر لاپه پړه كېدا، جگه له په ردى كوتايى. له بياره نووسراوه ته وه، كاتيك له خزمه تى ماموستا مه لا ئبراهيم دا بووه.

(ه) آداب البحث: ناميلكه يه كى بى ناو نيشان. ٢ لاپه ر. دانراوى ئه حمه د كورې په مه زان كورې حه سهن ئه نويردى. ئه حمه د كورې عه بدولكه ريم ئه لده شتى ئه لجوانرؤيى به مه ركه بى ريش و به پيوانه ي ١٥٢١ سم سالى ١٢٢٣ ك نووسيويه ته وه. ١٩ ديره له هه ر لاپه پړه كېدا، جگه له لاپه پړه ي كوتايى كه (ه) ديره.

(و) آداب البحث: الحاشية على الرسالة العضدية
في آداب البحث والمناظرة، ١٥ لاپه‌ره. دانراوی
ئيب‌راهيم كورې عه‌ره‌بشاه ئه‌لئيسفهرائينی. ئه‌حمد
كورې عه‌بدولكه‌ريم ئه‌لده‌شتی ئه‌لجوانرؤیی به
مه‌ره‌كه‌بی ره‌ش و به پي‌وانه‌ی ١٥٠٢١سم سالی
١٢٢٣ک نووسيوويه‌ته‌وه. ١٩ دي‌ره له هه‌ر
لاپه‌ره‌يه‌كه‌دا، جگه له لاپه‌ره‌ی يه‌كه‌م كه ٨ دي‌ره.

(ز) آداب البحث والمناظرة: ناميلكه‌يه‌كي
بي‌ناونيشانه، بريتييه له په‌راوي‌زيكي مه‌لا محمه‌د
حسين ماوه‌رانی به‌سه‌ر په‌راوي‌زيكي مير ئه‌يلفه‌تح
به‌سه‌ر شه‌رحی ناميلكه‌ی "عبدالدين" هوه. ئه‌حمد
كورې عه‌بدولكه‌ريم ئه‌لده‌شتی ئه‌لجوانرؤیی به
مه‌ره‌كه‌بی ره‌ش و به پي‌وانه‌ی ١٥٠٢١سم سالی
١٢٢٣ک نووسيوويه‌ته‌وه. ٣١ دي‌ره، جگه له دوا لاپه‌ره
كه ٣ دي‌ره.

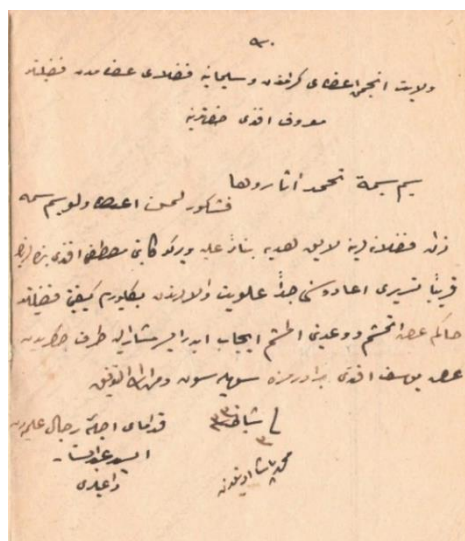
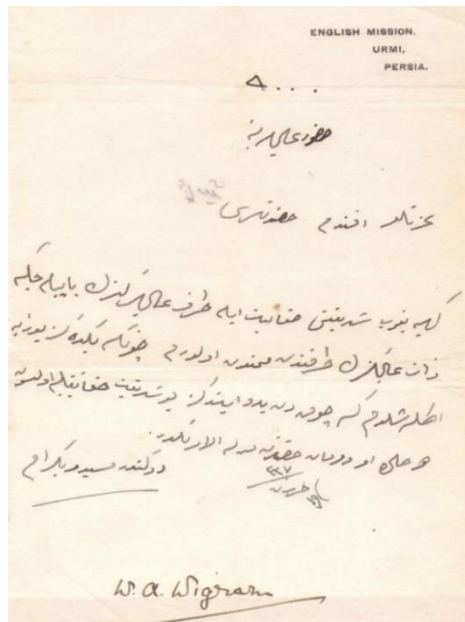
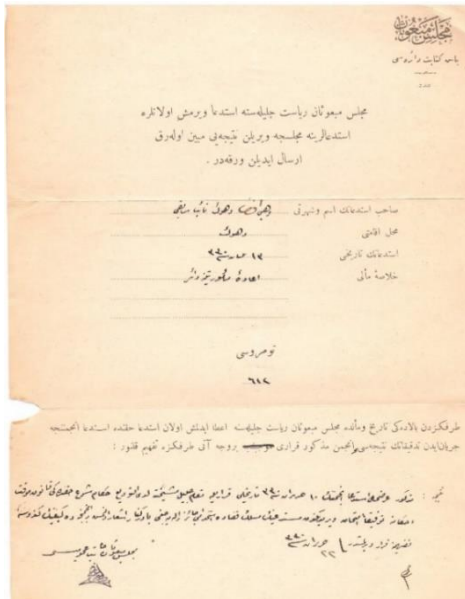
(ح) آداب البحث: حاشية الامير أبي الفتح على
الرسالة العضدية في الآداب. ٣٥ لاپه‌ره. دانراوی
ئه‌له‌مير ئه‌بولفه‌تح. ئه‌حمد كورې عه‌بدولكه‌ريم
ئه‌لده‌شتی ئه‌لجوانرؤیی به مه‌ره‌كه‌بی ره‌ش و به
پي‌وانه‌ی ١٥٠٢١سم سالی ١٢٢٤ک نووسيوويه‌ته‌وه. ١٥
دي‌ره له هه‌ر لاپه‌ره‌يه‌كه‌دا.

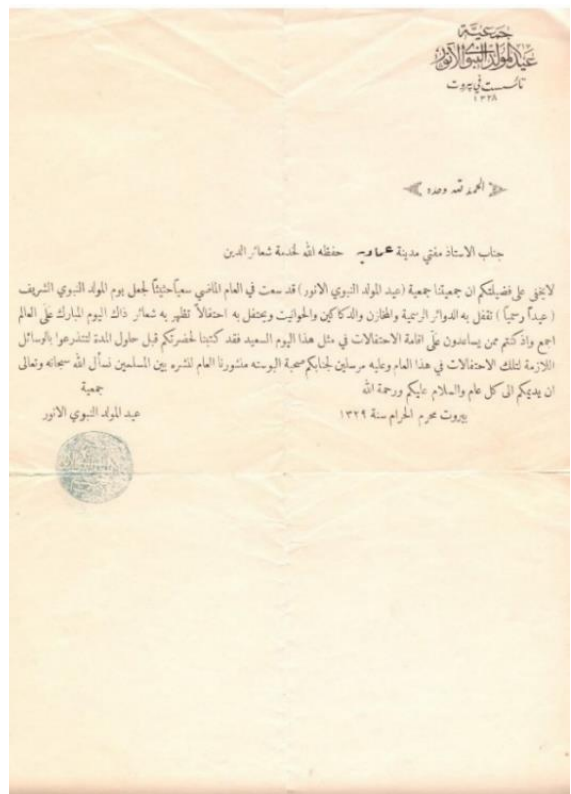
(ط) زانستی مه‌نطق: تحقيقات في جهة الوحدة. ١٠
په‌ره. دانراوی محمه‌ده‌مين. ئه‌حمد كورې
عه‌بدولكه‌ريم ئه‌لده‌شتی ئه‌لجوانرؤیی به مه‌ره‌كه‌بی
ره‌ش و به پي‌وانه‌ی ١٥٠٢١سم سالی ١٢٢٤ک
نووسيوويه‌ته‌وه. ٢٤ دي‌ره له هه‌ر لاپه‌ره‌يه‌كه‌دا، جگه له
دوا لاپه‌ره.

پوونووسكه‌ر ده‌لئ: ئه‌م ناميلكه‌يه‌ی پوژگاری
حكومه‌تی عه‌بدولپه‌حمان‌پاشا له شاروچكه‌ی مه‌رگه،
كه سالی ١٢٢٤ک قوتابی بووه لای ماموستا مه‌ولانا
محمه‌د كورې مولانا ئه‌بوه‌كه‌ری بيتووشی.

سه‌رنج:

به‌لگه‌نامه‌كاني كه له‌م بابته‌دا دانراون، له
كوكراره‌ی بنه‌ماله‌ی خودابه‌خشیو په‌مزی مه‌لا
مارف ده‌ره‌يتراون، كه له "بنكه‌ی ژين" پاريزراوه.

۵۰
 روپیہ
 ۴۴

مدفون نفقة کہ بدستمد یہ لطف محکم شریعہ مالک بیت و درویش
 نیکو سرکونہ میدرم اعذرین کہ عسکریہ تقدیر و فرض کرارہ
 محسب نفقہ مالک فروری ۱۳۴۰ بروجب لا بیت و درویش و نیو
 کہ اعذرین درم کرد ۱۷۷۰ ۱۳۴۰ عذرتیہ کی سید

در خدمت محکم شریعہ ام بارہ کہ عبات
 ریت و درویش و نیو در در ۱۳۴۰

ام نفقہ کہ بدستمد یہ لطف محکم شریعہ مالک بیت و درویش
 نیکو سرکونہ میدرم اعذرین کہ عسکریہ تقدیر و فرض کرارہ

۵۰
 روپیہ
 ۴۴

مدفون نفقة کہ بدستمد یہ لطف محکم شریعہ مالک بیت و درویش
 نیکو سرکونہ میدرم اعذرین کہ عسکریہ تقدیر و فرض کرارہ
 محسب نفقہ مالک فروری ۱۳۴۰ بروجب لا بیت و درویش و نیو
 کہ اعذرین درم کرد ۱۷۷۰ ۱۳۴۰ عذرتیہ کی سید

در خدمت محکم شریعہ ام بارہ کہ عبات
 ریت و درویش و نیو در در ۱۳۴۰

ام نفقہ کہ بدستمد یہ لطف محکم شریعہ مالک بیت و درویش
 نیکو سرکونہ میدرم اعذرین کہ عسکریہ تقدیر و فرض کرارہ

۵۰
 روپیہ
 ۴۴

مدفون نفقة کہ بدستمد یہ لطف محکم شریعہ مالک بیت و درویش
 نیکو سرکونہ میدرم اعذرین کہ عسکریہ تقدیر و فرض کرارہ
 محسب نفقہ مالک فروری ۱۳۴۰ بروجب لا بیت و درویش و نیو
 کہ اعذرین درم کرد ۱۷۷۰ ۱۳۴۰ عذرتیہ کی سید

در خدمت محکم شریعہ ام بارہ کہ عبات
 ریت و درویش و نیو در در ۱۳۴۰

ام نفقہ کہ بدستمد یہ لطف محکم شریعہ مالک بیت و درویش
 نیکو سرکونہ میدرم اعذرین کہ عسکریہ تقدیر و فرض کرارہ

دوره
۱۳۷۰

مدرسه معارف لواء کثرت به کابعدعوت کردنی جنابان به تماشای
کردنی مسابقه یاری تویی پی (فوت بول) له روزی بینجشمه که تصادق
۳۵/۵/۳۰ ته کالسه ره وساحه که به یاردهی جنابان وسایری
آرایی حیت نسویه کراوه له یینی فرقه یی معلمین و فرقه یی مدرسه یی متوسطه دا
ته کری .

سعادتی متصرف بک لطف ریلستی بهم احتفاله درعهده ته فرموی
وله طرف عالیانه وه به اوانهی که فائز و موفقت کاس معارف لواء نشان
(مدالیسه) توزیع ته فرموی .

در ساعت ده نوبت { تشریف فرمون
۱۰ بجای

مأمورية اوقات السبائیه
العدد ۵۶
التاريخ ۱۴ صفر ۱۳۷۰
محکم

بیر شهاب سید مصطفی اختری مدتی در کربلا

له به راه دیکه میباشان به نادای مدرسه یی شریف حرکات در کربلا عادات لهم دائره دا
معانی در اینگون درجه یی ششده یکی رسن تان به دسته ده شبه به یی اشیاء میری
عاشق اوقات ششده ترمه ۱۳۷۰/۶/۲۴ در کربلا یکی به کربلا لایحه له
اعانت طبعی اعم از کربلا تان به دسته ده شبه به یی اشیاء میری
دائره به به کن راهرسین در کربلا تان به دسته ده شبه به یی اشیاء میری
شماره اوقات السبائیه

نیاجازنامه یی مه لا مه معروف وه هییه که سالی
۱۳۰۳ ک (۱۸۸۵-۱۸۸۶) له مه لا محمه ده مین موفتیی
وه رگرتووه، پیتشه کییه که یی دیار نییه.

اصول امر خیرانه م در گردن خیرانه م
شماره ۱۳۷۰

متصرف لواء احمد توفیق مشرف به یی به دعوت کردن
جناب سید معروف اختری به صحنه یی امساری که
ششم و هفتم ۱۹ تازین به تناول افطار له مال خوباندا اینتر
احترام .

جیساً الحق و هم الممنون المجرور و هم حرة الامام الخليفة باب
مدنية العلم ابراهيم صديق ليث بن غالب على ابنه الم طالب القضي
الها شتي الكلى الدية و هم حرة قرا المائات و افضل المجرور
رسول الله محمد صلى الله عليه وسلم شرفنا الفخر و اعلاء المجد و نحن
و هم امر من المجرور المجرور بواسطه الترويج الابهى الممتاز بين الملائكة
برسالة ردت العالمين الى الانبياء و المرسلين جين بل على نبينا وعليه
افضل الصفة و لكن التسليم ثم ان اوصى المجرور اولاً بقول الله
تعالى و الدنيا و الآخرة و الصيانة و اعطاء العلم حقه و عدم
التبذير لاهل الدنيا و الرغبة بالعمل به الكثرة الرغبة فيه
و من تقديم الاستغفار بالامم منه على غيره و التائب و التائب
و الانصاف و اجتناب الانصاف و النفس و الاعتساف
و الجود المحض و التقليد و اتباع الحق و قبوله و الخضم
الالذ الشديد و تحمل انكار المعاصي و التواضع للكتاب
من الطلبة و الاصاغر و حسن الظن بساداتنا الصوفية

التعبئة الحضرية في كردستان العراق أثناء الإنتداب البريطاني: السليمانية ١٩١٨-١٩٢٠

جوردي تيجيل جورجس

ترجمه عن الانجليزية: د. شمال الحويزي

١٩٢٤. ثم نحل ديناميكا الراديكالية السياسية في السليمانية ولاسيما إضطرابات ٦ أيلول ١٩٣٠. وأخيراً، ستوضح هذه المقالة، لماذا أصبحت المناطق الريفية مركز التعبئة الكردية، على الرغم من راديكالية المشهد السياسي الحضري الكردي في العشرينات، وبعد ١٩٣٠ وحتى اندلاع الحرب العالمية الثانية؟

إن مكانة السليمانية الإستثنائي في السياسة الكردية في أثناء الإنتداب، قد وضحت بتطوره المعين بعد إنهيار السلطة العثمانية في المنطقة. في تشرين الثاني سنة ١٩١٨، أرسل الرائد إدوارد نويل المسؤول السياسي البريطاني (صاحب بعض التجربة في الشرق الأوسط)، في مهمة إلى السليمانية لإعادة النظام مع الرؤساء المحليين في المناطق التي هي خارج الحدود القضائية للسلطات العسكرية البريطانية. وتم تعيين الشيخ محمود (١٨٨٢-١٩٥٦) حاكماً على جنوب كردستان، مصطلح يطلق على المنطقة الواقعة بين الزاب الكبير ونهر دبالى. وتم تعيين مسؤولين كرد لكل القصبات الصغيرة للعمل تحت إشراف المسؤولين السياسيين البريطانيين.

كان جنوب كردستان آنذاك كيانا تم إنشاؤه وحدده البريطانيون السليمانية وعاصمة له، وبذلك أصبحت "مختبراً" هندسياً للسياسة والاجتماع في أيدي مدراء المستعمرات.^٢ على أية حال، كانت هناك عوامل أخرى عززت هذه الخصوصية. وهي أن بلدة السليمانية بخلاف المراكز الحضرية الأخرى في شمال العراق كانت تتميز بتجانس عرقي وديني. وكان جميع سكان المنطقة تقريباً من الكرد السنة، بخلاف أربيل

ان قرار بريطانيا العظمى في شباط عام ١٩٢٩ بالتخلي عن إنتدابها على العراق وفسح المجال للبلاد بنيل إستقلاله من خلال التفاوض لعقد معاهدة جديدة، لم يتضمن اية اشارة بصدد الحكم الذاتي الكردي، وأثار أكبر تعبئة مدنية في كردستان العراق أثناء الإنتداب وحيث بلغ الهيجان السياسي في السليمانية ذروته، وأدى الى اندلاع أعمال شغب في ٦ أيلول ١٩٣٠، عندما اطلق الجيش العراقي النار على حشد جماهيري في ظروف غامضة تسبب بوفاة ١٤ شخصا. وتعد هذه الإضطرابات صفحة مهمة من تاريخ العراق المحلي والوطني في مرحلة الإنتداب. من هذه الجوانب: أولاً، يحتل إطلاق النار مكانة مركزية في الذاكرة الجماعية لسكان السليمانية. ثانياً، أخذت الاضطرابات اخذت طابعا حضريا جعلها إستثناء لسياق التعبئة الكردية التي كانت ريفية أساساً في أثناء الإنتداب. وأخيراً، كانت النتيجة الرئيسة للمذبحة عودة الشيخ محمود بقوة، عده البريطانيون في عام ١٩١٨ أكثر شخصية كردية مؤثرة في جنوب كردستان في أثناء الحرب العالمية الاولى وبعدها، بسبب موقعه كزعيم للطريقة القادرية الصوفية (الفرع البرزنجي) وكذلك بحكم منزلته وثروته كأرستوقراطي^١ في المشهد السياسي الكردي في ١٩٣٠.

من السمات الثلاث المذكورة أعلاه: ذاكرة جماعية، التجذر (الراديكالية) والإنتفاضة تحت قيادة الشيخ محمود، ستركز هذه المقالة على راديكالية الجهات الفاعلة السياسية والاجتماعية المختلفة في السليمانية. وبإدئ ذي بدء، سوف نبحث في السياق التاريخي لتكوين النخب المحلية في هذه البلدة الكردية، وأسباب ظهور الكتل السياسية المتنافسة في

^٢ لتحليل هيكل الانتداب في العراق، ينظر:

P. Sluglett, 'The Mandates: Some Reflections on the Nature of the British Presence in Iraq (1914-32) and the French Presence in Syria (1918-46)', in P. Sluglett and N. Me'ouchy (eds.), The British and French Mandates in Comparative Perspectives (Leiden and Boston: Brill, 2003), pp.103-27 and 361-84; P. Sluglett, Britain in Iraq. Contriving King and Country (London: I.B. Tauris, 2007).

^١ لمعرفة دور الشيوخ القادرين في كردستان العراق، انظر:

M. van Bruinessen, Mulas, Sufis and Heretics: The Role of Religion in Kurdish Society (Istanbul: The Isis Press, 2000), pp.213-29.

وكركوك، حيث يوجد تركمان، والعرب والكرد الذي لم يشكل وحده أغلبية واضحة.^٢

والخصوصية الرئيسية الأخرى للسليمانية هي "تراثها التاريخي" وتداخل جنوب كردستان جزئياً مع إمارة بابان القديمة التي تأسست في منتصف القرن السابع عشر من قبل سليمان بابان (١٦٦٣-١٦٧٥). وتم بناء السليمانية من قبل إبراهيم باشا (١٧٨٣-١٨٠٣) في نهاية القرن الثامن عشر كعاصمة جديدة للإمارة. في أقصى حد، شملت إمارة بابان كوي سنجاك وبانة في الشمال وكفري وقره تبة في الجنوب، وكانت محصورة بين التنافس التركي الفارسي، وحاول أمراء بابان الكرد الحفاظ على وضع مستقل. ولكن في عام ١٨٤٧، هزم أحمد باشا، آخر حكام بابان على يد نجيب باشا، الحاكم العثماني لبغداد، وبذلك انتهى الحكم الذاتي لإمارة بابان. وكان تدمير الإمارة الكردية الأخيرة جزءاً من عملية بدأت لبسط المركزية الإدارية من قبل السلطات العثمانية في عام ١٨٣٩ تحت مسمى تنظيمات (إعادة التنظيم) وكان هدفها تحديث هياكل الإمبراطورية.

وعلى الرغم من فقدان الحكم الذاتي، بلغت السليمانية كعاصمة إقليمية عثمانية مستوى مهماً من التطور. وقبل الحرب العالمية الأولى، كان عدد سكان المدينة أكثر من ١٠٠٠٠ شخص، ولديهم مكاتب تسجيل الأراضي والمدارس الابتدائية والثانوية، وأكثر من ٣٠ مسجداً وحمامات تركية وبنك زراعي وبيوت فاخرة والعديد من التجار الأغنياء.^٣ وليس من المستغرب أنه عندما وصل البريطانيون إلى السليمانية في عام ١٩١٨، كان العديد من أحفاد حكام بابان السابقين لا يزالون يعيشون في المدينة، عولياً وجه الخصوص جمال بك،^٤ وعزمي بك وفائق بك، وجميعهم

^٢ في عام ١٩٢٥ كان عدد سكان السليمانية حوالي ١٠٠٠٠ شخص، منهم ٩٠٠٠ من الكرد المسلمين و ٧٥٠ يهودياً و ١٢٩ آشورياً، انظر: C.J. Edmonds, Kurds, Turks and Arabs (London: Oxford University Press, 1957), p.80.

^٣ كان التبغ، الذي يزرع في منطقة رواندوز، أكبر صادرات السليمانية، وكانت المدينة أيضاً مركز توزيع الواردات الآتية من أوروبا إلى باقي المناطق الكردية عبر بغداد والموصل، ومكاناً لتجميع صادرات المطاط والصوف والصوف و المنتجات الأخرى للبلد.

E.B. Soane, Report on the Sulaimaniya District of Kurdistan, Edmonds Papers, Box 6/1, p.97.

^٤ على الرغم من انخراط جمال بك في الحركة القومية، شغل منصب وزير العدل العراقي في اعوام ١٩٣٠-١٩٣٢ و ١٩٣٣-١٩٣٤.

انخرطوا فيما بعد في الحزب القومي الكردي. وأستقر أفراد آخرون من العائلة^٥ في بغداد، مثل (حمدي بيك) واسطنبول مثل (حسين شكري، مصطفى ذهني باشا).^٦

وفي مطلع القرن العشرين، كان التجار ووجهاء السليمانية خاضعين لسلطة الشيخ سعيد والد الشيخ محمود أولاً ومن ثم للشيخ محمود نفسه، كلاهما كانا يتمتعان بدعم السلطان العثماني.^٧ وعندما وصل نويل إلى السليمانية، اعتمد على "القادة الطبيعيين" أو المحليين الوسطاء، ومعظمهم من الشيوخ والأغوات لأجل انشاء ادارة محلية. وفقاً للتعليمات التي قدمها العقيد أرنولد ويلسون، ممثل مفوض بلاد ما بين النهرين للرائد نويل: "ويجب شرح ذلك لزعماء القبائل الذين تتواصل معهم بان لا توجد نية لفرض إدارة أجنبية على عاداتهم ورغباتهم. وسيتم تشجيع قادة العشائر على تشكيل اتحاد كونفدرالي لتمشية شؤونهم العامة تحت اشراف المسؤولين السياسيين البريطانيين".^٨

وهذه السياسة المحلية "الأصلية" التي تم ترحيلها الى السنوات اللاحقة، كانت بمثابة إعادة القبلية للمجتمع الكردي والمجتمع العراقي بشكل عام.^٩ وكان العديد من المسؤولين البريطانيين يرون أن زعيم القبيلة هو الشخص الذي يمكنه ان يخدم بفعالية كحلقة وصل بين الدولة

^٦ ولعب أحفاد بعض العائلات المرتبطة بأمراء بابان دوراً محلياً مهماً خلال الانتداب البريطاني: السيدة عادلة من حلبجة (زعيمة عشيرة الجاف) ومحمد صالح بك نائب السليمانية في مجلس النواب العراقي.

^٧ سكرتير أول سابق في المفوضية العليا التركية بالقاهرة والمحافظ العام الأسبق للحجاز على التوالي.

^٨ اقامت عائلة البرزنجي والسلطان عبد الحميد (١٨٧٦-١٩٠٩) علاقات وثيقة منذ أواخر القرن التاسع عشر. كاك أحمد الشيخ، الجد الأكبر للشيخ محمود، قد اكتسب سمعة بأنه صانع معجزات وحاز على محابة (استحسان) عبدالحميد. في بداية القرن العشرين، تعززت هذه الروابط بعد أن أبرم السلطان والشيخ سعيد نوعاً من التحالف حيث التزم الأخير بالدفاع عن مصالح السلطان في المنطقة مقابل الأرض و بعض حرية العمل. وبسبب خشية المسؤولين العثمانيين وحتى الضباط العسكريين، تمكن الشيخ سعيد والشيخ محمود من بسط نفوذهما على السليمانية ومحيطها.

^٩ A.T. Wilson, Loyalties. Mesopotamia, 1917-20 (London: Oxford University Press, 1936), p.128.

^{١٠} H. Batatu, The Old Social Classes and Revolutionary Movements of Iraq: A Study of Iraq's Old Landed and Commercial Classes and its Communists, Ba'thists and Free Officers (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1978), pp.94-6.

حالة خراب، وغادر ٨٠ في المائة من السكان المدينة في أثناء الحرب.^{١٥} في مثل هذا السياق، يبدو الأمر صعبا بتخيل وجود طبقة كبيرة من الأعيان يمكن الاعتماد عليهم في تنصيب إدارة مدنية قوية.

وكان إنشاء الحكم الذاتي "الحكومة الكردية" في إطار السليمانية عام ١٩١٨، في انتظار قرار عصبة الأمم بشأن الأصول المستقبلية لكردستان، وكان ينظر إليه من قبل السلطات البريطانية كإجراء يتجه نحو تطلعات سكانها. من المفارقة، وعلى الرغم من سياسة إعادة القبلية البريطانية لكردستان، فإن الدور السياسي الجديد الذي اكتسبه الشيخ محمود بين عامي ١٩١٨ و ١٩١٩ حيث فضل "الوكيل الكردي" تشكيل النخبة الحضرية الجديدة التي سعت تدريجيا إلى تأكيد سلطتها المحلية، وأخيرا لتحرير نفسها من نفوذ الشيوخ والآغاوات. في الواقع، ومنذ عام ١٩١٨ أصبحت القومية الكردية المصدر الجديد لشرعية الشيخ محمود، الذي أحاط نفسه بالأنفندية المحلية.^{١٦} وشملت العشيرة موظفي الخدمة المدنية، المعلمين والصحفيين والضباط السابقين في الجيش العثماني.^{١٧} تسلحت أول حكومة للشيخ محمود بعلم كردي "وطني".^{١٨} وعلى الرغم من أن التقارير البريطانية تصر على أهمية العناصر القبلية، فإن ممثلي هذه العشيرة لعبوا دورا لاشك فيه في انشاء الإدارة الكردية المستقلة.^{١٩}

وأوسع سكان الريف.^{١١} وتم اختيار الشيخ محمود ومساعديه كقادة طبيعيين لكردستان العراق، باتباع النموذج الاستعماري المطبق في الهند،^{١٢} كان أيضا بسبب ضغوط اللحظة. في الواقع، بين عامي ١٩١٩ و ١٩٢٠، خطط البريطانيون للاعتماد على الوجهاء الحضريين البارزين، ولاسيما الطبقة الأرستقراطية البابانية القديمة مثل حمدي بك بابان^{١٣} ومع ذلك، فإن الضغط العسكري التركي والنفوذ المتزايد بين القبائل الكردية في شمال العراق أدى إلى اعتماد البريطانيين على الشيخ محمود الذي كان يعد الشخص الوحيد القادر على حشد فرقة كبيرة من الرجال المسلحين بين القبائل من أجل مقاومة زحف الجيش التركي في محافظة الموصل.

منذ عام ١٩١٨ اندلعت تمردات مناهضة لبريطانيا في المناطق الجبلية في رواندوز وعقرة وبارزان بين القبائل المحلية التي تتوق الحصول على الاستقلال. علاوة على ذلك، وعلى الرغم من هدنة تشرين الثاني ١٩١٨ التي أجازت نهاية الحرب في الشرق الأوسط، حشد قادة "الحرب من أجل الاستقلال" التركية، بزعامة مصطفى كمال، عددا كبيرا من زعماء الكرد للمعركة ضد "الكفار" الإنجليز باستخدام الدعاية الإسلامية المكثفة. وكان الهدف من هذه الدعاية هو إبقاء مصادر التمرد حية على أمل استعادة ولاية الموصل العثمانية القديمة. معتبرا إياها مقاطعة (إقليم) تابعا الى الاناضول تاريخيا.^{١٤} وفي نهاية عام ١٩١٨، كانت السليمانية في وضع يختلف بشكل كبير إياها العظمة السابقة حينما كانت العاصمة القديمة لإمارة بابان. حسب تقارير بريطانية مختلفة، تركت القوات العثمانية السليمانية في

¹⁵ Political Sulaimaniya to Political Baghdad, 16 Nov. 1918, AIR 20/512.

¹⁶ مصطلح أفندي (جمعه: أفندية) استخدم في البداية من قبل سكان مصر والهلل الخصب لوصف الأشخاص الذين تلقوا تعليما غربيا حديثا على أي مستوى. تم تبني هذا المصطلح من قبل المسؤولين البريطانيين. وشملت فئة طلاب الثانوية والجامعات والمدرسين والمحامين والصحفيين وغيرهم من المهنيين والموظفين ذوي الياقات البيضاء والمسؤولين الحكوميين.

M. Eppel, 'The Elite, the Effendiyya, and the Growth of Nationalism and Pan-Arabism in Hashemite Iraq, 1921-58', International Journal of Middle East Studies, Vol.30, No.2 (1998), pp.227-50.

¹⁷ مكتب الخدمات الخاصة (SSO)، (السليمانية) لمخابرات الأركان الجوية (بغداد)، ٣٠ حزيران ١٩٢٧، AIR 23/324.

¹⁸ كان العلم المصمم عام ١٩١٩ أخضر اللون مع دائرة حمراء و هلال أبيض داخل الدائرة.

¹⁹ مقابلة مع فريدون رفيق حلمي، نجل رفيق حلمي (١٨٩٨-١٩٦٠)، مدير مدرسة ومتعاون ومقرب من الشيخ محمود، لندن، تشرين الثاني ٢٠٠٦.

¹¹ T. Dodge, Inventing Iraq: The Failure of Nation Building and a History Denied (New York: Columbia University Press, 2003).

¹² S. Freitag, Religious Rites and Riots: From Community Identity to Communalism in North India, 1870-1940 (Berkeley: University of California, 1980), pp.42-50.

¹³ Major E.B. Soane, Political Office (Sulaimaniya), to N.B. Fuller, the Acting Civil Commissioner (Baghdad), 1 Jan. 1920, FO 371/5068/E3297.

¹⁴ نصت معاهدة سيفر (١٠ آب ١٩٢٠)، المبرمة بين حكومة اسطنبول والحلفاء، صراحة على إنشاء كردستان المستقلة. لكن انتصار مصطفى كمال عام ١٩٢٢ شكك في المعاهدة. ألغت معاهدة لوزان (٢٤ تموز ١٩٢٣) ضمنا معاهدة سيفر بتكريس تقسيم المناطق الكردية العثمانية القديمة بين تركيا والعراق. ترك مصير ولاية الموصل القديمة معلقا حتى قرار عصبة الأمم في كانون الأول (١٩٢٥) لصالح دمج هذه المنطقة مع العراق.

وقرر القائم بأعمال المفوض المدني في عام ١٩١٩ الانتهاء من الحكومة الاولى للشيخ محمود، لأن الزعيم الكردي كان يحاول بسط سيطرته على كركوك وكفري، وهذا ما هدد بانهيار ميزان القوى في شمال العراق وشجع القادة الأكراد الآخرين على التمرد الواسع النطاق ضد بريطانيا. وتم استبدال نويل كمسؤول سياسي من قبل ئي بي سون، "الواقعي الساخر و الناقد الشائن للشيخ".^{٢٠} واصبحت العلاقات بين الرجلين صعبة وانفجرت الأزمة في أيار ١٩١٩ عندما استدعى الشيخ محمود فجأة مجموعة من المؤيدين له عبر الحدود الفارسية وقاموا باعتقال الضباط البريطانيين، وأعلنوا استقلال كردستان. وبحلول شهر حزيران ١٩١٩ وبدون أي مساعدة كبيرة من القبائل الكردية، تم القبض على الشيخ محمود واقتيد إلى بغداد.

لكن السليمانية لم تشهد الاستقرار وفقداء الجيش البريطاني كانوا يتابعون الوضع خشية زحف المتمردين من القبائل الكردية والأتراك "غير النظاميين" نحو البلدة، وقام البريطانيون بإخلاء البلدة على عجل في ١ ايلول ١٩٢٢. أعاد المفوض السامي الشيخ محمود و عينه حاكما لكردستان في ١٠ تشرين الاول عام ١٩٢٢. بعد أيام قليلة من عودته شكل الشيخ محمود بمرسوم حكومة من ثمانية "وزراء" من الطبقة الأرستقراطية القبلية والأفندية. وأصبح الشيخ محمود وزيرا للدفاع وعين شقيقه الشيخ قادر رئيسا لمجلس الوزراء وصهره الشيخ محمد غريب وزيرا للداخلية وتولى التاجر المسيحي كريم علقة حقيبة المالية، وانيطت الأشغال العامة للتاجر الثري حمة آغا عبد الرحمن آغا ومالك الأرض في السليمانية؛ والعدل للشيخ علي قلاذاري؛ وعين سيد احمد البرزنجي، وهو مالك للأرض، رئيسا للشرطة، والجنرال السابق في الجيش العثماني مصطفى باشا عين مسئولا عن التعليم.

وبعد شهر، نصب الشيخ محمود نفسه "ملك كردستان" وبادر بنشر صحيفة رۆژی كوردستان (شمس كردستان) وبتعاون كبار مفكري وشعراء السليمانية.^{٢١} شجع على الرموز القومية، مثل: إعادة العلم

الكردي، وطباعة الطوابع البريدية "الكردية"، وتنظيم استعراض عسكري وساهم في نشر القومية كلغة مشتركة لسكان السليمانية. وفي تموز ١٩٢٢ قامت مجموعة من مثقفي ووجهاء السليمانية بقيادة مصطفى باشا (١٨٦٦-١٩٣٦) بتأسيس جمعيتي كردستان (جمعية كردستان) التي تشبه اللجان الثقافية التي أنشأها المفكرون والقوميون الكرد في اسطنبول خلال الحكم العثماني.^{٢٢} وفي آب ١٩٢٢، نشر مصطفى باشا العدد الأول من بانگی كردستان (نداء كردستان) المجلة الرسمية للجمعية.

وفي عام ١٩٢٣، قررت السلطات البريطانية إنهاء طموحات الشيخ محمود مرة أخرى. كان يشتبه في أنه يحتفظ باتصالات مع الزعماء الشيعة في النجف وكربلاء والكماليين الذين مازالوا يطالبون بولاية الموصل. وهكذا أعيد احتلال السليمانية في أيار ١٩٢٣. وعلاوة على ذلك، سعى المسؤولون البريطانيون منذ عام ١٩٢١ إلى تنفيذ انتقال تدريجي للسلطة الإدارية والسياسية الى الحكومة العراقية.

وتركت نهاية "مملكة الشيخ محمود" الباب مفتوحا أمام تشكيل تدريجي للكتل السياسية المتنافسة. وأنشأ الكابتن سي جي ادموندز ادارة محلية جديدة بمساعدة هؤلاء الأعيان المستعدين للتعاون مع السلطات الإلزامية. وكان الشيخ قادر شقيق الشيخ محمود مؤيدا دائما للاتفاق مع البريطانيين، وقد تولى مسؤولية الأمن العام، في حين تولى أحمد توفيق بك، أحد الوجهاء المحليين، مسؤولية الشؤون الادارة المدنية.

وكانت الإدارة الجديدة مدعومة من قبل التجار الذين عوقبوا بشدة في أعوام ١٩١٨-١٩١٩ و ١٩٢٢-١٩٢٣ من خلال نظام تحصيل الضرائب العقابي الذي أنشأه الشيخ محمود لتمويل "زبائن" القبائل. وفي نظر التجار، مثلت الإدارة البريطانية مرحلة راحة مالية وإمكانية لتأكيد نفوذهم في الشؤون المحلية اخيرا، مستمدة القوة من قوتهم الاقتصادية وشبكاتهم التجارية مع المناطق الريفية والمدن الأخرى في

(مدير مدرسة)، علي كمال (موظف سابق في بلدية السليمانية)، والشيخ نوري بابا علي. انظر:

C.J. Edmonds, 'A Kurdish Newspaper: Rozh-i-Kurdistan', Journal of the Central Asian Society, Vol.12, No.1 (1925), pp.83-90.

²² See H. O' zoglu, Kurdish Notables and the Ottoman State. Evolving Identities, Competing Loyalties and Shifting Boundaries (Albany, NY: SUNY, 2004).

²⁰ S. H. Longrigg, Iraq, 1900 to 1950. A Political, Social and Economic History (Oxford: Oxford University Press, 1953), p.104.

^{٢١} وهم محمد نوري (محرر رۆژی كردستان وابن تاجر تبغ)، عارف صائب (سكرتير ثان في الديوان الملكي)، رفيق حلمي

المنطقة.^{٢٣} وقد تحدى أنصار الشيخ محمود هذه الكتلة بقيادة السيد أحمد البرزنجي، رئيس الشرطة السابق في عهد "مملكة" الشيخ محمود. وتم تحديد هذه المجموعة أحيانا في التقارير البريطانية على أنها كتلة "مؤيدة لمحمود"، وفي أحيان أخرى على أنها "مؤيدة لتركيا"، حيث كان من المرجح أن تكون معارضتهم للانتداب البريطاني بمثابة تحالف استراتيجي مع حكومة أنقرة.

وتمكن الشيخ محمود من العودة إلى المدينة في تموز ١٩٢٣ بعد انسحاب القوات البريطانية نتيجة الضغوط العسكرية والمالية التي واجهها الانتداب. وكان هروب نحو ٢٠٠٠ لاجئ، معظمهم من الوجهاء والتجار، الذين تعرضوا للخطر لكونهم ساوموا بشكل أو بآخر البريطانيين، علامة على صعود الكتلة "المؤيدة لمحمود" إلى السلطة. ومع ذلك، لم يعد الوضع السياسي إلى سلبق عهده. لقد دفنت بالتأكيد تجربة "كردستان الجنوبية" المتمتعة بالحكم الذاتي. وانفصلت مقاطعتا رانية وقلعة دزة في الشمال وجمجمال في الغرب وقره داغ وحبجة في الجنوب عن قضاء السليمانية، حتى إنه عندما دخل الشيخ محمود السليمانية في تموز ١٩٢٣، تقلصت سلطته إلى حد كبير. واصبحت محصورة بين الحدود الفارسية (الإيرانية) والمناطق الكردية الخاضعة حديثا لسلطة الحكومة العراقية.

وقعت السليمانية مرة أخرى تحت السيطرة البريطانية المباشرة في آيار ١٩٢٤.^{٢٤} وفي غضون سنوات قليلة، استعادت السليمانية مظهر مدينة مزدهرة. ارتفع فيها عدد السكان الذين انخفض عددهم إلى ٧٠٠ في عام ١٩٢٤ إلى ١٢٠٠٠ في غضون عامين، وإلى ٢٠٠٠٠ بحلول عام ١٩٢٨.^{٢٥} ومع حلول عام ١٩٢٨، تم دمج السليمانية في

المخطط العراقي في الغالب من خلال مهارات الضباط السياسيين البريطانيين، الذين استغلوا زعماء القبائل والأعيان ضد منافسيهم، مثل بابكر آغا ضد عباس محمود آغا، قائدي عشيرة بشدر. والشيخ قادر ضد الشيخ محمود. ومنح الضباط البريطانيون مناصب رسمية لحلفائهم المحليين، ويتضح ذلك من تعيين أحمد توفيق بك كمتصرف. ومع ذلك، أدى ضم بعض "العملاء" إلى النظام البريطاني الجديد إلى زيادة المنافسة بين النخب. بمجرد توحيد باكس بريطانيا (Pax Britannica)، وتجمع معسكر القوميين الأكراد، الذين كانوا مسؤولين عن أعمال الشغب في ٦ ايلول ١٩٣٠، حول جمعية زانستي كردستان (جمعية التعليم في كردستان)، الذي تأسس في ربيع عام ١٩٢٦ بهدف "تحسين تعليم الجماهير الكردية"^{٢٦} وبسرعة كبيرة اراد بعض أعضاء الجمعية ومن ضمنهم نائب الرئيس جمال بك بابان أن يمنحوها توجهها سياسيا أكثر، يضع للأفندية الكردية في قلب النقاشات الآنية مثل الاستقلال الإداري والتنمية الاقتصادية وتوسيع نطاق التعليم على حساب زعماء القبائل.^{٢٧}

وعلى حد تعبير ديفيد ماكديويل، أصبحت جمعية زانستي كردستان "قمة قيادة للتنافس السياسي المحلي حيث تم استغلال أوراق اعتماد القومية الكردية".^{٢٨} وهكذا استغل مصطفى باشا، "وزير" التربية والتعليم السابق في حكومة الشيخ محمود، الجمعية لضمان ترشيحه لمنصب نائب عن السليمانية في مجلس النواب العراقي. وقد ندد بهذه الخطوة متصرف السليمانية أحمد توفيق بك، الذي كان أيضا رئيسا للجمعية، بتحريض من الضباط

²⁶ في عام ١٩٢٦، كان أعضاء الجمعية هم: رفيق حلمي (مدير مدرسة)، رمزي أفندي (تاجر)، فائق بك بابان (ملاك أراضي)، جمال بك بابان (قاضي)، أحمد توفيق بك (متصرف السليمانية)، الشيخ مصطفى القرداغي (قاضي في السليمانية)، أحمد بك وعزت بك (أبناء السيدة عادلة من عشيرة الجاف؛ الأول كان محاميا في حلبجة، في حين كان الأخير عمدة (حاكم) السليمانية السابق في عام ١٩١٩)، طاهر أمين أفندي (السكرتير السابق للشيخ محمود)، الحاجي فرج (تاجر)، عبد الرحمن آغا (مدير منطقة تانجرو سابقا)، الحاج إبراهيم آغا (تاجر)، مصطفى باشا (وزير التربية والتعليم سابقا)، توفيق قزاز (تاجر). من ضابط الخدمة الخاصة (السليمانية) إلى المخابرات الجوية (بغداد). ٢٠ تموز ١٩٢٦. AIR 23/323.

²⁷ T.C.R Higgins (Air Headquarters, Baghdad) to The Secretary, Air Ministry (London), 30 March 1927, FO 371/12255/E 1945.

²⁸ D. McDowall, A Modern History of the Kurds (London: I.B. Tauris, 1996), p.175.

^{٢٣} مقابلة مع دلير برزنجي حفيد الشيخ محمد غريب (وزير الداخلية في ١٩٢٢). Lo' rrach. , تشرين الاول ٢٠٠٦.

^{٢٤} على الرغم من انسحابه من الحدود العراقية - الفارسية، لم يقطع الشيخ محمود صلاته بالمدينة، ويرجع ذلك أساسا إلى وجود شبكة من شيوخ العشائر والتجار وأتباعه. سمحت له هذه الشبكة بمتابعة تطور الأحداث ونشر دعايته في السليمانية معا، غالبا على شكل شائعات. لتحليل تأثير زعماء العشائر على ظهور الاحتجاج السياسي في العراق، انظر:

A. Vinogradov, 'The 1920 Revolt in Iraq Reconsidered: The Role of Tribes in National Politics', International Journal of Middle East Studies, Vol.3, No.2 (1972), pp.123-39.

²⁵ High Commissioner (Baghdad) to the Secretary of State for the Colonies (London), 13 March 1931, FO 371/15311/E125.

البريطانيين. وتزامنت استقالة مصطفى باشا عام ١٩٢٧ مع حملة ضد أحمد توفيق بك لتنصيب جمال بك بابان متصرفا في مكانه. واعتقد البريطانيون أن جمال بيك بابان سيستخدم الروابط العائلية لملء المناصب الإدارية المتبقية.^{٢٩} ومع ان الحشد الحضري في كردستان العراق أفضل هذه المؤامرة، فمن الواضح أن الطموحات الفردية و"الأسرية" لبعض الوجهاء الكرد، مثل بابان، كانت متداخلة بشكل وثيق مع التطلعات القومية.

ومنذ عام ١٩٢٩، دخلت الكتل السياسية التي نشأت حول زانستي كردستان في صراع مفتوح بسبب ثلاثة عوامل: بنود المعاهدة الأنجلو-العراقية، والسياسة الانتخابية، واختلال ميزان القوى بين أعيان السليمانية بعد الإطاحة بالمتصرف الجديد للسليمانية، توفيق وهبي (١٨٩١-١٩٨٤)،^{٣٠} عام ١٩٣٠. وأثار الغياب التام لكل إشارة إلى الحكم الذاتي الكردي في مسودة المعاهدة الأنجلو-العراقية المقدمة في عام ١٩٢٩ ردود افعال قوية في الأوساط القومية الكردية. بين عامي ١٩٢٩ و ١٩٣٠ وتم تقديم العديد من المذكرات والالتماسات من قبل شخصيات ولجان كردية مختلفة إلى السلطات البريطانية وعصبة الأمم. ونتيجة لهذه النشاطات، وعدت الحكومة بسياسة تتمحور حول قانون اللغة المحلية في بداية نيسان ١٩٣٠. ومع ذلك، فعلى الرغم من الضغط المستمر من قبل المستشارين البريطانيين على مجلس الوزراء العراقي، لم تتم صياغة هذا القانون حتى آيار عام ١٩٣١، "وعندما ظهر في النهاية كان ضعيفا لدرجة أنه لا يمكن التعرف عليه تقريبا".^{٣١} وادى عدم استجابة الحكومة العراقية لمطالب الدوائر الكردية الى حدوث تحالف بين القطاعات المعتدلة، ممثلة بالشيخ قادر والمتعاونين مع المسؤولين البريطانيين، والراديكاليين 'وعلى رأسهم ممثلو الأفنديين ومنهم التجار وضباط الجيش العراقي. وعلاوة على ذلك، فوفقا للتقارير البريطانية، كان القوميون الأفنديون أكثر

نفوذا من الشيخ قادر، الذي لم يكن يتمتع بنفس الأهلية (القابلية) مثل شقيقه الشيخ محمود.^{٣٢}

وبصرف النظر عن الكتلة الموالية للكرد، كانت هناك كتلة منافسة "موالية لبغداد"، وقد أصبحت مهمة منذ أن فقدت الكتلة "الموالية لتركيا" قدرتها بعد قرار عصبة الأمم بضم ولاية الموصل السابقة إلى العراق عام ١٩٢٥. فضلت الكتلة "الموالية لبغداد" اندماج السليمانية مع الدولة العراقية، على امل الاستفادة منه، ولاسيما فيما يتعلق ببناء الطرق بهدف دعم التجارة مع الموصل وبغداد.^{٣٣} ولم يلتزم أعضاء الحزب "الموالي لبغداد" بالقومية العربية ولكونهم تجمعوا غير متجانس إلى حد ما. وأن بعض قادتها، منهم مصطفى باشا، كانوا من القوميين الكرد وقد خاب أملهم من مغامرات الشيخ محمود واستعدوا لفتح آفاق جديدة للتأثير الشخصي. كان من بين الأعضاء الآخرين أنصار سابقون منهم من الكتلة "المؤيدة لتركيا" أو الكتلة "المؤيدة للشيخ محمود" التي كانت مدفوعة، قبل كل شيء، بمشاعر معادية لبريطانيا.

لقد تعمقت الفجوة بين مؤيدي الحكم الذاتي الكردي وأولئك الذين فضلوا الاتحاد مع بغداد خلال المرحلة الأولى من الانتخابات المقبلة. بعد نشر البنود الرئيسية لمعاهدة الأنجلو العراقية في ١ تموز ١٩٣٠، وشكلت مجموعة من ١١ وجيها أنفسهم في لجنة من القادة لتوجيه التحريض السياسي في السليمانية ونجحت في مقاطعة انتخاب لجنة لتفتيش الدائرة المسؤولة للتحضير للانتخابات التشريعية الجديدة.^{٣٤} وفي الوقت نفسه، وجهت شخصيات محلية بارزة عددا معينا من الالتماسات إلى جنيف في

³² SSO (Sulaimaniya) to Air Staff Intelligence (Baghdad), 18 Aug. 1930, AIR 23/417.

³³ كان أعضاء هذه الكتلة يتألف من مصطفى باشا، حجي ملا محي الدين، الشيخ محمد غريب، السيد نوري النقيب، السيد عبد الله، الشيخ جلال، سيد إبراهيم، عبد الله آغا، ماجد رسول بيك، السيد محمد المفتي والشيخ قادر المفتي. ويمكن للمرء أن يرى أن القطاعات التقليدية (الشيوخ والأغا)، على خلاف الحزب القومي الكردي، هيمنت على الكتلة "الموالية لبغداد".

SSO (Sulaimaniya) to Air Staff Intelligence (Baghdad), 16 Feb. 1931, AIR 23/233.

³⁴ كانت الخطوة الأولى في إجراءات الانتخابات هي لقاء عدد من الوجهاء (في السليمانية عادة نحو ٣٠)، يمثلون الأحياء المعنية. واجتمع هؤلاء برئاسة رئيس البلدية وانتخبوا لجنة تفتيش أشرفت على الانتخابات وكانت الخطوة التالية هي تجميع قوائم الناخبين الأساسيين في كل حي تحت إشراف هذه اللجنة. وتم تجميع قائمة الناخبين الثانويين. وأخيرا، يمكن إجراء الانتخابات.

T.C.R Higgins (Air Headquarters, Baghdad) to The ²⁹ Secretary, Air Ministry (London), 30 March 1927, FO 371/12255/E 1945.

³⁰ تدرب توفيق وهبي في اسطنبول وأصبح نقيباً في الجيش العثماني. بعد الحرب العالمية الأولى، وخدم كمساعد للشيخ محمود. وبعد هزيمة الشيخ محمود عام ١٩١٩، التحق بالجيش العراقي. في عام ١٩٣٠، وتم تعيينه متصرفا للسليمانية بسبب صداقته مع الرائد سي. جي. إدموندز، وهو مسؤول سياسي سابق في السليمانية وخبير في الشؤون الكردية.

³¹ P. Sluglett, Britain in Iraq, p.129.

والمثير للدهشة أن فائق بيك كان من بين الحاضرين الذين وصلوا مع المفوض السامي ورئيس الوزراء. وقد هاجمه قسم من الحشد ورموه بالحجارة وأدى ذلك إلى إصابته. ولم يكن المفوض السامي على علم بالحادث واستمر الاستقبال العام. بعد الاستذان البريطاني، ودعا المنظمون طالبا لإلقاء خطاب موجه إلى المفوض السامي، متجاهلين رئيس الوزراء العراقي جعفر باشا. واستهل الخطاب على النحو الآتي:

يفتخر الطلبة الكرد، بكل سرور وشجاعة، بالترحيب بسعادتكم وبزيارتكم لكردستان.... نحن ندرك تماما أن العديد من المجتمعات الأخرى قد تم تدريبها وتعليمها بواسطتكم. نحن نؤكد لسعادتكم بأننا سنفيدكم بعض الشيء.... المواطن الكردي يأمل في الازدهار تحت حماية الحكومة البريطانية. تعيش الحكومة البريطانية، تحيا سعادتكم الدائم للكرد.³⁷

وفي اليوم التالي خرجت مظاهرات في شوارع السليمانية. كانت نواة المتظاهرين عبارة عن ٥٠ طالبا شجعهم وقادهم اثنان من المدرسين، هما محمد صالح قفتان ورفيق حلمي، وأعضاء من المدرسة الليلية في كردستان. إضافة إلى ذلك، على حد تعبير مسؤول بريطاني، كان هناك "مثيرو الشغب من أتباع الشيخ قادر وأصدقائه".³⁸ تم عقد لقاء في السراي، المبنى الإداري الرئيسي للبلدة، بين السلطات وزعماء الكتلتين (النقابيين والحكم الذاتي) على الرغم من غياب زعماء الحزب "الموالي لبغداد" باستثناء الحاج ملا محي الدين احد اغنى التجار في السليمانية ورجل ذو مكانة محلية. قدم الحزب الموالي للكرد طلبا لتشكيل حكومة مستقلة برئاسة البريطانيين أو شكل من أشكال الانتداب من قبل عصبة الأمم. واستقبل حشد ضخم من الجماهير الحاشدة رمزي فتاح أفندي الناطق باسم الكتلة القومية، بعد مغادرته الاجتماع وحملوه على أكتافهم وطاقوا به المدينة.³⁹ وبتشجيع من هذا الجو البهيج، قام الحزب على الفور بأعداد عريضة لكي تقدم إلى عصبة الأمم. وتقرر أنه في حالة عدم إحراز تقدم

صيف عام ١٩٣٠، وطالبت بتشكيل حكومة كردية تحت إشراف عصبة الأمم. ورافقت إرسال الالتماسات منذ ذلك الحين "ذخيرة جديدة من الأعمال الجماعية"،⁴⁰ وبذلك تم تحضير ممر "للتحريض الوطني" بقيادة مجموعة صغيرة من المثقفين المتحدين حول جمعيتي كردستان، ثم زانستي كوردستان، من أجل ترسيخ "السياسة الجماهيرية" القومية. وجرت أول مظاهرة حاشدة في السليمانية في ١٦ تموز ١٩٣٠ بمناسبة زيارة الأمير غازي للمدينة. وعبر المتظاهرون عن احتجاجهم على المعاهدة الجديدة على أساس أنها لا تحتوي على بنود خاصة بالكرد. والقي خطابان بحضور الأمير غازي من قبل رمزي فتاح أفندي وتوفيق قزاز، من قادة حزب الشيخ قادر.⁴¹ وتزايدت الحماسة والمشاعر المعادية للعرب بسرعة بسبب زيارة المفوض السامي ورئيس الوزراء العراقي إلى السليمانية، وفي ١٠ آب ١٩٣٠ في اليوم السابق وصل احمد فائق بك قادما من كركوك وكان يعمل في مكتب السجل العقاري المحلي وعضو سابق في محكمة السليمانية، تحدث لصالح الحكومة العربية، معلنا أنه سيصبح متصرفا بدلا من توفيق وهبي. بعد ذلك، تعرض لهجوم من قبل طلاب المدارس الحكومية واضطر إلى اللجوء إلى مركز الشرطة، ومن هناك وضع في سيارة وإعيد إلى كركوك مع التحذير بعدم العودة في اليوم التالي.

وفي اليوم التالي نصبت الخيام والملاجئ في المطار حيث تجمع حشد كبير للترحيب بالسلطات.

³⁵ يعرف تشارلز تيلي ذخيرة الإجراءات على أنها نموذج تشابك فيه الخبرة المتركمة للممثلين مع استراتيجيات السلطة، ويجعل إحدى وسائل العمل المحدود أكثر عملية وجاذبية وتكرارا من العديد من الوسائل الأخرى التي يمكن أن تخدم إهتمامات الشيء نفسه.

C. Tilly, 'Les origines du repertoire de l'action collective contemporaine en France et en Grande-Bretagne', Vingtième Siècle, No.4 (1984), pp.89-108.

بعد أن تولى تيلي عن الطابع الاستراتيجي لذخيرة العمل بعد سنوات قليلة، يرى تيلي أن كل روتين داخل الذخيرة الراسخة يتكون في الواقع من تفاعل بين طرفين أو أكثر. وينتمي المرجع إلى تشكيلات الأطراف في النزاع، وليس إلى جهات فاعلة منعزلة.

C. Tilly, 'Contentious Repertoires in Great Britain, 1758-1934', in M. Traugott (ed.), Repertoire and Cycles of Collective Action (Durham, NC and London: Duke University Press, 1995), p.30.

³⁶ Police Abstract of Intelligence, No.29, 19 July 1930, AIR 23/417.

³⁶ Police Abstract of Intelligence, No.29, 19 July 1930, AIR 23/417.

³⁷ SSO (Sulaimaniya), 12 Aug. 1930, CO 730/157/5.

³⁸ Office of the Administrative Inspector (Sulaimaniya) to K. Cornwallis, the Adviser, Ministry of Interior (Baghdad), 11 Sept. 1930, CO 730/157/6.

³⁹ SSO (Sulaimaniya), 12 Aug. 1930, CO 730/157/5.

مغاير للوضع الحالي، ينبغي تنظيم حركة مستوحاة من التكتيكات الهندية المتمثلة في عدم دفع الضرائب.^{٤٠} في هذا الصدد، من المثير للاهتمام أن نلاحظ أن البريطانيين قد حثوا سكان السليمانية قسراً على متابعة التطورات في الهند منذ عام ١٩٢٠ من خلال أسرى الحرب الكرد الذين عادوا إلى المدينة من سوماربور وبيلاوي وناوغونغ. على حد تعبير الضباط البريطانيين، ويبدو أن جميع السكان "قد غرست فيهم عقائد الهنديين الساخطين المحترفين. وقام السجناء الذين أعيدها إلى أوطانهم ببث أول دعاية مناهضة لبريطانيا، داعين إلى وضع حد لعملية "تهديد كردستان" (هنديان بوناوا)، وهذا يعني حسب مصطلحاتهم تدهور (انحطاط) الزعماء وإفقار الفلاحين.^{٤١} واحد الأدلة على المزيد من الاهتمام بالحركة المناهضة لبريطانيا في الهند هو أن توفيق قزاز، أحد أبرز قادة الحزب القومي في السليمانية، كان معروفا باسم غاندي بين أصدقائه.^{٤٢}

وحت ك. كورنواليس، مستشار وزارة الداخلية العراقية، ادراكاً منه لهذه التطورات، المفتش الإداري في السليمانية على إقناع قادة السليمانية بضرورة الانتظار بهدوء قرار عصبة الأمم فيما يتعلق بالحكم الذاتي الكردي.^{٤٣} لكن محاولات تهدئة الوضع في السليمانية باءت بالفشل لأن تدخل الفاعل الثالث، الحكومة العراقية، في تصعيد التوتر بين الكتلتين، كان حاسماً في هذا الصدد. في نهاية آب ١٩٣٠، وأقالت بغداد توفيق وهبي واتهمته بتشجيع المشاعر الانفصالية بين سكان السليمانية. بعد هذا القرار، نظم الحزب القومي الكردي مظاهرات احتجاج على إقالة وهبي. وكان لانتشار الشائعات بشأن احتمال تعيين أحمد توفيق بك ليحل محله تأثير مقلق على الوضع العام. واعد

^{٤٠} المرجع نفسه.

^{٤١} Major E.B. Soane, Political Office (Sulaimaniya), to N.B. Fuller, the Acting Civil Commissioner (Baghdad), 1 Jan. 1920, FO 371/5068/E3297.

^{٤٢} SSO (Sulaimaniya), 12 Aug. 1930, CO 730/157/5.

أكد سربست قزاز، نجل توفيق، هذا وأكد أن والده قرأ عن استراتيجيات غاندي السياسية للحصول على الاستقلال الهندي. إضافة إلى ذلك، نشرت صحيفة جيان المحلية أنباء عن الأحداث السياسية الهندية في منطقة السليمانية. مقابلة الكاتبة، تشرين الأول ٢٠٠٧.

^{٤٣} Ministry of the Interior (Baghdad) to the Administrative Inspector (Sulaimaniya), 19 Aug. 1930, CO 730/157/5.

التعيين محاولة لخلق انشقاق داخل الحزب القومي. وكان أحمد توفيق بيك سابقاً متصرفاً للسليمانية ودخل في صراع مع بعض القادة المحليين داخل نادي زانستي كوردستان، والأهم من ذلك أنه كان صهر بابكر آغا، رئيس "المواليين لبغداد" من كونفدرالية بشدر العشائرية، وكانت قبيلته من أقوى القبائل الكردية التي كانت على خلاف مع الشيخ محمود وشقيقه الشيخ قادر.

وكانت النتيجة ازدياد نشاط حزب قادر، الذي - بصرف النظر عن الأهداف القومية - كان يواجه خسارة صديق شخصي هو توفيق وهبي، وتعيين متصرف جديد، بغض النظر عن سياسته، كان يتمتع بموقف غير ودي تجاههم. وعلى الرغم من الخلافات السابقة بين الشيخ قادر والشيخ محمود، فقد سعى الأول الآن إلى دعم الأخير، ورتب الشقيقان مصالحة، جعلت الغالبية العظمى من بشدر إلى جانبهم.

وكان هناك عدد من الوجهاء البارزين الذين أيدوا إجراء الانتخابات، منهم الحاج ملا محيي الدين ومصطفى باشا. لقد وقعوا ضحايا لعدة أعمال عنائية. وهكذا قررت كتلة الشيخ قادر خلال اجتماع رسمي مقاطعة الانتخابات المقبلة في ١٦ تموز ١٩٣٠، وبدأ مصطفى باشا في إلقاء خطاب مؤيد للعرب ومعاد لبريطانيا، لكن لم يسمح له بالانتهاء. حيث تم إبعاده بعنف عن الاجتماع واقتيد إلى المنزل تحت حماية الشرطة، حيث ظل مختبئاً لبضعة أيام. وعلاوة على ذلك، تم توزيع إخطارات تهديد مزينة بخنجر كردي ملطخ بالدم ومسدس على جميع الأشخاص المشتبه بتعاطفهم مع الحكومة.^{٤٤}

وأبلغ النقيب ألبان في أوائل أيلول قادة السليمانية الذين أعربوا في السابق عن عدم رغبتهم في المشاركة في الانتخابات، بعزمه على استئناف الإجراءات الانتخابية وحذرهم من مسؤولياتهم كحراس للأمن العام. منذ تلك اللحظة، تختلف الروايات المتعلقة بالأحداث. وماتزال التقارير البريطانية تشكل أهم المصادر المكتوبة حول أعمال الشغب التي أعقبت يوم ٦ سبتمبر ١٩٣٠. ومن الواضح أن قادة الحزب القومي والمشاركين لم يطلقوا على الحدث "شغباً" ولا يعرفون أنفسهم بأنهم "مثيرو الشغب". وعلى خلاف ذلك، تتحدث القصائد التي كتبها

^{٤٤} SSO (Sulaimaniya), 20 July 1930, AIR 23/417.

شهود عيان^{٤٥}، والتأريخ المحلي^{٤٦} عن انتفاضة شعبية ومجزرة ارتكبتها الجيش العراقي. ويقترح تشارلز تيلي، أن مصطلح "الشغب" يجسد حكما سياسيا وليس تمييزا تحليليا. وبهذا المعنى، تصف السلطات والمراقبون التجمعات المدمرة التي لا يوافقون عليها بأنها "أعمال شغب"، لكنهم يستخدمون مصطلحات مثل المظاهرات أو الاحتجاج أو المقاومة أو الانتقام لأحداث مشابهة بشكل أساسي، عندما يوافقون عليها^{٤٧}.

وادعى القادة الوطنيون براءتهم وألقوا باللوم على الحكومة العراقية في هذه الحوادث، ولم يشارك الضباط البريطانيون في سرد رواية موحدة. وغني عن القول إن الإدارة البريطانية لم تكن متجانسة في مواقفها السياسية: فأولويات المفوض السامي كانت تتعارض مع أولويات سلطات المقاطعات، ولم يكن الضباط المحليون دائما يفسرون السياسة الوطنية أو الإقليمية بشكل موحد أو يتفقون معها. تعد الروايات الآتية عن أعمال الشغب مثالا جيدا على كيفية اختلاف تصور المسؤولين البريطانيين لدورهم في العراق ومكانة الكرد في الدولة العراقية. في حين وصف التقرير الأول، الذي كتبه المفتش الإداري، "أعمال الشغب" بأنها نتاج "تلاعب النخبة" بالسياسة البريطانية، أما الثاني، فقد قام بكتابه ضابط الخدمة الخاصة، "عيون وآذان" جهاز المخابرات في السليمانية، حيث شدد فيه على "استفزاز" السلطات لسكان السليمانية الذين تظاهروا "بشكل عفوي" للتعبير عن غضبهم. في حين يشير الأول إلى وجود إرادة عامة للسكان الكرد للاندماج في الدولة العراقية، فإن الأخير، خلاف ذلك، أكد على العداء الشعبي تجاه الحكومة العربية.

وكتب المفتش الإداري الكابتن ألبان التقرير الأكثر شمولا عن الأحداث. وفقا لهذا التقرير، في صباح يوم ٦ ايلول، تم إرسال الدعوات إلى نحو ٣٠ وجيها من وجهاء يمثلون مختلف أحياء البلدة للتوجه إلى السراي للتصويت. وبعد ذلك بقليل، أفيد أن نحو ٥٠ شخصا من الطلاب و /السرسرية (المشاغبون) كانوا يتجولون في

البازار لكي يحملوا أصحاب المتاجر على غلق متاجرهم والانضمام للحشد المجتمع بالقرب من السراي. ازدادت الغوغاء بسبب عدد كبير من "المشاغبين والاشرار" وأصبحت تدريجيا أكثر صخبًا. وفجأة، بدأ قسم من الحشد في استخدام الكراسي الموجودة في مقهى كأسلحة ضد الشرطة، وأصيب بعضهم. واستهدفت الحجارة السراي والشرطة، فيما زاد عدد المساحي (Slings) والهاويات والقضبان وسط الحشد.

وصلت سرية من المشاة وأوقف المتظاهرون رشق الحجارة. وقامت القوات بتثبيت الحراب لتعزيز فرق القتال. ثم لوحظ هجوم من قبل مثيري الشغب المسلحين بالهاويات على الجنود، في حين كانوا يرشقون بالحجارة والكراسي عليهم أثناء تقدمهم بثبات^{٤٨}. ثم سمع صوت إطلاق عيار ناري وسقط جندي عراقي قتيلا. وأطلقت بعض الأعيرة النارية من مسدس و مسدس، فأدى إلى إصابة جنديين بجروح. ففتحت القوات النار على الفور، وسرعان ما اختفى الحشد مخلفا بعض القتلى والجرحى في الشوارع. وطبقا للكابتن ألبان، فإن الخسائر في صفوف مثيري الشغب كانت ١٣ قتيلا و ٢٣ جريحا، "جميعهم من أفراد الطبقات الدنيا"^{٤٩}.

وحسب استنتاج المؤلف أن الشغب نجم عن تصميم القادة على تدمير الانتخابات ب"الأساليب الإرهابية"، وقد وجدوا أن أسلحتهم الدعائية والإقناعية الأخرى "غير كافية لكسب كل الأعيان والمواطنين الى معسكرهم، ومن ثم إيقاف الانتخابات بالمقاطعة العامة"^{٥٠}. وأخيرا، فإن "الشغب"، وفقا لهذه الرواية للأحداث، لم تكن عفوية، بل كان منظما وموجها. مستوحى من الخطاب الإمبريالي عن الانتخابات كمنارة للحضارة، وذهب المفتش الإداري الى القول: أن الخسائر التي حدثت في الأرواح مع كونها أمرا مؤسفا، فإن إطلاق النار على عدد قليل من "المشاغبين والمشاكسين" كان أمرا لا بد منه، بدلا من "أن يتعرض المواطنون المحترمون الذين يحترمون القانون ويشاركون في الانتخابات البرلمانية لغضب وترهيب لا

⁴⁸ E.C.H. Alban, Administrative Inspector (Sulaimaniya) to K. Cornwallis, Adviser, Ministry of Interior (Baghdad), 11 Sept. 1930, CO 730/157/6.

⁴⁹ كانت الخسائر المادية كسر ١٥٣ نافذة من السراي و تحطيم ١٧ مصباح الشوارع. المرجع نفسه.

⁵⁰ المرجع نفسه.

⁴⁵ من بين الشعراء الذين استلهموا من هذه الأحداث، يمكننا تسمية بيرميرد (١٨٦٣-١٩٥٠)، فائق بيكس (١٩٠٥-١٩٤٨) والشيخ سلام عازباني (١٨٩٢-١٩٥٩).

⁴⁶ M.R. Hawar, Sheikh Mahmud the Hero and the State of Southern Kurdistan (in Kurdish), Vol. II (London: Jaf Press, 1991).

⁴⁷ C. Tilly, The Politics of Collective Violence (Cambridge: Cambridge University Press, 2003), p.18.

يطاق". لأن الخطر لم يكن يهدد الأمن في السليمانية فحسب، بل كان يهدد هيبة بريطانيا كذلك.^{٥١}

تم سرد نسخة مختلفة من الحدث من قبل ضابط الخدمة الخاصة في السليمانية، بي. اس. مومفورد. وذهب إلى أن السبب المباشر لأحداث الشغب في السليمانية هو محاولة قسم من الحكومة العراقية التراجع عن قرار مقاطعة الانتخابات الصادر في ١٦ تموز.^{٥٢} إن الحكومة فهمت المخاطر التي تخوضها. وكان ذلك واضحاً من حقيقة أن الشرطة قد تم تحذيرها في الليلة السابقة للحدث، وأنه تم إرسال قوات حماية من الشرطة لمرافقة المندوبين إلى الاجتماع قبل ظهور أي بوادر للاضطراب. وتم نشر رجال شرطة إضافيين في البازار والسراي مع أوامر لمنع إغلاق المتاجر ومنع الناس من التجمع بالقرب من السراي.

وفقاً ل. بي. اس. مومفورد، عندما انتشرت الشائعات حول القرار الذي اتخذته ألبان في أنحاء السليمانية، تجمع الحشد ببطء، وهم يهتفون بأنهم لا يريدون إجراء الانتخابات. ثم تسببت محاولة اعتقال شاب صاحب قلب مزاج الناس وهاجموا الشرطة بالعصي والحجارة. وبعد نصف ساعة، وصلت سرية من قوات الجيش العراقي وفتحت النار، على الرغم من أنه، وفقاً لمصادر مومفورد، لا يبدو أن الحشد قد استخدم أية أسلحة نارية. وقتل من جراء ذلك ١٦ متظاهراً، بينهم ١٠ صبيان، ونحو ٥٠ جريحاً، في حين أصيب أربعة من الجنود بجروح طفيفة، وقتل واحد بالخطأ على يد جندي آخر. وبعد ظهر ذلك اليوم، تم القاء القبض على قادة الحزب القومي، وكذلك الأشخاص المتورطين بشكل مباشر في أعمال الشغب.^{٥٣} وتم اعتقال مئات الأشخاص خلال شهر أيلول. وخلال الأيام التالية، بعد أن تلقى مومفورد العديد من الشكاوى من سكان البلدة، قرر إجراء المزيد من التحقيق في أحداث ٦ أيلول. وأوضح التحقيق أنه، بخلاف تقرير ألبان، كان معظم المندوبين (أصحاب المتاجر الصغيرة) قد

اجبروا على حضور الاجتماع الانتخابي في ذلك اليوم "بالقوة وأنهم لم يرغبوا في المشاركة".^{٥٤}

إلى جانب التطور الجلي لإطلاق النار، يبدو واضحاً حسب تقريرين بريطانيين أن المشاركين في التظاهرات ضالعون في تصعيد العنف باستخدام كل الوسائل المتاحة لهم لوقف الانتخابات المتنازع عليها. وبهذا المعنى، فإن العنف الذي اندلع في ٦ أيلول كان نتيجة لاستراتيجية عقلانية للتعبئة السياسية. وشجع نجاح التظاهرات وترهيب المعارضين السياسيين خلال صيف عام ١٩٣٠ كتلة الحكم الذاتي على المضي في هذا الطريق. كما فهم الكابتن ألبان جيداً، فإن المنظمين والمشاركين قد "عرفوا قوة الغوغاء والشغب".^{٥٥} في حين أنه من المحتمل أن المشاركين والمنظمين في تلك المظاهرة الجماهيرية أخطأوا في تقدير النتائج الدقيقة لأفعالهم وأن فيها عنصر من العفوية، إن الحوادث السابقة والإجراءات الجماعية، وكذلك استخدام "الأسلحة" والهراوات والعصي والحجارة، تخبرنا أن "متخصصين في العنف" أو "متخصصين في الغوغاء" قد ظهوروا في السليمانية. ولكن لماذا اكتسب العنف مكانة بارزة باعتبارها "الذخيرة الرئيسية للعمل الجماعي" - على حد تعبير تشارلز تيلي - داخل الحزب القومي؟

منذ تموز ١٩٣٠، لجأ حزب الشيخ قادر إلى العنف لتحقيق هدفين متكاملين. فمن ناحية، كان يهدف إلى تشويه سمعة الموقف "التوافقي" للخصم: المشاركة في الانتخابات وقبول الحزب "الموالي لبغداد" بالمعاهدة البريطانية العراقية لعام ١٩٣٠. ومن ناحية أخرى، لعبت الدولة دوراً حاسماً في الانحياز إلى الكتلة "المالية لبغداد" المنخرطة في المنافسة السياسية المحلية. وبذلك، أوجدت فرصاً وأسباباً لكتلة الشيخ قادر لاستخدام العنف لإعادة التفاوض على موقفها. وأدى تدخل الدولة إلى تعميق "الحدود العرقية"^{٥٦} بين الكرد، ممثلين في حزب الشيخ قادر، والعرب، ممثلين في الجنود العراقيين الذين قمعوا المشاغبين. واستخدم الحزب القومي الكردي قوة الغوغاء والعنف كأداة فعالة

^{٥١} المرجع نفسه.

^{٥٢} SSO (Sulaimaniya), 7 Sept. 1930, AIR 23/229.

^{٥٣} الشيخ قادر، توفيق قزاز، رمزي فتاح أفندي، عزمي وفائق بك بابان، علي عرفان، حمه عبدالرحمن آغا، عزت بك، محمد صالح بك، الشيخ محمد غولاني، ماجد أفندي كاني إسكان. في ١٦ تشرين الثاني ١٩٣٠ تقرر الإفراج عن غالبية أعيان السليمانية، باستثناء الشيخ قادر الذي وضع تحت الإقامة الجبرية في مدينة الناصرية، في حين حوكم رمزي فتاح أفندي وتوفيق قزاز.

^{٥٤} SSO (Sulaimaniya) to Air Staff Intelligence (Baghdad), 14 Sept. 1930, AIR 23/418.

^{٥٥} E.C.H. Alban, Administrative Inspector (Sulaimaniya) to K. Cornwallis, Adviser, Ministry of Interior (Baghdad), 11 Sept. 1930, CO 730/157/6.

^{٥٦} F. Barth (ed.), Ethnic Groups and Boundaries. The Social Organization of Culture Differences (Oslo: University of Forlaget, 1969).

المدن وجميع الحشد الحضري وجميع الكرد.... ويجب على سكان المدينة أن يحذوا حذو إخوانهم في الجبال، وأن يتعهدوا باتباعهم حتى الموت.^{٦٢} وكان الشيخ محمود ينوي أيضا إقناع الآشوريين، لا سيما المجندين في الليفيز^{٦٣} والشرطة، بالتخلي عن واجباتهم والانضمام إليه^{٦٤}. ولكن، كان نجاحه في هذا الصدد محدودا. وبحلول كانون الثاني ١٩٣١، انضم إلى جانبه سبعة جنود أكراد فقط من الجيش العراقي وتسعة رجال شرطة (سنة أكراد وثلاثة آشوريين) وأربعة طلاب.^{٦٥} وفشل الشيخ محمود في تنظيم ثورة جماهيرية واضطر إلى الاستسلام للبريطانيين في ربيع عام ١٩٣١، وعلى الرغم من أن غالبية الحضر والقبائل في منطقة السليمانية لم ينضموا إلى حركته،^{٦٦} باستثناء أتباعه الأكثر ولاء بين زعماء القبائل والديانات (بشدر وشيلانه وغوارة وهماوند). فان الشيخ محمود نجح في أن يصبح بطلا شعبيا في السليمانية بين الأنديين القوميين والطبقات الشعبية بشكل عام.^{٦٧} وأهملت الذاكرة الجماعية في السليمانية وكردستان العراق بشكل سريع صلاته الغامضة مع النظام الكمالي، والبريطانيين وزعماء الشيعة منذ عام ١٩١٨، علما وإن الشيخ محمود ليس "بقاطع طريق"،^{٦٨} كما كان يشار إليه غالبا من قبل الحكومة العراقية والمسؤولين البريطانيين، لكنه بطل

للتعبئة السياسية من أجل بناء ملامح مجتمع سياسي جديد. من خلال العنف والاحتلال، كان حزب الشيخ قادر يهدف إلى بناء مجموعة "نحن"، الكردية، مقابل "هم"، العربية، "العدو" الذي لا يمكن حل النزاعات معه.^{٦٩} وفي النهاية، ضمن سياق الصراع بين الكرد والعرب، فإن الكتلة "المعتدلة"^{٧٠} من قادة السليمانية إما ستندمج إلى "الراديكاليين"^{٧١} أو تدعمهم ببساطة.

ومن المفارقات أن الفائز المباشر في التعبئة الحضرية بين عامي ١٩٢٩ و ١٩٣٠ لم يكن الشيخ قادر وأتباعه، بل الشيخ محمود. وقد منح الاعتقال الفوري للشيخ قادر بعد أعمال الشغب الشيخ محمود فرصة للعودة إلى الساحة السياسية الكردية وتقديم نفسه على أنه نصير حقوق الكرد في العراق. وكان الكرد، بحسب الشيخ محمود، "ضحية" للقمع، ولذلك كان من المستحيل عليهم العيش مع العرب. على حد قوله: بسبب الحادث الذي لم يكن للعرب فيه الحق في استخدام البنادق الرشاشة ضد مواطني السليمانية، فالكرد جميعا كانوا مثارين. لذلك من المستحيل تماما أن يكون الفصيلان على علاقة ودية فيما بينهم والكرد من زاخو إلى ما بعد خانقين معا، طالبوا بلغة واحدة وبقلب واحد، تشكيل حكومة كردية تحت الانتداب البريطاني.^{٧٢}

وقام الشيخ محمود بمحاولات أخرى لكسب تأييد سكان السليمانية لقضيته من خلال الاستفادة من "شهداء أيلول الأسود". وأرسل بين تشرين الأول ١٩٣٠ وآذار ١٩٣١، عدة بلاغات إلى "أهالي السليمانية بقلوب مشتعلة" لإبقاء ذكرى تلك الأحداث حية ولحث الناس على عدم الثقة بالحكومة وخاصة الملك فيصل "القاتل الحقيقي لشهداءنا". ومغتصب الحقوق الكردية.^{٧٣} ليس من المستغرب أن يستخدم الشيخ محمود، بصفته زعيما للطريقة الصوفية، الرموز والخطاب الديني لإضفاء الشرعية على نضاله من أجل "الحقوق الكردية" ودعوة "سكان مدينة السليمانية" لاتباعه: "ساكني الجبال لهم الحق... للقول إنهم الأشخاص الذين يمكنهم الحصول على حقوق سكان

⁶² SSO (Sulaimaniya), 1 March 1931, AIR 23/ 233.

^{٦٣} هذه القوة غير النظامية كان قوامها نحو ٢٠٠٠ آشوري كانت موالية للقائد البريطاني وليست للحكومة العراقية. لعب ليفيز (Levis) دورا مهما خلال الحملات البريطانية ضد الثورات الكردية.

⁶⁴ E.C.H. Alban, Administrative Inspector (Sulaimaniya) to K. Cornwallis, Adviser, Ministry of Interior (Baghdad), 6 Nov. 1930, AIR 23/231.

⁶⁵ E.C.H. Alban, Administrative Inspector (Sulaimaniya) to K. Cornwallis, Adviser, Ministry of Interior (Baghdad), 3 Jan. 1931, AIR 23/232.

^{٦٦} انتقد الشيخ محمود الدور السلبي للناس في السليمانية نفسها في صحيفته دهنكي شاخ (صوت الجبل)، حيث أشار إلى أن سكان مدينة السليمانية جميعهم كانوا "مؤيدين للعرب" ولم يهتموا بأهل الجبال: Sheikh Mahmud and his followers. SSO (Sulaimaniya), 15 May 1931, AIR 23/234.

⁶⁷ SSO (Sulaimaniya), 9 Feb. 1931, AIR 23/233.

^{٦٨} للحصول على نهج انتقادي حول صناعة فئة "قطاع الطرق" من قبل الوكالات الحكومية وعلماء الاجتماع والذاكرة الشعبية، انظر: K. Barkey, Bandits and Bureaucrats. The Ottoman Route to State Centralization (Ithaca, NY and London: Cornell University Press, 1994), pp.179–88.

⁵⁷ C. Schmitt, La Notion du politique. The'orie du partisan (Paris: Calmann-Le'vy, 1972), p.67.

^{٥٨} عزمي وفائق بك بابان، عزت عثمان باشا، محمد صالح بك، ماجد مصطفى أفندي كاني أسكان والشيخ محمد الكولاني.

^{٥٩} الشيخ قادر، حمه أغا عبدالرحمن آغا، توفيق قزاز ورمزي فتاح أفندي.

⁶⁰ SSO (Sulaimaniya) to Air Staff Intelligence (Hinaidi), 14 Oct. 1930, AIR 23/230.

⁶¹ Sulaimaniya Report, 20 Oct. 1930, AIR 23/418.

السياسيون البريطانيون في عملية بناء الهويات المحلية من خلال تحديد الساحة التي دخلت إليها الفصائل السياسية المختلفة (المؤيدة للحكم الذاتي / المؤيدة لبغداد) للمنافسة، والفئات التي تم ترتيب المجموعات فيها (كردية/ عربية)، وبواسطة تحديد القادة المعترف بهم بين سكان السليمانية. ولد تدخل المسؤولين البريطانيين والدولة العراقية صراعا بين كتلتين من القيادات، الأحزاب الموالية للکرد والأحزاب الموالية للعرب، كانتا تتقاتلان على موارد سياسية رمزية على المستويين المحلي والإقليمي. بهذا المعنى، يجب فهم راديكالية التعبئة السياسية التي أدت إلى أعمال الشغب في ٦ ايلول ١٩٣٠ على أنها رد فعل الحزب القومي الكردي على عدم الاعتراف بالحقوق الكردية في المعاهدة الأنجلو-عراقية لعام ١٩٣٠، وكذلك على التحدي الذي تم وضعه من قبل أنصار الحكومة العراقية في السليمانية.

وادی الدور المركزي الذي اضطلع به الشيخ محمود في مرحلة التحريض في المناطق الريفية في كردستان بعد أعمال الشغب، وخاصة بين عامي ١٩٣٠ و ١٩٣١، إلى تهيمش العناصر القومية الحضرية الناشطة في مجال النضال السياسي، وهذا ما يشير إلى تراجع التعبئة الحضرية في السليمانية حتى الحرب العالمية الثانية.

ملاحظات

يعرب جوردي تيجيل جورجس عن امتنانه للمنحة التي قدمتها المؤسسة السويسرية الوطنية للعلوم لدعم أبحاثه في مكتب السجل العام وفي كلية الدراسات الشرقية والأفريقية (لندن). والشكر خاص للدكتورة نيليدا فوكارو من SOAS على إشرافها، والدكتور كامران أحمد منتك من جامعة صلاح الدين - أربيل لتزويده بمجموعة مختارة من القصائد الكردية فيما يتعلق بأحداث ٦ ايلول ١٩٣٠.*

الصعب التأكيد على أن "الضابط" كان يشترك في فكرة العضوية المشتركة نفسها فيما يخص "المجتمع المتخيل" مثل النخبة القومية. يجب أن يجرى المزيد من البحث حول ماذا كان بالضبط "جدول أعمال" الضابط في السليمانية في ذلك الوقت.

* نشرت هذه المقالة في مجلة Middle Eastern Studies, Vol.44, No.4, 537 - 553 July 2008 "دراسات شرق أوسطية" باللغة الانجليزية.

قومي.^{٦٩} أخيراً، نجح الشيخ محمود أيضاً في تحويل أحداث شغب ٦ ايلول إلى رمز للمقاومة الوطنية (ضد العرب حتى الأربعينيات.^{٧٠} يبقى السؤال لماذا، ومع وجود بعض العمليات الراديكالية في الساحة السياسية في السليمانية، لم تكن هناك "روتينية"^{٧١} لأعمال الشغب في المدينة. يمكن للمرء أن يطرح فرضيتين متكاملتين. فمن ناحية، أدت عودة الشيخ محمود إلى المشهد السياسي إلى تحول في مركز ثقل الأنشطة الكردية من المدينة إلى الريف حتى أيار ١٩٣٠. ومن ناحية أخرى، أظهر فشل حركة الشيخ محمود عام ١٩٣١ أن الثورات المتفرقة ضد الحكومة العراقية دون دعم بريطانيا العظمى ليس لها مستقبل سياسي. وأدركت النخب القومية في السليمانية أخيراً أن القوى المنتدبة، ومن بينها الضباط البريطانيون المؤيدون للکرد مثل سي جيه إدموندز، تريد دمج كردستان في الدولة العراقية. وهكذا، بحلول عام ١٩٣١، كان هناك ميل من جانب القادة السياسيين المحليين إلى انتظار قرار عصبة الأمم فيما يتعلق بإنهاء الانتداب.^{٧٢}

وسمح إنشاء "كردستان الجنوبية" من قبل بريطانيا العظمى في عام ١٩١٨ بإعادة تشكيل الوجود الحضري للسليمانية والتوسع التدريجي للخطاب القومي بين سكانها بعد الاضطراب (الاضلال) الواسع الذي سببته الحرب وانهايار الإمبراطورية العثمانية.^{٧٣} وشارك الضباط

^{٦٩} جعل الشيخ محمود قائدا وطنيا خالصا ليس استراتيجية جديدة للأحزاب السياسية الحديثة في كردستان العراق. بعد ثورة ١٤ يوليو ١٩٥٨، أي بعد عامين من وفاته، حملت الحشود المتظاهرة المؤيدة للجمهورية، في شوارع السليمانية صورة للشيخ الخالد والزعماء الكرد المشهورين مثل مصطفى البارزاني، رئيس الحزب الديمقراطي الكردستاني. أوراق إدموندز، صندوق ١/٢٨.

^{٧٠} المفتش الإداري (كركوك) لسعادة السفير البريطاني (بغداد)، ٢٤ تموز ١٩٤١، FO 624/63.

^{٧١} تعبير مستعار من:

P.A. Gossman, Riots and the Construction of Communal Identity Among Bengali Muslims, 1905-47 (Boulder, CO: Westview Press, 1999), p.165.

^{٧٢} تم التعبير عن هذا الموقف، على سبيل المثال، من قبل توفيق وهبي الذي ذكر، في محادثة مع سي. جي. إدموندز، أن فكرة الحكم الذاتي كانت بالفعل في كل أذهان في السليمانية و "إذا كان الناس هادئين الآن، فذلك يعود إلى شعورهم ببساطة أنه لا توجد فرصة لتحقيقه". Edmonds Diary, para.602, 21 Nov. 1931. Edmonds Papers, Box 27/1-3

^{٧٣} في الواقع، كما أفاد النقيب ألبان، فإن جميع ضحايا أعمال الشغب في ٦ سبتمبر ١٩٣٠ كانوا من الطبقات الدنيا. مع ذلك، في غياب الأدلة، من

شەبەك و كاكەیی: بزواتی ئەتیککی لە کوردستانی عێراق

میشیل لیزینبیرگ

فاکەلتی فەلسەفە/ زانکۆی ئەمستردام
و. پەروەند سەباح

پێی دەلێن. ئەگەرچی شیوەزارەکانی باوەری ئایینی ناوچەکە و دیالیکتەکان و پەیوەندیی نێوان ئەو گرووپ و پیکهاتانە، بە پێی پتویست ئاوریان لێ نەدراوەتەو. ئەم لیکۆلێنە وەدیه تیشک دەخاتە سەر تاییەتمەندیی دوو لەم جۆرە پیکهاتانە، ئەوانیش شەبەک و کاکەیین. تاقمی سێنەمی پیکهاتەکان، سارلییەکان، ناوچەیهکی گەڕنگ لە پەیوەندیی نێوان دوو کۆمەڵەکی تری پیشوودا پیک دەهێنن. ئەم توێژینە وەدیه، لە ڕووی ڕەچەڵەکناسییەوه، زانیارییهکی کەم دەخاتە ڕوو. لەبیری ئەمە، لێرەدا زیاتر بایەخ دەدرێ بە دوایین پەرەسە (تطور) کانی پیکهاتە کۆمەڵایەتی و (بەتاییەتی کاریگەرییە چاوەڕواننەکراوەکانی سیاسەتی نوێی حکومەتی عێراقی) ئەو دیالیکتەکانی وا قسەیان پێ دەکەن. ئەو داتا و زانیارییانە کە بۆ ئەم مەبەستە کۆکراوەتەو، سەرەتایی و سنوورداری، بەلام پێم وایە - هەرچۆنیک بێ- لە دۆخی ئێستادا سوود بەخشن. وێرای ئەوه، بەو هیوایەین ئەو تێبینییانە تەواوەکی بابەتەکە بن، ئەگەر لە داهاقودا بەهۆی توێژینە وەدیهکی فراوانترەوه بە بێ کەلک سەیرنەکریین.

۱. پێشینهی میژوویی

زۆربەیی زۆری میژوویی ئەو کۆمەڵە و تاقمانە کە لێرەدا سەرنجیان دەخەینە سەر، بە لیلی و ناروونی ماوەتەوه، چونکە ئەوانە لە دەروەدی ناوەندە سەرەکییەکانی جیهانی ئیسلامی گەشه و نەشونمایان کردووه. بەرەوام هەول دراوه ڕەچەڵەکی ئەو کەمینە و پیکهاتانە ڕۆژەهلای تورکیا و باکووری عێراق و ڕۆژاوی ئێران بۆ سەرەدەمەکانی پیش ئایینی ئیسلامی بگەڕێنەوه، ئەگەرچی دەبێ دەرکەوتنیان وەک پیکهاتەیهکی نەژادیی جیاواز لە بنەرەتدا بگەڕێتەوه بۆ سەرەدەمی ئالۆزی نێوان داگیرکارییهکانی مەغول و بەهیزبوون و گەورەبوونی ئیمپراتۆرییهتی عوسمانی و

شەبەک و کاکەیی دوو پیکهاتەیی جیای کوردستانی عێراقن. دەشی وەک دوو کۆمەڵەیی ئەتیککی جیاواز دەورووبەری سەدەیی شازدە بەرانبەر بە بەربەرەکانی عوسمانییەکان و سەفەوییەکان لە ناوچەکەدا دەرکەوتن. لەم دوااییەدا، پیکەیهکی ناروونیان لەنیو هەمەجۆری ئەتیککی ناوچەکەدا هەبووه. لەم توێژینە وەدیهدا، گەڕنگییهکی تاییەت بە بەجێهێنانی سیاسەتی تیکدەرانه و سڕینەوه و تواندە وەدی سالانی ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ی حکومەتی عێراقی دراوه. توێژینە وەدیه، لە ڕێگەی کۆکردنەوهی چەند نمونەیهکەوه لە دیالیکتەکان، دەگاتە ئەو ئەنجامە کە شیوەزارەکانیان شیوەیهکەن لە شیوە ئاخواتنەکانی دیالیکتی هەورامی و گۆرانی.

پێشەکی

ئەو زانیارییانە کە تا ئێستا لەبارەیی ئەو کەمینانەوه بە درێژیی ناوچە سنوورییهکانی تەلەعفەر و مووسل و کەرکوک و خانەقینی کوردستانی عێراق لەبەردەستەن، زۆر کەمەن. پیکهاتەکانی شەبەک و باجەلان و سارلی و کاکەیی و ئەهلی حق و یەزیدی، خاوەن پسپۆری و پلە و پایە جۆراوجۆری ئایینی تاییەت بە خۆیان. ئەو مۆریدانە کە تیکەل بەو پسپۆرە ئایینیانە بوون، ڕۆلێکی گەڕنگیان لە پاراستنی یەکگرتوویی کۆمەڵەکەدا هەیه. لێرەدا، ئەو کۆمەڵانە زۆر لە تەریقەتە سۆفیگەرییه ئۆرتۆدۆکسەکان دەچن، بەلام باوەر و مومارەسەیی ئایینیان تیکەلەیهک لە ڕەگەزەکانی پیش ئیسلام و گومرا و بێدینەکان پیک دەهێنێ. جگە لە یەزیدییهکان، کە بە کوردیی کرمانجی و بادینی قسەدەکەن، هەموویان بە دیالیکتەکانیان لە یەکتەر جیا دەکریتهوه. بێگومان زۆربەیی ئەندامانی کۆمەڵەکان بە شیوەزاری گۆرانی، هەورامی یان ماچۆ دەدوین، وەک ئەوهی خەلکی ناوچەکە

سەفەوی لە سەدە ١٣-١٧دا. ئەم سەردەمە بە پشێویی سیاسی و سەرھەڵدانی خێرای یەک لەدوای یەک چەندین میرنشین و دەسەلاتی خۆجێیی و ھەبوونی بۆشایی ھێز لە ناوچەکەدا ناسرابوو. لەسەر ئاستی ناوڤ، بەرکەوتنی چری گەلانی خاوەن نەژاد و ئەتتیکیی ھەمەجۆر و پێشینیە زمانەوانی و ئایینی و مەزھەبی جیاواز لەئارادابوون. ئەو بارودۆخانە دەرڤەتیکیی گونجاو بوون بۆ پەیدابوونی پیکھاتە کۆمەلایەتیی نوێ و خۆجێیی و ئاوێتەیی فیکری و مەزھەبی و ئایینی جیاواز و لادەر لە ناوچەکە. تورکمانەکان، کە سەدە ١٥ دەھەم لە ناوچەکە دەرکەوتن، بە پوولەت لەسەر مەزھەبی سوننەیی سۆفی کۆنەپاریز و نەریتخواز بوون، پۆحییەتی بەھیزی غازیی (جەنگاوەری ئایینی) یەکان کاری تێکردبوون. بەلام -لە راستیدا- لە ڕووی بیروباوەری ئایینی و ھەمەجۆر گومراوون، ئایینەکیان لە ڕەگەزەکانی مەزھەبی شیعە و مەسیحیتی و شامانیتیی* ئاسیای ناوەراست پیکھاتبوو. وادیارە بە سەر بەستی تیکەل بە گوندنشینەکانی ئەنادۆل بوون، کە لەوانە یە سەرھەتا زۆربەیان لەسەر ڕیازی ئایینی مەسیحی بوون، دواتر ئایینی خۆیان بەخێراییی بۆ تیرە و مەزھەبە ھەمەجۆرەکانی ئیسلام گۆرییی. ھەندیک نووسەر ئاماژە بەوە دەکەن کە چەندین تیرە مەسیحی کەوتبوونە مومارەسە ئایینی خۆیان لەنیو ئەو کۆمەڵانەدا کە تازە سەریان ھەڵدابوو. بۆیە لەوانە یە ئەو پیکھاتانە لە ڕیگە تیرە مەسیحی گومراکانی وەک بەلگانییەکانی ناوچە شاخاویەکانی ڕۆژھەلاتی ئەنادۆل وە دروستبوون، نەک کلێسە بیزەنتییە نەریتخوازەکان، کە تا ئەو کاتە یە دەولەتیک ئایینی لە ناوچەکەدا ھەبوو (بارنس ١٩٩٢: ٣٥). تا بە ئەمڕۆ دەگا، دەرک بەشیکی زۆری ئەو مومارەسە ئایینیە باوەی نیو عەلەوی و شەبەک و کاکەییەکان،^١ لە بنەڕەتدا ھیی

* شامانیتیی: دینیکی سەرھەتایی باکووری ئاسیایە، باوەری بە ھەبوونی جیھانیکیی شاراوەیی خواوەندان و شەیتانەکان و گیانی پێشیانە و ئەم جیھانە ھەر وەلامی شامان دەداتەو، کە جادوو بەکار دێت بۆ چارەسەری نەخۆش و دۆزینەوێ شاردراوەکان و کۆنترۆلی ڕووداوەکان. (گوقاری ژین)

^١ ئیقانتو (١٩٥٣) لە ئەگەری کاریگەری تیرە مەسیحی پۆلسی لە سرووتەکانی کاکەیی دا دوواو. بیرج (١٩٣٧: ٢١٥ و ئەو بەدوا) بەکورتی باسی مەسەلە کارتیکردنی مەسیحیتیی لە ھۆزە تورکمانەکان کردووە، کە گەشەیی کردووە بەرھو بەکتابی. (صراف، ١٩٥٤: ٤٧؛ فیتوگراڤوف ٢١٤: ١٩٧٤) باسی مەییخواردنەوێ کاتی

مەسیحییەکان بووب. چەند شارەزایەکی تری وەک ڕۆکس (١٩٦٩) جەخت لە پیکچوونی ئایینی ئەھلی حەق و عەلەویەکانی تورکیا لە لایەک و بیروباوەری و مومارەسە دینی پێش ئیسلامبوونی تورکانی ئاسیای ناوەراست لە لایەکی ترەو، دەکاتەو.

لە ناوچە دوورەدەستەکاندا، سۆفیە گەرکەکانی وەک (قەلەندەر و باباکان) پەنایان بردووەتە بەر ئەو جووتیارانە کە باوەریان بە ھەزارسالە ھەبوو و بەلایینی کۆتایی ھێنان بە نادادی و سەرھەڵدانی سەردەمی باوەری وەفادارییان پێداون. ئەو سەرکردانە خاوەنی ھەییەت و توانایەکی زۆر بوون، گەردبوونەوێکانیان ھەمیشە ھاوشیوەی تەریقەتی سۆفیەکان بەرفراوان بوو، مەرامیان وابوو لە بەھای جیاوازی نیوان ئیسلامی سۆفیگەری و باوەری و مەزھەبی ئایینەکانی تر کەمبکەنەو. لە بەر ڕووناکی بزووتنەوێ سۆفیە نەریتخوازەکاندا، ڕیاز و باوەری خۆیان بە شێوەیەک بلۆدەکرەو، کە زۆر بەکەمی وەک ئیسلام ناوێبران، لە وانە بلۆکرەوێ بیروباوەریان سەبارەت بە زیندووبوونەوێ مرقف. ئەگەرچی بنچینەیی باوەری و بیر و بۆچوونی سۆفیگەری لە سەدە ١٩ تۆھەمی زاینیدا دروستبوو، بەلام سۆفی و تەریقەتەکانی سۆفیگەری وەک شێوەیەکی ڕیکخستنی کۆمەلایەتی لە سەدە ١٩ دوازدەھەم بەدواوە بلۆبوونەو. ئەو ھەش دواي ئەو پشێویی و ئالۆزییە کۆمەلایەتیە کە بەھۆی سەلجوقییەکان و بەتایبەتی ھێرش مەغولەکانەوێ زیاتر پەرەیی سەند (لایدوس ١٩٩٢: ٢٦؛ تریمینگام ١٩٧١: بەشی دووھم). لەوانە یە سەرھەڵدانی تەریقەتەکانی ناوچە کە لەم سەردەمدا، بەراوردبکری بە خێراییی بلۆبوونەوێ تەریقەتەکانی وەک نەقشبەندی، کە لەبەر یا ھەبوونی بۆشایی ھێزی ناوچە کە، یان ڕووخانی میرنشینەکانی دەولەتی عوسمانی لە سەدە ١٩ نۆزدەھەمدا، دروستبوون (قان برونسین ١٩٨٩: بەشی چوارەم). ھەمەزی لە (١٩٩٠: بەشی ھەشتەم) دا بەوردی باسی ئەو دەکا کە ئەھلی حەق وەک جوولانەوێەکی کۆمەلایەتی دەرکەوت، بانگەشەیی دەرک بۆ باوەرھێنان بە ھەزارسالەیی و یەکسانی و داشکاندن بەرژووەندی خەلکی ڕەسەن بەسەر ھیی کۆچبەرەکاندا و ھەروەھا دوولایەنی ئایینزا لە سەدەکانی پازدەھەم و شانزەھەمدا.

سرووتەکان، ددانان بە پاپادا و پەرستنی سیننەیی پیروز (کە بریتییە لە خدا و محەمەد و عەلی، کە بەئەسل مەسیحییە) دەکەن.

لەم ڕوودووە، هاو شیوەی مەزەکیەکان^۲ و جوولانەوێ کۆمەڵایەتیەکانی پێشوی ئێران لەقەڵەمیانداون.

یەکیک لەو تەریقەتانە، شیخ سەفەدین ئەردەبیلی ڕێبەری دەکردن، پاشان لە سەدە یازدەهەمدا جوولانەوێ بوو بە بزاوێکی چەکداری بە ناوی جوولانەوێ غازییەکانەو (Ghazis). نەوێ و وەچەکانی سەفەدین، کە دامەزرێنەری ئیمپراتۆرییەتی سەفەوی بوون لە ولاتی فارس، دەستیان کرد بە بلۆکردنەوێ ئایینی ئیسلامی گومرا و خۆیان وەک شوێنکەوتەیی ئیمامی عەلی ناساند، تا سۆز و مەیلی هەپەمەیی عەلەوییەکانی ڕۆژەلاتی ئەنادۆل بۆ خۆیان رابکێشن (Mazzaoui 1972). زۆربەیی جەنگاوەری ئەو خێلە تورکمانانەیی کە لەتەک ئەوان شەریان دەکرد، بە مەندیل و سەرپیچی سوور جیا دەکرانەو، هەر بۆیە دواتر بە قزلباشەکان، واتا (مەندیل سوورەکان) ناوبانگیان دەکرد.

بەم شیوەیە بە تێپەربوونی چەندین سەدە، ئایینی باوی ئیسلامی لەگەڵ سۆفیگەری لەسەر حیسابی سوننەیی نەریختواز و شیعیی موسوڵمان گەشەیی کرد. تەنیا لە سەدە یازدەهەمدا دەسەلاتی عوسمانی و سەفەوی دەستیان کرد بە سەپاندنی دەولەتێکی ئایینی بەسەر خەڵکی ناوچەکاندا. دوا ی شەری چالدران (۱۵۱۴)، سولتان سەلیم هەزاران عەلەویی بەکۆمەڵ کۆشت. بۆیە ئەو قزلباشانەیی کە لەژێر دەسەلاتی عوسمانی دا مابوونەو، ئەگەر بیانویستایە لەو کۆشتارگەیی^۲ دەربازبین، دەبوو لە ڕینگەیی پەيوەندیکردن بە تەریقەتی بەکتابشی سوننییەو، باوەری دینی خۆیان بشارنەو، ئەگەرچی تەریقەتەکانی سۆفی هەلنەوێشانەو. هۆی ئەمەش ڕوون و ئاشکرایە، چونکە ئەوانە بەردەوام لە لایەن حکومەتەکانی ناوەندەو وەک تاقمێکی شەپکەر بەکار دەهێنران. بەم جۆرە، تەریقەتی بەکتابشی بەردەوام تا سەدە یازدەهەم ڕۆلێکی گرنگی

لە سەرکردایەتی یەنچەرییەکان و سەربازگەلی کارامەیی سوپای عوسمانی دا گێرا. کۆمەڵە و تاقمەکانی تریش، کە گومان دەکرا ئۆرتۆدۆکس بن، بە هەمان شیوە پینگەیی خۆیان بە قایمی هێشتەو: باجەلانەکان لە سەدە یازدەهەمدا هاتنە موسول، دەستیان کرد بە کۆکردنەوێ باج. پێدەچی کاکەییەکانیش پەيوەندییەکی باشیان لەگەڵ والیی عوسمانییەکان بەستیی، هەتا هەندیک جار پالێشتیی دەمراست و کەسە ناسراوەکانی ناوچەکانەوێ دەکرد (Edmonds:1957) ئەمە تا ڕادەیک ئەو راستییە دەردەخا کە تاقمە گومراکانی وەک شەبەک، دەیان توانی بەبێ کێشە لە دەشتەکانی نزیک موسول بژین، هەروەها کاکەییەکان لە دەورووبەری کەرکوک نیشتەجێ بوون، نەوێک لەو ناوچانە کە لە جیهان و ناوچە دور دەستەکانی دەسەلاتی ناوەندی دوربوون.

بارودۆخی ئەو گروپ و تاقمانە وەک پێکھاتەییەکی جیاوازی نەزادی، بواریک بۆ گفتوگۆ و گەنگەشەیی بابەتەکان دەخاتە ڕوو. لەبەرئەوێ بیروباوەری پێش ئیسلام و ئایسلامی تا ڕادەیک بەرچاوە لە باوەڕیاندا بەدی دەکری، زۆر بەئاسانی دەتوانین بە (غولات: توندڕەوی مەزەبی) شیعی ناویان بنێین، وەک ئەوێ (Mussa 1988) دەلی، ئیستا هەندیکیان بیروباوەر و عەقیدەیان هێندە گومراپیان پێوە دیارە، دراوسی و دەورووبەر هەرگیز بە موسوڵمان دایاننانین. ئەگەرچی چەندین ئامارە لەبەر دەستدان، کە هەندیک لەو کۆمەڵانەیی وەک کاکەیی و یەزیدی سەرەتا بە تەریقەتی سۆفی نەریختواز و ئۆرتۆدۆکس سەیر دەکرا، بە واتایەکی تر، گومراپیی ئەو پێکھاتانە بە تێپەربوونی کات زیادبوو، یان فشاری زیاتریان خراوەتە سەر، تا خۆیان بە نەزادی^۳ جیاواز دەرێخن. لەگەڵ ئەوەشدا، هەموو ئەندامانی ئەو کۆمەڵانەیی وێنە لەگەڵ کردوون، لە ڕووی نەزادییەو بێ دووڵی خۆیان بە کورد دادەنێن، تا ئەو ڕادەیی هەندیکیان ڕۆلێکی چالاکیان لە بزوتنەوێ نەتەوایەتی کوردی دا هەبوو. ئاشکرایە خۆیان لە ڕووی

^۲ کرینبرۆک (BSOAS ۱۹۹۱) لە پێداچوونەوێ ئەم کتێبە دا دەلی: هەمزیی لە جەختکردنەوێ توخمەکانی هەزارەیی و هاوسانی دا پێی لێ هەلبێو و بە هەمان شیوە ڕەنگە توخمە دوانەییەکان لەو دەمدا ڕوون نەبوون (بروانە: ڤان برونسین).

^۳ تریمینگهام (۱۹۷۰: ۳-۸۲)، فینوگرادوف (۱۹۷۴: ۲۱۰) دەلین شەبەک، باجەلان و سارلی خۆپاریزی (التقية) (شاردنەوێ ژیا نی راستەقینە تاکە کەس) یان کردووە لەژێر بەرگی خۆپاریزی بەکتابشی دا. بەلام من هیچ بەلگەییکی چنگنەکەوت بێسەلمینی هیچ پێوەندییەکی رەسمیان بە مەسەلەکەو هەبێ.

^۴ ڤان برونسین (n.d.) (بێ سال) سەرنجی داو کە دوایین پەرەسەیی لاهووتی دووانەیی نیوان یادگاری و خاموشیی ئەهلی هەق لە ناوچەیی گورانی ئێران، وەک دەردەکەوێ، بە پێچەوانەیی تیرەیی لاهووتی ئیبراهیمیەو. هەروەها دەلی: ئەم داھێنانەیی باوەر پشت بە نەریتی کۆنتری دوانەیی دەبەستی کە دەماو دەم پارێزراو، یا ڕەنگە لەو ئیزیدیانە خواسترا بێ کە وێدەچی هەندێ سەیدی یادگاری لە سەدە یازدەهەمدا پێوەندییەکی توندوتوڵیان لەگەڵیان هەبوو.

ئایینی و زمانەوانییە وە جودانە کردوووە، زیاتر ھەستی کوردانەیان بەسەردا زال بوو. بئگومان ھیچ بەریەکەوتنیکی لەگەڵ ھیچ نەتەویەکی تر لە ئارادانەبوو، تا خۆیان لە ئاستیکی جیادا ببینن. بۆ نموونە، دەکرێ مڕۆڤ لە گوندیک و لە پینوشوین (سیاق)ی جیاوازا خۆی بە شەبەک، کورد، یا ھاوولاتییەکی عیراقی دابنێ. شەبەک و کاکەیی وەک ھەر گرووپیکی گومرا، پێگەییەکی لیل و ئالۆزیان لە نەژادی ناوچەکەدا ھەیە. ھەرچەندە سالانی ۱۹۸۰ دانیشتوانی باکووری عیراق زۆریان لێکرا، تا یەک نەژاد و ئەتیک بۆ خۆیان ھەلبژێرن، دەبینن چۆن دواتر ئەو ھەلبژاردنە گۆرانی بەرچاو و خیرا بەدوای خۆی دا دەھێنێ.

دەستنیشانکردن و دیاریکردنی ناویکی گشتی و ھاوبەش بۆ ئەو کۆمەلانە، پێویستی بە سەرنجی زیاتر ھەیە. ئەلشوانی (۱۹۸۹) گومان دەخاتە سەر لەقەڵەمدانی کاکەییەکان بە نەژادیکی عەرەبی، گومانەکانی بە ھەمان شیوە بە گرووپ و تاقمەکانی تریشەو پەیوەستن. کاکەیی و گرووپەکانی تر، پیناچی بیر لەو بکەنەو خۆیان بە نەتەویەکی جودا دابنێن، وەک ئەوێ کورد و عەرەب خۆیان جودا کردوووە. لەبەرئەوێ پیکھاتەییەکی ناخیەکیان ھەیە، ناوھێنان و پیکخستیان لە شیوەی خێل و تیرەدا نەگونجاو. بە ھەمان شیوە، ناوھێنانی تەریقەت وەک ئەوێ بۆ سۆفیەکان بەکاردی، ئەگەر بۆ ئەو کۆمەلانەیش بەکاربێ، ئەو گرووپانە زیاتر بە کۆمەڵەییەکی ئۆرتودۆکس و نەریتخواز دەژمێرێ، وەل لەوێ لە راستیدا وای (چەمکی رێگای بەرەو خودا، واتە ھەر تاکیک دەتوانی ئەو ئەزمونە ئاسمانییە تاقی بکاتەو، لە کاتیکیدا لێرە مەبەستی لە چەند کەسیکە لێتی دەگەن، ئەوانیش چەند پلەییەکی جیاوازیان ھەیە، وەک پیر و باباکان کە دەگەنە مەعریفەییەکی تەواو، بە حەق و راستی دادەنێن). لە تاییەتمەندیشیان کەم دەکاتەو، کە ناکرێ بە داب و عورفی ئیسلامی دابنرێ. ھەروەھا ئەم چەمکە زیاتر جەخت لە باوەڕ و مەزھەب دەکاتەو، نەوێک لایەنی پیکخستن. ئەلشوانی دەگاتە ئەو ئەرەنجامەیی کە باشترە کاکەییەکان بە کۆمەڵە ئایینی نیھلا (Nihla) بانگبکری، ئەگەرچی ئەم چەمکەش زیاد لە پێوست گرنگی بە لایەنی ئایینی دەدا. لە راستیدا، شیواترین و گونجاوترین زاراوە و چەمک، تا بۆ ئەو کۆمەڵە جیاوازانە بەکاربێ، چەمکی تیرە (تایەفە)یە.

ئەمە دەربرینیکی گشتییە، بۆ ھەموو تیرە ئایینی و چین و تیرەکانی وەک یەزیدی و کاکەیی و مەسیحی و تەنانت خێل و تەریقەتی دەرویشەکانیش،^۵ بەکاردی. ئیستا گرنگترین خال پێویستە لەبارەیی ئەو پیکھاتانە و بیزانین، ئەوێ کە ئەو کۆمەلانە لەسەر بنەمای خێلەکی و ھۆزایەتی و خزمایەتی دانەمەزاون، ھەرچەندە ھەندیک لە ئەندامانی ئەو گرووپانە پەیوەندیی خێلەکیان ھەیە و بە کۆمەڵە و تیرەیی نەژادی جیاواز دادەنێن، ئەوێش بەگۆڕەیی پیکھاتەیی ئایینیان، نەوێک زمانەوانییان.

۲. شەبەک

لە کۆنەو، زۆربەیی زۆری تیرەیی شەبەک لە گوندی بچووکبچووی پۆژھەلاتی مووسل تا ئاسکی کەلەک لەسەر زبێ گەورە ژیاون (پروانە: نەخشەکە). پیکھاتەیی مەسیحی و باجەلان و (ھەندیک جار لە گوندەکانیش پیکەو ژیاون) تورکمان و عەرەب، ھەروەھا ھێندیک سەرۆتەر لە باکووری پۆژاوا، یەزیدیەکان دراوسی نزیکیان. لەنیو دراوسێکاندا، خەبەرەدریکی شەبەک باسی ئەو کاکەییانە دەکا، بەتایبەتی ئەوانەیی کە لە نزیکی زبێ گەورە دەژین، لەوانەیی مەبەستی لەو کۆمەڵە (سارلی)یانە بێ کە ژیاون لە دەورووبەری ئاسکی کەلەک بەسەردەبەن. ئیستا خەمڵاندنی ژمارەیی شەبەک کاریکی قورسە. ھەوائێرەکەم ئەوێ پیناچ گۆتە سەرچەمی دانیشتوانی ئەو ۶۰ شەست گوندە و تەواوی ئەو چەند ھەزارەیی کە لە شاری مووسل دەژین، ۱۰۰,۰۰۰ سەدھەزار کەس دەبێ. لە سەرژمێری سالی ۱۹۶۰دا، دانیشتوانی ۳۵ سەوپیچ گوند بە ۱۵,۰۰۰ پازدە ھەزار کەس خەمڵاندراو؛ پێشتر دەسەلاتی ئینگلیز سالی ۱۹۲۵ دانیشتوانی ناوچەکەیی بە ۱۰,۰۰۰ دە ھەزار کەس خەمڵاندبوو (Vinogradov 208:1974).

راپۆرتە سەرەتاییەکانی ئیتۆلۆجی، زانیاریی کرچوکال و ناوونیان بلۆدەکردووە: ریچ (۱۸۳۶: ۸۳، ۸۴، ۱۰۵) لە سەردانەکەیدا باسی کردووە بەنیو ھەندیک گوندە تەپەریو، دانیشتوانەکیان کوردی باجەلان و پۆژبەییانی بوون (ئەو گرووپانەیی کە لە شەبەکەو نزیکن)، بەلام ھیچ زانیاریەکی لەبارەیی دیالیکت و ھەلسووکەوتی ئایینیانەو نەخستوووە روو. ئۆستن ھینری لایارد (۱۸۶۷: ۲۱۶- Austin

^۵ لەم خالەدا قەرزارباری فان برونسینم (پێوەندیەکی شەخسی).

Henry Layard (۱۸۶۷: ۲۱۶) ماوهیه کی زۆر له ناوچه کانی شه به ک ماوه ته وه بۆ کنه و پشکینی شوینه واری، ئه وانی به نه وه و وه چه ی کوردان داناه و بن و بنه چه ی له رووی ره سه نایه تییه وه گه راند و نه وه بۆ فارسه کان. ههروه ها له و باوه رده دایه ئه وان په یوه ندیی خزمایه تییان له گه ل عه لیولا هییه کان (Ali Ilahis) یا ئه هلی هه ق هه بووه (مینۆرسکی ۱۹۲۰: ۸۴- Minorsky ۱۹۲۰: ۸۴). سایکس (۱۹۰۸: ۶-۴۵۵ Sykes)، ۵۰۰ پینچ سه د خیزانی ناکوچه ری شه به کی دیاری کردووه، هه ندیکان پینان وابوو له سه ر مه زه بی شیعه ن، هه ندیکی تر جه ختیان کردووه ته وه که ئایینیکی شاراه یان هه یه، که سانیکی تر لایان وابوو بابایین و هه ندیکی تریش ددانیان به وه داناه که پیغه مبه ریکی بابا ناو هه بووه. ئه وه ی راستی بی، بابا به رزترین ناسناوی ئایینییه پیاوه ئایینییه پله بالا کانیان به دهستی دینن، نه وه ک ئه وه ی که سیکی دیاریکراو ئه و ناو و ناسناوه ی هه لگرتبی. له م رووه وه، هه موو ئه و نووسه رانه شه به ک و دراوسی نزیکه کانیان، باجه لانه کان، به کورد حساب ده که ن.

ههروه ها هه ندیک سه رچاوه ی تری عه ره بیی وه ک ئه لکه رمه لی سالی ۱۹۰۲ و ئه لغولامی سالی ۱۹۵۰ و سه راف سالی ۱۹۵۴، جه خت له تاییه تمه ندیی تورکمانیی شه به که کان ده که نه وه. ۶ سه راف (۱۹۵۴: ۴۷، ۸۹) به رانه ر به پینشینه ی به کتاشی و قزلباشی، باسی شه به که کانی کردووه. چه ند تیۆرییه کی له باره ی ره سه نایه تیانه وه خستووه به رچا، ئه و بۆچوونه ی لاپه سه نده که ئه وان و سه فه وییه کان پیکه وه کوچیان کردووه بۆ باکووری عیراق. ههروه ها پیکهاته ی شه به کی به کورد دانه ناوه، چونکه به زمانیکی جیاواز قسه ده که ن (له و باوه رده دایه زمانه که یان له چه ند زمانیک پیکهاته وه، هه رچه نده زمانی تورکمانی به سهریان دا زاله). موسا (۱۹۸۸: به شی یه که م) زیاتر به پشت به ستن به و سه رچاوانه، له ئه گه ری تورکمان بوونی پیکهاته ی شه به ک دوواوه، نه ک ئه وه ی له بنه رده تا له ئه نادۆ له وه هاتین و پاشکو و شوینکه وته ی شانیسماعیل بووبن، دواتر پاش شکستی شانیسماعیل له

شه ری چالديران (۱۵۱۴) ی به رانه ر به ئیمپراتۆری عوسمانی دا، ناچار له ناوچه ی مووسل نیشته جی بووبن. بۆ یه کلا کردنه وه ی ئه و تیۆرییه، به هه مان شیوه ی سه راف پشتی به به لگه ی زمانه وانی به ستووه، که زمانی پیکهاته ی شه به ک له بنه رده تا زمانی تورکییه و تیکه ل به زمانی فارسی و کوردی و عه ره بی بووه، چونکه کتیی پیرۆزیان، کیتابی مه ناقیب (-Buyruk or Kitab al-manaqib) (کتیی نمونه ییی یاساکان)، به زمانی تورکمانی نووسراوه، وێرای ئه وه، باسی خزمایه تی و په یوه ندیی به به کتاشی و عه له وییه کانی تورکیا وه کردووه. بی گومان ئه م بۆچوونه زیاد له پتیوست زیاده رووی تیدا کراوه. له راستی دا زمانی میلیی شه به ک، جۆریکه له شیوه زاری گۆرانی و هه ورامی (بروانه خواره وه)، هیچ به لگه یه کیش له گۆری دانیه که پیشتر شه به که کان، له سه رده تا کانی سه ده ی ۱۶ شازده هه م دا، په یوه ندییان له گه ل به کتاشه کان دا هه بووبی. به وردی دیارنیه که ی پیکهاته ی شه به ک وه ک نه ژادیکی جیاواز ده رکه وتوو، یا پینشینه ی ئه تنیکیان چیه. به هه مان شیوه، په یوه ندیی نێوان شه به ک و باجه لان (ههروه ها پینان ده گوتری باجوان-Bajwan) که له دۆلی خوساری باکووری مووسل ده ژین، به ناروونی ماوه ته وه. سایکس (۱۹۰۸: ۴۵۶) به گشتی دوو کومه له ی له یه کتر جودا کردووه ته وه: له لایه که وه، باسی ئه و ۸۰۰ خیزانه (باجوان) هی کردووه، که به زمانیکی تیکه لی عه ره بی و کوردی ده دوین، ئه وانه ئه و کومه لانه که دراوسیکیان به ره چه له کی تورک و شوینکه وته ی حاجی به کتاشیان داده نین؛ له لایه کی تره وه، مه که نزی سالی ۱۹۵۶ وتویه ناوی ئه و دوو پیکهاته یه هاوواتایه. له وانه یه شه به ک ئه و ناوه بی که ئه وان خویان به کاری دینن، باجه لانیش ئه و ناوه بی که عه ره به کانی ناوچه که پینان ده لێن. گومان له وه دانیه که ئه و دوو کومه له تا راده یه کی باش په یوه ندییان به یه که وه هه یه، سه ره رای ئه وه، هۆ هه یه له یه کتریان جودا بکه یه وه، چونکه راسته زمانی میلیی باجه لانی له رووی زمانه وانیه وه تا راده یه ک له دیالیکتی باجه لانیه وه^۷ نزیکه، به لام هه مان کات هاووشیوه دیالیکته کیان نییه.

^۷ وه ک هه والده ره خۆجینییه کانی رۆژبه یانی پۆلینان ده کرد که شیوه زاری گۆرانییه، ئه مه وای لێ ده کا نزیکه شه به کی و باجه لانی بی. به لام نه متوانی هیچ نمونه ییک کوبکه مه وه، تا ئه م ئیدیدعایه ساغ به مه وه.

^۱ به داخه وه نه متوانی ده ستم به م لیکۆلینه وانه رابگا، فیلیپ کرینبرۆک، خۆشبه ختانه چه ند وینه ییکی ئه و برگه پیۆه ندیدارانه ی کتیی سه رافی بۆ دا بین کردم. موسا (۱۹۸۸: به ندی ۱) به هانه سه ره کییه کانی ئه و دانه رانه ی پوخته کردووه ته وه.

پیکهاتەى باجەلانى، پېچەوانەى شەبەك، لە ڕووى خێلەكییەوه ڕێكخراون و وەك دیارە- لە سەر مەزەبەى سوننەى نەرىتخوازن، نەوەك مەزەبەى شیعە. سەرچاوەیەكى شەبەك لە سى جۆر تیرەى شەبەك دوواوە، ئەوانیش: شەبەكى ڕەسەن، باجەلان و زەنگەنەن و ھەر ھەموویان بە دیالیکتى گۆرانى دەئاخێون، ھەرچەندە زیاتر لەسەر ئەم دابەشکردنە ناپوا. ھەرۆھا بەگوێرەى ھەمان سەرچاوە، ھەندىك جار ناوى شەبەك بۆ خێل یا دەقەر و ناوچە دەگەریتەو. لەم ڕووەو، باسى سى جۆرە خێلى کردوو، ئەوانیش: ھەریرى و گەرگەرى و مەوسلین. بە ھەمان شێو، زانیاریەکان لە سفینە (Sfeye) دا، باجەلانیان بە خێلىكى پیکهاتەى شەبەك داناوە. ئەگەرچى بەگشتى ھەرگیز پیکهاتەى شەبەك بە خێل ھەژمارنەکراوە، کەواتە ئەو سەرنجانە لەوانەى باروڤۆخى پیکهاتەى باجەلان وەك گرووپیكى جیاوازی خێلەكى لەنێو کۆمەلگای شەبەكدا دیارى بکەن. بەگوێرەى قسە و باسى خەلکى ناوچەكە، ناوى شەبەك (Shabak) خۆى لە زمانى ەرهەبى دا لە وشەى (Shabaka) وەرگیراوە، کە واتای لەیەكئالاندن، یان تیکەلاووبوون دەگەینى، ئەمەش وەك ئاماژەىەك کە شەبەك لە کۆمەلىك خێلى جیاواز پیکهاتوو (فینۆگراڤۆف ١٩٧٤: ٢١٠). بە لای نەتەووەپرستانەو، زلاد لە پنیوست سەرنج خراوەتە سەر یەكێك لە تاییەتەندیەکانى پیکهاتەکان، تا شەبەك بە لای کورد یا ەرهەب یا تورکمان دا رابکێشن.

ئەگەرچى دەشێ بىروباوەرى ئایینى شەبەك لەگەڵ ھبى ئەو تاقم و کۆمەلانى پێشینەى قىزلباشیان ھەبە، بەراوردبکرى، بەلام زانیاریەکان کەمن و جێى متمانە نین، منیش خۆم لە باسێكى تێروتنەسەلى لەم جۆرە بەدووردەگرم. ئەو خەلکە شەبەكەى من قسەم لەگەڵ دەکردن، ھەزىانەدەکرد لەبارەى ئایینەکەیانەو قسەبکەن و دەیانوت ئیمە تەنیا موسولمانین. پێدەچى پیکهاتەى کۆمەلایەتییان زۆر ھاوشیوەى تەریقەتى سۆفیگەرى بى: مۆرىدەکان پابەند و پەيوەستن بە پیر و مۆرشیدەکانەو کە لە باوەر و ڕووسمى ئایینى دا پىزانیارى و شارەزان. لێرەدا پیرەکان چەند پایەییکیان ھەبە، لە سەرۆک ھەموویانەو بابا، یا سەرکردەى بالا ھەبە. لە ڕووى تیۆرییەو، تاک دەتوانى پیرەکان ھەلژێرى، کەچى لە ڕووى کردەییەو، بە تێپەربوونى

چەند نەوہیەك، خىزانى پیرەکان زۆرجار تیکەلى خىزانى مۆرىدەکان دەبن. بەم شێوہە، ئەمە یارمەتییە یەگرتووییى کۆمەلایەتى دەدا، ئەگەرنا کۆمەلگاکە لەبەر یەك ھەلەوہوشیتەوہ (فینۆگراڤۆف ١٩٧٤: ٢١٤). پیکهاتەى شەبەك پەيوەندیەكى چاکی لەگەڵ یەزیدیەکان ھەبە، ھەرۆھا ھەج دەکەن بۆ مەزارى یەزیدیەکان. ئەمە پېچەوانەى بۆچوونى ئەو شارەزایانەى کە پێیان وایە یەزیدیەکان تەنیا پەرگرى سوننەن، بەم جۆرە بى، بە پشتاوپیشت نەیارى شیعەن.^٨ ھەرۆھا پێشینەى قىزلباشى پیکهاتەى شەبەك، ئەو راستییە دەردەخا کە ئەوان پێیان وایە شیعەى شائىسماعیلی سەفەوى ئیلاھى خوداییە و لە کۆر و کۆبوونەوہکانیش دا دىنانچرى (فینۆگراڤۆف ١٩٧٤: ٢١٧). داود چەلەبى دەلى: بەگوێرەى ئەلەزەوى (١٩٤٩: ٩٨) بى، کۆمەلەى شەبەك بۆ زیارەت و ھەج سەردانى شارە پێرۆزەکانى نەجەف و کەربەلا دەکەن، نەك مەككە.

جگە لەو سەرکردە ئایینیانە، ھەرۆھا شەبەك بۆ کاروبارى دونیایى دوو جۆر پیرى سایەداریان ھەبوو. لە عیراقى پێش ھەلگیرسانى شۆرش دا، پیکهاتەى شەبەك لە باروڤۆخىکى زۆر خراپ دا بوون، زۆربەیان بە کرێ لە کیلگەى تاییەتى خاوەن مولکانى تاییەتى خىزانى ساداتە ئۆرتۆدۆکسەکانى شارى مووسل کاریان دەکرد. بنەمالەى ساداتەکان، لە بنەرتەدا دەسەلاتى عوسمانى لە شارى کووفە و حىجازەوہ ھیتاوانى بۆ شارى مووسل، ئەرز و خاکیشیان بەرانبەر بە خزمەتەکانیان پىداون و لە باروڤۆخى ناکۆکى و ململانى دا لەگەڵ ەشیرەتە دراوسێکان، ڕۆلى نێوہندگیریان لە نێوان شەبەك و حکومەت دا گێراوە. ئەوانیش یارمەتیی شەبەکیان داوە تا بێنە شارەكە و بەروبوومەکانیان بفرۆشن. جگە لەو خاوەن زەویە شارییانە، ھەندىك پیرى سایەدارى گوندى ئەھلى شەبەكیش ھەبوون، توانیان زەویەکانى خۆیان بکرن. جیگەى سەرنجە، کە پیکهاتەى شەبەك زۆر بەخیرایى پیکەى کۆمەلایەتییان گۆریوہ و بەرەو شار ڕۆشیتوون و تەعریبکراون، پاشان مەزەبیان گۆریوہ بە شیعەى دوازدە ئیمام: تەنانت ھەندىکیان بانگەشەى

^٨ ھەرچەندە پیریکی ئیزیدی خەلکى شیخان، رەتیکردەوہ شەبەك لە پەرستگای ئیزیدیان نوێژان کردبى و وتیشى: ھەردوو کۆمەلەکە پێوہندى پتەویان ھەبە (بەپێنە ھۆزى مامۆسى کەسانى ئیزیدی و شەبەكى تیان)، بەلام ڕبى ژن و ژنخاویان پىنادرى.

پېنگە ساداتيان بۇ خۇيان كړدووه. ئەو ساداته گونديپانهش دهياتوانى سولخى خپلهكى بكهن. شتيكى پروونه كه ئەو سهرپهرشتيپهئى ئەوان، له هپى ساداته شارپپهكان كه مټر جېگير و رېكخراو بوو (فېنوگرادوڤ ۱۹۷۴: ۲۱۰-۲۱۳).

پاش پرۆسهى چاكسازىپى كشتوكالپى سالى ۱۹۵۸ و ۱۹۶۳، زۆرىك لهو جووتياره شه بهكانهئى وا بى زهوى و خاك بوون، توانپيان زهوى و ئهرز بۇ خۇيان بكرن. ئەوانى ترپش كوچپان كړد بهرهو شار، بۇ ئەوهى له كارگهكان كاربكن. له بهرئوهى بوون به خاوهن ئابوورى سهر بهخوى خۇيان، ئەو پهيوهنديپه له ميژنيپهئى كه له نيوان سادات و كرېگرتهكان دا هه بوو، له بارچوو. پهيوهنديپهكان له گهل ساداتى شارى، وهك خۇيان مانهوه. ئەوانهئى پيشووتر خاوهنى زهوى و مولك بوون، خوراك و شوپنى حهوانه وهيان بۇ ئەو شه بهكه گونديپانهئى كه سهرپان له شارى مووسل ددها، داين ددهكرد و يارمه تپيان ددهان تا بهروبوومهكانيان له بازارهكان ساغ بهكه نوه (رهسام ۱۹۷۷). بهگشتى، پېدهچى شه بهكه وهك گرووپىكى كومه لايهئى، له سهردهمى كومارى دا، لېك ترازابى. زۆر لهو شه بهكانهئى كه بۇ دوزينه وهى كار روويان له شارى مووسل كړدبوو، بهخپراپى بههوى بالادهستى خهلكى عهرهپى دهوروبهريانهوه، له نيويان دا تووانهوه. وهك دهلېن، بهگويزهئى فېنوگرادوڤ بى، زۆربهپان باوهپان گورى به ئيمامى دوازدهئى شيعه. يهكىكى تر له هويهكانى گوراني پلهوپايهئى كومه لايه تپيان، ئەوه بوو كه ئەوان تېكهلى داموده زگاي دهولت بوون، بهشيكى زۆرى خهلكى شه بهكه پهيوهنديپان به هيزه چهكارهكانهوه كړد. ئەم گورانكارپه تا رادهپېك له گهل ئەو شان وشكوى كوني شه بهكه دا نه دهگونجا، چونكه ئەوان ههر له كونهوه به چاوپكى نزم سهرپردهكران و لاي دراوسپكانيشيان به جهنگاوهر ته ماشانه دهكران (فېنوگرادوڤ ۱۹۷۴: ۲۱۶).

له ئەنجامى گورانكارپى ههلو مه رجى كومه لايهئى و ئابوورى سهردهمى كومارى دا، نيزامى كوني رهعپهت لاواز بوو و گوراني به سهر داهات: پېكهاتهئى شه بهكه پهپتا پهپتا راسته وخو تېكهل به دهولت دهبوو، ئەو پېگهپهئى كه وهك كومهل و پېكهاتهپهكى جودا ههپانبوو، له دهستان دهچوو. شه بهكه، له سالانى هفتا به دواوه، بهره بهره كهوتنه نيو گيژاوى ململانپى حكومهئى حيزپى

به عس و بزووتنه وهى نه تهواپهئى كورد به سهر كړداپهئى بارزاني. ههرچه نده من هپچ زانپارپه كم له بهردهست دانپپه، كه ئاخو پيوهنديپان به كام لايه نوه كړدووه. حكومهت ههولې ددها، كار له سهر ئەوه بكا كه ئەوان له رووى ئايينپهوه جياواز و له نه ته وهى عهره بى، نه وهك كورد، ئەگه رچى ئاشكراپه كه حكومهت لهو جوړه سياسهئى توواندنهوه و تهعربكرندنه دا، هپنده سهر كه وتوونه بوو. كوتايپى هاوپنى سالى ۱۹۸۸، بهشيكى زۆر لهو گوندهئى وا شه بهكيان لى دهژيان، چول و خاپوور كران، دانپشتقوانه كانپشيان راگويزران. به گوتهئى چهند سهرچاوهپهكه، هوى راگواستنى خهلكى شه بهكه دهگه رپتهوه بۇ ئەو راستيپهئى كه ئەوان خۇيان به كورد ناساندووه، نهك عهره بى.

لاپهئى كه م بيس تودوو گوندى شه بهكه خاپووركران، چهند ناوپكى جوراوجور ليزه ولهوى له سهرچاوهكان دا دهپنرېن و ليزه له نيو دوو كه وانه دا خراونه ته پروو، له وانه گوندى بادېرنه (Baderna)، باژاربو (Bajarbo)، بهرزيكه (Barzikta)، باسخره (Baskhra)، بازويه (Bazwiya)، گوگجهرى، گوگجهلى، گوگچهك (Gogceri, Gogjali, Gökçek)، كاني كاروان (Kani Kerwan)، كاركاشان (Karkashan)، كه بهرلېن (Keberlin)، مناره (Minara)، موفتيپه (Muftiye)، قههراوه (Qahrawa)، شېخ ئەمير (Shaikh Emir)، شېخ شهلهئى (Shaikh Sheley)، شهوكولى (Shawkuli)، تهرجيله (Tercileh)، تهيراوه (Teyrawa)، توبه زيارهت = توپراك زيارهت (Toba Ziyaret = Toprak Ziyaret)، توبزاوه (Tobzawa)، گهزنه (Xezne)، خراوه (Xrawa = Orta Xarab)، ههروهها زارا خاتون Zara Khatun^۹ نزېكهئى ۳۰۰۰ سى ههزار خيزانى شه بهكه لهو گوندها راگواستران بۇ ئوردوگا زۆره مليكانى دهشتى ههرير و باسرمه (له باكوورى شارى شه قلاوهئى پاريزگاي ههولير) و بازپان و تهكپه له چه مچه مالى نزېك به كهركووك. هپچ سهرچاوهپهكى داهاتيان لهو جوړه ئوردوگا و كومهلگانه دا نه بوو بۇ

^۹ نه متوانپوه شوپنى ئەو هه موو دپپانه ديارپهكه، بهلام زۆربهپان نزېكى رېگهئى خيزاي مووسل - ههولېرن، واته رۆژهلات و باشوورى رۆژهلاتى مووسل. قسه كه رېك به ناوى حيزپى نپشتمانپى توركماني عيراقپهوه، جهختى له سهر ويرانكردنى ههئى لهم دپپانه كردهوه (به توركماني دانان). جېئى سهر سوورمان ئەوهپه كه هپچ پهكيكان له كيتپى رهسوول (۱۹۹۰) دا ئامازدهئى پېنه دراوه، كه دهلى: ۱۹ گوندى كه ميك به رهوژوورترى ناوپهئى شېخان له هه مان ماوه دا ويزان كرا.

بژیوی ژیانان، ده‌بوایه به‌ته‌واوی پشت به حکومت به‌ستن. هه‌روه‌ها به هیچ جوریک قه‌ره‌بووی ئەو زیانه نه‌کرانه‌وه که به‌هۆی خاپووربوونی گونده‌کانیان، یا ده‌ست‌به‌سه‌رداگرتنی مولک و مالیانه‌وه، لیان‌که‌وتبوو، ته‌نانه‌ت نه‌یاندەه‌یشت بگه‌رینه‌وه بۆ گونده‌کانیان، یا ئوتومیئل بکرن. ئەگه‌رچی، پایزی سالی ۱۹۹۰ زۆربه‌یان ریگه‌یان پی‌درا بگه‌رینه‌وه بۆ گونده‌کان، ئەوه‌ش -وه‌ک ده‌لێن- دواي ئەوه‌ی یه‌کیک له‌ سه‌رکرده‌کانیان خه‌لکی شه‌به‌کی به‌ عه‌رب ناساند، نه‌ک کورد. له‌وانه‌یه هۆیه‌کی‌تر په‌یوه‌ندی به‌و ئاب‌لوو‌قه ئابوورییه‌وه هه‌بووبی که عیراق دواي داگیرکردنی ده‌وله‌تی کوه‌یت له‌ ئابی سالی ۱۹۹۰ دا به‌سه‌ری‌دا سه‌پیندرابوو، له‌به‌ر ئەم هۆکاره عیراق پی‌ویستی به‌وه‌بوو که‌رتی کشت‌وکالی له‌ ناوچه‌که ببوژینیه‌وه، به‌تایبه‌ت دواي ئەوه‌ی له‌م سالانه‌ی دواي‌دا ئەم که‌رت له‌ باکوور به‌ته‌واوی په‌کی‌که‌وتبوو. هۆی راگواستنی شه‌به‌ک، دواي ئەوه‌ی خۆیان به‌ کورد ناساند، ده‌گه‌رینه‌وه بۆ پلانی کارگیري و کوچی زۆره‌ملی، پاش ئەو سه‌رژمیرییه‌ی حکومه‌تی عیراق که له‌ تشرینی یه‌که‌می ۱۹۸۷ دا ده‌ستی پی‌کرد. له‌م سه‌رژمیرییه‌دا، دانیشتوانی عیراق ده‌یان‌توانی خۆیان به‌ نه‌ژادی کورد یا عه‌رب تۆماریکه‌ن؛ هه‌لب‌ئاره‌ی‌تریش بۆ خۆتۆمارکردن به‌ نه‌ژادیکی جیاواز له‌سه‌ر بنه‌مای زمان یا ئایین له‌به‌رده‌ست‌دابوو، وه‌ک تورکمان و ئاسووری، به‌لام ئەوان به‌ نه‌ژاد و نه‌ته‌وه‌ی جیاواز له‌ سه‌رژمیرییه‌که‌دا نه‌نووسرابوون. به‌م شیوه‌یه، سه‌رژمیرییه‌که‌ زۆری له‌ دانیشتوانی باکوور کرد تا له‌و ئاماره‌ نیشتمانییه‌دا خۆیان به‌ عه‌رب ناو‌نووس‌بکهن، ئەگینا وه‌ک بارود‌و‌خی کوردانی ناوچه‌ی قه‌ده‌غه و ژێر ده‌سه‌لاتی پێشمه‌رگه، گونده‌کانیان چۆل‌ده‌کردن و به‌ره‌و ئۆردوگا زۆره‌ملیکان کوچیان پی‌ده‌کردن. زۆر له‌وانه‌ی حکومه‌ت به‌ چاوی نه‌ته‌وه‌ی عه‌رب تی‌ده‌پوانین، به‌لام خۆیان به‌ کورد داده‌نا، ده‌بوایه گونده‌کانیان چۆل‌بکهن. ئەوانه‌ی له‌ ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی پێشمه‌رگه‌دا ده‌ژیان، نه‌یاندە‌توانی له‌ سه‌رژمیرییه‌که‌دا به‌شداربن؛ به‌م جۆره ناسنامه‌ی عیراقی‌بوونیان پی‌نه‌ده‌درا. لی‌ره به‌دواوه حکومه‌ت به‌ هه‌لاتوو له‌قه‌له‌می‌ده‌دان، له‌ شالاو‌ه به‌دناوه‌کانی ئەنفال‌دا بوون به‌ ئامانجی سه‌ره‌کیی حکومه‌ت (میدل ئیست وۆچ ۱۹۹۳: ۸۴-۹۰ Middle East Watch 1993; 84-90).

۳۱ ئابی ۱۹۸۸، به‌لگه‌کانی په‌یوه‌ست به‌ شه‌به‌ک تا راده‌یه‌کی زۆر له‌ فه‌رمانگه‌ی ئەمنی هه‌ولێر به‌ نه‌ینی بۆ به‌شه‌کانی ئەمنی ناوچه‌که جه‌خت‌کراوه‌ته‌وه. ئەو به‌لگه‌نامه‌یه له‌ راپه‌رینی به‌هاری ۱۹۹۱ دا ده‌ستیان به‌سه‌ردا گیرا. ناوه‌پۆکی به‌لگه‌نامه‌که که ژماره‌ی (S.Sh.5/13069//) ی له‌سه‌ره، لی‌نووسراوه:

پێیان‌راگه‌یان‌دووین که:

۱. که‌سانیک له‌ ئەه‌لی شه‌به‌کی دانیشتووی پارێزگای مووسل که په‌یوه‌ندیان به‌ هیزی به‌رگری نیشتمانییه‌وه کردبوو، ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌ییی خۆیان له‌ عه‌ربه‌وه گۆریوه بۆ کورد.

۲. فه‌ریق پوکن عه‌لی حه‌سه‌ن مه‌جید، به‌رپرسی به‌عس له‌ ناوچه‌ی باکوور، فه‌رمانی ده‌رکرد به‌ خاپوورکردنی خانووه‌کانیان و ده‌ربه‌ده‌رکردنیان بۆ ئۆردوگا زۆره‌ملیکان له‌ پارێزگاکه‌مان. بی‌گومان قه‌ره‌بوونا‌کرینه‌وه.

بۆ زانیاریتان. ریکاری پی‌ویست بگرنه‌به‌ر، له‌ پێش‌هاته‌کان ناگادارمان‌بکهنه‌وه.

(ئیمزا) عه‌قیدی ئاسایش/ به‌رپوه‌به‌ری ئەمنی پارێزگای هه‌ولێر

(Middle East Watch 1994: 29-30, NEW Ref.) (45/5-B)

به‌گۆیه‌ی ئەو به‌لگه‌نامه‌یه بی، گومان له‌وه‌دا نییه‌ که سه‌رژمیری سالی ۱۹۸۷ ی دانیشتوان و ناساندنی پیکهاته‌ی شه‌به‌ک به‌ کورد، هۆکاری ئەو چاره‌نوسه‌ بوو که دانیشتوانی گونده‌کانی شه‌به‌ک پووه‌پووی بووبوونه‌وه. له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی ئەوسا عیراق له‌ شه‌پێکی قورس‌دا بوو له‌گه‌ل ولاتی ئێران، خه‌لکه‌که راسته‌وخۆ دواي سه‌رژمیرییه‌که به‌ زۆره‌ملی کوچیان پی‌نه‌کرا. دواي ئەوه‌ی ئابی سالی ۱۹۸۸، شه‌ری عیراق و ئێران وه‌ستا، فه‌یله‌قی پینج به‌ره‌و مووسل جووله‌ی پی‌کرا، تا شالای ئەنفال له‌ ناوچه‌ی بادینان به‌جی‌به‌ینی. هه‌روه‌ها هه‌مان ئەو سوپایه به‌رپرسیاره له‌ ده‌ربه‌ده‌رکردنی خه‌لکی شه‌به‌کی پارێزگای مووسل بۆ باشوور، بۆ ئەو ناوچانه‌ی که قه‌ده‌غه‌نین. هیچ کوشتار و ره‌شبگیریه‌ک له‌و هه‌لمه‌تانه‌دا تۆمارنه‌کراون. ئەگه‌رچی به‌پی ئەو چاوپێکه‌وتنه‌ی که سالی ۱۹۹۲ له‌گه‌ل خه‌لکی شه‌به‌ک کراوه، تا ئەو کاته‌یش فه‌یله‌قی پینج له‌ ناوچه‌که جیگیربوو و به‌رده‌وام ئەو خه‌لکانه‌ی که ده‌گه‌رانه‌وه بۆ گونده‌کان، ده‌یتوقاندن.

هه‌لمه‌تی راگواستنی ئه‌وکات، په‌یوه‌ندی به شالاهه‌کانی ئه‌نفال‌کردنه‌وه نه‌بوو، که‌چی به‌شیک بوو له دوا‌هه‌مین قوناغه‌کانی ته‌عرییکردنی ته‌واوی باکووری عیراق، که‌ حکومه‌تی عیراق سالی ۱۹۷۵ ده‌ستی پێ‌کرد؛ ئه‌گه‌رچی -هه‌رچۆنیک بی- پرۆسه‌ی ته‌عریب له‌سه‌ر هه‌مان ئه‌و بئه‌مایه‌ جێ‌به‌جێ‌کرا، تا خزمه‌ت به‌ شالاه‌ی به‌دناوی ئه‌نفال بکا. نامه‌که‌ی ئه‌منی هه‌ولێر ئه‌وه جه‌خت‌ده‌کاته‌وه که‌ به‌پررسی کوتایی ده‌که‌وێته ئه‌ستوی هه‌مان ئه‌و که‌سه‌ی که‌ نه‌خشه‌ی شالاهه‌کانی ئه‌نفالی دا‌رشتوو: ئه‌وسا عه‌لی حه‌سه‌ن مه‌جیدی ئاموزای سه‌ددام، به‌پررسی ناوچه‌ی باکووری حیزبی به‌عس بوو. پێ‌ده‌چێ‌ بالاده‌ست‌بوونی سیاسه‌تی زۆرینه، کاریکی زۆری کردبێته سه‌ر شه‌به‌ک، بێ‌به‌ش‌بوون له‌ مافی خۆناساندن وه‌ک پیکهاته‌یه‌کی جیاوان، وای لێ‌کردن هێچ هه‌لبژاردیه‌کی تریان له‌به‌رده‌ست‌دا نه‌بی، ئه‌وه‌نه‌بی که‌ خۆیان به‌ نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب ناوونوس‌بکه‌ن، ده‌نا ئه‌گه‌ر خۆیان به‌ کورد دانا‌بایه، تووشی هه‌مان توندوتیژی و تۆله‌سه‌ندنه‌وه ده‌بوون. مه‌حاله‌ بزانه‌ی کاریگه‌ری کۆچی زۆره‌ملی و لێ‌سه‌ندنه‌وه‌ی مافی نه‌ژادی خۆیان، تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک بوون. کومه‌له‌ی شه‌به‌ک له‌ ناوچه ئازاکراوه‌کان به‌ ئاشکرا خۆیان به‌ کورد ده‌ناسین، که‌مه‌تر وه‌ک پیکهاته‌یه‌کی نیمچه‌ جیاوان له‌وه‌ی که‌ پێشتر بانگه‌شه‌یان بۆ ده‌کرد. وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کیکیان پررسی: "ئه‌گه‌ر ئێمه‌ عه‌ره‌ب بین، بۆچی وه‌ک کورد ده‌ربه‌ده‌ریان کردین؟! دیاره‌ په‌یوه‌ندی ئاینیان، به‌شیکی به‌هۆی جیا‌بوونه‌وه‌یانه‌وه له‌یه‌کتر، له‌به‌ریه‌که‌ه‌له‌وه‌شاوه. زۆربه‌یان له‌ مووسڵ و ده‌وربه‌ری نیشته‌جێن، به‌رده‌وام ده‌بنه‌ ئامانجی هه‌لمه‌ته‌کانی پاکتاوی نه‌ژادی. به‌لام چونکه ئه‌و ناوچه‌یه‌ تا ئێستاش له‌ژێر ده‌سه‌لاتی حکومه‌ته، ده‌ست‌که‌وتنی زانیاری له‌باره‌ی نه‌هامه‌تی و ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌کانیانه‌وه، کاریکی قورسه.

۳. کاکه‌یی و ئه‌هلی حه‌ق

کومه‌له‌ی ئه‌هلی حه‌ق له‌ کوردستانی عیراق به‌ په‌رش‌وبلاوی و له‌ ولاتی ئێرانیش له‌ زۆر ناوچه و هه‌رمی جیاوازی به‌تایبه‌تی وه‌ک ناوچه‌ی گوران و ئازهر‌بیجان ده‌ژین. ژماره‌یان به‌ ده‌یان هه‌زار که‌س تا زیاده‌ له‌ دوو ملیۆن که‌س مه‌زنده‌ده‌کری، زۆربه‌یان له‌ ئێران ژیا‌ن به‌سه‌رده‌به‌ن. له‌ عیراق ئاسایی (کاک‌ی)یان پێ‌ده‌گوتری، که‌چی له‌ ئێران زیاتر به‌ یارسان ناسراون.

زۆربه‌ی باسه‌کان تیشک ده‌خه‌نه سه‌ر ئه‌هلی حه‌قی سنووری ولاتی ئێران: ئه‌مه‌ سه‌باره‌ت به‌ هه‌م سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کانی وه‌ک راو‌لینسون (۱۸۳۹ Rawlinson) و وتاره‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی سالی ۱۹۲۰-۱۹۲۱ی مینۆرسکی (Minorsky ۱۹۲۰-۱۹۲۱) راسته و هه‌م کاره‌ تازه‌کانی فان برونیسن (Van Bruinessen n.d) و حه‌مه‌زی هه‌ی ۱۹۹۰ (Hamzeh'ee ۱۹۹۰) دروسته. تاقمه‌کانی عیراقی، لای ئه‌له‌ه‌زاوی ۱۹۴۹ (al-Azzawi-۱۹۴۹)، ئیدمۆندز (Edmonds ۱۹۵۷-۲۰۱۱-۱۸۲)، هه‌ورامانی (Hawramani ۱۹۸۴) و مووسا (Moosa ۱۹۸۸-۲۱-۱۴: ۱۹۸۸) ئاو‌ری لێ‌داوه‌ته‌وه.

ئاشکرایه ته‌ریقه‌تی کاکه‌یی له‌ هه‌ورامان له‌سه‌ر ده‌ستی سه‌ید ئیسحاق (Ishaq) (دواتریش به‌ سولتان سه‌هاک Sohak ناسرا) دامه‌زراوه، که‌ به‌ ئه‌سل سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌می زاینی^{۱۰} له‌ ناوچه‌ی به‌رزنجه‌وه‌ ها‌توو. گومان له‌ که‌سیتی میژوویی سولتان سه‌هاک یا سولتان ئیسحاق‌دا هه‌بوو، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ جیگه‌ره‌که‌ی باب‌ه‌یادگار سه‌رچاوه‌یه‌ک له‌ سه‌ده‌ی حه‌فده‌هه‌م‌دا ناوی هیناوه (موکری ۱۹۷۰- Mokri ۱۹۷۰). جێ سه‌رنجه، ئه‌م سه‌رچاوه‌یه‌ش باسی ئه‌وه ده‌کا که‌ ئه‌وسا کاکه‌یییه‌کان له‌سه‌ر رێبازی ته‌ریقه‌تی سو‌فی بوون، نه‌به‌سترا‌بوونه‌وه به‌ تاقمێکی گومرا (فان برونیسن ۱۹۹۱: ۶۸- Van Bruinessen ۱۹۹۱: ۶۸). له‌گه‌ل ناوی سولتان سو‌هاک، ناوی حه‌وت بئه‌ماله‌ یا خانه‌دان دیتن، پێیان‌ده‌گوتری حه‌فتان، به‌ناوبانگترینیان (دووده‌یه، سه‌ره‌پرشتی ئه‌و حه‌وت خه‌لیفه‌یه‌ ده‌کا که‌ سولتان سو‌هاک ده‌ست‌نیشانی‌کردوون تا بین به‌ رێ‌نیشاندهری ته‌واوی کومه‌لگای ئه‌هلی حه‌ق. هه‌ر حه‌وت کوره‌که‌ی سولتان سو‌هاک، که‌ به‌ حه‌فته‌وانه‌ ناسرا‌بوون، به‌ کۆله‌که‌ی هه‌ر پێنج بئه‌ماله‌ی دامه‌زرینه‌ری سه‌یده‌کان داده‌نرێن؛ بئه‌ماله‌ی ئیبراهیمی بلاوترین بئه‌ماله‌یه‌ له‌ کوردستانی عیراق. دواتر پێنج بئه‌ماله‌ی‌تریش له‌ سه‌یده‌کان دامه‌زران. هه‌ردوو بئه‌ماله‌ی یادگاری و ئاته‌ش‌به‌گی، له‌ ئێران بلاون؛ له‌و دوو

^{۱۰} به‌پێی ئه‌لشوانی (۱۹۸۹)، مه‌سه‌عوودی میژوونووسی عه‌ره‌ب (م: ۳۴۶) نووسیویه: کاکه‌یی هۆزیک جیاوازه، نه‌ک کومه‌لیکی دینی جیاوازه. به‌لام گومان ئه‌وه‌یه ئاخ‌و مه‌به‌ستی هه‌مان کومه‌لی ئیسته‌ی کاکه‌یییه‌کانه، که‌ میژووه‌که‌یان له‌ سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌م کۆت‌تر نییه.

بنه‌ماله‌یه، به‌تایبه‌تی بنه‌ماله‌ی ئاته‌ش‌به‌گی چه‌ند داهیتان و گۆرانیکیان له‌ باوه‌ردا کردووه. له‌ به‌ر جیاوازیی باوه‌ر و موماره‌سه‌ی ئایینی، زهممه‌ته‌ بتوانین باسی تاکه‌ رێپازیکی ئه‌هلی حه‌ق بکه‌ین (V. Bruinessen n.d.).

کاکه‌یی و شه‌به‌ک له‌ چه‌ندین ئه‌رک و شیوه‌دا له‌یه‌که‌ده‌چن، پسه‌پۆرانی ئایینی هه‌ردوو لا هه‌مان تاقمی پشتاوپشتیان هه‌یه، په‌له‌به‌ندی کومه‌لایه‌تییان له‌ چوار ئاست پیکدی، ئه‌وانیش (سه‌یده‌)کان (Sayyids) و (بابا)کان (Persian Baba) و (مام‌ه‌کان) (Mams) و (موریده‌)کان. شاره‌زایی باوه‌ر له‌ که‌لامخوانی‌دا، له‌وانه‌یه‌ له‌ یه‌کیک له‌و چینه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتبی. موریده‌کانی کاکه‌یی، ده‌بی تیکه‌لی سه‌یدی یه‌کیک له‌و ده‌ بنه‌ماله‌یه‌ ببن که‌ وه‌ک پیر و رێبه‌ری پۆخی کارده‌کا، هه‌روه‌ها‌یش بنه‌ماله‌ی خه‌لیفه‌ که‌ وه‌ک نوینه‌ری رێنیشانده‌ر کارده‌کا. له‌ روه‌ی تیۆرییه‌وه‌، موریده‌کان له‌ ده‌ست‌نیشان‌کردنی رێنیشانده‌ری خۆیان‌دا ئازادن، ئه‌گه‌رچی به‌ کردار نه‌ریت وایه‌ ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ له‌ نێوان نه‌وه‌کان‌دا بگوازی‌نه‌وه‌؛ له‌ کاتیک‌دا ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ سه‌ید، به‌ به‌شیک بنه‌ماله‌که‌ی داده‌نرێن. موریده‌کان ناتوانن ژنه‌یتان و شووکردنیان له‌گه‌ڵ پیر و رێبه‌ره‌کانیان هه‌بی. به‌م شیوه‌یه‌، جوړی له‌ په‌یوه‌ندی په‌مزی خزمایه‌تی له‌ نێوان شوینکه‌وتوانی‌دا دروست‌ده‌بی، ئه‌گینا به‌ زنجیره‌ی خزمایه‌تی به‌یه‌که‌وه‌ نه‌به‌ستراونه‌ته‌وه‌. به‌ قسه‌ی هه‌ندیک که‌لامخوان بێ، پیر لای موریده‌کان وه‌ک خودا وایه‌. جاریکیان یه‌کیکیان گیرایه‌وه‌؛ هه‌ندیک له‌ موریده‌کان به‌ کوری شاییره‌یه‌م بانگی ئیره‌یه‌می سه‌یدیان کردبوو، وشه‌ی شا به‌ واتای به‌رجه‌سته‌بوونی خاوه‌تیه‌، ئه‌ویش بۆی راست‌کردبوونه‌وه‌ که‌ ئه‌وان خۆیان کوری ئیره‌یه‌م بوون، چونکه‌ سه‌ید خۆی به‌رجه‌سته‌ی ئیره‌یه‌مه‌^{۱۱}. که‌واته‌ له‌ روه‌ی ریکه‌سته‌وه‌، کاکه‌یه‌کان له‌ به‌ره‌ت‌دا ریکه‌راویکی ده‌رویشی یا ته‌ریقه‌تن (ئیدمۆندز ۱۹۵۷: ۱۹۰). به‌لام وه‌ک شه‌به‌ک زیاتر بیروباوه‌ریکی شاراوه‌ و نه‌ینیان هه‌یه، جه‌خت له‌سه‌ر واقیعیکی خواوه‌ندانه‌ (ئیلاهی) (هه‌ق) ده‌کاته‌وه‌، ته‌نیا ئاشکراکراوه‌ بۆ چه‌ند ئه‌ندامیکی که‌می نیو کومه‌لگا. به‌گویره‌ی ئه‌و زانیاریانه‌ی

سه‌روه‌ه‌ بی که‌ باس‌کران، زاراوه‌ی تایه‌فه‌ بۆ ئه‌م‌جوړه‌ ریکه‌سته‌ گونجاوترینه‌، ئه‌گه‌رچی هه‌ندیک جار کاکه‌یه‌یه‌کان لای بیانی و ده‌ره‌کییه‌کان وه‌ک عه‌شیره‌تیکی کوردیش ناویان هاتووه‌.

به‌ناوبانگترین ناوچه‌ی کاکه‌یه‌یه‌کانی عیراق، کومه‌له‌ گوندیکی ده‌ورو به‌ری قه‌زای داقووقی باشووری پۆژه‌ه‌لاتی که‌رکوکه‌. جی سهرنجه‌، ئه‌و شوینانه‌ی وا ئیستا لێ‌نیشته‌جین، زۆر کۆن‌ن، ئه‌و ئه‌زانه‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م له‌ رێگه‌ی چه‌ند سه‌یدیکی ئیره‌یه‌یه‌وه‌ کردراون، پاشان موریده‌کانی کاکه‌یی هاتوون له‌ گردۆلکه‌کانی ئه‌و نزیکانه‌ نیشته‌جی‌بوون. جگه‌ له‌مانه‌، ناوچه‌کانی ده‌ورو به‌ری خانه‌قین و قه‌سری شیرین^{۱۲} ئه‌و شوینانه‌ن، که‌ گونده‌کانی کاکه‌یی لێن، به‌ هه‌مان شیوه‌ زۆربه‌یان ئیره‌یه‌مین. ته‌نیا مه‌زاری پیرۆزی هاوار، له‌ ناوچه‌ په‌سه‌نه‌کانی کومه‌لگای کاکه‌یی سه‌ر سنووری ئێران له‌ نزیک هه‌له‌بجه‌، وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه‌. چه‌ندین که‌س له‌ هه‌لگرانی بیروباوه‌ری ئیره‌یه‌می له‌ ته‌له‌عه‌فر ده‌ژین، ئه‌وانه‌ له‌وانه‌یه‌ زۆربه‌یان تورکمان بن. ئیدمۆندز (۱۹۵۷: ۱۹۵) باسی حه‌وت گوندی کاکه‌یی ده‌کا له‌سه‌ر که‌ناری روه‌باری زێی گه‌وره‌ نزیک به‌ ئاسکی که‌له‌ک، دانیشتیوانه‌کانیان لای دراوسێکانیان^{۱۳} به‌ سارلی ناسراون.

سه‌رده‌می عوسمانیه‌یه‌کان، چه‌ند قائیماییکی شاری ته‌له‌عه‌فر له‌ بنه‌ماله‌ی ئیره‌یه‌می تایه‌فه‌ی وه‌هاب‌ئاغای ناوچه‌که‌ هه‌لبژێردراون (ئیدمۆندز ۱۹۵۷: ۱۹۱). ئیدمۆندز باسی بنه‌ماله‌ی ئاته‌ش‌به‌گی کاکه‌یه‌یه‌کانی شارۆچکه‌که‌شی کردووه‌. دیاره‌ له‌م سه‌رده‌مه‌ و سه‌رده‌می پاشایه‌تی عیراقیش‌دا، سه‌رکرده‌ و گه‌وره‌کانی کاکه‌یی، ئه‌گه‌رچی سه‌ربه‌خۆیی و سه‌روه‌ری خۆیان پاراستبوو، په‌یوه‌ندییه‌کی باشیان له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاته‌کانی ناوه‌ندی‌دا هه‌بووه‌. هه‌زیان ته‌نیا له‌وه‌دا نه‌بوو که‌ پابه‌ندبوون به‌ ئایینه‌که‌یانه‌وه‌، به‌لکوو به‌هۆی سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌شیانه‌وه‌ بوو: سالی ۱۹۵۸ سه‌یده‌ کاکه‌یه‌یه‌کانی پارێزگای که‌رکووک له‌نیو به‌ناوبانگترین خاوه‌ن‌مولکه‌کانی عیراق‌دا بوون، خاوه‌نی نزیکه‌ی

^{۱۲} بۆ بیره‌یتانه‌وه‌، وا بلاوه‌ که‌ هه‌ندی کومه‌لی باجه‌لانی له‌ ده‌وری ئه‌و شوینانه‌ هه‌بووین.

^{۱۳} هه‌والده‌رانی سفینه‌، هه‌شت دی کاکه‌ییان له‌سه‌ر پۆخی زی ده‌ست‌نیشان‌کردووه‌: سفینه‌، مه‌ترات، تووله‌به‌ن (ته‌ل لیبان)، گه‌زه‌کان، قوله‌بۆل، وه‌رده‌، زه‌نگه‌رت، که‌به‌رۆ. ته‌نیا چوار گوندی یه‌که‌م هه‌مان ئه‌وانه‌ن که‌ ئیدمۆندز ناوی هه‌یتاون.

^{۱۱} ئه‌م بۆچوونه‌ ناکوکه‌ له‌گه‌ڵ بۆچوونی جیگه‌ی باوه‌ری هه‌ندیک که‌ کاکه‌یی -به‌ مانای وردی وشه‌که‌- به‌گشتی کومه‌ل ناگرێته‌وه‌، به‌لکوو ته‌نیا بۆ سه‌یده‌کان به‌کارده‌ی (ئیدمۆندز ۱۹۵۷: ۱۸۸).

دووسەد ھەزار دۆنم زەوی بوون (بەتاتق ۱۹۷۸: ۵۸- Batuta ۱۹۷۸: ۵۸). دیارنییە چاکسازییە کشت وکالییەکانی کۆماری عیراق تا چەند کاری کردووەتە سەر ئەم دۆخە. ھەرچەندە لەوانە یە کاکەییەکان بەھۆی گۆرانی سیاسی و ئابوورییە وە لیکترازان، بەلام پێدەچیی مومارەسەیی ئایینی و ئیستیمای سیاسیان بۆ سەیدەکان پێدەستکاری وەک خۆی ماییتەو. بۆ نموونە، ئیبراھیمیەکانی شاری ھەولێر تا ئیستاش پێدەستیی مانگانەیان دوور لە چاوی بیانییەکان دەگیرن؛ لەو پێدەستەدا خواردن وەک شتیکی پەرمزی بە یەکسانی دابەش دەکری، وەک ئەوێ سەیدەکان دەلی "ھەمووان یەکسان دەبن." ھەتا ئەم دواییانە چەندین گەتوگۆ و وتووێژ لەبارەیی بیروباوەری کاکەییەکانەو ھەبوون. دیارە کاکەییەکانیش تیکەلییەکی وا زەق و بەرچاویان لەگەڵ دراوسێ موسولمانەکانیان نەبوو. بەگشتی بە تاقم و کۆمەڵیکی کورد دانراون، پێناچی باوەر و مومارەسەیی ئایینیان وەک گرووپیکی گومرا و لادەر حیسابی بۆ کرابی، بەراورد بەو یەزیدیەکانی کە تەنانت زۆرجار لای کوردانی سەر مەزھەبی سوننەیش بە نەژادی کورد لەقەڵمەندراون. کاکەییەکان، ئاسایی سەبارەت بە بیر و باوەری ئایینیان، بەتەواوی نەپتیی پارێزن، کاتیک پرسیاریان لەو بارەییەو لێدەکری، زۆرجار وەک سوننەیی نەریتخواز، یا ھەندیک جار بە شیعەیی دوازدە ئیمام خۆیان دەنوێن. دەگوتری سەیدیکی کەرکوکێ سالی ۱۹۴۹ تەنانت ھەموو کۆپیەکانی کتیی عەزاویی کپیو و دواتر لەناوی بردوون، گواہ کتییەکە ناپاکیی لە نەپتیی پاراستنی ئایینیەکی کردووە و کاکەییەکانی بە موسولمان دانەناو. ئیستا کاکەییەکانی کەرکوک خۆیان زۆر بە نزیک دەزانن لە ئیمام جەغفەری دوازدە ئیمامی شیعەیی ناوچەکانی دەورووبەری شاری دوزخوورماتوو و داقوو.^{۱۴}

کاکەییەکان، لە ڕووی زمانەوانییەو، تا بلی کۆمەڵگایەکی ناچوون یەک و ناھاوچەشنن؛ ئەو زمانەیی قسەیی پێدەکەن، پێدەگوتری ماچۆ، کە بە شیوەزاریکی دیالیکتی گۆرانی دادەنری. بەگۆڕەیی ھەندیک سەرچاوە، کاکەییەکان لە نیو خۆیاندا بەزۆری بەم دیالیکتە

دەدوین، جا گرنگ نییە ئەو زمانەیی بەرانبەریان کە قسەیی پێدەکری، ھەر زمانیکی تر بی. ھەندیکی تریش دەلین، لە پێدەستە ئایینیەکاندا بە زمانی تاییەتی و نەپتیی خۆیان، ماچۆ، قسەدەکەن. وێرای ئەو، ماچۆ زمانی دایکی ھەموو کاکەییەکان نییە؛ ھەندیکیان بە تەنیا وەک زمانی دووھم قسەیی پێدەکەن، یاخۆ ھەرگیز قسەیی پێناکەن. ھەرۆھا زۆربەیی کاکەییەکان بە دیالیکتی سۆرانی، تورکمانی یا عەرەبی^{۱۵} دەدوین. بەپێی سەرچاوەیی کاکەیی، ھەموو کاکەییەکانی دەورووبەری داقوو بە باشی بە زمانی ماچۆ و لەگەڵ کوردەکانی تریش بە سۆرانی قسەدەکەن، لە کاتیکدا ھەندیکیان دەتوانن بە تورکمانی و عەرەبیش قسەبکەن. بەگۆڕەیی سەرچاوەییکی تر، زۆریک لە کاکەییەکانی کەرکوک، ئەگەر زۆرینەشیان نەبی، زۆر ئاسانتر دەتوانن بە تورکمانی وەک لەوێ بە کوردی قسەبکەن، ئەگەرچی خۆشیان بە کورد دەزانن. زۆرینەیی سارلییەکان یا بلین کاکەییەکانی ئاسکی کەلەک، بە ماچۆ و شەبەک و سۆرانی و تا ڕادەییکی عەرەبی قسەدەکەن، بەلام ھیچیان ناتوانن بە تورکمانی قسەبکەن. لە ڕووی کردارییەو، ھەموو کاکەییەکان لایەنی کەم کەمیک عەرەبی وەک زمانی دووھم دەزانن، تەنانت ھەندیک کاکەیی لە خانەفین و مەندەلی ھەن ئاخووەری عەرەبن، گواہ- ئەوانە خەلکی عەوامن و لە سەیدەکان نین، تازە ھاتوونەتە نیو دینەکە.

ھەرۆھا سەیدەکان تا ئەم دواییەش، لەگەڵ ھەر گۆرانیکی، پینگە و سەرۆری خۆیان پاراستبوو. بۆ نموونە، فەتاح ئاغای یەکیک لە بەھێزترین سەرکردەیی کاکەییەکان، تا مردنیشی، سالانی ۱۹۵۰ بە یەکیک لە نیشتمانپەرۆرە کوردەکان دادەنرا. فەتاح ئاغای ڕەتی کردووە دژی شیخ مەحمود بەرزنجیی سەرکردەیی شۆرشگێر و یاخی کورد، چووبیتە پال عەشیرەتەکانی تالەبانی و داووە و حکومەت. دواتر یەکیک لە کوردەکانی بەناوی عەدنان ئاغاو، بوو بە سەرکردەیی چالاکی کاکەییەکان. بەشیک لە کاکەییەکانی کەرکوک لە کۆنەو پێیان باشتروو بە تورکمانی قسەبکەن، نەک کوردی؛ تەنیا

^{۱۵} زانیاریەکانی لای من سەبارەت بە دابەشیوونی زمان لەنیو کاکەییەکاندا، ئەو پەری دیاریکراون و ھەمیشە ریکوپیکی نین. بەشیکی پشەستوو بە سەرنجی خۆم و بەشیکی تریشی بەو زانیاریانە کە دانیشتوانی ناوچەکە پێیان داوم (ھەندیکیان کاکەیین).

^{۱۴} زۆربەیی زۆری ئەو گرووپی شیعانە تورکمان، پێشتر قزلباش بوون، ئەم سەدەیی شە باوەری خۆیان گۆپیو بۆ شیعەیی دوازدە ئیمامی (ئیدمۆندز ۱۹۵۷: ۲۶۹).

سهره‌تاکانی سالانی هفتا توانییان به کوردیییەکی پەوان بدوین. پاشان ئەو سەرکردانە پەیوەندییان بە هیزی بەرگری نیشتمانی (هیزی نانیزامیی کوردی) یەوێ کرد و خۆیان بە عەرەب ناساند. حکومەت پەرۆشی بە عەرەب لەقەڵەمدانی کاکەییەکان بوو، بەو پێشە کە سەیدەکانیان نەوێ و وەچەیی ئیمام عەلی و پێغەمبەرن. هەرودەها بەگوێزەیی ناوێشانەکانیان بێ، ئاشکرایە کە ئەوان عەرەبن. شارەزاییانی ئایینی کاکەیی دژی ئەم وێناکردنە بوون، بە حوکمی ئەوێ سەرکردە و سەیدەکانیان لەبەر بەرجەستەبوونەوێ خۆیان بە نەوێ ئیمام عەلی دادەنن، نەوێک ئەوێ لە ڕووی نەژادییەوێ ڕاستەوخۆ پەیوەندییان بەوانەوێ هەبن.

کاکەییەکان سالانی هفتا بە ئاشکرا لایەنگریان لە بزووێتەوێ ڕزگارێخوازی کورد نەدەکرد؛ هەندیک لە سەیدەکان بە بێ لایەنی مانەوێ، هەندیکێ تریان بێ پەردە پشتی حکومەتی بە عەسیان گرت. ئەوسا ناوچەکانی بە نەوت دەوڵەمەندی کەرکوک و دەورووبەری ئامانجی سەرەکی حکومەتی بە عەس بوون، بۆ بەجێهێنانی سیاسەتی تەعریکردن. چەندین گوندی کاکەیی لە دەورووبەری داقوق چۆل کرا، دانیشتوانەکانیان ڕاگۆیزران بۆ سلیمانی و کەرکوک. بۆ نمونە، چەند سەیدیکیان خاکەکیان بە عەرەبان فرۆشت، خاکی ئەو سەیدانە کە پەیوەندییان بە بزووێتەوێ نەتەوا یەتی کوردەوێ کردبوو، دەستی بەسەردا گیرا و عەرەبی لێ نیشتهجێ کرا. سەیدەکان کە کوریکیان پەیوەندی بە هیزی بەرگری نیشتمانییەوێ بکردا، دەیاننوانی خاکەکانیان بگەڕێنەوێ. کاکەییەکانی خانەقین و قەسری شیرین بە هەمان شیوێ ڕووبە ڕووی پڕۆسەیی تەعریکردن بوونەوێ،^{۱۶} دانیشتوانیان ڕاگۆیزران بۆ کەلار و ناوچەکانی تری باشووری کوردستان. حکومەتی عێراق چەندین گوندی ناوچەرگەیی کاکەییەکانیشی خاپوورکرد، ئەو خاپوورکردنە مەزاری هاواریشی گرتەوێ، بۆ دروستکردنی ناوچەییەکی بێ شەڕ و ئاشتی بە درێژی سنووری ولاتی ئێران.

هەرچەندە حکومەتی عێراق و نەتەوێ پەڕستە کوردەکان تەنیا لایەن نەبوون کە دەیانویست کاکەییەکان بە لای خۆیان دا ڕابکێشن، سالانی هفتا نەتەوێ پەڕستە تورکمانەکانیش ویستیان وەک تاقمییکی تورکمانی بیانناسین. بەم شیوێ، هيجری دەدەیی شاعیر، کە بە زمانەکانی فارسی و کوردی و گۆرانی (جگە لە زمانی تورکی) نووسینی هەبوو، کرا بە ئەندامی یەکییتی نووسەرانی تورکمانی لە بەغدا؛ گواهی نەوێکانی هيجری، کە سالانی هەشتا بووبوونە بەکرگیاو و جاشی حکومەت، خۆیان بە تورکمان دانائ. پارتی نەتەوێیی تورکمانی عێراقی، کە سالی ۱۹۸۸ دامەزرا، بەردەوام جەختی لە تورکمانبوونی کاکەییەکان کردووەتەوێ؛ تەنانت شەبەک و کومەلەیی غوللاتی ناوچەکیشی بە تورکمان زانیوێ. بەگوێزەیی سەرچاویەکی تورکمان (کە خۆی نە یاری شوقینیزی تورکمانی بوو)، زۆریک لە کاکەییەکانی کەرکوک و تەنانت ئەوانەیی تەلەغفریش، ئیستا خۆیان بە تورکمان دەناسین. پێدەچی جەختکردنەوێ تورکمانبوونی خۆیان، بۆ پاراستنی پێگەیی بێ لایەنیی خۆیان لە نیوان حکومەتی عێراق و بزووێتەوێ کوردی دا بووین. ئەگەرچی ئەنجامەکانی سەرژمێری دانیشتوان لە سالانی ۱۹۷۷ و ۱۹۸۷ هەرگیز ئاشکرانەکران، گواهی هەندیک لە ئیبراھیمی و سەیدەکان خۆیان بە تورکمان تۆمارکردوێ. وەک دەگوێرن، لە سەرژمێری سالی ۱۹۸۷ تەنیا دەیاننوانی خۆیان بە کورد یا عەرەب تۆماربکەن؛ لایەنی کەم هەندیک لە سەیدەکان و شوێنکەوتەکانیان خۆیان بە عەرەب نووسی.^{۱۷}

سێتەم شالاری ئەفقال لە ناوچەیی گەرمیان سالی ۱۹۸۸ جێبەجێ کرا، گوندەکانی داودەیی ڕۆژەلاتی ڕیگای کەرکوک - بەغدا و عەشیرەتی تالەبانی گرتەوێ (میدل ئیست وۆچ ۱۹۹۳: ۱۲۹-۶۶). دیارە هەرچەندە ناوچە نزیکەکانی کاکەیی لە دەورووبەری داقوق نەکەوتنە بەر ئەو شالائانە، لەوانەیی هۆی سەرەکی ئەوێ بێ کە ناحیەیی داقوق نزیکیی دەورووبەری شاری کەرکوک ستراتیژی و دەوڵەمەند بە نەوت، کە هەمیشە لە ژێر دەسلالت و

^{۱۷} بەرپررسی گەرەیی یەکییتی نیشتمانی کوردستان، ئیدیعی کرد کە لە ڕاپەرینەکاندا نۆسخەیک لە ئەنجامی سەرژمێری سالی ۱۹۷۷ بە دەست هینراوێ. دەریخستووێ کە دانیشتوانی پارێزگای کەرکوک ۳۸٪ی کورد، ۱۵٪ی تورکمان و ئەوانی تریش عەرەبن.

^{۱۶} ڕەسوول (۱۹۹۰: ۱۳-۲۲) دەلی: گەلیک لەم گوندانەیی کاکەییەکان لەم ناوچەیدا کە ئیدمۆندز (۱۹۵۷: ۱۹۵) باسی کردوون، سالی ۱۹۷۵ چۆل کراون. توانیم بریکە و دارەخورما و میخاس بناسمەوێ، بەلام ڕەنگە ئەوانی تریش چۆل کرابن.

چه پۆکی حکومهتی ناوهندی دا بووه. له بهر ئهو هۆیه بهشیکی نهبووه له ناوچهی قهدهغه و شالاولهکانی ئه نفال؛ یاخۆ له سه رژمیری سالی ۱۹۸۷ دا دانیشتوانی یا به کورد یان عه رب تۆمارکرا بون، مه ترسی له ده ستدانی ناسنامه ی عیراقیان لی نه ده کرا. هه ندیک له سه یدهکانی کاکه یی، بی په رده پشتگیری حکومه تیان کردبوو، له کاتیکدا هه تا ئه وانه ی به ئاشکرا په یوه ندییان به هیزی بهرگری نیشتمانی شه وه نه کردبوو، خۆیان له پال ده سه لاتداران دا ده پاراست بۆ رزگارکردنی کومه لگا که یان. له کۆتایی دا، خۆناساندنی کاکه یی که یان به تورکمان نه وه ک به کورد، له وانه یه پۆلی هه بوو بی. دوا ی ئه وه، شالاولهکانی ئه نفال - به گشتی - گونڊیه کوردیهکانی له بهر پالیشتی بزووتنه وه ی کوردی کرده ئامانج، که متر کهوته ویزه ی مه سیحیهکانی ناوچه ی بادینان. تورکمان و عه ره بهکان، یا ئه وانه ی که له سه رژمیری بهکان دا خۆیان به و نه ته وانه تۆمارکردبوو، زۆر به ده گمه ن یا هه رگیز پوویه پووی ئه و مه رگه ساته نه ده بوونه وه. ژماره یه ک له بنه ماله ی کاکه یی که یان ده ره ده رکران، چونکه حکومه تی عیراق زانیی که سوکاریان په یوه ندیی به یاخیانی کورده وه کردبوو. به گوێره ی سه رچاوه و زانیاری بهکانی ناوچه که بی، ئه و کاکه یی که یان که رکوک په وانه ی ئۆردو وگای دا قووق کران و پاشان له گه ل ژماره یه ک خه لکی جافی ناوچه ی هاوار، له هه له بجه ی تازه ی چه ند میلیکی پۆزاوای هه له بجه نیشته جی کرانه وه. دیاره هه ندیکیشیان له نزیکي چه مچه مال جیگیرکران. ژماره یه کی بهرچاوه له هه ورامیی سوننه و کاکه یی که یان گوندهکانی سنووری ئیران له هه له بجه ی تازه و کومه لگاکانی ده ور به ری، به وانه ی ناوچه ی هاواری شه وه، نیشته جی کرا بون. دوا ی راپه رینی سالی ۱۹۹۱، هه ندیک له کاکه یی که یان گه رانه وه بۆ ناوچه ی هاوار، ئه گه رچی له سه رده می شه ری ناوخی کوردهکان دا سالی ۱۹۹۴ دووباره شوینه که یان چۆل کرده وه.

وا دیاره کاکه یی که یان ئاسکی که له ک، هاوشیوه ی شه به ک، به ته وای نه که وته بهر شالاولی ئه نفال، گوایه گوندهکانی سارلی له هاوینی سالی ۱۹۸۸ دا چۆل کرا بون. ئه مه تا راده یه ک نزیکه له و کاته که هه مان شت به سه ر شه به کدا هاتوه. له وانه یه ئه وانیش له سه رژمیری سالی ۱۹۸۷ دا خۆیان به نه ژادی کوردی تۆمارکرد بی. هه رچه نه دانیشتوانی سفیه په وانه ی هه له بجه ی تازه کران، به لام

پاش ئه وه ی عه دنان ئاغای سه یدیان له گه ل حکومه تی عیراق ریک که وت، توانیان بگه رینه وه.

۴. په یوه ندیی نیوان کاکه یی و شه به ک: سارلی بهکان

سارلی بهکان شایانی سه رنجی زیاترن. کاکه یی بهکان به گشتی له پووی زمانه وانی و ئایی نییه وه، له شه به که وه نزیکن؛ له پووی جوگرافیا شه وه، دراوسی نزیکي ئاسکی که له کن، له راستی دا، په یوه ندیه کی نه ژادی له نیوانیان دا هه یه. گوایه کاکه یی بهکانی ئه م ناوچه یه، لای دراوسی سوننهکانیان به سارلی ناسراون، که چی ئیدمۆندز (۱۹۵۷): (۱۹۵) گومان دهکا که ئه وان ئه و ناولینه قبوول بکه ن. سه یده که یان، که له هه ولیر داده نیشی، ئه وه ی په ت کردو وه ته وه. بۆم ده رکه وت، ئه و خه لکه ی که له و ی ده ژیان، به کاکه یی ئیبراهیمی ناسراون و خۆشیان ددان به وه داده نین، که چی زاراوه ی سارلی یا سارلوو ته نیا لای بیانی و ده ره کی بهکان، به تاییه تی دراوسی عه رب و کوردهکان، به کاردین. به پێچه وانه وه، شه به ک به کاکه یی بانگیان ده که ن، نه وه ک به سارلی. هه روه ها ئه وه یان پی گوتم، شه به ک پێچه وانه ی یه زیدیهکان په یوه ندیه کی چاکیان له گه ل کاکه یی بهکان هه یه، سه رباری ئه وه ی هه ندیک حیوازی ئایی نیشیان له نیوان دا هه یه. ده لێن؛ گوندهکانی سارلی له پرۆسه ی ته عریبکردن دا چاک کرانه وه و رزگاریان بوو، به لام دوا ی ئازادکردنی به شیکی هه ری می کوردی، ئه وان ریک که وته هیل ی پێشه وه ی سه ر زیی گه وه، نیوان حکومه تی عیراق و کوردهکان. زۆربه ی زۆری دانیشتوانه که یان، بۆ دۆزینه وه ی په ناگه یه کی ئارام، له کومه لگای توپزاوه ی نزیکي رینگای هه ولیر نیشته جی بون. جار جاره گوندهکانی نزیکي رووبار له لایه ن توپخانهکانی حکومه تی عیراقه وه توپباران ده کران، که چی - له هه مان کات دا - ئه و گونده بوو بوونه مۆلگه یه ک بۆ کاری قاچاخچیتی، به زۆری له رینگای دروستکردنی که له که وه له سه ر زئ، به تاییه تی له بهر قاچاخچیتی به رو بوو مهکانی نه وت.

ئیدمۆندز (۱۹۵۷: ۱۹۵) ده لێ: کومه له ی سارلی له تاقم و گرووپه کوردیه تازهکانی لیوای مووسل جیاوازن، ئه وانه به شه به ک ناسراون و کوردی قزلباشین. به لام ئیستا ئه و جیا کردنه وه یه قورسه. زۆربه ی ئه و گوندهانی که من سه رم لی داون و دانیشتوانهکانیان سارلین، هه موو دانیشتوانیان و هه تا گه نجهکانیشیان به هه ردوو زمانی کاکه یی و شه به ک قسه یان ده کرد. کاتی پرسیارم له دایکیک

کرد، که به کاکهیی به منیان ناساندبوو، تا چهند گوندی شه‌به‌ک له‌و ناوه ههن، به سهرسوورپمانه‌وه گوتی: ئیمه خۆمان شه‌به‌کین. له ئه‌نجامی پرس‌ورای زیاتردا، بۆم ده‌رکه‌وت زۆربه‌ی بئه‌ماله‌ سارلییه‌کان له‌ بئه‌رته‌دا ئاویتته و تیکه‌له‌ی کاکه‌یی و شه‌به‌ک. به‌م دوااییانه، زۆریان بووبوونه کاکه‌یی. ئاشکرایه ه‌اوسه‌رگیری و ژنوژنخوازی نیوان شه‌به‌ک و کاکه‌یییه‌کان هه‌بووه. هه‌نوکه دانیش‌توانی ئه‌و گوندانه له‌ پ‌ئ‌و‌پ‌ه‌سمی ئاییینی کاکه‌یییه‌کان‌دا به‌شداده‌بن و دیاریی له‌ جۆری نه‌وت و به‌ن‌زین بۆ سه‌یده‌که‌یان ده‌هینن.

ئ‌ه‌و گۆرانه له‌ په‌یره‌و یا تیکه‌لبوونی نه‌ژادیی نیوان کاکه‌یی و شه‌به‌ک‌دا، له‌ سه‌رده‌می سه‌یدیکی ئیبراهیمی فه‌تاح‌ئاغا ناودا پرووی داوه. فه‌تاح که‌سیکی چاو‌کراوه‌ بوو، ئه‌گه‌رچی نه‌خوینده‌وار بوو، ساڵی ۱۹۳۸، قوتابخانه‌ییکی و نه‌خۆشخانه‌ییکی و مزگه‌وتیکی له‌ گوندی توپ‌زاوه‌ی نزیکی تاوق (Tauq) کرده‌وه. دیاره ئه‌وسا پینگه‌ی خۆی له‌ حکومه‌تی ناوه‌ندی‌دا هه‌بووه. پ‌شان‌راگه‌باند، ئه‌و کات ژماره‌یه‌ک بئه‌ماله‌ی کورد و عه‌ره‌ب، به‌تایبه‌تی له‌ عه‌شیره‌تی به‌رزنجی و جاف و هه‌مه‌وه‌ند، په‌یره‌وی ژیانان گۆرپیوو بۆ کاکه‌یی. پاش مردنی فه‌تاح له‌ کوتایییه‌کانی سالانی په‌نجادا، ژماره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ په‌یره‌وی ژیانان گۆری، به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچاو پرووی له‌ که‌می کرد. گۆرینی په‌یره‌وی ژیانانی شه‌به‌ک هه‌ر -هیچ نه‌ب‌- له‌وانه‌یه به‌شیکی په‌یوه‌ندیی به‌ که‌سیتی به‌هیزی فه‌تاح‌ئاغاوه هه‌بووب‌، یا به‌هۆی پینگه‌ی -له‌ پرووی کومه‌لایه‌تیه‌وه- به‌رزی کاکه‌یییه‌کانه‌وه‌ ب‌. هه‌روه‌ها به‌م دوااییانه ساڵی ۱۹۸۶، شه‌به‌ک و گه‌رگه‌ری له‌ مووسل بوون به‌ کاکه‌یی. ئاشکرایه ئه‌و گۆرانه به‌ سۆنگه‌ی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ گه‌ورانه‌وه که له‌ پایه‌ییکی به‌رزی کومه‌لایه‌تی‌دا ههن، هاتووه‌ته‌دی هۆیه‌کی‌تریش -دیاره- بیر و باوه‌ری کاکه‌یییه‌کانیان به‌ باوه‌ریکی تایبه‌ت به‌ ئاییینی کورد داناوه، ویستوویانه بک‌رینه‌ کورد نه‌ک عه‌ره‌ب، چونکه‌ تپه‌پ‌وون به‌ سنووری نیوان هه‌ندیک کومه‌له‌ی نه‌ژاددا تا راده‌ییکی ئاسانت‌ره، تاکه‌کان ده‌توانن به‌ ئاسانی یه‌کجاری نه‌بووه‌ته هۆی ره‌شبوونه‌وه و نه‌مانی جیاوازی ئه‌و دوو کومه‌له‌یه. په‌یوه‌ندیی نیوان ئه‌و دوو کومه‌له‌ هه‌روا به‌ باب‌ه‌تیکی گرنگی توپ‌زینه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر ده‌مینتیه‌وه.

۵. تپییینی دیالیکته‌کان

چهند سه‌رنجیک له‌سه‌ر شیوازی قسه‌کردنی شه‌به‌ک و کاکه‌یی، ئه‌و تپییینیانه کۆده‌کاته‌وه. به‌ دلنیاایییه‌وه، زانیارییه‌کی ئه‌وتۆ له‌سه‌ر شیوازی ئاخاوتتی ئه‌و کومه‌لانه له‌ کوردستانی عیراق له‌به‌رده‌ست‌دانییه. مینۆرسکی (۱۹۲۰-۱۹۲۱) زیاتر کاری له‌سه‌ر زمانه‌ تورکی و یارسانه‌کانی ناوچه‌ی گه‌یلان و ئازهر‌بایجانی ئیران کردووه (بۆ بینینی هه‌ندیک شیعر و که‌لامی ئاییینی ئه‌ه‌لی حه‌ق به‌ دیالیکتی گۆرانی، ب‌روانه: مینۆرسکی ۱۹۴۳). موکری به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی له‌ زمانی نووسراوی ئه‌ده‌بی ئه‌ه‌لی حه‌ق ده‌کۆلینه‌وه، که به‌شیکی به‌ زمانی فارسی و به‌شیکی‌تریشی به‌ گۆرانیی کون نووسراوه و له‌گه‌ل ه‌یچ شیوه‌زاریکی یه‌ک‌ناگریتیه‌وه. زانیارییه‌کی زۆر سه‌بارته‌ به‌و دیالیکتانه که ئاخاوتتیان پ‌ده‌ک‌ری، له‌به‌رده‌ست‌دانییه. وه‌ک دیاره، ته‌نانه‌ت ناکوکی له‌باره‌ی ره‌چه‌له‌کیشیانه‌وه هه‌بوو؛ له‌ ئه‌ده‌ب‌دا، هه‌ندیک جار وه‌ک یا شیوه‌زاریکی تورکمانی، یا ئه‌و دیالیکتانه‌ی که په‌یوه‌ندییان به‌ زمانی به‌لووجیه‌وه هه‌یه، ته‌ماشاده‌ک‌رین، یان به‌ تیکه‌له‌یه‌ک له‌ زمانی تورکی و فارسی و عه‌ره‌بی داده‌ن‌رین. ئه‌و لاف‌وگه‌زافانه، له‌ باری نمونه‌ی دیالیکت و شروقه‌وه زۆر به‌که‌می پ‌شتیان پ‌ده‌به‌ست‌ری، عاده‌ته‌ن به‌لگه نووسراوه‌کان به‌ پ‌ئ‌ن‌شان‌ده‌ر به‌کارده‌هین‌رین.

دیاره به‌گۆیره‌ی نمونه‌کۆکراوه‌کانی خۆم، ئه‌و دیالیکتانه‌ی که شه‌به‌ک و هه‌ندیک له‌ کاکه‌یییه‌کانی نزیکی تاوق (Tauq) و سارلی قسه‌یان پ‌ده‌ک‌ن، هه‌موویان سه‌ر به‌ لقه‌کانی گۆرانی یا هه‌ورامیی زمانی ه‌یندۆ-ئ‌یرانییه‌کانن.^{۱۸} هه‌رچه‌نده له‌وانه‌یه لیکۆلینه‌وه و توپ‌زینه‌وه‌ی چ‌روپ‌تر، لق‌وپ‌وپ و ئالۆزیی زیاتری ل‌یکه‌وتیه‌وه، بۆ نمونه، پ‌ده‌چی شه‌به‌ک له‌ پرووی زمانه‌وانییه‌وه تا راده‌ییکی له‌ کاکه‌یی نزیک‌ترین، ئه‌گه‌رچی ره‌نگه‌ تورکمانی به‌

^{۱۸} بلاو (۱۹۸۹) شه‌قله‌ ریزمانییه سه‌ره‌کییه‌کانی شیوه‌زاری گۆرانی پوخته‌کردووه‌ته‌وه. مان/هادانک (۱۹۳۰) چه‌ندین نمونه‌ی له‌ شیوه‌زاره جیاجیاکانی گۆرانی تیندایه، که له‌ ئ‌یران به‌کار‌دین. به‌لام که‌ره‌سته‌ی باجه‌لانی ناوچه‌ی بیشکانی نزیکی زه‌هاو و قه‌سری شیرین و خورسابادی باکووری مووسلیش ده‌گریتیه‌وه. مه‌که‌نزی (۱۹۵۶) که‌ره‌سته‌ی باجه‌لانی ناوچه‌ی ئارپه‌چی نزیکی مووسلی ه‌یناوه‌ته‌وه. مه‌که‌نزی (۱۹۶۶) وه‌سفیکی هه‌ره وردی شیوه‌زاری تاقانه‌ی گۆرانی ناوچه‌ی نه‌وسوودی هه‌ورامانی ولاتی فارسی کردووه. کوردی‌بوونی گۆرانی ه‌یشتا ج‌یی ناکوکیه (ب‌روانه: ل‌یزین‌یرگ (۱۹۹۳).

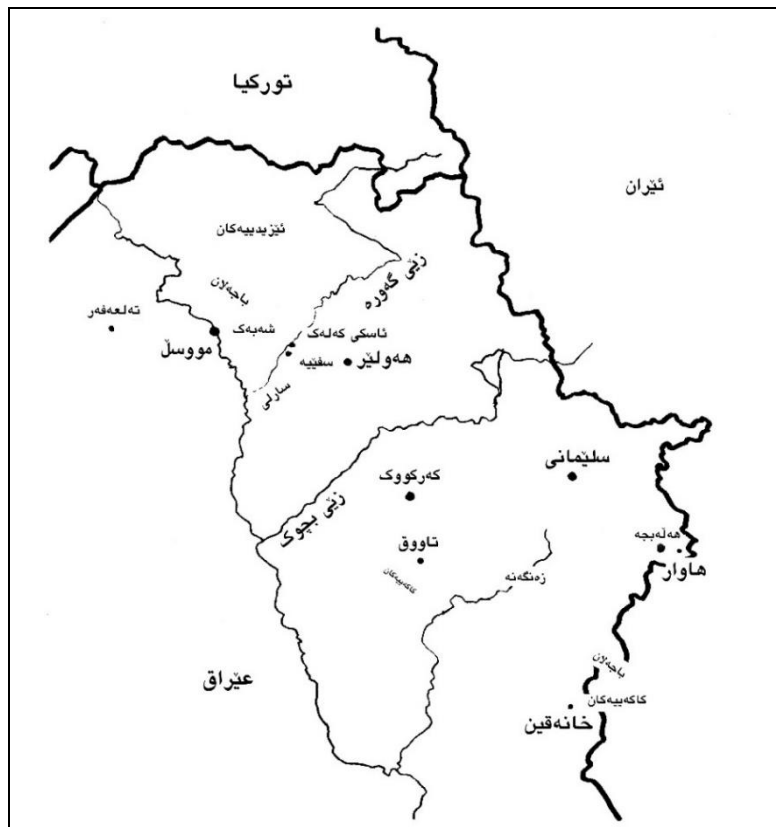
- ۲۳۳

M. ewshan piyawyêshan dî. Sh. oshan
 م ئەوشان پیاویشان دی، "ش ئۆشان zilamesha tît.
 زلامەشا تیت، "پیاوہکەیان دی"
 Copula:
 من پیرەنە، "من پیرم" M. min pîrana.
 توو پیرەنی، "تو پیری" tu pîranî.
 ئەو پیرن، "ئەو پیرە" ew pîrin
 ئیمە پیرەنە، "ئیمە پیرین" ême pîrenme
 شمە پیرەندە، "تو پیری" shima pîrende.
 ئەوشان پیرەنە، "ئەوان پیرن" ewshan pîrane
 ئەمن نساغەنە، "من ناساغم" Sh. emin nisaghana.
 توو نساغەنە، "تو ناساگی" tu nisaghana.
 ئەو/ئینە نساغە، "ئەو نساغە" ew/îne nisagha
 گشتمان نساغەنە، "هەموومان gishtman nisagha.
 ناساغین"
 شمە [گشت] نساغەنە، shime [gisht] nisaghane.
 "هەمووتان ناساغن"

.....
 ئاوەلناوی پلە ی بەراورد: Positive/comparative
 M. min ,geto dirêshterena. 'I am taller than
 you' من چەتو درێشتەرنە، |من لە تۆ درێژترم"
 Sh. î zilam diraze. "ئەم پیاوہ"
 درێژە/بەتەمەنە"
 چەمن دراستەرنی-ئ، tu ,çemin dirasterenî-ê.
 تۆ لە من درێژتری"
 پێشگری مە (-me) لە دەمی پانەبوردوی زمانی
 کاکەیی، لە پێش رەگی فیعی (-w) بۆ یەک برگە
 بچووک دەبیته: وشە ی مەوینو (Mewînu) بە مۆینو
 (Möynü) دەخویندریتەو، هەروەها وشە ی مەواری
 (Mewarî) وەک مۆری (môrî) دەخویندریتەو. هەروەها
 دەنگیکی هاوشیوە ی و /ü/ی کاکەیی لە دیالیکتی
 گوانیی زەنگەنە ی دەوروبەری ئاوەسپی نزیک تاق
 (Taûq) بەدی دەکری. بۆ نمونە، لە زەنگەنە ئا پیاو
 مەوینو، من مەاچو (a piyaw mewînu ;min
 ma'açü) بەکار دێ، بەلام لە هیچ شیوەزاریکیتری
 گۆرانی دا دەرناکەوێ.
 لە ئێرانی کۆندا، پیتە سەرەتاییەکانی هو (-hw) لە
 هەموو دیالیکتەکانی گۆرانی دا گۆردراوہ بۆ و (-w)،
 هەروەها لە سۆرانی و کرمانجی دا بۆ خو/خو (-kho
 /khw-). بۆ نمونە، وشە ی (خواردن) لە شەبەک و

.....
 مۆرفۆلۆژی فیعی: Verbal morphology
 پانەبوردوی سادە: present tense
 M. emin piyawê mewînu. Sh. emin zilamê
 metî. 'I see a man' ش. ئەمن پیاو ی مەوینو،
 ئەمن زلام ی تەتی، "من پیاو یکم دی"
 M. tu piyawê mewînu. Sh. etû zilamê metî
 م. توو پیاو ی مەوینو، ش. "You (sg.) see a man"
 ئەتوو زلام ی مەتی، "تو پیاو یکت دی"
 M. ew piyawê mewîno. Sh. ew zilamê metô.
 م. ئەو پیاو ی مەوینو، ش. ئەو 'He/she sees a man'
 زلام ی مەتو، "ئەو پیاو یکی دی"
 M. ême piyawê mewînim. Sh. ême zilamê
 metimî. 'We see a man' ش. ئیمە پیاو ی مەوینو،
 ئەو زلام ی مەتو، "ئەو پیاو یکی دی"
 M. shima piyawê mewînde. Sh. shime zilamê
 metê. 'You (pl.) see a man' م. ئەوشان پیاو ی
 مەویندە، ش. شمە زلام ی مەتی، "تو پیاو یکت دی"
 M. ewshan piyawê mewîna. Sh. oshan zilamê meto.
 م. ئەوشان پیاو ی مەوینە، ش. ئۆشان زلام ی
 مەتو، "پیاو یکیان دی"

 لە دەمی رابردوی فیعی تیپەردا، پاشگری فیعی
 وەک کلیتیک دەخویندە سەر بەرکاری راستەوخو ی
 هەردو دیالیک:
 M. min piyawyê (Sf. piyawê) dî. Sh. emin
 zilamem tît (Sf. dît).
 م من پیاو ی دی، ش. ئەمن زلامەم تیت، "پیاوہکەم
 دی"
 M. tu piyawyê dî. Sh. etû zilamete tît.
 م. توو پیاو ی دی، ش. ئەتوو زلامەتە تیت، "تو
 پیاوہکەت دی"
 M. (ew) piyawyêsh dî. Sh. ew zilamesh tît.
 م (ئەو) پیاو یش دی، ش. ئەو زلامەش تیت، "ئەو
 پیاوہکە ی دی"
 M. ême piyawyêman dî. Sh. ême zilamema tît.
 م ئیمە پیاو یمن دی، ش. ئیمە زلامەما تیت،
 "پیاوہکەمان دی"
 M. shima piyawyêtan dî. Sh. shime zilamete tît.
 م شما پیاو یتان دی، ش. شمە زلامەتە تیت، "تو
 پیاوہکەت دی"

کاکه‌یه‌کان دا بووه به وارد (ward)، که‌چی له سۆرانی و کرمانجی دا بووه به خوار (-khwar). هه‌رچه‌نده، جیناوه خۆبیه‌کان، که له ئێرانی کۆن دا به هه‌مان پیتته سه‌ره‌تاییه‌کانی (-hw) ده‌ست‌پێ‌ده‌که‌ن، به هه‌مان گۆرانکاری دا تێ‌نه‌په‌یۆن. لێ‌رده‌دا دیالیکته‌کانی گۆرانی، به‌راورد به وشه‌ی خوه (xwe) له کرمانجی (به‌بی پاشگری ناوی)، هه‌روه‌ها پیشگری خۆ (-xo) له سۆرانی دا زۆر به فراوانی لق‌وپه‌لیان هاویش‌توو: (B. hê-, sh. Hê-M. yo-، cf.) H. wê-

ئهو سارلییانه‌ی که چاوم پێیان‌که‌وت، هه‌موویان له شیوه‌زاری کوردیی هه‌ولێری دا زمانیکی پاراویان هه‌بوو؛ هه‌روه‌ها هه‌ندیک له‌و تاییه‌مه‌ندییه‌ ده‌نگیانه‌ی ئهو دیالیکته

(مه‌که‌نزی ۱۹۶۱: ۲۷-۲۹)، له کاتی ئاخاوتنی ئه‌وان دا به ماچۆ و شه‌به‌ک، ده‌بیسترا. بۆ نمونه: وشه‌ی چاو (چهم çem) به تسم /tsem/ ده‌خویندرایه‌وه، وشه‌ی سپی (چهرمه çerme) وه‌ک تسمه‌رمه /tserme/ گۆده‌کری. ئه‌گه‌رنا له‌و نمونه‌دا که له داقوق و قه‌هراوه وه‌رگیراون، شیوه‌ی ئاخاوتنیان به هه‌ردوو دیالیکت که‌میک لیک‌جیاوازیو، زۆر به‌زه‌حمه‌ت له یه‌کیان جودا‌ده‌کردنه‌وه و به‌رده‌وامیش له‌گه‌ڵ یه‌کتر تیکه‌لیان‌ده‌کردن.

له کۆتایی‌دا، پێ‌ده‌چی جیاوازی نیوان ئهو شیوه‌زارانه‌ی دیالیکتی گۆرانی به‌زۆری له ئاستی فۆنه‌تیکی و ده‌نگی بی، جیاوازییه‌کان له‌ پروی مۆفۆلۆژییه‌وه که‌متر به‌دی‌ده‌کری، جگه له جیناوی خۆیی و پاشگره‌کانی جیناوی که‌سی. که‌چی له‌وانه‌یه جیاوازییه‌کانی ئاستی لیکسیکی زیاتر به‌هۆی وه‌رگرته‌وه بی له سه‌رچاوه و دیالیکته جۆراوجۆره‌کانی کوردی و فارسی و تورکمانیه‌وه. خۆشه‌ختانه، ئه‌گه‌ر دا‌تا و زانیاری زیاتر کۆبکریته‌وه، له دا‌هاتو‌دا لیکۆلینه‌وه‌ی ریکتر و گشتگیرتر له‌سه‌ر دیالیکته‌کان ده‌کری.

22. M. Mazzaoui 1972 *The Origins of the Safavids: Shi'ism, Sufism, and the Ghulat*. Freiburger Islamstudien Band III. Wiesbaden: Franz Steiner Verlag.

23. Middle East Watch 1993 Genocide in Iraq: *The Anfal Campaign Against the Kurds*. New York: human Rights Watch.

24. Middle East Watch 1994 *Bureaucracy of Repression: The Iraqi government in its Own Words*. New York: Human Rights Watch.

25. V. minorsky 1920 Notes sur les Ahl-e Haqq I. *Revue du Monde Musulman* 40-41: 19-97.

26. V. Minorsky 1921 Notes sur les Ahl-e Haqq II. *Revue du Monde Musulman* 44-45: 205-302.

27. V. Minorsky 1943 The guran. *BSOAS* XI/1: 75-103.

28. M. Mokri 1970 Etude d'un titre de propriete... In Contribution scientifique aux etudes iraniennes. *Recherches de Kurdologie. Paris: Klincksieck*, pp. 303-330.

29. M. Moosa 1988 *Extremist Shi'ites: The Ghulat Sects*. Ithaca: Cornell University Press.

30. A. Rassam 1977 Al-Taba'iyya: Pwer, patronage and marginal groups in northern Iraq. In: Gellner, E. & Waterbury, J. (eds), *Patrons and Clients in Mediterranean Society*. London: Duckworth, pp. 157-166.

31. Sh. M. Rasool 1990 *Forever Kurdish: Statistics of Atrocities in Iraqi Kurdistan*.

32. H.C. Rawlinson 1839 Notes on a March from Zohab... to Kirmanshah, in the year 1836. *Journal of the Royal Geographical Society* 9: 26-116.

33. J.P. Roux 1969 Les Fideles de Verite et les croyances religieuses des Turcs. *Revue de l'histoire de la Religion* 175: 61-95.

٣٤. الصراف، أحمد حامد، الشبک، بغداد، ١٩٥٤.

٣٥. ک. م. خ. الشوانی، الکاکائیة: الاساسات والعقيدة، بغداد،

١٩٨٩ (نامه‌ی ماجستیره، پیشکش‌ی زانکوی به‌غدا کراوه).

36. Sykes, M. 1908 The Kurdish Tribes of the Ottoman Empire. *Journal of the Anthropological Institute* 38: 451-486.

37. J.S. Trimingham 1971 *The Sufi Orders in Islam*. London: Oxford university Press.

38. A. Vinogradov [=A. Rassam] 1974 Ethnicity, Cultural Discontinuity and Power Brokers in northern Iraq: The Case of the Shabak. *American Ethnologist* 1: 207-218.

* ئەم بابەتە لەم سەرچاوەیە وەرگیراوە و وەرگیراوە:

Illic Research Report and Technical Notes Series: Michiel leezenberg, The Shabak and the Kakais: Dynamics of Ethnicity in Iraqi Kurdistan.

بیبلیۆگرافیا:

١. العزاوي، عباس، الكاكائية في التاريخ، بغداد، ١٩٤٩.

2. J.R. Barnes 1992 The Dervish Orders in the Ottoman Empire. In lifechez (ed.), 33-48.

3. H. Batatu, 1978, *The Old social Classes and the Revolutioary Movements of Iraq*. Princeton, NJ: Princetpn University Press.

4. J. Blau 1989 Gurani et Zaza. In R. Schmitt (ed.) 1989 *Comendium linguarum Iranicarum*. Wesbaden: L. Reichert Verlag.

5. M. V. Bruinessen 1989 *Agha, Shaikh und Staat: Politik und Gesellschaft kurdistsans*, new ed. Berlin: Express Editions (New English edition, abbreviated: London, Zed Press, 1992.

6. M. V. Bruinessen, 1991, Haji Bektash, sultan Sohak, Shah Mina Sahib and various avatars of a running wall. *Turcica* XXI-XXIII: 55-69.

7. M.V. Bruinessen n.d. *Satan's Psalmaists: Some heterodox beliefs and practices among the Ahl-e Haqq of the Guran distict*. Ms.

8. C.J. Edmonds 1957 *Kurds, Turks, and Arabs*, London: Oxford University Press.

9. C.J. Edmonds 1969 The Beliefs and Practices of the Ahl-I Haqq of Iraq. *Iran* 7: 89-101.

10. J.A. comte de Gobineau 1859 *Trois ans en Asie (1855-1858)*. Paris: Hachette.

11. M.R. Hamzeh'ee 1990 *The Yarsan: A Sociological, Historical and Religio-Historical Study of a Kurdish community*. Berlin: Klaus Schwartz Verlag.

١٢. هه‌ورامانی، محهمه‌ده‌مین، کلکه‌یی، به‌غدا، ١٩٨٤.

13. W. Ivanow 1953 *The Truth-Worshippers of Kurdistan*. Lieden: Brill.

14. I.M. Lapidus 1992 Sufism and Ottoman Islamic Society. In Lifechez (ed.), pp. 15-32.

15. H. Layard 1867 *Nineveh and Babylon*. London: John Murray.

16. M.M. Leezenberg 1993 gorani Ibflunce on Central Kurdish: Substratum or Prestige Borrowing? *ILLC Prepublication Series*, X-93-03.

17. R. Lifechez (ed.) 1992 *The Dervish Lodge: Architecture, Art, and Sufism in Ottoman turkey*. Berkeley: University of California Press.

18. D.N. Mackenzie 1959 *Bajalani. BSOAs* 18: 418-35.

19. D.N. Macanzie 1961 *Kurdish Dialect Studies I*. London: Oxford University Press.

20. D.N. Mackanzie 1966 *The Dialect of Awroman (Hawraman-I Luhon)*. Copenhagen.

21. O. Mann/K. Hadank 1930 *Kurdisch- Persische Forschungen III, 2: Mundarten der Guran*. Berlin: Walter de Gruyter & Co.

سى شوينەۋارى پۇژھەلاتى كوردستان

وەرگىران لە ئىنگلىزىيە: چيا سىدىق
پىداچوونە: د. كۆزاد محەمەد ئەحمەد

يەكپەنگ بە پەنگى سۈورى تىر
پوۋپۇش كراون؛ شىۋەى جۇراۋجۇريان ھەيە، لە
نىۋيان دا دەفرى تىكرىن و كىتەلەى شاخدار كە
تايەتن بەۋى. دەفرى پەنگىراۋى دەلما لە
گۆزەلەى شىۋە گۆى قول پىكھاتوۋە،
لېۋارەكانى ۋەك نوقورچى لى گىرابى، ۋەھا
دروستكراۋە. نەخشەكانى برىتىن لە سىگۆشەى
تىرى كشاۋ بە سىتەرى ئەرەۋانى، مارۋنى يا
بۆر لەسەر سۈور پەنگىكراۋن (شىۋەى ۳۶:
ھەرۋەھا پىۋانە Elr V, p. 279 fig. 20). پارچە
بچوۋكەكانى لە شوينەۋارەكە دا دۆزراۋتەۋە،
بە شىۋەيەكى سەرەكى سەرەتەشى قورپنى
قوۋچەكى بىكچالان. گلىنەى دەلما لە
شوينەۋارى تىرى دۆلى سۆلدووز و بە درىژى
لاى خۇرئاۋى دەرياچەى ورمى دۆزراۋتەۋە.
گلىنەى ھاۋچەرخ و زۆر ھاۋشىۋەى ئەمە لە
تەپە سىياۋان (Sīāvān) دۆلى مەرگەۋەرى
خۇرئاۋى ورمى دۆزراۋتەۋە (Solecki and
Solecki, figs. 1-6). گلىنەى دەلما، گلىنەى
جىاكەرەۋەى سەردەمى X لە زنجىرەى
سەرەكى تەپەى ھەسەنلوۋ و دەتۋانرى
مىژوۋەكەى لە پىرى رادىۋكارىۋن و
بەراۋردىكارىيەۋە لەگەل شوينەۋارى تر بۆ
دەۋرۋەرى ۵۰۰-۵۰۰ پ. ز بگەپىنرىتەۋە
(Voigt and Dyson, I, pp. 174, 175; II, p. 137)
table 2). گلىنەى ھاۋردە لە دەلما تەپە
دەيىبەستىتەۋە بەۋانەى چىنى XVI ۋە لە تەپە
گەۋرە (=عوبەدى ۳) لە عىراقى باكوور. گلىنەى
ھاۋشىۋەى دەفرى دەلما لە سى گابى و گودىن
تەپە (گۆۋدىن تەپە) (سەردەمى X) دۆلى
كەنگاۋر لە باشوور دۆزراۋتەۋە (Young and
Levine, p. 11). گلىنەى جۆرى دەلما لە پوۋمالى

(۱)

دەلما تەپە

Delmā Tepe

نوسىن: پۇبەرت ھ. دايسون
Robert H. Dyson, Jr

شوینىكى شوينەۋارىيە لە ئازەربايجانى
خۇرئاۋا. گرديكى بچوۋكە دەكەۋىتە نىكەى
(۵كم) باشوورى خۇرئاۋى گردي ھەسەنلوۋ،
پىك لە باكوورى گوندى دەلماى ئىستا لە دۆلى
سۆلدووزى باشوورى خۇرئاۋى كەنارى
دەرياچەى ورمى. بەرزىيى گرەكە لە ئاستى
زەۋىيە تەختەكەى دەۋرۋىشتەۋە، نىكەى ۴م و
نىكەى ۵۰م تىرەى بىكەكەيەتى. چارلس بورنى
سالانى ۱۹۵۸ و ۱۹۵۹ و تىكۋىلەر يۇنگ ۱۹۶۱
كنەۋىشكىنىيان تىدا كىردوۋە، ئەمەش ۋەكو
بەشىك لە پۇژھەى ھەسەنلوۋى مۆزەى
دىرىنەناسى/ مرقىناسى زانكۆى پەنسلۋانيا و
دامەزراۋە ھاۋكارەكان (Hamlin).

لە كەۋىشكىنىەكان دا پىكى زۆر گلىنەى
بەدەست دروستكراۋى تىكەل بە كا و وردەزىخ
كە كاتى سۈركىدەۋە بوۋنەتە پرتەقالى يا
پەمەيى، زۆر جارىش ناۋاخەكەيان كەۋەيى
دەرگەۋتوۋن (پىۋانە IV ceramics). چەند
پارچەيەكى بچوۋكى گلىنەش ھەن، پوۋ سافىراۋ
بىنەخشىن و بە (دەفرى دەشتى دەلما) ناسراۋن.
جۆرىكى تر، دەفرى لەسەر پوۋ نەخشىن كراۋن، بە
چاپىكرىن لەسەر پوۋى قورە تەپەكە بە سەرە
پەنجە، پىس، قامىش و ئامپازى تر نەخشىندراۋن.
دەفرى بە سۈور تەپاۋدراۋى دەلما، بە توپىكى

ناوچه‌کانی نیوان سۆلدووز و کهنگاوه‌ریش
دۆزراوته‌وه (Swiny, pp. 79-81; Young)

وینە‌ی ۳۶ / ده‌فری له‌سه‌ر پوو
نه‌خش‌کراو، به‌ سوور ته‌پاودراو و
کیشراو له‌ ده‌لما ته‌په. وینە‌ی فۆتۆی
پروژە‌ی هه‌سه‌نلوو، مۆزه‌ی زانکۆی
دی‌رینه‌ناسی / مرو‌فناسی.

سه‌رچاوه‌کان:

C. Hamlin, "Dala Tepe," Iran 13, 1975, pp. 111-28.

R. W. Solecki and R. S. Solecki, "Tepe Seavan. A Dalma Period Site in the Margavar Valley, Azerbaijan," Bulletin of the Asia Institute 3, 1973, pp. 98-117.

S. Swiny, "Survey in North-West Iran, 1971," East and West 25, 1975, pp. 77-98.

M. M. Voigt and R. H. Dyson, Jr., "The Chronology of Iran, ca. 8000-2000 B.C.," in R. W. Ehrich, ed., Chronologies in Old World Archaeology, 3rd ed., I, Chicago, 1992, pp. 122-78.

T. C. Young, Jr., "Survey in Western Iran, 1961," JNES 25, 1966, pp. 228-39.

Idem and L. D. Levine, Excavations of the Godin Project. Second Progress Report, Royal Ontario Museum Occasional Papers 26, Toronto, 1974.

وه‌رگیراوه له:

<https://iranicaonline.org/articles/dalma-tepe-an-archeological-site-in-western-azerbaijan>

(۴)

ئیدا

Ida

نووسین: ئیننا مەدھەدسکایا
Inna N. Medvedskaya

ولاتیک و شاریکیشە، بەشیکی ناوەکی ولاتی زاموا Zamua بوو، کەوتبوو باشووری پوژئاوای کەناری دەریاچە ورمی. ئیدا و فەرمانپەرەکانی کە ناوی نیکدیرا Nikdêra بوو، لە سەرچاوەکانی سەردەمی ئاشووری نویدا کە دەگەرپنەوێ بۆ سەردەمی فەرمانپەرەکانی شەلمانسەری سینیەم Shalmaneser III، لە میانەکانی هەلمەتەکانی دا بۆ ناوچەکانی ناوەکی زاموا/ مازاموا Zamua/ Mazamua لە چوارەمین ساڵی فەرمانپەرەواییەکانی دا (۸۵۵ پ. ز.) ناویان هاتوو. سەرەتا ناوی هەموو ئەم شوینانە لە سەردەمی فەرمانپەرەواییەکانی ئەم پاشایەدا هاتوو، ئەو دەگەرپنەوێ کە زاموا Zamua لە لایەن ئاشوور ناسیرپال Ashurnasirpal II داگیرکراوە، بەلام ناوەکی زاموا/ مازاموا Zamua/ Mazamua نەگرتبوو.

سالتنامەکانی شەلمانسەری سینیەم Shalmaneser III، شەش باسی هەلمەتەکانی ۸۵۵ پ. زیان تێداوە: نیکدیرا Nikdêra شەشجار و ئیدا Ida چوارجار ناویان هاتوو. لە چوار باریاندا پێگاکە بەرەو ناوەکی زاموا Zamua لە پێگەکانی چیا کولار Kullar بوو، لە یەک باریشیاندا بەرەو مازاموا Mazamua ئەو پێگاکە بەکارهاتوو کە بە ولاتی بونایس Bunais تێپەرپوێ (Grayson, 1996, A.O.102.2 ii 75b-78a; A.O.102.6 ii 10-15; A.O.102.10 ii 6b-9a) لەسەر ناسنامەکانی ئەو پێگایانە و جێگەکانی ناوی شوینەکان بڕوانە: Medvedskaya, 2000; (cf. Levine, 1973). دەریایەکی سێ جار ناوی هاتوو، دواجار ئاشوورییەکان Assyrian نیکدیرا Nikdêra و هاوپەیمانیەکانیان لە نزیکەوێ بەزاند،

کە هەولیان داو بوو بە (بەلەمی لە زەل دروستکراو) هەلبێن. لە کوتاییدا دەستنیشانکردنی شوینی ئیدا Ida پشت بە دیاریکردنی شوینی ئەم دەریایە دەبەستێ. بۆچوونیک هەیه کە ئەم دەریایە ورمی بێ، یەکیکی تر زریباری لا پەسەندترە (Levine, 1973, pp. 20-22)، کە پووبەرێکی بچوکی ئاو و کەمیک لە باشووری دەریاچە ورمی. مشتومڕێکی گەرم هەیه بە قازانجی ئەو ورمی بێ، لەپیش هەموو شیانەوێ ناوینشانەکانی شەلمانسەری سینیەم Shalmaneser III. شیوەی گشتی لە ناوینشانە جیاوازیەکانی دا ئەمە بوو: "بەزینەر لە هەردوو دەریای سەروو و خواروووە تا ولاتی نایری Nairi و دەریای مەزنەکانی پوژئاو." هەروەها جۆریکی تیش هەبوو "بەزینەر لە دەریای ولاتی نایری Nairi یەوێ تا دەریای پوژئاو (یا تا دەریای کالیدی Chaldea)". هەرچۆنیک بێ، هەندیک جار یەکیک لە دەریاکانی نایری Nairi ناوی "دەریای ناوەکی زاموا Zamua"ی لەجیاتێ دانراوە. بە باوەری توێژەرەوێکان، ئەم ناوینشانە ناوی دەریا و دەریاچە گرنگ لەخۆدەگرن: دەریای کالیدی، کەنداوی فارسی بێ، دەریا مەزنەکانی پوژئاو و دەریای ناوەراستی بێ. ئەگەر یەکیک لە دەریاکانی نایری Nairi دەریاچە وێ بێ، ئەوا سەختە قبوولی بکەین ئەوێ تریان ورمی نەبێ و زریبار بێ، وەک ئەوێ لە لایەن لیفان Levine ۸۵۵ پ. ز. دانراو. سەرەپای ئەمە، لە هەسەنلوی ناوچە ورمی، پارچە لەگەنێکی نووسراو بە خەتی میخی دۆزراوەتەو، ناوی ئیدا Ida تێدا هاتوو: "کۆشک (ی) باوری Bauri، ولاتی ئیدی Idi، شەمەش ئۆشیشی" [?....] šamaš-ušiši.

ئار. دایسون R. Dayson، ئاماژە بە وتەیهکی زارەکی ئەو. گۆتزه A. Goetze، دەکا، میژووی نووسینەکان ناگاتە ۸۰۰ پ. ز. (Dyson, 1965, p. 8). بە بۆچوونی ئای. ئیم. دیاکونوف I. M. Diakonoff (personal communication to the author; Iran 26, 1988, p. 12, n. 3)، شیوەی

تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی خه‌ته میخییه‌که (که نووسینیکی نافه‌رمییه) ری‌ده‌دا میژووه‌که‌ی به‌ستریته‌وه به‌سهرده‌می ئاشووری ناوه‌پاست (پیش ۱۰۰۰ پ. ز)، که زۆر پی‌ده‌چی دیاریکردنه‌که له‌سه‌ده‌ی نۆیه‌م به‌ده‌ری‌بکا. ئی. ئی. گران‌توفسکی E. A. Grantovskiĭ (1998, pp. 56 f.)، ئه‌ویش میژووی نووسینه‌که یۆ کوتاییی هه‌زاره‌ی دووه‌می پ. ز. ده‌گه‌پینتیه‌وه، پیش‌نیازی‌کردووه که ئیدا Ida ناوی کونی هه‌سه‌نلوو بووه. روداو‌ه‌کانی دواتریش وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی ناپاسته‌وخۆی سهر‌بار له‌به‌رچاوب‌گیرئ، به‌قازانجی دیاریکردنی شوینی ئیدا Ida له‌ناوچه‌ی ورمی: شه‌لمانسه‌ری سینیهم Shalmaneser III له‌لکاندن ناوه‌کی زاموا Zamua و ولاتی ئیدا Ida به‌ئیمپراتوریته‌ی ئاشووره‌وه شکستی‌هینا. جیگره‌وه‌که‌ی، واته شه‌مش-ئه‌ده‌دی پینجه‌م Shamshi-Adad V، جاریکی‌تریش خه‌لکی ئهم ناوچه‌ی به‌زاندوون. هه‌رچه‌نده ئه‌مه‌ی دوا‌ییان له‌ده‌قه‌کانی‌دا باسی ولاتی ئیدا Ida نه‌کردووه، ئه‌مه‌ش به‌ته‌واوی ده‌شی شارصینا Šaršina کوری میقدیارا Meqdiara بی، که دووجار له‌سالنامه‌که‌دا ناوی هاتووه و ده‌بی له‌پاستی‌دا کوری نیکدیرا Nikdêra بووبی (Grayson, 1996, p. 184). به‌کوتایی‌هاتنی سه‌ده‌ی نۆیه‌می پ. ز، که‌ناره‌کانی پۆژئاوا و باشووری پۆژئاوی ده‌ریاچه‌ی ورمی له‌لایه‌ن ئورارتیه‌که‌نه‌وه ده‌ستیان به‌سه‌ردا گیراوه و ماوه‌ی سه‌د سالی داها‌توو له‌ژیر پکیفیان‌دا ماوه‌ته‌وه. ۷۱۴ پ. ز. ئه‌و به‌شانه‌ی ورمی که له‌ژیر پکیفی ئورارتیه‌که‌ن‌دا بوون، له‌لایه‌ن سارگونی دووه‌م Sargon II هوه داگیرکران. به‌لام نه‌ناوی ئیدا Ida له‌نیو ئه‌و ولاتانه‌دا که داگیری‌کردوون و له‌سالنامه‌که‌ی‌دا ژماردونی، هاتووه و نه‌ولاتی گیلزان Gilzan یش که ده‌که‌ویته‌سه‌ر که‌ناری پۆژئاوی ده‌ریاچه‌ی ورمی و ناوی له‌سه‌رچاوه ئاشوورییه‌کانی به‌قه‌ده‌ر سه‌رده‌می فه‌رمان‌په‌وا‌ی تیگلات پیله‌سه‌ری سینیهم Tiglathpileser III (۷۴۵-۷۴۸ پ. ز.) دا هاتووه. ئهم باس‌نه‌کردنه، ده‌کری واتای

ئه‌وه‌بی که ئورارتیه‌که‌ن ئهم ناوچه‌یان ناونا‌بیته‌وه. ئه‌گه‌ر ئیدا Ida که‌وتبوایه‌ ناوچه‌ی زریبار، ئه‌وا ناوه‌که‌ی هه‌روا ده‌مایه‌وه. دواتر ماننا‌یه‌که‌ن چوونه ئهم ناوچه‌یه‌وه و پاش ۶۱۶ پ. ز. بوون به‌به‌شیک له‌شان‌شینی میدی.

سه‌رچاوه‌کان:

R. Dyson, "Problems of Protohistoric Iran as Seen from Hasanlu," JNES 24/3, 1965, pp. 193-217.

E. A. Grantovskiĭ, *Iran i irantsy do Akhemenidov* (Iran and the Iranians before the Achaemenids), Moscow, 1998.

K. A. Grayson, *Assyrian Rulers of the Early First Millennium B.C., Royal Inscriptions of Mesopotamia, Assyrian Periods 3*, Toronto, Buffalo, and London, 1996.

L. D. Levine, "Geographical Studies in the Neo-Assyrian Zagros," *Iran* 9, 1973, pp. 16-22.

I. Medvedskaya, "Zamua, Inner Zamua and Mazamua," in *Iran und der Westen. Gedenkschrift für Peter Calmeyer, Altes Orient und Altes Testament* 272, Münster, 2000, pp. 426-43.

وه‌رگیراوه له:

<http://www.iranicaonline.org/articles/ida>

نووسين: عيزهت ئو. نىگههبان
Ezat O. Negahban

شونینیکی شونینه‌واریی ده‌وله‌مه‌نده، که‌وت‌ووه‌ته ئاز‌ه‌ربایجانی خۆرئاوا، نزیکه‌ی ۷کم له باشووری شارۆچکه‌که‌ی دهشتی ورمی (په‌زائی‌ه). له پێی پوومالی هه‌وای شونینه‌واره کۆنه‌کانه‌وه له ئێران که ئیریک ئیف. شمیت Erich F. Schmidt له سالانی سیدا ئه‌نجامی داوه، ناسراوه. به‌بلا‌وکردنه‌وه‌ی کاره پیشه‌نگه‌که‌ی شمیت، ئه‌وه پوون‌بووه‌وه که لیکۆلینه‌وه‌ی وردی یه‌کێک له‌م گردانه‌ی دهشتی ورمی له‌به‌ردلان نیه‌ بۆ به‌دهست‌هێنایی کرۆتۆلوجیه‌کی چینه‌ شونینه‌وارییه‌کانی ئه‌م به‌شه‌ی جیهانی کۆن، که پیشتر کنه‌وپشکنینی زانستی که‌می تیدا کرابوو. سالی ۱۹۴۸ ده‌سه‌لاتدارانی ئێران مۆله‌تیان به‌تی. بورتون براون T. Burton Brown‌ی به‌ریتانیای مه‌زن دا بۆ کنه‌وپشکنین له‌ گیۆی ته‌په‌ و کارکردن ئابی ئه‌و ساله‌ دهستی پێ‌کرد. له‌ باکووره‌وه‌ بۆ باشوور نزیکه‌ی ۵۰۰ یارده‌، ۶۰۰ یارده‌ له‌ پۆژه‌لاه‌ته‌وه‌ بۆ پۆژئاوا و ۸۰ پێ‌ له‌ ئاستی کانیه‌ سروشتیه‌که‌یه‌وه‌، که‌وت‌ووه‌ته‌ گۆشه‌ی باشووری پۆژئاوای گرده‌که‌ به‌رزه‌که‌. له‌به‌رئه‌وه‌ی مه‌ودایه‌کی زۆری سه‌ر پووی شونینه‌واره‌که‌ به‌ بینای نیشته‌جی‌بوون و گۆر داپۆشرا‌بوو، شونینه‌ هه‌لکۆل‌دراوه‌کانی سه‌ر گرده‌که‌ به‌یه‌ک نه‌ده‌گه‌یشتنه‌وه‌، به‌لکوو له‌ ۸ جالی له‌یه‌که‌دا‌براو پێک‌هاتوو.

پاش شیکارییه کی به‌راوردکاریانه‌ی ماده
دۆزراوه‌کانی چینه جۆراوجۆره‌کانی ئەم هه‌شت
چاله که گلینه، ئامرازی به‌ردین و که‌لوپه‌لی
برۆنز و ئاسن ده‌گریته‌وه، کنه‌که‌ر پێش‌نیازی‌کرد
به‌پێی ئەلف‌وبێی سه‌رده‌مانی خۆی یۆلێن‌بکری؛ له

کۆنترینه‌وه که سەردەمی N، تا نوێترینیان که سەردەمی A.یه. چاللی، چاللی، چاللی سەره‌کییه، ده‌که‌وێته گۆشه‌ی باکووری رۆژئاوای گرده‌که، به‌قوولی ۵۰ گری له‌لوتکه‌ی گرده‌که‌وه هه‌لکه‌ندرا. به‌جیماوی سەردەمی N هه‌ره‌ کۆنترین سەردەمه‌ له‌ گرده‌که‌دا، له‌ خواره‌وه‌ی چاللی I دۆزراوته‌وه، ده‌که‌رێته‌وه‌ بۆ ناوه‌راستی هه‌زاره‌ی چواره‌می پ. ز. له‌ سەره‌وه‌ی ئەمه‌ مادده‌ی سەر به‌ سەردەمی M هه‌بووه، که ده‌که‌رێته‌وه‌ بۆ نیوه‌ی دووه‌می هه‌زاره‌ی چواره‌می پ. ز. له‌ سەره‌وه‌ی سەردەمی M، مادده‌ی سەر به‌ سەردەمی K هه‌بووه، که وادیاره‌ ده‌که‌رێته‌وه‌ بۆ نزیکه‌ی ۳۰۰ پ. ز. یا سەره‌تای چاخ‌ی برۆنز. له‌ سەره‌وه‌ی پاشماوه‌کانی K، مادده‌ی سەر به‌ سەردەمی G هه‌بوو، که پاشماوه‌کانی له‌ بنه‌وه‌ی چاله‌کانی III و IV دۆزرا‌بوونه‌وه. رهنه‌گه‌ ئەم پاشماوانه‌ی سەردەمی G بۆ به‌شی دوایی‌نی هه‌زاره‌ی سییه‌می پ. ز. بگه‌رێته‌وه. پاشماوه‌کانی سەردەمی D له‌ چاله‌کانی III و IV ایش دۆزرا‌نه‌وه. پاشماوه‌کانی له‌گه‌ڵ سووسه‌ی II و چینی چواره‌می چینی IV ته‌په‌ گیان هاوشیوه‌ن، میژوویان بۆ به‌شی هه‌ره‌ دوایی‌نی هه‌زاره‌ی سییه‌می پ. ز ده‌که‌رێته‌وه. له‌ سەره‌وه‌ی پاشماوه‌کانی سەردەمی D له‌ چاله‌کانی III و IV ادا، پاشماوه‌کانی سەردەمی C هه‌ن، که میژوویان بۆ دوا‌دای هه‌زاره‌ی سییه‌م و سەره‌تای هه‌زاره‌ی دووه‌می پ. ز ده‌که‌رێته‌وه. پاشماوه‌کانی سەردەمی B له‌ چاله‌کانی I، II و IV ادا دۆزرا‌ونه‌ته‌وه، ده‌کرێ میژووه‌که‌یان بۆ نزیکه‌ی ناوه‌راستی هه‌زاره‌ی دووه‌می پ. ز. بگه‌رێته‌وه. پاشماوه‌کانی سەردەمی A به‌زۆری پارچه‌ی بچوکی گلیته‌ بوون، له‌ هه‌موو ئەو چالانه‌ی وا که‌وه‌پشکینیان تیدا کرابوو، دۆزرا‌وته‌وه. پوونه‌ که‌ چینیکی سەردەمی A هه‌موو گرده‌که‌ی دا‌پۆشیوه. ئەم گلیته‌یه‌ی سەردەمی A، ده‌کرێ میژووه‌که‌ی بۆ دوا‌دای چاخ‌ی برۆنز و سەره‌تای چاخ‌ی ئاسن بگه‌رێته‌وه. که‌ وابوو، گرده‌که‌ ئاوه‌دانیه‌کی به‌رده‌وام بووه‌ تا سەردەمی A (نزیکه‌ی ۱۲۰۰ پ. ز).

سه رچاوه کان:

T. Burton Brown, *Excavations in Azarbaijan*, 1948, London, 1951.

R. H. Crawford, "Geoy Tepe 1903: Material in the Collection of the Fitzwilliam Museum, Cambridge," *Iranica Antiqua* 11, 1975, pp. 1-28.

R. H. Dyson, Jr., "Problems in the Relative Chronology of Iran, 6000-2000 B.C.," in R. W. Ehrich, ed., *Relative Chronology in Old World Archaeology*, Chicago, 1965, pp. 215-56.

D. E. McCown, *The Comparative Stratigraphy of Early Iran*, Chicago, 1942.

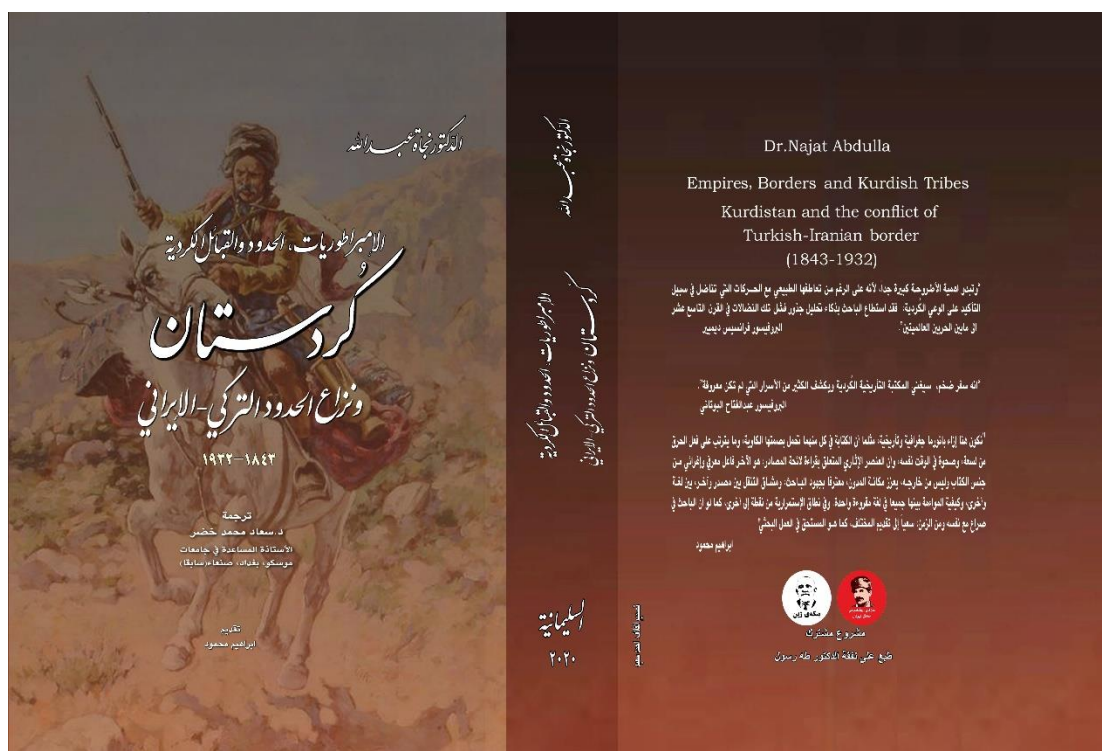
Idem, "The Material Culture of Early Iran,"
JNES 1/4, 1942, pp. 424–49.

Idem, "The Relative Stratigraphy and Chronology of Iran," in R. W. Ehrich, ed., *Relative Chronology in Old World Archaeology*, Chicago, 1954, pp. 56–68. A.

G. Sagona, "Geoy Tepe," in *The Caucasian Region in the Early Bronze Age*, Oxford, 1984, pp. 60-61.

وہرگیرا وہ لہ:

<https://www.iranicaonline.org/articles/geoy-t>

گەشتىك بە كوردستانا پىش دووسەد سال:

سەفەرنامەى جۇن مەكدونالد كنىيەر بۇ كوردستان

سالى ۱۸۱۴

(بەشى پىنجەم و كوتايى)

لە فەرەنسىيەو وەرگىران: د. نەجاتى عەبدوللا

پىشەكىي وەرگىر:

لەندەن بە بەرگىگ بە ناوى (سەفەر بەناو ئاسىيى
بچووك، ئەرمەنستان و كوردستان لە سالانى ۱۸۱۳-
۱۸۱۴/۱) چاپكراو. ھەر ھەمان سال سەفەرنامەكە
كراو بە فەرەنسى و بە دوو بەرگ لە پارىس
بلاوكراو تەو^۲. كنىيەر، سالى ۱۸۲۴ پۆستىكى بەرزى
لە كۇمپانىي پۇژھەلاتىي ھىند وەرگرتوو و لە تاران
نىشتەجى بوو. پۇژى ۱۸۳۰/۶/۱۱ لە تەبرىز كۆچى-
دوايى كردوو. دواجار دەمەوى ئەو بەلىم، ئەم
وەرگىرانەى ئىمە لە رووى چاپە فەرەنسىيەكەو
كراو بە كوردى، بەلام لەگەل چاپە ئىنگلىزىيەكەش
بەراوردكراو و لە زۆر شوپىشدا ھەر لە رووى
چاپە ئىنگلىزىيەكەو داپىژراو تەو. بۆيە ئەگەر
جياوازييەك لە نىوان دەقە فەرەنسى و كوردىيەكەدا
ھەبى، ھىي ئەو ھەيە دەقە كوردىيەكە بەگۆيرەى چاپە
ئىنگلىزىيەكە راستكراو تەو. ئىستا كە وەرگىرانى
ئەم كىتە بە كوردى بۇ يەكەمىن جار لەسەر
لاپەرەكانى گۇفارى خۇشەويستى "ژىن" بلاودەبىتەو،
زۆر خۇشچالەم، كە دواى زياتر لە ھەوت سال لە
وەرگىرانى ئەم كىتە بۇ زمانى كوردى، وا ئىستە
ئەلقەى پىنجەم و كوتايى سەفەرنامەكە پووناكىي

سىر جۇن مەكدونالد كنىيەر (كارندەن، ۱۷۸۲/۲/۳-
تەبرىز ۱۸۳۰/۶/۱۱)، لىوتىنان-كۆلۇنيل، گەرۇگ،
جوگرافىناس و دىپلومات، كورى جۇن مەكدونالدى
چاودىرى گوومرگ و خاتوو سىسىليا ماریا كنىيەر
بوو. سالى ۱۸۰۲ كاندىد بوو بۇ قوتابخانەى
سەربازىي ئەفسەرەيەتى لەلەين سىر ولىام بىنزلى و
تا مردنى ھەر بە ناوى مەكدونالد لە رىزەكانى سوپاي
ھىندىدا ماو تەو. ۱۸۰۴/۹/۲۱ بوو بە ئالاھەلگەر لە
سوپاي پىادەى مەدرەس*. سالى ۱۸۰۷ بوو بە
لىوتىنان (مولازىم) و ۱۸۱۸ بوو بە كۆلۇنيل و
وەزىرى سەركردە لە مالابار و كانارا. ۱۸۰۸-۱۸۰۹
لەگەل مىسۇنى مالكووم چوو بۇ ئىران و دوايى بۇ
ماو ھەيك لە (بووشەھر) كارى كردوو و چەندىن
سەفەرى بەناو ئىراندا كردوو. ۱۸۱۰ لە رپى
بەغداو چوو تە مووسل و دياربەكر و ئەستەنبول و
لە رپى ئەسپانيا و پورتوگالىشەو چوو تەو
ئىنگلىستان. دواتر بە ئەركىكى سەربازىي پەوانەى
باكوورى ئەوروپا كراو. بەلام دوايى جارىكى دىكە
چوو تەو بۇ ئەستەنبول و سەرى لە ئاسىي
بچووك، قوبرس داو و گەراو تەو بۇ ئەستەنبول،
لەویشەو سالانى ۱۸۱۳-۱۸۱۴ سەرى لە كوردستان و
بەغدا و بۆمباى داو. كنىيەر لەم سەفەرەىدا، كە
ئىمە ئىستا كردوومانە بە كوردى، مەبەستى بوو
بەشوپىتى كاروانى سووپا (دە ھەزار كەسكە)ى
سەركردەى يۆنانى ئىگىزىتۆفون بەكەوى و شوپىن پى و
جوگرافىي كاروانەكە ديارى بكا. ئەم سەفەرە كە
سالى ۱۸۱۴ بۇ كوردستان كراو، سالى ۱۸۱۸ لە

¹ John Macdonald Kinneir, *Journey through Asia Minor, Armenia, and Koordistan, in the years 1813 and 1814 ; with remarks on the marches of Alexander and retreat of the Ten Thousand*. London : John Murray, 1818, 1 vol. (XII-603 p.)

² Voyage dans l'Inde britannique : contenant l'état actuel de cette contrée, l'histoire de la guerre des Anglais contre Holkar et Scindiah, l'histoire de Shah-Aulum, Empereur du Mogol, et la description des mœurs et usages de ce pays... (Paris : Gide fils, 1818), also by William Thorn (page images at HathiTrust).

* Madres infantry

چاپ دهبینی و به هیوام زور نه با له دهر فته تیکی زور
نژیکدا ههر هه موو به شه کان له کتییکی سهر به خودا
پیشکش به کتییخانه ی کوردی بکه ی.

رێگهی به غذا بۆ به سپره و

تیبینی سه بارهت به دارخورما و ئه سپی عهره بی^۳
وهک چۆن له یادداشته کاندا له باره ی ئیرانه وه
وه سپیکی به غدام^۴ کردبوو، ته نیا ئه وه م بۆ ماوه ته وه
لیزه چه ند سه رنجیکی سه ربار که له م ولاته زور
سه رنجراکتیه بۆم دروست بووه، بگوازمه وه. له
ماوه ی سنی سالدا، ئه وه تی له به غذا دهرچووم، دوو
پادشا کۆچی دوااییان کردوو و ده سه لاتی
حوکمرانی ئیسته له ویدیو شووراکانی شار زیاتر
برناکا. خوارووی کوردستان ملکه چی سه رۆکه کانی
خویه تی و هه موو ولات که له به غذا وه تا ئاوړیژگهی
فورات درێژده بیته وه، له ژیر ده سه لاتی سه رۆکه
عه ره به کانی مه نته فیکه، که له سووقی شیوخ (سوق
الشیوخ) Shoogooshug ی نژیکی قورنه جیگیرن.
جیشینی ئیران که سه رداری کرماشانه، به شداری
خوی له زور ناوچه ی سنوور ده سه پینی و به رده وام
ههره شه له شاره که دهکا.

له یادداشته کاندا له باره ی ئیرانه وه، دهر فته ی ئه وه م
بۆ هه لکه وت بریک تیبینی سه بارهت به که لاوه کانی
قه سری شیرین بنووسم، که پیم وابوو کۆشکی
یه زده گهرد Kilae Yezdejerd بووه، هیراکل دوی
جه نگی نهینه وا ویرانی کردوو. هاوړی دلسۆزم میسته ر
هاین Mr. Hine. نیشته جی ئینگلیز له به غذا به وه کاله ت،
خۆشحالی کردم که بریک تیبینی پی دام، دهر فته ی
هه بووه له چه ند گه شتیکدا کویان بکاته وه. ناوچه یه ک
هیه له سنی فهرسه خی پۆژه لاتی شاری زه هاو،
شوینی هه لوانی کۆنی گرتووته وه، وهک ده لێن شوینی
مانه وه ی دلخوازی خه سره و په روێز^۵ بووه و
که وتوووته شوینیکی زور قایمی سه ر لووتکه ی چیاکان

^۳ وه رگێرانه فهره سییه که ده ئه م به شه دوی به شی (یادداشت
له باره ی هیرشی سه ر هیندستانه وه) چاپ کرابوو، به لام ئیمه وهک
چاپه ئینگلیزییه که ئه م به شه مان هیتایه وه شوینی خوی. (وه رگیر)

^۴ Geographical Memoir of the Persian Empire. London, 1813, in-4°.

یهک به رگ، له گه ل نه خشه یه ک به جیا (تیبینی وه رگیر ی فهره سی).

^۵ ئه وه ههر هه مان ئه و ناویه که یونانییه کان ناویان ناوه Cosroës.

و که لاوه یه کی گهره ی لیبی، ئه شه که وته کانی زور
به رفراوان و ده وران ده وره که ی دوو یا سنی فهرسه خ (۳
یا ۲،۵ فهرسه خ) ده بی. چون به ره و ئه وئ هینده
سه خته، نوایه کی ئارامی بۆ پادشاکانی زه هاو
دابین کردوو، له کاتیکدا ئه گهر به ره و پووی ههر
هه ره شه یه ک یا په لاماردانیک ببنه وه. له بن لاپالی
قه لاکه ی پیده شته که، کۆمه لیک خشتی په رش و بلاو
لیزه وه له وئ له سه ر زه وییه که که وتوون، بیرۆکه ی ئه وه
ده دا که که لاوه کانی شاریکی گهره بن، خه لکی ولاته که
زوردا Zorda ی پی ده لێن. هاوړیکه م وای بۆ ده چی ئه م
کۆشکه ئه وه شاریه که نووسه ره بیزه نتینییه کان
پی ده لێن ده ستگهرد Dastagherd. ناوی شیواوی
یه زده گهره Yezdejerd. به لام من پیم وانیه ئه م
بیروپایه راست بی، چونکه یه زده گهرد ناویکی ناسراوه
لای یونانییه کان و له ناو زور گێرانه وه ی میژووی
ولاته که یاندا هه یه. من زیاتر به لای ئه وه دا ده چم که
گۆکردنی بیزه نتینی راست و دروست بی و ئه م
باله خانه نایابه به تالان بردن و تیکدانی له لایه ن
پۆمانه کانه وه، هه رگیز پی ناوتری یه زده گهرد
Yezdejerd. به لکوو پی ده وتری ده ستگهرد
Dastagherd و وشه که به واته ی شار دی، شوینی
هه وانه وه ی پیده شت، ناوانیک که به چاکی به سه ر
حاله تی قه سری شیرین دا جی به جی ده بی. کۆشکه کانی
ده ستگهرد - ده لێن - که وتبوونه سه ر که ناراهه کانی
پووباری سیلا Silla یا دیاله Diala و به دلنایییه وه
هه رگیز سوپای هیراکلوس به پۆژه لاتی ئه م پووباره دا
نه په ریوته وه، به لکو به ره و باکوور پۆیشتوو، له
رێگه ی راره و ی دهر به نده وه Derbend چووته ناو
ئیران. که لاوه کانی قه سری شیرین Kistr Shirin
که وتوونه ته لیواره کانی لقیکی پووباری دیاله، له
کاتیکدا ئه وه ی یه زده گهرد زیاتر به ره و پۆژه لاتی ئه م
پووباره بووه. میژوونووس و گێرانه وه کانی ئیران
ده لێن: خه سره و په روێز هه وت کۆشک یا ته لار
(قه سری) له سه ر شه ره فی شیرین دروست کردوو و له
هه مووان به ناوبانگتر هالولا Hallowla یه له نیوان
هه لوان و کۆناک، له شه ش یا هه وت فهرسه خی شاری
کۆناکی ولاته که یان (۹ یا ۱۰ فهرسه خ). ئه م شوینه
به ته واوی هاو جووته له گه ل شوینی که لاوه کانی قه سری
شیرین و پیم وایه هالولا Hallowla و ده ستگهرد

Dastagherd هەردووکیان یەک شوینن و ناوەکە بە تێپەڕینی کات گۆرڤراوە و ئەمەیش بە شیوەیەکی باو لەم بەشە جیهان ڕوودەدا.

بەلەمیکم بەکرێ گرت و ١٥ ی ئاب، بە بەلەم چوومە ناو دیجلە و نیوەرۆ ئاوی ڕووبارەکە زۆر کەم بوو بوووە، بەلام هێشتا تا ڕادەیەک تێرۆ بوو بۆ ئەوەی بە حەوت ڕۆژ بمگەیەنیتە بەسەر. لەگەڵ (با)ی هەلکردوو لە باکوور-ڕۆژئاوا دەرچووین و پینجی ئیوارە کە لاوەکانی تەیسەفونمان لە لایەک و ئەوەی سلووقیمان لە لایەک دیکە بەجی هێشت. لێرەو تا کوت، ئاواپیەکی عەرەبی بچووک هەیه، دەکەوینە سەر ڕینگە بەغدا - بەسەر. ولاتەکە لەسەر هەردوو کەناری ڕووبارەکە تەنیا بیابانێکی چۆل و هۆلە، ئەوپەری کەنارەکە تا دووری بیست یا سی یاردە، بە بێشەلانیکی ئەستور داپۆشراوە، بۆ کشانەوێ ئاژەلە دەرەندەکان بەکەلک دێ. کاتی شوڕبوونەوهمان بەم ڕووبارەدا، ژمارەیک شیرمان بینی، لە بەر خۆرەتاو پالکەوتبوون، شەو گوێمان لە نەپەری ترسناکیان دەبوو.

حەوت میل لە سەرروی کووت Koute. بەلەمەکە چەند سەعاتیک لەسەر یەکیک لە کەلەپرە کۆنەکانی پردیکی دارین وەستا، تاقە پردی سەر دیجلە - پیم وابی - مووسل دەبرێ و چەند سەدە دەبی دروستکراوە و کەسیش نازانی کێ دروستی کردووە و ناوی چی بوو، ناوی سەردەمی دروستکردنیشی نازان. یەکسەر بەرانەبەر بە کووت، کەنالیکی گەورە هەیه پێی دەلێن های، ڕووباری دیجلە و ڕووباری فورات بەیەکدەگەیهێنێ و ئەو ئاوە تا ئەو شوێنە دەپاریزی کە تێیدا دەبیته دوو لق و پێی دەلێن (ئامۆ) و (ئەخیر جەهیرەت) Aher Jehirat. یەکەمیان بۆ کەشتیەوانی دەشی، کاتیک دیجلە بە تەواوی ڕووبارەکە ئاوی پێدا دەروا، بەلام کاتیک ئاوەکە ی نزم دەبیته، دەتوانی تەنیا بە لقی دووهم بپەریتەو. ماوەی زستانان و پاییزان، هەردوو لقا بەکەلکی پەڕینەو. نایین. هەردوو لقا بە لقا ناوچە ی غەراف Ghorof یەکدەگرنەو و پێی دەلێن سەبیل Sebbil. بەلام پیش گەشتنی بە ناو فورات، کەنالهکە جاریکی دیکە دابەش دەبی بۆ ژمارەیک زۆر کەنالی بچووک، هەر یەکەیان ناوی جیاوازی خۆی هەیه. بەرێز دکتۆر

کۆلکھۆن Dr. Colquhoun زیاتر لە جاریک بەم کەنالاندا ڕەت بوو، پێی وتم کەنارەکانی بە بێشەلانیک داپۆشراوە، پڕیە لە شیر. لەسەر لقی ئامۆ، سەری لە کەلاوەکانی شارێکی گەورە داو، کە گومان دەکرێ ئەوەی واسیت بی، شوێنێکی دەولەمەند و پڕبوو لە دانیشتوان لە دەورانی خەلیفەکان. باشووری کوت، بەشیکی گەورە ی بیابانی هەردوو کەنارەکە کاتی هەلستانی ئاوی ڕووبارەکە دەکەوێ ژێر ئاو، بەوپیەیی ولاتەکە لە برێک شویندا لە ژێر ئاستی دیجلەوێ. نیوێ ڕینگە نیوان کووت و قورنە، بە ئاورپێژگە ڕووباریکدا تێپەڕبووین، عەرەبەکان پێی دەلێن ئەلحد Al-Had و بارستەکە ی گەورە وەک بارستی ڕووباری دیجلە، پانپیەکە ی سی سەد یاردە دەبی. چەند جار لەسەر بنچینە ی ئەم ڕووبارە سەرسام بووم، بەلام نەتوانی زانیاری مایە ی ڕەزەمەندی وەگیربم. بەرای من، وای دادەنیم ئەو ڕووباری مەندەلی سوو Mandali-Sou بی، یان ئەوە ی لای کۆنەکان پێی دەلێن (کیندس) Qyndes و سیروس Cyrus ئاماژە ی پێ کردووە. بەگوێزە ی عەرەبەکان، لەگەڵ ڕووباری کەرخ یا حەویزە یەکدەگریتەو و دەیشلێن: مرق دەتوانی لە ڕینگە ی ئەو کەنالهوێ کە لە ئەلحدەو ڕادەکیشری و تا کەلاوەکانی شووش Sus و شاری حەویزە بە بەلەم بروا. هاوڕیکەم بەرێز کۆلکھۆن، زۆر دوورتر لەم ڕووبارە ڕویشتوو و بەگوێزە ی ئەو بەدواداچوونانە ی کە ئەو لەسەر شوینەکان کردوونی، باوەری وایە لە لایەکەو دەرگاتەو بە کەرخ و لە لایەکی دیکەو بە هۆرەکان و ئەو گۆلە زەریاییانە ی کە لە لافاوەکانی دیجلە دروست دەبن و لە ئەلحد بەتال دەبنەو. سەرچاوەکە ی، هەموو شتیک بۆ ئەوە ی دەبا کە بروابکا ڕووبارەکە ی لەناو چیاکانی لورستانەو هەلەقوێ، بەلام کاتی ڕویشتنی بەناو ولاتیکی راستەراستدا بەبن لاپالی چیاکان، تا دیجلە درێژ دەبیته، لەوانە یە لە ڕینگە ی کەنالهکانی کەرخەو^٦ درێژ دەبیته و ئاوی هۆرەکانی تی دەرژێ.

^٦ من زۆر ئەو ڕایە دووپات دەکەمەو: ئەو ئاوە لە کەرخەو بۆ حەویزە دەروا و ئەو ئاوە دەرژیتە ناو شەتی عەرەب، چونکە لە هیچ یەکیک لەم ناوچانە بارستیک ئاوی وەها گەورە نییە، تەنیا لە شووش (سووس) نەبی.

هۆزی گهره‌ی به‌نی‌لام رانه‌کانیان به‌دریژی که‌ناره‌کانی ئه‌لحه‌د ده‌له‌وه‌پین. ئیمه‌ رۆژی ۱۹ ی مانگ کاتی خۆرئاوایان پیندا په‌رینه‌وه و سبه‌پینی ۲۱ ی مانگ، له‌گه‌ل تاوه‌لاتن گه‌یاندینی به‌سره. نیاوان کووت و قورنه‌ زیاد له‌ چهند جاریک عه‌ره‌به‌کان په‌لاماریان‌داین، به‌لام چهند گولله‌یه‌ک که‌ تاقمیکی بچووکی سه‌ربازانی سییوی هیندی ته‌قاندیان، به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی وایان لێ‌بکا رابکه‌ن. هه‌موو به‌شه‌کانی بیابانه‌که‌ له‌ ده‌ورو به‌ری به‌سره‌ نوقمی ناو ئاوی فورات بووبوون، که‌ به‌ربه‌سته‌کانی سه‌ر قورنه‌ی شکاندبوو. ئه‌م رۆژداوه‌ چهند جار له‌ ماوه‌ی چهند سالی‌کدا دووباره‌ و چهندبار به‌وه‌ته‌وه، له‌ ئه‌نجامی که‌مه‌ترخه‌می عه‌ره‌به‌کانه‌وه که‌ سه‌ده‌که‌ چاک‌ناکه‌نه‌وه و پشتریش هه‌ر وایان کردووه. ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام‌بن و هیچ چاک‌کردنه‌وه‌یه‌ک نه‌که‌ن، ئه‌وا به‌سره‌ به‌م زووانه‌ نوقمی ناو ئاوی زه‌ریا ده‌بی، یا له‌ رێگه‌ی شه‌تی عه‌ره‌به‌وه‌ نوقم‌ده‌بی. ئه‌م رۆژداوه‌ نه‌ه‌مه‌تی زۆر له‌ دوا‌ی خۆیان به‌جی‌ده‌هێلن، چونکه‌ له‌بری ئه‌وه‌ی په‌پینی زه‌وه‌یه‌یه‌کان بکه‌ن، وه‌ک هه‌ندیک که‌س خه‌یال‌ده‌که‌ن، ئه‌وان ته‌نیا کار بۆ بی پیت و فه‌رکردنی ده‌که‌ن و به‌شه‌کانی شو‌ره‌کاته‌که‌ به‌زۆری له‌ گه‌لی به‌شی بیابان هه‌ن و له‌گه‌ل ئه‌و خاکی تیکه‌ل‌ده‌که‌ن. کاتیک به‌ شیوه‌یه‌کی که‌میش بی ئاوده‌دری، ئاسایی به‌ره‌مه‌هینانی زیاترده‌بی. کیلگه‌ گه‌وره‌کانی دارخورما که‌ وای له‌ به‌سره‌ کردووه هینده‌ به‌ناوبانگ بی، زۆر گیرۆده‌ی لافاوه‌کانه‌ و چه‌ندانیکی لێ‌ له‌ناوبردوون. دکتور کۆلکووه‌ن چهند سال له‌ عه‌ره‌به‌ستان ماوه‌ته‌وه و زانیاری کۆکردووه‌ته‌وه، ویستی بریک له‌ خه‌سله‌ته‌ سه‌یره‌کانی ئه‌م دره‌خته‌م پێ‌دا، که‌ له‌ چل‌وچوار جۆری هه‌مه‌چه‌شنه‌ که‌متری نییه‌ و هه‌مووشیان به‌ زمانی عه‌ره‌بی ناویکی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌.

به‌شیکی زۆری دارخورما تا ته‌مه‌نی شتست یا سه‌د سالی ده‌ژین و خورما ده‌گرن، له‌ کاتیکدا هی دیکه‌ هه‌یه‌ له‌ ته‌مه‌نی بیست یا سی سالی‌دا ده‌مرن یا له‌ به‌ره‌مه‌هینان ده‌که‌ون. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا، ئه‌وانه‌ی دوا‌ی راسه‌ زۆر زووتر له‌وانی دیکه‌ ده‌گه‌نه‌ ته‌مه‌نی به‌ره‌مه‌هینان، زۆر به‌ده‌گمه‌ن پێش نۆ یا ده‌ سالی به‌رده‌گرن. به‌داخه‌وه‌ تووشی جۆره‌ کریمیک ده‌بن

(پێی ده‌لێن لیدنا ledna)، دره‌خته‌که‌ ده‌سمی و دایده‌رژینی، ده‌چینه‌ ناو ره‌گی لقه‌کانی سه‌ره‌وه‌ و کرۆکه‌که‌ی ده‌خوا. ده‌توانن به‌ گیراوه‌یه‌ک له‌ خویی ئاسایی بیکه‌نه‌ ناو زارکه‌که‌ و چاره‌سه‌ری‌بکه‌ن. له‌ به‌سره‌ ئه‌م ئاژه‌له‌ په‌لاماری دره‌خته‌که‌ ده‌دا، به‌لام له‌ یه‌مه‌ن و زۆر به‌تایبه‌تیش له‌ ده‌ورو به‌ری مه‌که‌ و مه‌دینه، به‌شیکی زۆری به‌ره‌مه‌که‌ تیک‌ده‌دا و له‌ رێگه‌ی کاریکی ناوازه‌ و ئه‌وپه‌ری داھینه‌رانه‌وه‌ راویان‌ده‌نین، کاتیک خاوه‌نه‌که‌ هه‌سته‌ده‌کا دره‌خته‌که‌ تووش بووه‌، شانه‌یه‌کی میروله‌ی رده‌شی گه‌وره‌ ده‌هینی، که‌ ئاژه‌له‌کان هه‌رگیز له‌ ده‌ستی رزگارنابن و کرمه‌کان ده‌ماشنه‌وه. جا ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ له‌ باخه‌که‌یان نه‌یانبوو، لای یه‌کێک له‌وانه‌ ده‌یکرێ که‌ به‌ ئامانجی بازرگانی هیشته‌ویانه‌ته‌وه.

به‌ره‌مه‌ی خورما له‌ سه‌فه‌ر Siffiri یا دوا‌دوا‌ی مانگی ئاب ده‌سته‌پێ‌ده‌کا یا سه‌ره‌تای سی‌تایمه‌ر. عه‌ره‌به‌کان له‌م کاته‌دا چهند جۆریکی خورما ده‌خۆن، پێی‌ده‌لێن خه‌تل Khatal سه‌ره‌تا نه‌رم و رده‌ و کاتیک خورماکه‌ نیوه‌ پێ‌ده‌گا^۷، زیاتر خواستی له‌سه‌ره‌ و پێی‌ده‌لێن روتبه‌ Rutub. دوا‌ی پێ‌گه‌یشتنی، ته‌واو بریکیان هه‌ر له‌سه‌ر دره‌خته‌که‌ خۆی ده‌میننه‌وه‌ و له‌ ره‌وشیکی تازه‌دا وه‌ک خواردنیک به‌له‌زه‌ت ته‌ماشاده‌کری، به‌لام ئه‌وه‌یان یا بۆ خواردنی رۆژانه‌ی مال به‌کارده‌هینری یا بۆ بازرگانی که‌ ده‌م‌وده‌ست لێ‌ده‌کریته‌وه‌ و به‌ چه‌ندین شیوه‌ هه‌له‌گیرێ. بریکی له‌به‌ر خۆره‌تاو وشک‌ده‌که‌نه‌وه‌ و پاشان ده‌یخه‌نه‌ ناو کیسه‌ی بچکۆله‌ به‌ شيله‌که‌یه‌وه. به‌لام باوترینیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ناو ئه‌ستێرکیکی گه‌وره‌ داده‌نری و به‌ شونام^۸ chunam یا به‌ دار

^۷ له‌ ده‌ورو به‌ری مه‌که‌ و له‌وانه‌شه‌ به‌ هه‌موو درێژی زه‌ریای سوور، دانیشته‌وان ده‌ستووری کاریکیان هه‌یه‌ بۆ هه‌لگرته‌ی روتبه‌ بۆ هه‌موو ساله‌که‌، لاسکی دارخورماکان له‌سه‌ر شیوه‌ی قووچه‌ک کۆده‌که‌نه‌وه‌ و به‌ره‌که‌ له‌ ناوه‌راستی ده‌مینیته‌وه.

^۸ چێنام tchénam، که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی نادرست (سه‌نا tchéna)‌یشی پێ‌ده‌لێن، شیوا‌ی وشه‌ی سانکریستی tchhouna، بریتییه‌ له‌ قس‌ل یا چیمه‌نتو به‌ توێژالی کلسین دروست‌ده‌کری. هه‌موو ته‌خته‌کانی هینده‌ستان به‌ شونام داده‌پوشری و وه‌ک رۆپوشیکی زۆر فینک سه‌یرده‌کری. شونام زۆر له‌ بونیاتنان‌دا به‌کارده‌هینری، کاتیک ده‌یانه‌وه‌ی ئه‌ستووری باله‌خانه‌یه‌ک له‌ شونام بگرن. شله‌یه‌ و رپی ته‌ده‌چی له‌کاتی به‌کاره‌ینانی‌دا بکشی و بریکی زۆری له‌ بینا‌دا به‌کاربه‌ینری و بریسکه‌دانه‌وه‌یه‌کی وه‌ک مه‌رمه‌ری هه‌یه‌. شونامی

داده پوشرئ، له گهل کونیکي پرووت له بنه که ی دا شيله ی خورما که ی لی دیته خواره وه. ئەو مادده شه کره مهنیه یا دوشاوه، به ناوی دوشاو یا (دبس) ده فروشرئ و بهرکه و ناوکه که ی دهرده هینرئ و ده کریته ناو کیسه.

به لام بهری ئەم درهخته به سووده تاقه بهش نییه که خه لک به کاری دهینن. ئەوان گولایوکی یه کجار خوش له دهمه پانه کهیشی ده دلوپینن و عهره به کان^۹ لایان وایه حهزی خواردن ده کاته وه. ئەوان پیفوکي گوله مینینه کان به کالی و به سوورکراوه یی دهخون^{۱۰} و درمختی مینینه لای ئەوان ریزیکي زوری هیه و ئەم به شه ی کوتایي درهخته که به کالی دهخوری یا دهیکه نه ناو سرکه. به سروشتی خو، تامه که ی له ناوکی گويز دهچئ و ناوی جه مماره djammar. هینشتا ئەویش نیره که ی دهخوری، به لام برئ کجار تاله و که متر خواستی له سهره، له چله دارخورما بچوکه کان باوهشین یا مینشه فرفری دروست ده که ن. پاشان قه ده که ی ده برن بۆ کاریته و تهخته داری بینا و سووته مهنیه کی نایابه. بیرورای باو ئەوهیه که عهره به کان له ریگه ی بهر داسه وه پۆن لی دهرده هینن. هه له که وادیاره سه رچاوه که ی له پراکتیکی ئەم خواردنه وه په یدا بووه که ئیسته باسی ده که ن. پۆن گوشین له م ولاته تا ئەوپه ری ناشیرنه و به هه له نه بی، ئامانجه کانی خو ی ناپیکي، چونکه زهیتوون واده بی له ژیر بهرده داتاشراوه که (بهرداشه که) دهرده چئ. جا بۆ ریگری له م جار سکارییه، به ناشیرینی ناوکی خورما که دهشکینن و له گهل تووی پۆنی وهک دهنکی که تان و بهنکی رووه کی گوش chenevis تیکه لی ده که ن، به وپیته که مادده یه کی پیوه نووسه و خهسله تی ئەوهیه به بهرده که وه دهنووسی، ئەمهش بۆ روودانی ئەو کاریگه ریه ی که پیشبینی ده که ن. له گهل ئەوهش دا، خورما خواردنیکي زۆر خوراک پیندهره بۆ چاره وئ، کاتیک لی ده که پین ماوه ی چوار یا پینج پوژ له ناو ئاودا بخووسی. کاتی گه ران به دوا ی میژووی خورما دا،

مه داس هوی هه موو ئەو جوانیه یه که له هه موو پاشماوه کانی هیندستان دا هیه.

^۹ عهره به کان پی ده لین (ناوی لیجه = ماء لیجه) mahé legah.
^{۱۰} هه ره ها ناوی گول له گولی نیریش دروست ده که ن، پی ده لین "ماء الفل"، که به هینتره، به لام بۆنه که ی وهک ئەوه ی تر ناسک نییه.

دهتوانین وینه یه کی کونی میوانداری عهره ب بکیشین، هه تا ئیستاش گه رۆکه کان دهتوانن برسیتیان به بهروبووی خورما ی سهر ریگه یان نه هیلن، چونکه هه رگیز وهک دز دوا یان ناکه ون، ته نیا ئەگه ر بچیته سهر درهخته که یا بهرکه ی هینده ببا، که له پیوستانی ئاسایی خو ی زیاترین.

چه ند سالیکه به سهره بووده ناوه ندیکي بازرگانی ئەسپ له ئاستیکي زۆر به رفراوان دا و له ناوچه دوور دهسته کانی نیمچه دوورگه ی عهره بییه وه ئەسپی بۆ دهینن. به گویره ی ئەو زانیاریانه ی که هاوپی نزیکم به ریز کولکهون پیشکهشی کردم، چه ندین جار دهرفته ی هه بووه له وباره یه وه له گهل دانیشتوان و شاره زایانی گهره ی ئەم ژانره قسه بکا، وهچه ی هه چه شنه ی ئەسپه یلی عهره بی به شیوه یه کی په رجوئاسا زورده بن، به مشوورخواردنی عهره به کان بۆ پاریزگاری، ژینۆلۆژی (وهچه ناسی) ی جوانترین ئەسپ و باشتترین جوانوویان گه راندووه ته وه سهر باوانیان. ئەم ژماره زۆره ی جوړه کانی ئەسپ پینج وهچه ی هه مه چه شنه ی هیه، که هه ره یه که یان ناوه که ی به سهر ره گه زیکدا براوه و هه موو ئەم وهچانهش ده که رینه وه بۆ نیمچه دوورگه ی عهره ب. ئەم پینج وهچه یه بریتین له: كحيلة العجوز Kuheiiut el ajvez، شویمة الصبح Showeiman el subah، اوزنتی ئەلخورسة Uzithin el Khursa، صقلاویه بن غدران Suglavie ben gedran، دهمة النمر Dehma el naamir. ئەوه له م یا له و پینج وهچه یه، که به ناوبانگترین ئەسپه یلی عهره بی ده نینه وه، ئەوه ی زۆر جیکه ی سه رنجدانه ئەوه ئەسپ نییه هیلئ ژینۆلۆژی بی، به لکوو ئەوه مایینه که خوینی ره سه نی ئەم ئاژه لانه ی تیدایه، به ناوبانگترین وهچه یا خیزانه کان بریتین له: كحيلة السمنة Kuheillu el Sameneh، المنجیة U Munigieh، ئەبویل ئەلنجديه Aboyel el nejedis، یا ئەبه وین خندش - Aboyen el Kineideish، ئەبه وین ئەلشراق، Shirack، ترفیع Tereiih، موتابع Mutabuh، هه دبه Hedeba، غه راده Gerade، زه بی Zubie، ئەلجلفیه - Julfa، به ريسا Bereisa، ريشا Risha، جو حیره Jouheira، ئەلنمخ el Naumeh، کورووش Curoosh.

ئەلخوری el Kurry یا ئەلخیری el Kerry، سەدە -
 Saadeh، ئەلغەرە Ghureh، غەرە Ghureh، عوزالە -
 Ghuzaleh، حەمدانیە Humdanie، ئیجتەمعیە -
 Igithemie، پێویستە تییینی بکری ئەم ناوانە
 بنچینەیی هەمەچەشنەیان هەیه، بریکیان لە لقی
 بنچینەیی وەرگیراون و بریکیشیان لەو شوێنەیی که
 لێهەو هاتوون و هی دیکە لە خەسلەتی ئازەلەکه
 خۆی وەرگیراوه، که دەبێتە ناوی خانەوادەیی بۆی.
 مونتەفیکەکان باشترین وەچەیی ئەسپن، هۆزیک
 گورەیی عەرەب که هەمان ناوی هەیه و لەسەر
 پووباری فورات و نیوانی قورنە و سامەر دژین،
 پەرورەدەکراون. ئەسپی شوب Chob بە هەیزیان
 جیادەکریتەوه، بەلام خوێنیان وەک خوینی رەگەزەیلی
 بیابان پاک نییه. ئەوانەیی شوستەر Shustar بەرز و
 بەهیز و شیوەیان بەشیوەیهکی جوان هەلکەوتوو بۆ
 پێشبرکی، بەلام ناتوانن لەسەر چیمەن بڕۆن. لە ئەرمینیا و
 لە کوردستان دەتوانی ئەسپ لە بازاری زۆر گورەیی
 ئەسپان بۆ دووبارە بەرزبوونەوهی هیزی ئەسپسوار
 بکردری. ئەوانەیی بەغدا گورەن و بریکیان خوێنیان
 پاکزە، بەلام جوانترین ئەسپی هەموو نیمچە دوورگی
 عەرەب -بەرای من- ئەو ئەسپانەیه که لە بیابانەکانی
 نزیک دیمەشق پەرورەدەکراون. گویم لە عەرەبیک هەزار
 بوو لە ئەنتاکای سووریە، که سیوشەش پیاستەر
 (٣٦٠٠٠ فرەنگ) پەت کردبووه بۆ جوانوویهکی لەم
 رەگەزە. تاقە ئەسپەیلی رەسەن که من بینیم لە ئاسیای
 بچوک لە دەورووبەری یۆزگات پەرورەدەکراوو، لە
 پێدەشتی کاپادۆکیا. ئەوانە بێگومان لەو ئەسپانەن که
 رۆمانەکان پێیان سەرسامبوون. باشترین ئەسپەکانی لای
 عەرەب، دەبی بەرزیهکی چوارە دەست hands بێ، لە
 کاتیکدا ئەوان زیاتر دەروانە رەگەز نەک بەرزی و زۆر
 بە دەگمەن ئەو ئازەلەنە که بەناوبانگترین رەسەن
 وەرەگرن، ئەو بەرزیهیان دەبی. چەند سال ئەزموون
 قەناعەتی پێهێنام، که ئەسپسوار خۆجیی هیندی ئیمە
 لەسەر ئەسپی لەم جۆرە زۆر باشتردەبی لەوهی که ئیمە
 ئیستە بۆیان دا بین دەکەین. بەلگەهینانەوهی (ئارگۆمینت)
 بەهانههێراوه بە قازانجی ئەسپی بەرزی ئاواسیەکان بۆ
 ئەو ولاتە که ئیستە ئیمە هەلمانبزاردوو بۆ دووبارە
 پێکەێنانەوهی سوپای مەدراس، ئەوهیه که پێویستە هیزی
 بارهههگر گونجوابی لەگەڵ بەرزی ئازەلەکه. بەلام ئەم

بیانوو -بە رای من- تەنیا وەهمییه، چونکه خیرایی
 ئەسپی عەرەبی هاوسەنگی ئەو مەودایە دەبی که ئەسپی
 بەرز دەیهخشی بەوانی دیکە. سەرباری ئەوه، ئەسپی
 عەرەبی ماندوویی نەناسە و هیشتا دەتوانی باری
 لی بئری و دواي برینی مەسافەیهکی درێژ که دەشی
 ئەوهی هیندستان داهێزاویکا. من لێرە ئەوه
 وەبیردەهێنمەوه که نادرشا یەکه مینایەتی دابوو ئەسپی
 عەرەبی بەسەر هەموو ئەوانی دیکە. بە گۆرینی ئەسپی
 هەوسار گورە بە هەوساری بەن،^{١١} که لە ئێران
 بەکاردههێنری، دەتوانی رینگە لەو ترسە بگیری، که
 دەشی بەهۆی خیراییهوه بارهکی ئەسپسوار
 سەغەتەکا. من قەناعەتم وایە ئەسپەیلی عەرەبی
 تیچووی که مەترە بۆ کۆمپانیا وەک لە ئەسپەیلی کوتشی یا
 کوتار، که باشتر بەرگی ماندوویی دەرگی و دەگاتە
 تەمەنیک زۆر هەلشکاوتر^{١٢} و تیچووی ئازووقە
 سالانەیی لە ئەنجامدا که مەترە. ئەسپسوار ئیمە لە
 مەدراس بریتییه لە حەوت هەزار و پینجسەد و
 چلوشەش ئەسپ و بۆ پارێزگاری لەو ژمارەیه،
 بەتەواوی پێویستە هەموو سالیک نۆسەد ئەسپیان
 نوێ بکریتهوه، که دەکاتە دوازه لە سەد. بەو پێنیهی که
 قیستالەکانی Vestale کهشتی گەشتی زەریایی بۆ
 کۆمپانیای هۆنۆرابل، که من شونینیکم حیزکرد بۆ
 چوونە بۆمبای، زۆر بچووک بوو تا شونینیک تەواوت
 پێبەخشی، بۆیه بە هاوبەشی لەگەڵ بەرێز کۆلکھۆن و
 کاپیتان سواتسۆن و من، کهشتیهکمان بەکری گرت بۆ
 گواستەوهی ئەسپ و خزمەتگوزار و جانتاکانمان بۆ
 هیندستان. هەموومان پێکهوه لە کوتایی سیتەمبەردا
 سواری کهشتی بووین، پێکهوه تا دوورگی کشمیش
 رۆیشیتین. بەلام بەداخهوه بەهۆی باوئورانهوه لە
 کهشتیهکه که بەکریمان گرتوو، جیاووینهوه. دوو رۆژ
 دواتر ئەو کهشتیه، که هەرچەندە ئالای ئینگلیزی
 بەسەر هوه بووه، بەلام راما بەن جابا Rama Ben Jaba.
 یهکیک لە چەتەکانی جواسمی Djoasmi دەستی بەسەردا
 گرت، سێ بەشی تاقمی ناو کهشتیهکهی قەتلوعام کرد،
 بەشیکی ئەسپەکانیشی کوشت و هەموو جانتاکانی منیش

^{١١} جۆریکه لە هەوسار (تیپینی وەرگیری فەرەنسی).

^{١٢} ئەسپی عەرەبی رەسەن تا تەمەنی بیست سالی دەژی و تا
 ئیستەش گەلیکی بەناوبانگی هەیه لە بەسرە لە سەر و چل
 سالییه وەیه.

یادداشت

له‌بارهی هیژشی سهر هیندستانه‌وه

ئه‌گهری هه‌ول‌دانی هیژشیک بۆ سهر هیندوستان له
پێگهی وشکانیییه‌وه،^{١٢} چه‌ند سالیکه زۆر به‌گهرمی
سهرنجی رای‌گشتیی بۆ لای خۆی راکیشاوه. به‌پێکه‌وت
ئه‌رکه‌کانی کاره‌که‌م منی برده‌ چه‌ندین ولات، که‌ ده‌کرێ
ئه‌و ولاتانه‌ بینه‌ پێره‌ویک بۆ تێپه‌ربوونی ئه‌و هیژانه‌ی وا
ئه‌م له‌شکرکیشییه‌یان پێ‌ده‌سپێردرێ. ئه‌و هه‌لومه‌رجه‌ی
که‌ منی تێدام، خستیمه‌ سهر که‌لکه‌له‌ی کوکرده‌وه‌ی
زانباری سه‌باره‌ به‌و ولاتانه‌ی که‌ خۆم سهرم‌ لێ‌داون،
بیرکردنه‌وه‌کانم به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی ئاراسته‌ی ئه‌و
ئامانجه‌ کرابوون و چه‌ندین سه‌عاتی کاتی به‌تالیی خۆم
ته‌رخان‌کرد بۆ پابه‌ندبوون به‌ ئه‌نجامه‌کانی تێپه‌رامانه‌کانم.

زۆر پلان هه‌یه‌ ده‌وتری پێش‌ن‌یاز‌کراون بۆ
سه‌رکه‌وتنی ئه‌و پرۆژه‌ بویرانه‌یه‌، به‌لام -له‌گه‌ل
ئه‌وه‌ش‌دا- ئه‌وا ته‌نیا دووان له‌وانه‌ بپێک سه‌رکه‌وتنی
دوو‌ری تێدا شک‌ده‌برێ (ئه‌وه‌ش هه‌یشتا له‌ ئاسۆیه‌کی
زۆر دووره‌وه‌): یه‌که‌میان له‌م پلانه‌دا بریتیه‌ له‌
گرتنه‌به‌ری ئه‌و پێگه‌یه‌ی که‌ ئه‌سکه‌نده‌ر و نادرشا
(ته‌هماسب قو‌لی‌خان) پێ‌وایان و ئه‌وه‌ی دیکه‌ش
پێش‌ه‌ویه‌یه‌ له‌ پێگه‌ی پروسیا و بوخاراوه‌.

بیرۆکه‌ی په‌لاماردانی هیندوستان له‌ پێگه‌ی زه‌ریای
سوور یا که‌نداوی فارسییه‌وه‌، ته‌نیا ده‌بی وه‌ک
بیرۆکه‌یه‌کی خه‌یالیی حیسابی بۆ بکری له‌ لایه‌ن هه‌موو
ئه‌وانه‌وه‌ که‌ -به‌ هه‌ر جورێک بێ- ناشاره‌زان له‌
سروشتی ئه‌م زه‌ریایانه‌ و ناوچه‌کانی هاوسنیان. پێش
ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌یه‌کی له‌م جو‌ره‌ به‌ تێپه‌رامان بکری، ئه‌وا
پێویسته‌ دوژمن سه‌رداری بێ ئه‌م‌لاوه‌ولا و
ده‌ست‌پو‌شتووی نه‌ک هه‌ر ته‌نیا میسر و سووریه‌، به‌لکوو
-جگه‌ له‌وه‌- عیراقی عه‌ره‌بی و هه‌ریمه‌ باشوورییه‌کانی
ولاتی ئێرانیش بێ. نه‌ سنووری که‌ناره‌وه‌کانی زه‌ریای
سوور و نه‌ ئه‌وه‌ی که‌نداوی فارسی، ته‌خته‌دار و کوگه‌ی
پێویستی زه‌ریاییان نییه‌ بۆ دروستکردنی پارچه‌ی

که‌ نرخه‌که‌ی نزیکه‌ی هه‌زار و پینج‌سه‌د جو‌نه‌یه‌ی
ئێسته‌رلینی ده‌بوو (سی‌وشه‌ش هه‌زار فره‌نگ) و
کتێبه‌کانم، ئامێره‌کانم، رۆژنامه‌کانی پێگه‌م، نه‌خشه‌ و
کۆلیکسیۆنیکی نایابی مه‌دالیا و شتی دیکه‌ که‌ من له‌
گه‌شته‌کانم‌دا به‌ زه‌حمه‌ت و تیچووی زۆر
کۆم‌کردبوونه‌وه‌، زه‌وتی‌کردن. به‌رده‌وام‌بووین
گه‌شته‌که‌مان ته‌واو‌کرد، به‌بی ئه‌وه‌ی له‌بیرمان بێ چی
پووی‌داوه‌ و کاتیک پێمان نایه‌ ناو مه‌سقه‌ت، ١٣ی
ئۆکتۆبه‌ر گه‌یشتییه‌ به‌نده‌ری بۆمبای. مه‌سقه‌ت پایته‌ختی
شازاده‌ی عوممانه‌ (که‌ پێی‌ده‌وتری ئیمام یا سولتانی
مه‌سقه‌ت)، که‌وتوو‌ده‌ته‌ ناو به‌نده‌ریکی قو‌ول، له‌ سی‌ لاوه
به‌ گاشه‌به‌ردی قاق‌ری دوورگه‌ی جه‌زیره‌ی عه‌ره‌بی
ده‌وره‌دراوه‌. ئاووه‌ه‌وای هه‌موو وه‌رزه‌کانی سالی،
ئه‌وه‌نده‌ پێس‌وپۆخل و هه‌نده‌ سووتینه‌ره‌، ئێرانیه‌کان
پێی‌ده‌لێن جه‌ه‌نه‌م یا دۆزه‌خ. ئیمامی مه‌سقه‌ت
هاوپه‌یمانی ئینگلیزه‌، زیاد له‌ چه‌ند جارێک له‌دژی
وه‌هابیه‌کان پارێزراوه‌. له‌سه‌ر حیسابی بازرگانیی ئیمه‌،
ژماره‌یه‌کی زۆر که‌شتیی له‌ به‌نده‌ره‌که‌ی کوکرده‌وه‌ته‌وه‌،
باشترین که‌شتیی چارۆکه‌داری هه‌یه‌، له‌ زه‌ریاکانی
هیندستان که‌شتیه‌وانی ده‌که‌ن و له‌ هه‌موو شوێنیک
ده‌بینرێن؛ له‌ بینگال، له‌ چین، له‌ دوورگه‌کانی زه‌ریای
رۆژه‌لاتی و که‌ناره‌کانی ئه‌فریقا بازرگانیده‌کات.
وه‌ختیک مۆریتیوس Mauritius پێش‌ داگیرکرانی
دوورگه‌کانی له‌لایه‌ن ئینگله‌راوه‌، له‌ژێر ده‌ستی
فه‌ره‌نسییه‌کان‌دا بوو، ئیمامی مه‌سقه‌ت ئازووقه‌ی بۆ ئه‌م
کۆلۆنییه‌ دا‌بین‌ده‌کرد و هه‌موو ئه‌و که‌شتیه‌وانه‌ی ک‌ری که‌
له‌ چه‌ته‌ی هاوپه‌یمانی له‌ده‌ست که‌شتیه‌گه‌لی ئینگلیز
ده‌رباز‌بوو‌بوون. نامه‌وی ئه‌وه‌ به‌سه‌لمێم که‌ تا چ راده‌یه‌ک
سیاسیه‌، پێگه‌ به‌ هه‌یزیک زه‌ریایی هه‌لکشای وه‌ک ئه‌م
میره‌ بدری. ئه‌وه‌ پرسیاریکه‌ بۆ بریاردان نایکه‌م، به‌لام
پێم‌ وایه‌ ئه‌وه‌ ئه‌رکی منه‌ ئاماژه‌ی بۆ بکه‌م که‌ جگه‌ له‌و
زیانه‌ی که‌ به‌ بازرگانیی ئیمه‌ی ده‌گه‌یه‌نی، ئاکامه‌که‌شی
زۆر ترسناک ده‌بی، له‌ حالیکه‌دا هه‌ر ده‌وله‌تیکی
ئه‌وروپایی هه‌رش بکاته‌ سهر هیندستان، ئه‌گه‌ر ئه‌و
که‌شتیه‌وانه‌ به‌و رێژه‌یه‌ی ئێسته‌ که‌له‌که‌بێن.

^{١٢} له‌وانه‌یه‌ پێویست به‌وه‌ نه‌کا ئاماژه‌ بکری بۆ ئه‌وه‌ که‌ ئه‌م
یادداشتنامه‌ی ئێره‌ پێش‌که‌وتنی بۆ‌ناپارت و ئه‌و پو‌وداوه‌
نووسراوه‌، که‌وا ئه‌م دوا‌ییه‌ له‌ ئه‌وروپا پو‌ویان‌دا و بوون به‌ هۆی
پێدانی درێژ‌بوونه‌وه‌یه‌کی نوی بۆ خاکی پروسیا و بوون به‌
هه‌ره‌شه‌ی سهر خاوه‌نایه‌تی زه‌وی‌وزاره‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی ئیمه‌ له‌
رۆژه‌لات.

کەشتی. بۆیە ئەستەمە ئەم کەرەسانە لە ڕێگەیەکی دوورەوه لە زەریاوه بهیندرین، یەک کەشتی ناتوانی بەین ڕێگەپێدانی ئیمە کۆبیتەوه. بەدڵنیاییهوه زارکی ئەم دوو کەنداوه ئەوەندە بەرتەسکه، هەر یەک کەشتی جەنگی ئاسایی بەسە بۆ پەرپەچدانەوهیان بەتوندی لە هەموو وەرزیکی سالدا. ئەوه راستە کە چیاکانی فارس Fars دارستانی داربەرپووی زۆری لێنە، بەلام ئەم درەختانە هێندە بچووک تا ئەو پادەیهی کە ناتوانی بەکاربهیندرین بۆ دروستکردنی حەوزی کەشتی. ئەو درەختانەش کە لە دووراییهکی دووری ئەو ناو دەپوین، دەبی بە تیچوویهکی زۆر بەسەر گاشەبەردی زل و لیژایی ترسناکدا بگوازیڤنهوه. کەناری حەبەشه côte d'Abyssinie یش تەختەداری بچووک بەرهمدەهینی، بەلام چۆنایەتییهکە لەوهی کە لە چیاکانی فارس Fars بەرهمدەهینری، لەخوارترە، لە ئەجامدا دەبین هەموو کەشتیه گەوره فارسی و عەرەبیهکان یا لە هیندوستان دروستکراون، یان بە کەرەستەگەلیک دروستکراون، کە لە مالابارەوه Malabar هینراون: لەپال ئەمەدا، ئایا دەشی دوژمن بتوانی کەشتیگەلیک بە کەرەستە هاورده دروستبکا، لەسەر حیسابی کیشە ی گەورهی ناو سووریه، یا سەر کەناراهەکانی زەریای سپی ناوهراس تیان لە ڕێگە بەرهمدەستخستیانەوه لە یەکیک لە بازەرگانهکانی مەسقهت Muscat (ئەوانە ی کە ئیستە لەسەر حیسابی بازەرگانی لەگەل ئینگلیز ژمارهیهکی زۆر و نایابتری کەشتیان هیه، کەشییهوانی لە زەریاکانی هیندی دا دەکەن). هیچ بەندەرێک نییه کەشتیگەلیکی ئاوها لە هینرسی کەشتیه جەنگیه خیراکانی croiseurs ئیمە پیاریژێ، یا ئەگەر هەشی، پیوستە لە ساتەوهختی گەشتیه ناو زەریادا چاوهڕێ تیکشانیکی دیاریکراو بکا. بەوپییهی کە ئیمە ئەمەمان لەپیشه، بەلام شتیکی ئاوا زۆرمان نییه لەم ڕووهوه لێ بترسین. با ئیستە بیڤنه سەر چاوگیرانیک بهو بەرەستانەدا کە بەرەوپووی سوپایهک دەبنەوه دهیهوئ لە ڕێگە ئاسیای بچووک و ولاتی ئێران یا ڕووسیا و بوخاراوه بگاتە هیندستان.

پیش ئەوهی جەنەرالیکی ئەوروپایی شوین پێی داگیرکاری مەقدونی یا نادرشا هەلگری، پیوستەدەکا یا هەردوو ئیمپراتوریای فارسی و تورکی ڕووخینی، یا حوکومەتانی ئەو دوو ولاتە بەتەواوی بە قازانجی خوێ بیتیتە ناوهوه. یەکەمجار ئەوه ئەرکیکه کاتیک زۆری

پیوستە بۆ ئەنجامدان، باری حوکومەتە بەدبەختەکان و جەنگی بیپسانەوهی نیوان تورکان و فارسەکانیش وادهکەن ئەم کارە ی دوا ی بە هەمان پادە قورس بی، بە مەرچیک ئیمە بەخیرایی و دەستبەرد بچوولیتنەوه. بەلام با وای دابنن ئەوان لەم بارهیهوه سەرکەوتووبوون بۆ ئەوهی سەرکردهکانی ئەم ولاتانە رازی بن بە پلانە چاوتیبراهەکانی ناپلیون، ئەوسا دەبی سوپا بە سی ڕێگە ی جیاواز لە ئەوروپاوه بگوازیڤنهوه بۆ ولاتی ئێران: یەکەمیان دابەزین لەسەر کەناری سووریه یا کیلیکا Cilicie. دووهم لە ڕێگە ی دەرەبەندی بۆسفور یا دەرەبنیهوه و بەرەوپیشهوهچوون بە ئەنادۆل و ئەرمینیا و دواپیشیان بە زەریادا بە کەشتیهوانی لە زەریای ڕەشەوه لە کونستانیتۆپل یا نیمچه دورگی قرم یا دەرەکانی ڕووباری دانوب بۆ تەرابزۆن یا بەندەرێکی دیکی سەر کەناری مینگریلیا Mingrelie.

ئەگەر ئەو کەشتیگەلە ی کە سوپا دەگوازیڤنهوه بە زەریای سپی ناوهراس تدا بڕوا بۆ سووریه یا کیلیکا، بەختەوهردەبی بەوهندە ی دەستبەرداری تا بتوانی لەدەست وریایی ئەدمیرالەکانی ئیمە رابکا و سوپا بە دڵنایی و سەلامەتی لە ئەسکەندەرییه Scanderoun یا لازکییه Latekiah دادەبەزی و سی بژاردە ی لەبەرەدەستدا دەبی بۆ ئەوهی کاروانەکە ی بەرەدەوام بی. یەکەم بژاردە ئەوهیه کە ئیمپراتۆر جۆلیان گرتیهبەر. پەرپینهوه بە فوراتدا لە بیر Byr یا مېمبگیز Membghiz و گرتیهبەری ڕێرهوی ئەم ڕووبارە بۆ نزیک ی بەغدا. لە لازکییهوه بۆ حەلەب چل سەعاتە یا نزیک ی سەدوچل میله، لە حەلەبەوه بۆ بیر سەد و چلوشەش میله، بەگوێرهی خەمەلاندنەکانی کۆلۆنیل سکوت Scott ی هاورپیم. پێدەشتیکی وشک و قاتوقر پینجسەد میل لە بیرەوه بۆ بەغدا درێژدەبیتهوه، بەدەر لە ژمارهیهک ئاواپی پەرپووت و چەند کونجیکی چیندراو لەسەر کەنارەکانی ڕووباری فورات، کە تەواو بەدەرە لە گەنمەشامی و مەرپومالات و هەموو جۆره ئازووقهیهک. ئەگەر پەلپ لەوه دەرگن کە ڕۆمانەکان بە زیاتر لە دوو سال لە ئەنتاکییهوه بۆ تەیفیسۆن بەم ڕێگەیهدا ڕویشتوون، ئەوا دەبی ئەوهشمان لەبیر بی کە ئەوان کەشتیگەلی زۆریان لەگەل بووه و لە هەموو پیوستیهک لە هەریمی ڕووها (ئەدیسە Edesse) و پێدەشته بەپیت و فەرەکانی سووریه، کە ئیستە لەژێر

دهستی ئاسنینی تورکاندایه و نهک هر دوره لهوهی بتوانی خوراک بۆ ژمارهیهکی زوری سوپا، بهلکه زور بهدهگمه نیش دهتوانی پارووی ژیانی تهواو بۆ دانیشتوانه چهوساوه و کهمبووهکانی خۆیشی دابین بکا. کهنارهکانی پروباری فورات ئهو سهردهمه له رهوشی کشت وکالدا زور لهوهی ئیسته ههیه، باشتر بووه و پاشماوهی کهلاوهکانی عراقی عهرهبی که ئیسته کهلاوهن، ئهو کاته پرپووه له شار و دیهات و دانیشتوان. له کاتی گهیشتن به بهغدا، دهشی بریکی زور نازووقه له ریگی پروباری دیجلهوه له کوردستانی خوارو دابین بکری، بهلام ئالیک له ههموو ئه ناوچهیهدا زور دهگمه نه و کهمی ئهو ماده زۆرتر گرینگه تا پادهیهکی زور گهره پیشرهویی سوپا دوادهخا. له بهغداوه ریگه کراوهیه بۆ ههمه دان به دهربهندی کردندا، من هیچ شتیکی تر نابینم پیشرهویی سوپا بۆ ولاتی ئیران رابگری، به مهرجیک تورک و کورد و فارسهکان به ههموو هیزیکانهوه کومهگی بکهن: بهبی یارمهتی ئهوان و کومهگی یهکگرتوانهیان، دهبی چاوهڕێی ههموو مهترسییهکی برسیتی بن.

ریگی دووه له کیلیکیاوه بۆ ولاتی ئیران، بریتییه له ریگی ئورفه، پههای کۆن، ماردین، مووسل و تپه پرپوون به دهربهندی ناو کوردستاندا. ریگی راستهوخو له ئهسکهندهروونهوه بۆ ئورفه، درێژی نزیکه سهدوچل میل دهبی. ریگهیهکه له پادهبهدر خراپه، بهلام دهکری خۆی لی وه دووربگری به سوورانهوه بهدوری پیدهشتهکهدا. به گهیشته ئورفه ناتوانی پیدایستییهکانی سوپایهک کهم بکریتهوه، بههوی میرنشینی ئوشروشین Ochrohène دهوه، که پیشتر میرنشینیکی بهختیار و گهشه سهندو بووه و چاره نووسی وهک ههموو ئهو ههریمانه بووه که بۆ نهگهتی کهوتنه بندهستی بابی عالی. له ئورفهوه بۆ میزدین نهوه و له میزدینهوه بۆ مووسل سه دوپه نجا میل و به دهروايشتنی گهرهکه بچووهکانی نوسیین و چپای تور Mont-Thor،^{۱۴} ولاتهکه تیکه له ییکه له بیابان و خاکی بهیار. دهبی پیشوه چوونی سوپا له مووسل بۆ بهغدا پشت به کورد و فارسهکان

بههستی، دیسان هه مان چاره نووس و هه مان ئاستهنگ دینه پیشه وه، ئه گهر ئه م گه لانه مه یلی ئه وه یان بیی دوژمنایه تییان بکه ن.

دوایی ئه م ریگه و بانانه، به که پپادوکیا Cappadocia و دیاربه کر و ئه رمینیدا ره تده بی. له ئه سکه نده روونه وه تا دیاربه کر به ریگه ی ساموسات Samosat و مه لاتیه دا، یا راستر ریژه وی پپاده رۆی هاوشانی لژیاییهکانی چپای سهختی توروس، گهیشتن پپی دژواره و له هه موو ساتهکاندا ئه سته مه توپخانه یا ههر گالیسکه یهکی تایه داری پپدا برۆا. وه رزی زستان، به فر به ته واوی ریگه که داده خا و دایده پۆشی. نازووقه پپدان، به گرته به ری ئه م ریگه یه له هه موو ریگهکانی پپشوو باشته ره. له مه لاتیه و دیاربه کر کوگای گهره ده کری به کومه گی پاشاواته کان دروست بکری. به لام له شکرکیشییه که پیوسته له پاییزدا دهست پی بکات، کاتیک گهنم تهواو پی دهگا، چونکه کوگای به رده ست به شیوه یهکی گشتی بچووه و ههروه ها ری و بانه کان ههروه ک پیشتر تییینیمان کرد بوو، به راستی له زستاندا ناکری بگیرینه بهر، له به هاریشدا هیشتا به هوی ئهو سیلاوهی که به هوی تانه وهی به فره وه دروست ده بی، خراپتره. نیوانی دیاربه کر و عهر بگری سه دو بیست میله و له عهره بگریه وه بۆ ئه رزه رۆم سه د میل و ولاته که زیاتر چپاییه و ری و بانه کان به هه مان شیوه ی وهک پپشوو و به تاییه تیش له نیوان دیاربه کر و عهره بگریدا خراپن.

له ریگی راسته وخۆوه به ناو ئاسیای بچووکدا، سی وشه ش میل له کونستاننیۆپله وه بۆ نیکومیدیا Nicomedia دووره و له نیکومیدیا وه شه وه بۆ بۆلی دووسه د و نۆزه د میل ده بی، له بۆلییه وه بۆ ئه ماسیه سی سه د و هه فتاویه ک میل، له ئه ماسیه شه وه بۆ توکات هه فتا میل دهکا؛ کۆی هه مووی دهکاته هه وت سه د و بیست و سی میل له پایتهختی تورکیاوه بۆ توکات Tocât، یهکیک له گهرهترین شارهکانی ئه نادۆل. له وانه یه ئاسیای بچووک یهکیک له نایابترین ولاته یلی جیهان بی، که شوه وه وایهکی ته ندروست و خوش، خا که که ی پر به ره هم و هه میشه به گژوگیا سه وزه؛ له گه ل ئه وه شدا، له هه رس هیتانی ئیمپراتورییه تی رۆمانیه وه، له پاشه کشه دایه. به م جوړه له کاتی ئیسته دا ژماره ی دانیشتوانی زور نییه و کشت وکالی خراپه، پرو به ریکی به رفراوان له خا که که ی یا به خۆل و خاشاک داپۆشراوه یان

^{۱۴} کوینت-کورس Quinte-Curce به پروونی ئه وه به دیار دهخات که ئه سکه ندهر له نیوان جه زیره و مووسل له دیجله په ریوه ته وه، که له م شوینه دا له ماوه ی هاوین و پاییز دهکری لی به ری نه وه.

به زونگا و دارستانی بئ سهر و بهر، به لام - ویرای ئه وه - به چاوپوشین له م رهوشه، به رهه می زوره و پاشاکان pashas کوی ده که نه وه و ئازووقه ی ته و او بۆ پیوستیه کانی سوپایه کی گه و ره دابین ده کن، به تاییه تی هه موو هۆیه ک هه یه مه زنده ی بکه ی که دوژمن خوی به شیاوتر ده بینته وه به دابه شیوونی بچووک بچوولی وه که ئه وه ی یه ک هیزی گه و ره بئ، به شیوه یه ک که راییکردنی ئه م کاروانه له وهرزی هاوین دا نه بئ، به سه لامه تی نا کرئ. کات له و وهرزه دا به دره نگ ده که وئ پیش ئه وه ی سوپا له کونستان تینۆپله وه بگاته توکات، له سه رییه تی به دریزی وهرزی زستان له وئ یا له ئه ماسیه به مینیه وه و به شیکی گه و ره ی وهرزی به هاریش له و ناوه بئ. ده شی وهستان بۆ ماوه یه کی دوورودریژ بیته هۆی شه که تکردنی ناوچه هاوسیگان، بۆ ئه و مه رومالاته زۆره ی که ده بئ ئاماده بکرین و کاروانی سوپا به ناو ولاتیکدا برۆا هه موو شتیکی ده بی به سه ر پشتی ئه سپ و و شتر و ئیستر و.. هتد. بگوزاریته وه و بریکی له راده به ده ری جۆ و پووش و په لاش .. هتد به کاربه یئری، به تاییه ت له و وهرزه دا که به فر زه وی داده پۆشی. له توکاته وه بۆ ئه رزه رۆم دووراییه که ی نزیکه ی سه د میله؛ ته و او هاوشیوه ی ئه وه یه که ده که ویته نیوان دیاربه کر و ئه رزه رۆم و ئه مه واته ناوچه یه کی چیا ییه و ئه سه مه ژماره یه کی له ژماره نه ها تووی خه لکی پیتا برۆا، به تاییه ت ئه گه ر کاتیک کاروانه که باری له گه لدا بئ. راسته ده توانین هه موو جۆره خواردمه نییه ک له هه موو جۆره کان له ناو دانیش تووانه ده و له مه نه ده کانی شیوی ئه رزه رۆم ده ست به خه ی. پاشان لیره وه بۆ یه ریقان دوا زده رۆژ کاروانه رییه و سروشتی ولاته که و رهوشی ریگه و بانه کان هه روه ک خویان، له یه ریقانه وه بۆ تورۆس په نجاوسی فه رسه غه (سه د و هه شتا و پینج میل و نیو). له تورۆس ئازووقه زۆره و به رده سه ته، ئیسه ئازده ربایجان باشتین ناوچه ی چینه راوه و باشتین هه ری می پر به ره مه له ئی مپراتوریای ئیران.

خیراترین ریگه و گونجاوترین و که م خه رجیترینیان بۆ گواسته وه ی سوپا له ئه وروپا وه بۆ ولاتی ئیران، بریتیه له بارکردن له کونستان تینۆپل و دابه زین له ته رابزون. له م ریگه یه وه، ده لئین ئی مپراتوری یونانی، هیزقه له له شکرکیشی دووه می دا بۆ سه ر خوسره و په رویژ^{۱۵} Khosrou-Parviz، سوپاکه ی له ماوه ی ههوت

^{۱۵} خوسره و په رویژ: بیست و سییه مین زنجیره ی شاکانی

ههفته دا له کونستان تینۆپله وه گواسته ته وه بۆ تورۆس. زه ریای رهش له سالدا ته نیا شهش مانگ بۆ که شتی سواری به که لکه و ماوه ی پینج یا شهش رۆژ به سه بۆ که شتییه ک به (با)یه کی گونجاو له ریژگه ی بۆ سفۆره وه بگاته که ناراهه کانی مینگریلیا Mingrelie. له ویشه وه به کاروانی هه شت^{۱۶} بۆ ده رۆژه تا ئه رزه رۆم: ماوه ی نیوان ئه وه ی دوا یی و تورۆس له پیش دا باس کراوه.

جا با وای دابینین نیازی دوژمنه ئه وروپاییه کانمان به راستی کوشش بئ بۆ داگیرکردنی هیندوستان به هه ر یه کی که له و ریگیانه ی سه ره وه، ئه وایر بۆ توپخانه و ئازووقه و کۆگه ی دیکه ی جهنگی ئیرانییه کان ده چی که ده یانخه نه به رده ستیان، چونکه گواسته وه ی ئه م که ره ستانه به سه ر پینده شه کانی نیمچه دوورگه ی عه ره بی سووتاو و دارستان و زونگاوه کانی ئاسیای بچووک و لیژیایی زۆر سهخت و هه له تی چیاکانی تورۆس، چیاکانی قه وقاز یا چیا ی زاگرو سدا، کاریکی کرده نی نییه، به زووی ده بیته پرۆژه یه کی ئه و تو که ته نانه ت داگیرکه رانی مارینگوش Marengo^{۱۷} بتوقینئ. ئه و داریشه کارخانه سازییه ی وا له ئه سه فهان بۆ جه نه رال گاردان General Gardanne دامه زراوه، ده توانی به ئاسانی که ره سه ته و پارچه ی پیوست دابین بکا. دارستانه کانی گیلان به زۆری درهخت گه لیکی زۆر به نرخ به ره مه ده هین بۆ دروستکردنی گالیسه، به لام ئاماده سازییه کی وها پیوستی به ماوه ییکی زۆر هه یه و به دلنیا شه وه ئی مه هه ر وا ده سه ته وه ستان ناوه ستین تا گیژاوه که ده گاته سه رمان. به لام با وای دابینین سه رباری ئه وه ی که رقی دوژمنه کانمان، پیلانه کانیان و کۆشه کانیان، هه موو کۆسپیکیان تییه راند و سوپایه کی

ساسانی بووه (وه رگیر).

^{۱۶} من له ماوه ی ههوت رۆژدا ئه م شوینه م ته ی کرد، به لام نا کرئ مرۆ پئی وایی سوپایه ک بتوانی وه ک تاقه که سپک بچوولته وه. ریگه که هه روه ها ترسناکه و به ناو چیا ی به رز و زۆر لیژه و اردا ده روا و به فر تا کوتایی حوزه بران دایده پۆشی. ^{۱۷} تییه ربوون به چیاکانی ئالپ Alpes دا له لایه ن بۆناپارته وه، پیش جهنگی مارینگو Marengo، یه کی که له و کرده وه هه ره جه سورانه یه که له توماره کانی سه ربازی دا نوو سراوه، به لام - ویرای ئه وه - سوپای فه رهنسی له گه ل ده سه ته که ی دا ته نیا ژماره کی زۆر که م پارچه توپیان بی بوو و هه موو ئه و توپخانه یه ی که له جهنگه که دا به کاریان هیتا، له نه مساییه کانیان گرتبوو، دوا یی ئه وه ی فه رهنسییه کان له پیمونت Piémont دابه زین.

سى تا چل هزارهنگاوهر (چونكه سهخته باوه بركړى، كه ژماره يه كى كه متر له وه بتوانى هيچ وينا يه كى جيدي له ناوچه رږڅه لاتيه كان به جى بهيلى) پيکه وه سازوئامادهن هيرش بيه نه سهر سنووره رږڅه لاتيه كانى ئيران، واته سهر مه شهه، تور شيش Turshish يا يه زد. چوڼ دتوانرى خوار دنى پيوست بۇ ټو هيزه ئاوا گه وړه بى ټو ژماره و داروده سته كانى دابين بركړى، كه له باشتري مهنده كړدنا ژماره كانيان ټو هنده يه كه م ده بى، ټو گهر زياتريش نه بى. ده بى بۇ ټو ژماره بى حيسابه له ټو سپ، قاتر و وشتر و حيوان گلى ديكه ي بارى قورس ه لگرتو، كه ته و او پيوستن بۇ گواسته وهى توپخانه و ئازو و قه و هتا بۇ كومه گى ئاويش. ئازو و قه و ئاليكى پيوست بۇ ژماره يه كى گه وړه، (دو و پاتى ده كه م وه) له تارانه وه بۇ تهر شيش يا مه شهه يا يه زد، ئاماده بركړى، كه رپى تى ده چى بيه ټو هوى پهریشان و دامو كړدى پترى ناوچه په رپووت و ويرانه كانى ولاتى فارس، ټو ه ټو گهر ههر به ته و او لى له ناويان نه با. چى له سه فهرى كى يازده بۇ دوازه سه ده هزار ميل چا و ه پروان ده كړى، پيش ټو هوى بگاته كه نارو ده كانى رپو و بارى هيندوس، به ناو بيا بانى كى فراوانى بى هيچ دانىشتو و انى كدا، له هريم گه لى كى ته و او بى ئاودا، به بى گهنم و له وهر گه و ئاليك. سه فهره كانى كاپيتان گران، كريس و پولىتي گهر به شيوه يه كى ته و او ټو ه ده سه لمينن كه مه حاله هتا گاليسكه ي بچو و كيش بچي ته ناو هيندوستان، له رپگه ي مه كران يا به شه جنوبيه كانى كرماوه، بويه كاروانى سوپايه ك پيوسته به ناو خوراسان يا سيستان دا پروا.

له خوراسانه وه دوو رپگه هه يه: يه كه ميان و له هه مو ويان راسته وخو تر، رپگه ي تور شيش و هيراته بۇ قه نده هار و ټو وى ديكه ش، رپگه ي مه شهه و مورو شاه-جيهانه Mouro-Châh-Djihân بۇ به لځ. ټو رپگه يه ي كه له هيراته وه در ده چى، فوسته ر گرتو و يه ته بهر و نه خشه رپگه ي سه فهره كړدنه كه ي به ده سته و ده و او و ټو هوى په يوه نديداره به و ناكوكيه ناو خوييانه كه له ناو ټو فغانه كان ته شه نه يان سه ندو وه، رهوش گه لى كى كه ټو م ناو چانه ي ټو مړو تيدايه، له وانه يه له ده وړانى پيشتر كار ه ساتبار تر بى. له تور شيش Turshish وه بۇ هيرات، حه فتا فهر سه خ^{١٨} يان

^{١٨} به شيوه يه كى ئاسايى من فهر سه خ به سى ميل و سى چاره گه

دو و سه د و چلو پينچ ميل ده بى، به حيسابى ټو هوى ههر فهر سه خى ك سى ميل و نيوه بۇ ههر يه كى كيان له كه مترين خه ملان دنا كه بشى بيكه ين. ما و هى سى و پينچ فهر سه خى يه كه م، ولاته كه بو و ته ها و سى تى ئا و ا يى گه لى كى كه خا كه كه ي زور باش چين درا وه، به لام ټو هوى ديكه له رپگه كه كه ما و ه ته وه ته نيا بيا بانى كى به رفرا وانه. هيرات پا يته ختى خوراسان، شارى كى گه وړه يه و پر له دانىشتو وانه و له ناو پينده شتى كى جوان هه لكه و تو وه، ميوه و گهنمى زور به ره هم ده هينى. له هيراته وه بۇ قه نده هار، سه دو پينچ فهر سه خ يا سى سه د و حه فتا ميل ده بى. ټو ولاته ي كه ټو م پيندا تپه رپو و ين، پينده شتى كى گه وړه و قاقره، به بى دره خت، به بى له وهر گه، نه گهنم و نه دانىشتو وانه، هتا له برى ك ناوچه دا ئوى سازگار شى لى نييه. قه نده هار شارى كى ده و له مهنه د و گه شه سه ندو وه و ميوه و ئازو و قه ي تيدا زورن و باز ا رپى كى گه وړه ي هه يه.^{١٩} له م شو يته وه بۇ كابو و ل سه د و حه فتا وشه ش ميله، هه ريمه كه له چهنده به شى كى دا زور باش دا چين درا وه و به پيت و فهره. كابو و پا يته ختى ئيمپراتورى ا ي ټو فغان، له قه نده هار گه وړه تره و ئازو و قه ي تيدا زوره و سوپايه ك ده توانى له وى به رده ستنى بخا. له كابوله وه بۇ پيشاوهر، سه دو وه شتا ميله و له پيشاوهر بۇ ئاتتوك Attock په نجا ميله. ټو م شار هى دوا يى تا قه شو يته كه ده توانى به شيوه يه كى باش له رپو و بارى هيندوس وه بپه رينه وه.^{٢٠} رپو و بارى

ميل (يه ك فهر سه خ و نيو) داده نيم، به لام بۇ ديارى كړدى دو و ريه ك له سهر كه مترين پى، كه بشى حيساب بركړى بۇ فهر سه خ ته نيا سى ميل و نيو داده نيم.

^{١٩} واته بۇ دانىشتو وانه، بۇ خه لك.

^{٢٠} رپو و بارى هيندو و س يا (سيند) L'Indus، كه دو و رتر به ناو پينده شتى كدا دريژ ده بيه وه و لاي ئاتتوك Attok ته سك ده بيه وه، پانيه كه ي له سى سه د ههنگاو زياتر نيه و كه ده گاته ناو چپاكان ته سك تر ده بيه وه. له نيلاب Nilâb شارى كى كه پازده ميل له خوار و وى ئاتو كه و هيه، پانيه كه ي -وهك ده لى ن- بار ته قاي هه لدانى به ردى ك زياتر نايى، به لام تا ټو په رى قو و ل و تيز رويه؛ له نيلابه وه به ناو ه پاستى كومه له چپايى كى رپو و ته ن دا ده روا تا قهره باغ و له و يوه وه به ناو كه ندوله ندى كى به رچا و دا ده روا و ئيتر ئا و ه كه ي قو و ل و رپو و و ساز گاره. ليره وه به بى ئاستهنگ به ره و زه ر يا ده چى. پاشان به ره و باشو و ر هه لده قو لى و له پينده شته كه دابه ش ده بى به چهنده كه نالىك و به يه ك ده گن و

هيندوس ليره فراوانه و ئاوهكهي رهش و تيزپويه. بنكي رووبارهكه چهند دوورگهيهك دهبيري، ههمويان دهتوانن بهئاساني بهرگرييان لي بكري.^{۲۱}

له مهشهده بۆ مۆرۆ-شاه-جيهان، شيبست فهرسهخ يا نزيكهي دووسهد و ده ميل دهبي، بهشيكي دريژي ريگهكه بهناو چولاييهكي قاقړ و تاردا دهروا، نه خواردن و نه سووتهمهني ههيه و له زور شوينيشدا بيئاوه، بهلام -لهگهل ئهوهشدا- چهند ناوچهيهك ههيه دهولههمند و به پيت و فهره، دهكري لهوي به كومهگي خهلكي رهسهني شوينهكه ئاليك و ئازووقه بهردهستبخري. مۆرۆ-شاه-جيهان پيشتر يهكيك له شاره ههره گهوره و نايابهكاني رۆژهلالت بووه، ئيبسته بووته ويرانه. ليره چهند ئاستهنگيك دينه پيش بۆ بهردهستخستني ئازووقه. ليرهوه بۆ بهلخ زياتر له دووسهد ميله و ولاتهكه زور لهو هريمه دهچي كه دهكهويته نيوان مهشهده و مۆرۆ و هۆزدهكاني تارتاري ليه و لهيهك كاتدا دوژمني رووسهكان و ئيرانيهكان. دووري له بهلخهوه بۆ پيشاوه، پينجسهد ميله بهناو چياكاني بامياندا. ئه و ناوچهيهي كه كهوتووته نيوان ئهم دوو شاره، بهشيكي هبي ئۆزبهكهكانه و بهشيكي هبي ئهفغانهكان، كه ئهوانيش رقيان له فارسهكانه.

بهلام -سهرهراي ئهوه- دوورنبيه هيزهكان لهبريتي ئهوهي بهرهو بهلخ بچنه پيش، له مۆرۆ-شاه-جيهان بچنه سهر كابول. يهكهه بهشي ئهم ريگهيه بهناو بيبانيندا دهروا و باقبي ريگهكه زهويوزاريكي به پيت و فهره و ههرچهنده ناوچهيهكي چياييه و هۆزي كيوي و بههيزي ئهيماكهكان^{۲۲} و ههزارهكاني^{۲۳} تيدا دهژين، كه

ژمارهيهك شار و ئاوييان ههيه، بهلام خهلكهكه له شويني نيشتهجي كاتي دا دهژين. گهنمچاندن زور كهمه، شير و گوشت بريتين له خواردني سهرهكيان. لهم ريگهيهوه تا مۆرۆ ئهلوود Muro al Rood سهد ميل، لهويوه تا كابول چوارسهد و چل ميل دهبي.

ريگهي سيستان Seistan له يهزدهوه دهچيته ديزوك Dizuc. به بوست Bost تا قهندههاردا بهدريژي كهناروهكاني رووباري هيلموند Hilmund دا دهروا. له يهزدهوه بۆ ديزوك سي سهد و شهست ميله، كه ناوچهكه چهندين سهد دهبي هيج ئهوروپاييهك سهرى لي نه داوه. جا ئهگهر متمان به گيرانهوهي دانيشتوان بكهين، كه بهو دواييه چوونهته ئهم شوينه، ئهوا ولاتهكه تهنيا چولهوانيهكي بهرفراوانه و بهس. ديزوك كه من پيم وايه ههر زارانگ Zarang كۆن بي، سالي ۱۸۱۰ هاوريم كاپيتان كريست Christie سهرى لي داوه. ئهم ئهفسهره وهك شاركي پر له خهلك ويناى كردوه، له ئاوييه هاوسيكانى گهنمهشامبي پتيويست بهرههمدههين، ههتا دهتوانن بيشينيرن بۆ هيرات. له ديزوكهوه بۆ بوست بهرهو بهرزي و روو به هيلماند، دووسهد ميلي سهر كهناروهكاني ئهم رووباره، كه بريك پاتانهي Pattans كوچهر يا شوانكاره ي بلووجي تيدا دهژين، ژمارهيهكي كه مي لهوهرگه و دارودرهختي ليه، بهلام ئازووقه بهئستهه بهشدهكا و لهوي دهگمهنه. بوست، كه جاران شاركي بهرفراوان و پر له دانيشتوان بووه، ئيبسته تهنيا شوينيكي پهپووته و بهس. ليرهوه تا

سهوزدهبن، بهرههمدههين. بهشي ناوچهي باكوور-رۆژئاواي ولات جهمشيدهكاني تيدا دهژين و زور تهختره و به پيت و فهرتره، ليزي بهرزيهكاني نهرمه و بيشهلايني چاكه. شيوهكه دهولههمنده و رووباري مارگوس يا مهرگوب ئاوي دهدا. له باشووري خاكهيلي تيموني -ههروه- پندهشتيكي بهرفراوان ههيه و به گزوكاي چر داپوشراوه. ههمو ئه و چيايانه سهرچاوه و كاناويان زوره (Elphinitone's Cabul).

^{۲۳} ولاتي ههزارهكان (ههزاره) زياتر لهوي ولاتي ئيماكهكان دابهشكراوه. بي بهرههمي خاك و سهختي زستاني تيدا دژايهتي كشتوكال دهكا لهوي: دهنكه گهنميكي چكوله كه دهچيندر، له دوليكي تهسك شيندهبي و پيش كوتايههاتي وهزي هاوينيكي زور كورت دهپسي و پاريزگاري له مانهوهي دانيشتوانيكي لاواز دهكا. گوشتي مهر، مانگا و ئهسپ و پهني و حيواني ديكه، خواردني سهرهكيانه (Elphinitone's Cabul).

جيادهبنهوه، بهبي ئهوهي بهدهگهن لهناو يهك رهوتدا يهك بگرنهوه. (Elphinitone's Cabul)

^{۲۱} رووباري هيندووس -پيم وايه- له چهند شوينيكي نيوان ئانتووك و حهيدهرئابادهوه دهتوانري لي بپهرينهوه و لهم شوينهش مەحمودي غهزني پهرييهوه.

^{۲۲} ئه و ولاتهي كه ئيماكهكاني تيدا دهژين، كه متر چياييه وهك لهوي ههزارهكان، بهلام بهرزيهكاني لاي هيرات بهرزن و قهديالهكاني زور رۆدن. ريگهكان بهناو پندهشت و سهرچياكاندا پينجدهكهنهوه و هينده سهختن ههمو كهس ناتواني بهسهريان بكهوي، تهنيا ئهوانه نهبي كه ههزدهكهن سهرى لي بدن، ئهوانيش ناچارن به گوريسيك له لايه نوردووهكانهوه خويان بهستهوه. دۆلهكان به شيويهكي باش داچيندراون و گهنم و جۆ و ههرزن و بادهم و ههنا و زريسك، كه به خورسك تيدا

قەندەھار سەدوچل میله و ولاتەکه له و ماوهیهدا تارادەیکە ئارام و باش داچیندراوه.

هیچ ئەستەم نییه سوپا بگاتە ئەم شوینە، لەجیاتیی ئەوێ بەرەو ئاتتوک بچیتە پیش و لە ڕینگەیی پەنجابەو^{۲۴} هەولبدا بە سەرۆکی مۆلتان Moultan دا لە ڕووباری هیندووس بپەریتەو و بەم جۆرە بەشەکانی باکووری گوزیراته Guzerat داگیرکا. ئەو لێرەوێهە که لەوانەیه بەشی هەرە بێهیزی سنوورەکانمان بێ و بەتایبەت لە ڕووباری هیندووس پەرینەو، سەرۆشتی ولاتەکه پانییه و ئازووقە زۆری تیدایه و هیچ بەرەبەستیک نییه بتوانی ڕینگە له هیزشی لەشکرکی گەرە بگری. لە قەندەھارەو بۆ میرپور Meerpoor که لە نزیکەو شوینیک هیه دەبی وای بۆ بچین که سوپا لێیهو له ڕووبارەکه دەپەریتەو، ئیمە ئەم ڕینگەیه مان به سێسەد و پەنجا میل ژماردوو، که کاروانەکان به شیوێهەکی ئاسایی دەیگرەبەر، بەناو ولاتیکدا دەپەرینەو که گردۆلکە نزم و دارستانی دوورودریژ دەیپری. ئەم ڕووبەرە شوینی نیشتهجیی ھۆزگەلی ھەمەچەشنەیی ئەفغان و بلووجە. ۲۵ لێرە بەروبوومی گەنم و جۆ به هیچ شیوێهەک زۆر بەردەست نییه و بەتەواوی پشت به بارانی وەرزی دەبەستی. فەیلەقی سوپایەک بەزۆری ئەم ڕینگەیه دەگرەبەر بۆ گەیشتن به ڕووباری سیند (هیندووس) و ھەر به بەلمی سەولدار (بایەوان) و کەلەک نەبی، ناتوانین له ڕووباری هیندووس بپەرینەو. خۆ ئەگەر کیشە و شەڕیش لەسەر ئەو راپەرە دروستبێ، ئەوا مەوۆف به زەحمەتییهکی یەكجار زۆر دەیگاتی.

سالی ۱۷۹۱ کاتیک ئەگەری ئەو هەبوو دابراپنیک له نیوان ئەنگلستان و ڕووسیدا ڕووبدا، پلانیک له لایەن شازادەیی ناسووەو Prince de Nassau پێشکەش به ئیمپراتۆر کاترینی دووم Catherine II کرا بۆ ھێرش بردنە سەر هیندوستان. پێم وابێ ئەم پڕۆژەیه له کاری پزیشکی ناودار سانت ژینی St. Genie بوو. وەك بۆی دەچم (چونکه من خۆم ھەرگیز پلانەكەم نەبینیوه)

^{۲۴} پەنجاب یا پنج ڕووبار. ئەم ناو به ولاتی سیخەکان دەبەردی، چونکه ڕووباری هیندووس لەم ناوچەیه دەبیته پنج لقی سەرەکی و ھەموو ناوچەکه ئاودەدا، پیش ئەوێ له ناو زەریا و نەبی. (تیبینی وەرگێڕی فەرەنسی)

^{۲۵} بڕوانە باشتەری وەسپی ئەفغانستان له لایەن بەرێز ئیلفنستون Elphinstone ھو.

پیشنیازی کردبوو -وەك دەلێن- ھیزەیلی تاییەت بەناو پێدەشتی قۆلگادا بۆ ئەم لەشکرکێشییه دابیەزن و له ڕووباری خەزەر (قەزوین) بپەرینەو، یا له ڕینگەیی بەلخ و بوخارو بەرەو ڕووباری هیندووس بپۆن. ھەرچی سەبارەت به پلانە ھەمەچەشنەکانی دیکە بوو، که دانرابوون بۆ داگیرکردنی هیندوستان، ئەوێ پەرینەو بوو (له زەریای خەزەر - قەزوین)، تێپەرپوون له ئۆکسوس، پێم وایه له ڕووی جی بەجی کردنەو ئاسانتەر. بەلام -لەگەڵ ئەوێشدا- چەندین ئاستەنگ له سەر ڕینگە ھەن، بەجۆریک که پیش ھەولدان پێوستی به ئامادەکارییهکی دوورودریژ ھیه.

پێدەشتی قۆلگا ھەواکەیی تا ئەوپەری ناتەندورستە و گەنمی پێوست بەرھەمناھیتی بۆ بەکاربردنی دانیشتوان و تاعوون (پەشاو) بریکجار وێرانی کردوو. پەرینەو به زەریای خەزەر (قەزوین)دا، له ھەر وەرژیکدا بێ، یەكجار ترسناکە. ڕەوشی خراپی بەندەرەکانی، گژوگیای زۆرۆزەبەند که بەر به کەشتیرانی دەگرن له ھەر شوینیکی ئەم زەریا پر له گێژاودا، ڕینگە لهو دەبرن کەشتیگەلی بارست گەرە بەکاربەیتری. حالی حازر ھەموو کەشتیگەلی ڕووسیایی سەرلەبەر له چواردە یا پازدە کەشتیی سلوویی (چارۆکەدار sloops) به بیست تەفەنگەو تێپەرناکات؛ که -من گومانێ زۆرم ھیه- ھەموو کەشتییەکانیش بەسەر یەكەو له ھەموو بەندەرە ھەمەچەشنەکانی کۆبەنەو، بەشی ھەلگرتنی سوپایەکی دەھەزار پیاوی بکا. ئەو ڕاستە که دەتوانی بەندەر به ئاسانی بۆ ئەم مەبەستە دروست بکری، بەلام کاتیک سوپا دەگاتە کەناری ئەو بەر، ئاستەنگە سەرەکییەکان بەدیاردەکەون. به شیوێهەکی ئاسایی، من ئەو لەم ولاتانە که ئەم دوایییه سەرم لەو ناوچانە داو، زانیم ڕووسەکان کەلوپەلەکانیان بۆ بەندەریکی تەنگیز ناوی سەر کەناری پۆژەھەلاتی زەریای قەزوین دەنیزن و لەوێهە له ڕووباری ئارال دەپەرینەو. لەوێ ڕینگەکه ھەشت پۆژەپینی (به مەزەندەیی پۆژیک به سێوشەش میل) تا خیرە Khira. لەگەڵ ئەوێشدا نەتوانی زانیاری سەبارەت به سەرچاوەکانی دەولەت له نیوان تەنگیز و ئارالدا بەدەست بەینم، بەلام ئەو که دانیشتوانەکەیی تەنیا بریتین له ھۆزەیلی کۆچەری تورکمان و

ئۆزبەك، دىكىرى بىرمان بۇ ئۇە بچى كە ناوچەكە دەولەمەند نىيە بە گەنەشامى و سروشتىيە كە تەنيا بە چاوى ئىرهى سەيرى دەستدرىژى بىگانهكان بكن و هىچ كۆمەگىكى هیزهكانى بەرپرسيارى لەشكركىشييه كە نهكەن. بە كەشتى، لە ئۆكوسەوہ بۇ بەلخ تا سى يا چوار پۆژەرئ دەبى، بەلام پىش دەستپى كرنى سوپايەك، پىويستە كەلەك دروستبكن و كۆگای ئازووقە دابنن. سەربارى ئۇە، پىويستە ئۇە ھۆزانەى كە لە كەنارواوەكانى ئۆكسۇن دەژين و ھاوسىكانى گۆلى ئارالیش بۇ سەركەوتنى پۆژەكە ملکہچ بكرين، يا دنەبدرين لەگەل بىروپای دوزمنەكانيان ھەل بكن.

ئەم ھۆزانە بە شانازىيەوہ پەيوەستن بە شىوازى ژيانى خويان و داوينگىرى ئازادىي خويان دەبن و هىچ شونىكى جىنشىنيان نىيە و هىچ مەيلىكىشيان نىيە بۇ ئەم يا ئۇە شوين و زۆر پىي تىدەچى كاتىك بىنين ناتوان بەرى ئەم ھیزە فرەژمارە ترسناكە بگرن، ئاوايىيەكانيان بەجىبھيلن. جا ئەگەر ئاوايىيان ھەبى، لەگەل مىگەل و شتومەكەكانيان دەكشيتەوہ بۇ دوور لە رىگەى دوزمنانيان. زەوى چاندن لە دەوروبەرى ئۆكسۇس (وہك لە وەسپى خوراساندا وتم) تەنيا سنووردارە بە ھاوسىي پووبار و لەو ديوەوہ بىبابان و چۆلەوانىيە. دەشى ئازووقە لەم ناوچانە پەيدابكرى، بەپىيەى كە بەكارھىتانى بەشى دانىشتووانەكەى دەكات، بەلام ئەمە بە داواى ھىزىكى ئەوروپايى نابى. ھۆزە گەورەكان كە جاران لە پىدەشتەكانى تارتار دەرەچوون بۇ داگىركرنى مەمالىكەكانى جنوبى، كە بە شىوہىەكى گشتى زياتر شارستانى بوون، بژيوى خويان لەو مىگەلەى وا دوايان دەكەوتن، دەستدەكەوت. ھەر كەسىكىش بەگويڑەى خوى بەشداريى دەكرد لە دايبكردنى بژيوياندا. ئۇوان ئۇە ئامىزە كەتانەيان دواى خويان رانەدەكيشا، ئامرازگەلى چەكى مۆدپرن و دەچوونە ناوہراستى بىبابان و ھەروہايش ناوچەيلى داچيندراو، رويشتنىك كە بۇ سەربازانى ئەوروپايى ئەستەم بوو. لە توورمووز Toormooz، ئۇە شوينەى كە گەشتيارەكان بە شىوہىەكى ئاسايى لە پووبارى ئۆكسوس دەپەرنەوہ و بە پىنج پۆژ دەگەنە بەلخ. كووندووز Koondooz لە دوو پۆژەرپى

پووبارەكەيە. يەكەم شار لەسەر رىگەكە، پايتەختى ھەريمىكى رەعيەتگەلى ھۆزىكى كىستتگار ناوہ. لە كووندووزوہ بۇ بەلخ، بەشى زۆرى رىگەكە بەناو ناوچەيەكى بىبابانى دا دەروا.

ويستگەى پاسەوانى پىشەوہى ئورينبورغ Orenburgh سالى ۱۷۴۰ بەھىزكرا و ئوردوويەكى بەھىزى دەربارى پروسيا، لەوساوە ھەميشە ئەركى پاراستنى ئەم بەشەى سنوورى پىسپىردراوہ. لەم شارەوہ بۇ بوخارا -وہك دەلن- چل پۆژە (ھەر پۆژىك بەو دوورىيە دەپيورى، كە وشتر لە ھەتاوكەوتنەوہ تا سەعات دووى پاشنيوہرۇ دەبىرى. لەويوہ بىست پۆژ ناو خاكىكى داچيندراو دەبىرى تا كەنارى پووبارى جاكسارات و ئۇەوى دەشمىنيتەوہ تا بوخارا، بەناو ھەريمىكى ويړانە و دانەچيندراودا دەروا.^{۲۶} ئەم پووبەرە ھۆزى تارتارەكانى نىگوس و تاجىكى لىدەژين، كە رقيان لە پروسىايە و رىيازىان لە پەلامارى جەنگدا كە باشتر بۆيان دەگونجى، بەرگرييە لە خاكەكەيان. سەرەرپاي ئۇەو، پىش ئۇەوى پروسەكان خاكەكانى ئىمە لەو لايەنەوہ داگىركەن، پىويستە دەسلەلاتى ھۆزەكانى تارتار تىك بىشكىن و بە بەرەوپىشەوچوونى شىنەيى و رىكخستى بەرەبەرەى داگىركارىيەكانيان نەبى، ناتوان ئەم ئامانجەيان وەدىبھين. لەگەل ئۇەوشدا ئۇەو -بە راي من- تاقە رىگەيە كە پىي تىچى داگىركرنى ھىندوستان سەركەوتنى بەنسىببى. بەلام -ويړاي ئۇەو- من پىم وايە پروسەكان نايانەوى ئىمپراتورىاكەيان لەم بەشە ئاسايىيە فراوانتربكەن.^{۲۷} ئەمە بەراستى تا ئۇەوپەرى كردەنى نىيە و لەوانەيە دواى ماوہىەكى درىژ ئىمپراتورە كەلەكەبووہكە ھەرەسبھينى و سەرەوژيىرى بكتاوە و بىتتە چەند بەشيك. پىويستە شاخەيدەرى بوخارا وەك يەككە لە بەھىزترين مەلىكەكانى پۆژەلەلەقەلمەبدرى. دەلن دەتوانى سوپايەك كۆبكاتەوہ بۇ مەيدانى جەنگ، خاوەنى سەدەھزار ئەسپ بى. لە ئەنجامدا ئەمە ئۇەو دەچەسپىنى كە بە ھەمان ئاست بۇ پروسەكان بەسوودبى، چ وەك دوزمن يا وەك ھاوپەيمانان

^{۲۶} بە شىوہىەكى ئاسايى بازگانانى بوخارا كە ھاتوچۇ بەناو پروسىادا دەكەن، زستانان ناو بىبابان دەبىرن، بۇ ئۇەوى ئاوى بەفراويان دەستبەكەوى.

^{۲۷} پىم وايە چاوى كابىنەى سانت پىتەرسبورگ زياتر بەلاى ئاسايى بچووك و گرىكەوہيە، وەك لەوہى لەسەر ھىندوستان بى.

بههيزبى. خواست و پهروشى بۆ تالانى، پهنه گه وای لى بکا
 ئاره زوى هه بى پيوهندى به سوپای داگیرکهره وه بکا.
 بهلام هيشتاش قه ناعه تم وایه که ئیره یى بردن و ترسى
 میرانى ده وروبه ره له هه مبه ره ده سترى ژیه کانی رووسیا دا،
 بهس بن بۆ زالیون به سهر چاوچنۆكى و خواستى ئه و
 میرانه دا. بوخارا شاریکه دوو پۆژه پى له ئوکوسه وه
 دووره و -وهک ده لىن- ژماره ی دانیشتوانی هه شتا
 هه زار که سه.

بى گومان پيوسته ئه وه به خینه بهرچاوى خوینهر که
 سازوته یارکردنى سوپایه کى ژماره زۆر، به ئازوو قه و
 جلوبه رگ و پيداويستى دیکه وه، ته نانه ت له ولاته هه ره
 پۆشنیه رکانى ئه وروپاش، که ئه م به شه گرنگ و
 بايه خداره ی زانستى جهنگیان تیدا گه يشتووته ئاستیکى
 به زرى که مال و بى خهوشى، ئاستهنگیکى زۆرى له
 بهردهمدایه. دواچار با بیربکهینه وه له هه موو ئه و
 رووداوانه ی که به رووبه رووى سوپایه ک ده بنه وه، ته نانه ت
 له سهر خاکی خۆى و هه تا له ناو کهش وه وه ی
 نيشتمان که ی خۆشى دا، که نه خۆشخانه کانی تیدا چاک
 راگیراون و فریای نه خۆشه برینداره کان ده که ون. جا
 ئه گه ره ژماره ی ئه و جارانه له بهرچاوبگرین که ئوپیراسیۆنه
 هه ره کارامه گشتیه کان به هۆى له ده سترانى ده رفعت و
 چه ند پلانیکی توکمه ی داپیژراوه وه دوا ده که ون، له بهر
 نه بوونی ئه م شتانه بى سوود ماونه ته وه، له کاتیک دا
 سوپایه ک به بى ئه وانه ناتوانى له شکرکیشى به یوه ببا. ئایا
 مه حاله پيشبینی چاره نووسى ئه و هیزه نه کرى که له
 کونستان تیۆپله وه ده رده چى بۆ ده له ی، له ماوه یه کى سى
 هه زار میلی سه فهدا به ناو ناوچه یه کى که م دانیشتوانی
 خراب داچیندراوى ده ره وه ی هه موو شتیک که
 ئه وروپایه ک پى راهاتوه، به هه مان شیوه جیاواز له
 کهش وه وه و زمان و ئه خلاقی دانیشتوانه کیویه کانی
 سهر زۆنگا و و زه لکاویک که به رده وام هالاوى ئافاتی
 لى هه لده ستى، به ریگه ی ناو چیدا که رویشتنى تیدا
 ئه سته مه و هه میشه به فر دایۆشیوه، به ناو بیابانى
 وشکوبرینگ و قاقرى بى ئاوى پاکی خواردنه وه و
 به ره وروو له گه ل هه موو گه رمایه کى تیشکی سووتینه رى
 خۆره تاوى ئاسیای^{۲۸}

پای گشتی هه موو ئه وانه ی وا شاره زای سروشتی
 ئه م ولاتانه، ئه وه یه که سوپایه ک ۵۰.۰۰۰ پیاو بى، که
 بۆ ئه م له شکرکیشیه ئاماده کرابى، به ئاسته م ده هه زار
 سه ربازی ده گاته سهر که ناراو ده کانی هیندوس، هه تا
 ئه گه ره بیرمان بۆ ئه وه ده چى که هه موو کومه کیکیان له
 لایه ن فارس و تورکه وه بۆ ده کرى. کاتیک سوپای
 فه رهنسا له میسر دابه زى، ژماره ی چل هه زار پیاو بوو:
 دوو سال به زحمه ت تى په پیبوو، وپرای خواردنه مهنی
 زۆر و شوینی گونجاو، جگه له له شکرکیشی سووریه و
 سه رووى میسر، هه رچه نده شه که تیه کهش به راده یه کى
 ریژه ی سووک بوو، که چى له شازده هه زار سه رباز
 زیاتر نه گه رانه وه بۆ فه رهنسا و پيوسته گه وره ترين
 زیان بگيرینه وه بۆ ئه م دوو له شکرکیشیه کورته. ئه گه ره
 ئاسته نگه کان و مه ترسییه کان گه وrehن، وهک ئه وه ی من
 ویستومه له حاله تى کومه گى فارس و تورکه کان دا بۆ
 هیژه که دیاریان بکه م، که وایه له حاله تى کومه گدا چ ده بی
 ئه گه ره هه لسه وکه وتی ئه م گه لانه دوژمنکارانه بى؟ به لام
 هه موو شتیک بۆ ئه وه مان ده با باوه ربه کین ته نیا
 دوژمنکاری له ناویان دا ببینن. به شى زۆرترى ئاسیای
 بچووک و ئه رمینیا گوپرایه لی چه ند پاشای به هیزن، ته نیا
 به رووکهش سهر به بابی عالین، چه ندین جار وابوو
 بریاره کان به بیزارى و چاویکی سووکه وه وه ربگرن.
 له مه دا له سه روکانى فارس ده چن که به رژه وندى
 جیاوازیان هه یه و به غیلن و یه کیان دوژمنى ئه وى
 دیکه یانه، نابین به شیوه یه کى کومه لی ره فتابکه ن، ته نیا
 ئه و کاته نه بى که په یوه ندی به جهنگى دژ به کافران وه
 هه بى، پى تى بچى پى ده وله مهن دبن. که وایه ئایا
 گونجاوه هه ره هیزیکى مه سیحی ته نیا له ریگه ی فیت و
 ده هۆى فریودانى ئه م پیاوانه وه، که -به ده گمه ن نه بى-
 گوئ ناده ن به ترسى خویان و ناکوکیه تابه ته کانیا ن و
 رقی گشتیا ن ده ره ق به ئه وروپاییه کان بۆ
 شه که تکردنى ده وله ته کانیا ن له بیرده به نه وه، خویان
 هه ژاربه ک له پیناوى گه یشتن به پرسىکی هاوبه ش دا
 له گه ل نه ته وه یه ک، که دوگمه کانیا ن فیریا ن ده کا رقیان
 لى بیته وه و ئه زموونیا ن له ترسى ناو پرۆژه یه ک که
 ئه گه ره سه رکه وتنى به ده سته یئا، له وانه یه به کویه کردنیا ن
 کوتایى پى بینى؟

نووسراوه، که ئیمه له رووى چاپه ئینگلیزییه که
 راستمان کردوه ته وه. (وه رگیر)

^{۲۸} له چاپه فه رهنسییه که دا نووسرا بوو "گه رمای سووتینه رى
 خۆره تاوى عه ره بى"، به لام له چاپه ئینگلیزییه که دا به وشیه وه

من له گهل ئه واپه دام كه ده لئ: ده شئ هيز و پيداگري سياسيمن له ئسته به دواوه ئامرازي بۆ كاريگه ريبه كي دياريكراو بۆ سهر ئيمپراتوريای فارسي بي، له حاليدا ئه گهر دهركه وت دهرباري تاران ئامادهيه بداته پال دوژمنه كانمان، بۆ ئيمه ئاسان ده بي له ناو ئه م ئيمپراتوريایه دا دنه ي پشتويي ناو گه ليك بكه ين، تا وای لي بكه ين نه تواني كومه گيه كي به هيزيان بيگا. له لايه كي تره وه، دوژمنايه تبي ئه فغان و فارسه كان و بايه خدانيان به ئاسايش و سهر به خويي خويان، پي وشوينيك ده گرنه بهر كه ريگه له وه بگرن كه هيزي بيگانه بچيته ناو خاكه كه يان. له ئاتتووك پاني پووباري هيندووس دووسه د و شه ست ههنگاوه: خيزاييه كه ي هينده تيز پويه، به به له م و كه له ك نه بي ناتوانين لي پهرينه وه و هه موو كه سيكي به ئه زمون له هونري جهنگدا، به و ئه نجامه دهگا كه زيانكي بي ئه ژمار به ره ورووي سوپايه ك ده بيته وه بيه وي به رانه به به دوژمنيكي كارامه و ئازا بچيته پيشي. له ئاتتووكه وه بۆ ديلهي پنج سه د و حه فتا ميله: له م پانتاييه دووريه دا چوار رووبار هيه، به قه د قوليان تيز روون^{٢٩} و بي گومان ئيمه ش له لاي خومانه وه، هيج شتيك پشت گوي ناخه ين بۆ وه ستاندني پيشه وي دوژمن.

ئه وانه ي پتيان وايه بوناپارت كاتيک پرژهيه كي ئاوهاي داناوه، بانگه شه ده كن ئه گهر له كاتيكا ئه سكه ندر و تهيمووي له نگ و مهحمود و نادرشا يهك به دواي يهك توانييتيان هيندوستان داگيربكن، ئه وانه هيج هويك نادوژنه وه دژي سهر كه وتني ئه وه ي فهره نسيه كان يا ئيمپراتوريای پرووس بي. به لام له كلاورژه نه ليكو ئينه وه يه كي سهرتاسه ريبه وه بۆ ميژووي جهنگه كان ي پوم دژ به فارس و ميژووي جهنگه كان ي پرووس، ههر له هيرشي يه كه مي بوتروسي گهره وه تا ئه مپرو، ده توانين حوكميكي زور راستتر له باره ي ئه م مه سه له يه وه بدين. ئه و سيسته مه ي كه پومانه كان به رده وام به جتيان ده هينا، له وانه يه زور باشتتر به قازانجي به رفرانكردي داگيركاريه كانيان و ههروهك بهرگريه كانيشيان بووي. ئه وان ههر ولاتيكيان داگيربكرديه، كولونييه كان له سهربازاني خويان لي داده نا. ئه وانه به شيوه يه كي هه ست پي نه كراو ئه خلاق

^{٢٩} به رده بازي سوتتيلجه Suttetlje له به رده بازي ههر رووباريكي ديكي په نجاب سه ختته ره.

(ئاكار) و دابونه ريتي داگيركه رانيان له گهل دانيشتواني ناوچه كه جي به جي ده كرد و تيكه له ده بوون و ده بوونه هاوپه يمان. به م شيوه يه بلاوكرده وه ي شكوي ناوي روماني، له سنووريكي به رفراندا، ده بووه جيگه ي بايه خيان. ويژاي ئه م خاسيه تانه و هاوپه يته ي و هه بووني سنووري هاوسي، كه هيزه پراسپيردراوه كان بۆ داگيركردي خاكي دوژمن ده يانتواني به ئاساني ده ستيان ليه وه به ئازووقه و سهربازگيري پيوست رابگا، به لام ئيمه وای ده بينين -له گهل ئه وه شا- پومانه كان هه رگيز نه يانتواني كاريكي دريژخايه ن بكه نه سهر ئيمپراتوريي فارس. سوپاكاني ئه نتوان و ژوليان له هيرشيكي سه ختدا بوون بۆ سهر سوپاي ئه رتابان و ساپوور Sapor، پيك وهك ئه وه ي فهره نسي يا پرووسه كان بۆ سهر فارسه كان ي ئه مپرو. به رژه وهنديان له وه دا بوو خويان له جهنگ به دووربگرن، كاتيک به ره ورووي دوژمنانيان ده بوونه وه، برسيتي و شه كه تي هه ميشه و هه ميشه ش ههر كوسي كوترو لئه كراون بۆ زالوون به سهر ياندا.^{٣٠} پرووسه كان له ماوه ي جهنگيدا كه نزيكه ي يهك سه ده دريژه ي كيشا، نه يانتواني سنووريان تا كه ناره كان ي ئاراكس (ئاراس) فراوان بكن. جا ئه گهر ئه م سيسته مه بهرگريه به شوين سهر كه وتني ئاوا گهره دا چووي دژ به جه نه راله زورتر كارامه كان ي رومان و پرووس له مه ودايه كي ئاوا كه مي سنووره كانيان دا، ئايا ناتوان له دووري هه زاران هه زار ميل له نيشتماني خويانه وه، به ره پيشه وي فهره نسيه كان بگرن؟

ئه و سهرده مه كه ئه سكه ندر ي مه كوني ولاته كه ي داگيرده كرد، فارسه كان نه ژاديكي سووك و چرووك و لاواز بوون، به پيچه وانه ي پيشينه سهربازيه كان ي پارسه كان يا مه مله كه تداراني ئسته ي مه مله كه تي ئيران، كه بي گومان گه ليكي ئازا و جهنگاوه رن. سوپاكه ي داريووش ته نيا ئاپورايه كي بي سهر به ر و بي ديسپلين بوو، هيشتا يونانيه كان دهر نه كه وتبوون كه يه كسه ر رايانكر و ههر به شكستي سوپا، دانيشتواني هه ريمه كان نريان له مليان دامالي. دواي هه موو شتيك،

^{٣٠} ئه م سيسته مه بهرگريه، بي گومان باشتري بوو و له گهل ره وشي ئيمپراتوريای فارسي ده گونجا. فهيله ق ي پياده روي گه وره و ديسپلين خراپ، دوور له پشتگيري هيزي ولات، ده شئ به توندي هاريكاري تا وايان لي بكا سهر به خويي خويان له ده ست بدين. به لگه ي روون له سه ر ئه مه، له ميژووي جهنگي دوايي مارتا و شكستي به لخ و چالووس دا ده بينين.

ئەسكەندەر ھىندوستانى داگىرنەكرد، كەنارەكانى رۈوبارى ھىفازىز Hyphasis سنورى پېشروىى بو. داگىركارى لەشكركىشىيەكە نىكەى سالىكى خاياند و ئاستەنگەىلى زۆرى لە مل بىكەچكردنى پارس و ھىندىيەكاندا بىنى و داگىركارى زۆر لەو ھەزىراتى لەسەر كەوت، وەك لە ھەموو جەنگەكانى بەرانبەر بە داريوشدا كردى. سوپاى يونان بە ھىچ شىۋەيەك سەرقالى راكىشانى تۇپخانەى قورس نەبوو، سوپا زۆر لە سوپا مودىرنەكان زياتر بەئاسانى دەسوورايەو. بەلام پىئوستە ئىمە ئەو ھەزىراتى بەرچاوبگرىن كە ئەو ناوچانەى وا لە سەردەمى ئەسكەندەر، تەيمورىيەكانەو ھەتا سەردەمى درەنگى نادرشاش، دەولەمەند و پردانىشتووان و گەشەسەندو بوون، وەك ئەمۇ چۆلەوانىكى بەرىن و خاشاك نەبوون. لەو ھەرىمانەى لەشكركىشىيەكانى تەيمورى لەنگ و نادرشا كە وەبىريان بىننەو (ئىمە ناتوانىن جگە لە پشيوى، ھىچ ناويكى تر لە لەشكركىشىيەكانىان بىنن، چونكە نەئەمان و نە ئەو تر لە باكورى دەروازەكانى دىلھى تىپەرنەبوون)، نابى لەبىرىكەىن كە ئەو سەربازانەى وا لە رۆژھەلات لەدايك بوو بوون، لەگەل كەش و ھەواكەى سازابوون و لىراھاتبوون لە دەرەو ھەزىراتى. رۆيشتىيان ھىچ جىگەى بەراورد نابى لەگەل ئەو ھەزىراتى كە سوپايەكى ئەوروپايى بىكا. زۆر كەم تووشى ئۇيۇرسىون دەبوونەو يا ھەر ھىچ، توانىوانە بەبى ئەو ھەزىراتى، ئىندوس و كەنارەكانى پەنجاب بىر و - ھەرچۇنىك بى- ھەموو ھىزەكانىان لە سوارەى سووك پىكھاتبوو، تەيمور دە مانگى پىئوست بوو تا لە دىلھىيەو ھەزىراتى بەگاتە سەمەرقەند و نادر ھىشتا زۆرتەر، چونكە دەبوو بە ئەسكەرەكانىا پروا.

بەراستى تاقە رىگەيەك ھەيە، دەشى نفوزىكى بەھىز بە رۈوسەكان بەخشى لە شانشىنى ئىران، ئەگەر ھەر بەتەواوئىش نەخاتە بىندەستى خۇى. دەمەوئى باسى گەفتوگو ناوخۇيىيەكان بەكەم (ئەگەر بە ئەزموون و رىتىچوون ھوكم بەدەين)، كە دەبى لەگەل مەرگى پاشانشىنى^{۳۱} ئىستە بىتە ئاراو.

بە پىشتىگىرىيە كىك لە داواكارە نەيارەكانى ھەزىراتى و لىۋەشاۋەيى زۆر و دىسپلىنى لەشكرەيلى رۈوسى دەتوانن، لە ساتەوختىكى پشيوى لەو شىۋەيەدا، تاجى ھەزىراتى بەخەنە سەرىكەىك لە لايەنگەرەكانىان. بەلام ئەمە ھىشتا كۆشى زۆر و سالانىكى پىئوستە (تەنەت ئەگەر ئىمە ھىچ رىۋىشتىكى خۇپارىزىش نەگىرنەبەر)، پىش ئەو ھەزىراتى بە شىۋەيەكى باش رىكەبىرەتەو، بەر لەو ھەزىراتى بال بەسەر ئەو ھەزىراتى بىكەشى، بۇ ئەو ھەزىراتى رۈوسىا لە رەوشىكە بى دەست بە پىئوستەكى ترسانكى وەك پىئوستە داگىركردنى ھىندوستان بكا. ھەلەت ئىمە ناتوانىن رەتىكەيەو ھەزىراتى كە ئىرانىيەكان بە پەروشەو بەرەو پىشنىزىكى لەم شىۋەيە دەچن، تىنوبوون بۇ تالانى، نمونەى نادر دەچىتە پال ئەو بىرۈكەيەى كە سەبارەت بە دەولەمەندى و لاوازى سەرزەمىنەكانى ئىمە لە رۆژھەلات ھەيە، بەيەكەو ھەزىراتى پەيمان بەدەن. بۇيە لەم لايەنەو زۆرمان ھەيە لىى بترسىن: بە راي من، ئەو لە بەرژوۋەندى ئىمەدەيە، كە ئەو ھەزىراتى لەتواناماندا ھەيە، نەھىلەن تەكتىكى سەربازى ئەوروپايى بىزىتە ناو ئەم ئىمپىراتورىيە. سوپايەكى ئىرانى، دىسپلىنكار و رەھبەر لە لايەن ئەفسەرانى ئەوروپايىيەو، دەشى ئەو بۇ ئىمە دۆزىمى ھەرە دىندە بى، چونكە دەبى ئىمە لە سىپىدەشتەكانى ھىندوستان بەرەو رۈوسىا بىنەو ھەزىراتى و راي ئەو ھەزىراتى دەست بەسەرداگرتى ئەو ولاتە (ھىندستان) تەنبا بەرژوۋەندىيەكى تەواو خاكىيانەى بى بۇ ھىزىكى گەرە، كە پىۋەندى و گەياندنى زەريايى نەبى، لەوانەيە ئامانجى رۈوسىا بى بەرىكردنمان بى لەو ھەزىراتى كە پىيە وايە ھىندوستان بەيەكە لە سەرخاۋە سەركەيەكانى ھىزى ئىمە.

دەستبەردەكا، بەو شىۋەيە كە ھەر يەكە لەو شازادانە دەست بەچەكەو ھۇى خۇى دەبى بۇ پىشتىگىرىيە بانگەشەبۇكەرانى خۇى و وەك چۈن جىگەى گومان نىيە ئەو ھەزىراتى بەر تەخت، لەپىناۋى سەلامەتى خۇىدا قوربانى بە سىۋىق خۇى بدا. ئەگەر ئەمە خواست نەبى، زۆر كەس لەوانە ناچار دەبى شوئى براكانى خۇى بگىرەتەو.

^{۳۱} لەنتوان چل لە كورانى پادشادا، يەككىيان نەبوو چاۋى لە ھەزىراتى و نىكەى نىۋەيان ھاكىم بوون لە شەركەكان يا ناۋايىيەكان. سىستەمىك كە بە رۈوكەش ئاسايشى باوك زىاد دەكا، تەنبا دۈرۈزىكى ترسانك و خۇيىناۋى بۇ رەغىبەتەكانى

پاشکۆ

رېځه‌کان

رېځه‌ی ماردین بۆ ئیسته‌نبوول به سیواس و توّقات

له لایه‌ن نووسه‌ر له زستانى سالى ۱۸۱۰

دیاربهره‌ر Diarbekr، سه‌عات هه‌ژده، شارى كونه ئامه‌ده، ژماره‌ی دانیش‌توانى ئهم شاره‌ نزیكه‌ی سى‌هه‌زار كه‌سه و كه‌وتووته سه‌ر لقیكى دیجله، له لایه‌ن پادشاهی سى ته‌وغه‌وه* حوكم‌ده‌كړئ، كه ده‌سه‌لاتى ئهم‌رۆ له شوورای شاره‌كه زیاتر تنیه‌پناكا، گه‌رچى سنوورى جوگرافىی پاشالیكه‌كه زۆر به‌رفراوانه، ئهو ناوچه‌یه‌ی كه كه‌وتووته نىوان ئهم شاره و مێردین، له‌بن ده‌ستى زۆرىك له سه‌رۆكه كورده‌كانه، ئه‌وه وای كردوه سه‌فه‌ركردن تیندا ترسناك بێ.

ئه‌رغه‌نه Arguna، سه‌عات دوازه‌ده، شارىكه كه‌وتووته ده‌روازى چىای تۆرۆس، له رېځه‌ی دیمه‌نه‌كه‌یه‌وه زۆر له شارى مێرسین ده‌چى. له دیاربهره‌وه بۆ ئهم شوینه ولاتىكى به‌ردینه و كوردانى ئامۆرگه‌ی تیدا ده‌ژین.

مادن Maden، سه‌عات چوار، شارىكى گه‌شه‌سهندوه له چىای تۆرۆس، به كانى مس به‌ناوبانگه. خارپووت Karpout، سه‌عات چواره‌ده، شارپۆتى كۆن، شارىكه كه‌وتووته شیوى سۆفین، سه‌ر به پاشای مادن یا موفه‌تیشى جینشینى كانه‌كان له گیبین-ماده‌ن Gebbyn-Maaden نیشه‌جینه، كانه‌كانى زیو له‌سه‌ر ږووبارى فوراتن.

تیز ئوغللو Teiz-Oghlou، سه‌عات ده، شارىكى بچووكه، له‌وئ له فورات ده‌په‌رینه‌وه. دانیش‌توانه‌كه‌ی كوردن و خاوه‌ن خه‌سله‌تێكى دېر‌دانه و ملکه‌چ نین و سه‌ربه‌خۆن. مه‌لاتیه Malatie، سه‌عات هه‌شت، كونه مه‌لاتیه، بۆ ماوه‌یه‌ك پایته‌ختى ئه‌رمینىای بچووك بووه، به‌لام ئیسته‌ بووته كه‌لاوه، كه‌وتووته ناو پیده‌شتىكى جوانى نىوان فورات و میلانز Mēlas و به‌ناوبانگه به‌و جه‌نگه‌ی كه له نىوان جوستیان و خوسره‌و نه‌وشیروان‌دا سالى ۵۲۷ ږووى دا.

حه‌سه‌ن-سه‌درىك Hassan-Sedrik، سه‌عات شه‌ش، گوندىكى په‌رپووته له ده‌روازه‌ی چىاكانى ئاغا، خه‌لكىكى تیدا ده‌ژى، خه‌سله‌تیان زۆر به‌دناوه و نه موسولمانن و

* À trois queues

نه مه‌سیحى. ئیمه‌ لێره له ږووبارى میلانز له چوار یا پینچ میلی مه‌لاتیه په‌رینه‌وه.

حه‌سه‌ن چه‌له‌بى Hassan-Tcheleby، سه‌عات دوازه‌ده، گوندىكه له‌وه‌ی پینشو ده‌چى، له‌ناو چىاكان. دوورگیل-تاش Dorguil - Tach، سه‌عات دوازه‌ده، گوندىكى په‌رپووته و رېځه‌كه به‌فر بوو تا ئه‌ژتو و له‌وه‌تى له ئه‌رغه‌نه‌وه ده‌رچووین، سه‌رماكه زۆر سارد بووه.

سیواس Sivas، سه‌عات نۆ، ئهم شاره جاران پینان‌وتوه ساپیرا^{۳۲} Çabia و ناوه‌كه‌ی له سییاست له‌سه‌ر شه‌ره‌فى ئوگست وهرگرتوه. ئهم شاره به‌ناوبانگه به‌و سه‌رکه‌وتته‌ی كه له‌و ده‌ورو به‌ره‌ لۆکیلوس به‌سه‌ر مېتران‌دا سه‌رکه‌وت و ئهو گه‌مارۆ سه‌خته‌ی كه دژى ږۆمانه‌كان وه‌ستایه‌وه. شاره‌كه ده‌كه‌وێته به‌شى باكوورى پیده‌شتىك، به‌ ئاوى ږووبارى قیزل-ئیمه‌ق^{۳۳} ئاوده‌درى، شارىكى پيس‌وپۆخله و خراپ

³²Ad ipsum autem montis Paryadris latus Cabira sita sunt, ab ista versus meridiem stadiis circiter centum et quinquaginta distantia. In Cabiris regia Mithridatit fait eitracta, et mola aquaria, et vivaria, et in vicinia venatiooeS) ac metalla. Ibi etiam locul qui nomen Novusj edita et praerupta petra minus quiun ducentis stadiis a Cabins: habet in vertice fontem qui multum aquae sursum ejicit; in radice luvium, et convallem profundam; altitude colli ejus peta immensa est; itaque expugnari nequit: mirabiliter muris dncta est, nisi qaà eos Romani dejecemnt: quicquid in orbetn circa petram ean jceet, id silvosum omae, thonosum, et aqua expers est: ut intra centum et viginti stadia nan liceat castm ponere. Ibi Mitbidates predosissima quaeque babebat deposita, quae nunc in Capitolio jacent, a Pompeio dedicata. Hanc ergo regionem omnem possidet Pythodoris, contiguam barbaricae quam obtinuit, et Zelitn prseterea, ac Magnopolitidem. Cum autem Cabira Pompeius in urbis formam adomasset, ac Diopolim notninasset: addidit ipsa open aliquid, et Augastam nunoo avit, aaque boo regies ttitac. Habet etiam templuc Mensk, qaod Fhari acis dicitur: nempe pagum oppido simiilem Ameriam, quae multos continet hierodulos, etque agrum sacrum, cujus fructus pontifex percipit. Usque adeo autem id fanum reges sunt venerati, iit jusjurandum, quod regiua dicitur, pronunciarent, regis fortunam et mensem Pharmacii, -Strabo, vol II. page 804.

^{۳۳} قزل ئیرمه‌ق Kizil Irmak (به‌ تورکی واته ږووبارى سوور و له یۆنانى كۆن به ږووبارى هالیز Halys ناسراوه)، له ږۆژه‌لاتى ئه‌نادۆله‌وه هه‌له‌دقوولئ و ده‌ژیته ناو زه‌ریای سوور و دریژییه‌كه‌ی ۱۱۵۰ کیلۆمه‌تره و دریژترین ږووباره له

دروست کراوه. سه عاتیکي گشتي ده بېنرئ (که نه وه په پرجوويه که له و ناوچه يه جيهان)، باره گای پادشايه، دانېشتووانه که ي ره قو ته قن و به ره وشت نين، مالآت به خيو ده که ن. قه لاکه ويرانه يه و نزیکي شار ه که ديړي به ناو بانگي نه ر م نه کاني ليته.

توقات Tocât, سه عات شه ش. ناوچه يه کی چياي داپوشراوه به سنو بهر و به ي. نه م شار ه شاري کوني بيرسي ايه، که و تو وه ته ناو دوليکي جوان، پووباري جيزيل-ئيرمه ق Djisil - Ermak, ئيرسي Iris کون له ناو ه راسته که ي ه لده قو ولي. گه وره ترين شار و گه وره ترين شاري بازرگاني ئاسيا ي بچوکه، وه ک ده لين دانېشتووانه که ي شه ست هزار که سن، تاپوي شازاده ي بنه مالاي عوسمانيه کانه و له لايه ن سه ر و کيکي جه ن گاو ه روه به ريو ده بدرئ.

تورجال Turcal, سه عات ه هشت. کونه سياستو پول Sébastopolis, شاريکه که و تو وه ته نزیکي گاشه به ريکي زل و زه لام، به قه لايه کی قايم و مکوم ده وره دراوه.

نه ماسيه Amasie, سه عات ده. ولاتيکي چياي و دره ختداره، ولاتي سترابون و يه کيک له شار ه سه ره کيه کاني پونته، ده که ويته سه ر ه ردو و که ناري پووباري ئيريز Iris (که ناو ه که ي به هو ي چه رخه يلي گه وره به ر زده کاته وه) و له ناو شيويکي ته سکی نيوان چيايه لي به ر ز و به ر دين، که قه لايه کی کون له سه ر يه کيکيان ه يه. نه م گاشه به ر ده به په يکه ري نا ئاسايي به ناو بانگن، که گوماني نه وه ده کري نه وانه گلکوي دوو پادشاي پونت بن. نه م شار ه که و تو وه ته شويکي دلگير. دانېشتووانه که ي - وه ک ده لين- ده گاته سي و پينج هزار که س. نه و يش تاپوي سولتانه يه که که له لايه ن سه ر و کيکي جه ن گاو ه روه حوکمراني ده کري. بريکي گه وره ي ئاوريشمي ناياب له ده وره ي شاره که له ده وره ي شاره که به ره م دين.

مارساوان Marsawân, سه عات نو. فاسه موني کون، شاري پونت بووه. نه مړو ه يشتا شاريکه به پينده شتيکي چين دراو ده وره دراوه. گونديکي

ده وره ي به ناوي حاجي-کودژين ليته، کانيکي ه يه، که ميک زيوي لي به ره م ده ه يئرئ.

ئوسمانجيل Osmandjyk, سه عات چوارده. ناوچه يه کی به ر دين، دلگير و پر ه له دارو درخت. ريگه که ي به ناو چه ن دين ليژايي و ناو دوليکي دلگير دا ده روا. وای داده نين ئوسمانجيل شاري پيمولي کون بي، شاريک که که و تو وه ته که ناري قيزل-ئيرمه قه وه، له گه ل قه لايه کی کوني سه ر گاشه به ريکي گوشه گير و له سه ر پووباره که پرديکي جوان ه يه، بايه زيد دروستي کردووه.

حاجي-ه مگا Hadjy-Hemgâ, سه عات نو له م ماويه دا به ناو ريگه يه کی خوتيه لقورتيناي به رانه ري چيايه کی به ر دين دا ر ه ت ده بين، سه دري نه عزمي کوچ کردو و کردويه تيه وه. حاجي-ه مگا، جاران پينان و تو وه ئاندر ايا و شاريکي بچوکه، قه لايه کی چوارگوشه يا پالانکه (palanka) خيو ته ي سه ربازي عوسماني له سه ر سنور) به سه ر چياي هاليزه وه ليته. توسيا Tosia, سه عات نو. کونه داسيا Dacia, شاريکه که و تو وه ته شيويک، بريکي زور برنج به ره م ده ه يئرئ، خه لکه ي وای لي ها تو وه ده وله م هند بوون و هه مويان له کشتوکال دا کار ده که ن.

جودي-حيسار Codj-Hissar, سه عات ه هشت. ئوايسيه کی بچوکه، کارادژودران Kardjourân, سه عات ه هشت. شاريکي بچوکه له ناو ولاتيکي کراوه دا که بريکي زور گه نم و جو به ره م ده ه يئرئ. حه مامي Hamamly, سه عات سيژده. شاريکي که لويه له سه ر که ناري پارستينوس Parthenius, به ناو شيويکي به ر ديني قه دپاله کاني ئولمبي دا ر ه ت بووم. گه رده Geredeh, سه عات ده. شاريکه خانو وه کاني له دار دروست کراون. بولي Boly, سه عات سيژده. کونه هادريتوپول، شاريکه پيشتر وه سپيم کردووه. سه عاتیکي گشتي وه ک نه وه ي سيواسي ليته. دوستيس Dustche, سه عات يازده. ناو داراستانيکي به ر فراوان. کومه ليک خان و کيلگه ي چين دراون. هه نديجک Hendick, سه عات دوازه، شاريکه له ناو دارستان. دانېشتووانه که ي به ته واي سه ر به خون و ه يچ گوزيايه لي بابي عالي نين. سوبنجه Subaudjah, سه عات دوازه، شاريکي بچوکه له ناو دارستان و سه ر که نار ه کاني گوليکي قه شه نگ. له نيوان هه نديک سه بانجه دا به سه ر پرديکي دارين دا تيه ر بووين، که زور به ي جار ئوي

تورکيا، که شتيراني تيدا ناکري به لام سه ر چاويه کی گرينگي وزه ي هيدرو ئيلکترونييه. (وه رگير)

بەرزبۈۋە و تەكانى پەوتى ئاۋەكە ھەلى دەگرن. رېگەى سەبانجى Sabandiy بۇ ئىستەنبول Constantinople لەپىشدا ۋەسپكراۋە.

دۋاى ئەۋەى چەند رۇژىك لە ئىستەنبول مائىنەۋە، بەناۋ ئاسىيى بچوۋكدا چوۋمە سەردانى شارەكانى ماگنيزى Magnesie و پيرگام Pergame و سميرنا Smyrne، ھتد. بەلام ئەم شارانە چەندىن جار ۋەسپيانكراۋە، بە جۇرىك پىۋىستناكا جارىكى دىكە قسەيان لەسەر بكةينەۋە.

ليستى ئەۋ گەشتانەى كە جۇن مەكدۇنالڭ كىنىيىر

بەناۋ ۋلاتى ئىران و ئاسىيى بچوۋكدا كرۋونى

۱. لە بوۋشەھر بۇ تەبرىز و ئاراس لەرېگەى ئەسفەھانەۋە.

۲. لە ئاراس بۇ مەراغە.

۳. لە مەراغە بۇ سنە.

۴. سنە بۇ ھەمەدان، كرماشان و بەغدا.

۵. بوۋشەھر بۇ ئەندىيان، دوراك (ۋلاتى شۆب).

۶. دۇرك بۇ بەسپە.

۷. بەسپە لەرېگەى ساميۇقات، بەناۋ فورات، مەشھەد، عەلى كۈنە، حىللە بۇ بەغدا،

۸. بەغدا، شۆربۈۋنەۋە بەناۋ دىجلە بۇ بەسپە.

۹. بەسەر پوۋبارى كاروۋندا، بۇ شۋستەر و لە شۋۋستەرەۋە بۇ دىزفۋول.

۱۰. شۋۋستەر، لە رامەرەز، بىبەھان و كۋلاھ سفىد، بۇ شىراز.

۱۱. شىراز، لە رېگەى ئىمامزادە، بۇ ئىسفەھان.

۱۲. بەغدا بۇ عانە بە فورات.

۱۳. بەغدا، لە رېگەى موۋسل، دياربەكر، ئەماسىيە بۇ كۋىستانتىنۋېل.

۱۴. ئىستەنبول لەرېگەى ماگنيزيا بۇ سميرنا، لە سميرناۋە بە ساپان و پورتوگال بۇ ئىنگلستان.

۱۵. ئىنگلستان لەرېگەى سۋىدەۋە، بۇ پۇلۋنيا، ئەلمانىا و ھەنگارىا بۇ كۋىستانتىنۋېل.

۱۶. ئىستەنبول، لە رېگەى ئەسكى شەھر، ئەنگۈرە، قەيسەرىيە، تۇرۇس و ئەنتاكياۋە بۇ لازقىيە.

۱۷. لازقىيە بەناۋ قوبرس، كرامان، ئىكۋنيوم، ئىكۋنيوم قەرە ھەسىر و بوورسادا بۇ كۋىستانتىنۋېل.

۱۸. ئىستەنبول لە رېگەى نىكۋمىدىا، تريبۋلى، بۇلى، كۋىستانتىنۋېل، سامسۋن، تەرابزۋن، ئەزەرۋم، بتلىس و سىرت بۇ موۋسل.

۱۹. موۋسل بەناۋ دىجلەدا بۇ بەغدا و لە - بەغداۋە بۇ بەسپە-لە بەسپەۋە بۇ بۇمباى.

"زبدة التواریخ" تألیف ملا محمد شریف قاضی

ویرایش و پژوهش: عبدالحمید حسینی (سه‌پان)

الدین، زبدة دودمان امیر علم الدین، المتوثق بعنایت الملك المنان، خسرو خان والی والاشان اردلان، ادام الله ایام دولته الی مدید الزمان، چون این داعی در مجلس بهشت آیین او حاضر و در زمره‌ی ندما محسوب و از جمله‌ی مقربان منسوب می‌شد؛ فرمودند: "خاطر چنان می‌خواهد، که کتابی مشتمل بر سیرت حضرت رسالت پناهی و تاریخ ملوک و سلاطین سلف به زبان فارسی، خالی از تکلف عبارت و به ترتیب مجموعه‌ای منتخب [و] مختصر پرداخت؛ که مبنی باشد بر اخبار واقعات و صادرات افعال اعیان و اشراف، در قید ضبط و تحریر درآری، که عموم خلائق از آن بهره‌مند و محظوظ گردند. این حقیر هرچند قلت بضاعت و عدم استطاعت خود را در مجلس متعدده به عرض می‌رسانید و بنا بر قضیه‌ی 'من صنف فقد استهدف' استعفا می‌نمود، قبول نمی‌فرمودند و در تأکید آن می‌افزودند. تا به حدی انجامید؛ بغیر از امتثال چاره‌ای نیافت. با وجود آنکه آن قبله‌ی اخیار و ابرار در فن تاریخ و سیر ارباب ملوک و استحضار احوال آثار اُمم سالفه از مؤرخان زمان سابق و لاحق گوی سبقت ربوده، و در میزان خرد راجح و فایق آمده، به استماع وقایع و قضایای گذشته چنان مایل و راغب بود، که عقول و اوهام در آن حیران و متعجب [بود]. امتثالا لأمر آن عالی همت و آن خسرو دوران، قدم جرأت و جسارت پیش گذاشت، متکفل ترتیب این مجموعه شد. داعی آنچه یافت به واسطه‌ی دعاگویی و اخلاص در زی آن یگانه‌ی زمان و مصاحبت آن خسرو دوران یافته، لفاظه‌ی سخن اوست. هرچه می‌گویم؛ زباغ چیده بود، آنچه باغبان دارد. مجموعه را به 'زبدة التواریخ' اسم گذاشت و آن مشتمل بر مقدمه و چند فصول و خاتمه [بوده]، و منه المستعان و علیه التکلان. (نقل از نسخه‌ی دانشگاه کمبریج، صفحات ۳ تا ۶، که تاریخ استنساخ آن به ۱۲۷۵ هـ/ق ۱۹۵۹ م. برمی‌گردد).

این کتاب که موسوم به "زبدة التواریخ [سنندجی]" و از مؤلفات ملا محمد شریف قاضی است؛ خود درباره‌ی سبب تألیف آن می‌نویسد:

"چنین گوید، اضعف عباد الله المحتاج الی اللطف ملک اللطیف ابن ملا مصطفی شیخ الإسلام محمد شریف القاضی باردلان صانها الله عن الحدثان، که در بهار عالم جوانی و اواسط ایام زندگانی، که خوبترین زمان و اوقات و خوشترین اوان و ساعات حیات است؛ خاطر فاطر و ضمیر کسیر به مطالعه‌ی کتب تواریخ، که سبب وقوف است بر اوضاع اهل عالم و موجب اطلاع بر کیفیت امم، مایل و مشغوف بود. گاهی که عوایق کلیه و شواغل جزئی، که هر یک از ابنای زمان را فراخور مرتبه‌ایست، می‌دید، روی نمود؛ نظر بر صفحات حالات سلف و روایات خلف گماشتی؛ و دل از تن رمیده و بر آن الفت و استیناس به حصول پیوستی و در بعضی اوقات شمه‌ای از نوادر حکایات در مجمع افاضل بروجهی القا کردی، که مستحسن طبع اصحاب آداب آمدی و به شرف ارتضا مقرون گشتی. و در خلال این احوال کرة بعد آخری جمعی از [ظ. که] متحلی به زیور فضلا[ی] فضیلت و حلیه‌ی وفا بودند، التماس می‌نمودند، که درین باب کتابی مشتمل بر فواید و عاری از زواید، محتوی معظمات وقایع رسل و انبیاء و مجاری امور ملوک و خلفا، منطوی بر حالات صنادید اُنام و بسط واقعات اکابر ایام ساخته و پرداخته [شود]. این حقیر بی بضاعت به مقام اعتذار و اِبا برمی‌آمد، در حیز تعویق می‌افتاد. تا اینکه تکرار التماس اخوان ملتمسین مقروع سمع سامعه افروز مولی المعظم و امیر الاعظم حصین الرأی و التدبیر، متین فکر و التقرير، والی عالی همت، ناصب رایات معدلت، ملاذ کارگاه آفرینش، مردم دیده‌ی اهل بینش، الموفق بتوفیق الملك العلام، المدبر لأواء الانام، المیسر لتعسر ما غضیته الأيام، القامع لأساس البدع و الإعتساف، القابع بنیان الظلم و الخلاف، نظام الدولة و

سوی این متن که متأسفانه چند صفحه از اوایل آن افتاده و با عبارت: "... حضرت آن را در بند کرد و به نزد صاحبش رفت" شروع شده و با عبارت: "از دارالخلافتی طهران حرکت و منزل به منزل در تاریخ ۱۱ صفر سنه ۱۲۲۸ وارد سندج گشت، واللہ اعلم" پایان می‌پذیرد؛ نسخه‌ی دیگری از آن در دست است، که به نسخه‌ی دانشگاه کمبریج مشهور است. این نسخه‌ی اخیر که ظاهراً از روی نسخه‌ی اصلی در سال ۱۲۷۵ هـ.ق به فرمان شاهزاده بهاءالدوله و به خط ملا محمد مهدی آقا بابا شهمیزادی کتابت شده، با این نسخه‌ی مورد نظر، که مختوم به تاریخ ۱۲۲۸ می‌باشد؛ تفاوت‌های فاحشی دارد و گمان می‌رود، ناسخ به‌عمد مطالبی را حذف کرده، یا تغییر داده باشد. برای مثال فصل یازدهم آن که مربوط به فرمانروائی خوانین و والیه‌ای اردلان است، در نسخه‌ی مختوم به ۱۲۲۸ با این عبارات آغاز می‌شود:

"فصل چهل در ذکر نسب اکراد و نسب ولایه و حکام اردلان و ایام سلطنت و حکومت ایشان در اردلان اصل اکراد و بعضی از مؤرخان و ناقلان آنها را از نسل چند نفر آدمان می‌شناسند، که در عصر ضحاک سبب به سفاکی او در جبال و اکناف و شعب و کوه، خودشان را مختفی و متواری و پنهان کرده بودند. یکی ازوها موسوم به 'کرد' بود؛ زآن سبب اکراد را از نسب او محسوب می‌کنند و ازو به چهار طایفه موسوم و منقسم می‌گردند؛ اول مردم ببه، که مشهور به کرم‌اج می‌باشند؛ دوم ایل کلهر، سوم طایفه‌ی لر، چهارم ایل و طایفه‌ی گوران. و از عموم اکراد ایل اردلان، که از نسل بابا اردلان می‌باشند؛ بالنسبه‌ی سائر طوایف، ملوک و سلاطین و اشخاص معتبر و صاحب داعیه و بزرگ منش بوده‌اند. در ایران و مملکت روم والی و بیگلربیگی بوده‌اند و هستند. به تداول ایام به محال پلنگان آمده‌اند. مدتی در میان طایفه‌ی گوران نشسته‌اند. و از طرف امیر تیمور گورکان شهرزور را به بابا اردلان تفویض [شده]، چند وقتی حکومت درین ولایت و شهرزور کرده تا اینکه فوت شد. کلوک نام پسرش نیز، چون پدرش حکومت این سامان و شهرزور را استقلالاً نمود، تا وفات کرد. بعد ازو بدین تفصیل اولاد و احفاد و نبیره‌ی بابا اردلان حکومت شهرزور و توابع و کردستان را نموده‌اند."

در نسخه‌ی کمبریج برخی از عبارات حذف و برخی برآن افزوده شده است:
"فصل یازدهم در بیان نسب اکراد و نسب ولات و امراء اردلان

اصل اکراد بعضی از مورخان و ناقلان روایت کرده‌اند، که آنها از نسل چند نفر آدمان می‌باشند، که در عصر ضحاک، به سبب سفاکی او در جبال و اکناف، خود را مختفی و متواری کرده بودند. یکی ازوها موسوم به کرد بود؛ اکراد را از نسب او می‌دانند و نسل کرد در خراسان و آذربایجان و مملکت روم و اکثر ممالک متوطن و فرقه فرقه می‌باشند."

لازم به یادآوری است، هم بهاءالدوله‌ی شاهزاده‌ی قاجاری که خواستار نسخه‌ای از این کتاب بوده، هم ناسخ آن ملا محمد مهدی شهمیزادی شیعه مذهب بوده‌اند، ناسخ در کتابت آن صداقت نداشته و بنا بر اعتقادات مذهب شیعه، متن اصلی را در بیشتر موارد تغییر داده، برای مثال فصل پنجم کتاب را با این عبارت: "بعد از دفن که امر خلافت را ابوبکر زندیق قصب [غصب] کرد"، به پایان می‌برد؛ که این بر خلاف عقیده‌ی مذهبی مؤلف می‌باشد، که بر مذهب تسنن بوده است. اما از آنجائیکه، ناسخ نادان بوده، از نظر علمی نیز چندان بصارت و بهره‌ای نداشته است، در همه‌ی موارد قادر به تغییر مطالب نشده؛ چنانکه در صفحه‌ی ۲۷ می‌نویسد: "آن حضرت... بر منبر رفت و خطبه و نصیحت نمود و در اثناء آن فرمود: که خداوند عالمیان مخیر گردانید بنده را میان دنیا و میان آنچه نزد او بود، از ثواب و نعیم لقایش، شق اخیر را اختیار کردم. ابوبکر صدیق رضی‌الله عنه بگریست..." یا آنکه در صفحه‌ی ۱۰۷ آورده: "... در مسند امام احمد در حدیث شریف مرویست، حضرت رسول صلی‌الله علیه و آله و سلم می‌فرمود: اللهم علم معاویه الکتاب والحساب و قه العذاب، در روز فتح مکه مسلمان شد و در سال شصت هجری فوت گردید (این در حالیکه که در جای دیگر معاویه را لعن و نفرین می‌کند. یا اینکه در صفحه‌ی ۱۰ که احتمالاً مؤلف به عنوان تمسخر می‌نویسد: "زعم قایل این است، که ظهور مهدی در هزار و دویست هجری می‌شد و حال تحریر یک‌هزار و دویست و پانزده است، اثری از ظهور صاحب الزمان علیه السلام نیست؛ ناسخ متوجه نشده و آن را به همان نحو آورده است.

این نسخه از 'زبدة التواریخ سنندجی'، با "بسم الله الرحمن الرحیم حمد و سپاس بر خدای را احرا و سزاست"، شروع شده، فصل یازدهم آن که مربوط به تاریخ اردلان می‌باشد، با عبارات "در شهر رجب سنه‌ی ۱۲۱۴ هزار و دویست و چهارده به مقر حکومت وارد گردید و الیوم لله الحمد یکسال و نیم است به مقر حکومت ارثی مستقر و در سنه‌ی ۱۲۱۵ هزار و دویست و پانزده حسن علی خان در طهران از محبس گریخته، رو به سمت شهرزور فرار نمود و ابراهیم پاشا بیه از عالم..." پایان می‌یابد.

در پایان خاتمه و فصل دوازدهم کتاب می‌نویسد: "... و داعی نیز برای اصلاح البین مردم اردلان در دارالسلطنه‌ی طهران بودم؛ بعد از شرفیابی [به] حضور باهرالنور پادشاه و مستفیض شدن به نوازشات شاهی و ترقیم رقم امر قضا و مخرج به خالغ فاخره، رخصت انصراف در خدمت با رفعت والی، به ولایت اعاده، در ورود به سنندج مشمول انعامات و اشفاقات گشته؛ ارداه‌ی تصمیم یافت که تاریخ را از پادشاهان صفویه تا عصر و ایام سلطنت و پادشاهی فتحعلی شاه قاجار ادام الله ایام سلطنته الی مدید الزمان تصنیف نماید. استعانه به الطاف رب الارباب کرده، تاریخ را بدین نحو که به نظر ارباب می‌رسد، تصنیف و ترقیم نمود. و بعد از اتمام، آن را تحفه‌ی مجلس و محفل بندگان ثریا مکان والی والا شأن کرد، شعر:

گر فیض قبول یابد، اینش

بهتر ز هزار آفرینش

ناسخ نیز در باره‌ی کتابت آن نوشته:

تمت بالخیر والظفر بحرمت محمد سید البشر، بحسب الفرمایش سرکار عظمت مدار، نواب اشرف ارفع والاتباع شاهزاده‌ی کامکار بهاءالدولة العلیة العالیة ادام الله اقباله و اجلاله علی يد اقل الخلیفته بل لاشیء فی الحقیقة؛ این مرحمت پناه ملا مهدی آقا بابا شه‌میزادی فی یوم الاحد سبع و عشرون شهر رمضان المبارک فی خمس و سبعون و مأتان بعد الالف من الهجرة، سنه ۱۲۷۵.

این نسخه که به نسخه‌ی دانشگاه کمبریج از آن یاد می‌شود، از نظر انشائی عبارات آن دارای نارسائی و اغلاط ادبی است، به دلیل عدم صداقت ناسخ در بازنویسی متن اصلی و دستکاری آن چندان مورد اعتماد نیست و فاقد تنتمه‌ی 'مستوره‌ی اردلانی' و چند صفحه‌ای از 'خاتمه' بوده، که با عبارت "غرض از تحریر و تسطیر و ترقیم این مجموعه" آغاز می‌شود. معلوم

نیست به چه عنوان متن اصلی را که دربرگیرنده‌ی مقدمه، چهل فصل و خاتمه بوده است، به دوازده فصل تقلیل داده و در مجموع بیش از یک سوم کتاب را حذف و تغییر داده است. فصل یازدهم آن که مربوط به تاریخ ولایت اردلان و والیان آن ولایت می‌باشد؛ در سال ۱۳۷۹ به کوشش محمد رئوف توکلی همراه با مقدمه و حواشی در تهران چاپ شده، در ۱۳۸۷ برای بار دوم چاپ و انتشار یافته است.

لکن مؤلف خود بدین نحو از مقدمه، چهل فصل و خاتمه مورد نظر یاد می‌کند، که با این عبارات آغاز میشوند:

مقدمه: اتفاق کرده‌اند اهل اسلام، بلکه اهل ملل و ادیان... ص ۶

فصل اول: در بیان طبقات ملوک گذشته، طبقه‌ی اول پیشدادیان... ص ۱۲

فصل دوم: کیانیان، اول آنها کیکباد و او موصوف ... ص ۱۶

فصل سوم: اشکانیان، اول آنها اشک بن اشکانیان دوازده سال حکومت کرد... ص ۱۸

فصل چهارم: ساسانیان مشهور به اکاسره و عدد اوها سی (۳۰) نفر بود... ص ۲۰

فصل پنجم: در ذکر حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم... ص ۲۴

فصل ششم: در بیان معجزات جناب حضرت رسول الله... ص ۴۴

فصل هفتم در بیان فضایل حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم، بدان وفقی الله و ایاک... ص ۶۹ (توضیح اینکه، به دلیل افتادگی صفحات اولیه‌ی نسخه‌ی مورد بحث ما، این هفت فصل را از نسخه‌ی کمبریج نقل کردیم، حال آنکه در نسخه مورد اعتماد ما، یعنی نسخه‌ی "مرکز اسناد و پژوهش ژین"، بخشی از فصل هفتم، که حاکی از معجزات پیغمبر می‌باشد و از معجزه‌ی پنجم را بدین شرح در برمی‌گیرد: معجزه‌ی پنجم: آنکه عبدالله ابن عباس رضی الله عنه روایت می‌کند، که اعرابی بود، صیاد روزی سوسماری را صید کرده بود، به خانه‌ی خویش می‌برد، تا او را بکشد و بریان کند؛ در اثناء گذرش به جمعی افتاد، صیاد پرسید: این چه گروهی‌اند، که اجتماع نموده‌اند؟ گفتند: محمدابن عبدالله است، که دعوی نبوت می‌کند و اصحاب و تابعین اویند

(...) بیانگر این واقعیت است، که ناسخ نسخه‌ی کمبریج این فصول را دستکاری کرده است.

فصل هشتم: در ذکر بعضی از فضیلت رسول صلی‌الله علیه وسلم، بدان وفقنی الله و ایاک که خداوند تعالی نفوس بشریه را مختلف آفریده... ص ۱۴

فصل نهم: در ذکر اخلاق رسول‌الله صلی‌الله علیه وسلم، اخلاق و شیم رسول‌الله صلی‌الله علیه وسلم بسیارند ... ص ۲۱

فصل دهم: در ذکر مآکل و مشرب و ملبس و مزاح رسول‌الله صلی‌الله علیه وسلم آن حضرت حلوا را دوست می‌داشت و اکثر اوقات ... ص ۲۳

فصل یازدهم: در ذکر شمایل رسول‌الله صلی‌الله علیه وسلم آن سرور و ضیئ یعنی خوش رو و روشن سیما بود ... ص ۲۵

فصل دوازدهم: در ذکر غزوات و سرایای رسول، عدد غزوات رسول صلی‌الله علیه وسلم به بیست و هفت غزا می‌رسد ... ص ۲۵

فصل سیزدهم در ذکر زوجات رسول صلی‌الله علیه وسلم مرویست که حضرت ... ص ۴۱

فصل چهاردهم: در ذکر اولاد آن سرور، بدان وفقنی الله و ایاک ص ۵۳

فصل پانزدهم: در ذکر فوت و دفن رسول و اجماع صحابه بر خلافت ابوبکر صدیق بعد از رحلت رسول صلی‌الله علیه وسلم ... ص ۵۴

فصل شانزدهم: در ذکر خلافت عمر رضی‌الله عنه، بعدازین ابوبکر صدیق وفات کرد به وصیت و عهدنامه و بیعت اصحاب ... ص ۷۴

فصل هفدهم: خلافت عثمان رضی‌الله عنه و فتوحات او، در وقتی که عمر رضی‌الله عنه به ضرب ابولؤلؤ شهید گردید ... ص ۸۲

فصل هژدهم: خلافت امام حسن بعد از فوت علی کرم الله وجهه سبط رسول‌الله صلی‌الله علیه وسلم و ریحانته امام حسن رضی‌الله عنه ... ص ۱۰۵

فصل نوزدهم: در ذکر امام حسین و باقی ائمه‌ی معصومین، حسین ابن علی رضی‌الله عنهما به حرف اهل کوفه برای اخذ بیعت ... ص ۱۰۸

فصل بیستم: در ذکر بنی‌أمیه، اول آنها معاویه ابن ابی سفیان ... ص ۱۰۹

فصل بیست و یکم: در ذکر ملوک بنی‌عباسیه، اول ایشان ابوالعباس عبدالله بن محمد ابن علی ابن عبدالله ابن العباس صفاح مدت حکومت... ص ۱۱۱

فصل بیست و دوم: صفاریون: اول آنها یعقوب بن لیث بر مملکت خراسان و فارس و عراق مستولی شد... ص ۱۱۳

فصل بیست و سیوم: در ذکر ملوک آل سامان: اول آنها امیر اسماعیل ملقب به امیر ماضی، گویند وقتی در هرات بود ... ص ۱۱۳

فصل بیست و چهارم: ملوک غزنویان، اول آنها ناصرالدین سبکتگین امیری بود صاحب عدل و رشد و رأفت ... ص ۱۴

فصل بیست و پنجم: ملوک دیالمه، مشهورون به آل بویه، منسوبون الی بهرام الگور اول آنها عمادالدوله بعد از ... ص ۱۱۶

فصل بیست و ششم: ملوک اسماعیلیه، المنسوبون الی جعفر صادق اغلب بلاد مغرب و مصر را مسلط شدند ... ص ۱۱۹

فصل بیست و هفتم: ملوک اسماعیلیه، مشهور به ملاحده، اول آنها حسن صباح بود ... ص ۱۲۱

فصل بیست و هشتم: ملوک سلاجقه، اول آنها طغرل بیگ اکثر مردم با او متفق شده، جنگ با سلطان مسعود و ملکشاه کرد ... ص ۱۲۲

فصل بیست و نهم: ملوک خوارزمیین: اول آنها قطب الدین ملقب به خوارزمشاه سی سال حکومت کرد ... ص ۱۲۵

فصل سیم: ملوک قراختایان [قرختائیان]: که مملکت کرمان و سمرقند را مسلط گردیدند، اول آنها رکن الدین ملقب به‌خواجه حق موعود ... ص ۱۲۶

فصل سی و یکم: ملوک آل مظفر، که مملکت یزد و شیراز را متصرف شدند، اول آنها امیر محمد المبارز در خدمت بهادرخان بود ... ص ۱۲۶

فصل سی و دوم: ملوک اتابکیون: که مملکت مصر و شام را متصرف شدند، اول آنها عمادالدین زنگی در موصل بود ... ص ۱۲۷

فصل سی و سوم: ملوک غوریون: اول آنها علاءالدوله بن حسن جهانسوز، بهرام شاه با او جنگ کرد، غالب آمد و شکست به قشون او ... ص ۱۲۹

فصل سی و چهارم: ملوک نیمروز، اولهم طاهر بن محمد، در وقتی که حکومت از غزنویین منتقل به سلاجقه و از اوها به سلطان سنجر ... ص ۱۳۰

فصل سی و پنجم: ملوک کرت، اول آنها ملک رکن الدین به سبب شجاعت و سخاوت و همت و خوش سلوکی اهل غور همگی مطیع و ... ص ۱۳۲

فصل سی و ششم: ملوک اتراک، که از نسل یافت بن نوح علی نبینا و علیه السلام بوده‌اند، اول آنها چندین طایفه می‌باشند، اول آنها ... ص ۱۳۴

فصل سی و هفتم: ملوک مغول، اول آنها مغول خان امیری بود در تنظیم ملک خود می‌کوشید و به نوازشات و انعامات وافر مردم را ... ص ۱۳۵

فصل سی و هشتم: ملوک اتراک و مغول که در ایران حکومت کرده‌اند: اول آنها هلاکو خان در اول حکومتش از طرف مشرق عنان ... ص ۱۴۳

فصل سی و نهم: در ذکر سلاطین آل عثمان و پادشاهان صفویه و غزوات و متوفیات: چون مؤرخین سلف تاریخ ذکر سلاطین و خوانین ... ص ۱۵۰

فصل چهلم: در ذکر نسب اکراد و نسب ولایه و حکام اردلان و ایام سلطنت و حکومت ایشان؛ اصل اکراد بعضی از مؤرخان و ناقلان ... ص ۲۵۴

خاتمه: غرض از تحریر و تسطیر و ترقیم این مجموعه آنست، که در عهد شباب و جوانی و ایام ... و استطاعت و کامرانی بعد از ... ص ۳۶۹

در اینجا مؤلف ضمن اینکه به مطالعات خود در باب تاریخ می‌پردازد، همان مطالبی را یادآور می‌شود، که به نقل از نسخه‌ی کمبریج آورده‌ایم.

در فاصله‌ی پایانی فصل چهلم (ص ۳۶۵) و آغاز خاتمه (ص ۳۷۹)، تنمّه‌ای به قلم تاریخنگار و شاعر نامی کرد، بانو ماه شرف خانم، مشهور به 'مستوره‌ی اردلانی' به منظور گزارش و تکمیل فرمانروائی امان الله خان والی، خسرو خان ناکام و مجملی از احوال رضاقلی خان والی، به خط نستعلیق و زیبا و به سبک حاشیه نویسی ریزتر از متن کتاب، نوشته شده، که با عبارت "هو الله تعالی، من حقیره‌ی فقیره‌ی مستوره آغاز و با خوانین و عمال و اعزّه و اعیان کردستان عموماً و پردگی تتق جاه و جلال أغنی شاهزاده‌ی بیهمال روانه‌ی عتبه بوسی" پایان می‌یابد.

متنی که در اینجا مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته (نسخه‌ی مرکز ژین)، به احتمال قریب به یقین مسوده‌ی نسخه‌ی اصلی و به خط خود مؤلف می‌باشد. زیرا سوای آنکه در برخی از موارد قلم خوردگی دارد، چنین می‌نماید، بهنگام بازنگری متوجه از قلم افتادن بعضی از عبارات یا واژگان شده، آن واژه‌ها را در بالا یا زیر همان سطر با قلمی ریزتر در میان واژگان گنجانیده، به متن افزوده است. از این مهمتر اینکه با همان خط و همان انشاء ملاحظاتی را که داشته، به منظور ایضاح و تأکید بر مطالب متن در حاشیه آورده است، که بعضاً حاوی نکات تاریخی مهمی می‌باشند. ملاشریف قاضی به سبک و سیاق منشیان و ادیبان دوره‌ی قاجاریه، که به دوران بازگشت ادبی از آن یاد می‌شود، تاریخ خود را نوشته‌است. در ستایش و تمجید شاهان قاجاری و فرمانروایان وقت تمجید و تحسین را به حد مبالغه و اغراق رسانیده، آنان را با الفاظی چون: "و صاحب اختیار ایران در آن اوان، بندگان سلیمان شأن سکندر نشان دارا دربان گیتی ستان صاحبقران بهین نتیجه‌ی دودمان ایل جلیل الشأن قاجار، آقا محمد خان لازال اعلام شوکت و سلطنته فی‌الایران بود، بندگان سلیمان شأن دارا دربان گیتی ستان صاحبقران، پادشاه عالم پناه انجم سپاه، پادشاه جم جاه عالم پناه، موکب ظفر کوکب بندگان اعلیحضرت ظل‌اللهی، حضور باهرالنور اعلیحضرت ظل‌اللهی، شهزاده‌ی والاتبار عظیم الوقار، شهزاده‌ی والاتبار عظیم الوقار کثیرالاعتقاد. با قشون و سپاه که مستلزم رکاب نصرت انتساب بودند، به فر و تمکین فریدونی و شوکت سنجری و هیبت و سطوت چنگیزی و عزم و حزم تیموری از فارس نهضت کرده، به صوب طهران عطف عنان معطوف فرمود. در غره‌ی صفر المظفر ۱۲۱۹ با شوکت سنجری و ازدحام و کثرت چنگیزی و فر و شکوه تیموری و سطوت و هیبت اسکندری در دارالسلطنه‌ی طهران نهضت فرموده. این خبر وحشت اثر سامعه افروز بندگان سکندر شأن و سلیمان شأن گیتی ستان المؤید عندالله الملك المنان سلطان فتحعلیشاه ادام الله ایام سلطنته و شوکت الی مدید الزمان. در وقتیکه موکب ظفرقرین پادشاه جم جاه انجم سپاه عالم پناه از کنار گرگان حرکت کرد ... یاد می‌کند. دیگر از ویژگیهای این سبک آنکه، غالباً اسم فاعل را به معنی اسم تفعیل یا مصدر به‌کار برده‌اند: جرائم

ایشان را به ذیل عفو پوشیده و نوازش سلطانی کافل احوال اوها شده... عبدالرحمن پاشا معین و ممد اوها نمی‌شود. از امان‌الله خان مخوف و هراس داشته. والی مدتی مستلزم رکاب اعلیحضرت ظل‌اللهی بود.

در به کار بردن حرف عطف 'و' برای پیوند دادن جملات و عبارات بیش از حد لازم استفاده شده؛ آوردن کلمات مترادف و هم معنی نیز یکی دیگر از ویژگیهای این سبک می‌باشد: با پنج شش نفر از معرکه فرار و راه ادبار در پیش گرفت و هرچه اسباب و اثقال و دواب و اموال و اجناس داشتند همگی را بجا گذاشته، نصیب سپاه خسرو خان گردید. و قلعه‌ی شیراز را از سر نو بنا کرده، قلعه‌ای متین و حصن حصین و رصین در آنجا ساخته و خندق و بارو و حصار و بروج او همگی از قلاع و شور قدیمی محکمت.

از آنجائیکه مؤلف کرد زبان بوده، در خیلی از موارد، حرف اضافه‌ی 'در' را به جای 'از'، از را به جای 'در' یا 'به' را به جای 'در' به کار برده است: ... هیبت اسکندر در [از] دارالسلطنه‌ی طهران نهضت فرموده. به [در] مقر حکومت استقرار یافت. در اواسط شهر جمادی الاول سنه‌ی ۱۲۲۳ به بلده‌ی سنندج وارد [گشته] و به مقر حکومت مستقل گردید. در غره‌ی شهر جمادی‌الثانی سنه‌ی ۱۲۲۴ با آئین و طمطراق هرچه تمامتر وارد بلده‌ی سنندج [شد] و به مقر حکومت استقرار یافت. چونکه در زبان کردی حرف اضافه‌ی 'له' به معنی هر سه حرف اضافه‌ی فارسی می‌آید. دیگر اینکه در غالب موارد 'اوها' به جای ضمیر سوم شخص جمع 'ایشان' به کار برده است، گاه واژه‌ی 'نناس' کردی را که مترادف و هم‌ریشه با واژه‌ی 'شناس' فارسی است، آورده، یا به جای 'از نو' از عبارت کردی 'از سر نو' استفاده کرده است. در بیشتر موارد 'مستلزم' را به معنی 'ملتزم' به کار برده‌اند: و لطفعلی خان را 'مستلزم' رکاب نصرت انتساب فرموده. لطفعلی خان مدتی بود، مستلزم رکاب نصرت انتساب بود. نیز اینکه برخی از عبارات را متوجه می‌شویم، که در نثر دوره‌ی قاجار مشار و مشار الیه به عکس کاربرد امروزی به کار آمدند: 'درین عرض مدت' به معنی 'در عرض این مدت'؛ 'جنگ میدان را یارا نداشتند' یارایی جنگ میدانی را نداشتند. از جمع بستن دوباره‌ی واژگان عربی نیز ابای

نداشته‌اند: 'از ولایت مالیات و سایر تکالیفات را گرفته'، که تکالیف خود جمع تکلیف است.

ظاهراً به غیر از این نسخه‌ی مورد بحث، نسخه‌ی دیگری از آن در دست می‌باشد، که با عنوان "کردهای اردلان، اثر محمد شریف اردلان به انضمام تتمه [ی] ماه شرف کردستانی (مستوره اردلان) با مقدمه، تصحیح و تحشیه‌ی سیامند خلیلی" توسط انتشارات کردستان در سنندج، در سال ۱۳۹۳ چاپ و انتشار یافته است.

آقای خلیلی در مقدمه‌ای که بر این کتاب نوشته، ضمن معرفی اصل نسخه‌ی خطی‌ای که در اختیار داشته، یادآور می‌شود: "بر روی نسخه 'ماه شعبان ۱۲۷۳ هـ ق/ ۱۲۳۵ هـ ش' نوشته شده است... خط آن نستعلیق و ساده، نسخه شامل ۶۲ برگ و ۱۵ سطر کامل... و به عبارت مشهور با 'بای' بسم‌الله شروع و با 'یای' عتبه بوسی خاتمه می‌یابد... همچنین باید اشاره نمود کتاب 'زبدۃ التواریخ' که در اختیار مستوره بود، در کل عین نسخه‌ی اصلی نیست و در برخی از موارد با متن اختلافاتی دارد، ولی شیوه‌ی نگارش آن شبیه به 'زبدۃ التواریخ' است... در سالهای آغازین حکومت فتحعلیشاه قاجار، در سال ۱۲۱۴ هـ ق/ ۱۱۷۸ هـ ش. محمد شریف قاضی اردلان به درخواست خسرو خان اردلان "زبدۃ التواریخ" را که کتابی در تاریخ عمومی بود در دوازده فصل به نگارش درآورد که تنها فصل یازدهم آن به تاریخ اردلانها می‌پردازد." (ص ۱۴ و ۱۵) مقدمه. این عبارت اخیر 'تنها فصل یازدهم آن به تاریخ اردلانها می‌پردازد' بایستی برگرفته از نسخه‌ی کمبریج یا چاپ همان نسخه که توسط آقای محمد رؤف توکلی به چاپ رسیده است، باشد. زیرا که در نسخه‌ی مورد نظر ما که ظاهراً با نسخه‌ی مورد استفاده‌ی آقای خلیلی همخوانی دارد، سر فصل آن در صفحه‌ی ۲۵۴ چنین آمده:

"فصل چهلیم در ذکر نسب اکراد و نسب ولایه و حکام اردلان و ایام سلطنت و حکومت ایشان در اردلان" در نسخه‌ی کمبریج نیز چنین آمده است: "فصل یازدهم در بیان نسب اکراد و نسب ولات و امراء اردلان"

جالب توجه است، همی مؤلفین و نویسندگان اسلامی کتاب را با 'بسم‌الله' آغاز می‌کنند و هیچیک از آنها در میانه‌ی فصول کتاب لزومی به تکرار بسم‌الله

نمی‌بینند، آنگونه که آقای خلیلی چه در صفحات سکان شده و چ در متن تصحیح شده، آورده است.

گذشته از این برای اثبات اختلافات نسخه‌ی اصلی 'زبدة التواریخ' و نسخه‌ای که در اختیار 'مستوره' بوده، هیچ نمونه‌ای را به دست نمی‌دهد، از همین مقدمه و صفحات سکان کرده‌ای را که به ضمیمه آورده است، پیدا است، که صداقت و دقت چندانی در رابطه با گزارش از نسخه‌ی اصلی و تتمه‌ای که 'مستوره' بر آن نوشته، نداشته، کمترین آگاهی نسبت به تاریخ اردلان و دوره‌ی قاجار و فرمانروائی 'خسرو خان اردلان' و پسر بزرگش 'امان‌الله خان' والی نیز ندارد.

بایسته است، در نظر داشته باشیم، که حکومت اردلان در سال ۱۱۷۰ هـ.ق. برای بار اول از جانب کریم خان زند به خسروخان تقویض شده، وی تا روی کار آمدن آقا محمد خان قاجار چندین بار عزل و نصب شده است. مؤلف در باره‌ی رفتن خسروخان به تهران و مریض شدن و فوت وی گزارش می‌کند: "آقا محمد خان قاجار دو سه دفعه امر به احضار خسرو خان نمود، به عذر خود را خلاص می‌کرد. تا اینکه لطفعلی خان ولد سبجانوردی خان را [تتخواه] خود روانه، موعده دو سه سال در رکاب شاهی بود. شاه جمجاه قسم نامه را مهر کرده فرستاد؛ که ترا کور نمی‌کنم و نمی‌کشم، و عزل نمی‌کنم و بهانه جوئی با تو نخواهم کرد و میرزا احمد وزیر را طلبیده بود، در رکاب شاه در طهران بود، او نیز عریضه‌ای نوشته بود، که در کمال خاطر جمعی بدین ولا آمده، و از آن وقت تا حال تحریر که یازده سال است، میرزا احمد در بلده‌ی طهران مقیم است و خسرو خان را بهانه‌ای نمانده بود. تدارک سفر را دیده، خان احمد خان پسرش را نائب خود قرار داده، در ولایت باشد و خودش در شهر شعبان سنه‌ی ۱۲۰۴ از سنندج حرکت [کرده] و به طهران رفت. در دو فرسخی شهر طهران اکثر اشخاص معروف به استقبال او آمده، در کمال اعزاز وارد طهران شد. پادشاه عالم‌پناه خسرو خان را به حضور طلبیده و او را در مجلس بهشت آئین نشانده، توقیر و احترام او را ملحوظ [داشت] و هر روز او را به خلوت خاص احضار [کرده] و مشمول نوازشات بوده، تا اینکه به قدرت الله مریض می‌شود. به آزار لثیرغس و دو سه نوع دیگر به آزار صعب مبتلا [گشته] و بندگان اعلیحضرت ظل‌اللهی طیبیب حذاقت پیشه ... معالجات و مداوای او می‌کردند،

علاج پذیر نمی‌شد، بلکه مزید بر علت می‌بود... و مرحوم جنت مکان در اوئل سنه‌ی ۱۲۰۸ هجری در بلده‌ی طهران به رحمت ایزدی پیوسته، نعش او را به بلده‌ی سنندج آورده، و از آنجا به عتبات عالیات روانه و در آنجا مدفون است، غفرالله له آمین. لطفعلی خان و حسنعلی خان پسرش چند سالی حکومت اردلان را داشته‌اند؛ آنگاه در سال ۱۲۱۴ حکومت اردلان از جانب فتحعلیشاه قاجار به امان‌الله خان پسر بزرگ خسرو خان تقویض شده است. محمد شریف قاضی آنگونه که خود در 'خاتمه‌ی' کتاب اشاره می‌کند، پس از آنکه از جانب فتحعلیشاه قاجار به امر قضا [قاضی‌القضات] اردلان منصوب می‌شود؛ به اتمام 'زبدة التواریخ' پرداخته، که وقایع مربوط به تاریخ اردلان و ایران را تا سال ۱۲۲۸ در بر می‌گیرد.

لازم به یاد آوری است، در نسخه‌ی مورد نظر ما که تا پایان صفحه‌ی ۳۶۴ را در برمی‌گیرد و با عبارت: "شهزاده‌ی والاتبار چگونگی را به عاکفان سده‌ی سنیه خاقانی عرض" پایان می‌یابد، بدون تردید به خط خود ملا محمد شریف نوشته شده است و صفحه‌ی ۳۶۵ آن که با عبارت: "مقرون به انجاح و مقرر فرموده" شروع و به عبارات: "از دارالخلافتی طهران حرکت و منزل به منزل در تاریخ ۱۱ صفر سنه‌ی ۱۲۲۸ وارد سنندج گشت والله اعلم." پایان می‌یابد، این بخش، بایستی به خط 'مستوره' یعنی همان خطی باشد، که 'تتمه' را با آن نوشته‌اند. آوردن عبارت 'والله اعلم' از ویژگی‌های کتابت 'مستوره' است، که در 'تاریخ اردلان' بارها این نوع عبارات را به کار برده است. قاضی محمد شریف در هیچ جای از 'زبدة التواریخ' خود این نوع عبارات را به کار نبرده است.

گفتنی است، در آمدی که مستوره بر تتمه‌ی این کتاب نوشته‌اند، با در آمدی که بر 'تاریخ اردلان' نوشته‌اند؛ اندک تفاوتی دارد و این بیانگر این می‌باشد، که مستوره این تتمه را مقدم بر 'تاریخ اردلان' خود نوشته‌اند. در 'تاریخ اردلان' می‌خوانیم:

من حقیره‌ی فقیره‌ی مستوره، که زاده‌ی آزاده‌ی مغفور ابوالحسن و نواده‌ی نیکو نهاده‌ی مبرور محمد آقای کردستانی طاب‌الله تراهما هستم ... در حجر تربیت پدر "که رحمت بر آن تربت پاک باد" قرار گرفته... قره‌ی باصره‌ی بذل و از برکت اختر اوج معرفت و نیر گردون عقل که میل طبیعی و شوق حقیقی ... کمینه که کمترین

نخلی از گلشن این روضه‌ی ارم بنیان و نسلا بعد نسل نهال سایه پرور این دودمانم و اکنون قامت استعداد را به زیور انتساب چند، با آن سلسله‌ی علیه پیراسته و بر و دوش افتخار به زینت پیوستگی با آن دوده‌ی ستوده پیراسته‌ام، با طبعی وقاد و ذهنی نقاد ... که برخی از عبارات حشو در متن مورد نظرما دیده نمی‌شود.

در رابطه با نحوه تصحیح و تحشیه‌ی آقای خلیلی، بر این بخش از 'زبدۃ‌التواریخ' گفتنی است، ضمن نگاه کوتاهی که به این کتاب داشتم، متوجه شدم، که در بیشتر موارد در بازخوانی متن و معنی واژگان دقت کافی نداشته، که در اینجا به چند نمونه‌ای اشاره می‌شود:

ص ۳۰ ... بعد از رسیدن اردوی کیوان بخاک افشار ... متن: ص ۲۶۱ ... بعد از رسیدن اردوی کیوان شکوه به خاک افشار..

... امثال تو هیچ نحوی بدین فیض عظمی مستفیض نشده... متن: امثال تو هیچ فردی بدین فیض عظمی مستفیض نشده ...

ص ۹۷ ... در مریوان متوقف رقبه بعد از تلاقی فریقین... متن ص ۳۱۷: ... در مریوان متوقف رفته، بعد از تلاقی فریقین...

ص ۱۲۰ ... طوق عبودیت را بر قبه خود کرده و کمر خدمتگذاری دیوانرا بسته... متن ص ۳۳۸: ... طوق عبودیت را برقبه [به رقبه‌ی] خود کرده و کمر خدمتگذاری دیوان را بسته...

ص ۱۱۹ ... از سنج حرکت و بهمراهی دلیران هنر برتن بکرمانشاهان رسیده... متن ص ۳۳۷: از سنج حرکت [کرده] و به همراهی دلیران هزبرتن hozabr tan به کرمانشاهان رسیده....

ص ۱۲۲ ... سلیم بک [سلیم بیگ] با دوهزار سوارها تدارک ... متن ص ۳۴۰: ... سلیم بیگ با دوهزار سواره تدارک ...

... معلوم گردیده که عبدالرحمن پاشا معین و ممد اوها [ایشان] نمیشود ... متن: ص ۳۴۰ ... معلوم گردیده، که عبدالرحمن پاشا معین و ممد اوها نمی‌شود... ص ۱۱۹ ... طوق بندگی و خدمتگذاری بر قبه عبودیت و جانفشانی کرده... متن: طوق عبودیت و خدمتگذاری به رقبه‌ی ... ص ۱۲۶ ... سایر تکالیف را گرفته ... متن ص ۳۴۴: سایر تکالیفات را گرفته...

ص ۱۲۷ ... همگی موکب همایون در تسخیر ملک خراسان بدارالسلطنه طهران مراجعت فرمودند.

متن ص ۳۴۴: همین [که] از تسخیر ملک خراسان به دارالسلطنه‌ی طهران مراجعت فرمودند؛ ...

ص ۱۲۹ ... فتنه انگیزان بتوهمات و خیالات فاسده و تشکیلات کاسده ... ص ۱۳۰ باز بحرف [حرف] و توهمات و خیالات و تشکیلات فاسده... متن ص ۳۴۶: ... فتنه انگیزان به توهمات و خیالات فاسده و تشکیلات کاسده ... باز به حرف توهمات و خیالات و تشکیلات فاسده ..

ص ۱۳۵ ... مخلع بخلعت سراپا که عبارت از یکتوب کاتبی کلابتون منقول، زین طلا [طلای] اعلی و چپ و راست طلای اعلی، استر سمور بسیار ممتاز اعلی و قبای مخمل زری گلدار تمام اعلی و شال کشمیری، ... متن ص ۳۵۲: ... مخلع به خلعت سراپا، که عبارت از یک ثوب کاتبی گلابتون با دله‌ی مفتول زمین [زمینه] طلای اعلی و چپ و راست طلای اعلی، آستر سمور بسیار ممتاز اعلی و قبای مخمل زری گلدار تمام اعلی و شال گوشپیچ کشمیری ...

ص ۱۳۸ ... در فرستادن شهزاده عظیم الوقار با عسکر مامور [مأموره] بسمت کرمانشهان در خبر تعویق افتد. در رسیدن بیغداد اشمالا لأمر [لأمره] شاه جمجاه عالم پناه... متن ص ۳۵۴: در فرستادن شهزاده‌ی عظیم الوقار با عسکر مأموره به سمت کرمانشاهان در حیز تعویق افتد؛ در رسیدن به بغداد امتتالا لأمر شاه جمجاه عالم پناه ... که نائره قهر پادشاهی در این امر منطقی [منتفی] شود.

با توجه به واژه‌ی 'نائره' که به معنی آتش برافروخته است، منطقی به معنی خاموش کردن درست است، نه 'منتفی' به معنی از میان رفته، حذف شده یا دورانداخته! ناگفته نماند، در خیلی از موارد، معنی نادرستی را برای واژه‌های متن ذکر کرده‌است.

ص ۱۴۰-۱۴۱ ... بعد از تلاقی فریقین و ستیز و آویز جانبین و کشش و کوشش ابطال فتنین و آمد و شد قاصد تیر و تفنگ و حرب و سنان و آلات حرب... متن ص ۳۵۷: ... بعد از تلاقی فریقین و ستیز و آویز جانبین و کشش و کوشش ابطال فتنین و آمد و شد قاصد تیر و تفنگ و ضرب سنان و آلات حرب...

ص ۱۴۵ ... امان الله والی در پنجروز از آمدن ... متن
 ص ۳۶۲: امان الله خان والی درین چند روز از آمدن ...
 ص ۱۴۶ ... و مریوان را مختیم [مختم] خیام
 نصرت فرجام نمود... متن ص ۳۶۲: و مریوان را
 مخیم خیام نصرت فرجام نموده...
 ص ۱۴۷ ... بعزم دفع عبدالرحمن پاشا آمده و او هم با
 قشون وافر... متن ص ۳۶۴: ... به عزم دفع عبدالرحمن پاشا
 آمده، عبدالرحمن پاشا هم با قشون وافر...
 ص ۱۴۹ ... که میل طبیعی و مشوق حقیقی در تربیت
 اولاد و تقویت اکباد داشت ... متن ص ۳۶۵: ... که میل طبیعی و
 شوق حقیقی در تربیت اولاد و تقویت اکباد داشت...
 ص ۱۴۹... مجمل مفصل اینکه بعد از فراغ از امور
 وکالت... متن ص ۳۶۵: مجمل مفصل اینکه مرحوم
 امان الله خان بعد از فراغ از امور وکالت ...
 ص ۱۵۴... محمد اقا را در ایزاء [ایذاء] این خدمت
 نمایان... متن ص ۳۶۷: ... محمد آقا در ازاء این خدمت
 نمایان..

افزون برین به هیچ یک از حواشی این کتاب که
 به خط و انشاء مؤلف می باشند، کمترین توجه و
 اشاره ای نکرده اند.

سخنی کوتاه راجع به ملا محمد شریف قاضی مؤلف 'زبدة التواریخ'

بدون تردید جناب ملا محمد شریف قاضی یکی از
 علمای برجسته و فضیلتی نامدار و دانشمند عصر خود
 بوده، در نظر شاهان و فرمانروایان وقت مرتبه و عزت
 خاصی داشته، گاه برای حل و فصل مشاغل فیما بین ایران و
 عثمانی یا میان والیان اردلان و شاهان وقت به خاطر
 شأن علمی و شخصیت اجتماعی او را وسیط قرار داده،
 مورد توجه و احترام بوده است. از درآمدی که بر
 خاتمه ی 'زبدة التواریخ' نوشته، پیداست، که عالمی جلیل
 القدر و متبحر در علوم زمان خود اعم از قرآن و فلسفه و
 کلام، تفسیر و شریعت، احادیث (روایت و درایت) و
 علم النفس و بلاغه و بیان و علم تاریخ بوده، برای اثبات
 آگاهی خود بر این علوم و بویژه مطالعات تاریخی خود به
 آثار اسطوره های این علوم مانند امام یافعی محدث و
 تاریخ آل ایوب و کتاب خمیس و هفت جلد کتاب

روضه الصفا، کتاب شیخ جمال الدین محدث، کتاب حافظ
 ابرو، کتاب تاریخ طبری، کتاب وصاف و کتاب تاریخ
 سلاطین آل عثمان تصنیف ملا ادریس بطلیسی و کتاب
 گزیده و کتاب حبیب السیر، کتاب مروج الذهب و کتاب
 معارج النبوة و کتاب نفائس الفنون، کتاب دره و کتاب
 سنگلاخ نادری و کتاب تاریخ الاکراد (ظ. منظورش
 شرفنامه ی بدلیسی است) و... متوغل و مشغول به نحوی
 تا بلذیت کاملی را در باره ی این علوم و به ویژه در علم
 تاریخ به هم رساند.

در باره ی شرح حال ایشان آقای محمد رئوف
 توکلی به نقل از 'تاریخ مردوخ' تألیف آیت الله شیخ
 محمد مردوخ کردستانی، و آقای سیامند خلیلی به
 نقل از 'تاریخ مشاهیر کرد' تألیف بابا مردوخ روحانی
 در مقدمه ای که بر چاپ این بخش از 'زبدة التواریخ'
 نوشته اند، به اختصار از زندگی ملا محمد شریف
 سخن گفته، در رابطه با تاریخ ولادت آن بزرگوار این
 قطعه شعر را از خواجه صادق اردلانی که می گوید:

سپاس و ثنا لایق خالقی است
 که بر بندگان هست دایم لطیف
 ز بحر کرم مصطفی را بداد
 دری همچون روح مجسم نظیف
 محمد شریفش از آن نام شد
 که اشرف بود، بر وضع و شریف
 بگفتا به تاریخ او هاتقی
 (شد از جنس آدم، محمد شریف)

به عنوان شاهد آورده اند، که بر این اساس بایستی در
 ۱۱۵۲ هـ ق برابر با ۱۱۱۸ هـ ش متولد شده باشد. اما با
 توجه به اشاراتی که ملا محمد شریف در 'زبدة التواریخ'
 در مورد خودش دارد، این تاریخ دور از حقیقت و راستی
 است. در صفحه ی ۲۴۲ متنی که در اختیار ما بوده، البته
 منهای آن چند صفحه ای که از آن افتاده است؛ ضمن
 اشاره به گردهمائی ده ها هزار نفری دشت مغان در ۱۱۴۸،
 در رابطه با سفر نادرشاه به بغداد در ۱۱۵۶ و نوشتن
 وثیقه ای به فرمان وی برای حل اختلافات شیعه و سنی و
 عادی کردن مناسبات ایران و عثمانی می نویسد: "... لهذا
 علمای فریقین در آن درگاه عرش اشتباه مجتمع گشته،
 بعد از مقاوله که شرب عذب ملت محمدیه را از لای
 شکوک و شبهات تصفیه دادند؛ وثیقه ای مشعر بر کیفیت
 ماجرا به مسوده ی راقم حروف مرقوم و به مهر همگی

افاضل و حضار مختوم گشته، نقلی از آن در خزانه‌ی مقدسه‌ی عزوبه ضبط و به هر بلد از بلدان ممالک محروسه، سوادى از آن انقاد یافت؛ و شرح وثیقه‌ی مزبور اینست، که چون بعد از بعثت حضرت خاتم‌النبین صلی‌الله علیه و سلم هر یک از صحابه‌ی راشدین در ترویج دین مبین بذل نفوس و اموال [کرده‌اند] اشاعه‌ی مساعی مشکوره و مجاهدات مبروره کرده، پیرایه پوش تشریف نزول آیه‌ی وافی هدایه‌ی والسابقون الأولون من المهاجرین والأنصار گردیدند و بعد از رحلت جناب سید الأبرار بنای خلافت به اجماع صحابه‌ی کبار که اهل حل و عقد کار امت بودند؛ به خلیفه‌ی اول ثانی اثنین إنهما فی الغار صدر نشین خلافت احمد مختار ابوبکر الصدیق و بعد از او به نص و نصب اصحاب به فاروق اعظم مزین المنبر والمحراب عمر ابن الخطاب و بعده به شوری به جناب ذوالنورین عثمان بن عفان و بعد از او به اسدالله الغالب علی ابن ابیطالب رضی‌الله عنهم قرار یافت. و هر یک از خلفای اربعه در مدت خلافت خود، ناهج منهاج التیام و ایلاف و معرا از شوائب خلاف بوده، رسم مصادقت را ملحوظ و حوزه‌ی ملت محمدیه را از تطرق شرک و کین مصون و محفوظ داشته‌اند. و بعد از انقضای آن مدت که حکومت به بنی امیه و بنی عباس انتقال یافته، ایشان نیز به همین ملت و عقیده باقی [بوده] و به خلافت خلفاء اربعه قائل بوده‌اند، تا اینکه در سال نهصد و شش هجری که شاه اسماعیل صفوی خروج و بر معارج سلطنت عروج کرد؛ به تعلیم علماء آذربایجان و گیلان و اردبیل رواج مذهب شیعه را داده و بعلاوه‌ی آن سب و رفض را شایع، و در مساجد از اینگونه اقوال و اعلان و انواع فصائح و فضائح کردند. و بعد از شیوع اینمعنی اهل سنت و جماعت نیز از آغاز معادات و ترک مصافات کرده، قتل و نهب و اسیر این فرقه را مباح دانستند؛ به حدی که اسرای امت خیر البشر در فرنگ و باقی ولایات عرضه‌ی بیع و شری گشتند. و این حادثه تا ایام خاقان شهید شاه سلطان حسین متدوال و معمول [بود]، تا اینکه رفته رفته ترکمانیه‌ی دشت قپچاق و بعد از آن افغانه‌ی قندهار و همچنین رومیه و روسیه از اطراف رخنه در بنیان ممالک ایران و اساس سلطنت را ویران کرده، قلع و استیصال ایرانیان را بر خود لازم دانستند. چون مشیت مالک الملک لم یزلی به امری تعلق گیرد، اسباب آن را از پرده‌ی کمون به ساحت شهود و روز می‌آید. لهذا به

نحوی که در آغاز تفصیل شد، حضرت نادری از مطلع ابیورد آغاز طلوع و بنیاد سطوع کرده، ظلمتزدای ساحت ایران گشته، و مملکتی را که به اقتضای انقلاب دهر به تصرف غیر درآمده بود؛ به زور بازوی تأیید الهی و قوت سرپنجه‌ی اقبال ظل‌اللهی انتزاع و کسر بنیان شوکت ارباب عناد و نزاع نمودند؛ تا اینکه در سال هزار و صد و چهل و هشت هجری در شورای کبرای صحرای مغان، که وضیع و شریف ایران را احضار [کرده بود] به نحوی که سابقاً تحریر یافته، دست بردامن ابرام و الحاح زدند؛ استدعای قبول امر پادشاهی را از نواب همایون ما کردند. در جواب اوها گفتیم: در صورتی این مسئل تعلق به قبول خواهد شد، که آثار مبتدعه را که خلاف مذهب سلف است تارک [باشند] و بر منهج خلفای راشدین سالک شوند. ایشان نیز از راه حقانیت این وثیقه را نوشته، به خزانه‌ی عامره‌ی سپرده، حضرت نادری ایلچی روانه‌ی دربار عثمانی کرده؛ از پادشاه والا جاه روم طالب پنج مطلب شده:

اول اهل ایران چون از عقائد سالفه نکول (حاشا کردن) و مذهب جعفری را قبول، قضات و علماء و افندیان گرام انعان کرده، آن را خامس مذهب شمارند.

دوم آنکه چون در کعبه‌ی معظمه ارکان اربعه‌ی مسجدالحرام به ائمه‌ی مذاهب اربعه تعلق دارد، این مذهب در رکن شافعی بوده؛ بعد از ایشان با امام علیحه خود به آئین جعفری نماز گذارند.

سیوم آنکه هر ساله از طرف ایران امیر حاجی تعیین شود، که به طریق امیر حاج مصر و شام در کمال اعزاز و احترام حجاج ایران را به کعبه‌ی مقصود رسانیده، در دولت عثمانیه امیر حاج ایران تالی میر حاج مصر و شام باشد.

چهارم آنکه اسرای دو مملکت نزد هرکس بوده باشد، مطلق العنان و آزاد بوده، بیع و شری بر ایشان روا نباشد.

پنجم آنکه وکیلی از دولتین در پایتخت یکدگر بوده، امر مملکتین را بروفق مصلحت فیصل می‌داده باشند. به مضمون إنما المؤمنون إخوة رسم الفت و برادری فیما بین اهالی روم و ایران مسلوک باشد.

چون در عرض هفت هشت سال این مقدمات به آمد و شد سفراء صورت انجام نیافت؛ درین سال خجسته که

تنگورز نیل سنه‌ی ۱۱۵۶ است، موکب همایون به عزم اینکه در خاک روم باآب [یاب] گفتگوی ساخت؛ از هوای نفسانیت آتش فتنه را منطفی گردانند، حرکت و از تمامی ممالک ایران و بلخ و بخارا شیوخ اسلام و قضات گرام و علماء اعلام را برای مذاکره و مقاوله‌ی این امور به موکب منصور احضار [کرد]. درین وقت که در نجف اشرف به عتبه بوسی روضه‌ی علی‌یه عزوبه فایز و مشرف گردیدند؛ جمعی از علماء نجف اشرف و کربلای معلی و حله و محال و توابع بغداد را در حوزه‌ی گفتگو حاضر ساخته، مجدداً امر همایون امر نفاذ پیوست، که چون در مذهب اسلام هیچگونه قصوری واقع نیست الا فسادى که از بدو صفویه در میان امت نبویه شیوع یافته و عقاید علمای اسلام بدین نهج است؛ عقیده‌ی اسلامی‌ه‌ی داعیان دوام دولت قاهره‌ی نادریه علماء ممالک ایران، اینکه بعد از رحلت حضرت سیدالمرسلین خلافت به اجماع امت بر خلیفه‌ی اول ابوبکر الصدیق و بعد از او به نص آن جناب و اتفاق بر فاروق اعظم عمر بن الخطاب و بعده به شوری و اتفاق بر زوالنورین عثمان بن عفان و بعده به علی ابن ابیطالب رضی‌الله عنهم قرار گرفته و ربط مواصلت فیما بین اوها بوده، با یکدیگر موافقت بی‌شائبه‌ی مغایرت مسلوک می‌داشته‌اند؛ به نحوی که بعد از فوت خلیفه‌ی اول و ثانی از جناب مرتضوی مسئول حال ایشان کردند، آن حضرت فرمودند: "امامان قاسطان عادلان کانا علی الحق". و خلیفه‌ی اول نیز در شأن خلیفه‌ی رابع فرموده است: "لست بخیرکم و علی فیکم" و خلیفه‌ی ثانی نیز در حق آن جناب فرموده: "لولا علی لهلک عمر". نظائر این که به کمال رضامندی ایشان از یکدیگر دلالت دارد، عقاید اسلامی‌ه‌ی داعیان اینست، که خلفای راشدین را به ترتیب مذکور، خلفای علی‌الحق سیدالمرسلین می‌دانیم و از سب و رفض تبراً تبراً می‌جوئیم؛ به نحوی که جناب قدوة العلماء الاعلام شیخ الإسلام و افندیان عظام دولت عثمانیه تصدیق مذهب جعفری را کرده‌اند. مقلد طریقه‌ی آن حضرت و برین عقیده که مرقوم کرده‌ایم، راسخ می‌باشیم. و هرگاه خلاف این عقیده از ما به ظهور رسد، از دین بیگانه و مورد غضب خدای یگانه و موجب سخط پادشاه زمانه باشیم ...

ملا محمد شریف قاضی که خود کاتب و نویسنده این وثیقه‌ی تاریخی بوده، بایستی در ۱۱۴۸ لقب شیخ الإسلامی داشته باشد، تا در نظر نادر شاه به این درجه از اعزاز و احترام برسد، که وی را به تنظیم چنین

وثیقه‌ای مأمور کرده است. چنین شخصیتی چگونه می‌تواند در ۱۱۵۲ متولد شده باشد؟ در ضمن جای پرسش است، برای تثبیت تاریخ تولدش شعر گفته‌اند، لکن در مورد فوتش و تاریخ وفاتش در حالیکه به عنوان 'قاضی‌القضات اردلان' شخصیت والا و ناموری بوده است، هیچیک از معاصرینش اعم از مستوره‌ی اردلانی، علی اکبر وقایع نگار یا میرزا عبدالله رونق مؤلف 'تذکره‌ی حدیقه‌ی امان‌اللهی' که مقیم سمنندج بوده‌اند و قاضی نیز در سمنندج فوت کرده‌است، کمترین اشاره‌ای به روز، ماه یا سال وفات وی نمی‌کنند!! و این بسیار سؤال برانگیز است! آیت الله شیخ محمد مردوخ کردستانی، در 'تاریخ مردوخ' در باره‌ی دودمان ملا محمد شریف قاضی یادآور می‌شود، که وی از خانواده‌ی موالی کردستان و فرزند ملا مصطفی شیخ الإسلام، فرزند ملا عبدالکریم قاضی، فرزند ملا مصطفی قاضی، فرزند ملایعقوب، فرزند ملا عبداللطیف قاضی از سلسله‌ی موالی اردلان می‌باشد. ملا مصطفی پدر ملا محمد شریف در سال ۱۱۶۰ هـ ق به لقب شیخ الإسلامی نایل شده؛ ملا هادی بزرگ در تاریخ شیخ الإسلامی او گفته است:

گشت چون شرع شریف از مصطفی
بازوی بطلان شد از حلمش ضعیف
دل رحیم و دور مهدی شد به عدل
کرد بار ظلم از مردم خفیف
زین مناسبت‌تر چه افتد در جهان
قاضی و تاریخ او (شرع شریف)

عبارت 'شرع شریف' به حساب ابجد عدد ۱۱۵۰ را به دست می‌دهد، مگر اینکه 'کسره‌ی شرع شریف' را به صورت 'ی' بنویسیم، تا عدد ۱۱۶۰ به دست آید. افزون بر این می‌نویسد پس از سه سال قضاوت و شیخ الإسلامی در سال ۱۱۶۳ هـ ق شهید شده است (تاریخ مردوخ، ج. دوم، صفحات ۲۶-۲۷).

ملا محمد شریف در 'زبدة‌التواریخ' خود ضمن اشاره به وقایع سال ۱۱۶۳ در باره‌ی ملا مصطفای شیخ الإسلام می‌نویسد:

"چاره را درین دیدند، که عجزه و مساکن [ی که] در ولایت مانده‌اند؛ قطب العارفین شیخ محمد وسیم آنها را کوچانیده، به اورامان همراه خود برده، در آنجا متحصن شوند و ملا مصطفی شیخ الاسلام با نجفعلی بیگ به نزد کریم خان رفته، در هرجا به او برسند، استدعا بکنند، که

ولایت اردلان پامال مردم ببه و روم شده، هرچه کوچانیده‌اند، برده‌اند و هرچه به‌کار اوها نیامده تاخت کرده؛ کسی نیست یکروز سیورسات لشکر او را بدهد. تصدیع می‌کشد و بنای خویشی و وصلت با او گذاشته، نجفقلی بیگ وکیل باشد. ملا مصطفی شیخ الاسلام است؛ خواهرش را در عقد کریم خان آرد. بعد از چند وقتی که مصالحه و مواصله شد، کریم‌خان نیز دخترش و یا خواهرش را به حسنعلی خان بدهد. این مشورت کردند. مردم کوچیدند، با شیخ وسیم به اورامان رفتند و حسنعلی خان هم توقف کرد؛ تا جواب کریم خان برسد و خانه و کوچ خود را پیش از خود به قراتوره فرستاد. و ملا مصطفی با نجفقلی بیگ هم به نزد کریم خان رفتند. و درین اثنا خبر رسید، که سلیمان پاشای ببه رو از شکست برتافته، درین چند روز در محل پلنگان در موضع سنگلاخ خود را با اتباع متواری نموده، خبر آمدن کریم خان برای کشیدن انتقام به سندنچ می‌شنیده‌اند. صلاح خود را در آن دانسته، که پیش کریم خان زند برود؛ به رفاقت او هرجا او برود، این‌هم با او باشد. از پلنگان حرکت [کرده] سیصد نفری از مردم ببه در نزد او مانده، همراه او بوده، به آب گاورود می‌رسد؛ در آنجا در کنار آب با ملا مصطفی و نجفقلی بیگ ملاقات حاصل [شده] به اتفاق همدیگر می‌روند. در دربند بیلاور به اردوی کریم خان ملحق می‌شوند. سلیمان پاشا را با آغایان ببه به‌حضور طلبیده، کمال محبت و مهربانی نموده؛ ملا مصطفی و نجفقلی بیگ را نیز می‌طلبد. مراسله‌ی حسنعلی خان را بدو رسانیده و سفارش او را ابلاغ [نمودند]. کریم خان در جواب می‌گوید: خویشی ما با او قدیم شده، سبجانوردی خان رتبه‌ی خالوی ما است، من بعد ضرور به وصلت نیست، و اینکه گفته ولایت من خراب شده، سکنه ندارد، در باب سیورسات و ذخیره تصدیع می‌کشیم، آن‌هم سهل است. غرض من اینست، بیایم ولایت خالوزاده‌ی خود را ببینم. این خبر را برای حسنعلی خان به سندنچ آوردند، که کریم خان جواب نوشتجات را چنین گفت و اینکه فردا به سندنچ می‌رسد. بلا تأمل فی‌الفور سوار شده، رو به قراتوره فرار [کرد] و کریم خان فردای همان روز به طمطراق و طنطنه و آئین هرچه تمامتر با سپاه سنگین که داشت، وارد سندنچ گردید. قتل و نهب و غارت و تاخت بقیه‌ی عجزه و مساکین و یهودی و ارامنه که نتوانستند فرار بکنند، کرده و سلیمان پاشای

ببه را با اتباعش به مسجد جامع و مدرسه نزول کرده و باقی مساجد را نیز دواب قشونی و جای نزول لشکر کرده و خانه و کوچ سبجانوردی خان و خویشان او که به سبب بی‌الاغی و عدم استطاعه به‌جا مانده بودند، هرچه داشتند آن را از اوها به زجر گرفتند و خسروخان نیز به‌جامانده، به امید اینکه، بلکه ولایت را بدو بسپارد. او را برای دلالت تفرقه ولایت به اورامان فرستاد. دیگر به نزد او نیامد و آدم نیز برای استمالت حسنعلی خان به قراتوره روانه نمود. از او خاطر جمع نشده، آدم مرسوله‌ی او را مجاب [کرده] بعد از آن شیخعلی خان را با دسته‌ی قشون برسر قلعه‌ی قراتوره فرستاد؛ بلکه حسنعلی خان را دستگیر بکند.

به‌سبب اینکه عبدالله سلطان براز قلعه‌ی رصین ساخته و نخیره‌ی دو سه ماهه در آن جمع کرده و سه توپ جلو در آنجا بود و حسنعلی خان نیز با سیصد نفر از معارف و غیر معارف با خود برده، در آن قلعه متحصن شد. دو سه روز دسته‌ی زندیه‌ی مأموره در حوالی قلعه‌ی مزبور های های کردند، ظفر نبردند؛ بی‌نیل مقصود به نزد کریم خان به سندنچ عودت نمودند. و دسته‌ی قشون برای خانواری که با شیخ وسیم به کوههای اورامان رفتند، مأمور [کرده] اوها هم ظفر نبردند؛ پس آمدند. موعد دوازده روز در سندنچ مکث [کرده] بعد از آن اکثر عمارات اعزه و اعیان و مساجد و مدارس، که در سندنچ بودند، با سائر بیوتات رعایا سوزانیده، از سندنچ حرکت و رو به گروس عنان عزیمت را معطوف [نمود]. در رسیدن به گروس محمد امین خان حاکم آنجا را چوبکاری کرده و اموال او را آنچه داشت ضبط و نهب [کرد] و غارت قریه‌ی بیجار را نیز نموده و قتل و اسیر ایشان را کرده و دختر محمد امین خان را برای خودش کشید و برد و ملا مصطفی و نجفقلی بیگ را در بیجار مرخص نمود، به ولایت آمدند؛ در اینجا هیچ اشاره‌ای به شهادت ملا مصطفی و اینکه وی پدر ملا محمد شریف بوده باشد، نمی‌شود.

در مورد ملا عبدالکریم قاضی که ظاهراً بایستی جد ملا محمد شریف بوده باشد، باز در 'زبدۃ‌التواریخ' می‌خوانیم: "...در سندنچ کاروانسرای بنا کند و تولیت آن را به ملا عبدالکریم قاضی مفوض نمایند. حسب الامر شاه سلطان حسین، محمد خان گرجی کاروانسرای در جنب بازار سندنچ مشتمل بر شصت و شش باب حجره‌ی تحسانی و فوقانی در زمین ملکیت ملا عبدالکریم بنا کرد.

بعد از اتمام، به مناسبت ملکیت جای کاروانسرا و حاکمیت شرع انور و معروفیت، تولیه‌ی آن را حسب الرقم شاه، به ملا عبدالکریم مفوض، بدین قرار شرف صدور می‌یابد، که ملا عبدالکریم قاضی و متولی مداخل دوساله و اجرت کاروانسرا را گرفته، عشر آن را تنخواه حق التولیه خود متصرف [شده] و باقی را بعد از اخراج مصارف تعمیر لازمی او، به عتبات عالیات اعم از نجف اشرف و کربلای معلا و کاظمین برساند.

"از طرف سلطان روم چاپاران بادپیما و تاتاران پیک رفتار رسیدند، که مأذون هستید، در تسخیر ملک عجم هرچه بتوانید، به تصرف آرید. بعد از استیذان در سنه‌ی ۱۱۳۶ خانه محمد پاشای ببه به ولایت اردلان و احمد پاشا به کرماشاهان و سائر پاشایان به همدان و بروجرد و دینور و سنقر و نهاوند و گروس و خمسه آمدند؛ آن سامان را با توابع متصرف شدند و در آخر این سال پاشایان عثمانیه قلعه‌ی همدان را محاصره [نموده]، در اندک زمانی قلعه را فتح و اهل همدان را اسیر و مقتول و اموال اوها [را] تاراج کردند. و خونریزی بسیار در همدان و دهات توابع نمودند. و ملا عبدالکریم قاضی و مفتی، نهصد نفر از اسرای همدان [را] چه به قیمت چه به سماجت از دست تظلم رومیان استخلاص و پس گرفته، به صاحبان آنها رد و تسلیم کرد. و بعد از فتح همدان خانه پاشا و احمد پاشا، ملا عبدالکریم را برای اظهار تسخیر این سرحدات و بنای مسجد جامعه و مدرسه و علوفه و مواجب ششماهه‌ی طوایف لوندات و ینکیچری و سپاهیه و اهل قشله و بنای خانقاه و تکیه‌ی درویشان و صوفیان و مناره برای مؤذنان و بنای مساجد و مدارس در شهر و توابع و دهات و سلاطین نشینان و محلات یوزباشیان و ضابطان ملک اردلان به نژاد سلطان احمد به اسلامبول به رسالت و تبلیغ این مطالب ارسال نمودند. ملا عبدالکریم با تدارک و تهیه‌ی معقول و سی نفر سوار عازم اسلامبول [شد]. و بدانجا رسیده، او را به حضور سلطان روم احضار [کرده]، مراسلات و عرایض را رسانیده، و مطالعات و مستدعیات را عرض نموده، مشمول نوازشات سلطانی گردید. چند وقتی او را در اسلامبول نگاهداشته، در نهایت إعزاز و إکرام بوده؛ در وقت مرخصی جمیع مستدعیات را قبول و مقرون به انجاح دانسته، دو دست خلعت فاخره که کرک سمور و

قاقم و لباس مخصوص نفیسه بود؛ به ملا عبدالکریم شفقت [کرده] با یکهزار عدد اشرفی دو بتی du boty و سی دست رخت سراپا خلعت آدمان او شده و فرامین قاضیگری و مفتی و متولی موقوفات از رباط و غیره و تجدید فرمان سلطان مراد را نموده، از قرار روزی سیصد آغچه علاوه‌ی موجب و سیورغال داشته، به ملا عبدالکریم عنایت فرموده، و یکهزار تومان نقد برای مصارف بنای مسجد جامعه و مدرسه و مناره در سنجند مرحمت کرده، مبلغ هزار کیسه که سی هزار تومان باشد، برای علوفه‌ی ششماهه‌ی طوایف لوندات و ینکیچری و سپاهیه و اهل قشله، که صره‌ی امین سلطان احمد آمده، آورده. در سنه‌ی ۱۱۳۸ به سنجند معاودت و مراجعت نمود...".

اما هیچ اشاره‌ای به خویشاوندی و اینکه نوه‌ی او بوده است، نمی‌کند. ملا محمد شریف بیش از هشتاد سال خود شاهد عینی جریان‌ات تاریخی و کشمکشهای ایران و عثمانی، والیان اردلان و امیران بابان و مشاغل اجتماعی بوده، چندین بار با عبارت نظیر:

"... و راقم حروف حسب الأمر خسرو خان در نزد عجزه و مساکین که مانده بود، در سنجند توقف [کرده] و به قدر مقدور پرستاری اوها نموده...". و راقم حروف به حرف حسنعلی خان به مریوان به نزد سلیم بیگ برای استهمال رفته..."

به خدمات اجتماعی و پایه‌ی علمی خود اشاره می‌کند؛ بایستی مورد اعتماد دربار قاجار و والیان اردلان نیز بوده باشد، تا چنین مسئولیتی را به عهده‌ی وی بگذارند. گمان می‌رود که ملا محمد شریف قاضی در صفر ۱۲۲۸ هـ. ق. به هنگام نوشتن آخرین صفحات 'زبدة التواریخ' فوت کرده باشد! لازم به تذکر است، که در بازنویسی و تصحیح این کتاب کوشش شده، ضمن بازنویسی آن به املا‌ی جدید فارسی شیوه‌ی نگارش مؤلف نیز حفظ شده باشد. اگر برای تکمیل عبارت یا جمله‌ای، واژه‌ای اضافه شده باشد، آن را در داخل دو قلاب [] قرار داده، آن واژه یا عبارتی که خوانده نشده‌اند با چند نقطه... مشخص شده؛ از حذف حروف زائده‌ی 'اضافه یا 'و' عطف' و همچنین تغییر دادن 'طهران' به 'تهران' یا طهماسب به تهماسب نیز خوداری کرده‌ایم.

نکته‌ی دیگری که لازم به توضیح می‌باشد، در رابطه با صحت و سقم سالهائیکه در این متن گزارش شده‌اند،

به دلیل اینکه مؤلف خود در اغلب موارد شاهد حال بوده، نیز از دیگر مورخین بعد از خود آشناتر و نزدیکتر به اوضاع بوده است، در این مورد لزومی برای مراجعه به نوشته‌های مستوره‌ی اردلانی، علی اکبر وقایع نگار، فخر الکتاب میرزا شکرالله سنندجی یا تاریخ مردوخ نبود.

به منظور آشنائی با گستره‌ی جغرافیائی ولایت اردلان که مرکز آن شهر سنندج، یا به گفته‌ی مورخان ایرانی 'سینه' بوده، که در دوره‌های تاریخی ایران از زمان صفویه تا پایان عصر قاجاریه بخش بزرگی از 'عراق عجم' و بخشی از 'عراق عرب' را شامل می‌شده است؛ در آن دوران بخشهایی از اراک و همدان و زرین کمر (گروس) را نیز در بر می‌گرفته است. این ولایت متشکل از هفده بلوک به این شرح بوده است:^{*}

۱. اسفندآباد :

در طرف شرقی شهر سنندج واقع شده، که مرکز آن 'قصلان' بوده، تا پایان دوره‌ی قاجاریه از جانب والیان و فرمانروایان اردلان برای آنجا حاکمی تعیین و منصوب می‌شده است. در زمان امان الله خان والی در آنجا قلعه و عمارت و حمام و باغات بنا شده است. این بلوک دارای چهارده دهکده با جمعیتی بالغ بر چهارده هزار نفر می‌باشد، یکی از پرجمعیت‌ترین بلوکهای ولایت اردلان محسوب می‌شود. در قدیم ساکنین آن 'گوران' و 'گورانی' زبان بوده‌اند؛ چنانکه اهالی قلعه، که از روستاهای بزرگ و مشهور آنجا است، پیرو عقیده‌ی عبدالملکی هستند، هنوز هم لهجه‌ی قدیمی خود را که به لهجه‌ی 'اورامی' بسیار نزدیک است، حفظ کرده‌اند و بدان تکلم می‌کنند. بعدها در نتیجه‌ی اختلاط با کردهائی که از جانب غرب کردستان به این بلوک آمده و رحل اقامت افکنده‌اند، لهجه‌ی آنها به صورت لهجه‌ی مخصوص کرمانجی درآمده است. در برخی از روستاهای شمالشرقی اسفند آباد، به علت همجواری با همدان و 'مهران' زبان ترکی

در آن نفوذ و رسوخ یافته و در گفتار واژه‌های ترکی را نیز به کار می‌برند. اهالی این منطقه شیعه مذهب هستند و مالیات دیوانی آن هفت هزار و یکصد و دو تومان و چهار هزار و چهارصد دینار است.

۲. امیرآباد، پلنگان، بیلاور:

به علت همجواری این سه محل را به یک بلوک شمرده‌اند، دارای سی و پنج روستا و جمعیتی در حدود چهارهزارو پانصد نفر دارد. پلنگان در زمان 'هلو خان اردلان' مرکز فرمانروائی بوده، که در زمان پسرش خان احمد خان مرکز حکومتی از آنجا به سنندج انتقال داده شده و قلعه‌ی پلنگان را نیز ویران کرده‌اند. بیلاور همجوار با کرمانشاهان است.

۳. اورامان تخت:

این بلوک به فاصله‌ی پانزده فرسنگ در جانب جنوب غربی شهر سنندج واقع شده، از طرف مغرب با منطقه‌ی شهرزور، از جانب شمال شرقی با سنندج و از جنوب با اورامان لاهون همسایه است. منطقه‌ای است کوهستانی و صعب العبور، این بلوک شامل سی و سه دهکده بوده و محصولاتش انار، انجیر، مازوج، گندم، جو و سایر حبوبات می‌باشد.

۴. اورامان لاهون:

به فاصله‌ی هفده فرسنگ در شمالغربی سنندج واقع شده، 'نوسود' مرکز فرمانروائی این بلوک بوده، که شامل بیست و دو دهکده است. منطقه‌ای است جنگلی و کوهستانی، محصولاتش انار و انجیر می‌باشد، که بخش بزرگی از آن به خارج از منطقه صادر می‌شود.

در مجموع اورامان یکی از زیباترین و پرجمعیت‌ترین مناطق کردستان می‌باشد، که به چندین ناحیه تقسیم شده، هر ناحیه‌ای سلطانی به نام 'سان' داشته، که به صورت موروثی به زمامداری آنجا رسیده‌اند. برخی از 'سانهای' اورامان نظیر 'امیر چیا شا' (به معنی شاه کوهستان) به دانشپرووری و قدرت اشتها داشته‌اند.

۵. بانه:

در فاصله‌ی بیست و چهار فرسخی غرب سنندج واقع شده، حاکمان یا فرمانروایان بانه را 'سلطان' می‌خوانند. این بلوک شامل دویست روستا است و قصبه‌ی بانه مرکز این بلوک بوده، که از مغرب به ولایت مکریان، از مشرق به مریوان، از جنوب به سرحدات عثمانی (اقلیم کردستان در عراق) و از شمال

* به منظور آشنائی بر حوزه‌ی جغرافیائی ولایت اردلان در تقسیمات کشوری ایران از عهد صفویه تا پایان دوره‌ی قاجار، در اینجا به گستره‌ی جغرافیائی آن ولایت برحسب داده‌هایی که در 'حقیقه‌ی ناصریه در جغرافیا و تاریخ کردستان' تألیف علی اکبر وقایع نگار آمده است، به اختصار اشاره می‌شود، برای اطلاع بیشتر در این مورد، به همان کتاب با مقدمه و تصحیح و تحشیه‌ی محمد رئوف توکلی، چاپ اول ۱۳۶۴، چاپخانه‌ی ارژنگ تهران، ص ۴۳-۷۸ مراجعه شود.

به سقز محدود می‌باشد. محصولات این بلوک بیشتر ثمرات درختان جنگلی و باغات میوه بوده، به کشت گندم و جو و سایر حبوبات کمتر توجه می‌شود.
۶. تپله‌کوه:

این بلوک در فاصله‌ی هیجده فرسخی شمالغربی شهر سنندج واقع شده، شامل بیست و چهار روستا بوده، که تماماً از آب چشمه استفاده می‌کنند و باغات بسیار و محصولات صیفی و شتوی دارد.
۷. جوانرود:

در شانزده فرسخی جنوب شهر سنندج واقع شده، قصبه‌ی جوانرود که موسوم به قلعه می‌باشد در وسط این بلوک قرار گرفته، وسعت جغرافیائی بلوک جوانرود از هر طرف شش فرسخ بوده، سکنه‌اش نزدیک به ده هزار نفر می‌باشد. قلعه‌ی جوانرود، در سال ۱۲۲۴هـ در دوران فرمانروائی امان‌الله خان بزرگ به گونه‌ی بسیار مستحکمی بنا شده، که از سطح آبادی بیست ذرع ارتفاع دارد. مردمان این بلوک همگی شافعی مذهب و پیرو طریقت نقشبندی هستند. 'دارالامان' یکی از مساجد قدیمی این قصبه بوده، که دارای مدرسه و مدرسان وارسته و عالم و فاضل می‌باشد. پاوه یکی از روستاهای مشهور این ناحیه است، دارای پنج مسجد بوده، که قدیمیترین آنها مسجد 'عبدالله ابن عمران' [ظ. عبدالله بن عمر درست است] می‌باشد. سکنه‌ی پاوه نزدیک به صد خانوار بوده؛ محصول عمده‌ی این بلوک صیفی و شتوی است: گندم، جو، ذرت، نخود، عدس، خربزه و هندوانه، توتون، انار و آلوچه‌ی پاوه مشهور است. گزانگبین، عسل، سقز و کتیرا نیز به عمل می‌آورند، که به خارج از منطقه صادر می‌شود.

۸. حسن آباد:

حسن آباد روستائیست، که در فاصله‌ی یک فرسخی جنوب شهر سنندج واقع شده، در زمان هلو خان قلعه‌ی آن تعمیر شده و مرکز فرمانروائی ولایت اردلان را به آنجا تغییر داده، سالیان درازی به عنوان مرکز ولایت اردلان در کشمکشهای داخلی و جنگ با عثمانی قلعه‌ی حسن آباد محل دفاع و محاربه‌ی جانبین بوده، تا اینکه در زمان شاه صفی، که سلیمان خان به فرمانروائی ولایت اردلان منصوب می‌شود، با بنیاد نهادن شهر سنندج مرکزیت ولایت اردلان از حسن آباد به سنندج منتقل می‌شود. بلوک حسن آباد حدوداً هفت فرسخ

طول دارد و دو رودخانه‌ی بزرگ در آن جریان دارد، که یکی رودخانه‌ی شهر بوده، دیگری رودخانه‌ی 'گاوه رود' است. جمعیت این بلوک نزدیک به پنجهزار و پانصد نفر بوده، شامل سی و دو روستا می‌باشد، که در این میان روستاهای 'سمران' و 'پیرمقداد' به علت داشتن مسجد و مدرسه از دیگر روستاها مشهورتراند. مردمان این بلوک شافعی مذهب هستند و در طریقت پیرو طریقت نقشبندی می‌باشند. اهالی این بلوک غالباً فقیر و اهل طاعت و عبادت هستند.

۹. حسین آباد:

این بلوک در شمال شهر سنندج واقع شده، چهار روستا را شامل می‌باشد. جمعیتی نزدیک به پنجهزار نفر دارد، از نظر اداری و حکومتی جزو بلوک 'قرا‌توره، سارال و هوباتو' محسوب می‌شود. در جنوب شهر سنندج به فاصله‌ی چهارده فرسخ دو دهکده‌ی معتبر به نامهای 'روانسر' و 'شاه‌آباد' وجود دارد، هریک از این دو دهکده دارای پانزده قشلاق آبادان هستند و سرچشمه‌ی رود 'قرا‌سوی کرمانشاهان' در میان همین روستای روانسر است. محصولات آن صفحات گندم، شلتوک، جو، نخود و عدس است. باغات انگور و سردرختی بسیار دارد، نفوس این دو دهکده با توابع در حدود پنجهزار نفر می‌باشد.

۱۰. خور خورده:

این بلوک در هجده فرسخی شمالغربی شهر سنندج واقع شده، مشتمل بر پنجاه دهکده است. جمعیتی نزدیک به هشت هزار نفر دارد، فرمانروایانش ملقب به 'سلطان' بوده‌اند. رودخانه‌ی بزرگ 'خورخوره' که به شمال جریان دارد، در همین بلوک جاری است. محصولات آن گندم، جو، ارزن، پنبه، انگور و توتون است.

۱۱. ژاوه‌رود:

این بلوک به فاصله‌ی چهار فرسخ در جنوب شهر سنندج واقع شده، مشتمل بر پنجاه و هشت روستا بوده، مردمانش فقیر و مظلوم و اهل عبادت و طاعت می‌باشند. تمامی روستاها مسجد دارند، که چندین مسجد آن به نام عبدالله عمر یا مسجد عبدالله عمران می‌باشد. این بلوک باغات زیادی دارد، سوای درختان جنگلی، درختان مثمر از قبیل گردو، زردآلو، سیب و به در باغات آن یافت می‌شود و به قدر کفایت اهالی گندم و جو و سایر حبوبات در آنجا به عمل می‌آید.

دیگری به خط عثمان بن عفان رضی الله عنه نوشته شده‌اند.

۱۵. کره‌وز:

کره‌وز (به ضم کاف و فتح رای مهمله) بلوکی است، که در فاصله‌ی ده فرسنگی غرب سنندج واقع شده، ساکنان آن از طائفه‌ی 'کوماسی' هستند. این بلوک شامل بیست روستا بوده، جمعیتی نزدیک به دوهزار و پانصد نفر دارد. این بلوک محصولات چندانی ندارد؛ گندم، جود و ذرت به قدر کفایت ساکنان به عمل می‌آید. درختان جنگلی مانند بلوط و بن و زبان گنجشک دارد.

۱۶. لیلاخ:

این بلوک در فاصله‌ی یک فرسنگی شرق شهر سنندج به درازای هشت فرسنگ قرار گرفته، مشتمل بر هشتاد روستا می‌باشد. حاکم آنجا را 'سلطان' خوانند، مرکز ثابتی برای فرمانروائی ندارد، 'سلطان' در میان روستاها گردش می‌کند. منطقه‌ایست کوهستانی و سردسیر، به جز گندم، جو، نخود و عدس محصولات دیگری ندارد؛ جمعیت آن در حدود دوازده‌هزار نفر می‌باشد.

۱۷. هوباتو، سارال و قراتوره:

این بلوک در شمال شهر سنندج به فاصله‌ی ده تا دوازده فرسنگی قرار گرفته، مشتمل بر هشتاد روستا بوده، موطن طایفه‌ی 'مندمی' و 'گلباغی' می‌باشد. سرچشمه‌ی رودخانه‌ی 'قزل اوزن' کوهستانهای این بلوک بوده، چشمه‌سارهای فراوانی در این بلوک وجود دارد، که به هزارچشمه معروف است. جمعیت این بلوک دوازده‌هزار نفر می‌باشد.

**

واژه‌نامه

آغچه: آقچه: زر یا سیم مسکوک، واحد پول عثمانی.
إبّا: إباء: سرباززدن از... سرپیچیدن از...
نافرمانی، تکبر، نخوت، سرکشی.
إبرام: استوارکردن، محکم کردن، به ستوه آوردن، ملول کردن.

أثاث: رخت خانه، متاع، کالا.

اثقال: ج، ثقل، بارهای گران، اسباب، امتعه.

أثنا، إثناء: ج ثنی، میانه‌ها، در میان، در این هنگام.

این بلوک در فاصله‌ی بیست و چهار فرسنگی شمال‌غربی سنندج واقع شده، شامل یک قصبه و سیصد و شصت روستا بوده، رودخانه‌ی بزرگی در بیست قدمی قصبه به نام 'جغاتو' رو به شمال جریان دارد. قصبه‌ی سقز دارای هزار دویست خانوار جمعیت بوده و سه حمام دارد. مردمان این بلوک نسبت به سایر بلوکهای ولایت اردلان باتربیتتر و مدنیت آنها بیشتر است.

جمعیت این بلوک در سال ۱۲۹۶ بالغ بر سی و چهار هزار و بیست و چهار نفر بوده است. مردمانش اهل تسنن و شافعی مذهب بوده، در طریقت پیرو طریقت نقشبندی می‌باشند. محصولات این بلوک گندم، جو، نخود، عدس، ذرت، ارزن، پنبه، هندوانه، خربزه و توتون است. توتون زیادی در این بلوک به عمل می‌آید، که به تهران و آذربایجان فرستاده می‌شود.

۱۳. کرفتو:

این بلوک در فاصله‌ی هیجده فرسنگی شمال سنندج واقع شده، شامل پانزده روستا بوده، جمعیتش در حدود یکهزار و ششصد نفر می‌باشد. محصولاتش تنها گندم و جو است. در این بلوک قلعه‌ی تاریخی‌ای وجود دارد، که از عجائب روزگار می‌باشد. بانی آن ناشناخته است و در واقع به شکل شهرکی بنا شده، گویا مرحوم رضاقلی خان والی اردلان با جمعیت و اسباب و آذوقه‌ی زیادی داخل این قلعه شده، دو روز راه پیموده و به انتهای آن نرسیده است.

۱۴. کلات ارزان:

کلات ارزان یکی از بلوکهای ولایت اردلان می‌باشد، که در فاصله یک فرسنگی شهر سنندج قرار گرفته، شصت و چهار روستا را شامل می‌شود. مرکز حکمروائی ندارد، مباشر یا حاکم آن در بین دهات گردش می‌کند. همه‌ی روستاهای این بلوک مسجد دارند. در یکی از روستاهای آن به نام 'نگل' (به کسر نون و کاف فارسی) مسجد قدیمی به نام عبدالله عمر یا عبدالله عمران می‌باشد، که در آن قرآنی به خط کوفی نگهداری می‌شود. این قرآن نظیر قرآنهای مسجد 'ایا صوفیه' استامبول می‌باشد، که گویا یکی از آنها به خط حضرت علی ابن ابیطالب علیه‌السلام و

اجامر: جمعی بی‌مفرد، به معنی گروه غوغا طلب،
 اوباش، مردم ولگرد.
 اجمال: ج. جمل، شترهای یک یا دوکوهانه.
 اجمال: ج. جمیل، زیباییان، نیکو رویان (کنایه از
 دختران و زنان زیبا روی).
 احشام: ج. حشم، خدمتکاران، نوکران.
 احشام: گوسفندان، حیوانات علفخوار.
 احمال: ج. حمل، بارهای درخت، بارهای شکم.
 اخراجات یومیه: وجه معاش، وجه گذران، خرجی،
 هزینه، مصارف و مخارج روزانه.
 ادبار: پشت کردن، پشت دادن، منهزم شدن و
 گریختن در جنگ.
 اُرسی (orsy): پنجره‌ی مشبک به شیشه‌های رنگی، نوعی
 از درهای قدیمی، که دارای چهارچوب بوده، در داخل آن
 حرکت می‌کرد، با پایین و بالا بردن باز و بسته می‌شد.
 استرداد: باز ستاندن، پس گرفتن.
 استصواب: صواب جستن، صواب دیدن، حق.
 جستن، راست داشتن، درست انگاشتن.
 استغاثه: فریادرس خواستن، دادخواهی کردن،
 کمک طلبیدن.
 استمالت: کسی را با سخن خوش به سوی خود
 خواندن، دلجوئی کردن، دلتوائی کردن، نوازش.
 استمزاج: از چگونگی مزاج کسی آگاهی به دست
 آوردن، به کنایه روحیه‌ی کسی را سنجیدن.
 استمهال: مهلت خواستن، زمان خواستن.
 استیصال: از ریشه‌کن کردن، از بیخ برآوردن،
 درماندگی، ناچاری.
 استیمان: زینهار خواستن، زنه‌ار خواستن، پناه بردن به.
 استیناس: آرام گرفتن، آرام یافتن، خوگرفتن، الفت گرفتن.
 اشتعال: برافروختن، زبانه کشیدن (آتش).
 اضطراب: پریشان شدن، لرزیدن، پریشانی،
 سراسیمگی.
 اضطرار: بیچاره شدن، درماندگی.
 اطفاء: خاموش کردن، فرونشاندن آتش یا چراغ.
 أعادی جج. أعداء، دشمنان.
 إعانت: کمک کردن، یاری دادن، کمک.
 إعتذار: پوزش خواستن، شکایت کردن، پوزش.
 إعتساف: ستم کردن، بیداد کردن، بیراهه رفتن، از
 راه راست منحرف شدن.

أعدا: ج. عدو: دشمنان.
 افاضل: ج. افضل، دانشمندان، برتران.
 اکباد: ج. کبد: جگرها.
 اکناف: ج. کنف: گوشه و کناره‌ها، کرانه‌ها.
 إلحاح: سخت ایستادن، پافشاری کردن در باره‌ی
 امری.
 ألفت: خوگرشدن. مأنوس شدن، خو گرفتن.
 إمتثال: فرمانبرداری، فرمان بردن.
 إمداد: یاری کردن، یاری دادن، یاری، کمک، کمک
 رسانی.
 أناث: ج. أنثی، زنان، مادگان.
 إنقاد: نابود کردن، از بین بردن، روانه کردن،
 فرستادن.
 أنام: آفریدگان، مخلوق، خلق.
 إنقیاد: رام شدن، مطیع شدن، وابسته بودن،
 فرمانبرداری، اطاعت.
 إهتزاز: شاد شدن، شادمان گردیدن، جنبیدن، تکان
 خوردن، شادی، شادمانی.
 اهل ذمه: اهل کتاب، پیروان آیین یهودی، مسیحی یا
 زردشتی.
 إیاب: آمدن، بازآمدن، إیاب و ذهاب: آمد و شد،
 رفت و آمد.
 ایذاء: آزریدن، آزار دادن، اذیت کردن.
 باهر: روشن، درخشان، آشکار، هویدا.
 براز: واژه‌ی کردی است به معنی گراز، نام یکی
 از ایلات و طوایف کرد است، که در برخی از
 روستاهای بلوک اسفندآباد و ایلاق مانند هواجو رحل
 اقامت افکنده و استقرار گرفته‌اند. در زمان نادر شاه
 افشار، عبدالله براز فرمانروای آن طایفه بود.
 برایا: ج. بری، آفریدگان، مخلوقات، به کنایه مردم
 بی گناه و بی تاوان.
 بردع: شهری بود، در قدیم مرکز آن اران بود.
 اکنون در آذربایجان واقع شده و خراب گشته.
 بسالت: دلیری، دلاوری، شجاعت.
 بغی: ستم کردن، تجاوز کردن، از حد درگذشتن،
 نافرمانی، سرکشی، گمراهی.
 بقاع: ج. بقعه، خانه‌ها، سراها.
 بقيةالسيف: آن عده از سپاهیان که در جنگ جان
 به در برده‌اند، سپاهیان که در جنگ کشته نشده‌اند،

پس مانده‌ی سپاه. بیضا: سفید، روشن. توقیر: بزرگ داشتن، تعظیم کردن، بزرگداشت. بیکریگی: فرماندار شهر، امیر یا بزرگ شهر. ثمین: گرانبها، قیمتی. پادو: دنباله رو، کسی که در مشاغل مختلف پی فرمانهای متعدد می‌رود. ثوب: جامه، لباس، پوشش. پلاس: پشمینه‌ی ستبر که درویشان پوشند، قطعه‌ای از پارچه و کهنه، نوعی جامه‌ی کم بها. جبال: ج. جبل، کوهها. تاخت: نوعی از رفتن اسب، که از چهار نعل کندتر جزایر: نوعی اسلحه بوده، در زمان قاجاریان و عثمانیها. است، دو، دویدن بر سر کسی به قصد جنگیدن و غارت کردن وی. عثانیها. جلد بودن، چابک بودن، نیرومند بودن، شجاعت، پهلوانی. جنون: دیوانگی. چاچار: پیک، قاصد، نامه‌بر. چاشت: یک حصه از چهار حصه‌ی روز، غذائی که به هنگام چاشت خورند، شاه روزی دوازده خوانچه حاضری چاشته و شب دوازده قاب طعام و سایر مصارف برای سلیمان خان مقرر نموده... حجر: کنار، دامن، پناه، کنف، آغوش. حصن: دژ، قلعه، پناگاه، جای محکم و بلند. حلیله: زن شرعی مرد، همسر، زوجه. خاسر: زیانکار، زیان رسیده، خسران دیده. خایب: نا امید، بی‌بهره، نومید. خبط: بیراهه رفتن، سهو کردن، شوریدگی، پریشانی، آشفتگی. خبط دماغ: پریشانی تفکر، صدمه‌ی روحی. حیز: جای، مکان، محل، کرانه‌ی هر چیزی. خلف: جانشین، بازمانده، فرزند شایسته، بدل، عوض. خوف: ترسیدن، بیمناک گشتن، ترس، بیم. داسنی: بخشی از پیروان آیین یزیدی، که در نواحی موصل، سنجار و رواندز در کردستان عراق زندگی می‌کنند. داعیه: انگیزه، خواست، اراده. دبدبه: بزرگی، عظمت، شأن و شکوه. دست به پی نبرد: کاری به پی و اساس نداشت، زیانی به پایه و اساس نرسانید. دواب: ج. دابه، چهارپایان، حیوانات بارکش. دولتیار: بختیار، سعاتمند، توانگر، به کنایه کسی که از جانب دولت به کاری مأمور شده باشد. دهور: ج. دهر، روزگاران، روزها، عهدها، دورانها. ذمه: کفالت، ضمانت. ذهاب: رفتن، شدن، گشتن؛ ذهاب و ایاب: رفت و آمد. ذی‌شوکت: صاحب جاه و جلال، خداوند فر و

تحریر: نوشتن، پیراستن متن از حشو و زواید. تحصین: استوار کردن، محکم کردن. تذکار: به یاد آوردن، یادآوری کردن. تذیل: دامن فروهشتن، مطلبی را در پایین صفحه‌ی کتاب نوشتن، پاورقی، حاشیه. ترجمان کردن: جریمه کردن، سرکیسه کردن، سزادادن به نقد. تساهل: آسان گرفتن، به نرمی رفتار کردن، سهل انگاری. تصدیع: درد سردادن، درد سرآوردن، مزاحمت. تعاقب: دنبال کردن، از پی رفتن. تعب: رنجه شدن، مانده گشتن، سختی، رنج، خستگی. تعویق: بازداشتن، عقب انداختن، سست کاری. تقبیل: بوسه زدن، بوسیدن، بوسه‌دادن. تقریر: روشن ساختن، قراردادن، شرح دادن، بیان کردن. تکاهل: سست شدن، پیر شدن، پیری. تنخواه: سرمایه، پول نقد و مال دولت، مال و متاع. تمشیت: روان کردن، به راه انداختن، سروسامان دادن، راهی کردن، گذرانیدن، به جا آوردن. تمهید: گسترانیدن، هموارکردن، آماده کردن، زمینه سازی، مقدمه چینی. توحید خانه: در عهد صوفیه پناهگاهی بوده، برای تبرا جستن از گناه و تقبل فرمانبرداری، مردمی که خود را بی پشت و پناه حس می‌کردند، برای فرار از دست ستمگران قدرتمند، برای اثبات وفاداری خود به شاه، به آنجا پناه می‌بردند. توغل: فروروفتن در امری، تعمق کردن، تبحر پیداکردن.

شکوه، دارای عظمت و اقتدار.
 راجع: غالب آمده، چربیده، افزون.
 راغب: مایل، خواهان.
 راقم: رقم زن، نویسنده، بافنده‌ی جامه.
 ربه: حلقه، رشته، بند گردن، بند فرمانبردار.
 رسد: حصه، سهم، سهمی که به موجب عقد مزارعه به یکی از طرفین رسد؛ ملبوس و مأکول روز به روز رسد پانصد نفر بلکه زیادتیر قرار داده، به سرکار احمد خان می‌رسانیدند.
 رسید: حصه، بخش، قسمت، نوشته‌ای که پس از دریافت پول یا چیزی مبنی برگرفتن آن به دهنده دهند.
 رصانت: استحکام، استوار گردیدن، محکمی، استواری.
 رصین: محکم پابرجا، استوار، جزیل.
 رعایا: ج. رعیت؛ عامه‌ی مردم، کشاورزانی که برای مالک زراعت کنند، مردم فرماندار بی بضاعت، اتباع پادشاه.
 رعب: ترس، واهمه، فزع کشیدن، خوف.
 زواید: ج. زایده، چیزهای اضافی.
 زی: سوی، طرف، جانب، پیش، خدمت، پر از روغن گاو جامی بزرگ * * فرستاد زی فیلسوف سترگ (فردوسی).
 ساطع: تابان، درخشان، درخشنده، آشکار، هویدا، افراشته، افراخته، بلند.
 سالوسی: تملق، چاپلوسی، چرب زبانی، فریب، تزویر.
 سامعه افروز: گوشنواز، به گوش رسیدن خبر.
 سده: آنچه بر آن نشینند، مانند منبر، تخت پادشاهی، پیشگاه، رواق خانه.
 سریر: تخت پادشاهی، اورنگ، تخت، مسند.
 سطوع: ج. سطع، بامها، بالای هرچیز که هموار باشد.
 سعایت: سخن چینی، تهمت زدن، بدگویی، در اینجا به معنی کوشش به کار رفته: به سعایت و إعانت سلیمان.
 پاشا به امر حکومت در سنه‌ی ۱۱۶۰ به سنج آمد.
 سلخ: پوست کندن، پوست باز کردن، روزی که در شبانگاه آن هلال دیده شود، روز آخر هر ماه قمری.
 سلف: گذشته، کسی که در پیش می‌زیسته است.
 سمر: افسانه.
 سنیه: مؤنث سنی، رفیع، بلند، عالی رتبه، بلند مرتبه.
 سور: جشن مهمانی، عروسی، ختنه سوران.
 سور: اسب و استر که خط سیاهی از کاکل تا دمش کشیده باشند، که برای سواری چندان مرغوب نیستند.
 سیرت: طریقه، روش، خو، عادت، تربیت.
 سیورغال: زمینی که پادشاه جهت معیش به ارباب استحقاق بخشد، تیول، عواید زمین که به جای حقوق یا مستمری به اشخاص بخشند.
 شتم: دشنام دادن، ناسزاگفتن.
 شداد: بسیار تند، بسیار محکم، بسیار سخت: به ایمان غلاظ شداد سوگند یاد می‌کرد؛ غلاظ شداد: سخت و درشت.
 شرذمه: مؤلف در اینجا واژه‌ی 'شر' را که یک واژه‌ی کردی است و به معنی جنگ می‌باشد، به کار برده، ذمه: کفالت، ضمانت، در مجموع یعنی کفالت کنندگان و ضمانت کنندگان جنگ، به کنایه می‌تواند دلاوران و از جان گذشتگان در جنگ را معنی دهد.
 شعیب: دره‌ی کوچک و تنگ.
 شنیع: زشت، ناپسند.
 شواغل: ج. شاغله، قیود و علایق مادی، در اینجا به معنی شغل به کار رفته، ج. شغل: می‌شود اشغال.
 صره: همیان درهم و مانند آن، کیسه‌ی زر و سیم، صره امین: خزانه‌ای شاه، خزانه‌ی سلطان که محل اطمینان و حفاظت است.
 صعوه: هر پرنده‌ی کوچک و خواننده به اندازه‌ی یک گنجشک را گویند، گنجشک.
 صنادید: ج. صندید، مرد بزرگ و مهتر، سرور، دلاور، سرمای شدید.
 ضمیر: باطن، آنچه در خاطر بگذرد، اندیشه، وجدان، سرپنهان، راز.
 ضیاء: روشنائی، نور.
 طالب: جوینده، خواهان.
 طغرا: خطی که به شکل کمان باشد، خطی که بر صدر فرمانها بالای "بسم‌الله" می‌نوشتند به شکل قوس شامل نام و القاب سلطان وقت، فرمان، منشور.
 طنطنه: به آواز آوردن طشت و جز آن، آوازه، کر و فر، شوکت و جای.
 طوق: توغ: علم، درفش، رایت؛ سه طوق(توغ) برای وی فرستاد، تیمور پاشا شد.
 طوق: گردن بند.
 ظلام: تاریک شدن شب، تاریکی، تاریکی اول شب.

عامره: آباد، معمور، خزانهای عامره: خزانهای دولت، خزانهای معمور شاهی.

عتاب: خشم گرفتن، ملامت کردن، قهر، غضب، سرزنش، نازکردن.

عسرت: تنگی، سختی، دشواری، تهی دستی.

علم: پرچم، درفش، نشان؛ و این علم ادبار برافراشته شد.

عمله: ج. عامل، کارگزاران، کارکنان.

عوايق: ج. عایقه، عوارض، موانع، بدبختیها.

غدر: ستم، خیانت، بی وفایی، مکر، حيله، جامه‌ی رزم، سلاح جنگ.

غراء: سفید و روشن، درخشان، عبارت فصیح و استوار و منسجم.

غرض: آرزومندی، نشانه‌ی تیر، آماج، مقصود، مراد، قصد شخصی به زیان دیگری، کینه‌ورزی باکسی، مقصودی که توأم با کینه و دشمنی باشد.

غره: سپیدی پیشانی اسب، پیشانی، ماه نو، هلال، شریف قوم، مهتر، اول هرچیز، شب اول و سه شب اول هر ماه قمری را گویند، مقابل سلخ.

غلاظ: ج. غلیظ، سخت و محکم، استوار، به ایمان غلاظ قسم یاد کرد.

غنم: گوسفند، گله‌ی گوسفند.

غوررسی: به عمق امری رسیدن، به تدقیق رسیدن کاری را، تفتیش کنه و حقیقت مطلبی.

فاطر: آفریننده، خاطر فاطر: اندیشه‌ای که نیکو باشد، مشکل گشا باشد.

فرج: گشایش در کار، رفع هم و غم.

فرح: شاد شدن، شادی، شادمانی.

فوائد: ج. فایده، سودها، بهره‌ها.

قاپوچی: حاجب، دربان، پرده‌دار.

قتال: کشتن، جنگیدن، کارزار.

قتیل: کشته، مقتول.

قراول: دیده‌بانی که در برج و باروی اطراف شهر و جاده‌ها به مراقبت پردازد، نگهبان، پاسبان، مستحفظ.

قره‌ی باصره: بینایی چشم، روشنایی چشم.

قشله: پادگان، معسکر.

قلع: کندن، از جا کندن و برچیدن، از ریشه درآوردن، محو، نابودی.

قوال: بسیار گوی، زبان آور، سرود گوی، غزلخوان، آوازه خوان.

قورچی: کسی که در زرادخانه کار کند، اسلحه‌ساز.

قورچی باشی: رئیس اسلحه‌خانه، داروغه‌ی جبهه‌خانه، امیرالأمراء.

قوشخانه: محلی که در آن قوشهای شکاری را نگهداری می‌کنند.

کاسد: ناروا، نارایج و بی رونق.

کاسده: مؤنث کاسد، ناروا، بی رونق.

کافل: پذیرنده‌ی تعهد و تیمار کسی، ضامن، کفیل.

کرک: پشم نرمی که از بن موی بز روید، آن را با شانه برآورند و ریسند و شال و امثال آن بافند و از آن نمد و کلاه و کپنک و غیره مالند؛ موهای نازک پرندگان، پشم یا پر بسیار نرم.

کر و فر: حمله و گریز در جنگ، کر: حمله بردن به دشمن، فر: گریختن.

کسیر: شکسته، ضمیر کسیر: دل شکسته.

کوکبه: ستاره‌ی بزرگ، گروه مردم، همراهان شاه و امیر، حشمت، جاه و جلال.

کھیا: فرماندهی نظامی، فرماندهی ساخلو، پادگان، فرماندار نظامی شهر.

گاوماهی: اشاره است به عقیده‌ی قدما و پیشینیان که زمین بر شاخ گاو و دم ماهی تکان می‌خورد، زلزله برپا می‌شود. روی زمین آفتاب زده، خشک شده و زیر آن گل نمدار تا گاوماهی تر بود.

گاوھوله: گاوی که برای خرمن کوبی پرورش داده باشند، گاو پر زور.

لامع: درخشنده، تابنده، تابان.

لوا: پرچم، درفش، رایت، بیرق، اختر، لوای نفاق و شقاق را برافراشته.

لوٹ: آلوده‌کردن، آلودگی، پلیدی.

لهب: شعله‌ی آتش، زبانه‌ی آتش.

لیت و لعل: ایدومی است در زبان عربی، لیت: ای کاش، لعل: شاید.

مأمول: آرزو شده، آرزو، آرمان.

مبالات: اندیشیدن، فکرکردن، اهتمام کردن، توجه داشتن.

مبغوض: به معنی 'مبغض' آورده، دشمن داشته، به دشمنی گرفته، مورد خصومت قرار گرفته.

متأذی: اذیت یابنده، اذیت شده، آزارچشیده.
 متحلی: آراسته شونده، زیور گیرنده، آراسته.
 متخلف: خلاف کار، خلاف کننده.
 متروکات: ج. متروکه، اموال بازمانده از کسی.
 متشکی: شکایت کننده، گله کننده، گله‌مند.
 متکفل: عهده‌دار، متعهد، ضامن، آنکه مخارج.
 معیشتی کسی را به عهده دارد.
 متمشی: راه رونده، راه یابنده، به کنایه، برآمدن
 کاری از دست؛ بلکه کاری از او متمشی شود.
 متمکن: جای گیر، جای گزین، دارای مکنت و مال،
 توانا، قادر.
 متنبه: بیدار شونده، هوشیار، آگاه.
 متواری: پنهان شونده، دربه در، آواره، سرگردان.
 متوهم: گمان برنده، خیال کننده.
 متهورانه: بی باکانه، گستاخانه.
 محبوس: زندانی، حبس شده.
 مخفی: پنهان شونده، پنهان.
 مدید: کشیده شده، طولانی، دراز.
 مرصع: آنچه که در آن جواهر نشانده باشند،
 گوهرنشان، به زیور آراسته.
 مرور: گذشتن، رفتن، مطالعه‌ی سریع کتاب
 مسارعت: شتاب کردن، تند رفتن، پیشی گرفتن،
 شتاب، تعجیل، سبقت؛ به مسارعت: شتابان
 مستأصل: بیخ برکنده، ریش کنده، بی نوا، بی
 چیز، تهی دست، بدبخت، پریشانحال، مجبور
 مشیت: خواست، اراده، اراده‌ی خدای تعالی
 مصحوب: هم صحبت گردیده، همراه گردیده، یار،
 رفیق، همراه
 مضرب: کوبیدنگاه، جایی که در آن خیمه برپا کنند،
 مضرب خیم کرد: محل برافراشتن خیمه‌ها کرد
 مطرود: رانده شده، دور کرده
 معارک: ج. معرکه، میدانهای جنگ، رزمگاهها
 مغاک: جای فرورفته و گود، گودال، گودال عمیق.
 مقتول: کشته شده، کشته.
 مقربان: ج. مقرب، نزدیک شدگان.
 مقروع: کوفته شده، کوفته، مهتر قوم، شتر گزیده.
 مقید: بند شده، دارای پابند، علاقه‌مند، در بند.
 مکحول: سرمه کشیده، به کنایه کور کرده،
 مکل: اکلیل نهاده، تاج بر سر گذاشته، زیور داده.

ملاذ: پناه گاه، جای پناه، قلعه، دژ.
 منزجر: سرباز زنده، نفرت کننده، متنفر.
 من حیث لایحتسب: ایدیوم عربی است: از جایی
 که گمان نشود.
 منطوی: نور دیده، پیچیده شده، حاوی، مشتمل.
 منکر: ناشناخته، زشت، ناپسند، زخم منکر: زخم
 ناشناخته و ناپسند.
 منهوبه: نهب شده، غارت شده، چپاول شده.
 مهمام: ج. مهم، کارهای سخت، امور عظیم و دشوار.
 مهموم: گرفته، غمگین، غمزده.
 نائره: آتش، شعله‌ی آتش، به کنایه: کینه، دشمنی.
 ناصیه: موی پیشانی، پیشانی، چهره، روی.
 ندما: ج. ندیم، همنشینان، شخص بزرگ، همدم، هم
 صحبت.
 نسج عنکبوت: تار عنکبوت، نسج: بافتن، بافت
 نفیر: فریاد، آواز بلند، در مخالفت با والی گویا
 نفیر عامی زده بودند.
 نقاد: آنکه خوب و بد را از یکدیگر تمییز دهد،
 آنکه درهم و دینار سره را از ناسره جدا کند.
 نقاره‌خانه: محلی واقع در بلندی که از آن هر
 صبح قبل از طلوع آفتاب و هر شب بعد از غروب
 خورشید دهل و کوس و کرنا و نقاره نوازند، نقاره:
 نوعی طبل کوچک دو تایی.
 نقاضت: گفتن سخنی که با گفتار پیشین مخالف
 باشد، خلاف گویی.
 نهب: به قهر و غلبه گرفتن، غنیمت گرفتن، غارت کردن،
 واقف: آگاه، داننده، باخبر، کارآزموده.
 ورطه: زمین پست، هلاکت، چاه، مهلکه.
 وقاد: تیز خاطر، روشن ضمیر.
 وندات: اشاره به طوایف و ایلات استان
 کرمانشاهان است، که پسوند 'وند' را به دنبال نام
 خود دارند، مانند: جلیوند، هموند، کاکاوند...
 هائله: ترساننده.
 یساولان: ج. یساول، چوبداری را گویند، که برای
 نظم صفوف و طرد و منع بیگانه در دربار دولت
 باشد، حاشیه نشینان و ملازمان و نوکرها.
 این واژه نامه بر پایه‌ی 'فرهنگ فارسی معین'
 تألیف استاد محمد معین، تهران، امیرکبیر، چاپ ششم
 تنظیم شده است.

حضرت ازاد در بند کوفه و در حبس رفت در خواست کرد که این آهوار آزاد کن آنرا آهوار
 بفرموده سردار و ازاد نمود آهوار و میگفت شهدان لا اله الا الله و شهدان محمد رسول
 الله **مبحث پنجم** آنکه عبدالله ابن عباس رضی الله عنه روایت میکند که عمر ابن ابی صغیر
 روزی کوساری اصد کرده بود بخانه خویش میبرد تا او را بکشد و بریان کند درین اثنا که پیش
 بجیمی افتاد صغیر پرسید این چه کردی آنکه اجتماع نموده اند گفتند محمد ابن عبدالله است که دعوی
 نبوت میکند و اصحاب و تابعان او نیند کردوی جمع شده اند صغیر بمیان آنها رفت
 گفت یا محمد صغیر علیه السلام بگفت ای تو نموی که کنایان بنو نموی کورم تا این کوسارایان
 بنو نادر و کوسار را در برابر روی آنحضرت انداخت کوسار راه را برگشت و گفت حضرت
 فرمود اینها الضب اقبل کوسار بازشت فرمود ای ضب کوسار زبان فصیح زبان
 عربی چنانکه حاضران شنیدند گفت لبیک و سعید گفت فرمود که ای پسر شی گفت آنقدری
 که در بهشت یعنی عرش در بهشت است رحمت او و در دوزخ است عذاب و عقاب
 حضرت فرمود من کیستم کوسار زبان فصیح گفت تو رسول پروردگاری و خاتم پیغمبر
 هر که تصدیق رسالت ترا بکند فلاح و دستکاری او است صغیر چون این حکم ترا از
 زبان او شنید گفت شهدان لا اله الا الله و شهدان محمد رسول الله
مبحث ششم آنکه عقیل بن ابی طالب رضی الله عنه روایت کند که در سفری همراه پیغمبر

[illegible]

هر روزه

سر جعبه فیه مستوره که زاده آزاده مغفور ابو طاهر است
 و زاده کیونماده مرحوم محمد فاطمه برادران خرد و فاضله است که سر خردیدارم و سر
 از جعبه از دستمال و در پهلایل از بطن مادر در جگر تربت پدر قرار گرفته و از بین آن غره ناحیه خضه دره با صوفی که سید طبعی و شوق تحقیقی
 در تربت اولاد و تقویت اکباد داشت و ششم نجاشی در چشم نهمه روشنائی یافت که هر سید طبعی و دجبت فطری و جلاله کتاب شد
 تا روزی بود این مستعدین و دفاتر تا غنیمت جبر در در افتاد تا سخی از اکراد و تصدیق بر این جلادیم نظر آمد بعد از مطالعه و پس از کاتبه و دوم و سوم
 که شریک ز کفیت احوال حال ولایت این ولایت تجرید تقویر در آورده بودند اگر چه شخصی گفته ولی آری ناسف بود و محلی از آن یافته طبع نهاد
 زهن و قواد کتید و فید را بر خود لازم دیده و تجرید این نظر بر دستم و تغییر احوال رحم ان لم خان که نموده فرادیس نجاشی با در ضاع خسر و خان و جبا
 زرا احوال رحسان و الی لاشان را بیان ساختم محمد صدر گفته فید از فراغ اندام و سر کاتبان سه چهار سالی در عهد امن و دلمان خنوده
 محمد صدر

خان بر وفای کید و از ادخان متعاضد شد و کمر بر اطاعت و
قبول و بعد ازین در صفو عراق و لشکر کتی مانند کریم خان بسم
شد مردم عراق کسی را کمان نمیدادند بدو کوفتند و سپاه دشمن
وقت مرحوم محمد حسن خان قاجار در حدود استرابل و مازندران
را اهل سپاه عراق و بعضی از خوانین افغان و از نیک و مردم
کتاب بوسی میکردند و اکثر سپاهیان افشاریه در مرکب آن مرحوم
بوم اهل ایران با وجود بودن کریم خان در عرصه مطیع و متفقا محمد
بولت و فرما فرمای غیبه تبار مرتب و پادشاهی سلسله علییه
روز سید بود چند روزی بچندین اخصاص باریکها کرد امور کارخانه
و منوط و مربوط به اوقات میشت و هفت روز مهر خشان در ملک بختاری آن سلسله جلیله بان
نکشته و نیز در خشان طالع از بدنه پادشاهان در مطلع السعدین صاحب خستیهاری لامع
و ساطع شده بود کریم خان رند از راه خود تاسی و مغوری بدولت و سپاه ممونه در صورت حونی
و ذرات نفس و قابلیت زمانه محمد حسن خان را به مثال و اقران حساب کرد و در نبودن او میگوشت
و برای خودنمای اعیان چون شیره و پروانه در عراق جلوه کرد و جولان ده بود کرد سپاه محمد حسن خان میگشت
تا با او کاوش و پرخاش نماید اتفاقا بقول محمد حسن خان بر خورد بعد از نلده و قیاس چون لوگر بعد از

خان برفعاله کید و ازاد خان متعاهد شد و کمره اطاعت و
 قبول و بعد ازین در صفه عراق و شولکتی مانند کریم خان بسم
 شد مردم عراق کسی را کمان نمیدادند بدو آوردند و سپاه قشون
 وقت مرحوم محمد حسن خان قاجار در حدود استرآباد و مازندران
 را اهل سپاه عراق و بعضی از خوانین افغان و اوزبک و مردم
 کابل و بمی میکردند و اکثر سپاهیان افشاریه در مرکب آن مرحوم
 بود اهل ایران با وجود بودن کریم خان در عرصه مطیع و وفادار محمد
 برکت و فرمانفرمای غیبه تبار مرتب و پادشاهی سلسله علییه
 روز السید بود چند روزی بچندین ائمه خاصین باز چها کرد امور کارخانه
 الهی موقوف و مربوط بر اوقات میشد و همواره هر خشان در ملک بختاری آن سلسله جلیله پادشاهان
 نکشته و نیز در خشان طالع آئزیده پادشاهان در مطلع السعدین صاحب خشیاری لامع
 و ساطع نشده بود کریم خان زند از راه خود تاسی و مغوری بدولت و سپاه عمده در صورت حونی
 و ذنارت نفس و قابلیت زمانه محمد حسن خان را به مثال اقران حساب میکرد و در نبودن او میگوشتند
 و برای خودنمای همیشه چون شیره و پروانه در عراق جلوه آید و جلال ده بود کرد سپاه محمد حسن خان میگشت
 تا با او کاوش و برخاستن نماید اتفاقاً بقشون محمد حسن خان برخورد نمود از نلایه و نفایس چون گوگرد اعدا

فصل چهارم: در ذکر نسب اکراد و نسب ولایه و حکام اردلان و ایام سلطنت و حکومت ایشان در اردلان

او مأمون بیگ پسرش نیز به حسب قابلیت و استعداد خود ولایت متصرفه‌ی بیگ پدرش را متصرف شده، تا اینکه سلطان سلیم پادشاه روم، سلطانعلی بیگ را با قشون به عزم تسخیر و انتزاع، شهرزور را از ید تصرف مأمون بیگ روانه [نمود]، مأمون بیگ این خبر را شنیده، تدارک خود را دیده و به جلالت تمام به نزد سلطان روم رفته، سرخاب بیگ عمویش ولایت مأمون بیگ برادرزاده‌اش را ضمیمه‌ی رسید ولایت خود کرد. اظهار اطاعت و انقیاد را به درگاه شاه طهماسب اول که پادشاه ایران بود، کرد. مأمون بیگ برادرزاده‌اش، که به نزد سلطان سلیم پادشاه روم رسید، بی‌تقصیری خود را بدو عرض و اظهار اطاعت و انقیاد خود را نسبت به او نمود. سلطان واقف حال او شد، گفت: من ترا مرخص نمی‌کنم، که به کردستان و شهرزور بروی. او را خلعت فاخره کرده و حله من توابع بغداد را به طریق سیورغال به مأمون بیگ داد و او را مرخص کرده و محال سروچک را نیز به اسمعیل بیگ دادند و مدتی مدید مأمون بیگ و اسمعیل بیگ پسرش سیورغال پادشاهی را بی تصدیع و تعب متصرف بودند و خود را منسوب با آل عثمان می‌دانستند. و سرخاب بیگ هم در شهرزور و اردلان رسید [حصه‌ی] مأمون بیگ و محمد بیگ و خود را حکومت می‌کرد. خدمتگزار پادشاه ایران بود، تعیش می‌کرد؛ تا اینکه در سنه‌ی نهصد و پنجاه سال هجری القاص میرزا برادر شاه طهماسب اول گریخت و به نزد سلطان روم رفت. بعد از رسیدن او به درگاه سلطانی، دو سه دفعه عسکر سنگین به القاص میرزا به عزم تسخیر ملک ایران داده، آمد کاری پیش نبرده، بی نیل [به] مقصود عودت می‌نمود. بعد از اینکه یأس کلی برای القاص میرزا در طرف پادشاه روم حاصل بود، از آنجا حرکت و به نزد سرخاب بیگ آمد؛ او را شفیع خود در نزد شاه طهماسب برادرش ساخت.

سرخاب بیگ نیز عریضه‌ای به خدمت شاه طهماسب نوشت؛ گزارش القاص میرزا [را] به نحوی که گذشته بود، تفصیلاً عرض و استدعای عفو او را کرد. شاه نیز حسب الاستدعای سرخاب بیگ از جرائم القاص میرزا گذشت و به دستور پیش حکومت شیروان را بدو شفقت فرمود. القاص میرزا نیز در شیروان حاکم بود و شاه

اصل اکراد و بعضی از مؤرخان و ناقلان آنها را از نسل چند نفر آدمان می‌شناسند، که در عصر ضحاک سبب به سفاکی او در جبال و اکناف و شعیب و کوه خودشان را مختفی و متواری و پنهان کرده بودند. یکی ازوها موسوم به 'کرد' بود؛ زآن سبب اکراد را از نسب او محسوب می‌کنند و ازو به چهار طایفه موسوم و منقسم می‌کردند. اول مردم ببه، که مشهور به کرماج می‌باشند؛ دوم ایل کلهر، سوم طایفه‌ی لر، چهارم ایل و طایفه‌ی گوران. و از عموم اکراد ایل اردلان، که از نسل بابا اردلان می‌باشند؛ بالنسبه‌ی سائر طوایف، ملوک و سلاطین و اشخاص معتبر و صاحب داعیه و بزرگ منش بوده‌اند. در ایران و مملکت روم والی و بگریگی بوده‌اند و هستند. به تداول ایام به محال پلنگان آمده‌اند. مدتی در میان طایفه‌ی گوران نشسته‌اند. و از طرف امیر تیمور گورکان شهرزور را به بابا اردلان تفویض [نموده]، چند وقتی حکومت درین ولایت و شهرزور کرده تا اینکه فوت شد. کلوک نام پسرش نیز، چون پدرش حکومت این سامان و شهرزور را استقلالاً نمود، تا وفات کرد. بعد ازو بدین تفصیل اولاد و احفاد و نبیره‌ی بابا اردلان حکومت شهرزور و توابع و کردستان را نموده‌اند.

خضر ولد کلوک، الیاس ولد خضر و خضر ولد الیاس و حسن ولد خضر و بهلول ولد حسن و منذر ولد بهلول و مأمون ولد بهلول و ایالت و حکومت [را] به مأمون بیگ منتقل [کرده] و بدین جهت طایفه‌ی اردلان به ماموی مشهورند، که از نسل مأمون بیگ می‌باشند. مدتی استقلالاً در شهرزور [حکومت کرده] و توابع و کردستان را تصرف نمود تا فوت گردید. از مأمون بیگ سه نفر پسر متخلف بیگ بیگ و سرخاب بیگ و محمد بیگ [به‌جاماند، که] ولایت متصرفه‌ی خود را در بین پسرانش بدین نحو تقسیم و توزیع نمود: در حیات خودش ناحیه‌ی ظلم و نفسود و شمیران و هاوار و دوزان و گلغنبر را به بیگ بیگ و طرف نوی و مریوان و تنوره و کلو و کلاس و اورامان [را] به سرخاب بیگ و محال سروچک و قراطاق و آلان و شهرزور را به محمد بیگ داد. و بیگ بیگ بعد از فوت پدرش چهل و دو سال در محلات متصرفه‌ی پدری حکومت بالاستقلال کرد. و بعد از فوت

طهماسب، به سبب اینکه کار القاص میرزا را باعث شد، از سرخاب بیگ راضی و اظهار شفقت و نوازش به او می‌نمود. چند وقتی که گذشت؛ شاه طهماسب شاه نعمت‌الله قهستانی را با بعضی از امراء و امناء خود به نزد القاص میرزا به شیروان فرستاده، که او را اطمینان داده، به حضور شاه ببرند. اشخاص مرسوله نیز در رسیدن به نزد او سعی بلیغ نمودند و القاص میرزا رضامند به همراهی اوها به خدمت شاه طهماسب برادرش آمد. در رسیدن شاه امر مقرر فرمود، القاص میرزا را مقید و محبوس نموده و به چند نفر سپرده، او را به قلعه‌ی قهقهه روانه، که در آنجا محبوس باشد. بعد از یکسال شاه امر نمود، که القاص میرزا را از سر دیوار قلعه‌ی مزبور به پائین انداخته، فوت گردید. و شاه طهماسب در مقابل این خدمت نمایان، مقرر و امر کرده بود، که هر ساله مبلغ یکهزار تومان از خزانه‌ی عامره به وجه انعام مستمری برای سرخاب بیگ می‌آوردند. مدتی بدین انعام مستفیض می‌شد و به خدمتگزاری شاه طهماسب مشغول بود. مخالفت و خیانت نسبت به پادشاه از او صادر نشد و سرخاب بیگ شصت و هفت سال بالاستقلال والانفراد حکومت شهرزور و اردلان را کرد. بعد از فوت سرخاب بیگ یازده نفر پسر او در صفحه‌ی روزگار بودند، بدین تفصیل: حسن بیگ، اسکندر بیگ، سلطانعلی بیگ، یعقوب بیگ، بهرام بیگ، ذولفقار بیگ، اسلمش بیگ، شهنسوار بیگ، صاروبیگ، قاسم بیگ، بساط بیگ و محمد بیگ. بعد از فوت پدرش مأمون بیگ و سرخاب بیگ هم در حیات بود، سروچک و قراطاق و شهرزور و آلان را متصرف بود. سرخاب بیگ به زور خودش محمد بیگ را اخراج و ولایتش را از دست او گرفت. و محمد بیگ نیز به شکوه به درگاه سلطان سلیمان پادشاه روم رفت. سلطان روم، رستم پاشای وزیر اعظم و عثمان پاشای میر میران بغداد و محمد پاشا را با عسکر جرار برای انتقام محمد بیگ و انتزاع ولایت از دست سرخاب بیگ مأمور و تعیین کرده، سه‌هزار عسکرها بر سر قلعه‌ی ظلم آمده، آن را دو سال تمام محاصره کرده و در ایام محاصره محمد بیگ به ضرب گلوله‌ی تفنگ مقتول شد. در این اثنا، که این خبر به شاه طهماسب رسید، قشون تدارک دیده، به امداد سرخاب بیگ فرستاد. عثمان پاشا ترک محاصره را کرده، به شهرزور رفت، در آنجا فوت گردید. و مردم محصورین درین بین فراغتی دیده،

قلعه‌ی ظلم را خالی [کرده] تا [اینکه] در سنه‌ی ۹۶۹ محمد پاشا، که یکی از پاشایان مأمورین سلطان روم بود، درین وقت فرصت یافته، به میان قلعه‌ی ظلم با قشون تابع خود رفت، قلعه‌ی مزبور را تسخیر و به تصرف خود درآورد. همینکه، قلعه‌ی ظلم به تصرف سرعسکر روم [در] آمد، سایر قلاع و بقاع دیگر که در شهرزور و توابع او بود، به تصرف عسکر روم [در]آمدند. از آن تاریخ الی الآن ملک شهرزور داخل خاک و قلمرو روم شد و به تصرف آل عثمان رفت. و سلطانعلی ولد سرخاب بیگ بعد از فوت پدرش، سه سال در اردلان حکومت کرد، فوت گردید. از دو پسر ماند: تیمورخان و هلوخان. و بساط بیگ بعد از فوت سلطانعلی بیگ برادرش، چند وقتی حاکم اردلان شد و در آن وقت هرج و مرج رو[ی] داد.

[تیمورخان اردلان]

تیمور خان [که] پسر سلطانعلی بود، دست تطاول به ولایت اردلان دراز [کرد]، تاخت و غارت و نهب و تاراج [را آغاز] کرده، هردم طرفی را نهب می‌نمود، خودنمائی و شجاعت اظهار می‌کرد؛ شاید ولایت را از دست بساط سلطان انتزاع نماید. تا بساط سلطان در حیات بود، اردلان را به تصرف تیمورخان نداد. بعد از فوتش تیمورخان حاکم اردلان شد و در سنه‌ی ۹۸۸ مطیع سلطان مراد پادشاه روم گردید. و او نیز در مقابل اطاعتش، سلطان روم سالیانه مبلغ صد هزار آغچه، که مال متوجهی شهرزور در دیوان آل عثمان بود، به تیمورخان به وجه انعام می‌داد. و [او] ولایت متصرفه‌ی خود را در بین اولادش، بدین نحو تقسیم کرد، که سهندج و محل حسن آباد و قزلجه و توابع آن را به سلطانعلی بیگ پسر بزرگش داد؛ و قراطاق را به بوداق بیگ پسر کوچکش داد و مریوان را به مراد بیگ پسر دیگرش [داد] و شهر بازار را به میرعلم‌الدین پسر کوچکترش تفویض نمود. و محال سنقر و دینور را به زور خود ضمیمه‌ی ولایت خود کرده، چونکه از طرف سلطان روم [به] میر میران ملقب بود، سه طوق را برای او فرستادند، تیمور پاشا شد. به مرور دهور داعیه پیدا کرده، اطاعت به پادشاه ایران و سلطان روم نمی‌کرد و ولایت آنها را دست انداز و غارت می‌نمود. استقلالاً حکومت اردلان با توابع و شهرزور با توابع را می‌کرد و تاخت و تاراج اطراف و جوانب ولایت خود را می‌نمود؛ تا

اینکه تاخت ولایت عمر بیگ کلهر را کرد. عمر بیگ نیز طلب اعانت از شاهوردی خان لر نمود؛ او نیز تدارک قشون را دیده، به معاونت عمر بیگ کلهر آمد. دوباره تیمورخان تاراج بسیار از عمر بیگ گرفته، شاهوردی خان با قشونی که همراه آورده [بود]، در کمینگاه بوده؛ تیمورخان با سپاهش که مال زیادی از ایل عمر بیگ نهب کرده بودند، مشغول آن می‌شوند. قشون شاهوردی خان و عمر بیگ در کمینگاه بیرون آمده، می‌خواسته که تاراج [را] از دست تیمورخان و اتباعش استرداد نمایند؛ به جنگ می‌انجامد. مجادله‌ی عظیم الشان در بین ایشان واقع [گشته]، شکست به قشون تیمورخان راه یافته، لشکر کلهر و لر غالب آمده و تیمور خان در آن جنگ دستگیر شده، به نزد شاهوردی خان آوردند، مدتی او را نگاهداشته، بعد از آن او را مرخص نموده، به ولایت خود آمد. و اکثر مردم معروف و معقول اردلان درین معرکه مقتول و عمر بیگ نیز به مال منهوبه‌ی خود رسید؛ مظفر و منصور به میان ایل خودش عودت کرد. و چند وقتی برین مقدمه گذشت، باز هوس تاخت ولایت زرین کمر، که به گروس مشهور است، به سر تیمورخان افتاد. و دولتیار سلطان سیاه منصور، که به امر پادشا حاکم گروس بود، کمک طلبیده، از جانب شاه بعضی قشون ابواب جمع او شد. بعد از رسیدن لشکر امدادی و تدارک طایفه و ایل خود، سپاه معقول آراسته به عزم جنگ، تیمورخان پیش آمده؛ تیمورخان که به مردانگی و شجاعت و سپاه خود مغرور بود، به مقابله آمده و دولتیار سلطان سیاه منصور نیز با جمعیت و قشون زیاد به میدان تیمورخان اردلان آمد و مجادله و جنگ عظیم در بین اوها واقع [شد]. بعد از کشش و کوشش جانین دولتیار سلطان سیاه منصور غالب [گشته] و شکست فاحش به سپاه اردلان رسید، و تیمور خان والی اردلان در آن معرکه مقتول گردید.

[هلوخان اردلان]

بعد از قتل و فوت تیمورخان، هلو خان برادرش حاکم گردید، که به رشادت و شجاعت و سخاوت و استعداد و آراستگی از تیمور خان زیاده‌تر بود. در اصل خود را منسوب به سلطان مراد روم می‌کرد و اظهار خدمتگذاری هم به پادشاه ایران می‌نمود. دو سه سال بدین نحو حکومت اردلان را کرد، تا اینکه استعداد و تدارک و مکنّت و شوکت به‌هم‌رسانید. خودسر و

استقلالاً اردلان را متصرف [گشته] پیشکش برای کسی نمی‌فرستاد و باج و خراج به پادشاه ایران و سلطان روم نمی‌داد. و همین در زیاد کردن ولایت و شوکت و سپاه بود. قلعه‌ی ظلم و قلعه‌ی پلنگان [را]، که پایتخت گور[ا]نان بود، با قلعه‌ی حسن آباد ضمیمه‌ی ولایت خود کرد. مدتی مدید خودسر حکومت کرد و در عهد خود در چندین جا، مساجد بنا [نهاد] و شعار اسلام را زیاد [کرده] و ولایتش امن و امان و رعیت مرفه‌الحال، روزگار را به سر می‌بردند. سلطان روم و پادشاه ایران با او نوازشات می‌کردند و هلوخان هیچکدام را مطیع و منقاد نبود، و اطراف و جوانب خود را نهب و دست اندازی می‌نمود. و شاه عباس از کردار و رفتار و سلوک هلو خان عاجز شده، چندین دفعه به مقام بازخواست او برآمده، اعتنای و گوش به او نکرده، باد غرور به دماغش متصاعد [شده] خوف از سلطان و پادشاه نداشت.

شاه عباس برای دفع هلوخان با لشکر انبوه و سپاه کوه شکوه از اصفهان حرکت [کرده] و به همدان رسید. کوچ بر کوچ به قریه‌ی میهم اسفندآباد نزول اجلال فرمود. شاه عباس به عزم مشورت بر سر تپه‌ای رفته، امنای دولت را چند نفر بدانجا می‌طلبید. آلی‌بالی زنگنه جد شیخعلی‌خان مشهور، که جلودار شاه محسوب و حریمیت داشت و از جمله‌ی مقربان عمله بود؛ در نظر مبارک ایستاده، قدیمی آن درگاه آسمان جاه بود. شاه عباس با امنای دولت مشورت گرفتن هلوخان و خراب کردن قلعه‌ی حسن آباد و ولایت اردلان را می‌فرمود؛ در پیشگاه پادشاهی هرکس هرچه را صواب و صلاح می‌داند، عرض می‌نماید. آلی‌بالی به سبب قدیمی‌گری و سابقه‌ی خدمت، گستاخی نموده، پا پیش می‌گذارد و عرض می‌کند: که قربان سم ستور مبارکت شوم، که هلوخان و ولایت اردلان چه قابلیت دارد، که پادشاه عظیم الشان چون قبله‌ی عالم با این سپاه سنگین، که از تعداد مور و ملخ افزونتر است، از اصفهان حرکت و برای تنبیه و دفع هلوخان اینقدر راه بیاید؟! ما همسایه‌ایم، بلدیت داریم، در جا و مکان و متانت قلعه‌ای که درو نشسته داریم، اگر محاصره را فرمودید؛ زود به دست نیامد و به آسانی مسخر نشد و خدای ناخواسته درین بین چشم زخمی برای سپاه رو[ی] داد و سلطان روم این حرکت نامالایم را بشنود؛ خیلی حرفها را به دل راه می‌دهد، صاحب

اختیارند! شاه عباس این حرف را می‌شنود، تأملی کرده، رو به امناء و رجال دولت می‌کند: که آلی بالای سخن عاقلانه‌ای عرض کرد. رجال و امناء دولت تصدیق کردند. شاه همان ساعت فسخ اراده‌ی گرفتن هلوخان و تخریب کردن ولایت متعلقه به او نموده، مصمم رفتن و تسخیر مملکت آذربایجان را پیشنهاد خاطر انور کرده، فردای همان روز اردوی همایون از میهم اسفندآباد حرکت و عنان عزیمت را از راه صفاخانه‌ی افشار به صوب ایروان معطوف و به سبب عرض مناسب، که به طبع مبارک خوش آمد، منصب وزیر اعظمی را به آلی‌بالی زنگه مفوض [کرد].

شاه عباس بعد از رسیدن اردوی کیوان شکوه به خاک افشار، خان احمد خان، ولد هلوخان را که مدتی بود، مستلزم رکاب شاهی و در آستانه‌ی علیه جان فشان‌ی نموده، به حضور طلبید. بعد از اینکه، به نظر اشرف مشرف و منظور نظر عاطفت اثر گردید و خلوت خاص بود؛ به لفظ دربار فرمودند: "که بندگان* همایون ما چندین سال است ترا مشمول نوازشات کرده و یکی از پرده‌نشینان سراق حرمسرای پادشاهی [را] به تو شفقت [کرده]، امثال تو هیچ فردی بدین فیض عظمی مستفیض نشده، تا حال در حجر تربیت شفقت شاهی پرورش یافته و اردوی همایون از اصفهان نهضت برای دفع و گرفتاری هلوی پدرت و ویران کردن قلعه و ولایت او بود. بدینجا که رسیدیم، او را قابل تنبیه و بازخواست

* در حالیکه مورخین ایرانی و از جمله اسکندر بیگ ترکمان که منشی شاه عباس صفوی بوده، اشاره‌ای به این مطلب ندارند، که شاه عباس خواهری به نام زرین کلاه داشته؛ تاریخ نگاران اردلان از جمله نویسندگان 'تحفه‌ی ناصریه ص. ۱۳۰' و 'حقیقه‌ی ناصری ص ۱۰۷' برای نشان دادن عظمت و شکوه خان احمد خان و توجه شاه عباس به دلاوری و بزرگی وی، عنوان می‌کنند، که شاه عباس 'زرین کلاه' خواهر خود را به عقد خان احمد خان درآورده است. مستوره این داستان را با آب و تاب بیشتری بیان داشته و می‌نویسد: "بعد از مدتی که جوهر ذاتی و استعداد و آراستگی خان احمد خان بر شاه عباس معلوم آمد؛ بر رتبه‌ی او افزوده و درخشان گوهر درج شاهی و فروزان اختر برج سلطنت پناهی آغنی همشیره‌ی مکرمه‌ی خود را که موسوم به 'زرین کلاه' بود، به او عنایت فروده، به شرف مصاهرت شاهی سرافراز آمد. مستوره، ماه شرف خانم، تاریخ اردلان، ص. ۳۰-۳۱، به اهتمام ناصر آزاد پور، سندج دوم ژانویه ۱۹۴۶، سندج، چاپخانه‌ی بهرامی. (سه‌پان)

ندانستیم. عفو جرائم او را در مقابل خدمت و جانسپاری تو فرمودیم؛ حال باید به قلعه‌ی حسن‌آباد رفته، هلوی پدرت را به اصفهان روانه کنی و خودت در جای او نائب باشی، تا هرچه خودم مقرر کنم."

خان احمد خان حسب الفرموده، از آنجا حرکت و به اندک زمانی خود را به اردلان رسانید. شب غفلة به پشت دروازه‌ی قلعه رفته، قاپوچی دروازه را وا کرده، خان احمد خان به خانه رفته و هلوخان پدرش را با خبر کرده و فرمان قضا جریان شاه عباس را بدو نموده، به اندک زمانی تدارک هلوخان پدرش را دیده، او را به اصفهان روانه و خودش استقلالاً بر مقرر حکومت پدری نشست. و هلوخان به اصفهان رسیده، شاه عباس امر کرده، در اصفهان یکدست عمارت معقول بزرگانه برای او خالی و مفروش نموده و اخراجات یومیه‌ی ملوکانه زیاده از فراخور او، برای هلوخان و عمله‌اش قرار می‌دهند، و نوازشات در باره‌ی او مبذول [داشته]، در نظر شاه دائم واقف حضور می‌باشد. و هر روز مشمول انعامات و اشفاقات پادشا [ها] نه می‌گردد؛ و اعزاز و احترام و توقیر و اکرام او را منظور نظر شاهی بود و روزگار را به خوشی در اصفهان می‌گذرانید، تا فوت شد.

[خان احمدخان]^۱

خان احمدخان در سنه‌ی ۱۰۲۵ به امر حکومت و ایالت اردلان از طرف شاه عباس سرافراز [گشته]، بعد از استقرار و استقلال به مقر حکومت پدری، چون هلوخان پدرش شروع به دست انداز [ی] و نهب و غارت ولایت روم و اطراف و جوانب نموده، از آن جمله طایفه‌ی بلباس، که هرگز باج به کسی نداده و نمی‌دهند؛ مطیع هیچ صاحب کاری نبوده‌اند، چندین دفعه خان احمد خان تاخت بلباس را کرده و معارف اوها را به قتل رسانیده؛ آخر الامر طایفه‌ی بلباس مطیع و منقاد او شدند؛ از اوامر و نواهی خان احمد خان بیرون نبودند و به سعایت درویش محمد پاشا و بکر صوباشی، بغداد به تصرف شاه عباس رسید. خان احمدخان ولایت ببه و

^۱ خان اکراذ یعنی خان احمد سال 'بخت' (۱۰۰۲) آمد از عدم بیرون. سال کج بخت' (۱۰۲۵) یافت حکم جلوس در 'غلط' (۱۰۳۹) گشت ابله و مجنون. باز صحت بیافت اندر 'غم' (۱۰۴۰) یافت حکمی از پیشتر افزون. سال 'غمها' (۱۰۴۶) هزیمتش دادند رفت بیرون از این زمانه‌ی دون.

سوران و آکو و عمادیه و موصل را حسب فرمان شاه عباس تصرف می‌کرد و برای شهرت، امر کرد، که 'گاو‌هوله' از موصل آورده، در قریه‌ی حسن‌آباد غله به او کوبیده، تا حال تحریر از یکصد و پنجاه سال متجاوز است، همان شهرت باقیست و طایفه‌ی داسنی را نیز تاخت نمود. رشادت و شجاعت و مردانگی او درین سرحدات به جلوه‌ی ظهور رسید. سرخاب بیگ پسرش که از یکی [از] حمله نشینان سرادق حرمسرای شاهی به خان احمد شفقت شده، متولد شده بود، و به کمال رشد رسیده و قابلیت او مقروع و سامعه افروز شاه بوده، یکروزی از روی شفقت امر به احضار سرخاب بیگ فرموده، فیض یاب حضور باهر النور شاهی و منظور نظر عاطفت اثر پادشاهی شد. شاه صفی اظهار شفقت و اشفاق و لطف و اعطاف و نوازشات پادشاهی نسبت به سرخاب بیگ ولد خان احمد خان کرده و او هم در کمال ادب جواب شاه را به شکر گذاری و تحیات عرض می‌کند. شاهوردی خان لر، که سابقاً مرقوم گردید، که کمک و امداد عمر بیگ کلهر را کرد و به جنگ تیمورخان عموی خان احمد خان آمدند، همان عداوت در دلش باقی بود. در پیشگاه شاهی ایستاده و این دم را فرصت و مجال گفتگو دانسته، عرض می‌کند: که این پسر احمد خان علاوه‌ی نجابتش و قرابتش به آستانه‌ی علیه، در نفس الامر جبلی ذاتش خیلی قابلیت و استعداد در ناصیه‌اش پیداست و پشت و قوت و ایل و طایفه‌ی عظیم هم دارد. شاه صفی از گفتگوی شاهوردی خان لر متوهم گردیده، همین حرف را در خاطرش ذخیره، خیالهای دور را کرده؛ بعد از قلیل مده سرخاب بیگ ولد خان احمدخان را در اصفهان کور و از بینایی عاری کرد.

این خبر هائل به خان احمد خان رسید. اینقدر جزع و فزع و خیالات فاسد برو مستولی شدند، دیوانه [گشته] و عقل او زائل گردید. جنون او یکسال طول کشید. بعد از یکسال افاقه‌ای برای او حاصل و به حال طبیعی عودت نمود؛ رو از اطاعت شاه صفی برتافته، اظهار انقیاد را به سلطان روم کرد. شروع به نهب و غارت ولایت سرحدات نموده، همدان و گروس و سنقر را با اردلان و شهرزور در تصرف داشت. خودسری و خودنمایی در این سرحدات بسیار کرده، رعایا و برایا و اهل ولایت عجز و شکوه‌ی خود را چندین بار به بارگاه پادشاه ایران عرض و به لیت و لعل آنها را استمالت می‌داد. تا

اینکه بی اعتنائی و بی‌باکی خان احمدخان به حد کمال رسید و به هیچوجه منزجر و متنبه نمی‌بود. طغیان او به پایان آمد. شاه صفی زال خان و سیاوش خان را با قشون بسیار برای تنبیه و دفع شر خان احمد خان درین سرحدات مأمور و تعیین کرده. خان احمد خان که این خبر را می‌شنود، برای امداد و اعانت به دولت عثمانیه عرض می‌کند. از جانب سلطان روم نیز منوچهر پاشا را با عسکری زیاد مأمور و راهی کرده، به امداد خان احمد خان آمد. کوچ بر کوچ تلاقی فریقین در کنار دریاچه‌ی مریوان شد. بعد از اینکه تلاقی فریقین واقع گردید، در بین اوها مجادله‌ی عظیم اتفاق افتاد. بعد از کشش و کوشش بسیار اولاً سپاه قزلباش شکست یافت؛ مردم رومی پیش راه را گرفته، که غرق آب شوند. زال خان که سرکرده اصل بود، به قشون و ابواب جمیع خود گفت: که درین جنگ، که واقع شده رو به فراریم، نجاتی نداریم. یکطرف شمشیر و یکطرف آب دریا، راه فرار را نداریم، که بیرون رویم و ازین ورطه نجات یابیم، پس مناسب و صلاح کار ما چنین است: متهورانه شمشیر بکشیم و خود را به قلب لشکر اعدا بزنیم، بلکه فرجی و فرحی در آن برای ما رو دهد! دلاوران ایران همگی متفق اللفظ گردیده، پای جلالت و جرأت پیش گذاشته، جنگ مردانه کرده و ایستادگی در میدان رزم نموده، شکست به سپاه روم داده، قشون قزلباش غالب آمده، فتحی معقول برای لشکر شاه رو [ی] داد. خان احمد خان با معدودی از مردم اردلان، از معرکه روبرتافته، راه فرار پیش گرفته، به موصل رفت و در همان سال در موصل فوت کرد.

[سلیمان خان پسر امیر علم الدین]

و امیر علم الدین ولد میر سلطانعلی، ولد تیمورخان، در ایام خان احمد خان مدتی خدمت به صاحبکاران روم کرد، فایده‌ای ندیده و سلیمان خان پسرش در خدمت خان احمد خان به خدمتگذاری مشغول بود. چون آثار شجاعت و رشد در ناصیه‌اش پیدا بود، خان احمد خان هرگز ازو راضی نبود و او را در هیچ باب ملاحظه نمی‌کرد و خدمت او در نظرش جلوه نمی‌کرد؛ بلکه در خیالش چنین خطور می‌کرد، که او را طرد نماید. سلیمان خان ازین سلوک و رفتار خوف و رعب حاصل [کرده]، چاره‌ی خود را در گریز دانسته؛ شب گریخت و به دربار شاه صفی در اصفهان رفت. در رسیدنش بر

آستانه‌ی علیه و به نظر فیض منظر شاهی مستفیض گردید. شاه او را آفرین و تحسین می‌کند. تا در خدمتش بود، مردانگیها و خودنمایی کرده، مشمول نوازشات و مستحسن طبع والا شده. در رسیدن خبر خان احمد خان، که به جنگ آمد و عسکر روم را با سرعسکر برداشته، آمده جدال و شکست یافته، به موصل فرار کرده، به قلیل فاصله در همان سال در موصل فوت گردیده. سلیمان خان که مستلزم رکاب همایون بود، به والی اردلان [منصوب] شد؛ او را مخلص به خلعت فاخره به اردلان روانه نمود. و سبب اینکه در نظر انور منظور و ملحوظ بود، که در جنگ ایروان مستلزم رکاب و خدمتش در نظر شاه پیدا و جلوه‌گر بود، که سلیمان خان تنها اسب دوانیده تا به دروازه‌ی قلعه‌ی ایروان رسید. چند نفر از مردم مخصوص را کشته و زخم زده، در وقت مرخصی شاه صفی او را نوازش کرده و به آئین و طمطراق هرچه تمامتر او را به ولایت اردلان فرستاد. و سلیمان خان بعد از استقلال و استقرار در امر حکومت اردلان، قلعه‌ی حسن‌آباد را که مقر حکومت آباء و اجدادش بود، خراب و ویران [کرده]، سکنه‌ی آنجا را کوچانیده، آمده در سنج بنای آبادی و عمارات و مساجد و بازار گذاشته. به سبب اینکه سلطان مراد پادشاه روم قلعه‌ی بغداد را محاصره نموده، به قلیل مده او را فتح [کرده] و خسروپاشا را با لشکر تعیین کرد، که شهرزور و شهر بازار و قراطاق و قزلجه و سروچک و غیره را به تصرف سلطان روم [در] آورد، از آن روز محلات مزبوره از تصرف والی اردلان بیرون رفته، حکام ببه متصرف می‌شوند و خدمت به وزیر بغداد می‌کنند؛ و خسرو پاشا در مریوان با لشکر قزلباش جنگ نمود، مظفر شد. و سلیمان خان نیز دست تطاول از نهب ولایت آل عثمان کوتاه [کرده] و اکتفا به حکومت اردلان و توابع آن، که سقز و بانه و مریوان و اورامان و جوانرود [بود]، نمود. و موعده بیست و دو سال در اردلان حکومت کرد و به سبب بعضی شجاعت و رشادت [که] از سلیمان خان به ظهور می‌رسید؛ شاه عباس ثانی ازو متشکی و او را به حضور خود، به اصفهان طلبید؛ او را نگاه داشت. شاه روزی دوازده خوانچه حاضری چاشته و شب دوازده قاب طعام و سائر مصارف برای سلیمان خان مقرر

نموده و یکدست عمارت معقول فراخور حال او و عمله‌اش بدو شفقت [کرد].

[کلبعلی خان]

ایالت اردلان را در سنه‌ی ۱۰۶۸ هجری شاه عباس ثانی به کلبعلی خان مفوض و مرجوع [داشت]. به معرفت مرید ویس سلطان کلهر ناظر سلیمان خان پدرش بعد از استقرار و استقلال کلبعلی خان به مقر حکومت پدری، مریوان را به خسرو خان و سقز را به سهراب سلطان پسران خود و اورامان و بانه [را] به حاکم‌زاده‌های خودشان واگذاشت نمود و حکومت جوانرود و ایل جاف را به صفی خان سلطان گوران داد و پلنگان را به مرید ویس سلطان کلهر، [که] ناظر سلیمان خان پدرش بود، داد. و محمد سلطان گلباغی و سائر امراء و اعیان و سلاطین سرحدات همگی متفق اللفظ شدند، که به دل و جان به صواب دید ریشسفیدان و امراء و فرموده‌ی کلبعلی خان والی، خدمات دیوانی و امور ولایت را به راه ببرند. بدین روش از سخن حسابی یکدیگر بیرون نروند، مطیع و منقاد اوامر و نواهی والی باشند؛ خودسری و سرکشی در ولایت با کلبعلی خان والی نکنند. واقعی چنین شرط کرده بودند، به عمل آوردند و کلبعلی خان استقلالاً بیست و دو سال حکومت اردلان را نمود، فوت گردید. و در سنه‌ی ۱۰۸۵ هجری شاه سلیمان ایالت و حکومت اردلان را برای کسی مقرر نفرموده، خان احمدخان ثانی پسر کلبعلی خان، خودسر موعده یکسال و نیم حکومت کرد.

[خسروخان]

خسروخان که مردی با روش بود و در مریوان حاکم بود، به شاه سلیمان عرض نمود، که کلبعلی خان بیگ‌ریگی فوت شده، اموال بسیار از نقد و جنس به جا گذاشته، خان احمدخان پسرش همه را به مردم بخشیده و باخته، تدارک معقولی از سپاه و خودسری دیده، یکسال متجاوز است، بدین روش ولایت اردلان را متصرف [شده] خدمت به دیوان اعلی نمی‌کند. واجب بود، مراتب را به خاکپای شاهی عرض شود. در رسیدن چاپار و عریضه به اصفهان و چگونگی را شاه مستحضر گردید. در ساعت اول خلعت و رقم ایالت و حکومت اردلان را برای خسروخان روانه، خبر مسرت اثر به خسروخان رسید. صبح از مریوان سوار شده، در وقت عصر به سنج آمد به مقر حکومت، استقرار و استقلال یافت. بعد ازین [که] امور

مملکت خود را فیصل داد؛ آنچه اموالی که خان احمد به مردم کردستان داده بود، پس گرفته، دیناری را به احدی نگذاشت. او نیز باد غرور به دماغش متصاعد گردید، بنای بدسلوکی و کجرفتاری و بهانه‌جوئی و ناحسابی به مردم گذاشت، به نحوی که امراء و اهل ولایت به عجز آمده، خلق هراس و خوف از کردار خسروخان برداشته، مخوف ازو به جان و مال بودند. آخر الامر بعضی از اهل ولایت شکوهی ظلم او را به اصفهان به بارگاه شاه سلیمان برده، در رسیدن، شاه اوها را به حضور می‌طلبید، دلالت ایشان را داده، فرمان قضا، جریان به خسروخان نوشت:

که مردم بدسلوکی و ظلم کردن شما را به آستانه‌ی علیه آورده، آنها را دلالت کرده، به ولایت روانه، بعد ازین به فرمان قضا جریان و به امر پادشاهی باید تغییر سلوک را با رعایا و برایا و سکنه‌ی آن سامان به وجه احسن داده، نحوی با مردم رفتار نمایند، که دعاگویی برای ذات اقدس حاصل گردد، حسن اخلاق پیش آورده، تمامی آن ولایت از تو راضی شوند، نوعی بدسلوکی با اوها ننمایند، که دوباره شکوهی ایشان بدین درگاه عالم‌پناه رسد، که موجب بازخواست شاهی شوید و قورچی همراه شکوه‌چپها نموده، به ولایت فرستاد. همینکه قورچی را مرخص و عریضه‌ی عجز و ابراء‌الذمه به درگاه شاهی روانه کرد؛ از پیش بیشتر و بدتر شروع به ترجمان و قتل و ضرب و شتم و ستم و ظلم به مردم نموده، آتش ظلم اشتعال کرد، که مردم اردلان را سوزانیده، به جان امان آمده، عجز مردم به حد کمال رسید. دوباره چاره‌ی خود را در شکوه یافته، اکثر مردمان معقول به اصفهان به شکوه رفتند. شاه سلیمان واقف می‌شود، که اهالی اردلان از عجزه و مساکین به شکوهی خسروخان آمده‌اند. رقم نوشته و قورچی تعیین کرده، در اندک زمانی به سنج رسیده، در ساعت اول خسروخان را حرکت بادپیمای را از ذهاب و ایاب کرده، در اندک زمانی او را به اصفهان رساند. قورچی مزبور به سنج وارد، فی الفور خسروخان را به اتفاق خودش برداشته، در قلیل مدت به اصفهان رسانیده؛ بعد از شرفیابی [به] حضور باهر النور، شاه بازخواست وقوع این امر را به او می‌کند. خسروخان در برابر، عجز و لابه و ابراء‌الذمه بسیار می‌کند، او را مرخص از حضور می‌کند، که فردا شما را با اوها مواجه می‌کنم، احقاق

خواهیم کرد. شکوه‌چپها چنین خیال کردند، که مگر رأی شاه درین امر تغییر یافته، ما را به خسروخان می‌سپارد. اضطراب و اضطرابا خودشان را به توحید خانه و قوشخانه و طویله‌ی شاهی انداخته، در بست پناه می‌گیرند. چون رویه‌ی پادشاه [ظ. پادشاهان] صفویه چنین بوده، که هرکس تقصیری نمایان می‌کرد، نسبت به پادشاه، به توحیدخانه‌ی شاهی می‌رفت. از جرایم و ناخدمتی و خیانت او می‌گذشتند و او را بیرون آورده، بی‌عتاب و بازخواست مرخص می‌شد.

خسروخان ازین کار اطلاع یافته، چند نفر آدمیان را از عمله‌ی خود فرستاده، شکوه‌چپها را از توحیدخانه و قوشخانه و طویله‌ی پادشاهی بیرون می‌آورند. خلیفه‌ی توحیدخانه و عمله‌ی طویله و قوشچی‌باشی مانع می‌شوند. چونکه اماکن مزبوره به بست مشهور بود. قانون و رویه نبود، که کسی پناه آورده، عفا او را از آنجا [بیرون] بکشند، ببرند. با آدمیان مرسوله‌ی خسروخان جنگ کرده، طرفین سرودست شکسته و تاج و طومار خلیفه به هم خورده و قوشهای شاهی را به پرواز داده و اسپان مخصوصی افسار بریده، هنگامه‌ای برپا شد، که عموم مردم به تماشای این امر شنیع آمده، کار به جایی رسید، مراتب را به شاه سلیمان رسانیدند. شاه امر به احضار طرفین فرمود. خلیفه با صوفیها و قوشچپها با میرشکار و امیر آخور با عمله‌ی اصطبل بر سر راه شاه، که به شکار می‌رفت، با شکوه‌چپهای اردلان رفتند. شاه سلیمان که این مردم سرودست شکسته را ملاحظه فرمود و شکوهی اوها [را] گوش نمود، همان ساعت امر شاهی به قتل خسروخان می‌شود. خسروخان را به میدان شاه آورده، کشتندش، بی آنکه او را به حضور بیاورند. خسروخان سه سال حکومت اردلان را نمود. [تیمورخان آجلو]

بعد از فوت خسروخان، رأی شاه برسر این آمد و قرار گرفت، که تیمورخان آجلو را به ضابط اردلان قرار داد و به سنج آمد. چهار پنج سال والی و بیگربیگی در اردلان نبود. همین تیمورخان آجلو به ضابطی متوجه می‌شد، تا در سنه‌ی ۱۰۹۹ هجری خان احمد خان پسر کلبعلی خان از جانب شاه سلیمان والی و بیگربیگی اردلان گردید و تیمورخان ضابط را به حضور طلبید.

[خان احمد خان ثانی؛ محمد خان ولد خسروخان؛ سلیمان بیه؛ عباسقلی خان قاجار]:

خان احمد خان در یک‌هزار و یکصد هجری [به حکومت رسید]. حاکم [ی] شکار دوست و دائم در تعیش و تله‌زد و تفنن و تنپروری و [به] سواری و نخچیر مشغول بود. گویند سیصد نفر قوشچی از معارف و اعزهی اردلان با او به شکار می‌رفتند و خسرو بیگ، پدر درویش بیگ میرشکار بود و آغایان اردلان [را] اکثر به قوشچی قرار داده بود. اوقات خود را صرف شکار و نخچیر و سواری و گلکاری می‌نمود. بدین نحو پنج سال حکومت اردلان را کرد، تا اینکه شاه سلطان حسین در سنه‌ی ۱۱۰۵ جلوس نمود و محمد خان ولد خسروخان [را]، که در رکاب حاضر بود؛ حاکم اردلان نمود. و ایالت و حکومت را بدو مفوض [داشت]. او نیز موعد شش سال حکومت کرد. در اواخر حکومتش سلیمان بیگ بیه از پادشاه روم و عجم یاغی گردید. دست انداز ولایت و اطراف و جوانب خود می‌کرد؛ نهب و غارت آنها را می‌نمود.

چندین دفعه مراتب او را به شاه سلطان حسین اظهار [داشته] مباحثان اکید و محصلان و یساولان شدید از طرف وزیر بغداد و پادشاه ایران، برای منع او ازین کردار و رفتار می‌آمدند، منع پذیر نمی‌شد و مفید نیفتاد و طغیان زیاده‌تر می‌کرد. [کار] به جایی رسید شکوه‌چی ستم و ظلم به اصفهان به نزد شاه رفتند و اظهار تظلم او کردند. شاه سلطان حسین این حالت را مشاهده نمود، به سرکردگان امر کرد، که از شما کدام متصدی این امر می‌شوید، که قشون ببرید در دفع شر سلیمان بیه بکشید؟ عباسقلی خان قاجار مشهور به زیاد اوغلی طالب و راغب می‌شود. شاه تاج و طومار و خلعت بدو داده، هفتاد هزار نفر سواره ابوابجمع او نموده و از سوارهای رکابی نیز معدودی همراه او کرده، تدارک معقولی برای او دیده، عباسقلی خان صاحب نقاره و طمطراق و آئین و سپاه شد؛ از اصفهان حرکت و به اندک زمانی به همدان رسید. این خبر به سلیمان بیگ رسید. طغیان او زیاده‌تر گردید، به نحوی که دسته‌ای از قشون تعیین و تمرخان بیگ ولد سهراب سلطان، ولد سلیمان خان که حاکم سقز بود، مقتول نمودند. و ابراهیم بیگ من طایفه‌ی میر اسکندری ماموی، که حاکم مریوان بود، او را نیز به قتل رسانیدند و به سائر جاها هم دست اندازی

می‌کرد. عباسقلی خان به حوالی سنندج رسیده، هفتصد سواری که ابوابجمع او شده بود، که از محمد خان بیگ‌ریگی بگیرد، به محصلی یساول شاهی سوارها را تدارک [دیده]، با سرکرده‌ی معقولی آورده، به قشون عباسقلی خان ملحق و به اندک زمانی لشکر قزلباش به مریوان رسید و سلیمان بیگ با سواره و تفنگچی و جمعیتی که تدارک دیده بود، حرکت، و به مقابله و مقاتله آمده؛ تلاقی فریقین در هشتم محرم الحرام سنه‌ی ۱۱۱۰ در مریوان واقع گردید. روز نهم جدال و جنگ شد. آن روز تا شام نائره‌ی قتال در اشتعال [بود و] هیچکدام فتح نکردند. هرکس شب به بنه‌ی خود عودت کرده، فردا که دهم بود و روز قتل و قتال بود، باز دلاوران طرفین به جنگ آمدند و سلیمان بیگ آن روز پیاده شده، هر دو سپاه رستم‌نامه جنگ کردند و دلاوران قزلباش و ابطال روم تا وقت ظهر به ضرب سیف و سنان به هم می‌آویزند. آخر الامر نسیم فتح به طرف قشون قزلباش وزید، سلیمان بیگ شکست فاحش خورد و سپاه ایرانیان غالب آمدند. ناقلان اخبار که در آن معرکه حاضر بودند، نقل می‌کردند، که جنگ مزبور نمونه‌ای بود، از روز رستاخیز و سه چهار هزار نفر از طرفین دستگیر و دو سه هزار نفر از جانبین طعمه‌ی شمشیر گردید و در این اثنا حسن پاشای وزیر بغداد نیز برای اصلاح همین امر با قشون سنگین به کرکوک رسید. سلیمان بیگ که شرمسار آل عثمان بود و کاری پیش نبرد؛ چاره‌ی خود را در آن دید، با معدودی از آغایان بیه رو به اسلامبول فرار [کند] و از جمله‌ی اخلاق حمیده‌ی مردم کردستان آنکه، قاسم سلطان اورامی به عباسقلی خان زیاد اوغلی عرض می‌کند، که مردم اردلان درین جنگ به سبب موافقت مذهب جنگ خوب نکردند، در کنار ایستاده بودند. او نیز تعصبا از مردم اردلان کله مناری ساخته و شکوه‌ی اوها را به شاه سلطان حسین عرض [کرده]، شاه از این حرکت بیدماغ شده، رقم عزل عباسقلی خان را از سرداری روانه و حسین خان لر را به جای او منصوب و سپاه و قشون و سرداری را بدو مفوض فرمود. و چون قشون را اختیار کرده بود، در تسخیر آن سمت‌ها و با توقف در محل جنگ، حسین خان سرکرده، از جای معرکه قشون را حرکت داده، تا آلاوی و پشدر، که محل سکنا‌ی طایفه‌ی بلباس بود، رفته، تاخت کنان تا آکو قندیل دوانیده، چند وقتی در آنجا توقف و از آنجا به دربار شاهی مظفر و منصور مراجعت کرد. در این

اثناء جهانگیر سلطان ولد کلبعلی خان با بعضی از امراء اردلان شیطنت کرده، بعضی حرفهای فتنه‌انگیز خیانت آمیز در بارهٔ محمد خان به عرض شاه رسانیده، او را از ایالت اردلان عزل نمود.^۲

[محمد خان گرجی؛ حسنعلی خان ولد مؤمن خان اعتماد الدوله؛ حسینعلی خان برادر حسنعلی خان]:

و در سنه‌ی ۱۱۱۳ هجری شاه سلطان حسین حکومت اردلان را به محمد خان گرجی داد. معه‌ذا مردم مفتن ولایتی و امنای دولت شاهی و متعصبان مذهب در خلوت به شاه غرض خود را عرض نمودند، که اردلان [در] خاک ایران و سرحد روم واقع است. آثار خیر و موقوفات در آن نیست و به سبب قرب جوار، روم سرحد را از پاشایان ببه و غیره دریغ نمی‌کنند. هرگاه اوها دست اندازی به ولایت اردلان نمایند، کمتر مانع می‌شوند. رقم از مصدر جاه و جلال شرف صدور می‌یابد، ... [ظ. که محمد خان گرجی] در سندیج کاروانسرای بنا کند و تولیت آن را به ملا عبدالکریم قاضی مفوض نمایند. حسب الامر شاه سلطان حسین، محمد خان گرجی کاروانسرای در جنب بازار سندیج مشتمل بر شصت و شش باب حجره‌ی تحتانی و فوقانی در زمین ملکیت ملا عبدالکریم بنا کرد. بعد از اتمام، به مناسبت ملکیت جای کاروانسرا و حاکمیت شرع انور و معروفیت، تولیه‌ی آن را حسب الرقم شاه، به ملا عبدالکریم مفوض، بدین قرار شرف صدور می‌یابد، که ملا

^۲ من کلام شیخ احمد طاب ثراه:

بیا بنگر تو وضع این جهان را چه پیش آمد، زمین را و زمان را چه طاعون در هزار و صد درآمد که خلق از صد هزار افزون سرآمد

وقوع زلزله سال صد و هفت به سال ده سلیمان بیگ بیرون رفت که از شاه عجم هفتاد هزارش سوار و لشکر آمد، در دیارش سرش عباس خان بد خان گنجه که دوست و دشمن از وی بود رنجه اگرچه او منار کله‌ها ساخت ولی با او سلیمان نردها باخت پس از ایشان حسین خان لر آمد تبعش سی هزار لر خر آمد اگرچه جمع گشتند جمله یکجا ولی زیشان سلیمان بود برجا چو اسمعیل پاشا آمد از روم بشد حال وی از رومییه مشنوم به سال سیزده خان قزلباش نحوستهای مخفی کرد او فاش نحوستها ز کس نبود، که از ماست از آن گفتند: که از ماست، آنچه بر ماست

چنان کز سابقین آمد روایت موافق با حدیث و نیز آیت چنین کان مولوی در مثنوی گفت ز اسرار کهن در نوی سفت از مکافات عمل غافل مشو گندم از گندم بروید، جو ز جو دم شمشیر و سر ضربت و نصف سر کرد گشت تاریخ شکستی که سلیمان ببه خورد (۱۱۱۰ هـ.ق. به حساب ابجد).

عبدالکریم قاضی و متولی مداخل دوساله و اجرت کاروانسرا را گرفته، عشر آن را تنخواه حق التولیه خود متصرف [شده] و باقی را بعد از اخراج مصارف تعمیر لازمی او، به عتبات عالیات اعم از نجف اشرف و کربلای معلا و کاظمین برساند. و محمد خان گرجی سه سال حکومت اردلان را نمود و از طرف شاه سلطان حسین او را معزول و حکومت اردلان را به حسنعلی خان ولد مؤمن خان اعتماد الدوله مفوض [شد]. او نیز تعصب دینی بسیار داشت؛ اظهار نمود و چون اردلان ولایت سرحد و قرب جوار ولایت مخالف بود، هر روز به سبب تعصب، هنگامه آراسته می‌شد و عجزه و مساکین اردلان خیلی [به] تنگ آمده بودند و یارای شکوه هم نداشتند. با او به هر نحو [ی که] بود، دو سال و کسری روزگار را به سربردند، تا فوت شد. از جانب شاه سلطان حسین، حسینعلی خان برادرش بیگریگی اردلان گردید. او نیز چون برادرش بنای بدسلوکی با مردم اردلان گذاشت و هر ماهی از طرف شاه رقمی صادر می‌شد، که با مردم کردستان، که سرحد است، رعیت پروری و خوش سلوکی بکن؛ مفید نیفتاد، بلکه در بدی با مردم می‌افزود. او نیز دو سال حکومت کرد. درین عرض مدت، موعد یازده سال حاکم بیگانه در اردلان حکومت نمود.

[عباسقلی خان ولد محمد خان]

عباسقلی خان ولد محمد خان مدتی مدید خدمت به شاه سلطان حسین می‌کرد. هر خدمتی بدو رجوع می‌شد، در انجام آن جان فشانی و سربازی می‌کرد؛ از آن جمله، در حینی که مریدویس افغان در قندهار و پسر عبدالله خان در هرات طغیان کردند، شاه سلطان حسین عباسقلی خان را با سپهسالار و قشون مأمور [و] روانه [کرد تا] ولایتها را از معاندین پس گرفته. در آن سفر عباسقلی خان مردانگی و شجاعت نمایان کرده، قندهار و هرات را از دست مریدویس افغان انتزاع و به تصرف شاه سلطان حسین [در] آوردند و سپهسالار مردانگی و خدمت گذاری و شجاعت و جانشپاری او را در خدمت شاه عرض [داشته]، در مقابل در سنه‌ی ۱۱۲۲ ایالت اردلان را به عباسقلی خان ولد محمد خان مفوض [داشت]. بعد از استقرار و استقلال به مقر حکومت در اردلان [آمده]، مدت شش هفت سال حکومت نمود. به سبب سلوک خوب او ولایت تمام معمور و آباد [شده] و مردم چون [در] رفاه بودند، متمول شدند و حال و اوضاع بسیار برای

مردم حاصل [گشته] نوکر و رعیت روزگار را به خوبی و خوشی به سر می‌بردند. درین اثنا از طرف شاه سلطان حسین امر می‌شود، که سه چهارهزار نفر سواره از اعزه و اعیان ولایت [را] همراه خود برداشته، به طهران رفته، در آنجا به تمشیت خدمت مرجوعه قیام نماید. حسب فرمان عباسقلی خان چهار هزار نفر سواره تدارک دیده، به طهران رفت. موعده پنج شش ماه اتفاق افتاد؛ در آنجا توقف نمود. و چون ملا عبدالکریم در نزد اعتمادالدوله شاه خیلی آبرو داشته و احترام و اعزاز او [را] منظور می‌داشت و در نزد شاه سعی بلیغ کرده، که عباسقلی خان حاکم شد؛ در مقابل آن عباسقلی خان علاوه‌ی قاضیگری، توپل متعدده و چند خانوار از اهل ذمه و مسلمان به معافی بدو داده و مرجعیت تمام داشت. کار مردم را می‌دید و رتبه‌ی معلمی و استادی پیش او بیشتر داشته بود. درین سفر، که با مردم به طهران مأمور شد، عباسقلی خان ملا عبدالکریم را به اتفاق خود به سفر نبرد و او را نائب حکومت خود کرده، در ولایت به‌جا گذاشت. و از مکارم اخلاق مردم کردستان آنکه، هرگاه با حاکم به سفر بشوند و پنج شش ماهی طول سفر اوها بشود، در بین خود بنای شرارت و افساد می‌گذارند، تا از آن استخلاص یابند.

معارف ولایت که همراه عباسقلی خان به سفر طهران رفته بودند، عباس بیگ و محمد باقر بیگ ریش سفید جماعت براز بودند و درویش بیگ بزرگ طایفه‌ی ابراهیم بیگی ماموی بود و سهراب بیگ و همت بیگ ولد علیرضا بیگ ریش سفید جماعت گلباغی بودند. این اشخاص که مرقوم شدند، هر یک بهانه جویی کرده، بعضی به مرخصی و بعضی بی‌مرخصی همگی به ولایت مراجعت کردند. عباسقلی خان با چند نفر از عمله‌ی خود از غیر معروف در طهران مانده. عباسقلی خان عریضه‌ای به شاه سلطان حسین نوشته، بدین مضمون، که علیقلی سلطان در ولایت مانده ادعای حکومت را دارد. چند دفعه کاغذ نوشته و آدم فرستاده، اعزه و اعیان که در نزد من در طهران بودند، به تحریک و اغواء او، قشون من از هم پاشیده، به ولایت عودت نموده‌اند. معدودی از عمله پیش من مانده‌اند، استدعا آنکه رقمی صادر شود، آنانی که به ولایت مراجعت کرده‌اند، گرفته، به طهران آورده، به دست من بسپارند. این عرض باعث ترقی رتبه‌ی علیقلی سلطان شد. [علیقلی سلطان؛ عباسقلی خان]:

شاه در جواب عریضه می‌فرماید: معلوم است، که عباسقلی خان بدسلوکی با مردم اردلان کرده، موجب و سیورسات آنها را تمام نداده، عاجز شده‌اند؛ لاعلاج به ولایت گریخته‌اند، تقصیری ندارند؛ [تا] اوها را مؤاخذه و بازخواست نمایم. رأی مبارک به سر این آمد، که عباسقلی را معزول و ایالت اردلان را به علیقلی خان ولد جهانگیر سلطان ولد کلبعلی خان مفوض [دارد] و علیقلی خان در نهایت افلاس و پریشانی احوال در قریه‌ی شخله من محل خورخوره من توابع اردلان روزگار را به سر می‌برد. من حیث لایحتسب رقم و خلعت برای او برده، با نیل به مقصود بر سر ولایت آمده، در سنه‌ی ۱۱۲۹ علیقلی خان در اردلان استقلال و استقرار یافت و در سال دوم حکومتش بلیه‌ی طاعون لائنزل علینا به اردلان واقع [شد]؛ هشتاد هزار نفر متجاوز بدان بلیه فوت شدند. و علیقلی خان حاکمی رشید و صاحب سخا و به شمشیر و شجاعت شهرت داشت و در آن وقت مردم لرستان یاغی شده، شاه سلطان حسین، علیقلی خان را با قشون اردلان برای رفع لرها تعیین و مأمور کرده. علیقلی خان نیز با قشون ولایتی به لرستان رفته، آن ولایت را تسخیر و به تصرف شاه [در] آورده، رؤسا و اعیان اوها [را] همراه خود کرده، به قزوین که تشریف شاه در آنجا بود، آورد. درویش بیگ و حسن بیگ مامویی با اکثر معارف به هم اتفاق نموده، از علیقلی خان یاغی شدند. او هم استعداد چندان نداشت در ولایت توقف نماید و قوت مقاوت دشمنی ایشان [را] هم نداشت؛ لاعلاج به پلنگان رفت و امداد از خانه پاشای ببه، که در شهرزور بود، طلبید. او نیز رستم بیگ جاف را با قشون به امداد علیقلی خان فرستاد. به توسط جمعی [از] مصلحین صلاحیت کیش به مقابله و مقاتله نرسیده، صلح در بین علیقلی خان و درویش بیگ و حسن بیگ به وقوع پیوست؛ نهایت چونکه علیقلی خان متعصب بود و سخنها و شرآمیز و فساد انگیز به مردم می‌گفت و بدسلوک و بدکردار بود و پا از گلیم خود زیاده‌تر می‌کشید، رعایا و نوکر و اعزه و اعیان و عموم مردم اردلان از افعالش متأذی بودند. بعضی از رعایا و ریشسفید و معارف به شکوه‌ی او به درگاه شاه سلطان حسین رفتند و سوء سلوک او را با عموم مردم عرض کردند. شاه بعد از غوررسی علیقلی خان را از حکومت معزول و ایالت اردلان را به عباسقلی خان مفوض [کرد] و در سنه‌ی ۱۱۳۲ به مقرر حکومت مستقل و مستقر گردید. موعده سه سال

عباسقلی خان حکومت اردلان را نمود. و در سنه‌ی ۱۱۴۰ هجری شاه محمود و شاه اشرف افغان بی استعدادی و کم سپاهی شاه سلطان حسین را ملاحظه نمودند. برای تسخیر عراق و کشتن شاه سلطان حسین با جمعیت تمام آمدند، اصفهان را تسخیر و غارت و تاراج کردند؛ شاه سلطان حسین را نیز به قتل رسانیدند. این خبر به دولت عثمانیه رسید. وزراء و پاشایان سرحدات مراتب را به سلطان روم عرض نمودند، که افغان با لشکر جرار به اصفهان آمدند؛ خراسان و فارس و عراق را تسخیر و شاه سلطان حسین را نیز به قتل رسانیدند. به شمشیر ستم و ظلم ملک پادشاهان صفویه را تصرف [کرده‌اند]. این سرحدات که قرب جوار را دارند، خالی از حکام می‌باشند. هرگاه این باشد، آن ولایت بی‌صاحب را ضمیمه‌ی ملک روم نمائیم. از طرف سلطان روم چاپاران بادپیما و تاتاران پیک رفتار رسیدند، که مأذون هستید، در تسخیر ملک عجم هرچه بتوانید، به تصرف آرید. بعد از استیذان در سنه‌ی ۱۱۳۶ خانه محمد پاشای بیه به ولایت اردلان و احمد پاشا به کرماشاهان و سائر پاشایان به همدان و بروجرد و دینور و سنقر و نهاوند و گروس و خمسه آمدند؛ آن سامان را با توابع متصرف شدند و در آخر این سال پاشایان عثمانیه قلعه‌ی همدان را محاصره، در اندک زمانی قلعه را فتح و اهل همدان را اسیر و مقتول و اموال اوها [را] تاراج کردند. و خونریزی بسیار در همدان و دهات توابع نمودند. و ملا عبدالکریم قاضی و مفتی، نهصد نفر از اسرای همدان [را] چه به قیمت چه به سماجت از دست تظلم رومیان استخلاص و پس‌گرفته، به صاحبان آنها رد و تسلیم کرد. و بعد از فتح همدان خانه پاشا و احمد پاشا ملا عبدالکریم را برای اظهار تسخیر این سرحدات و بنای مسجد جامعه و مدرسه و علوفه و مواجب ششماهه‌ی طوایف لوندات و ینکیچری و سپاهیه و اهل قشله و بنای خانقاه و تکیه درویشان و صوفیان و مناره‌ای برای مؤننان و بنای مساجد و مدارس در شهر و توابع و دهات و سلاطین نشینان و محلات یوزباشیان و ضابطان ملک اردلان به نزد سلطان احمد به اسلامبول به رسالت و تبلیغ این مطالب ارسال نمودند.

ملا عبدالکریم با تدارک و تهیه‌ی معقول و سی نفر سوار عازم اسلامبول [شد] و بدانجا رسیده، او را به حضور سلطان روم احضار [کرده] مراسلات و عرایض را رسانیده و مطالب و مستدعیات را عرض نموده،

مشمول نوازشات سلطانی گردید. چند وقتی او را در اسلامبول نگاهداشته، در نهایت اعزاز و اکرام بوده، در وقت مرخصی جمیع مستدعیات را قبول و مقرون به انجاح دانسته، دو دست خلعت فاخره، که [از] کرک سمور و قاقم و لباس مخصوصی نفیسه بود، به ملا عبدالکریم شفقت [کرده] با یک هزار اشرفی دو بتی و سی دست رخت سراپا خلعت آدمان او شده و فرامین قاضیگری و مفتی و متولی موقوفات از رباط و غیره و تجدید فرمان سلطان مراد را نموده، از قرار روزی سیصد آغچه، علاوه‌ی مواجب و سیورغال داشته، به ملا عبدالکریم عنایت فرموده و یک هزار تومان نقد برای مصارف بنای مسجد جامعه و مدرسه و مناره در سنج مرحمت کرده و مبلغ هزار کیسه که سی هزار تومان باشد، برای علوفه‌ی ششماهه‌ی لوندات و ینکیچری و سپاهیه و اهل قشله، که صره امین سلطان احمد آمده، آورده، در سنه‌ی ۱۱۳۸ به سنج معاودت و مراجعت نمود. وجه علوفه را صره امین تسلیم احمد پاشا کرده، به عسکر داده و خانه پاشا نیز یک هزار تومان مرسوله را بلکه مضاعف آن به مصارف و خرج مسجد جامعه و مدرسه و مناره، که حال التحریر در سنج باقیست، نمود. بعد از چند وقتی که چهل سال از بنای مزبور گذشته، طرف قبله‌ی مسجد جامع خراب [شده] سبحانوردی خان والی اردلان او را تعمیر کرد و ایوانی که ساخته بودند، او نیز ویران شد. خسروخان والی اردلان ایوان آن را از نو ساخت و درین اواخر یکطرف گنبد در طرف مشرق رو به خرابی نموده بود، لطفعلی خان ولد سبحانوردی خان والی آن را تعمیر کرد. و یکطرف گنبد غربی مسجد نیز خراب [گشته، که] حسنعلی خان ولد لطفعلی خان او را تعمیر [کرد]. و هفت سال تمام وزراء و پاشایان روم در اردلان و کرماشاهان و بروجرد و گراز و فراهان و همدان و قلمرو علیشکر و ولایت خمسه و گروس و ساین قلعه‌ی افشار حکومت و فرمانفرمایی کردند. و دروقتی که محمود و اشرف افغان به اصفهان آمدند، شاه طهماسب ولد شاه سلطان حسین به طرف آذربایجان برای اعانه و امداد رفت؛ کسی کمک نکرده، تا اینکه افغان کار اصفهان و شاه سلطان حسین را ساختند و رفتند. شاه طهماسب خود را به ایرانیان نمود، مردم عراق و فارس بدو گرویدند، سپاهی معقول برای او جمع شد. و چونکه مردم ایران معتقد و اخلاصمند سلسله‌ی جلیله‌ی صفویه بودند، قشون عراق و فارس بر سر او

جمعیت کرده بودند. در تبریز شاه طهماسب که جلوس نمود و افغان و اوزبیک و مردم بدو جمع شدند؛ این خبر و شهرت به خراسان رسید. نادر شاه که در اصل نادر قلی اسم داشت، پسر پوستیندوز[ی] بود و دسته‌ی معقول هم داشت و آوازه‌ی سلطنت شاه طهماسب شنید. از خراسان برخاسته، به خدمت شاه مشرف گردید. چون نادر قلی شخصی شجاع و رشید و صاحب جرأت و نشانه‌ی دولت و سلطنت و پادشاهی در ناصیه‌ی او ظاهر بود و در عهد شاه چندین دفعه شجاعت و مردانگی در حروب و معارک نمود، آخر الامر نادر قلی مسمی به طهماسب‌قلی شد و اسم سپهسالاری نیز بدو شفقت گردید و در قلیل مدت اکثر ولایت را تسخیر و [به] تصرف شاه [در] آورد. همین استقلالی و شوکتی برای شاه طهماسب روداد، پیشنهاد خاطر نمود، که پاشایان روم اکثر عراق را تصرف کرده‌اند، او را از دست تصرف ایشان انتزاع و استرداد نمایند. [یا] لشکر عظیم و تدارک و استعداد و شوکت هرچه تمامتر طهماسب‌قلی خان از اصفهان نهضت [کرده] و وزراء و پاشایان روم عسکر و سپاه خود را تدارک دیده به همدان آمده. احمد پاشای وزیر بغداد در آنجا توقف [کرده]، چونکه شاه طهماسب، طهماسب قلی سپه سالار را با قشون برای دفع قشون روم مأمور کرده [بود]، مشورت نمودند، که خانه پاشای بیه، که حاکم اردلان بود و تیمور پاشاهی ملی [moli] با سی چهل هزار نفر به مقابله‌ی او رفته، مجادله با طهماسب قلی و قشون و ابوابجمعی او نمایند. و طهماسب قلی خان هم با سی هزار نفر سواره‌ی قوچان[ی] کارآمد، زبده‌ی منتخب قشون شاه طهماسب وارد محال ملایر شد. دو سه روز طرفین تدارک و تهیه‌ی اسباب جدال نمودند. تلاقی آن دو سپاه سنگین در دمسق من اعمال ملایر واقع [شد]. بعد از کشش و کوشش طرفین و ستیز و آویز جانین و اشتعال نائره‌ی قتال، از هر دو طرف ابطال روم و دلاوران عجم از صبح تا شام به سیف و سنان به یکدیگر می‌زدند. نزدیک به غروب آفتاب نسیم فتح به سپاه طهماسب‌قلی خان وزید؛ عسکر روم شکست فاحش یافته، اکثر از معارف اردلان چون ملاعبدالکریم و خسروبیگ منشی راه عدم را پیش گرفتند. و چون دو سه روز پیش از جنگ قشون طهماسب‌قلی خان زمین حوالی میدان رزم را از راه حيله آب گذاشته [بودند]، روی آن زمین آفتاب زده، خشک شده و زیر آن گل نمدار تا گاوهای تر بود. اکثر سپاه رومی در آن زمین، اسب

اوها تا رکاب فرورفته و از عقب شمشیر قزلباش دستگیر و نزدیک به ده هزار نفر ازوها مقتول شد. و اسباب و احوال و اجمال و ائصال از رومیها مانده، نصیب قشون طهماسب‌قلی خان گردید و تعاقب عسکر روم را تا خاک اردلان کردند. احمد پاشا وزیر بغداد با سایر پاشایان روم در همدان بودند؛ همان شب فرار [کرده] وقت صبح به سنج رسیده، تاب [مقاومت] نیاورده، موعد یکشنبه روز بقية السیف عسکر رومی به شهرزور رسید. و طهماسب‌قلی خان با سپاه سنگین، که از چهل هزار نفر متجاوز بود، با طمطراق و آئین هرچه تمامتر در سنه‌ی ۱۱۴۲ وارد سنج گردید و بدین فتح نمایان، خاک ایران از لوٹ عسکر رومیه پاک شد، نادم و خاسر و خاسب به ولایت مراجعت کردند. [سبحانوردی خان]

و محمد قلی ولد درویش بیگ در میان عسکر رومی بود، در میدان جنگ او را نیز دستگیر کرده، پیش طهماسب قلی خان سپهسالار آوردند، ازو پرسید: کسی از خانزاده‌های اردلان قابلیت دارد حکومت را بدو بدهیم؟ عرض کرد: سبحانوردی، پاشای هست، تا حال خدمت به پاشایان روم کرده، حاضر است، صاحب اختیارند. گذارش سبحانوردی خان به نحوی بوده، در ایام رومیها در سر املاکات اسفند آباد بود. ملاعبدالکریم واسطه‌گری نزد احمد پاشای وزیر بغداد نموده، خمسه و گروس و اسفند آباد را به حکومت به سبحانوردی خان داده و او را ملقب به پاشای دو طوق کردند. سبحانوردی خان را به حضور طهماسب قلی خان احضار [کرده]، سبحانوردی خان را به والی اردلان قرار داد و محمد بیگ را منصب وکالت، که ارث او بود، داد. اردوی طهماسب قلی خان سپهسالار چند روزی در سنج توقف [کرده] و پنجهزار تومان نعل بها با پیشکش معقول به سپهسالار دادند. از آنجا حرکت کرده، رو به آذربایجان عنان عزیمت را معطوف، و طهماسب قلی خان به آذربایجان به عزم تسخیر با سپاه سنگینی که داشت، رسید. سرعسکر با لشکر رومی آنجا بود، او را به محض رسیدن، بیرون نمود؛ و تا به خاک روم دوانید. و از آذربایجان رو به ترکستان نهضت [کرده] وزراء سرحد روم باز طمعشان به حرکت آمده، فرصت دانسته، بر ولایت سرحد ایران مستولی [شده]، از آنجمله خالد پاشا برادر خانه پاشا به سنج آمد و سبحانوردی خان [را] که حاکم بود، از ولایت اخراج کردند. ولایت را متصرف شدند و سبحان

وردی با ایل اردلان در سنه‌ی ۱۱۴۴ به طهران رفت و خانه و کوچ نیز همراه برده بودند و موعد ششماه در طهران توقف [کرد]. همین [که] کوکبه‌ی طهماسب قلی خان از طرف خراسان به عراق نمایان گردید؛ سبجانوردی خان با ایل اردلان از طهران مراجعت به اردلان نمود. و شاه طهماسب با طهماسب قلی خان سپهسالار به همدان آمدند. حاجی مصطفی بیگ اشتراکی و نظرییگ را تعیین نمودند، که سبجانوردی خان را به همدان ببرند. در رسیدن اوها به سنندج، سبجانوردی خان عریضه به شاه نوشت: که ولایت سرحدات و به تازگی خالد پاشا ازینجا بیرون رفته و مردم بیه و رومی، که قرب جوار دارند، با ما عداوت دارند. ایل اردلان درین چند وقت از طهران عودت کرده‌اند و تفرقه‌ی او از دست خالد پاشا فرار کرده، هنوز به ولایت مراجعت نکرده‌اند. هرگاه به خاکپای مبارک آیم، بعضی عجزه و مساکین [که] مانده‌اند، متفرق می‌شوند؛ بعد از آن نمی‌توانم، از خاک روم اوها را پس‌بیاورم. و عریضه را به معتمد خود سپرده، به نزد شاه فرستاد. شاه سبجانوردی خان را مرخص [کرده] و استدعا و عذر او را قبول فرمود و در جواب عریضه‌ی او رقم صادر گردید، که ترا معزول نمی‌کنیم، اگر حکومت را به احمد بیگ پسرش بدهیم، کم سن و کم تجربه است؛ و این امر از مصطفی خان ولد عباسقلی خان نیز برنمی‌آید و حاکم پلنگان را هم بدان ولایت نمی‌فرستیم، مردم تفرقه می‌شوند، بلکه یاغی هم بشوند. بدین نحو دلالت نامه‌ای برای سبجانوردی خان روانه کرد. و سبجانوردی خان موعده چهار سال حکومت کرد.

[مصطفی خان]

جمعی از مردم اردلان به شکوهی او رفته و مبلغی از نقد و جنس تعهد کرده بودند، که به دیوان برسانند. شاه به طمع افتاد شکوهی مردم را غوررسی فرمود، سبجانوردی خان را معزول و مصطفی خان ولد عباسقلی خان را، که حاکم سیاه کوه بود، به بیگریگی اردلان [منسوب] کرد، در سنه‌ی ۱۱۴۶. نظرعلی بیگ را که یکی از مقربان شاهی بود، به وکیل قرار داد؛ با مصطفی خان وارد سنندج گردیدند. چهل روز از حکومت او گذشت، محمود سارای درجینی به عزم تاخت [به] سنندج آمده، مصطفی خان بیگریگی شهر را به اعیان [سپرد]. حالی محمود سارای با سیصد نفر پالان سوار، بعضی فقیر و بیچاره و یهودی [که] در سنندج مانده [بودند] آنها را

تاخت و تاراج و اسیر و قتل نمود. از هیبت و سطوت شاهی خوف داشت؛ یکروز در سنندج توقف [کرده] بعد از آن غانما به شهرزور اعاده و مراجعت کرد و طهماسبقلی خان دو ماه در همدان توقف [کرده]، تدارک قشون را دیده. طهماسبقلی خان از همدان با قشون حرکت [کرده] به دو منزل به کرماشاهان رفته و از آنجا ایلغار به ولایت روم کرده، فولاد پاشا و ممش پاشا [که] در سراب سیروان سنگر کرده بودند، از آمدن قشون عجم خبردار شدند، فرار نمودند. و توپال عثمان در کرکوک بود، طهماسبقلی خان بر سر سنگر او رفت، چند روزی خود را در سنگر نگاه داشته، چون ذخیره نداشتند، شب سنگر را خالی کرده، رو به بغداد فرار نمود. و طهماسبقلی خان او را تعاقب کرده، در آغچه سرای به توپال عثمان رسید؛ بعضی قشون او را دستگیر و بعضی را مقتول [ساخته]، از آنجا برگشت؛ عنان عزیمت را به صوب آذربایجان معطوف [داشت]. تیمور پاشا با عسکر رومی در آنجا بود. در 'دشت تال' لطفعلی خان خویش خود را با بیست هزار قشون برای تسخیر آذربایجان و بیرون کردن تیمور پاشا مأمور و تعیین [کرد] و خودش عطف عنان را به صوب بغداد نمود. طهماسبقلی خان دوباره قلعه‌ی بغداد را محاصره کرد. چونکه در حوالی قلعه از خوف قشون ذخیره را نگذاشته بودند، سیورسات لشکر، کمی می‌کرد. سبجانوردی خان و حاجی سیف الدین خان را با هزار نفر سواره تعیین نمود، که آمده در شهرزور و کرکوک گندم و جو را جمع آوری و به حمل الاغ کرده، روز به روز برای سیورسات قشون به اردوی کیوان شکوه روانه نمایند. متقارن این احوال خبر رسید، که محمد خان بلوچ در شیراز یاغی شده و مردم آن سمتها را به خود متفق و گروانیده، ادعای خودسری را دارد. امنای دولت و بزرگان و سرکردگان و امراء رکابی، مصلحت چنین کردند، سپهسالار درین دم کار محاصره را با احمد پاشا روبه‌راه کرده، برای دفع محمد خان به ایران مراجعت [نماید]. طهماسبقلی خان مصلحت اوها را پسندیده، قبول با احمد پاشای وزیر بغداد مصالحه کرد. به آئین و طمطراق هرچه تمامتر و توپخانه و زنبورکخانه از بغداد حرکت [کرده] و برای دفع شر محمد خان بلوچ به عراق آمد و مصطفی خان را از حکومت معزول [نمود] و از شنیدن اینکه محمود سارای به سنندج آمده، او گریخته، اگرچه آزار دارد؛

صاحب فراش بود، به امر او از جانش عاری کردند و حکومت اردلان را به سبجانوردی در سنه‌ی ۱۱۴۶ مافوض نمود.

[سبجانوردی خان (بار دوم)]

و درین اوقات حاجی سیف الدین خان را با باباخان چپشلو و قشون بر سر ایل بختیاری که یاغی شده بودند، مأمور [کرد]. در رسیدن اینها، اوها به کوه بختیاری فرار [کرده] و در آن شعبها خودشان را متواری [ساخته]، پانصد خانواری از آنها را کوچانیده، به خراسان فرستادند. و ولایت اردلان و سائر جاها به سبب ظلم و ستم دیوانی رو به خرابی آورده، سبجانوردی خان متوجهی ولایت را سوای مواجب خود و عمال به هفت هزار تومان در دیوان شاهی مقطع [مقطوع] نمود. مردم ایران به سبب تحمیل و حوالات در تعب و مشقت بودند. شش سال تمام مردم کردستان روزگار را به رفاه می‌گذرانیدند؛ نهایت احمد خان و اللهوردی بیگ و حسن بیگ میر اسکندری با پانصد نفر سواره در رکاب شاه به هندوستان رفته بودند، در سنه‌ی ۱۱۵۲ از سفر مراجعت نمودند. احمد خان را به نیابت روانه و سبجانوردی خان را به حضور طلبیده، احمد خان با شریف خان و جمعی از میزبانان که برای ممیزی اردلان مأمور شده بودند، وارد سنج گردیدند. چون خانه و کوچ سبجانوردی خان در اصفهان بود، ابتدای برج قوس به اصفهان رسید. تا نوروژ توقف کرد. بعد از نوروژ از اصفهان حرکت [کرده] عازم درگاه نادری شد. در اشرف مازندران به اردوی نادری رسید و در وقتی که، موکب نادری از سفر ترکستان عودت نمود، از صد هزار زیادتر افغان و اوزبیک در رکاب داشت و علاوه‌ی آن هر روز از اطراف و جوانب قشون به اردو ملحق می‌شدند. شوکت نادری به اعلی درجه‌ی کمال رسید. سبجانوردی خان برابر شاه رفته بود، خیلی نوازشات و اشفاقات با او کرده، می‌فرماید: سبجانوردی خان بعد ازین تو و سیف الدین خان و محمد حسین خان رکن الدوله باشید. در کشیکخانه دایم حاضر باشید، مشاوری و محاوره [در] امور دولت به هم بکنید. آنچه صلاح بدانید، سه روز یکدفعه صلاح دولت را عرض نمایید. ایشان هر سه نفر به صوابدید یکدیگر به خدمت مرجوعه معمول می‌داشتند، تا اینکه شوکت نادری در طهران و قزوین نزول اجلال فرمود. احمد خان که در سنج نائب بود، ضابطه و شرارت او از بیگاریگی زیادتر بود و مردم اردلان از رفتار و سلوک او

مخوف و عاجز بودند. و احمد خان خیال کرده بود، که موکب شاهی نزدیک شده و سبجانوردی خان در رکاب، حال رکن الدوله است، احتمال دارد، واسطه‌ای پیدا کرده، حکومت اردلان را برای خود پس‌بگیرد. حکم به مردم سنج کرده، عفا ابواب دروغ سبجانوردی خان و اتباعش نوشته، با اعیان و ریشسفیدان و پیشکش معقول تدارک دیده، به هیئت اجتماعی با وزیر و مستوفی و لشکرنویس و اهل دفتر، به اردوی معلی که در زنجان و سلطانیه نزول اجلال داشت، رفتند. بعد از ورود به اردوی کیوان شکوه پیشکش را گزانیده و شاه نوازش با احمد خان و اهالی اردلان فرمود. فردای آن روز صورت ابواب سبجانوردی خان را به نظر شاه رسانیدند. چونکه شاه جانب رعایت سبجانوردی خان را ملحوظ و نظر شفقت با او داشت، ابواب را قبول نکرد و دست به پی نبرد و احمد خان نیز دانست، که حرف او را در ماده‌ی سبجانوردی خان پدرش قبول نمی‌کنند؛ درین باب مدعیگری و اصرار نمود. بعد از چند وقتی احمد خان از شاه مرخص شده و با اهالی که همراه او رفته بودند، به سنج مراجعت [کرد] و شاه بعد از مرخصی احمد خان، سبجانوردی خان را با عاشورا خان و قشون و ابواب جمعی، برای دفع طایفه‌ی بلباس مأمور نمود. حسب الامر شاه، سبجانوردی خان و عاشورا خان با جمعیت تمام، بر سر بلباس رفتند. چند وقتی اوها را به محاصره انداخته و بعضی از آنها را تاخت و تاراج و اسیر کردند. آخر الامر بدان راضی گردیدند، که سواره و پیشکش به نادر شاه بدهند. و در وقتی که شاه در سلطانیه بود، احمد خان را مرخص نمود، فرمودند: که به ولایت می‌روی بیست هزار خروار غله سیورسات می‌خواهم، در سر راه من جمع کنی، در سر راه قشون من حاضر باشد. احمد خان به ولایت آمده، ده هزار خروار سیورسات در کردند و هارون آباد جمع نمود. شاه تسخیر داغستان را پیشنهاد خاطر کرده، رو به داغستان نهضت [کرده] و سبجانوردی خان هم در رکاب بود. و نادر شاه تمامی قشون مملکت را طلبیده، احمد خان که در سنج نایب بود، او را با قشون رکابی طلبیدند. او نیز با سواره‌ی مأموره به اردو رسید. همین که سواره را سان دادند، سبجانوردی خان را مرخص و حکومت اردلان را در سنه‌ی ۱۱۵۵ بدو مافوض [داشت] و احمد خان را با خود برد. و نادر شاه سه چهار هزار افغان و اوزبیک ابواب جمعی سبجانوردی خان کرده، که سردار باشد، در

اردلان بنشینند. احمد خان در رکاب نادر شاه به داغستان رفت و سبجانوردی خان با قشون [و] ابواب جمعی به اردلان آمد. و چون ممیز پیش ازین با محمد قلی بیگ وکیل به سئندج آمدند، ولایت را ممیزان جمعی بسیاری به اردلان بسته بودند. بعد از سه چهار ماه صورت ممیزی را محمد قلی بیگ با ممیزان در داغستان به نظر نادر شاه رسانیدند، خیلی خوب جلوه کرد. محمد قلی بیگ را به وکیل مالیات نمود. سبجانوردی خان را معزول و به حضور طلید. و چون احمد خان در رکاب شاهی در داغستان چندین دفعه خدمات نمایان در نظر شاه کرده بود، احمد خان را در سنه‌ی ۱۱۵۶ بیگربیگی اردلان نمود.

[احمد خان]

با وجود اینکه ولایت اردلان در آن وقت به جهت تحمیل و تکالیف از عالم خرواری و سیورسات و سواره‌ی دیوانی و مالیات رو به خرابی آورده [بود]. گندم در سئندج یک من تبریزی به چهار عباسی رسید. مردم بدان سبب به شهرزور و ذهاب رسیدند و زمستان آن سال بسیار سخت و شدید [بود] به نحوی که اکثر حیوانات ضایع و تلف گردیدند. نادر شاه کار طرف داغستان را چه به صلح و چه به جنگ دید؛ احمد خان را مرخص و روانه ولایت نمود، که آمده تدارک سیورسات و قشون نماید و موکب نادری به تبریز رسید. احمد خان چونکه در سفر داغستان در میان مردم به شجاعت و مردانگی مشهور شده بود، از آن جمله فتح قلعه‌ی آی بیگی، که نادر شاه دسته‌ی معقولی برای فتح آن تعیین نمود، دو سال سعی بلیغ نمودند، فتح نشد. احمد خان با دسته‌ی اردلانی بر سر آن رفت، قلعه‌ی مزبور را در اندک زمانی مفتوح و قلاع و بقاع چون دوازق دره و جاهای صعب و سنگلاخ در آن سمت بودند، در فتح و تسخیر آنها در نظر نادر شاه نهایت مردانگی و شجاعت و کاربینی به عمل آورد و مردم اردلان در آن سفر صعب، تعبها و خسرانها دیده، از حال و اوضاع تمام به در رفته و قحط کذا، علاوه بود. روزگار ایشان، بدیشان بد می‌گذشت. اکثر اهالی فرار و جلای وطن اختیار [کرده] به سمت شهرزور و ذهاب و ولایت قلمرو گروس رفتند. احمد خان چون حال ولایت را چنین دید و سیورسات و سواره‌ی رکابی نیز نتوانست، تدارک نماید. و هرچه سعی بلیغ کرد، که شاید امور و فرمایشات دیوانی سرانجام شود، نشد. و از بازخواست نادر شاه مخوف [بود]

چاره‌ی خود را در فرار دید. شب برخاسته با پانصد نفری از عمله و اتباع خود و اشخاص اردلان به ولایت روم فرار کرد. کوچ بر کوچ تا به اسلامبول رسید. او را در کمال اعزاز و اکرام به حضور قیصر روم احضار [کرده]، سلطان محمود در آن وقت پادشاه روم بود، چونکه نجابت و بزرگی و و شجاعت احمد خان معلوم آل عثمان بود و منتظر و راغب بودند، که کسی از طرف ایران به دست ایشان بیفتد، آلت کار و روکش سرداران قشون نادر شاه نمایند. احمد خان که بدان ولا رسید، با او کمال استمالت و دلداری و نوازش کردند و عزت و احترام او را فوق الغایه نمودند. سلطان محمود فرمودند: خان حضرتلری خوش آمدی و محظوظ شدیم از آمدنت و راه غلط نکرده‌اید. پیش از این هم آباء و اجداد شما و سلسله‌ی اردلان، هرگاه از پادشاه ایران نسبت به خود بیعزتی دیده باشند، بدین آستانه‌ی علیه آمده‌اند، سرانجام کار اوها شده، در اندک زمانی با نیل مقصود و غایت مأمول به سر ولایت برده‌اند، مسفل شده، به حول و قوه‌ی الهی ما سرعسکر با قشون و سپاه زیاد مأمور و تعیین [کرده] همراه تو به ایران بیاید، ولایت را برای شما استرداد بکند.

بعد از گفتگو و نوازشات بسیار احمد خان از مجلس سلطان برخاسته، یک ثوب کرک سمور اعلی و وزیرانه بر سر دوش او انداخته، بیرون آمده، یک رأس اسب عربی نژاد بسیار بسیار خوب با رخت وزیرانه از طلا پیش او کشیده، در کمال احترام و اکرام به خانه و عمارتی مخصوصی که برای او و اتباعش تدارک دیده بودند، آمد. و تعینات و اخراجات و مصارف از ملبوس و مأکول روز به روز و ماه به ماه، رسد پانصد نفر بلکه زیاده‌تر قرار داده و به سرکار احمد خان می‌رسانیدند. بعد از چند وقتی، سرعسکر با قشون زیاد برای امداد احمد خان مأمور از راه ارضالروم [ارزنةالروم] به قارص، به جنگ نادرشاه آمدند. از استماع این خبر، نادرشاه نیز با لشکری جرار به مجادله‌ی او آمده، چه به محاصره و چه به جنگ میدان، مدتی با ایشان مقابله و مقاتله واقع گردید. سرعسکر و احمد خان ظفر به نادرشاه نبرده، مغلوب به درگاه سلطان روم مراجعت و عودت نمودند. و دو دفعه‌ی دیگر از راه بغداد و موصل لشکر جرار با سرعسکر به امداد احمدخان مأمور و تعیین [کرده] به مقام جدال با نادرشاه می‌آمدند، اقبال نادری مانع کار

پیشروی سرعسكر روم و احمد خان می‌بود. بعد ازین دو سه دفعه احمد خان آمد و ظفریاب نشد. سلطان محمود بنای مصالحه با نادرشاه گذاشت. مصلحه احمدخان را از اسلامبول با اتباع حرکت داده به ادرنه، که چندین منزل آن طرف اسلامبول واقع [شده] نزدیک به ملک فرنگ است، روانه نمودند. در آنجا بعد از قلیل مدهای فوت شد. بعد از فوتش، آنچه متروکات داشته بود، به سرکار سلطان محمود برده، ضبط و تنخواه او را از قرار طغرا حواله به احمد پاشای وزیر بغداد کرده، که به وارث احمد خان برسانند و سبجانوردی خان همین [که] خبر فوت احمدخان و حواله‌ی تنخواه متروکات او [را] به بغداد شنید؛ ملا عبدالرحیم را روانه‌ی بغداد نمود. احمد پاشا تنخواه ترکه را از قرار فرمان سلطانی مع شیئی زاید در بغداد به ملا عبدالرحیم تسلیم [نمود] و آورده در سنج به سرکار سبجانوردی خان رسانید. و آنچه نوکر [و] عمله و ملازم و اتباع همراه احمد خان به روم رفته بودند، به ولایت مراجعت و عودت کردند. و بعد از فرار احمد خان به روم باز نادرشاه ایالت و حکومت اردلان را به سبجانوردی خان مفوض [داشت]. در اردو بود؛ به ولایت به مقر حکومت آمد.

[سبجانوردی بار سوم]

مردم به سبب آشفنگی [و] فرار احمد خان، به اطراف و جوانب از خوف نادر شاه فراری شده بودند. سبجانوردی خان آنها را به دلالت به ولایت پس‌آورد و برای وجه ممیزی اردلان که زیاد کرده بودند؛ به درگاه نادری عرض کردند، و موکب همایون در آن وقت در موصل بود. سبجانوردی خان را برای تحقیق امر ممیزی و مداخل به حضور طلبیده؛ همینکه به اردوی کیوان شکوه رسید، از وجه ممیزی چیزی کم کرده، از راه کرماشاهان، نادر شاه به همدان آمد؛ چونکه از تاب گرما و سطوت و شمشیر رومیها، که لشکر نادری را پراکنده کرده [بود] تاب نیاورده، قسم شکستی برای او روی داد؛ شب فرار [کرده] به قریه‌ی بهروز آمده و از آنجا بلا تأمل بی‌تابانه خود را به کرماشاهان انداخته، از آنجا نیز به سرعت به همدان [رفته] و اکثر سپاه نادری متفرق شده [بودند]. بعد از ده روز به تفرقه و پراکنده، به موکب نادری در همدان ملحق [گشتند]. چهل روز در همدان مکث کرده، قشون را از اطراف و ولایت نزدیک به حضور طلبیده، از آنجمله قشون اردلان را طلبیده، که به همدان بروند. قشون رکابی را در

سنندج تدارک دیده، به سرکردگی حسنعلی سلطان، ولد عباسقلی خان و محمد سلطان پوهانی اردوی همایون [کرده، که] در همدان متوقف بود؛ بدو ملحق [شده] و ملک حسین بیگ کلانتر مبلغ خطیر باقی سیورسات و صادر ابواب جمع او شده، که به سرکار شاهی برساند؛ از عهده برنیامده، فرار [کرده] و از سنندج به بردع رفته؛ ابواب سبجانوردی خان و عمله او را کرده، صورت ابواب را به نظر نادر شاه رسانیده، بیدماغ شده، سبجانوردی خان را در بردع عزل و محبوس نموده و مال او را ضبط [کرد] و حکومت اردلان را در سنه‌ی ۱۱۵۸ به حاجی مولی وردی خان قاجار [در] قزوین تفویض نمود. او نیز پنج شش ماه کمتر حکومت کرد، خانه‌ی سبجانوردی خان را به گرو به قزوین برده، دانست که حاجی مولی‌ویردی خان مردم بدو نمی‌گروند و بلدیت در سررشته‌ی حکومت آنجا را ندارد و امور دیوانی معطل [شده]. ازو این امر بر نمی‌آید، او را معزول و حکومت اردلان را به سبجانوردی خان شفقت [کرده]. او را مرخص [نمود]. و به ولایت آمد، سه چهار ماه حکومت کرد. سلیم پاشای ببه، که چند وقتی بود، مستلزم [ظ. ملتزم] رکابی شاهی بود و از مقربان محسوب می‌شد؛ در نزد نادر شاه واسطه شده، استدعای حکومت او را برای حسنعلی خان ولد عباسقلی خان نمود.

[حسنعلی خان (ولد عباس قلی خان)]

در سنه‌ی ۱۱۵۸ به بیگریگی اردلان [منسوب] گردید. محمد قلی بیگ وکیل را به طهران طلبید. عبدالله سلطان براز و علی خان بیلاقی و چند نفر دیگر از معارف مدعی محمد قلی بیگ شده، ابواب او را کرده، صورت ابواب او را به نظر نادر شاه رسانیده، از محمد بیگ بازخواست عظیم کرد، که چندین سال است، مالیات را به تمامی به سرکار همایون نمی‌رسانی. محصل اکید تعیین کرده، یک الف که، پنجهزار تومان باشد، از محمد قلی بیگ به وجه ترجمان بگیرند. و او را به ولایت آوردند، چوبکاری و زجر بسیار کرده و اموال و املاک او را فروخته، یک هزار تومان به وصول رسید و او را نیز کور کردند.

[سبجانوردی بار چهارم]

در سنه‌ی ۱۱۵۹ خانه‌ی سبجانوردی در قزوین بود، مرخص نموده و سبجانوردی خان را بیگریگی اردلان کرد؛ و حسنعلی خان را از حکومت عزل [نمود] و برای بقیه‌ی پنجهزار تومان ترجمان محمد قلی بیگ، اشتراکی و مرتضی قلیخان زنگنه و قاسم خان و سرحد بیگ افشار

[را] تعیین [نمود]. هرچند زجر و بازخواست کردند، مفید نیفتاد. نادر شاه امر به احضار محصلان محمدقلی بیگ کرده، از هول جان دست از اولاد و ولایت شسته، به روم فرار کردند. این خبر به نادر شاه رسید؛ چهارهزار^۲ سوار افغان مأمور و فرستاده، به اتفاق سبجانوردی خان مالیات و بقیه‌ی ابواب و صادر و خرواری تدارک دیده، به سرکار برسانند. سکنه و اهالی سنندج و توابع، این خبر را که سبجانوردی خان با چهارهزار سوار برای مؤاخذه‌ی باقیات، اینست می‌رسد، شنیدند؛ به اطراف و جوانب متفرق و گریزان [شدند] و چند نفر از اعیان و مردمان بیچاره در سنندج مانده، دست از جان شسته، در فکر فرار بودند. و در سنه‌ی ۱۱۶۰ خبر قتل نادر شاه رسید. جان از خوف از تن در رفته، از رسیدن این خبر به قالب آمده، طمع به زندگانی خود نمودند. علیقلی خان، که قاتل نادر شاه بود، ادعای پادشاهی کرده، جلوس در سنه‌ی ۱۱۶۰ نمود؛ علی شاه شد. و خزینه و دفینه و جواهر نادر شاه، که در ایام اقتدار و شوکت و سلطنتش در ایران و هند تحصیل کرده بود، با خزانه‌ی پادشاهان صفویه، علی شاه تمامی را در اندک زمانی به عساکر و قشون و مردم داد. نادر شاه، شش سال پادشاهی خود را در سنه‌ی ۱۱۴۸ هجری جلوس کرد. تاریخ جلوسش 'الخیر فیما وقع' [بود، که] مردم به سبب ظلم و ستم و سفاکی او تاریخ را منعکس شهرت دادند، که 'لا خیر فیما وقع' گفته‌اند: بریدند شاهان ز شاهی طمع به تاریخ الخیر فیما وقع و میرزا

^۲ و فتحعلی خان ملک الشعراء که حال حاکم کاشان است، بدین نحو تاریخ فوت خاقان شهید و جلوس شاه انجم سپاه عالم پناه، لازال اعلام شوکت و سلطنته الی مدید الزمان گفته: ز تخت آقا محمد خان شد و بنشست باباخان، سنه‌ی ۱۲۱۲. ظاهراً مربوط به قتل آقا محمدخان قاجار و بر تخت نشستن فتحعلیشاه است؛ هیچ ربطی به مسئله‌ی قتل نادر شاه و قضایای بعد آن ندارد. چند روزی او هم خودنمائی کرد، بقیه [ای که] از خزینه‌ی نادری مانده بود؛ او نیز در یکسال به سخای مفرط و غلط بخشی به مصرف رسانید. وقوع اختلاف در بین اهالی اردلان و اتفاق جعفر سلطان و محمد علی سلطان بانه با جمعی و آمدن به سنندج و رفتن همگی، بعد از رفتن سبجانوردی خان به اردوی کیوان شکوه ابراهیم شاه، در همدان به اردو رسیده و امتداد دعوی اهالی اردلان با سبجانوردی خان از همدان الی رسیدن اردوی معلی به تبریز و آمدن حسنعلی خان به سنندج و بعد از قلیل مدهای، طلبدن او را به درگاه معلی و باز آمدن سبجانوردی خان به امر حکومت در سنه‌ی ۱۱۶۱ و توقف نمودن در سنندج قلیل مده [بود].

محمد علی فردوسی نادری، تاریخ فوت نادر شاه و جلوس علیشاه را بدین نحو گفته: که چون نادر از کشور پادشاهی برون رفت، سلطانعلی شاه آمد. (۱) و علیشاه بعد از نادر شاه، ده ماه فرمانروائی کرد. ابراهیم شاه او را حبس و کور نمود و در سنه‌ی ۱۱۶۱ او نیز جلوس کرد.

[حسنعلی خان بار دوم]

و در سنه‌ی ۱۱۶۲ ابراهیم شاه، حسنعلی خان را به حکومت اردلان سرافراز و قریب دو سال حکومت کرد. چونکه در ایام اقتدارش نادرشاه و علی شاه و ابراهیم شاه هر سه در میان کار بیرون رفتند؛ قشون پادشاهی پراکنده و متفرق گردید. نزدیک به ده هزار نفر از افغان و اوزبیک و فیروزکوه [ی] و کلیائی و چرداولی و سائر وندت بر سر او جمع شده، باعث شوکت و اقتدار او گردید؛ داعیه‌ی بزرگی و خودسری در سرداشت و در عراق چون خودی در استعداد نمی‌دید و درین اثنا مهرعلی خان ولاشجردی، که قرب جوار به طایفه‌ی زندیه، که در پریه‌ی کمازان بودند، داشت. و اوها همیشه [سعی] در تخریب قلمرو و تاراج و دست انداز ولایت متعلقه به مهرعلی خان می‌کردند و می‌کوشیدند و تاب مقاومت زندیه را نداشت، اوقات را بر او تلخ نموده بودند و دائماً در ایزای او می‌کوشیدند و ذی شوکتی در عراق نبود، که شکوهی تظلم پیش او ببرد، دادرسی گمان نکرد، که فریاد خود را سوی او ببرد، به فریاد او برسد و غوررسی به حال او بکند. چاره‌ی خود را در آن دید، که به طلب اعانت و استمداد به نزد حسنعلی خان به سنندج آمد. و حالت عجز خود را بدو اظهار و خواهش کمک ازو نمود؛ که همراه او رفته، شر زندیه را از ولایت او دور نماید. حسنعلی خان نیز چونکه در بازوی خود، استعداد گمان می‌برد، تدارک سپاه و قشون خود را دیده، به آئین و طمطراق هرچه تمامتر با قشون و استعداد زیاد از سنندج حرکت [کرده] و کوچ بر کوچ به قلمرو رسیده؛ بزرگان زندیه چون کریم خان و شیخعلی خان و اسکندر خان و غیره همگی جمع بودند و لشکری زیاد از اقوام و بیگانه و مردم ایالات بر اوها جمع [گشته] به سپاه و شجاعت و شمشیر خود مغرور بودند؛ منتظر جنگ و جدال و آمده در مقابله‌ی حسنعلی خان و اتباعش و مهر علی خان ایستاده. تلاقی فریقین در سنه‌ی ۱۱۶۲ در ملایر واقع [شد] بعد از کشش و کوشش جانین، ابطال زندیه، آنچه زور در بازو داشتند، در آن معرکه به کار بردند،

کاری از پیش نبردند. دلاوران اردلان حمله‌ی مردانه بر اوها برده و زورآوران افغان و اوزبیگ دست به شمشیر به میدان شجاعان زندیه رفته؛ چون آتش خس را بسوزاند، خاشاکوار زندیه را از میدان برداشته، شکست فاحش بدو داده، طایفه‌ی زندیه مغلوب و حسنعلی خان و مهرعلی خان غالب و مظفر و منصور شدند. آنچه ازیشان از معارف در میدان [جنگ] دستگیر شدند، مقتول گردیدند و اکثر سپاه زندیه در معرکه‌ی کاروزار طعمه‌ی شمشیر گردیدند. معدودی از خویش و اقوام با کریم خان و شیخعلی خان و برادرانش جان را [به سلامت] بیرون بردند. خلاصه حسنعلی خان در آن رزم، انتقام مهرعلی خان را صد چندان از طایفه‌ی زندیه کشید و او را در ولایت خودش استقلالی تمام داد. مظفر و منصور به سنج مراجعت و عودت نمود. هنوز دلاوران اردلان و رزمجویان افغان و اوزبیگ آسایش گزین حاضر نبودند؛ امامقلی خان زنگنه، حاکم کرماشاهان بنای نزاع و عداوت گذاشته، و دست انداز و ستم شریکی در بیلور می‌کرد. حسنعلی خان دو دفعه در عالم یگانگی مراتب بدسلوکی و کجرفتاری گماشتگان او نسبت به بیلور اظهار اعتنایی نکرده، در امور همسایگی او زیاده‌سری روز به روز در تزايد بود و امامقلی خان برای اظهار جلالت خود، به دربند آمده، مزروعات بیلور را پایمال و لگدکوب سپاه خود کرده، اینقدر در حال خود مغرور بود، در پیش خود همسری را گمان نمی‌کرد. حسنعلی خان دانست، که به دوستی و آمد و شد مصلحان کار امامقلی خان اصلاح پذیر نمی‌شود؛ قشون خود را سان دیده، از سنج با سپاه سنگین و رنگین و تدارک و استعداد بسیار حرکت و به سه منزل به مقابله‌ی امامقلی خان رسید. تلاقی فریقین در دربند بیلور واقع [شد]. به اندک زمانی چون سیلاب، خاشاک را ببرد و چون باد خس را از میان بردارد، قشون حسنعلی خان، سپاه زنگنه [را] از میدان برداشتند. شکست فاحش به سپاه امامقلی خان زنگنه راه یافت، مغلوب شدند، و حسنعلی خان غالب آمد. اکثر معارف زنگنه در میدان رزم قتل و دستگیر گردیدند و آنچه اجمال و احوال و احوال و اثاث زنگنه بود؛ نصیب دلاوران اردلان و صف شکنان افغان و اوزبیگ شد. امامقلی که در دربند اظهار جلالت و خودنمایی می‌کرد، با معدودی خفیه فرار کرد؛ کس او را ندید و حسنعلی خان مظفر و منصور غانما به سنج

مراجعت کرد. این دو فتح نمایان در عرض دو ماه برای حسنعلی خان رو[ی] داد؛ موجب ازدیاد شوکت و اقتدار او گردید. در عراق مثل خودی گمان نمی‌کرد. تا اواخر این سال سلیمان پاشای بیه و سلیم پاشای بنی عم [او]، خود بنای عداوت و نزاع برسر حکومت شهرزور و توابع گذاشته، از طرف وزیر بغداد حکومت بیه به سلیم پاشا داده و سلیمان پاشا با پسر و بگزاده‌های بیه و ششصد نفر سواره برای اعانت و امداد به نزد حسنعلی خان به سنج آمده و چند وقتی متوقف بود. سلیم پاشا یکی از معارف بیه را به نزد حسنعلی خان فرستاده، اظهار این معنی را کرده، که ما با سلیمان پاشا خویش و همیشه برسر حکومت به هم نزاع و مناقشه و دعوی داریم و شما نیز همسایه‌ی ما هستید؛ باید به مقام کمک و اعانت [برادر] ما برنیایی؛ اگر ممکن شود، در اصلاح ما کوشی! آدم سلیم پاشا، که به نزد حسنعلی خان رسید و مکاتب را رسانید و سفارش سلیم پاشا را تبلیغ نمود، حسنعلی خان چونکه سپاه و استعداد از خود زیاده داشت، از سلیمان پاشا نگذاشته و جواب سلیم پاشا را مغرورانه نوشت، که امداد و اعانت سلیمان پاشا را خواهم کرد. آدم مزبور، به نزد سلیم پاشا عودت نمود؛ او نیز مراتب را به وزیر بغداد عرض [کرد]. آدم او به نزد وزیر بغداد رسید. وزیر بغداد، یکی از آغاها رومی [را] به نزد حسنعلی خان فرستاد؛ چگونگی مراتب دعوی سلیم پاشا با سلیمان پاشا را اعلام، و اظهار نمود، که ما سلیم پاشا را حاکم ولایت بیه کرده‌ایم، سلیمان مطرود ماست، بدان طرف به نزد شما آمده، امداد و اعانت از شما می‌طلبد، به جنگ سلیم پاشا می‌آید. این نحو حرکت از شما به ظهور رسد، خلاف طریقه‌ی همسایگی و آداب دانست و موجب فتنه‌انگیزی است. لهذا به شما اظهار شد، که کمک سلیمان پاشا را نکنید و او را در نزد خود اخراج و طرد نمائید و اگر رویه‌ی دوستی را ملحوظ ندارید؛ این است، که با لوندات برای امداد سلیم پاشا تعیین می‌کنم. شما هم سلیمان پاشا را به دعوی آرید. هرچه خواهی دید، می‌بینید. آدم وزیر بغداد به نزد حسنعلی خان آمد. گذارش را تبلیغ و مکتوب وزیر را نمود. چونکه در علم ازلی گذشته بود، که کار حسنعلی خان بدان نحو انجامد. جواب وزیر را نوشته، که سلیمان پاشا را کمک کرده‌ایم و خواهیم کرد. هرچه شدنیست، بشود!

آدم وزیر عودت به بغداد نمود و شرح حال را تقریر و تبلیغ کرد. وزیر نیز آدم و مباشران اکید را تعیین نمود، که عثمان پاشای کوی سنجاق و قوچ پاشای حاکم حریر با قشون و جمعیت خودشان، با تدارک معقول از سواره و تفنگچی رفته به قلعه چولان، به قشون سلیم پاشا ملحق [گشته] کمک او باشند. و کیها با لوندات نیز تدارک خود دیده، به امداد سلیم پاشا برود. در اندک زمانی عسکر مأموره، که از بیست هزار سواره و تفنگچی متجاوز بودند، به قلعه چولان به امداد سلیم پاشا رفتند و رسیدند. و حسنعلی خان نیز این خبر را شنید؛ محمدامین خان گروس را با جمعیت و قشون به امداد خود طلبید، حاضر شد و قشون خود را از مردم اردلان و افغان و اوزبیگ و فیروزکوهی و چرداولی و کلیائی و وندات تدارک دیده، ده هزار متجاوز می‌شد و چهار هزار تفنگچی نیز تدارک مستعد جنگ بود. سلیم پاشا برای تکمیل حجت، فرهاد خان پسر خود را برای سرانجام همین امر به نزد حسنعلی خان فرستاد. او نیز به سنندج رسید، گفتگو را کرده، آنچه را سلیم پاشا سفارش کرده بود، از راه صلاح همگی را تبلیغ [کرد]؛ حسنعلی خان نیز درین باب مشورت به امراء و اعیان کرده، ابراهیم بیگ وکیل و عبدالله سلطان براز دامادش، که نائب بود، هریک طرفی را گرفته؛ ملا مصطفی و ابراهیم بیگ چنین صلاح دانستند، که حسنعلی خان کمک و اعانت سلیمان پاشا را ننماید، هرکدام از ایشان حاکم ببه باشد، رویه‌ی همسایگی را با او ملحوظ [دارد] اگر دوستی می‌کند؛ اینهم با او محبت و الفت نماید و اگر دشمنی می‌کند، این هم عداوت او را قبول نکنند. رجوعی به کار سلیمان پاشا و سلیم پاشا نداشته، بنی عم هستند، هر نحو رفتار می‌کنند، خود دانند و ولایت ببه از [آن] بغداد است، حکومت آن را به هر کدام از این دو نفر می‌دهد، خود داند، ما را به این لشکر کشی چه کار؟! و ملا حسین و عبدالله سلطان به خلاف اوها مشورت می‌کنند و به حسنعلی خان می‌گویند، که امیری چون سلیمان پاشا دو ماه است التجا به در خانه‌ی تو آورده، ولله الحمد حال در عراق کسی شوکت و سپاه ترا ندارد. صلاح این است، همراه سلیمان پاشا برویم و جنگ با سلیم پاشا و پاشایان کوی و حریر و کهای وزیر بغداد بکنیم. سلیم پاشا را از ولایت بیرون بکنیم؛ سلیمان پاشا را نصب بکنیم؛ باز به ولایت خود مراجعت نمایم. و خسرو سلطان ولد احمد خان و جعفر سلطان و سائر اعیان، تصدیق حرف ملا

مصطفی و ابراهیم بیگ کردند، که صلاح در رفتن و جنگ کردن نیست. حسنعلی خان چونکه سپاه و استعداد زیاد به خود گمان برد؛ و فتح زندیه و زنگنه را در عرض سه ماه نمود، مغروری تمام در کاخ دماغ او پیدا [شده] او فرهاد خان پسر سلیم پاشا را مجاب [کرده] و متعهد امداد سلیمان پاشا گردید. فرهاد خان به قلعه چولان به نزد سلیم پاشا و پاشایان عودت کرد. در ساعت اول سلیم پاشا با پاشایان تدارک سپاه و قشون خود را دیده، کوچ به کوچ به مریوان آمد. و حسنعلی خان نیز با قشون خود و محمد امین خان گروسی از سنندج حرکت [کرده] منزل به منزل به مقابله‌ی سلیم پاشا رسید. باز در آنجا کیها با پاشایان طالب و راغب صلح طرفین گردیدند، مفید نیفتاد. حسنعلی خان همین خواهش مجادله را داشت، تا تلاقی فریقین واقع شد.

بعد از کشش و کوشش طرفین و ستیز و آویز سواران جانبین، از طلوع آفتاب تا ظهر قاصد تیر و تفنگ در بین جاری و ضرب سیف و سنان در میان اوها کارگر بود. نسیم فتح به جانب عسکر سلیم پاشا و پادشایان وزید؛ حسنعلی خان شکست یافت. و سلیم پاشا و پاشایان و کیها و قشون ببه غالب و فتح نمودند. و سلیمان پاشا در معرکه با معدودی بیرون آمده. فرار نمود و جعفر سلطان و چند نفر از مردم اردلان در جنگ به قتل رسیدند و بعضی هم دستگیر شدند و حسنعلی خان نیز با امراء و اعیان در شهر رمضان المبارک سنه‌ی ۱۱۶۳ از جنگ مغلوب به سنندج مراجعت و عودت نمود. و سلیم پاشا و عثمان پاشا و قوچ پاشا و کیها حسنعلی خان را تعاقب [تعقیب] کرده، تا به سنندج آمدند. حسنعلی خان در سنندج توقف نکرد، به طرف ییلاق گریخت و پاشایان آمده، در کمیز توقف [کرده] و خانه‌ی حسنعلی خان و اتباعش را تاخت کردند. و چند خانوار متمول و صاحب اوضاع از مسلمان و اهل ذمه [را] کوچانیده، به ولایت شهرزور و کوی و سایر جاها فرستادند و بعضی مردمان صاحب مال و حال چون ملا حسین [را] ترجمان کردند. و هرچا مال از نقد و جنس گمان کردند؛ از رعیت و نوکر به هتک و سبکی گرفتند و مهمانداری و شلطاق و بهانه جوئی به مردم می‌کردند و موعد سیزده روز در سنندج بدان سپاه و ازدحام بودند. آتش ظلم به انواع در آن چند روز مشتعل بود. دانستند، که مال مردم همه را باخته‌اند؛ و پاشایان منصورا و مظفرا و غانما از سنندج حرکت

[نموده] به ولایت خویش مراجعت و عودت کردند. و حسنعلی خان، [که] در بیلاق خود [را] پنهان کرده بود؛ به سبندج عودت کرد و با مهرعلی سلطان و خسرو بیگ و یوسف بیگ و نجفعلی بیگ مشورت می‌کردند، که ولایت تاخت شده و مردم متفرقه را [چگونه] دلالت کنیم؛ بلکه آبادی به ولایت بیفتد. و ابراهیم بیگ با پاشایان به سبندج آمد. اوها که رفتند؛ او نیز به محال روانسر و الک و دهات متصرفه خود رفت. و در قریه‌ی الک بنای قلعه‌ای گذاشته، دیواری برای تحصن کشید و محال پلنگان و بیلاور را نیز به تصرف خود [در] آورد. و هرکس اوضاع و حالی داشت، پناه به نزد او برده، در آنجا مأمن بود، آرام می‌گرفتند و طایفه‌ی زنگنه و زندیه، که از حسنعلی خان شکست یافتند، منتظر فرصت بودند؛ این خبر را شنیدند، کریم خان و شیخعلی خان زند با برادران و اقوام و خویش و اتباع خود تدارک قشون کرده و مردم ایالت سمت بروجرد و لرستان و وندات طرف کرماشاهان سواره و پیاده و چوب به‌دست و تفنگچی همگی را جمع‌آوری [کرده] از بیست هزار نفر متجاوز قشون برسر کریم‌خان زند جمعیت کرده و از طایفه‌ی زنگنه هرچه ممکن شد، سواره و پیاده به سپاه کریم خان ملحق شدند. به صواب دید ابراهیم بیگ برای انتقام حرکت [کرده] و این خبر به حسنعلی‌خان رسید. به بیگزاده‌ها و اعیان و امراء مصلحت و مشورت کرد. چاره را درین دیدند، که عجزه و مساکین [ی] که [در ولایت مانده‌اند؛ قطب العارفین شیخ محمد وسیم آنها را کوچانیده، به اورامان همراه خود برده، در آنجا متحصن شوند و ملا مصطفی شیخ الاسلام با نجفعلی‌ی‌یگ به‌نزد کریم‌خان رفته، در هرجا به او برسند، استدعا بکنند، که ولایت اردلان پامال مردم ببه و روم شده، هرچه کوچانیده‌اند، برده‌اند و هرچه به‌کار اوها نیامده تاخت کرده؛ کسی نیست یکروز سیورسات لشکر او را بدهد. تصدیع می‌کشد و بنای خویشی و وصلت با او گذاشته، نجفعلی‌بیگ وکیل باشد. ملا مصطفی شیخ الاسلام است؛ خواهرش را در عقد کریم‌خان آرد. بعد از چند وقتی که مصالحه و مواصله شد، کریم‌خان نیز دخترش و یا خواهرش را به حسنعلی‌خان بدهد. این مشورت کردند. مردم کوچیدند، با شیخ وسیم به اورامان رفتند و حسنعلی‌خان هم توقف کرد؛ تا جواب کریم خان برسد و خانه و کوچ خود را پیش از خود به قراتوره فرستاد. و ملا مصطفی با نجفعلی بیگ هم به نزد کریم خان رفتند. و

درین اثنا خبر رسید، که سلیمان پاشای ببه رو از شکست برتافته، درین چند روز در محل پلنگان در موضع سنگلاخ خود را با اتباع متواری نموده، خبر آمدن کریم خان برای کشیدن انتقام به سبندج می‌شنیده‌اند. صلاح خود را در آن دانسته، که پیش کریم خان زند برود؛ به رفاقت او هرجا او برود، این‌هم با او باشد. از پلنگان حرکت [کرده] سیصد نفری از مردم ببه در نزد او مانده، همراه او بوده، به آب گاورود می‌رسد؛ در آنجا در کنار آب با ملا مصطفی و نجفعلی‌بیگ ملاقات حاصل [شده] به اتفاق همدیگر می‌روند. در دربند بیلاور به اردوی کریم خان ملحق می‌شوند. سلیمان پاشا را با آغایان ببه به‌حضور طلبیده، کمال محبت و مهربانی نموده؛ ملا مصطفی و نجفعلی بیگ را نیز می‌طلبد. مراسله‌ی حسنعلی خان را بدو رسانیده و سفارش او را ابلاغ [نمودند]. کریم خان در جواب می‌گوید: خویشی ما با او قدیم شده، سبجانوردی خان رتبه‌ی خالوی ما است، من بعد ضرور به وصلت نیست، و اینکه گفته ولایت من خراب شده، سکنه ندارد، در باب سیورسات و ذخیره تصدیع می‌کشیم، آن‌هم سهل است. غرض من اینست، بیایم ولایت خالوزاده‌ی خود را ببینم. این خبر را برای حسنعلی خان به سبندج آوردند، که کریم خان جواب نوشتجات را چنین گفت و اینکه فردا به سبندج می‌رسد. بلا تأمل فی‌الفور سوار شده، رو به قراتوره فرار [کرد] و کریم خان فردای همان روز به طمطراق و طنطنه و آئین هرچه تمامتر با سپاه سنگین که داشت، وارد سبندج گردید. قتل و نهب و غارت و تاخت بقیه‌ی عجزه و مساکین و یهودی و ارامنه که نتوانستند فرار بکنند، کرده و سلیمان پاشای ببه را با اتباعش به مسجد جامع و مدرسه نزول کرده و باقی مساجد را نیز دواب قشونی و جای نزول لشکر کرده و خانه و کوچ سبجانوردی خان و خویشان او که به سبب بی‌الاغی و عدم استطاعه به‌جا مانده بودند، هرچه داشتند آن را از اوها به زجر گرفتند و خسروخان نیز به‌جامانده، به امید اینکه، بلکه ولایت را بدو بسپارد. او را برای دلالت تفرقه ولایت به اورامان فرستاد. دیگر به نزد او نیامد و آدم نیز برای استمالت حسنعلی خان به قراتوره روانه نمود. از او خاطر جمع نشده، آدم مرسوله‌ی او را مجاب [کرده] بعد از آن شیخعلی خان

را با دسته‌ی قشون برسر قلعه‌ی قراتوره فرستاد؛ بلکه حسنعلی خان را دستگیر بکند.

به سبب اینکه عبدالله سلطان براز قلعه‌ی حصین ساخته و ذخیره‌ی دو سه ماهه در آن جمع کرده و سه توپ جلو در آنجا بود و حسنعلی خان نیز با سیصد نفر از معارف و غیر معارف با خود برده، در آن قلعه متحصن شد. دو سه روز دسته‌ی زندیه‌ی مأموره در حوالی قلعه‌ی مزبور های‌های کردند، ظفر نبرند؛ بی‌نیل مقصود به نزد کریم خان به سبندج عودت نمودند. و دسته‌ی قشون برای خانواری که با شیخ وسیم به کوه‌های اورامان رفتند، مأمور [کرده] اوها هم ظفر نبرند؛ پس آمدند. موعد دوازده روز در سبندج مکث [کرده] بعد از آن اکثر عمارات اعزه و اعیان و مساجد و مدارس، که در سبندج بودند، با سائر بیوتات رعایا سوزانیده، از سبندج حرکت و رو به گروس عنان عزیمت را معطوف [نمود]. در رسیدن به گروس محمد امین خان حاکم آنجا را چوبکاری کرده و اموال او را آنچه داشت ضبط و نهب [کرد] و غارت قریه‌ی بیجار را نیز نموده و قتل و اسیر ایشان را کرده و دختر محمد امین خان را برای خودش کشید و برد و ملا مصطفی و نجفعلی بیگ را در بیجار مرخص نمود، به ولایت آمدند؛ و محمدامین خان و سلیمان پاشا را با خود برد. و حسنعلی خان بعد از رفتن کریم خان به طرف عراق، با عبدالله سلطان از قلعه‌ی قراتوره بیرون آمده، به سبندج آمدند. و چون ولایت مزبور بالمره خرابه و سکنه‌ی او به سبب آمدن کریم خان تفرقه و پراکنده‌ی ولایتها شده، هنوز جمع نشده و امیدهم نداشتند، که آباد گردد. و آزاد خان افغان در طرف تبریز جمعیت داشت و سلیم پاشا هم با هزار نفر [که] از بیه داشت از حکومت ولایت خود عزل شده بود؛ به نزد آزاد خان آمده بود. و کریم خان دور افتاده، از اطراف و جوانب مردم به نزد آزاد خان می‌رفتند. حسنعلی خان با عبدالله سلطان و بقیه‌ی اعزه و اعیان که مانده بودند؛ برای استمداد و اعانت به نزد آزاد خان که در سمت افشار بود، رفته. و تلاحق او به معسکر آزاد خان که در حوالی سائن قلعه‌ی افشار بود، با وجود سابقه‌ی محبت و نیکی و چشمداشت و توقع اعانت دیدن، اقسام اهانت و خواری و قید و حبس حسنعلی خان به دست آزاد خان و فرستادن او به قلعه‌چولان به نزد سلیم پاشا برای کشیدن انتقام از او، و بودن معظم‌الیه در نزد سلیم پاشا موعد هفت ماه در کمال اعزاز و احترام و بعد از آن

قید و حبس حسنعلی خان و نهب و غارت کردن حال و مالی که داشت و مقتول کردن او را در سنه‌ی ۱۱۶۶ در قریه‌ی الک من توابع قلعه‌چولان و بعد از چند وقتی که سلیم پاشا از حکومت ولایت بیه عزل گردید؛ سلیمان پاشا باز حاکم آنجا گردید. از راه اینکه حسنعلی خان کمک او را نمود و با سلیم پاشا و پاشایان و کهیا و عسکر بیه و روم جنگ [نموده] و دولتش را در راه او باخت و سلیم پاشا نیز از آن راه حسنعلی خان را به قتل رسانید.

[کریم خان برادر حسنعلی خان؛ خسرو خان ولد احمد خان، ولد سبحانوردی خان]

در مقابل و ازاء آن مقوی کار کریم خان برادر حسنعلی خان شد، در نزد داشتمرخان اوزبیک که در مریوان قشون و استعدادی داشت و در آنوقت از جانب آزاد خان، سبحانوردی خان حاکم اردلان بود؛ او را عزل و در سنه‌ی ۱۱۶۶ ایالت و حکومت اردلان را به کریم خان دادند. قریب یکسال به حرف داشتمرخان و سلیمان پاشا حکومت کرد. ابراهیم بیگ وکیل، بعد از شکست حسنعلی‌خان در مریوان به قلعه الک رفته، محلات پلنگان و بیلاور و روانسر را متصرف شده بود و جمعیت هم داشت. مطیع کسی نبود و با زندیه ربط دوستی داشت. برای اختلال [در] کار کریم خان حاکم سبندج و اخراج او از ولایت، از طرف کریم خان زند یارویس خان با سیصد نفر سواره آمده، ابراهیم بیگ نیز دویست نفر سواره [داشت]، مجموع پانصد سواره تدارک دیده؛ به مرافقت یارویس خان شب به قریه‌ی دوشان در اول چله‌ی زمستان رسیدند. کریم خان با خبر گردید، چونکه تدارک و استعداد نداشت؛ تاب مقاومت اوها را در بازوی خود نیافت. در آن شدت سرما و کثرت برف، کریم خان مردم را کوچانیده، با مهرعلی سلطان و خسروبیگ و نجفعلی بیگ و یوسف بیگ با سائر اعیان به طرف شامیان اورامان رفتند و ابراهیم بیگ و یارویس خان زند چیزی در بساط ندیدند؛ عودت نمودند و به جاهای خودشان برگشتند. و کریم خان با اهالی اردلان سه ماهه‌ی زمستان [را] در میان برف و باران و سرمای شامیان به سربردند. در فصل بهار مردم متفرق شدند؛ آنچه اعزه و اعیان بودند، به شهرزور به نزد سلیمان پاشا رفتند. چند نفر فقیر و فقرا و عجزه مانده بودند، رو به سبندج خرابه آمدند. و خسروخان ولد احمد خان ولد سبحانوردی خان به رشادت خود و به سعایت و اعانت سلیمان پاشا به امر حکومت در سنه‌ی ۱۱۶۵

به‌سندج آمد. کسی از رعایا اوضاع و مالی داشته و یا از اعیان و معارف اسم و رسمی داشته باشد، در سندج باقی نمانده [بود]، موعد یکسال خودسر حکومت کرد.

[سلیم پاشای بیه]

آزادخان افغان به سبب اینکه در ایران کسی از صاحب اختیاران صفویه و افشاریه نمانده بود و سلیم پاشای بیه هم از طرف آل عثمان عزل و مطرود و مبعوض ابدی شده [بود] باخانه و کوچ و با پانصد نفر از مردم بیه همراه او آمده به نزد آزادخان، که او نیز خود را به‌صاحب اختیار عراق و آذربایجان می‌دانست، آمد. و کمر به اطاعت او بست. و خسروخان به حرف او حاکم نشده بود؛ و الحال در حضورش نبود. به‌جهات چند آزاد خان افغان، خسرو خان را عزل و حکومت اردلان را به سلیم پاشای بیه در سنه‌ی ۱۱۶۶ داد. اکثر اعزّه و اعیان اردلان در آنوقت در شهرزور نزد سلیمان پاشا با خانه و کوچ و اتباع بودند و هریکی را به فراخور حال خود، دهات و محل داده بود؛ سلوک و رفتار خوب با اوها می‌کرد، یاد وطن نمی‌کردند. و معدودی از معارف و اعیان [که] در این صدمات کوچ نکرده، در سندج مانده بودند، به سلیم پاشا مطیع و گرویدند؛ و [وی] بنای سلوک و رفتار خوب و کم طمعی را با مردم گذاشت. رعایا هرجا تفرقه شده بودند، اکثر اوها به ولایت مراجعت و عودت نمودند. بنای زراعتکاری و تعمیر ملک و آبادی گذاشته، اردلان رو به آبادی شد. و اکثر خرابه [ها] در عهد سلیم پاشا آباد و مزروع شدند و به‌قناعت و کم طمعی و رعیت‌پروری به‌راه می‌رفت. سلیم پاشا موعد چهار سال و کسری حکومت اردلان و ساوجبلاغ* را کرد.

تذیل؛ بعد از نوردیدن بساط نادری در ایران معدودی از شاهزاده‌های منسوب به صفویه سه چهار سال در صفحه‌ی ایران اظهار حیاتی کردند. شاه‌رخ جلوس او در سنه‌ی ۱۱۶۱ یکسال اسم او صاحب اختیار بود. بعد از یکسال سلیمان میرزای منسوب به صفویه او را محبوس و بعد از چند روزی او را مکحول [کرد] و در کوری در سنه‌ی ۱۱۶۲ جمعی با او گرویدند؛ دفعه‌ی دیگر جلوس نمود، کاری از پیش نبرد. شاه سلیمان تسلط او در ملک خراسان چهل روز بود. شاه‌رخ او را محبوس و بعد از

چند روزی او را کور کرد. سام شاه، وقتی که نادر شاه بود، او در طرف خراسان بود و بعد از او پنج شش‌ماه در آذربایجان اختیاری داشت، فوت گردید. او را حبس و کور نمود. شاه اسماعیل جلوس او در اصفهان بود؛ یکسال تمام نشد، او را کشتند و سام شاه بعد از او فوت گردید. و به تاریخ اوائل شهر ربیع المولود سنه‌ی ۱۱۶۲ جمعی از سپاه ابراهیم شاه، که در حدود استرآباد بوده، غدیری کرده، از مقدمه‌الجیش شاه‌رخ میرزا شکست یافته، به سمنان به‌معسکر ابراهیم شاهی معاودت [نمودند] و در آنجا دربین طوائف عسکریه اختلافی واقع شده، خود به خود آن سپاه سنگین، که از هشتاد هزار سوار متجاوز بود، متفرق [گشته] و جماعت افغان و اوزبیک، ابراهیم شاه را برداشته، تا دارالمؤمنین قم آورده. در آنجا جماعت افغان و اوزبیک هم مختلف شده، اللهیارخان با عطاءالله خان اوزبیک با جمعی کثیر رو به اصفهان و شیراز رفته و خوانین هوتکی افغان و خوانین کابلی افغان با خوانین اوزبیک تاخت‌کنان الی خاک اردلان آمده، به آزادخان افغان که زودتر آمده بود، در خاک مریوان ملحق گردیدند. مجادله‌ی امیر اصلان خان با ابراهیم شاه در محال لیلان و انهزام امیر اصلان بدون جنگ و جدال در سنه‌ی ۱۱۶۱ [اتفاق افتاد]. چون مملکت ایران بعد از انقراض دولت پادشاهان صفویه و افشاریه رو به خرابی کرد، مردم عراق و آذربایجان و اردلان و زنگنه از رعایا و اهل صناعت و امراء و اعزّه و اعیان و معارف و ایلات و احشام و وندات همگی به شهرزور رفته، در آنجا ساکن [شدند]. مدت چهار پنج سال ایران خالی از ذی شوکت بود. کریم خان زند و آزاد خان افغان اظهار حیاتی می‌کردند، استیلاء تمام نداشتند و در فکر این بودند؛ سیورساتی به‌دست قشون بیفتد، ما را خود به راه ببریم، کافیسیت، بقیه‌ای اگر باقی بود [ظ. ما خود را به‌راه ببریم، کافیسیت اگر بقیه‌ای از سیورسات باقی بود، به‌دست قشون بیفتد]. در عصر اوها راه گریز پیش‌می‌گرفتند؛ مال که نمانده بود، آبرو و سیرت را بیرون می‌بردند. تا در این اواخر کریم خان، آزاد خان را از پا انداخت و به نوکر خودش کرد؛ بنای رعیت‌پروری و عدالت‌گستری با مردم گذاشت و قشون را چون افشاریه دایم نمی‌گردانید. امنیت و آرامی برای اهل عراق و آذربایجان و فارس روداد. ایران رو به آبادی آورد. و کریم خان یکی از خوانین قدیمی خود [را] نزد سلیمان پاشای حاکم بیه فرستاد و تفرقه‌ی ایران را از او طلبید [ظ. برگشت مردم متفرقه‌ی ایران را از

* احتمالا منظور از 'ساوجبلاغ' همان ساوجبلاغ مکرری است، که پیشتر خوانین اردلان قصد تصرف و فرمانروائی بر آنجا را داشتند؛ مه‌باد فعلی. (سید عبدالحمید)

او طلبید. او نیز خوف از سطوت کریم خانی داشت؛ مردم معارف و نامدار را مرخص و روانه‌ی مسکن خودشان نمود. و رعایا و مردم غیر معروف چون بوی آرام[ی] و عدالت شنیدند؛ اکثر کوچیده به موطن و مساکن اصلی خود مراجعت و عودت نمودند. لکن بعضی از آنها حال در ملک روم نزدیک به شصت سال است، توطن اختیار کرده‌اند و مواصلت با اهل روم نموده، توالد و تناسل از ایشان شده و تغییر مذهب را داده‌اند، از ایرانیت بیرون رفته‌اند و در آن ولایت باقی مانده‌اند و هستند تا روز قیامت. پیش از این[که] استعدادی داشته باشد و هنوز آزادخان متقاعد نشده بود، چندین دفعه با آزاد خان بدین تفصیل مجادله نمودند. همین کریم خان غالب می‌آمد، مجادله‌ی او با آزاد خان در قریه‌ی قریه‌ی اسفندآباد هشتم شهر رمضان المبارک سنه‌ی ۱۱۶۶ و شکست و انهزام کریم خان در آن معرکه و رفتن آزاد خان برسر قلعه‌ی پریه و حبس و قید برادران او و اقوام او و نهب اموال او و اتباعش و فرار کریم خان؛ مجادله‌ی دوم آزادخان با کریم خان در قمشه و مجادله‌ی سیوم اوها در سربند سیلاخور حوالی لرستان در سنه‌ی ۱۱۶۷، مجادله‌ی چهارم آنها در چهارمحال و مجادله‌ی پنجم اوها و شیخون بردن کریم خان برسر فتحعلی خان افشار در آخر این سال و مجادله‌ی ششم آنها در حوالی شیراز در سنه‌ی ۱۱۶۷ [اتفاق افتاد] و [در] مجادله‌ی هفتم اوها، آزادخان کریم خان را به محاصره انداخت. بعد از چند روز کریم خان از قلعه بیرون آمده، دست به شمشیر کرده، با برادران و اقوام خویش و دسته‌ی قشون خودش متهورانه به میان اردوی آزاد خان به هیئت اجتماعی آمده، اکثر مردم را قتل و جرح نموده. یکروز بعد از عید اضحی سنه‌ی ۱۱۶۷ و در این اوقات فتحعلی خان باد غرور به کاخ دماغش متصاعد گردیده، از کریم خان زند یاغی شده و در قلعه‌ی اورمی متحصن [شده] و کریم خان زند او را محاصره کرده، ششماه طول محاصره شد. به سبب کثرت ذخیره و عدم استطاعه‌ی یورش و [اینکه] کریم خان در دور آن بروج ساخت، توپچیان بهرام صولت و زنبورکچیان رستم شوکت را امر نمود، که چند روزی قلعه را آتشباران کردند. به ضرب توپ و خمپاره لهب شراره دیوار قلعه را نسج عنکبوت کردند و اکثر روز دلاوران زندیه مبارز می‌طلبیدند و مردم قلعه بیرون می‌آمدند؛ جنگ میدان واقع می‌شد. بعضی از آنها قتل و دستگیر [شده، بقیه] مغلوب به

قلعه مراجعت و عودت می‌کردند، تا اینکه روزی قلعه‌چیان به عزم جنگ میدان تمامی بیرون آمدند. خسرو خان والی اردلان، که در نزد کریم خان بود، و صف‌شکنان زندیه در میدان رزم عرصه را گرم کردند و فتحعلی خان خودش هم در آن معرکه بود، شکست به سپاه کریم خان واقع [گشته] اکثر قشون او، راه فرار پیش‌گرفته، پیش دو اوها به همدان رسیده بود. خسرو خان که در نزدیک کریم خان بوده و از برادران و اقوام خود و رزمجویان زندیه شرمه‌ی قلیل در نزد او می‌مانده، کریم خان به خسرو خان می‌گوید: امروز باید آبروی ما را بازآری و از این سرافکندگی که روی داده، ما را سربلند کنی! خسرو خان نیز با دلاوران اردلان پای جلادت پیش‌نهاد، حمله‌ی مردانه به سپاه فتحعلی خان افشار برده، بعون الله شکست بدوها داده، به نحوی که مضطربانه رو به قلعه فرار [کرده] و امر به توپچیان و زنبورکچیان شد: قلعه را آتشباران کردند، به نحوی که به عجز آمدند، الأمان الأمان گویان دروازه‌ی قلعه را مفتوح [کرده]. اولاً اهل عمامه از سادات و مشایخ و ملایان کلام مجید را شفیع کرده، به خدمت کریم خان آمدند. او نیز اهل قلعه را امان داده، قلم عفو به جراثم فتحعلی خان کشید و آنچه توقع داشت، از قلعه‌چیان گرفت. قلعه را خراب کرد و فتحعلی خان را همراه آورده، به عراق آمد. و مجادله‌ی کریم خان با شهزاده و مصطفی خان و سائر خوانین در محل جوانرود یوم یکشنبه ۱۵ شهر شعبان سنه‌ی ۱۱۶۶ [اتفاق افتاد] و شیخون آوردن محمد خان زند بر سر سلیم پاشا در بیلاور [بود] و بعضی از مردم اردلان و ببه در آن معرکه به قتل رسیدند؛ چون نظر علی سلطان اورامی؛ و مجروح شدن اکثری از طرفین و مجروح بودن بینی سلیم پاشا و شکست دادن سلیم پاشا؛ فردای همانروز محمد خان را و فرار نمودن محمد خان زند شب جمعه ۱۳ شهر صفر سنه‌ی ۱۱۶۸ و مقتول شدن محمد علی سلطان بانه و سبجانوردی بیگ پسرش و صالح خان مریوان به دست سلیم پاشا و شیربیگ برادرش در همین تاریخ [بود] و سبجانوردی خان بعد از این[که] نه دفعه حکومت اردلان را کرد، به همدان رفت و در آنجا در سنه‌ی ۱۱۶۷ فوت و دفن شد. و بعد از ششماه نعش او را نقل و از همدان آورده، در پهلوی دو نفر شهیدان که در سر کوه، که نزدیک به چیغلو [بود] و آن قریه حال به شیدا مشهور است، دفن کردند. از گوشت و پوست او هیچ ضایع نشده

بود، در عرض ششماه الا یک ناخن پایش. و کریم خان ولد عباسقلی خان، که یکسال حکومت اردلان را کرد، در ملک فارس، در سنه‌ی ۱۱۶۸ فوت گردید. و بعد از اینکه نادر شاه و برادرش و اقوامش موعده بیست سال پادشاهی و سلطنت در ایران کردند و دررفتند؛ آزاد خان افغان و کریم خان زند چند وقتی در عراق کاوش می‌کردند. چند روزی این غالب می‌شد و چند روزی آن. هرکدام غالب می‌بودند، حکم و فرمان می‌نوشتند؛ تا اینکه در سنه‌ی ۱۱۶۹ بندگان ذیشان قآن نشان محمد حسن خان قاجار ولد مرحوم فتحعلی خان که ابا عن جد سلسله‌ی جلیله‌ی ایشان صاحب اختیار و به شوکت سلطنت و دولت و مکنات موصوف بودند، بخصوص محمد حسن خان در بسالت و سپاهداری و نصفت و ملکگیری گوی سبقت را از همگنان ربوده بود، کوکب دولتش طالع گردید.

[خسرو خان]

عموم اهل عراق و آذربایجان و استرآباد و مازندران بر او جمع [شدند] و حکومت اردلان را در سنه‌ی ۱۱۷۰ به خسروخان مفوض نمود و به ولایت آمد. چونکه سلیم پاشای ببه چند وقتی در اردلان حکومت کرده بود، فی‌الجملة آبادی در سنندج و حوالی آن حاصل شده بود، نهایت اکثر اعزّه و اعیان اردلان در شهرزور در نزد سلیمان پاشا بودند؛ به محض اینکه شنیدند، که حکومت اردلان را به خسروخان دادند، هوس آمدن به ولایت را کردند. سلیمان پاشا معارف را مانع [شده] و غیر معارف به ولایت عودت کردند. و از معارف و اعیان نجفقلی بیگ و مهرعلی سلطان و یوسف بیگ و خسرو بیگ در ایالت سلیم پاشا در ولایت مانده، حرکت نکرده بودند. و در ایام حکومت سلیم پاشا ابراهیم بیگ به دست مردم ببه به مصرف رسیده بود. محمد رشید بیگ بعد از فوت پدرش با اقوام و اتباع خود در الک بود و روانسر و شادی‌آباد و پلنگان را متصرف [شده] و محکوم خسروخان نبود و سلیم پاشا در ایالت خود قلعه‌ی حسن‌آباد و دیوار قلعه را تعمیر نموده و سکنه‌ی سنندج [را] در آنجا اسکان [داده] و در آنجا بیوتات و بازار و مسجد احداث [کرده]، شهر سنندج را خراب و ویران و خالی از سکنه نموده؛ و نجفعلی بیگ و مهرعلی سلطان و یوسف بیگ و خسرو بیگ و غیره مردم معارف هم عمارت در قلعه‌ی مزبور بنا کرده بودند. خسروخان که به امر حکومت به ولایت آمد، در سنندج خراب شده نزول [یافته] و به مقر حکومتش

قرارداد و مردم ولایتی، که به سبب صدمات متفرق و به اطراف و جوانب رفته بودند، به قصبه‌ی سنندج آمدند؛ بنای آبادی و زراعتکاری و تعمیر املاک و بیوتات گذاشته و حضرات اعیان و متمولین و معارف در قلعه‌ی حسن‌آباد متوقف [بوده] دورادور اظهار خدمتگذاری و اطاعت و انقیاد خسروخان را می‌کردند. و خسروخان عباس خان شاهسیوان را با دویست نفر سواره، او و جمعیت خودش نیز به دویست نفری می‌رسید، در نزد خود نگاهداشته، به جهت بی‌سیورساتی و مصارف، عسرت می‌کشیدند. از سنندج بیرون آمده، در حوالی قلعه‌ی مزبور در صحرا خیمه زده و هر روز در شطی و مکانی اتباع و عمله‌ی خود و مردم شاهسیوان را اسکان [داده]، اختیاری کامل در ولایت نداشت و حضرات اعزّه و اعیان، که در قلعه بودند، اعتنای چندانی به خسروخان نمی‌نمودند. و مهرعلی سلطان، که شاخص اوها بود، هر روز از قلعه سوار می‌شد، به نزد خسرو خان می‌آمد، اظهار انقیاد را می‌نمود. و در بین اعیان قلعه و خسروخان تنفیری و نقاضتی به حصول پیوست. خسروخان چاره را در این یافت، که با عباس خان تمهید و مشورت کرد، که شاخص و صاحب اتباع اینها دو نفرند؛ مهرعلی سلطان و خسرو بیگ، اوها را باید تلف کرد، تا اختیاری کامل به هم‌رسانیم. مهرعلی سلطان که از قرار هر روز به نزد خسرو خان می‌آمد، آنروز نیز آمد، او را محبوس نمودند. و فرستادند خسرو بیگ که در قلعه متوقف بود، او را به عدم روانه و مهرعلی سلطان را نیز معدوم کردند و آنچه اموال و اوضاع داشتند، همگی را ضبط [نمودند] و استقلال تامی برای خسروخان رو نمود و قلعه‌ی حسن‌آباد را از سکنه خالی [کرده] آنها را کوچانیده، به سنندج آوردند. مردم بنای عمارت و بیوتات گذاشتند و بنای زراعتکاری و تعمیر باغات و بساتین گذاشتند. و مردمی که به اطراف متفرق شده بودند، عودت به ولایت کردند و خسرو خان نیز به رعیت‌پروری و حسن سلوک مشغول شد. و چون احشام شهرزور به ولایت می‌آمدند، به قانون قدیم خسرو خان مطالبه‌ی علفخواری از اوها می‌نمود و ایشان تعلل در دادن می‌کردند، و به عنفا از اوها چیزی می‌گرفتند. سلیمان پاشا، که در کمال شوکت در شهرزور حاکم [بود] و در نهایت مغروری حکومت می‌نمود؛ از این حرکات که خسرو خان با احشام او می‌کرد، بیدماغی حاصل [کرده] و

در فکر انتقام و اختلال بود. و آزاد خان افغان با جمعیتی معقول در شهرزور نزول [کرده] و محکوم سلیمان پاشا بود. او را ترغیب کرده، که به‌سندج برود و مردم ولایتی از قبیل محمد رشید بیگ و دیگر معارف و غیر معارف اردلان [را] که به دویست نفر سواره می‌رسیدند؛ تمامی را ابواب جمع آزاد خان نموده و از مردم بیگانه که در شهرزور متوطن بودند، او‌ها را هم به قشون ایشان ملحق [کرده] دو هزار نفر سواره تدارک دیده، به عزم اخراج خسرو خان از قلعه‌ی حسن‌آباد و سندج و تصرف کردن ولایت اردلان روانه نمود. و به آزاد خان و رشید بیگ گفت: این امر که فیصل شد، گویم [که] انتقام مهر علی سلطان و خسرو بیگ را از او گرفته‌اید. و در صورتیکه قلعه و سندج را تصرف کنید؛ خانه و کوچ و اتباع را در آنجا بگذارید، خودتان به پیش بروید، ولایت عراق را متصرف کرده‌اید. آزاد خان حرف سلیمان پاشا را گوش کرده، تدارک قشون خود را دیده و سلیمان پاشا نیز محمد رشید بیگ را با مردم اردلان همراه او کرده، سان لشکر را دیده، با دو هزار نفر جمعیت حرکت نمود. و این خبر به خسرو خان رسید، کوچیده با مردم به قلعه‌ی حسن‌آباد رفته، تدارک ذخیره را کرده، در او متحصن [شد]. و آزاد خان کوچ بر کوچ به‌حوالی قلعه‌ی حسن‌آباد آمده، آن را به محاصره انداخته و خسرو خان نیز با عباس خان شاهسیوان قلعه‌داری چنانکه شاید و باید کردند. چندین دفعه جنگ میدان شد، اگرچه شجاعان افغانه دستبرد می‌کردند، نهایت دلاوران اردلان از قلعه بیرون می‌آمدند، به سنگر خودشان پس می‌بردند و از مکارم اخلاق مردم اردلان آنکه، در تحت تسلط افغان بودند؛ افغان جنگ میدان کرده، مغلوب می‌شدند؛ اردلانی پادو افغانها بودند، سنگرها در حوالی قلعه ساخته بودند، اندک اندک سنگرها را نزدیک به دروازه آوردند. بخصوص عمله‌ی محمد رشید بیگ اخص محمد صالح بیگ کمره‌ای، که اعمی است. خسرو خان بعد از خلاصی از محاصره، او را از آن سبب از بینائی عاری ساخت.

قتل این خسته به‌شمشیر تو تقدیر نبود

ورنه هیچ از دل بیرحم تو تقصیر نبود

اردلانیه‌ی تابع آزاد خان و افغانها هرچند تیر در ترکش داشتند، انداختند؛ یکی از آنها به احدی برنخورد. زنها برای آوردن آب به چشمه‌ی شیرخاتون می‌رفتند؛ اردلانی گلوله برای او‌ها می‌انداختند. خلاصه موعده چهل و پنج روز دو

هزار سواره و پیاده‌ی افغان و اردلانی شب و روز سعی می‌کردند؛ به اقسام محاربه ظفر نمی‌یافتند و دو توپ لاهوری بزرگ بال یمزی در دروازه‌ی قلعه بودند. توپچی روزی چندین دفعه کمان بازی می‌کردند. چندین نفر از افغان کشته شدند و خسرو خان دانست، که ایام محاصره امتداد می‌یابد؛ آدم برای استمداد به نزد شیخعلی خان زند که در همدان بود [فرستاد]. روانه او نیز از همدان با قشون خود حرکت [کرد]. همین [که] خبر آمدن او رسید، آزاد خان مردم افغان و اردلانی را با خود برداشته، فرار نمودند. و شیخعلی خان در عقب او‌ها می‌رفت. او‌ها را دوانید و خود به مراغه رفت و از آن طرفها احشام سلیمان پاشا را بعضی تاخت نمود و باز به عراق معاونت کرد. و شیخعلی خان نیز بناداشت، که دهات همدان و ملایر و چهار راه و آن طرفها [را]، که از سکنه خالی بودند، آباد و بنای زراعتکاری را برای او‌ها گذارد. بدان سبب چندین خروار غله و چندین جفت عوامل و چند خانوار حواله‌ی خسرو خان کرده، و ولایت او خراب و خالی از سکنه بود و خسرو خان نیز در اردو بود، حاضر نبود. یوسف بیگ و میرزا عبدالله که در قلعه محافظ بودند و چندین نفر محصل بر سر آنها بود، به‌عجز آمدند. شب دروازه را وا کرده، یوسف بیگ و میرزا عبدالله خانه‌ی خودشان و خانه و کوچ مردم را کوچانیده، رو به‌شهرزور رفتند. و خانه و کوچ خسرو خان و رضاقلی‌خان برادرش در قلعه مانده بود. از شنیدن این خبر به‌تعدی به قلعه‌ی حسن‌آباد برسر خانه و کوچ خود و عمله و اتباع و کسانی، که کوچ نکرده بودند، آمدند. آنچه مانده بودند، باخانه و کوچ خود از قلعه کوچانیده، به‌سندج آوردند. بنای آبادی در شهر گذاشتند و قلعه‌ی حسن‌آباد را خراب کردند و تا حال قلعه‌ی مزبور ویران و اثری از دیوار قلعه نیز نمانده. و دو سه توپ لاهوری بال یمزی بسیار ممتاز در قلعه بودند؛ کریم خان زند فرستاد، آنها را آوردند و بنای عمارت و بیوتات و تعمیر باغات در سندج گذاشته و خسرو خان موعده هفت سال حکومت اردلان را نمود. و دولت زندیه روز به روز در ترقی بود. و محمد حسن خان در حدود استرآباد و مازندران سپاه سنگین و قشون بدو جمع [گذاشته] و کریم خان زند دعوی خودسری می‌کرد و در عراق خودنمائی داشت. و چونکه وقت سلطنت و شوکت و فرمانمائی این جلیل الشان قاجار به‌مضمون الامور مرهونه باوقاتها در علم و قدرت ازلی گذشته بود،

که وعده‌ی سلطنت چند سال تعویق بیفتد؛ بعد از آن کوکب اقبال و بختیاری ایشان نیز درخشان ساطع و لامع شود، کسانی چون انجم در صفحه‌ی ایران خود نمائی می‌کردند؛ اختر دولتشان افول و غروب ابدی نمایند، در بین کریم خان و محمد حسن خان قاجار مجادله‌ی عظیم واقع [شده] بعد از کشتش و کوشش بسیار به حکم ازلی کریم خان در آن معرکه غالب [گشت] و سپاه محمد حسن خان مغلوب [شده] و خودش نیز راه عدم پیش‌گرفت. و این فتح باعث ترقی و دولت زندیه شد و کریم خان در سنه‌ی ۱۱۷۰ از عراق حرکت کرده، رو به ولایت فارس عنان عزیمت را معطوف [داشته] رفته در بلده‌ی شیراز متمکن و او را جای سلطنت و پایتخت قرار داد. از هر ولایتی و از هر طائفه‌ای یک نفر یا دوف نفر معروف و بزرگ و شاخص ولایت و طائفه و ایل بود، همگی را طلبیده و به‌گرو در شیراز نگاهداشته؛ چون آقا محمد و آزاد خان و رفیع خان قاجار و شهباز خان دنبلی و پناه خان جوانشیری و رئیس احمد شاه دشتستانی و اسمعیل خان قشقائی و خانه و کوچ و اولاد ایشان را گرو گرفته و قلعه‌ی شیراز را از سر نو بنا کرده؛ قلعه‌ی متین و حصن حصین رصین در آنجا ساخته و خندق و بارو و حصار و بروج او از همگی قلاع و شور قدیمه محکمتر و توپهای بزرگ متعدده و خمپاره و زنبورک و صف شکن و بادلیج و جباخانه و آلات و تدارک قلعه فوق الغایه در آن قلعه جمع کرد و قشون تمامی ایران بدو جمع [شد]. زیاده از صد هزار نفر سواره در دفتر لشکر نویسان اسم به اسم داشت و اکثر خانه و کوچ آنها در شیراز ساکن و کریم خان خودش کمتر سفر می‌کرد. هرگاه سرکشی، در ولایتی سرکشی می‌کرد، یکی از برادران خود را سرکرده قرار می‌داد و فوجی از قشون همراه او روانه و ابواب جمع او می‌شد، می‌رفتند؛ دشمن را مغلوب می‌کردند، باز مراجعت می‌نمود. و در عهد خودش ملک آذربایجان و فارس و عراق و اکثر خراسان را به وکالت متصرف شد و عربستان و خوزستان را نیز تسخیر کرد. و محمد صادق خان برادرش را با لشکر جرار مأمور و تعیین کرد. بصره که یکی از بلاد عظیمه‌ی روم است، تسخیر نمود و دو سه سال حاکم او در بصره بود [ظ]. او دو سه سال در بصره حاکم بود و سلیمان پاشای بیه، که در قلعه چولان و شهرزور حاکم بود؛ احمد پاشا و محمود پاشای برادرانش با او به مقام دعوی حکومت بیه برآمده، او را معزول می‌کردند و او به ولایت

ایران پناه می‌آورد. محمد پاشای خانه پاشا از جانب وزیر حاکم بیه شد. سلیمان پاشا را معزول [نمود]. او نیز با کوچ و اتباعش به طرف سقز رفته و از آنجا به کرماشاهان آمد. محمد پاشا موعده یکسال حکومت کرد. از جانب سلیمان پاشای وزیر باز خلعت برای سلیمان پاشا آوردند، او را حاکم کردند. محمد پاشا ولد خانه پاشا معزول [شد]؛ او هم رفته با عبدالله پاشا حاکم نهاب و احمد پاشای برادر سلیمان پاشا متفق [گشته] از برای انتقام به جنگ سلیمان پاشای حاکم بیه آمدند. بعد از تلاقی فریقین در کنار آب سیروان، محمد پاشا ولد خانه پاشا و بکر بیگ برادر سلیمان پاشا در میدان رزم مقتول [شدند] و شکست فاحش به عبدالله پاشا و احمد پاشا راه یافته و سلیمان پاشا غالب آمده و از جانب کریم خان، خسرو خان از حکومت عزل [شده] و حکومت را به سلیمان پاشای بیه داده.

[سلیمان پاشای بیه]

احمد پاشا حاکم شهرزور بود. او را نیز وزیر بغداد معزول [نموده] و سلیمان پاشای بیه خودسر ولایت بیه را متصرف بود. و احمد پاشا در بغداد نزد علی پاشای وزیر بود؛ خبر این را شنید، که سلیمان پاشا خدمت کریم خان را می‌کند و اعتنائی به وزیر نمی‌کند. علی پاشای وزیر بغداد همت کرده، متهورانه از شهر بغداد حرکت [نموده] و قشون لوندات و ینکیچری و سپاهی و اهل قشله و عمله و آغاوات را تدارک [دیده] و امین پاشا حاکم موصل و عبدالله پاشا حاکم نهاب و اعراب و عشایر و احمد پاشای بیه [را]، که طالب حکومت بیه بود، نیز همراه آورده، با بیست هزار سواره و پیاده و تدارک با توپخانه و زنبورک خانه وارد منزل کفری [شده] و سلیمان پاشا تدارک قشون خود کرد؛ ده دوازده سوار و پیاده‌ی بیه و اردلانی و غیره بودند؛ به مقابله و مقاتله‌ی علی پاشای وزیر رفته؛ بعد از تلاقی فریقین و کشتش و کوشش جانبین، سپاه رومی غالب آمد و شکست فاحش به سلیمان پاشا دادند؛ خودش با معدودی راه فرار را پیش گرفته، رو به اردلان آمد و اسباب و اثاث قشون آنچه بود، تمامی به‌جا گذاشته. از خیمه و دواب و شمشیر و تفنگ و آلات حرب به دست رومیان افتاد و اکثر مردم بیه و اردلانی در میدان جنگ دستگیر و

بعضی هم مقتول شدند. و علی پاشای وزیر بعد از فتح، احمد پاشا را به حاکم ببه کرده و سلیمان پاشا که در خاک ایران چند وقتی، که یکسال باشد نشست. استعداد تمام داشت؛ قشون خود را تدارک دیده، به قلعه چولان رفت. احمد پاشا را بیرون کرد و خودسر بی إذن وزیر ولایت ببه را مستولی شد. مردم سنندج و توابع که مدتی بود، در شهرزور بودند، آنها را با خانه و کوچ مردم ببه، همگی را کوچانیده، به سنندج فرستاده و حسن بیگ پسرش را نائب خود کرده، در سنندج قرار داده و ولایت ببه را داشت و ولایت اردلان هم، حکومت هر دو ملک می‌کرد و علی خان پسرش با خانه و بنه در نزد کریم خان زند بود. و چون اجلس رسیده بود، مفسدی فقیه ابراهیم نام، شب آمده خنجر به سلیمان پاشا زده، چون زخم منکر بود، بعد از نه (۹) روز فوت شد. و بعد از او در سنه ۱۱۷۸ از جانب وزیر بغداد محمد پاشا برادر سلیمان پاشا حاکم ببه گردید. و بعد از فوت سلیمان پاشا چونکه علی خان پسرش در شیراز در نزد کریم خان بود؛ حکومت اردلان را به علی خان داد و او نیز یک سال و نیم حکومت کرد. چونکه شایسته‌ی حکومت نبود و امر حکومت را نتوانست به راه ببرد، محمد رشید بیگ وکیل و میرزا عبدالله وزیر و میرزا صادق مستوفی برخاسته و فرار نمودند؛ و به شیراز به نزد کریم خان به شکوه رفتند. و خسرو خان نیز در نزد کریم خان مدتی بود به خدمتگذاری مشغول بود.

[خسرو خان بار دوم]

ایالت و حکومت اردلان را در سنه ۱۱۸۰ به تصدیق عمال [ی] که به شکوه رفته [بودند] به خسرو خان مفوض [داشت] و به مرافقت محمد رشید بیگ و میرزا عبدالله و میرزا صادق و سائر اعزه به آئین و طمطراق و طنطنه‌ی هرچه تمامتر وارد سنندج شدند و تا موعد یازده سال بالاستقلال و عیش و خوشی بسر برد، و عمارات عالیه و حمام متعدده و باغات و بساتین و مساجد در سنندج بنا شدند. و خسرو خان عمارت اجدادی که به دارالاماره محسوب است، خراب کرده و از سر نو عمارت عالی مصور و منقش بنا [کرده] و ارسی متعدده‌ی شیشه‌بند در عمارت مزبور به‌کار برده؛ حال در نهایت پاکیزگی باقیست. و مسجد در عمارت نیز و

پل قشلاق که چندین سال بود، خراب شده بود؛ او را نیز از نو ساخت و حال هم در کمال رصانت باقی است، و باغ میدان که پیشتر از ولای اردلان بود، ویران و زمین شده بود، از سر نو غرس به مو و اشجار [کرده] و حال به چهارباغ مشهور است و باقی. و دولت و سعادت و مکتب و شوکت چنان به خسرو خان و ولایت روداد، که در قرون ماضیه کسی ندیده بود. نه سفر بود و نه لشکرکشی بود. تمامی ایران بخصوص مردم اردلان روزگار را خوب به سر می‌بردند؛ تا اینکه وزرا و پاشایان و حکامان سرحد ملک روم به عاکفان سده‌ی سنییه عثمانیه اختلال سرحد و چگونگی فتح و تصرف بصره را عرض کرده بودند. از مصدر جاه و جلال امر و مقرر شده بود، که حسن پاشا وزیر و والی موصل و کرکوک از سمت قلعه چولان و عبدالله پاشای وزیر و محافظ بغداد از جانب نهاب برای استخلاص بصره و یا برای انتقام رو به ممالک محروسه‌ی ایران عزیمت و نهضت نموده، شاید به این تقرب بصره را از ید تصرف کریم خان فرمانفرمای ایران انتزاع و استرداد و یا انتقامی کشیده باشند. و محمد پاشای حاکم الکای ببه به نزد حسن پاشا رفته، تعهدات زیادی کرده، که هرگاه با قشون و استعدادی زیاد او را از سمت مریوان مأمور نمایند، بلکه کاری از او متمشی شود. حسن پاشا نیز مبلغی نقد از وجه [ی] که از دولت عثمانیه برای سرانجام این مهم آورده بودند؛ به محمد پاشا داده و او را چرخچی نموده و آنچه از قشون رومی که در نزد او فراهم آمده بود، همراه او کرده، تا به الکای مریوان آمده و به الکای بانه نیز مستولی شده، شروع به خود نمائی کرده. و این معنی بر طبع خسرو خان والی اردلان نامالایم و مراتب را به کریم خان وکیل که در شیراز بود، اظهار [داشت]. هنوز جواب او نیامده، خسرو خان با جمعیتی که خود داشت و قشون مراغه و گروس که به امداد او آمده بود، قریب به چهار پنج هزار نفر سواره و تفنگچی متهورانه برای دفع محمد پاشا از سنندج حرکت [کرده] و منزل به منزل به مقابله‌ی محمد پاشا که ده دوازده هزار نفر سواره‌ی ببه و رومی داشت و در مریوان متوقف [بود] رفته. بعد از تلاقی فریقین و کشش و کوشش جانین، چون قشون روم مضاعف لشکر خسرو خان [بود] و الحق در میدان جدال ایستادگی زیادی هم کرده بودند؛ بعد از طول و

امتداد زمان جدال این دو سپاه سنگین، جمعی کثیر از طرفین به زخم شمشیر و سنان و تفنگ راه عدم پیش گرفته و از مردم اردلان میرزا علی و میرزا مهدی ولدان میرزا عبدالله وزیر و نصرالله بیگ ولد یوسف بیگ و عبدالله بیگ منشی و چند نفر دیگر از معارف در آن معركة مقتول و میرزا احمد ولد میرزا عبدالله با چند نفر از اعزه دستگیر [شده] و از طرف محمد پاشا نیز چند نفر قتل و دستگیر [شدند]. آخر الامر شکست به سپاه خسرو خان راه یافته، جماعت رومی و ببه غالب و خسرو خان در میدان بیرون آمده، به سنج مراجعت و عودت نمود و متوقف [شد]. و در محافظت قلعه و رعایا اهتمام نموده. این معنی سامعه افروز کریم خان گردیده، فی الفور برای این حرکت ناملایم رومی از قشون رکابی و ولایتی جمعی کثیر از عساکر منصوره به سرکردگی کلبعلی خان ولد شیخعلی خان و علیمردان خان زند تعیین [کرد]. و در قلیل مدت ساحت اردلان را مضرب خیام نصرت فرجام نموده، یوما فیوما فوج فوج از قشون بدوها ملحق [گشته] و در اوائل شهر رجب سنه ۱۱۹۱ رو به محمد پاشا که در جای معركة و قتال توقف [داشت]، نه یارای پیش آمدن [داشت] و روی پس رفتن را [نیز] نداشت، مکث کرده بود؛ بلا تأمل حرکت [کرد]. و خسرو خان مقدمه‌ی جیوش بحر خروش گشته، به آئین و استعداد قشون خود به گردنه‌ی کاران رسید. محمد پاشا و رومی که همراه داشت، رو به قلعه چولان فرار و خود به خود سپاه رومی متفرق [گشته] و عساکر ایران وارد قزلجه که پنج فرسخی قلعه چولان است، گردید. لطفعلی خان ولد سبجانوردی خان را با فوجی از قشون برای تعاقب ایشان مأمور و تا به شهرزور و قره داغ رسید، تاخت و تاراج آن دیار را کرده.

درین اثناء کرکعلی بیگ جلودار از طرف کریم خان وارد و به سرداران مأموره و خسرو خان نوشته، که ایلچی از طرف ما به شرف سلطان روم رسید؛ به مقام اعتذار آمده، بنای مصالحه دارد. باید ایشان از خاک شهرزور حرکت [کرده] و به مقام اصلی خود عودت نمایند. امتثالاً لأمره علیمردان خان به سمت کرماشاهان و کلبعلی خان و خسرو خان به زاغه من اعمال اردلان آمدند و موعد دو ماه در آنجا متوقف [بودند]. باز چاپار از طرف کریم خان رسید. امر کرده بود، چون قلع ماده‌ی

فساد عسکر رومی و محمد پاشا بالکلیه نشده، باز حرکت کرده، دوباره به شهرزور رفته آن ولایت [و] آن سامان را لگدکوب قشون کرده، خراب و مستأصل نمایند. در ساعت اول کلبعلی خان و خسرو خان با قشون زیاد از زاغه حرکت [کردند] و خسرو خان باز مقدمه الجیش شده، سردار و ذوالفقار خان در عقب روانه [شده] باسپاهی سنگین ذوالفقار خان خمسه و سائر خوانین از راه دگر به شهرزور وارد [شدند]. محمد پاشا در قلعه چولان بود، فرار نمود. حسن پاشا، کهیا را به امداد محمد پاشا با قشون روانه [کرد]. و احمد پاشا به نزد کلبعلی خان سردار و خسرو خان آمد، در عقب قشون کهیا و محمد پاشا رفتند. کهیا و محمد پاشا سنگر محکم ساخته بودند، در آنجا چند روزی متحصن بودند. همینکه کلبعلی خان و خسرو خان و احمد پاشا به نزدیک سنگر او رسیدند، تاب مقاومت را نداشته، شب شد؛ محمد پاشا و کهیا و عسکر روم فرار [کرده] و سنگر را خالی نمودند. لشکر ایران آن ولایت را بالمره خراب و بیوتات و زراعت اوها را حرق و سکنه‌ی آنجا را تاخت و بعضی مردم که اوضاع داشتند کوچانیده و نسوان آنها را اسیر کرده، خلاصه انتقام خسرو خان که در مریوان واقع شد، صد برابر کشیده شد از رومی و محمد پاشا. و خسرو خان نظر به مروت جبلی که داشت، اسراء [را] که مردم قشون به اسیر آورده بودند، همگی را از دست ایشان گرفت و به صاحبانشان رد کرد و به ولایت مألوفه خود عودت نمودند. و رضا قلی خان را در نزد احمد پاشا با فوجی از قشون بجا گذاشتند. و کلبعلی خان و خسرو خان و سائر خوانین با قشون ابواب جمعی از شهرزور حرکت و به سنج مراجعت [کردند]. و کلبعلی خان با قشون به شیراز رفت و خسرو خان در ولایت اردلان متمکن و مستقل گردید. و رضا قلی خان بعد از استیصال عدو و استقلال احمد پاشا به ولایت عودت نمود. و محمد پاشا بعد ازین خود را منسوب به کریم خان می‌دانست و بر وزیر بغداد نیز معلوم بود. بعضی اوقات احمد پاشای برادرش را روکش او می‌کردند. چونکه محمد پاشا امداد کریم خان را داشت، غالب می‌شد. و گزارش او بدین نحو است، که آمدن علی مردان خان از جانب کریم خان با قشون و ابواب جمعی از قلمرو گروس به امداد محمد پاشا و رسیدن او به سنج [در] شهر رمضان المبارک سنه ۱۱۸۶ [بود] و ملاقات او به محمد پاشا در سقز

سلخ شهر مزبور [بود] و رفتن محمد پاشا با علی مردان خان به قلعه چولان و فرار احمد پاشا که از طرف وزیر حاکم بیه بود و استقلال محمد پاشا بر سر حکومت و مراجعت علی مردان خان رو به شیرازو آمدن علی مردان خان به امداد محمد پاشا با قشون ابواب جمعی دفعه‌ی دوم از جانب کریم خان در شهر شعبان سنه‌ی ۱۱۸۷ [بود] و به اتفاق محمد پاشا جنگ کردن او با احمد پاشا و عبدالله پاشا و باش آغای لوندات در قرب قصبه‌ی قلعه چولان و شکست یافتن علی مردان خان و دستگیر شدن او در میدان و حبس او به دست محمد پاشا و قشون روم موعده دو ماه و فرستادن علی مردان خان را به محبوس‌ی به بغداد نزد وزیر بغداد و و نگاه داشتن او در بغداد دوازده روز [بود] و مرخصی و روانه کردن او را از راه لرستان فیلی به شیراز و آمدن محمد شفیع خان زند با قشون ابواب جمعی به امداد محمد پاشا از جانب کریم خان و ورود به سنندج با دوازده هزار نفر سواره در وسط رمضان سنه‌ی ۱۱۸۸ [بود]. و توقف محمد شفیع خان با قشون در سنندج موعده دو ماه و حرکت کردن او با خسرو خان به صوب شهرزور و ملحق شدن به محمد پاشا در مریوان و رفتن همگی به مرافقت او به شیراز و فرار احمد پاشا و استقلال محمد پاشا و توقف محمد شفیع خان و خسرو خان با سپاه خودشان در شهرزور موعده هفت ماه و مراجعت محمد شفیع خان و خسرو خان به ولایت اردلان در سنه‌ی ۱۱۸۹ [بود] و آمدن محمد علی بیگ، خویش نظرعلی خان زند با قشون و ابواب جمعی و رفتن با محمد پاشا به قلعه چولان و کوچ کردن احمد پاشا و عبدالله پاشا و باز سازش نمودن با محمد پاشا و مراجعت کردن محمد علی بیگ به نزد نظر علی خان و آمدن او به سنندج و مقتول شدن خالد پاشا ولد سلیمان پاشا در مندعلی با چند نفر از اتباع او در سنه‌ی ۱۱۹۰ [بود] و رفتن محمد پاشا به کرکوک و رفتن احمد پاشا به عقب او و اعاده نمودن آنها از کرکوک سلخ شهر صفر سنه‌ی ۱۱۹۱ [بود] و معزول شدن عمر پاشا از وزارت بغداد شهر محرم الحرام سنه‌ی ۱۱۹۰ و آمدن الحاج حافظ مصطفی پاشا به وزارت بغداد و گرفتن و مقتول نمودن عمر پاشا [اتفاق افتاد] و بعد از سه ماه معزول شدن مصطفی پاشا و آمدن عبدی پاشا به بغداد و غدر نمودن و بیرون رفتن عبدالله کهیا از بغداد با معدودی از اهالی بغداد و اعراب و توقف

اوها در یک فرسخی خارج بغداد موعده یک ماه، و تفویض شدن وزارت بغداد به عبدالله پاشا و کرکوک به حسن پاشا در همان تاریخ [بود] و کریم خان زند بعد از این به اسم وکالت بیست و دو سال بلکه متجاوز، مملکت فارس و عراق و آذربایجان را متصرف شد. بساط عدالت را به نحوی گسترانید، که عبدالله در عهد او در مهد امان آسایش گزین [بوده] و مردم به هر اطراف و جوانب که خواهش رفتن می‌کردند، بیخوف و نقصان با نیل مقصود و مدعا به مقصد می‌رسیدند؛ و رعایا و برایا همگی در خواب راحت غنوده تا اینکه در شهر صفر ۱۱۹۳ فوت گردید^۴ و بعد از چند روزی از فوت او اختلاف عظیم در بین برادرانش و اقوام و طائفه‌ی زندیه واقع [شد].

نزاع و نفاق اوها به نحوی شدت گرفت، که نظرعلی خان و پسرانش و طائفه‌ی شیخعلی خان از صغیر و کبیر در آن معرکه‌ی نفاق مقتول [گشته] زکی خان هم فرمانفرمای و صاحب اختیاری را بر سر ابوالفتح خان انداخته و خود را به جزو او می‌دانست. بعد از دو ماه او را محبوس و با خود برداشته رو به اصفهان آمدند. نمک پدرش او را گرفتار [کرد]، ایالات همگی متفق اللفظ شدند شب در یزدی خاص او را مقتول و ابوالفتح خان نیز به شیراز عودت نمود. غرض اینکه، بعد از فوت کریم خان هر روز در ممالک امری رو [ی] می‌داد؛ دیده‌ی مردم خواب راحت را به خواب می‌دید و از شاخسار اقبال کسی جز غنچه‌ی تنگلی نمی‌چید. صغیر و کبیر از گلزار مقصود به جای گل، دست حسرت به سر می‌زد و برنا و پیر از خوان تمنا به جای نواله، خون جگر می‌خور [د]اند. از آن جمله ذوالفقار خان افشار که این اختلال را مشاهده نمود، بخار غرور به دماغش متصاعد گردید، لوائی مخالفت را برافراشته، دعوی خودسری را می‌کرد. علیمردان خان زند در اصفهان بود، خبر مخالفت ذوالفقار خان را شنید؛ فرمایش و مواجب به قشون خود داده و خان احمد خان که موعده چهارده سال بود، گرو خسرو خان پدرش بود، او را نیز همراه خود آورد. همین دو منزل از اصفهان به این طرف آمد؛ خوانین و سرکرده و سلطان سردسته‌ی عراق و محمد خان فیلی و احمد آغای باش آغا با لوندات که از بغداد مطرود شده بودند، همگی

^۴ رقم کرد آذر کز ایوان شاهی بیرون رفت، کاوس و کیخسرو آمد، کریم رفت و ابوالفتح خان درون آمد ۱۱۹۳.

به نزد علیمردان خان آمدند، سپاه سنگینی بر او جمع شدند. و ذوالفقار خان که بعضی ارادل و اوباش بر او جمع آوری شده بود؛ به مقام بغی و طغیان برآمده بود؛ کوچ به کوچ نزدیک قشون علیمردان خان آمد، به مقابله و مقاتله‌ی یکدیگر در خاک قلمرو اتفاق افتاد. بعد از تلاقی فریقین، از طلوع صبح تا شام و از بام تا هنگام ظلام میانه‌ی قشون خون‌آشام محاربه و مقاتله واقع [بود]. ذوالفقار خان مقهور و مغلوب و شکست یافت و علیمردان خان منصور و مظفر و غالب شد. بعضی از لشکر او (ذوالفقار خان) در جنگ مقتول و اکثر او دستگیر و احوال و اسباب و اثقال [ی که] همراه آورده بود، نصیب قشون علیمردان خان شد. و ذوالفقار خان با پنج شش نفر سواره در آن جنگ نجات یافته، اسب اجل او را برداشته، به طارم رسانیده، حاکم بلده‌ی طارم ذوالفقار خان را محبوس و به نزد علیمردان خان فرستاد، امر به قتل او کرد. و بعد از فتح، خواهش ملاقات خسرو خان را کرد. شخصی از خوانین به نزد او روانه [نمود] او را احضار کرده بود. خسرو خان در اواسط شهر رمضان المبارک سنه‌ی ۱۱۹۴ از سندیج حرکت [کرده] و به آئین و طمطراق هرچه تمامتر با یک هزار و پانصد نفر از اعزه و اعیان و خوانین و سلاطین اردلان در خاک قلمرو به اردوی علیمردان خان ملحق [شد]. و در یک فرسخی اردو علیمردان خان، خسرو خان را استقبال کرده و بعد از ورود الله قلی خان حاکم کرماشاهان را که محبوس بود، التماس او را کرده، فی‌الوقت برای رضاجوی او، الله قلی خان را از محبس بیرون آورده، او را مخلص و حکومت کرماشاهان را باز به او تفویض [کرد].

اردو در ابهر بود، در رسیدن خسرو خان از آنجا حرکت و به قزوین رفت. مدتی در آنجا توقف نموده و هر روز تکلفات و هدایا از چیزهای نفیسه برای خسرو خان می‌فرستاد، و خوانین و سلاطین و اعزه و اعیان خسرو خان را سیورسات و مواجب و فرمایشات زیاد از تمنا می‌داد و نوازشات و اشفاقات بسیار به خسرو خان و قشون او می‌نمود. و از قزوین حرکت کرده، رو به اصفهان رفت. و جعفر خان ولد صادق خان با فوجی عظیم در اصفهان متوقف بود، به محض رسیدن خبر آمدن علیمردان خان، جعفر خان فرار [نموده] و جمعیتی زیادی که داشت، از او برگشته، به معسکر علیمردان خان ملحق [شده]، جعفرخان با

معدودی به شیراز رفت و علیمردان خان با سپاه سنگین وارد اصفهان گردید. خسرو خان را عمارت معقول و قشون او را نیز در جاهای خوب جاداده و بزرگان و معارف اردلان را از راه محبت و لطف همیشه کشیک مخصوص خود کرده، خسرو خان و دسته‌ی او را در نهایت اعزاز و احترام ملحوظ می‌داشت و از مکارم اخلاق قدیم مردم اردلان آنکه، هرگاه اتفاق افتد با حاکم ولایت به جایی روند و سفر اوها طولی به‌هم‌رساند، عاجز می‌شوند و بنای مخالفت را می‌گذارند و بهانه جویی می‌کنند. مردم اردلان این عزت و حرمت را دیدند و با خسرو خان هر روز دعوی می‌کردند: هر شب ما را به کشیک می‌برند و ما را با ظاهر خان و صیدی مراد خان به قراولی می‌فرستند، از این نحو حرفهای غرض آمیز به میان آوردند و در جزو، عداوت خودشان را نسبت به خسرو خان، به علیمردان خان اظهار نمودند. و علیمردان خان نیز شوکت و اقتدار و استعداد را می‌دید، از او زیاده‌تر است، راضی بدین امر بود، که اینها با خسرو خان مخالفت ورزند، از او جدا بشوند؛ خسرو خان از شوکت بیفتد؛ در این کار ترغیب می‌داد نه منع؛ و رأس رئیس مردم اردلان در آن وقت، محمد رشید بیگ وکیل بود، که عموم اهالی اردلان از سلاطین چون صالح سلطان حاکم بانه و درویش سلطان حاکم جاف و جوانرود و رضا سلطان حاکم اورامان بود و زمان سلطان برادر صالح سلطان بانه، و از اعزه و اعیان عباسقلی بیگ ولد یوسف بیگ و میرزا احمد وزیر پسران میرزا عبدالله، و نظرعلی بیگ ولد حسنعلی بیگ و سه چهار نفر برادرزاده‌های او بودند، و طایفه‌ی سقزی از معروف و غیر معروف و صغیر و کبیر و عمله و اتباع همگی عداوت را آشکار کرده، تبرا و تحاشا [نموده] شکوه را پیش علیمردان خان برده و از خسرو خان جمهورا جدا شدند. دو سه نفر از معارف و ده دوازده نفر از غیر معارف پیش خسرو خان باقی [ماندند]، حتی فراش و یساول و جارچی و باشماخچی زیر علم محمد رشید بیگ رفتند و محمد رشید بیگ با اهالی اردلان علم مخالفت [با] خسرو خان را برافراشته، طول نفاق اوها به یک ماه رسید. علیمردان خان دانست، که کار اهالی و محمد رشید بیگ با خسرو خان اصلاح پذیر نمی‌شود،

خسرو خان را از حکومت چند روزی منع [کرد] (تا پریشان نشود، کار به سامان نرسد)، و به تصدیق محمد رشید بیگ و اهالی اردلان، سبحانوردی خان را حاکم نمود و رقم و خلعت نا امیدی برای کهزاد خان به سندنچ آوردند. فوراً خبر رسید، که پسران صادق خان زند برای دعوی با علیمردان خان از شیراز با جمعیت تمام آمده‌اند. علیمردان خان محمد ظاهر خان و صیدی مراد خان را با فوجی لشکر از آن جمله محمد رشید بیگ بود، با سیصد نفر سوارهی اردلان که با او موافقت کرده بودند و با خسرو خان مخالفت کرده بودند، تعیین و مأمور نمود؛ چون دفعه‌ی پیش آمدند. سرکردگان علیمردان خان اوها را دوانیده، این دفعه بدان هیئت به مقابله و مقاتله‌ی اوها رفتند. بعد از تلاقی فریقین [که] در دمنی dumni واقع [شد]، به محض رسیدن به هم، پسران صادق خان مردانه حمله آورده، محمد ظاهر خان و صیدی مراد خان تاب مقاومت آنها [را] نیاورده، مغلوباً شکست یافتند و پسران صادق خان غالب آمدند و در رسیدن خبر شکست محمد ظاهر خان و صیدی مراد خان به اصفهان، قشون علیمردان خان از هم پاشیده، متفرق [شدند]. خسرو خان و رضاقلی خان که در اصفهان در نزد علیمردان خان بودند، با دسته‌ی اردلانی که مانده بودند، از اصفهان حرکت [کرده] کوچ به کوچ به چپقلوی اسفند آباد آمد و محمد رشید بیگ با مردم اردلان که از سیصد نفر متجاوز بودند و در دمنی dumni با محمد ظاهر خان و صیدی مراد خان شکست خوردند، به اصفهان پیش علیمردان خان نرفتند. خط مستقیم به همان جمعیت به تعدی پیش از آمدن خسرو خان، به سندنچ رسیدند. چنین می‌دانستند، [که] خسرو خان از اصفهان نمی‌تواند به ولایت بیاید؛ چنین که [ظ. چونکه] کهزاد خان را حاکم کرده‌اند، کار اوها رنگ گرفته و می‌گیرد، با کهزاد خان ولایت را تصرف می‌کنند. دو روز فاصله خبر رسید، که خسرو خان و رضاقلی خان و لطفعلی خان اینک رسیدند. کهزاد خان و محمد رشید بیگ و میرزا یوسف و میرزا احمد وزیر و عموم اهالی و تابعین اوها خانه و کوچ را مضطربانه کوچانیده، به طرف پایگلان فرار [کردند]. خسرو خان و رضاقلی خان و لطفعلی خان با دسته‌ی خودشان به

سندنچ وارد [شدند]. بعد از آسایش گرفتن از تعب راه، قشون را تدارک دیده، شب شبیخون بر سر ایل و جمعیت [ی] که در پایگلان توقف کرده بودند، زده؛ آنچه اموال و حال از محمد رشید بیگ و کهزاد خان و میرزا احمد و میرزا یوسف و عباسقلی بیگ و آنانیکه به اتفاق خروج کرده بودند، مجتمع الاجزا تاخت و تاراج [کردند]. بعد از تاخت از آنجا دست اهل و عیال را گرفته، به شهرزور فرار کردند. و خسرو خان و رضاقلی خان [بعد] از چپاو به سندنچ عودت نمودند. مردم غیر معروف که در این صدمه متفرق شده [بودند] به نزد او آمدند و محمد پاشای کور و عمر پاشای برادرش به نزد خسرو خان آمدند. محمود پاشای برادرشان حاکم بیه بود؛ طالب فرستادن آنها شد. خسرو خان نیز آدم به نزد محمود پاشا روانه کرد، که شما کهزاد خان را که نگاهداشته‌اید، برای ما روانه کنید، ما نیز محمد پاشا را بدان ولا [یت] می‌فرستیم. او نیز بابکر آغا را برای همین مطلب فرستاد. خسرو خان محمد پاشا و عمر پاشا را بدو سپرد و آنها را روانه‌ی قلعه چولان کرد و آقا محمد را برای آوردن کهزاد خان فرستاد. در رسیدن آنها ماه مبارک رمضان بود، محمود پاشا، محمد پاشا و عمر پاشای برادرانش را فوراً به قتل رسانید و کهزاد خان را با آقا محمد برای خسرو خان روانه [نمود]. در رسیدن کهزاد خان، خسرو خان نوازشات بسیار با او نمود و او نیز کماکان کمر خدمتگذاری خسرو خان بست. و محمد رشید بیگ با اعزه و اعیانی که رفیق او بودند، در شهرزور کوچیده، رو به بغداد رفتند. خانه و کوچ و خودهاشان در ذهاب توقف نمودند. خسرو خان تدارک قشون را دیده، برای آوردن آنها به دشت 'ور Wur' رفت. میرزا یوسف و میرزا احمد وزیر و عباسقلی بیگ و سائر اعزه و اردلان که در نزد وکیل بودند، به نزد خسرو خان عودت کردند. محمد رشید بیگ با برادر و خویش و اقوام و اتباع در ذهاب ماندند. خانه و کوچ را در ذهاب سکنا [داد]. محمد رشید بیگ با چند نفر از اقوام به بغداد رفته، سلیمان پاشای وزیر نهایت لطف و شفقت با او کرده، آنها را خلعت نموده و سه چهار دهکده‌ی بزرگ از سمت ذهاب و آنجاها به او داده و از نقد و جنس هرچه لازم و فراخور حال آنها بود، بدوها

شفقت نمود. و محمد رشید بیگ با اقوام و اتباعش در آن وقت با احشام و منسوبات هزار خانوار می‌بودند، از بغداد مرخص شده، آمده در دهات [ی] که بدوشان داده بودند، سکنا [گزید]. و هر ساله که احشام خسرو خان به گرمسیر می‌رفتند، بر سر اوها حکومت می‌کردند و بعضی از ایشان هم در نزد اوها می‌ماندند. خلاصه سه چهار سال محمد رشید بیگ در خاک روم خوش می‌گذرانید، تا اینکه علیمردان خان او را به حضور خود طلبیده؛ تدارک خود و اقوامش را دیده با دسته‌ی معقول به اصفهان به نزد علیمردان خان رفت. کمال شفقت و نوازش با او مبذول [داشتند]. و خسرو خان با عموهایش در اصفهان بودند. در کمال عزت و آبرو علیمردان خان، محمد رشید بیگ را ملحوظ [داشته] هرچند سعی کرد، که با خسرو خان سازش نماید، نشد و محل جوانرود و پلنگان را از ولایت سوی و جدا کرده، به محمد رشید بیگ و اقوام و اتباعش داد. نهایت نظر علی بیگ و پسران محمد رشید بیگ در ذهاب برسر خانه و کوچ متوقف [شدند].

کهزاد خان و لطفعلی خان موافقت و مراقبت با محمد رشید بیگ کردند، فائده‌ای برای اوها نبخشید؛ لا علاجاً با خسرو خان سازش کردند؛ کمر اطاعت او را بستند، به اتفاق یکدیگر به علیمردان خان گفتند: محمد رشید بیگ که در اینجا مشمول نوازشات شما شده، دعوی همسری و همچشمی با ما دارد؛ پسرانش و نظرعلی بیگ و اقوام و اتباعش در خاک روم می‌باشند؛ فی‌الحقیقه خودش هم نوکر وزیر بغداد است و این است نوشته‌ی اوها در این چند روزه رسیده، که وزیر ترا می‌طلبد، و نوشته‌ی جعلی بدین مضمون درست کردند و به نظر علیمردان خان رسانیدند. علیمردان خان، محمد رشید بیگ را به حضور طلبیده و در مواجهه‌ی اوها گزارش را از او مؤاخذه و بازخواست کرد. هرچند این ابراء الذمه‌ی خود را کرد مفید نیفتاد. علیمردان خان امر به حبس او نمود و آنچه در اصفهان مال و اوضاع داشت، از او گرفتند. و خسرو خان متعهد شده بود، که از اقوام و عمله و اتباعش پنجهزار تومان بگیرد و به سرکار علیمردان خان برساند. حسین خان غلام، محصل مبلغ مزبور بود. به سنج به نزد خان احمد خان آمد و هرچه موجود شد، از خانه و کوچ از اتباع و عمله‌ی محمد رشید بیگ گرفتند و به

سرکار علیمردان خان رسانیدند. و محمد رشید بیگ از حبس مرخص [شده]، و باز مراعات او را ملحوظ [داشته] مشمول نوازشات شد. و بعد از چند وقتی علیمردان خان خواست خسرو خان را در کمال اعزاز و احترام مرخص [کرده] و به ولایت مراجعت و عودت نماید. بسیار طول نکشید، علیمردان خان بازگشت از حرف خود شد و او را نگاه داشت. و پیش از این تحریر گردید، که علیمردان خان به همدان آمد و پسر صادق خان اصفهان را قلیل مده [در دست] داشت. در همدان برای علیمردان خان تدارک توقف [دیدند] بعد ازین معلوم گردید، که استعداد و قشون زیادی ندارد. علیمردان خان با جمعیت معقول متهورانه از همدان حرکت [کرده] و در عرض راه به مقدمه‌الجیش پسر صادق خان رسید. شکست اوها داده، در اندک زمانی وارد شهر اصفهان گردید، پسر صادق خان شب با دسته‌ی خود فرار [کرده] و به سمت شیراز روانه [شد]. و صادق خان از تاب علیمردان خان، در قلعه‌ی شیراز متحصن [گشته] و ذخیره و توپخانه تدارک دیده، و به متانت قلعه امیدوار [بود]. علیمردان خان با سپاه خود از اصفهان حرکت [کرد] و برای مفتوح کردن شیراز و گرفتن صادق خان رو به شیراز روانه [شد]. منزل به منزل وارد بلده‌ی شیراز [گشته] و به محاصره پرداخت. لشکریان قلعه را چون حلقه‌ی انگشتر به میان گرفتند و موعده ماه مده‌ی محاصره گردید. و اکثر روزها جنگ میدان می‌شد. سپاه علیمردان خان غالب [نگشت]، تا اینکه ذخیره‌ی ایشان تمام [شد]؛ قحط عظیم بر قلعه‌چیان رو [ی] داد و مردم قلعه عاجز شدند. غدیری در بین ایلات رو [ی] داد و در آن وقت قشون علیمردان خان یورش برده، به آسانی قلعه مفتوح گردید. صادق خان با پسرانش دستگیر شده، اوها را به قتل رسانید و آنچه خزینه و دفینه و اموال داشت، نصیب سپاه علیمردان خان شد. و بعد از این فتح نمایان، به خیالش رسید، که اردلان را خراب و خسرو خان و رضاقلی خان را نیز [اسیر] کرده، به اصفهان ببرند. جعفر خان را با پنجهزار نفر سواره‌ی رکابی تعیین و مأمور کرده؛ در رسیدن ... اثر، خسرو خان بلا تأمل در شهر شوال سنه‌ی ۱۱۹۶ با معدودی از عمله و غلامان خود از سنج حرکت [کرده]، راه را کج کرده، از راه خوانسار منزل به منزل به اصفهان رفت و خان احمد خان پسرش نیز [با] خانه و کوچ خود و اعزه و اعیان و عمله و اتباع و

اهالی سنندج کوچ کرده رو به اورامان فرار کردند. و رضاقلی خان که در اسفندآباد بود، او نیز کوچیده، با اتباع خود رفته، در اورامان به خان احمد خان ملحق[شد]. و جعفر خان [یا] دو سه روز فاصله، با پنجهزار نفر از قشون ابواب جمعی وارد سنندج شد و راقم حروف حسب الأمر خسرو خان در نزد عجزه و مساکین[ی] که مانده بود، در سنندج توقف [کرده] و به قدر مقدور پرستاری اوهارا نموده. و توقف خان احمد خان و رضاقلی خان با کوچ و اتباع در اورامان چهل روز [بوده] و از بیم جعفر خان در اورامان کوچیده، به شهرزور رفتند و رضاقلی خان نیز از آنجا حرکت [کرده] و به نزد امامقلی خان اورمی که رو به عراق می‌آمد و دعوی خودسری را می‌کرد، رفت. و به مرافقت او تا به خاک اردلان آمدند، و امامقلی پنج شش هزار نفر سواره داشت، جعفرخان را، که در سنندج خراب شده، نشسته بود؛ رو به اصفهان روانید. و عجزه و مساکین سنندج را از ستم و ظلم او رهانید. و امامقلی به سبب سرما از راه خمسه به تبریز رفت. و رضاقلی خان چند روزی در سنندج توقف داشت، آزاردار بود. از سنندج به سبب آمدن کهزاد خان و لطفعلی خان با قشون امدادی کرماشاهان برسر او حرکت و رو به ولایت گروس فرار و در خاک گروس وفات نمود. خسرو خان درین عرض مدت در اصفهان متوقف، قسم حبس داشت. و آخرالأمر علیمردان خان برسر شفقت آمد، نوازش با خسرو خان نمود و خلعت برای خان احمد خان به شهرزور فرستاد. و خان احمد خان مخلع با اعزه و اعیان و خانه و کوچ و اتباع از شهرزور حرکت کرده و در اوایل [نیسان] وارد سنندج گردید و نیابت پدرش را می‌کرد. و بعد از چند وقتی علیمردان خان از سر لطف و شفقت خسرو خان را خلعت کرده، از اصفهان مرخص شده، در سنه ۱۱۹۸ وارد سنندج گردید. و اللهقلی خان در کرماشاهان حاکم بود. در ازاء اینکه خسرو خان او را از حبس علیمردان خان خلاص کرد و از سر نو، او را باعث شد، حکومت کرماشاهان را برای او گرفت؛ خسرو خان که به ولایت رسید، اللهقلی خان بنای بدسلوکی گذاشته و ولایت همسایه را دخل و دست‌انداز[ی] نموده. دو سه دفعه خسرو خان آدم به نزد او روانه[نمود] که ترک بدرقتاری کرده، پا از گلیم خود درازنماید، شرط همسایگی را ملحوظ[دارد]. و درین اثنا خبر رسید، که علیمردان خان

فوت نمود(۱).^۵ اللهقلی خان زیادتیر مغرور شد و داعیه‌ی همسری و خودسری را پیدا کرده، اثاث صاحب اختیاری را از عالم توپ و زنبورک و خیمه و علم و سراپرده و طبل و کرنا و قشون و اسباب تدارک[دیده] و با دوازده‌هزار نفر سواران جنگی همراه خود آورده، از کرماشاهان با آئین و طمطراق و طنطنه و طبل و علم حرکت کرده، به عظم تسخیر عراق وارد سنقر گردید و نظرعلی خان و فتحعلی خان برادرش و اللهویردی پسرش و پسران محمد رشید بیگ به نزد اللهقلی خان رفته، به مرافقت اوها برای جنگ خسرو خان مستعد و آماده شده؛ خسرو خان نیز بلاتأمل با معدودی از سپاه که به هزار نفر نمی‌رسیدند، متهورانه از سنندج حرکت[کرده] و به قریه‌ی امیرآباد، که محل نزول اللهویردی خان و قراولان اللهقلی خان بود؛ رسید. اوها را شکست داده، شب به سپاه اللهقلی خان ملحق[گشته] باعث رعب قشون اعداء شد. فردا که آفتاب طلوع کرد، تلاقی طرفین در قرب سنقر واقع[شد].

بعد از کشش و کوشش جانبین، اللهقلی خان در میدان مقتول و شکست فاحش به سپاه او رسید. اکثر از سپاه او قتیل، و اغلب از اعزه و اعیان اوها دستگیر[گشته] و اسباب و زنبورکخانه و توپخانه و اثاث و دواب و احمال و اجمال و اقبال و نقود و اجناس[ی] که از اوها مانده بود، نصیب سپاه خسرو خان شد و سر اللهقلی خان را با نگین دولتش که مهر ثبّی او بود با سر صالح خان افشار به حضور خسروی آوردند. و بقیه‌السيف آنها و نظرعلی خان و غیره جان را در میدان به در برده، فرار نمودند. و خسرو خان بعد از قتل اللهقلی خان و شکست او، به اسدآباد آمده، در آن وقت علیمردان خان فوت[نموده] و سپاه او از وندات و ایلات متفرق[گشته] اکثر آنها پیش خسرو خان، و خوانین و سلاطین عراق تمامی به نزد خسرو خان آمده. و صاحب اختیار ایران در آن اوان، بندگان سلیمان شأن سکندر نشان دارا دربان گیتی ستان صاحبقران بهین نتیجه‌ی دودمان ایل جلیل الشأن قاجار، آقا محمد خان لازال اعلام شوکته و سلطنته فی‌الایران بود، و در حدود استرآباد متوجه سپاهداری و جمع آوری قشون ممالک بود و خسرو

^۵ قیل فی فوته: نوشت کلک صباحی قصر سلطانی علیمردان برون شد، نشست جعفر خان (۱۱۹۹)

خان ده پازده هزار سوار داشت، مطیع و متقاد کس نبود؛ خودش سپاه را در قلمرو می‌گردانید و خود نمایی می‌نمود. و جعفر خان زند نیز در عراق اظهار حیاتی می‌کرد و محمد رشید بیگ و اقوام او و دسته‌اش در نزد جعفر خان بودند. به سعایت او جعفر خان بیست هزار سواره و تفنگچی فارس و عراق برای دفع و حرب خسرو خان حرکت [داده] منزل به منزل به خاک قلمرو آمده؛ اسماعیل خان زند در همدان تاب مقاومت نداشته فرار [کرده] و جعفر خان با قشون سنگینی که همراه داشت، در وسط زمستان با توپخانه و زنبورک و اسباب سنگین وارد همدان گردید. آدم برای اطاعت و انقیاد به نزد خسرو خان به سنندج روانه [کرد]، اعتنائی بدو نکرد و وعده‌ی جنگ را بدو سفارش نمود و استمداد از علی خان حاکم خمسه و محمدحسین خان گروس نمود. اوها با قشون خودشان آمده، به مرافقت یکدیگر از سنندج حرکت [کردند]. و کوچ بر کوچ اردوی خسرو خان به صالح‌آباد رسید. صیدی مراد و محمد رشید بیگ به قراولی در آنجا بودند؛ به محض [رسیدن] قشون خسرو خان، از صالح‌آباد فرار [کرده] و به‌نزد جعفرخان رفتند. از شنیدن این خبر رعب و خوف بر قشون جعفر خان مستولی [شده] و جعفر خان در کنار بلده‌ی همدان توپخانه و زنبورک و تفنگچیه‌ای [فارسی را سنگر کرده، خود با سپاهش در پشت آن متحصن [شد]. و سپاه خسرو خان در مقابل آن حصار آهنین نزول کردند؛ و قشون جعفر خان در آنجا متواری و متحصن [شده] بیرون نمی‌آمدند، جنگ میدان را یارا نداشتند کرد. و دلاوران اردلان سمندروار هر روز به سواره و پیاده به پشت توپخانه می‌رفتند و مبارز را می‌طلبیدند و آنها را ترغیب به جنگ میدان [می‌کردند] فائده‌ای نمی‌بخشید؛ همین به آتش توپ و تفنگ جواب لشکریها را می‌دادند و آتشباران می‌کردند. دو سه روز بدین نحو گذشت، تا اینکه یکروز قشون خسرو خان مصمم شدند، که رفته خود را به آتش توپ و تفنگ زده، تا وقت شام معرکه‌آرای رزم باشند. وقت طلوع آفتاب سپاه خسرو خان، که از شش هزار نفر متجاوز بودند، سوار شده؛ خسرو خان و علی خان خمسه و محمدحسین خان گروس پیش سپاه خود افتاده، متهورانه بر سر حصار

آهنینی که جعفر خان برای تحصن خود ساخته [بود] رفته، هرچند رزمجویان و صفشکنان اردلان هنگامه آرای حرب شدند و طالب جنگ میدان می‌شدند، به غیر از گلوله‌ی توپ و خمپاره و زنبورک و تفنگ جواب نمی‌شنیدند. دلاوران اردلان ایستادگی کردند؛ تا دو ساعت به غروب مانده.

جعفر خان غیرتش به حرکت آمده، سپاه خود را صف آرای کرده، به عزم جنگ از پشت توپخانه بیرون آمده، به میدان کارزار آمدند. بعد از تلاقی فریقین و کشش و کوشش جانبین و ستیز و آویز این دو سپاه سنگین، نسیم فتح به سپاه خسرو خان وزید، دلاوران اردلان حمله‌ی مردانه‌ای برده، شکست فاحش به قشون جعفر خان رو داده، اکثر خوانین دسته‌ی او دستگیر [شده] و اغلب معارف و اعزّه‌ی او در میدان رزم قتل گردید و آنچه احوال و ائصال و اجمال و آلات ولایت و جزائر و توپخانه و زنبورک و توپخانه بود، به تصرف خسرو خان و سپاهش [در] آمد. بقیه‌السيف اوها با جعفر خان رو به اصفهان فرار [کرده] و خسرو خان چند روزی در همدان توقف [داشته] و از آنجا حرکت [کرده] و به طرف بروجرد و نهاوند رفت. و از آن حوالی و اطراف پیشکش برای او آورده، مطیع او شدند. و محمد رشید بیگ با اقوامش و عمله و دسته‌اش، که هفت سال بود از سنندج با خانه و کوچ به در رفته و با جعفر خان در همدان بود؛ بعد از شکست [جعفر خان]، محمد رشید بیگ به نزد خسرو خان آمد و او از گذشته‌ی او گذشت [کرده] و مشمول نوازشات خسروی شد و در آن اوقات که خسرو خان در همدان و خاک قلمرو بود، مساوی سه‌هزار تومان نقد و جنس به محمد رشید بیگ رسانید. و آنچه محل و دهات و عمله و اتباع و خانوار معارف در ولایت داشت، همگی را به تصرف او داد و آبرو و حرمت و عزت او را در حد کمال می‌گرفت. و خسرو خان بعد از انتظام مهمان آن سمتها کوچ بر کوچ به سنندج عودت نمود و موعد یکسال عمارت سوزانیده‌ی محمد رشید بیگ را از سر نو برای او ساخت. و سابقا تحریر شد، که اسماعیل خان زند از تاب جعفر خان فرار [کرده] و با خسرو خان به جنگ جعفر خان رفته [بود] بعد از فتح، خود و برادران و اقوامش در لباس سالوسی در بیجار گروس روزگار را به سر می‌بردند؛ چون گرگی در لباس میش مکر و تزویر و حيله‌ورزی می‌کردند. خسرو خان

فرستاد، اسماعیل خان را با برادران از بیجار به سنندج احضار [کرد]. بعد از آمدن اوها به نزد خسرو خان تغییر لباس درویشی او [را] داده، مخلع نموده به لباس ملوکانه و تدارک معقول از قبیل خیمه و خرگاه و اسلحه و دواب و اثاث به او داده و جمعی کثیر نیز از قشون ابواب جمع او نموده و او را مطلق العنان نمود، که هر جا خواش دارد، برود. و از سنندج، اسماعیل خان با جمعیت معقول و تدارک ملوکانه حرکت [نموده] رو به کرماشاهان رفته. مردم آنجا پیش او نیامدند، اوها را به محاصره انداخته؛ قلعه‌چیان به طلب امداد [پیش خسرو خان] آمده، خسرو خان نیز با سپاه مستعد خود، شهر رمضان سنه‌ی ۱۲۰۱ از سنندج حرکت [کرده] و برای [گرفتن] قلعه‌ی کرماشاهان روانه [شد]. اسماعیل خان خبر آمدن خسرو خان را شنید، فی‌الوقت از آنجا کوچیده، به طرف نهاوند دوید و حاجی علی خان با پیشکش معقولی و اعزه و اعیان به نزد خسرو خان آمدند. و جمیع وندات و ایلات سمت لرستان و بختیاری و اکثر طوایف برسر اسماعیل خان جمع آوری کرده، دوازده‌هزار سواره و پیاده قشون داشت. و خسرو خان برای دفع شر او از عباد الله، از کرماشاهان حرکت [کرده] و متعاقب او می‌رفت، تا به‌حوالی سربند رسید. در آن نزدیکی اسماعیل خان توقف نمود. و خسرو خان با سپاه خود در قریه‌ی ایمانلو نزول کرد. تلاقی فریقین در آنجا واقع [شد]. بعد از کشش و کوشش طرفین و اشتعال نائره‌ی جدال در جانبین، از آفتاب زده تا عصر در بین فریقین قاصد تیر و تفنگ آمد و شد می‌کرد و به‌ضرب سیف و سنان یکدیگر را می‌زدند. آخر الامر قشون اسماعیل خان شکست فاحش یافت و منهزم شدند و سپاه خسرو خان غالب و مظفر و منصور گردید. و اکثر خوانین و سلاطین [که در] دسته‌ی اسماعیل خان بودند، در میدان کاروزار دستگیر و اکثر ایشان مقتول شدند. و اسماعیل خان با پنج شش نفر از معرکه فرار و راه ادبار را پیش گرفته، رفت. و هرچه اسباب و اثقال و دواب و اموال و اجناس داشتند، همگی را بجا گذاشته، نصیب سپاه خسرو خان گردید. و خسرو خان بعد از چند روزی که آن سمت را انتظام داد، با جمعیت خود سالما و غانما کوچ به کوچ وارد سنندج شد و کمر به خدمتگزاری اعلی حضرت ظل‌اللهی بست و هر ساله پیشکش معقول به‌درگاه عالم پناه روانه [داشت] و سواره‌ی رکابی ولایت را می‌داد و پادشاه جمجاه محل

تووسرکان و اسدآباد و سنقر را به خسرو خان مفوض نمود. و دو سه دفعه امر به احضار خسرو خان نمود. به عذر خود را خلاص می‌کرد. تا اینکه لطفعلی خان ولد سبحانوردی خان را ... خود روانه [داشت]. موعده دو سه سال در رکاب شاهی بود. شاه جمجاه رقم قسم نامه را مهر کرده فرستاد، که ترا کور نمی‌کنم و نمی‌کشم و عزل نمی‌کنم و بهانه‌جوئی با تو نخواهم کرد. و میرزا احمد وزیر را نیز طلبیده بود، در رکاب شاه در طهران بود. او نیز عریضه‌ای نوشته بود، که در کمال خاطر جمعی بدین ولا آمده و از آن وقت تا حال تحریر، که پازده سال است، احمد میرزا در بلده‌ی طهران مقیم است. و خسرو خان را بهانه‌ای نمانده بود، تدارک سفر را دیده، خان احمد خان پسرش را نایب خود قرار داد، در ولایت باشد و خودش در شهر شعبان سنه‌ی ۱۲۰۴ از سنندج حرکت [کرده] و به طهران رفت. در دو فرسخی شهر طهران اکثر اشخاص معروف به استقبال او آمده، در کمال اعزاز وارد طهران شد. پادشاه عالم پناه خسرو خان را به حضور طلبیده و او را در مجلس بهشت آئین نشانده، توقیر و احترام او را ملحوظ [داشت] و هرروز او را به خلوت خاص احضار و مشمول نوازشات بوده، تا اینکه به قدرت الله خسرو خان مریض می‌شود، به آزار لثیرغس و دو سه نوع دیگر به آزار صعب مبتلا [گشته] و بندگان حضرت ظل‌اللهی طبیبان حذاقت پیشه چون میرزا مسیح که مسیحای عهد خود بود در علم طب، تعیین می‌فرماید، که به مداوای او کوشند. ایشان شش دانگ طبابت خود را صرف معالجات و مداوای او می‌کردند، علاج پذیر نمی‌شد، بلکه مزید برعلت می‌بود. شب و روز سعی می‌کردند و متوجه می‌شدند، مداوامی نمودند، مفید نمی‌افتاد^۶ خان احمد خان نیز چند روزی بعد از روانه شدن خسرو خان در سنندج متوجه انتظام مهام ولایت بود، خبر رسید، که طایفه‌ی بلباس جمع آوری کرده‌اند و

^۶ و مرحوم جنت مکان خسرو خان به‌همان امراض در اوائل سنه‌ی ۱۲۰۸ هجری در بلده طهران به رحمت ایزدی پیوست. نعش او را به بلده‌ی سنندج آورده و از آنجا به عتبات عالیات روانه و در آنجا مدفون گردید. غفرالله له آمین. آیت الله شیخ محمد مردوخ کردستانی، در رابطه با مبتلا شدن خسرو خان به این امراض در ص. ۳۷۱ 'تاریخ مردوخ' می‌نویسد: در یک مجلس باده پیمائی ملوکانه، ساقی بزم دوا در پیامانه‌ی خسرو خان ریخته، مستی او مبدل به جنون می‌شود. نمی‌دانم چه اندر باده کردند به یک پیمانه‌اش دیوانه کردند.

[لطفعلی خان]

و پادشاه انجم سپاه دید، که آزار خسرو خان روز به روز در شدت و تزايد است، علاج پذیر نخواهد شد؛ لطفعلی خان را در سنه‌ی ۱۲۰۵ والی اردلان نمود. و به سبب حسن سلوک و لطف و شفقت خود را از مردم دریغ نمی‌کرد. تمامی خانزاده‌ها و بیگزاده‌ها و سلاطین و اعزّه و اعیان مطیع و منقاد [گشته] و از امر و نهی او بیرون نمی‌رفتند. عموم مردم از او راضی [بوده] و کمر به خدمتگزاری او بسته، و چون دو سه سال در رکاب شاهی بود، سابقه‌ی خدمتی رسانیده و به‌کار بینی و بسالت و رشادت جلوه کرده. و مملکت کوهگیلویه و شوشتر و دزفول سر از اطاعت پادشاهی کشیده و محمد رشید بیگ وکیل و میرزا احمد وزیر که در رکاب بودند، اوها را خلعت داده، مرخص کرده، حسب الرقم مطاع لطفعلی خان را مأمور به سفر شوشتر و دزپل (Dizpol) فرمود، که آن سامان و آن طرف را از سرکشی تنبیه و اوها را به تسخیر پادشاهی آورد. در ورود اوها به سنندج و برقم قضا شیم شرفیابی حاصل کرد، مشغول تدارک و ذخیره و اسباب و قشون و سپاه بوده. در اندک زمانی سه‌هزار نفر سواران جنگی صفشکن اردلان [را] حاضر کرده، از سنندج حرکت [کرده] و به همراهی دلیران هزبرتن به کرماشاهان رسیده، قشون ابواب جمعی کرماشاهان را با سرکرده‌ی اوها برداشته، به جایی در لرستان نزول [کرد]. لشکر ابواب جمعی لرستان فیلی را سان داده، همراه کرده، به همگی ابواب جمعی که داشت، از ده‌هزار نفر متجاوز بود، به شوشتر و دزپل (- Dizpol) رسید، و خوانین و سلاطین و محمد رشید بیگ وکیل و میرزا احمد وزیر و عموم اعزّه و اعیان اورامان در موکب او بودند. ملک شوشتر و دزپل را به تسخیر پادشاهی [در] آورد، و سر از اطاعت کشیده بودند. لطفعلی خان بعد از تصرف و تسخیر، مال دیوان پادشاهی از اوها گرفته و سواران رکابی اوها را نیز سان داده، منتظر [اراده‌ی امر] پادشاهی باشند؛ سر از اطاعت و انقیاد نکشیده، همگی سکنه‌ی شوشتر و دزپل و آن سمت‌ها طوق [عبودیت] و خدمتگزاری به رقبه‌ی عبودیت و جانفشانی کرده، اول چله‌ی زمستان تا نوروز فیروز با قشون و ابواب جمعی در شوشتر متوقف [شد]. بعد از انتظام مهام آن سامان و نصب والی و حاکم آنجا، مظفر و منصور سالما و غانما از شوشتر

به‌سر ولایت می‌آیند، تاخت و تاراج می‌کنند. خان احمد خان فوراً تدارک قشون خود را دیده، متهورانه با امیر اصلان خان و محمد رشید بیگ از سنندج حرکت [کرد]. با وجود اینکه قشون ولایت به تمامی جمیع نشده و اکثر مردم ولایت خبردار نگردیده بودند؛ بلا تأمل برای دفع شر بلباس حق نناس (حق شناس) منزل به منزل وارد باشماق تیلکو گردیده و بلباس در آن حوالی خود را پنهان و متواری کرده [بودند. همین‌که] اعلام نصرت فرجام، خان احمد خان بر اوها نمایان شد، آن بیعاقبتان پیش آمده، تلاقی فریقین واقع [گشته]، در اول کار که دلاوران اردلان حمله بر آن طایفه‌ی خذلان نشان آورده، تاب سطوت و مردانگی اوها [را] نیاورده، صف شکسته، پس رفتند. خان احمد خان که در بصالت و شجاعت طاق و در مردانگی و رزم‌آرایی یگانه‌ی آفاق بود، پیش رفته، مبارزان میدان حرب را در هم شکسته، ناگاه گلوله بر او خورده، چون به مقتل او رسیده بود، به فاصله‌ی دو سه ساعت به رحمت ایزدی پیوسته. طایفه‌ی نکبت قرین این خبر را داشته، حمله بر سپاه خان احمد خان آورده، نکسی بر اوها داده؛ "جنگ از لشکر نیاید چون سپهسالار نیست". امیر اصلان خان و محمد رشید بیگ که در میدان رزم ایستادگی کرده و حرکت نکرده بودند، حمله‌ی مردانه بر آن طایفه‌ی منافقین آورده، شکست فاحش به بلباس داده، اکثر اوها در آن معرکه مقتول گردید و بعضی از آنها دستگیر و سپاه اردلان غالب [شده] و تعاقب آن طایفه را تا حوالی سقز نموده، مجروحین آن بیعاقبتان در عرض راه تلف شدند. و امیر اصلان و محمد رشید بیگ با مردم ولایت، به سنندج مراجعت و عودت نمودند و خبر قتل خان احمد خان به طهران رسیده، پادشاه عالم پناه چونکه دانست، آزار خسرو خان علاج پذیر نیست و پسرش نیز مقتول [شده]، ولایت را کسی نیست که پرستاری نماید و مالیات و خدمات دیوانی را به تقدیم رساند؛ و لطفعلی خان مدتی بود مستلزم رکاب نصرت انتساب بود و وعده‌ی حکومت را، در صورتیکه، که خسرو خان به حضور نرود، بدو داده بودند و این مقدمه هم رو داد، او را پیش از این، از رکاب برای روانه کردن خسرو خان مرخص و به ولایت آمده بود؛ حسب الرقم، لطفعلی خان را نائب قرار داده و مردم را نیز خاطر جمعی و اطمینان حاصل [شده]؛ دو سه ماه بدین نحو به نیابت پرستاری ولایت می‌کرد.

حرکت [کرده] و به ولایت مراجعت و عودت نمود. از این خدمت نمایان، موجب ارتقای مدارج لطفعلی خان در نظر پادشاهی و موجب افتخار و اعتبار گردید. و در سال مستقبل، باز از طرف حویزه خبر سرکشی اوها سامعه افروز پادشاهی شد. بندگان اعلیحضرت ظل اللهی حسب فرمان قضا جریان، حسنعلی خان ولد لطفعلی خان مأمور به سفر حویزه شد، که رفته قشون ابواب جمعی آن سمتها را نیز ابوابجمیع، از قرار رقم مطاع، او گردیده بودند. تنبیه سرکشان که سراز اطاعت پادشاهی کشیده [بودند]، نموده؛ به تسخیر و تصرف شاهی بیاورند. حسنعلی خان نیز این خدمت را به فخر و شرف خود دانسته، تدارک قشون و اسباب خود را دیده، از سنندج حرکت [کرد] و یساولان مأمورین به کرماشاهان و لرستان و آن سامان رفته، لشکر و ابواب جمیع را تمامی سان دیده، در خاک لرستان به حسنعلی خان ابوابجمیع و ملحق گشتند. به همراهی نصرت و ظفر و قشون او که از دوازده هزار نفر متجاوز بود، منزل به منزل به شوشتر و دزپل و از آنجا به حویزه رفته، سرکشان را تنبیه [کرده] و آن مملکت [را] به اطاعت پادشاه گیتی ستان [در] آورده، مال دیوان را بالمضاعف از اوها گرفته، و تعهد تقدیم مرجوعات پادشاهی شده، طوق عبودیت را به رقبه‌ی خود کرده، و کمر خدمتگذاری دیوان را بسته، و حسنعلی خان و اتباعش زیاده از حوصله‌ی خود منتفع گردیده. بعد از انتظام مهام از حویزه حرکت [کرده] و کوچ بر کوچ عازم ولایت گردیده، به سنندج وارد شدند. و از این فتح نمایان که لطفعلی خان و حسنعلی خان پسرش کردند، هر دو منظور نظر پادشاهی شده و حسنعلی خان را بعد از عودت از حویزه، به رکاب نصرت انتساب طلبیده، در رسیدن به حضور باهرالنور شاهی مشمول نوازشات شده؛ و در آن وقت سفر کرمان و قلعه نائره‌ی پسر جعفر خان نیز اتفاق افتاد. خدمت و جانفشانی خود را در پیشگاه شاه عالم‌پناه جلوه داده، مستحسن طبع گشته و لطفعلی خان در ولایت حکومت می‌کرد و به تاریخ شهر ربیع‌الثانی سنه‌ی ۱۲۰۹ به آزار طبیعی فوت [کرد].

[حسنعلی خان]

خبر فوتش به سمع مبارک بندگان ظل‌اللهی رسیده، نظر به سابقه و خدمت لطفعلی خان، حسنعلی خان که در رکاب همایون سربازی می‌کرد، به ولایت و حکومت

اردلان سرافراز و او را مخلص نموده، از موکب نصرت قرین رخصت انصراف حاصل و از کرمان کوچ کرده؛ منزل به منزل به سنندج وارد [شده] و محمد رشید بیگ وکیل که به کعبه‌ی معظمه رفته بود، در آن دم او نیز به ولایت وارد [گشته] و مردم ولایت از خوانین و سلاطین و اعزّه و اعیان و جمهور به استقبال او رفته، به آئین ملوکانه به سنندج وارد و همگی مطیع و منقاد او شده، کمر به اطاعت او بسته، و به صواب دید و مصلحت محمد رشید بیگ امر حکومت را به راه می‌برد. و در خدمات و تکالیف دیوانی را به تقدیم می‌رسانید؛ و در موکب همایون با سواره‌ی رکابی به سفر شوشی نجفقلی خان برادرش را فرستاد. و در سفر دوم شوشی که خاقان شهید جنت مکان به رحمت ایزدی پیوست، زخم آورده، پای او مجروح [شد و] با علیقلی خان برادر شاه تا به خاک گروس آمده و از آنجا به سنندج اعاده [شد] و سبحان‌ویردی خان ولد مؤمن خان نبیره‌ی جد بزرگوار سبحان‌ویردی خان با امان الله خان و برادرانش و سائر خاندانها و بیگزاده‌ها و بعضی از معارف فرصت یافته، به سنندج آمدند؛ که بلکه اسم و رسم خسروی مجدد شود. محمد رشید بیگ که در ولایت به امر نیابت مانده بود و آزاردار هم بود؛ مانع استقلال و استقرار اوها گردید. بهانه‌جویی به آمدن سردار و حسنعلی خان کرد. سبحان‌ویردی خان و امان‌الله خان از سنندج حرکت کرده و رو به مریوان عطف عنان کردند؛ و از آنجا به سقز نهضت نموده، آدم به جهت استمداد به نزد عبدالرحمن پاشا فرستادند؛ او نیز متعهد اعانت گردید. سلیم بیگ با دوهزار نفر سواره تدارک [دیده] به امداد امان‌الله خان و سبحان‌ویردی خان و حضرات خاندانها روانه [نمود] و به محض رسیدن اوها به مریوان حسنعلی خان و محمد رشید بیگ مردم را کوچانیده، به بیلاور فرار نموده، و راقم حروف، به حرف حسنعلی خان به مریوان به نزد سلیم بیگ برای استهمال رفته، چونکه عبدالرحمن پاشا ارتکاب این امر و اعانت و امداد حضرات را بی اذن و استصواب وزیر بغداد کرده و حسنعلی خان و محمد رشید بیگ، آدم برای استغاثه به نزد وزیر فرستاده و تعهدات خدمات مالی و بدنی را کرده و وعده‌ی تجدید اسم و رسم خسروی قدری مانده بود؛ وزیر بغداد عبدالرحمن پاشا را از ارتکاب این امر و امداد و اعانت حضرات را منع [کرده] و صلاح وقت

ندانسته و عبدالرحمن پاشا حسب الأمر سلیمان پاشای وزیر، سلیم بیگ را از مریوان احضار نموده و امان‌الله خان به سلیمانیه برای تمشیت کار خودشان به نزد عبدالرحمن پاشا رفته، بعد از سعی بدو معلوم گردیده، که عبدالرحمن پاشا معین و ممد اوها نمی‌شود. از آنجا مرخص و اذن طلبیده و به سقزیه نزد رفقا آمده، گذارش عبدالرحمن پاشا و عدم قدرتش در امداد و اعانت ابلاغ [کرد]. و با عملی خودش به دربار پادشاه عالم‌پناه روی نیاز آورده؛ و در رسیدن او به طهران و شرفیابی به حضور ساطع‌النور سلطانی مشمول نوازشات شاه انجم‌سپاه بوده، بعد از آن روز به روز عزت و آبروی امان‌الله خان در نظر پادشاه در ترقی و تزاید بوده، در جریان این مقدمات محمد رشید بیگ بعد از سفر مکه‌ی معظمه مریض شده و اطبای حذاقت پیشه در مداوای او کوشیده، آزار او رو به بهبودی نکرده، در تزاید بود. و عریضه به دربارشاهی نوشته، که...طیب قابل نباشد، معالجه نمی‌شود و اطبای پادشاهی در طهران هستند، هرگاه از روی ترحم مرخص بفرمایند، این پیره غلام به دارالشفاء طهران مشرف و به عتبه‌بوسی درگاه عالم‌پناه، که قبله‌ی عالم و عالمیان است شرفیاب گردد؛ بلکه باعث شفا گردد و اطبای پادشاهی واسطه و وسیله‌ی علاج پذیری شوند. در جواب عریضه‌ی او رقم قضا جریان به سرافرازی او صادر گردید، که مرخص باشید؛ اولاد در ولایت امور دیوانی را به تقدیم رسانند و خودت به طهران آمده، طبیبان پادشاهی متوجه مداوای تو باشند. بعد از سرافرازی به رقم مطاع تدارک خود را دیده، کالبدش را به طهران رسانید. پیشکش او را گذرانیده و خودش را نیز به نظر و برابر شاه رسانیده، او را به اطبای سرکار سپرده، مشغول مداوای او شدند. چونکه آزار او صعب و مزمن هم شده بود، آزار مزبور شدت یافته، اجل رسیده بود در بلده‌ی طهران فوت [کرد] و نعش او را آورده، در گنبدی که حال هست، مدفون [است] (۱).^۷ و چونکه محمد رشید بیگ آیت ملک

^۷ و درین اوقات شخصی از معارف متمول ملک هند اردادای خیرات حسان کرده و کم آبی نجف اشرف ندیده، شنیده، مبالغه خطیر که از صدهزار تومان متجاوز بود...به‌دست امین متدین سپرده، آورده صرف اجرا و ترتیب و حفر نهی عظیم کرده، که عرض آن ده زرع و طولش ده فرسخ متجاوزتر و عمق او از سه زرع زیادتر است، احداث [کرده] موعده دو سه سال کار در حفر آن شده، تا اینکه نهر آب را به پشت قلعه‌ی نجف رسانیده و اعراب و سکنه‌ی آن حوالی از آن

حسنعلی خان بود، بعد از فوت او، مردم ولایت از او نارضا [شده] و او هم با اهل ولایت بنای بدسلوکی گذاشته، منصب وکالت را بی‌این امانی دولت پادشاهی به محمدزمان بیگ پسر کوچک محمد رشید بیگ داد. و عموم متعلقان و اقوام به فتحعلی بیگ پسر بزرگتر او رضامندتر بودند. بدان سبب سه نفر [از] پسران محمد رشید بیگ از سندنچ حرکت [کرده] به شکوه به دربار معدلت مدار پادشاهی رفتند. و از عقب اوها عموم اعزه و اعیان ولایت به مددکاری اوها و شکوه‌ی حسنعلی خان به طهران رفتند. در درگاه شاه عالم‌پناه شکوه کرده و سوء سلوک او را عرض [کرده] و به سعایت میرزا احمد وزیر اردلان و مستوفی دیوان اعلی، کار شکوه‌چیان بالاگرفته، کمک اوها را در نظر [شاهی] جلوه داده، امر به احضار حسنعلی خان شد. رقم [صادر] و چاپار تعیین [و] روانه‌کرده. حسنعلی خان نیز تدارک قشون را دیده و محمدزمان بیگ را همراه کرده، منزل به منزل از سندنچ حرکت [کرده] به طهران رسیده، اعزه و اعیان که پیش ازین به شکوه رفته بودند، منتظر رفتن حسنعلی خان بودند. و در رسیدن او بنای دعوی و نزاع گذاشته، در برابر و نظر پادشاه با حسنعلی خان معارضه کرده، شاه فرمودند، که وقت سفر است، همگی به سفر آمده.

پس از آن که موکب همایون عودت نمود، متوجه امور ایشان خواهیم شد. چند وقتی در طهران متوقف [بودند]. بعد از آن موکب همایون با توپخانه و جزائر و زنبورک و اسباب و کوکبه و قشون بیشمار از دارالسلطنه‌ی طهران نهضت و به عزم تسخیر ولایت خراسان روانه [شد] و عموم مردم اردلان با حسنعلی خان در رکاب ظفر انتساب بودند. و چند وقتی اردوی کیوان شکوه در آن سامان بود. اهالی آنجا سیورسات و پیشکش و خدمات دیوانی را به تقدیم می‌رسانیدند؛ مطیع و منقاد امر و نهی پادشاهی بودند. خراسان را تسخیر و بعد از انتظام مهام آن ولا موکب همایون از آنجا حرکت [کرده] و منزل به منزل با طنطنه و دبدبه‌ی شاهی به دارالسلطنه‌ی طهران مراجعت [نمود]. بعد از چند روزی شاه عالم‌پناه اعزه و اعیان شکوه‌چیان و غیر اهالی اردلان، که در رکاب نصرت انتساب بودند؛ همگی را در

نهر منتفع [گشته] محصول ربیعی و خرفی در زیر آن نهر بستان کاشته و می‌کارند. سالیانه مساوی صدهزار قروش رومی محصول از آن رفع و مستفیض می‌شوند و به نهر هندی شهرت دارد.

مواجهه‌ی حسنعلی خان به حضور ساطع‌النور طلبیده، احضار نمودند. پادشاه جمجاه از روی مرحمت و رعیت پروری در اصلاح اوها کوشید. فرمودند: حسنعلی خان را قدغن می‌کنیم، که بعد از این از سخن حسابی شماها بگذرد و [باید] به حسن سلوک با شما رفتار کند. به استصواب یکدیگر بلا مناقشه و نزاع امورات دیوانی [را] سرانجام و فیصل دهید. [مفید] نیفتاد. آخر الامر شاه انجم سپاه بازخواست و مؤاخذه از حسنعلی خان فرمود، که این دو سال [می‌باشد] خوانین و اعزه و اعیان و اهالی اردلان به دربار معدلت مدار به شکوه می‌آیند، سوء سلوک و رفتار و [بی‌خدمتی دیوان] اعلی را عرض می‌کنند. نظر به شفقتی [که] به تو داشتیم، اوها را به ولایت به نزد تو اعاده می‌فرمودیم. امسال که خوانین و اعزه و اعیان به خاکپای مبارک آمده‌اند؛ از رفتار و سلوکت عاجز مانده‌اند، خدمت دیوانی را [به گردن نمی‌گیرند] و والی بودن ترا قبول ندارد [ندارند]. امان‌الله خان پسر خسرو خان که وارث حکومت [بوده] و مدتیست که در رکاب نصرت انتساب می‌باشد و دو سه دفعه خدمت بدو رجوع شده، به خوبی و مردانگی به انجام رسانیده، اعزه و اعیان و مردم اردلان به حسن سلوک او رضا [داده] و خدمتگزاری او را به جان منت می‌دانند و متکفل تقدیم خدمات دیوانی می‌شوند؛ استدعا کرده‌اند، که امان‌الله خان را والی کنم و او را والی می‌کنم.

[امان‌الله خان]

حسنعلی خان هرچند معذرت آورد، پادشاه جمجاه عذر او را قبول نفرموده؛ دوباره حسنعلی خان عرض کرد، که به غیر از این اشخاص، که با غلام در نفاق و شقاق می‌باشند، در ولایت رؤسا و کخدایان و اعزه و اعیان و اشخاص معارف هستند، مرخص می‌فرمایند، می‌فرستم در عرض بیست روز اوها را به حضور می‌آورند. بعد از آن غور [رسی] بفرمایند. شاه عالمپناه فرمودند، مهلت باشد، بفرست بیارند. حسنعلی خان نیز به تعدی آدم فرستاده، در ولایت به مراقبت نظرعلی خان با برادرانش و سبجانویری خان و نظرعلی بیگ و محمدرحیم بیگ و بعضی از مشایخ و سادات و کخدایان به طهران طلبیده، نهایت نظرعلی بیگ و محمدرحیم بیگ با سبجانویری خان حسب الرقم اخبار، احضار شده بودند و باقی اشخاص به احضار حسنعلی خان، که هنوز به صراحت از طرف شاه عالمپناه عزل نشده بودند.

همگی ایشان از سبندج حرکت [کرده] و کوچ به کوچ وارد دارالسلطنه‌ی طهران گردیده. اوها که رسیدند، عروسی مبارکه در دست بود، که اسباب و مهم سور و عیش شاهی به انجام رسید؛ شکوه‌چیان عرض کردند، که چهار سال و کسری است، حسنعلی خان [والی] و حاکم بالاستقلال اردلان بوده، مالیات دیوانی را به اضعاف مضاعف از ولایت گرفته و به غیر حساب مردم و رعایا و برایا را ترجمان کرده و گرفته و به خلاف حساب، ظلم و ستم به اهالی ولایت کرده، سی هزار تومان ابواب [الجمع] گرفته، به نظر فیض منظر اعلیحضرت ظل‌اللهی رسانیده؛ محصل تعیین [کرده] که طرفین را به حضور اهالی شرع ببرد، موافق قانون [شریعت] غرا فیصل گردد. بعد از مراجعه‌ی ایشان به دارالشرع اطهر و استماع گفتگوی ایشان، حسنعلی خان چهارده هزار تومان را قبول کرده که از ولایت، مالیات و سایر تکالیفات را گرفته و باقی را منکر بوده؛ به استحلاف مدعیان چندین دفعه او را مشرف به کلام‌الله مجید و قسم داده بودند.^۸

حسنعلی خان به تذکار حلف از دست اوها خلاص [یافته] و بعد از طی این دعوی [مراتب را] به پادشاه انجم‌سپاه عرض [کرده] به احضار شکوه‌چیان و

^۸ بسمه تعالی، از تفضل خالق لم یزل که چراغ دودمان خسروی، که یعنی صاحب جود و کرم امان‌الله خان والی روشن و آشکار نمود. بانی و باعث این امر ولدان مرحوم محمدرشید بیگ وکیل و میرزا احمد وزیر بودند. و از قدمتهای خود والی والاشان نیز چندین نفر سالهای سال بود، [که] روزگار را به تلخی و پریشانی می‌گذرانیدند. من جمله حسنعلی خان خلف مرحوم حسنعلی خان بزرگ ولد عباسقلی خان و سبجانویری سلطان بانه و طائفه‌ی خاص ولی‌مراد و ... از مردمان گلباغی و محمود سلطان ایلاق و غیره لوند، تا در سنه‌ی هزار و دویست و چهارده بر مسند والیگری مستقر، چون قاعده و قانونی و جنیه‌ی والی والاشان بزرگی بود، در تلافی زحمات آقایان کردستان وکالت به فتحعلی بیگ و سقز ... به حسنعلی سلطان و بانه به سبجانویری سلطان، و یوزباشگری ایلاق به محمود سلطان هر یکی را خلاصه به مقصد خود رسانیده و رعیت و ... خوش احوال بود. والی والاشان به رعیت پروری و زراعتکاری و سپاهداری [شاه؟] عمل و دنیا را به خوشی می‌گذرانید. اما چون شیوه و قاعده و قانون حکم کردستان و کردستانی بلند و فاتحی و بدکرداری است؛ هرسالی فتنه و فساد برپا می‌کردند، به دربار شوکت‌مدار شاهی به شکوه می‌رفتند و سرکار والی محقق حالات به دربار عرض می‌نمود و آقایان کردستان هردفعه به نوعی در خدمت شاهی ... او را و هرکدام به طوری ... خود می‌رسیدند...

حسنعلی خان امر فرمود. ایشان را من حیث المجموع به پیشگاه شاه انجم‌سپاه عالم‌پناه آوردند. دوباره بازخواست و مؤاخذه به حسنعلی خان فرموده، بعد از امتداد دعوی اوها و طول اختلاف ایشان مشافهه حسنعلی خان را از حکومت و ایالت عزل و حکومت و والیگری اردلان را به امان‌الله خان مفوض و سرفراز [داشته]. و امر فرمود، حسنعلی را به خانه‌ی بیگریگی دارالسلطنه‌ی طهران برده، در آنجا حبس کرده. و امان‌الله خان را با چندین نفر از خوانین و سلاطین و امراء و اعزّه و اعیان و سادات و مشایخ خلعت و انعام شفقت فرموده، بعد از رخصت انصراف از طهران حرکت و میرزا احمد مستوفی دیوان اعلی [به] همراه بود. منزل به منزل در غره‌ی رجب المرجب سنه‌ی ۱۲۱۴ به آئین و طمطراق هرچه تامتر وارد سنج [شده] و عموم [مردم] اردلان چه آنانی [که] همراه بودند و چه آنانی [که] در ولایت بودند، همگی راضی و شاکر و مطیع و منقاد امان‌الله خان شدند. و حسنعلی خان چند وقتی در محبس طهران بود. او را محبوسا به سمنان فرستادند. همین [که] موکب همایون از تسخیر ملک خراسان به دارالسلطنه‌ی [طهران] مراجعت فرمودند.

حسنعلی خان را باز به محبس بیگریگی آوردند و چند وقتی از آن گذشته، شب از حبس بیرون آمده، [همراه] با چند نفر از اقوام به صوب شهرزور گریخته، و از آنجا به میان طایفه‌ی بلباس رفته، یک دو دوفعه با معدودی از [آن طایفه به خاک اردلان] آمده، بلکه دست‌اندازی بکند؛ و یا کسی از مردم ولایت بگریزد، به نزد او رفته، معین او با شدند. سطوت [پادشاهی مانع] شده به نادم برگشته، به میان آنان رفته، تا اینکه بعضی از ارادل که ادبار دامنگیر اوها شده بود، [به نزد او رفته، فریب او] را داده و طائفه‌ی بلباس نیز متحمل او نبودند. و هرروز او را مجاب و تنفر از او می‌کردند و راضی به آن که از میان [اوها به در] رود؛ از هیبت و سطوت پادشاهی خوف و هراس برداشته، او را تحریک به حرکت کرده، و اجل نیز نزدیک [شده بود] میان طائفه‌ی بلباس به جا گذاشته، با معدودی که از صد نفر کمتر بودند؛ به مریوان آمد. اظهار خودنمایی کرده، امان‌الله خان والی از خوف بازخواست شاهی و از غیرت اینکه با بعضی از ارادل و جهال آمده، های و هوی مذبحانه‌ای به آن سرحد انداخته بودند؛ از برای دستگیرکردن او و

فتنه را خوابانیدن از سنج حرکت و به دو منزل با آن قشون زیاد و مستعد به مریوان رسیده. و حسنعلی خان اجل نگذاشت، ازین ورطه نجات یابد، راه فرار را پیشگیرد، در جای خود متوقف [شد] و فردای همان روز با آن ارادل و اوباش شیاطین الانسان که به هفتاد نفر نمی‌رسیدند، سوار [گشته] و به عزم جدال و مقابله و مقاتله آمده. و تابعین او عنان گیری او را کرده، به کنار مغاک ادبار آورده، تا اینکه تلاقی با او واقع [شد]. اسب اجل او را به زمین زده و مجروح به جرح اهل قشون و سپاه گردید. او را دستگیر کرده، به نزد والی آوردند، امر کرد او را سوار کردند و در کمال عزت او را به راه انداخته، با خود به سنج مراجعت نمودند و در عمارت او را جا داده و جراح را با چند نفر از معتمدان خود برای معالجه کردن زخمهای او تعیین [کرد] به اندک مدت جروح او التیام پذیر و خودش هم به حال آمد. آزار سر و بدن او بالکلیه رفع گردید و درین اوقات موکب ظفر کوکب در سمت خراسان نزول اجلال داشت. چاپاران [والی] عریضه‌ی گذارش را برده بودند. رقم قضا شیم اصدار شده بود، که حسنعلی خان را به دارالسلطنه‌ی طهران [آورده، در] محبس بیگریگی محبوس باشد، تا اینکه موکب همایون مراجعت نماید. حسب‌الفرمان، حسنعلی خان را از سنج [حرکت داده] و او را روانه‌ی دارالسلطنه‌ی طهران نمود. در آنجا باز او را به محبس برده، محبوس بود، تا اینکه موکب ظفرقرین از [خراسان] به مقر سلطنت عودت کرد و قبل از مقدمه‌ی آمدن و دستگیرشدن حسنعلی خان، فتحعلی بیگ وکیل ولد محمدرشید بیگ با برادرانش به حرف ارباب غرض و به نامی نمان و مفتنی فتنه‌انگیزان به توهّمات و خیالات فاسده و به تشکیکات کاسده، از امان‌الله خان مخوف و هراس داشته، با اقوام و اتباع خود بنای مخالفت [گذاشته] و سر از اطاعت او کشیده، کناره‌گیری در ولایت نمودند و والی از این توهّمات اوها مطلقا خبر نداشته، به ایمان غلاظ قسم یادکرد، که هرگز به خاطر مخوف نکرده، که نسبت به اولاد محمد رشید بیگ و اقوامشان و اتباعشان بدی بکنم و یا اوها را از رتبه بیندازم و یا نقصان بدنی و مالی اوها را در دل داشته باشم، نبوده. و سادات و مشایخ و علماء در بین مصلح شدند و قسمنامه‌ای نوشتند. باز با والی سازش کردند، که اوها به اخلاص خدمتگذاری والی را بکنند و حرف ارباب غرض را

نشوند و والی نیز از پیش بیشتر اوها را معزز و مکرم بدارد؛ خاطر ایشان را ملاحظه [کرده] و از سخن حسابی اوها بیرون نرود، به طریق آغا و نوکری باهم رفتار نمایند. بدین نحو اصلاحی و التیام در بین جاری گردید. به فاصله‌ی سه چهار ماهی باز نامان کار پیش آوردند و مفتنان آتش فتنه را از سر نو مشتعل نمودند و ارباب غرض نیز از سر نو بازار غرض را چیدند و گسترانیدند. و آثار بیدولتی و بی اقبالی در ناصیه‌ی اوها ظاهر و هویدا گشته. باز به حرف و توهمات و خیالات و تشکیکات فاسده به خاطر فاتریشان راه [یافته و بنای] مخالفت [با] والی را گذاشته، و لوای نفاق و شقاق را برافراشته، از اول بار بدتر [بی اعتنائی و سرکشی] و بدرفتاری را شعار خود ساختند. اقوام و اتباع و جمعیت خودشان را برسر خود جمع [کرده، اهل ولایت را از] سادات و مشایخ و فضلاء و اعزه و اعیان و خوانین و سلطان و مردم رعایا و برایا [شان] را دلالت [کرده] و برسر حرف خودشان آورده، تمامی در مخالفت با والی و موافقت با اوها [متفق القول و عمل شدند]. چون قریب به هفتاد سال بود ابا عن جد ید تغلب برسر مردم و اهالی اردلان داشتند. مردم [نمی توانستند با اوها مخالفت] ورزند. به قوت استعداد و اسباب و سپاه و احشام و اتباع و عمله و حال و مال [و اولاد و اقوام و رتبه و] احترام و منصب در نزد ولات و حکام ولایت داشتند. ید تغلب و تحمیل و تصرف برسر عموم مردم ولایت اردلان داشتند. مغروری ایشان در هر باب به حد افراط رسیده، در مخالفت [با] والی گویا نفیر عامی زده بودند. و درین اثنا نیز میرزا احمد مستوفی دیوان اعلی از سفر کعبه‌ی معظمه مراجعت [کرده] و در ولایت حضور داشت. این هنگامه در میان ولدان محمد رشید بیگ و مردم ولایتی احداث و این علم ادبار [بر] افراشته شد. هر چند امان الله خان والی برای انطفای [اطفاء] نائره‌ی این فتنه‌ی عظیمه و برای امنیت و آرام [شدن] ولایت به ایمان غلاظ شداد سوگند یاد می کرد، که خیال فاسد نقصان بدنی و مالی و آبروی و عزت اولاد محمد رشید بیگ را در دل نداشته‌ام و اختیار ولایت را به اوها واگذاشته، به صلاح و صوابید ایشان من حکومت کرده‌ام؛ به جمیع الجهات ابراء الذمه‌ی خود را می کرد؛ چون بی دولتی و بی اقبالی دامانگیر اوها شده بود، نائره‌ی فتنه و فساد اوها و مردم اردلان دم به دم زیادت‌تر مشتعل می شد. و والی اقسام تدبیرها کرد، بلکه

انجام کار، بدینجا نرسد، مفید نمی افتاد و به جائی نمی رسید. غیر از مخالفت و میرزا احمد نیز در اول اشتعال این آتش فتنه برای مصلحت مملکت سعی بلیغ با اوها و منع [ازین حرکات] کرد، فائده‌ای نکرد و به حرف او نیز متقاعد نشدند. و [کار را] به جایی رسانیدند، که ما خود این والی را عزل می کنیم [آدم می فرستیم] شاه عالم پناه انجم سپاه خلعت و رقم برای هرکسی [که] ما تصدیق بکنیم، بفرستد. به مضمون [این مثل] إذا جاء القضاء والقدر ذهب اللب و عمی البصر، نصائح و منع، تغییر حال ایشان را نداد و چونکه آخر اقبال و اول ادبار اوها بود؛ چشم و دهن و گوش ایشان بسته شد. از این حرکت نامالیم نادم و پشیمان نگردیدند [مجله‌ی] پا به مهر عموم مردم اردلان و عریضه‌ی ایشان به مصحوب نصرالله بیگ و رضاقلی بیگ روانه‌ی دربار معدلت مدار حضرت ظل الهی نموده. در رسیدن فرستادگان و خواندن مجله و عریضه‌ی مردم شکوه‌چی، به طبع غیور پادشاهی [نامالیم] آمده و منافی رضای خود دید. در اول توبیخ فرستادگان و مرتکبین این امر را فرمود. بعد از آن موافق رویه‌ی دادرسی و معدلت گستری امر به احضار امان الله خان و ولدان محمدرشید بیگ و سائر اعزه و اعیان [و] تابعین اوها فرمودند.

امان الله خان به توکل الطاف الهی و امید به شفقت ظل الهی بلا تأمل و تکاسل و تکاهل به زودی پیش از اوها، با معدودی از عمله‌ی خود به مسارعت روانه‌ی دربار ایران مدار گیتی آثار گردید. در رسیدن والی به دارالسلطنه‌ی طهران و شرفیابی بزم حضور معدلت دستور، مشمول نوازشات سلطانی گشته و سلیمان خان برادرش، که پیشتر برای تمشیت این امر شنبع به آستانه‌ی شاهی رفته بود؛ به نزد والی آمد. و گزارش لطف و شفقت شاهی و أمنای دولت قاهره را نسبت به والی و خودشان تبلیغ [نمود]. موجب امیدواری تام و تمام والی گردید. و به فاصله‌ی چند روز اهالی شکوه‌چی به عتبه‌بوسی پادشاه جمجاه مشرف گردیدند. و اوها را دو سه نفر به نظر فیض منظر شاهی آوردند. آنچه [که] ایشان [تمهید] کرده بودند و به خاطر گذارنیده [بودند]، ندیدند. بلکه به خلافتش مشاهده کردند. پادشاه جمجاه شکوه‌چهارا توبیخ [و] راه صلاح [را] بدویشان نشان می داد. هر چند حاشا و ابا کردند و بدسلوکی والی را نسبت به ولایت و اهالی ولایت عرض آستان عتبه‌ی علیه و سده‌ی سینه کردند؛ به خلاف مدعا

جواب می‌شنیدند. آخر الامر عجز ولایه در نظر پادشاهی نمودند، [گوش به حرف] اوها نمی‌فرمود. فرمایش آخرش این بود، که بروید خدمت به والی بکنید. او هم مراعات شما را بکند. از شفقت و [مرحمت] شاهی مأیوس شدند. به نزد اُمَنای دولت خاقانی استغاثه بردند و متعهد و متکفل خدمت مالی و [بدنی] شدند؛ مفید نمی‌افتاد و تیر مدعای اوها به سنگ جواب تلخ برخورد. اعزه و اعیان شکوه‌چی به دستبوس والی [مشرف] و به تقبیل عتبه‌ی خدمت‌گذاری او سرافراز [گشته]، تن را به اطاعت و انقیاد والی داده. سرانجام این امر شنیع که [مرتکبین] ارتکاب نموده، بر پیشگاه پادشاه انجم‌سپاه و اُمَنای دولت خاقانی معلوم گردید. و این امر نامالیم، که اتفاق افتاد؛ ذخیره و مخمر خاطر والی گردید؛ که انتقام این کار و این خیانت ناهنجار [را] باید از ایشان کشید. و استمزاج طبع غیور پادشاه عالمپناه را کرده، و در جواب این را شنیده: این امر شنیع منافی رضای شاهی، از اوها اتفاق افتاده، باید به جزا و تنبیه این سرکشی از طرف ذی شرف پادشاهی برسند. و والی نیز هروقت مرخص به تنبیه و تأدیب و کشیدن انتقام شد، مختار است. گزارش بدین نحو جریان یافت؛ نظر به صلاح‌اندیشی والی در حینی [که] مخلص به خلعت شفقت گردید و از دربار معدلت مدار رخصت انصراف حاصل شد. استدعای شکوه‌چیه در نظر شاهی کرده، اوها را نیز خلعت دادند. و برای صلاح کار و وقت ایشان را مرخص و در خدمت والی به ولایت مراجعت کردند.

طرفین از یکدیگر راضی نبودند و سطوت پادشاهی چند وقتی اصلاح ذات‌البین شد، موافقت با هم داشتند؛ تا اینکه بنای عروسی مبارکه‌ی شاهی [شد و حکام و عمال] ممالک محروسه را به عروسی و عیش طلبیده. امان‌الله خان را با عمال [نیز با عمال و ولدان محمد] رشید بیگ هرچهار نفر و سایر اعزه در خدمت والی به عروسی به دارالسلطنه‌ی [طهران رفته] از سرنو نوازشات و تلافیات شاهی شامل حال والی بوده، مشمول عواطف [شاهانه گشته و] وقتی مرخصی از دربار معدلت مدار، والی استدعای مرخصی نظرعلی بیگ و محمد رحیم بیگ که چهار سال بود [در دارالسلطنه‌ی طهران نگاهداشته، مرخص نمی‌بودند. پادشاه عالمپناه استدعای [والی را پذیرفته] اوها را خلعت داده؛ به والی سپرده، که به خدمت‌گذاری او قیام [کرده] و در اطاعت و انقیاد والی باشند. و [در وقت مرخصی] والی را تنها به خلوت خاص

خود طلبیده، بعد از عرض مستدعیات و مطالب و مقرون به الحاح شدید کیفیت و گذارش نااهلی و مغروری و سرکشی و تمام اختیاری اوها در ولایت و تغلبشان بر ولایت و خیانت کردن با او و انتقام کشیدن و بی اختیاری خودش در ولایت؛ همگی در نظر پادشاه جمجاه عرض [کرده] شاه نیز فرمود: والی مرخص و مأذون باش، ولدان محمد رشید بیگ را محبوس کن و آنچه مال از نقد و جنس دارند، از اوها بگیر و اتباع و عمله‌ای که دارند، اوها را هم ترجمان کرده، مبالغی خطیر می‌شود، گرفته به سرکار پادشاهی روانه [کن]. والی بعد از این نوازشات و اشفاقات مرخص شده و متعهد شده، که هرچه از اوها و اتباعشان موجود شود، از نقد و جنس به خزانه‌ی عامره ارسال نماید. والی را با ولدان محمد رشید بیگ و سائر اعزه و اعیان و نظرعلی بیگ و محمد رحیم بیگ مخلص به خلعت فاخره کرده، از دارالسلطنه‌ی طهران حرکت و کوچ به کوچ با نیل به مقصود وارد سهندج شدند. به فاصله‌ی چند روزی خبر رسید، که حسنعلی خان در محبس دارالسلطنه‌ی طهران فوت گردید. و بعد از گذشتن [چند وقتی] ولدان محمد رشید بیگ در سر همان حال بودند. و والی در کشیدن انتقام یک روز پیش از رمضان سنه‌ی ۱۲۱۷ اوها را محبوس و اجل رسیده بود. به فاصله‌ی دو سه روز ایشان را مقتول [کرد]. بعد از آن، آنچه از ماملک [مایملک] از نقد [و جنس] داشتند، ضبط [کرده] و گماشتگان را بر سر عمله و اتباع و احشام و قشلاقی و نوکران و متعلقان اوها [گماشته و] ترجمان کردند. و هرچه به عمل آمد، به خزانه‌ی عامره فرستادند. و والی برای وکالت محمد رحیم بیگ به عاکفان بارگاه [سده‌ی سنیه] امر به احضار او گردید. محمد رحیم بیگ حسب الامر به دارالسلطنه‌ی طهران روانه [شد]. در رسیدن [او به طهران] امر وکالت اردلان را بدو تفویض و مخلص شده، او را مرخص [نموده] و وارد سهندج گردید.

چون تلافیات و اشفاقات گوناگون اعلیحضرت ظل‌اللهی نسبت به امان‌الله خان والی به حد کمال رسیده و همیشه از راه بنده‌نوازی اظهار شفقت و تعریفات و توصیفات او می‌فرمودند؛ والی نیز از راه اخلاص‌مندی و نظر به شوق عتبه‌بوسی بی فرمان احضار هرساله یک‌دفعه و یا دودفعه برای جبهه‌سای آستانه‌ی علیه به حضور ساطع‌النور مشرف می‌شد. در این سال نیز به عزم تقبیل آستانه‌ی

علیه از سنندج با معدودی از معارف و عمله حرکت [کرده] و عازم درگاه عالمپناه گردید. و منزل به منزل وارد دارالسلطنه‌ی طهران شد. و پیشکش شایان معقول از استر و شتر و اسلحه و ساعات متعدده و اشیای نفیسه مساوی یک‌هزار تومان، بلکه متجاوز در نظر شاهی گذرانید. مستحسن طبع پادشاهی گردیده، فوراً والی را به حضور باهرالنور طلبیده و در دیوان عام پادشاه عالمپناه انجم‌سپاه اظهار اشفاقات و تلافیات نسبت به امان‌الله خان فرمودند. به لفظ گهربار چند دفعه فرمودند: "والی خوش آمدی، من ترا از جمله‌ی أمراء عظام [محسوب] و از قدیمیها و اخلاصمندان این دودمان علیه هستی" و والی را در دولخانه‌ی آصفجاهی میرزا [شفیع وزیر اعظم] مهمان کردند و هرروز به حضور ساطع‌النور معدلت دستور پادشاهی به خلوت خاص و دیوان [عام می‌رفت]. مشمول نوازشات اعلیحضرت ظل‌اللهی میشد. و موعد پازده روز والی در دارالسلطنه [ی طهران توقف] داشت. به انواع انعامات و نوازشات و تلافیات پادشاهانه مستفیض می‌گردید و عرض [استدعا و] مطالبات در نظر شاهنشاه عالمپناه می‌نمود. جمیع مستدعیات و مطالب والی [مقرون به] انجام شده و [و به نحوی به نوازشات و انعامات و اشفاقات پادشاهانه شد، که محسود جمیع امراء و [سرهنگان ایران] گردید^۹ و تا حال هیچیک از سلاطین

^۹ و در سنه‌ی ۱۲۱۷ سلیمان پاشای والی و محافظ بغداد به آزار طبیعی فوت [کرد] و علی کهیا [از جانب] دولت عثمانی به وزیر بغداد [منسوب] شد. و در این سال طائفه‌ی اعراب وهابی جمعیت کرده، به کربلای معلی آمده، اهل آنجا را اکثر قتل و اموال اوها را غارت نموده، و مال نقود که در گنبد سید الشهداء بود، آن را ضبط و به تاراج بردند. و در وقت صبح آمده، در حوالی عصر بیرون رفتند. و بعد از آن جمعیتی و سپاه سنگین ترتیب داده، از راه بری به مکه‌ی معظمه رسیدند. و نهایت بی اعتنائی به عمل آوردند. و علی پاشای وزیر بغداد به سبب سوء خلق با مردم و بدسلوکی با عموم اهل بغداد و ولایت متعلقه‌اش تمامی مخوف و هراس داشته، در صدد دفع او شده، به سعایت بعضی از رجال دولت چند نفر از عمله‌ی او .. قتلش گشته، در شهر جمادی‌الثانی سنه‌ی ۱۲۲۲ وقت نماز او را مقتول و سلیمان کهیا را در مریوان دستگیر و به طهران به حضور باهرالنور حضرت ظل‌اللهی بردند. و به مراحم بیکران او را عفو.. روانه فرمود. در وقوع این قضیه نمکپوری و ادای حقوق خادم به مخدومی، قاتلان علی پاشا را مقتول و اهل بغداد نیز او را قایم مقام وزارت نموده و عریضه‌ی استدعای وزارتش را به دولت علیه‌ی عثمانیه روانه [کردند]. بعد از چند وقتی از طرف سلطان روم خبر رسید، که مرقوم وزارتنامه‌ی بغداد را به انضمام قلیج و

صفویه و پادشاهان سلف با ولایت و أمراء عظام ایران [این] چنین [اظهار] نوازشات و اشفاقات نکرده [بودند]. و بعد از اتمام پازده روز توقف، پادشاه جمجاه انجم‌سپاه امان‌الله خان والی [را] مخلع به خلعت سرپا، که عبارت [باشد] از یک ثوب کاتبی گلابتون با دله‌ی مفتول زمین طلا اعلی و چپ و راست طلای اعلی، آستر [پوست] سمور بسیار ممتاز اعلی و قبا‌ی مخمل زری گلدان تمام اعلی و شال گوشپیچ کشمیری و شال شمله‌ی خیلی ممتاز، که همگی خلعت مخصوص، که از جمله‌ی لباس پادشاهی بودند، زینت بردوش فرموده، با یک رأس اسب که مخصوص سواری پادشاه بود؛ با رخت و زین و یراق طلای میناکار بسیار قیمتی اعلی به والی شفقت فرمودند. و چند دست خلعت دیگر برای معارف عمله‌ی والی عنایت و مرحمت فرمودند و موافق مستدعیات والی فرامین مطاع شرف اصدار یافته و مشمول نوازشات شاهانه گردیده. از دربار معدلت مدار رخصت انصراف یافته، در کمال اعزاز و احترام از دارالسلطنه‌ی طهران حرکت [کرده]؛ به طمطراق و آئین هرچه تمامتر [با نیل به مقصود] در شهر رمضان المبارک ۱۲۱۸ وارد سنندج [شده] و به مقرر حکومت استقرار و استقلال یافت، [و چون] اشفاقات و تلافیات پادشاهی نسبت به والی زیاده از حد مشاهده [بود]. از آن جهت والی برخود مصمم نموده، که هر ساله [در موسم] فصل پائیز به عتبه بوسی شهنشاهی به دارالسلطنه‌ی طهران برود. در این سال نیز در اواخر شهر شعبان المعظم ۱۲۱۹ [والی با] معدودی از معارف عمله‌ی خود، از سنندج حرکت [کرده] و روانه [شد]. در اوائل شهر رمضان المبارک به تقییل آستان [بوسی] پادشاهی مشرف [شد]. پادشاه جمجاه عالمپناه نهایت شفقت و مرحمت در باره‌ی والی مبذول [داشته]، چنان مشمول [مرحمت] شهنشاهی گردید، که محسود امراء عظام گردید. توقف او در دارالسلطنه‌ی طهران قریب به دو ماه بود. هر روز [به نحوی] به نوازشات و تلافیات شاهانه مستفیض می‌شد. و پادشاه جمجاه والی را از دربار معدلت مدار مرخص و مخلع به خلعت فاخره فرموده؛ و یک رأس اسب مخصوصی با زین و یراق طلای میناکار بدو شفقت [کرده] و ده دوازده دسته خلعت برای عمله که همراه او بودند، عنایت [فرمود]. منزل به منزل وارد سنندج [شده] و

خفتان برای سلیمان کهپای آوردند و اهالی بغداد همگی مطیع و منقاد او گشته، استقلال تام در بغداد یافت.

به مقرر حكومت استقرار [يافت]. امسال به سبب اينكه عبدالرحمن پاشاي حاكم ببه از اطاعت وزير بغداد روبروتافته [و] كمر به چاكري و خدمتگذاري و جانفشاني پادشاه عالمپناه بسته، و باكوچ و اتباع به اردلان آمده و از طرف وزير هم، سليمان بيگ فخريزاده با پيشكش و عريضه‌ي عيوديت به دربار ايران مدار خاقاني مشرف گرديده بود؛ براي تمشيت كار عبدالرحمن پاشا از مصدر جاه و جلال فرمان قضا، جريان به احضار والي صادر [شد]. بعد از شرفيابي و سرافرازي به زيارت فرمان مطاع لازم الاتباع، با معدودي از معارف عملة احرام طوف كعبه‌ي آهاني و آمال اعليحضرت سلطاني بسته، عازم دارالسلطنه‌ي طهران گشته. بعد از جبهه‌ساي آستانه‌ي عليه و مشرف شدنش به حضور باهرالنور [سنه‌ي خاقاني مشمول] نوازشات و اشفاقات فوق الغايت پادشاهي شده. و سليم بيگ برادر عبدالرحمن پاشا چند وقتي بود [ملتزم ركاب نصرت] انتساب قاآني به اشفاقات بيكران سلطاني مستفيض [گشته]؛ فرمان قضا جريان به احضار عبدالرحمن پاشا [به درگاه عالمپناه اصدار يافته] او نيز با چند نفر از مردم ببه به اميدواري تمام، به دربار معدلت مدار رفته. بعد از عتبه‌بوسي آستانه‌ي عليه‌ي [حضرت ظل‌اللهي] شفقت و مرحمت شاهي را در باره‌ي او ميذول [داشت] و در باب تمشيت امر او از راه شفقت و مشورت و مصلحت [والي با] معظم اليه نيز با امناي دولت ابد مدت سلطاني چنين صلاح دانستند، كه پادشاه جمجاه گيتي‌ستان [رأي مباركش] برسر استقلال عبدالرحمن پاشا در ولايت ببه قرار گيرد. والي مراتب را به بندگان شهنشاه [عالمپناه عرض، پسند طبع] مشكل پسند گرديده، فرمودند: "بايد كه شهزاده‌ي كامكار والاتباع عظيم‌الوقار با لشكر جرابري استقرار و استقلال عبدالرحمن پاشا تعيين، و رفته در حوالی كرمشاهان نزول اجلال [نموده، با] فوجي از قشون، ابواب جمعي او را همراه عبدالرحمن پاشا كرده، برده او را در ولايت مستقل نموده. هرگاه وزير بغداد نيز در استقلال او كوشيد و مطيع امر پادشاهي شد فيها، و الا تنبيه و تأديب وزير از سرگذشتي امر مطاع لازم الاتباع، منظور نظر اعليحضرت ظل‌اللهي خواهد شد." و سليمان بيگ آدم وزير بغداد كه ملتزم ركاب نصرت انتساب سلطاني بود؛ در اين باب به امناي دولت ابد مدت عجز و لابه‌ي بسيار كرده، مهلت طلبيده و مستدعي شده، كه نائره‌ي قهر پادشاهي در اين امر منطفي شود. و او را از دربار عظمت

مدار مرخص و موعد يكماه و نيم امر مقرر در فرستادن شهزاده‌ي عظيم‌الوقار با عسكر مأموره به سمت كرمشاهان در حيز تعويق افتد. در رسيدن به بغداد، امثالاً لأمر شاه جمجاه عالمپناه، كرك خلعتي حكومت ولايت ببه براي عبدالرحمن پاشا [روانه نمايد. أمناي] دولت عليه مراتب عجز و استدعای مهلت طلبيدن سليمان بيگ، فرستاده‌ي وزير را به پادشاه انجم‌سپاه [عالمپناه عرض، به جهت] رحم و مروت، مهلت او را قبول و به خلعت و انعام شاهي سرافراز [گشته] و رخصت انصراف فايض و بعد از راهي [شدن سليمان بيگ] چونكه تأخيري در حركت شاهزاده و روانه‌كردن عبدالرحمن پاشا به صوب مقصد واقع [شد]؛ و والي مدتي مستلزم [ركاب اعلى] حضرت ظل‌اللهي بود و هر روز مشمول عواطف و اشفاقات پادشاهي مي‌شد؛ از آن جمله انگشتری مخصوصي كه [از انگشت مبارك] خلع و به زينت انگشت والي فرمود، با بند شمشير مرصع مكلل به جواهر ثمين، كه بهاي هر دو به سه‌هزار تومان مي‌رسيد؛ [به والي شفقت فرمودند] و در وقت مرخصي يك‌دست خلعت فاخره به انضمام يك رأس اسب مخصوصي اصطبل شاهي با زين [و يراق و طلاي] ميناكار اعلى به والي مرحمت و عنايت [فرموده] با ده دوازده دست خلعت براي معارف عملة كه همراه والي بودند، [شفقت و زينت] ابر دوش گرديد و از دربار عظمت مدار سلطاني به مرافقت عبدالرحمن پاشا كوچ و حركت [كرده] و منزل به منزل در ماه صفر سنه‌ي ۱۲۲۱ عازم ولايت گرديده و به مقرر حكومت استقرار [يافت]. و سليمان بيگ فرستاده‌ي وزير بعد از اينكه از دربار عظمت مدار مرخص و راهي شد و استعجالاً طي منازل را نموده، وارد بغداد گرديده و فرمان قضا جريان اعليحضرت ظل‌اللهي را به وزير رسانيده. چون باد غرور به دماغش متصاعد شده بود و بايست اين وهن عظيم را قشون او مشاهده نمايد و كهيا دستگير گردد؛ امر و فرموده‌ي پادشاهي را به دفع‌الوقت گذرانيده، از صلاح خود منحرف [گشته] با جمعيت بغداد و موصل و كركوك و اعراب و قبائل و عشاير آن سمت با توپخانه و تدارك جدال از بغداد به عزم مخالفت حركت [كرده] و كوچ بركوچ وارد قصر كه سرحد نهاب است، گرديده. آنجا را منزل توقف كرده و موكب ظفر كوچ بندگان اعليحضرت ظل‌اللهي در چمن سلطانيه نزول اجلال داشت.

این خبر به مسامع علی‌هی واقفان حضور باهرالنور شاهی رسیده؛ این حرکت نا موافق وزیر به طبع [غیور پادشاهی] آمده، آتش قهر سلطانی مشتعل شده، فی‌الغور قره‌ی باصره‌ی شهریار شهنشاهی والاتبار محمد علی میرزا را [تدارک] دیده، با قشون رکابی و ابوابجمعی بیست هزار نفر سواره‌ی جنگجوی خصم‌افکن، برای دفع وزیر [بغداد و استقرار] عبدالرحمن پاشا در ملک ببه مأمور و تعیین [کرد]. شهنشاهی عظیم‌الوقار به آئین و طمطراق هرچه تمامتر با توپخانه و زنبورک و جزائر و آلات حرب، از اردوی کیوان شکوه حرکت [کرده] و منزل به منزل [وارد] کرماشاهان [شده] و از این طرف نیز حسب‌الأمر پادشاهی و صدور فرمان قدر شیم امان‌الله خان [والی] اردلان را به سردار تعیین و فرج‌الله خان نسقچی‌باشی را با سه‌هزار نفر سواره ابوابجمعی او [فرمود] که در تحت حکم والی بوده، عبدالرحمن پاشا را در ولایت ببه مستقل نمایند. و هرگاه وزیر بغداد خود و یا قشون او به مقام ممانعت برآیند، مأذون باشند، با او جدال نموده، در استقلال عبدالرحمن پاشا کوشیده، عسکر رومی را دفع بکنند. در اواخر شهر جمادی‌الآخر سنه‌ی ۱۲۲۱ پنج شش‌هزار نفر سواره‌ی کارآمد از قشون ولایتی و ابوابجمع فراهم آمده، به عزم دفع عسکر رومی و استقلال عبدالرحمن پاشا، به استعداد و تدارک و آئین هرچه تمامتر از سبندج حرکت [کرده] و کوچ بر کوچ وارد منزل شیخ عطار گردیده. و وزیر بغداد که در سرحد متوقف بود، تدبیر به خاطرش رسیده بود؛ که حال عبدالرحمن پاشا با کوچ و اتباع در می‌یوان می‌باشد، امدادی ندارد و هنوز والی با قشون به او نرسیده. کھیا را با زبده‌ی عسکر رومی و خالد پاشا و سلیمان پاشا را با قشون ببه و اعراب [که قریب به ده] هزار سواره‌ی آماده‌ی جنگجو بوده، تعیین به ایلغار کرده، به عزم نهب و تاخت اتباع عبدالرحمن پاشا و دستگیرکردن [خودش این] این خبر به عبدالرحمن پاشا رسیده، اضطراب و اضطراب تمام بدو راه یافته، ابراهیم بیگ را برای اعانت و امداد [به نزد والی سردار] که در منزل شیخ عطار بود، روانه [کرد]. والی نیز در همان ساعت قشون [را] سان دیده، در کمال استعجال [به محل جدال] رسیده، عبدالرحمن پاشا هم روی التجا را به معسکر والی آورده، بدو ملحق [شده]. و کھیا و خالد پاشا حاکم ببه و سلیمان پاشا [حاکم کوی] با قشون زبده‌ی رومی و اعراب و ببه و کوی به مقاتله آمده. والی

قشون را تیپ تیپ کرده، صفوف [دلیران] اردلان را آراسته، با جلالت و شجاعت تمام متوکل به إعانت ملک علام بوده، متهورانه به مقابل [عسکر رومی رفته]، بعد از تلاقی فریقین و ستیز و آویز جانبین و کشش و کوشش ابطال فتّین و آمد و شد قاصد، تیر [وتفنگ] و ضرب سنان و آلات حرب و جنگ و حمله‌بردن شجعان عرب و عجم و دلاوران اردلان و روم و ببه، نسیم فتح و نصرت به جانب ایرانیان وزید. قشون رومی و اعراب و خالد پاشا و سلیمان پاشا شکست فاحش یافته، دلیران اردلان و قشون عجم غالب آمده. اگرچه سلیم بیگ در آن معرکه مجروح و بعد از دو سه روز فوت گردید؛ نهایت عبدالرحمن پاشا بر خالد پاشا و سلیمان پاشا مظفر و منصور شد. اوها را تعاقب نموده، دوانیده و از ولایت ببه اخراج [کرد]. و کھیا [بغداد] را که سرکرده‌ی قشون رومی و اعراب و ببه بود، در میدان جدال دستگیر [کرده] و او را به نزد والی سردار، که سردار عسکر ایرانیان بود، آورده؛ او را با دویست سیصد نفر از معارف قشون رومی و اعراب که در معرکه‌ی حرب زنده دستگیر شده بودند؛ روانه‌ی حضور باهرالنور اعلیحضرت ظل‌اللهی گردانید. و عبدالرحمن پاشا حسب‌المرام با نیل به مقصود روانه‌ی بلده‌ی سلیمانیه گردید؛ استقلال تام تمام در ملک ببه به‌همرسانید. و والی بعد از تمشیت امور و فتح نمایان، که مدتی است چنین فتحی برای ولات و حکام اردلان رو نداده [بود]، از خاک شهرزور منصورا [و مظفرا] و غانما حرکت [نموده] و منزل به منزل وارد سبندج گردید. و شهنشاهی والاتبار عظیم‌الوقار که در کرماشاهان [نزول] اجلال داشت، قشون تعیین نموده؛ ملک ذهاب و آن حوالی را تاخت و تاراج کرده و وزیر بعد از [اینکه] قشون او شکست یافت و کھیا دستگیر شد؛ با سیصد نفر دیگر رومی و اعراب در نهایت ذلت [به دربار] عظمت‌مدار روانه گردیدند. کرک خلعت حکومت ببه را برای عبدالرحمن پاشا روانه نمود و خود [خسرانا] به بغداد مراجعت کرد.

چونکه مرحمت و عنایت و شفقت اعلیحضرت ظل‌اللهی نسبت به والی [در حد کمال] مشاهده می‌گردد، هر ساله برخود لازم نموده، که به عتبه بوسی شاهی مشرف می‌گردد. در این وقت، در اواسط شهرالله الحرام ذولقعدة الحرام سنه‌ی ۱۲۲۱ والی با معدودی از سبندج حرکت [کرده] و به عزم تقبیل آستان معدلت نشان پادشاهی عازم دارالسلطنه‌ی طهران گردید. و کھیا که با

دویست نفر رومی و اعراب در دارالسلطنه‌ی طهران اسیر بودند؛ از روی عاطفت و مرحمت گستری جرائم ایشان را به ذیل عفو پوشیده و نوازش سلطانی کافل احوال اوها شده، دو ماه پیش از این، دویست نفر را مرخص و مطلق‌العنان شده، همگی به وطن مألوف رفته و رسیده. و در این تاریخ نیز کهیا از دربار معدلت مدار خاقانی رخصت انصراف حاصل [کرده] و مشمول نوازشات و اشفاقت پادشاهی گردیده؛ به اعطای خلعت فاخره و خنجر مرصع و اسبهای متعدد با زین طلای میناکار و رخت مرصع و زین [و رخت] با سائر تدارکات از دارالسلطنه‌ی طهران حرکت [کرده] و از راه کرمانشاهان عازم دارالسلام [گردید] و والی در اوئل شهرالله الحرام ذوالحجة الحرام به دارالسلطنه‌ی طهران وارد [شد]. بعد از آسایش از تعب راه به حضور ساطع‌النور [شرفیاب شده و] به انواع اشفاقات و تملقات سلطانی مستفیض [گشته] و قریب پنجاه روز در آنجا توقف داشته، و هر روز [به تقبیل عتبه‌ی] خاقانی شرفیاب شده، مورد اقسام عنایات و مراحم بیکران شاهنشاهی که ولات و حکامان سابق [ولایت] ندیده بودند، گردیده. و بندگان اعلیحضرت ظل‌اللهی از وفور شفقت و لطف و بنده‌پروری و برای ارتقای مراتب والی، محمد حسن خان ولد ارشدش را به منصب جلیل‌القدر نیابت اردلان سرافراز [کرده] و یکدست [خلعت سراپا گران] بهای ممتاز با یک رأس اسب مخصوصی اصطبل پادشاهی با زین و رخت طلا روانه، زینت بر و دوش او گردیده، و والی نیز در کمال اعزاز و احترام مرخص و به اعطای یکدست خلعت فاخره، با یک رأس اسب مخصوصی طویله‌ی سلطانی با زین و رخت و طلای میناکار اعلی به انضمام چهارده دست خلعت برای معارف عمه سرافراز و ممتاز فرموده، رخصت انصراف یافته، در سلخ شهر محرم الحرام مفتتح سنه‌ی ۱۲۲۲ والی با آئین و طمطراق هرچه تمامتر وارد ولایت [شده] و به مقر حکومت قرار و استقرار یافت. و در این تاریخ، هنگامه آرایان عرصه‌ی فتنه و فساد شیطان صورتان و سیرتان معرکه‌ی بغی و عناد خیال فاسد و تمنای کاسده کرده، تدبیر و مشورت نموده، همدستان شده، که به اتفاق همدگر نقصان بدنی به امان‌الله خان والی برسانند. اختلال عظیم به ولایت اردلان رو بدهد، طوایف الملوک بشود؛ بالمره ولایت پامال حوادث گردد. چونکه خیال فاسد نسبت به ولی نعمت خود منافی رضای ربانی بود، به اخبار مخبرین این خیال فاسد از پرده‌ی خفا،

به عرصه‌ی ظهور آمده، گوشزد والی گشته، مرتکبین را محبوس و خبر این امر شنیع [منتشر]، به تواتر مفعول سمع واقفان حضور باهرالنور شاهی گردیده و والی نیز مراتب را به پیشگاه [خاقانی] عرض [کرد]. به سبب اینکه وقوع این امورات فاسده و خیالات کاسده نسبت به والی مخالف طبع [و رضای] سلطانی بوده، از مصدر جاه و جلال امر و مقرر شده بود، که تنبیه و تأدیب و بازخواست [مکافات این] کار شنیع از مرتکبین محول به اختیار والی باشد. والی نیز به مفاد "ولا یحیی المکر السییئ إلا بأهله" را منظور نظر کرده؛ محمد رحیم بیگ و نظرعلی بیگ و امام ویردی بیگ [را] که ماده‌الفساد و باعث اشتعال نائره‌ی این [فتنه و فساد] بودند، مقتول و آنچه از نقد و جنس اوها و متعلقان ایشان به عمل آمد، به خزانه‌ی عامره‌ی اعلیحضرت ظل‌اللهی روانه و واصل گردید. و چون امان‌الله خان نظر بدینکه شفقت پادشاهی را نسبت به خود در حد کمال دانسته، بر ذمت عبودیت خود لازم گردانیده، که هر ساله به عزم تقبیل آستانه‌ی علیه به حضور باهرالنور مشرف گردد. در اواخر شهر ربیع‌الثانی سنه‌ی ۱۲۲۳ با یکصد نفر از معارف عمه‌ی سندنج حرکت [کرده] کوچ بر کوچ در شهر جمادی‌الاول موکب ظفر کوکب اعلیحضرت سلطانی در چمن سلطانیه بود؛ به اردوی کیوان شکوه ملحق [شده] و به حضور باهرالنور پادشاهی مشرف و مشمول نوازشات و اشفاقات خاقانی گردید. و موعد ده روز در اردوی معنی بوده و هر روز در خلوت و یا ملاً دیوانی به نظر فیض منظر شاهی رسیده؛ به مراحم و عواطف سلطانی مستفیض و در وقت مرخصی یکدست خلعت فاخره به انضمام بند خنجر مروارید و یک رأس اسب مخصوصی اصطبل پادشاهی با زین و یراق طلا به والی شفقت فرموده، در کمال اعزاز و احترام از دربار عظمت مدار قاآنی [رخصت] انصراف حاصل [کرده] منزل به منزل در اواسط شهر جمادی‌الاول سنه‌ی ۱۲۲۳ به بلده‌ی سندنج وارد [شده] و به مقر حکومت [مستقل گردید. و چون امان‌الله خان والی نظر به اظهار اخلاص و تجدید عبودیت در بارگاه سلطانی هر [ساله موکب] ظفر کوکب شاهنشاهی به چمن سلطانیه نزول اجلال می‌فرمایند؛ او نیز سر قدم ساخته، به خاکپای خاقانی [مشرف می‌شد و] در این اوان فرخنده نشان خبر رسید، که به دستور سنوات قبل موکب همایون پادشاهی [از دارالسلطنه‌ی] طهران حرکت و در کمال شوکت و

اجال حرکت [نموده]، عازم چمن سلطانیه گردید. والی نیز در ۲۱ شهری [ربیع الثانی] سنه‌ی ۱۲۲۴ با معدودی از عمله، از بلده‌ی سنندج حرکت [کرده] کوچ بر کوچ در چمن سلطانیه به اردوی [معلی ملحق] و به نظر فیض منظر سلطانی مشرف و به تقییل عتبه‌بوسی سرافراز و به نوازشات و اشفاقات سلطانی مستفیض [و موعد] ده دوازده روز در اردوی کیوان شکوه توقف [نموده] و هر روز به تملقات و انعامات شاهی فیض‌یاب [شده]، در نهایت اعزاز و امیدواری از درگاه عرش اشتباه رخصت انصراف حاصل [کرده] و خلعت فاخره با اسب مخصوصی اصطبل مکمل به زین مطلا و هژده [هیجده] دسته‌ی دیگر خلعت برای عمله شفقت فرموده، از رکاب نصرت انتساب راهی [شده] منزل به منزل در غره‌ی شهر جمادالثانی سنه‌ی ۱۲۲۴ با آئین و طمطراق هرچه تمامتر وارد بلده‌ی سنندج [گشته] و به مقر حکومت استقرار یافت و چون هرساله امان‌الله خان به دستور سنوات قبل در وقتیکه موکب ظفر کوکب سلطانی در چمن سلطانیه نزول اجال فرموده، برای تجدید امر عبودیت و اظهار اخلاص از ولایت خود سر قدم ساخته، روانه‌ی دربار عظمت مدار شده؛ امسال نیز در اوائل شهر جمادی‌الاول سنه‌ی ۱۲۲۵ با معدودی از معارف عمله به امیدواری الطاف الهی و به عزم عتبه‌بوسی شاهی از سنندج حرکت [کرده] و در عرض سه چهار روز در چمن سلطانیه به اردوی کیوان شکوه خاقانی ملحق [شده] و به حضور فیاض‌النور ظل‌اللهی مستفیض و مشمول نوازشات و مراحم بیکران پادشاهی گشته. و از طرف پادشاه انگلیس ایلچی معروف با تدارک بسیار و عمله و تبعه‌ی زیاد با پیشکش [معقول] وارد اردوی معلی در این تاریخ گردید. و به اعزاز تمام به نظر فیض منظر رسیده، و اشفاقات [زیاد از جانب] شاه عالمپناه نسبت به خود دیده، و امان‌الله خان والی در این چند روز از آمدن ایلچی و [گذرانیدن] پیشکش متوقف [گشته] و هر روز چه در مجلس عام و چه در خلوت به الطاف و مراحم و عواطف [نوازشات] پادشاهی سرافراز شده. [به] نحوی منظور و مشمول سلطانی بوده، که محسود جمیع قربان خاقانی بود [موعد بیست] یوم در اردوی معنی مکث [کرده] پادشاه انجم‌سپاه امان‌الله خان والی را مخلص به خلعت فاخر [نموده] یک اسب مخصوصی اصطبل شاهی با زین طلا و بیست دست خلعت لایق برای معارف عمله‌ی والی از دربار سلطانی مرحمت و شفقت

شده و از دربار معدلت مدار رخصت انصراف یافته، با نیل به مقصود در پنجم شهر جمادی‌الثانی سنه‌ی ۱۲۲۵ وارد بلده‌ی سنندج [شده] و به مقر حکومت استقرار یافت. و در اواخر شهر شعبان‌المعظم سنه‌ی ۱۲۲۵ از جانب خیریتی جوانب پادشاه کشورستان و شهزاده‌ی سکندرشان امر و مقرر شده بود، که امان‌الله خان والی با قشون و جمعیت خود به شهرزور رفته، و از جانب وزیر بغداد نیز کهیا و سلیمان پاشای ببه با عسکر رومی مأمور گردیده، به معاونت یکدیگر به دفع رئیس افندی و عبدالرحمن پاشای ببه، که با جمعیت خودشان در قره‌تپه به عزم جدال نشست‌اند، کوشند.

حسب‌الأمر، والی با قشون خود از سنندج حرکت [کرد] و مریوان را مخیم خیام نصرت فرجام نموده و از استماع این خبر سلیمان پاشای وزیر نیز با عسکر رومی از بغداد برای دفع اوها بیرون [آمده]، چند روزی عسکرین در مقابل [همدیگر] توقف [کرده]، در اواسط شهر رمضان‌المبارک سنه‌ی ۱۲۲۶ تلاقی فریقین در خارج حصار بغداد واقع [گشته] و رئیس افندی و عبدالرحمن پاشا غالب [شدند] و لشکر وزیر شکست یافته و در آن معرکه سلیمان پاشای وزیر مقتول [شد] و خبر این واقعه سامعه‌افروز اعلیحضرت [ظل‌اللهی] شده؛ والی را رخصت انصراف فرموده، و والی از مریوان حرکت [کرده] و منزل به منزل در اواخر شهر رمضان‌المبارک سنه‌ی ۱۲۲۵ [به] سنندج آمده، به مقر حکومت استقرار یافت. و عبدالرحمن پاشا بعد از اینکه از بغداد به سلیمانیه عودت نمود، به سبب کثرت [مال] و استعداد روی از اطاعت پادشاه جم‌جاه برتافته و با وزیر بغداد نیز مخالفت ورزیده؛ چند وقتی عریضه و پیشکش، او به دربار سلطانی نفرستاد. از این معنی قهر و غضب پادشاهی مشتعل [گشته]، بندگان شهزاده‌ی [ولاتبار] عظیم‌الشان محمد علی میرزا [را] که در کرماشاهان بود؛ با چهل هزار قشون زبده برای دفع عبدالرحمن پاشا مأمور [نمود] و والی را نیز برای تمشیت همین امر تعیین [کرده] که در موکب شهزاده با قشون و جمعیت خود رفته، در دفع عبدالرحمن پاشا کوشند. و والی حسب‌الأمر در اواخر شهر رجب‌المرجب سنه‌ی ۱۲۲۶ با قشون خود از سنندج حرکت [کرده] و در کرماشاهان به عسکر شاهزاده ملحق [شده] و در موکب او رفته، عبدالرحمن پاشا را از سلیمانیه گریزانیده، با اتباع خود به کوی (کویسنجق) پناه

برده؛ در قلعه‌ی آنجا متحصن [شد]. موکب شاهزاده‌ی والا تبار از نهاب حرکت [نموده] و قلعه‌ی کوی (کویسنجق) را محاصره فرمود. دو سه روز به آتش توپ و تفنگ اهل قلعه را به عجز آورده، عبدالرحمن پاشا به امان و اطاعت آمده، متقبل دادن پنجاه هزار تومان و پیشکش مخصوص گردید. و دونفر پسر خود را با کوچ به سیل رهن روانه‌ی کرماشاهان کرد و وجه مزبور را با پیشکش شایان به سرکار پادشاه و شهزاده‌ی عظیم‌الوقار رسانید. و موکب شاهزاده از شهرزور نهضت [کرده] در اواخر شهر شوال‌المکرم سنه‌ی ۱۲۲۶ به کرماشاهان مراجعت فرمود. در همان تاریخ والی منصوراً به سنندج عودت فرمود.

عبدالرحمن پاشا بعد از این به امر سلطانی در ملک ببه استقلالی به‌همرسانید. بنای مخالفت و بی اعتنائی [با] وزیر بغداد گذاشته؛ باد غرور به کاخ دماغش متصاعد گشته؛ وزیر نیز خودسر [ی] او را قبول نکرده؛ تدارک معقول از توپخانه و آلات حرب و جمعیت عسکر از اعراب و عشایر و اهل [بغداد فراهم آورده، از بغداد] حرکت [کرده] به عزم دفع عبدالرحمن پاشا آمده. عبدالرحمن پاشا هم با قشون وافر به مقاتله [آمده، بعد از تلاقی] عبدالرحمن پاشا شکست یافته، از معرکه فرار کرده، به بلده‌ی کرماشاهان به دربار شهزاده‌ی [والاتبار] عظیم‌الوقار آمده، مراتب را به پادشاه جم‌جاه که در چمن سلطانی نزول اجلال داشت عرض [نموده]. چند نفر از خوانین قاجاریه با دو فوج عظیم مأمور فرموده، که به مرافقت والی در رکاب شهزاده [والاتبار] رفته، در دفع عبدالله پاشای وزیر بغداد کوشیده. بعد از این [که] قشون مأموره با خوانین سرکرده و والی با جمعیت خود به معسکر شهزاده ملحق شدند؛ از بلده‌ی کرماشاهان نهضت و عطف عنان به صوب بغداد معطوف [داشته] فوجی را مأمور به چپاوال [تعیین] [نموده]. رفته دهات توابع و خیمه‌نشینان از اعراب نهب و غارت کرده، غنائم بسیار به اردوی شهزاده‌ی والاتبار آورده؛ الجاء عبدالله پاشای وزیر، قطب العارفین شیخ جعفر و سائر مشایخ [را] که معتکفان عتبات عالیات‌اند، به خدمت با رفعت شهزاده‌ی عظیم‌الوقار فرستاده، به مقام اعتذار آمده، آنها را شفیع نموده و کرک خلعت ملک ببه را برای عبدالرحمن پاشا فرستاده؛ و پیشکش معقول نیز برای شهزاده ایصال و متعهد خدمات اعلیحضرت ظل‌اللهی گشته. شهزاده‌ی والاتبار چگونگی را به عاکفان سده‌ی سنی‌ه‌ی خاقانی عرض [کرده] مقرون [به انجاح] مقرر

فرموده، قشون مأموره را به رکاب طلبیده و شهزاده‌ی والاتبار در اوایل شهر شوال‌المکرم سنه‌ی ۱۲۲۷ منصوراً به بلده‌ی کرماشاهان عودت [فرموده] و در همان تاریخ والی نیز به سنندج مراجعت نمود. چونکه هر ساله نظر به اشفاقات و تلافیات پادشاهی نسبت به والی، به امیدواری و اخلاص و صداقت تمام والی در سنندج برای عتبه‌بوسی [به دارالسلطنه‌ی طهران] عازم [گشته] در تاریخ اوایل شهر ذوالقعدة‌الحرام سنه‌ی ۱۲۲۷ هجری با معدودی از معارف عمله نهضت [کرده] و کوچ بر کوچ وارد طهران [شده]. در ساعت اول به نظر فیض منظر [شاهنشاهی رسیده] مشمول عواطفات و مرحمت اعلیحضرت ظل‌اللهی گشته. بعد از شرفیابی حضور باهرالنور، هر روز به انواع اشفاقات و مراحم بیکران پادشاهی مستفیض [شده]. به خلوت خاص سلطانی طلبیده، اظهار رأفت و شفقت شاهی به زبان گهربار نسبت به والی فرموده، موعده پنج‌جاه یوم توقف داشته یوما فویما قرب [و منزلت والی در] نظر خاقانی در اعلی مدارج بوده و در وقت مرخصی یک‌دست خلعت فاخره‌ی بسیار [گران] بها با یک رأس اسب مخصوصی اصطبل شاهی با زین طلا به والی مرحمت [زینت بر و دوش و دو] دست نیز خلعت امیرزادگان اعظم و بیست دست خلعت برای عمله عنایت فرموده؛ با نیل [به] مقاصد و اعزاز و احترام تمام از دربار عظمت مدار رخصت انصراف حاصل [کرده] از دارالخلافتی طهران حرکت [نموده] و منزل به منزل در تاریخ صفر سنه‌ی ۱۲۲۸ وارد سنندج گشت. والله أعلم.^{۱۰}

^{۱۰} بعد از دو سال به عاکفان سده‌ی سنی‌ه‌ی عثمانی عرض شد؛ سلیمان پاشای بغداد شایسته‌ی امر وزارت نیست و مطیع پادشاه جم‌جاه عالم‌پناه ملک ایران است؟ رئیس افندی را برای عزل و طرد او تعیین [نموده]. به کرکوک رسید. عبدالرحمن پاشای ببه را نیز معین و متحد خود کرد و عسکر وافر از عشایر و قبایل فراهم آورده، برای دفع سلیمان پاشا به حوالی بغداد رفته، سلیمان پاشا نیز با جمعیت خود از بغداد حرکت کرده، به‌جنگ اوها آمده. مقاتله در بین ایشان واقع شد. شکست عظیم یافته، رئیس افندی غالب و در ین معرکه سلیمان پاشای وزیر مقتول شد. رئیس افندی عبدالرحمن پاشا را با خود به بغداد برده، و عبدالله بیگ سابق، خود را به وزیر قرار داده، مراتب را به دولت عثمانی عرض [داشته]. استدعای وزارت را برای او نموده و تا تاران [طهران؟] به دولت رفته، عریضه‌ای جهت بندگی و استدعای رئیس افندی را قبول [کرده]. عبدالله بیگ را وزیر نموده. چند وقتی رئیس افندی و عبدالرحمن پاشا جهت استقلال عبدالله بیگ در بغداد توقف کردند. بعد از آن رئیس افندی به دولت عثمانی رفته، در اواخر ماه صفر سنه‌ی ۱۲۲۶ هجری عبدالرحمن پاشا نیز به سلیمانیه مراجعت

مفتتح سنه ۱۲۲۰ عبدالرحمن پاشای حاکم بیه در نزد علی پاشای وزیر بغداد، که در حوالی حله مشغول حرب و دفع اعراب [بود به حالت] طبیعی فوت [کرد]. عبدالرحمن پاشا ولد محمود پاشا او نیز در رکاب وزیر حاضر بود. حکومت ولایت بیه را بدو تفویض [کرده] و حکومت ولایت کوی و حریر را به محمد پاشا ولد محمود پاشا مفوض [داشت]. علی پاشا ایشان را مرخص نموده؛ که هر دو به ولایت متعلقه به خود آمده، تدارک قشون را دیده، به مرافقت یکدیگر به رکاب وزیر مراجعت نمایند؛ مشغول خدمات و مرجوعات شوند. حسب الامر وزیر عبدالرحمن پاشا و محمد پاشا از اردوی وزیر حرکت [کرده] و عازم ولایت شده؛ در عرض راه عبدالرحمن پاشا غفلة محمد پاشا را مقتول و اتباع او را نهب و تاراج کرده، با جمعیت خود به بلدهی سلیمانیه مراجعت [کرد] و رو از اطاعت وزیر برتافته. از استماع این خبر وزیر فوراً حکومت بیه را به خالد پاشا برادر ابراهیم پاشا و حکومت حریر را به سلیمان پاشا ولد ابراهیم پاشا که در رکاب حاضر بودند، تفویض نمود. و قشون باجلان و آن سمت‌ها را ابوابجمع ایشان کرده، آمده عبدالرحمن پاشا را از ولایت بیه و کوی اخراج و طرد نموده، ولایت متعلقه را متصرف شوند. و عبدالرحمن پاشا از این غدیری که کرده، لوای مخالفت را برافراشته، ادعای خودسری را نموده. جمعیتی زیاده از سواره و تفنگچی تدارک دیده، در دربندبازیان سنگری در نهایت متانت کرده، در آنجا متحصن [شد]. عریضه‌ای

کرده؛ دو سه ماه در ملک بیه استقلال یافت. به سبب کثرت مال و استقلال روی از اطاعت پادشاه ایران برتافته و با وزیر بغداد نیز مخالفت ورزیده. چند وقتی عریضه و پیشکش به دربار اعلیحضرت ظل‌اللهی نوشته و فرستاده؛ تا اینکه قهر و غضب خاقانی مشتعل گردید؛ بندگان شهزادهی والاتباع عظیم الوقار محمد علی میرزا را با لشکر جرار برای دفع عبدالرحمن پاشا مأمور [کرد]. با سپاه زیاده از چهل هزار نفر از کرمانشاه نهضت کوچ بر کوچ [حرکت کرده]. به نهاب و مقصد قشون بیه بود، رسیده. سپاه خالد پاشا برادر ابوالقاسم پاشا با جمعیت و دسته‌ی خود از نهاب گریخته به معسکر شهزاده ملحق [شد]. عبدالرحمن پاشا از سلیمانیه فرار [نموده] به بلدهی کوی (کویسنجق) با کوچ و اتباع رفته و در آنجا متحصن [شد]. تا اینکه شهزادهی والاتباع به کوی رفته و او را محاصره کرد. هر روز توپخانه را امر به تخریب حصار کوی فرموده؛ اهل قلعه به عجز و لایه به امان اطاعت آمدند. عبدالرحمن پاشا نیز دو نفر از پسران خود را گروگان و رهین کرده، و پیشکش و مبلغ پنجاه هزار [تومان] هم به سرکار پادشاهی ارسال [داشت]. بعد از انتظام آن سامان قشون خویش [را] مرخص [کرده] و شهزادهی عظیم‌الوقار نیز از کوی به بلدهی کرمانشاهان مراجعت فرمود و در آنجا نزول اجلال فرمود.

مشمتمل بر گزارش هم به آورده [فرستاده] داده، و بدان جهت رو از اطاعت علی پاشای وزیر بغداد برتافته، و کمر به چاکری و جانفشانی اعلیحضرت ظل‌اللهی بسته، بعد از کرم الهی روی امیدواری به آستانه‌ی عالم‌پناه شاهنشاهی آورده، نوشته و به یکی از معتمدان خود داده، روانه دارالسلطنه‌ی طهران کرده و مراتب را نیز به امان‌الله خان والی والاشان اردلان اظهار [داشت] معاش و مددکاری از نواب معظم‌الیه خواسته، که گزارش را به دربار عظمت‌مدار عرض [کند] و به سعی و اهتمام مخم‌الیه کار او رونق پذیر گردد. نواب والی حسب الإلتماس و از راه و روش بزرگی کافل‌الحال او گشته. آدم خود را با عریضه‌ای، که خواهشمند شده بود، به آستانه‌ی علییه‌ی عالم‌پناه ارسال [کرد]. و با نیل به مقصود آ..هان والی و عبدالرحمن پاشا از دربار معدلت‌مدار رخصت انصراف [خواسته]، مژده‌ی اشفاقات و نوازشات شاهی نسبت ... عبدالرحمن پاشا، سلیم بیگ برادرش را تدارک دیده، جمعیت فراوان از سواره و تفنگچی برای [مقاتله با] خالد پاشا روانه [کرده] و در حوالی پل سرخ پیرامون ... شده، در بین ایشان مجادله واقع [شده] .. در آن واقعه غالب [آمده] و عسکر خالد پاشا شکست [یافته].. و به فرار نموده؛ اکثر اوها در آب غرق [گشته] جمعی از ایشان مقتول و مجروح [شده]، و سلیم بیگ در آن حوالی تا نهاب و غیره تاخت و تاراج [کرده، خبر] مغلوب شدن خالد پاشا به وزیر رسید. ... این امر را در آن دیده، جمعیت بغداد را ... و قبایل و عشایر... به نزد خود احضار [کرده] و با عسکر... حرب و آئین و طمطراق هرچه تمانر برای [حرب] از بغداد حرکت [نموده] و کوچ بر کوچ به مقابله‌ی دربند، که جای تحصن عبدالرحمن پاشا بود، رسیده. قریب یکماه طرفین در آن مکان توقف [نموده] عسکر رومی زیاده از آن عار ... خود گوارا و تحمل ننموده، حمله‌ی مردانه‌ای برده، قشون عبدالرحمن پاشا تاب مقاومت اوها نداشته، راه فرار را پیش گرفته؛ احمال و ائقال و دواب و اموال ایشان در سنگر بود، نصیب عسکر رومی گردید. عبدالرحمن پاشا مضطربانه فرار نموده، کوچ و اتباعش در سلیمانیه بود، تمامی با ... ملک را به‌جا گذاشته؛ جان را به در برده، فرار [کرده]. در مریوان به عبدالرحمن پاشا ملحق [شدند]. و خالد پاشا با باش‌آقا و لوندات به بلدهی سلیمانیه رسیده. و سلیمان پاشا نیز با اتباعش به کوی رفته. و علی پاشای وزیر بعد از دوانیدن و طرد عبدالرحمن پاشا چند روزی

در دربند مزبور توقف [کرد]. بعد از آن قشون اطراف و قبایل و اعراب که در رکاب او بود؛ با عمله و اتباع و قشون بغداد از آنجا مظفراً حرکت [کرده] و کوچ به کوچ [به] بغداد مراجعت کرد و سلیمان بیگ فخریزاده را با پیشکش و عریضه‌ی انقیاد و امیدواری روانه‌ی دربار عظمت مدار اعلیحضرت ظل‌اللهی کرده.

بعد از عتبه بوسی و گذرانیدن پیشکش و عریضه، مشمول نوازشات شاهی گشته و عبدالرحمن پاشا که دوباره به دربار معدلت مدار رفته. عبدالرحمن پاشا [ضمن بیان] اطاعت و انقیاد [خود] و امیدواری به اشفاقات و نوازشات سلطانی و والی عریضه‌ی استدعای تقدمات قآنی نسبت به عبدالرحمن پاشا و محل سکونت و اشفاقات عرض کرده. حسب‌الاستدعا رقم قضاشیم از مصدر جاه و جلال سلطانی به سرافرازی والی و عبدالرحمن پاشا صادر [شده] که محال سنقر جای سکونت عبدالرحمن پاشا و اتباعش مقرر است، با یک هزار خروار غله. تا اینکه سلیمان بیگ آدم و وزیر آمده، از دربار عظمت مدار مرخص می‌شود. قشون ابوابجمع عبدالرحمن پاشا تعیین، که به شهرزور و سلیمانیه برد [ظ. برود] و مستقل شود. عبدالرحمن پاشا بعد از سرافرازی و شرفیابی رقم قضا توأم، سلیم بیگ برادرش را با پیشکش معقول روانه‌ی دارالسلطنه‌ی طهران نموده. بعد از عتبه بوسی آستانه‌ی علیه و فایض شدن [به] حضور باهرالنور سلطانی، مشمول اشفاقات و نوازشات سلطانی گردید. و توقف او چند وقتی در آنجا بوده و از مصدر جاه و جلال برای تمشیت امر عبدالرحمن پاشا و سائر مواد [ظ. موارد] رقم قضا شیم به احضار والی به حضور فایض‌النور شرف نفاذ یافته. بعد از شرفیابی و سرافرازی به زیارت رقم قضا توأم، تدارک دیده، روانه‌ی دارالسلطنه‌ی طهران گشته. بعد از عتبه‌بوسی مشمول نوازشات و... شده. در رسیدن والی به حضور باهرالنور قآنی، حسب‌الأمر شاهی با امناء دولت مشورت گردید و مصلحت ... ظل‌اللهی به احضار عبدالرحمن پاشا گردید. بعد از سرافرازی و شرفیابی به زیارت رقم قضا، تدارک خود دید، بلا تأمل و... به امیدواری تمام حرکت [کرده] روانه‌ی دربار عظمت مدار شد. عبدالرحمن بعد از سرافرازی و و شرفیابی به زیارت رقم قضا تدارک خود دیده، بلا تأمل و... به امیدواری تمام حرکت [و] [روانه‌ی دربار عظمت مدار شد. بعد از عتبه‌بوسی آستانه‌ی علیه مشمول عواطف سلطانی و اشفاقات و نوازشات قآنی

گردید. گفتگوی تمشیت [امر] عبدالرحمن پاشا به امنای دولت ابد مدت، رای پشاهی چنین قرار گرفت [که] قره‌ی باصره‌ی شهریاری شهزاده‌ی والاتبار با قشون جرار برای استقلال عبدالرحمن پاشا حکومت ولایت بیه ... فرستاد و در استقلال او کوشید. فیها و [الا] شهزاده‌ی عظیم‌الوقار فوجی از قشون تعیین [نموده] که عبدالرحمن پاشا را در ملک بیه نصب [کرده] و استقلال و استقرار تام برای او حاصل گردد. سلیمان بیگ فرستاده‌ی وزیر از این امر مضطرب شده، عجز و لابه‌ی بسیار در نزد امنای دولت علیه نموده و مهلت طلبیده، که از رکاب رخصت انصراف حاصل گردد. موعد یک ماه و نیم امر پادشاهی در فرستادن شهزاده به سمت کرمانشاهان تأخیری بشود. وزیر کرک خلعت حکومت را امتثالاً لأمر پادشاه جم‌جاه به جهت عبدالرحمن پاشا روانه نماید. امنای دولت دوران عدت مراتب را [به] عرض [رسانیده]، از راه ترحم قبول پادشاه شده و سلیمان بیگ [را] خلعت و انعام شفقت [بخشیده] و او را رخصت اعاده فرموده، روانه‌ی مقصد شد. عبدالرحمن پاشا را خلعت و اسب و یراق و زین طلا داده، مرخص فرموده و او را نیز رخصت انصراف داده، بر سر همان قرارداد امیدوار کرده، به سنقر اعاده [نمود] و محمود بیگ پسرش را تدارک دیده، روانه‌ی دارالسلطنه‌ی طهران کرده، که به خدمتگذاری و جانشیناری مشغول گردد. و سلیمان بیگ در کمال استعجال عازم بغداد گردید. در رسیدن او به نزد وزیر مراتب و گذارش متمهده را ابلاغ [نمود]. چونکه در مشیت ازلی گذشته بود، که این وهن عظیم به کهیا و سپاه .. برسد؛ باد غرور به دماغش متصاعد [می‌شود]، تدارک توپخانه و آلات حرب دیده، و قشون بغداد و حوالی او [را] از اعراب و عشایر و قبائل جمع‌آوری کرده، قریب به بیست هزار سواره و پیاده فراهم آورده، در کمال استعداد از بغداد به عزم دفع فتنه‌ی عبدالرحمن پاشا حرکت [کرده] و کوچ بر کوچ وارد نهاب و آن سرحدات شده. و این خبر [و] حرکت ناملایم به سمع واقفان سده‌ی سنی‌ی اعلیحضرت ظل‌اللهی رسیده. فی‌الفور شهزاده‌ی والاتبار را با قشون وافر مأمور [نمود]؛ با آئین و طمطراق هرچه تمامتر با سی‌هزار نفر سواره‌ی خونخوار عازم دفع شر وزیر و کرمانشاهان را [ظ. در کرمانشاهان]، نزول اجلال فرمود. و از اینطرف نیز امان‌الله خان والی را به سردار کرده و فرج‌الله خان نسقچی باشی را با سه‌هزار نفر سواره ابواب جمع او کرده، آمده و عبدالرحمن پاشا را

همراه خود برد[تا] در ملک ببه مستقل و متمکن نمایند. والی نیز با قشون اردلان و عسکر ابواب جمع فرج‌الله خان که [از] شش هزار سواره و پیاده متجاوز بود، حرکت[کرده] و در مریوان به عبدالرحمن پاشا ملحق[شد]. و به نحوی که در متن مرقوم شده، کهیا با پاشایان ببه و عسکر بغداد و موصل و اعراب به عزم ایلغار بر سر عبدالرحمن پاشا آمده؛ پیرامون قشون والی و فرج‌الله خان که ابواب جمع او بود، شده. محاربه و جدال در بین عسکرین [درگرفت] قشون رومی شکست[فاحش خورده]. اعلیحضرت ظل‌اللهی از راه مرحمت ... مرخص[کرده] کهیا را خلعت کرده، با اسب و زین .. طلا، و تدارک رخصت انصراف[دیده] دویست نفر دیگر [را] از راه شفقت [خلعت] داده، و ایشان را عفو کرده، با کهیا به بغداد روانه[داشت]. عبدالرحمن پاشا نیز بعد از فتح به سلیمانیه رفته، استقرار تمام در ملک ببه یافته. و وزیر [بعد از] مشاهده‌ی این وهنها، کرک [خلعت] را برای عبدالرحمن پاشا روانه نمود. .. در ولایت ببه حکومت معقول ... در بهار موکب ظفرکوکب ... کشورستان سلطانی به چمن سلطانیه... آنجا را ... روانه... نصرت فرجام نموده..... چمن سلطانیه که محل نزول اجلال ... بعد از شرفیابی، به تقییل آستانه‌ی علیه، به نظر فیض منظر پادشاهی مشرف[شده و] مورد اشفاقات و تلطفات سلطانی گردیده. هژده روز در اردوی کیوان شکوه توقف[کرده] اکثر اوقات مستفیض به عنایت شاهی [گشته] و در کمال اعزاز و احترام رخصت انصراف یافته، او را مخلص به خلعت فاخره [نموده] با چند نفر از آقایان ببه و به اعطای اسب و زین طلا سرافراز [گشته] و چونکه معلوم واقفان سریر خلافت مسیر و امنای دولت دوران مدت شده بود؛ عبدالرحمن پاشا را با والی مخالفتی متصور[شده] و الفتی با هم ندارند، برای ارتقای مراتب والی و رضاجوئی او، از مصدر جاه و جلال مقرر شده بود، که عبدالرحمن پاشا به بلده‌ی سنج برو و ملاقات او با والی واقع بشود؛ در بین اوها تجدید ائتلاف و اخوت و دوستی گردد. و یکی از آغایان معتبر و معتمد قاجار برای تمشیت همین اوامر همراه عبدالرحمن پاشا آمده، وارد سنج [شده] و در عمارت والی مهمان گردیده. والی نهایت محبت با او نموده. عهده و مشتاق اخوت و اتحاد در بین ایشان جاری[گشته] اگر مخالفتی و جدائی در بین والی و پاشا متصور می‌شد، به موافقت و اتحاد مبدل گردید. دو سه روز در سنج توقف نمود. رسم

ایلاف را به عمل آورده، حرکت کرده، عازم بلده‌ی سلیمانیه شد و در ملک ببه استقلال و استقرار تمام یافت. موعده یکسال حکومت خودسر[کرده]. به طریقی که هرگز چنان منتفع نشده بود. در ملک ببه... نمود.

در اواخر شهر جمادی‌الآخر سنه، خبر رسید، که علی پاشا وزیر بغداد مقتول گردیده. فرصت و مجال خود را دانسته، جمعیت نموده، عسکر زیاد از سواره و پیاده فراهم آورده، از بلده‌ی سلیمانیه حرکت نموده، به عزم تصغیر و تصرف ملک کویسنج رفته، سلیمان پاشا ولد ابراهیم پاشا که از جانب علی پاشا چند وقتی بود، حاکم آنجا است؛ راه به عسکر پاشا نداده، با مردم کوی تحصن اختیار کرده و عبدالرحمن پاشا با سپاه خود در حوالی قلعه‌ی کوی نزول[کرده] راه تردد را بدوها بسته و ایشان را به محاصره انداخته. چند وقتی در حوالی قصبه‌ی کوی بگشت... کیان نبرده، علاوه‌ی آن خبر محاصره سمع افروز پادشاه جمجاه عالم‌پناه نمی‌شد؛ چونکه منافی طبع سلطانی بود. رقم او بر صدر جاه و جلال صادر و علیرضا را تعیین[کرده] که رفته عبدالرحمن پاشا را از حوالی کوی کوچانیده... به سلیمان پاشای نیز نمی‌کرد. وزیر [بغداد] بی‌اعتنائی عبدالرحمن پاشا را بر خود عار دانسته، با جمعیت خود و اعراب و قشون عشایر و قبائل و موصل و کرکوک و توپخانه و تدارک معقول برای دفع عبدالرحمن پاشا از بغداد حرکت[کرده] و کوچ بر کوچ وارد بلده‌ی کرکوک گردید. و عبدالرحمن پاشا هم تدارک قشون خود دیده، با توپخانه و اسباب به دربند بازیان رفته‌بود. دربند که ممر قشون بود، آنها را بر سنگر معقول مسدود کرده و موعده یکماه بلکه متجاوز، به مقابله‌ی یکدیگر نشسته؛ آخر الامر قشون وزیر و خالد پاشا و سلیمان پاشای ببه یورش برسنگر آورده؛ عبدالرحمن پاشا تاب مقاومت نیاورده، به مقاتله‌ی وزیر نپرداخته. فرار نموده، و خانه و کوچ خود و اتباعش را پیشتر به مریوان و جاهای دیگر روانه کرده بود. خودش نیز به عقب کوچ دوانیده. خالد پاشا و قشون ببه و لوندات و اعراب عبدالرحمن پاشا را تعاقب نموده؛ بلده‌ی سلیمانیه و اکثر ولایت ببه را تاخت و اسیر حرق بی‌غایت را کرده. و وزیر اراده داشت به بغداد مراجعت[نماید] و مندلیجین و جستان را به خالد پاشای برابر ابراهیم پاشا داده. و عبدالرحمن پاشا با کوچ و اتباع و احشام به هوباتوی اردلان آمده ... پیشکش معقول به دربار عظمت مدار خاقانی روانه[داشت] و اظهار التجا و

انقیاد را به عاکفان سده‌ی سنی‌ه‌ی سلطانی کرده و عثمان بیگ پسرش را با ابراهیم بیگ ولد ... و اعیان ببه روانه دربار معدلت مدار خاقانی کرده، و متقبل و متعهد [به] دادن مبلغ بیست هزار تومان جهت پیشکش [کردن] گردیده، و بندگان حضرت ظل‌اللهی نیز فرج‌الله خان نسقچی باشی را به [همراه؟] هشت هزار نفر ... اوها تعیین و مأمور [کرده] که [عبدالرحمن پاشا] را برده، در ملک ببه مستقل نماید. فرج‌الله خان با قشون ابوابجمعی آمده، در ملک اردلان توقف [و مدت] دو ماه متجاوز مکث نموده، تا اینکه عبدالرحمن پاشا مبلغ بیست هزار تومان معهوده را نقد و جنس به سرکار سلطانی انفاذ [دارد]. و احمد چلبی یکی از اعیان بغداد بود، از طرف وزیر به دربار عظمت مدار خاقانی آمده، دوازده هزار اشرفی به رسم پیشکش به خزنه‌ای عامره آورده، ملتس شده، که عبدالرحمن پاشا را به عنفا به حکومت ببه مأمور نفرمایند. فرج‌الله خان به جای دیگر مأمور گردد. وزیر بغداد کرک خلعتی حکومت را برای عبدالرحمن پاشا روانه نماید. خاقان عالم‌پناه التماس وزیر را إصفا و ... رفتن به خدمت شهزاده عباس میرزا که در تبریز نزول اجلال داشت. و خالد پاشا برادر ابراهیم پاشا ... بود، با هفتصد نفر سواره‌ی ببه کوچیده [به] عبدالرحمن پاشا ملحق [و] موجب تقویت [او شد]. عبدالرحمن پاشا در اواخر شهر شعبان المعظم با استعداد تمام به ملک ببه وارد [گشته] و از جانب وزیر بغداد کرک حکومت ببه برای [او ارسال شد].... به او می‌کند. به امر سلطان روم و صوابدید یوسف پاشا، وزیر اعظم فرمان عزل و طرد سلیمان پاشا [را] اصدار؛ رئیس افندی آورده و به به حدود موصل رسیده. سلیمان پاشا با خبر شده، دروازه‌ی بغداد [را] به روی خود بسته؛ کهیا با قشون [و] ابوابجمعی و سلیمان پاشای ببه تعیین نموده، به خارج بغداد روانه [کرده] که آمده مانع رسیدن رئیس افندی به بغداد گردد. عبدالرحمن پاشای ببه به حرف یوسف پاشا و با خود سر [ی] تدارک قشون دیده، با جمعیت فراوان به رئیس افندی ملحق [شده] و به مرافقت او به قره‌تپه رسیده. چند وقتی توقف کرده، تا اینکه سلیمان پاشای وزیر نیز با عسکر وافر از بغداد حرکت [کرده] و به عسکر کهیا و سلیمان پاشای ببه ملحق [شد]. در اواسط شهر رمضان المبارک تلاقی فریقین واقع گشته. بعد از کشش و کوشش طرفین و ستیز و آویز جانبین، شکست فاحش به سپاه روم راه یافته، قشون رئیس افندی و عبدالرحمن

[پاشا] غالب [آمده]. سلیمان پاشای وزیر در آن معرکه مقتول [گشته] و سلیمان پاشای ببه نیز دستگیر گردید. بعد از فتح، رئیس افندی و عبدالرحمن پاشا در کنار حصار بغداد متوقف [شدند]. مراتب فتح و قتل وزیر را به سلطان روم عرض [کردند]. حسب‌الأمر ایشان عبدالله بیگ را به وزیر بغداد [تعیین] و عبدالرحمن پاشا دو سه ماه در بغداد توقف [کرد]. عبدالله پاشا استقلال [عبدالرحمن پاشا را] در اواخر رمضان سنه‌ی ۱۲۲۶ [پذیرفته و وی] از بغداد حرکت کرده، و اموال بسیار [به غنیمت گرفته]. و در سنه‌ی ۱۲۲۷ به سبب ... بی‌نظامی و بی‌ضبطی سلطان سلیم در امور سلطنت هرروز امری حادث [می‌شد] و طائفه‌ی کفره‌ی فرنگ در عصر او به ولایت اسلام دست‌درازی می‌کردند و در عهد او دیده‌ی مردم خواب راحتی در خواب نمی‌دید. و از شاخسار اقبالشان کسی جز غمگینی و تنگدلی نمی‌چید. و صغیر و کبیر از گلزار شوکتشان به جای گل دست حسرت به سر می‌زدند، و برنا و پیر از خوان احسانشان ... نواله‌ی خون جگر می‌خوردند. لهذا به مفاد تلك الأیام ... بین الناس، به مصلحت عظمای روم و رؤسای آل عثمان و فرقه‌ی کارگزاران اهل اسلام خلعت خلعت عظم و فرمانفرمائی و شوکت و سلطنت را از قامت اقبال سلطان سلیم گشته، امر سلطنت و پادشاهی و شغل فرماندهی مملکت روم را به دستوری به نواب سابق‌الذکر بوده، به عالیحضرت سکندر بخت، آسمان تخت، دارا درایت، فریدون شوکت، مریخ صولت، بهرام رفعت سلطان البرین و خاقان البحرین و خادم الحرمین الشریفین، سلطان مصطفی [چهارم]^{*} برهانم و خلعت یافت رؤس ... دنانیر ... به نام نامی او ... که سال سلطنت ملک روم بود... محرر در سنه‌ی ۱۲۲۴ استقلال...

تتمه‌ای که ماه شرف خانم، نامی و نامور به 'مستوره‌ی کردستانی'، بر این بخش از 'زبدة‌التواریخ' ملا شریف قاضی نوشته است:

هو الله تعالی

من حقیره‌ی فقیره‌ی مستوره، که زاده‌ی آزاده‌ی مغفور ابوالحسن بیگ و نواده‌ی نیکو نهاده‌ی مرحوم

* سلطان مصطفی چهارم، معاصر فتح‌علیشاه قاجار بود. در ۲۹ مایسی ۱۸۰۷ بر تخت سلطنت جلوس کرد، به دنبال شورش که در ۱۸۰۸ بر علیه وی انجام گرفت، از سلطنت برکنار شد و در ۱۷ نوامبری ۱۸۰۸ به فرمان سلطان محمود دوم در استامبول به دار آویخته شد. (سه‌پان)

محمد آقا هستم؛ بر دانشوران سخنور و فاضلان هنرگستر عرضه می‌دارم: بعد از اینکه از فیض ایزد متعال و مرحمت دادور بیهمال از بطن مادر در حجر تربیت پدر قرار گرفته و از یمن آن غره‌ی ناصیه‌ی فضل و قره‌ی باصره‌ی بذل، که میل طبیعی و شوق حقیقی در تربیت اولاد و تقویت اکباد داشت؛ دستم به خامه آشنایی و چشمم به نامه روشنائی یافت. گاهی میل طبیعی و رغبت فطری به مطالعه‌ی کتاب می‌کشید. تا روزی به دواوین متقدمین و دفاتر متأخرین عبور و مرور افتاد؛ تاریخی از اکراد و تصدیقی از این بلادم به نظر آمد. بعد از مطالعه و پس از مکاتبه دیدم و خواندم، که شرحی از کیفیت احوال و حال ولات این ولایت به تحریر و تقریر درآورده بودند. اگرچه مفصلی گفته، ولی دری ناسفته بود. مجملی از آن باقی مانده؛ طبع نقاد و ذهن وقاد، تکمیل تفصیل را بر خود لازم دیده، به تحریر این چند سطر پرداختم. و بقایای مرحوم امان‌الله خان اسکنه‌الله فی فرادیس‌الجنان را با اوضاع خسرو خان و مجملی از احوال رضاقلی خان والی والا‌شان بیان ساختم.

مجمل مفصل اینکه مرحوم امان‌الله خان، بعد از فراغ از امور سریر وکالت سه چهار سالی در مهد امن و امان غنوده، و ابواب شفقت بر روی اهالی ولایت علی قدر قدرهم گشوده، هرکسی را به فراخور رتبه‌ی خود به منصب و جاه نمایان، سرافراز و هر فردی از افراد در ظل عاطفش به طریق شیر از هر آرزو و تمنا بی نیاز، چنانکه گرگ با غنم همبستر و صعوه با شاهین همخواب و همخور آمدند. تا در سنه‌ی ۱۲۳۰ باز به هوای شرارت نفس سرکش، محمد زمان بیگ ولد یوسف بیگ با منسوب[ین] و متعلقین خود و سید محمود، که آن اوقاتها به منصب شیخ الاسلامی سرافراز بود، و سید زکی ولد ارشدش بنای فتنه و فساد در ولایت گذاشته، جمعی را با خود متفق[ساخته] و روی فرار به دربار شهریار گیتی مدار نهاده، شاید خللی در ارکان دولت علیه ایالت به هم‌رسانند. در صباح آن شب، این خبر مسموع سرکار عالی شده؛ ساعت اول محمد آقای ناظر را که جد امجد مؤلفه است، سوار و با عریضه‌های معذرت آمیز روانه‌ی دربار پادشاه جم وقار نموده. موکب شهریار آن اوقات در فیروزکوه و آن صفحه‌ی دلگشا را مخیم جلال [و] سپاه دریا شکوه فرموده؛ از احسن اتفاق رسیدن ایشان به دربار کیوان مدار همان و وارد شدن فرستاده‌ی والی

همان. بلا تأمل طرفین به مجلس صدر اعظم شرفیاب [شدند]، آنچه بایست بگویند، گفته، و آنچه شاید از ایشان شنیده شود، شنفته. در همان مجلس اول به دلایل و براهین چند، ایشان را مجاب[نموده] و به جرم خود مقرر آمده، در نظر جناب صدارت مآب مورد عتاب و خطاب آمدند. فردای آن روز طرفین به حضور باهرالنور پادشاهی رسیده، عرض مدعا را به طریق ناسزا معروض خاکپای شهریار جم‌نگین همه‌جا شامل حال و کافل احوال والی ستوده خصال بوده، گوش به اغوای مفسدین فرموده و حکم به اصلاح جانین کردند. گماشتگان با خلاع فاخره از دربار جهان مدار شهریار رخصت مراجعت یافته، و تار و پود مصالحت را با مخاطبین دولت به هم بافته، رو به ولایت آمدند. از آنجا که سطوت فخرالولایتی ممانعت از جرأت و جسارت مجرمین می‌کرد؛ محمد زمان بیگ با سادات رو به ولایت آمده. ولدان محمد زمان بیگ، رضاقلی بیگ و یوسف بیگ و دو نفر بنی اعمام ایشان منکر آمدن شده، به دارالدوله‌ی کرماشاهان، خدمت شاهزاده‌ی والاتباع محمدعلی میرزا رفته، ششماهی در آنجا [به] سربردند. بالأخره چون حرکت ایشان مخالف رأی بیضای ضیای ولی نعمی بود؛ به اشاره و ایمای سرکار والی، شاهزاده‌ی آزاده چهار نفری را که در دیارش به فلاکت روزی به شب می‌آوردند، از حلیه‌ی بصر عاری و به جهت آن میر سریر نامداری روانه فرمودند. از آنجا هم نواب ایالت، سایرین را گرفته، به پاداش عمل خود گرفتار آمدند. بعد از فراغ از مهم آنها سالی چند باز متکی و ساده استراحت بوده، به فراغت، امر حکمرانی را می‌گذرانند. تا در سنه‌ی ۱۲۳۴ محمد حسن خان نائب‌الإیاله و ولد ارشدش به اغوای مفسدین خیانت پیشه و با فساد مجرمین جنایت اندیشه فسانه‌های خام و ترانه‌های بی‌سرانجام پیشنهاد نهاد خصومت بنیاد کرده، با جمعی از اجامر و اوباش ولایت در شب تار، فرار و پناه به شاهزاده‌ی کامکار محمد علی میرزا، که مملکت او در قرب و جوار ولایت است، برده. نواب شاهزاده بنا به رعایت جانب والی چندان مبالاتی بدو نکرده؛ از آنجا روی‌گردان و در کوه و بیابان عربستان و لرستان بنای خود سری گذاشته؛ دست تطاول به ایل و عشایر اعراب و طوایف آن سرحد و سامان دراز کرده، نهب و غارت می‌کردند. و با یکی از مشایخ عرب طرح مجادله انداخته،

بر او غالب آمده، میر عرب مقتول و اکثر از معارف آنها گرفتار و مغلول آمدند. مدتی را بدین و تیره روزگار گذرانیده، عاقبت رو به ولایت پدری نهاده، بنای دست درازی گذاشته، و همت بر قلع و قمع عشایر کردستان و بلوکات سرحد گماشتند. این معنی بر رأی جهان آرای والی شاق آمده، تأدیب سرکشان را در ضمیر منیر گذرانیدند؛ قلیلی از سواره و سرباز را جمع و به جهت اصلاح طرفین رو به سرحد نهادند. چون سابقاً فتحعلی سلطان بانه جمعی فراهم آورده [بود] در نیمه شبی به ولایت تاخته و تیغ بیدریغ بر سکنه‌ی آنجا آخته، احمد سلطان بانه را که یکی از هواخواهان دولت علیه بود، به قتل آورده؛ خودسر در امر حکمرانی سرمی برد. سرکار والی، خان احمد خان داماد و بنی عم خود را، که خلف رضا قلی خان بود، با میرزا عبدالله وزیر ولد مرحوم حاجی میرزا احمد [را] به سرداری جهت دفع شر فتحعلی سلطان مزبور، مأمور [کرد]. بعد از رسیدن ایشان به مقصد سلطان غیور در قلعه حصاری شده، مأمورین مدتی در دور قلعه نشسته کاری از پیش نبردند. این اوقات که سرکار والی تشریف فرمای سرحد بودند، سردارین مأمور را به حضور باهرالنور طلبیده. محمد آقای جد امجد حقیره را به سرداری با جمعی از معارف ولایت روانه بلوک بانه فرموده [بود]، خود نیز رو به مقصد شتافت. همینکه این خبر وحشت اثر گوشزد محمد حسن خان و کسان او می‌شود؛ چاره‌ی کار را در آن دیده، که از بیراهه متوجه دارالایاله شده؛ آنچه از بازماندگان سپاه نصرت‌پناه در ولایت باشد، به قتل آورده و ولایت را چاییده، راه گریز پیش‌گیرند. بعد از مصلحت‌های چند، صلاح درین فقره ندیده، رأی همگی بر این قرار گرفت، که یکباره دست از جان شسته، چاره‌ی کار [را] حواله به جدال و دم تیغ آبدار نمایند. به همین عزم به مقابله به درآمده؛ در محل روانسر در موضع موسوم به کوم اشتر تلاقی فریقین دست داده، طرفین امر رزم را مستعد و آماده گشتند. نواب والی بنا به میل پدر و فرزند، که مبدا وهنی منافی رأی او باشد، رو دهد؛ هنگام مقابله چند مرتبه جناب قطب‌الأقطاب ملاعباس شیخ‌الإسلام را با کلام ملک علام به شفیع او فرستاده، راه صدق و صواب را بدو نمودند. چون به مفاد آیه‌ی کریمه‌ی: «إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ وَبِهِ مَصْدَقٌ حَدِيثٌ إِذَا جَاءَ الْقَضَاءُ عَمِيَ الْبَصَرُ كَوَكَبِ عَمَرٍ وَاقْبَالِ» او را هنگام زوال رسیده

بود. شفاعت کلام مجید و نصیحت شیخ‌الإسلامی؛ با اینکه حقوق استادی نیز برگردن او داشتند، مفید نیامده، کار به جدال و قتال انجامید و دو ساعت به گرمی در بین پدر و فرزند نائره‌ی جنگ بالا بوده؛ رشته‌ی حیات اکثر از اعزه و اعیان کردستان به مقرض اجل گسیخته و شیرازه‌ی کار مخالفین به کلی از هم ریخته.

جمعی از جوانان نامی مانند میرزا عبدالله وزیر و آقا حسین داروغه و غیرهم به زخم گلوله و ناوک جانستان دلیران مقتول و اکثر از مقتولین مجروح و درخاک افتادند. در عین کر و فر نواب خانی، که نوباه‌ی باغ نوجوانی بود، به زخم گلوله از پا درآمده، به خاک ندامت فتادند. و اکثر سپاه او مقتول و اسیر و دستگیر شده، سایر به کوه و بیابانها گریختند. بقیه‌السيف جیش او را نواب والی به جرم این خیانت نمایان به ضرب شمشیر جانستان جلادان بهرام صولت از پا درانداخته، رود خون نمونه‌ی موج جیحون آمد. مقارن این فتح عظیم اگرچه بر ضمیر منیر والی به علت مجروحی امیرزاده‌های اعظم محمد حسن خان و محمد صادق خان خوش نمی‌آمد؛ خبر فتح بانه و شکست و فرار فتحعلی سلطان و غارت مخالفین آن سرحد و سامان بر پیشگاه عالی معروض آمده، محمد آقا را در ازاء این خدمت نمایان به عطای یک ثوب جبه‌ی ملبوس مخصوص و یک قبضه شمشیر بین الاقران سرافراز و ممتاز فرمودند؛ و او را مدتی مأمور به انتظام آن سرحد نمودند. بعد با مجروحین روانه‌ی ولایت [شده] و حکما و جراح را به مداوا و معالجه‌ی امیرزاده طلبیده. از آنجا که اجل موعود رسیده بود، معالجه پذیر نیامده، بعد از بیست و دو روز در سن بیست و دو سالگی نزع روحش به سوی قصر جنان بال فشان آمده، بعد از یک هفته نعش او را با تختروان و همراهی جمعی از اعظام کردستان به نجف اشرف علیه التحیه روان ساختند. نواب عالی به سبب این وهن عظیم خطبی در دماغ به هم‌رسیده؛ تا هنگام رحلت در دنیا به همان ناخوشی دچار بودند. چون این خبر به سمع مبارک شهریاری رسیده، از آنجا که مرحوم محمد حسن خان به انواع قابلیت و استعداد آراسته و به اقسام مردی و مردانگی پیراسته بودند؛ مایه‌ی تأسف و تألم شهریاری آمده، زیاده از شمار بر فوت او مهموم آمدند. و با محمد آقای جد حقیره، که بعد از دو سه ماه به سفارت دارالخلافه مأمور بود؛ نسبت به حرکت ناملایم والی خیلی از در عتاب درآمده، بر جوانی

آن سرو جویبار کامرانی افسوس خوردند. بعد از مرخصی جد مزبور، از آنجا که جمیع والیزادگان عظام و اهالی ولایت از خاص و عام در این واقعه سیاهپوش [بوده] و پلاس ماتم به دوش داشتند؛ سرکار شهریاری مصحوب مشارالیه از جباخانه‌ی مخصوص، والی و والیزاده‌ها را از ذکور و أناث، و اهالی کردستان را از اعزه و اعیان و عمله و غیره به مراجع خلعتهای خدیوانه سرافراز فرموده، نواب عالی را زیاده از حد مشمول عواطف شاهانه فرموده، به انواع مرحمت‌های خسروانه مفتخر و امیدوار داشتند. بعد از ایامی چند فتحعلی سلطان مزبور، که سابقا گذارش فرار او را ایمائی رفت، به حدود آذربایجان رفته. از آنجا که حسب‌الأمر خدیو کامکار نایب السلطنه عباس میرزا به سلسله‌ی عمل خود پا بست آمده، به مصحوب گماشتگان مریخ صولت روانه‌ی کردستان شد. بعد از دو سه ماهی که در خانه‌ی اسمعیل آقای صندوقدار عم والد حقیر محبوس بوده، به قاعده‌ی 'السن بالسن والجروح قصاص' او را به یکی از اولاد ذکور احمد سلطان مغفور سپرده، در میدان دم دارالایاله به جزای خون پدر به ضرب خنجر سینه و حنجره‌اش را از هم درید. در سال آینده‌ی این واقعات نواب‌عالی به طریق سنوات سابق به عزم عتبه‌بوسی آستانه‌ی علیه عازم دارالخلافة [شد]. بعد از مرحمت‌های فراوان و اشفاقات نمایان، یکی از اختر برج کامکاری و گوهر درج شهریاری را که الحق در شیوه‌ی حسن و صفا و جوانی فرید آفاق و در رسوم عموم کمالات انسانی از همگان طاق است، به امیر زاده‌ی کامکار نامدار خسرو خان، که ولیعهد پدر و او را گرامیتر از جان در بر بود، عنایت فرموده، او را به مهریت شهریاری مفتخر فرمودند. و حسینقلی خان والیزاده را، که به حسب مادر عمه‌زاده‌ی کمینه است، که در رکاب مستطاب بود، یکدست خلعت فاخر و انضمام کمر خنجر مرصع سربلند فرموده، رخصت مرخصی یافتند. نواب ایالت، مده‌ی یکسال مشغول تدارک امر خیر بوده، بعد از فیصل [دادن] مهمات، با اشراف ولایت و جمعی از خواتین حرم و خالو سبحان خانم همشیره‌ی سرکار والد‌دهی میرزا عبدالکریم معتمد و حلیله‌ی میرزا فرج‌الله مستوفی، عازم دربار شهریاری شده، مدت یکماه به امر عروسی مشغول [بوده] و قوانین و آداب خدیوانه در نظر أمنای دولت مقبول [افتاد]. مبلغ سی‌هزار تومان صرف اسباب و آلات امر خیر شد؛ علاوه‌ی شیرینی و مصارف دیگر، چون والد حقیر در

آنجا حاضر و ناظر بود؛ خود فرد شیرینی و مصارف کارخانه را دیده. ده خروار نبات سفید و نقل علاوه‌ی قند و سایر تنقلات صرف شده بود. باقی را بدین قیاس باید گرفت. توصیفات آن عیش الی حال تحریر، که زیاده از بیست و هفت سال می‌شود؛ در جمیع ایران باقی، بلی داستانی است که در سر هر بازاری هست. در آنجا با نیل به مرام وارد قصر شده، چند شب و روز را با تعیش و عشرت گذرانیده، که در آن بزم خاص زهره قوال بود و مه رقاص. اکنون از آن شاهزاده‌ی زهرا خصلت سه نفر اولاد ذکور که رضاقلی خان والی والاشان کردستان و غلام شاه خان، که موسوم به نامی نامی و اسم سامی مرحوم امان‌الله خان است و خان احمد خان به هم‌رسیده. و اولاد أناث نیز سه نفرند: خانم خانمها به هم‌خوابگی اردشیر میرزای برادر شاه جمجاه محمد شاه سربلند و دیگری اوسط است و مسماة به عادله سلطان حلیله‌ی حسین خان والی شیراز است؛ خدا طول بقایشان دهد. بعد از دو سال نواب عالی به قانون مستمری در چمن سلطانیه، ملتزم رکاب نصرت انتساب شهریاری شده؛ چون اکراد سلیمانیه و طائفه‌ی جاف در سرحد ولایت علفخواری می‌کرده و پا از گلیم خود زیاده کشیده بودند؛ این معنی منافی طبع با وقار والی والانتبار آمده، به عزم تنبیه طائفه‌ی اشرار از شهریار جم و قار رخصت گرفته و شاهزاده‌ی نامدار عبدالله میرزای صاحب اختیار خمسه را با ذوالفقار خان قاجار حسب‌الأمر شاهنشاهی مدد آورده، غروب آفتاب در چمن سلطانیه سوار [شده] و فردای آن روز طرف چاشت مقدمه‌الجیش سپاه برسر اشرار ریخته، از اینطرف هم امیرزاده‌ی اعظم خسرو خان با جمعیت کردستان حسب‌الإشارة در همان ساعت ملتزم رکاب شده، ایل و عشایر جاف را به کلی چاپیده و اکثر مجرمین ایشان طعمه‌ی شمشیر آبدار گردیده. زیاده از چهل پنجاه هزار تومان غنیمت [عاید] سپاه نصرت پناه شده، روانه‌ی ولایت ساختند. و خود با طنطنه و دبدبه‌ی نامداری کوچ بر کوچ از محل مریوان و شهرزور گذشته، وارد شهر سلیمانیه، که پایتخت پاشایان بابان است، شده. محمود پاشای حاکم آن دیار چند روز پیش از ورود والی با عمله و اتباع خود کوچیده، شهر را خالی کرده، آنچه بقایای غنائم ایشان بود، نصیب سپاه ظفرقرین شده. بعد از دو روز به علت حرارت هوا و ناگواری آب ناخوشی وبا در لشکر قزلباش و کردستان افتاده، زیاده از دو سه هزار نفر بدان مرض

درگذشتند. از اشراف سپاه قزلباش مطلب خان برادر ذوالفقار خان سردار نیز شربت ناگوار مرگ چشیده و از اعظم کردستان میرزا لطف‌الله آماج سهم قضا گردیده، مرحوم ابوالحسن بیگ والد حقیره نیز نیمجانی به هزار جان کندن دربردارد. به همین سبب دست تطاول و نهب و تاراج ولایت بابان کوتاه [کرده] و به مقر حکمرانی مراجعت فرمودند. ولد بیگ جاف که یکی از اعظم اکراد بود و در آن سفر تنبیه او منظور نظر آمده، بعد از تاخت و تاراج حسب الأمر ولی نعمی او را به شهر آورده، رستم بیگ و حبیب بیگ ارشدش را در قلعه‌ی قصلان محبوس فرموده، خود او را در شهر توقف دادند. بعد از مدتی یکسال مشمول عنایت خسروانه و منظور نظر خدیوانه آمده، یکی از بنات او را [که] در آسمان عفاف ماهی است تابان، به همسری میرزازاده‌ی کامکار حسینقلی خان سربلند و خود را با نیل [به] مرام روانه به میان ایل و طائفه فرمودند. بعد از این روز به روز مرض او در تزايد بوده، تا پس از سه چهار سال در اول چله‌ی زمستان در سنه‌ی ۱۲۴۱ به ناخوشی کبد در گذشت. چون هنگام زمستان بود، نعش او را در طالار خلوت گذاشته، موسم زمستان تاقلیلی از بهار گذشته در آنجا ماند. بعد از نوروز سلطانی به آئین و تجملی که خسروان را زیید، جسدش را برداشته، به مرافقت چند نفر از خوانین و اعیان کردستان به نجف اشرف علیه آلاف الثناء والتحف نقل [کرده]، در عهد دولت خود حکومت جوانرود و ایل جاف را به محمد صادق خان و فرمانروائی اسفندآباد و چهاردولی را به حسینقلی خان تفویض فرموده، عباسقلی خان را سرتیپ و محمد خان را سرهنگ فوج دریا موج نظام مقرر فرموده بودند. و از جمله‌ی بناهای او در سرحد و ولایت عمارات اندرونی، که یکی از آنها موسوم به گلستان است و خلوت بیرونی که مشتمل است بر انواع طالار و بیوتات و کلاه فرنگی و قصور رفیعه و طالار دلگشا ست، که در جمیع ایران به خوبی سمر آمده، و عمارت خسرویه و مسجد دارالاحسان است، که با مسجد اقصی دم از همسری و با بیت‌المعمور لاف از برابری می‌زند؛ و عمارت جنب مسجد و عمارت سرهنگ خانی و میدان دم دروازه‌ی دارالایاله و بازاری است که در بیرون قلعه‌ی شهر واقع است. و باغ و عمارت خسرو آباد است، که سلسبیل حلاوت از جوی آبش وام کرده، گویا بهشتی است، در زمین واقع، که بانی خسروآبادش نام کرده. و

کانی شفا و باغ و قصر حسن‌آباد، که در تپه واقع است، و قلعه و عمارت قصلان نیز از بناهای او می‌باشند. این صحیفه گنجایش تحریر و بیان بناهای دلگشای آن خدیو بیهمال را ندارد، به همین چند فقره اکتفا رفت اللهم اغفر له. ایالت خسرو خان بعد از فوت والی جنت آشیان مرحوم امان‌الله خان در اوایل تابستان که موکب شهریاری به عادت معهود نزول اجلال در چمن سلطانیه فرمود؛ خسرو خان نیز با خوانین و عمال و اعزه و اعیان کردستان عموماً و پردگی تتق جاه و جلال اعنی شاهزاده‌ی بیهمال روانه عتبه‌بوسی....

خاتمة*

غرض از تحریر و تسطیر و ترقیم این مجموعه آنست که در عهد شباب و جوانی و ایام ... و استطاعت و کامرانی، بعد از تحصیل و تکمیل و اتمام علوم رسمی متدوله و تدریس ... و استفاده‌ی علوم تفسیر و شریعت و احادیث و اهتمام در استكمال نفس متوجه مطالعه‌ی کتب ... امام یافعی محدث و تاریخ آل یعقوب و هفت جلد کتاب روضةالصفاء ... شیخ جمال‌الدین محدث و کتاب حافظ ابرو و کتاب تاریخ طبری و کتاب وصاف .. تاریخ سلاطین آل عثمان تصنیف ملا ادریس بطلیسی و کتاب گزیده و کتاب حبیب السیر و... به زبان ترکی و کتاب مروج‌الذهب و کتاب معارج‌النبوة و کتاب نفائس الفنون فی عرائس العیون و کتاب دره و کتاب سنگلاخ نادری و کتاب تاریخ‌الاکراد و کتاب ... مضمون آنها متوغل و مشغول به نحوی که بلدیت کامل در تاریخ به‌هم‌رسانید و اکثر اوقات در مجالس و محافل ... حضور داشت. هرکس تحقیق بحث از تواریخ می‌نمود و این حقیر بی‌بضاعت به تفصیل مضمون مبحث مستفسره را تقریر و مفهوم احیا می‌کرد و مستحسن طبع اهل مجلس و حاضرین می‌شد؛ و ملتقمس تدوین و تصنیف و ترتیب این مجموعه می‌بودند. معهذا

* متأسفانه این بخش از کتاب آسیب زیادی دیده، نسخه‌ی دیگری هم برای تکمیل موارد آسیب دیده در دست نبود. در این مورد از نسخه‌ی کمبریج نیز نمی‌شد استفاده کرد، زیرا که به دلیل دستکاری ناسخ و کاتب آن چندان مورد اعتماد نبود. روی این اصل موارد آسیب دیده را با چند مشخص کرده، در مجموع این بخش از کتاب که مربوط به سرآغاز روی کرد آمدن ایل قاجار و سلطنت فتحعلیشاه قاجار می‌باشد، حاوی مطالب مفیدی برای بررسی این بخش از تاریخ ایران و نحوه‌ی اداره‌ی ولایت اردلان در زمان امان‌الله خان والی است. (سه‌پان)

شب و روز علی‌الدوام در خدمت و مصاحبت مرحوم خسرو خان بودم، از جمله‌ی ندماء محسوب می‌شدم و مستغرق انعامات و تطف و نوازش و اشفاقات خسروی می‌گردید[م] و در مجلس بهشت آئین در هر علوم مباحثه و مکالمه و محاوره علی‌الخصوص در علم تاریخ استفسار و استخبار و استعلام می‌فرمودند؛ حقیر چنان به معرض عرض می‌رسانید، که به حسن قبول می‌رسید و اغلب اوقات از راه بنده‌نوازی احسنت احسنت می‌فرمود. چون آن مرحوم حاکم و حکیم و عالم و عادل و عاقل[بود] و تلذذ ارباب دانش و اهل عرفان و بینش و در هر علوم بلدیت داشت؛ بخصوص در علم تاریخ گوی سبقت در میدان مورخین ربوده ... مرآت صفا شد، که حقیر در علم تاریخ از همگنان عالمتر و بلدیت کامل دارد. امر و مقرر... مجموعه‌ی مختصر [و] مفید در تاریخ تصنیف و ترتیب بکند، که همیشه برای استحضار مطالعه شود و به کار آنانی... ملاحظه‌ی کتب تواریخ باشند، آید. لاجرم امتثالاً لأمر خسروی و التماس احباب شروع به ترتیب این مجموعه ... در حین گزارش بعثت رسل و کیفیت سلطنت و حکومت سلاطین سلف را به اعتبار طبقات و طوائف ... پادشاهان صفویه به حیز تدوین و ترتیب و تحریر درآورد و آن را به نظر آن مرحوم آورد، به چشم لطف و شفقت ... حسن طبع مشکل پسند گردید. داعی را صله‌ی زیاده از حوصله و توقع و تمنای خود شفقت و انعام ... قبول رسید. و متمم این مجموعه در حیز تعویق افتاد، تا اینکه آن مرحوم به جنت خرامید. حقیر به سبب ... تذکار و انقلاب و شورش و برهمزدگی ایام مخبط الدماغ فرصت و مجال ترتیب آن [را] نداشت و اولاد آن مرحوم نیز به سبب صغر سن و عدم مساعدت روزگار در ولایت ارث پدری حکومت و اختیاری نداشتند. به مصداق الأمور مرهونة بأوقاتها، در علم و قدرت ازلی گذشته بود، که موعد حکومت اوها چند وقتی به تعویق بیفتد. بعد از آن[که] کوکب اقبال و بختیاری اوها چون نیر درخشان ساطع و لامع گردد و اختر دولت دیگران افول و غروب نماید؛ تا اینکه پادشاه عالم پناه و جم جاه انجم سپاه از روی شفقت و مرحمت ایالت و حکومت اردلان را به امان‌الله خان تقویض و عنایت فرمود؛ و داعی نیز برای اصلاح ذات‌البین مردم ولایت و تجدید فرمان و رقم امر قضا و مواجب و مستمری به طهران رفته. بعد از شرفیابی حضور باهرالنور پادشاه ایران و مستفیض بودن به

نوازشات و ترقیم رقم امر قضا و مخلع به خلعت شاهی ... والی به ولایت عودت و در ورود به سنندج مشمول انعامات گردید و فرحی به خاطر... تاریخ را از پادشاهان صفویه تا عصر و ایام سلطنت فتحعلیشاه ادام‌الله ... الزمان ترتیب و تصنیف نماید.

بعد از استعانه به الطاف رب الأرباب، تاریخ را به نحوی ... ترقیم نمود و قدم جرأت را باز پیش گذاشت و به ذکر شمه‌ای از گزارش سلطنت و ... جلیل‌القدر و الشأن قاجار اقدام و خاتمه‌ی کتاب را به توصیف و ذکر جمیل ایشان ... هزار چون این حقیر مداح و وصاف باشند و هزار کتاب چون این کتاب ... توصیف و تمذیح آن سلسله‌ی علی‌ه‌ی عالی‌ه مذکور نخواهد شد. نهایت گفته‌اند '... هو المسک ما کررته یتوضع' این حقیر داعی چون دعاگوی پادشاه جم جاه ... تحریر و ترقیم می‌نماید. مع هذا تاریخ گزارش شوکت و سلطنت آن سلسله‌ی جلیله تا حال کمتر تدوین و ترتیب مؤرخان و منشیان شده، اگرچه کلام این داعی وصاف و مداح و مؤرخ در عرصه‌ی کلام صاحب کلامان گنجد، لکن گفته‌اند:

مغز بی استخوان ندیده کسی
انگینی کجاست بی‌مگسی
پوست بیمغز خورده‌ایم چو آب
پوست بیمغز داده‌ایم جواب
پیش شه در چه قدر شمار آید
شبه هم گاه گاه، کار آید

و لكل جدید لذة گویا گردیده، کز نشاء للجديدة لذة، دم دم رسدش مزید عزه، به امید آن، مسئول چنان است، که ناظران بلاغت دثار به نظر اصلاح عیب آن را پوشند و به قلم لطف در تصحیح آن کوشند و منه المستعان و علیه التکلان.

ذکر شمه‌ای از گزارش سلطنت اعظام ایل جلیل‌القدر و الشأن قاجار و ذکر

سلطنت خاقان جنت مکان و سلطنت سلطان فتحعلی شاه ادام‌الله ایام سلطنته

[ایل جلیل]‌القدر و الشأن قاجار در اصل در ملک شام مسکن داشته، در عصر پادشاهان صفویه از شام [به ولایت]‌آذربایجان آمده و در آنجا چند وقتی توقف کرده‌اند. بعد از آن به سبب اینکه صاحب داعیه ... بوده‌اند، در یکجا دولت و مکت و شوکت ایشان به راه نرفته، متفرق شده‌اند. اکثر اوها ... رفته، بخصوص به

ملک مرو و بعضی در ملک عراق توطن اختیار کرده‌اند و چند خانواری از ایشان ... حرکت نکرده، در آنجا رحلت اقامت را انداخته‌اند. ملوک و سلاطین ایشان در ولایت خراسان ... داشته‌اند و فرمانروائی در آنجا کرده‌اند و خود را منسوب به پادشاهان صفویه دانسته‌اند. ... بزرگان و صنادید ایل جلیل الشان را توقیر و احترام و عزت اوها را گرفته، مشمول نوازشات ... ملک خراسان را به بزرگان اوها تفویض و واگذاشت نموده‌اند. سران و سرکرده‌های ایشان را هریک در سمتی صاحب اختیار کرده‌اند. و هرجا قلاع حصینه و حصار و بقاع رصینه بوده‌اند، پادشاهان صفویه عظماء قاجار را مأمور به تسخیر و تصرف آنها کرده؛ در اندک وقتی رفته آنها را مفتوح و مسخر [نموده] و به حیطة تصرف شاهی [در] آورده و هرکس از اعدای سر از گریبان مخالفت بیرون آورده، سرکرده‌های ایشان را پادشاهان صفویه برای دفع فساد اعدا تعیین و مأمور می‌نمودند؛ با جمعیت و دسته‌ی خودشان برسر اعدای می‌رفتند، اوها را دفع و رفع می‌نمودند و افاغنه و اوزکیه که قرب جوار با ایل جلیل القدر و الشان قاجار داشته‌اند، در حکم اعاضم و افاخم اوها بوده‌اند و در اکثر بلاد ایران توطن اختیار کرده‌اند، تا اینکه محمود و اشرف افغان برسر اصفهان و شاه سلطان حسین آمدند و کار اوها را ساختند و تاخت ... و شاه سلطان حسین را نیز از میان برداشتند. و بعد از چند وقتی نوبت سلطنت به شاه ... مرحوم جنت آرامگاه، فتحعلی خان قاجار که در مشهد صاحب اختیار بود و ... به خواهش و احضار به نزد شاه پهماسب با جمعیت و دسته‌ی خود آمدند. مدتی اختیار تام تمام ... پادشاهی حسب الأمر شاه پهماسب داشته و کمر اطاعت و انقیاد او را بسته ... و اقدام می‌نمود. تمامی سرکردگان و رؤسا و خوانین و سردسته‌ی قشون شاه پهماسب ... مواجب و سیورسات و انعام شاهی در کف قدرت و اختیار فتحعلی خان بود. مرحوم ... سپهسالاری را بدو تفویض فرموده، در نظر و برابر شاهی عزل و نصب حکام و ... دسته و جمعیت زیاد داشت. روز به روز مردم بدو گرویده، در امر و نهی فتحعلی خان ... شاهی اختیاری کامل داشت.

مردم در دل با او بغض داشتند و حسد می‌بردند. نادرقلی خان که در ایبورد خراسان با جمعیت و دسته‌ی معقولی داشت و کمر اطاعت و خدمتگزاری و جانفشانی

شاه پهماسب بسته [بود] به نزد او آمد و [به] عتبه بوسی مشرف شد و مردانگی و شجاعت [او] در نظر پادشاهی جلوه‌گر بوده، ملقب به پهماسبقلی خان گردید. بعد از مدتی ملاحظه نمود، که فتحعلی خان قاجار استعداد و اختیار دارد و امورات دیوان پادشاهی بدو محول است؛ مرجعیت تمام دارد و خوانین و سلاطین همگی در کف قدرت و کفایت او هستند. در دل خود خیال کرد، که اگر من فتحعلی خان را از پیش نبرم، او مرا درین زودی به مصرف می‌رساند؛ علاج واقعه را قبل از وقوع باید کرده، و خوانین و سردسته‌ها را همگی دید و بدوها گفت که با من همدستان شوید، در امر فتحعلی خان. ... پهماسبقلی خان متفق اللفظ شدند و مصمم گردیدند، که مراتب را در خلوت عرض شاه نمایند و ... که هرگاه شاه فتحعلی خان را بی اختیار نکند، می‌گریزیم و به خراسان می‌رویم؛ پهماسبقلی خان را ... خود می‌گیریم و به بزرگ خود قرار می‌دهیم. و پهماسبقلی خان بعد ازین تمهید مقدمات قدم ... پیش گذاشت و بادی اظهار این مطلب شد. روزی فرصت یافت و مجال گفتگو را دید؛ در خلوت ... عرض نمود، که فتحعلی خان قاجار صاحب ایل عظیم و تمامی خراسان را نیز در تصرف دارد و درین ... و استعداد و سپاه و دسته‌ی زیادی به‌هم‌رسانیده، محکوم و مطیع امر شاهی نیست؛ شخصی داعیه‌دار ... سلطنت را از ید تصرف شما انتزاع [می‌نماید] و ایران را صاحب می‌شود. حال که به رکاب آمده ... و اکثر اعاضم سپاه با او همدستان و متفق‌القول شده، خیانت و سرکشی نسبت به پادشاه [را] در نظر دارند. و این غلام بعضی از رفقای او را دلالت [کرده] و از رفیقی او نادم گردانیده. دفع و رفع او از لوازماتست. واجب بود این مراتب را عرض کنم؛ رأی مبارک به هرچه قرارگیرد، مطاع است. شاه پهماسب گفتگوی پهماسبقلی را به غرض دانست، جواب عرض او را به دفع‌الوقت گذرانید. پهماسبقلی خان از راه شیطنت و حرامزادگی سرکرده‌ها را فریب داده، رفته در خلوت تصدیق حرف او را کرده و مراتب را نیز مجدداً عرض کردند. و خود هم [به] کرات و مراتب این مراتب را در خلوت و خفیه عرض کرد. و نوعی کرد، که در نظر شاه به حد تواتر رسانید و در آخر الامر پهماسبقلی خان عرض کرد؛ که اگر این عرض را از سرکردگان و غلامان چون ماها قبول نفرمای، هرآئینه غدر می‌کنند و ازهم می‌پاشند و تفرقه می‌شوند. شاه پهماسب آخر جواب ... و

چون در اول سلطنت تا آخر پادشاهی، که بدان روز بد نشست، شاه طهماسب ... از عزل و نصب و کشتن و خلعت و انعام دادن و نوازش و رد و بدل ... و جهال، که آغاز و انجام کار را از هم جدا نمی‌کردند، مصلحت دیده و ... و فرمود طهماسب‌قلی و بعضی از سرکرده‌ها عرض این مراتب را کرده‌اند. اراذل و ... که عرض حسابی نموده‌اند و صلاح در نبودن فتحعلی خان هست، اجل رسید ... کردند، چندان نشد، طهماسب‌قلی خان، شاه طهماسب را از پادشاهی ... و او را در نهایت سبکی و هتک و فلاکت و رذالت و اهانت ... آستانه‌ی مقدسه مجاور گردید. و طهماسب‌قلی خان به نادرشاه شد ... ملک ایران گردید. نادرشاه دوازده سال سپه‌سالار بود و شش سال پادشاه سفاک و ... سال ششم پادشاهیش مقتول گردید. و علی شاه و ابراهیم شاه و بعضی از منسوبان ایشان دو سه سال بعد از نادرشاه اظهار حیات نمودند. خزانه‌ی نادری را لایشرع و به غلط بخشی به هم پاشیدند؛ خودهاشان نیز به زودی طی گردیدند.

بعد از آن پای طوائف الملوکی به میان آمد. آزاد خان افغان عرصه را خالی دیده، به عراق آمده، جمعی از افغان و اوزبیک و مردم لجاره‌ی عراق برسر او جمع [گشته] چند وقتی خود نمایی کرده، عراق و بعضی از بلاد آنراییجان و فارس را متصرف [شد] و با کریم خان زند همیشه ... کریم خان بر او غالب آمد و آزاد خان متقاعد شد و کمر به اطاعت و ... قبول و بعد ازین در صفحه‌ی عراق ذی شوکتی نماند. کریم خان به اسم ... شد. مردم عراق کسی را گمان نمی‌بردند، بدو گرویدند و سپاه و قشون ... آن وقت محمد حسن خان قاجار در حدود استرآباد و مازندران ... اهل و سپاه عراق و بعضی از خوانین افغان و اوزبیک و مردم ... رکاب بوسی می‌کردند و اکثر سپاهیان افشاریه در موکب آن مرحوم ... اهل ایران با وجود کریم خان در عرصه مطیع و منقاد محمد حسن خان ... شوکت و فرمانفرمایی به اعتبار مراتب پادشاهی سلسله‌ی علییه ... هنوز نرسیده بود؛ چند روزی به چندین اشخاص دون بازچه‌ها کرد. امور کارخانه‌ی الهی منوط و مربوط به اوقات می‌باشد و هنوز مهر رخشان در ملک بختیاری آن سلسله‌ی جلیله تابان و ساطع نشده بود. کریم خان از راه خود تناسی و مغروری به دولت و سپاه مموه، در صورت دونی و دنائت نفس و قابلیت زمانی، محمد حسن خان را به امثال و اقران حساب

می‌کرد و در نبودن او می‌کوشید و برای خودنمایی همیشه چون شبیره و پروانه در عراق جلوه‌گر و جولان ده بود، گرد سپاه محمد حسن خان می‌گشت؛ تا با او کاوش و پرخاش نماید. اتفاقاً به قشون محمد حسن خان برخورد. بعد از تلاقی فریقین چون کوکب اعدا طالع و در اوج بود، بعد از کشش و کوشش جانبین و ستیز و آویز طرفین و اشتعال نائرة قتال و ... دو سپاه سنگین و آمد و شد قاصد تیر و تفنگ در بین و ضرب سنان و سیف در بین ... سپاه زندیه مغلوب [شد]. بعد از آن به نحوی که سابقاً مرقوم گردید، اقبال و سلطنت و پادشاهی ایل جلیل القدر والشأن قاجار به وعده است و هنوز وعده‌ی پادشاهی نرسیده بود. به قدرت الله محمد حسن خان قاجار به ضرب گلوله مجروح و به سرایت آن به جنت خرامید و شربت شهادت را چشید. کریم خان زند [غالب] آمد و همان غالبی را داشت، تا فوت کرد. و خاقان شهید بعد از شهادت ... و اقوام و ایل و جمعیت در حدود استرآباد بودند؛ کریم خان زند استیلا و تغلب ... و شیراز را محل توقف و دارالعلم لقب داشت، شیراز دارالسلطنه شد. بعد از ... به مقر وکالت و شوکت و سلطنت، اعظم و بزرگان و ملوک ایران ... و از آنها گرو گرفته و اغلب کوچ خود را به شیراز نزد خود برده و اعظم آنها مصاحب و مجلس نشین بودند. چون آزاد خان افغان و رفیع خان قاجار و پناه خان جوانشیری و کاظم خان قره‌داغلی و شهباز خان دنبلی و رئیس احمد شاه دشتستانی و اسماعیل خان قشقایی و چون خاقان شهید در رتبه به مراتب شتی [ظ. شستی] از خوانین مزبوره برتر بود، یکی از اقوام خود را به رسالت به خدمت خاقان جنت مکان فرستاد و مراسله‌ای بدین مضمون بدو نوشته، که چون از تأییدات سبحانی روز به روز ابواب شوکت و جلالت بر چهره‌ی هواخواهان این دولت ابد مدت مفتوح و گشاده [شده] به خصوص انضباط مبانی سلطنت و جهانداری و استحکام قواعد ... نظر حقیقت گستر آن است، که آن دولتخواه به حضور آمده، که به رأی متین و فکر دوربین شما ... منظم ساخته، ایشان را در زمره‌ی ندمای خاص و امراء بزم محفل گردون اساس ... نمائیم.

بعد از استحضار و استظهار بر مراسله احضار شوق شرف اندوزی انجمن حضور ... تدارک خود را دیده، با عمله و اتباع خاص خود روانه‌ی شیراز گشته، در رسیدن

به انواع گوناگون ... نوازشات از حد افزون سربلند و محسود امثال و اقربان گردید، در کمال اعزاز و احترام چندین ... را گذرانید؛ از جمله‌ی ندما و امنای دولت و مصاحب بود، تا در سنه‌ی ۱۱۹۳ کریم خان به آزار ... مدت وکالت و فرمانفرمایی کریم خان در اکثر ایران بیست و سه سال بود. و خاقان [جنت مکان بعد از فوت] کریم خان از شیراز با دسته و عمله و اتباع خود بیرون آمده، به طرف استرآباد ... ایل و جمعیت قاجاریه بوده، رفته. در رسیدن عرایض اکثر اهل ایران به دربار گیتی مدار رسید و از جمیع اطراف و جوانب مردم سپاهی و قشون رکابی برسر او جمع [شده] سپاه سنگین تدارک دیده، عموم مردم ایران با او گرویده، مطیع و منقاد خاقان شهید گشتند. و چون بعد از فوت کریم خان برادر و اقوام او برسر خزانه و حکومت نفاق و نزاع به‌هم‌رسانیده و به دست خودشان یکدیگر را کور و قتل کردند، آتش طغیان اوها در فارس و عراق مشتعل بود؛ تا اینکه بالکلیه مستأصل و منقطع و منقرض النسل شدند. نواب خاقان شهید درین عرض مدت در جمع‌آوری سپاه و تدارک می‌کوشید و در فکر زیادی قشون و اسباب و اثاث سلطنت و شوکت بود؛ امر پادشاهی و سلطنت ایران را بر ذمت همت خود گرفته، با عزم تیموری و شوکت سنجری و سطوت چنگیزی با سپاه و لشکر سنگین، عنان عزیمت ... آن سامان معطوف [داشت]. پسر جعفرخان یک دو سال با بعضی اراذل در گوشه کنارها و در سنگلاخها ... در بعضی جاها خود را با معدودی جهال نمایان می‌کرد؛ های‌های دزدانه می‌نمود و خاقان جنت مکان ... نمی‌بود و از جمله‌ی اشخاص نمی‌شمرد، تا اینکه شبی با دسته‌ای که بر او جمع شده بودند، شیخون ... خاقان شهید آورد. این حرکات به گوش مردم نوبی عقول خوش نمی‌آمد و محملها قرار می‌دادند ... به خود مشتبّه‌گردیده، طبلی جاهلانه می‌زد. خاقان شهید همت بر دفع شر و فساد او بسته او را ... به حضور باهرالنور شاهی آوردند؛ فرمود او را به جزای خودش به اشد عذاب رسانیدند و ... و رذالت و کله بادی رسید و عبرة لأولی‌الابصار گردید. و در آن وقت اهل ... پای خودشان کشیده بودند. خاقان شهید با سپاه جرار به صوب خراسان ... همین [که] موکب ظفر کوکب همایون بدانجا رسید، و ولات و بزرگان آن دیار تمامی روی شرمساری را به دربار معدلت مدار آورده و جبین نیاز و

خضع الرقابی به عتبه‌بوسی مالیده و به حیطة‌ی تسخیر و تصرف درآورد، مظفر و منصور مراجعت کرد. و ابراهیم خلیل ولد پناه خان جوانشیری، او نیز در آن‌دم به حصانت قلعه و رصانت حصار مغرور، بخار غرور به دماغش متصاعد [گشته] سر از اطاعت و خدمتگذاری و انقیاد امر پادشاهی برتافته، بنای مخالفت و خودسری گذاشته، محصلان حواله‌ی دیوانی را جواب گفته، نخیره‌ی زیادی تدارک [دیده] و جمع‌آوری در قلعه‌ی خود کرده. این خبر سامعه افروز خاقان جنت مکان شده، با لشکر جرار که از شمار مور و ملخ افزون بود ... و توپخانه و جزائر و زنبورکخانه و تدارک و اسباب پادشاهانه ... جهانگیری و کشورستانی و برگیتی حکمرانی به طرف شوش معطوف ... نزول اجلال فرمود و قلعه‌ی مزبوره را به محاصره انداخته و غازیان ... گرفته، محصولات حوالی قلعه را از زراعت و باغات و عقارات ... دهات حوالی و حواشی قلعه را خراب و ویران کرده و ایل و احشام آنجا ... سمت و آن ولایت و آن سامان لگدکوب سم ستور غازیان ... توابع قلعه بود، همگی را آتش زده و سردارها را با لشکر بسیار فرستاده، بلدان ... سرکشی کرده، تسخیر نموده، سواره‌ی رکابی اوها و مال دیوان ایشان ... روانه و طوق عبودیت و اطاعت به رقبه‌ی انقیاد کرده و کمر خدمتگذاری و سربازی و جانفشانی پادشاه انجم سپاه بسته و در مملکت لگزیه و وان و ارضة‌الروم پیشکش معقول به دربار معدلت مدار خاقانی می‌آوردند. و اکثر وزراء و حکام روم که قرب جوار به خاک آذربایجان داشتند، از سطوت و هیبت خاقان شهید در قلعه را بسته، خود را از خوف و رعب حصاری و محاصره [کرده] و قلعه‌داری و محافظت ولایت خود می‌نمودند. و ابراهیم خلیل خان نیز شب خواب نداشت و روز آرام نمی‌کرد و قلعه‌چیان ازو بدتر، از جان و مال خود امین نبودند؛ در فکر گریز بودند و ابراهیم خلیل خان هرچه فقیر و فقراء و عجزه و مساکین بودند، اوها را از قلعه بیرون کرده، خودشان را سبکبار [نموده] فرار می‌کردند. نهایت چون خاقان شهید در فصل پائیز برای دفع خلیل خان قشون و سپاه به آذربایجان کشید و قرب یکماه در کنار آب توقف و اجلال نزول کرد ... به آب زده‌بودند، راه عبور لشکر را بریده، مسدود نموده. خاقان شهید امر و مقرر کرد تا جسرها را ... نمودند و اردوی همایون حرکت کرده، چند روزی بر

جسر گذشته، از آب عبور کردند و دو ماه متجاوز ... مکث [کرده] طریق فتح قلعه را می‌ساختند.

چون پای قلعه‌ی مزبور سنگلاخ و رهگذر او صعب [بود] راه یورش و غازیان نصرت قرین مشغول تدبیر جستن راه گرفتن قلعه بودند و چندین دفعه مردم اهل قلعه ... جنگ میدان واقع [شد]. غازیان شیرشکار و دلیران کارزار حمله‌ی مردانه برده، اکثر آنها ... و بقیه‌ی اوها راه فرار را به صوب قلعه می‌جستند. سرما شدت کرد و برف و باران آمد، کار غازیان و راه آمدن سیورسات و ذخیره از اماکن بعیده به اردوی کیوان شکوه ... در راه تردد مردم اطرافی به اردوی معلی نبود. امنای دولت به خاقان روز دیگر موکب همایون درینجا توقف کند، لامحاله قلعه مفتوح می‌شود؛ نهایت این مکان کوهستان و سرما شدت کرده، صلاح آن است، که موکب ظفر کوکب چند وقتی از اینجا کوچ و به طهران عودت [نماید]. بعد از دو ماه دیگر نوروز سلطانی است، باز بر سر قلعه فوجی از قشون مأمور [کرده] و می‌آیند؛ در اندک زمانی مفتوح خواهد شد. خاقان جنت مکان عرض اوها را قبول [نموده] و موکب همایون از شوشی حرکت [کرده] و عطف عنان به جانب دارالسلطنه‌ی طهران معطوف [داشته] و سپاه و قشون رکابی را مرخص [نموده] و به خانهای خودشان عودت و مراجعت [کردند]. خاقان شهید نیز به مقر سلطنت و شوکت نزول اجلال فرمودند. همین [که] سرمای زمستان گذشت، کوس سلطانی ابراهیم خلیل خان را پیشنهاد خاطر دریا مقاطر گردانیده، یاساچیان را ... قشون رکابی فرمودند. در اندک زمانی لشکر و سپاه از حد افزون به دربار معدلت مدار ... توپخانه و جزائر و زنبورکخانه و اسباب و اثاث پادشاهی را دیده. خاقان شهید با آئین و عنان را معطوف [داشته]. ابراهیم خلیل خان به محض شنیدن آمدن موکب همایون تاب قلعه را به جا گذاشته، با کوچ و اتباع خود به سمت لگزیه فرار نمود و خاقان شهید نزول اجلال فرمود و به حیطة‌ی تصرف و تسخیر آورد. چند روزی در آن مکان توقف قتل و اسیر ساخت و تاراج نمودند. به تقدیر ازلی اجل رسیده بود؛ شب بر سر خاقان رفته، او را شربت شهادت چشانیدند. بعد از وقوع این قضیه‌ی هائله آن سپاه سنگین از هم پاشیده، متفرق شدند. خوانین قاجاریه و سرکردها و بزرگان سردسته مانده بودند؛ بقیه‌ی سپاه را برداشته، به صوب طهران مراجعت [کرده] این خبر وحشت

اثر، سامعه‌افروز بندگان سکندرشان سلیمان شأن گیتی‌ستان المؤید من عندالله الملك المنان سلطان فتحعلیشاه ادام الله ایام سلطنه و شوکته الی مدید الزمان، که در آن وقت در سمت فارس سپه‌سالار بود، رسیده؛ با قشون و سپاه که مستلزم رکاب نصرت انتساب بودند؛ به فر و تمکین فریدونی و شوکت سنجرى و سطوت و هیبت چنگیزی و عزم و حزم تیموری از فارس نهضت [کرده] و به صوب طهران عطف عنان معطوف فرمود. و منزل به منزل وارد طهران گردید. و در موکب ظفر کوکب آن جمشید وقار، هاتقان غیبت به صدارت می‌خواندند. نوبت به من افتاد، بگوئید که دوران.. آرایش از نو بکند. مسند جم را در طهران تخت پادشاهی شد.^{۱۱} از ساکنان عرصه‌ی افلاک و متوطنان بسیط غبراء و خاک بعد از استقلال و استقرار برتخت شاهی؛ در ساعت اول به مأمورین امر و مقرر کرد. شهید را در قلعه‌ی شوشی نقل و در کمال اعزاز و احترام و در نهایت توقیر و اکرام او را نفر سواره و یکی از خوانین معتمد قاجار همراه کرده، در تخت روان به اماکن متبرکه‌ی شریفه روانه‌ی عتبات عالیات؛ علی ساکنها الف تحیات، جسد عزیزش را مدفون کردند. و درین وقت به سبب شقاوت ذات و بیصدقی بدین دولت خداداد سر ... مغروری و مدهوشی از موکب همایون کناره گیری کرده، زیر علم زرین شاهی و قهر و غضب پادشاهی و طبع غیور ظل‌اللهی از این حرکت نامالیم آن بی وجود حرارت اندوز شده، تنبیه او را از لوازم شمرده. غازیان ظفرنشان هنوز زین را از پشت ستوران نگرفته بودند، آماده و مستعد رزمجوئی و خصم افکنی بودند. آن طعمه‌ی جیفه‌ی لذت را از دور دیدند؛ شاهینوار طالب ربودن او گشتند. هنوز به مقابله‌ی یکدیگر نرسیده بودند، لچاره و اراذل و بیکاره آدمانی که به گرد

^{۱۱} فنعم ما قال فتحعلی خان ملک الشعرا: چو کسری را ز شوشی منکسر شد شیشه‌ی هستی سلیمانی ز ملک فارس آمد، فارس میدانز تخت آقا محمد خان شد بنشست بابا خان (۱۱۱۱) دلیلش شد خلیل آوردش از اصطخر سوی ری.

فنعم ما قال: بدانسان کز یمن بهرام را نعمان بن منذر منظور از فتحعلی خان ملک الشعرا، ملک الشعراى دربار فتحعلی شاه قاجار است، که تخلص شعری وی 'صبا' بود؛ مثنوی های مشهوری مانند شهنشاه نامه در باره‌ی محامد فتحعلیشاه و خداوندنامه در باره‌ی پیامبر اسلام و علی ابن ابیطالب، عبرت نامه و گلش صبا به تقلید از 'بوستان شیخ سعدی' دارد. وی در سال ۱۱۲۸ هـ.ق. برابر با ۱۸۲۲ میلادت وفات کرد.

صادق خان جمع شده بودند و او را کشتان کشتان به لب مغاک بی بن و پی آوردند؛ او را به چاه انداختند، شکست فاحش دیده، منهزم و راه فرار را پیش گرفته جستند و سلک جمعیتشان از هم گسیخته، متفرق و پراکنده شدند. و صادق خان خودش با معدودی ... احشام در حوالی قلعه‌ی گنجه بودند. قریب به دو سه‌هزار خانوار آنها را ... اسکان [داده] و بعد از انتظام مهمان آن سامان، نواب ... مظفر با صوب دارالسلطنه‌ی تبریز معطوف فرمود؛ قشون را ... نزول اجلال زمستان را در آنجا به قشلاقمشی به سر برده ... در بیت الشرف جمیل نزول کرد. شهزاده‌ی عظیم الوقار ... سان دیده، با طنطنه و دبدبه و آئین و طمطراق هرچه تمامتر ... پرچم شقه‌گشا به عزم خصم افکنی و دفع اعداء ... ایروان و شوشی معطوف فرموده و ایچ پختر که سرکرده‌ی ... جولان می‌داد و اظهار حیاتی می‌کرد. به شوشی به نزد ... کرده، از آنجا برگشته به قلعه‌ی باد کوبه آمده، حسینقلی خان حاکم آنجا به اعوان و اتباع خود مشورت نموده، در هلاک او کوشید. همین [که] از قلعه بیرون می‌روند، آدمان حسینقلی خان دست غیرت را از آستین شجاعت بیرون آورده، به تیغ اسلام ایچ پختر را هلاک و او را به دارالبوار روانه و سرنجش را با خاج و شمشیر و اسلحه‌اش به دربار عظمت مدار خاقانی ارسال [کردند]. و بعد از اسقاط ایچ پختر قشون روسیه متفرق [شده] فوجی از آنها زنده دستگیر [گشته] و بعضی از ایشان قتل و قلیلی از اوها به ولایت خود فرار [کردند]. و چونکه منظور نظر حضرت ظل‌اللهی این بود، که بالکلیه قلع مادی فساد روسیه در ملک آذربایجان بشود و بقیه‌ی اوها در قلعه‌ی گنجه و تفریس مانده، آنها را بدوانند، آن سامان را نیز از لوٹ اختیار روسیه پاک کند. با طنطنه‌ی کوس سلطنت و جهانگشائی موکب ظفر کوکب از دارالسلطنه‌ی طهران حرکت [کرده] با سپاه سنگین ... سلطانیه گردیده، آنجا را جای نزول اجلال فرموده، شهزاده‌ی والاتباع عظیم الوقار کثیرالقدر ... در حوالی قلعه‌ی ایروان و شوشی بود؛ حسب‌الأمر شاهی به خصم افکنی مأمور شده، غازیان شیر ... روسیه می‌شدند؛ آنها را معدوم و یا راه فرار را بدیشان نشان می‌دادند. تا اینکه خسرو ستارگان ... و هوا رو به سرما کرد و از طرف قرین‌الشرف شهزاده‌ی کامکار عریضه رسید، که از روسیه‌ی آذربایجان بغیر از ... آن خبر فتح عسکر رومی و بیه و اعراب در کنار دریاچه‌ی مریوان .. و داد سامعه افروز

واقفان سده‌ی سنی‌ه‌ی ... کیوان شکوه از چمن سلطانیه نهضت [کرده] و کوچ بر کوچ در اوائل شهرالسنه اقصام رجب المرجب سنه‌ی ۱۲۲۳ ... فرمودند و از جانب والی اردلان کهیای بغداد با دویست نفر دیگر از رومی و ... فتح به نظر فیض منظر پادشاهی رسید و شهزاده‌ی عظیم الوقار نیز مهمان سمت آن سامان را ... به دارالسلطنه‌ی تبریز عودت فرمود. چون هرساله به جهت تفرج هوا و رعب افکندن به دل اعدا موکب ظفر کوکب اعلیحضرت سلطانی چمن سلطانیه را مضرب خیام نصرت فرجام فرموده؛ درینسال فرخنده فال نیز در اواخر شهر ربیع‌المولود سنه‌ی ۱۲۲۴ علم زرین مشقت گشا با طنطنه‌ی پادشاهی و دبدبه‌ی شهنشاهی با سپاه ایران که از مور و ملخ افزونتر [بود] با آئین و طمطراق فریدونی از دارالسلطنه‌ی طهران نهضت [نموده] و چمن سلطانیه را محل نزول اجلال فرموده و شهزاده‌ی والاتباع عظیم الوقار عباس میرزا که در تبریز قشلاقمشی کرده، بعد از نوروز سلطانی با سپاه جرار به عزم دفع اعدا به صوب آذربایجان عطف عنان فرمود ... آراسته و به زیور فهم و کمال، درک و کیاست پیراسته، در مراسم قابلیت و استعداد از ... مراتب شجاعت و رشادت یگانه‌ی آفاق او را با تدارک شایان و پیشکش و هدایای بی ... عالم پناه ساخته. بعد از شرفیابی بزم حضور بهشت آئین شاهی مشمول عواطف شاهنشاهی ... خطیر شاهنشاهی گردید. در سال بعد که رأی جهان آرای خدیو زمین و زمان و خسرو گیتی ستان ... خان قرار گرفت، رقم قضا شیم والا عز اصدار پذیرفت، که چون از تأییدات جناب ایزد سبحانی ... لالت و حکمرانی بر چهره‌ی هواخواهان این دولت جاوید مبانی مفتوح و گشاده و اسباب سلطنت ... و شهریاری منظور نظر حقیقت گستر آن است، که آن دولخواه شرفیابی حضور ... دوربین ایشان متمم امور ممالک محروسه را منظم ساخته؛ آن دولخواه را در زمره‌ی ندمای خاص و امرای بزم محفل گردون اساس، قرین امتیاز و اختصاص فرمائیم. بعد از استحضار و استظهار بر رقم احضار شوق شرف اندوزی انجمن حضور شاهی و تقبیل عتبه‌ی عالی‌ه‌ی شاهنشاهی گریبانگیر او گشته، به امیدواری و استظهار بی شمار روانه‌ی دربار کیوان اقتدار گشته، به انواع تلافیات گوناگون و اقسام نوازشات از حد و حصر افزون سربلند و محسود امثال و اقربان گردید و در رکاب ظفر انتساب

خاقان کشورستان روانه‌ی چمن کندمان گردید؛ و در آن اوان به عرض عاکفان سده‌ی جاه و جلال رسانید، که بنده‌زاده‌ی امان‌الله خان مدتیست، که در دربار گیتی مدار سلطانی به مراسم چاکری و جانفشانی اشتغال دارد. درین اوان که نواب مالک‌الرقاب جهانبانی مأمور به جانب کوران دشت می‌باشند؛ استدعا و امیدواری... فدوی و غلامان صمیمی شاهزاده‌ی عالم و عالمیان برقرار فرمود... جانسپار آن غره‌ی ناصیه‌ی شهریاری و قره‌ی باصره‌ی جهان... استدعای او را به عز قبول و شرف اصغا مقرون ... شان نواب مالک رقاب جهانبانی سپرده، که به مراسم ... و فرمانرداری آن مهر سپهر خلافت و شهریاری ... مؤید به تأییدات سبحانی و نظر کرده‌ی مالک رقاب ... سعادت و نیک اختری از ناصیه‌ی احوال او ظاهر و هویدا... عارج معارج اوج عزت و اعتبار و کمال ارادت و اخلاص ... نظر مرحمت اثر شاهزاده‌ی نامدار جلوه‌گر گشته، به شفقت‌های بیکران و مرحمت‌های بی پایان محسود همگان گردیده، ربط قدیمیگری و خدمت در آن سرکار شوکت مدار به‌هم‌رسانید. و در سال بعد نیز که خاقان کشورستان از دارالسلطنه‌ی طهران به عزم تسخیر آذربایجان مشقت گشای ریات عز و شأن گشته، نواب جهانبانی را مأمور به چمن کندمان فرمودند؛ در این سفر نیز در رکاب آن حضرت خدمتگذار و فرمانبردار و از خلاصه‌ی فدویان قدیمی و عمده‌ی چاکران صمیمی آن شهریار جم اقتدار بود. به علت خدمات متعدده لایقه و کمال سابقه و لاحقه‌ی والسابقون السابقون أولئک المقربون ... و پیشنهاد ضمیر منیر مرحمت نمون آن بود، که در هنگام تسلط ... بر مسند والای سلطنت و اقتدار امان‌الله خان را به ولایت، ولایت ... والامثال قرین امتیاز فرمایند. و چون معظم‌الیه حقوق عبودیت ... رسانیده بود، بارها با لفظ دربار نوید حکومت اردلان را و به تفویض ... به سبب زیبایی و رشادت و مراتب شایستگی و شجاعت او در نظر فیض ... مبانی جلوه‌ی تمام داشت؛ دوباره مأمور به خدمت ضبط مالیات سمت ... در این سفر نیز خدمات شایان و عبودیت نمایان بر پیشگاه خاطر ... رسانیده، باعث ظهور قابلیت و استعداد و مزید مراتب اعتقاد ...

بعد از مراجعت از این سفر و آسایش از تعب راه، باز در رکاب ظفر انتساب ... کامیاب مالک رقاب ظفر مآب گردون قباب شاهزاده‌ی کامکار عباس میرزا مأمور به

سفر آذربایجان [شده] و درین سفر مصدر خدمات لایقه نمایان گشته، مورد تحسینات گوناگون [قرار گرفته] و به نحوی که سابقا مرقوم گردید، مشمول تلافیات از حد افزون خاطر خطیر والا گردید. درین سال همایون فال که موکب جهانگشای پادشاهی به جانب مملکت خراسان نهضت [داشته] و آن سرزمین را مضرب خیام نصرت فرجام و مکان سرادقات جاه و جلال و عز و شأن نمود؛ جمعی از اعزه و اعیان و اهالی اردلان به ملاحظه‌ی حقوق چندین ساله‌ی مرحوم خسرو خان و هواخواهی ولی نعمت‌زاده‌ی خود و اظهار بدسلوکی و تظلم حسنعلی خان به اردوی کیوان شکوه سلطان صاحبقران شتافته، درین سواد ... مالاکلام نمودند. رأی عالم آرای سلطانی و امنای دولت قآنی برآن قرار گرفت، که در هنگام ... از سفر خیرالآثر خراسان غورسی به حال ایشان می‌شود؛ احقاق حق خواهد شد. و درین ... پادشاه ارس (روسیه) ایلچی را با پیشکش شایان و هدایای معقول و نمایان به دربار ایران ... عریضه‌ی او را با پیشکش به نظر مبارک خوانده و گذرانیده و ایلچی را به حضور باهرالنور ش ... نوازشات سلطانی گردیده. چند وقتی در دارالسلطنه‌ی طهران توقف [کرده] بعد از آن مستدعیات ... صلاح اصغاء و قبول فرموده؛ فرمان قضا جریان در جواب صادر [گشته] یکی از مقربان را مصحوب ایلچی ... شدند و عرایض حکام و ولات مملکت خراسان رسید، که هرساله موکب ... نهضت و غلال [ظ. غلات] و زراعات و باغات و بساتین رعایا ... و ابنیه و بیوتات ایشان خراب و ویران [کرده] و این ملک لگدکوب سم ستور غازیان نصرت نشان می‌شوند؛ عبادالله آسایشی نمی‌بینند و مردم اهالی و سکنه‌ی خراسان مطیع و منقاد و از خدمات و مالیات و تحمیلات شاهی سرپیچی نکرده‌اند. استدعا آنکه، سفر و نهضت خاقانی را بدین سمت موقوف و هرچه مقرر می‌فرمایند، خدمت مالی و بدنی می‌کنیم. پادشاه عالم پناه آنسال سفر خراسان را موقوف نمود و شاهزاده‌ی والاتبار با قشون ابوابجمعی بدان سمتها سفر نمود و پیشکش معقول برای اوها آوردند. بعد از انتظام مهمام آن سمت، از آنجا حرکت [کرده] و عنان عزیمت را به صوب دارالسلطنه‌ی طهران معطوف [داشت]. و در سال بعد پادشاه انجم سپاه به طرف خراسان نهضت ... آن مرز و بوم را مضرب خیام نصرت فرجام گردانید. سرکشان که از

اطاعت سرکشیده [بودند، با پیشکش] معقول هم آورد لشکر منصور گردیدند و کمر به اطاعت و انقیاد شاهی بسته و هر جا قلاعی ... و رصیص بود، به دست غازیان نصرت نشان مفتوح [گشته] و خراسان را تسخیر و به تصرف آورد. و بدارالسلطنه‌ی طهران به مقر سلطنت وارد [شد]. و امسال که سنه‌ی ۱۲۱۸ هجری است، باز شهزاده‌ی والاتباع ... به سمت خراسان [حرکت کرده] و موکب ظفر کوکب اعلیحضرت ظل‌اللهی به صوب مازندران و ... نهضت فرمودند و اردوی کیوان شکوه تا به دشت قپچاق و آن سمتها رسیده ... نزول اجلال، مدتی در آنجا مکث [کرده] و از هزار خانوار زیاده‌تر خانه و کوچ ترکمانیه ... شاهنشاهی می‌کردند، کوچانیده به بلده‌ی بسطام آورده، در آنجا اسکان و توطن داده ... از اعظم و معارف ترکمانیه را کوچانیده، در حوالی دارالسلطنه‌ی طهران و قزوین جا داده، اسکان شدند. و رؤسای اوها با پیشکش و صد عجز و نیاز به دربار معدلت مدار آمده، به عتبه بوسی پادشاه انجم سپاه مشرف گردیدند و متعهد و متکفل دادن مالیات و سرانجام تحمیلات و تکلیفات دیوانی شدند و پادشاه عالم پناه بزرگان اوها را مخلع به خالغ فاخره فرموده و ایشان را رخصت داده؛ هرکس به موطن و مساکن خود رفتند. بعد از انتظام مهام آن سمت موکب ظفر کوکب از کنار گرگان حرکت کرده و به همراهی نصرت و ظفر منزل به منزل وارد دارالسلطنه‌ی طهران گردید. و قشوون ممالک محروسه که در رکاب بودند، تمامی را مرخص فرمود. و در وقتیکه موکب ظفر قرین پادشاه جم جاه انجم سپاه عالم پناه از ... مازندران و حدود استرآباد مشقت گشای شوکت و اجلال گردید، قره ... با خوانین قاجاریه و سپاه سنگین مأمور به تسخیر و فتح قلعه‌ی مشهد مقدس ... فرمودند و سپاه منصوره قلعه‌ی مزبوره را چون انگشتی به میان ... قلعه‌ی مزبوره در ازمنه‌ی سالفه چندین صاحب شوکتان با سپاه ... نگرفته، خاسرا بی نیل به مقصود برگشتند. نواب کامیاب سپهر ... غازیان منصوره محاصره فرموده؛ چون همواره تیغ هلال آسای ... ماه نو دارد، به سعی و اهتمام سپاه منصور در غره‌ی رمضان المبارک ... جان را بیرون برده، راه فرار و ادبار را پیش گرفته از قلعه ... نادرشاه، که در قلعه در نزد نادر میرزا بودند، ایشان را همگی به زنده دستگیر و قره‌ی باصره‌ی شهریاری نیز به مرحمت و عنایت جبلی

ذات مقدس خود، سکنه‌ی مشهد مقدس را از قتل و اسیر و تاراج عفو فرموده، اوها را امان داده، که در جاه و مکان خود به خاطر جمعی به شغل کاسبی و رعیتی مشغول و دعاگویی و شکرگذاری برای ذات اقدس قبله‌ی عالم و عالمیان را رطب اللسان خود نموده، مطیع و منقاد اوامر و نواهی دیوان اعلی باشند و تکالیف و تحمیلات دیوانی و خدمات مرجوعه‌ی شاهنشاهی را به گردن خود گرفتند. و نادر میرزا که فرار کرده بود و به طرف قلعه‌ی چناران رفته، در عرض راه او را با اتباع دستگیر و به نزد شاهزاده‌ی والا تبار محمد ولی میرزا که در مشهد مقدس نزول اجلال داشت، بردند. و موکب ... در ارض اقدس متوقف [شد]. نادر میرزا را با برادران و اقوام روانه‌ی دارالسلطنه‌ی طهران نمود. و موکب ... بود. نادر میرزا را با اقوام به نزد شاهزاده‌ی والاتباع عظیم الوقار عباس میرزا، که ولیعهد و نائب ... السلطنه‌ی طهران به فرمانفرمائی و حکمرانائی مشغول بود؛ روانه [کرده] اوها را محبوس [نمود] تا اینکه موکب شاهی مراجعت ... نشست. بعد از فراغت و آسایش از تصدیعات سفر، امر به احضار نادر میرزا فرمودند. او را ... پادشاه عالم پناه آوردند؛ امر به قتل نادر میرزا فرمودند. او را به سیاست رسانیدند و اقوامش را به امر ... بعد از چند وقتی عریضه‌ی حکامان آذربایجان رسید؛ مشعر بر اینکه طائفه‌ی روسیه جمعیت کرده‌اند ... آمده‌اند؛ بعد از چند روزی داخل قلعه شده و جواد خان حاکم آنجا را مقتول و ... سکنه‌ی آنجا را نموده، در گنجه متوقف [شده‌اند]. عزم کرده‌اند، که دست تصرف به مملکت آذربایجان دراز ... که سامع افروز پادشاه جم جاه انجم سپاه گردید، فی‌الفور پیرقلی خان قاجار را با فوجی جرار برای جنگ آن کفره‌ی فجره مأمور [نمود]. بعد از راهی شدن او، شهزاده‌ی عظیم الوقار کامکار والاتباع عباس میرزای ولیعهد، از دارالسلطنه‌ی طهران با سپاه سنگین که از چهل هزار نفر سوار متجاوز بود، با طمطراق و آئین هرچه تمامتر برای دفع روسیه حرکت [کرده] و کوچ بر کوچ به دارالسلطنه‌ی تبریز نزول اجلال فرموده و موکب ظفر کوکب شهنشاه عالم پناه جم جاه انجم سپاه با طنطنه‌ی پادشاهی و دبدبه‌ی شهنشاهی با سپاه ایران، که از مور و ملخ افزونتر، که از صدهزار نفر سواره زیاده‌تر بود؛ برای قلع قاصره‌ی روسیه‌ی کفره کوس غریو کوفته، در غره‌ی صفرا المظفر سنه‌ی ۱۲۱۹ با شوکت سنجری و

ازدحام و کثرت چنگیزی و فر و شکوه تیموری و سطوت و هیبت اسکندری در دارالسلطنه‌ی طهران نهضت فرموده، با آن سپاه سنگین که از مور و ملخ افزونتر بود، به چمن سلطانیه ... فرموده و در ولایات محروسه فوج فوج قشون ممالک ایران ... شده بودند. از راه خام طمعی جمعیت خود را حرکت داده ... در سعی این بودند، که بلکه قلعه‌ی ایروان را چون قلعه‌ی گنجه به تصرف خود آورند ... و سپاه زیاده از شمار به طمطراق و آئین هرچه تمامتر حوالی قلعه ... در بین عسکرین نماند؛ به نحوی که مجال جدال و جنگ با هم داشتند ... به مقام طلبیدن مبارز و جنگجوی بر سر سپاه روسیه می‌رفتند ... همین در میان سنگر به آتش افشانی خود را مصون و متحصن بودند، اگر ... می‌کردند. و چونکه توقف آن طایفه‌ی خذلان نشان در آن سامان ... قلع ماده‌ی فساد روسیه از چمن سلطانیه نهضت فرموده، منزل به منزل با کوکبه و طنطنه‌ی شاهانه مسافت را طی و به سپاه شهزاده در حوالی قلعه‌ی ایروان ملحق [شد].

آن دو سپاه سنگین که از مور و ملخ بیشتر بودند؛ آن سرزمین را مضرب خیام نصرت قرین ساخته، چند وقتی با روسیه به ضرب توپ و خمپاره و زنبورک و تفنگ محاربه و جدال واقع [گشته] به حدی آن طایفه‌ی مخذولیه منکوب و مخذول آلات حرب گشته، تزلزل عظیم به حال اوها راه یافته، به عجز تمام گرفتار و از جان خود بیزار گردیدند؛ نه یارای پیش آمدن و نه توقف و مکث در جای خود داشتند. اکثر آن سپاه خذلان آئین به تیغ بیدریغ غازیان شیلک (ظ. شلیک) توپ و خمپاره و زنبورک و تفنگ و آلات حرب مقتول و بعضی از ایشان به زنده دستگیر و اسیر شدند. بقیه‌ی السیف اوها چاره‌ی خود را در فرار یافته، تاب مقاومت سپاه پادشاه جم جاه نداشته، در آن مکان که بودند، کوچیده، راه فرار را به سمت تقلیس ... خیمه و تدارک که داشتند، همگی را بجا گذاشته، تمامی به تصرف غازیان جلادت نشان ... در حوالی ایروان راحت گزین [شدند]. چونکه آخر فصل خزان بود، سرما شدت کرده ... منصورا به دارالسلطنه‌ی طهران، که مقر سلطنت است آمده، سریر پادشاهی را تزیین ... را در تقلیس و گنجه به سربرده، همینکه خسرو ستارگان سپاه خود را از ... سلطنت ساخته؛ باز طایفه‌ی روسیه خیالات فاسده را به خاطر راه داده ... در تقلیس حرکت [کرده] و به عزم تسخیر و تصرف نمودن قلعه‌ی ایروان آمده. این خبر ...

امر به جمع‌آوری قشون منصوره فرموده، در قلیل مدت سپاه ایرانیان، که از ... در شهر صفر المظفر سنه‌ی ۱۲۲۰ شهزاده‌ی عظیم الوقار والاتبار کامکار عباس میرزای ولیعهد ... دارالسلطنه‌ی طهران برای دفع اشرار روسیه حرکت [کرده] و در اواخر شهر مزبور ... عالم پناه با فر فریدونی و عظمت و حشمت تیموری و سپاه و نصرت چنگیزی و عزم و جزم اسکندری و سطوت و شوکت سنجری با سپاه ایران، که از صدهزار سوار متجاوز بودند؛ با توپخانه و خمپاره و زنبورک و بیست هزار نفر تفنگچی و جزائر و آلات حرب و طنطنه و طمطراق پادشاهی و دبده و آئین زیاده از حد شهنشاهی اعلیحضرت ظل‌اللهی به عزم تنبیه و تعزیز روسیه از دارالسلطنه‌ی طهران نهضت فرموده، به آئین و تدارک و اسباب هرچه تمامتر منزل به منزل آمده، در چمن سلطانیه نزول اجلال و ریات نصرت آیات جهانگیری و کشورستانی را در آن سامان افراشته و قره‌ی باصره‌ی جهاننداری و غره‌ی ناصیه‌ی شهریار و ولیعهد شهنشاه گیتی‌ستان شهزاده‌ی والا تبار عباس میرزا، که پیش از موکب والا حرکت [نموده] و در چمن سلطانیه بدان سپاه سنگین توقف داشت، از آنجا کوچ و عنان عزیمت را به صوب خصم‌افکنی معطوف [داشته] و به همعنانی تأییدات ... آذربایجان نهضت از آب ارس گذشته، در حوالی قلعه‌ی شوشی نزول اجلال فرموده ... غازیان نصرت قرین شدند. مغلوب و مقهور و منکوب گردیده، بعضی از آنها نصیب تیغ ... و اکثر آنها دستگیر و زنده اسیر [گشته] و موکب ظفر کوکب پادشاه جم جاه گیتی‌ستان عالم پناه ... و با توپخانه و خمپاره و زنبورک و تدارک اسباب تمام، با سپاه [ی که] از مور و ملخ افزونتر ... خذلان آئین و اعداء دین، کوس غریو کوفته، منزل به منزل به تخت طاووس رسید ... نصرت فرجام ساخته. درین اوقات عریضه‌ای از جانب خیریت ... مالک ... شهزاده‌ی والاتبار عباس میرزا رسید؛ مشعر بر اینکه بعون و هدایت ... جمشید وقار، سلک جمعیت روسیه نکبت قرین و از هم گسسته شد. اکثر اوها ... نیز زنده اسیر و دستگیر [نموده]؛ قلیلی از آن طایفه کفره باقی مانده، راه ادبار را پیش گرفته، در کوهها و جای صعب خود را پنهان و متواری ساخته و یوزباشی آنها با چند نفر تفنگچی و جوانان جنگجو به امان آمده، به حضور باهرالنور مشرف گردید. لله الحمد درین مرز و بوم اثری از کفر نمانده، ضرور به نهضت موکب ظفر کوکب

شهنشاهی نیست؛ بدین سامان و عرایض حکام آذربایجان رسید، همگی طوق عبودیت و انقیاد به رقبه‌ی ربقه کرده، منتظر فرمایشات ظل‌اللهی می‌باشند. بعد از انتظام مهام آن سامان موکب ظفر قرین پادشاهی در شهر جمیدی الثانی سنه‌ی ۱۲۲۰ در اهتزاز و حرکت آمده، با طمطراق و آئین هرچه تمامتر از این طرف آب ارس نهضت فرموده، کوچ بر کوچ به دارالسلطنه‌ی طهران مراجعت فرموده و نواب مالک رقاب ولیعهد پادشاه گیتی ستان شهزاده‌ی والاتبار عباس میرزا نیز منصوراً از حوالی قلعه‌ی شوشی حرکت و منزل ... پایان و کرگاوپوشان در گوشه‌ای متواری [گشته] بعد از استیمان، خود را به اصطبل شاهی شاهی سرافراز و در سلک غلامان و چاکران منسلک [شده]. و پادشاه عالم پناه چنان ... بساط معدلت را گسترانید، که عموم اهل ایران در مهد امان [و] آسایش گزین شدند و هر ... تجار توانا و ناتوان قیمت صدهزار تومان جواهر داشت، از اقصی بلاد هند به قسطنطنیه می‌برد... آن نبود، که مزاحم او گردد و چنان هیبت و سطوت و ضابطه نمود، که گرگ با میش .. دوست و رفیق بودند و رعایا و برابرا در خواب راحت غنوده. در عهد او نام کسری در ... در همت و سخاوت دیوان محو شده، مردم خراسان که سر از اطاعت ... تمام عطف عنان را از دارالسلطنه‌ی طهران به صوب مشهد مقدس معطوف ... و جزائر و زنبورک خانه و طنطنه و کوس به مشهد مقدس نزول اجلال فرموده.

قلاع حصین و بقاع حصین و اماکن صعب و متین [که] در آن سمتها بوده، مفتوح و به تسخیر تصرف شاهی آمدند؛ همگی با پیشکش معقول به عتبه بوسی مشرف و تمامی ملک خراسان متعهد [به] دادن مالیات دیوانی شده و سواره‌ی رکابی و سائر تکلیفات و تحمیلات پادشاهی [را] به گردن گرفتند و طوق اطاعت و انقیاد به رقبه‌ی عبودیت و جانفشانی کرده، کمر به بندگی و خدمتگذاری بسته. بعد ازین سپاه نصرت قرین زراعت و باغات و عقارات و بساتین و علفزارهای اوها را چرانیده و سوخته و دهات و احشام و توابع و مساکن و مواطن آنها را خراب و ویران نموده و تمامی به امان آمده. بعد از انتظام مهام آن سمت و آن سامان از حوالی مشهد مقدس که نزول ... عزیمت را به صوب دارالسلطنه‌ی طهران معطوف [داشته] کوچ بر کوچ به مقر پادشاهی و سلطنت ... نواب مالک رقاب جهانبنایی

قره‌ی باصره‌ی شهریاری شهزاده‌ی والاتبار با سپاه گیری به طرف آذربایجان روانه و کوچ به کوچ به آنجا رسیده، مدتی در آن ولایت توقف ... منقاد ساخته و کمر به خدمتگذاری و تعهدات و مالیات دیوانی بسته... آورده مظفر و منصور به طهران مراجعت نمود. قذیبیل در اوانی که کوکبه‌ی رایات ... از تأییدات بالغه‌ی سرمدی با مهر درخشان دم از همسری و ... طنطنه‌ی کوس سلطنت و جهیانگشایی و دبدبه‌ی غریو شوکت ... گشته، تمامی سرهنگان و گردنکشان طوق اطاعت و فرمانبرداری ... به عبودیت و جانسپاری ساخته، سر بر خط فرمانش نهادند؛ از مصدر عز و شأن فرمان قضا جریان به مرحوم خسروخان شرف نفاذ یافت، که چون آن دولتمخواه از معظم ولات ایران و مدتهاست از هواداران این خاندان جلیل الشان و قدیمی این دودمان قویم الأركان می‌باشند؛ باید یکی از اولاد خود را روانه‌ی دربار شاهی نماید، که از زمره‌ی مقربان بزم ارم نظم خاقانی و تربیت یافتگان انجمن حضور سلطانی منتظم گشته، به خدمت دیوانی و لوازم جانفشانی ... این معنی را مرحوم خسرو خان فوز عظیم شمرده، فرزند ارجمند امان‌الله خان را که به کمالات صوری ...

پپرستی گوڤاری ژین

ژماره ۱-۱۲، (۲۰۰۹-۲۰۲۱)

ئاماده کردن: رهفیک سالج

خاوهنی ئیمتیاژ: بنکه‌ی به‌لگاندن و لیکۆلینه‌وه‌ی ژین
 سه‌رۆکی نووسین: سدیق سالج
 سکرته‌ری نووسین: حسین حه‌سه‌ن که‌ریم (له ژماره
 ۵هه‌وه)
 چۆنایه‌تبی ده‌رچوون: سالانه.
 پێوانه: ۲۹،۷×۲۱سم.
 زمان: کوردی، عه‌ره‌بی، فارسی.
 شیوه‌ی نووسین: عه‌ره‌بی، لاتینی
 چاپخانه: شفقان (ژماره ۹-۱)، ژین (ژماره ۱۰-۱۱)،
 سه‌نته‌ری به‌رزی (ژماره ۱۲)
 سالی ده‌رچوون: ۲۰۰۹، تا ئیسته‌ به‌رده‌وامه.

ناونیشان:
 - گوڤاری "بنکه‌ی ژین بۆ بووژاندنه‌وه‌ی که‌له‌پووری
 به‌لگه‌نامه‌یی و پۆژنامه‌وانیی کوردی" (ژماره ۹-۱)؛
 گوڤاری "بنکه‌ی به‌لگاندن و لیکۆلینه‌وه‌ی ژین" (ژماره
 ۱۰-۱۲)
 - مجله "مرکز ژین لایحه‌ التراث الوثائقي والصحفي
 الكردي" (العدد ۹-۱)؛ مجله "مرکز ژین للتوثيق
 والدراسات" (العدد ۱۰-۱۱)
 - مجله "مرکز احیای میراث اسناد و روزنامه‌نگاری
 کردی ژین" (شماره ۹-۱)، مجله "مرکز اسناد و پژوهش
 ژین" (شماره ۱۰-۱۱)

یه‌که‌م: پپرست به‌پپی نووسه‌ر

(ئ)

ئە. جە. ئار
 - دوو به‌لگه‌نامه‌ی میژوویی ئه‌رشیفی بریتانیا،
 وه‌رگێرانی له ئینگلیزییه‌وه: محهمه‌د مه‌سه‌عوود
 محهمه‌د، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۲۹۵-۳۳۰.
 ئا. د. پاپازیان
 - "تاریخ دنباله"، سه‌رچاوه‌یه‌کی نوی میژووی گه‌لی
 کورد، له فه‌ره‌نسییه‌وه وه‌رگێرانی: دکتۆر عه‌بدوللا
 مه‌ردۆخ، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۲۰۵-۲۲۰.
 أ. أ. بیکوف
 - عملات الامیر دیسم بن ابراهیم الكردي، ترجمه من
 الروسية الدكتور مصلح البوتاني، تقديم ومراجعة:
 الدكتور زرار صديق توفيق، العدد ۱۱، ۲۰۲۰،
 ص ۱۱۵-۱۲۶.
 أ. و. بابیدونو ستسیفا
 - الكرد في الدوريات الروسية في القرن التاسع عشر،
 (ترجمه من الروسية: الدكتور عبدي حاجي، العدد ۱۱،
 ۲۰۲۰، ص ۱۱۵-۱۲۶.
 ئه‌حمه‌د محهمه‌د قندۆلی
 - وه‌فاتنامه‌ی مه‌لا بیلالی هێرۆیی، ژماره ۱، ۲۰۰۹،
 ل ۳۱-۶۰.
 ئه‌ستیره‌ مورته‌زایی
 - پاپۆرتی کارگێری سالی ۱۹۱۹ی ده‌قه‌ری په‌واندن،
 (وه‌رگێران)، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۶۳-۲۷۴.
 ئەمین موتاجبی (دکتۆر)
 - سالم و کاریگه‌ری شاعیرانی فارس (حافیزی
 شیرازی، سه‌عدی، جامی)، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۵-۱۴.
 ئەفراسیاو هه‌ورامی (دکتۆر)
 - نامه‌یه‌کی میژوویی مۆله‌تۆف (وه‌رگێران و
 هه‌لسه‌نگاندن)، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۷۹-۱۸۶.
 ئەنوه‌ر سولتانی
 - کیشه‌ی کورد، گۆرد پۆلیس درایفه‌ر، (وه‌رگێران)،
 ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۱۸-۳۰.
 - که‌شکۆلی حاجی میرزا محهمه‌دی سه‌قه‌تی (کوری
 حاجی سمایلی خاریجه‌ی مه‌هابادی)، ژماره ۲، ۲۰۱۰،
 ل ۲۱۳-۲۲۶.

توفيق وهبي بېك

- كاتابات غير منشورة للعلامة توفيق وهبي بك: أصل اسم خورمال، الباطنية في كردستان، القراقويونلية والقرايرانلية، الملك الشاب كما عرفت، عذاب الشعب الكردي وحيرته، كلمة توفيق وهبي في حفلة تأبين الملكة عالية، كلمة توفيق وهبي بك في تأبين اللواء الركن غازي الداغستاني، صفحات من ذكريات في يوم تأسيس الجيش العراقي الباسل، إعداد: رفيق صالح، العدد ۱۱، ۲۰۲۰، ص ۵-۲۴.

(ج)

جان لويس باكي گرامون (جان لويس باكي غرامون)

- هندی سهرنج سهارت به زاراهى دهره به گاهى و باسى چهند راستى به گاهى جيهانى عوسمانى، وهرگيرانى له عهره به به: لاس (وهرگيرانى بۆ عهره به): دكتور سوعاد محمهد خدر، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۹۷-۱۰۶.

- ملاحظات ووثائق حول حصار "وان" المتكرر في القرن السادس عشر (دراسات تركية - صفوية في القرن التاسع عشر)، ترجمة: الدكتور سعاد محمد خضر، العدد ۴، ۲۰۱۲، ص ۲۳۵-۲۶۶.

- بعض الملاحظات حول مفردة الاقطاع مع ذكر بعض حقائق العالم العثماني، ترجمة: الدكتور سعاد محمد خضر، العدد ۵، ۲۰۱۳، ص ۳۷-۴۴.

جهعفر حوسين پور (هيدى)

- چوارد به لگه نامه ي حكومه تى ميللى كردستان له مه هاباد، (به هاوبه شى له گه ل حه سه ن قازى)، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۱۰۳-۱۱۶.

- كورته ي رژمانى زاراهى موكرى، ئوسكار مان، (وهرگيران)، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۲۵-۱۴۸.

- دهنگه كان له رابردو وه: ديته وهى مووزيكى كوردى ده كه له پوروى ئوسكار مان دا، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۷۵-۲۷۸.

- نامه كانى ئوسكار مان، (وهرگيران)، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۱۵۷-۱۶۵.

جهميل رۆژبه يانى (مه لا جهميل بهندى رۆژبه يانى)

- ادب كوردى گورانى، شماره ۳، ۲۰۱۱، ص ۳۷۳-۳۷۶.

جوردى تيجيل جورجيس

- التبعة الحضرية في كردستان العراق أثناء الإنتداب البريطانى: السليمانية (۱۹۱۸-۱۹۳۰)، ترجمة: د. شمال

- كورته ي رژمانى زاراهى موكرى، وهرگيرانى له ئالمانيه وه: جهعفرى حوسين پور (هيدى)، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۲۵-۱۴۸.

- نامه كانى ئوسكار مان، وهرگيرانى جهعفرى حوسين پور (هيدى)، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۱۵۷-۱۶۵.

ئيسماعيل سهليمى و ئه وانى تر

- چۆنيه تى دروستبون و گه شه كردنى شارى بۆكان، پشت به ستو به سه رچاوه ميژووى و به لگه شوينه واربه كان، بيار ئه كهر و جهميله صولحو (هاوبه شان)، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ل ۵-۳۰.

اسماعيل شمس (دكتور)

- نصرالدوله بن مروان (حكا ۴۰۱-۴۵۳ق) و شيوه تعامل او با كردان، اعراب و ترکان، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۷۷-۱۸۶.

ئينا مه ده دسكاي

- سى شوينه وارى رۆژه لاتى كردستان، روبرت ه دايسون، عزيزه ت. نيكه بان (هاوبه ش)، وهرگيرانى له ئينگليزيه وه: چيا سديق، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۲۳۶-۲۴۰.

ئيرينا پوپوفا

- ناسه ربه خويى سياسى نه ته وه و رۆلى وهك هوكرى كه باب ته يانه له نه خشه دانانى ژيانى لاوانى كورددا، ناتاليا ئيسايف، د. پيشه وا خاليد (هاوبه شان)، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۶۷-۱۷۸.

(ب)

بازيل نيكيتين

- هوئراوهى ليريكى كوردى، وهرگير: دكتور نه جاتى عه بدوللا، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۳۳-۲۴۴.

(پ)

د. پيشه وا خاليد

- ناسه ربه خويى سياسى نه ته وه و رۆلى وهك هوكرى كه باب ته يانه له نه خشه دانانى ژيانى لاوانى كورددا، ئيرينا پوپوفا، ناتاليا ئيسايف (هاوبه شان)، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۶۷-۱۷۸.

پۆل وايت

- جياوازي نه ژادى له نيوان كوردان دا: كرمانجى، قزلباش و زازا، وهرگيرانى عه بدولكه ريم عوزيرى، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۱۳۷-۱۶۰.

الحويزي، العدد ١٢، ٢٠٢١، ص ٢٠٧-٢١٨.

(ج)

چيا سديق

- ئيمپراتورييتى مېتاني و پرسى كرۆنولۇجىيە پوخته كەي: چەند تاوتويكردينكى كۆنەناسىيانە، (وهرگيران)، پيداچوونەو: دكتور كوزاد محەمد ئەحمەد، ژمارە ١٠، ٢٠١٩، ل ١٦١-١٧٦.

- سى شويئەوارى پوژھەلاتى كوردستان، پوئرت ه دايسون، ئيننا مەدقەدسكاي، عزيزەت ئو. نيگەهبا (هاوبەشان)، (وهرگيرانى له ئينگليزيههه)، ژمارە ١٢، ٢٠٢١، ل ٢٣٦-٢٤٠.

(ح)

حەسەن قازى

- چوارده بەلگەنامەى حكومەتى ميللى كوردستان له مەهاباد، (به هاوبەشى له گەل جەعفەر حوسين پوور (هيدى)، ژمارە ٢، ٢٠١٠، ل ١٠٣-١١٦.

حەسەن عەبدولكەريم

- ناميلكەى دەست نيشانكردى خيالاتى دانىشتوى دەورووبەرى سابلاغى موكرى، محەمد جەوادى قازى، وهرگيران له فارسىيەهه: حەسەن عەبدولكەريم، ژمارە ١، ٢٠٠٩، ل ٦١-٨٢.

- ژيانكى پر له كويرةوهرى، (بيروهرى)، ژمارە ٩، ٢٣٩-٢٤٤.

حسين حەسەن كەريم

- وصية مولانا خالد النقشبندى، العدد ١، ٢٠٠٩، ص ٣٤١-٣٧٨.

- رسالة العلم للعلامة ملا محمد الختي (الخطي)، العدد ٢، ٢٠١٠، ص ٣٠٣-٣٤٥.

- رسالة "ختم الوصايا" للشيخ محمد وسيم المردوخى المعروف بعلامة قلاچولان، (دراسة وتحقيق)، العدد ٣، ٢٠١١، ص ٢٠١-٢٤١.

- شرح مقدمة "نالي" لرسالة مناظر الانشاء، العدد ٤، ص ٢٧٣-٣٠٤.

- رسالة في الاعراب المحلي، تأليف: سيد علي الباني البرزنجي، العدد ٥، ١٣-٢، ص ١٠٩-١٣٨.

- زبدة المبدأ والمعاد: رسالة في علم الكلام لشيخ عبدالقادر المهاجر المردوخى السندجي (دراسة وتحقيق)، العدد ٦، ٢٠١٤، ص ٢٢٥-٢٤٤.

- خطاب لملا عبدالله الجلي، (دراسة وتحقيق)، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ١٠٧-١٢٩.

- رسالة في علم المنطق، للحاج يوسف محمد شريف، (دراسة وتحقيق)، حسين حسن كريم، العدد ٨، ٢٠١٦، ص ٦٣-١٠٢.

- رسالة "مشاراة في الداسنية"، للملا عبدالرحمن الجلي ابن ملا عبدالله المعروف ب(كاكى جلي)، (دراسة وتحقيق)، العدد ٩، ٢٠١٧، ص ٢٩-٥٨.

- كاريگەرى زانايانى جەليزادە لە گەشەپيدانى شارستانيتى كويەدا، ژمارە ١٠، ٢٠١٩، ل ٥٥-٨٦.

- ژيانى كەسى و زانستى مەلا مەرفى قازى، ژمارە ١٢، ٢٠٢١، ل ١٨٧-٢٠٦.

حسين قاسم العزيز (الدكتور)

- نقد وبيان لجوانب من سيرة ابن خلكان، الدكتور حسين قاسم العزيز، العدد ٤، ٢٠١٢، ص ٢١٥-٢٣٤.

- مصادر تأريخ العرب والاسلام لمؤرخي العرب والمسلمين في القرون (٢-٩هـ/٨-١٥م) المطبوعة حتى عام ١٩٧٠، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ١٨٥-٢٠٨.

- أثر النقد في التطور العلمي: ملاحظات تطبيقية في مؤلفات تاريخية، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ١٧١-٢٣٦.

حيسامهدين نه قشبهندى (دكتور)

- چەند سەرنجىكى رەخنەگرانەى ميژووى سەبارەت بە نووسينەكانى محەمدئەمين زەكى بەگ لەبارەى ميژووى كورد و كوردستانەو لە سەردەمى ئيسلامىدا، (فايليكى تاييەت بە ئەمين زەكى بەگ)، ژمارە ١، ٢٠٠٩، ل ٢٩٥-٣٢٢.

- أصل تسمية شهرزور ومعناها، العدد ١، ٢٠٠٩، ص ٤٣٥-٤٤١.

- شوئەوارەكەى دەربەندى بازيان، بەپيى بەلگەنامەى عوسمانى، پاشماوہى قەلا كۆنە، ژمارە ٢، ٢٠١٠، ل ١٥-٢٠.

- المئذنة المظفرية في أربيل، العدد ٢، ٢٠١٠، ص ٢٦٩-٢٧٢.

- عشيرة هموند ونفي قسم منها إلى بلاد الاناضول وليبيا في أواخر الثمانينات من القرن التاسع عشر (دراسة وثائقية)، العدد ٣، ٢٠١١، ص ٢٣١-٣٧٨.

- الاتابكيات في بلاد الكرد وتأثيراتها على سكانها من الكرد، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ٥٧-٨٠.

- پۆژی ٦ ئیلوولی ١٩٣٠ی سلیمانی به پیتی به لگه نامه گه لی نه پیتی بریتانیا و به لگه نامه ی دیکه، ژماره ٦، ٢٠١٤، ل ٧-٢٦.

- عبدالرزاق بدرخان و محاکمه فی طرابلس الغرب وفق وثيقة عثمانیة، العدد ٦، ٢٠١٤، ص ٢٤٥-٢٥٨.

- احتفالات المولد النبوي الشريف في أربيل في عهد مظفرالدين گوکبری، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ٢٣٧-٢٤٠.

- شوینی شاری کونی شاره زوور (نیم ئه ز رای)، پاشماوه ی (خورمال) ی ئیستایه، نهک (بیستان سوور)، دکتور حیسامه دین نه قشبه ندی، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ٣٢١-٣٤٧.

(خ)

خالد ته وه کولی (دکتور)

- مۆدیلی ناسیونالیستی محمه دئه مین زه کی به گ و پرۆژه ی کومه لایه تی له کوردستان، (فایلیکی تایبه ت به ئه مین زه کی به گ)، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ٣٢٣-٣٣٦.

خه لیل عه لی موراد (دکتور)

- صفحات من دفتر ذکریات العلامة محمدا مین زکی بگ، الترجمة من التركية العثمانیة، (ملف خاص بآمین زکی بگ)، العدد ١، ٢٠٠٩، ص ٢٣٧-٢٧٢.

- بغداد قبیل الحرب العالمیة الاولى من خلال کتاب: (بغداد وصوک حادثه ضیاعی) لمحمدا مین زکی بگ (١٨٨٠-١٩٤٨)، العدد ٣، ٢٠١١، ص ٢١٥-٢٢٩.

- المفهوم الاداري والجغرافي لمصطلح (کردستان) في مصادر العهد العثماني، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ٥-٢٢.

(د)

دارا عه تار

- سلیمانی قبيله گاهی توفیق وه بی بو، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ٢٤٥-٢٤٨.

ده بلیو. جی. ئه لفینستون

- کیشه ی کورد، له ئینگلیزییه وه وه رگێرانی: دکتور یاسین سه رده شتی، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ١٨٥-١٩٧.

(پ)

په حمه توللا موعته مه دزاده "مه عته مه دی"

- ئاژاوه ی سمکو (نیسانی ١٩٢١ تا کانوونی دووه می ١٩٢٢)، وه رگێرانی: محمه دی حه مه باقی، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ٢١٣-٢٦٦.

په فیک سالح

- پیرست (ئیندیکس) ی خولی یه که می گو فاری "ده نگی گیتی تازه" (١٩٤٣-١٩٤٥)، (ئاماده کردن)، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ٤٤٣-٤٧٩.

- پیرستی "گو فاری کۆری زانیاری کورد" "کۆری زانیاری عێراق- ده سته ی کورد"، (ئاماده کردن)، ژماره ٢، ٢٠١٠، ل ٣٤٩-٣٨٢.

- پیرستی سه رجه می ژماره کانی گو فاری کۆلیجی ئه ده بیات، (ئاماده کردن)، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ٣٧٧-٣٨٠.

- پیرستی گو فاری "به یان - شه فه ق"، (ئاماده کردن)، ژماره ٤، ٢٠١٢، ل ٣٧١-٣٧٧.

- کتابات غیر منشورة للعلامة توفیق وه بی بک، إعداد:

رفیق صالح: (١) أصل اسم خورمال، (٢) الباطنية في كوردستان، (٣) القراقویونلیة والقرا برانلیة، (٤) الملك الشاب كما عرفته، (٥) عذاب الشعب الكردي وحيرته، (٦) كلمة توفیق وه بی بک في حفلة تأبين الملكة عالیة، (٧) كلمة توفیق وه بی بک في تأبين اللواء الركن غازي الداغستاني، (٨) صفحات من ذکریات في يوم تأسيس الجيش العراقي الباسل، العدد ١١، ٢٠٢٠، ص ٥-٢٤.

- پیرستی گو فاری ژین (ژماره ١-١٢)، ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ٣٦١-٣٩٠.

په زئاژه ری شه هر په زایی

- پاسپیردراوی ئیمه له مووسل (سالی ١٣٣٧/١٩١٩ز)، وه رگێرانی: دکتور کارزان محمه د، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ٣٤٨-٣٥٣.

په وه ند سه باح

- له ناوچوونی میرنشینه کوردییه کان: کاریگه ری چاکسازییه کانی عوسمانی و په یوه ندییه نیوده وه لته ییه کان له سه ر کوردستان له نیوه ی یه که می سه ده ی نۆزده یه م دا، مایکل ئیپیل، (له ئینگلیزییه وه وه رگێرانی)، ژماره ١١، ٢٠٢٠، ل ١٢٧-١٥٢.

- شه به ک و کاکه بی: بزواتی ئه تنیکی له کوردستانی عێراق، میشل لیزینیرگ، (وه رگێرانی له ئینگلیزییه وه) ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ٢١٩-٢٣٥.

پۆبرت هه دایسون

- سی شوینه واری پۆژه ه لاتی کوردستان، وه رگێرانی له ئینگلیزییه وه: چیا سدیق، ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ٢٣٦-٢٤٠.

(ز)

زرار سدیق توفیق (دکتور)

- دهرمانسازیی کوردستان له سهدهکانی ناوهراستدا، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۵-۹.
- کردستانی کرکوک و اطرافها خلال العصور الوسطی، العدد ۴، ۲۰۱۲، ص ۲۶۷-۲۷۱.
- زانیاری نو له باره هه ندیک شوینی میژوویی کوردستانه وه، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۴۵-۵۶.
- شاری سلیمانی: خویندنه وه یه کی دی بۆ میژوویی بنیاتانی، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۱۲۷-۱۳۳.
- کوردانی شه به ک - شه به ک له نیوان راستیه میژوویییه کان و شیواندنی نه یاران دا، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۳۹-۵۷.
- ناسینه وه ی چوار که سیتی: پیرمه نصور، سه یید صادق، ئیبراهیم سه مین، پیریادی، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۲۳-۳۲.

- کورده ره سوولیه کان، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ل ۱۳-۱۶.
- الموسیقی مظفر بن الحسین بن المظفر الحسکفی (القرن ۹هـ/۱۵م) ورسالته فی علم الموسیقی، (تقدیم و مراجعه) یوسف بالوکن، العدد ۱۰، ۲۰۱۹، ص ۱۲۱-۱۳۸.
- عملات الامیر دیسم بن ابراهیم الکردي، أ. أ. بیکوف، ترجمه من الروسية الدكتور مصلح البوتاني، (تقدیم و مراجعه)، العدد ۱۱، ۲۰۲۰، ص ۱۱۵-۱۲۶.
- کتیبی "بووژاندنه وه ی میژوویی زانیانی کورد له ریگهی ده ستخته کانیانه وه"، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۴۷-۱۶۲.

زۆراب ئه لویان

- کورد له هه نگاریای عوسمانی، له ئینگلیزییه وه وه رگێران: عه بدولکه ریم عوزیری، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۴۹-۱۶۴.

(ژ)

ژان لوویی به کی گرامۆن

- چوار نامه ی شه ره ف به گی به دلیسی (۱۵۱۶-۱۵۲۰ز)، (لیکۆلینه وه کانی تورک و سه فه وی)، وه رگێر: دکتور عه بدوللا مه ردۆخ، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۸۱-۱۰۲.

(س)

سه عید فه رۆژ

- سی برا و سی سورگونین په یمانا لۆزانی: عه لی

عیلمی، زهینه لعابدین و مه سهوود فانی زاده، ژماره ۱۱، ۲۰۲۰، ل ۱-۲۹. (به پیتی لاتینی).

- له شکره ک دیرۆکزان، شاعیر و فه لسه فه قان: محه مه ده مین فه یزی (۱۸۶۲-۱۹۲۹)، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۹-۵۴.

سه یید سه باح حسه یینی

- شاری خامۆش: گۆرستانی شیخ محه مه ده باقیری سنه، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۳۹-۱۷۶.
- سه پان (عه بدولحه مید حوسیتی) - به ره مه یکی بلآونه کراوه ی مه حویی شاعیر: نامیلکه ی (به رگی سه بز)، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۳۱۶-۳۳۰.
- پینچ به لگه نامه ی میژوویی سه باره ت به رۆژگاری جهنگی چالديران، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۳۳۱-۳۵۰.
- خانه واده شیخ عثمان سراج الدین، دکتور محه مه د موکری، (ئاماده کردن)، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۱۷-۱۳۸.
- سفرنامه حج، (تهیه کننده)، شماره ۱۰، ۱۹۱۹، ص ۱۷۷-۲۲۴.
- زبدة التواریخ، تألیف ملا محمد شریف قاضي، (ویرایش و پژوهش)، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۲۶۳-۳۵۸.

سه ربه ست که رکوکی

- شه هبال "رساله مصوره"، هه ندی بابه تی پیوه نیدار به کورد، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۳۷-۵۲.

سدیق سالح، لاس

- وته ی ژماره، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۳-۴.
- "کومه لی سه ربه خویی کوردستان" له چه ند به لگه نامه یه کدا، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۱۴۳-۱۷۴.
- کلمه العدد، العدد ۱، ۲۰۰۹، ص ۳۳۷-۳۴۰.
- له به لگه نامه کانی جوولانه وه ی شیخ محموودی حه فید، (ساغکردنه وه)، (به شی یه که م)، ژماره ۲، ۲۰۱۰؛ ل ۱۵۵-۲۱۲. (به شی دووهم)، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۶۷-۱۲۳؛ (به شی سییه م)، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۱۰۷-۱۳۶؛ (به شی چواره م)، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۰۹-۲۳۲؛ (به شی پینجه م)، به لگه نامه ی دیکه سه باره ت به جوولانه وه ی شیخ محموودی حه فید، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۹۳-۱۲۶؛ (به شی شه شه م)، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۲۵۴-۲۸۳؛ (به شی هه وته م)، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۸۷-۲۱۲.

- هه ندی سه رنج سه باره ت به زاروه ی دهره به گایه تی و باسی چه ند راستیه کی جیهانی عوسمانی، جان لویس باکی گرامۆن، (وه رگێران)، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۹۷-۱۰۶.

- کورد و کوردستان له گوڤاری "لغة العرب" دا: (وهرگیزان)، (بهشی یهکهه) شوکری فهزلی، حال وباری ئیزدیهکان، دوو ئینگلیزی دیلی لای شیخ مهحمودی کورد، قهزای رانیه، کوچه رانی ئاسووری له عیراق، زیانی کولله، له موته سه ریفیه تی مووسل، ئاخوړه تازه کانی سواره ی کهرکووک ته واکران، لیوای سلیمانی، کوتایی حوزه یران، تورک سهرانی کورد و مهزنه شوږشگیزان له ناوده بهن، دهست کیشانه وهی وهزاره تی سه عدوونی و پیکهیتانی وهزاره تی عهسکه ری، سمکوی کورد و هه لاتنی، ناحیه ی بازیان، بۆ له ناوبردنی کولله، کاره کانی کومپانیای نه وتی تورکی، کوچی دواپی سلیمان نه زیف بهگ، سالاروده وله و سمکۆ، ته له فون له شاره کانی عیراق، پرۆزه ی ئاودی، ژیاننامه ی بیتووشی، گه له گورگیك چوار پینوار له ناوده بهن، کرینه وهی گه رای کولله، بینای تازه له هه ولیر، چهند قه لایک له قهره داغ، گه یشتنی لیژنه ی سنوورکیشان، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ۲۲۷-۲۳۶؛ (بهشی دووههه): له نیوان دوو خیلی کوردا، الحقوق، مهبعووسانی عیراق، پشیوی له ئیران، دهستگیرویلی جهنگ له سه لاحتیه ی سهر به مووسل، بازرگانی ئه مسال له نیوان ولاتی ئیمه و ولاتی دراوستیانی ئیرانیمان دا، چهند به سه رهاتیک له هه والی کوردستان، چه ته له قورفه و ئه بی غریب، ههنگبرین یا ههنگوین کوکرده وه له کورده واری دا، ده رده مهه، گرانی تووتن، کومه کی مهنده لی (بهنده نیجین)، هاتی حاکمی لوپستان، ریگره کانی ئیران، فتوی زانیانی عیراق له جهنگی به لقان دا و توقینی مه سیحیه کان له بهغدا، بارانیک به تاو له بهدره، کومه کی حاکمی لوپستان، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ۲۰۵-۲۱۲؛ (بهشی سییهه)، کولله له دهووبه ری نسیبین، لیوای سلیمانی، کوردانی ئیستا، قوتابخانه ی ئه عدایی شهوانه له دیاربه کر، ئه نجومه نی گشتی له بهغدا و ئه ندامه کانی، وشه ی کوردی له عه ره بیی مووسلی دا، ری خانه قین، کوپی شیخی به رزان له ئاکری-عهقر، کانگاکانی نه وتی سروشتی له عیراق، کانگاکانی قیر، بنه مالهی حهیده ری، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ۱۶۱-۱۸۳؛ (بهشی چوارهه)، دوو دیله بریتانییه که، نهوت له کهرکووک، بیباد، کاکه بی، هه واله کانمان، سهرما و بهفر، کاره ساتیک له ناوچه ی بهدره،

نهخویشی مهه له شهنگار، کردنه وه و چاککرده وهی ریگهوبان له لیوای مووسل، زمانی کوردی، شوږش له ئیران، مهحموور نهک گویر، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ۲۸۷-۲۹۷؛ (بهشی پینجهه)، لیوای مووسل، یه زیدی تی، سه بارهت به حوکمدارانی کلس (یا کلز)، شه ره فودین محمه د له بهلگه نامه یه کی کون دا، مهقامی شیخ عادی (دیری یوحنای یه شووعی سیرانه)، یه زیدی تی، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ۱۶۶-۱۹۱؛ (بهشی شه شههه)، قه له م حاجی، لیوای دیاله، سه بیح نه شئت بهگ، به یاننامه ی نوینه ری هه ره بالای دهوله تی ئیمپراتوری ئیران، وهزاره تی سه عدوونی، دهستووری زمانی کوردی (توفیق وهه بی بهگ)، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ۳۷۱-۳۸۶؛ (بهشی حوتههه)، ته واکردنی باسی مهنده لی، لیوای کووت، گوپی پیغه مه بهر دانیال، که ره نیل لوره نس له کوردستان و سووریا و پرۆهه لاتی ئوردن، جه عفه رپاشا عهسکه ری، بغداد و صوک حاده ضیاعی، قه واله یه زیدییه کان، لیوای کهرکووک، جه زیره ی ئین عومه ر، ئه حمه دپاشا تهیموور، هه زار سه ربازی تورک، لیوای ئه ریل، نسیبین یا نزیب، ئه تله سی عیراق، کهرکووکی تازه، ناکوکی له سه ر سنووری عیراق، شوږشی کورد له تورکیا، شوږشی کورد له نیوان تورکیا و ئیران، ئالتون کوپی له میژوودا، لیوای سلیمانی، سه رنجدانیک میقامه کانی عیراقی، گورانی هاوچه رخی عیراقی، نزیب و نسیبین، به یاننامه یه کی ره سمی رووداوه که ی سلیمانی له ۶ ئه یلولی ۱۹۳۰ دا، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ۳۵۵-۳۸۸؛ (بهشی هه شتهه)، پشیوی له کوردستان، نیردراوه کانی شوینه واری کون له عیراق، نهفتخانه، کوچی دواپی ریژدار ئیبراهیم حهیده ری، خوړپه رستان له میژوودا، دهقه ئایینییه کانی یه زیدی، کوچی خیلی میران بۆ سووریا، پی راگه یان دنیکی ره سمی سه بارهت به رووداوه کانی سلیمانی، به یات، سه رکوتکردنی جموجووله کانی شیخ مهحمودی کورد، وشه ی کوردی به ئه سل فارسی، خوړا ده ستکرده وهی شیخ مهحمود به حکومهت، دهست نیشان کردنی ناوچه کانی دادگا گه وره کانی عیراق، هه لوه شانده وهی هیندی قهزا، وشکه که لهک له باکووری عیراق، خو به دهست دانه وهی شیخ مهحمودی دزلی و

به‌ندکردنی له به‌غدا، گاله‌کردن به سولتانیکی دیکه‌ی سولتانه‌کانی هه‌ورامان، قایمقامی قه‌زای سنجار، سه‌رکه‌وتنی سوپای عیراق، به‌دره و جه‌سسان یا بادریا و باکسیا، پانکه، نه‌خشه‌ی باکووری عیراق، له‌نیوان ئێران و عیراق‌دا، کفرزی، شه‌ری سه‌ربازانی تورک ده‌کا، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ٢٤٩-٢٧١؛ (به‌شی ئۆیه‌م) به‌نبۆنه‌ی بلابوونه‌وه‌ی ده‌قه دینییه‌کانی یه‌زیدییه‌وه که له "لغه‌ العرب"‌دا ئاماژه‌ی پێ‌دراوه: کورد، کورد و یه‌زیدی، وردکردنه‌وه‌ی قسه‌کانی سه‌باره‌ت به یه‌زیدی، بنچینه‌ی یه‌زیدی له میژوودا (١)، بنچینه و میژووی یه‌زیدییه‌کان (٢)، باوه‌ری یه‌زیدی، پێ‌هه‌لبێن له مه‌سه‌له‌ی یه‌زیددا، باوه‌ری ئێبن‌ته‌یمیه سه‌باره‌ت به یه‌زید، به‌رامیه، ته‌ختی یه‌زید، بنچینه و میژووی یه‌زیدییه‌کان (٣): گێڕانه‌وه‌ی جیاجیا له‌باره‌ی دینی یه‌زیدییه‌وه، ژياننامه‌ی شیخ عه‌دی، وه‌سفی، رووداوی دووگیانی دایکی به‌و و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی، چۆن تێ‌ده‌کوشا، سه‌رده‌میک که ئه‌وی تێ‌دا په‌یدا‌بوو، باوه‌ری، ئادابی ره‌فتاری، رێبازی سو‌فییانه‌ی: نه‌فه‌رت‌نه‌کردن، ژماره ١١، ٢٠٢٠، ل ١٥٣-١٧٠.

- دوو دۆزینه‌وه‌ی گ‌رنگ: شیعریک‌ی بلابونه‌کراوه‌ی گ‌وران، ژماره‌یه‌کی پ‌وژنامه‌ی "السليمانية"، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ١٩٨-٢٠٤.

- که‌شک‌ۆلیکی ده‌ست‌نووسی نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌مین، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ٧٩-٩٠.

- سیتهم ئه‌لف‌وبێی کوردی: هه‌وله‌که‌ی مسته‌فا پاشا یامولکی، س‌دیق س‌ال‌ح، ژماره ١٠، ٢٠١٩، ل ٨٧-١٢٠.

- گه‌نجینه‌ی به‌لگه‌نامه، (ئاماده‌کردن): (به‌شی یه‌که‌م) له باب‌ه‌ته‌کانی بلاوکراوه‌ی هیوا، نامه‌ی عه‌لی که‌مال‌به‌گ، یه‌که‌م ژماره‌ی بانگی حه‌ق، نامه‌ی س‌ال‌ح زه‌کی ص‌احی‌ب‌ق‌ران، به‌یان‌نامه‌ی ئه‌ربیللی ه‌اشم نا‌هید، شیعریک‌ی بلابونه‌کراوه‌ی ه‌یمن، مه‌قب‌و‌وسی ئیعانه‌ی می‌لله‌ت، ژماره ١٠، ٢٠١٩، ل ٢٤١-٣٠٨؛ (به‌شی دووهم) نه‌خشه‌ی کوردستان ١٩٤٧، کێشه‌ی کورد (سی‌ بیرخه‌ره‌وه)، سی. جی. ئه‌دم‌وندز، کاریه‌گریی بلابوونه‌وه‌ی میژووه‌که‌ی مه‌مه‌ده‌مین زه‌کی‌به‌گ، نامه ب‌و‌ ما‌جید مسته‌فا، نووسینیکی بلابونه‌کراوه‌ی مه‌لا جه‌میل به‌ندی پ‌وژبه‌یانی، دیارییه‌کانی

عه‌بدول‌رحیم ره‌حمی هه‌کاری، راپ‌و‌رت سه‌باره‌ت به‌ خوێندن له قوتابخانه‌ی کوردی‌دا (ره‌فیق حل‌می)، ژماره ١١، ٢٠٢٠، ل ١٨٥-٢٦٠.

سعد بشیر أسکندر (دکتور)

- الجماعة الكردية في بغداد بين تحديات الواقع ومتطلبات البناء والتحول (١٩٩١-٢٠٠٦)، العدد ٢، ٢٠١٠، ص ٢٧٣-٣٠٢.

- وضع الكتاب في العراق: بين إرث ثقيل وتحديات الإرتقاء، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ٨١-٩٦.

- حروب وانتفاضات وغزوات وإرهاب (نهب الممتلكات الثقافية العراقية ومحاولات استردادها)، العدد ٦، ٢٠١٤، ص ٢٥٩-٢٦٥.

سه‌ع‌دی عوسمان هه‌رووتی (دکتور)

- ظهور الامارة البابانية (دراسة تحليلية حول تأسيس الإمارة البابانية وأصل البابانيين، العدد ٣، ٢٠١١، ص ٢٧٩-٣٠٠.

- پێ‌وه‌ندییه‌کانی عیراق و کورد و سو‌قیه‌ت له یادداشتیک‌ی س‌الی ١٩٧١ی بریتانیادا، ژماره ٥، ٢٠١٣، ل ٢٤٥-٢٥٥.

- رێبازی نووسینه‌وه‌ی میژوو له هه‌ری‌می کوردستان‌دا (خوێندنه‌وه‌یه‌ک ب‌و‌ نامه زانک‌ویییه‌کانی د‌و‌ای راپه‌رین)، ژماره ٦، ٢٠١٤، ل ١٣٤-١٤٠.

ستیفانی ک. وتشارک

- تعامل جديد مع الكرد: السياسة البريطانية تجاه الكرد في العراق ١٩٤١-١٩٤٥، ترجمة: الدكتور شمال الحويزي، العدد ٦، ٢٠١٤، ص ٢٦٦-٢٨١.

ستیفان وینتر

- اكراد سورية في مرآة مصادر الأرشيف العثماني خلال القرن الثامن عشر الميلادي، ترجمة: نضال محمود حاج درويش، العدد ٦، ٢٠١٤، ص ٢٨٢-٢٩٨.

سوداد رسول

- ئه‌ب‌وبه‌کر ئه‌فه‌ندی، زانای کورد له ئه‌فه‌ریقای باشوور، ژماره ١١، ٢٠٢٠، ل ٢٥-٦٠.

- زمانی کوردی له باشووری قه‌ف‌قاز (١٩٢١-١٩٩١)، ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ٥٥-١٠٦.

س‌وعاد مه‌مه‌د خ‌در (دکتور)

- هه‌ندی سه‌رنج سه‌باره‌ت به زاراوه‌ی ده‌ره‌به‌گایه‌تی و باسی چه‌ند راس‌تییه‌کی جیهانی عوسمانی، جان لو‌یس باکی گرام‌و‌ن، (وه‌رگێ‌ران)، ژماره ٤، ٢٠١٢، ل ٩٧-١٠٦.

- ملاحظات ووثائق حول حصار "وان" المتكرر في القرن السادس عشر (دراسات تركية - صفوية في القرن التاسع عشر)، (ترجمة)، جان لويس باكي غرامون، العدد ٤، ٢٠١٢، ص ٢٣٥-٢٦٦.

- بعض الملاحظات حول مفردة الاقطاع مع ذكر بعض حقائق العالم العثماني، (ترجمة)، جان لويس باكيه غرامون، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ٣٧-٤٤.
(ش)

شهريار عدل

- چوارنامه‌ی شهره‌فبه‌گی به‌دلیسی (١٥١٦-١٥٢٠ز)، (لیکۆلینه‌وه‌کانی تورک و سه‌فه‌وی)، وهرگیز: دکتور عه‌بدوللا مه‌ردوخ، ژماره ٢، ٢٠١٠، ٨١-١٠٢.

شمال الحویزی (الدکتور)

- تعامل جدید مع الكرد: السياسة البريطانية تجاه الكرد في العراق ١٩٤١-١٩٤٥، (ترجمة)، ستيفاني ك. وتشارك، العدد ٦، ٢٠١٤، ص ٢٦٦-٢٨١.
- التعبئة الحضرية في كردستان العراق أثناء الإنتداب البريطاني: السليمانية (١٩١٨-١٩٣٠)، جوردی تيجیل جورجيس، العدد ١٢، ٢٠٢١، ص ٢٠٧-٢١٨.

(ع)

عه‌بدوره‌قیب یوسف

- دۆزینه‌وه‌ی شوینی شاری شاره‌زوور (نیم ئەز راه) له بیستان‌سوور، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ٥-٣٨.

عبدالفتاح علي بوتاني (الدکتور)

- محمدامین زکی خلال کتابه "خلاصة تاریخ الكرد وکردستان من أقدم العصور التاريخية حتى الآن"، (ملف خاص بـ"امین زکی بگ")، العدد ١، ٢٠٠٩، ص ٢٧٣-٢٩٤.

عه‌بدولعه‌زیز یامولکی

- له کوشتاری ئه‌رمه‌نه‌کان‌دا کێ تاوانباره‌؟، وهرگیزانی له تورکییه‌وه: لاوک (دکتور موکه‌ره‌م تاله‌بانی)، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ٢٨٣-٢٩٤.

عه‌بدولکه‌ریم عوزیری

- به‌شداری ئیتالی له کوردناسیدا (سه‌ده‌ی سیازده‌م و سه‌ده‌ی بیسته‌م)، میزیلا گالیتی، (وه‌رگیزان)، ژماره ٢، ٢٠١٠، ل ١٣٧-١٥٤.
- کورد له هه‌نگاریای عوسمانی. زۆراب ئه‌لویان، (وه‌رگیزان)، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ١٤٩-١٦٤.

- جیاوازی نه‌ژادی له‌نیوان کوردان‌دا: کرمانجی، قزلباش و زازا، پۆل وایت، (وه‌رگیزان)، ژماره ٤، ٢٠١٢، ل ١٣٧-١٦٠.

عه‌بدوللا مه‌ردوخ (دکتور)

- "تاریخ دنابله"، سه‌رچاوه‌یه‌کی نوێ میژووی گه‌لی کورد، ئا. د. پاپازیان، وهرگیزان له فه‌ره‌نسییه‌وه، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ٢٠٥-٢٢٠.

- چوارنامه‌ی شهره‌فبه‌گی به‌دلیسی (١٥١٦-١٥٢٠ز)، (لیکۆلینه‌وه‌کانی تورک و سه‌فه‌وی)، ژان لووی به‌کی گرامون و شه‌هریار عه‌دل، (وه‌رگیزان)، ژماره ٢، ٢٠١٠، ل ٨١-١٠٢.

عدنان عبدالقادر کامل هوراماني (دکتور)

- فهرس مخطوطات مكتبة العالم الرباني الملا عبدالله الجروستاني، العدد ٩، ٢٠١٧، ص ٩١-١١٠.

عبدی حاجي (الدکتور)

- عشيرة الشكاك الكردية والنداء القتالي للشكاك الثائرين (عشرينات القرن الماضي)، ي. ي. فاسيليف، (ترجمة) العدد ٥، ٢٠١٣، ص ٢٥٦-٢٦٢.
- الكرد في الدوريات الروسية في القرن التاسع عشر، أ. و. بابيدونوستسيف، (ترجمة) العدد ١١، ٢٠٢٠، ص ١١٥-١٢٦.

عوسمان ده‌شتی (دکتور)

- له ده‌ستنووسه‌کانی دیوانی وه‌فایی: ده‌ستنووسی میرزا عیسی گه‌ورک، ژماره ٦، ٢٠١٤، ل ٤٧-٦٠.

عومه‌ر عه‌بدولعه‌زیز (دکتور)

- پوخته‌یه‌کی ژياننامه‌ی محمه‌د میهری دشه‌بی، ناسراو به (برهان الاسلام)، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ٢٤١-٢٥٣.

عماد عبدالسلام رؤوف (دکتور)

- نصوص جديدة في التأريخ الكردي في القرن الثامن عشر لمؤلف غير معروف، العدد ٢، ٢٠١٠، ص ٢٣٩-٢٥٠.
- قضية أراضی حمدي بگ بابان سنة ١٩٢١، العدد ٤، ٢٠١٢، ص ١٩٥-٢١٤.

عیرفان پارسا

- ده‌ستنووسه‌کانی مه‌لا سه‌عیدی سه‌رده‌ری، ژماره ٥، ٢٠١٥، ل ٣٥١-٣٦٠.

عیزه‌ت ئۆ. نیگه‌هبان

- سێ شوینه‌واری رۆژه‌لاتی کوردستان، روبرت هه‌ دایسون، ئیننا مه‌دفه‌دسکایا (هاوبه‌ش)، وهرگیزانی له ئینگلیزییه‌وه: چیا سدیق، ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ٢٣٦-٢٤٠.

(غ)

غانم محمد الحفو (الدكتور)

- الرؤية البريطانية للعراق وعلاقته بالقضايا الاقليمية والدولية عشية وغداة إنتهاء الحرب العالمية الثانية، العدد ٤، ٢٠١٢، ص ٣٠٥-٣٢٠.

(ف)

فاروق رهسول يهيا

- سه عیدی نوورسی "کوردی"، چه ردهیهک له خزمهتی زانستی و پۆشنییری، ژماره ٢، ٢٠١٠، ٨٠-٦٣ل

- عهبدولرهمان ناجم، ئهدهبیات، وهرگیران و ئامادهکردن: به هاوبهشی له گهله ئهمهه فاروق رهسول، ژماره ١٠، ٢٠١٩، ص ١٦٠-١٣٩.

فهریدوون نووری (دكتور)

- جایگاه خاندان اردلان در مناسبات خارجی دول صفویه و عثمانی (٩٠٧-١١٣٥هـ ق)، شماره ٤، ٢٠١٢، ص ٣٤١-٣٥٤.

فؤاد حه مه خورشید (دكتور)

- التقسيم الكولونيالي لكوردستان، الدكتور ماريا ت. اوشيا، (ترجمة)، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ٢٨٤-٣٠٣.

- الشعب الكوتي، ترجمة: العدد ٩، ٢٠١٧، ص ١٥٣-١٥٨.

(ک)

کارزان محهمهه (دكتور)

- راسپيردراوی ئيمه له مووسل (سالی ١٣٣٧ک/١٩١٩ز)، رهزا ئازهری شههرهزایی، (وهرگیران)، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ٣٤٨-٣٥٣.

که مال عهبدوللاهی

- تیکۆشه ریک له ئه رده لانه وه: سه ربوردهی ژیا نی سالح ئوقلیدۆس، ژماره ٥، ٢٠١٣، ل ٢٧٩-٢٨٦.

- ژیان و به سه رهاتی سه دیق حهیده ری، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ١٠٣-١١٦.

کۆزاد محهمهه ئه حمهه (دكتور)

- بايه خي خانه قين و گه رميان له بهر پۆشنایی سه رچاوه کۆنه کان دا، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ٧-١٧.

- زمانی کوردی ئه و دیو قوناغی هیندۆ- ئه وروپی (کورتیهک له سه ر پيشينه زمانه وانیه کان و کاریگه رییان)، ژماره ٢، ٢٠١٠، ل ٢١-٣٢.

- شوینه واریکی گرنگ... ده قیکی له بیرکراو، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ١١-٣٦.

- شانشیننی تورککو له سه رده می "زازییا" دا (ئه زموونی دامه زران و په له اویشتنی ده وه لته تیکی سه ربه خۆ له میژووی دیرینی کوردستان دا)، ژماره ٤، ٢٠١٢، ل ٥-٢٦.

- بۆ یه کهم جار له کوردستان دا بوو: ده ستبژارده یه کی داهینه کانی کوردستانی کۆن له سه رده مانی پیش میژوودا، ژماره ٥، ٢٠١٣، ل ٩٧-١٠٨.

- بیناسازی نوزی و گرنگیه که ی له میژووی بیناسازی میسۆیۆ تامیادا، (وهرگیران)، میرکو نوافک، ژماره ٦، ٢٠١٤، ل ١٤١-١٥٦.

- کونفیدراسۆنی میدی، (وهرگیران)، هیلاری گۆپینک، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ١١١-١٣٢.

- ئیمپراتوریه تی میتانی و پرسى کرۆنۆلوجیه پوخته که ی: چه ند تاوتویکردنیکی کونه ناسییانه، وهرگیرانی: چیا سدیق، (پیداچوونه وه)، ژماره ١٠، ٢٠١٩، ل ١٦١-١٧٦.

(گ)

گۆرد پۆلیس درایفه ر

- کیشه ی کورد، وهرگیر: ئه نوهری سولتانی، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ١٨-٣٠.

گۆفاری ژین

- ده ستنوسه کوردیه کانی "بنکه ی ژین"، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ٣٦١-٣٧٠.

- کۆستیکی گران، ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ٥-٦.

- فاجعة كبرى، العدد ١٢، ٢٠٢١، ص ٧-٨.

(ل)

لاوک (دكتور موکه ره م تاله بانی)

- له کۆشتاری ئه رمه نه کان دا کۆ تاوانباره ؟، عه بدولعه زیز یامولکی، (له تورکییه وه وهرگیرانی بۆ عه ره بی)، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ٢٨٣-٢٩٤.

(م)

ماریا ت. اوشيا (دكتور)

- التقسيم الكولونيالي لكوردستان، ترجمة: فؤاد حه مه خورشید، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ٢٨٤-٣٠٣.

مایکل ئیپیل

- له ناوچوونی میرنشینه کوردیه کان: کاریگه ری چاکسازیه کانی عوسمانی و په یوه ندییه نیوده وه لته تیه کان له سه ر کوردستان له نیوه ی یه که می سه ده ی نۆزده یه م دا، له ئینگلیزییه وه وهرگیران: ره وه ند سه باح، ژماره ١١،

۲۰۲۰، ۱۲۷-۱۵۲.

مه جید سالح

- هه‌ندی لاپه‌ره‌ی شاراو‌هی جه‌معییه‌تی کوردستان له زمانی به‌لگه‌نامه‌کانیه‌وه، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ۵۹-۷۸.
- قوتابخانه‌ی سلیمانی ناسیۆنالیزمی کوردی، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ۳۱-۵۴.

مامۆستا جه‌عفر (فازل که‌ریم)

- مه‌حوی: کیشی‌هی نیۆن هه‌لوێست و ناسنامه، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ۲۷-۴۶.

- خانای قوبادی، له‌نیۆن په‌یامی سیاسی و په‌یامی کولتووری، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ۱۳۹-۱۶۴.

- مه‌لای جزیری و کیشی‌هی تیگه‌یشتنی کوردۆسینتریک، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ۲۷-۴۶.

- باباته‌هیری هه‌مه‌دانی.. سه‌ره‌داوه‌کانی ئه‌فسانه و راستی، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ۱۳۱-۱۵۳.

مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی

- گه‌وه‌ری و گۆرانییه‌کانی: هه‌لبژارده‌یه‌ک له میژووی نویی کوردستان، وه‌رگێژ: دکتۆر نه‌جاتی عه‌بدوڵلا، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ۴۷-۵۶.

مه‌هاباد سالح

- پوخته‌ی کاروباری کاتی جه‌نگی جیهانی له کوردستانی جنووبی (به‌شی په‌که‌م)، (وه‌رگێژان)، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ۹۷-۱۴۲؛ (به‌شی دووه‌م)، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ۱۱۷-۱۳۵؛ (به‌شی سێیه‌م)، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ۱۶۵-۱۸۴.

مولانا خالد النقشبندی

- وصیه‌ی مولانا خالد النقشبندی، دراسة وتحقیق: حسین حسن کریم، العدد ۱، ۲۰۰۹، ۳۴۱-۳۷۸.

مه‌مه‌د جه‌وادى قازى

- نامیلکه‌ی ده‌ست‌نیشانکردنی خيالاتی دانیشتووی ده‌ورووبه‌ری سابلای مۆکری، له‌ فارسییه‌وه وه‌رگێژان: هه‌سه‌ن عه‌بدولکه‌ریم، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ۶۱-۸۲.

مه‌مه‌د حه‌مه‌باقی

- ئایینی ئیزدی، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ۳۲-۶۲.
- بیره‌وه‌ری سه‌باره‌ت به‌ سمکۆ، مه‌مه‌دصادق میرزا موعیززوده‌وله، (وه‌رگێژان)، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ۳۰۴-۳۱۵.

- ئاژاو‌هی سمکۆ (نیسانی ۱۹۲۱ تا کانونی دووه‌می ۱۹۲۲)، په‌حمه‌توڵلا موعته‌مه‌دزاده "موعته‌مه‌دی"،

(وه‌رگێژان)، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ۲۱۳-۲۶۶.

- بیره‌وه‌ری هه‌سه‌ن‌خان مه‌لیک‌زاده، (وه‌رگێژان له فارسییه‌وه)، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ۱۵۹-۲۳۷.

محمد فاروق شریف‌پور (دکتۆر)

- فرازه‌یی از زندگانی و تفکرات استاد علامه ملا عبدالله احمدیان، شماره ۱۱، ۲۰۲۰، ۹۱-۱۰۳.

مه‌مه‌دصادق میرزا موعیززوده‌وله

- بیره‌وه‌ری سه‌باره‌ت به‌ سمکۆ، له‌ فارسییه‌وه وه‌رگێژان: مه‌مه‌د حه‌مه‌باقی، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ۳۰۴-۳۱۵.

مه‌مه‌د عه‌بدوولی

- وصیت‌نامه‌ی اخلاقی - تاریخی حاج ملا احمد نودشی، شماره ۴، ۲۰۱۲، ۳۵۵-۳۷۰.

- فهرست توصیفی آثار خطی مولوی کرد در کتابخانه‌های ایران، شماره ۶، ۲۰۰۶، ۳۱۹-۳۴۴.

مه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی

- مذكرات محمود السنوي، العدد ۱، ۲۰۰۹، ۳۷۹-۴۳۴.

مه‌مه‌د مه‌سه‌وود مه‌مه‌د

- دوو به‌لگه‌نامه‌ی میژوویی ئه‌رشیفی بریتانیا، ئی. جه‌ی. ئار، (وه‌رگێژان)، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ۲۹۵-۳۳۰.

مه‌مه‌د مۆکری (دکتۆر)

- خانه‌واده‌ی شیخ عثمان سراج‌الدین، ئاماده‌کردنی: سه‌پان (عه‌بدولحه‌مید حوسینی)، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ۱۱۷-۱۳۸.

مه‌حمود په‌زا

- له‌ لاپه‌ره‌ گه‌شه‌کانی میژووی میرانی بابان، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ۱۶۵-۱۸۴.

مه‌سه‌وود مه‌مه‌د

- نامه بۆ شوکور مسته‌فا، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ۵-۲۲.

محسن محمد حسین (الدکتۆر)

- ثمن السکوت، العدد ۹، ۲۰۱۷، ۵-۱۱.

مصلح البوتانی (الدکتۆر)

- عمالات الامير ديسم بن ابراهيم الكردي، أ. أ. بيکۆف، الترجمة من الروسية، تقديم ومراجعة: الدکتۆر زرار صديق توفيق، العدد ۱۱، ۲۰۲۰، ۱۱۵-۱۲۶.

موده‌ررپس سه‌عیدی

- ئاو‌پدانه‌وه‌یه‌کی میژوویی له‌ کۆپه‌وی ۱۹۹۱، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ۷۹-۹۲.

میرکو نواک

- بیناسازی نوزی و گرنگیه‌ک‌ی له میژوی بیناسازی
می‌سۆپۆتامیادا، وەرگێڕانی دکتۆر کۆزاد محەمەد
ئەحمەد، ژمارە ٦، ٢٠١٤، ١٤١-١٥٦.
- ئیمپرتۆریەتی میتانی و پرسی کرۆتۆلۆجییه
پوخته‌ک‌ه‌ی: چەند تاوتۆیکردنیک‌ی کۆنەناسیانه،
وەرگێڕانی: چیا سدیق، (پیداچوونەوه)، ژمارە ١٠،
٢٠١٩، ١٦١-١٧٦.

میریل گالیتی

- بەشداری ئیتالی له کوردناسی دا (سەده‌ی سیازدهم و
سەده‌ی بیستم)، له ئینگلیزییه‌وه وەرگێڕان:
عەبدولکەریم عوزیری، ژمارە ٢، ٢٠١٠، ١٣٧-١٥٤.

میشیل لیزینبیرگ

- شەبەک و کاکه‌یی: بزواتی ئەتینکی له کوردستانی
عێراق، وەرگێڕانی له ئینگلیزییه‌وه: رەهەند سەباح،
ژمارە ١٢، ٢٠٢١، ٢١٩-٢٣٥.

میشیل فییتر

- گەشتەک‌ه‌ی میشیل فییتر بۆ کوردستان له سالانی
(١٦٦٣-١٦٧٤ز)، دکتۆر هەلکەوت حکیم له
فەرەنسییه‌وه کردووێه به کوردی، ژمارە ١، ٢٠٠٩،
٨٣-٩٦.

(ن)

ناتالیا ئیساڤا

- ناسەرەخۆیی سیاسی نەتەوه و رۆلی وهک
هۆکارێکی بابەتیانه له نەخشەدانانی ژیا‌نی لاوانی
کورددا، ئیرینا پۆپوفا، د. پیتشه‌وا خالید (هاوبه‌شان)،
ژمارە ١٢، ٢٠٢١، ١٦٧-١٧٨.

نادر کریمیان سردشتی (دکتۆر)

- تاریخ مدارس جدید (دوره قاجاریه) در کردستان،
(پژوهش و نیگار‌ش) شماره ٣، ٢٠١١، ٣٦١-٣٧٢.
- تأثیر صدیق انجیری آذر مهابادی بر پدر شعر نو
فارسی نیما یوشیج، شماره ٤، ٢٠١٢، ٣٢٣-٣٤٠.
- نسب‌شناسی و شناختنامه حضرت سلطان عبدالله
مشهور به "کوسه هجیج"، (مدفون در هجیج
هورامان)، شماره ٥، ٢٠١٣، ٢٣-٣٦.
- شرح مثنوی ملا حامد بیسارانی، شماره ٦، ٢٠١٤،
٣٠١-٣١٨.
- آثار ملا حامد بیسارانی در حوزه ادبیات عرفانی،
دکتر نادری کریمیان سردشتی، شماره ٧، ٢٠١٥،

ص ٨٩-١٠٦.

نەجاتی عەبدوللا (دکتۆر)

- بیلۆگرافیای کوردناسی، ژمارە ١، ٢٠٠٩، ١٩١-٢٠٤.
- گەوه‌ری و گۆرانییه‌کانی: هەلبژاردەیه‌ک له
میژوی نوێی کوردستان، مەلا مەحمودی
بایه‌زیدی، (وەرگێڕان)، ژمارە ٤، ٢٠١٢، ٤٧-٥٦.
- هۆنراوه‌ی لیریکی کوردی، بازیل نیکیتین،
(وەرگێڕان)، ژمارە ٥، ٢٠١٣، ٢٣٣-٢٤٤.
- کۆمەله‌ی یه‌کبوون و ئازادی (کۆمەله‌ی کوردی) له
به‌لگه‌نامه نه‌نیه‌یه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی فەرەنسه‌دا،
(به‌شی یه‌که‌م)، ژمارە ٦، ٢٠١٤، ٦١-٧٨؛ ژمارە ٦،
٢٠١٤، ٦١-٧٨؛ (به‌شی دووهم)، ژمارە ٧، ٢٠١٥،
١٥٥-١٧٠.

- سه‌فه‌نامه‌ی جۆن ماکدۆنالد کنبیه‌ر بۆ کوردستان
سالی ١٨١٤، (به‌شی یه‌که‌م)، له فەرەنسییه‌وه
وەرگێڕان: دکتۆر نەجاتی عەبدوللا، ژمارە ٨، ٢٠١٦،
٢٦٧-٢٨٢؛ (به‌شی دووهم)، ژمارە ٩، ٢٠١٧، ١٢٩-
١٤٨؛ (به‌شی سێهه‌م)، ژمارە ١٠، ٢٠١٩، ٢٢٥-٢٤٠؛
(به‌شی چوارهم)، ژمارە ١١، ٢٠٢٠، ١٧١-١٨٣؛
(به‌شی چوارهم)، ژمارە ١٢، ٢٠٢١، ٢٤١-٢٦٢.

نصیر الکعبی (الدکتۆر)

- أخبار الدولة الساسانية في تأريخ أربيل السرياني
(دراسة مقارنة بالمتون الپهلوية)، العدد ٢، ٢٠١٠،
ص ٢٥١-٢٦٨.

- فهرس توصيفي للآثار المخطوطة للدكتور حسين
قاسم العزيز المحفوظة في خزانة مؤسسة زين لإحياء
التراث الوثائقي والصحفي الكردي في السليمانية،
العدد ٣، ٢٠١١، ص ٣٤٣-٣٥٧.

- إتجاهات الكتابة العربية في دراسة تأريخ الدولة
الساسانية، العدد ٨، ٢٠١٦، ص ٣٣-٦٢.

نەوشیروان مسته‌فا ئەمین

- کورد له "معجم البلدان" ی "یاقوتی حەمه‌وی" دا،
ژمارە ٣، ٢٠١١، ٥٣-٦٦.

نەوزاد عەلی ئەحمەد

- نامه له ئیبراهیم ئەحمەده‌وه بۆ هۆمه‌ر شیخ
مووس، ژمارە ١، ٢٠٠٩، ١٧٥-١٩٠.

نضال مەحمود حاج دەرویش (دکتۆر)

- من واشوکانی إلى رأس العين (لمحة تاريخية عن
موقع تل فخرية وأهم مكتشفاته الأثرية)، العدد ٦،

٢٠١٤، ص ١٩٥-٢٢٤.

- اكراد سورية في مرآة مصادر الأرشيف العثماني خلال القرن الثامن عشر الميلادي، ستيفان وينتر، (ترجمة)، العدد ٦، ٢٠١٤، ص ٢٨٢-٢٩٨.
- تماثيل والواح العصر الحجري الحديث ما قبل الفخار في بلاد ما بين النهرين العليا (١٠٢٠٠-٦٨٠٠ ق.م)، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ٥٩-٨٧.
- الميديون وامتداد امبراطوريتهم، العدد ١٢، ٢٠٢١، ص ٨-٢٢.

(هـ)

هه لكهوت حه كيم (دكتور)

- گه شته كهی ميشيل فيبير بۆ كوردستان له سالانی (١٦٦٣-١٦٧٤ز)، ميشيل فيبير (وهركيران له فره نسييه وه)، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ٨٣-٩٦.
- هيوأ حه ميد شهريف (دكتور)
- خويندنه وهيه كي بابه تيانه ی كتيبي: گوتوبيژيكي ده گمهنی "توفيق وهه بی" (خويندنه وهيه كي ره خه گرانه)، ژماره ٤، ٢٠١٢، ل ٥٧-٩٦.
- هیلاری گۆپنیک
- كۆنفیدراسۆنی میدی، وهركيران: دكتور كۆزاد محه مه د ئه حمه د، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ١١١-١٣٢.
- هیمن عومه ر خۆشناو
- "در المجالس"ی مه لا مووسايی هه كاری (دهق و ليكۆلینه وه)، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ١٧-٢٧.

دووهم: پیرست به پیتی ناویشان

(ث)

- أصل تسمية شهرزور ومعناها، الدكتور حسام الدين النقشبندی، العدد ١، ٢٠٠٩، ص ٤٣٥-٤٤١.
- ئایینی ئیزدی، محه مه د حه مه باقی، ژماره ٢، ٢٠١٠، ل ٣٢-٦٢.
- أخبار الدولة الساسانية في تأريخ أربيل السرياني (دراسة مقارنة بالمتون الپهلوية)، الدكتور نصير الكعبي، العدد ٢، ٢٠١٠، ص ٢٥١-٢٦٨.
- المئذنة المظفرية في أربيل، الدكتور حسام الدين النقشبندی، العدد ٢، ٢٠١٠، ص ٢٦٩-٢٧٢.
- الجماعة الكردية في بغداد بين تحديات الواقع ومتطلبات البناء والتحول (١٩٩١-٢٠٠٦)، الدكتور سعد بشير اسكندر، العدد ٢، ٢٠١٠، ص ٢٧٣-٣٠٢.

- په سوول مهستی (١٨٢٣-١٩٠٨ز)، ژيان و بهرهمی له ئه رشيفی عوسمانی دا، ژماره ١١، ٢٠٢٠، ل ٦١-٩٠.
 - پيه ری دۆسيه ی کارگيری زانا و ناودارانی كوردستان له كتيخانه ی مه شيخه تی تورکیا، ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ١٠٧-١٤٦.
- (ی)

ي. ي. فاسيليڤا

- عشيرة الشكاك الكردية والنداء القتالي للشكاك الثائرين (عشرينات القرن الماضي)، ترجمة: الدكتور عبيد حاجي، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ٢٥٦-٢٦٢.
- ياسين سه رده شتی (دكتور)
- كيشه ی كورد، ده بلييو. جی. ئه لفينستون، (له ئينگليزيه وه وهركيران)، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ١٨٥-١٩٧.
- يوسف بالوكن
- الموسیقي مظفر بن الحسين بن المظفر الحصکفي (القرن ٩هـ/١٥م) ورسالته في علم الموسیقي، تقديم ومراجعة: الدكتور زرار صديق توفيق، العدد ١٠، ٢٠١٩، ص ١٢١-١٣٨.
- انساب الأكراد: وثيقة مهمة من القرن السادس عشر عن عشائر الأكراد وأنسابهم، العدد ١٢، ٢٠٢١، ص ١٦٣-١٦٦.

- ادب کردی گورانی، جه ميل پۆژبه يانی، شماره ٣، ٢٠١١، ص ٣٧٣-٣٧٦.
- الرؤية البريطانية للعراق وعلاقته بالقضايا الإقليمية والدولية عشية وغداة إنتهاء الحرب العالمية الثانية، الدكتور غانم محمد الحفو، العدد ٤، ٢٠١٢، ص ٣٠٥-٣٢٠.
- المفهوم الإداري والجغرافي لمصطلح (کردستان) في مصادر العهد العثماني، الدكتور خليل علي مراد، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ٥-٢٢.
- الاتابكيات في بلاد الكرد وتأثيراتها على سكانها من الكرد، الدكتور حسام الدين النقشبندی، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ٥٧-٨٠.
- ئاوردانه وهيه كي ميژووی له كۆپه وی ١٩٩١، موده رريس سه عیدی، ژماره ٦، ٢٠١٤، ل ٧٩-٩٢.

- انسحاب الأكراد: وثيقة مهمة من القرن السادس عشر عن عشائر الأكراد وأنسابهم، يوسف بالوكن، العدد ١٢، ٢٠٢١، ص ١٦٣-١٦٦.

(ب)

- بايه‌خى خانه‌قين و گهرميان له‌به‌ر پوڤشنايي سه‌رچاوه كوڤنه‌كان‌دا، كوژاد محمەد ئەحمەد (دكتور)، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ٧-١٧.

- بيبيلوگرافياي كوردناسي، دكتور نه‌جاتي عەبدوللا، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ١٩١-٢٠٤.

- به‌شداري ئيتالي له كوردناسي‌دا (سه‌ده‌ي سيارده‌م و سه‌ده‌ي بيسته‌م)، ميترىلا گاليتي، وه‌رگيران له ئينگليزييه‌وه: عەبدولكەريم عوزيري، ژماره ٢، ٢٠١٠، ل ١٣٧-١٥٤.

- بغداد قبيل الحرب العالمية الاولى من خلال كتاب: (بغداد وصوك حادثه ضياعي) لمحمدامين زكي بك (١٨٨٠-١٩٤٨)، (دراسة وثائقية)، الاستاذ الدكتور خليل علي مراد العدد ٣، ٢٠١١، ص ٢١٥-٢٢٩.

- بعض الملاحظات حول مفردة الاقطاع مع ذكر بعض حقائق العالم العثماني، جان لويس بالكيه گرامون، ترجمة الدكتور سعاد محمد خضر، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ٣٧-٤٤.

- بۆ يه‌كه‌م جار له كوردستان‌دا بوو: ده‌ستبازده‌يه‌كي داهيتانه‌كاني كوردستاني كون له سه‌رده‌ماني پيش ميژوودا، دكتور كوژاد محمەد ئەحمەد، ژماره ٥، ٢٠١٣، ل ٩٧-١٠٨.

- به‌لگه‌نامه‌ي ديكه سه‌باره‌ت به جوولانه‌وه‌ي شيخ محموودي حەفيدي، سديق سالح، ژماره ٦، ٢٠١٤، ل ٩٣-١٢٦.

- بيناسازي نوزي و گرنگيه‌كه‌ي له ميژووي بيناسازي مي‌سوڤوتاميدا، ميركو نوفاك، وه‌رگيراني: دكتور كوژاد محمەد ئەحمەد، ژماره ٦، ٢٠١٤، ل ١٤١-١٥٦.

- بابا‌تاهيري هه‌مه‌داني... سه‌رده‌واوه‌كاني ئەفسانه و پاستي، ماموستا جەعفەر (فازل كه‌ريم)، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ١٣١-١٥٣.

- بيره‌وه‌ري سه‌باره‌ت به سمكو، محمەدصادق ميرزا موعيززوده‌وله، له فارسىيه‌وه وه‌رگيراني: محمەد حەمه‌باقى، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ٣٠٤-٣١٥.

- اكراد سورى في مرآة مصادر الأرشيف العثماني خلال القرن الثامن عشر الميلادي، ستيفان وينتر، ترجمة: نضال محمود حاج درويش، العدد ٦، ٢٠١٤، ص ٢٨٢-٢٩٨.

- آثار ملا حامد بيساراني در حوزه ادبيات عرفاني، دكتور نادر كريميان سردشتي، شماره ٧، ٢٠١٥، ص ٨٩-١٠٦.

- أثر النقد في التطور العلمي: ملاحظات تطبيقية في مؤلفات تاريخية، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ١٧١-٢٣٦.

- احتفالات المولد النبوي الشريف في أربيل في عهد مظفرالدين كوكبري، الدكتور حسام الدين النقشبدي، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ٢٣٧-٢٤٠.

- التقسيم الكولونيالي لكوردستان، الدكتور ماريات. اوشيا، ترجمة: الدكتور فؤاد حمه‌خورشيد، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ٢٨٤-٣٠٣.

- إتجاهات الكتابة العربية في دراسة تأريخ الدولة الساسانية، الدكتور نصير الكعبي، العدد ٨، ٢٠١٦، ص ٣٣-٦٢.

- الشعب الكوتي، ترجمة: الدكتور فؤاد حمه‌خورشيد، العدد ٩، ٢٠١٧، ص ١٥٣-١٥٨.

- ئاژاوه‌ي سمكو (نيسانى ١٩٢١ تا كانوونى دووه‌مى ١٩٢٢)، ره‌حمه‌توللا موعته‌مه‌زاده "موعته‌مه‌دي"، وه‌رگيران: محمەد حەمه‌باقى، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ٢١٣-٢٦٦.

- الموسيقي مظفر بن الحسين بن المظفر الحصكفي (القرن ١٥هـ/١٥م) ورسالته في علم الموسيقى، يوسف بالوكن، تقديم ومراجعة: الدكتور زرار صديق توفيق، العدد ١٠، ٢٠١٩، ص ١٢١-١٣٨.

- ئيمپراتوريه‌تي ميتاني و پرسى كرۆنۆلۆجيه‌ پوخته‌كه‌ي: چه‌ند تاوتويكرديكي كوڤنه‌ناسيه‌يه، وه‌رگيراني: چيا سديق، پيداچوونه‌وه‌ي: دكتور كوژاد محمەد ئەحمەد، ژماره ١٠، ٢٠١٩، ل ١٦١-١٧٦.

- ئەبو‌به‌كر ئەفه‌ندي زاناي كورد له ئەفه‌ريقاي باشوور، سوداد ره‌سوول، ژماره ١١، ٢٠٢٠، ل ٢٥-٦٠.

- الكرد في الدوريات الروسية في القرن التاسع عشر، أ. و. بابيدونوستسياف، ترجمه من الروسية: الدكتور عبدي حاجي، العدد ١١، ٢٠٢٠، ص ١١٥-١٢٦.

- اصل و نژاد و زبان اكراد، توفيق وهبي، ترجمه: ؟، شماره ١٢، ٢٠٢١، ل ٩-١٨.

- بهرهمیکی بلالونه کراوهی مه حویی شاعیر:
نامیلکهی (بهرگی سهبز)، سهپان (عهبدولحه مید
حوسینی)، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۳۱۶-۳۳۰.
- بیرهوه ریی حه سهن خان مه لیکزاده، وهرگیتران له
فارسییه وه: محمه د حه مه باقی، ژماره ۹، ۲۰۱۷،
ل ۱۵۹-۲۳۷.

(پ)

- پوختهی کاروباری کاتی جهنگی جیهانی له
کوردستانی جنوبی (بهشی یه کهم)، مه هاباد سالح له
ئینگلیزییه وه کردوویه به کوردی: ژماره ۱، ۲۰۰۹،
ل ۹۷-۱۴۲؛ (بهشی دووهم)، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۱۱۷-
۱۳۵؛ (بهشی سینیهم)، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۶۵-۱۸۴.
- پپرستی خولی یه کهمی گوڤاری "دهنگی گیتی تازە"
(۱۹۴۳-۱۹۴۵)، ئاماده کردن: رهفیک سالح، ژماره ۱،
۲۰۰۹، ل ۴۴۳-۱۴۷۹.

- پپرستی "گوڤاری کوپی زانیاری کورد" "کوپی
زانیاری عیراق- دهستهی کورد"، ئاماده کردن: رهفیک
سالح، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۳۴۹-۳۸۲.

- پپرست (ئیندیکس)ی سه رجه می ژماره کانی
گوڤاری کولتجی ئه ده بیات، ئاماده کردن: رهفیک
سالح، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۳۷۷-۳۸۰.

- پپرستی گوڤاری "بهیان - شهفه ق"، ئاماده کردن:
رهفیک سالح، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۳۷۱-۳۷۷.

- پیوه ندیه کانی عیراق و کورد و سوڤیه ت له
یادداشتیکی سالی ۱۹۷۱ی بریتانیا، ژماره ۵، ۲۰۱۳،
ل ۲۴۵-۲۵۵.

- پوخته یه کی ژیاننامه ی محمه د میهری د شهیی،
ناسراو به (برهان الاسلام)، دکتور عومه ر
عه بدولعه زین، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۲۴۱-۲۵۳.

- پینج به لگه نامه ی میژووی سه باره ت به پوژگاری
جهنگی چالديران، عه بدولحه مید حوسینی، ژماره ۷،
۲۰۱۵، ل ۳۳۱-۳۵۰.

(ت)

- "تاریخ دنابه"، سه رچاوه یه کی نوی میژووی گهلی
کورد، ئا. د. پاپازیان، له فره نسپییه وه وهرگیترانی: دکتور
عه بدوللا مه ردوخ، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۲۰۵-۲۲۰.

- تاریخ مدارس جدید (دوره قاجاریه) در کردستان،
پژوهش و نگارش: دکتور نادر کریمیان سردشتی،
ژماره ۳، ۲۰۱۱، ص ۳۶۱-۳۷۲.

- تأثیر صدیق انجیری آذر مهابادی بر پدر شعر نو
فارسی نیما یوشیج، پژوهش و نگارش: دکتور نادر
کریمیان سردشتی، شماره ۴، ۲۰۱۲، ص ۳۲۳-۳۴۰.

- تیکۆشه ریک له ئه رده لانه وه: سه ربورده ی ژیا نی
سالح ئوقلیدۆس، که مالی عه بدوللاهی، ژماره ۵، ۲۰۱۳،
ل ۲۷۹-۲۸۶.

- تعامل جدید مع الكرد: السياسة البريطانية تجاه
الكرد في العراق ۱۹۴۱-۱۹۴۵، ستیفانی ک. و تشارک،
ترجمة: الدكتور شمال الحویزی، العدد ۶، ۲۰۱۴،
ص ۲۶۶-۲۸۱.

- تماثیل والواح العصر الحجري الحديث ماقبل الفخار
في بلاد ما بين النهرين العليا (۱۰۲۰۰-۶۸۰۰ ق.م)،
الدكتور نضال محمود درویش، العدد ۷، ۲۰۱۵،
ص ۵۹-۸۷.

- التبعئة الحضریة في كردستان العراق أثناء الإنتداب
البریطانی: السلیمانیة (۱۹۱۸-۱۹۳۰)، جۆردی تیجیل
جۆرجیس، ترجمة: د. شمال الحویزی، العدد ۱۲،
۲۰۲۱، ص ۲۰۷-۲۱۸.

(ث)

- ثمن السکوت، الدكتور محسین محمه د حسین، العدد
۹، ۲۰۱۷، ص ۵-۱۱.

(ج)

- جیاوازی نه ژادی له نیتوان کوردان دا: کرمانجی،
قزلباش و زازا، پۆل وایت، وهرگیترانی عه بدولکه ریم
عوزیری، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۱۳۷-۱۶۰.

- جایگاه خاندان اردلان در مناسبات خارجی دول
صفویه و عثمانی (۹۰۷-۱۱۳۵ ه ق)، دکتور فریدون
نوری، شماره ۴، ۲۰۱۲، ص ۳۴۱-۳۵۴.

(چ)

- چه ند سه رنجیکی ره خه گرانه ی میژووی سه باره ت
به نووسینه کانی محمه دئه مین زه کی به گ له باره ی
میژووی کورد و کوردستانه وه له سه رده می
ئیسلامی دا، (فایلیکی تاییه ت به ئه مین زه کی به گ)،
دکتور حیسامه دین نه قشبه ندی، ژماره ۱، ۲۰۰۹،
ل ۲۹۵-۳۲۲.

- چوار نامه ی شه ره فبه گی به دیسی (۱۵۱۶-۱۵۲۰ ز)،
(لیکۆلینه وه کانی تورک و سه فه وی)، ژان لووی به کئ
گرامون و شه هریار عه دل، وهرگیتر: دکتور عه بدوللا
مه ردوخ، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۸۱-۱۰۲.

- چوارده به‌لگه‌نامه‌ی حکومه‌تی میلی‌ی کوردستان له مه‌ه‌باد، جه‌عفر حوسین‌پوور (هیدی) و هه‌سه‌ن قازی، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۱۰۳-۱۱۶.

- چۆنیته‌یی دروستبوون و گه‌شه‌کردنی شاری بۆکان، پشت‌به‌ستوو به سه‌رچاوه میژوویی و به‌لگه شوینته‌واریه‌کان، ئیسماعیل سه‌لیمی، بریار ئه‌کبه‌ر، جه‌میله صولحجو، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ل ۵-۳۰.

(ح)

- حروب و انتفاضات و غزوات و إرهاب (نهب الممتلكات الثقافية العراقية ومحاولات استردادها)، الدكتور سعد بشیر اسکندر، العدد ۶، ۲۰۱۴، ص ۲۵۹-۲۶۵.

(خ)

- خویندنه‌وه‌یه‌کی بابه‌تیانه‌ی کتیی: گوتوبیژیکی ده‌گمه‌نی توفیق وه‌ه‌بی (خویندنه‌وه‌یه‌کی په‌مخه‌گرانه)، دکتور هیوا حه‌مید شه‌ریف، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۵۷-۹۶.

- خانای قوبادی، له‌نیوان په‌یامی سیاسی و په‌یامی کولتووری، ماموستا جه‌عفر (فازل که‌ریم)، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۱۳۹-۱۶۴.

- خطاب لملا عبدالله الجلي، (دراسة وتحقیق)، حسین حسن کریم، العدد ۷، ۲۰۱۵، ص ۱۰۷-۱۲۹.

- خانه‌واده شیخ عثمان سراج‌الدین، دکتور محه‌مه‌د موکری، ئاماده‌کردنی: سه‌پان (عه‌بدولحه‌مید حوسینی)، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۱۷-۱۳۸.

(د)

- ده‌رمانسازیی کوردستان له سه‌ده‌کانی ناوه‌پاستدا، دکتور زرار سدیق توفیق، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۵-۹.

- دوو دۆزینه‌وه‌ی گرنگ: شیعریکی بلالونه‌کراوه‌ی گۆران، ژماره‌یه‌کی پۆژنامه‌ی "السليمانية"، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۹۸-۲۰۴.

- ده‌نگه‌کان له پابردووه‌وه: دیتنه‌وه‌ی مووزیکی کوردی ده‌که‌له‌پووری ئۆسکار ماندا، جه‌عفری حوسین‌پوور (هیدی)، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۷۵-۲۷۸.

- دۆزینه‌وه‌ی شوینی شاری شاره‌زوور (نیم ئه‌ز پاه) له بیستان‌سوور، عه‌بدولره‌قیب یوسف، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۵-۳۸.

- ده‌ستتوسه‌کانی مه‌لا سه‌عیدی سه‌رده‌ری، عیرفان پارسا، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۳۵۱-۳۶۰.

- ده‌ستتوسه کوردیه‌کانی "بنکه‌ی ژین"، ئاماده‌کردن: گوڤاری ژین، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۳۶۱-۳۷۰.

- دوو به‌لگه‌نامه‌ی میژوویی ئه‌رشیفی بریتانیا، ئی. جه‌ی. ئار، وهرگیترانی له ئینگلیزییه‌وه محه‌مه‌د مه‌سه‌عوود محه‌مه‌د، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۲۹۵-۳۳۰.

- "در المجالس"ی مه‌لا موسایی هه‌کاری (ده‌ق و لیڤۆلینه‌وه)، دکتور هیمین عومهر خو‌شناو، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ل ۱۷-۲۷.

(ر)

- رسالة العلم للعلامة ملا محمد الختي (الخطي)، (تحقیق ودراسة)، حسین حسن کریم، العدد ۲، ۲۰۱۰، ص ۳۰۳-۳۴۵.

- رسالة "ختم الوصايا"، لشيخ محمد وسيم المردوخي المعروف بعلامة قلاچولان، (دراسة وتحقیق)، حسین حسن کریم، العدد ۳، ۲۰۱۱، ص ۳۰۱-۳۴۱.

- رسالة في الاعراب المحلي، تأليف: سيد علي الباني البرنجي، (دراسة وتحقیق) حسین حسن کریم، العدد ۵، ۲۰۱۳، ص ۱۰۹-۱۳۸.

- پاپۆرتی کارگیتریی سالی ۱۹۱۹ی ده‌فه‌ری په‌واندن، له ئینگلیزییه‌وه وهرگیترانی: ئه‌ستیره مورت‌ه‌زایی، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۶۳-۲۷۴.

- پۆژی ۶ی ئه‌یلوولی ۱۹۳۰ی سلیمانی به‌پیی به‌لگه‌نامه‌گه‌لی نه‌پیتی بریتانیا و به‌لگه‌نامه‌ی دیکه، دکتور حیسامه‌دین نه‌قشبه‌ندی، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۷-۲۶.

- پێیازی نووسینه‌وه‌ی میژوو له هه‌ریمی کوردستاندا (خویندنه‌وه‌یه‌ک بۆ نامه زانکۆیییه‌کانی دوا‌ی پاپه‌رین)، دکتور سه‌عدی عوسمانی هه‌رووتی، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۱۳۴-۱۴۰.

- رسالة في علم المنطق، للحاج يوسف محمد شريف، (دراسة وتحقیق)، حسین حسن کریم، العدد ۸، ۲۰۱۶، ص ۶۳-۱۰۲.

- پاسپێردراوی ئیمه له مووسل (سالی ۱۳۳۷/ک ۱۹۱۹ز)، ره‌زا ئازهری شه‌هرره‌زایی، وهرگیترانی: دکتور کارزان محه‌مه‌د، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۳۴۸-۳۵۳.

- رسالة "مشاركة في الداسنية"، لملا عبدالرحمن الجلي ابن ملا عبدالله المعروف ب(كاكي جلي)، (دراسة وتحقیق)، حسین حسن کریم، العدد ۹، ۲۰۱۷، ص ۲۹-۵۸.

- په‌سول مه‌ستی (۱۸۲۳-۱۹۰۸ز)، ژيان و به‌ره‌می له ئه‌رشيفی عوسمانی‌دا، دکتور هیمین عومەر خو‌شناو، ژماره ۱۱، ۲۰۲۰، ل ۶۱-۹۰.

- پښه‌ری دۆسیه‌ی کارگيری زانا و ناودارانی کوردستان له کتبخانه‌ی مه‌شخه‌تی تورکیا، دکتور هیمین عومەر خو‌شناو، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۰۷-۱۴۶.

(ز)

- زمانی کوردی ئه‌وديو قوناغی هیندو-ئوروپی (کورته‌یه‌ک له‌سه‌ر پښینه زمانه‌وانییه‌کان و کاریگه‌رییان)، دکتور کوزاد محمده‌ئهمده، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۲۱-۳۲.

- زانیاری نوڅ له‌باره‌ی هه‌ندیک شوینی می‌ژووینی کوردستانه‌وه، دکتور زرار سدیق توفیق، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۴۵-۵۶.

- زبدة المبدأ والمعاد: رسالة في علم الکلام للشيخ عبدالقادر المهاجر المردوخي السندجي (دراسة وتحقيق)، حسین حسن کریم، العدد ۶، ۲۰۱۴، ص ۲۲۵-۲۴۴.

- زمانی کوردی له باشووری قه‌فاز (۱۹۲۱-۱۹۹۱)، سوداد په‌سول، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۵۵-۱۰۶.

- زبدة التواریخ: تألیف ملا محمد شریف قاضي، ویرایش و پڙه‌وش: سید عبدالحمید حسینی (سه‌پان)، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۲۶۳-۳۵۸.

(ژ)

- ژيانیکی پر له کوپه‌وه‌ری، (بیره‌وه‌ری)، هه‌سه‌ن عه‌بدولکه‌ریم، ژماره ۹، ل ۲۳۹-۲۴۴.

- ژيان و به‌سه‌ره‌اتی سه‌دیق هه‌یده‌ری، که‌مال عه‌بدوللاهی، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۰۳-۱۱۶.

- ژيانی که‌سی و زانستی مه‌لا ماری قازی، حسین هه‌سه‌ن که‌ریم، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۸۷-۲۰۶.

(س)

- سالم و کاریگه‌ری شاعیرانی فارس (حافیزی شیرازی، سه‌عدی، جامی)، دکتور ئەمین موتاچی، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۵-۱۴.

- سه‌عیدی نوورسی "کوردی"، چه‌رده‌یه‌ک له خزمه‌تی زانستی و پو‌شنیریی، فاروق په‌سول یه‌حیا، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۶۳-۸۰.

- سه‌فه‌رنامه‌ی جو‌ن ماکدو‌نالد کنیه‌ر بۆ کوردستان سالی ۱۸۱۴، (به‌شی یه‌که‌م)، له فه‌ره‌نسییه‌وه

وه‌رگیرانی: دکتور نه‌جاتی عه‌بدوللا، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۲۶۷-۲۸۲؛ (به‌شی دووهم)، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ل ۱۲۹-۱۴۸؛ (به‌شی سییه‌م)، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ل ۲۲۵-۲۴۰؛ (به‌شی چواره‌م)، ژماره ۱۱، ۲۰۲۰، ل ۱۷۱-۱۸۳.

- سلیمانی قیله‌گای توفیق وه‌بی بوو، دارا عه‌تار، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ل ۲۴۵-۲۴۸.

- سییه‌م ئه‌لف‌وینی کوردی: هه‌وله‌که‌ی مسته‌فاپاشا یامولکی، سدیق سالیح، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ل ۸۷-۱۲۰.

- سفرنامه‌ه‌ حج، ته‌یه‌کننده، سپان (عه‌بدولحه‌مید حوسینی)، شماره ۱۰، ۱۹۱۹، ص ۱۷۷-۲۲۴.

- سی برا و سی سرگوتین په‌یماننا لۆزانی: عه‌لی عیلمی، زه‌ینه‌لعاب‌دین و مه‌سه‌وود فانی‌زاده، سه‌عید فه‌رۆژ، ژماره ۱۱، ۲۰۲۰، ل ۱-۲۹. (به‌پیتی لاتینی)

(ش)

- شوینه‌واره‌که‌ی ده‌ربه‌ندی بازیان، به‌پیتی به‌لکه‌نامه‌ی عوسمانی، پاشماوه‌ی قه‌لا کونه، دکتور حیسامه‌دین نه‌قشبه‌ندی، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۱۵-۲۰.

- شوینه‌واریکی گرنگ.. ده‌قیکی له‌بیرکراو، دکتور کوزاد محمده‌ئهمده، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۱-۳۶.

- شه‌هبال "رساله‌ مصوره"، هه‌ندی بابه‌تی پښه‌ندیدار به‌ کورد، سه‌ربه‌ست که‌رکوکی، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۳۷-۵۲.

- شان‌شینی تورکو له سه‌رده‌می "زازییا‌دا" (ئه‌زمونی دامه‌زران و په‌له‌اویشتنی ده‌وله‌تیکی سه‌ربه‌خۆ له می‌ژووی دیرینی کوردستان‌دا، دکتور کوزاد محمده‌ئهمده، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۵-۲۶.

- شرح مقدمة "نالي" لرسالة مناظر الانشاء، حسین حسن کریم، العدد ۴، ص ۲۷۳-۳۰۴.

- شاری سلیمانی: خویندنه‌وه‌یه‌کی دی بۆ می‌ژووی بنیاتنانی، دکتور زرار سدیق توفیق، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۱۲۷-۱۳۳.

- شرح مثنوی ملا حامد بیسارانی، دکتور نادر کریمیان سرده‌شتی، شماره ۶، ۲۰۱۴، ص ۳۰۱-۳۱۸.

- شاری خاموش: گۆرستانی شیخ محمده‌دباقری سنه، سه‌بید سه‌باح هه‌سینی، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۳۹-۱۷۶.

- شوینی شاری کونی شاره‌زور (نیم ئه‌ز پای)، پاشماوه‌ی (خورمال‌ی ئیستایه، نه‌ک (بیستان‌سور)، دکتور حیسامه‌دین نه‌قشبه‌ندی، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل

- شهبهک و کاکهیی: بزواتی ئەتتیکى له کوردستانی عیراق، میشیل لیزینبیرگ، وەرگێرانی له ئینگلیزییهوه: ڕهوهند سهباح، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۲۱۹-۲۳۵.

- سئ شوینهواری ڕۆژهلاتی کوردستان، ڕۆبرت هـ دایسون، ئیننا مهدهدسکایا، عزیزهت ئۆ. نیگههیان (هاوبهشان)، وەرگێرانی له ئینگلیزییهوه: چیا سدیق، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۲۳۶-۲۴۰.

(ص)

- صفحات من دفتر ذکریات العلامة محمداًمین زکی بگ، (ملف خاص بـ"امین زکی بگ)، الاستاذ الدكتور: خلیل عهلی مورات الترجمة من التركية العثمانية، العدد ۱، ۲۰۰۹، ص ۲۳۷-۲۷۲.

(ظ)

- ظهور الامارة البابانية (دراسة تحليلية حول تأسيس الإمارة البابانية وأصل البابانيين)، الدكتور سعدي هروتی، العدد ۳، ۲۰۱۱، ص ۲۷۹-۳۰۰.

(ع)

- عشيرة هموند ونفي قسم منها إلى بلاد الاناضول وليبيا في أواخر الثمانينات من القرن التاسع عشر (دراسة وثائقية)، الدكتور حسام الدين النقشبندی، العدد ۳، ۲۰۱۱، ص ۲۳۱-۳۷۸.

- عشيرة الشكاك الكردية والنداء القتالي لشكاك الثائرين (عشرينات القرن الماضي)، ي. ي. فاسیلیفا، ترجمة: الدكتور عبدي حاجي، العدد ۵، ۲۰۱۳، ص ۲۵۶-۲۶۲.

- عبدالرزاق بدرخان و محاکمه في طرابلس الغرب وفق وثيقة عثمانية، الدكتور حسام الدين النقشبندی، العدد ۶، ۲۰۱۴، ص ۲۴۵-۲۵۸.

- عهبدولرهمان ناجم، وەرگێرانی و ئامادهکردن: فارووق رهسوول يه حيا و ئەحمەد فارووق رهسوول، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ص ۱۳۹-۱۶۰.

- عملات الامير ديسم بن ابراهيم الكردي، أ. أ. بيكوف، ترجمه من الروسية: الدكتور مصلح البوتاني، تقديم ومراجعة: الدكتور زرار صديق توفيق، العدد ۱۱، ۲۰۲۰، ص ۱۱۵-۱۲۶.

(ف)

- فهرس توصيفي للآثار المخطوطة للدكتور حسين قاسم العزيز المحفوظة في خزانة مؤسسة ژين لإحياء

التراث الوثائقي والصحفي الكردي في السليمانية.

الدكتور نصير الكعبي، العدد ۳، ۲۰۱۱، ص ۳۴۳-۳۵۷.
- فهرست توصيفي آثار خطی مولوی کرد در کتابخانه‌های ایران، محمد عبدلی، شماره ۶، ۲۰۰۶، ص ۳۱۹-۳۴۴.

- فهرس مخطوطات مكتبة العالم الرباني الملا عبدالله الجروستاني، الدكتور عدنان عبدالقادر كامل الهوراماني، العدد ۹، ۲۰۱۷، ص ۹۱-۱۱۰.

- فرازهایی از زندگانی و تفکرات استاد علامه ملا عبدالله احمدیان، دکتر محمد فاروق شریف‌پور، شماره ۱۱، ۲۰۲۰، ص ۹۱-۱۰۳.

- فاجعة كبيرة، گوڤاری ژین، العدد ۱۲، ۲۰۲۱، ص ۷-۸.
(ق)

- قضية أراضي حمدي بگ بابان سنة ۱۹۲۱، الدكتور عماد عبدالسلام، العدد ۴، ۲۰۱۲، ص ۱۹۵-۲۱۴.
- قوتابخانه‌ی سلیمانی ناسیونالیزمی کوردی، مهجید سالح، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ل ۳۱-۵۴.

(ک)

- کێشه‌ی کورد، گۆرد ڕۆلیس درایڤەر، وەرگێر: ئەنوه‌ری سولتانی، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۱۸-۳۰.
- (کۆمه‌لی سه‌ربه‌خویی کوردستان) له چه‌ند به‌لگه‌نامه‌یه‌که‌دا، سدیق سالح، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۱۴۳-۱۷۴.

- که‌شکۆلی حاجی میرزا مه‌حه‌مه‌دی سه‌ه‌ته‌ی (کۆری حاجی سمایی خاریجه‌ی مه‌هابادی)، ئەنوه‌ری سولتانی، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۲۱۳-۲۲۶.

- کورد و کوردستان له گوڤاری "لغة العرب" دا، وەرگێرانی له عه‌ره‌بییه‌وه: لاس (سدیق سالح)، (به‌شی یه‌که‌م): بریانی ئەده‌ب: شوکری فه‌زلی، حال‌وباری ئیزدییه‌کان، دوو ئینگلیزی دیلی لای شیخ مه‌حمودی کورد، قه‌زای رانی، کۆچه‌رانی ئاسووری له عیراق، زیانی کوله، له مووته‌سه‌ریفیه‌تی مووسل، ئاخوهر تازه‌کانی سواره‌ی که‌رکووک ته‌واو کران، لیوای سلیمانی، کۆتایی حوزه‌یران، تورک سه‌هرانی کورد و مه‌زنه‌ شوڤرگی‌یران له‌ناوده‌به‌ن، ده‌ست‌کێشانه‌وه‌ی وه‌زاره‌تی سه‌عدوونی و پیکه‌یتانی وه‌زاره‌تی عه‌سکه‌ری، سمکۆی کورد و هه‌لاتنی، ناحیه‌ی بازیان، بۆ له‌ناوبردنی کولله، کاره‌کانی کۆمپانیای نه‌وتی تورکی، کۆچی‌دوایی سلیمان نه‌زیف به‌گ،

سالاروده‌وله و سمکو، ته‌له‌فون له شاره‌کانی عیراق، پرۆژهی ئاودی‌ری، ژیاننامه‌ی بیتووشی، گه‌له‌گورگیک چوار پێ‌بوار له‌ناوده‌به‌ن، کرپنه‌وه‌ی گه‌رای کولله، بینای تازه له هه‌ولێر، چه‌ند قه‌لاییک له قه‌رده‌اغ، گه‌یشتنی لیژنه‌ی سنوورکێشان، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ۲۲۷-۲۳۶؛ (به‌شی دووه‌م): له‌نیوان دوو خێلی کورددا، الحقوق، مه‌بعووسانی عیراق، پشێوی له ئێران، ده‌ستگیرویی چه‌نگ له سه‌لاحیه‌ی سه‌ر به مووسل، بازرگانیه‌ی ئه‌مسال له‌نیوان ولاتی ئیمه و ولاتی دراوسێیانی ئێرانیمان‌دا، چه‌ند به‌سه‌رهاتیک له هه‌والی کوردستان، چه‌ته له قورفه و ئه‌بی‌غریب، هه‌نگ‌برین یا هه‌نگوین کۆکردنه‌وه له کورده‌واری‌دا، ده‌رده‌مه‌ر، گرانی تووتن، کۆمه‌کی مه‌نده‌لی (به‌نده‌نجین)، هاتنی حاکمی لو‌رستان، رێگره‌کانی ئێران، فتوی زانیانی عیراق له جه‌نگی به‌لقان‌دا و توقینی مه‌سیحیه‌کان له به‌غدا، بارانیکی به‌تاو له به‌دره، کۆمه‌کی حاکمی لو‌رستان، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ۲۰۵-۲۱۲؛ (به‌شی سێیه‌م)، کولله له ده‌ورو به‌ری نسیین، لیوای سلیمانی، کوردانی ئیستا، قوتابخانه‌ی ئه‌عدایی شه‌وانه له دیاربه‌کر، ئه‌نجومه‌نی گشتی له به‌غدا و ئه‌ندامه‌کانی، وشه‌ی کوردی له عه‌ره‌بیی مووسل‌دا، رێی خانه‌قین، کو‌ری شیخی به‌رزان له ئاکری - عه‌ق، کانگاکانی نه‌وتی سروشتی له عیراق، کانگاکانی قیر، بنه‌ماله‌ی حه‌یده‌ری، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ۱۶۱-۱۸۳؛ (به‌شی چواره‌م)، دوو دیله بریتانییه‌که، نه‌وت له که‌رکووک، ببیاد، کاکه‌یی، هه‌واله‌کانمان، سه‌رما و به‌فر، کاره‌ساتیک له ناوچه‌ی به‌دره، نه‌خۆشیی مه‌ر له شه‌نگار، کردنه‌وه و چاککردنه‌وه‌ی رێگه‌وبان له لیوای مووسل، زمانی کوردی، شو‌رش له ئێران، مه‌خموور نه‌ک گو‌یر، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ۲۸۷-۲۹۷؛ (به‌شی پێنجه‌م)، لیوای مووسل، یه‌زیدیته‌ی، سه‌باره‌ت به حوکمدارانی کلس (یا کلز)، شه‌ره‌فه‌دین مه‌مه‌د له به‌لگه‌نامه‌یه‌کی کۆن‌دا، مه‌قامی شیخ عادی (دی‌ری یۆحه‌نای یه‌شووعی سیرانه)، یه‌زیدیته‌ی، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ۱۶۶-۱۹۱؛ (به‌شی شه‌شه‌م)، قه‌له‌م‌حاجی، لیوای دیاله، سه‌بیح نه‌شه‌ت به‌گ، به‌یاننامه‌ی نوینه‌ری هه‌ره‌بالای ده‌وله‌تی ئیمپراتۆریی ئێران، وه‌زاره‌تی سه‌عدوونی، ده‌ستووری زمانی کوردی (توفیق وه‌هبی به‌گ)، ژماره ۷، ۲۰۱۵،

۳۷۱-۳۸۶؛ (به‌شی هه‌وته‌م)، ته‌واوکردنی باسی مه‌نده‌لی، لیوا کووت، گو‌ری پینغه‌مه‌بر دانیا، که‌ره‌نیل لۆره‌نس له کوردستان و سووریا و پرۆژه‌لاتی ئۆردن، جه‌غه‌رپاشا عه‌سکه‌ری، به‌غداد و صوک حادته‌ ضیاعی، قه‌واله‌ یه‌زیدییه‌کان، لیوای که‌رکووک، جه‌زیره‌ی ئیبن‌عومه‌ر، ئه‌حمه‌دپاشا ته‌یموور، هه‌زار سه‌ربازی تورک، لیوای ئه‌ربل، نسیین یا نزیب، ئه‌تله‌سی عیراق، که‌رکووکی تازه، ناکۆکی له‌سه‌ر سنووری عیراق، شو‌رش کورد له تورکیا، شو‌رش کورد له‌نیوان تورکیا و ئێران، ئالتوون کو‌ری له میژوودا، لیوای سلیمانی، سه‌رنجدانیکه‌ی مه‌قامه‌کانی عیراقی، گو‌رانی هاوچه‌رخ عیراقی، نزیب و نسیین، به‌یاننامه‌یه‌کی ره‌سمی رووداوه‌که‌ی سلیمانی له ۶ی ئه‌یلوولی ۱۹۳۰دا، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ۳۵۵-۳۸۸؛ (به‌شی هه‌شته‌م)، په‌شێوی له کوردستان، نێردراوه‌کانی شوینه‌واری کۆن له عیراق، نه‌فتخانه، کو‌چی‌دوایی پێ‌زدار ئیبراهیم حه‌یده‌ری، خو‌رپه‌رستان له میژوودا، ده‌قه‌ئاینیه‌کانی یه‌زیدی، کو‌چی خێلی میران بۆ سووریا، پێ‌راگه‌یاندنیکه‌ی ره‌سمی سه‌باره‌ت به رووداوه‌کانی سلیمانی، به‌یات، سه‌رکو‌تکردنی جموجوله‌کانی شیخ مه‌حمودی کورد، وشه‌ی کوردی به ئه‌سل فارسی، خو‌راده‌ستکردنه‌وه‌ی شیخ مه‌حمود به حکومه‌ت، ده‌ست‌نیشانکردنی ناوچه‌کانی دادگا گه‌وره‌کانی عیراق، هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی هیندی قه‌زا، وشکه‌که‌له‌ک له باکووری عیراق، خو‌به‌ده‌ست‌دانه‌وه‌ی شیخ مه‌حمودی دزلی و به‌ندکردنی له به‌غدا، گاله‌کردن به سولتانیکی دیکه‌ی سولتانه‌کانی هه‌ورامان، قایمقامی قه‌زای سنجار، سه‌رکه‌وتنی سوپای عیراق، به‌دره و جه‌سسان یا بادریا و باکسایا، پانکه، نه‌خشه‌ی باکووری عیراق، له‌نیوان ئێران و عیراق‌دا، کفرزی، شه‌ری سه‌ربازانی تورک ده‌کا، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ۲۴۹-۲۷۱؛ (به‌شی نۆیه‌م) به بۆنه‌ی بلاو‌بوونه‌وه‌ی ده‌قه‌ دینییه‌کانی یه‌زیدییه‌وه که له "لغه العرب"‌دا ئاماژه‌ی پێ‌دراوه: کورد، کورد و یه‌زیدیته‌ی، وردکردنه‌وه‌ی قسه‌کانی سه‌باره‌ت به یه‌زیدیته‌ی، بنچینه‌ی یه‌زیدیته‌ی له میژوودا (۱)، بنچینه و میژووی یه‌زیدییه‌کان (۲)، باوه‌ری یه‌زیدیته‌ی، پێ‌هه‌ل‌برین له مه‌سه‌له‌ی یه‌زیددا، باوه‌ری ئیبن‌ته‌یمیه سه‌باره‌ت به یه‌زید، باوه‌ری ئه‌هلی سونه‌ت له‌باره‌یه‌وه، یه‌زید و که‌رامیه، ته‌ختی یه‌زید، بنچینه و میژووی یه‌زیدییه‌کان

(٣): گێڕانهوهی جیا جیا له باره‌ی دینی یه‌زیدییه‌وه، ژياننامه‌ی شیخ عه‌دی، وه‌سف، پووداوی دووگیانی دایکی به‌و و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی، چۆن ته‌ده‌کوشا، سه‌رده‌مێک که ئه‌وی ته‌دا په‌یدا بوو، باوه‌ری، ئادابی ره‌فتاری، رێبازی سو‌فییانه‌ی: نه‌فره‌ته‌نه‌کردن، ژماره ١١، ٢٠٢٠، ل ١٥٣-١٧٠؛

- کورد له "معجم البلدان" یاقوتی حه‌مه‌وی دا، نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌مین، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ٥٣-٦٦.

- کورته‌ی پێژمانی زاراوه‌ی موکری، ئۆسکار مان Oskar Mann، وه‌رگێڕانی له ئه‌لمانییه‌وه: جه‌غه‌ری حوسین پوور (هیدی)، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ١٢٥-١٤٨.

- کورد له هه‌نگاریای عوسمانی. زۆراب ئه‌لویان، له ئینگلیزییه‌وه وه‌رگێڕان: عه‌بدولکه‌ریم عوزیری، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ١٤٩-١٦٤.

- کێشه‌ی کورد، ده‌بلیو. جی. ئه‌لفینستۆن، له ئینگلیزییه‌وه وه‌رگێڕان: دکتۆر یاسین سه‌رده‌شتی، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ١٨٥-١٩٧.

- کار و چالاکیه‌کانی بنکه‌ی ژین له ئابی ٢٠٠٤ به‌دواوه تا کۆتایی ٢٠١١، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ٣٨١-٣٩٩؛ ژماره ٤، ٢٠١٢، ل ١٨٤-١٩٢؛

- کردستانیه‌ی کرکوک و اطرافها خلال العصور الوسطی، الدکتۆر زرار صدیق توفیق، العدد ٤، ٢٠١٢، ص ٢٦٧-٢٧١.

- کۆمه‌له‌ی یه‌کبوون و ئازادی (کۆمه‌له‌ی کوردی) له به‌لگه‌نامه نه‌تییه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی فره‌نسه‌دا، (به‌شی یه‌که‌م)، ژماره ٦، ٢٠١٤، ل ٦١-٧٨. ژماره ٦، ٢٠١٤، ل ٦١-٧٨. (به‌شی دووهم)، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ١٥٥-١٧٠.

- کوردانی شه‌به‌ک - شه‌به‌نک له نێوان راستیه‌ می‌ژووویه‌کان و شیواندنی نه‌یاران دا، دکتۆر زرار صدیق توفیق، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ٣٩-٥٧.

- کورده په‌سوولیه‌کان، دکتۆر زرار صدیق توفیق، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ١٣-١٦.

- که‌شکۆلی ده‌ستووسی نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌مین، صدیق سالح، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ٧٩-٩٠.

- کونفیدراسۆنی میدی، هیلاری گۆپینک، وه‌رگێڕان: دکتۆر کوزاد محه‌مه‌د ئه‌حمه‌د، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ١١١-١٣٢.

- کاریگه‌ری زانایانی جه‌لی‌زاده له گه‌شه‌پێدانی شارستانیه‌تی کویه‌دا، حسین حه‌سه‌ن که‌ریم، ژماره ١٠، ٢٠١٩، ل ٥٥-٨٦.

- کتابات غیر منشورة للعلامة توفیق وه‌بی بیک، إعداد: رفیق صالح: (١) أصل اسم خورمال، (٢) الباطنية في كردستان، (٣) القراقویونلیه والقرابرانلیه، (٤) الملك الشاب كما عرفته، (٥) عذاب الشعب الكردي وحيرته، (٦) كلمة توفیق وه‌بی في حفلة تأيین الملكة عالیه، (٧) كلمة توفیق وه‌بی بک في تأيین الواء الرکن غازي الداغستاني، (٨) صفحات من ذکریات في يوم تأسيس الجيش العراقي الباسل، العدد ١١، ٢٠٢٠، ص ٥-٢٤.

- کۆستیکی گران، گو‌فاری ژین، ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ٥-٦.

- کتیی "بووژاندنه‌وه‌ی می‌ژووی زانایانی کورد له پێگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیا نه‌وه"، د. زرار صدیق توفیق، ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ١٤٧-١٦٢.

(گ)

- گه‌شته‌که‌ی می‌شیل فیتر بۆ کوردستان له سالانی (١٦٦٣-١٦٧٤ز)، می‌شیل فیتر، دکتۆر هه‌لکه‌وت حه‌کیم له فره‌نسییه‌وه کردوویه به‌ کوردی، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ٨٣-٩٦.

- گه‌وه‌ری و گۆرانییه‌کانی: هه‌لبژاردیه‌ک له می‌ژووی نوێ کوردستان، مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی، وه‌رگێڕ: دکتۆر نه‌جاتی عه‌بدوللا، ژماره ٤، ٢٠١٢، ل ٤٧-٥٦.

- گه‌نجینه‌ی به‌لگه‌نامه، (ئاماده‌کردن): (به‌شی یه‌که‌م) له بابه‌ته‌کانی بلاوکه‌راوه‌ی هیوا، نامه‌ی عه‌لی که‌مال به‌گ، یه‌که‌م ژماره‌ی بانگی حه‌ق، نامه‌ی سالح زه‌کی صاحیب‌قران، به‌یاننامه‌ی ئه‌ربیلی هاشم ناهید، شیعرێکی بلاونه‌که‌راوه‌ی هیمن، مه‌قبووسی ئیعانه‌ی میله‌ت، ژماره ١٠، ٢٠١٩، ل ٢٤١-٣٠٨؛ (به‌شی دووهم) نه‌خشه‌ی کوردستان ١٩٤٧، کێشه‌ی کورد (سی بیرخه‌ره‌وه)، سی. جه‌ی. ئه‌دمۆند، کاریگه‌ری بلاوکه‌راوه‌ی می‌ژووه‌که‌ی محه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی به‌گ، نامه بۆ ماجید مسته‌فا، نووسینیکی بلاونه‌که‌راوه‌ی مه‌لا جه‌میل به‌ندی پۆژبه‌یانی، دیارییه‌کانی عه‌بدولکه‌حیم ره‌حمی هه‌کاری، راپۆرت سه‌باره‌ت به‌ خۆپێندن له قوتابخانه‌ی کوردی دا (ره‌فیق حلمی)، ژماره ١١، ٢٠٢٠، ل ١٨٥-٢٦٠.

(ل)

- له به لگه نامه کانی جوولانه وهی شیخ مهحمودی حهفید، ساغکردنه وهی: سدیق سالح، (بهشی یه کهم)، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۱۵۵-۲۱۲؛ (بهشی دووهم)، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۶۷-۱۲۳؛ (بهشی سییه م)، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۱۰۷-۱۳۶؛ (بهشی چواره م)، به لگه نامه یه کی دیکه سه بارهت به جوولانه وهی شیخ مهحمودی حهفید، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۰۹-۲۳۲؛ (بهشی پینجه م)، به لگه نامه یه دیکه سه بارهت به جوولانه وهی شیخ مهحمودی حهفید، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۹۳-۱۲۶؛ (بهشی شه شه م)، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۲۵۴-۲۸۳؛ (بهشی هه وته م)، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۸۷-۲۱۲.
- له لاپه ره گه شه کانی میژووی میرانی بابان، مهحمود رهزا، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۱۶۵-۱۸۴.
- له دهستنه وه کانی دیوانی وهفای: دهستنه وهی میرزا عیسای گهورک، دکتور عوسمان دهشتی، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۴۷-۶۰.
- له کوشتاری ئهرمه نه کان دا کی تاوانباره؟، عه بدولعه زیز یامولکی، وهرگیت: لاوک، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۲۸۳-۲۹۴.
- له ناوچوونی میژنشینه کوردییه کان: کاریگه ری چاکسانزییه کانی عوسمانی و په یوه ندییه نئوده وه له تیه کان له سهر کوردستان له نئوه یه که می سه ده یه نۆزده یه م، مایکل ئییل، له ئینگلیزییه وه وهرگیتانی: ره وهند سه باح، ژماره ۱۱، ۲۰۲۰، ل ۱۲۷-۱۵۲.
- له شکره ک دیرۆکان، شاعیر و فهلسه فه فان: محمه ده مین فهیزی (۱۸۶۲-۱۹۲۹)، سه عید قه رۆژ، ژماره ۲۱، ۲۰۲۱، ل ۱۹-۵۴.

(م)

- محمدا مین زکی خلال کتابه: خلاصه تاریخ الكرد وکردستان من أقدم العصور التاريخية حتى الآن، (ملف خاص بـ"امین زکی بگ"، الاستاذ الدكتور: عه بدولفه تاح عه لی بۆتانی، العدد ۱، ۲۰۰۹، ص ۲۷۳-۲۹۴.
- مۆدیلی ناسیۆنالیستی محمه ده مین زه کی به گ، و پپۆژه ی کۆمه لایه تی له کوردستان، (فایلیکی تایبهت به ئه مین زه کی به گ)، خالد ته وه کولی، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۳۲۳-۳۳۶.
- مذكرات محمود السنوي، تحقیق: محمد علي القردهاغي، العدد ۱، ۲۰۰۹، ص ۳۷۹-۴۳۴.

- مهحوی: کیشهی نیوان ههلویت و ناسنامه، مامۆستا جهعفر (فاضل کهریم)، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۲۷-۴۶.

- ملاحظات ووثائق حول حصار وان المتكرر في القرن السادس عشر (دراسات تركية - صفوية في القرن التاسع عشر)، جان لويس باكي گرامون، ترجمه: الدكتور سعاد محمد خضر، العدد ۴، ۲۰۱۲، ص ۲۳۵-۲۶۶.

- مصادر تأريخ العرب والاسلام لمؤرخي العرب والمسلمين في القرون (۲-۹هـ/۸-۱۵م) المطبوعة حتى عام ۱۹۷۰، الدكتور حسين قاسم العزيز، العدد ۵، ۲۰۱۳، ص ۱۸۵-۲۰۸.

- مهلای جزیری و کیشهی تیگه یشتنی کوردۆسیتتريک، مامۆستا جهعفر (فاضل کهریم)، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۲۷-۴۶.

- من واشوکانی إلى رأس العين (لمحة تاريخية عن موقع تل فخرية وأهم مكتشفاته الأثرية)، الدكتور نضال محمود حاج درویش، العدد ۶، ۲۰۱۴، ص ۱۹۵-۲۲۴.

- الميديون وامتداد امبراطوريتهم، نضال محمود حاج درویش، العدد ۱۲، ۲۰۲۱، ص ۹-۲۲.

(ن)

- نامیلکه ی دهست نیشان کردنی خیلاتی دانیشتهوی ده ورووبه ری سابلای مۆکری، محمه ده جه وادی قازی، له فارسسییه وه وهرگیتانی، حه سه ن عه بدولکه ریم، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۶۱-۸۲.

- نامه له ئیبراهیم ئه حمه ده وه بۆ هۆمه ر شیخ موس، نه وزاد عه لی ئه حمه ده، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۱۷۵-۱۹۰.

- نصوص جديدة في التأريخ الكردي في القرن الثامن عشر لمؤلف غير معروف، الدكتور عماد عبدالسلام، العدد ۲، ۲۰۱۰، ص ۲۳۹-۲۵۰.

- نقد وبيان لجوانب من سيرة ابن خلکان، الدكتور حسين قاسم العزيز، العدد ۴، ۲۰۱۲، ص ۲۱۵-۲۳۴.

- نسب شناسی و شناختنامه حضرت سلطان عبيداله مشهور به "کوسه هجيج"، (مدفون در هجيج هورامان)، دکتور نادر کریمیان سردهشتی، شماره ۵، ۲۰۱۳، ص ۲۳-۳۶.

- نامه کانی ئۆسکار مان، وهرگیتانی جهعفری حوسین پوور (هیدی)، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۱۵۷-۱۶۵.

- نامه بۆ شوکور مستهفا، مهسعوود محهمه، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۵-۲۲.
- ناسینهوهی چوار کهسیتی: پیرمه‌نصور، سهیید صادق، ئیبراهیم سهمین، پیریادی، دکتور زرار سدیق توفیق، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۲۳-۳۲.
- نصرالدوله بن مروان (حک ۴۰۱-۴۵۳ق) و شیوه تعامل او با کردان، اعراب و ترکان، دکتور اسماعیل شمس، شماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۷۷-۱۸۶.
- ناسه‌به‌خویی سیاسی نه‌ته‌وه و رۆلی وهک هۆکاریکی باب‌ه‌تیانه له نه‌خشه‌دانانی ژیا‌نی لاوانی کورددا، ئیرینا پۆپۆفا، ناتالیا ئیسیایفا، د. پیشه‌وا خالید، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۶۷-۱۷۸.
- نامه‌یه‌کی میژوویی مۆله‌فۆف (وه‌رگێران و هه‌لسه‌نگاندن)، ئه‌فراسی‌او هه‌ورامی (دکتور)، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۷۹-۱۸۶.
- (هـ)
- هه‌ندێ سهرنج سه‌باره‌ت به زاراوه‌ی ده‌ره‌به‌گایه‌تی و باسی چه‌ند راس‌تی‌یه‌کی جیهانی عوسمانی، جان لويس

سێیه‌م: پێرست به‌پیتی باب‌ه‌ت

میژوویی کۆن

- بایه‌خی خانه‌قین و گه‌رمیان له‌به‌ر رۆشنایی سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کاندا، دکتور کۆزاد محهمه‌ ئه‌حمه‌، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۷-۱۷.
- ئایینی ئێزدی، مه‌حمه‌د حه‌مه‌باقی، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۳۲-۶۲.
- أخبار الدولة الساسانية في تأريخ أربيل السرياني (دراسة مقارنة بالمتون الپهلوية)، الدکتور نصیر الکعبی، العدد ۲، ۲۰۱۰، ص ۲۵۱-۲۶۸.
- شوینه‌واریکی گرنگ... ده‌قیکی له‌بیرکراو، دکتور کۆزاد محهمه‌ ئه‌حمه‌، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۱-۳۶.
- شانشینی تورککو له‌ سه‌رده‌می "زازییا"دا (ئه‌زمونی دامه‌زران و په‌له‌او‌یشتنی ده‌وله‌تیکی سه‌ره‌خۆ له‌ میژوویی دێرینی کوردستاندا)، دکتور کۆزاد محهمه‌ ئه‌حمه‌، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۵-۲۶.
- بۆ یه‌که‌م جار له‌ کوردستاندا بوو: ده‌ستبژاردیه‌کی داهێنه‌کانی کوردستانی کۆن له‌ سه‌رده‌مانی پیش میژوودا، دکتور کۆزاد محهمه‌ ئه‌حمه‌، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۹۷-۱۰۸.

- باکی گرامۆن، وه‌رگێرانی: دکتور سوعاد محهمه‌د خدر، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۹۷-۱۰۶.
- هۆنراوه‌ی لیریکی کوردی، بازیل نیکیتین، وه‌رگێر: دکتور نه‌جاتی عه‌بدوللا، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۳۳-۲۴۴.
- هه‌ندێ لاپه‌ره‌ی شاراوه‌ی جه‌معیه‌تی کوردستان له‌ زمانی به‌لگه‌نامه‌کانیه‌وه، مه‌جید سالج، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ل ۵۹-۷۸.

(و)

- وته‌ی ژماره، سدیق سالج (سه‌رنووسه‌ر)، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۳-۴.
- وه‌فاته‌نامه‌ی مه‌لا بیلالی هێرۆیی، ئه‌حمه‌د محهمه‌د قه‌ندۆلی، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۳۱-۶۰.
- وصیت‌نامه‌ی اخلاقی - تاریخی حاج ملا احمد نودشی، گزارش و پژوهش: محمد عبدلی، شماره ۴، ۲۰۱۲، ص ۳۵۵-۳۷۰.
- وضع الكتاب في العراق: بين إرث ثقيل وتحديات الإرتقاء، الدکتور سعد بشیر اسکندر، العدد ۵، ۲۰۱۳، ص ۸۱-۹۶.

- بیناسازی نوزی و گرنگیه‌که‌ی له‌ میژوویی بیناسازی میسۆپۆتامیادا، میرکۆ نوفاک، وه‌رگێرانی: دکتور کۆزاد محهمه‌د ئه‌حمه‌، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۱۴۱-۱۵۶.
- من واشوکانی إلى رأس العين (لمحة تاريخية عن موقع تل فخرية وأهم مکتشافاته الأثرية)، الدکتور نضال محمود حاج درویش، العدد ۶، ۲۰۱۴، ص ۱۹۵-۲۲۴.
- دۆزینه‌وه‌ی شوینی شاری شاره‌زوور (نیم ئه‌ز راه) له‌ بیستان‌سوور، عه‌بدولپه‌قیب یووسف، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۵-۳۸.
- تماثیل والواح العصر الحجري الحديث ما قبل الفخار في بلاد ما بين النهرين العليا (۱۰۲۰۰-۶۸۰۰ ق.م)، الدکتور نضال محمود درویش، العدد ۷، ۲۰۱۵، ص ۵۹-۸۷.
- کۆنفیدراسۆنی میدی، هیلاری گۆپینک، وه‌رگێران: دکتور کۆزاد محهمه‌د ئه‌حمه‌، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ل ۱۱۱-۱۳۲.
- الشعب الکوتي، ترجمة: الدکتور فؤاد حه‌مخورشید، العدد ۹، ۲۰۱۷، ص ۱۵۳-۱۵۸.

- زانیاری نوێ له باره‌ی هه‌ندیک شوێنی میژوویی کوردستانه‌وه، دکتۆر زرار سدیق توفیق، ژماره ٥، ٢٠١٣، ل ٤٥-٥٦.

- الاتابکیات فی بلاد الكرد وتأثیراتها علی سكانها من الكرد، الدکتۆر حسام‌الدین النقشبندی، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ٥٧-٨٠.

- مصادر تأریخ العرب والاسلام لمؤرخي العرب والمسلمین فی القرون (٢-٩هـ/٨-١٥م) المطبوعة حتی عام ١٩٧٠، الدکتۆر حسین قاسم العزیز، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ١٨٥-٢٠٨.

- کوردانی شه‌به‌ک - شه‌به‌نک له‌نیوان پاستیه‌ میژوویییه‌کان و شێواندنی نه‌یاران‌دا، دکتۆر زرار سدیق توفیق، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ٣٩-٥٧.

- احتفالات المولد النبوي الشريف فی أربیل فی عهد مظفرالدین گوکبری، الدکتۆر حسام‌الدین النقشبندی، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ٢٣٧-٢٤٠.

- نصرالدوله بن مروان (حک ٤٠١-٤٥٣ق) و شیوه‌ تعامل او با کردان، اعراب و ترکان، دکتۆر اسماعیل شمس، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ١٧٧-١٨٦.

- ثمن السکوت، الدکتۆر موحسین محمده‌ حسین، العدد ٩، ٢٠١٧، ص ٥-٨.

- کورده‌ په‌سوولیه‌کان، دکتۆر زرار سدیق توفیق، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ١٣-١٦.

- چۆنیته‌یی دروستبوون و گه‌شه‌کردنی شارێ بۆکان، پشت‌به‌ستوو به‌ سه‌رچاوه‌ میژوویی و به‌لگه‌ شوێنه‌واریه‌کان، ئیسماعیل سه‌لیمی، بێیار ئه‌کبه‌ر، جه‌میله‌ صولججو، ژماره ١٠، ٢٠١٩، ل ٥-٣٠.

- الموسیقی مظفر بن الحسین بن المظفر الحصفی (القرن ٩هـ/١٥م) ورسالته فی علم الموسیقی، یوسف بالوکن، تقدیم ومراجعة: الدکتۆر زرار سدیق توفیق، العدد ١٠، ٢٠١٩، ص ١٢١-١٣٨.

- عملات الامیر دیسم بن ابراهیم الكردي، أ. أ. بیکوف، ترجمه من الروسية الدکتۆر مصلح البوتانی، تقدیم ومراجعة: الدکتۆر زرار سدیق توفیق، العدد ١١، ٢٠٢٠، ص ١١٥-١٢٦.

- انسباب الأکراد: وثیقه‌ مهمه‌ من القرن السادس عشر عن عشائر الأکراد وأنسابهم، یوست بالوکن، العدد ١٢، ٢٠٢١، ص ١٦٣-١٦٦.

- إتجاهات الكتابة العربیة فی دراسة‌ تأریخ الدولة الساسانیة، الدکتۆر نصیرالکعبی، العدد ٨، ٢٠١٦، ص ٣٣-٦٢.

- شوێنی شارێ کۆنی شاره‌زوور (نیم ئه‌ز پای)، پاشماوه‌ی (خورمال‌) ئیستایه‌، نه‌ک (بیستان سوور)، دکتۆر حیسامه‌دین نه‌قشه‌ندی، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ٣٣١-٣٤٧.

- ئیمپراتوریه‌تی میتانی و پرسى کرۆنۆلۆجیه‌ پوخته‌که‌ی: چه‌ند تاوتوێکردنیکی کونه‌ناسیانه‌، وه‌رگیانی: چیا سدیق، پێداچوونه‌وه‌ی: دکتۆر کوزاد محمده‌ ئه‌حمده‌، ژماره ١٠، ٢٠١٩، ل ١٦١-١٧٦.

- المیدیون وامتداد امپراطوریتهم، نضال محمود حاج درویش، العدد ١٢، ٢٠٢١، ص ٩-٢٢.

- شه‌به‌ک و کاکه‌یی: بزواتی ئه‌تنیکی له‌ کوردستانی عیراق، میشیل لیزینیبرگ، وه‌رگیانی له‌ ئینگلیزییه‌وه‌: په‌وه‌ند سه‌باح، ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ٢١٩-٢٣٥.

- سێ شوێنه‌واری پۆژه‌لاتی کوردستان، رۆبورت هه‌ دایسون، ئیننا مه‌دقه‌دسکایا، عیزه‌ت ئۆ. نیگه‌هبان (هاوبه‌شان)، وه‌رگیانی له‌ ئینگلیزییه‌وه‌: چیا سدیق، ژماره ١٢، ٢٠٢١، ل ٢٣٦-٢٤٠.

میژوویی ئیسلامی و چه‌رخه‌کانی ناوه‌راست

- أصل تسمية شهرزور ومعناها، الدکتۆر حسام‌الدین النقشبندی، العدد ١، ٢٠٠٩، ص ٤٣٥-٤٤١.

- شوێنه‌واره‌که‌ی ده‌ربه‌ندی بازیان، به‌پێی به‌لگه‌نامه‌ی عوسمانی، پاشماوه‌ی قه‌لای کۆنه‌، دکتۆر حیسامه‌دین نه‌قشه‌ندی، ژماره ٢، ٢٠١٠، ل ١٥-٢٠.

- المئذنة المظفرية فی أربیل، الدکتۆر حسام‌الدین النقشبندی، العدد ٢، ٢٠١٠، ص ٢٦٩-٢٧٢.

- ده‌رمانسازیی کوردستان له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راست‌دا، دکتۆر زرار سدیق توفیق، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ٥-٩.

- کورد له‌ "معجم البلدان" یاقوتی حه‌مه‌وی‌دا، نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌مین، ژماره ٣، ٢٠١١، ل ٥٣-٦٦.

- نقد و بیان لجوانب من سیره‌ ابن خلکان، الدکتۆر حسین قاسم العزیز، العدد ٤، ٢٠١٢، ص ٢١٥-٢٣٤.

- کردستانی کرکوک وأطرافها خلال العصور الوسطی، الدکتۆر زرار سدیق توفیق، العدد ٤، ٢٠١٢، ص ٢٦٧-٢٧١.

میژووی نوئ و هاوچه‌رخ

- کیشی کورد، گۆرد پۆللیس درایقه، وه‌رگیز: ئه‌نوه‌ری سولتانی، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۱۸-۳۰.

- پوخته‌ی کاروباری کاتی جه‌نگی جیهانی له کوردستانی جنووبی (به‌شی یه‌که‌م)، مه‌هاباد سالج له ئینگلیزییه‌وه کردوویه به کوردی؛ ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۹۷-۱۴۲. (به‌شی دووهم)، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۱۱۷-۱۳۵؛ (به‌شی سێیه‌م)، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۶۵-۱۸۴.

- "کۆمه‌لی سه‌ربه‌خوویی کوردستان" له چه‌ند به‌لگه‌نامه‌یه‌کدا، سدیق سالج، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۱۴۳-۱۷۴.

- له به‌لگه‌نامه‌کانی جوولانه‌وه‌ی شیخ مه‌حمودی حه‌فید، ساغکردنه‌وه‌ی: سدیق سالج، (به‌شی یه‌که‌م) ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۱۵۵-۲۱۲؛ (به‌شی دووهم) ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۶۷-۱۲۳؛ (به‌شی سێیه‌م)، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۱۰۷-۱۳۶؛ (به‌شی چواره‌م)، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۰۹-۲۳۲؛ (به‌شی پینجه‌م)، به‌لگه‌نامه‌یه‌کی دیکه سه‌باره‌ت به جوولانه‌وه‌ی شیخ مه‌حمودی حه‌فید، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۲۵۴-۲۸۳؛ (به‌شی شه‌شه‌م)، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۲۵۴-۲۸۳؛ (به‌شی هه‌هه‌م)، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۸۷-۲۱۲.

- نصوص جدیدة في التاريخ الكردي في القرن الثامن عشر لمؤلف غير معروف، الدكتور عماد عبدالسلام، العدد ۲، ۲۰۱۰، ص ۲۳۹-۲۵۰.

- الجماعة الكردية في بغداد بين تحديات الواقع ومتطلبات البناء والتحول (۱۹۹۱-۲۰۰۶)، الدكتور سعد بشير اسكندر، العدد ۲، ۲۰۱۰، ص ۲۷۳-۳۰۲.

- کورد له هه‌نگاریای عوسمانی. زۆراب ئه‌لویان، له ئینگلیزییه‌وه وه‌رگیزانی: عه‌بدولکه‌ریم عوزیز، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۴۹-۱۶۴.

- کیشی کورد، ده‌بلیو. جی. ئه‌لفینستون، له ئینگلیزییه‌وه وه‌رگیزانی: دکتۆر یاسین سه‌رده‌شتی، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۸۵-۱۹۷.

- عشيرة هموند ونفي قسم منها إلى بلاد الاناضول وليبيا في أواخر الثمانينات من القرن التاسع عشر (دراسة وثائقية)، الدكتور حسام الدين النقشبندی، العدد ۳، ۲۰۱۱، ص ۲۳۱-۳۷۸.

- ظهور الامارة البابانية (دراسة تحليلية حول تأسيس الإمارة البابانية وأصل البابانيين، الدكتور سه‌عدی هروتی، العدد ۳، ۲۰۱۱، ص ۲۷۹-۳۰۰.

- تاریخ مدارس جدید (دوره قاجاریه) در کردستان، پژوهش و نیگارشی: دکتۆر نادر کریمی‌ان سرده‌شتی، شماره ۳، ۲۰۱۱، ص ۳۶۱-۳۷۲.

- گه‌وه‌ری و گۆرانییه‌کانی: هه‌لبژاردیه‌ک له میژووی نوئی کوردستان، مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی، وه‌رگیز: دکتۆر نه‌جاتی عه‌بدوللا، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۴۷-۵۶.

- جیاوازی نه‌ژادی له نیوان کورداندا: کرمانجی، قزلباش و زازا، پۆل وایت، وه‌رگیزانی عه‌بدولکه‌ریم عوزیز، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۱۳۷-۱۶۰.

- قضية اراضي حمدي بك بابان سنة ۱۹۲۱، الدكتور عماد عبدالسلام، العدد ۴، ۲۰۱۲، ص ۱۹۵-۲۱۴.

- ملاحظات ووثائق حول حصار وان المتكرر في القرن السادس عشر (دراسات تركية - صفوية في القرن التاسع عشر)، جان لويس باكي گرامون، ترجمة: الدكتور سعاد محمد خضر، العدد ۴، ۲۰۱۲، ص ۲۳۵-۲۶۶.

- الرؤية البريطانية للعراق وعلاقته بالقضايا الإقليمية والدولية عشية وغداة إنتهاء الحرب العالمية الثانية، الدكتور غانم محمد الحفو، العدد ۴، ۲۰۱۲، ص ۳۰۵-۳۲۰.

- جایگاه خاندان اردلان در مناسبات خارجی دول صفویه و عثمانی (۹۰۷-۱۱۳۵هـ ق)، دکتۆر فریدون نوری، شماره ۴، ۲۰۱۲، ص ۳۴۱-۳۵۴.

- المفهوم الاداري والجغرافي لمصطلح (کردستان) في مصادر العهد العثماني، الدكتور خليل علي مراد، العدد ۵، ۲۰۱۳، ص ۵-۲۲.

- بعض الملاحظات حول مفردة الاقطاع مع ذكر بعض حقائق العالم العثماني، جان لويس باكي گرامون، ترجمة الدكتور سعاد محمد خضر، العدد ۵، ۲۰۱۳، ص ۳۷-۴۴.

- له لاپه‌ره گه‌شه‌کانی میژووی میرانی بابان، مه‌حمود ره‌زا، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۱۶۵-۱۸۴.

- پیوه‌ندییه‌کانی عیراق وکورد و سو‌قیه‌ت له یادداشتیکی سالی ۱۹۷۱ی بریتانیادا، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۴۵-۲۵۵.

- ۲۰۱۵، ۳۳۱-۳۵۰.
- شارى خاموش: گۆرستانى شىخ محمەدباقرى سنه، سهيد سەباح حسەينى، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ۱۳۹-۱۷۶.
- ئاۋاۋى سەمكۆ (نيسانى ۱۹۲۱ تا كانوونى دوهمى ۱۹۲۲)، رەحمەتوللا موعتەمەدزادە "موعتەمەدى"، ۲۰۱۶، ۲۱۳-۲۶۶.
- لە كوشتارى ئەرمانەكاندا كى تاوانبارە؟ عەبدولعەزىز يامولكى، ۲۰۱۶، ۷-۲۶.
- عەرەبى: لاوك (دكتور موكەرەم تالەبانى)، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ۲۸۳-۲۹۴.
- دوو بەلگەنامەى مېژوۋىيى ئەرشىفى برىتانىا، ئى. جە. ئار.، ۲۰۱۶، ۸، ۲۹۵-۳۳۰.
- ھەندى لاپەرەى شاراۋەى جەمەيەتى كوردستان لە زمانى بەلگەنامەكانىيە، مەجىد سالىح، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ۵۹-۷۸.
- راسپېردراۋى ئېمە لە مووسل (سالى ۱۹۱۹/۱۳۳۷)، رەزا ئازەرى شەھەرەزايى، ۲۰۱۶، ۸، ۳۴۸-۳۵۳.
- قوتابخانەى سەلىمانى ناسىۋناليزمى كوردى، مەجىد سالىح، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ۳۱-۵۴.
- لەناوچوونى مېرئىشە كوردىيەكان: كاريگەرى چاكسازىيەكانى عوسمانى و پەيوەندىيە ئۆدەۋەتتەكان لەسەر كوردستان لەئۆيەى يەكەمى سەدەى ئۆزەدەمدا، مايكل ئىپپىل، لە ئىنگلىزىيە ۲۰۲۰، ۱۲۷-۱۵۲.
- ناسەربەخۆيىيى سىياسىي نەتەۋە و پۇلى ۋەك ھۆكاريكى بابەتتە لە نەخشەدانانى ژيانى لاوانى كورددا، ئىرنا پۇقۇا، ناتاليا ئىسايىفا، د. پىشەۋا خالىد، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ۱۶۷-۱۷۸.
- التبعئة الحضرية في كردستان العراق أثناء الإنتداب البريطاني: السليمانية (۱۹۱۸-۱۹۳۰)، ميشيل ليزينبيرگ، ترجمه: رەۋەند سەباح، العدد ۱۲، ۲۰۲۱، ۲۱۹-۲۳۵.
- التبعئة الحضرية في كردستان العراق أثناء الإنتداب البريطاني: السليمانية (۱۹۱۸-۱۹۳۰)، جۆردى تيجيل
- عشيرة الشكاك الكردية والنداء القتالي للشكاك الثائرين (عشرينات القرن الماضي)، ي. ي. فاسيليڤا، ترجمة: الدكتور عبدى حاجى، العدد ۵، ۲۰۱۳، ۲۵۶-۲۶۲.
- پاپورتى كاريگىرى سالى ۱۹۱۹ى دەرەۋى پەۋاند، لە ئىنگلىزىيە ۲۰۱۳، ۵، ۲۶۳-۲۷۴.
- پۇزى ۶ى ئەيلوۋلى ۱۹۳۰ى سەلىمانى بەپى بەلگەنامەگەلى نەپتى برىتانىا و بەلگەنامەى دىكە، دكتور حىسامەدىن نەقشەبەندى، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ۷-۲۶.
- كۆمەلى يەكپوون و ئازادى (كۆمەلى كوردى) لە بەلگەنامە نەپتىيەكانى ۋەزارەتى دەرەۋى فەرەنسەدا، (بەشى يەكەم)، دكتور نەجاتى عەبدوللا، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ۶۱-۷۸. (بەشى دوهم)، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ۱۵۵-۱۷۰.
- ئاۋرەدەۋەيەكى مېژوۋىيى لە كۆپەۋى ۱۹۹۱، مودەررىس سەئىدى، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ۷۹-۹۲.
- شارى سەلىمانى: خويندەۋەيەكى دى بۇ مېژوۋى بىناتتەنى، دكتور زار سەدىق توفىق، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ۱۲۷-۱۳۳.
- عبدالرزاق بدرخان ومحاكمته في طرابلس الغرب وفق وثيقة عثمانية، الدكتور حسام الدين النقشبندى، العدد ۶، ۲۰۱۴، ۲۴۵-۲۵۸.
- تعامل جديد مع الكرد: السياسة البريطانية تجاه الكرد في العراق ۱۹۴۱-۱۹۴۵، ستيفانى ك. وتشارك، ترجمة: الدكتور شمال الحويزي، العدد ۶، ۲۰۱۴، ۲۶۶-۲۸۱.
- اكراد سورية في مرآة مصادر الأرشيف العثماني خلال القرن الثامن عشر الميلادي، ستيفان وينتر، ترجمة: نضال محمود حاج درويش، العدد ۶، ۲۰۱۴، ۲۸۲-۲۹۸.
- التقسيم الكولونيالي لكوردستان، الدكتورە ماريات. اوشيا، ترجمة: الدكتور فؤاد حمەخورشيد، العدد ۷، ۲۰۱۵، ۲۸۴-۳۰۳.
- بيرەۋەرى سەبارەت بە سەمكۆ، محمەدصادق ميرزا موعىزۇدەۋە، لە فارسىيە ۲۰۱۵، ۷، ۳۰۴-۳۱۵.
- پىنج بەلگەنامەى مېژوۋىيى سەبارەت بە پۇزگارى جەنگى چالدىران، عەبدولحەمىد حوسەينى، ژماره ۷،

جۆرجیس، ترجمه: د. شمال الحویزی، العدد ۱۲، ۲۰۲۱، ص ۲۰۷-۲۱۸.

ژیاننامه و بیره وهری

- وهفاتنامه‌ی مه‌لا بیلالی هیرویی، ئەحمەد محەمەد قەندۆلی، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۳۱-۶۰.

- صفحات من دفتر ذکریات العلامة محمد امین زکی بگ، الاستاذ الدكتور: خلیل عەلی موراڊ (الترجمة من التركية العثمانية)، ملف خاص بـ"امین زکی بگ"، العدد ۱، ۲۰۰۹، ص ۲۳۷-۲۷۲.

- سه‌عی‌دی نوورسی "کوردی"، چه‌رده‌یه‌ک له خزمه‌تی زانستی و پۆشنییری، فارووق ره‌سوول یه‌حیا، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۶۳-۸۰.

- نسب‌شناسی و شناختنامه حضرت سلطان عبیداله مشهور به "کوسه هجیج"، (مدفون در هجیج هورامان)، دکتر نادر کریمیان سردشتی، شماره ۵، ۲۰۱۳، ص ۲۳-۳۶.

- تیکۆشه‌ریک له ئەرده‌لانه‌وه: سه‌ربورده‌ی ژیا‌نی سالح ئۆقلیدۆس، که‌مالی عه‌بدو‌للا‌هی، ژماره ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۷۹-۲۸۶.

- پوخته‌یه‌کی ژیا‌ننامه‌ی محەمەد میهری‌ی ده‌شی، ناسراو به (برهان الاسلام)، دکتر عومەر عه‌بدو‌لعه‌زیز، ژماره ۷، ۲۰۱۵، ل ۲۴۱-۲۵۳.

- ناسینه‌وه‌ی چوار که‌سیتی: پیرمه‌نصور، سه‌یی‌د صادق، ئیبراهیم سه‌مین، پیریادی، دکتر زرار سدیق توفیق، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۲۳-۳۲.

- ژیا‌نیکی پر له کویره‌وه‌ری، (بیره‌وه‌ری)، هه‌سه‌ن عه‌بدو‌لکه‌ریم، ژماره ۹، ل ۲۳۹-۲۴۴.

- سلیمانی قیبه‌گاه‌ی توفیق وه‌بی بوو، دارا عه‌تار، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ل ۲۴۵-۲۴۸.

- ژیا‌ن و به‌سه‌ره‌اتی سه‌دیق هه‌یده‌ری، که‌مال عه‌بدو‌للا‌هی، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۱۰۳-۱۱۶.

- بیره‌وه‌ری هه‌سه‌ن‌خان مه‌لیک‌زاده، وه‌رگی‌ران له فارسییه‌وه: محەمەد حەمە‌باقی، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ل ۱۵۹-۲۳۷.

- کاریگه‌ری زانا‌یانی جه‌لی‌زاده له گه‌شه‌پیدانی شارستانیتی کویه‌دا، حسین هه‌سه‌ن که‌ریم، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ل ۵۵-۸۶.

- ئەبۆبه‌کر ئەفه‌ندی زانا‌ی کورد له ئەفریقای باشوور، سودا‌د ره‌سوول، ژماره ۱۱، ۲۰۲۰، ل ۲۵-۶۰.

- ره‌سوول مه‌ستی (۱۸۲۳-۱۹۰۸ز)، ژیا‌ن و به‌ره‌می له ئەرشیفی عوسمانی‌دا، دکتر هیمن عومەر خۆشناو، ژماره ۱۱، ۲۰۲۰، ل ۶۱-۹۰.

- فرازه‌یی از زندگانی و تفکرات استاد علامه ملا عبدالله احمدیان، دکتر محەمەد فاروق شریف‌پور، شماره ۱۱، ۲۰۲۰، ص ۹۱-۱۰۳.

- سی برا و سی سرگوتین په‌یماننا لۆزانی: عەلی عیلمی، زه‌ینه‌لعاب‌دین و مه‌سعوود فانی‌زاده، سه‌عید قه‌رۆژ، ژماره ۱۱، ۲۰۲۰، ل ۱-۲۹، (به پیتی لاتینی).

- له‌شکره‌ک دیرۆک‌زان، شاعیر و فه‌لسه‌فه‌فان: محەمەدئەمین فه‌یزی (۱۸۶۲-۱۹۲۹)، سه‌عید قه‌رۆژ، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۹-۵۴.

- کۆستیکی گران، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۵-۶. (به بۆنه‌ی کۆچی‌دوایی پروفیسۆر دکتر عی‌ماد عه‌بدو‌سه‌لام ره‌ئووفه‌وه).

- فاجعة كبرى، العدد ۱۲، ۲۰۲۱، ص ۷-۸؛ (بمناسبة رحيل الأستاذ الدكتور عماد عبدالسلام رؤوف).

گه‌شتنامه

- گه‌شته‌که‌ی میشل فیتر بۆ کوردستان سالانی (۱۶۶۳-۱۷۷۴ز)، میشل فیتر، دکتر هه‌لکه‌وت هه‌کیم له فه‌ره‌نسییه‌وه کردوویه به کوردی، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۸۳-۹۶.

- سه‌فه‌رنامه‌ی جۆن ماکدۆنالد کنیر بۆ کوردستان سالی ۱۸۱۴، (به‌شی یه‌که‌م)، له فه‌ره‌نسییه‌وه وه‌رگی‌رانی: دکتر نه‌جاتی عه‌بدو‌للا، ژماره ۸، ۲۰۱۶، ل ۲۶۷-۲۸۲؛ (به‌شی دووهم)، ژماره ۹، ۲۰۱۷، ل ۱۲۹-۱۴۸؛ (به‌شی سییهم)، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ل ۲۲۵-۲۴۰. (به‌شی چواره‌م)، ژماره ۱۱، ۲۰۲۰، ل ۱۷۱-۱۸۳؛ (به‌شی پینجه‌م)، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۲۴۱-۲۶۲.

زمان

- زمانی کوردی ئه‌ودیه‌و قوناغی هیندو-ئوپوپ (کورتیه‌ک له‌سه‌ر پیتینه زمانه‌وانیه‌کان و کاریگه‌رییان)، دکتر کۆزاد محەمەد ئەحمەد، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۲۱-۳۲.

- کورتەى پېزمانى زاراۋەى موكرى، ئۆسكار مان Oskar Mann، ۋەرگېرانى لە ئەلمانىيەۋە: جەغفەرى حوسىن پوور (هيدى)، ژمارە ۳، ۲۰۱۱، ل ۱۲۵-۱۴۸.

- ھەندى سەرنج سەبارەت بە زاراۋەى دەرەبەگايەتى و باسى چەند راستىيەكى جىھانى عوسمانى، جان لويس باكى گرامۆن، ۋەرگېرانى: دكتور سوعاد محەمەد خدر، ژمارە ۴، ۲۰۱۲، ل ۹۷-۱۰۶.

- دەنگەكان لە پابردوۋەۋە: دىتتەۋەى مووزىكى كوردى دە كەلەپوورى ئۆسكار ماندا، جەغفەرى حوسىن پوور (هيدى)، ژمارە ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۷۵-۲۷۸.

- سىيەم ئەلفوبىي كوردى: ھەولەكەى مستەفاپاشا يامولى، سىدىق سالىح، ژمارە ۱۰، ۲۰۱۹، ل ۸۷-۱۲۰.

- اصل و نژاد و زبان اكراد، توفيق وهبي، ترجمه: ؟، شماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۹-۱۸.

- زمانى كوردى لە باشوورى قەفقاز (۱۹۹۱-۱۹۲۱)، سوداد پەسول، ژمارە ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۵۵-۱۰۶.

ئەدەب، پۇژنامەۋانى

- سالم و كاريگەرى شاعىرانى فارس (حافىزى شىرازى، سەعدى، جامى)، دكتور ئەمىن موتابجى، ژمارە ۲، ۲۰۱۰، ل ۵-۱۴.

- كورد و كوردستان لە گۇڤارى "لغة العرب" دا: لاس (سىدىق سالىح)، (ۋەرگېران لە عەرەبىيەۋە) (بەشى يەكەم): برايانى ئەدەب: شوكرى فەزلى، حال وبارى ئىزدىيەكان، دوو ئىنگلىزى دىلى لای شىخ مەحمودى كورد، قەزای پانىيە، كۆچەرانى ئاسوورى لە عىراق، زىانى كوللە، لە مۆتەسەپىيەتى مووسل، ئاخوړە تازهكانى سوارەى كەركوك تەواوكران، لىۋاى سلىمانى، كوتايى حوزەيران، تورك سەرانى كورد و مەزەنە شۆرەشگېران لەناۋدەبەن، دەستكىشانەۋەى ۋەزارەتى سەعدوونى و پىكەپىنانى ۋەزارەتى عەسكەرى، سەمكۆى كورد و ھەلاتنى، ناحىيەى بازىيان، بۆ لەناۋەردنى كوللە، كارەكانى كۆمپانىيەى نەۋتى توركى، كۆچىۋايى سلىمان نەزىف بەگ، سالارودەۋلە و سەمكۆ، تەلەفۇن لە شارەكانى عىراق، پېرۇژەى ئاۋدىرى، ژياننامەى بىتۈۋشى، گەلەگورگىك چوار پىبوار لەناۋدەبەن، كرىنەۋەى گەراى كوللە، بىناى تازه لە ھەولنر، چەند قەلايىك لە قەرەداغ،

گەشتىنى لىژنەى سنووركىشان، ژمارە ۲، ۲۰۱۰، ل ۲۲۷-۲۳۶؛ (بەشى دوۋەم): لەنىۋان دوو خىلى كورددا، الحقوق، مەبعوسانى عىراق، پشيوى لە ئىران، دەستگىرۋىيى جەنگ لە صەلاحييەى سەر بە مووسل، بازىرگانيى ئەمسال لەنىۋان ولاتى ئىمە و ولاتى دراوسىيانى ئىرانىماندا، چەند بەسەرھاتىك لە ھەوالى كوردستان، چەتە لە قورفە و ئەبى غرىب، ھەنگېرىن يا ھەنگوین كۆكردنەۋە لە كوردەۋارىدا، دەرەمەپ، گرانيى توۋتن، كۆمەكى مەندەلى (بەندەنجىن)، ھاتنى حاكىمى لوپستان، رېگرەكانى ئىران، فتۋاى زانايانى عىراق لە جەنگى بەلقاندا و تۇقىنى مەسىحييەكان لە بەغدا، بارانكى بەتاۋ لە بەدرە، كۆمەكى حاكىمى لوپستان، ژمارە ۳، ۲۰۱۱، ل ۲۰۵-۲۱۲؛ (بەشى سىيەم)، كوللە لە دەۋرۋەرى نىسبىن، لىۋاى سلىمانى، كوردانى ئىستا، قوتابخانەى ئەعدادىي شەۋانە لە دياربەكر، ئەنجومەنى گشتى لە بەغدا و ئەندامەكانى، وشەى كوردى لە عەرەبىي مووسلىدا، رېي خانەقەن، كۆرى شىخى بەرزان لە ئاكىرى - عەق، كانگاكانى نەۋتى سىروشتى لە عىراق، كانگاكانى قىر، بىنەمالەى حەيدەرى، ژمارە ۴، ۲۰۱۲، ل ۱۶۱-۱۸۳؛ (بەشى چوارەم)، دوو دىلە برىتانىيەكە، نەۋت لە كەركوك، بىباد، كاكەيى، ھەوالەكانمان، سەرما و بەفر، كارەساتىك لە ناۋچەى بەدرە، نەخۋشى مەر لە شەنگار، كوردنەۋە و چاككردنەۋەى رېگەۋبان لە لىۋاى مووسل، زمانى كوردى، شۆرش لە ئىران، مەخمور نەك گويز، ژمارە ۵، ۲۰۱۳، ل ۲۸۷-۲۹۷؛ (بەشى پىتجەم)، لىۋاى مووسل، يەزىدىتى، سەبارەت بە حوكمدارانى كلس (يا كلز)، شەرەفەدىن محەمەد لە بەلگەنامەيەكى كۆندا، مەقامى شىخ عادى (دىرى دۇخەناى يەشۋى سىرەنە)، يەزىدىتى، ژمارە ۶، ۲۰۱۴، ل ۱۶۶-۱۹۱؛ (بەشى شەشەم)، قەلەم حاجى، لىۋاى دىالە، صەبىح نەشئەت بەگ، بەياننامەى نوينەرى ھەرەبالاى دەۋلەتى ئىمپراتورىيى ئىران، ۋەزارەتى سەعدوونى، دەستوورى زمانى كوردى (توفيق ۋەھبى بەگ)، ژمارە ۷، ۲۰۱۵، ل ۳۷۱-۳۸۶؛ (بەشى ھەۋتەم)، تەواوكردى باسى مەندەلى، لىۋا كۆوت، گۆرى پىغەمبەر دانيال، كەپەنىل لۇرەنس لە كوردستان و سوورىا و پۇژھەلاتى ئوردن، جەغفەپاشا

عهسكهرى، بغداد و صوك حادته ضياعى، قهواله
 يه زىديه كان، لىواى كهركوك، جهزيرهى ئىبن عومەر،
 ئەحمەدپاشا تەيمور، هەزار سەربازى تورك، لىواى
 ئەربل، نىسبىن يا نازىب، ئەتەسى عىراق، كهركوكى
 تازە، ناكۆكى لەسەر سنوورى عىراق، شوڤشى كورد
 لە توركيا، شوڤشى كورد لەنىوان توركيا و ئىران،
 ئالتون كۆپرى لە مێژوودا، لىوانى سلیمانى،
 سەرنجاندانى مەقامەكانى عىراقى، گۆرانى
 هاوچەرخى عىراقى، نازىب و نىسبىن، بەياننامەىەكى
 پەسمى: پووداوهكەى سلیمانى لە ٦ى ئەیلوولى
 ١٩٣٠دا، ژمارە ٨، ٢٠١٦، ٣٥٥-٣٨٨؛ (بەشى
 هەشتەم)، پەشوى لە كوردستان، نێردراوهكانى
 شوڤنەوارى كۆن لە عىراق، نەفخە، كۆچى دواى
 پێژدار ئىبراهىم حەيدەرى، خۆرپەرستان لە مێژوودا،
 دەقه ئايىنىهكانى يەزىدى، كۆچى خێلى مىران بۆ
 سووریا، پێراگەياندىكى پەسمى سەبارەت بە
 پووداوهكانى سلیمانى، بەيات، سەركوتكردى
 جموجوولەكانى شىخ مەحمودى كورد، وشەى
 كوردى بە ئەسل فارسى، خۆراوەستكردنهوى شىخ
 مەحمود بە حكومەت، دەستنيشانكردى
 ناوچەكانى دادگا گەورەكانى عىراق، هەلەشاندنهوى
 هێندى قەزا، وشكەكەلەك لە باكورى عىراق،
 خۆبەدەستدانهوى شىخ مەحمودى دزلى و
 بەندكردى لە بەغدا، گالەكردى بە سولتانيكى دىكەى
 سولتانهكانى هەورامان، قايمقامى قەزای سنجار،
 سەركەوتنى سوپای عىراق، بەدرە و جەسسان یا
 بادریا و باكسايا، پانكە، نەخشەى باكورى عىراق،
 لەنىوان ئىران و عىراقدا، كفرزى، شەرى سەربازانى
 تورك دەكا، ژمارە ٩، ٢٠١٧، ٢٤٩-٢٧١؛ (بەشى
 نوێم) بەبۆنەى بلاوبونەوى دەقه دىنىهكانى
 يەزىديهوه كه له "لغة العرب" دا ئاماژەى پێدراوه:
 كورد، كورد و يەزىدیتى، وردكردنهوى قسەكانى
 سەبارەت بە يەزىدیتى، بنچینەى يەزىدیتى لە مێژوودا
 (١)، بنچینە و مێژووى يەزىديهكان (٢)، باوەرى
 يەزىدیتى، پێهەلپێن لە مەسەلەى يەزىددا، باوەرى
 ئىبن تەيمىيە سەبارەت بە يەزىد، باوەرى ئەهلى
 سوننەت لە بارەىوه، يەزىد و كەرامىيە، تەختى
 يەزىد، بنچینە و مێژووى يەزىديهكان (٣): گێرانهوى
 جىاجى لەبارەى دىنى يەزىديهوه، ژياننامەى شىخ

عەدى، وەسفى، پووداوى دووگيانى دايكى بەو و
 دووركەوتنەوى، چۆن تەدەكۆشا، سەردەمىك كه
 ئەوى تەدا پەيدا بوو، باوەرى، ئادابى پەفتارى، پێبازى
 سۆفیانەى: نەفرتەنەكردى، ژمارە ١١، ٢٠٢٠،
 ١٥٣-١٧٠.
 - شەهبال "رساله" مصوره، هەندى بابەتى
 پێوهنديدار بە كورد، سەربەست كهركوكى، ژمارە ٣،
 ٢٠١١، ٣٧-٥٢.
 - دوو دۆزىنەوى گرنگ: شيعىرىكى بلاونهكراوهى
 گۆران، ژمارەىەكى پۆژنامەى "السلیمانيه"، سدىق
 سالىح، ژمارە ٣، ٢٠١١، ١٩٨-٢٠٤.
 - ادب كرى گۆرانى، جەمىل پۆژبەيانى، شمارە ٣،
 ٢٠١١، ٣٧٣-٣٧٦.
 - تأثیر صديق انجيري آذر مهابادی بر پدر شعر نو
 فارسی نیما یوشیج، پڑوہش و نیگارہش: دکتەر نادر
 کریمیان سردشتى، شمارە ٤، ٢٠١٢، ٣٢٣-٣٤٠.
 - مەحوى: كيشەى نىوان هەلوێست و ناسنامە،
 مامۆستا جەعفەر (فازل كەرىم)، ژمارە ٤، ٢٠١٢، ل
 ٢٧-٤٦.
 - خانای قوبادى، لەنىوان پەيامى سياسى و پەيامى
 كولتورىدا، مامۆستا جەعفەر (فازل كەرىم)، ژمارە
 ٥، ٢٠١٣، ل ١٣٩-١٦٤.
 - هۆنراوهى لىرىكى كوردى، بازىل نىكىتىن، وەرگێر:
 دکتۆر نەجاتى عەبدوللا، ژمارە ٥، ٢٠١٣، ل ٢٣٣-٢٤٤.
 - مەلای جىزىرى و كيشەى تىگەيشتنى
 كوردۆسىتتىرىك، مامۆستا جەعفەر (فازل كەرىم)،
 ژمارە ٦، ٢٠١٤، ل ٢٧-٤٦.
 - شرح مثنوي ملا حامد بیساراني، دکتەر نادى
 کریمیان سردشتى، شمارە ٦، ٢٠١٤، ل ٣٠١-٣١٨.
 - آثار ملا حامد بیساراني در حوزه ادبیات عرفانی،
 دکتەر نادى کریمیان سردشتى، شمارە ٧، ٢٠١٥،
 ٨٩-١٠٦.
 - باباتاهیری هەمەدانى... سەرهەداوهكانى ئەفسانە و
 پاستى، مامۆستا جەعفەر (فازل كەرىم)، ژمارە ٧،
 ٢٠١٥، ل ١٣١-١٥٣.
 - عەبدولرەحمان ناجم، وەرگێرێان و ئامادەكردى:
 فارووق پەسوول ئەحيا و ئەحمەد فارووق پەسوول،
 ژمارە ١٠، ٢٠١٩، ل ١٣٩-١٦٠.

- الكرد في الدوريات الروسية في القرن التاسع عشر، أ. و. بابيدونوستسيف، ترجمه من الروسية: الدكتور عبدي حاجي، العدد ١١، ٢٠٢٠، ص ١١٥-١٢٦.

دهستنوس

- ناميلكه‌ی دهستان‌نکردنی خیلانی دانیشتوی ده‌ورووبه‌ری سابلأغی موکری، محهمه‌ده جه‌وادی قازی، له فارسییه‌وه وه‌رگیرانی، حه‌سه‌ن عه‌بدولکه‌ریم، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ٦١-٨٢.

- "تاریخ دنباله"، سه‌رچاوه‌یه‌کی نویی میژووی گه‌لی کورد، ثا. د. پاپازیان، له فه‌ره‌نسییه‌وه وه‌رگیرانی دکتور عه‌بدوللا مه‌ردوخ، ژماره ١، ٢٠٠٩، ل ٢٠٥-٢٢٠.

- وصية مولانا خالد النقشبندی، تحقیق: حسین حه‌سه‌ن کریم، العدد ١، ٢٠٠٩، ص ٣٧٨-٣٤١.

- که‌شکولی حاجی میرزا مه‌حه‌مه‌دی سه‌قه‌تی (کوری حاجی سمایی خاریجه‌ی مه‌هابادی)، ئه‌نوه‌ری سولتانی، ژماره ٢، ٢٠١٠، ل ٢١٣-٢٢٦.

- مذكرات محمود السنوي، تحقیق: محمد علي القرده‌اغی، العدد ١، ٢٠٠٩، ص ٣٧٩-٤٣٤.

- رسالة العلم لعلامة ملا محمد الختي (الخطي)، (تحقیق ودراسة) حسین حسن کریم، العدد ٢، ٢٠١٠، ص ٣٠٣-٣٤٥.

- رسالة "ختم الوصايا"، لشيخ محمد وسيم المردوخي المعروف بعلامة قلاچولان، (دراسة و تحقیق)، حسین حسن کریم، العدد ٣، ٢٠١١، ص ٣٠١-٣٤١.

- شرح مقدمة "نالي" لرسالة مناظر الانشاء، حسین حسن کریم، العدد ٤، ص ٢٧٣-٣٠٤.

- وصیت‌نامه‌ی اخلاقی - تاریخی حاج ملا احمد نودشی، گزارش و پژوهش: محمد عبدلی، شماره ٤، ٢٠١٢، ص ٣٥٥-٣٧٠.

- رسالة في الاعراب المحلي، تأليف: سيد علي الباني البرزنجي، تحقیق: حسین حسن کریم، العدد ٥، ٢٠١٣، ص ١٠٩-١٣٨.

- له ده‌ستنوسه‌کانی دیوانی وه‌فایی: ده‌ستنوسی میرزا عیسی‌ گه‌ورک، دکتور عوسمان ده‌شتی، ژماره ٦، ٢٠١٤، ل ٤٧-٦٠.

- زبدة المبدأ والمعاد: رسالة في علم الكلام لشيخ عبدالقادر المهاجر المردوخي السندجي (دراسة

و تحقیق)، حسین حسن کریم، العدد ٦، ٢٠١٤، ص ٢٢٥-٢٤٤.

- فهرست توصیفی آثار خطی مولوی کرد در کتابخانه‌های ایران، محمد عبدلی، شماره ٦، ٢٠٠٦، ص ٣١٩-٣٤٤.

- خطاب لملا عبدالله الجلي، حسین حسن کریم، (دراسة و تحقیق)، العدد ٧، ٢٠١٥، ص ١٠٧-١٢٩.

- به‌ره‌مه‌یکی بلاونه‌کراوه‌ی مه‌حویی شاعیر: نامیلکه‌ی (به‌رگی سه‌بز)، سه‌پان (عه‌بدولحه‌مید حوسینی)، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ٣١٦-٣٣٠.

- ده‌ستنوسه‌کانی مه‌لا سه‌عیدی سه‌ره‌ره‌ری، عیرفان پارسا، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ٣٥١-٣٦٠.

- ده‌ستنوسه کوردیه‌کانی بنکه‌ی ژین، گوژاری ژین، ژماره ٧، ٢٠١٥، ل ٣٦١-٣٧٠.

- رسالة في علم المنطق، لحاج يوسف محمد شريف، (دراسة و تحقیق)، حسین حسن کریم، العدد ٨، ٢٠١٦، ص ٦٣-١٠٢.

- خانه‌واده‌ شیخ عثمان سراج‌الدین، دکتور محهمه‌ده موکری، ئاده‌کردنی: سه‌پان (عه‌بدولحه‌مید حوسینی)، ژماره ٨، ٢٠١٦، ل ١١٧-١٢٨.

- رسالة "مشاركة في الداسنية"، لملا عبدالرحمن الجلي ابن ملا عبدالله المعروف ب(کاکي جلي)، (دراسة و تحقیق)، حسین حسن کریم، العدد ٩، ٢٠١٧، ص ٢٩-٥٨.

- "در المجالس"ی مه‌لا مووسایی هه‌کاری (دهق و لی‌کولینه‌وه)، دکتور هیمن عومه‌ر خو‌شناو، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ١٧-٢٧.

- که‌شکولیکی ده‌ستنوسی نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌مین، سدیق سالح، ژماره ٩، ٢٠١٧، ل ٧٩-٩٠.

- سفرنامه‌ حج، ته‌یه‌کننده، سپان (عه‌بدولحه‌مید حوسینی)، شماره ١٠، ١٩١٩، ص ١٧٧-٢٢٤.

- کتابات غیر منشورة للعلامة توفيق وهبي بك، إعداد: رفيق صالح: (١) أصل اسم خورمال، (٢) الباطنية في كردستان، (٣) القراقويونلية والقرايرانلية، (٤) الملك الشاب كما عرفته، (٥) عذاب الشعب الكردي وحيرته، (٦) كلمة توفيق وهبي في حفلة تأبين الملكة عالية، (٧) كلمة توفيق وهبي بك في تأبين اللواءالركن غازي الداغستاني، (٨) صفحات من ذكريات في يوم تأسيس الجيش العراقي الباسل، العدد ١١، ٢٠٢٠، ص ٥-٢٤.

- زبدة التواريخ: تأليف ملا محمد شريف قاضي،

ویرایش و پژوهش: سید عبدالحمید حسینی
(سه‌پان)، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۲۶۳-۳۵۸.

گه‌نجینه‌ی به‌لگه‌نامه

- نامه له ئیبراهیم ئەحمەدەوه بۆ ھۆمەر شیخ
موس، نەوزاد عەلی ئەحمەد، ژماره ۱، ۲۰۰۹،
ل ۱۷۵-۱۹۰.

- چوار نامە‌ی شەرەف‌بەگی بەدلیسی (۱۵۱۶-۱۵۲۰ز)،
(لیکۆلێنە‌وەکانی تورک و سەفەوی)، ژان لووی بەکی
گرامون و شەه‌ریار عەدل، وەرگێڕ: دکتۆر عەبدوللا
مەردۆخ، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۸۱-۱۰۲.

- چوارە بە‌لگه‌نامە‌ی حکومەتی ملیلی کوردستان له
مەهاباد، جەعفەر حوسین‌پوور (هیندی) و حەسەن قازی،
ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۱۰۳-۱۱۶.

- نامە‌کانی ئۆسکار مان، وەرگێڕانی جەعفەر
حوسین‌پوور (هیندی)، ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۱۵۷-۱۶۵.

- نامه بۆ شوکور مستەفا، مەسعوود محەمەد، ژماره
۸، ۲۰۱۶، ل ۵-۲۲.

- گه‌نجینه‌ی به‌لگه‌نامه، ئامادە‌کردن: سەدیق سەلح:
(بە‌شی یە‌کەم) له‌بابە‌تە‌کانی بڵاوکراوە‌ی هیوا، نامە‌ی
عەلی کەمال بەگ، یە‌کەم ژمارە‌ی بانگی حەق، نامە‌ی
سەلح زەکی صاحیبقە‌ران، بە‌یاننامە‌ی ئەربیلی هاشم
ناھید، شیعرێکی بڵاونە‌کراوە‌ی هێمن، مەقبووسی
ئێعەنە‌ی میلەت، ژماره ۱۰، ۲۰۱۹، ل ۲۴۱-۳۰۸؛
(بە‌شی دووهم) نە‌خشە‌ی کوردستان ۱۹۴۷، کێشە‌ی
کورد (سێ بیرخەرە‌وه)، سێ. جە‌ی. ئەدمۆندز،
کاریگەرێکی بڵاوبوونە‌وه‌ی میژووە‌کە‌ی محەمەدئەمین
زەکی بەگ، نامە بۆ ماجید مستەفا، نووسینیکی
بڵاونە‌کراوە‌ی مە‌لا جە‌میل بەندی پۆژبە‌یانی،
دیاریبە‌کانی عەبدولپە‌حیم پە‌حمی هە‌کاری، راپۆرت
سە‌بارە‌ت بە‌ خۆ‌ئێ‌ندن له‌ قوتابخانە‌ی کوردی‌دا (پە‌فیق
حیلمی)، ژماره ۱۱، ۲۰۲۰، ل ۱۸۵-۲۶۰.

- نامە‌یە‌کی میژوویی مۆ‌لفۆف (وە‌رگێ‌ڕان و
هە‌ڵسە‌نگاندن)، ئە‌فراسیاو هە‌ورامی (دکتۆر)، ژماره
۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۷۹-۱۸۶.

پانان و هە‌ڵسە‌نگاندنی

کتێب و تێزی خۆ‌ئێ‌ندن ب‌لا

- محە‌مە‌د‌امین زەکی خ‌لال ک‌تابه: خلاصه‌ تأریخ‌ الک‌رد

وک‌ردستان من أقدم العصور التاریخیه‌ حتی الآن، (ملف
خاص ب‌امین زەکی ب‌گ)، الاستاذ الدکتور: عە‌ب‌الفتاح علی
البوتانی، العدد ۱، ۲۰۰۹، ص ۲۷۳-۲۹۴.

- چە‌ند سە‌رنجێ‌کی پە‌خنە‌گرانە‌ی میژوویی سە‌بارە‌ت
بە‌ نووسینە‌کانی محە‌مە‌دئەمین زەکی بەگ له‌ بارە‌ی
میژوویی کورد و کوردستانه‌وه له‌ سە‌رده‌می
ئێ‌سلامی‌دا، (فایلیکی تایبە‌ت بە‌ ئە‌مین زەکی بەگ)،
دکتۆر حیسامە‌دین نە‌قش‌بە‌ندی، ژماره ۱، ۲۰۰۹،
ل ۲۹۵-۳۲۲.

- مۆ‌دی‌لی ناسیۆ‌نالیستی محە‌مە‌دئەمین زەکی بەگ، و
پ‌رۆ‌ژە‌ی کۆ‌مە‌لایە‌تی له‌ کوردستان، (فایلیکی تایبە‌ت
بە‌ ئە‌مین زەکی بەگ)، خ‌الید تە‌وه‌کولی، ژماره ۱،
۲۰۰۹، ل ۳۲۳-۳۳۶.

- بغداد قبیل الحرب العالمیه‌ الاولی من خلال کتاب: (بغداد
وصوک حادثه‌ ضیاعی) لمحمد امین زکی بک (۱۸۸۰-
۱۹۴۸)، (دراسة وثائقیة)، الاستاذ الدکتور خ‌لیل علی مراد
العدد ۳، ۲۰۱۱، ص ۲۱۵-۲۲۹.

- خۆ‌ئێ‌ندنە‌وه‌یە‌کی بابە‌تیانە‌ی کتێبی: گوتوبێ‌ژکی
دە‌گمە‌نی توفیق وە‌ه‌بی (خۆ‌ئێ‌ندنە‌وه‌یێ‌کی پە‌خنە‌گرانە‌)،
دکتۆر هیوا حە‌مید شە‌ریف، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۵۷-۹۶.

- وضع‌ الک‌تاب فی العراق: بین إرث ثقیل وتحديات
الإرتقاء، الدکتور سعد بشیر اسکندر، العدد ۵، ۲۰۱۳،
ص ۸۱-۹۶.

- پ‌تیا‌زی نووسینە‌وه‌ی میژوو له‌ هە‌ری‌می
کوردستان‌دا (خۆ‌ئێ‌ندنە‌وه‌یە‌ک بۆ نامە‌ زانکۆ‌ییە‌کانی
دوای راپە‌ڕین)، دکتۆر سە‌عدی عوسمانی هە‌رووتی،
ژماره ۶، ۲۰۱۴، ل ۱۳۴-۱۴۰.

- حروب وانتفاضات وغزوات وإرهاب (نهب الممتلكات
الثقافیه‌ العراقیه‌ ومحاولات استردادها)، الدکتور سعد
بشیر اسکندر، العدد ۶، ۲۰۱۴، ص ۲۵۹-۲۶۵.

- أثر النقد فی التطور العلمی: ملاحظات تطبیقیة فی
مؤلفات تأریخیه‌، الدکتور حسین قاسم العزیز، العدد
۷، ۲۰۱۵، ص ۱۷۱-۲۳۶.

- کتێبی 'بووژاندنە‌وه‌ی میژوویی زانایانی کورد له
پ‌یگە‌ی دە‌ستخە‌تە‌کانیانە‌وه'، د. زرار سە‌دیق توفیق،
ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۴۷-۱۶۲.

بیبلیۆ‌گرافیا

- ببیلۆ‌گرافیای کوردناسی، دکتۆر نە‌جاتی عە‌بدوللا،

ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۱۹۱-۲۰۴.

- پېرستى خولى يه كه مى گوڤارى "دهنگى گيتى تازە" (۱۹۴۳-۱۹۴۵)، ئاماده كړدن: رھفېق سالف، ژماره ۱، ۲۰۰۹، ل ۴۴۳-۴۷۹.

- به شدارى ئيتالى له كوردناسى دا (سدهى سيازدهم و سدهى بيستم)، ميږيلا گاليتى، وەرگيرانى له ئينگليزييه وه: عه بدولكه ريم عوزيرى، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۱۳۷-۱۵۴.

- پېرستى "گوڤارى كوپى زانيارى كورد" "كوپى زانيارى عيراق- دهستهى كورد"، ئاماده كړدن: رھفېق سالف، ژماره ۲، ۲۰۱۰، ل ۳۴۹-۳۸۲.

- فهرس توصيفي للآثار المخطوطة لدكتور حسين قاسم العزيز المحفوظة في خزانة مؤسسة زين لإحياء التراث الوثائقي والصحفي الكردي في السليمانية، الدكتور نصير الكعبي، العدد ۳، ۲۰۱۱، ص ۳۴۳-۳۵۷.

- پېرست (ئينديكس)ى سه رجه مى ژماره كاني گوڤارى كوليجى ئه دهبيات، رھفېق سالف، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۳۷۷-۳۸۰.

- پېرستى گوڤارى "به يان - شهفه ق"، ئاماده كړدن: رھفېق سالف، ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۳۷۱-۳۷۷.

- فهرس مخطوطات مكتبة العالم الرباني الملا عبدالله الجروستاني، الدكتور عدنان عبدالقادر كامل الهوراماني، العدد ۹، ۲۰۱۷، ص ۹۱-۱۱۰.

- رپيهرى دؤسيهى كارگيرى زانا و ناوداراني كوردستان له كتيپخانهى مه شيختهى توركيه، دكتور هيمن عومهر خوشناو، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۰۷-۱۴۶.

- ژياني كهسى و زانستى مه لا مافى قازى، حسين حه سەن كهريم، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۱۸۷-۲۰۶.

- پېرستى گوڤارى ژين (ژماره ۱-۱۲)، ئاماده كړدن: رھفېق سالف، ژماره ۱۲، ۲۰۲۱، ل ۳۶۱-۳۹۰.

كار و چالاكيه كان

- كار و چالاكيه كاني بنكهى ژين له ئابى ۲۰۰۴ به دواوه تا كوتايى ۲۰۱۱، ژماره ۳، ۲۰۱۱، ل ۳۸۱-۳۹۹؛ ژماره ۴، ۲۰۱۲، ل ۱۸۴-۱۹۲.

الفهرس

- مجلة ژين
فاجعة كبيرة
٨-٥
- نضال محمود حاج درويش
الميدون وإمتداد امبراطوريتهم
٢٢-٩
- سعيد فروژ
محمدأمين فيضي (١٨٦٢-١٩٢٩): شخصية عسكرية، مؤرخ، شاعر وعالم فلسفي
٥٦-٢٣
- سداد رسول
اللغة الكردية في قفقاس (١٩٢١-١٩٩١)
١٠٦-٥٧
- د، هيمن عمر أحمد
دليل الأضرابات الادارية لعلماء ومشاهير كردستان في مكتبة المشيخة التركية
١٤٤-١٠٧
- د. زرار صديق توفيق
كتاب "إحياء تأريخ علماء الكرد عن طريق مخطوطاتهم"، تقييم نقدي
١٦٠-١٤٥
- يوسف بالوكن
أنساب الأكراد - وثيقة مهمة من القرن السادس عشر عن عشائر الأكراد وأنسابهم
١٦٤-١٦١
- ايرينا بوبوفا، ناتاليا ايسايففا، د. پيشوا خالد
اللاستقلالية السياسية للأمة ودورها كعامل موضوعي في التخطيط لحياة شباب الكرد
١٧٦-١٦٥
- أفراسياو هورامي
رسالة تاريخية لمولوتوف، تقييم ودراسة
١٨٤-١٧٧
- حسين حسن كريم
الحياة الشخصية والعلمية للشيخ معروف القاضي
٢٠٦-١٨٥
- جوردي تيجيل جورجس (ترجمة د. شمال الحويزي)
التعبئة الحضرية في كردستان العراق أثناء الإنتداب البريطاني - السليمانية ١٩١٨-١٩٣٠
٢١٨-٢٠٧
- ميشيل ليزنبرگ (ترجمة روند صباح)
الشبك والكاكائية - حراك العرقية في كردستان العراق
٢٣٦-٢١٩
- روبرت هـ دايسون، اننا مدفسكايا، عزت او. نگهبان (ترجمة چيا صديق)
ثلاثة آثار تاريخية في كردستان ايران
٢٤٢-٢٣٧
- كتاب مجلة ژين: ١
جون مكدونالد كنير، رحلة في كردستان قبل مائتي عام: رحلة جون مكدونالد كنير في كردستان
٢٦٢-٢٤٣
- سنة ١٨١٤ (القسم الخامس والأخير) (ترجمة د. نجا عبدالله)
كتاب مجلة ژين: ٢
٣٥٤-٢٦٣
- "زبدة التواريخ"، تأليف الملا محمد شريف القاضي (إعداد وتحقيق عبدالحميد الحسيني)
رفيق صالح
٣٨٤-٣٥٥
- فهرس مجلة ژين، الأعداد ١-١٢ (٢٠٠٩-٢٠٢١)

فهرست مندرجات

۸-۵	مجله‌ی ژین: ضایعه‌ای دردناک
۲۲-۹	نضال حاج محمود درویش: مادها و گسترش امپراتوری مادی
۵۶-۲۳	سعید فروژ: محمدامین فیضی (۱۸۶۲-۱۹۲۹): شخصیتی نظامی، مؤرخ، شاعر و عالم علوم فلسفی
۱۰۶-۵۷	سداد رسول: زبان کردی در جنوب قفقاز (۱۹۲۱ - ۱۹۹۱)
۱۴۴-۱۰۷	هیمن عمر احمد: علما و دانشمندان کردستان بر اساس فهرست پرونده‌ی مرجع اداری در کتابخانه‌ی مشایخ ترکیه
۱۶۰-۱۴۵	زرار صدیق توفیق: کتاب "احیای تاریخ دانشمندان کرد از طریق دستنوشته‌های آنان"؛ بررسی انتقادی
۱۶۴-۱۶۱	یوسف بالوکن: ریشه‌ی نژادی کردها، سندی مهم از قرن شانزدهم درباره‌ی ایلات و انساب ایلات کرد
۱۷۶-۱۶۵	ایرنا پوپووا، ناتالیا ایسایوا، د. پیشوا خالد: عدم استقلال سیاسی ملت و نقش آن به‌مثابه‌ی یکی از عوامل موضوعی در برنامه‌ریزی زندگی
۱۸۴-۱۷۷	جوانان کرد افراسیاب هورامی: یک نامه‌ی تاریخی از مولوتف؛ تحلیل و بررسی
۲۰۶-۱۸۵	حسین حسن کریم: زندگی شخصی و علمی ملا معروف قاضی
۲۱۸-۲۰۷	جردی تجیل جرجیس، ترجمه از انگلیسی: د. شمال حویزی: بسیج شهری در کردستان عراق در دوران قیمومیت بریتانیا، سلیمانیه ۱۹۱۸ - ۱۹۳
۲۳۶-۲۱۹	میشل لیزینبرگ، ترجمه از انگلیسی: روند صباح: شبک و کاکه‌ای، جنبش قومی در کردستان عراق
۲۴۲-۲۳۷	رابرت. ه. دایسون، اننا مادوادسکا، عزت او. نگهبان، ترجمه از انگلیسی: چیا صدیق: سه اثر تاریخی در شرق کردستان
۲۶۲-۲۴۳	کتاب مجله‌ی ژین: ۱ جان مکدونالد کنیر، ترجمه از فرانسه: د. نجات عبدالله: سفرنامه‌ی جان مکدونالد کنیر به کردستان در سال ۱۸۱۴ (بخش پنجم و پایانی)
۳۵۴-۲۶۳	کتاب مجله‌ی ژین: ۲ "زبدة التواریخ"، تألیف ملا محمد شریف قاضی (ویرایش و پژوهش عبدالحمید حسینی - سه‌پان)
۳۸۴-۳۵۵	رفیق صالح: فهرست مطالب و مندرجات مجله‌ی ژین، شماره‌ی ۱-۱۲، (۲۰۰۹م-۲۰۲۱م)